W. Henry Green
Princeton N.J.
June 1856

LEXICON

MANUALE

HEBRAICUM ET CHALDAICUM.

LEXICON

MANUALE

HEBRAICUM ET CHALDAICUM

IN QUO

OMNIA LIBRORUM VETERIS TESTAMENTI VOCABULA AD ORDINEM ALPHABETICUM DIGESTA, NECNON LINGUÆ SANCTÆ IDIOMATA EXPLANANTUR, TANDEM LOCA SACRI TEXTUS DIFFICILIORA SCOLIIS SEU BREVIBUS COMMENTARIIS ILLUSTRANTUR,

CUM INDICE LATINO VOCABULORUM.

OPUS SUMMO VIRO **QUATREMÈRE** DEDICATUM.

Auctore

J. B. GLAIRE,

Decano, et Scripturæ sacræ Professore in sacrâ Facultate Theologiæ Parisiensi.

EDITIO ALTERA MULTISQUE MODIS EMENDATA, AUCTA ATQUE LOCUPLETISSIMA.

PARISIIS,

APUD MEQUIGNON JUNIOREM ET J. LEROUX,

FACULTATIS THEOLOGIÆ BIBLIOPOLAS.

1843.

Ex typis Wittersheim, via dicta Montmorency, 8.

SUMMO VIRO

QUATREMÈRE.

Cùm jàm Ill. de Sacy, quem deflendum nunquàm satis Orientales lugent litteræ, Lexicon hocce, ubi primùm in lucem prodiit, sacrum sibi esse haud fuerit dedignatus, gaudeo vehementer, quòd idem per tuam in me singularem benevolentiam, nunc denuò typis mandatum, Viro nuncupare mihi liceat, qui solus in orbe erudito illi æquiparari meritò possit. Equidem vix ullum in re grammaticâ parem habuit Cl. de Sacy; verùm quis unquàm, sicut Tu, Vir eximie, tot et tantas ex uberrimis Arabiæ, Persiæ, Armeniæ et Ægypti fontibus opes hausit collegitque? Arabiæ præ cæteris damnum factum est in illo maximum; nequaquàm tamen, te superstite, non resarciendum. Ipse etenim in arabicis eruditione atque doctrinâ te jactare solebat. Imò haud semel, me præsente, exclamavit : Étienne Quatremère est l'orientaliste le plus capable et même le seul capable de faire un bon Dictionnaire arabe. *Quæ quidem verba eò magis referre juvat, quòd non solùm tibi, Vir clarissime sed et Galliæ ipsimet permagnæ laudi omninò sunt.*

Vale.

J. B. GLAIRE, PRESBYTER.

PRÆFATIO.

Ne linguæ sacræ cultores lateat, quæ potissimùm causa fuerit, cur diventidis jàm dudùm omnibus Lexici mei exemplaribus, illud denuò typis mandandum nondùm curaverim, scire eos volo, cùm ex anno 1830, quo primùm in lucem prodiit, lætiora in Galliis incrementa ceperint hebrææ litteræ, aliud planè opus elaborandum fuisse atque concinnandum. Præterà etsi laudem non minimam de iis qui orientalibus studiis dant operam omnium manibus trita G. Gesenii et G.-B. Wineri Lexica meruerint, fatendum tamen est, in iis multa reperiri, quæ cum veritate hebraïcâ haud minùs graviter, quàm cum divinâ Revelatione pugnant. Enimverò doctissimi viri illi, utpotè *rationalismi* fautores, nusquàm hebraïcam vocem aut sententiam ad alienum sensum non detorquent ubi genuinum *supranaturalismo* favere deprehendunt. Quod si autem adeò clari et perspicui sint vocabulorum significatus, ut ne in dubium quidem ullo modo vocari possint, scriptores sacros erroris superstionisve insimulare minimè pudet eos. Deindè sæpiùs et quidem levioribus de causis ab eâ quam *communem* vel *vulgarem* nuncupant, opinione deflectit Gesenius; nec non fucum

facit densissima illa *radicum sanscritarum, persicarum, græcarum, latinarum, gothicarum aliarumque his finitimarum* silva, quâ totum horrescit ejus *Lexicon Manuale*. Indè rogârunt me optimi viri, ut in his castigandis emendandisque operam darem. Quorum precibus deesse nolens, munus delatum in me recepi, quamquàm intelligebam haud pauca et ardua mihi præstanda superesse, hancque editionem, novo labore suscepto, retardatum iri. Jam verò cùm multò majorem in molem excreverit liber, præcipuas tantùm, quas in hâc editione elaborandâ secutus sum, rationes, paucis exponam.

Et primùm quidem *Manuale Gesenianum*, quod, nemo inficias ibit, concinnitate cæteris facilè præstat, magnâ ex-parte secutus sum, servatis haud raro ipsissimis verbis. Attamen Christ. Stockii vestigia premens, Lexicon chaldaïcum ab hebraïco sejungendum duxi; hâc nimirùm fretus ratione, quod, cum in Bibliis, quæ chaldaïcâ dialecto conscripta sunt, non ubivis dispersa jaceant, sed, si Jer. 10, 11 excipias, plura capita tenore ferè uno legantur, tironibus usum præberem commodiorem. Eamdem ob causam, et aliundè expostulantibus permultis viris doctis, vocabula non ad radicum ordinem sed litterarum alphabeticarum digessi, subjecto tamen cuique Derivato nomini suo proprio stemmate. Præterea hunc ipsum litterarum alphabeti ordinem prout in vocabulis adhibetur paululùm immutavi; namque haud mistìm שׂ et שׁ composui, sed, Arabum more, priorem locum characteri שׂ, posteriorum verò שׁ ubiquè vindicavi.

Deindè appellativis nominibus hominum locorumque propria adjeci ferè omnia. Equidem, Gesenii neglecto exemplo, eorum internam significationem subjungere non tentavi; sed

facilè, ut spero, veniam dabunt periti, quos non latet rem esse perarduam, adde et usûs ferè nullius.

Tùm nihil non egi, ut vocabulorum primariam vim nativamque detegerem. Hinc etymis quamdam, sed tantùm ut par erat, tribui auctoritatem; namque, fatebor, pleraque à doctoribus allata, cùm distorta sint, parùm firmam præ se ferunt auctoritatem; undè fit ut sæpiùs etiam etymologici viri mirum in modum inter se discrepantes, et quasi alternis ipsimet pedibus insistentes, nullam aliis viam ab errore tutam præstare possint. Præter quàm quòd nullum idioma exstat, nulla omninò lingua, in quam usus complures non invexerit significatus, invitâ prorsùs, imò reluctante etymologiâ.

Porrò ad enucleanda vocabula, quæ ob rariorem usum abstrusæ essent significationis multùm adjutus sum subtiliùs observatâ elementorum et radicum mutuâ necessitudine, seu collatione verborum nominumve, ut nuncùpant, *vicinorum, affinium, cognatorum*. Signa autem numerorum arabica singulis præmisi significationibus, quæ diversæ sunt aut esse videntur. Jàm verò, cùm ad linguas penitùs intelligendas haud sufficiat vocum vim propriam atque potestatem novisse, nihil potius habui, quàm ut linguæ sanctæ idiotismos exponerem. Indè in obscuriora, adeòque difficiliora Bibliorum loca aliquam lucem affundere conatus sum, adjectis identidem adnotationibus, quæ commentariorum aut scoliorum vices explerent.

Ad verborum nominumque declinatus quod attinet, tironum gratiâ potiores adscripsi, et quidem illos maximè qui vel anomalorum verborum essent vel à legitimâ inclinatione aliquantulùm deflecterent.

Duobus astericis (*—*) vocabula haud pauca sententiasque

integras interclusi, quæ novè et feliciùs explanasse mihi visus sum. An tamen ubiquè rem acu tetigerim, judicent Eruditi qui saltem viginti annos in hebraïcis litteris consumpserunt.

Tandem denuò dicam, quod jam in primâ editione animadverti : « Mirum denique non sit, si, cùm mentionem fecerim de quibusdam scriptis (qualia sunt Bocharti *Hierozoïcon*, Celsii *Hierobotanicon*, Braunii *de Vestitu Sacerd. Hebræor.*, atque Schrœderi de *Vestitu Mulierum Hebr.*), ne caput quidem libri vel paginam adnotaverim ; quippè illis annexus est singularum vocum index ad alphabeticum digestus ordinem. »

Scribebam Pariis Kal. Julii ann. 1843.

LEXICON HEBRAICUM.

א

א Prima alphabeti littera hebraicè אָלֶף *Alef* sonans; in numeralibus *unitatis* nota. Ex litteris gutturalibus lenissimam habet pronunciationem, et leni gutturis, vel potiùs pulmonis, halitu profertur, ut Græcorum spiritus lenis, Gallorumque *h* in voculis *habit*, *homme*. Non nunquam transiit in ה et ע ob eam quam admodùm vicinam pronunciationem habent tres istæ litteræ. Sed ubi magis emolienda est, transit in quescibiles ו et י.

Ad *vocum conformationem* quod attinet, notand. 1) Hebræos sæpiùs א vocali carens ob initio vocum abjicere per aphæresin. 2) eosdem præponere ab initio vocabulorum א prostheticum; quod tunc potissimum fieri solet, ubi vocabulum à duabus consonantibus Scheva mobili tantùm distinctis insipit, veluti זְרוֹעַ, אֶזְרוֹעַ *brachium*, etc.

אָב m. constr. אֲבִי, et quandoque in nominib. propr. compos. אֲב; cum suffix. אָבִי, אָבִיךָ, אֲבִיכֶם, 1 pers. אָבִי; pl. אָבוֹת, constr. אֲבוֹת, suff. אֲבֹתֵיהֶם et, אֲבֹתָם; אֲבוֹתֵיכֶם, אֲבֹתַי *pater*, nom. forsan primitiv., etsi forma grammatica ad verbum אבה illud referat, et quasi pro אָבֶה dictum videatur. Primar. significatio est *pater*, ut Gen. 44, 19, 20. Ps. 103, 13, etc. Sed cùm *patris* notio alias includat, veluti originis, pietatis curæ et auctoritatis paternæ, dicitur etiam 1) de *quovis ex majoribus* 1 Reg. 15, 11: 2 Reg. 14, 3. 15, 38. 16, 2 etc., ut de *avo* Gen. 28, 13. 31, 42. 32, 10. 37, 35, *proavo* Num. 18, 1, 2: 1 Reg. 15, 11, 24, etc. Sæpissimè ità in plur. אָבוֹת *majores* Gen. 15, 15. Ps. 45, 17. De formulâ נֶאֱסַף אֶל־אָבוֹת v. sub voc. אָסַף. 2) de *conditore*, *auctore gentis* Gen. 4, 21. 10, 21. Jos. 24, 3 etc. 3) de *auctore* rei, spec. de creatore Job 38, 28: *num pluviæ est pater?* i e. creator. Hoc quidem sensu Deum vocari *patrem hominum*. Jes. 63, 16. 64, 7. Deut. 32, 6. non refugio modò non excludatur paternæ pietatis atque benevoli ergà homines animi notio, quam ibidem vox אָב manifestò præ se fert. 4) de *altore*, *nutritore* Job 29, 16. Ps. 68, 6, etc. 5) de *doctore*, *magistro* 1 Sam. 10, 12; atque hinc sacerdotes et prophetæ utpote magistri divina auctoritate instructi, patris nomine, honoris causa, salutantur, etiam à regibus 2 Reg.

2, 13. 5, 13. 6, 21. 13, 14. (cf. 8, 9.) Jud. 17, 10, etc. Hinc *pater regis* dicitur is, qui regi est à consiliis supremis, quem hodiè *Vesirum* appellant Orientales; וַיְשִׂימֵנִי לְאָב לְפַרְעֹה *constituit me patrem Pharaonis*, Gen. 45, 8. Sic intelligebant veteres nonnulli illud Gen. 41, 43: אַבְרֵךְ explicantes *patrem regis* vel *terræ*, *regni*. 7) poeticè de eo quod tam arctè conjunctum est, ut naturali quasi vinculo adhæreat: sic Job 17, 14, *putredini clamavi* אָבִי אָתָּה *pater meus tu es*. A voc. אב multa sunt nomina propria, quæ suo loco reperire est. * Dubiæ admodùm interpretationis est אָבִי, in Job. 34, 36: אָבִי יִבָּחֵן אִיּוֹב Vulg. *pater mi probetur Job*. LXX *verùm enim verò disce Job*. Syr. et Arab. *verè exploratus est*. Chald. *cupiens ego ut probetur*. Verùm insolentius est Deum compellari; quippè bis tantùm in Vet. Test. (Jes. 63, 16, et 64, 7), *patris* appellatio Deo tribuitur. Nec ratio perspicitur cur hoc loco illâ compellatione utatur Elium, quæ aliundè sententiam languentem omninò reddit. Haud multùm displicet Chald. אָב vel אָבָה *voluntatem* sive *desiderium* vertens, à radice אָבָה, quamquàm hujus formæ nullum aliud vestigium exstat. Sed magis arridet eorum opinio qui אָבִי defectivè scriptum volunt pro אָבִיא *adducam, afferam*, à verbo בּוֹא in quo sæpiùs deficit א. Vid. בּוֹא. Undè sensus est: *adduco* (quo) *Job exploretur*. Hoc maximè suadent orationis series et ipsum argumentum. *

אֵב m. *viror*, de herba; suffix. אִבּוֹ *viror ejus*, Job. 8, 12. Pl. constr. אִבֵּי הַנָּחַל *virores vallis*. Vulg. *poma* ex signific. chaldaic. Cant. 6, 11. Rad. אבב.

אבב Hebr. inusit. Chald. in *Pa*. אַבֵּב est *fructus protulit*, maxime primos et præcoces. Deriv. אָבִיב, אֵב.

אֲבַגְתָא n. pr. viri Esth. 1, 10.

אָבַד; part. activ. אֹבֵד, constr. אֹבַד, Deut. 32, 28. pl. אֹבְדִים, inf. abs. אָבֹד, constr. אֲבֹד, cum suff. אַבְדְּךָ, in pausâ אָבְדָךְ; fut. יֹאבַד et יֹאבֵד; signif. 1) *amissus est*; imprimis de pecore in desertis oberrante Deuter. 26, 5. de ove amissâ et oberrante Ps. 119, 176, etc. De homin. Deut. 26, 5. Jes. 27, 13. et de reb. ut de rivis in deserto evanescentibus Job. 6 18; et metaph. de sapientiâ exstinctâ Jes. 29, 14. Hinc 2) *periit*, *interiit* de hominib. aliisque animantib. Ps. 37, 20. Job. 4, 11; interdum adject. מֵעַל הָאָרֶץ Deut. 4, 26. 11, 17. Jos. 23, 13, 16; it. de terrâ domibusque, quæ vastantur Jer. 9, 11. Am. 3, 15; metaph. de spe, voto, desideriis, quæ irrita cadunt Ps. 9, 19. 112, 10. Prov. 10 28. 11, 7. Eze. 12, 22. Constr. cum לְ pers. 1 Sam. 9, 3. 20; it. cum מִן Deut. 22, 3. Job. 11, 20, etc. 3) *miser, infelix fuit* de eo qui in præsenti periculo versatur. Job. 29, 13. 31, 19. Proverb. 31, 6. — * Hinc deniquè *evanuit*, *deletus est* (*disparaître*, *s'effacer*); sic intelligendum istud Ps. 2, 12: וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד *et semita improborum delebitur* i. e.

vestigia semitæ, Deo jàm non curante, ut proborum hominum viam curat, adeò delebuntur, ut non videant improbi, ubi pedem reponant. Semita enim cui nulla cura impenditur, sensim tegitur herbis crescentibus, ità ut mox ex oculis prorsùs evanescat. Sic etiam expediendum Ps. 2, 12: וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ *et pereatis semitâ*, seu *quoad semitam*, i. e. et deleatur semita vestra. *

Pi. אִבַּד, fut. cum ו conv. et suff. וָאַבֶּדְךָ Ezech. 28, 16, pro וָאֲאַבֶּדְךָ. Dicitur de hominib. et de reb. inanim. 1) *pro amisso habuit* Eccl. 3, 6. — 2) *dispersit* Jer. 23, 1.—3) *perdidit corrupit* Eccl. 7, 7. cum מִן *exstirpavit*, *abstulit*. Jer. 51, 55. *vastavit* 2 Reg. 19, 18. Num. 33, 52. Deuter. 12, 2. *dilapidavit* rem familiarem Prov. 29, 3. *occidit, necavit, exstirpavit* Esth. 3, 9. 13: 2 Reg. 11, 1. 13, 7.

Hiph. הֶאֱבִיד. fut 1. pers. cum ה parag. אֹבִידָה Jer. 46, 8. pro אַאֲבִידָה. Sign. *perdidit, delevit*, ut homines populosque Deuter. 7, 10. 8, 20; interdum addit. מִקֶּרֶב הָעָם Lev. 23, 30, מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם Deuter. 7, 24, it. *vastavit* terram Soph. 2, 5, *ademit* spem Job. 14, 19. Derivata sequuntur.

אֹבֵד m. 1) *miser*, *infelix*, v. verbum no. 3.—2) nom. participiale *perditio* Num. 24, 20, 24.

אֲבֵדָה f. constr. אֲבֵדַת 1) *res perdita, amissa* Ex. 22, 8. Lev. 5, 22, 23.—2) *locus perditionis*, *orcus* Prov. 27, 20. in Chethib.

אֲבַדּוֹן m. 1) *exitium* Job. 31, 12. — 2) *locus exitii*, *barathrum*, ut ferè synony. שְׁאוֹל Job. 26, 6. 28, 22. Prov. 15, 11.

אַבְדָן m. *excisio*, *occisio* (activè) *cædes* Esth., 9, 5.

אָבְדָן, constr. אָבְדַן m. *perditio* (passivè), *interitus* Esth. 8, 6.

אָבָה, 3 pl. אָבוּא, Jes. 28, 12, pro אָבוּ, cum א parag. arab. more; fut יֹאבֶה, sed Prov. 1, 10 תֹּבֵא occurrit; *propensus*, *proclivis*, *pronus fuit*; hinc *voluit* et *desideravit*, *cupivit*, *eguit*; sæpiùs additâ negatione. Constr. cum infin. vel nudo Deut. 2, 30. 10, 10. 25, 7. Jes. 30, 9. vel cum præf. ל, quod quidem posterius magis pedestris orationis est. Exod. 10, 25. Lev. 26, 21: 2 Sam. 13, 14. 16. Job. 39, 9, etc. Cum ל pers. *facilem se præbuit alicui*, *obtemperavit*, *obsecutus est*. Deuter. 13, 9. Psal. 81, 12. Prov. 1, 30. Deriv. אֵבֶה, אֲבוֹי, אֶבְיוֹן, אֲבִיּוֹנָה.

אֵבֶה masc. *voluntas*, *desiderium*; sic communiter undè Job 9, 26: אֳנִיּוֹת אֵבֶה *naves desiderii*, id est cum desiderio ad portum prosperantes, seu veloces; ut vertit Symmach. Al. *naves poma portantes*, ut Chald. et Vulgat. Al. *naves arundineæ*, *papyraceæ*, ex papyro niloticâ contextæ; nam Arab. אַבָאָה est *arundo palustris*, vel *arundinetum*; et Æthiop. אבוי abawi, *Nilus*; prætereà navigia papyro contexta frequentissimo usui Ægyptiis et Æthiopibus fuisse, neminem latet. « Quam exhibent 44 libri MSS. lectionem איבה, inquit

W. Gesenius, haud dubie illa cum Syro interprete efferenda est אֵיבָה atque expliquanda de navigiis hostilibus, prædatoriis, quæ velocissimo impetu per mare feruntur ac satis commode in altero hemistichio aquilæ junguntur in prædam irruenti. Sed idem illud potest significari scriptura vulgari, modo pro אֵבֶה scribitur אֵבָה».

אבה undè quid. deducunt voc. אָבִי Job 34, 36, sed vid. אב sub finem.

אֲבוֹי *paupertas, miseria* Prov. 23, 29. Aliis est interject. *heu, eheu!* Sed contextui minùs aptum videtur. Rad. אָבָה.

אֵבוּס m. ex Syriasmo pro אֵבֻס; cum suff. in pausâ אֲבוּסֶךָ pro quo alii legunt in plur. אֲבוּסֶיךָ; sign. *locus, ubi saginatur* pecus, vel *præsepe,* ut LXX, Vulgat. et alii veteres interpretes, vel *stabulum*, Job. 39, 9 (12). Prov. 14, 4. Jes. 1, 3. Rad. אָבַס.

אבח radix inus. undè

אִבְחָה vel אִבְחַת f. constr. אִבְחַת חֶרֶב forsan *mactatio gladii.* Eze. 21, 20. « Ut dicam quod sentio, inquit W. Gesenius, scriptura in illo Ezechielis loco mihi laborare videtur, sic restituenda: טִבְחַת חֶרֶב *mactatio gladii.* Firmant conjecturam *LXX* σφάγια ῥομφαίας, Chald. קָטְלֵי חַרְבָּא, et quæ consequuntur: *væ, redditus est coruscus et exacutus ad mactandum* (לְטָבַח). Cf. v. 14. 15. Sæpenumerò voc. gr. σφάγιον σφαγή exprimuntur hebr. טֶבַח, טִבְחָה· טֹבַח· »

אֲבַטִּיחִים m. pl. *melones ægyptii, cucurbitæ citrulli*, Numer. 11, 5.

אֲבִי et אֲבִיָּה n. pr. f. 2 Reg. 18, 2; 2 Par. 29, 1.

אֲבִי־עַלְבוֹן n. pr. viri 2 Sam. 23, 31, qui etiam אֲבִיאֵל 1 Par. 11, 32, vocatur.

אֲבִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 11, 32. qui et אֲבִי־עַלְבוֹן. it. alius viri 1 Sam. 9, 1. 14, 51.

אֲבִיאָסָף n. pr. viri Ex. 6, 24, qui 1 Par. 6, 8, 22. 9, 19 אֶבְיָסָף vocatur.

אָבִיב m. *arista, spica* Lev. 2, 14. Ex. 9, 31: חֹדֶשׁ הָאָבִיב *mensis spicarum*, posteà נִיסָן dictus, sic vocabatur, quia tunc temporis hordeum erat in aristâ. A novilunio Aprilis (Martii juxta Rabbin.) orditur, et primus est veteris anni mensis. Ex. 13, 4. 23, 15. Deuter. 16, 1. Rad. אבב

אֲבִיגַיִל n. pr. duar. feminarum quæ et אֲבִיגַל dicuntur. 1 Sam. 25, 3, 14: 2 Sam. 3, 3. 17, 25; 1 Paral. 2, 15.

אֲבִידָן n. pr. viri Num. 1, 11. 2, 22.

אֲבִידָע n. pr. viri Gen. 25, 4.

אֲבִיָּה n. pr. 1 Sam. 8, 2: 1 Paral. 7, 8: 1 Reg. 14, 1: 1 Paral. 24, 10. Neh. 10; 8. it. n. pr. mulieris 1 Par. 2, 24.

אֲבִיָּהוּ et אֲבִיָּה n. pr. rex Judæ 2 Paral. 13, 1 sqq., in libris Regg. constanter אֲבִיָּם scriptus 1 Reg. 14, 31. 15, 1, 7, 8.

אֲבִיהוּא n. pr. viri Lev. 10, 1 sqq.

אֲבִיהַיִל n. pr. mul. 1 Par. 2, 29.

אֶבְיוֹן, pl. אֶבְיוֹנִים, constr. אֶבְיוֹנֵי; sign. 1) *egenus, pauper* Ex. 13, 6. Deut. 15, 4, 7, 11. 2) *oppressus, miser* Psalm. 40, 18. 70, 6. 86, 1.

109, 22. Dicitur præsertim de iis qui immerita patiuntur, quanquam pii Dei cultores, Ps. 12, 6. Jes. 29, 19 (21). 41, 17. Amos 2, 6. Rad. אָבָה.

אֲבִיּוֹנָה f. propr. *appetitus, concupiscentia*; hinc *bacca capparis*, quæ et appetitum et venerem instigare dicitur, Eccl. 12, 5. Rad. אָבָה.

אֲבִיחַיִל n. propr. viror. Num. 3, 35. Esth. 2, 15. 9, 29; et mulieris 2, Par. 11, 18.

אֲבִיטַל n. pr. mulier. 2 Sam. 3, 4.

אֲבִיָּם vid. אֲבִיָּהוּ.

אֲבִימָאֵל n. propr. vir. Gen. 10, 28: 1 Par. 1, 22.

אֲבִימֶלֶךְ n. pr. complurium regum in terrâ Philistæorum, ac diversis quidem temporibus Gen. 20, 2 sqq. 21, 22 sqq. 26, 1 sqq. — it. alior. viror. 8, 31 sqq. 9, 1 sqq. 2 Sam. 11, 21: 1 Par 18, 16.

אֲבִינָדָב n. pr. viror. 1 Sam. 7, 1. 16, 8. 17, 13. 31, 2: 1 Reg. 4, 11.

אֲבִינֹעַם n. pr. viri Jud. 4, 6. 5, 1.

אֲבִינֵר n. pr. viri 1 Sam. 14, 50. alibi אַבְנֵר q. v.

אֲבִיעֶזֶר n. pr. viri Jos, 17, 2 et meton. ejus posteri Jud. 6, 34. 8, 2. Nom. patronym. אֲבִי הָעֶזְרִי Jud. 6, 11. 24. 8, 32. Indè decurtat. אִיעֶזֶר Num. 26, 30 et nom. patronym. אִיעֶזְרִי ibid. — it. alterius viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 28. 27, 12.

אָבִיר m. constr. אֲבִיר *fortis, validus, potens*, Gen. 49, 24. Jes. 1, 24. Rad. אָבַר.

אַבִּיר m. pl. אַבִּירִים; constr. אַבִּירֵי, suff. אַבִּירָי; 1) *fortis, validus, heros* Thren. 1, 15. Jer. 46, 15. et forsan Jud. 5, 22, ubi alii de *equis* intelligunt, quod contextui minùs congruere videtur. Cum לֵב, *animo valens* Ps. 76, 6. it. *contumax, pervicax*, Jes. 46, 12. poet. de tauris Ps. 22, 13. 50, 13 et metaph. de principib. Ps. 68, 31. de equis Jer. 8, 16. 47, 3. 50, 11. — 2) *potens, nobilis* Job. 24, 22. 34, 20. Hinc *cibus nobilium* s. *principum*, i. e. cibus delicatior, exquisitus Ps. 78, 25. Cf. Jud. 5, 25. *præfectus, princeps* 1 Sam. 21, 8.

אֲבִירָם n. pr. virorum Num. 16, 1. 12. 26, 19: 1 Reg. 16, 36.

אֲבִישַׁג n. pr. mul. 1 Reg. 1, 3. 2, 17.

אֲבִישׁוּעַ n. pr. virorum 1 Par. 8, 4. 6, 4, 5, 50. Esr. 7, 5.

אֲבִישׁוּר n. propr. viri 1 Paral. 2, 28, 29.

אֲבִישַׁי n. pr. m. vir. 1 Sam. 26, 6 sqq. 2 Sam. 2, 18. 24; dicitur אַבְשַׁי 1 Sam. 10, 10.

אֲבִישָׁלוֹם n. pr. vir. 1 Reg. 15, 2, 10 qui 2 Par. 11, 20, 21 אַבְשָׁלוֹם.

אֶבְיָתָר n. pr. vir. 1 Sam. 22, 20 sqq. 23, 6. 30, 7: 2 Sam. 15, 24.

אָבַךְ probab. *volvit, convolvit*, it. *implicuit*, vicin. est בּוּךְ *implicare, perplexum, intricatum esse*.

Hithp. Jes. 9, 17: וַיִּתְאַבְּכוּ גֵּאוּת עָשָׁן *et convolvuntur elatione fumi*; i. e. convoluti surgunt et evanescunt. Hoc sensu Vulgat.

אָבַל fut. יֶאֱבַל; *luxit* sequent. עַל Hos. 10, 5. Am. 8, 8. Propr. signif. esse videtur *languere, capite demisso incedere* (cf. vicin. נָפַל, נָבַל, בָּלָה, quod faciunt lugentes; transfertur autem à habitu cultuque lugentium

ad vocem et ejulationem (v. אֵבֶל). Poet. de rebus inanimat. Jes. 24, 4. 7. 33, 9. Amos 1, 2.

Hiph. הֶאֱבִיל *fecit lugere*, *luctum attulit* Ez. 31, 15, fut. conv. וַיַּאֲבֶל *et luctum attulit* Thren. 2, 8.

Hithpa. propr. *lugentem se gessit*, hinc *luxit*, i. q. Kal, maxime in sermone pedestri, cum illud orationi poët. pr. sit Gen. 37, 34. Exod. 33, 4, cum אֶל et עַל pers. 1 Sam. 15, 35: 2 Sam. 13, 37. Derivat. protinùs sequuntur.

אָבֵל constr. אֲבֵל plur. אֲבֵלִים, constr. אֲבֵלֵי, suff. אֲבֵלָיו f. אֲבֵלוֹת, *lugens* Gen. 37, 35. Esth. 6, 12. Jes. 57, 18. 61, 2, 3. Ps. 35, 14, etc. —אָבֵל (sed significat. *loci graminosi*, *vireti*, ex Arab. deductâ, ut volunt) præmissum aliis vocabulis abit in nom. propr. locor. complurium; sic 1 Sam. 6, 18, nisi pro אָבֵל הַגְּדוֹלָה legend. אֶבֶן הַגְּדוֹלָה, quod fermè flagitant vers. 14. 15, et expresserunt LXX cum Syro. — אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה oppidum Manassitarum 2 Sam. 20, 14, 15: 1 Reg. 15, 20: 2 Reg. 15, 29, alibi אָבֵל־מַיִם 2 Par. 16, 4 coll. 1 Reg. 15, 20, et simpl. אָבֵל 2 Sam. 20, 18. — אָבֵל הַשִּׁטִּים Numer. 33, 49 locus in campestribus Moabi, idem forsan qui ibidem 25, 1, et Mich. 6, 5. simpl. שִׁטִּים.— אָבֵל כְּרָמִים Jud. 11, 33, pagus Ammonitarum, אָבֵל מְחוֹלָה vicus in tribu Issachar, Jud. 7, 22: 1 Reg. 4, 12. 19, 16.—אָבֵל מִצְרַיִם area haud procul ab Jordane quod loco cit. ita explicatur, ut appareat, scriptorem sacrum sine punctis legisse, et אֵבֶל מִצְרַיִם (*luctus Ægyptiorum*) pronuntiasse, Gen. 50, 11.

אֵבֶל m. suff. אֶבְלִי; *luctus*, Gen. 27, 41. Jerem. 6, 26. Mich. 1, 8: עָשָׂה אֵבֶל לְ *luctum alicui instituit* Gen. 50, 10.

אֲבָל adverb. *profecto*, *certo* Gen. 42, 21: 2 Sam. 14, 5: 2 Reg. 4, 14. *immò* Gen. 17, 19, *immò verò* 1 Reg. 1, 43. *at verò*, *contrà* Dan. 10, 7, 21. Esr. 10, 13: 2 Par. 1, 4. 19, 3.

אֻבָל vid. אוּבָל.

אבן rad. inusit. undè

אֶבֶן f. (forsan m. 1 Sam. 17, 40) suff. אַבְנוֹ plur. אֲבָנִים, constr. אַבְנֵי, אַבְנֵיהֶם, אֲבָנֶיהָ, אֲבָנָיו — 1) *Lapis* cujuscumque generis, rudis et politus, sive maximi, sive minimi moduli molisque. Collect. *lapides*, Gen. 11, 3. 28, 18, etc. Hinc *lapideum*, *lapide formatum quid*, ut *vas lapideum*, Ex. 7, 19 (cf. עֵצִים *vasa lignea*). *Idolum lapideum*, Deuteron. 4, 28, etc. — * Forsan pro *domo* ipsâ sumitur Genes 49, 24; ubi רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל, facile sic expeditur: *pastor* (evasit, Joseph scilicet) *domûs Israëlis*; qui locus alio modo explanari nequit, quin eruatur sensus perquam difficilis intellectu et seriei orationis minimè accommodatus.* — Metaph. 1 Sam. 25, 37. Ezech. 11, 19. Job. 41, 16. אֶבֶן בָּרָד *lapis grandinis* Jes. 30, 30, undè Jos. 10, 11: אֲבָנִים גְּדֹלוֹת de grandine majori, paulo inferiùs אַבְנֵי הַבָּרָד dicta. — 2) *lapis pretiosus*, *gemma* Ex. 28, 9 sqq. 35, 27, plenius

אֶבֶן חֵפֶץ Jes. 54, 12, אֶבֶן חֵן Prov. 17, 8, אֶבֶן יְקָרָה Eze. 28, 13, quod quidem posterius dicitur etiam de lapidibus ad ædificandum, ut marmore 1 Reg. 10, 2, 11. — 3) *lapis ærosus*, Job 28, 2. — 4) *pondus libræ* (quoniam lapidibus olim utebantur hodieque in Oriente utuntur pro ponderibus), quanquam non lapideum, Zach. 4, 10. אֶבֶן וָאֶבֶן *pondera diversa* Deut. 25, 13. אַבְנֵי כִיס *pondera in marsupio gesta* Prov. 16, 11. — *Pondus perpendiculi*, a filo pendens, primitus sine dubio lapideum, posteà etiam staneum aut plumbeum, quo cœmentarius structuræ rectitudinem et architectus singulas ædificii exstruendi partes solent examinare, Jes. 34, 11. — 6) Nonnunquam *lapides* locis designandis inserviebant, sic אֶבֶן עֵזֶר 1 Sam. 4, 1. 5, 1. 7, 12. אֶבֶן הָאָזֶל (*lapis discessus*) 1 Sam. 20, 19 Cf. זֹחֶלֶת.

אֹבֶן m. i. q. אֶבֶן *lapis*; dual. אָבְנַיִם 1) *sellæ particurientum*: sic vulgò; undè vertunt Ex. 1, 16: *cùm videritis* eas (parturientes scilicet) *super sellas*; sed melius forsan intelligunt alii *labra lapidea*, i. e. *duplici lapide formata* in quibus recens nati lavari solebant. — 2) *sellæ*, *tabulæ figulorum* Jer. 18, 3. juxta plerosque, sed potius *rota* figuli, instrumentum duplici rotâ constans alterâ inferiore et majore, alterâ minore et superiore; in quo figulos Mauros opus suum facere testatur R. Jona seu Abulwalid. Vid. quæ de hoc vocab. dixi in *Le Pentateuque avec une traduction française et des Notes, etc.* Exode, I, 16. pag. 8.

אַבְנֵט m. suff. אַבְנֵטְךָ pl. אַבְנֵטִים *balteus* vel *cingulum*, quale gestabant sacerdotes Ex. 28, 4, 39, 40. Lev. 16, 4 aliique nobiles Jes. 22, 21, cf. Joseph. Arch. 3, 7 § 2. Rad. inus. בנט.

אַבְנֵר nom. pr. viri 1 Sam. 14, 51. 17, 55, 57. 20, 25. Aliquoties אֲבִינֵר 14, 50.

אָבַס *saginavit*. Part. pass. אָבוּס *saginatus* Prov. 15, 17; pl. אֲבוּסִים 1 Reg. 5, 3. Deriv. מַאֲבוּס, אֵבוּס

אֲבַעְבֻּעֹת plural. *pustulæ* in cute exortæ. Ex. 9, 9, 10. Cf. בּוּעַ.

אֶבֶץ n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 17, 20.

אִבְצָן n. pr. vir. Jud. 12, 8. 10.

אָבַק forsan ut חָבַק *amplexus est*; hinc Niphal נֶאֱבַק, infin. cum suffix. הֵאָבְקוֹ, fut. יֵאָבֵק *alter alterum amplexus est*, *reciprocè luctatus est*, Gen. 32, 25, 26. constr. c. עִם. Sed vulgò habetur pro denom. ab אָבָק *pulvis*, quia inter luctandum pulverem excitant, ut græcè παλαίειν, συμπαλαίειν, συγκονιοῦσθαι a πάλη, κόνις.

אָבָק masc. constr. אֲבַק, cum suffix. אֲבָקָם; *pulvis*, tenuis et subtilis, qualis per auras facile dispergitur Jes. 5, 24. Ez. 26, 10. אָבָק וְעָפָר *pulvis minutior et densior*, i. e. pulvis omnis generis Deut. 28, 24. *Pulvis pedum Dei*, poët. de nubibus, quibus vehitur Deus Nah. 1, 3.

אֲבָקָה fem. id. constr. אַבְקַת רוֹכֵל *pulvis institoris* h. e. aromaticus Cant. 3, 6.

אבר forsan 1) *valuit, polluit robore;* vid. אַבִּיר, אָבִיר. Hiph. הֶאֱבִיר fut. יַאֲבִיר (denom. à אֵבֶר) *pennas alarum agitavit ad volandum*, hinc *volavit*, Job 39, 26 (29).

אֵבֶר m. *penna major*, Jes. 40, Ps. 55, 7. Distinguitur ab ipsa ala Eze. 17, 3.

אֶבְרָה f. suffix. אֶבְרָתוֹ, pl. אֲבָרוֹת suff. אֶבְרוֹתֶיהָ, id. Job. 39, 16 (13). Psalm. 68, 14. Poët. tribuitur Deo Deut. 32, 11. Ps. 91, 4.

אַבְרָהָם n. pr. *Abrahamus*, à אָב *pater*, et *multitudo* רהם exusu Arab. *rŏhăm*. In Gen. usque ad 17, 5 ubique vocatur אַבְרָם i. e. *pater altitudinis.*

אַבְרֵךְ vox a præcone ante Josephi currum pronuntiata Gen. 41, 43. Si hebræa esset, profecto Infin. abs. Hiph. (a rad. בָּרַךְ) pr. הַבְרֵךְ efferendum (cf. אַשְׁכֵּים pro הַשְׁכֵּים Jer. 25, 3) qui Imperat. hoc loco vices sustineat, ut sit: *genua flectite.* At probabilius hoc vocab. ægyptiacæ est originis a scriptore hebræo ita inflexum et immutatum, ut, quamquam peregrinum, tamen hebraicè sonaret, atque ex hujus linguæ radicibus posset derivari. Et vocem istam ægyptiacam forsan assecuti sunt, qui sub ea delitescere judicant *Au-rek*, h. e. *inclinet se quisque* (sensu optativi), vel *Aperek* h. e. *inclinate caput.*

אַבְשַׁי vid. אֲבִישַׁי.

אָגָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 11.

אֲגָג n. pr. regum Amalecitarum; Num. 24, 7: 1 Sam. 15, 8, 9, 20, 32.

אֲגָגִי n. gentil. de Amano, Esth. 3, 1, 10, 8, 3, 5.

אגד radix inusitat. Chaldaic. *ligavit.* Indè.

אֲגֻדָּה fem., constr. אֲגֻדַּת, suffix. אֲגֻדָּתוֹ, pl. אֲגֻדּוֹת. — 1) *nexus, vinculum, lorum,* Jes. 58, 6. — 2) *fasciculus*, ut hyssopi Ex. 12, 22. — 3) *manipulus* s. *turma* hominum 2 Sam. 2, 25. — 4) *opus fornicatum*, de fornice cœli (*là voûte des cieux*) Am. 9, 6.

אֱגוֹז m. *nux* Cant. 6, 11. Rad. ut videtur, גוז, et א prosthetic.

אָגוּר vid. אָגַר.

אֲגוֹרָה f. constr. אֲגוֹרַת, 1) *nummulus, obolus argenteus*, (rad. אָגַר *collegit;* sic lat. *stips* in formula *stipem colligere*) 1 Sam. 2, 36. LXX. ὀβολός, Vulgat. *nummus.*

אגל inus. cogn. radici גָּלַל. Indè

אֵגֶל m. pl. constr.; אֶגְלֵי טָל *stillæ* i. e. guttulæ, globuli *roris*, Job 38, 28. Sic optimè Vulg. Chald. Syr. Minus favet contextus notioni *promptuariorum*, *receptaculorum* à quibusdam excogitatæ.

אֶגְלַיִם nom. pr. vici in agro Moab, Jes. 15, 8.

אגם rad. inus. chald. *contristatus fuit, doluit.* Indè

אֲגַם m., constr. אֲגַם, pl. אֲגַמִּים, constr. אַגְמֵי, suffix. אַגְמֵיהֶם 1) *stagnum, palus*; Ex. 7, 16. 8, 1. Jes. 35, 7. 42, 15. Ps. 107, 35 — 2) *palus arundine obsita, arundinetum* Jer. 51, 32.

אָגֵם m. pl. constr. אַגְמֵי נֶפֶשׁ, *tristes animi* vel *animo* Jes. 19, 10.

אַגְמֹן et אַגְמוֹן m. 1) *ahenum fervens* Job 41, 12, — 2) *juncus*, Jes. 58, 5. Ad Jes. 9, 13, 19, 15, cf. כִּפָּה — 3) *funis junceus* Job 40, 26. Rad. אגם.

אגן rad. inus. undè :

אַגָּן m. constr. אַגַּן, pl. אַגָּנוֹת; *labrum*, *pelvis* Ex. 24, 6. Jes. 22, 24. Cant. 7, 3.

אֲגַפִּים m. pl., suff. אֲגַפָּיו, אֲגַפֶּיךָ; pr. *alæ*, ut chald. et talmud. אֲגַף, גַּף; hinc *alæ exercituum*, *exercitus* ipsi, *copia*; tantummodò apud Ezechielem obvium Eze. 12, 14. 17, 21. 38, 6. 9. 39, 4. Rad. גָּנַף.

אָגַר futur. יֶאֱגֹר, part. act. אֹגֵר; *collegit*, *congessit* fruges Deut. 28, 39. Prov. 6, 8. 10, 5.*—Part. pass. est אָגוּר Prov. 30, 1. sed cùm signif. activâ *congregans* (cf. אָחוּז, יָקוּשׁ); symbolicum nomen quo Salomo significatur; haud secus atque קֹהֶלֶת q. v. Sic permulti; alii verò nomen pr. esse volunt viri sapientis, qui Proverb. capitis 30, autor fuit, et cujus sententiæ Salomonis, sententiis adjectæ sunt ob argumenti similitudinem.* —Deriv. אֲגֹרָה, אִגֶּרֶת, et secundum plurimos אֲגַרְטָל.

אֶגְרוֹף m. *pugnus* Exod. 21, 18. Jes. 58, 4. Rad. גָּרַף.

אֲגַרְטָל m. pl. constr. אֲגַרְטְלֵי *pateræ*, Esr. 1, 9. Etymon prorsùs incertum.

אִגֶּרֶת f. pl. אִגְּרוֹת suff. אִגְּרֹתֵיהֶם, (vox sequioris Hebraismi): *epistola*, potissimum, de epistolis edictisque regiis vel auctoritate publica scriptis, 2 Paral. 30, 1, 6. Neh. 2, 7, 9. 6, 5, 17. Esth. 9, 6, 29.

אֵד masc. pr. *expressio*, *exhalatio* terræ, hinc *vapor* Gen. 2, 6. Job 36, 27. Rad. אוּד.

אדות vid. אוֹדוֹת.

אָדַב ut דָּאַב *contabuit*, q. v. legitur non nisi in Hiph. inf. לַאֲדִיב (pro לְהַאֲדִיב) *ad conficiendum summo mœrore*; 1. Sam. 2, 33. Cf. imprimis Deut. 28, 63.

אַדְבְּאֵל n. pr. viri Gen. 25, 13.

אֲדַד n. pr. viri 1 Reg. 11, 17. qui ibid. ver. 14, vocatur הֲדַד.

אִדּוֹ n. pr. viri Esr. 8, 17.

אָדוֹן m. constr. אֲדוֹן, suff. אֲדֹנִי, præfix. וַאדֹנִי, בַּאדֹנִי, plur. אֲדֹנִים, constr. אֲדֹנֵי suff. אֲדֹנָיו, אֲדֹנֶיךָ, אֲדֹנַי; plur. affix. אֲדֹנָי, undè אֲדֹנָי q. v.—Propr. *qui exercet imperium* aut *dominium* quodcumque in alios, *dominus*. Dicitur, 1) de *possessore*; 1 Reg. 16, 24. unde de hero servorum Gen. 24, 14. 27. 39, 2, 7, de *regibus* ut dominis subjectorum; Jes. 26, 13, de *marito* uxoris Gen. 18, 12. (cf. בַּעַל). Denique de *Deo mundi et possessore et moderatore* Jos. 3, 13: אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ, qui et κατ' ἐξοχὴν הָאָדוֹן Ex. 23, 17. et omisso art. אָדוֹן vocatur Ps. 114, 7. — 2) De *præfecto et moderatore* Gen. 45, 8. — אֲדֹנִי *domine mi!* compellatio honorifica omnium, quibus reverentia debetur Gen. 31, 35. Num. 12, 11: 1 Reg. 1, 17, 18. 3, 17. Blandius et aliquantò submissius dici solebat *dominus meus*, loco pronom. *tu*, ut Gen. 33, 8, 13, etc.

Plur. אֲדֹנִים *domini* Jes. 26, 13. (cum verbo pl.) et sic cum suff. אֲדֹנַי *domini mei* Gen. 19, 2, 18. Alibi ubivis est pl. excellentiæ, ejusdem prorsus cum singulari significatûs Gen. 39, 2 sqq. eamque ob causam adjectivo singulari jungitur, ut Jes. 19, 4, etc.

אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים *dominus dominorum*, i. e. Jehova Deut. 10, 17. De idolis Soph. 1, 9. cf. בַּעַל.

אֲדֹנָי *Dominus*, de Deo solo dicitur Gen. 18, 27. Jud. 13, 8. Esr. 10, 3. etc. Terminatio ־ָי forma vestustior est Plur. pro vulgari ־ִים (ut in שַׁדַּי); sed scribitur ־ָי ut distinguatur ab אֲדֹנַי *domini mei*. Ceterum Judæi quotiescunque in contextu sacro scriptum est יְהוָֹה, legunt אֲדֹנָי.

אֲדוֹרַיִם n. pr. oppidi Judæorum 2 Par. 11, 9.

אֲדוֹרָם vid. אֲדֹנִירָם.

אַדִּיר m. suff. אַדִּירוֹ, pl. אַדִּירִים, constr. אַדִּירֵי, suff. אַדִּירֶיךָ, 1) *prægrandis*, *ingens*, *validus* Ps. 93, 4. 33, 21. — 2) *potens*. Ps, 136, 18. Eze. 32, 18. — 3) *princeps*, *dux*, Plur. *proceres*, *magnates* Jud. 5, 25: 2 Par. 23, 20. Neh. 10, 30. — 4) *magnificus*, *illustris*, *gloriosus* Ps. 8, 2. — 5) *nobilis* Ps. 16, 3.

אֲדַלְיָא n. pr. viri Esth. 9, 8.

אָדַם *rubuit*, *rutilavit*. Hinc forsan *Principes eorum...... candebant præ lacte*, אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים *rubuit corpus eorum præ coraliis* Thren. 4, 7. Candor et rubedo pertinent ad descriptionem pulchritudinis juvenilis.

Puh. Part. מְאָדָּם *rubro colore infectus* Ex. 25, 5. 35, 7, 23. Nah. 2, 4.

Hiph. Fut. plur. יַאְדִּימוּ *rubrum colorem referent*, *rubræ erunt*, Jes. 1, 18.

Hitbpa. fut. יִתְאַדָּם *rutilat* (vinum in poculo) Prov. 23, 31. Deriv. sequuntur; vid. præstereà דָּם.

אָדָם m. 1) pr. *è terrâ ortus* (cf. Gen. 2, 7. 3, 19); *homo*. Neque st. constr., neque pluralis formam admittit hoc voc., sæpissimè autem collect. notat *homines*, *genus humanum* Gen. 1, 26, 27. 6, 1. Ps. 68, 19. 76, 11. Job. 20, 29. Interdùm adjectivis ut genitivus postponitur, velut אֶבְיוֹנֵי אָדָם *pauperes hominum* i. e. homines pauperes Jes. 29, 19, cf. Hos. 13, 2; et intercedente בְּ, ut בֹּגְדִים בְּאָדָם Prov. 23, 28. — Spec. legitur 1) de *aliis*, reliquis *hominibus*, opp. iis de quibus nunc actum fuerat Jer. 32, 20: בְּיִשְׂרָאֵל וּבָאָדָם *in Israële et in reliquis hominibus*. Jud. 16, 7. 18, 28. Ps. 73, 5. Jes. 43, 4. — 2) de *hominibus è vulgo*, *ignobilibus*, *infimæ sortis* Job. 31, 33. Ps. 82, 7. Jes. 2, 9. 5, 15, — 3) de *mancipiis*, ut נֶפֶשׁ Num. 16, 32. — 4) de *militibus*, Jes. 22, 6. Cf. אִישׁ. — 5) pro *viro*, i. q. אִישׁ Eccl. 7, 28: *virum* (sc. hoc nomine dignum, per emphasin) *reperi unum e millibus*, *sed mulierem in toto earum numero non inveni*. — 6) pro *aliquo* Lev. 1, 2. Cum part. negandi *nemo* Job. 32, 21. Cf. אִישׁ. — 7) n. pr. hominis protoplasti Gen. 2, 7 sq. 3. 4. it. oppidi ad Jordanem Jos. 3, 16. — בֶּן אָדָם cum art. בֶּן הָאָדָם *filius hominis* poët. de *homine*. Num. 23, 19. Ps. 8, 5. 80, 18. Job. 16, 21. 25, 6. 35, 8, et sæpissimè apud Ezechielem, ubi propheta à Deo compellatur: בֶּן אָדָם *fili hominis* i. e. mortalis! Eze. 2, 1, 3. etc. Frequentior etiam est Plur. בְּנֵי אָדָם *homines* Deut. 32, 8. Ps. 11, 4, etc. Cùm art. בְּנֵי הָאָדָם 1 Sam.

26, 19: 1 Reg. 8, 39. Ps. 145, 12. Eccl. 1, 13.

אָדֹם et אָדוֹם adj. f. אֲדֻמָּה plur. אֲדֻמִּים; *ruber*, de veste sanguine conspersa Jes. 63, 2, de genis rubicundis Cant. 5, 10, de equo fusco Zach. 1, 8. 6, 2, de vacca rufa Num. 19, 2, de lentium rubedine Gen 25, 30. Substant. *rubrum* i. e. *rubedo*. Jes. 63, 2.

אֱדֹם n. pr. 1) cognomen Esaü Gen. 25, 25. — 2) Edomi posteri i. e. *Edomitæ* s. Idumæi Num. 20, 14. Jud. 11, 17. it. *regio Idumæorum*, *Idumæa*, ipsa et tunc ferè femininè generis est Gen. 36, 32. Jes. 11, 14. Jer. 49, 17. Edomitarum autem regio tractum illum montanum inter mare mortuum et maris rubri sinum Ælaniten occupabat, posteà Gebalene, Γεβαληνή, hodiè *Dschebal* dictum. — Nomen gent. est אֲדֹמִי *Edomita*, *Idumæus* Deut. 23, 8. Fem. אֲדֹמִית pl. אֲדֹמִיּוֹת *Idumææ* (mulieres) 1 Reg. 11, 1.

אֹדֶם masc. *gemma* quædam *rubicunda*, fort. *rubinus*, *granatum* Ex. 28, 17. 39, 10. Eze. 28, 13. LXX. Vulg. Σάρδιον, *Sardius*.

אֲדַמְדָּם f. אֲדַמְדֶּמֶת pl. f. אֲדַמְדַּמּוֹת *subrudibus*, *subrufer*, de areolâ, quæ squamam (la croûte, l'écaille) circumdat in leprâ Lev. 13, 19 sq. 14, 37.

אֲדָמָה f. 1) *humus* Ex. 20, 21, de pulvere, quo lugentes caput conspergebant, 1 Sam. 4, 12: 2 Sam. 15, 32. — 2) *terra*, quæ colitur, *ager* Gen. 4, 2. 47, 19, 22, 23. Ps. 105, 35. Jes. 28, 24. אֹהֵב אֲדָמָה *amans agrum* i. e. *agriculturam* 2 Par. 26, 10. De proventu agri, Jes. 1, 7. — 3) *terra*, *regio* Gen. 28, 15. אַדְמַת יְהוָה *terra Jehovæ* i. e. Canaan Jes. 14, 2. Plur. אֲדָמוֹת *regiones*, semel Ps. 49, 12. — 4) *orbis terræ* Gen. 4, 11. 6, 1. 7, 4. — 5) n. pr. oppidi tribus Nephtali. Jos. 19, 36.

אַדְמָה n. pr. oppidi in regio Pentapolitanâ Gen. 10, 19. 14, 2, 8. Deut. 29, 22. Hos. 11, 8.

אַדְמוֹנִי et אַדְמֹנִי m. *rufus*, i. e. rufis capillis Gen. 25, 25: 1 Sam. 16, 12. 17, 42.

אֲדָמִי n. pr. oppidi Nephtalitarum Jos. 19, 33.

אֲדֹמִי vid. אֱדֹם.

אַדְמָתָא n. pr. viri. Esth 1, 14.

אַדָּן n. pr. viri Esr. 2, 59: idem in loco parallelo Neh. 7, 61, אַדּוֹן.

אֶדֶן m. pl. אֲדָנִים, constr. אַדְנֵי, suffix. אֲדָנָיו, אַדְנֵיהֶם; *basis*, *stylobates*, Ex. 26, 19 sq. 27, 10 sq. 36, 38. Job. 38, 6, etc. Rad. אדן.

אֲדֹנָי vid. p. 10.

אֲדֹנִי־בֶזֶק nom. titulusve regis urbis Cananææ Bezec Jud. 1, 5—7.

אֲדֹנִי־צֶדֶק n. pr. Hierosolymorum regis Canaanitici Jos. 10, 1, 3.

אֲדֹנִיָּהוּ n. pr. 1) viri 1 Reg. 1, 8 sq., qui et אֲדֹנִיָּה vers. 5. 2 Sam. 3, 4. — 2) 2 Par. 17, 8. — 3) Neh. 10, 17. qui et Esr. 2, 13.

אֲדֹנִירָם n. pr. viri, 1 Reg. 4, 6. forsan id. ac אֲדֹרָם 2 Sam. 20, 24: 1 Reg. 12, 18, et הֲדוֹרָם 2 Paralip. 10, 18.

אָדַר cognat. הָדַר pr. *amplus*, dein *magnificus fuit*.

Niph. Partic. נֶאְדָּר, cum י parag.

נֶאְדָּרִי; *magnificatus est* Ex. 15, 11. et ver. 6, ubi: יְמִינְךָ יְהוָֹה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ *dextra tua, ô Jehova, magnificata est* (i. e. illustris reddita) *robore*, al. vertunt *ô Jehova*, qui es *magnificus*; referentes נאדרי ad יְהוָֹה sed minus aptè.

Hiph. *magnificum, illustrem reddidit*; fut. יַאְדִּיר *magnificum, illustrem reddet* Jes. 42, 21. Deriv. אֲדָר, אֶדֶר, אַדֶּרֶת, אַדִּיר.

אֲדָר *Adar*, mensis duodecimus, a novilunio mensis Martii ad novilunium Aprilis (sec. Rabbinos à novilunio Februarii ad novilunium Martii). Esth. 3, 7, 13, 8, 12, 9, 1. 15, 17, 19. 21.

אֲדָר v. חֲצַר אַדָּר.

אֶדֶר m. pr. 1) *pallium amplum*. Mich. 2, 8, i. q. אַדֶּרֶת. —2) *magnificentia* Zach. 11, 13.

אֲדַרְכוֹן m. pl. אֲדַרְכֹּנִים 1 Par. 29, 7. Esr. 8, 27, i. q. דַּרְכְּמוֹן *daricus*, nummus persicus ex auro puro cusus, isque Judæis, quamdiu Persarum imperio subjecti erant, frequentissimus. א prosthet. est. Vulgò idem ac δαρχμή. Etymon haud satis certum.

אַדְרַמֶּלֶךְ n. pr. 1) idoli Sipparenorum, qui humanis placabatur 2 Reg. 17, 31. —2) viri Jes. 37, 38: 2 Reg. 19, 37.

אֶדְרֶעִי n. pr. 1) metropoleos Batanææ veteris, intra fines Manassitarum sitæ, Num. 21, 33. Deut. 1, 4. Jos. 12, 4. —2) oppidi Nephtalitar. Jos. 19, 37.

אַדֶּרֶת f., suff. אַדַּרְתּוֹ, *ampla*. Eze. 17, 8: גֶּפֶן אַדֶּרֶת *vitis ampla, frondosa*. — 2) *pallium* 1 Reg. 19, 13. 19: 2 Reg. 2, 13. 14. Jon. 3, 6. אַדֶּרֶת שִׁנְעָר *pallium babylonicum* Jos. 7, 21 i. e. picturis variegatum, vel intextas habens variis coloribus hominum bestiarumque figuras. אַדֶּרֶת שֵׂעָר *pallium pilosum* Gen. 25, 25. Zach. 13, 4. — 3) *magnificentia*. Zach. 11, 3.

אָדַשׁ i. q. דּוּשׁ *trituravit*; undè infin. abs. אָדוֹשׁ *triturando* Jes. 28, 28.

אָהֵב et אָהַב part. act. אֹהֵב, suff. אֹהֲבִי, pl. אֹהֲבִים, constr. אֹהֲבֵי; f. אֹהֶבֶת, cum י parag. אֹהַבְתִּי; pass. אָהוּב, f. אֲהוּבָה, fut. יֶאֱהַב et יֶאֱהָב, 1 pers. אֹהַב et אֶהַב, 2e pers. pl. m. תֶּאֱהָבוּ; infin. אֱהֹב Eccl. 3, 8. et אַהֲבָה. 1) *cupivit, adspiravit*; cum acc. Ps. 40, 17. 70, 5, sq. כִּי Ps. 116, 1. —2) *amavit*, cum acc. Gen. 37, 3, 4. Deut. 4, 37, rarius cum לְ Levit. 19, 18, 34, et בְּ Eccl. 5, 9: 1 Sam. 20, 17. Part. אֹהֵב *amicus*, isque diligens et dilectus familiaris, diversus à רֵעַ *socio*. Prov. 18, 24. Esth. 5, 10, etc. —3) *delectatus est* aliquâ re, cum gerundio verbi (*aimer à faire quelque chose*), Jer. 14, 10, etc. Hos. 12, 8: לַעֲשֹׁק אָהֵב *oppressione delectatur*. Jes. 56, 10. Jer. 14, 10.

Niph. part. pl. נֶאֱהָבִים *amabilis* 2 Sam. 1, 23.

Pi. part. מְאַהֵב pl. מְאַהֲבִים, suff. מְאַהֲבֶיהָ; 1) *amicus* Zach. 13, 6. — 2) *amasius*, imprimis *mœchus*. Eze. 16, 33 sq. 23, 5 sq. Derivata statim sequuntur.

אַהַב in pl. tantùm אֲהָבִים 1) *amores*, spec. inhonesti. Trop. de societatibus cum gentibus exteris junctis Hos.

8, 9. — 2) *deliciæ* אַיֶּלֶת אֲהָבִים *cerva deliciarum* i. e. suavissima, dulcissima Prov. 5, 19.

אֹהַב m. *amor*. In sing. semel pro amasiis, mœchis Hos. 9, 10 (LXX. οἱ ἠγαπημένοι). Plur. אֲהָבִים *amores*, maximè inhonesti, meretricii. Prov. 7, 18.

אַהֲבָה (infin. אָהֹב), constr. אַהֲבַת, suff. אַהֲבָתָם, 1) *amare*, cum acc. Deut. 7, 8: 1 Reg. 10, 9, etc. — 2) *amor*, 1 Sam. 18, 3. Prov. 10, 12. Cant. 8, 6, 7. — 3) *objectum amoris, deliciæ* Cant. 2, 7. 3, 5, etc.

אֹהַד n. pr. viri Gen. 46, 10.

אֲהָהּ interj. dolentis *ah! eheu!* Jos. 7, 7. Jud. 6, 22: 2 Reg. 6, 5, 15. Joël 1, 15, etc.

אֵהוּד n. pr. viror. Jud. 3, 15 sq. 1 Par. 7, 10.

אַהֲוָא n. pr. fluminis Esr. 8, 21, 31 et regionis conterminæ Vers 15, in quâ Esras populum in patriam rediturum congregabat.

אֱהִי Hos. 13, 10, 14. Hoc vocab. quod alibi est fut. apoc. à rad. הָיָה, hîc i. q. אַיֵּה, אֵי *ubi*? Sic Chald. LXX. Vulgat. et exigit contextus.

אָהַל; fut. conv. וַיֶּאֱהַל — 1) forsan ut הָלַל *splenduit, micuit*; — 2) *tentorium movit* (denom. ab אֹהֶל), de Nomade migrante, tentoria mox figente mox promovente, Gen. 13, 12, 18.

Pi. fut. יְאַהֵל pro quo יַהֵל *tentorium figet* Jes. 13, 20. Cf. מַלֵּף pro מְאַלֵּף.

Hiph. i. q. Kal no. 1. *splenduit*. Job. 25, 5: הֵן עַד־יָרֵחַ וְלֹא־יַאֲהִיל *ecce vel lunam, neque hæc splendet* i. e. pura, munda est de sententia Dei. Sic LXX. Vulgat. efflagitant tum contextus, tum parallelismus.

אֹהֶל c. Suff. אָהֳלִי, אָהָלְךָ (*oholcha*) cum He parag. אֹהֱלָה; pl. אֹהָלִים pro אֳהָלִים cum præf. בָּאֳהָלִים, constr. אָהֳלֵיכֶם, suff. אֹהָלֶיךָ, אֹהָלָיו, אֹהָלַי 1) *tentorium* Gen. 9, 27, etc. אֹהֶל מוֹעֵד *tentorium conventus*, i. e. templum illud portabile Israëlitarum in deserto, quod describitur Ex. 26 collat. 36, etiam simpliciter הָאֹהֶל dictum 1 Reg. 1, 39. Quo in tentorio si אֹהֶל distinguitur à מִשְׁכָּן, אֹהֶל est tegumentum tentorii exterius, duodecim constans cortinis è pilis caprarum contextis, quod imponebatur *habitaculo* (מִשְׁכָּן) h. e. decem aulæis interioribus, quæ asseribus incumbebant. Ex. 26, 1, 7. 36, 8, 14, 19. — 2) *domus, habitatio* quælibet Jes. 16, 5. Jer. 4, 20, etc. —3) spec. de templo. Eze. 41, 1.— 4) n. pr. viri 1 Paral. 3, 20. Latet etymon.

אָהֳלָה n. pr. meretricis fictium quo designatur Samaria Eze. 23, 4 sq.

אָהֳלִיאָב n. pr. viri Ex. 31, 6. 35, 34.

אָהֳלִיבָה n. pr. mulieris meretriciæ quo indigitatur Jerusalem Deo infidelis. Eze. 23, 4 sqq.

אָהֳלִיבָמָה n. pr. mulieris, Gen. 36, 2, 14, et viri Gen. 36, 41: 1 Chron. 1, 52.

אֲהָלִים m. pl. Num. 24, 6. Prov. 7, 17; et f. אֲהָלוֹת Ps. 45, 9. Cant. 4, 14, genus arboris odoriferæ, Græc. ἀγάλλοχον, ξυλαλόη quoque dictæ, *lignum aloës*, it. *lignum paradisi et li-*

gnum aquilæ, *Excœcaria Agalocha* Linn. V. Diosc. l. I, 21. Vid. Celsius in *Hierobot.* et Michaëlis in *Suppl.*

אהר rad. inusit. et incerta. Indè אַהֲרֹן n. pr. Aaron Ex. 4, 14, etc. בְּנֵי אַהֲרֹן *filii Aaronis* Jos. 21, 4. 10. 13 et poët. בֵּית אַהֲרֹן Ps. 115, 10, 12. 118, 3 *domus Aaronis* de sacerdotibus, *Aaron* autem Ps. 133, 2 pro quovis summo sacerdote dicitur.

אַו masc. constr. אוֹ (formæ קָו, צַו, à rad. אָוָה *voluit*) — 1) pr. *voluntas*, *desiderium*. Semel legitur substantivè Prov. 31, 4 in Chetib, ubi efferendum: וּלְרֹזְנִים אוֹ שֵׁכָר *et principes* (non decet) *desiderium temeti*. Keri: אֵי שֵׁכָר (non decet dicere) *ubi temetum?* — 2) *libera voluntas*, *electio*, hinc Conj. quæ liberam hoc vel illud eligendi potestatem dat, *vel*, *aut*, sicut *vel* (et quod indè decurt. est, *ve*) à *velle*. Deut. 13, 2, etc. Ubi geminatur *sive*, *sive* Exod. 21, 31. Lev. 5, 1. Aliquoties intendit sermonem: *aut potiùs*. 1 Sam. 29, 3: *qui mecum fuit jam multos dies* אוֹ זֶה שָׁנִים *quin potiùs annos*. Passim ellipt. pro אוֹ כִּי quod sequ. futuro subjunctivo latinè commodè vertas *nisi forte*, sic: *totam ego comburam*, אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעֻזִּי *nisi fortè prehenderit asylum meum*, Jes. 27, 5. — Hinc abiit, 3) in part. condition. pr. *si vis*, *si*, *si forte*, *sin autem*. (LXX. ἐάν), cf. lat. *sive*, in quo itidem latet *si* condit ita seq. futuro 1 Sam. 20, 10: *quis indicabit* mihi אוֹ מַה־יַּעַנְךָ אָבִיךָ קָשָׁה *si duri quiaquam tibi responderit pater tuus?* LXX. ἐάν. Vulg. *si forte*. Vertas etiam, *sin autem* Ex. 21, 36, etc. —* Quoad Gen. 24, 55, sic statuendum videtur: *maneat nobiscum puella*, יָמִים אוֹ עָשׂוֹר *dies aliquot* (i. e. aliquod tempus decem diebus longius) aut saltem decem. *

אוּאֵל n. pr. viri Esr. 10, 34.

אוב radix inusit. undè

אוֹב m. pl. f. אוֹבוֹת — 1) *uter* Job. 32, 19, ubi pl. אֹבוֹת *utres* jungitur masculino חֲדָשִׁים *novi*. — 2) *necromantes* et *necromantia*, *ars necromantica* Lev. 19, 31: 1 Sam. 28, 7, 8, etc Gesenius et quidam alii putant Jes. 29, 4 אוֹב dictum de *ipso mortuo evocato*, sed haud minùs commodè per usitatum significatum *necromantem* verti potest. — LXX ubique fere אֹבוֹת reddunt ἐγγαστριμύθους, *ventriloquos*, et rectè, quoniam ventriloqui apud veteres plerumque hâc intus loquendi arte ad præstigias abutebantur. — Est etiam אֹבֹת n. pr. stationis Israëlitar. in deserto Num. 21, 10. 33, 43.

אוֹבִיל n. pr. viri 1 Par. 27, 30.

אוּבָל et אֻבָל m. *fluvius*, *amnis* Dan. 8, 2, 3, 6. Rad. יָבַל.

אוד et איד cognat. אוּץ *premere*, *urgere*. Derivat. statim; adde מְאֹד.

אוּד m. pl. אוּדִים *titio*, *torris*, Jes. 7, 4. Zach. 3, 2. Amos 4, 11.

אוֹדוֹת f. pl. suff. אוֹדֹתַי, אוֹדֹתֶיךָ; pr. *res quæ premunt*, *urgent*; hinc *molestiæ*; quæ notio ubique congruit, etsi per *propter* vulgò vertant. Usurpatur non nisi in formulâ עַל אוֹדוֹת, Gen. 21, 11, 25. 26, 32. Ex. 18, 8. Jos. 14, 6. Jer. 3, 8. Quod in editt. legitur 2 Sam. 13, 16 אַל אוֹדוֹת, id

è duab. lection. conflatum est, alterâ אֶל אוֹדוֹת, alterâ עַל אוֹדוֹת.

אוה et איה cognat. אָבָה *pronus fuit, cupivit.* In Kal inus.

Pi. אִוָּה fut. יְאַוֶּה; sed נָאוָה, נַאֲוָה, vide in נָאָה; *expetivit, desideravit.* Tribuitur ubique animæ (נֶפֶשׁ) Ps. 1, 32, 13, 14, etc.

Hithpa. הִתְאַוָּה, part. f. מִתְאַוָּה; pl. m. מִתְאַוִּים, fut. יִתְאַוֶּה, apoc. יִתְאָו; 1) *cupivit, desideravit sibi.* Constr. absol. 1 Par. 11, 17. Cum acc. Num. 11, 4. Deut. 5, 18. Jer. 27, 16. Cum dat. Prov. 23, 3, 6. — 2) *signavit, designavit, descripsit,* ut תָּאָה et תָּוָה. Num. 34, 10. ubi agitur de limitibus, finibus determinandis. A Piel ita differt Hithpael, ut hoc nunquam, illud semper jungatur substantivo נֶפֶשׁ. Nomina derivata præter hæc, quæ sequuntur, sunt אַו constr. אִי, אוֹ, מַאֲוַיִּים, תַּאֲוָה.

אַוָּה f. constr. אַוַּת, suff. אַוָּתִי *desiderium, libido* Deut. 12, 15. Jer. 2, 24. — 2) *lubitus.* 1 Sam. 23, 20. Ubique tribuitur animæ (נֶפֶשׁ), præter Hos. 10, 10.

אוּזַי n. pr. viri Neh. 3, 25.

אוּזָל n. pr. viri Gen. 10, 27.

אֱוִי n. pr. regis Madianitarum Num. 31, 8. Jos. 13, 31.

אוֹי 1) *lamentatio* Prov. 23, 29. —2) interj. tam dolentis, *væ* cum dat. 1 Sam. 4; 8. Jes. 3, 9. rarò cum acc. Ezech. 24, 6, 8, et absol. Num. 24, 23, quàm comminantis et imprecantis Num 21, 29. Cognatum est הוֹי.

אוֹיָה i. q. אוֹי. Ps. 120, 5. cum dat.

אֱוִיל m. pl. אֱוִילִים; *stultus,* vel adject. אִישׁ אֱוִיל Prov. 29, 9. Hos. 9, 7, vel, quod sæpius fit, subst. Job 5, 2. Jes. 19, 11. Prov. 7, 22, etc. Interdum *impietatis* notionem inclusam habet. Job 5, 3. Rad. אָוַל.

אֱוִילִי Zach. 11, 15. Rad. אָוַל.

אֱוִיל מְרֹדַךְ n. pr. regis Babyloniæ 2 Reg. 25, 27. Jer. 52, 31.

אָוַל rad. inusit. i. q. יָאַל q. v.

אול et איל rad. inus. sed cujus significationes sunt, quantùm sive ex derivatis nominibus, sive ex verbis cognatis, sive ex usu arabico autumare licet: *fortem, robustum, primum, primorem esse.*

אוּל m. 1) *corpus*, ut in arab. Ps. 73, 4.—2) Plur. *potentes, primores.* 2 Reg. 24, 15 in Chethib אוּלֵי הָאָרֶץ *primores terræ.* Keri אֵילֵי exhibet.

אוּלַי comp. ex אוֹ et לִי = לֵי, לֹא, לֹא *non* (cf. לוּלֵי, אַחְלַי) — 1) *si non, nisi;* sic Num. 22, 33, ubi vertendum: *nisi declinasset a facie mea, illicò te interfecissem.* LXX. Εἰ μή. Aben Esra bene לוּלֵי. — 2) *an non* i. e. *fortassè, forsitan* Gen. 16, 2. 24, 5. Jos. 9, 7. Amos 5, 15, etc. — 3) n. pr. fluvii Dan. 8, 2.

אוּלָם rarius אֻלָם m. pl. constr. אֻלַמֵּי; pr. *pars prima*, seu *anterior* ædificii; hinc 1) *vestibulum, porticus,* German. Vorhalle 1 Reg. 7, 6 seqq. Eze. 40, 7 seqq. Spec. de templi Salomonis vestibulo (πρόναος) 1 Reg. 6, 3. Joël 2, 17. Sæpiùs LXX per ναὸς vertunt undè cum quibusdam suspicari possis, sequiori ævo, אוּלָם quandoque pro *templo* ipso, partem pro toto, dictum fuisse 2 Chron. 29, 7. collat. 28, 24. —hinc 2) adverb. pr.

à parte anticâ, undè *ex adverso*, *verùm, verùm enim verò* Job 2,5. 5, 8. item *veruntamen, nihilominùs* (*toutefois*) Gen. 48, 19. Ex. 9, 17. — 3) n. pr. virorum 1 Par. 7, 16. 8, 39, 40. Rad. אול.

אִוֶּלֶת f., suff. אִוַּלְתִּי, 1) *stultitia*, sæpissimè in Proverbiis.—2) *impietas* Ps. 38, 6 (cf. נְבָלָה). 69, 6. — 3) fort. *potestas, principatus*, ut si a rad. אול. Prov. 14,24: אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת *principatus* s. magni honores *stultorum stultitia* sunt i. e. fons actionum stultarum. Lusisse videtur scriptor in duplici ejusdem vocabuli אִוֶּלֶת significatione. Rad. אול.

אוֹמָר n. pr. viri Gen 36, 1.

און et אין rad. inus. Indè.

אָוֶן m., suff. אוֹנְךָ, אוֹנָם, pl. אוֹנִים; 1) *inanitas, vanitas*, it. *inane, vanum*, Jes. 41, 29. Zach. 10, 2, spec. de vanitate idolorum omniumque rerum ad idolatriam pertinentium (cf. הֶבֶל) 1 Sam. 15, 23. adeoque de ipsis idolis Jes. 66, 3. Hinc apud Hoseam urbs בֵּית־אֵל (domus Dei) utpote idolis dedita contemtim dicitur בֵּית־אָוֶן *domus idolorum* 4, 15. 10, 5. Eòdem referenda sunt tum בִּקְעַת אָוֶן *vallis idoli* Amos 1, 5 i. e. vallis quædam in vicinia urbis Damasci, tum אָוֶן pro אוֹן Heliopolis Eze. 30, 17 cum notione urbis idololatricæ. —Spec. 2) *vanitas verborum, mendacium, fraudulentia*. Ps 36, 4. Prov. 17, 4.— 3) *nequitia, scelus*. Num. 23,21. Job 36,21. Jes. 1, 13. מְתֵי אָוֶן, אַנְשֵׁי אָוֶן *viri nequam* Job 22, 15. 34, 36. פֹּעֲלֵי אָוֶן *patrantes scelus* ibid. 31, 3. 34, 8 22. In plur. אוֹנִים Prov. 11, 7 probab. pro אַנְשֵׁי אָוֶן sec. LXX. Syr. Arab. Chald. — 4) *infortunium, res adversæ, calamitas* Ps. 54, 4. Prov. 22, 8. Ps. 90, 10. Hab. 3, 7, etc. Spec. *dolor*, undè בֶּן־אוֹנִי *filius doloris mei* Gen. 35, 18. לֶחֶם אוֹנִים *panis doloris* h. e. lugentium cibus, qui immundus erat Hos. 9, 4, cf. Deut. 26, 14. Cæterum tirones monentur, ne אָוֶן, quod suffixis munitum forma sua congruit cum אוֹן, cum hoc confundant.

אוֹן m. suff. אוֹנִי, אוֹנוֹ (quod ultimum passim n. prop. est; vid. paulò infrà); plur. אוֹנִים; 1) *vires, robur* Job 18, 7, 12. 40, 16. Hos. 12, 4, spec. de robore virili et vi genitali. Gen. 49, 3. Deut. 21, 17. Jes. 40, 26. 29 Ps. 78, 51. — 2) *facultates, opes* Hos. 12, 9. Job 20, 10. — 3) n. pr. viri Num. 16, 1.

אוֹן, אֹן et Eze. 30, 17 אָוֶן *Heliopolis* (cf. Jer. 43, 13) n. pr. urbis antiquæ Ægypt. Gen. 41, 45, 50. 46, 20.

אוֹנוֹ n. pr. oppidi Benjaminitarum Esr. 2, 33. Neh. 7, 37. 11, 35: 1 Par. 8, 12, cum valle cognomini Neh. 6, 2.

אוניות f. pl. 2 Par. 8, 18 in Chethib pro אֳנִיּוֹת *naves*.

אוֹנָם n. pr. viri Gen. 36, 23: 1 Par. 2, 26.

אוֹנָן n. pr. viri Gen. 38, 9. 46, 12. Num. 26, 19.

אוּפָז n. pr. regionis auriferæ Jer. 10, 9. Dan. 10, 5. Videtur non fuisse diversa ab Ophir, cum affines sint litteræ ר et ז.

אוֹפִיר, אוֹפִר, אֹפִיר, n. pr. *Ophir* regio Gen. 10, 29, auro, lignis ac

lapidibus pretiosis, nec non ebore, pavonibus et simiis abundans, 1 Reg. 9, 28, etc. 2 Chron. 8, 18, etc. — Auri ophiritici tanquam purissimi mentio fit Jes. 13, 12. Job 23, 16. Ps. 45, 10: 1 Chron. 29, 4. et metonym. אוֹפִיר pro *auro ophiritico* usurpatur. Job 22, 24. De ipsius situ magna opinionum diversitas. Recentiorium doctissimi viri inter tres tantùm regiones ambigunt, *Indiam* scilicet, quemdem *Arabiæ* tractum, et orientalem *Africæ* partem, videlicet *Nigritiam*, *Sofalam*que Arabum (hodie Zanguebar, Mosambique, ubi regio aurifera *Fura*), pro quâ tamen minus feliciter pugnatum est. Cæterùm vide, si placet, quæ hâc de re disputata sunt, in G. Gesenii *Thesaur. ling. hebr.* p. 141—143.

אוֹפָן m. constr. אֹפַן pl. אֹפַנִּים; constr. אֹפַנֵּי, suff. אֹפַנֵּיהֶם *rota* Ex. 14, 25. Prov. 20, 26: וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹפָן *et vertit rotam* (tribulorum) *super eos* i. e. conculcat et comminuit eos. Cf. דּוּשׁ. Rad. אָפַן.

אוּץ præter. et part. act. אָץ; 1) *urgere*, *fortius instare* alicui Exod. 5, 13. — 2) *festinare* Jos. 10, 13. Prov. 19, 2. 28, 20. Sequ. מִן est: *retro festinare*, *subtrahere se*. Jer. 17, 16: לֹא־אַצְתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ pro מִהְיוֹת רֹעֶה *non subtraxi me, ne pastor* (propheta) *fierem teque sequerer*. — 3) *angustus, arctus fuit* Jos. 17, 15.

Hiph. i. q. Kal no. 1. *ursit*, *institit*, sequ. בְּ pers. Gen. 19, 15. Jes. 22, 4.

אוֹצָר m. constr. אוֹצַר, suff. אוֹצָרוֹ, pl. אוֹצָרוֹת, constr. אוֹצְרוֹת, suff. אֹצְרוֹתֶיךָ; 1) *thesaurus*, *promtuarium*, ut frugum, cibi commeatusque 2 Par. 11, 11: 1 Par. 27, 27, auri, argenti aliarumque rerum prætiosarum 1 Reg. 7, 51. 14, 26. 15, 18. — 2) *horreum* Joel 1, 17, *ærarium* 2 Par. 32, 27. Rad. אצר.

אוֹר *lucere*, *illucescere*, *lucidum fieri* Gen. 44, 3. De oculis hominis languidi, nunc animam recipientis 1 Sam. 14, 27. 29. Præt. imperson. אוֹר *illuxit* 1 Sam. 29, 10. Imperat. אוֹרִי *illucesce, illuminare* Jes. 60, 1.

Niph. נָאוֹר, fut. יֵאוֹר i. q. Kal 2 Sam. 2, 32. Inf. לֵאוֹר pro לְהֵאוֹר *ut illustretur* Job 33, 30. Part. נָאוֹר *illustris*, *gloriosus*. Ps. 76, 5.

Hiph. הֵאִיר 1) *illustravit*, *lucidum reddidit* sq. acc. Ps. 77, 19. 97, 4 etc. — a) הֵאִיר עֵינֵי פ׳ *collustravit oculos alicujus* (qui tenebris obvoluti erant) i. e. ad vitam quasi revocavit eum Ps. 13, 4, inde *refecit*, *recreavit* Prov. 29, 13 etc. — b) *illustravit faciem alicujus* i. e. exhilaravit Eccl. 8, 1 cf. synon. נָהַר — הֵאִיר פָּנָיו *faciem suam illustravit* dicitur impr. de numinis vultu hilari et propitio Ps. 80, 4. 8, 20; sequ. אֶל Num. 6, 25, עַל Ps. 31, 17, בְּ Ps. 119, 135, לְ 118, 27, אֶת Ps. 67, 2. Semel omisso פָּנִים Ps. 118, 27. — c) *illuminavit* i. e. sapientia imbuit. Ps. 119, 130. — 2) *luxit*, *lucem præbuit*, absol. Gen. 1, 15. cum dat. Exod. 13, 21. Jes.

60, 19. — 3) *accendit* Mal. 1, 10. Jes. 27, 11. (Cf. angl. *to light* et אוּר *ignis*). Deriv. præter sequentia sunt מָאוֹר et מְאוּרָה.

אוֹר m. (semel f. Job 36, 32), suff. אוֹרוֹ, pl. אוֹרִים (sed pro מְאֹרִים *luminaria*, i. e. sidera); *lux* Gen. 1, 3 — 5. Job. 3, 9. 12, 25. Spec. est a) *lux matutina*, Neh. 8, 3. Job. 24, 14. — b) *lux solis* et ipse *sol* Job 31, 26. 37, 21. Jes. 18, 4. Hab. 3, 4. — c) *lux fulguris*, et ipsum *fulgur*. Job 36, 32: עַל־כַּפַּיִם כִּסָּה אוֹר *lucem* fulguris *tegit super manus* i. e. ut videtur, manus tegit fulgure, rubent fulgure manus. ib. 37, 3. 11. 15. — d) *lux*, *vitæ* Job 3, 16, 20, plenius אוֹר חַיִּים Ps. 56, 14. — Metaphor. e) *felicitas* Job 30, 26. Ps. 97, 11. — f) *lux* pro *doctrina*. Jes. 49, 6: אוֹר גּוֹיִם *lux gentium* i. e. doctor. 51, 4 etc. — g) אוֹר פָּנִים *lux faciei* i. q. hilaritas vultus, vultus serenus Job 29, 24. Prov. 16, 15 etc.

אוּר m. pl. אוּרִים et אֻרִים; 1) i. q. אוֹר *lux*. Hinc in Plur. אוּרִים a) *luces* i. e. regio lucida, *oriens*, Jes. 24, 15. — b) *luces* metaph. *revelationes sacræ* Numer. 27, 21: 1 Sam. 28, 6, plerumque plenius הָאוּרִים וְהַתֻּמִּים *revelatio et veritas* Exod. 28, 30. Levit. 8, semel תֻּמִּים וְאוּרִים Deuter. 33, 8. LXX. δήλωσις καὶ ἀλήθεια. Gestatas fuisse sacras has sortes, quas solus pontifex maximus in gravioris momenti causis consulere solebat, *in* vel *super* pectorali ejus, apparet ex Exod. 28, 30. Quales verò fuerint, incertum omninò. Vid interpretes, si placet. —2) *splendor*, *ignis flamma* Jes. 50, 11, et ipse *ignis* 44, 16. 47, 14. Eze. 5, 2. — 3) n. pr. oppidi Chaldæorum, plenius אוּר כַּשְׂדִּים Gen. 11, 28, 31. 15, 7. Nehem. 9, 8, it. n. pr. viri 1 Par. 11, 33.

אוֹרָה f 1) *lux* Ps. 139, 12, metaph. *felicitas* Esth. 8, 16. — 2) Pl. אוֹרוֹת *viridia*, *olera* 2 Reg. 4, 39. Sic Jes. 29, 29: כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ *nam ros plantarum est ros tuus* i. e. recreabit ros Dei resurrectos instar roris plantas recreantis.

אֻוֵרוֹת transp. pro אֻרָוֹת q. v. *stabula*, *præsepia*. 2 Par. 32, 28.

אוּרִי nom. pr. virorum Ex. 31, 2: 1 Reg. 4, 19. Esr. 10, 24.

אוּרִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 6, 9. 15, 5, 21: 2 Par. 13, 2.

אוּרִיָּה n. pr. viror. 2 Sam. 11, 3: 2 Reg. 16, 10. Jes. 8, 2.

אוּרִיָּהוּ n. pr. prophetæ Jer. 26, 20 sqq.

אוּשׁ v. הִתְאֹשְׁשׁוּ sub אִישׁ.

אוֹת c. plur. אוֹתוֹת, אֹתֹת, suffix. אֹתֹתַי, אוֹתֹתֵינוּ; — 1) *signum*, prognosticum Jes. 20, 3, etc. miraculosum Ex. 4, 8. Jes. 7, 11. 8, 18. etc. stupendum Ps. 78, 43. propheticum Deut. 13, 1, 2. memoriale Ex. 13, 9, 16. Deut. 6, 8. signum militare sed minus, nam majus erat דֶּגֶל Num. 2, 2 seqq. — 2) *documentum*, *argumentum* Job 21, 29. —* Sed Gen. 4, 15: וַיָּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת

vertendum forsan : *Sic cum Caïno pactam rem habuit Deus, ut qui in illum incideret, ipsi necem non inferret;* ut suspicati sumus in *Le Pentateuque, avec une trad. franç.*, etc. GENÈSE, *p.* 27. Vel, quod magis arridet, explanandum est : *Et fecit Deus miraculum coram Caïno,* ut ipsi nullus timendi locus superesset, ne ab ullo quocumque homine interficeretur. De formulâ שׂוּם אֹתוֹת *miracula facere,* confer Ex. 10, 2. Ps. 78, 43. * — Rad. אָוָה.

אוֹת vel אֹת cum suffix., vid. אֵת.

אוּת v. **אֹות** rad. in Kal. inusit. Niph. נָאוֹת, fut., 1 plur. נֵאוֹת, 3 pl. יֵאֹתוּ; *consensit, obsecutus est* 2 Reg. 12, 9. cum dat. pers. *morem gessit alicui* Gen. 34, 15, 22, 23.

אָז pr. subst. *tempus*, hinc in acc. *eo tempore, tunc*, spec. 1) de tempore præterito, Gen. 12, 6. Jos 10, 12. 14, 11. Sequitur præter. verbi 1 Reg. 8, 12: 2 Paral. 6, 1. 8, 12, 17, et fut., præter. vices gerens Ex. 15, 1. Deut. 4, 41, etc.—2) *tunc*, de temp. fut. construitur cum fut., quod vim suam retinet Ps, 96, 12. Soph. 3, 9. Job 3, 13. Nonnunquam etiam cum præt. significatione futur., ubi futur. præcessit Jud. 5, 11. Exod. 15, 15. — 3) *tunc* pro *ideo, idcirco, propterea.* Jer. 22, 15. Ps. 40, 8.

מֵאָז et מִן־אָז pr. *a tempore*, inde a) adv. *inde a longo tempore, olim, antea* 2 Sam. 15, 34. Jes. 16, 13. 44, 8. 45, 21. 48, 3, 5, 7. b) præpos. et conj. *ex (aliquo) tempore, ex quo (depuis, dès lors)*, cum inf. Ex. 4, 10. Jos. 14, 10. cum subst. Ruth 2, 7. Psalm. 76, 8. Cum verbo finito (pro מֵאָז אֲשֶׁר) Gen. 39, 5. Ex. 5, 23. Rad. אזח.

אזב rad. inus., unde אֵזוֹב.

אֶזְבַּי n. pr. viri 1 Par, 11, 37.

אזח rad. inusit. forsan *præteriit*, ut עָדָה. Deriv. אָז, אֲזַי.

אֵזוֹב (per Syriasm. pro אֵזוֹב) m. ὕσσωπος, *hyssopus* veterum, qua utebantur Hebræi in lustrationibus sacris. Videntur tamen eo nomine alias quoque plantas aromaticas comprehendisse Exod. 12, 22. Lev. 14, 4, 6, 21, 49. Ps. 51, 9: 1 Reg. 5, 13. Rad. אזב.

אֵזוֹר (per Syriasm. pro אֵזוּר) m. 1) *cingulum* Jes. 5, 27. Jer. 13, 1 sq. 2) *funis vinculum* Job 12. 18. Rad. אָזַר.

אֲזַי i. q. אָז adv. *tum, tunc* Ps. 124, 3— 5.

אזכרה f. suff. אַזְכָּרָתָהּ (verbale Hiphil à rad. זָכַר), pr. *memoriale, in memoriam revocans* sc. sacrificium. LXX. Vulg. μνημόσυνον, *memoriale*, sic appellabatur id quod de fertis in altare comburebatur, maximè verò thus quod fertis jungi solebat, Lev. 2, 2, 9, 16. 5, 12. 24, 7. Num. 5, 26.

אזל fem. אָזְלַת, ex chaldaismo, pro אָזְלָה, Deut. 32, 36. fut. f. 2 pers. תֵּזְלִי, similiter ex chald. pro תֶּאֶזְלִי, Jer. 2, 36. *abiit, abiit*, maximè citò. Prov. 20, 14 (sq. dat. pleon. לוֹ, ut הָלַךְ לוֹ). Jes. 2, 36. Metaph. *defecit* aqua Job 14, 11, cibus 1 Sam. 9, 7, vis Deut. 32, 36.

Pu. Part. מְאוּזָּל pro מְאֻזָּל, *quod netum est*, fila, ex usu Talmudico; innuit præterea contextus, sed. aliis est *abire factus*, al. legunt מְאוּזָל *ex Uzal*, n. pr. loci, Eze. 27, 19.

אֶזֶל *abitus*, *discessus*, vid. אֶבֶן no. 6.

אָזַן rad. in Kal inusit. Pih. אִזֵּן *aures arrexit, auribus auscultavit, attendit* (denom. à אֹזֶן *auris*) Eccl. 12, 9.

Hiph. הֶאֱזִין, part. מֵזִין pro מַאֲזִין Prov. 17, 4. fut. 1 pers. אָזִין pro אַאֲזִין Job 32, 11; *auscultavit*. Construitur cum acc. Gen. 4, 23. Job 33, 1, לְ Job 34, 2, אֶל Ps. 77, 2, עַל Prov. 17, 4, עַד Num. 23, 18 pers. et rei. Spec. *exaudivit*, de Deo Ps. 5, 2. Job 9, 16. de homin. *obedivit*, *obsecutus est* sq. dat. Neh. 9, 30. Ex. 15, 26. Deriv. מֹאזְנַיִם et forsan

אָזֵן m. suff. אֲזֵנֶךָ sed multi codices in pl. habent אֲזֵנֶיךָ quod præferendum videtur; *suppellex*, pr. *arma* (cf. chald. אֲזֵנִין *arma*) Deut. 32, 14. Eadem et supellectilis et armorum notio inest in vocabulo כְּלִי. Rad. juxta multos זין.

אֹזֶן suff. אָזְנוֹ, dual. (qui etiam pro plurali est) אָזְנַיִם, constr. אָזְנֵי suff. אָזְנָיו; *auris* Ex. 29, 20. Lev. 8, 23, etc. Formulas cum hac voce compositas exposuimus sub verbis quibuscum construitur. שָׁמַע בְּאָזְנָיו *auribus suis audivit*, emphat. Ps. 44, 2. Job 28, 22.

אֻזֵּן שֶׁאֱרָה n. pr. oppiduli 1 Par. 7, 24.

אַזְנוֹת־תָּבוֹר n. pr. oppidi Nephtalitarum Jos. 19, 34.

אָזְנִי n. pr. viri Num. 26, 16.

אֲזַנְיָה n. pr. viri Neh. 10, 10.

אֲזִקִּים, cum artic. הָאזִקִּים, cum præfix. בָּאזִקִּים, הָאֲזִקִּים, בָּאֲזִקִּים, *catenæ*, *vincula* Jer. 40, 1. 4. Rad. זָקַק.

אָזַר (cognat. אָסַר) part. pass. אָזוּר, imper. אֱזֹר et אֱזָר־, fut. יֶאְזֹר, Jer. 1, 17, cum suff. יַאַזְרֵנִי Job 30, 18, *cinxit* it. *cinctus est*, *cinxit se*; de veste, qua quis cingitur, cum acc. pers. Job 30, 18. cum acc. membri cingendi Job 38, 3. 40, 2. Jer. 1, 17 et cum acc. cinguli vestisve, qua quis cingitur, et metaph. 1 Sam. 2, 4: אָזְרוּ חָיִל *robore cincti sunt*.

Niph. partic. נֶאְזָר *accinctus* Ps. 65, 7.

Pih. part. cum suff. מְאַזְּרֵנִי, pl. constr. מְאַזְּרֵי, fut. יְאַזֵּר, sed תַּזְרֵנִי cum suff. pro תְּאַזְּרֵנִי 2 Sam. 22, 40; *cinxit*, cum acc. pers. et cinguli Jes. 50, 11. Ps. 18, 33, 40. 30, 12.

Hithp. הִתְאַזֵּר *accinxit se* (robore) Ps. 93, 1. Imper. הִתְאַזְּרוּ *accingite vos*, i. e. *armate vos*, *parate bellum*. Jes. 8, 9.

אֶזְרוֹעַ *brachium* Jer. 32, 21. Job 31, 22. Rad. זָרַע.

אֶזְרָח m. constr. אֶזְרַח; *indigena* de arbore necdum aliud in solum transplantatâ Ps. 37, 35. it. de homin. Levit. 16, 29. 18, 26 etc. Rad. זָרַח.

אֶזְרָחִי n. patron. 1 Reg. 5, 11. (4, 31) etc.

אָח m. constr. אֲחִי, cum suff אָחִי, אָחִיךָ, אָחִיו, אֲחִיכֶם ; pl. אַחִים, const. אֲחֵי, suffix. אַחֶיךָ, אֶחָיו, אֲחֵיכֶם, nomen. forsan primitiv., etsi forma grammatica illud modò ad verbum אחה, modò ad אחח referat. Primaria significatio est *frater*, et dicitur de fratribus eodem patre editis, sed diversis matribus Gen. 42, 15. Jud. 11, 3. de fratribus uterinis quidem, sed diverso patre genitis Jud. 9, 19, qui, plenè vocantur בֶּן אֵם · בֶּן אָב · Sed signific. latius patet, est enim 1) *cognatus* et *consanguineus* quicunque Gen. 14, 16. 13, 8. 29, 12, 15. — 2) *contribulis* 2 Sam. 19, 13, sic dicitur de Levitis Num. 8, 26. 16, 10. Neh. 3, 1. — 3) *popularis*. Jud. 14, 3. Ex. 2, 11. 4, 18, usurpatur adeo de populis cognatis, ut de Edomitis et Hebræis Gen. 9, 25. 16, 12. 25, 18. Num. 20, 14. — 4) *socius*, de populis consociatis, ut de Tyriis et Hebræis Amos 1, 9, vel ejusdem religionis Jes. 66, 20. — 5) *amicus* Job 6, 15, etc. — 6) *quivis alius homo*, sola humani generis societate nobiscum conjunctus i. q. רֵעַ Levit. 19, 17. Hinc præcedente אִישׁ *alter*, *alter* Gen. 13, 11. 26, 31, et ita dicitur de rebus inanimatis sibi similibus, modo masculini generis sint (de feminis eodem sensu usurpatur אִשָּׁה־אֲחוֹת) Ex. 25, 20. 37, 9. — 7) metaph. *similitudinem* quandam ingenii morumve exprimit Prov. 18, 9. Hinc Job 30, 29: *frater canum ferorum factus sum* i. e. instar canis feri mihi ululandum est. Confer Gen. 49, 5 ubi אַחִים *fratres* sonat non modò eodem patre eâdemque matre editos, verùm ingenio et moribus conjunctos; nam alluditur ad significatum nominis לֵוִי *Levî*, cujus nativa ac genuina vis in notione *conjungendi*, *adhærendi* reperitur. Sed vid. quæ hâc de re diximus in *Le Pentateuque, avec une traduction française*, etc. Genèse, XLIX, 5. — Tandem inservit ad efformanda multa nomina propria composita.

אָח interj. dolentis *ah! heu! eheu!* Eze. 6, 11. 21, 20.

אָח *olla magna*, seu *foculus portatilis*, quali utuntur hodiè Orientales, Jer. 36, 22, 23. Urcei hæ formam habent solentque in foramine, quod in medio conclavi est, reponi. Exstincto igne ollis scabelli majoris genus imponitur tectum aulæo, quo, quicunque calefieri cupiunt, terræ insidentes pedes, crura adeoque ventrem tegunt. Rad. אחח.

אֹחַ m. unde pl. אֹחִים Jes. 13, 21. forsan vocabulum sonum imitans, *ululatus*, *rugitus*, et hinc probabiliter avium vel animalium genus, ut *ululæ*, *bubones*, *stryges*, quod præter Vulgat. et Arab. suadet parallelismus. LXX et Syr. *echo*, *sonus*, habent. Rad. אחח.

אַחְאָב n. pr. 1) regis Israelis 1 Reg. 16, 28 — 22, 40. — 2) viri Jer. 29, 21.

אַחְבָּן n. pr. viri 1 Par. 2, 29.

אֶחָד constr. אַחַד f. אַחַת (pro אַחֶדֶת) in pausa אֶחָת, *unus, a, um*. Sed *unus* sæpè valet 1) *idem* Gen.

40, 5. Job 31, 1. — 2) *primus*, *a*, *um*, sed nonnisi in numerandis mensium diebus Gen. 8, 5. 13, etc. Cf. μία τῶν σαββάτων Act. 20, 7 et Galli *il est une heure*, pro *la première heure*. Alibi, ut Gen. 1, 5. 2, 11, אֶחָד numeri card. notionem non exuit, ut lat. *unus*, *alter*, *tertius* Sueton. Octav. 101. — 3) *aliquis*, *nonnemo*. אחד הָעָם *nonnemo ex populo*. לֹא, אֵין אֶחָד *nemo*. Hinc sæpenumero 4) articuli indefiniti partes sustinet, Gen. 37, 20. Exod. 29, 3: 1 Reg. 20, 13. Dan. 8, 3. Job 2, 10, etc. — 5) *unicus* in suo genere Job 23, 13. Eze. 7, 5. Cant. 6, 9. — 6) ubi repetitur est *unus*, *alter*. Ex. 17, 12. 18, 3: 1 Sam. 10, 3, etc. Etiam distributive de singulis Num. 13, 2. — 7) כְּאֶחָד *sicut unus*, i. e. *unà*, *simul* Esr. 2, 64. 3, 9. 6, 20. Eccl. 11, 6. Deinde etiam i. q. *unà*, *junctim* Jes. 65, 25. In eandem sententiam dicitur כְּאִישׁ אֶחָד Jud. 20, 8: 1 Sam. 11, 7. — 8) Fem. אַחַת elipt. pro פַּעַם אַחַת *unâ vice*, *semel* 2 Reg. 6, 10. Ps. 62, 12. — 9) בְּאַחַת *unâ vice*, *semel* Num. 10, 4. it. *subito*, *repente* Prov. 28, 18. et *unâ* Jer. 10, 8. — 10) לְאַחַד אֶחָד *unus post alterum*, *singulatim* Jes. 27, 12 et Eccl. 7, 27: אַחַת לְאַחַת *una post alteram*. — Pl. אֲחָדִים 1) *iidem*. Gen. 11, 1. Cf. lat. *uni*, ut unis moribus vivere Cic. pro Flacco 26. Terent. Eun. 2, 3, 75. — 2) *in unum conjuncti*, *uniti* Eze. 37, 17. — 3) *pauci*, *aliquot* Gen. 27, 44. 29, 20. — Deriv. verbum denominativum

אָחַד inus. in Kal, cujus vices explet יִחַד *univit*.

Hithp. imper. fem. הִתְאַחֲדִי *uni te* (ensem triplicem compellat. ver. 19) Eze. 21, 21. i. e. unitis, conjunctis viribus grassare, sævi in hostes, ut optimè Rosenmüllerus in Schol. ad hunc locum.

אָחוּ vox ægyptiaca *gramen palustre*, *ulvam juncumque* notans, et *quicquid in palude virens nascitur*. LXX ἄχι, ἄχει Gen. 41, 2. 18. Job 8, 11.

אֵחוּד n. pr. viri 1 Par. 8, 6, qui scribitur Gen. 46, 21. אֵחִי

אַחֲוָה f., suffix. אַחֲוָתִי *declaratio*, *indicatio mea*, i. e. sententiæ meæ Job 13, 17. Est nomen verbale Hiph. a rad. חָוָה.

אַחֲוָה f. *fraternitas* Zach. 11, 14, denom. ab אָח *frater* q. v.

אֲחוֹחַ n. pr. 1 Par. 8, 4, pro quo v. 7 אֲחִיָּה. Patronym. אֲחֹחִי 2 Sam. 23, 9, 23.

אֲחוּמַי n. pr. viri 1 Par. 4, 2.

אָחוֹר m. pl. constr. אֲחוֹרֵי, suffix. אֲחוֹרֵיהֶם, אֲחוֹרַי; 1) *pars posterior*, *postica* Ex. 23, 23. 26, 12: 1 Reg. 7, 25. Eze. 8, 16. In adverb. abiit *ponè*, *à tergo*, Eze. 2, 10: 1 Par. 19, 10. Ps. 139, 5. *retrò*, *retrorsum*, Gen. 49, 17. Jer. 15, 6, etc. Cum præfix. בְּאָחוֹר *retrorsum*. Prov. 29, 11 *omnem iram suam expromit stultus* וְחָכָם בְּאָחוֹר יְשַׁבְּחֶנָּה *sed sapiens retrorsum compescit eam*, quod est retrorsum agit, ut ad se re-

deat. לְאָחוֹר *ponè*, *à tergo*, Jer. 7, 24. *retrorsum*, Ps. 114, 5. מֵאָחוֹר *à tergo* 2 Sam. 10, 9. — 2) *pars occidentalis* Job 23, 7, 8. Jes. 9, 11. — 3) *tempus pósterum, futurum.* לְאָחוֹר *in posterum* Jes. 41, 23. 42, 23.

אָחוֹת f. (pro אֲחֹוֶת, à masc. אָחוּ) constr. אֲחוֹת, suff אֲחוֹתִי; pl. cum suff. אַחְוֹתֵיךְ et אַחְיוֹתֵךְ, it אַחְיוֹתַי, אַחְיוֹתָיו (tanquam à sing. אֲחָיָה), *soror* Gen. 4, 21. 25, 20, etc. Proprie quidem dicitur de sorore germana, iisdem parentibus orta, sed (ubi nihil refert, accurate dicere) etiam de sorore ex eodem patre tantùm editâ Gen. 20, 12 : 2 Sam. 13, 2, 5. vel de eâdem matre solum Lev. 18, 9, 11. 20, 17. Latiore sensu *soror* vocatur etiam 1) *cognata, consanguinea* Job 42, 11. Gen. 24, 60, ubi mater cum fratre ad Rebeccam : אֲחוֹתֵנוּ אַתְּ *tu soror nostra* (es). — 2) *contribulis*, *popularis* Num. 25, 18. — 3) *socia*, gens, civitas consociata. Ezech. 16, 46. 23, 31. — 4) post אִשָּׁה : *altera*, *altera*, etiam de rebus inanimat. sexus femin. Exod. 26, 3, 5, 6, 17. Eze. 1, 9. 3, 13. — 5) poet. *soror* vocatur res nobis arctissimè conjuncta, ut Prov. 7, 4 : *dic sapientiæ* : *tu soror mea*. Job 17, 14. Cf. reliqua vocabula, quæ *propinquitatis* significationem gerunt, imprimis autem אָב et אָח et ita blandè compellatur sponsa Cant. 4, 9 et seq.

אָחַז, part. act. אֹחֵז, fem. אֹחֶזֶת, passiv. אָחוּז et אָחֻז, pl. אֲחוּזִים, constr. אֲחֻזֵי, pl. fem. אֲחֻזוֹת, infin. constr. אֱחֹז, cum præf. בֶּאֱחֹז, לֶאֱחֹז, imper. אֱחֹז, fem. אֶחֱזִי (pro אִחֲזִי) pl. אֶחֱזוּ, in pausâ אֱחֹזוּ; fut. יֹאחֵז, rarius יֶאֱחֹז, cum vav convers. וַיֹּאחֶז 2 Sam. 20, 9, — 1) *prehendit*, *apprehendit* spec. manu. Constr. cum acc. pers. vel rei Ps. 56, 1. Jud. 12, 6, sæpius etiam seq. בְּ Ex. 4, 4. Job 23, 11 : 2 Sam. 20, 9. Metaph. tribuitur terrori, metui Ex. 15, 14, 15. Ps. 48, 7. et vicissim de aliquo dicitur *cepit apprehendit* horrorem, dolores Job 18, 20. 21, 6. Jes. 13, 8. — 2) *cepit* in bello, venando, piscando Jes. 5, 21. Eccl. 9, 12. Cant. 2, 15. — 3) *cepit* eligendo, eximendo è numero Num. 31, 30 : 1 Par. 24, 6. — 4) prehensum *tenuit*, cum acc. 1 Par. 13, 9. 2 Par. 25, 5, et בְּ Gen. 25, 26. Metaph. *amplexus est* aliquid cum acc. Job 17, 9 (cf. κρατέω Apoc. 2, 25), c. בְּ 23, 11. Part. pass. significatu activo. אֲחֻזֵי־חֶרֶב *tenentes gladium* Cant. 3, 8. — 5) *conjunxit*, *conjunctus fuit*, *adhæsit* 1 Reg. 6, 6. Ezech. 41, 6. — Hinc 6) *conjunxit* tigna et asseres, *contignavit*, *tabulavit*, *contabulavit*. 1 Reg. 6, 10. Hinc denique 7) *clausit*, *occlusit* Neh. 7, 3.

Niphal נֶאֱחַז, partic. נֶאֱחָז, plur. נֶאֱחָזִים; imp. plur. הֵאָחֲזוּ, fut. plur. יֵאָחֲזוּ; 1) *prehensus*, *captus est* Eccl. 9, 12. — 2.) *hæsit* Gen. 22, 13. — 3) *possessorem*, *se fecit*, *occupavit* Gen. 34, 10. 47, 27. Jos. 22, 9, 19.

Pih. part. מְאַחֵז *continere faciens*, *contignans* Job 26, 9, ubi agitur de facie throni Dei, et sensus est : contignat et coagmentat cœli superficiem.

ut in eo posteà nubes consternantur, ut in altero hemistichio sequitur : sic vulgò (cf. Hophal) ; sed aliqui *claudens*, *occludens* vertunt i. e. abscondens et obvelans nubibus, adscitâ imprimis significatione *claudendi* quâ gaudet אחז in Kal Neh. 7, 3. Verùm hoc ipso Neh. loco agitur de portis civitatis claudendis, quæ ideo multò rectius conjungi et contignari dicerentur, quàm abscondi aut obvelari, præsertim si ad modum attendamus quo veteres Hebræi portas occludebant.

Hoph. part. לַכִּסֵּא מָאֳחָזִים *throno conjuncta coagmentata*, *contignata* 2 Chron. 9, 18, ubi de sex gradibus et scabello sermo est. Deriv. protinus sequuntur.

אָחָז nom. pr. 1) regis Judæ, 2 Reg. 16, 1 sq. 2 Par. 28, 16 sq. Jes. 7, 1 sq. 38, 8. — 2) cujusdam viri 1 Par. 8, 35. 9, 42.

אֲחֻזָּה fem., constr. אֲחֻזַּת, suff. אֲחֻזַּתְכֶם ; *possessio* imprim. terragum agrorumque ; adhibetur tamen de mancipiis Lev. 25, 45, 46. Conjungitur אֲחֻזַּת נַחֲלָה Num. 27, 7, et נַחֲלַת אֲחֻזָּה 35, 2.

אַחְזַי n. pr. viri Neh. 11, 13, pro quo 1 Par. 9, 12 יַחְזֵרָה.

אֲחַזְיָה et אֲחַזְיָהוּ n. pr. 1) regis israëlitici 1 Reg. 22, 40 : 2 Reg. 1, 2. — 2) Regis Judæ 2 Reg. 8, 24. 9, 16.

אֲחֻזָּם n. pr. viri 1 Par. 4, 6.

אֲחֻזַּת nomen. pr. viri Genes. 26, 26.

אחה rad. inusit. undè אָח, אַחִים derivantur.

אֶחִי vide אֶחוּד.

אֵחִי n. pr. viror 1 Par, 5, 15. 7, 34.

אֲחִיאָם n. pr. m. viri 2 Sam. 23, 33 : 1 Par. 11, 33.

אֲחִיָּה n. pr. viror 1 Sam. 14, 3, 8 : 1 Reg. 4, 2 15, 27, 33 : 1 Par. 2, 25. 8, 7. 11, 36. 26, 20. Neh. 10, 27. it. n. pr. prophetæ 1 Reg. 11, 29. 12, 15, pro quo אֲחִיָּהוּ 14, 6. 18 ; 2 Par. 10, 15.

אֲחִיהוּד n. pr. viri Num. 34, 27.

אַחְיוֹ n. pr. viror. 2 Sam. 6, 3. 4 : 1 Par. 8, 14, 31. 9, 37.

אֲחִיחוּד n. pr. viri 1 Par. 8, 7.

אֲחִיטוּב n. pr. viror 1 Sam. 14, 3. 22, 9 : 2 Sam. 8, 17 : 1 Par. 5, 37. Neh. 11, 11.

אֲחִילוּד n. pr. viri 2 Sam. 8, 16. 20, 24 : 1 Reg. 4, 2.

אַחִים v. אָח.

אֲחִימוֹת n. pr. viri 1 Par. 6, 10 (25), pro quo in locis parallelis מַחַת legitur.

אֲחִימֶלֶךְ n. pr. viror 1 Sam. 21, 2. 22, 9 : 2 Sam. 8, 17. Ps. 52, 2 : 1 Chron. 24, 3, 6, 31.

אֲחִימָן n. pr. viror. Num. 13, 22. Jos. 15, 14. Jud. 1, 10: 1 Par. 9, 17.

אֲחִימַעַץ n. pr. viror. 1 Sam. 14, 50 : 2 Sam. 15, 27. 36, 17. 17, 20. 18, 19 sq.

אַחְיָן n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

אֲחִינָדָב n. pr. viri 1 Reg. 4, 14.

אֲחִינֹעַם n. pr. mul. 1 Sam. 14, 50. it. viror. 1 Sam. 25, 43. 27, 3. 30, 5 : 2 Sam. 2, 2. 3, 2.

אֲחִיסָמָךְ n. pr. viri Ex. 31, 6. 35, 34.

אֲחִיעֶזֶר n. pr. viror m. Num. 1, 12. 2, 25. 7, 66 : 1 Par. 12, 3.

אֲחִיקָם n. pr. viri 2 Reg. 25, 22. Jer. 39, 14. 40, 5 sq.

אֲחִירָם n. pr. viri Numer. 26, 38. Patronym. י — ibid.

אֲחִירַע n. pr. viri Numer. 1, 15. 2, 29. 7, 78, 83. 10, 27.

אֲחִישַׁחַר n. pr. viri 1 Chron. 7, 10.

אֲחִישָׁר n. pr. viri 1 Reg. 4, 6.

אֲחִיתֹפֶל n. pr. viri 2 Sam. 15—17.

אַחְלָב n. pr. oppidi in tribu Asser Jud. 1, 31.

אַחֲלַי et אַחֲלֵי *utinam! faxit Deus!* 2 Reg, 5, 3. Ps. 119, 5. Vulgô derivant à rad. חלה, Pi. חִלָּה פָּנִים *demulsit faciem, adulatus est, rogavit*, sed nonne potius composita est ex אָח et לִי = לוּ ?

אַחְלַי n. pr. viri 1 Par. 11, 41. Et mul. 2, 31.

אַחְלָמָה f. Ex. 28, 19 nomen gemmæ. LXX. Vulg. ἀμέθυστος, *amethysthus*. Videtur esse verbale Hiph. à חלם *somniavit*, fortasse quia gestantibus somnia indicat. Sic dicitur ἀμέθυστος, quod ebrietatem depellat à gestantibus.

אַחְמְתָא vid. infra in Lexic. Chald.

אַחַסְבַּי n. pr. viri 2 Sam. 23, 34.

אָחַר *posterior fuit*, hinc *moratus, cunctatus est*; fut. conv. וָאֵחַר *et moratus sum* Gen. 32, 5. ex Chaldaïsmo, sic in אהב et אזל.

Pi. אִחַר, pl. אִחֲרוּ pro אֵחֲרוּ part. plur. מְאַחֲרִים, constr. מְאַחֲרֵי; fut. יְאַחֵר, in pausâ יְאַחַר. Sed וַיּוֹחֶר quod exstat in Keri 2 Sam. 20, 5, vid. in rad. יחר; — 1) *retardavit, moratus est* aliquem Gen. 24, 56, *distulit* aliquid Ex. 22, 28, et per ellipsin Deut. 7, 10: *non differt* (pœnas) *osori suo*. — 2) ut Kal *moratus, cunctatus est* Gen. 34, 19. Jud. 5, 28. Ps. 40, 18. 70, 6. — 3) *immoratus est rei*, hinc מְאַחֲרִים עַל־הַיַּיִן *qui diu immorantur vino* i. e. qui ad multam noctem bibunt, Prov. 23, 30. Cf. Jes. 5, 11. Ps. 127, 2.

Deriv. statim seq., adde אָחוֹר.

אַחֵר (cum Dag. forti occulto) f. אַחֶרֶת, pl. m. אֲחֵרִים, f. אֲחֵרוֹת (à sing. deperdito אָחֵר) 1) adj. pr. *sequens, alter*, spec. qui primum sequitur, *secundus* (a sequendo) Gen. 17, 21 : 1 Reg. 3, 22. Dein generatim *alius, alia, aliud* Gen. 4, 25. 8, 10, 12. 29, 19, etc. אֱלֹהִים אֲחֵרִים *dii alii*, de idolis Deut. 6, 14. 7, 4. Jer. 1, 16. 7, 18 et sexcenties Sing. אֵל אַחֵר Ex. 34, 14, et omisso אֵל Jes. 42, 8: וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן *et gloriam meam alii* (Deo) *non relinquam*. 48, 11. Semel, ut videtur, adverb.: *aliorsum*. Psalm. 16, 4: אַחֵר (אֲשֶׁר) מָהָרוּ *qui aliorsum festinant* sc. à vero deo ad idola. — 2) n. pr. viri 1 Par. 7, 12.

אַחַר, pl. אַחֲרִים unde constr. אַחֲרֵי, suff. אַחֲרֵיהֶם, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרָיו, אַחֲרַי, pr. *posterius, pars posterior, postica, extrema* 2 Sam. 2, 23. Sed plerumque abit 1) in adv. tum loci, *ponè, post, à tergo*, sic Gen. 22, 13, ubi genuinus sensus est: Abraham audito strepitu (arietis videlicet expedire sese à fruticeto conantis), oculos deflexit et animadvertit arietem à tergo

vepribus jam implicitum (נֶאֱחַז plusquamperfect.). Non audiendus Gesenius, qui אַחַר, *in recessu*, non autem *post tergum* vertendum statuit, neque est, cur cum Samar. LXX. Syr. et 42 codd. legatur אֶחָד. —tum temporis, *postea*, *tum*. Gen. 10, 18. 18, 5, 24, 55. 30, 21, etc. — 2) præp. loci, *pone*. Cant. 2, 9. Ex. 3, 1. it. *post*. הָלַךְ אַחַר פ׳ *secutus est aliquem* Gen. 37, 17. Job, 31, 7. מֵאַחַר עָלוֹת הֱבִיאוֹ *à post lactantes duxit cum* i. e. eum, qui pecudes secutus erat, duxit Ps. 78, 71.—temporis, *post*. Gen. 9, 28. 15, 1. 22, 1. Sequ. Infin. *postquam*. Num. 6, 19. אַחַר כֵּן pr. *post sic* i. e. postquam ita, ut dictum est, res evenerant, i. e. *postea* Lev. 14, 36. Deut. 21, 13. — 3) conj. אַחַר אֲשֶׁר *postquam*. Eze. 40, 1, et omisso אֲשֶׁר Lev. 14, 43, Job. 42, 7. Sed pro אַחַר longe frequentius in Plural. dicitur אַחֲרֵי, quo constanter utuntur, ubi Suffixa affigenda sunt. Hinc fit 1) præp. tum loci *pone* Jud. 18, 12 (h. l. i. q. ab occidente), crebrius *post*, Lev. 26, 33: 1 Sam. 14, 37: 2 Reg. 19, 21. (אֲשֶׁר) אַחֲרֵיהֶם *qui eos sequuntur* i. e. assentatores et parasiti eorum Ps. 49, 14. Hinc jungitur verbis *eundi*, ut valeant *sequi*. הָיָה אַחֲרֵי פ׳ est: *partes alicujus secutus est* Ex. 23, 2: 2 Sam. 2, 10. Cf. 1 Reg. 1, 7. Prov. 28, 23.— tum temporis, *post* Gen. 16, 13. 17, 8. Seq. infin. *postquam* Gen. 5, 4.—2) conj. *postquam* plerumque dicitur אַחֲרֵי אֲשֶׁר. Deut. 24, 4. Jos. 9, 16, 23, 1, rarius אֲשֶׁר omititur Lev. 25, 48. Semel אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר Jos. 2, 7.—3) אַחֲרֵי־כֵן pr. *post* quam res *ita* evenerant, i. e. *postea*. Gen. 15, 14. 23, 19. 25, 26, etc. Addito אֲשֶׁר denuo fit Conjunctio et i. q. אַחֲרֵי אֲשֶׁר ut lat. *posteaquam* pro *postquam* Gen. 6, 4: 2 Sam. 24, 10. Cum præfix. et aliis præp. 1) מֵאַחֲרֵי, semel מִן אַחֲרֵי 1 Par. 17, 7, pr. *à post*, *ne* (sit amplius) *post* (aliquid), Usurpatur maxime, ubi, quem antea secuti eramus, relinquimus, alias partes jam amplexi Num. 14, 43, 43. Deut. 7, 4: 2 Sam. 20, 2, it. *à tergo*, *post* Jos. 8, 2. Ex. 14, 19. Jer. 9, 21; de tempore Eccl. 10, 14. Apud Neh. 4, 7, pro eo est, מֵאַחֲרֵי לְ. Hinc מֵאַחֲרֵי כֵן *postea* 2 Sam. 3, 28. 15, 1. — 2) אֶל אַחֲרֵי *post* cum acc. *ad tergum*. 2 Reg. 9, 18: סֹב אֶל אַחֲרַי *redi post me*. 2 Sam. 5, 23. — 3) עַל אַחֲרֵי Eze. 41, 15 i. q. אַחֲרֵי Cf. עַל.

אַחֲרוֹן, f. אַחֲרֹנָה (ab אַחַר cum term. וֹן) 1) *posterior*, oppos. priori, superiori (רִאשׁוֹן) Gen. 33, 2. Ex. 4. 8. Deut. 24, 3. הַיָּם הָאַחֲרוֹן *mare posterius* i. e. occidentale, mediterraneum Deut. 11, 24. 34, 2. Joël 2, 20. —2) *posterus, a, um* Ps. 48, 14. Prov. 31, 25. Jes. 30, 8. Plur. אַחֲרֹנִים *posteri* Job. 18, 20.—3) *postremus*, *ultimus*, *novissimus*. Jes. 44, 6. Job. 19, 25. Neh. 8, 18. Fem. אַחֲרֹנָה adv. *postremùm*. Dan. 11, 29. It. בָּאַחֲרֹנָה Deut. 13, 10 et לָאַחֲרֹנָה Num. 2, 31. Eccl. 1, 11 *in fine*, *postremò*.

אֲחָרַח n. pr. viri 1 Par. 8, 1.

אֲחַרְחֵל nomen propr. viri 1 Par. 4, 8.

אַחֲרִית f. 1) *pars postrema, extrema.* Ps. 139, 9. Frequentius de tempore, *finis* Deut. 11, 12, *exitus, eventus*, ultima sors Job 8, 7. 42, 12. Prov. 5, 4. etc. De eventu felici Prov. 23, 18. 24, 14. — *tempus posterum, futurum*, Gen. 49, 1. Jes. 2, 2. Mich. 4, 1. —2) *posteritas, posteri.* Ps. 109, 13. Amos 4, 2. 9, 1. Dan. 11, 4.

אֲחֹרַנִּית adv. *retrorsum.* Gen. 9, 23: 1 Sam. 4, 18.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים m. pl. vox origine persica Esther. 3, 12. 8, 9. 9, 3, etc. *satrapæ*, provinciarum majorum præfecti apud veteres Persas, civili et militari potestate instructi, regnum, quorum splendorem æmulabantur, in provinciis vicarii. Singulis harum provinciarum partibus circulisque procuratores (פַּחוֹת) præerant, satrapæ integris provinciis.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ *Assuerus*, nomen, seu titulus regum Persarum et Medorum, Esth. 1, 1. Dan. 9, 1. Esr. 4, 6.

אֲחַשְׁרֹשׁ Esth. 10, 1 Chethib, pro אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ.

אֲחַשְׁתָּרִי n. pr. viri 1 Par. 4, 6.

אֲחַשְׁתְּרָנִים plur. masc. vox persica *muli*, Esth. 8, 10.

אַחַת v. אֶחָד.

אַט m. 1) *tenuis sonus, murmur, gemitus*, et plur. concr. אִטִּים *mussitatores* i. e. νεκρομάντεις, ventriloqui, vocis artificiosæ murmure manium vocem imitantes (v. sub. אוֹב) Jes. 19, 3. — 2) *lenis incessus, lenis fluxus, lenis agendi ratio*, unde: אַט, לְאַט, לְאַט plerumque adv. *leniter, lente*, de lenilentoque incessu lugentis 1 Reg. 21, 27, de aqua leniter fluente Jes. 8, 6. — לְאִטִּי pr. *leni incessu meo*, i. e. *lentè* Gen. 33, 14. — de agendo et loquendo 2 Sam. 18, 5: לְאַט לִי לַנַּעַר *leniter* agite *mihi cum puero!* Job 15, 11: וְדָבָר לָאַט עִמָּךְ *et verbum placidè tecum* factum. Rad. אטט Hebr. inus. sed Arab. *lenem sonum edidit, murmuravit.*

אטד Hebr. inusit. Arabib. *firmus fuit*; hinc:

אָטָד m. *rhamnus* (*Rhamnus paliurus* Linn.), à firmitate radicum dicta Jud. 9, 14. 15. Ps. 58, 10.

אֵטוּן m. forsan *instratum* (*tapis*) Prov. 7, 16. Rad. אטן.

אָטַם, part. act. אֹטֵם, pass. plur. אֲטוּמִים, f. אֲטֻמוֹת; *clausit, obturavit* os, aures Prov. 17, 28. 21, 13. Jes. 33, 15. חַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת Eze. 40, 16. 41, 16. 26, *fenestræ clathris cancellisve clausæ*, ità ut extrinsecus ne violentiâ quidem aperiri possent. Cf. 1 Reg. 6, 4.

Hiph. יַאְטֵם *obturabit.* Ps. 58, 5.

אָטַר, fut. יֶאְטַר *claudet*, Ps. 69, 16. Vicinæ rad. sunt אָצַר, חָצַר, עָצַר. Indè:

אָטֵר n. pr. viror. Esr. 2, 16, 42. Neh. 7, 21, 45.

אִטֵּר masc. præclusus *impeditus.* אִטֵּר יַד יְמִינוֹ *impos manu dexterâ suâ* Jud 3, 15. 20, 16.

אַי constr. אֵי 1) adv. *ubi?* — 2) nota quæ adverbiis et pronominibus, quibus præmittitur, vim interrogativam tribuit. Hinc אֵי זֶה *quis?* sed ubique (præter Eccl. 11, 6) cum

respectu ad locum 1 Reg. 13, 12: אֵי זֶה הַדֶּרֶךְ הָלַךְ *quânam viâ abiit?* Job 38, 24, etc. et sine interrogatione Jer. 6, 16. Eccl. 11, 6. Alibi est *ubi?* Job 28, 12. Est. 7, 5. Scribitur quoque אֵיזֶה v. infra. אֵי מִזֶּה *unde?* Gen. 16, 8; 1 Sam. 30, 13. Jon. 1, 8: אֵי מִזֶּה עַם אַתָּה *ex quonam populo es?* (Pr. *undenam populi?* sic Plaut. *unde gentium?* Odyss. 1, 170 πόθεν ἀνδρῶν). אֵי לָזֹאת *cur? quare?* (à לָזֹאת *propterea*) Jer. 5, 7. Aliis quibusd. partic. אֵי arctius jungitur, ut in unum vocabulum coalescant, אֵיךְ, אֵיכָה, אֵיכֹה, אֵיפֹה q. vide.

אִי (pro נְאִי, à rad. נאה) m. pl. אִיִּים, et termin. Chald. אִיִּין Eze. 26, 18; const. אִיֵּי; pr. ut videtur *regio longinqua, remotissima.* Sic autem vocabant Hebræi regiones quasvis, quæ ad occidentem vergebant. Hinc dicitur 1) de *regione maritimâ*, et spec. de *orâ maris* Jes. 20, 6. 23, 2, 6. Eze. 27, 7: אִיֵּי אֱלִישָׁה *oræ Elisæ* i. e. Peloponnesi s. Græciæ.— it. de *insulâ* Jer. 47, 4: אִי כַפְתּוֹר *insula Caphtor* i. e. Creta. אִיֵּי כִתִּים *insulæ Chittæorum* Eze. 27, 6. Jer. 2, 10. cf. Esth. 10, 1, ubi אִיֵּי הַיָּם opponuntur *terræ continenti.* Sæpissimè Plur. in universum usurpatur de *regionibus maritimis* et *transmarinis* (Jer. 25, 22 per epexegesin הָאִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם), et proindè longissimè remotis Jes. 24, 15. 40, 15. 41, 1. 5. 42, 4. 10. 12. 49, 1. 51, 5, impr. de oris maris mediterranei Ps. 72, 10. Dan. 11, 18, quæ magis definitè אִיֵּי הַיָּם Jes. 11, 11, et אִיֵּי הַגּוֹיִם Gen. 10, 5. Soph. 2, 11.—Eze. 27, 15 Indiæ Archipelagus intelligendus est. — 2) de *solitudine, deserto*; undè concret. *incola deserti.* וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו *et ululabunt incolæ deserti* (aves silvestres) Jes. 13, 22. Sic 34, 14. Cf. אַיָּה. — * Quidam אִי deducunt à stemmate נָוָה, et vertunt *terram habitabilem, habitatam*, conferentes illud Jes. 42, 15: וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים *et mutabo flumina in terras habitabiles*: sed aliam prorsùs vatis sacri mentem redarguit contextus. Totus enim in eo est propheta, ut nobis ob oculos ponat, omnia, fervente irâ divinâ, susdeque verti atque omninò pessumdari. Non ergò cogitavit de fluminibus tanquàm in terras habitabiles vertendis, sed potiùs utpotè in siccas et aridas plagas, seu vastam solitudinem, vastum desertum, mutandis. Ponitur etenim in loco paralello Jes. 50, 2 מִדְבָּר *desertum*, pro אִיִּים.*

אִי forsan onomotap. interj. i. q. אוֹי *væ!* cum dat. Eccl. 10, 16. 4, 10, ubi pleræque editt. junctim exhibent אִילוֹ *væ ei!*

אִי adv. *non* Job 22, 30 et in nominib. pr. Latet etymon, quamquàm Buxtorfius per apocopen dici putat pro אַיִן.

אִי־כָבוֹד n. pr. viri 1 Sam. 4, 21.

אָיַב, part. אֹיֵב, suff. אֹיִבְךָ, אֹיִבְךָ; pl. אֹיְבִים, constr. אֹיְבֵי, suff. אֹיְבָיו; f. אֹיֶבֶת, undè אֹיַבְתִּי sed aliis י est parag.; *adversatus est alicui, inimice et hostiliter persecutus est aliquem*,

odit. Verbum finitum occurrit tantùm Ex. 33, 22. Sed longè frequentissimi usûs est Part. *adversarius*, *inimicus*, *hostis* Gen. 22, 17. 49, 8: 1 Sam. 18, 29. — *inimica*, collect. de inimicis, hostibus Mich. 7, 8. 10. Indè:

אֵיבָה, constr. אֵיבַת f. *inimicitia*, *hostilis animus* Gen. 3, 15. Num. 35, 21. Eze. 25, 15. 35, 5.

אֵיד m. pr. *id quod premit;* unde 1) *grave infortunium*, *calamitas* Ps. 18, 19. Job 21, 30. — 2) *exitium*, *pernicies* Job 18, 12. 21, 17. 30, 12. אֵיד אֵל *exitium Dei* i. e. à Deo immittendum. Rad. אוּד.

אַיָּה f. cujus. masc. est אִי; pr. *deserti*, *solitudinis habitatrix;* dein 1) *avis* quædam è genere immundarum et rapacium Lev. 11, 14. Deut. 14, 13, cui insignis oculorum acies tribuitur Job 28, 7. LXX. et Vulg. modo *vulturem*, modo *milvum* reddunt. Juxta Bochart *æsalon* veterum, noster *emerillon*. — 2) n. pr. viror. Gen. 24, 24: 2 Sam. 3, 7. 21, 8: 1 Chron. 1, 40.

אַיֵּה i. q. אִי *ubi?* cum ה— parag.; suff. אַיּוֹ *ubi ille?* Ex. 2, 20, etc., אַיָּם *ubi illi?* Jes. 19, 12, etc. et cum נ epenthet. אַיֶּכָּה *ubi tu?* Gen. 3, 9. In interrog. obliquâ Nah. 3, 17. Job 15, 23.

אִיּוֹב n. pr. *Jobus*, præter librum à se nominatum tantùm Eze. 14, 14, 20 commemoratus.

אִיזֶבֶל n. pr. mulieris 1 Reg. 16, 31. 18, 4, 13. 21, 5 sq. 2 Reg. 9, 7 sq.

אֵי־זֶה *ubi?* Job 38, 19, 24 Compos. ex אֵי *ubi?* et זֶה *hic.*

אֵיךְ *quomodo?* (decurt. ex אֵיכָה) Gen. 26, 9. Sæpe est dolentis (*eheu*) *quam!* Ps. 73, 19. Jes. 14, 4. Eccl. 2, 16. In interrog. obliquâ Ruth, 3, 18: 2 Reg. 17, 28:

אֵיכָה (ex אֵי no. 2 et כָּה i. q. כֹּה *ita*, *hic*) — 1) *quomodo?* Deut. 1, 12. — 2) *ubi?* Cant. 1, 7. Sæpe dolentis est (ut אֵיךְ) Jes. 1, 21. Thren. 1, 1. Citra interrog. Deut. 12, 30.

אֵיכֹה *ubi*, sine interrog. 2 Reg. 6, 13, ubi in Keri legitur אֵיכוֹ.

אֵיכָכָה *quomodo?* Cant. 5, 3 Esth. 8, 6 ex אֵי et כָּכָה = כָּה, כֹּה *ita.*

אַיִל v. rad. אוּל Deriv. statim.

אַיָּל m. pl. אַיָּלִים; *cervus* Deut. 12, 15. 14, 5. Jes. 35, 6. Cant. 2, 9. 17. Ubique est mascul. gen., sed Ps. 42, 2 femimino junctum more communium, cervam notat, quæ alibi peculiari formâ אַיֶּלֶת, אַיָּלָה appellatur. Quod ad etymon attinet, אַיָּל est quasi intensivum vocis אַיִל pr. igitur *magnum arietem* notat, אַיָּלָה *capram majorem.*

אַיִל m. constr. אֵיל, pl. אֵילִים et אֵלִים, cons. אֵילֵי, suff. אֵלָיו, אֵלֵיהֶמָּה, pro אֵלֵיהֶם. 1) *aries* Gen. 15, 9. 31, 38. Ex. 25, 5. Num. 5, 8. Job 42, 8. — 2) *superliminare*, sic vulgò, sed non improbabilis opinio Gesenii, qui ait: « architecturæ vocabulum significans *crepidinem portæ* s. marginem prominentem, qui portam superne et ab utraque parte cingit, plerumque columnis utrinque, superne zoophoro, infra crepidine or-

natum, 1 Reg. 6, 31. Eze. 41, 3 cf. 40, 9, 21, 24, 26, 29, 33, 36, 37, 48, 49. In Plur. אֵילִים *crepidines* s. partes in fronte ædificii prominentes, columnis palmisve plerumque ornatæ, quibus lacunaria s. intercolumnia, ubi fenestris locus, interjecta erant. Eze. 40, 10, 14, 16, 38. 41, 1. Verss. antiquæ modo *postes*, modo *columnas* reddunt, Aqu. κρίωμα q. d. arietinum opus i. e. columnarum maxime corinthiarum voluta, alibi κριός dicta. Cf. אֵילָם.»

אֱיָל m. *fortitudo robur* Ps. 88, 5.

אֵיל pl. אֵילִים m. pl. *fortis, robustus* 1) Plur. *potentes, primores, principes civitatis* Ex. 15, 15. Eze. 17, 13. et 2 Reg. 24, 15 (in Keri). — 2) *arbor robusta*, spec. terebinthus, et quercus, ut plurimi contendunt. Sing. semel exstat Gen. 14, 6 in n. pr. אֵיל פָּארָן LXX. τερέβινθος τῆς Φαράν. Plur. אֵילִים, אֵלִים Jes. 1, 29. 57, 5. 61, 3. Cæterum confer, si placet, quæ de hoc vocabulo disputârunt Celsius in Hierobot., Michaëlis in Supplem. et Gesenius in Thesaur.

אַיָּלָה f. pl. אַיָּלוֹת, constr. אַיְלוֹת; *cerva* 2 Sam. 22, 34. Ps. 18, 34. Cant. 2, 7. 3, 5. et sic communiter Gen. 49, 21, ubi tamen Bochart putat legendum אֵילָה et locum exponit נַפְתָּלִי אֵילָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי שָׁפֶר *Nephtali est terebintus surculosa, edens ramos pulchritudinis*, i. e. egregios et speciosos. Ita etiam LXX et quidem haud parùm aptè.

אַיָּלוֹן n. pr. 1) urbis leviticæ in tribu Dan Jos. 10, 12. 19, 42. 21, 24. Jud. 1, 35. — 2) urbis in tribu Zabulon Jud. 12, 12.

אֵילוֹן n. pr. 1) oppidi Danitarum Jos. 19, 43: 1 Reg. 4, 9. — 2) n. pr. viror. Gen. 26, 34. 36, 2. 46, 14. Jud. 12, 11.

אֵילוֹת et אֵילַת n. pr. urbis Idumææ ad sinum orientalem maris rubri sitæ, qui ab ea sinus Ælanites nuncupatur Deut. 2, 8 : 2 Sam. 8, 14 : 1 Reg. 9, 26 : 2 Reg. 14, 22. 16, 6. A Josepho dr. Εἰλάνη, Ἔλανα Ptolemæo, *Ælana* Plinio (VI. 32 s. 38). Vid. *Relandi* Palæst. p. 217. 554 sq.

אֱיָלוּת f. undè cum suff. אֱיָלוּתִי *robur meum* Ps. 22, 20.

אֵילָם et אֵלָם, pl. אֵילַמִּים et אֵלַמִּים; suff. אֵילַמָּיו in Keri, ubi Chetib אֵלַמּוֹ habet; pl. f. אֵלַמּוֹת; *projectura cymatii* (*doucine*, *cymaise*); quantùm autumare licet. Apertè ab אוּלָם, quocum plerique confuderunt, distinguitur Eze. 40, 7 sq. Nimirùm אֵילַמִּים ædificium circumcircà cingunt, iisque ferè ubivis אֵילִים junguntur. Vid. 40, 16, 22, 26, 29.

אֵילִם n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Ex. 15, 27. 16, 1. Num. 33, 9. Cum He parag. אֵילִמָה Exod. 15, 27.

אֵילַת vid. אֵילוֹת.

אַיֶּלֶת f. i. q. אַיָּלָה (cui est pro statu constr.) *cerva*, Jer. 13, 5. Trop. blanda feminæ compellatio Prov. 5, 19. Sed in inscriptione Psal. 22: עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר *ad cervam auroræ*, carminis cujusdam nomen esse vide-

tur, ad cujus modos hic Psalmus decantandus esset.

אים rad. inus. Chald. et Talmud. אַיֵּם *terruit*. Indè :

אָיֹם f. אֲיֻמָּה; *terribilis*, *formidabilis*. Hab. 1, 7. Cant. 6, 4. 10, et

אֵימָה, f. constr. אֵימַת cum ה parag. אֵימָתָה; suff. אֵימָתוֹ, אֵימַתְכֶם; pl. אֵימוֹת et אֵמִים, suff. אֵימֶיךָ; — 1) *terror* Gen. 15, 12. Deut. 32, 25. Ps. 55, 5. 88, 16. Activè sumitur : sic Prov. 20, 2 : אֵימַת מֶלֶךְ *terror regis*, i. e. quem rex incutit. Job 33, 7 : אֵמָתִי *terror meus* i. e. quem incutio. — 2) *idola* pr. *terricula* Jer. 50, 38. Cf. מִפְלֶצֶת. 3) *Emæi*, n. pr. populi antiquissimi, qui ante Moabitas terram ipsorum incoluisse fertur. Gen. 14, 5. Deut. 2, 11.

אין rad. inus. i. q. און. Indè :

אַיִן stat. constr. אֵין, suffix. אֵינֶנִּי, אֵינְךָ, f. אֵינֵךְ, אֵינֶנּוּ (cum Nun *Epenthet.*), fem. אֵינֶנָּה, אֵינְכֶם, אֵינָם et formâ plur. (quasi ab אֵינִים) אֵינֵימוֹ, אֵינֶמּוֹ; pr. subst. *nihilum*, *defectus*, *vacuitas*, Deut. 22, 27. Jer. 40, 23, etc. Hinc adv. 1) *nihil*. Sæpè ità, ut verbum substantivum involvat 1 Reg. 8, 9 : אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים *nihil erat in arcâ præter duas tabulas lapideas*. Ex. 22, 2. Ps. 19, 7. — 2) *non*, incluso itidem verbo subst. : *non est, non erat, non sunt, non erat*, etc. i. q. לֹא יֵשׁ. Gen. 37, 29. Lev. 13, 31. Numer. 14, 42. Ps. 10, 4, etc. Observand. cum verbum subst. ex linguæ usu in hâc negandi particulâ lateat, ea penæ ubivis participio jungitur. Dan. 8, 5 : *ecce hircus ab occidente veniebat super faciem terræ* וְאֵין נֹגֵעַ בָּאָרֶץ *et non tangebat terram*, i. q. לֹא נָגַע Ex. 5, 16. Esth. 3, 8. 7, 4. Esr. 3, 13. Sæpe ità circumscribitur *nemo*, *nullus* Jos. 6, 1 : אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא *neque* (erat) *egrediens*, *neque* (erat) *ingrediens*, i. e. nemo egrediebatur, et nemo ingrediebatur. Levit. 26, 6. Jes. 5, 29. Rarissimè jungitur verbo finito. אֵין לִי *mihi non est* dicitur pro *non habeo*, *non habui*. Lev. 11, 10 : 1 Sam. 1, 2, sequente gerundio sæpè valet *non licet*, sicut οὐκ ἔστιν pro οὐκ ἔξεστιν, Esth. 4, 2. Ruth 4, 4. Ps. 40, 6. Variis jungitur vocabulis : אֵין אִישׁ *nemo est*, *erat*, אֵין דָּבָר, et אֵין מְאוּמָה *nihil quicquam est*, *erat*, אֵין כֹּל *nihil prorsus est, erat*. — 3) *non adest*, *non præsto est*, *erat*, *erant*, etc. (*il n'y a pas*) Num. 21, 5 : 1 Sam. 9, 4, etc. — 4) *sine*, *absque* i. q. בְּאַיִן. Sed. pr. exempla redeunt ad no. 2. Joel 1, 6 : *valide et absque numero*, pr. et non est numerus. Deut. 32, 4. — 5) cum præfixis : בְּאֵין pr. *in defectu*, hinc *dum non*, *priusquàm* (esset) Prov. 8, 24. Sed plerùmquè *sine* Eze. 38, 11. Prov. 5, 23. 11, 14. — כְּאַיִן *propemodum*, *pænè* Ps. 73, 2, pr. *ferè nihil*, hinc : *nihil abfuit quin*. Cf. כִּמְעַט *parùm abfuit quin* i. e. *propemodum*. — לְאֵין pro לַאֲשֶׁר אֵין *ei cui non* (est) Jes. 40, 29, *ei cui nihil* (est) Neh. 8, 10. it. pro לְלֹא הֱיוֹת *ita ut non* (esset) Esr. 9, 14. מֵאֵין *ita ut non* (cum duplice negatione) Jes. 5, 9 : מֵאֵין יוֹשֵׁב *ita ut non sit habitator*. 6, 11. it. *eo quod non* (est) Jes. 50, 2. i. q. אֵין cum מִן pleonastico *nemo*. Jer. 10, 6, 7. 30, 7.

אַיִן ut אַי, אֵי, *ubi?* tantummodo cum præf. מֵאַיִן *undè?* Gen. 29, 4 et sæpè.

אִין ut אֵין, sed interrogat. *annon?* 1 Sam. 21, 9.

אִיעֶזֶר v. אֲבִיעֶזֶר.

אֵיפָה, rarius אֵפָה f., constr. אֵיפַת; *Epha*, mensura, tantùm continens in aridis, quantùm *batus* in liquidis, i. e. tres *seas*, sive tria *sata*. Ex. 16, 16. Num. 5, 15. Jud. 6, 19. Ruth 2, 17. Mich. 6, 10, etc. אֵיפָה וְאֵיפָה, *duplex modius* (alter justus, alter justo minor et injustus) Prov. 20, 10. Deut. 25, 14 Amos 8, 5. Fortassè vox est ægyptica, quamquam nonnulli ad hebr. אוף alias אפף referunt. LXX. vertunt οἰφί vel οἰφεί, quæ mensura Ægyptiorum antiquissima fuit.

אֵיפֹה (ex אֵי et פֹּה — 1) *ubi?* 1 Sam. 19, 22. Jes. 47, 21, etc. — 2) *quomodò* Jud. 8, 18. In interrog. indir. Jer. 36, 19.

אֵיפוֹא i. q. אֵפוֹא *prorsus*, *ità*, *igitur*. Jud. 9, 38. Prov. 6, 3.

אִישׁ m. suff. אִישִׁי, אִישֵׁךְ, אִישָׁהּ, pl. ter tantùm (Ps. 141, 4. Prov. 8, 4. Jes. 53, 3) אִישִׁים, alibi semper אֲנָשִׁים (vid. אֱנוֹשׁ), constr. אַנְשֵׁי, suff. אֲנָשָׁיו, אַנְשֵׁיהֶם, et periphrasticum בְּנֵי אִישׁ; 1) *vir*. Spec. *mas*, *masculus*, Gen. 4, 1: 1 Sam. 1, 11. Adeò de brutis Gen. 7, 2, cf. 1, 27. 6, 19. — *maritus* Gen. 3, 6. 29, 32. 34. Ruth. 1, 11. Oppos. seni est nomen *virilis ætatis* 1 Sam. 2, 33. — Nonnunquam *qui virilem animum gerit*, *viri virtutem habet*, *strenuus* 1 Sam. 4, 9: 1 Reg. 2, 2. *homo*, oppos. numini Job 9, 32. 12, 10. Jes. 31, 8, maximè in Plur. Gen. 32, 29. Jes. 7, 13. Opp. bestiis Gen. 49, 6. Ex. 11, 7. — Per appositionem jungitur aliis substantivis, ut אִישׁ סָרִיס *eunuchus* Jer. 38, 7, אִישׁ כֹּהֵן *sacerdos* Levit. 21, 9; imprimis gentilitiis, אִישׁ עִבְרִי *Hebræus* Gen. 39, 14. — Sequ. genitiv. urbis terræ, populique *incola* civis ejus אִישׁ יִשְׂרָאֵל *Israelita*; אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 7, 11; אַנְשֵׁי יְהוּדָה 2 Sam. 19, 42, item אַנְשֵׁי הָעִיר Gen. 24, 13. Hâc maximè signific. sing. אִישׁ collectivè ponitur, אִישׁ יִשְׂרָאֵל pro אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל Jos. 9, 6. 7. 10, 24. Jud. 7, 8. 8, 22, etc. — Seq. genit. regis, ducis, præfecti militaris, domini etc. *viri alicujus* sunt *comites*, *sectatores*, *milites* ejus, 1 Sam. 23, 3, 12. 24, 5, 8. 28, 1. Semel fortassè de *cognatis* et *necessariis* dicitur, Eze. 24, 17, 22, ubi לֶחֶם אֲנָשִׁים est cibus, quem cognati et necessarii lugentibus mittere solebant. Similiter אִישׁ אֱלֹהִים et אִישׁ הָאֱלֹהִים *vir Dei*, i. q. servus Dei Deut. 33, 1, Jud. 13, 6, 8: 1 Sam. 2, 27, etc. Sequ. genit. qui attributum, virtutem, vitium, etc. designat, eum notat, qui *tali attributo præditus* est, sic: אִישׁ תֹּאַר *vir formæ* i. e. formosus, אִישׁ דָּמִים *sanguinolentus*, אַנְשֵׁי לֵבָב *cordati*, etc. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם *celebres* Gen. 6, 4, cf. אִישׁ הָאֲדָמָה *agricola* Gen. 9, 21. — אִישׁ *virum* notat *nobiliorem*, oppos. אָדָם *homini*, *hominibus* ex plebe 2, 9. 5, 15, etc. — 2) *alter*, seq. אָח, aut רֵעַ, Gen. 11, 3. Ex. 25, 10, etc.

— 3) *aliquis* Gen. 13, 16. Ex. 16, 29. Cant. 8, 7. — 4) *quisque, unusquisque*, Gen. 40, 5. Jud. 9, 55, etc. maxime si geminetur אִישׁ אִישׁ Exod. 36, 4. Lev. 20, 2. alibi אִישׁ אִישׁ *singuli* Num. 1, 4; sed אִישׁ וָאִישׁ, אִישׁ וָאִישׁ *homines varii generis* Ps. 87, 5. Esth. 8, 1. — 5) Imperson. pro Gall. *on*: כֹּה אָמַר אִישׁ *dictum fuit.* gall. *on a dit.* Sic legitur 1 Samuel. 9, 9: כֹּה אָמַר אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל *in Israële ita dicebant* l. dicebatur. בְּנֵי אִישׁ *filii viri* est periphrastic. pro *viri* simpliciter, sicut בְּנֵי אָדָם (vid. אָדָם no. 5), Ps. 4, 3. Interdum ἐμφατικῶς de viris nobilibus, oppos. בְּנֵי אָדָם (v. אָדָם no. 2) Ps. 49, 3. Prov. 8, 4. Hinc denominat.

Hithpal. הִתְאוֹשֵׁשׁ *virum se gessit, præstitit* (ἀνδρίζεσθαι); imper. pl. הִתְאֹשָׁשׁוּ *viros vos præstate* i. e. fortes strenuos præbete vos in abjiciendo idololatriam, Jes. 46, 8.

אִישׁ־בֹּשֶׁת n. pr. viri 2 Sam. 2, 3, 4.

אִישְׁהוֹד n. pr. viri 1 Par. 7, 18.

אִישׁוֹן m. (diminutiv. אִישׁ) 1) *homunculus*, et sequ. עַיִן *homunculus oculi* i. e. *pupilla*, in quâ hominis imaguncula conspicitur Deuter. 32, 10. Prov. 7, 2. Plenius Ps. 17, 8 אִישׁוֹן בַּת־עָיִן *pupilla, filia oculi* (V. בַּת). — 2) Metaph. *medium, meditullium rei.* Hinc Prov. 7, 9: *in pupillâ noctis* i. e. mediâ nocte. 20, 20: *in pupillâ tenebrarum* i. e. in mediis tenebris, ubi Keri habet בֶּאֱשׁוּן *in tenebris.*

אִישַׁי n. pr. viri, alibi יִשַׁי 1 Par. 2, 13.

אִיתוֹן m. *ingressus* Eze. 40, 15 in Keri, sed in Chetib אִתִּין legitur. Rad. אָתָה.

אִתַּי n. pr. v. אִתַּי.

אִיתִיאֵל n. pr. viri Prov. 30, 1.

אִיתָמָר n. pr. viri Deut. 6, 23. 28, 1.

אֵיתָן et אֵתָן m. suff. אֵיתָנוֹ pl. אֵיתָנִים; vox cujus vera significatio incerta est, sive etymologiam consulas, sive antiquas versiones. Ex usu tamen valet fortassè 1) *petra, rupes*, sic הָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ *rupes, fundamenta terræ* Mich. 6, 2. it. נְוֵה אֵיתָן *habitaculum rupis* Jer. 50, 44. (cf. 49, 16). et אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ חַגְוֵי סֶלַע *rupes, habitatio tua*, ubi proximè sequitur בַּסֶּלַע קִנֶּךָ *in petrâ nidus tuus* Num. 24, 21. Sic. Prov. 13, 15, *via perfidorum saxetum* (est) i. e. dura perniciosa, Vulgat. *vorago.* — * Gen. 49, 24 וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ sic verto: *sed stetit in petrâ arcus ejus*, i. e. Josephus arcum suum validè ad petram instruxit et disposuit in fratres; quam metaphoram commendant, tùm antecedentia, tùm sequentia; idcircò iis minimè assentior, quibus בְּאֵיתָן est *in robore, firmitate*, aut *firmus*; quasi בְּ esset Beth essentiæ.* — Hinc 2) *validus*, Job 33, 19, ubi sensus est: *et contentione*, i. e. concussione et quassatione *ossium maximâ* scil. הוּכַח *punitur.* גּוֹי אֵיתָן *populus fortis* Jer. 5, 15. Pl. אֵיתָנִים *potentes, fortes.* Vulgat. *optimates* Job 12, 19. — * נַחַל אֵיתָן Deut. 21, 4. Amos 5, 24, juxtà quosdam est *rivus perennis*, i. e. *perpetuò fluens*, et hoc

sensu Ps. 74, 15. Ex. 14, 27 explanant, haud secus ac 1 Reg. 8, 2. יֶרַח הָאֵיתָנִים *mensis* (rivorum) *perennium* (alibi *Tisri*), qui à novilunio Octobris orditur et anni hebræi septimus est; collat. arab. ותן *perennis fuit* aqua. Verùm opinio ista fundamentum habet haud satis certum. Primùm, Deut. loc. citat. non congruit *rivi* notio sed *vallis*, ut constat ex subjectà descriptione; ac proindè vox ipsa אֵיתָן significatu *perpetuò fluentis*, haud gaudet, cui aliundè competit *saxosæ*, *petrosæ* sensus. Similiter, Amos 5, 24, ubi agitur de rivo, nihil impedit quominùs vocabulo אֵיתָן, *validi*, *vehementis*, quam aliàs habet, significatio tribuatur. Haud difficiliùs expedientur, tùm Ex. 14, 27, ubi אֵיתָנוֹ exprimit tantummodò *impetum vehementem*, et notio *fluendi* includitur in הַיָּם *mare*, quemadmodùm Ps. 74, 15 in נַהֲרוֹת *flumina*; tùm 1 Reg. 8, 2, ubi latet הַנְּחָלִים *torrentium*, modò tamen non subaudiatur aliud nomen quod nos fugit. Nec ideò ad arabic. significatum confugere necesse est.* — 3) n. pr. viri 1 Reg. 5, 11. Ps. 89, 1 : 1 Par. 6, 18, 29. — Rad. יתן.

אַךְ forsan ex אָכֵן à rad. כון, cf. chald. הָכֵי, הָכֵין et כְּ ortum ex pleniore כֵּן — 1) *profectò*, *certè*, Gen. 44, 28 : 1 Reg. 22, 32. Ps. 58, 12. Job. 18, 21, etc. — 2) *tantùm*, *tantummodò*, *nonnisi* Ex. 10, 17. Lev. 11, 21. Ps. 37, 8. Prov. 14, 23, etc. Hinc antè adject., et adverb. et verba *prorsus*, *omninò* Deut. 16, 15. Jes. 16, 7. 19, 11 : 1 Sam. 25, 21. Ps. 73, 13. Job 19, 13, etc. Antè subst. *nil nisi*, quod sæpè adjectivis *solus*, *merus*, *totus* reddi potest Ps. 39, 12. 139, 11. Cf. Ex. 12, 15 : אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן *prorsus primō die* est *ipso die primo*. — 3) est excipientis : *modò*, *tantummodò*, *sed* Gen. 20, 12 : אַךְ לֹא בַת אִמִּי *modo non filia matris meæ*. Lev. 11, 4. Num. 26, 55. Deut. 18, 20. Jos. 3, 4. — 4) de tempore *tantùm quod*, *vixdùm*, Gall. *à peine*, Gen. 27, 30. Jud. 7, 19.

אַכַּד n. pr. urbis à Nemrode conditæ Gen. 10, 10. LXX. Ἀρχάδ. Targg. Hieron. *Nesibin* intelligunt, Mesopotamiæ urbem.

אַכְזָב *mendax*, *fallax* Jer. 15, 18. Mich. 1, 14. — Rad. כָּזַב.

אַכְזִיב n. pr. 1) oppidi maritimi in tribu Aser, gr. *Ecdippa*, hodie *Dsib* Jos. 19, 29. Jud. 1, 31. — 2) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 44. Mich. 1, 14. Cf. כְּזִיב et כֹּזֵבָה.

אַכְזָר m. 1) *fortis*, *audax* Job 41, 2. — 2) *durus*, *crudelis* Thren. 4, 3, hinc *hostis* Job 30, 21. — 3) *sævus*, (de veneno) Deut. 32, 33. — Rad. כזר.

אַכְזָרִי m. 1) *durus*, *crudelis* Prov. 5, 9. 17, 11. Jer. 6, 23. — 2) *sævus*, *atrox*. Prov. 17, 11 : *nuntius atrox* i. e. qui nuntium affert funestum, velut sententiam mortiferam. Jes. 13, 9. Jer. 30, 14. — Rad. כזר.

אַכְזְרִיּוּת f. *crudelitas*, *sævitia* Prov. 27, 4. — Rad. כזר.

אֲכִילָה f. *cibus*, *esus* 1 Reg, 19, 8. — Rad. אָכַל.

אֲבִישׁ n. pr. regis Philist. in urbe Gath 1 Sam. 21, 11. 27, 2 : 1 Reg. 2, 39.

אָכַל, inf. abs. אָכוֹל, constr. אֱכֹל, cum præf. בֶּאֱכֹל, לֶאֱכֹל, cum suff. אָכְלוֹ, אָכְלְךָ, fut. יֹאכַל, in Pausâ יֹאכֵל, semel יוֹכְלוּ Eze. 42, 5. — 1) *edit*, *comedit*. (Vicina radix est כָּלָה). Ponitur absol. Deut. 27, 7 : 1 Sam. 9, 13, sæpius cum acc. cibi, rarò sq. לְ Thren. 4, 5, בְּ Ex. 12, 43—45. Lev. 22, 11 et מִן Lev. 7, 21. 25, 22. Num. 15, 19. Usurpatur etiam de bestiis Jes. 11, 7, undè הָאֹכֵל *comesor* Jud. 14, 14 de leone dicitur. Notand. *edere terram, agrum, vitem* pro *fructum ejus comedere* Gen. 3, 17. Jes. 1, 7. 36, 16 (cf. 37, 30). — אָכַל לֶחֶם *cibum consumsit* 1 Reg. 21, 7. Ps. 102, 5. it. *pransit*, *cœnavit*, *epulatus est* Gen. 31, 54. 43, 16. Jer. 41, 1. 52, 33 cf. φαγεῖν ἄρτον Luc. 14, 1. et simpliciter *vixit* Amos 7, 12. — אָכַל לִפְנֵי יְהוָה *epulas sacrificales instituit* videlicet in templo Ex. 18, 12. Deuter. 12, 7. 18. 14, 23. — אָכַל בָּשָׂר *comedit carnem* alicujus Ps. 27, 2 de hostibus sævis et ferocibus sanguinem alicujus sitientibus. — Sed *carnem suam comedere* Eccl. 4, 5 de stolido, qui invidiâ conficitur. — אָכַל הָעָם, עֲנִיִּים *comedere*, *devorare populum*, *pauperes* dicuntur viri principes, opes populi absumentes, cum divexantes et exhaurientes Ps. 14, 4. Prov. 30, 14. Hab. 3, 15. Idem est *carnem populi comedere* Mich. 3, 3. Alibi *comedere* est i. q. cæde belloque absumere Deut. 7, 16. Jes. 9, 11. Jer. 10, 25. 30, 16. 50, 7, 17. 51, 34. Hos. 7, 7. *sermones* alicujus *comedere* est avidè captare, Jes. 15, 16. — 2) *voravit*, *absumsit*: sæpè de inanim. velut de igne, Num. 16, 35. 21, 28. 26, 10. Job. 1, 16, etc., sq. בְּ Zach. 11, 1, de gladio 2 Sam. 2, 26. 18, 8. Deut. 32, 42, de fame et peste Eze. 7, 15, de morbo mortifero Job 18, 13, de irâ Dei Ex. 15, 7, de exsecratione Jes. 24, 6, de calore et frigore Gen. 31, 40, de nimio studio et desiderio Ps. 69, 10. — 3) *fruitus est* aliquâ re, ut bono, fortunâ Job 21, 25, fructibus bonarum malarumve actionum, amplexibus venereis Prov. 30, 20. — 4) fortassè *gustavit*, de gustandi sensu Deut. 4, 28. — 5) *diminuit*, *detraxit*. Eze. 42 : 5 : *cellæ superiores breviores erant* כִּי יוֹכְלוּ אַתִּיקִים מֵהֵנָּה *nam tigna* seu *columnæ detrahebant indè* i. e. partem earum occupabant.

Niph. נֶאֱכַל, part. fœm. נֶאֱכֶלֶת, infin. הֵאָכֵל, fut. יֵאָכֵל; *comestus est* Ex. 12, 46. 13, 3, 7, it. *comedi potuit*, *esu idoneus fuit* Gen. 6, 21. Metaph. *igne absumptus est* Zach. 9, 4.

Pi. אִכֵּל, fut. cum suff. תְּאָכְלֵהוּ אֵשׁ (teâchlehou) *consumet eum ignis*, Job 20, 26. pro תְּאַכְּלֵהוּ sed illud alii ad Kal referunt, alii ad Pubal.

Pu. אֻכַּל *consumptus est*, igne Neh. 2, 3, 13, gladio Jes. 1, 20.

Hiph. הֶאֱכִיל, part. מַאֲכִיל; inf. אָכִיל pro הַאֲכִיל, sed הָכִיל vid. in כּוּל; fut. יַאֲכִיל, semel 1 pers. אוֹכִיל,

apoc. יַאֲכִל; *fecit, ut comederet, voraret* gladius Eze. 21, 33; spec. *comedendum dedit, cibavit*, cum duobus accus., pers. et rei. Ex. 16, 32. Num. 11, 18. Deut. 8, 16. Jes. 49, 26, cum מִן cibi Ps. 81, 17.–Deriv. præter hæc, quæ statim sequuntur, vid. מַאֲכָל, אֲכִילָה.

אֹכֶל m., suff. אָכְלוֹ; – 1) nomen actionis *edere, vorare*. Ex. 12, 4: אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ *quisque prout edit*. 16, 16, 18, 21. Job. 20, 21. — 2) *cibus*, maximè *frumentum, fruges, annona, commeatus* Gen. 14, 11. 41, 35 sq. 42, 7 sq. 43, 2 sq. 44, 1. item *præda, esca* Job 9, 26. 39, 3, 32.

אֻכָל n. pr. viri Prov. 30, 1.

אָכְלָה f. *cibus* Gen. 1, 29. 6, 21; de pabulo ferarum Jer. 12, 9, metaph. de alimento ignis Eze. 15, 4, 6.

אָכֵן (pr. inf. abs. Hiph. à rad. כּוּן pro הָכֵן, הָכֵין *stabiliendo*, chald. הָכֵי, הָכֵין — 1) *profecto! sanè!* Gen. 28, 16. Ex. 2, 14. Jer. 8, 8.—2) *verùm, verò* Ps. 31, 23. Jes. 49, 4. 53, 4. Indè forsan est אַךְ, q. v.

אָכַף 1) pr. forsan *onus, sarcinas imposuit*, quemadmodùm in arab. *clitellas imposuit*. Hinc — 2) *ad opus impulit* Prov. 16, 26: כִּי אָכַף עָלָיו פִּיהוּ *nam impellit eum os suum* i. e. fames eum ad laborem incitat. Quod construitur cum עַל, id è primariâ *opus imponendi* signif. explicandum. Sed alii aliter.

אֶכֶף m. *onus*, et metaph. *gravitas, auctoritas*, ut כָּבוֹד. Job 33, 7: וְאַכְפִּי עָלֶיךָ לֹא יִכְבַּד *et onus meum tibi non grave* seu *molestum erit*. Ità Chald. Syr., sed LXX. ἡ χείρ μου.

אָכַר rad. inus. sed vicina radicibus נָקַר, קוּר, כּוּר, כָּרָה. Indè:

אִכָּר m. pl. אִכָּרִים, suff. אִכָּרֵיכֶם; *fossor, agricola*, Jes. 61, 5. Jer. 51, 23. Amos 5, 16: 2 Par. 26, 10. Joël 1, 11.

אַכְשָׁף n. pr. oppidi in tribu Aser. Jos. 12, 20. 19, 25.

אַל pr. 1) *nihilum, res nihili* Job 24, 25, sed in adverb. negandi abit, — 2) *ne* absolutè positum pro *ne ità fiat* Ruth 1, 13: אַל בְּנֹתַי *ne* ita faciatis, *ô filiæ meæ!* Gen. 19, 18: 2 Reg. 3, 13. Aliquoties simpliciter negandi vim habet, nonnisi in propositionibus, quas vocant, subjectivis. Itaque jungitur soli futuro et ita differt à neg. לֹא. 2 Reg. 6, 27: אַל־יוֹשִׁעֵךְ יְהוָה מֵאַיִן אוֹשִׁיעֵךְ quum *Deus te non juvet, quomodo ego te juvem?* (לֹא יוֹשִׁיעֵךְ vertendum esset: Deus *te non juvabit*. Optimè LXX. μή σε σώσαι Κύριος, vereor ut Dominus salvet te). Gen. 21, 16. Ps. 34, 6. 41, 3. 50, 3. Prov. 3, 25. Job 5, 22. Nonnunquam verbum omissum est Amos 5, 22: דִּרְשׁוּ טוֹב וְאַל רָע *sectemini bonum, et non* (sectemini) *malum*. 2 Sam. 1, 21: אַל־טַל וְאַל מָטָר עֲלֵיכֶם *ne* (sit) *ros, neque pluvia super vos*. Prov. 12, 28, ubi reddendum: *via justitiæ* (dat) *vitam, et via recta* אַל מָוֶת *non* (dat) *mortem* s. calamitatem, via recta nunquam ducit ad mortem. Sed vergit plerumquè in — 2) conj. *prohibentis, dehortan-*

tis, *deprecantis*, optantis, *ne* quid fiat. Ubique jungitur futuro, eique, ubi forma fert, apocopato, in primâ personâ paragogico Exod. 16, 29: אַל יֵצֵא אִישׁ *ne egrediatur quisquam*. 1 Sam. 26, 20, etc. Ps. 25, 2: אַל־אֵבוֹשָׁה *ne pudore suffundar?* scil. ita faxit Deus, utinam non suffundar. Est etiam imprecantis Genes. 49, 4: אַל־תּוֹתַר *aussi tu n'auras pas ces avantages*. In precibus additur נָא. Gen. 13, 8: אַל־נָא תְהִי *ne, quæso, sit*. 18, 3, 30, 32. (לֹא cum fut. est fortius prohibentis, פֶּן *ne fortè* mitius etiam dehortantis). — 4) interr. pro *num, annon?* 1 Sam. 27, 10. juxta quosdam, sed veteres interpretes videntur legisse אָן *quò*, quod commendat contextus et imprimis Davidis responsio. — Deriv. ab hâc stirpe אֱלִיל; sed verbum אָלַל, num unquàm in usu fuerit, incertum.

אַל Arab. articulus i. q. hebr. הַל, nonnullis etiam vocibus heb. præfixus, quæ vel arab. ogirinis sunt, vel certè, quanquam exoticæ, è linguâ arab. in hebræam transierunt, vid. אַלְמוֹדָד, אַלְמֻגִּים, אֶלְגָּבִישׁ, אַלְקוּם. Cognatum est pron. pers. pl. אֵל, אֵלֶּה, q. v.

אֵל masc., suff. אֵלִי, tantùm; pro *Deus tuus, suus* dicitur אֱלֹהָיו, אֱלֹהֶיךָ, pl. אֵלִים, et defect. אֵלִם Ex. 15, 11. cosntr. אֵלֵי; — 1) *fortis, heros* Eze. 31, 11. et sic אֵלִים *fortes* Job 41, 17, ubi multi libri mss. et editi אֵילִים, habent. — Spec. 2) *Deus*, sive verus (Jehova) Gen. 14, 20, 22. Ex. 20, 5, etc., qui accuratius vocatur אֵל אֱלֹהִים, עֶלְיוֹן, אֵל חַי, אֵל שַׁדַּי; sive commentitius, falsum numen, et tunc usurpatur tùm undè, Jes. 44, 10, 15, tùm adjecto epitheto, אֵל אַחֵר, *deus alius*, אֵל זָר, אֵל נֵכָר *deus peregrinus*, *alienigena* ut passim. Notand. Genes. 31, 13: הָאֵל בֵּית־אֵל ellipt. dici pro *Deus ille visus tibi in Bethel*: obstat enim artic. הָ, quominus בֵּית ut genitiv. consideretur. — Adhibetur quoque אֵל ad superlativa efformanda, seu ad exprimenda quæcumquè in suo genere eximia, præstantia; hinc אַרְזֵי אֵל, Ps. 80, 11 *cedri Dei* i. e. altissimæ, (cf. עֲצֵי יְהוָה Ps. 104, 16, גַּן יְהוָה Gen. 13, 10), הַרְרֵי אֵל *montes Dei* Ps. 36, 7. — בְּנֵי אֵלִים Psalm. 29, 1, vertunt LXX, Vulg. et Syr. *filios arietum*, Chald. autem *turmas, cœtus angelorum*; quem sensum maximè commendat Ps. 89, 7, ubi legitur: *Quis in nubibus Jovæ conferatur? Quis assimiletur Jovæ* בִּבְנֵי אֵלִים *inter filios deorum*, i. e. ex idiomate syntaxeos hebr. et syr. poët. inter filios Dei, quod ibidem habent LXX, Vulg., nempè angelos, ut reddunt Chald. et Syr. — * 3) *robur potestas*, juxta plerosque, in phrasi אֵין לְאֵל יָד, יֵשׁ לְאֵל יָד, sed parùm congruenter, ni fallor. Fatendum, est non satis sibi constare veteres versiones; indè fidus interpres hæret dubius. Verumtamen, attentè perspecto unoquoque loco, ubi occurrit phrasis hæcce, conjectare licet, ipsius vim primariam eamdem prorsus esse ac formulæ הָרִים יָד לְאֵל *extollere manum ad Deum*, quod intelligi potest tùm de iis qui juramento se ob–

stringunt, tùm de his qui divinum auxilium implorant. Igitur Gen. 31, 29: יֶשׁ לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע ad verbum: *Est ad Deum manus mea, si faciam vobis malum*, i. e. manum tollendo ad cœlum, juro me non malè vos esse habiturum; ubi monitum volo, לעשות esse pro אִם, quæ in juramentis fit particula negandi (cf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une Traduction française et des Notes, etc.* GENÈSE, XXXI, 29. pag. 206, 207). Sic Prov. 3, 27: *Ne cohibeas beneficium ab eo cui debetur*, בִּהְיוֹת לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹת *etiamsi juraverit te non ipsi benè facturum*. Sic etiam Mich. 2, 1: *Væ cogitantibus scelus, malumque in cubilibus suis molientibus!* primâ enim *diei luce illud perpetrant*, כִּי יֶשׁ לְאֵל יָדָם *quippè manus suas Deo extulerunt*, i. e. jurârunt se illud perpetraturos esse. Neque à primario *extollendi manum ad Deum* significatu deflectunt cætera exempla. Ità enim Nehem. 5, 5: וְאֵין לְאֵל יָדֵנוּ *neque ad Deum est manus nostra*, i. e. non valemus, clevatis ad cœlum manibus, divinam opem implorare; hunc *attolendi ad Deum manus* sensum reddidêre etiam Syr. et Arab. Haud aliter intelligend. Deut. 28, 32, invitâ tamen veterum versionum auctoritate. * — Rad. אול, juxta plurimos, sed aliis אֵל videtur primitiv. et ab eo tanquam stirpe plures alias voces derivari, velut אָלָה *Deum invocavit* maximè *in jurando*, אָלַהּ *Deum coluit*, et אֱלוֹהַּ *Deus*; quod omninò improbab. non videtur.

אֵל pron. pl. utriusque generis, i. q. אֵלֶּה *hi, hæ, hæc*, tantummodò in Pentateucho et 1 Par. 20, 8 legitur. Cognat. artic. הַל.

אֵל, nonnisi constr. אֶל (ferme ubique sq. Makkeph), rarius et poet. in Pl. constr. אֱלֵי Job 3, 22. 5, 26. 15, 22. 29, 19; cum suff. אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלָיו, אֵלֵינוּ, אֲלֵיכֶם, אֲלֵיהֶם et אֲלֵהֶם semel אֲלֵיהֶם Eze. 31, 14 poet. אֵלֵימוֹ Ps. 2. 5; pr. ut videtur, *motio, directio* ad aliquem locum, et hinc, ad aliquid *conversio, directio* tùm corporis, tùm animi, sed ex usu in proposition. abiit, quæ latinè reddi potest 1) *ad, versus*, vel per dativ.; sicque jungitur cum verbis eundi, ponendi, jaciendi, dandi, intuendi, alloquendi, jubendi, expectandi et similibus, Gen. 8, 9. Ex. 14, 20. Jos. 5, 14, etc. Nonnunquam constructio est prægnans, ut זָנָה אֶל *scortatus est* (accedendo) *ad* Num. 25, 1. Eze. 16, 29. דָּרַשׁ אֶל *oraculum petiit* (se convertendo) *ad* aliquem Jes. 8, 19. Prægnans etiam constr. Jos. 11, 19. Jer. 33, 4, haud secus ac (saltem pro ut mihi videtur) Gen. 6, 6. 24, 11. Deut. 16, 6, et cætera exempla in quibus hæc partic. à suo primario significatu *ad* deflectere videtur. — 2) *adversus, contra* Gen. 4, 8. Jos. 10, 6. Jud. 12, 3. 20, 30. Hos. 12, 5. Imprimis huc pertinet locutio הִנְנִי אֲלֵיכֶם *ecce me contra vos* (Targ. *ecce mitto iram meam contra vos*) Eze. 13, 8. 21, 8. 34, 10. Jer. 50, 31. 51, 25. Nah. 2, 14, quâ rarò etiam in bonam partem utuntur Eze. 36, 9. — Atque sic

in bonam partem pro *erga* 2 Sam. 3, 8: 1 Reg. 14, 13: 2 Par. 16, 9, etc. — 3) *usque ad*, i. q. עַד. Jer. 51, 9. Job 40, 23. Metaph. Hos. 9, 1: *ne læteris, Israël,* אֶל גִּיל *usque ad exultationem.* Job 3, 22. Eodem pertinet etiam usus ejus ad indicandam mensuram, ut אֶל־אַמָּה Gen. 6, 16 *usque ad ulnæ longitudinem.* Compos. אֶל־מִן *adeò ex*, Job 5, 5: וְאֶל־מִצִּנִּים יִקָּחֵהוּ *et adeo ex spinis* (i. e. hortis sepe spinosâ septis) *rapiet eum.* — 4) *in* cum accus. græc. εἰς, germ. hinein, angl. *into*, Gen. 6, 18. 7, 1: 2 Sam. 5, 8. Jon. 1, 5, etc. — 5) *inter* 1 Sam. 10, 22. Jer. 4, 3. — 6) *præter, una cum*, partic. addentis, adjicientis (cf. no. 1, et הוֹסִיף אֶל 1 Reg. 10, 7) Lev. 18, 18: *uxorem præter sororem ejus* (אֶל־אֲחֹתָהּ) *ne ducito.* Thren. 3, 41: נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפַּיִם אֶל־אֵל *tollamus cor nostrum cum manibus ad Deum,* (LXX ἐπὶ χειρῶν.) Post verbum conjungendi Dan. 11, 23. Crebrius hoc sensu utuntur עַל. — 7) Metaphoricè est respicientis ad aliquid, spectantis aliquid, rationem habentis alicujus rei, inde *propter,* sic Eze. 44, 7: אֶל־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם *propter omnes abominationes vestras.* (Cf. vers. 6, ubi eodem contextu legitur מִן, et vers. 11, ubi בְּ). 2 Sam. 21, 1. 1 Reg. 14, 5. 21, 22. Sic בָּכָה אֶל *flere propter aliq.* 2 Sam. 1, 24, שָׂחַק אֶל, הִנָּחֵם אֶל Jud. 21, 6. it. *de*, post verba dicendi, narrendi, ut אָמַר Gen. 20, 2. דִּבֵּר Jer. 40, 16, סִפֵּר Ps. 69, 27 (quandoquidem oratio spectat *ad* aliquid), et audiendi Eze. 19, 4, שְׁמוּעָה אֶל *fama de* aliquâ re 1 Sam. 4, 19. (Cf. in N. T. εἰς Act. 2, 25. Ephes. 5, 32). Vide etiam 1 Sam. 1, 27: אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי *de hoc puero precatus sum*, ubi אֶל finem scopumque orationis indicat. — 8) Metaph. est itidem ad normam exigentis *secundùm* אֶל פִּי *secundum mandatum* Jos. 15, 13. 17, 4, אֶל־נָכוֹן *tanquam certum*, 1 Sam. 26, 4. Atque sic post verba similitudinis, ut דָּמָה, נִמְשַׁל, q. v. — 9) Præpositionibus, quietem in loco indicantibus, præmissum his significatum motûs s. conversionis in locum tribuit, ut מִחוּץ לְ *extra*, cum abl. אֶל מִחוּץ לְ *extra* cum acc. Lev. 4, 12, cf. *foris* et *foras*; בֵּין *intra*, אֶל בֵּין *inter* Eze. 10, 2. 31, 10. Cf. אֶל מִנֶּגֶב לְ, אֶל־מִבֵּית, אֶל אַחֲרֵי Jos. 15, 3, אֶל נֹכַח, אֶל־תַּחַת. — 10) *ad* pro *apud* 1 Reg. 13, 20. Jer. 41, 12, etc. — Rad. אלה.

אֵלָא n. pr. viri 1 Reg. 4, 18.

אֶלְגָּבִישׁ m. *grando* Eze. 13, 11, 13. 38, 22, i. q. גָּבִישׁ glacies, κρύσταλλος, unde אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ *lapides glaciei* i. e. grando. Vocab. fortasse magis arab., quàm hebr. erat.

אַלְמֻגִּים v. **אַלְגּוּמִּים**.

אֶלְדָּד n. pr. viri Num. 11, 26, 27.

אֶלְדָּעָה n. pr. viri Gen. 25, 4.

אָלָה inus. denomin. esse possit ab אֵל *fortis, Deus*, ubi vid. in fine. — Deriv. אֱלוֹהַּ.

אָלָה, 2 pers. f. אָלִית, inf. absol. אָלֹה; denom. esse possit ab אֵל et sic — 1) pr. *per Deum affirmavit*, hinc *juravit* 1 Reg. 8, 31 — 2) *exsecra-*

tus est Jud. 17, 2. Hos. 4, 2. —3) *ejulavit*, ex signif. Chald. et Syr. Sic imper. אֱלִי *ejula* Joel 1, 8.

Hiph. inf. הַאֲלוֹת, undè cum suff. הַאֲלֹתוֹ, fut. apoc. וַיֹּאֶל à יֹאלֶה pro יַאֲלֶה, formâ petitâ à יָאַל; *jurare fecit aliquem, jurejurando adstrinxit* eum, cum acc. 1 Sam. 14, 24: 1 Reg. 8, 13: 2 Par. 6, 22. — Deriv. אָלָה, אַלְיָה et תַּאֲלָה.

אָלָה f., suff. אָלָתוֹ, plur. אָלוֹת; 1) *jusjurandum, juramentum.* בּוֹא בְאָלָה *inire jusjurandum* i. e. jurejurando se obstringere Neh. 10, 30, hinc הֵבִיא בְאָלָה *obstringere* aliquem *juramento* Eze. 17, 13. Cf. Virg. Æn. 4, 339: *Hæc in fœdera veni.* אָלָתִי *jusjurandum mihi præstitum* Gen. 24, 41. —2) *fœdus juramentis confirmatum* Gen. 26, 28. Deut. 29, 11, 14. Eze. 16, 59. — 3) *imprecatio, exsecratio.* Num. 5, 21, 23. Jer. 44, 12. Jes. 24, 6, etc.

אַלָּה f. *quercus* Jos. 24, 26, i. q. אַלּוֹן. — Rad. אלל.

אֵלָה f. i. q. אַיִל no. 2 q. vid.; *arbor robusta*, spec. *terebinthus*, arbor in Palæstinâ frequens, longæva et propterea locis designandis adhibita Gen. 35, 4. Jud. 6, 11, 19. Verss. vett. modò *terrebintum* modò *quercum* reddunt. — Rad. אול.

אֵלֶּה pron. pl. utriusque generis *hi, hæ, hæc*, ut אֵל, q. vid. Refertur tàm ad antecedentia Gen. 9, 19. 10, 20, 29; 31, quàm ad consequentia Gen. 2, 4. 6, 9. 11, 10. Postponitur plerumque nomini, ut Gen. 15, 1; ubi præponitur, vel est ellipsis verbi subst. vel usurpatur δεικτικῶς Ps. 73, 12. Cf. זֶה. Bis terve repetitum: *hi, illi, illi* Jos. 8, 22. Jes. 49, 12, etc.

אֱלֹהַּ, אֱלֹהִים v. אֱלוֹהַּ.

אִלּוּ (ex אִם et לוּ) *si, etsi* Eccl. 6, 6. Esth. 7, 4.

אֱלוֹהַּ m., cum præf. לֶאֱלֹהַּ et suff. לֶאלֹהוֹ, plur. אֱלֹהִים, constr. אֱלֹהֵי, suff. אֱלֹהֵיכֶם; cum præfix. בֵּאלֹהִים, לֵאלֹהִים, *Deus;* singul. אֱלֹהַּ exstat quinquagesies et septies; plerumque in libris poet. in Cant. Deut. 32, bis, in prophetis aliquoties, in Job quadragies, in reliq. libris sedecies, pluralis autem אֱלֹהִים bis mille et quingenties circiter vicibus occurrit. Jam verò usurpatur sing. — 1) de *deo quocumque* Dan. 11, 37, 39: 2 Par. 32, 15. Neh. 9, 17. Dictio proverb. est Hab. 1, 11 de homine protervo: זוּ כֹחוֹ לֵאלֹהוֹ *cui robur suum pro numine est* i. e. qui propriis viribus confidit. Cf. Job. 12, 6: אֲשֶׁר הֵבִיא אֱלוֹהַּ בְּיָדוֹ *qui deum in manu gerit.* Arma intelliguntur. Cf. Virg. Æn. 6, 773: *Dextra mihi Deus, et telum...... Nunc adsint.* — 2) plerumque de *vero Deo* pro הָאֱלֹהִים Deut. 32, 15. Ps. 50, 22, et in libro Job quadragies. Constr. cum adj. sing. Deut. 32, 15 et pl. Job 35, 10.— Plur. אֱלֹהִים usurpatur. 1) de *Diis s. numinibus falsis* Gen. 35, 2, 4. Ex. 12, 12. Deut. 29, 18. 32, 17. —2) de *uno Deo*, constr. tùm cum sing. Gen. 1, 1, 3, etc. 2 Reg. 19, 4. Ps. 7, 10, etc. tùm cum plur. Gen. 20, 13. 35, 7, etc. — 2) de *numine quocunque.*

Deut. 32, 39. Ps. 14, 1, etc. —3) de *idolo*, Ex. 32, 1 : 1 Sam. 5, 7, etc. — 4) *Deus alicujus* est deus, quem aliquis colit, quem deum domesticum, tutelarem habet. Gen. 17, 7, 8. 28, 21. Jon. 1, 5. Ruth 1, 16. — *Israëlitarum* igitur *deus* est Jehova, sexcenties propterea dictus אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל et junctim יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהַי — 5) Rarius genitivus continet id, cui deus præest, vel id, quod creavit, ut אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ Gen. 24, 3, אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת Am. 3, 13; vel dei attributa, ut : אֱלֹהֵי אָמֵן *deus verax* Jes. 65, 16. — 6) de *specie divinâ* 1 Sam. 28, 13, ubi incantatrix ad Saulum : *speciem divinam video è terrâ surgentem*. — 7) de *angelis* juxta plærusque Ps. 8, 6. 82, 1. 97, 7. 138, 1.—8) de *judicibus* Ex. 21, 6. 22, 7, 8. quarum tamen sententiam refutare conatus est W. Gesenius in Thesaur. pag. 95. — Quoad אֱלֹהִים Ps. 45, 7, de *Deo* et quidem *Messiâ* dicitur (Cf. Hebr. 1, 8), et sic vertendum : *solium tuum*, *ô Deus*, (solium est) *sæculi et æternitatis*, i. e. in sempiternum stabit ; non autem, ut vult W. Gesenius : *solium tuum* erit *solium divinum* i. e. à Deo munitum et fortunatum. — 9) cum art. הָאֱלֹהִים est *DEUS*, Deus unus et verus, Deut. 4, 35 : כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים *nam Jehova est* (verus) *Deus*. 1 Reg. 18, 21 : *Si Jehova est Deus, hunc sequimini, si Baal est* (Deus), *sequimini illum*. Vers. 37. Deut. 7, 9. Undè הָאֱלֹהִים sæpissimè de *Jehova* quamquam sexenties idem valet אֱלֹהִים sine articulo. — *Dei* esse dicebant Hebræi quidquid ipsis utpotè præstantissimum in suo genere specialiter à Deo profectum, missum creatumve videbatur, vel divinam augustamque speciem præ se ferebat (τὸ θεῖον), Gen. 30, 8. 23, 6 : 1 Sam. 14, 15. Ps. 68, 16, etc. similis forsan est ratio formulæ לֵאלֹהִים adjectivis additæ. Jon. 3, 3 : עִיר גְּדוֹלָה אֱלֹהִים propr. *urbs divinitus magna*. Act. 7, 20 : ἀστεῖος τῷ θεῷ.

אֱלוּל m. 1) i. q. אֱלִיל *vanus* Jer. 14, 14 in Chethib. — 2) mensis Hebræorum sextus, à novilunio Septembris ad Octobris novilunium. Neh. 6, 15. Etymol. latet.

אַלּוֹן m. 1) i. q. אֵלָה Gen. 35, 8. Eze. 27, 6. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 37.—Rad. אלל.

אֵלוֹן m., pl. אֵלוֹנִים undè constr. אֵלוֹנֵי; 1) *arbor robusta* spec. *terebinthus*, vel *quercus*, ut uno ore vett. intpp. Gen. 12, 6. 13, 18. 14, 13. 18, 1. Deut. 11, 30, etc. Nonnunquam arbores istæ propriis nominibus insigniebantur. — 2) n. pr. viri Gen. 46, 14, qui 36, 2. אֵילוֹן legitur.—Rad. אול.

אַלּוּף et אַלֻּף, m. plur. אַלּוּפִים et אַלֻּפִים, constr. אַלּוּפֵי, suff. אַלּוּפֵנוּ, אַלּוּפֵיהֶם; denom. forsan à אֶלֶף *familia*, undè pr. *tribus* plurib. constans familiis, Gen. 36, 15, 30, in quo tamen ultimo ver. לְאַלֻּפֵיהֶם est *cum ducibus tribûs suæ*. —2) *dux tribus* spec. Idumæor. Gen. 36, 40. seqq. 1 Par. 1, 51, sqq. Judæor. Zach. 9, 7. 12, 5, 6. it. *dux* in genere Jer. 13, 21

— 3) *familiaris*, *socius*, *amicus* Prov. 16,28. 17. 9. Mich. 7, 5. אַלּוּף הַנְּעָרִים *amicus inventutis* dicitur *maritus* Jer. 3, 4 (cf. רֵעַ Jer. 3, 20). — 4) *mansuefactus*, *cicuratus* Jerem. 11, 19. — 5) *bos* i. q. אֶלֶף. Sexûs est *masc. epicœni*, ita ut sub mascul. etiam de bove feminâ usurpetur Ps. 144, 14. —Rad. אלף.

אָלוּשׁ n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 13.

אֶלְזָבָד n. pr. viror. 1 Par. 12, 12. 26, 7.

אלח rad. in Kal inusit.

Niph. נֶאֱלַח, part. נֶאֱלָח; metaph. *corruptus*, *perditis moribus* qs. vappa *fuit*. Ps. 14, 3. 53, 4. Job 15, 16.

אֶלְחָנָן n. pr. viri 2 Sam. 21, 19, et fortasse 2 Sam. 23, 24.

אֱלִיאָב n. pr. viror. Num. 1, 9. 2, 7. 16, 1, 12. 26, 8: 1 Sam. 16, 6. 17, 13, 28: 1 Par. 16, 4.

אֱלִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 24. 8, 20, 22. 11, 46, 47. 12, 11. 15, 9, 11: 2 Par. 31, 13.

אֱלִיאָתָה n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

אֱלִידָד n. pr. viri Num. 34, 21.

אֶלְיָדָע n. pr. viror. 2 Sam. 5, 16: 1 Reg. 11, 23: 2 Par. 17, 17.

אַלְיָה f. *cauda* quarumdam ovium orientalium, quæ juxta testimonia veterum et recentiorum, adeó crassa et adiposa, ut ad minus decem, aut duodecim, aliquoties quadraginta libras pondere excedat. Ex 29, 22. Levit. 3, 9. 7, 3. 8, 25. 9, 19.—Rad. אָלָה.

אֵלִיָּה et אֵלִיָּהוּ *Elias*, n. pr. prophetæ 1 Reg. 17, 1, 13, etc. 2 Reg. 1, 3, 4. Malach. 3, 23. — 2) alior. viror. Esr. 10, 21, 26: 1 Par. 8, 27.

אֱלִיהוּ n. pr. vir. 1 Par. 26, 7. 27, 18.

אֱלִיהוּא n. pr. 1) Jobi amici qui et אֱלִיהוּ dicitur, Job 32, 2, 4. 35, 1, etc. —2) alior. viror. Job 32—35: 1 Sam. 1: 1 Par. 12, 20.

אֶלְיְהוֹעֵינַי n. pr. viror. Esr. 8, 4: 1 Par. 26, 3.

אֶלְיוֹעֵינַי n. pr. viror. 1 Par. 3, 23. 4, 36. 7, 8. Esr. 10, 22, 27.

אֶלְיַחְבָּא n. pr. viri 2 Sam. 23, 32.

אֱלִיחֹרֶף n. pr. viri 1 Reg. 4, 3.

אֱלִיל, pl. אֱלִילִים, constr. אֱלִילֵי, suff. אֱלִילֶיהָ; 1) *qui nihili est*, *inanis*, *vanus*. 1 Par. 16, 26. Ps. 96, 5. Plur. *vani* i. e. idola. Levit. 19, 4. 26, 1 (cf. הֶבֶל). —2) *vanitas*, *debilitas* Job 13, 4: רֹפְאֵי אֱלִיל *medici inanes* i. e. consolatores inanes, cf. Zach. 11, 17. —Rad. אלל.

אֱלִימֶלֶךְ n. pr. viri Ruth 1, 2. 2, 1.

אֶלְיָסָף n. pr. viror. Num. 1, 14. 2, 14. 3, 24.

אֱלִיעֶזֶר n. pr. viror. Gen. 15, 2, 3. Ex. 18, 4: 1 Par. 7, 8. 15, 24. 27, 16: 2 Par. 20, 37. Esr. 8, 16. 10, 18, 23, 31.

אֱלִיעֵינַי n. pr. viri 1 Par. 8, 20.

אֱלִיעָם n. pr. viri 2 Sam. 11, 3, pro quo 1 Par. 3, 5 עַמִּיאֵל legitur. it. alterius 2 Sam. 23, 34.

אֱלִיפַז n. pr. viror. Gen. 36, 4 sq. Job 2, 11. 4, 1. 15, 1 etc.

אֱלִיפָל n. pr. viri 1 Par. 11, 35.

אֱלִיפְלֵהוּ n. pr. viri 1 Par. 15, 18, 21.

אֱלִיפֶלֶט n. pr. viri 1 Par. 3, 6. 14, 7, pro quo 14, 5 אֶלְפֶּלֶט. it alior.

2 Sam. 23, 34 : 1 Par. 8, 39. Esr. 8, 13. 10, 33.

אֱלִיצוּר n. pr. viri Num. 1, 5. 2, 10. 7, 30, 35. 10, 18.

אֱלִיצָפָן n. pr. viri Num. 3, 30, pro quo אֶלְצָפָן Ex. 6, 22. Lev. 10, 4. it. alterius Num. 34, 25.

אֱלִיקָא n. pr. viri 2 Sam. 23, 25.

אֶלְיָקִים n. pr. viror. 2 Reg. 18, 18. 19, 2. 23, 34. 24, 1. Jes. 22, 20. 36, 3. Jer. 1, 3. Neh. 12, 41 : 1 Chron. 3, 15.

אֱלִישֶׁבַע n. pr. mul. Ex. 6, 23. LXX. Ἐλισαβέτ, ut Luc. 1, 7.

אֱלִישָׁה n. pr. regionis : Gen. 10, 4. Eze. 27, 7, juxta Bochart, *Peloponnesus* est, in quo *Elis* vetustissima et amplissima regio cujus una pars ab Homero vocatur *Alisium*, juxta alios *Hellas* est. Vid. Michaëlis spicil. Geogr. Hebr. T. I, p. 78.

אֱלִישׁוּעַ n. pr. viri 2 Sam. 5, 15. 1 Par. 14, 5.

אֶלְיָשִׁיב n. pr. viror. 1 Par. 3, 24. 24, 12. Esr. 10, 6. 24, 27, 36. Neh. 3, 1, 20. 12, 10.

אֱלִישָׁמָע n. pr. viror. Num. 1, 10. 2, 18 : 2 Sam. 5, 16 : 2 Reg. 25, 25. Jer. 41, 1 : 1 Par. 2, 41 : 2 Par. 17, 8.

אֱלִישָׁע n. pr. prophetæ, 2 Reg. 1-13. In. N. T. Ἐλισσαῖος Luc. 4, 27.

אֱלִישָׁפָט n. pr. viri 2 Par. 23, 1.

אֱלִיָּתָה v. אֱלִיאָתָה.

אלל vicin. ילל; hinc Deriv. אַלְלַי. Ab eodem stemmate defluunt אַלָּה, אֱלִיל, אַלּוֹן quamquam haud satis patenti signific. cognatione.

אַלְלַי *væ, hei*, gr. ἐλελεῦ, sequ. לִי, Job. 10, 15. Mich. 7, 1.

אָלַם in Kal. inusit. pr. 1) *ligavit*. —2) passiv. *ligatus fuit* sc. linguâ i. e. *obmutuit, tacuit*. — 3) *solitarius, relictus, viduus fuit*.

Niph. נֶאֱלַם, fut. יֵאָלֵם, plur. f. תֵּאָלַמְנָה; 1) *obmutuit, mutus fuit* Jes. 53, 7. Ps. 31, 19. 39, 3, 10. — 2) *siluit* Eze. 33, 22.

Pih. אִלֵּם; part. pl. מְאַלְּמִים *colligantes* Gen. 37, 7. Deriv. facilè inter sequent. dignoscentur.

אֵלָם vid. אֵילָם.

אֵלֶם m. *silentium*. Ps. 58, 2 : *num revera silentium justitiæ proloquimini?* i. e. num revera justitia, quæ tamdiu siluit et obmutuisse videtur, utimini in decretis vestris? Ps. 56, 1 : יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים *columba silentii inter peregrinos* (i. e. fort. populus Israëlitarum exsul, cf. תּוֹר Ps. 74, 19), inscriptio carminis, ad cujus modos Ps. 56. cantandus erat.

אִלֵּם m. pl. אִלְּמִים, adj. *mutus* Ex. 4, 11. Jes. 35, 6. 50, 10. Ps. 38, 14.

אֻלָּם Job. 17, 10 in nonnul. editt. male pro אוּלָם q. v. *sed, verò*.

אַלְמֻגִּים m. pl. 1 Reg. 10, 11, 12 et litt. transp. אַלְגּוּמִּים 2 Par. 2, 7. 9, 10, 11 *ligni pretiosi genus*, quod Salomon ex Ophir advexit Vulgat. *Thyana ligna*. Plerique Rabbini, *coralia* intelligunt, sed hæc non sunt ligna (עֵצִים), ut jam observavit Celsius in Hierob.; et aliundè non ex Indis, sed ad Indos deportabantur.

Juxta eum est potius *Sandalus*, in Persiâ et Indiâ orientali frequens.

אַלְמוֹדָד n. pr. filii Joctanis Gen. 10, 26: 1 Par. 1, 20.

אֲלֻמָּה f. suff. אֲלֻמָּתִי, pl. אֲלֻמִּים et f. cum suff. אֲלֻמּוֹתָיו; *manipulus frugum, merges.* Gen. 37, 7. Ps. 126, 6.

אַלַּמֶּלֶךְ n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 26.

אַלְמָן m. adj. *viduus, derelictus* Jer. 51, 5.

אַלְמֹן m. *viduitas*, trop. de civitate rege suo orbatâ Jes. 47, 9.

אַלְמָנָה fem. plur. אַלְמָנוֹת, suff. אַלְמְנוֹתָיו; 1) *vidua* Gen. 38, 11. Ex. 22, 21 etc. Metaph. de civitate rege orbatâ Jes. 47, 8. (Cf. vers. 9 et 54, 4). — 2) Jes. 13, 22 *palatia* i. q. אַרְמְנוֹת, quod ipsum in nonnul. codd. legitur, litt. ר emollit. in ל, ut sæpissimè. Cf. אַרְמוֹן.

אַלְמָנוּת pl. אַלְמְנוּתִים f. *viduitas* Gen. 38, 14. Metaph. de Israëlis in exilio conditione Jes. 54, 4.

אַלְמֹנִי m. *quidam*, ὁ δεῖνα, pr. *qui reticetur*, cujus nomen dissimulatur. Ubique præmittitur פְּלֹנִי q. v.

אֶלְנַעַם n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

אֶלְנָתָן n. pr. viror. 2 Reg. 24, 8. Jer. 26, 22. 36, 12, 25. Esr. 8, 16.

אֶלָּסָר n. pr. regionis vel regni fortasse *Assyriæ* Gen. 14, 1, 9.

אֶלְעָד n. pr. viri 1 Par. 7, 21.

אֶלְעָדָה n. pr. viri 1 Par. 7, 20.

אֶלְעוּזַי, et אֶלְעֻזַי n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

אֶלְעָזָר n. pr. viror. quod sæpissimè occurrit.

אֶלְעָלֵא et אֶלְעָלֵה n. pr. oppidi in tribu Ruben, Num. 32, 3, 37. Jes. 15, 14. 16, 9.

אֶלְעָשָׂה n. pr. viror. Jer. 29, 3: 2 Par. 2, 39. 8, 37. 9, 43.

אָלַף vel אָלֵף, fut. יֶאֱלַף; 1) *assuevit, assuetus fuit*, undè *familiaris, socius.* — 2) *mansuefactus fuit*, de brutis. — 3) *didicit*, cf. לָמַד. Prov. 22, 25. — 4) *copulavit, sociavit.*

Pih. אִלֵּף, fut. יְאַלֵּף, part. cum suff. מַלְּפֵנוּ ex Syrismo pro מְאַלְּפֵנוּ; *docuit*, cum duob. acc. altero pers. altero rei. Job 15, 5. 33, 33. cum uno qui ad pers. refertur Job 35, 11.

Hiph. (denom. ab אֶלֶף *mille*) *millia fecit*, vel *protulit, produxit*; part. pl. f. מַאֲלִיפוֹת Ps. 144, 13. — Deriv. אַלּוּף et

אֶלֶף c. dual. אַלְפַּיִם, pl. אֲלָפִים, constr. אַלְפֵי, suff. אֲלָפָיו; 1) *bos.* Deut. 7, 13. 28, 4. Ps. 8, 8. Prov. 14, 4. — 2) *familia* quarum plures unam tribum constituebant Jud. 6, 15: 1 Sam. 10, 19. 23, 23. De oppido ut familiæ sede Mich. 5, 1. — 3) *mille* Gen. 20, 16. 18, 21. Num. 7, 85. Jud. 20, 45, etc. — 4) n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 28.

אַלֻּף vid. אַלּוּף.

אֱלִיפֶלֶט vid. אֱלִיפְלֶט.

אֶלְפַּעַל n. pr. viri 1 Par. 8, 11, 12, 18.

אָלַץ in Kal inus. ut אוּץ et לָחַץ.

Pi. אִלֵּץ fut. cum suffix. תְּאַלְּצֵהוּ; *ursit, institit* alicui, *vim fecit* Jud. 16, 16.

אֶלְצָפָן vid. אֱלִיצָפָן.

אַלְקוּם forsan ut in arab. *populus* quasi אַל sit articul. arab. Sic Pocock. ad *Specim. hist. Arab.*, et Castel in *Lexic.* Unde Prov. 31 : וּמֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ *rex quocum populus* i. e. populo suo stipatus, LXX. δημηγορῶν ἐν ἔθνει. Hebr. interpr. אַלְקוּם compos. videtur ex אַל *non* et קוּם *surgere* (cf. אַל־מָוֶת Prov. 12, 28), hâc sententiâ : *rex, contra quem surgi* i. e. *qui resisti nequit*, sed parum aptè ad contextum.

אֶלְקָנָה n. pr. viror. 1 Sam. 1, 1. sq. 2, 11, 20. Ex. 6, 24 : 1 Par. 6, 8, 10, 11, 20, 21. 12, 6 : 2 Par. 28, 7.

אֶלְקֹשִׁי nom. gent. Nah. 1, 1.

אֶלְתּוֹלַד vid. תּוֹלַד.

אֶלְתְּקֵא et אֶלְתְּקֵה n. pr. urbis leviticæ in tribu Dan Jos. 19, 44. 21, 23.

אֶלְתְּקֹן n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 59.

אֵם f. suff. אִמִּי, pl. אִמּוֹת suff. אִמּוֹתָם; nom forsan primitiv., etsi forma gramm. ad verbum אמם illud referat; *mater*. Jud. 14, 16. Ps. 27, 10. Esth. 2, 7. — בֶּן אִמִּי *frater meus uterinus* Gen. 43, 29. Poët. בְּנֵי אִמִּי *fratres mei* universè Gen. 27, 29. Cant. 1, 6. De *novercâ* Gen. 37, 10. quæ accuratiùs אֵשֶׁת אָב. Sed matris nomen latiùs patet et dicitur etiam 1) de *aviâ* 1 Reg. 15, 10, et universim de *parente procreatrice* Gen. 3, 20. — 2) metaph. de *eâ, quæ beneficiis de aliis meretur* Jud. 5, 7. — 3) de eo quod tam arctè conjunctum est, ut naturali quasi vinculo adhæreat; sic de vermibus, quibus corpus arroditur, Job 17, 14 (cf. אָב no. 7). — 4) de *gente*, oppos. liberis i. e. hominibus ex eâ oriundis. Jes. 50, 1. Jer. 50, 12. Eze. 19, 2. Hos. 2, 4. 4, 5. — 5) cum דֶּרֶךְ, *mater viæ* est *bivium*, pr. caput viarum (alibi רֹאשׁ דֶּרֶךְ) Eze. 21, 26. — 6) i. q. אַמָּה *metropolis, urbs insignis et primaria*, quamquam non capitalis 2 Sam. 20, 19. — 7) Metaph. de *terrâ* omnium hominum matre Job 1, 20.

אִם partic. demonstr., interrog. et condition., ut הֵן; hinc 1) *en, ecce!* Hos. 12, 12. Job 17, 13, 16. Prov. 3, 34. — 2) in interrog. rectâ *num? an?* 1 Reg. 1, 27. Jes. 29, 16. Longè creberrimè in interrog. disjunctivâ, ubi præcessit הֲ; *utrum — an?* Jos. 5, 13 : 1 Reg. 22, 15. Job 21, 6. 34, 17. 40, 8, 9. Etiam in quæst. gemin., quamquam non disjunctivâ, ut Gen. 37, 8. 17, 17. (Ubi duæ quæstiones se excipiunt inter se minus cohærentes, repetitur הֲ 1 Sam. 23, 11). — 3) in interrogat. obliquâ : *an, num*, Germ. ob, angl. *if*. Post verba interrog. Cant. 7, 13, explorandi, dubitandi 2 Reg. 1, 2; in quæst. gem. et disjunct. הַ־אִם Gen. 27, 21. Num. 13, 20. Formula מִי יוֹדֵעַ אִם Esth. 4, 14 *nescio an, haud scio an, fortassè*. — 4) *si, εἰ*, Germ. wenn, seq. præter. ubi non dubitatur aliquid factum esse vel fieri, sic Esth. 5, 8 : אִם מָצָאתִי חֵן *si inveni gratiam* Gen. 43, 9. 18, 3. Num. 22, 20; et fut. in re dubiâ Jud. 4, 8 : אִם תֵּלְכִי עִמִּי *si mecum ibis* (quod nescio an futurum sit). Genes. 13, 16. 28, 20. Job 8, 4 sq. 11, 10, rarius participio Jud. 9, 15. 11, 9, infin. (pro verbo fin.) Job 9, 27. Ponitur

etiam sine verbo 8, 6. 9, 19.—Quandò geminatur, est *sive*, *sive* Ex. 19, 13. Lev. 3, 1. Eze. 2, 5, etc. et præcedente negat. *neque*, *neque* 2 Reg. 3, 14.—5) *etsi*, *quamquam*, gr. ἐὰν καί, κἄν, seq. præter. ubi exprimendum *quanquam sum* Job 9, 15, plerumque fut., ubi exprimendum: *etsi essem* Jes. 1, 18. 10, 22. Ps. 139, 8. Job 20, 6 (cf. tamen 9, 20). It. seq. nomine verbali Nah. 1, 11.—6) *o si*, *utinam!* εἰ γάρ. Sq. fut. Ps. 68, 14. 81, 9. 95, 7. 139, 19. Anacoluthon est Gen. 23, 13: אִם אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי *utinam tu!—utinam audias me*.—7) *quum*, *quando* (cf. Germ. wenn, wann, et angl. *when*). Seq. præt., sæpe etiam plusquamperf. et fut. exacto reddendum Jes. 24, 13: אִם כָּלָה *quando finita est* Am. 7, 2: וְהָיָה אִם כִּלָּה לֶאֱכֹל *et cum absumsisset*. Jes. 4, 4: אִם רָחַץ *quando abluerit*. Gen. 38, 9. Ps. 63, 7. Job 8, 4. 17, 13. Ita in comp., ut עַד אִם *usquè dùm* Gen. 24, 19, עַד אֲשֶׁר אִם 28, 15. Num. 32, 17. Jes. 6, 11.—8) rarò *quum* causale, *quandoquidem* Gen. 47, 18. Jes. 53, 10.—In jurisjurandi formulis אִם absol. positum, fit partic. negans, 2 Sam. 11, 11: 1 Reg. 1, 51. Ps. 89, 36, etc., sed addito לֹא, fit affirmans Num. 14, 28. Jes. 5, 9. Jer. 15, 11, etc. Propriè quidem est partic. merè conditionalis, quippè per euphismum omittitur sententiæ pars, quæ mali imprecationem continet. Plena verò formula exstat: *sic faciat mihi Deus et addat*, אִם *si*, pro ut legitur 1 Sam. 3, 17, etc. Vid. etiam Num. 32, 23. Deut. 11, 28. Ps. 137, 6, etc. — In obtestationibus haud secus ac in juram. Cant. 2, 7. 3, 5. Neh. 13, 25, rarò alibi maximè poet. Jud. 5, 8. Jes. 22, 14. 62, 8. Prov. 27, 24. — Compos. cum aliis partic. הַאִם *nonne? ecce?* Num. 17, 28. Job 6, 13. — אִם־לֹא *nonne?* (ubi præcessit הֲלֹא Jes. 10, 9. it. *si non*, *nisi* Ps. 7, 13. Gen. 24, 8. Indè post form. jurandi fortiter affirmat et asseverat Numer. 14, 28. Jes. 14, 9, etiam in obtestationibus Job 1, 11. 2, 5. 17, 2. 22, 20. 30, 25. Jes. 5, 9. Ponitur pro *sed*, sondern, (cf. εἰ μή, *nisi*, Chald. אֶלָּא ex אִם־לָא) Genes. 24, 37, 38.

אָמָה f. suff. אֲמָתִי, pl. (servato ה) אֲמָהוֹת, construct. אַמְהוֹת, suffix. אַמְהֹתֵיהֶם; vocabul. forsan primitiv. *ancilla*, *serva*. אֲמָתְךָ *serva tua* pro *ego*, Jud. 19, 9: 1 Sam. 1, 11, 16. 25, 24 sq. 2 Sam. 14, 15 (cf. אָדוֹן). בֶּן־אָמָה *filius ancillæ* i. e. servus. Ex. 23, 12. Ps. 116, 16.

אַמָּה, fem., constr. אַמַּת, dual. אַמָּתַיִם, pl. אַמּוֹת; pr. i. q. אֵם, sed ubique metaph. *de principio*, *capite*, *fundamento* rei. Spec. 1) est *mater brachii* i. e. pars brachii anterior, *cubitus*, *ulna* Deut. 3, 11. De mensurâ Gen. 6, 15. Ex. 25, 10, etc. Ulnarum numerandarum ratio hæc est: אַמָּתַיִם *duæ ulnæ*, שָׁלֹשׁ אַמּוֹת *tres ulnæ* atque ita usque ad denarium numerum, in sequiore Hebr. אַמּוֹת שָׁלֹשׁ 2 Par. 6, 13; cum numeris denario majoribus in antiquiore Hebr. hunc in modum: חֲמִשִּׁים אַמָּה Gen. 6, 15, in sequiore

אַמּוֹת עֶשְׂרִים Ez. 42, 2 vel חֲמִשִּׁים אַמּוֹת 2 Par. 3, 4. Præterea omnis generis numeralibus et in utroque Hebr. jungitur interced. בְּ: אַרְבַּע בָּאַמָּה *quatuor ad ulnam* i. e. quatuor ulnæ, מֵאָה בָּאַמָּה *centum ulnæ*, Ex. 27, 9. 18. 36, 15. 38, 9. Ulna vulgaris Hebræorum sex, ut videtur, palmorum erat, et major ἑπταπάλαιστος memoratur Eze. 40, 5. 43, 13. cf. 2 Par. 3, 3, et quæ disputavit W. Gesenius in Thes. p. 110. 113.—Metaph. Jer. 51, 13: *venit finis tuus, mensura rapinæ tuæ* i. e tempus, quo Deus nefandoquæs tui tuo modum et mensuram posuit.—2) *metropolis*. 2 Sam. 8, 1: *et sumsit Davides frenum metropoleos è manu Philistæorum* i. e. metropolin Philistæornm sibi subjecit. Cf. proverbium Arabum: *tradidit capistrum suum alicui* i. e. arbitrio ejus se permisit. Schult. ad Job 30, 11.—3) *fundamentum* Jes. 6, 4. —4) n. pr. collis 2 Sam. 2, 24.—Rad. אמם, si formam gramm. spectes.

אֵמָה i. q. אֵימָה q. v. *terror*.

אֻמָּה f. *populus*, *natio*. Legitur tantum in plur. אֻמּוֹת Gen. 25, 16. Num. 25, 15, et אֻמִּים Ps. 117, 1. —Rad. אמם.

אָמוֹן m. *alumnus*, al. *opifex*, *architectus* i. q. אָמָן, Prov. 8, 30 de sapientiâ Dei mundi opifice. — 2) i. q. הָמוֹן (à rad. הָמָה) *multitudo*, *turba* Jer. 52, 15. — 3) *Amon*, n. pr. numinis suremi apud Thebanos (vid. נֹא אָמוֹן) — 4) n. pr. viror. 1 Reg. 22, 26: 2 Reg. 21, 18 — 26: 2 Par. 33, 20 sq. Neh. 7, 59.

אֵמוּן n. pl. אֱמוּנִים et אֱמֻנִים; sed constr. אֱמוּנֵי, vid. in Rad.; *fides*, *veracitas* Deut. 32, 20. Jes. 26, 2. אִישׁ אֱמוּנִים *vir fidus*, *fidelis* Prov. 20, 6.—Rad. אמן.

אֱמוּנָה f. constr. אֱמוּנַת, suffix. אֱמוּנָתְךָ et אֱמֻנָתְךָ, in pausâ אֱמוּנָתֶךָ, pl. אֱמוּנוֹת; 1) *firmitas* Ex 17, 12.—2) *securitas* Jes. 33, 6. — 3) *fides*, quâ quis promissa exsequitur. Tribuitur hominibus Ps. 37, 3. Prov. 28, 20. Hab. 2, 4, Deo Deut. 32, 4. Ps. 36, 6. 40, 11.—Rad. אמן.

אָמוֹץ n. pr. viri Jes. 1, 1. 2, 1. 13, 1. 20, 2.

אָמִי n. pr. viri Esr. 2, 57, forsan corruptum pro אָמוֹן Neh. 7, 59.

אֵמִים vid. אֵימִים.

אֲמִינוֹן n. pr. viri i. q. אַמְנוֹן. 2 Sam. 13, 20.

אַמִּיץ m. *firmus*, *fortis* Job 9, 4, 19, plenius addito כֹּחַ Nah. 2, 2. Jes. 40, 26.—Rad. אָמַץ.

אָמִיר m. *vertex* arboris, *ramus summus*, Jes. 17, 6, 9.

אָמַל vel אָמֵל *languit*, *flaccidus fuit*, pr. caput demisit. Affine est אָבַל q. v. Par. pass. f. אֻמְלָה *languidum*, de corde Eze. 16, 30.

Pyl. אֻמְלַל 1) *languit*, pr. de plantis Jes. 24, 7, hinc de agris, de homine ægroto Ps. 6, 3, ubi אֻמְלַל est pro מְאֻמְלַל.—2) *tristis fuit* Jes. 19, 8, de terrâ vastatâ Jes. 24, 4. 33, 9. de mœnibus dirutis Thren. 2, 8. Usurpatur tantum in sermone poët. Sed pedestris sermonis est

אֲמֵלַל m. *languidus*, *debilis* Neh. 3, 34.

אמם rad. inus. quæ ut עָמַם, גָּמַם (q. v.) *conjugendi* vim habuisse videtur.-Deriv. אֻמָּה et forsan לְאֹם.

אֲמָם n. pr. oppidi ad meridiem tribûs Judæ. Jos. 15, 25.

אָמַן pr. *fulcivit, sustentavit*, hinc *nutrivit, aluit* (cf. כִּלְכֵּל). it. intrans. *fultus*, hinc *firmus inconcussus*, et metaph *fidus fuit*. Partic. act. אֹמֵן παιδαγωγός, puerum *gestans et curans* Num. 11, 12. it. *tutor* et *altor* Esth. 2, 7. f. אֹמֶנֶת *nutrix* Ruth 4, 16. suff. מֹנַתְּוֹ *nutrix ejus* 2 Sam. 4, 4. pl. m. אֹמְנִים *altores, tutores* 2 Reg. 10, 1. suff. אֹמְנַיִךְ *altores tui* Jes. 49, 23. Par. pass. pl. אֱמוּנִים *nutriti*, i. e. *gestati* Thren. 4, 5. Sed *fidi, fideles* Ps. 12, 2. 31, 24. Constr. אֱמוּנֵי *fideles* (Israëlis) 2 Sam. 20, 19.

Niph. נֶאֱמַן, part. נֶאֱמָן, plur. נֶאֱמָנִים, fut. יֵאָמֵן, plur. f. in pausâ תֵּאָמַנָה pro תֵּאָמַנָּה; 1) *fultus, gestatus est* brachiis parvulorum instar Jes. 60, 4.—2) *firmus, stabilis fuit* 1 Sam. 2, 35. 25, 28: 2 Sam. 7, 16: 1 Reg. 11, 38. Jes. 22, 23, 25.—3) *diù duraturus, perennis fuit*, de aquâ Jes. 33, 16. Jer. 15, 18, de morbis Deut. 28, 59, de fœdere Ps. 89, 29.— 4) metaph. *fidus, fidelis fuit*, Num. 12, 7, Deut. 7, 9. Jes. 49, 7. Hos. 12, 1.—5) *probus, integer fuit*, Prov. 11, 13. 27, 6: נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב *proba sunt vulnera amici* i. e. ex animi candore profecta. Vulneribus autem significantur correctiones severiores. — 6) *verus, certus fuit* Hos. 5, 9. De verbo Dei Ps. 19, 8; it. *verus agnitus est* Gen. 42, 20, et *verus confirmatus est* 1 Reg. 8, 26.

Hiph. הֶאֱמִין, fut. יַאֲמִין (sed תַּאֲמִינוּ Jes. 30, 21 vid. in יָמַן); 1) *innixus est, superstruxit rei* pr. Jes. 28, 16: *cui qui superstruit, non aufugiet*. Plerumque—2) transl. *fidem habuit* Gen. 15, 6. Job. 4, 18. Ps. 78, 22, etc.—3) *credidit*, absol. Jes. 7, 9, plerumque seq. לְ pers. et rei Gen. 45, 26. Ex. 4, 1, 8, 9. Prov. 14, 15. Ps. 106, 24, seq. כִּי Ex. 4, 5. Job 9, 16; it. cum inf. Job 15, 22. — 4) fortassè intrans. *constitit firmus*. Job 39, 24: *non consistit firmus, ubi tubæ vox* sc. audita est. Cf. Virg. Georg. 3, 83. E vulgari linguæ usu interpretatio esset: ita exoptat pugnam, ut *vix credat* suisque auribus confidat præ gaudio. Cf. 9, 16. 29, 24.

אָמָּן m. *artifex, faber* Cant. 7, 2.

אָמֵן 1) adj. verbal: *firmus*, metaph. *fidus, verus*. Cf. Apoc. 3, 4. Neutr. *fidum, verum, fides* Jes. 65, 16.—2) Indè transiit in partic. affirmantis et assentientis *firmum, ratum esto, verè, certò*, Deut. 27, 15. Num. 5, 22: 1 Reg. 1, 36. Neh. 15, 13, etc. Geminat. vim auget Ps. 41, 14. 72, 19. 89, 53.

אֹמֶן m. *fides, veritas* Jes. 25, 1.

אֲמָנָה f. 1) *fœdus* Neh. 10, 1. — 2) *statutum, decretum* i. q. חֹק. Neh. 11, 23. — 3) n. pr. fluvii in Antilibano 2 Reg. 5, 12, à quo illa

ipsa Libani pars Amana dicta Cant. 4, 8.

אֹמְנָה f. pr. *fulciens*, hinc *columna*, *postis* Pl. אֹמְנוֹת 2 Reg. 18, 16.

אָמְנָה f. 1) *educatio*, *tutela* Esth. 2, 20. — 2) *veritas*, adv. *re verâ*, *verè* Gen. 20, 12. Jos. 7, 20.

אַמְנוֹן n. propr. 1) filius Davidis Sam. 3, 2. 13, 1—39, qui et אֲמִינוֹן 2 Sam. 13, 20. — 2) alter. viri 1 Par. 4, 20.

אָמְנָם adv. *re verâ*, *verè*, *profectò*, Job 9, 2. 19, 4. 5. Jes. 37, 18. אָמְנָם כִּי *verum* est *quod* Job 12. 2. Ruth. 3, 12.

אֻמְנָם *id.* Gen. 18, 13. Num. 22, 37.

אָמַץ, imp. אֱמַץ, fut. יֶאֱמַץ; *firmus*, *validus fuit* (vicin. חָמֵס, חָמֵץ *acer fuit*), 2 Par. 13, 18. Sq. מִן *prævaluit* alicui Gen. 25, 23. Ps. 18, 18. 142, 7. Hinc *fortis*, *animosus fuit* Deut. 31, 6, 7, 23. Jos. 1, 6, 9, 10. 10, 25.

Pi. אִמֵּץ 1) *firmum reddidit*, *firmavit* labantem Job 4, 4. Jes. 35, 3. Hinc *firmavit*, *alacrem reddidit animum* Deut. 3, 28. Job. 16, 5. — 2) *roboravit*, *corroboravit* Jes. 41, 10. Ps. 89, 22. 2 Par. 11, 17. Prov. 31, 17. 24, 5.—3) *restituit*, *refecit* ædificium i. e. חִזֵּק 2 Par. 24, 13. it. *statuit*, *condidit*. Prov. 8, 28.— 4) *obfirmavit* (cor) Deut. 2, 30. 15, 7: 2 Par. 36, 13. — 5) *constituit*, *delegit sibi* Ps. 80, 18. Jes. 44, 14.

Hiph. fut. apoc. יַאֲמֵץ *fortis sit*, de animo Ps. 27, 14. 31, 25.

Hithpa. הִתְאַמֵּץ, *alacrem se gessit*, *alacriter fecit aliquid* 1 Reg. 12, 18: 2 Par. 10, 18. — 2) *corroboravit se*, de conjuratis 2 Par 13, 7. — 3) *obfirmavit se* i. e. animo obfirmato fuit Ruth 1, 18. Cf. חָזַק.

אָמֹץ pl. אֲמֻצִּים *alacres* de equis. Zach. 6, 3. Aquila et Vulgat. *fortes*, sed ver. 7 ob contextum flagitat אֲדֻמִּים *rubri*.

אֹמֶץ m. *robur*, Job 17, 9.

אַמְצָה m. *robur*. Zach. 12, 5.

אַמְצִי n. pr. viror. 1 Par. 6, 31. Neh. 11, 12.

אֲמַצְיָה et אֲמַצְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 12, 22. 14, 1, 11. Amos 7, 10: 1 Par. 4, 34. 6, 30: 2 Par. 25, 1 sqq.

אָמַר, part. act. אֹמֵר, pass. אָמוּר, infin. absol. אָמוֹר, constr. אֱמֹר, sed semel אֲמַר Prov. 25, 7. cum præf. כֶּאֱמֹר, בֶּאֱמֹר, sed cum לְ semper לֵאמֹר, cum suff. אָמְרִי, אֱמָרְכֶם, fut. יֹאמַר et יֹאמֵר, convers. וַיֹּאמֶר; 1. pers. sing. אֹמַר pro אֹאמַר, cum suffix. et abjecto Aleph יֹמְרוּךָ Ps. 139, 20, ubi quidam legunt יַמְרוּךָ à מָרָה; 1) *dixit* Gen. 1, 3. Jer. 14, 17, et sexcenties. it. *locutus est*, ut דִּבֵּר sed rarò Gen. 4, 8. Ex. 19, 25: 2 Par. 2, 10. 32, 24. Psalm. 139, 20, et Dan. 7, 16. Constr. cum לְ, אֶל, *ad aliquem*, *alicui* ut plurimùm; nonnunquàm *de aliquo*, ut Gen. 20, 13. Jud. 9, 54. Ps. 71, 10. sæpiùs cum accus. rei Deut. 17, 11. Jer. 3, 16. Ps. 139, 10. *jussit mandavit* Lev. 17, 12. Ps. 105, 31. Esth. 1, 17:

1 Par. 21, 17. *addixit, assignavit* 1 Reg. 11, 18. Hab. 3, 9. *prædicavit, celebravit,* Jes. 3, 10. Ps. 40, 11. 145, 6, 11. *vocavit, nominavit* Jes. 8, 12. — 2) *secum dixit, animo volvit, cogitavit* addito vel non בְּלִבּוֹ, לְלִבּוֹ, Gen. 17, 17. Ps. 10, 6, 11. Ex. 2, 14.

Niph. נֶאֱמַר, fut. יֵאָמֵר et יֵאָמֵר, 1) *dictus est* Dan. 8, 26. cum לְ et אֶל pers. Num. 23, 23. Eze. 13, 12. ut lat. *dicitur, dicunt* Gen. 10, 9. 22, 14. Num. 21, 14. — 2) יֵאָמֵר לְ *dicitur alicui* (hoc vel illud) i. e. (ita) *vocatur, appellatur.* Jes. 4, 3. 19, 18. 61, 6. 62, 4. Hos. 2, 1.

Hiph. הֶאֱמִיר *dicere* i. e. spondere fecit Deut. 26, 17, 18.

Hithpa. הִתְאַמֵּר *seipsum prædicavit, extulit se, gloriatus est* Ps. 94, 4. Derivata sunt præter seq. אָמִיר, מַאֲמָר.

אֹמֶר m. cum c. suff. אִמְרוֹ plur. אֲמָרִים constr. אִמְרֵי, suffix. אֲמָרַי, אִמְרֵיכֶם; 1) *verbum, sermo* i. q. דָּבָר, sed tantùm poët. præter Jos. 24, 27. Maximè de verbis Dei Num, 24, 4, 16. Prov. 6, 2. 15, 26. 22, 21. Ps. 19, 15. Sed Gen. 49, 21, Bochart legit אֲמִרֵי *rami* q. v. in אֵילָה — 2) *jussum, mandatum.* Job 20, 29: נַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל *sors à Deo ei demandata*, imposita.

אִמֵּר n. pr. viror. Jer. 20, 1. Esr. 2, 59. Neh. 7, 61.

אֵמֶר m. suff. אִמְרִי; poët. tantùm. i. q. אֹמֶר, 1) *verbum, sermo* Ps. 19, 4. — 2) spec. *carmen, hymnus* (ἔπος) Ps. 19. 3; *epinicium* Ps. 68, 12. Hab. 3, 9. — 3) *promissio* Dei. Ps. 77, 9. — 4) *res, aliquid,* sicut דָּבָר. Job 22, 28.

אִמְרָה, constr. אִמְרַת, suff. אִמְרָתוֹ, pl. אֲמָרוֹת, constr. אִמְרוֹת; nonnisi poët. *verbum, sermo*, potissimum de verbo Dei Ps. 18, 31. 119, 38, 50, 103, 140, et de poësi sacrâ Gen. 4, 23. Deut. 32, 2. Ps. 17, 6.

אֶמְרָה f. id. Thren. 2, 17.

אֱמֹרִי *Amorrhæus*, collect. *Amorrhæi*, n. pr. populi cananitici, cujus nomen nonnunquàm latissimè patet et ad omnes gentes Cananæas transfertur Gen. 14, 7, 13. 15, 16. 48, 22. Num. 13, 29. 21, 13, 24, 32, 39. Deut. 1, 20. 4, 47. Jos. 2, 10.

אִמְרִי n. pr. viror. 1 Par. 9, 4. Neh. 3, 2.

אֲמַרְיָה n. pr. viror. Soph. 1, 1: 1 Par. 5, 3 (al. 6, 7). 5, 37 (al. 6, 11). Esr. 7, 3. 10, 42. Neh. 10, 4. 11, 4. 12, 2, 13.

אֲמַרְיָהוּ n. pr. viror 1 Par. 24, 23: 2 Par. 19, 11. 31, 15.

אַמְרָפֶל n. pr. viri Gen. 14, 1, 9.

אֶמֶשׁ m. 1) *nox præterita*: hinc adv. *nocte præteritâ* Gen. 19, 34. 31, 29, 42. it. *heri* i. q. תְּמוֹל 2 Reg. 9, 26. — 2) *nox, tenebræ* generatim. Job 30, 3: *fugiunt* אֶמֶשׁ שׁוֹאָה וּמְשֹׁאָה *in noctem* seu *tenebras vastæ vastitatis.* Desertum enim invium egregiè nocti tenebrisque comparare solent Orientales. Vide Jer. 2, 6, 31 et Jes. 42, 16. Etymon incertum.

אֱמֶת pro אֱמֶנֶת f., suff. אֲמִתִּי, אֲמִתּוֹ; pr. *firmitas, stabilitas, perennitas,* hinc *amicitia, favor, boni-*

tas constans et *stabilis* Ex. 18, 21. Jud. 9, 16, 19. Jos. 2, 12. Jes. 39, 8. — 2) *fides*, quâ quis sibi constat, promissa servat et exsequitur Jes. 59, 14, 15. Ps. 45, 5. 71, 22. 91, 4. Sæpissimè jungitur חֶסֶד et per ἓν διὰ δυοῖν intelligendus *favor constans et perennis*. עָשָׂה חֶסֶד וֶאֱמֶת עִם *benevolentiam sinceram alicui præstare* Gen. 24, 49. 47, 29. Jos. 2, 14: 2 Sam. 2, 6. 15, 20. — 3) *probitas*, *integritas*. Opp. רֶשַׁע Prov. 8, 7. Spec. est *integritas* (judicis), *justitia* Ps. 19, 10. Jes. 16, 5. Prov. 29, 14; it. *sinceritas* opp. simulationi Jos. 24, 14: 1 Sam. 12, 24: 1 Reg. 2, 4. Jes. 10, 20. — 4) *veritas* oppos. mendacio Gen. 42, 16. Deut. 22, 20: 2 Sam. 7, 28. אֲמָרִים אֱמֶת *verba* (quæ) *veritas* (sunt) Prov. 22, 21. Jes. 42, 3. Jer. 26, 15. Ps. 119, 142. אֱמֶת יְהוָֹה *veritas Dei* sæpè pro verâ ejus doctrinâ et religione Ps. 25, 5. 26, 3. 86, 11. — Rad. אָמַן.

אַמְתַּחַת f., suff. אַמְתַּחְתּוֹ, plur. constr. אַמְתְּחוֹת, suff. אַמְתְּחֹתֵינוּ; *saccus* Gen. 42, 27. sq. 43, 18, 21, 22, — Rad. מָתַח.

אֲמִתַּי n. pr. viri 2 Reg. 14, 25. Jon. 1, 1.

אָן forsan contract. ex אַיִן *ubi?* מֵאָן *unde?* 2 Reg. 5, 25 (in Chethib). Dein: *quo? quorsum?* de tempore *quamdiu?* עַד־אָן *usque quando? quamdiu?* Job 8, 2. Cum ה locali אָנָה 1) *quo? quorsum?* etiam citra interrog. Jos. 2, 5. Neh. 2, 16. Constr. prægnans est Jes. 10, 3: אָנָה תַעַזְבוּ כְבוֹדְכֶם *quorsum* (transportabitis ubi) *relinquetis divitias vestras*. — 2) *ubi?* Ruth. 2, 19. — 3) de tempore: עַד־אָנָה *usque quando? quamdiu?* Ex. 16, 28. Ps. 13, 2. Job 18, 2. — 4) sine interr. אָנָה וָאָנָה *huc et illuc* 1 Reg. 2, 36, 42.

אֹן i. q. אוֹן *Heliopolis.*

אָנָּא (lege *ânna*, non *onna*) interj. *ah quæso*! seq. imperat. Gen. 50, 17, vel fut. apoc. i. e. Optativ. Neh. 1, 5, alibi absol. legitur Ex. 32, 31. Dan. 9, 4. Scribitur אָנָּה 2 Reg. 20, 3. Jes. 38, 3. Job 1. 14.

אָנָה 1) vicin. verbis אָנַח, אָנַק, עָנָה, אָנַן; *mœruit, luxit, ingemuit, suspiria duxit* Jes. 3, 26. 19, 8. — 2) Pih. אִנָּה *fecit* (Deus), *ut obveniret, accideret* aliquis alicui Ex. 21, 13.

Puh. אֻנָּה, fut. יְאֻנֶּה; *obvenire factus est* i. e. *obvenit*, *obtigit* infortunium Prov. 12, 21. Ps. 91, 10.

Hithpa. הִתְאַנָּה, part. מִתְאַנֶּה; *se ipsum objecit*, i. e. *occasionem quæsivit* alicui nocendi cum לְ 2 Reg. 5, 7. — Deriv. אֲנִיָּה, אֳנִיָּה, אֳנִי (et fort. אֵת pro אֵנֶת), תַּאֲנָה, תֹּאֲנָה, תַּאֲנִיָּה.

אָנָה *quorsum?* vid. אָן.

אָנָּה vid. אָנָּא.

אָנוּ *nos* i. q. אֲנַחְנוּ tantùm Jerem. 42, 6 in Chethib. Deriv. ab אֲנִי, ut אֲנַחְנוּ ab אָנֹכִי, et ex eâ decurtata sunt Suffixa נוּ, ־ָנוּ, ־ֵנוּ. In Keri אנחנו, at nil dubito, quin אנו genuinum sit.

אֱנוֹשׁ m., pl. אֲנָשִׁים (cf. יוֹם, pl. יָמִים), constr. אַנְשֵׁי, suffix. אֲנָשֶׁיךָ,

אֲנָשֵׁיהֶם; vocab. poët. 1) *homo* et plerùmque collect. *homines* Ps. 8, 3. 55, 14. Job 7, 17. 15, 14. Deut. 32, 26. Spec. est forsan *vulgus, homines vulgares*, hinc Jes. 8, 1: בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ *scripturâ vulgari* i. e. vulgaribus, non artificiosis litterarum figuris, ab illiterato quoque nullo negotio legendis. —it. *homines mali*. Ps. 9, 20. 56, 2 66, 12.—2) n. pr. viri Gen. 4, 26. 5, 9, 9.—Rad. אָנַשׁ, ut vulgò, sed W. Gesenio אֱנוֹשׁ est forma deducta vocabuli inusit. אֱנֶשׁ, quod ut primitiv. ducit, et à quo etiam formam contractam et emollitam אִישׁ derivari contendit. Ergò juxta eum ægritudinis et morbi significatus, qui inest in rad. אָנַשׁ, aliundè (à themate נשׁ) penitus ab hâc radice nominali planè alienus est. Sed hoc nimis coactum.

אָנַח vicin. עָנָה .נָאַק ,אָנַק ,אָנָה. Niph. נֶאֱנַח, imper. הֵאָנַח, fut. יֵאָנַח; *ingemuit, suspiravit* Thren. 1, 21. Prov. 29, 2. Joël 1, 18. Cum עַל rei propter quam suspiratur Eze. 21, 12 (9, 4) et מִן Ex. 2, 23.

אֲנָחָה f. suff. אַנְחָתִי, pl. cum. suff. אַנְחֹתַי; *gemitus, suspirium* Ps. 6, 7. 31, 11. Job 3, 23. Thren. 1, 22. Jes. 21, 2. 35, 10. 51, 11.

אֲנַחְנוּ pron. plur. c. *nos*, forma vulgaris, ex qua decurt. est נַחְנוּ.

אֲנִי, cum accentu disjunct. אָנִי, pron. sing. c. *ego* i. q. אָנֹכִי q. v. Ex. 22, 26. Eccl. 2, 1, etc. Nonnunquam includit verbum substant. *ego* (*sum*). Gen. 24, 24; sed plerumque seq. attributo.

אֳנִי c. *navis* seu potius collect. *classis* 1 Reg. 9, 26. 10, 11, 22. — Rad. אנה.

אֳנִיָּה f. pl. אֳנִיּוֹת, suff. אֳנִיּוֹתֵיהֶם; *navis* Gen. 49, 13. Jud. 5, 17. Jes. 2, 16. Jon. 1, 3. Prov. 30, 19: 2 Par. 9, 21, sed 18, 13 Chethib habet אוניות · אֳנִיּוֹת אַנְשֵׁי *nautæ* 1 Reg. 9, 27. — Rad. אָנָה.

אֲנִיָּה f. *mœror, luctus* Jes. 29, 2. — Rad. אָנָה.

אֲנִיעָם n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

אֲנָךְ m. *plumbum* i. q. עֹפֶרֶת, hinc pro *perpendiculo* Am. 7, 7: חוֹמַת אֲנָךְ *murus perpendiculi* i. e. ad amussin constructus. Vers. 8: *perpendiculum admovebo populo meo Israël* i. e. omnia destruam, quasi ad normam et libellam. Cf. Jes. 34, 11: 2 Reg. 21, 13.

אָנֹכִי in Pausâ mutato tono אָנֹכִי pron. sing. c. *ego*, Gen. 7, 4. Ex. 3, 6. Jud. 17, 9: 1 Sam. 1, 15, etc. Ab hâc formâ primigeniâ derivata videtur brevior altera אֲנִי.

אָנַן vicin. sunt עָנָה · אָנַח · אָנָה. Hithpo. הִתְאוֹנֵן pr. *mœstum se gessit*, hinc *conquestus, quiritatus*, est. Part. pl. מִתְאוֹנְנִים *quiritantes* Num. 18, 1. fut. יִתְאוֹנֵן *quiritabitur* Thren. 3, 39.

אָנַס ut in Syr. *ursit, coëgit*; part. act. אוֹנֵס Esth. 1, 8.

אָנַף, fut. יֶאֱנַף pr. *spiravit, naribus efflavit*; hinc translatè *iratus fuit*. Constr. vel absol. Ps. 2, 12. 60, 3. 79, 5, vel cum בְּ objecti Jes. 12, 1: 1 Reg. 8, 46. Ps. 85, 6. In Kal

legitur nonnisi in sublimiore et poëtico dicendi genere, in pedestri oratione frequentatur.

Hithpa. הִתְאַנַּף, futur. יִתְאַנַּף, pr. *iratum se præbuit*, hinc i. q. Kal, cum בְּ Deut. 1, 37. 4, 21. 9, 20: 1 Reg. 11, 9.—Deriv. אַף pro אֶנֶף.

אֲנָפָה f., avis quædam impura vulgò *ardea* Lev. 11, 19. Deuter. 14, 18. LXX. χαραδριός i.e. avis in hiatibus amnium et ad ripas degens. Bochart *iracundam* reddit cum Hebræis et suspicatur aquilæ genus esse, quod Arabes *zummadj* vocant et cui nomen est ab *iracundiâ*.

אָנַק, imper. אֱנֹק, fut. יֶאֱנֹק; vicin. sunt אָנַק, חָנַק, עָנָה, אָנַח, אָנָה; *ingemuit vehementius*, *clamavit cum gemitu* Jer. 51, 52. Eze. 26, 15.

Niph. part. plur. נֶאֱנָקִים *gementes apud se*, *singultantes* Eze. 9, 4. 24, 17. Imper. הֵאָנֵק דֹּם *ingemisce tacens*, ne quis suspiria audiat.—Indè:

אֲנָקָה f. constr. אֶנְקַת 1) *clamor*, *gemitus* Mal. 2, 13. Ps. 12, 6. 79, 11. 102, 21.—2) Lev. 11, 30 *stellionis* genus nomen habens à voce suâ gemebundâ. LXX. Vulgat. *murem araneum* reddunt. Vide Bochart. in Hierozoic.

אָנַשׁ i. q. נוּשׁ *æger*, *malè affectus fuit*. Part. pass. אָנוּשׁ, f. אֲנוּשָׁה *æger*, *malè affectus*, de plagâ aut vulnere ægrè sanabilibus Jer. 25, 18. Mich. 1, 9. Job 34, 6, de dolore Jes. 17, 11, de die calamitoso Jes. 17, 16, de animi indole malignâ Jer. 17, 9.

Niph. fut. in pausâ et cum ו con vers. וַיֵּאָנַשׁ *et graviter ægrotavit*. 2 Sam. 12, 15.

אָסָא n. pr. viror. 1 Reg. 15, 9—24: 1 Par. 9. 16 & 2 Par. 14—16.

אָסָה inus. sed forsan i. q. arab. אזי *læsus est*, *percepit noxam* et transit. *læsit*. Indè אָסוֹן.

אָסוּךְ m. *pyxis unguentaria* 2 Reg. 4, 2.—Rad. סוּךְ.

אָסוֹן m. *noxa, damnum*, Gen. 42, 4. 38. Ex. 21, 22, 23.—Rad. אסה.

אֵסוּר m. pl. אֲסוּרִים, suff. אֲסוּרָיו; *vinculum* Jud. 15, 14. Eccl. 7, 26 (27). בֵּית הָאֵסוּר Jer. 37, 15 *domus vinculi* i. e. carcer. Jer. 37, 15.—Rad. אָסַר.

אָסִיף et אָסִף m. *collectio* seu messis *pomorum* Ex. 23, 16, 34, 22.—Rad. אָסַף.

אָסִיר m. pl. אֲסִירִים, constr. אֲסִירֵי, suff. f. אֲסִירַיִךְ; substant. (cf. Gen. 39, 20) *captivus*. Job 3, 18. Ps. 68, 7.

אַסִּיר m. 1) id. Jes. 10, 4. 24, 22. 42, 7.—2) n. pr. viror Ex. 6, 24: 1 Par. 6, 7, 8, 22.

אסם vicin. שׂוּם *ponere*, chald. et syr. אסן *coacervavit*, *reposuit*. Indè

אֲסָמִים, m. pl. suff. אֲסָמֶיךָ; *horrea* Deut. 28, 8. Prov. 3, 10, quæ in oriente subterranea esse solent, hodiè *Matmourath* dicta.

אַסְנָה n. pr. viri Esr. 2, 50.

אָסְנַפַּר n. pr. viri Esr. 4, 10.

אָסְנַת n. pr. mulieris Gen. 41, 45. 46, 20.

אֹסֵף part. act. cum suff. אֹסִפְךָ, אֲסֻפִים, pass. pl. constr. אֲסֻפֵי, infin. absol. אָסֹף, constr. אֱסֹף, suff. אָסְפְּךָ, imp. אֱסֹף, cum ה parag. אָסְפָה, pl. אִסְפוּ, fut. יֶאֱסֹף, תֹּסֵף Ps. 104, 29, cum ו convers. וַיֹּסֶף 2 Sam. 6, 1. Suff. יַאַסְפֵנִי, 1 pers. cum ה paragog. אֹסְפָה et suff. אֹסִפְךָ 1 Sam. 15, 6; cognat. סָפָה, סוּף, it. יָסַף, et fortius חָסַף; 1) *collegit*, fruges Ex. 23, 10, spicas Ruth 2, 7, pecuniam 2 Reg. 22, 4, it. *congregavit* homines, populum, etc. Ex. 3, 16. Num. 21, 16: 2 Sam. 12, 28, etc. constr. cum אֶל et עַל loci. — 2) *recepit*, maximè in hospitium et tutelam Deut. 22, 2. Jos. 20, 4. אָסַף מִצָּרַעַת 2 Reg. 5, 3 sq. *recepit* aliquem *à leprâ* i. e. medicatus est homini leproso, quo facto in reliquorum hominum consortium denuò recipiebatur. —3) *collegit* ad se, *contraxit, retraxit* Gen. 49, 33: 1 Sam. 14, 19. Joël 2, 10.—4) *abstulit* Gen. 30, 23. Jes. 4, 1. 10, 14. Ps. 104, 29. Job 34, 14. — 5) *sustulit è medio*, *interfecit*. Jud. 18, 25: 1 Sam. 15, 6. Jer. 8, 13: Eze. 34, 29. Soph. 1, 2.—Quoad Jes. 58, 8, est vel *in tutelam et protectionem assumpsit*, vel *extremum agmen collegit, duxit;* cf. Pih. Hunc ultimum sensum commendare videtur antitheti ratio, quippè proximè anteponitur; *et præcedet faciem tuam justitia tua.*

Niph. נֶאֱסַף, part. נֶאֱסָף, inf. absol. הֵאָסֹף, imp. f. הֵאָסְפִי, fut. יֵאָסֵף; 1) *collectus, congregatus est*, cum אֶל (Lev. 26, 25), עַל (2 Sam. 17, 11), ל (2 Par. 30, 3) loci, quanquàm עַל in hâc phrasi frequentiùs valet *contra* Genes. 34, 30. Ps. 35, 15. — נֶאֱסַף אֶל־אֲבוֹתָיו Genes. 49, 29, אֶל־עַמּוֹ Jud. 2, 10 et simpliciter נֶאֱסַף Num. 20, 26 *congregatus est ad populum suum, ad patres suos*, de introitu in locum ubi Hebr. animas majorum suorum, congregatas esse credebant. Distinguitur ista *ad patres* seu *ad populum congregatio* tam à morte quam à sepulturâ (Gen. 25, 8. 35, 29: 2 Reg. 22, 20). Alia ratio est locorum, in quibus נֶאֱסַף dicitur de collectione cadaverum in pugnâ interfectorum ad sepulturam Jer. 8, 2. Eze. 29, 5. Job 27, 19. — 2) *receptus est* (cf. Kal no. 2), de leproso i. q. sanatus est Num. 12, 14. et reflex. *recepit se* (in vaginam), de gladio Jer. 47, 6.—3) *ablatus est, evanuit, periit*. Jes. 16, 10. 60, 20. Jer. 48, 33. Hos. 4, 3.

Pihel particip. מְאַסֵּף, pl. cum suff. מְאַסְפָיו, Daguesch ejecto; 1) *collegit* Jes. 62, 9. — 2) *recepit* in hospitium Jud. 19, 18. — 3) *extremum agmen collegit*. Num. 10, 25. Jos. 6, 9, 13. Jes. 52, 12.

Puh. אֻסַּף, part. מְאֻסָּף; *collectus est* Jes. 24, 22. Eze. 38, 12. Zach. 14, 14.

Hiph. fut. תֹּאסִפוּן v. in יָסַף.

Hithpa. infinit. הִתְאַסֵּף *congregari* Deut. 33, 5. — Dèriv. אָסִיף et quæ statim seq.

אָסָף n. pr. viror. Jes. 36, 3: 2 Reg. 18, 18. Esr. 2, 41. 3, 10. Neh. 2, 8. 7, 44. 11, 22: 1 Par. 16, 4, 5. 25, 1: 2 Par. 20, 14. 29, 13, 30.

Nomen unius ex ipsis præseferunt inscriptiones duodecim Psalmorum (50. 73—83).

אָסִף vid. אָסִיף.

אָסֹף m., tantùm in plur. אֲסֻפִּים et constr. אֲסֻפֵּי; *collectiones* i. e. promptuaria 1 Par. 26, 15, 17. Neh. 12, 25. Aliis *congregationes*, *concilia*, sed illud præstat. cf. 2 Par. 25, 24.

אֹסֶף m. pl. constr. אָסְפֵּי; *collectio*, *messis*, maximè *pomorum* Jes. 32, 10. 33, 4. Mich. 7, 1.

אֲסֵפָה f. *congregatio* Jes. 24, 22.

אֲסֻפָּה f. nonnisi in pl. אֲסֻפּוֹת *congregationes*, maximè virorum doctorum et sapientium de rebus divinis disputantium Eccles. 12, 11: בַּעֲלֵי אֲסֻפּוֹת *domini* i. e. socii *congregationum*, *sodales societatum*.

אֲסֻפִּים v. אָסֹף.

אֲסַפְסֻף m. *turba miscella*, ex variis hominum generibus collecta. Cum Art. הָאסַפְסֻף Num. 11, 4, א quiesc. De eâdem re Ex. 12, 38 עֵרֶב רַב.

אַסְפָּתָא n. pr. viri Esth. 9, 7.

אָסַר part. act. poët. אֹסְרִי (pro אֹסֵר) Gen. 49, 11. pass. אָסוּר, pl. אֲסוּרִים, cum articulo et expulso א, הָסוּרִים Eccl. 4, 14. f. אֲסוּרוֹת, constr. m. אֲסוּרֵי, inf. abs. אָסוֹר, constr. cum præf. לֶאְסֹר et לֶאֱסֹר, suff. אָסְרֵךְ, אָסְרָם, imper. אֱסֹר, pl. אִסְרוּ, fut. יַאְסֹר et יֶאֱסֹר, cum suff. et ו convers. וַיַּאַסְרֵהוּ, וַיַּאַסְרֵהוּ 1) *ligavit*, *alligavit* (cogn. אָזַר) Gen. 49, 11. Eze. 3, 25. Ps. 118, 27. Neh. 4, 12, etc. —2) *vinxit* Gen. 42, 24, nominatim compedibus Ps. 149, 8. Jer. 40, 1. 2 Reg. 25, 7. Part. אָסוּר *vinctus* Ps. 146, 7, metaph. de homine amore mulieris capto Cant. 7, 6. —3) *captivum fecit*, *in custodia tenuit*, quamquam non vinctum. 2 Reg. 17, 4. 23, 33. Part. אָסוּר *captivus* Gen. 40, 3, 5. Jes. 49, 9. בֵּית הָאסוּרִים *domus captivorum* i. e. carcer Jud. 16, 21, 25. Eccl. 4, 14. — 4) *alligavit*, *junxit* currui jumenta 1 Sam. 6, 7, 10, et currum (jumentis) Gen. 46, 29, vel absol. 1 Reg. 13, 44: אֱסֹר וָרֵד *junge* (currum equis) *et descende*. —5) *alligavit* seu *nexuit pugnam* i. e. adoriendo incepit, 1 Reg. 20, 14: 2 Par. 13, 3.—6) אָסַר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ *ligavit obligationem* seu *interdictum super se* i. e. religione quâdam se obstrinxit votoque suscepto abstinentiam ab usu alicujus rei aliàs licitæ promisit. Num. 30, 3 sq. Differt à נָדַר נֶדֶר, pr. *voto suscepto se aliquid facturum* vel *præstiturum promisit*.

Niph. נֶאְסַר, imp. pl. הֵאָסְרוּ, fut. יֵאָסֵר; 1) *ligatus*, *vinctus est* Jud. 16, 6. 13. — 2) *in custodia tenetur* Gen. 42, 16. 19.

Pu. אֻסַּר *bello captus*, *captivus factus est* Jes. 22, 3. — Deriv. præter seq. sunt: אֵסוּר, אָסִיר, אַסִּיר, מָסֹרֶת, מוֹסֵרִים.

אֱסָר et אִסָּר m. pr. *obligatio*, hinc *votum abstinentiæ*, Num. 30, 3 sq. In statu abs. ubiquè אִסָּר, at cum suff. אֱסָרָהּ, pl. אֱסָרֶיהָ 30, 6, 8, 15.

אֵסַר־חַדּוֹן n. pr. *Assaraddon* Assyriæ rex 2 Reg, 19. 37. Jes. 37, 38. Esr. 4, 2.

אֶסְתֵּר n. pr. mul. Esth. 8, 10, 11.

אַף particula, quæ augendæ orationi, inservit. Ferè synonym. conjunctionis גַּם, sed magis poët. est. — 1) *adeò* Job 14, 3. 15, 4. Cant. 1, 16, etc. — הַאַף *num adeò?* Am. 2, 11. Job 34, 16. 40, 8. — Ante pronomen iteratum emphaseos causâ Prov. 22, 19: הוֹדַעְתִּיךָ אַף אָתָּה *doceo te, te inquam.* Hinc *nedum* Job 4, 19. — 2) simpl. *etiam* Lev. 26, 16, 28: 2 Sam. 20, 14. Ps. 93, 1. 108, 2. Job 32, 10, etc. Jes. 40, 24. 41, 26. Sæpè dicitur poët. et cum emphasi pro vulgari *et item*, *nec non* Jes. 48, 12, 13. 26, 8. 33, 2. 41, 10. — 3) per ellipsin particulæ condition. i. q. אַף אִם *etiamsi*, Job 19, 4. It. *licet, quamquàm* Ps. 44, 10. 58, 3. 68, 17. — אַף כִּי a) pr. *quin etiam quod, quin imò* Eze. 23, 40. Hab. 2, 5. — b) *nedùm;* ubi igitur præcessit affirmatio, *quantò magis* 1 Sam. 14, 30: 2 Sam. 4, 11, ubi negatio, *quantò minùs* Job 25, 6. — Gen. 3, 1: אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים forsan pro הַאַף כִּי *adeone verum quod dixerit Deus?* siccine Deus dixerit?

אַף (pro אֶנֶף) m. suff. אַפִּי, אַפְּךָ, dual. אַפַּיִם, constr. אַפֵּי; pr. *spiramentum, membrum, quo spiramus*, hinc 1) *nasus* sive hominum Num. 11, 20 sive animalium Job 40, 24. גֹּבַהּ אַף de fastu v. גֹּבַהּ. רוּחַ אַף *efflatio spiritus per nares*, ut eorum, qui irâ perciti sunt Job 4, 9. — Hinc 2) *ira*, quæ anhelando se prodit. בַּעַל אַף Prov. 22, 24 et אִישׁ אַף 29, 22 *iracundus*. Sæpissimè de *irâ Dei* Deut. 32, 22. 29, 19. Job 36, 13. — Dual. אַפַּיִם 1) *duo spiramina* seu *spiramenta* i. e. *nares*, *nasus*. Gen. 2, 7. — 2) *ira*, maximè in קְצַר אַפַּיִם *citò irascens*, אֶרֶךְ אַפַּיִם *tardus ad iram* i. e. patiens. — 3) *facies*, *vultus* Gen. 3, 19. Crebra est formula: *prostravit se* אַפַּיִם אַרְצָה *vultu ad terram demisso* Gen. 19, 1. 42, 6. לְאַפֵּי דָוִד *coram Davide* 1 Sam. 25, 23 pro vulgari לִפְנֵי. — 4) *duæ personæ* (cf. πρόσωπον, et פָּנִים). 1 Sam. 1, 5: מָנָה אַחַת אַפָּיִם *portionem unam duarum personarum* dedit i. e. duplicem. — 5) n. pr. viri 1 Par. 2, 30, 31. — Rad. אָנַף.

אָפַד fut. יֶאְפֹּד *accinxit, amicivit*, spec. de humerali summi sacerdotis אֵפוֹד dicto Ex. 29, 5. Lev. 8, 7. Indè אֵפוֹד, nisi ab eo verbum ipsum denominatum sit.

אֵפֹד n. pr. viri Num. 34, 23.

אֲפֻדָּה f. constr. אֲפֻדַּת, suff. אֲפֻדָּתוֹ; 1) nom. action. verbi אָפַד; *amictus, adstrictio* (Ephodi) Ex. 28, 8. — 2) *amictus* (aureus) seu *obductio* statuæ Jes. 30, 22 i. q. צִפּוּי. Solebant enim idolorum imagines è ligno vel opere fictili confici laminisque aureis argenteis sive foràs obduci.

אַפֶּדֶן m. ut in syr. *palatium;* suff. אָהֳלֵי אַפַּדְנוֹ *tentoria palatii ejus* Dan. 11, 45. Aleph est forsan prosthetic. sequente Dag. forti, cf. אַפִּרְיוֹן. — Rad. פדן.

אָפָה, part. act. אֹפֶה, suff. אֹפֵהֶם, pl. אֹפִים, f. אֹפוֹת, imp. pl. אֵפוּ (pro אֱפוּ) Ex. 16, 23. fut. f. cum ו conv. et suffix. וַתֹּפֵהוּ (pro וַתֹּאפֵהוּ) 1 Sam. 28, 24. pl. יֹאפוּ; *coxit*, special. pa-

nem placentamve in furno, Gen. 19, 3. Lev. 26, 26. Jes. 44, 15, 19, etc. Seq. duo accus. alter materiæ, alter ejus, quod ex eâ paratur Lev. 24, 5. Part. ut substant. sumitur *pistor*, pistrix Genes. 40, 1: 1 Sam. 8, 13, שַׂר הָאֹפִים *princeps pistorum*, Ægyptiorum regis aulicus (Gen. 40, 2 sqq.) quæ dignitas etiam apud Mogolos est.

Niph. fut. f. תֵּאָפֶה *coquatur, coquetur* Lev. 6, 10. 7, 9, pl. תֵּאָפֶינָה *coquantur* Lev. 23, 17. -Der. מַאֲפֶה, תֻּפִינִים et

אֵפוֹ et אֵפוֹא cum Aleph paragog. (ut רִבּוֹ, רִבּוֹא), quæ formæ in libris mss. mirè variant; — 1) adv. *ità prorsus, igitur.* Job 9, 24: אִם־לֹא אֵפוֹ *si non ita est.* Gen. 43, 11: אִם־כֵּן אֵפוֹא *si prorsus ita* (est) Gall. *puisqu'il en est ainsi.* — 2) plerumque emph. additur tum pronom. et adv. interrog. ut gr. ποτέ, latin. *tandem* Gen. 27, 33. בַּמֶּה אֵפוֹא *quâ tandem re?* Ex. 33, 16. Jes. 22, 1: מַה־לָּךְ אֵפוֹא *quid tibi tandem?* אַיֵּה אֵפוֹא *ubi tandem?* Job 17, 15. Jud. 9, 38. Jes. 19, 12. Gen. 27, 37: וּלְכָה אֵפוֹא מָה אֶעֱשֶׂה בְּנִי *et tibi jam quid faciam mi fili?* tum exhortat. et votis. Job 19, 6: דְּעוּ אֵפוֹא *scitote igitur*, LXX. γνῶτε οὖν. 2 Reg. 10, 10. Prov. 6, 3.

אָפַז v. אוּפָז.

אֵפוֹד m. *ephod*, amiculum summi sacerdotis, auro, purpurâ, cocco byssoque contextum, quod juxta Braunium post Kimchi, Jarchi, etc. est vestimentum breve, constans duabus plagulis, in humeris fibulis aureis gemmatis nexis, et indè ad medias nates dependentibus, quarum altera posterior tergum, altera anterior pectus et ventrem tegebat. Ex. 28, 4 sqq. Lev. 8, 7. Præter summum pontificem alii quoque hoc vestimento sed ex lino confecto induebantur, Davides nempe sacram choream ducens 2 Sam. 6, 14 atque Samuel, summi sacerdotis puer 1 Sam. 2, 18, 28 nec non alii inferioris ordinis pontifices. —2) *simulacrum* idoli. (cf. אֲפֻדָּה no. 2) Jud. 8, 27, neque aliter, ut videtur Jud. 17, 5. 18, 17—20. Hos. 3, 4. —3) n. pr. viri Num. 34, 23.

אֲפִיחַ n. pr. viri 1 Sam. 9, 1.

אָפִיל *serotinus*, de frugibus, Ex. 9, 32. —Rad. אפל.

אָפִיק, m. constr. אֲפִיק, pl. אֲפִיקִים Job 12, 21. constr. אֲפִיקֵי 1) *canalis, tubus,* Job 40, 18. a) *alveus fluvii* Jes. 8, 7. Eze. 32, 6, it. fondus maris 2 Sam. 22, 16. — b) *rivus, torrens* Ps, 42, 2. 126, 4. Joël 1, 20. אֲפִיק נְחָלִים *torrens convallium* Job 6, 15; hinc c) ipsa *vallis*, torrente irrigua i. q. נַחַל, Eze. 6, 3. 34, 13. 35, 8. 36, 4, 6. — 2) *fortis, robustus* Job 41, 7: אֲפִיקֵי מָגִנִּים *robusti clypeorum* i. e. clypei (crocodili) robusti. 12, 21: *zonam fortium solvit*; in paralell. נְדִיבִים.

אֲפִיק Jud. 1, 32, vid. אֲפֵק.

אפל rad. inusit. Indè אֹפֶל, אָפֵל, אֲפֵלָה, מַאְפֵּלְיָה, מַאֲפֵל, אָפִיל.

אָפֵל m. *caliginosus*, Am. 5, 20.

אֹפֶל m. *caligo*, vox poët, Ps. 11, 2. Job 3, 6. 10, 22. 28, 3. 30, 26. Metaph. *miseria, infortunium* Job 23, 17.

אֲפֵלָה f. suff. אֲפֵלָתְךָ *caligo*, eaque densa et crassa Ex. 10, 22. Metaph.

miseria Jes. 8 22, etc. Pl. אֲפֵלוֹת *tenebræ* Jes. 59, 9.

אֶפְלָל n. pr. viri 1 Par. 2, 37.

אפן rad. inus. sed forsan *vertit* ut פָּנָה. — Hinc אוֹפָן *rota*, et

אֹפֶן, pl. cum suff. אֳפָנָיו; *tempus* à *vertendo volvendo*que, cf. תְּקוּפָה, דּוֹר, περίοδος et plura vocab. *annum* designantia, quæ omnia pr. orbem indicant, ut *annus*, undè *annulus*, ἐνιαυτός. Hinc Prov. 25, 11: דָּבָר דָּבֻר עַל־אָפְנָיו *verbum prolatum in temporibus suis* i. e. tempore opportuno! Symm. Vulg. Abulwalid., qui confert arabic. אֹפֶן *tempus*. Sed aliis est: *Verbum ductum super rotis suis*, i. e. citò dictum, modò אֹפֶן idem *rota* sit quod אוֹפָן. Ità Syr. *in rotâ* i. e. *citò*.

אָפֵס i. q. פָּסַס *cessavit, esse desiit, defecit* Gen. 47, 15. 16. Ps. 77, 9. Jes. 16, 4. Indè

אֶפֶס, m. suff. אַפְסִי, dual. אַפְסַיִם pl. אֲפָסִים, undè constr. אַפְסֵי; 1) subst. *finis, extremitas*. אַפְסֵי אֶרֶץ *fines terræ*, poët. de ultimis terrarum oris. Ps. 2, 8, etc. Dual. *utraque* pedum *extremitas* i. e. *tali*. Sic Chald. Syr. et Vulg. Eze. 47, 3, ubi sensus est aquæ non profundæ, quæ modò talos rigant. — 2) adv. *non amplius* Deut. 32, 36. Jes. 5, 8. Am. 6, 10. It. *præterea non* Jes. 45, 6. 46, 9. Soph. 2, 15: אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד *ego sum neque ullus præterea*. — 3) *non*. Jes. 54, 15. בְּאֶפֶס *sine*, Dan. 8, 25. Job 7, 6. Prov. 14, 28. — 4) *nihil, nihilum* Jes. 41, 12. 29. מֵאֶפֶס id. pr. *de nihilo* 40, 17, בְּאֶפֶס *propter nihilum* i. e. sine causâ 52, 4. — 5) *nonnisi* Num. 22, 35. 23, 13. — 6) Conj. אֶפֶס כִּי pr. *tantùm, quòd*, simpl. pro *tamen, veruntamen*. Num. 13, 28. Deut. 15, 4. Am. 9, 8.

אֶפֶס דַּמִּים n. pr loci in tribu Judâ 1 Sam. 17, 1, pro quo 1 Par. 11, 13 פַּס־דַּמִּים.

אֶפַע m. vocab. forsan vitiosum Jes. 41, 24, ubi de idolorum infirmitate: פָּעָלְכֶם מֵאָפַע, in altero membro מֵאַיִן. Nonnullis אֶפַע est i. q. אֶפְעֶה *vipera*, et reddunt: *facinus eorum viperâ pejus* (est), sed prorsus invito contextu. Repone ergò cum Vulg. Chald. Saad. מֵאֶפֶס, quod legitur in locis similibus 40, 17. 41, 12, 29 et frequentissimum est in his capitibus.

אֶפְעֶה c. *vipera*, Job. 20, 16. Jes. 30, 6. 56, 5. Job 20, 16. — Rad. פָּעָה.

אָפַף, pl. אָפְפוּ, pro. אָפוּ, cum suff. אֲפָפוּנִי; ut סָבַב *circumdedit*, sed poët. cum acc. Ps. 18, 5. 116, 3: 2 Sam. 22, 5. Jon. 2, 6. cum עַל Ps. 40, 13.

אָפַק obfirmavit, *tenuit, continuit*, cf. חָזַק, הֶחֱזִיק.

Hithpah. inf. הִתְאַפֵּק, fut. in pausâ אֶתְאַפָּק fut. *continuit se, vim sibi fecit*, Gen. 43, 31. 45, 1: 1 Sam. 13, 12. Jes. 42, 14. 63, 15. Esth. 5, 10. — Deriv. אָפִיק.

אֲפֵק n. pr. *Apheca* 1) urbis in tribu Aser Jos. 19, 30, quæ et אֲפִיק Jud. 1, 31. Eadem Jos. 13, 4 sed cum ה locali. — 2) urbis propè Jezrahel (cum ה locali) 1 Sam. 29, 1. Harum alterutram intelligas etiam Jos. 12, 18.

אֲפֵקָה n. pr. oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 53.

אֵפֶר m. * 1) pr. *pulvis*, neque *cinis*, ut vulgò volunt: invictè demonstrant tùm locutiones Gen. 18, 27. וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר *ego qui nonnisi terra et pulvis* (sum). et Jes. 44, 20 רֹעֶה אֵפֶר *pascens pulverem* scil. vento agitatum, i. q. alibi *pascens* i. e. sectans *ventum*. tùm deniquè vocab. דֶּשֶׁן quod pr. *cinerem* notat. — Hinc 2) *cinis* Num. 19, 9, 10. Alibi de *pulvere* intelligi minimè repugnat. * Metaph. Job 1, 3, 12: מִשְׁלֵי אֵפֶר *sententiæ pulveris* i. e. inanes et fallaces. — Rad. אפר, modò non sit primitiv. cf. עָפָר.

אֲפֵר m. id. juxta quosdam, sed potius *capitis tegumentum fastigiatum*, sive conferatur בְּאֵר transp. litt. Sive (Syr. מעפרא mahphrô) *cidaris* sacerd. et episcoporum 1 Reg. 20, 38, 41. LXX. τελαμών.

אֶפְרֹחַ masc. plur. אֶפְרֹחִים, suff. אֶפְרֹחֶיהָ; *pulli* avium. Deut. 22, 6, Ps. 84, 4. — Rad. פָּרַח.

אַפִּרְיוֹן m. *sella gestatoria, lectica*, Cantic. 3, 9. LXX. φορεῖον. Vulgat. *ferculum*. — Rad. פָּרָה.

אֶפְרַיִם n. pr. 1) *Ephraim*. Josephi filius natu minor, Gen. 41, 52. 46, 20, etc. — 2) tribus ab eo oriunda Jos. 16, 5. sqq., plenius בְּנֵי אֶפְרַיִם Numer. 10, 22. — 3) *universum regnum populusque decem tribuum*, impr. in libris prophetarum. Jes. 9, 8. 17, 3. 28, 3. Hos. 4, 17. 5, 3 sq. 9, 3. sq. Ubi terra signif. est fem. Hos. 5, 9, ubi populus, masc. Jes. 7, 8. cf. אֶפְרָת no. 2.

אֶפְרָת Gen. 48, 7, et אֶפְרָתָה Gen. 35, 16, 19. Ruth 4, 11 (terra, regio) 1) n. pr. oppidi in tribu Judæ, alibi *Bethlehem* dicti. Gen. 48, 7. — 2) i. q. אֶפְרַיִם Ps. 132, 6. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 2, 19, 50. 4, 4.

אֶפְרָתִי m. nom. gentil. 1) *Ephratæus* seu Bethlehemita 1 Sam. 17, 12. Pl. אֶפְרָתִים Ruth 1, 2. — 2) *Ephraimita* Jud. 12, 5: 1 Sam. 1, 1: 1 Reg, 11, 26.

אצב rad. incerta, fortasse i. q. עָצַב *laboravit*. Indè

אֶצְבּוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 16: 1 Par. 7, 7.

אֶצְבַּע f. suff. אֶצְבָּעִי, pl. אֶצְבָּעוֹת, constr. אֶצְבְּעוֹת *digitus* Ex. 31, 18, pr. forsan index, qui *intingendo* adhibetur Lev. 4, 6 sq. 14, 16. Ex. 8, 15: *hîc Dei digitus est* i. e. Dei ipsius potentiâ hoc factum. Plur. *digiti* pro manu Ps. 8, 4. 144, 1. De mensurâ digiti transversi Jer. 52, 21. seq. רַגְלַיִם *digitus pedis* 2 Sam. — Rad. צָבַע.

אָצִיל m. plur. constr. אֲצִילֵי, suff. אֲצִילֶיהָ; 1) *latus* i. q. אֵצֶל. Jes. 41, 9: *latera terræ* i. e. fines, extrema. In altero membro est קְצוֹת הָאָרֶץ. — 2) adj. *nobilis* stirpe ut in Arab. Ex. 24, 11. — Rad. אָצַל.

אַצִּיל m. cum ה local. אַצִּילָה, pl. constr. אַצִּילֵי, f. אַצִּילוֹת; *juncturæ*; undè *juncturæ* יָדַיִם *brachiorum* Jer. 38, 12. Eze. 41, 8, sunt *cubitus*, ut patet ex contextu loci Eze. 13, 18, quanquam alii hîc *carpum* vel *axillam* explicant, et illic *juncturas articulos manuum*. — Rad.

אָצַל 1) *junxit, copulavit*. — 2)

ferè i. q. אָצַר ; emollit. ר in ל, it *seposuit;* hinc. sequ. מִן *subtraxit, abstulit.* Num. 11, 17, *denegavit* Eccl. 2, 10, sq. לְ *reservavit* alicui. Gen. 27, 36.

Niph. נֶאֱצַל *contractus fuit.* Eze. 42, 6.

Hiph. futur. cum ו conv. וַיָּאצֶל, pro וַיַּאֲצֵל *et seposuit* Num. 11, 25. –Deriv. אֵצֶל, אָצִיל, אַצִּיל.

אָצֵל in pausâ אָצַל, n. pr. 1) viri 1 Par. 8, 37, 38, 9, 43, 44. — 2) loci propè Jerusalem Zach. 14, 5.

אֵצֶל m. suff. אֶצְלִי m. 1) *latus* 1 Sam. 20, 41 : מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב *à parte meridionali.* מֵאֶצְלֵם *à latere alicujus:* 1 Reg. 3, 20 et i. q. *ad latus alicujus* Eze. 40, 7. — 2) præp. *juxta, propè* Gen. 41, 3. Lev. 1, 16. 6, 3. 10, 12 : 1 Sam. 5, 2. 20, 19. Jungitur etiam verbis motûs ad locum Gen. 39, 10 : 2 Par. 28, 15.

אֲצַלְיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 34, 8.

אֹצֶם n. pr. viror 1 Par. 2, 15, 25.

אֶצְעָדָה f. pr. *catenula cruralis, compes*, dein, nullà habità etymi ratione, *armilla* Numer. 31, 50 : 2 Sam. 1, 10. Cf. צְעָדָה. —Rad. צָעַד.

אָצַר part. act. pl. אֹצְרִים ; *recondidit, reposuit, concervavit* in thesauro (cognat. עָצַר חָצַר, it. אָזַר, אָסַר) 2 Reg. 20, 17. Jes. 39, 6. Am. 3. 10.

Niph. fut. יֵאָצֵר *reponetur* in thesauro Jes. 23, 18.

Hiph. fut. cum ו conv. et ה parag. וָאוֹצְרָה, pro וָאוֹצִירָה ; *fecit, ut reconderet in thesauro* i. e. *thesauro præposuit* aliquem Neh. 13, 13. Deriv. אוֹצָר.

אֵצֶר n. pr. viri Gen. 36, 21, 30.

אֶקְדָּח m. *gemma* quædam, forsan *ignea* et *scintillans* (à קָדַח *arsit*) Jes. 54, 12.

אַקּוֹ m. *ibex, hircus silvestris* Deut. 14, 5. – -Rad. אָנַק vel אקק.

אֹר v. אוֹר *lux* et יְאֹר.

אֲרָא n. pr. viri 1 Par. 7, 38.

אֶרְאֵל forsan i. q. אֲרִיאֵל *leo Dei, heros.* Hinc 1) אַרְאֵלִי n. pr. viri Gen. 46, 16. Num. 26, 17. — 2) אֶרְאֶלָּם Jes. 33, 7 vel collect. *heroum copia* (cf. כְּנָם), vel *heroes eorum* scil. Israelitarum, Sed cùm explicari nequeat Dag. forte ל litteræ, quidam legunt cum pluribus codd. אֶרְאֵלִים vel אַרְאֵלִים.

אַרְאֵל vid. אֲרִיאֵל.

אָרַב, imp. אֱרֹב, fut. יֶאֱרֹב, pl. cum ה parag. נֶאֶרְבָה ; 1) pr. *plexit, nexuit, texuit*, hinc (Vicin. עָרַב). —2) *insidiatus est.* Constr. cum לְ Ps. 59, 4. Prov. 24, 15. Jos. 8, 4, sq. acc. Prov. 12, 6, עַל Jud. 9, 34. Alibi absol. pro *speculatus est ex insidiis* Jud. 9, 32. 21, 20. Part. אוֹרֵב, הָאוֹרֵב *insidiator*, sæpè collect. *insidiatores*, Jos 8, 14, 19, 21. Jud. 20, 33 sq.

Pihel. part. pl. מְאָרְבִים *insidiantes*, sq. עַל 2 Par. 20, 22, absol. Jud. 9, 25.

Hiph. Fut. conv. וַיָּאֶרֶב pro וַיָּרֶב *insidias posuit.* 1 Sam. 15, 5. —Deriv. sequuntur, excepto מַאֲרָב.

אֲרָב n. pr. oppidi in montanis Judæ. Jos. 15, 52. Hinc prob. est Gentil. אַרְבִּי 2 Sam. 23, 35.

אֶרֶב m. 1) *insidiæ* Job 38, 40.—

2) *locus insidiarum*, *latibulum* ib. 37, 8.

אֹרֶב m. suff. אָרְבָּם, אָרְבּוֹ *insidiæ* Jer. 9, 7. Hos. 7, 6.

אַרְבֵּאל v. בֵּית אַרְבֵּאל.

אַרְבֶּה m. *locusta* Ex. 10, 4 sq. Lev. 11, 22. Joël 1, 4. Ps. 78, 46. Spec. de certâ quâdam earum specie, prob. de *gryllo gregario* Lev. 11, 22. Joël 1, 4. — Rad. רָבָה.

אָרְבָּה f. pl. אֻרְבּוֹת constr. אָרְבּוֹת, Jes. 25, 11 : *humiliabit ille* (Deus) *superbiam ejus* (Moabi) *cum insidiis manuum ejus* i. e. quas manus ejus struxerunt.

אֲרֻבָּה f. pl. אֲרֻבּוֹת, suff. אֲרֻבּוֹתֵיהֶם; pr. *opus* plexum seu *reticulatum*, *cancelli*, *clathri*, semel in sing. Hos. 13, 3, alibi in pl. 1) *fenestra* Eccl. 12, 3. — 2) *columbarium*, Jes. 60, 8. — 3) *fumarium* Hos. 13, 3. Cf. Voss. ad Virg. Georg. 2, 242. — 4) אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם *catarrhactæ cœli*, quæ aperiuntur, dum pluit. Gen. 7, 11. 8, 2 : 2 Reg. 7, 19. Jes. 24, 18. Mal. 3, 10.—5) אֲרֻבּוֹת n. pr. loci, prob. in tribu Judæ 1 Reg. 4, 10.

אַרְבִּי, vid. אָרַב.

אַרְבַּע f. et אַרְבָּעָה m. constr. אַרְבַּעַת 1) *quatuor*. Cum suff. אַרְבַּעְתָּם *quatuor illi*. Eze. 1, 8, 10. Passim. pro ord. *quartus*, ubi anni mensesque numerantur Jes. 36, 1. Zach. 7, 1. — Dual. אַרְבַּעְתַּיִם *quadruplum* 2 Sam. 12, 6. Pl. אַרְבָּעִים *quadraginta* Gen. 8, 6. Deut. 29, 4, etc. — 2) n. pr. viri Jos. 14, 15. 15, 13. 21, 11.— Rad. רָבַע.

אָרַג part. act. אֹרֵג, pl. אֹרְגִים, f. אֹרְגוֹת, fut. f. תַּאַרְגִי, pl. in pausâ יֶאֱרֹגוּ; 1) *plexuit* Jud. 16, 13.—2) *texuit* 2 Reg. 23, 7. Jes. 59, 5. Part. אוֹרֵג *texens* Jes. 19, 9 et subst. *textor* Ex. 28, 32. Jes. 38, 12. מְנוֹר אֹרְגִים *jugum textorium* 1 Sam. 17, 7.—Indè

אֶרֶג m. 1) *textura* Jud. 16, 14. — 2) *radius textorius* Job 7, 6.

אַרְגֹּב n. pr. 1) regionis in Basan Deut. 3, 4, 13 : 1 Reg. 4, 13. —2) viri 2 Reg. 15, 27.

אַרְגְּוָן *purpura* i. q. אַרְגָּמָן 2 Par. 2, 6.

אַרְגַּז m. *cista* è plaustri latcribus pendens 1 Sam. 6, 8, 11, 15. — Rad. רָגַז.

אַרְגָּמָן m. 1) *purpura*, Num. 4, 13. Cant. 7, 6. — 2) *purpurâ infectum*, *panni purpurei* Ex. 25. 26. 27. Eze. 27, 16. Prov. 31, 22. Jer. 10, 9. — Etymon prorsus incertum.

אַרְדְּ n. pr. viri Num. 26, 40 Gen. 46, 21. Indè gent. אַרְדִּי Num. l. c.

אַרְדּוֹן n. pr. viri 1 Par. 2, 18.

אָרָה 1) *carpsit*, *decerpsit*, Cant. 5, 1 Ps. 80, 13. — 2) vicin. חָרָה *arsit*, *exarsit*.—Deriv. אֻרְוָה et אֲרִיָּה, אֲרִיאֵל, אֲרִי; אָרוֹן.

אַרְוַד n. pr. *Arad*. urbs phœnicia in insulâ cognomine haud procul à littore (Strab. XVI, 2 §. 13, 14) Eze. 27, 8, 11. Nom. gent. אַרְוָדִי Gen. 10, 18 : 1 Par. 1, 16.

אֲרוֹד n. pr. viri Num. 26, 17, undè gent. אֲרוֹדִי Gen. 46, 16.

אֻרְוָה et אֲרָיָה, f. pl. אֻרְוֹת, et per metathes. אֲוֵרוֹת 2 Par. 32, 28, constr. אֻרְוֹת et ארוות *præsepe*, *stabulum* mul-

tis est, sed Bochart *loculi* singulis equis, proprii et ex quibus pabulum carpunt, sive *stationes jumentorum in stabulo*. 1 Reg. 4, 26 (5, 6): 2 Par. 9, 25. 32, 28.

אֲרוּכָה ,אֲרֻכָה et אֲרֻכָה, f., constr. אֲרֻכַת, suff. אֲרֻכָתְךָ; *sanatio, sanitas*, sed aliis est pr. *prolongatio vitæ*, al. *fascia longua*, quam sanando vulneri medicus applicare solet. Ubiquè metaph. Jes. 58, 8. Jer. 8, 22. 30, 17. 33, 6. Neh. 4, 1: 2 Paral. 24, 13. — Rad. אָרַךְ.

אֲרוּמָה n. pr. Jud. 9, 41 oppidum fort. i. q. רוּמָה 2 Reg. 23, 36.

אֲרוֹמִים 2 Reg. 16, 6 mendosè pro אֱדוֹמִים, ut Keri habet.

אָרוֹן c., constr. אֲרוֹן; *cista, arca*, de arcâ pecuniariâ 2 Reg. 12, 10, 11, ferali Gen. 50, 26, sæpius de arcâ sacrâ, quæ pleniùs dicitur *arca legis* Ex. 25, 22. 26, 33. *arca fœderis Jehovæ*, Deut. 10, 8 etc. *arca fœderis* Jos. 3, 6, etc. *arca Jehovæ* 1 Sam. 5, 3, etc. Quod ad etymon attinet, longiùs petita videtur signif. *colligendi, res asservandas*, collato Æthiop.

אֲרַוְנָה 2 Sam. 24, 20 sq. n. pr. viri, quod ibid. ver. 16 in Chetib האוֹרְנָה, ver. 18 in Chethib אֲרַנְיָה scribitur, in Par. אָרְנָן.

אֶרֶז m., plur. אֲרָזִים, אַרְזֵי, suffix. אֲרָזָיו, אֲרָזֶיךָ; *cedrus*, arbor. è pinorum genere. Intelligitur *cedrus conifera*, arbor admodùm procera et patula, in Libano olim frequentissima sed hodiè perquam rara Jes. 2, 13. Eze. 31, 3. Amos 2, 9. Ps. 29, 5. 92, 13, etc. Metonym. *tabulatum cedrinum* 1 Reg. 6, 18. Jer. 22, 15: 1 Par. 17, 1. — De etymo, notand. apud Arabes, nomen אַרְז *arborem designare firmas radices habentem.*

אַרְזָה f. *tabulatum cedrinum* Soph. 2, 14. Fem. vim habet collectivam, ut in עֵצָה *ligna*. Al. *tabulatum cedrinum ejus*, deficiente Mappik in ה.

ארח *iterfecit* Job 34, 8. Part. act. אֹרֵחַ *viator* Jud 19, 17: 2 Sam. 12, 4. 14, 8. Pl. אֹרְחִים Jer. 9, 1. Fem. s. et pl. vid. mox אֹרְחָה, אֹרַח.

אָרַח n. pr. viror. Esr. 2, 5. Neh. 7, 10: 1 Par. 7, 39.

אֹרַח c., suffix. אָרְחִי pl. אֳרָחוֹת; constr. אָרְחוֹת, suff. אָרְחֹתַי, אָרְחֹתֶיךָ, אָרְחֹתָם, אֹרְחֹתֶיךָ, אֹרְחֹתַי et, אֹרְחֹתָם; voc. poët. 1) *incessus, profectio, iter* Ps. 139, — 2) *via*, quâ itur Gen. 49, 17. Jud. 5, 6. Ps. 19, 6, etc. Hinc metaph. (cf. דֶּרֶךְ) *vivendi et agendi ratio* Jes. 40, 14. Ps. 17, 4, etc. it. *conditio sors* hominis Job 8, 13. Prov. 1, 19. *consuetudo*, i. e. menstrua mulieris Gen. 18, 11. — 3) *turma viatorum* (*caravane*) Job 6, 18. — 4) *viator* Job 31, 32.

אֹרְחָה f. constr. אֹרְחַת, pl. אֹרְחוֹת; 1) *gressus, incessus* Jes. 3, 12. Prov. 9, 15. — 2) collect. *caterva viatorum*, maximè institorum (*caravane*) Gen. 37, 25. Jes. 21, 13.

אֲרֻחָה f. constr. אֲרֻחַת, suff. אֲרֻחָתוֹ, *demensum portio definita*, maximè cibi 2 Reg. 25, 30. Jer. 40, 5. 52, 34. Prov. 15, 17.

אֲרִי m. in pausâ אָרִי, pl. אֲרָיִים 1 Reg. 10, 20, alibi אֲרָיוֹת *leo* pr. *carpens, discerpens* Num. 24, 9: 1 Sam.

17, 54 sq. Jer. 51, 38, etc. Imaginem præbet tùm fortitudinis Num. 23, 24, tùm crudelitatis Prov. 28, 15. — Rad. אָרָה.

אֲרִיאֵל et אֲרִאֵל m. (comp. ex אֲרִי et אֵל) 1) *leo Dei*, i. e. fortissimus heros. 2 Sam. 23, 20: 1 Par. 11, 22. — 2) *focus Dei*, de altari holocaustorum Eze. 43, 15, 16, Not. אֲרִיאֵל dici Jerusalem Jes. 20, 1, 2, sivè quod ibi exstructa erant altaria Dei, sive quia plena erat heroïbus. — 3) Jes. 29, 1. 2 de Hierosolymis dr. tanquam *heroum urbe*, quæ invicta futura sit, quanquam alii, coll. Ezechielis loco statim laudato *focum* i. e. altare *Dei* reddunt. —4) n. pr. viri, Esr. 8, 16.

אֲרִידַי n. pr. viri Esth. 9, 9.

אֲרִידָתָא n. pr. viri Esth. 8, 9.

אַרְיֵה i. q. אֲרִי (cum ה paragog. ut in אֵשׁ et אִשָּׁה) *leo* Gen. 49, 9. Deut. 33, 22. Jud. 14, 8. De hoste potenti sævoque Jes. 15, 9. 21, 8. Jerem. 4, 7.

אֲרִיָּה v. אֲרָוֶה.

אַרְיוֹךְ n. pr. viror. Gen. 14, 1, 9. Dan. 2, 14.

אֲרִיסַי n. pr. viri Esth. 9, 9.

אָרַךְ fut. pl. יַאַרְכוּ, f. cum ו conv. וַתַּאֲרַכְנָה; *longus fuit*. Eze. 31, 5. Gen. 26, 6: וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים *accidit cum diù ibi vixisset*. Eze. 12, 22.

Hiph. הֶאֱרִיךְ, inf. הַאֲרִיךְ, imp. f. הַאֲרִיכִי, fut. יַאֲרִיךְ, part. מַאֲרִיךְ; 1) *longum fecit, prolongavit* Ps. 129, 3, *protendit* linguam Jes. 57, 4. הֶאֱרִיךְ יְמֵי פ׳ *prolongavit vitam alicujus, vitam longam ei concessit* 1 Reg. 3, 14, contra ה׳ יָמָיו *prolongavit vitam suam, longævus fuit* Deut. 4, 26, 40. 5, 30. 17, 20. 22, 7. Jes. 53, 10, etiam omisso יָמִים Prov. 28, 2. Eccl. 7, 15. 8, 12. — 2) intrans. *longus fuit* 1 Reg. 8, 8, maximè de tempore: הֶאֱרִיכוּ יָמָיו *longævus fuit* Ex. 20, 12. Deut. 5, 16. 6, 2. 25, 15. — 3) *tardavit. distulit*. הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ Jes 48, 9. Prov. 19, 11 *distulit iram, patiens fuit et* μακρόθυμος. Cf. אֶרֶךְ אַפַּיִם seu אָרֵךְ. — 4) *moratus, commoratus est* Num. 9, 19, 22. — Deriv. præter אֲרוּכָה protinus sequuntur.

אָרֵךְ nonnisi constr. אֶרֶךְ adj. 1) *longus* Eze. 17, 3: אֶרֶךְ הָאֵבֶר *longis pennis prædita* (aquila). — 2) *tardus*, in formulis אֶרֶךְ רוּחַ Eccl. 7, 8, et אֶרֶךְ אַפַּיִם *tardus ad iram*, μακρόθυμος, Prov. 15, 18. 16, 32. Ex. 34, 6. Num. 14, 18. Semel אֶרֶךְ אַפַּיִם est τὸ μακρόθυμον, *patientia* Jer. 15, 15. Oppos. קְצַר רוּחַ.

אָרֹךְ m. אֲרֻכָּה f. adj. *longus, diuturnus* 2 Sam. 3, 1. Job 11, 9.

אֶרֶךְ n. pr. urbis Gen. 10, 10. Plurimi *Edessam* intelligunt, rectius forsan Bochart (Phaleg IV, 16) *Arecam* seu *Areccam* urbem in Babyloniæ et Susianæ confiniis (Ammian. 23, 21).

אֹרֶךְ m. suff. אָרְכּוֹ m. *longitudo* Gen. 6, 15. Ex. 26, 2, etc. אֹרֶךְ יָמִים *longævitas* Ps. 21, 5. לְאֹרֶךְ יָמִים *quamdiu vivo* Ps. 23, 6. אֹרֶךְ אַפַּיִם *patientia* Prov. 25, 15.

אֲרֻכָה et אֲרֻכָּה v. אֲרוּכָה.

אַרְכִּי n. gent. incola oppidi vel re-

gionis אֶרֶךְ, in finibus tribûs Ephraïm (Jos. 16, 2) quærendæ, à cognomine Babyloniæ oppido diversæ Jos. l. c. 2 Sam. 15, 32. 16, 16.

ארם inusit. i. q. רָמַם ,רוּם . רָאַם *altus fuit*, Indè אַרְמוֹן et

אֲרָם st. constr. אֲרַם; *Aram*, n. pr. viri Gen. 10, 22. 22, 21. it. alterius viri 1 Par. 7, 34. — *Aramæa*, *Aramæi*, constr. cum verbo masc. sing. 2 Sam. 10, 14, 15, 18: 1 Reg. 20, 26, pl. 2 Sam. 10, 17, 19: 1 Reg. 20, 20, rarius cum sing. fem. Jes. 7, 2. Aramææ autem quæ apud Hebræos complectitur regionem Damascenam, Syriam ad Orontem, et Mesopotamiam, Assyriâ exclusâ, variæ distinguntur partes: 1) אֲרַם נַהֲרַיִם Gen. 24, 10, etc. *Syria duorum fluviorum* seu *Mesopotamia*, planities inter Tigrim et Euphratem, quæ et פַּדַּן אֲרָם dicitur Gen. 25, 20. 28, 2, 5, 6, 7. 31, 18. — 2) אֲרַם צוֹבָא 2 Sam. 10, 6, 8, etc. vid. צוֹבָא. — 3) אֲרַם דַּמֶּשֶׂק *Syria Damascena*, Libanum inter et Antilibanum sita, cujus caput Damascus 2 Sam. 8, 5. — 4) אֲרַם מַעֲכָה 1 Par. 19, 6, ob vicinia urbis cognominis nuncupata; et — 5) אֲרַם בֵּית רְחוֹב 2 Sam. 10, 6, propter eamdem rationem sic dicta. — Indè אֲרַמִּי · אֲרָמִי ·

אַרְמוֹן m. pl. f. constr. אַרְמְנוֹת, suff. אַרְמְנוֹתָיו; *palatium* Jes. 32, 14. Jer. 17, 27. Prov. 18; 19. etc. אַרְמוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ 1 Reg. 16, 18: 2 Reg. 15, 25 est *arx domus regiæ*, pars ejus interior eaque altissima et munitissima. De arce urbis hostium capitalis Jes. 25, 2.

אֲרָמִי in fem. אֲרָמִית adv. *linguâ aramæâ*, *aramaïcè* Jes. 36, 11. Dan. 2, 4. Esr. 4, 7.

אֲרַמִּי nomen gentil. *Aramæus*, Gen. 25, 20. 28, 5. 31. 20, 24. 2 Reg. 5, 20. Fem. אֲרַמִּיָּה 1 Par. 7, 14. Pl. אֲרַמִּים 2 Reg. 8, 29, et per Aphæresin הָרַמִּים pro הָאֲרַמִּים 2 Paral. 22, 5.

אַרְמֹנִי n. pr. viri 2 Sam. 21, 8.

אֲרָן n. pr. viri Gen. 36, 28: 1 Par. 1, 42.

אֹרֶן m. 1) nomen arboris è cujus ligno idola sculpebantur. Vera ipsius significatio haud patet omninò; videtur quædam esse *pini species* Jes. 44, 14. Vulgò quidem vertitur. *ornus*, sed Celsio est i. q. arab. *Arân*, i. e. arbor spinosa, baccifera; valles et planities amans. LXX, Vulgat. et Bochart *pinus*. — 2) n. pr. viri 1 Par. 2, 25. — Etymon latet.

אַרְנֶבֶת f. *lepus* Lev. 11, 6. Deut. 14, 7. Bochart. ab אָרָה *carpsit*, *decerpsit*, et נִיב *proventus* compositum esse statuit.

אַרְנוֹן nom. propr. torrentis cum valle cognomini, ab oriente in lacum Asphaltiten se exonerantis. Num. 21, 13 sq. 22, 36. Deut 2, 24, 36. 3, 8 sq. 4, 48. Jes. 16, 2 etc.

אֲרַוְנָה v. אֲרַנְיָה ·

אַרְנָן n. pr. viri 1 Par. 3, 21.

אָרְנָן n. pr. viri 1 Par. 21, 1: 2 Par. 3, 2.

אַרְפָּד n. pr., oppidi et regionis Sy-

riæ, 2 Reg. 18, 34. 19, 13. Jes. 10, 9. Jer. 49, 23.

אַרְפַּכְשַׁד n. pr. filii Sem natu tertii, populum regionemve simul designans. Gen. 10, 22. 24. 11, 10–13.

אֶרֶץ c. sed sæpiùs f. cum art. הָאָרֶץ, cum ה locali אַרְצָה, suff. אַרְצוֹ; pl. אֲרָצוֹת, constr. אַרְצוֹת; *terra*, hinc spec. 1) *orbis terrarum*, opp. cœlo Gen. 1, 1. 2, 1, 4. Synecd. pro incolis terræ Gen. 9, 19. 11, 1. 19, 31.—2) *terra*, *continens*, opp. mari Gen. 1, 28.—3) *terra*, *regio* Gen. 21, 32. Ex. 3, 8. Ruth 1, 7. *Terra alicujus* est, quæ ei paret et subdita est, ut *terra Sidonis* Neh. 9, 22, aut consecrata Jer. 2, 7. 16, 18, it., in quâ quis habitat Deut. 19, 2, 10. 28, 12, vel natus est, *patria* ejus Gen. 24, 4. 30, 25. Num. 10, 9. Jes. 8, 9. Absol. אֶרֶץ et הָאָרֶץ non raró de *Palæstinâ* κατ' ἐξοχήν Joël 1, 2, ut in יָרַשׁ, שָׁכַן אֶרֶץ Ps. 37, 9, 11, 22, 29. 44, 4. Prov. 2, 21. 10, 30. It. de incolis regionis Jes. 26, 18, spec. de impiis Jes. 11, 4.—4) *ager* (German. ein Stück Land) Gen. 23, 15. Ex. 23, 10. De agro oppidi Jos. 8, 1.—5) *humus solum terræ* Gen. 33, 3. 37, 10,—6) *terræ elementum*, *partes terreæ*, *scoriæ* (metalli) Ps. 12, 7.—Plur. אֲרָצוֹת Gen. 10, 20, 26, 3, 4, et הָאֲרָצוֹת maximè in sequiore Hebraismo, sunt *terræ*, *regiones exteræ* præter Palæstinam, sic עַמֵּי הָאֲרָצוֹת *populi terrarum* (profanarum) 2 Par. 13, 9. 17, 10. מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת *regna regionum* (ethnicarum) 1 Par. 29, 30: 2 Par. 12, 8. 17, 10.—ot. אַרְצָה die etiam poët. pro אֶרֶץ Job 34, 13. 37, 12. Jes. 8, 23 (cf. לַיְלָה pro לַיִל).

אַרְצָא n. pr. viri 1 Reg. 16, 9.

אָרַר, part. act. pl. constr. אֹרְרֵי, suff. אֹרְרֶיךָ, pass. אָרוּר, f. אֲרוּרָה, pl. m. אֲרוּרִים, inf. abs. אָרוֹר, imp. cum ה parag. אָרָה, pl. אֹרוּ et אֹרוּ, fut. תָּאֹר, אָאֹר, 1) *abhorrui* Gen. 3, 14: *horrori esto omni bestiæ*, ad litt. *sois abhorré par tous les animaux*.—2) *exsecratus est*, *maledixit* Jos. 6, 26: 2 Reg. 9, 34, etc. Sq. acc. pers. aut rei Gen. 27, 29. Ex. 22, 27. Num. 22, 6. Mal. 2, 2. Job 3, 8: אֹרְרֵי יוֹם *qui dies exsecrantur*, præstigiatorum genus, qui imprecationibus suis dies infaustos arcessere posse putabantur.

Niph. part. pl. נֵאָרִים *maledicti* Mal. 3, 9.

Pihel אֵרַר 1) *maledixit* Gen. 5, 29.—2) *exsecrationem effecit* seu *peperit*. Num. 5, 22: הַמַּיִם הַמְאָרְרִים *aquæ*, *quæ* potæ uxori adulteræ et perjuræ *interitui sunt*.

Hoph. fut. יוּאַר *maledictus erit* Num. 22, 6.—Deriv. מְאֵרָה.

אֲרָרִי vid. הֲרָרִי.

אֲרָרָט n. pr. regionis in mediâ ferè Armeniâ sitæ, etiamnùm ab Armenis *Ararat* dictæ, in cujus montanis (הָרֵי אֲרָרָט) arca Noachi substitit Gen. 8, 4: 2 Reg. 19, 37. Jes. 37, 38. De totâ Armeniâ ipsâ Jer. 51, 27.

אָרַשׂ in Kal inusit.

Pih. אֵרַשׂ, fut. יְאָרֵשׂ; *desponsavit* mulierem Deut. 20, 7. 28, 30: 2 Sam. 3, 14. Hos. 2, 21, 22.

Puh. אֹרַשׂ in pausâ אֹרָשָׂה *despon-*

sata est Ex. 22, 15. Deut. 22, 28. Part. fœm. מְאֹרָשָׂה *desponsata* puella Deut. 22, 23, 25, 27.

ארשׂ inus. i. q. arab. ورش *concupivit*, undè

אֲרֶשֶׁת f. Ps. 21, 3 *desiderium*, *cupiditas*. LXX. δέησις. Vulgat. *voluntas*.

אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא Esr. 4, 8, 11, 23, אַרְתַּחְשַׁסְתְּא 7, 7 et אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא 4, 7; n. pr. *Artaxerxes* rex Persarum.

אֲשַׂרְאֵל nom. propr. viri 1 Paral. 4, 16.

אַשְׂרִיאֵל n. pr. viri Num. 26, 31. Jos. 17, 2: 1 Par. 7, 14. Patron. אַשְׂרִיאֵלִי Num. l. c.

אֵשׁ c. sed sæpiùs fem. suff. אִשְׁךָ, אִשְּׁכֶם; *ignis*, Gen. 15, 17. 22, 6. Ex 3, 2. Lev. 1, 7 et sexcenties. spec. 1) *ignis* Dei, i. e. *ulgur* Gen. 19, 24. Num. 11, 1: 1 Reg. 18, 38. Job 1, 16. Metaphorica dicitur etiam tùm de irâ Dei summâ atque præfervidâ. Deut. 32, 22. Jer. 4, 4. Ezc. 22, 21. Soph 1, 18. Ps. 78, 21. Thren. 2, 4. tùm de interno animi hominis ardore Jerem. 20, 9. Ps. 39, 3, 4. — 2) Poët. *ignis* dr. de *bello* Num. 21, 28. Jud. 9, 15, 20. Jes. 10, 16. Psalm. 21, 10, etc. קָדַח אֵשׁ *accendit ignem* metaph. pro belli tumultus excitavit Jes. 50, 11. — 3) *res quævis adversa*, *quodvis exitium* Job 15, 34. 20, 26. 22, 20. 31, 12. Jes. 1, 31. 30, 30. 33, 11, 14. — 4) *solis fervor* Joël 1, 19, 20. 2, 3, 5. —5) *splendor* Nah. 2. 5. Ezc. 28, 14, 16. Vide deriv. אשׁה.

אִשׁ i. q. יֵשׁ verbum substantivum *est*, *sunt* 2 Sam. 14, 9. Mich. 16, 10. Quidam volunt אִשׁ, hîc poni pro אִישׁ.

אַשְׁבֵּל n. pr. viri Gen. 46, 21: 1 Par. 8, 1. Patronym. אַשְׁבֵּלִי Num. 26, 38.

אֶשְׁבָּן n. pr. viri Gen. 36, 26.

אַשְׁבֵּעַ n. pr. viri 1 Par. 4, 21.

אֶשְׁבַּעַל n. pr. viri 1 Par. 8, 33. 9, 39.

אשׁד in chald. et syr. *effudit*. Indè

אֶשֶׁד m. *effusio* Num. 21, 15.

אֲשֵׁדָה fem. plur. אֲשֵׁדוֹת, constr. אַשְׁדּוֹת; pr. *effusio* (torrentium) *radix montium*. Deut. 3, 17. 4, 49. Jos. 10, 40. 12, 2, 3, 8.

אַשְׁדּוֹד n. pr. *Asdod*, una ex quinque Philistæorum urbibus primariis Jos. 11, 22. 15, 46: 1 Sam. 5, 1. Jes. 20, 1. Nomen gent. אַשְׁדּוֹדִי, f. אַשְׁדּוֹדִית, pl. אַשְׁדּוֹדִיּוֹת; sed. f. seu אַשְׁדּוֹדִית adv. *Asdodicè*, *linguâ Asdodicâ* Neh. 13, 23.

אֶשָּׁה f. i. q. אֵשׁ *ignis* Jer. 6, 29 in Chethib: מֵאֶשָּׁתָם עֹפָרֶת *ab igne eorum plumbum* sc. absumitur, sed in Keri מֵאֵשׁ תַּם *igne absumitur*.

אִשֶּׁה m. (cum ה ָ paragog. אֲרִי, הִנֵּה, הֵן, אֲרִיָה), constr. אִשֵּׁה, plur. constr. אִשֵּׁי; suff. אִשַּׁי; *ignitum, sacrificium igne absumendum*, Ex. 29, 18. Lev. 1, 9, etc. De sacrificiis non cremandis occurrit tantummodò Lev. 24, 7, 9.

אִשָּׁה f. (pro אִנְשָׁה formæ אָנַשׁ), constr. אֵשֶׁת (f. formæ אִישׁ pro אִישֶׁת) qui nonnunquàm etiam absol. ponitur Deut. 21, 11: 1 Sam. 28, 7.

Ps. 58, 9, suff. אִשְׁתִּי, אִשְׁתּוֹ, אִשְׁתְּךָ etc., semel אֶשְׁתְּךָ Ps. 128, 3. Plur. semel אִשּׁוֹת Eze. 23, 44, alibi נָשִׁים (pro אֲנָשִׁים per aphæresin, à sing. אֲנָשָׁה), constr. נְשֵׁי, suff. נָשַׁי, נָשָׁיו, נְשֵׁיהֶם; 1) *femina*, *mulier*, omnis ætatis et conditionis, sive nupta, sive non Gen. 24, 5. 31, 25. Jes. 4, 1. Job 42, 15, etc. Spec. est a) nomen *sexus*, adeòque de animalibus usurpatur, gall. *femelle* Gen. 7, 2. — b) *uxor*, *conjux*, opp. marito. Gen. 24, 3, 4, etc. אֵשֶׁת אָבִיךָ *uxor patris tui* i. e. noverca tua Lev. 18, 8. לָקַח לוֹ לְאִשָּׁה est *sumsit sibi* feminam *uxorem* Gen. 4, 19. 6, 2. Etiam de pellice et concubinâ Gen. 30, 4, de sponsâ Gen. 29, 21. — c) *mulier* per convicium dicitur de *viro imbelli, timido, consilii experte*. Jes. 19, 16. 3, 12. Jer. 51, 30. Nah. 3, 13. Cf. homer. Ἀχαιΐδες οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί, Virg. Æn. 9, 617. — d) per appositionem jungitur variis nom. ut אִשָּׁה זוֹנָה *meretrix* Jos. 2, 1, אִשָּׁה אַלְמָנָה *vidua* 1 Reg. 7, 14. — e) sq. genitivo attributum continente feminam indicat tali attributo præditam. אֵשֶׁת חַיִל *mulier honesta* Ruth 3, 11. Sic Prov. 27, 15. Hos. 1, 2. — 2) Seq. אֲחוֹת vel רְעוּת: *altera*, *altera* (v. sub his v. v.). — 3) *unaquæque*, *quælibet* Ex. 3, 22. Amos 4, 3.

אִשְּׁיָה v. אָשְׁיָה.

אֱשׁוּן m. *tenebræ*. Prov. 20, 20 בֶּאֱשׁוּן חֹשֶׁךְ in Keri, sed Chethib habet בְּאִישׁוֹן חֹשֶׁךְ — Rad. אשן.

אֲשׁוּר vel אַשֻּׁר m. suff. אֲשֻׁרוֹ, pl. אֲשֻׁרִים (f. Ps. 44, 19), suff. אֲשֻׁרַי, אֲשֻׁרָיו; 1) *gressus* Prov. 14, 15. Metaph. *actiones* hominis Ps. 37, 31. 40, 3. 73, 2. Sed Job 23, 11: *gressus Dei* i. e. lex, voluntas ejus. — 2) i. q. תְּאַשּׁוּר *cedri* genus. Eze. 27, 6: קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ־שֵׁן בַּת־אֲשֻׁרִים *transtra tua fecerunt ex ebore, filiâ cedrorum* i. e. cedro incluso. — Rad. אָשַׁר.

אַשּׁוּר et אַשֻּׁר (1 Par. 5, 6) fem. suff. אֲשֻׁרִי; 1) *gressus* Job 31, 7. — 2) n. pr. filius Sem Gen. 10, 11, 22, à quo — 3) n. pr. *Assyria* Hos. 9, 3. 10, 6. Zachar. 10, 10, pleniùs אֶרֶץ אַשּׁוּר Jes. 7, 18 et *Assyrii* (et tunc constr. cum masc.) Jes. 19, 23. 23, 13. 30, 31. 31, 8. Ps. 83, 9. Hos. 14, 4. *Assyria* verò est — a) vel *vetus et propria* cujus caput Ninive fuit, ad orientem Tigridis (cf. Gen. 2, 14. 10, 10, 11, 12, 22). — b) vel *regnum Assyrium* quod complectebatur Mediam ac Mesopotamiam. Num. 24, 22: 2 Reg. 18, 11. Jer. 8, 7. 18, 2, 7. Nah. 3, 19. Mich. 5, 5. Zach. 10, 11, etc. — c) vel *regnum Persarum* Esr. 6, 22. — Cum ה locali אַשּׁוּרָה *in Assyriam* Gen. 25, 18. — Nom. אֲשׁוּרִי 2 Sam. 2, 9 forsan i. q. pl. אַשּׁוּרִם Gen. 25, 3, nomen proprium gentis arabicæ in vicinia Galaad.

אַשְׁחוּר n. pr. viri 1 Par. 2, 24. 4; 5.

אָשְׁיָה f. undè pl. cum suff. אָשְׁיוֹתֶיהָ *fundamenta ejus* Jer. 50, 15 in Keri, sed in Chethib est אָשְׁוִיֹּתֶיהָ — Rad. אשה.

אֲשִׁימָא 2 Reg. 17, 30 numen do-

mesticum Emathæorum incertæ originis. Conferunt nonnulli pers. *Asumân*, i. e. cœlum et non improbab.

אֲשֵׁרָה v. אֲשֵׁירָה.

אָשִׁישׁ m. pl. constr. אֲשִׁישֵׁי; *fundamentum*, forsan de *ruinis* ædificiorum, quia domibus dirutis fundamenta tantùm remanent (cf. מוֹסְדִים Jes. 58, 12 de ruinis) Jes. 16, 7, ubi quidam אַנְשֵׁי legendum putant, sed immeritò, prout videtur. — Rad. השש.

אֲשִׁישָׁה f. pl. אֲשִׁישׁוֹת, pl. constr. אֲשִׁישֵׁי; *liba*, spec. qualia ex uvis passis parare solebant 2 Sam. 6, 19. Hos. 3, 1. Cant. 2, 5: 1 Par. 16, 3. — Rad. אשש.

אֶשֶׁךְ m. *testiculus* Lev. 21, 20.

אֶשְׁכֹּל m. pl. אֶשְׁכֹּלוֹת et אַשְׁכֹּלוֹת (quasi ab אֶשְׁכֹּלֶת, cf. אַרְמוֹן), suff. הֶשְׁכְּלֹתֶיהָ; *racemus*, Traubenkamm, undè baccæ, acini floresve in uvæ speciem dependent, ut dactylorum Cant. 7, 8, florum cypri 1, 14, maximè de *uvâ*, vel adjectis vocc. הַגֶּפֶן 7, 9, עֲנָבִים Num. 13, 23, 24, vel absol. Jes. 65, 8. Mich. 7, 1. Semel Gen. 40, 10 אֶשְׁכֹּל distinguitur ab עֵנָב *uva* et *racemum* pr. dictum notat. Verba enim הִבְשִׁילוּ אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים vertenda sunt: *et racemi ejus* (vitis) *maturabant uvas* seu baccas uvarum.—2) n. pr. a) vallis in Palæstinâ meridionali Num. 13, 32, 24. 32, 9. Deut. 1, 24. b) viri Gen. 14, 13, 24. — Rad. שכל, quæ arab. est *ligavit*, *plexuit*.

אַשְׁכְּנַז n. pr. regionis et gentis forsan in Asiâ boreali quærendæ, Gen. 10, 3. Jer. 51, 27.

אֶשְׁכָּר m. f. אֶשְׁכָּרֵךְ; *donum*. Eze. 27, 15. Ps. 72, 10. — Rad. שׂכר.

אֵשֶׁל m. *nemus*, *lucus* Gen. 21, 33. Cum art. הָאֵשֶׁל *nemus loco cuidam proprium* 1 Sam. 22, 6. 31, 13. Nec obstat quominùs in loco parall. 1 Chron. 10, 12, pro הָאֵשֶׁל ponatur הָאֵלָה, quippè illud rem generatim exprimit, hoc verò speciatim designat. Multi tamen cum Celsio *arborem* in genere intelligunt, alii tamarisii speciem arab. *Athol* dictam. — Etymon latet; possis tamen conferre אֲשֵׁרָה permut. litteris ל et ר ut sæpè.

אָשֵׁם et אָשַׁם infin. absol. אָשׁוֹם, fut. יֶאְשַׁם 1) *deliquit*, *culpam contraxit* Lev. 4, 13, 22, 27. 5, 2, 3, 4, 17. Jer. 50, 7. Eze. 22, 4. Sunt qui אָשֵׁם Hos. 5, 15. Zach. 11, 5. Lev. 4, 22, 23, reddunt: *reum se agnovit*. Sed ubiquè vulgaris signif. retineri potest, modò reddas apud Hos. *donec pœnas dederint* (v. no. 2), apud Zach. *neque pœnas dant*, Levit. *ubi princeps peccavit per errorem...... culpam is contraxit. Ubi vero* (אוֹ) *peccatum ejus ei innotuerit*, etc. אָשֵׁם h. l. idem est quod נָשָׂא עֲוֹנוֹ 5, 1, 17. — 2) *culpam sustinuit*, *culpæ pœnas dedit* Ps. 34, 22, 23. Jes. 24, 6. Jer. 2, 3. — 3) יָשַׁם et שָׁמֵם *periit*, *vastatus est*, de altaribus Eze. 6, 6.

Niph. pl. in pausâ נֶאְשָׁמוּ *pœnas dederunt*, indè *perierunt* de gregibus Joël 1, 18.

Hiph. imp. cum suff. הַאֲשִׁימֵם *pœ-*

nas delicti sui fac eos solvere Ps. 5, 11. — Deriv. statim sequuntur.

אָשָׁם m. suff. אֲשָׁמוֹ, pl. cum suff. אֲשָׁמָיו; *culpa*, quam quis contraxit Gen. 26, 10. Jer. 51, 5, hinc: 1) *id, quo* (surrepto) *quis culpam contraxit* Num. 5, 7. 8. — 2) *sacrificium pro delicto* 1 Sam. 6, 3 sq. 2 Reg. 12, 17. Jes. 53, 10. Eze. 40, 39. Hæc *sacrificia pro delicto* (אֲשָׁמִים) à *sacrificiis pro peccato* (חַטָּאוֹת), diversa erant, quamquam de discriminis ratione haud satis constat.

אָשֵׁם m. pl. אֲשֵׁמִים; adj. verbale 1) *reus* Gen. 42, 21: 2 Sam. 14, 13. —2) *sacrificium pro delicto offerens*. Esr. 10, 19.

אַשְׁמָה fem. constr. אַשְׁמַת, suff. אַשְׁמָתוֹ, pl. אַשְׁמוֹת, suff. אַשְׁמוֹתַי; 1) pr. Inf. verbi אָשַׁם, ut הַהֲבָה, יִרְאָה. Lev. 4, 3. 5, 26 (6, 7) — 2) *culpa, delictum* Ps. 69, 6: 1 Par. 21, 3: 2 Par. 24, 18. 28, 10, 13. Am. 8, 14: אַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן *culpa Samariæ* pro idolis ejus. -3) *oblatio hostiæ pro delicto*. Lev. 5, 24 (6, 5).

אַשְׁמַנִּים m. pl. i. q. שְׁמַנִּים *pinguedines*, hinc *arva pinguia*, fertilia (cf. Gen. 27, 28: al. *tenebræ*, sed forsan minùs rectè. Jes. 59, 10. — Rad. שָׁמַן.

אַשְׁמוּרָה; אַשְׁמֻרָה fem. constr. אַשְׁמֹרֶת (semel absol. Jud. 7, 19), pl. אַשְׁמֻרוֹת; *vigilia*, φυλακή, pars noctis, dicta à vigiliis excubiisque militum. Apud veteres Hebræos tres erant vigiliæ (prima seu רֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת Thren. 2, 19, media Jud. 7, 19, tertia אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר Ex. 14, 24: 1 Sam. 11, 11), quatuor in N. T. ex more Romanorum. — Rad. שָׁמַר.

אֶשְׁנָב m. suff. אֶשְׁנַבִּי; *clathri fenestræ* (*jalousies*) Jud. 5, 28. Prov. 7, 6. — Rad. שנב.

אַשְׁנָה n. pr. duorum oppidorum tribûs Juda Jos. 15, 33, 43.

אֶשְׁעָן n. pr. oppidi in tribu Juda Jos. 15, 52.

אשף inus. Propr. juxta quosdam *texit, occultavit, recondidit*, undè Syr. *incantavit*, pr. *occultis artibus usus est*, coll. לָאַט et לוט. Cf. præterea כָּשַׁף. Indè

אַשָּׁף m. undè pl. אַשָּׁפִים; *incantator* Dan. 1, 20. 2, 2.

אַשְׁפָּה f. suff. אַשְׁפָּתוֹ f.; *pharetra*, in quâ sagittæ *occultantur*, sive *reconduntur* Jes. 49, 2, ubi ad hanc vocis originem alluditur. Jer. 5, 16. Ps. 127, 5. Job 39, 23. Thren. 3, 13: בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ *filii pharetræ ejus* i. e. sagittæ.

אַשְׁפְּנַז n. pr. viri Dan. 1, 3.

אֶשְׁפָּר m. 2 Sam. 6, 19: 1 Par. 16, 3. Vulgat. *assatura bubulæ carnis*, ab אֵשׁ *ignis* et פַּר *bos*. Al. est certa (vini potûsve) *mensura, calix*, pro שְׁפָר cum Aleph prosthet. à rad. שָׁפַר i. q. in æthiop. *mensuravit*, (et coll. סָפַר *numeravit*).

אַשְׁפֹּת pro שְׁפֹת (Neh. 3, 13) m. sing. ut videtur, pl. f. אַשְׁפַּתּוֹת (à sing. אַשְׁפַּתָּה vel אַשְׁפֹּת) *fimetum*, *fimus* Thren. 4, 5. Neh. 2, 13. 3, 14. 12, 31. Metaph. de summæ egestatis sordibus 1 Sam. 2, 8. Ps. 113, 7. — Rad. שָׁפַת, quod inuit forma

plur. אַשְׁפַּתּוֹת, vel אָשְׁפָּ, ut aliis placet.

אַשְׁקְלוֹן n. pr. *Ascalon*, maritima urbs Philistæorum Jud. 1, 18. 14, 19: 1 Sam. 6, 17: 2 Sam. 1, 20. Nomen gent. אֶשְׁקְלוֹנִי Jos. 13, 3.

אָשַׁר (cogn. יָשַׁר), imp. pl. אִשְׁרוּ; 1) pr. *rectus fuit*, impr. de viâ. — 2) *recta incessit* et univers. *incessit*. Prov. 9, 6. — 3) *successum habuit*, *prosperavit*, *felix fuit*.

Pih. אִשֵּׁר imp. אַשֵּׁר, fut. יְאַשֵּׁר, part. pl. מְאַשְּׁרִים, constr. מְאַשְּׁרֵי; suff. מְאַשְּׁרֶיךָ 1) *recta duxit*, Prov. 23, 19. Jes. 1, 17: אַשְּׁרוּ חָמוֹץ *ducite* in rectam virtutis viam *oppressorem* (nisi coll. Puh. no. 2 cum vett. intpp. vertendum ῥύσασθε ἀδικούμενον. Vulg. *subvenite oppresso*, pr. *beatum reddite oppressum*), et generatim *duxit* Jes. 3, 12. 9, 15. — 2) intrans. *incessit* Prov. 4, 14. — 3) *felicem prædicavit* Gen. 30, 13. Ps. 72, 17. Prov. 31, 28. Cant. 6, 9. Job 29, 11.

Puh. אֻשַּׁר et אוּשַּׁר, fut. יְאֻשַּׁר, part. מְאוּשָּׁר, pl. cum suff. מְאוּשָּׁרָיו; 1) *ductus est* Jes. 9, 15. — 2) *felix redditus est* Ps. 41, 3. Prov. *redditus est* Ps. 41, 3. Prov. 3, 18. — Deriv. אָשֵׁר, אֶשֶׁר, אַשּׁוּר, אֲשׁוּר, תְּאַשּׁוּר, אֲשֵׁרָה.

אָשֵׁר n. pr. 1) filii Jacob Gen. 30, 15. 35, 26, auctoris tribus cognominis Num. 1, 40, 41. Jos. 19, 24, 31. Nom. gent. אָשֵׁרִי Jud. 1, 32. — 2) oppidi ab oriente Sichem Jos. 17, 7.

אֲשֶׁר et formâ breviore -שֶׁ, q. v. — 1) pronom. relat. utriusque generis et numeri, *qui*, *quæ*, *quod* et pl. *qui*, *quæ*, *quæ*; de ipsius usu agendum in Syntaxi. Animadv. tantùm — a) אֲשֶׁר sæpè merum esse relationis signum, quod substantivis adverb. et pronom. vim relativam, tribuit, velut אֲשֶׁר אֶת־עֲפַר *quem pulverem* Gen. 13, 16. אֲשֶׁר לוֹ *cui* (à לוֹ *ei*), אֲשֶׁר בּוֹ *in quo*, מִמֶּנּוּ *à quo*, אֲשֶׁר לְשֹׁנוֹ *cujus lingua*, אֲשֶׁר־שָׁם *ubi* (à שָׁם *ibi*), אֲשֶׁר מִשָּׁם *undè* (à מִשָּׁם *indè*), atque hanc esse rationem, quâ Hebræi obliquos Relativi casus exprimere solent, exceptis בַּאֲשֶׁר Jes. 47, 12 pro אֲשֶׁר בָּהֶם, et עִם אֲשֶׁר Gen. 31, 32 pro אֲשֶׁר עִמּוֹ *apud quem*. — b) אֲשֶׁר לְ inservire Genitivo circumscribendo, imprimis ubi plures Genitivi ex uno nomine in statu constr. pendent, et ubi ex duobus nominib. constructis, prius indefinitè accipiendum est, ut 1 Sam. 21, 8: אַבִּיר הָרֹעִים אֲשֶׁר לְשָׁאוּל *princeps pastorum Saulis*. Cant. 1, 1: שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה *Canticum canticorum Salomonis*. 2 Sam. 2, 8: שַׂר צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל *unus ex ducibus exercitûs Saulis*, nam שַׂר צְבָא שָׁאוּל est *dux unicus* (*le chef*) *exercitûs Saulis*. — 2) conjunct. *quòd*, cf. g. ὅτι, germ. daß, Ex. 11, 7. Lev. 5, 5: 1 Reg. 22, 16. Jes. 38, 7. Esth. 3, 4. Eccl. 5, 4, etc. Quomodò Neutrum Relativi in hanc vim transierit, ex his potissimùm exemplis intelliges Jos. 2, 10: שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת־מֵי יַם־סוּף *cognovimus id quod exsiccavit Iehovah aquas maris rubri*. 1 Sam. 24, 11. 19: 2 Sam. 11, 20: 2 Reg. 8, 12. Deut. 29, 15. Jes. 38, 7:

hoc tibi signo sit, *quod*, etc. — 3) *ut* (*afin que*) seq. Fut. Gen. 11, 7. 22, 14. Deut. 4, 40. 6, 3. Ruth 3, 1 : 2 Reg. 9, 37. Ps. 144, 12. Dan. 1, 8. Pleniùs לְמַעַן אֲשֶׁר (v. מַעַן) semel אֶת־אֲשֶׁר Eze. 36, 27. — 4) *eò quod*, *quia*, sq. Præt. Gen. 30, 18. 31, 49. 34, 27. Jos. 4, 7. 22, 31 : 1 Reg. 15, 5. Eccl. 4, 9, rarò Fut. ubi refertur ad rem incertam 1 Reg. 8, 33. Pleniùs תַּחַת אֲשֶׁר. יַעַן אֲשֶׁר, autem commodiùs redditur *nam* Deuteron. 3, 24 (LXX. Vulgat. Syr.), et אֲשֶׁר לָמָּה Dan. 1, 10 (coll. שַׁלָּמָה Cant. 1, 7) pr. *nam quare?* — 5) *si* Lev. 4, 22 : 1 Reg. 8, 31 : 2 Par. 6, 29, etc. seq. Fut. Gen. 30, 38. Jos. 4, 21. Jes. 31, 4. Hinc *etsi* Eccl. 8, 12. — 6), *quo tempore*, *quùm*, ὅτε, sq. Præt. Deut. 11, 6 : 1 Reg. 8, 9. Ps. 139, 15 : 2 Par. 35, 20. — 7) *quo loco*, *ubi*, οὗ, pro אֲשֶׁר שָׁם. Num. 20, 13. Ps. 95, 9. Jes. 64, 10, et pro אֲשֶׁר שָׁמָּה *quò*, *quocunque* Num. 13, 27. Ps. 84, 4. Jes. 55, 11. — 8) i. q. כַּאֲשֶׁר *sicut* in protasi Ex. 14, 13 (LXX. ὃν τρόπον). 1 Reg. 8, 24. Sequ. כֵּן Jer. 33, 22. It. *quomodò*, *quo pacto* Job 37, 17. — 9) * i. q. לֵאמֹר *dicendo*, cùm præmittitur orationi directæ (cf. כִּי, arab. *ân*, pers. *khî*, gr. ὅτι), sic 2 Sam. 1, 4, etc. nec non 1 Sam. 15, 19, quamquàm omnes reddunt *immò*.* — Errat, W. Gesenius, cùm ait אֲשֶׁר signum esse apodoseos, nam Deut. 1, 31 sensus est : *in deserto* (est) *quòd vidisti*. 2 Sam. 2, 4 vertend. *viri* (sunt) *Jabès*, *qui sepelierunt Saulem*. 2 Sam. 14, 15 : *sed nunc* (est) *quòd veni ad loquendum*. Zach. 8, 23 : *diebus illis* (erit) *quòd prehendant*. Tandem Jes. 3, 20 : אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שָׁחַר, est *nisi ità loquuntur*, *quibus nulla lucebit aurora* et sequitur apodosis vers. 21 וְעָבַר *transibit*. Verùm huic interpretationi maximè favet contextus, nedùm ipsi repugnet. — 10) *adeò*, *immò*, pro pleniore עַד אֲשֶׁר *adeò ut* Job 5, 5. 9, 15. 19, 27. Ps. 8, 2. 10, 6. — 11) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. convertit, velut אַחַר אֲשֶׁר *postquam*, עַד אֲשֶׁר *usquè dùm*, etc. Semel אֲשֶׁר præponitur, אֲשֶׁר עַל כֵּן Job 34, 27 i. q. עַל כֵּן אֲשֶׁר *proptereà quòd*, *quia*. — Cum Præfixis : a) בַּאֲשֶׁר *ubi*, *ubicunque* Ruth 1, 17. Jud. 5, 27. 17, 9, sq. שָׁם *ibi* Job 39, 30. Plenius בַּאֲשֶׁר־שָׁם Gen. 21, 17, et בִּמְקוֹם אֲשֶׁר שָׁם 2 Sam. 15, 21. *et quò*, *quòcumque* 1 Sam. 23, 13 : 2 Reg. 8, 1. — b) *eò quod*, *quia* Gen. 39, 9, 23. — c) בַּאֲשֶׁר לְ *propter*, Jon. 1, 8. Contractiùs dicitur בְּשֶׁל ib. 7, 12. כַּאֲשֶׁר v. sub כְּ. — מֵאֲשֶׁר *eò quod* Jes. 43, 4. — De origine אֲשֶׁר statuit nunc tandem W. Gesenius, illud pariter atque reliqua pronomina relativa antiquitùs vim demonstrativam habuisse videri : suamque opinionem haud infelici conatu adstruere tentat in *Lex. Man.* pag. 109, 111, 112.

אֶשֶׁר m. *felicitas*, sed interject. evasit. Hinc pl. constr. אַשְׁרֵי הָאִישׁ pr. *ô felicitates viri* i. e. *ô felicem vi-*

rum! Ps. 1, 1. 2, 12. 32, 1, 2. 33, 12. — Ps. 65, 5: אַשְׁרֵי תִּבְחַר *felix* est, quem *diligis*. Cum suff. אַשְׁרֶיךָ *ô te felicem!* Deut. 33, 29. אַשְׁרֵיךְ (pro אַשְׁרֵיךָ) Eccl. 10, 17, אַשְׁרָיו Prov. 14, 21, et אַשְׁרֵהוּ (pro אַשְׁרֵיהוּ) Prov. 29, 18, אַשְׁרֵיכֶם Jes. 32, 20. Cf. græc, et lat. τρισμακάριος, τρισόλβιος, τρισευδαίμων, *terque*, *quaterque beatus*.

אֹשֶׁר id. suff. אָשְׁרִי *felicitas mea* Gen. 30, 13.

אֲשַׂרְאֵלָה n. pr. viri 1 Par. 25, 2, quod ver. 14 יְשַׂרְאֵלָה scribitur.

אֲשֵׁרָה f. rarò אֲשֵׁירָה, pl. אֲשֵׁרִים, f. אֲשֵׁרוֹת, suff. אֲשֵׁרֵיהֶם; *nemus*, *lucus*, ut volunt plærique post Vulgat. Sed quibusdam est propr. *fortuna* i. e. in Phœnicum Aramæorumque religionibus *Astarte* seu *stella Veneris*, alibi עַשְׁתֹּרֶת dicta Baalis, socia et conjux (cf. Jud. 3, 7: 1 Reg. 18, 19: 2 Reg. 23, 4.) *ejusque simulacrum*, in Plur. *simulacra Astartes* et fort. universim *idolorum simulacra*, certæ saltem speciei. —* Etsi non paucis in locis, *luci* significatio contextui minimè sit apta, in quibusdam tamen, prout videtur, congrua omninò est, velut Ex. 34, 15. Deut. 7, 5. 16, 21: 2 Reg. 18, 4. 23, 14: 2 Par. 14, 2. 31, 1. Neque sufficit ad hunc significatum eliminandum quòd אֲשֵׁרָה copuletur cum מַצֵּבָה aut פֶּסֶל, quippè de pluribus valdè distinctis oratio esse potest, vel cum שָׁבַת, עָשָׂה, etc., quia verba hæc ut alia benè multa à suâ primariâ significatione plusquàm semel paululum recedunt. Quapropter visum est אֲשֵׁרָה duplici significatu gaudere, *luco* nempè et *Deâ Astarte.**

אָשֵׁשׁ, הִתְאוֹשֵׁשׁ v. sub rad. אִישׁ p. 32.

אֵשֶׁת v. אִשָּׁה.

אֶשְׁתָּאֹל n. pr. urbis Danitarum Jes. 15, 33. 19, 41. Jud. 13, 25, 16, 31. Nom. Gent. אֶשְׁתָּאֻלִי 1 Par. 2, 53.

אֶשְׁתּוֹן n. pr viri 1 Par. 4, 11, 12.

אֶשְׁתְּמֹה Jos. 15, 50. et אֶשְׁתְּמוֹעַ n. pr. urbis Levitarum in montanis Judæ Jos. 21, 14: 1 Sam. 30, 28: 1 Par. 4, 17, 19. 6, 42.

אַתְּ i. q. אַתָּה *tu* q. v.

אַתְּ f. cum accentu dist. אָתְּ pron. pers. 2 pers. *tu*, sexcenties. Jungitur masculinis Num. 11, 15. Deut. 5, 24. Eze. 28, 14.

אֵת sq. Makkeph אֶת־, suff. אֹתִי, אֹתְךָ, in Pausâ אֹתָךְ, אֹתוֹ, אֹתָהּ, אֹתָנוּ, (quæ cuncta non minus freq. plenè leguntur), אֶתְכֶם, rarò אוֹתְכֶם Jos. 23, 15, אֹתָם, אֶתְהֶן, אֹתָנָה Ex. 35, 26, rarius אֶתְהֶם Gen. 32, 1, אוֹתָהֶם Eze. 23, 45, אוֹתָהֶן ver. 47. — 1) pr. pron. demonst. αὐτός, *ipse*, Gen. 1, 1: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ *cœlum hoc et terram istam qualia nunc videmus*. Jer. 38, 16. Dan. 3, 13, etc. —Not. a) *reflexivè* poni, אֹתוֹ ἑαυτόν, אֹתָם ἑαυτούς. Eze. 34, 2: *væ pastoribus* אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אֹתָם *qui se ipsos pascunt* i. q. נַפְשָׁם. Ver. 8. 10. Jer. 7, 19. Num. 6, 13. b) Apud Eze. adeo quater sine sequente nomine legit pro αὐτό *id*, *ipsum*, cum alibi nomen vel suffixum requirat. Eze. 43,

ז : אֶת מְקוֹם כִּסְאִי וְאֶת מְקוֹם כַּפּוֹת רַגְלַי *hic* (αὐτὸ) *est locus solii mei et hic locus plantarum mearum.* Eze. 47, 17, 18, 19, cf. ver. 20, ubi זֹאת eodem contextu. — 2) paulatim verò de vi suâ primitivâ multùm remisit, ità ut nominib. et pronominib. præmissum vim demonstr. vix augeret: אֶת הַדָּבָר i. q. gall. *la chose.*— Creberrimè objecto propositionis præpositum est, undè abiit in particulam quæ *accusativum* notaret. Jam verò *accus.* notat. a) quoties jungitur verbis activis, b) quandò etiam construitur cum verbis passivis, quamquàm ibidem per nominativum commodiùs vertitur Gen. 17, 5. 21, 5. Ex. 10, 8, etc. His in locis verbum impers. explanandum est, haud secus ac in Num. 32, 5: יֻתַּן אֶת הָאָרֶץ *datur terra* (pr. *terram*), gall. *on donne la terre:* et Hos. 10, 6: גַּם אותו לְאַשּׁוּר יוּבָל *etiam ipse* (pr. *ipsum* sc. vitulum) *in Assyriam deportabitur.* Nominativum fortassè denotat, quandò verbis neutris jungitur, velut Jos. 22, 17: 1 Sam. 17, 34: 2 Sam. 11, 25: 2 Reg. 6, 5, quamquàm ferè ibidem non absonè accus. saltem adverbialiter sumptus intelligeretur. Frequentatur autem אֶת hunc in modum antè Substantiva articulo (אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ Gen. 1, 1, cf. אֶרֶץ וְשָׁמַיִם 2, 4) aut addito Genitivo aut Suffixo definitis (Esth. 9, 14. Ruth 2, 15), it. ante nomina propria (Jon. 2, 1), longeque frequentius in sermone pedestri legitur, quam in poëtico. Tria tantùm occurrerunt exempla vocabuli nostri nominibus etiam non determinatis præmissi, duo (Prov. 13, 21. Eze. 43, 10), ubi sententia definita est, unum (Ex. 21, 28), non est.

אֵת sq. Makkeph אֶת־, suff. אִתִּי, אִתְּךָ, in Pausâ et in fem. אִתָּךְ, אִתּוֹ, אִתָּנוּ, אִתְּכֶם, אִתָּם, rariùs et in libris potissimùm Jos. Reg. Jer. et Eze. אֹתָךְ, אֹתָהּ, אֹתָם (ita ut eum אֵת nota accus. confusum videatur); præp. signif. 1) *apud, prope* Gen. 19, 33. Lev. 19, 13. Job 2, 13, etc. אֶת־פְּנֵי פ׳ *coram aliquo* Ps. 16, 11. 140, 14. et sic forsan Ps. 67, 2. — Not. Gen. 30, 29: *te non fugit, qualis factus est grex tuus* אִתִּי *apud me* i. e. me pastore eumque curante, cf. 39, 6: *nullius rei curam gerebat* אִתּוֹ i. e. dùm Josephum habebat οἰκόνομον, ver. 8. — 2) *penes* Deut. 8, 5. Job 14, 5. Ps. 38, 11. Ellipticè dicitur pro מֵאֵת Gen. 49, 25, ubi ex anteced. repetendum מִן. — 3) *cum,* de societate Gen. 6, 13. 43, 16. Jud. 1, 16. Jer. 51, 59, de affinitate 1 Reg. 3, 1, fœdere Gen. 15, 18, de auxilio Gen. 4, 4. Jer. 1, 8. 15, 20. Dr. loqui *cum* aliquo 1 Reg. 8, 15, nec non pugnare, bellum gerere *cum* aliquo (ubi אֵת reddi potest *contra*) Gen. 14, 9: 1 Par. 20, 5. Prov. 23, 11. הִתְהַלֵּךְ אֶת־יְהוָה *ambulavit cum Deo* Gen. 5, 24 i. e. vitam degit Deo placentem עָשָׂה חֶסֶד אֶת־פ׳ *benignè egit cum aliquo* Zach. 7, 9 cf. Ruth 2, 20: 2 Sam. 16, 17. — De Ex. 1, 14, vid. quæ dixi in *Le Pentateuque,* etc. Exode, p. 8;

adde tamen quod me fugerat, voc. אֶת à W. Gesenio in *præter* conversum fuisse in hoc loco nec non 1 Reg. 11, 1, 25. Sed minùs rectè prout videtur. — מֵאֵת vid. sub מִן.

אֵת m. suff. אִתּוֹ, pl. אִתִּים et אֵתִים, suff. אִתֵּיכֶם; *ligo* cum Symmacho, Vulgat. et interp. hebr. etsi sit vomer aratri juxta plurimos veter. interp. 1 Sam. 13, 20. — Etymon latet.

אָתָא vid mox אָתָה.

אֶתְבַּעַל n. pr. viri 1 Reg. 16, 31.

אָתָה et אָתָא, propriè Chald. est, undè et hujus linguæ formam imitatur, et nonnisi poëticè ab Hebr. usurpatur; præt. pl. אָתָנוּ (pro אָתָאנוּ) fut. יֶאֱתֶה, pl. יֶאֱתָיוּ contrac. et def. תֵּאתֶה, וַיֵּתֵא et וַיֵּאת (pro וַיֶּאֱתֶה) imp. pl. אֵתָיוּ (pro אֱתָיוּ) — 1) *venit* Deut. 33, 2, 21. Jer. 3, 22. Mich. 4, 8. Prov. 1, 27, etc. Part. pl. fem. הָאוֹתִיּוֹת *res venturæ* i. e. futuræ Jes. 41, 23, 44, 7. 45, 11. — 2) *evenit* alicui, *supervenit*, *accidit* (malum) Job 3, 25. — 3) *ivit*, *transiit*. Job 16, 22.

Hiph. *attulit*. Præt. pl. הֵתָיוּ (pro הֶאֱתָיוּ) Jes. 21, 14, et eadem forma pro Imp. Jer. 12, 9. — Deriv. אֵיתָן.

אַתָּה pro אַנְתָּה ut habent Chald. Syr. Arab. et Ethiop. Cum accentu distinct. אָתָּה Gen. 3, 11. 4, 11. 27, 32, et quinquies in Chethib אַתְּ 1 Sam. 24, 19. Ps. 6, 4. Eccl. 7, 22. Job 1, 10. Neh. 9, 6. pron. sing. m. *tu*. In casibus obliq. *tui*, *tuus* 1 Reg. 21, 19, *te* Prov. 22, 19. — Vid. Grammat.

אָתוֹן f., suff. אֲתֹנוֹ, pl. אֲתֹנוֹת; *asina* Gen. 12, 16. 32, 16. 49, 11. Num. 22, 23 sq. — Rad. אתה ut vulgò, sed quibusd. est אתן i. q. in arab. *contracto brevique passu incessit*, *stetit*, *constitit*: *sic asina* Ovidio *lentè gradiens* dicitur.

אַתּוּק Eze. 41, 15 in Chethib pro אַתִּיק q. v.

אַתִּי i. q. אַתְּ pron. sing. f. *tu*. Quanquam in V. T. rara est hæc forma (septies tantum legitur in Chethib 1 Reg. 14, 2. 2 Reg. 4, 16. 23. 8, 1. Jud. 17, 2. Jer. 4, 30. Eze. 36, 13, et totidem Masorethארum ἀκρισία sublato Jod reposuit אַתְּ, ita ut in textu appareat אַתְּי), tamen non dubitandum, quin genuina sit atque adeò primaria et antiquior, quam postea negligentior vulgi pronuntiatio decurtavit in אַתְּ. Jod in fine additum sexus muliebris nota est, ut in תִּקְטְלִי.

אִתַּי n. pr. viri 2 Sam. 15, 19. 22. 18, 2. it. alterius 2 Sam. 23, 19, quod et אִיתַי scribitur.

אַתִּיק m. plur. אַתִּיקִים, suff. fem. אַתִּיקֶיהָא, cum א pleonast. in fine; Chethib habet אתוקיהא; Eze. 41, 15, 16. 42, 5, 5 genus quoddam columnarum (v. imprim. 42, 5 coll. 6). LXX. Vulgat. Cap. 42: περίστυλον, *porticum* reddunt. — Rad. אתק.

אַתֵּם pron. pl. m. *vos* feminino jungitur Eze. 13, 20. Ortum est ex אַתָּה q. v. addito ם, multitudinis notâ.

אֵתָם n. pr. loci in deserto arabico ubi castrametati sunt Israëlitæ Ex. 13, 20. Num. 33, 6.

אֶתְמוֹל et אִתְמוֹל, semel אִתְּמוֹל 1 Sam. 10, 11 i. q. תְּמוֹל cum Aleph

prosth. adv. 1) *heri* 1 Sam. 4, 7. 14, 21. 19, 7. Ps. 90, 4. — 2) *pridem*, *anteà* Jes. 30, 33. Mich. 2, 8.

אֶתָּן pro אֵיתָן q. v.

אַתֵּן pron. pl. f. *vos* Eze. 34, 31, ubi alii codd. אַתֶּן. Cum ה parag. אַתֵּנָה Gen. 31, 6. Eze. 13, 11, 20. 34, 17, et ibid. 13, 20 אַתֵּנָה ad analogiam formarum הֵנָּה, הֵמָּה. Noun n fine, æquè ac Mem, est multitudinis nota, maximè in fem.

אֶתְנָה f. *merces*, spec. meretricia Hos. 2, 14 (11). — Rad. תָּנָה.

אֶתְנִי n. pr. viri 1 Par. 6, 26.

אֶתְנַן Eze. 16, 34, 41 et אֶתְנָן m. constr. אֶתְנַן suff. אֶתְנַנָּהּ; pl. cum suff. אֶתְנַנֶּיהָ; 1) *quæstus meretricius* absol. Eze. 16, 31. 34, et adjecto זוֹנָה Deut. 23, 19. Metaph. de agrorum proventu, quem ab idolis acceptum referebant idololatræ Hos. 9, 1. Mich. 1, 7, cf. Jes. 23, 17, 18. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 7. — Rad. תָּנָה.

אֲתָרִים n. pr. loci ab Austro Palæstinæ. Num. 21, 1: דֶּרֶךְ אֲתָרִים *in viâ quæ Atharim ducit.*

ב

ב Secunda alphabeti littera hebraicè בֵּית *Beth* sonans; in numeralibus valet *duo*. — Quod ad *permutationem* ejus attinet, ב transit interdùm in alias litteras, labiales, quod quidem patet, ubi aliæ ling. semiticæ conferuntur.

בְּ, antè monosyllaba passim בָּ (vide Grammat.), suff. בִּי; בְּךָ, raro בְּכָה Ps. 114, 8, in Pausâ et fem. בָּךְ; בּוֹ, בָּהּ; בָּנוּ; בָּכֶם, בָּכֶן; בָּהֶם, בָּם f. בָּהֶן; pr. *in* cum ablat. gr. ἐν, et dicitur Spec. pr. a) de loco Ex. 7, 16. 2 Reg. 4, 40. Thren. 3, 53, etc. — b) de tempore Gen. 1, 1. Jud. 10, 8. etc. — c) de conditione, in quâ versamur Lev. 4, 2. Num. 35, 20: 1 Sam. 29, 7, etc. — d) de fonte, origine et materiâ, undè aliquid hauritur, fit, egreditur, ut in formulâ: *bibere in poculo* i. e. bibere quæ poculo insunt, pro *ex poculo* (ut gall. *boire dans une tasse*, gr. ἐν χρυσῷ, ἐν ποτηρίοις πίνειν Xenoph. Anab. VI, 1 §. 4) Gen. 44, 5. Am. 6, 6. it. 2 Par. 9, 18: כֶּבֶשׁ בַּזָּהָב *scabellum ex auro*. Ex. 38, 8. Lev. 13, 52: 1 Reg. 7, 14. Eze. 7, 20. Metaph. יָדַע בְּ *cognovit ex aliquâ re* Ex. 7, 17. — 2) *inter* Deut. 4, 27: 2 Sam. 15, 31, etc. Indè nonnullis verbis copulatum hæc nonnisi ad partem prædicati referri declarat, ut הִכָּה בְ *percussit* (plures) *ex iis*, stragem hostibus intulit (divers. ab הִכָּה cum acc. *percussit eos*) 2 Sam. 23, 10, הָרַג בְּ Ps. 78, 31 cf. נָשָׂא בְּ Job 7, 13. — 3) *intra* de loco Ex. 20, 10. Jes. 56, 5, de tempore Dan. 11, 20. Eccl. 11, 1, et quidem jam absoluto Num. 28, 26. — 4) *in* cum acc., εἰς, angl. *into* Gen. 19, 8. Lev. 16, 22. Deut. 7, 20, etc., *inter* cum acc. Deut. 4, 27: 1 Reg, 11, 2. — 5) *ad*, *apud* 1 Sam. 29, 1. Eze. 10, 15. Lev. 25, 53. — 6) *coram*, *ante* Gen. 23, 18 pleniùs בְּאָזְנֵי; בְּעֵינֵי, בִּפְנֵי. — 7) *in* pro *super* Num. 14, 10: 1 Reg. 8, 9. Jes. 66, 20. — *ad* cum motu ad

locum Gen. 11, 4: *turris* רֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם *cujus caput cœlum attingat.* מַשְׁתִּין בְּקִיר *mingens ad parietem* 1 Reg. 16, 11. Indè frequentatur post verba et nomina attingendi adhærendi, adeundi, interrogandi, adoriendi, adprehendendi, inclinationis et affectus, quæ cuncta latinè cum particulis, *ad*, *in* componuntur. Quùm בְּ hoc significatu sit *transeundi* particula, nonnullis verbis vim transitivam, atque adeo causativam tribuit, quæ alibi conjugatione Hiphil exprimitur, ut videre est in נָשָׁה et עָבַד. Spec. בְּ hoc sensu a) verbis videndi, audiendi, olfaciendi, ubi iis postponitur, immorationem quamdam inesse vindicat, ac proindè iisdem adjungit notionem voluptatis, doloris, etc. (v. רָאָה, הֵרִיחַ, שָׁמַע, הִבִּיט, חָזָה). b) in juramentis præponitur pers. vel rei, *per* quam i. e. *ad* quam conversi juramus Gen. 21, 23. 22, 16, vel diris devovemus 1 Sam. 17, 43. — 8) *in* pro *super* cum accus. Lev. 20, 9: 1 Reg. 2, 44. Et ita post verba calcandi, regnandi, innitendi, etc.—9) *in* pro *contra*, *adversus* Gen. 16, 12: 2 Sam. 24, 17. Ita post verba pugnandi, irascendi, perfidè agendi. — 10) *cum* a) de societate. Num. 20, 20: בְּעַם כָּבֵד *cum populo multo.* Jes. 8, 16: בְּלִמֻּדָי *cum cultoribus meis* i. e. adhibitis cultoribus meis. 1 Reg. 10, 2, etc. Cf. Gen. 32, 11. Ex. 8, 1, 13. Jes. 7, 24. b) de auxilio Jes. 26, 13. Ps. 44, 10, etc. c) Substantivis attributa, maximè virtutes et vitia, significantibus præmissum inservit adverbiis circumscribendis, ut בְּחִפָּזוֹן *cum festinatione*, *festinanter* Ex. 12, 11, בְּתָמִים *cum integritate*, *integrè*, בְּאָשְׁרִי *cum felicitate meâ* i. e. *feliciter* Gen. 30, 15. Ps. 29, 4: *vox Dei* est *cum robore* i. e. *robore prædita.* — 11) Usurpatur de instrumento, ubi latinè Ablativo utimur, ut בְּחֶרֶב *gladio* Jos. 10, 11, בְּרַגְלַיִם *pedibus* Eze. 34, 18, etc. de intercessore (lat. *per*) ut בְּמֹשֶׁה *per Mosen*, בְּיַד מֹשֶׁה *per manum Mosis*; it. de causâ efficiente ut *deficere fame* (בָּרָעָב) Thren. 2, 19, *igne* (בָּאֵשׁ) *cremare* Lev. 8, 32, *jussus est à Deo* (בַּיהוָה) Num. 36, 2, בַּיהוָה, בַּבַּעַל הִתְנַבֵּא, *per Deum*, *per Baalem vaticinatus est* i. e. Deo, Baale inspirante, it. post passivum Num. 36, 2. Jes. 45, 17. — 12) *cum* pro *licet*, בְּכָל־זֹאת *cum omnibus istis* i. e. his non obstantibus, nihilò minus Jes. 9, 11, 16, 20. 10, 4. 47, 9. Job 1, 22. Num. 14, 11. Vicina est formula בְּזֹאת *hoc concesso* i. e. *eâ lege* Gen. 34, 22: 1 Sam. 11, 2. — 13) *pro* de pretio, præmio et permutatione ut lat. *loco* et *pro* pro *ante*, germ. anstatt et für pro vor et vice versâ. Gen. 29, 18, 20, 27. Deut. 19, 21. Jes. 7, 23. Eccl. 4, 9, etc. — 14) *propter* Gen. 18, 28: 2 Reg. 14, 6. Jon. 1, 14.—15) *de*, gall. *au sujet de* 1 Reg. 5, 22, maximè post verba gaudendi, audiendi, sciendi et imprimis loquendi. — 16) *juxta*, *secundum* Gen. 1, 26. Num. 31, 11. בְּדֶרֶךְ *ad modum*, *ad morem* Jes. 10, 24, 26. Amos 4, 10. —Winero (Le-

xic. hebr. p. 109) lubens assentior quùm ait Rosenmüll. ad Ps. 11, p. 947 et Gesen. ad Jes. 11, p. 78 non satis probabiliter præcipere, בְּ passim poni pro כְּ *sicut*; nam Hos. 10, 15 sensus est: *evanescet prorsus cum aurorâ* i. e. citò (cf. Ps. 37, 20 בְּעָשָׁן *cum fumo*), Ps. 39, 7: *homo vivit in imagine*, i. e. homo nihil nisi umbram præ se fert, et Jes. 48, 10: *purgavi te, sed non in argento*, i. e. argento non adhibito. — Not. substantiv. quibus præfigitur effici quandoque adject. Ps. 90, 4: *vigilia in nocte*, i. e. *vigilia nocturna*, et ita Ps. 29, 4.—* Haud aliter expediri possunt plura exempla *quibus Beth essentiæ*, seu pleonasticum inesse volunt Ex. 32, 22. Eccl. 7, 14. Prov. 3, 26. Sed Jes. 26, 4: כִּי בְּיָהּ יְהוָֹה צוּר עוֹלָמִים sensus est *nam in Jâh Jehovâ est petra æterna*, ad quam scilicet confugiendum est vobis. Nec satis video, quid sibi velit Gesenius, cùm vertit (Lexic. hebr. p. 122): *nam Jâh* (i. e. *æternus sibi constans*) *est Jehova* præter quamquòd hæc explicatio nullo modo congruit cum iis quæ immediatè præcedunt. Ps. 68, 5: בְּיָהּ שְׁמוֹ verte *in Jâh est virtus* seu *potentia ejus* (cf. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, not. in יהוה שמו, p. 118). Hos. 13, 9, cum Gesenio: שִׁחֶתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי בִי בְעֶזְרֶךָ Vulgat. quidem reddit: *perditio tua, Israël: tantummodò in me auxilium tuum*, sed coll. 7, 13 interpretandum: *id perdidit te, Israël, quòd contra me, auxiliatorem tuum* fuisti seu rebellasti. 1 Reg. 13, 34 redde: *eamque ob causam* (בַּדָּבָר הַזֶּה) *in culpam incidit domus Jeroboami*. Esr. 3, 3: כִּי בְּאֵימָה עֲלֵיהֶם *nam in terrore erant propter seipsos*. 1 Par. 9, 33: עֲלֵיהֶם בַּמְּלָאכָה *iis incumbebat* esse *in opere*. At in 7, 23: כִּי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ *quia calamitas fuerat in domo ejus*, בְּ est verè pleonast. — Sq. infinit. בְּ circumscribit Gerundium, ut בִּשְׂחֹק *in ridendo* Prov. 14, 13, et vulgò conjunctionibus exprimitur, *dùm* Num. 35, 19. Prov. 30, 32. Cant. 5, 6. Esth. 2, 8. *quùm*, Gen. 33, 18. Ex. 3, 12. Jes. 20, 1. Job 42, 10. *eo quod* 2 Paral. 28, 6. *si, etsi, licet* Jes. 1, 15. Ps. 46, 3. — Quod ad etymon attinet probabilis est vetus Grammaticorum opinio, בְּ decurtatum esse ex בַּיִת *in domo, in* (ut לְ ex אֶל, מִ ex מִן).

בִּאָה f. *introitus* Eze. 8, 5.—Rad. בּוֹא.

בָּאַר pr. ut. in Arab. *fodit*, spec. puteum, foveam. Vicina sunt בָּרַר, בּוּר.

Pih. בֵּאֵר, imper. בָּאֵר, infin. בַּאֵר Deut. 27, 8, (ubi alii legunt בָּאֵר); 1) *insculpsit* litteras lapidi, sq. עַל Deut. 27, 8. Hab. 2, 2. — 2) *explicavit, declaravit*, pr. eruit sententiam, erutamque exposuit. Deut. 1, 5. — Deriv. statim seq.

בְּאֵר f. suff. in pausâ בְּאֵרֶךָ; pl. בְּאֵרוֹת constr. בְּאֵרֹת. 1) *puteus* Gen. 24, 11, Prov. 5, 15, etc. sæpè pleniùs בְּאֵר מַיִם Gen. 21, 19. בְּאֵר מַיִם חַיִּים 26, 19. Distinguitur à fonte (עַיִן) in terræ superficie vel è rupe effluente: potest tamen *puteus* (בְּאֵר) etiam *fons* (עַיִן) vocari v. Gen. 16, 7 coll. 14.

24, 11, 13, 16. De puteis bituminis Gen. 14, 10.—2) *fovea* Ps. 55, 24. 69, 16. — 3) n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 16—18, probab. idem ac qui Jes. 15, 8 plenius vocatur בְּאֵר אֵלִים *puteus heroum*. it. oppidi Palæstinæ Jud. 9, 21.

בְּאֵר לַחַי רֹאִי n. pr. putei in finibus australibus Palæstinæ Gen. 16, 14. 24, 62. 25, 11.

בְּאֵר שֶׁבַע n. pr. oppidi in australibus Palæstinæ finibus Gen. 21, 31. 26, 33. Jud. 20, 1, etc.

בְּאֵרָא n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

בְּאֵרָה n. pr. viri 1 Par. 5, 6.

בְּאֵרוֹת n. pr. oppidi inter Jerusalem et Sichem Jos. 9, 17. 18, 25: 2 Sam. 4, 2. Esr. 2, 25. Neh. 7, 29. Nom. gent. בְּאֵרֹתִי 2 Sam. 4, 2. 23, 37, et contrac. בֵּרֹתִי 1 Par. 11, 39. Cf. infrâ בֵּרֹתַי.

בְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן nom. pr. stationis Israelitarum in deserto Deut. 10, 6, in loco gemino Num. 33, 31 ellipt. בְּנֵי יַעֲקָן.

בְּאֵרִי nom. pr. viror. Gen. 26, 34. Hos. 1, 1.

בֹּאר m., pl. בֹּארֹת; i. q. בּוֹר, quod usitatius est, *cisterna* Jer. 2, 13 et in Chethib 2 Sam. 23, 15, 16, 20, ubi Keri et 1 Par. 11, 17, 18, 22 בּוֹר.

בָּאַשׁ fut. יִבְאַשׁ *fœtuit* Ex. 7, 18, 21. 8, 10. 16, 20. Jes. 50, 2.

Niph. נִבְאַשׁ *fœtidus* et metaph. *invisus, odiosus factus est*, 1 Sam. 13, 4: 2 Sam. 10, 6. 16, 21, cf. Gall. *être en bonne, en mauvaise odeur.*

Hiph. הִבְאִישׁ, infin. abs. הַבְאֵשׁ, cum suff. הַבְאִישֵׁנִי, fut. יַבְאִישׁ 1) *fœtidum reddidit* Eccl. 10, 1 et metaph. *odiosum reddidit* Gen. 34, 30. Plenius Ex. 5, 21: הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ *fœtidum fecistis odorem nostrum* i. e. in invidiam vocastis nos. — 2) intrans. *fœtuit* Ex. 16, 24. Ps. 36, 38, 6, metaph. *odiosus fuit* 1 Sam. 27, 12. —* Prov. 13, 5: *sermones falsos odit justus* וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וְיַחְפִּיר *ac improbus fœtere facit* (eos) *atque ignominiâ afficit*, i. e. improbus autem mendacia effutiendo spargit fœtidam diffamationem et ignominiam. Quibusdam הִבְאִישׁ est hîc *malè egit* collat. Syrio idiomat., sed minùs rectè. Gesenius (Lexic. hebr. p. 124) וְיַחְפִּיר vertit *et turpiter agit*, sed inferiùs (p. 360) transit. tribuit sensum *pudefaciendi, ignominiâ afficiendi.**

Hithp. הִתְבָּאֵשׁ *seipsum odiosum fecit* 1 Par. 19, 16. — Derivata sequuntur.

בְּאֹשׁ (*beosch*) m. suff. בָּאְשׁוֹ · בָּאְשָׁם *fœtor* Amos 4, 10, Joël 2, 20. Jos. 34, 3.

בְּאֻשִׁים m. pl. uvæ *malæ*, acidæ et immaturæ, *labruscæ*, ut optimè Vulgat. Jes. 5, 2, 4. Alii *aconitum, napellum* sed malè intelligunt.

בָּאְשָׁה f. *herba fœtida et mala* Job 31, 40.

בָּבָה (pro נְבָאבָה, נְבָבָה) f. pr. *cavitas, foramen*, hinc constr. בָּבַת עַיִן *pupilla oculi* Zach. 2, 12. — Rad. נָבַב.

בֵּבַי n. pr. viri Esr. 2, 11. 8, 11. Neh. 7, 16.

בָּבֶל nom. propr. *Babel, Babylon,*

urbs Asiæ, celeberrima ad Euphratem sita, quæ Babyloniæ metropolis fuit Gen. 10, 10. 11, 9: 2 Reg. 17, 24, 20, 12 sq. Mich. 4, 10, etc. Item *Babylonia* provincia Ps. 87, 4. 137, 1. Jes. 14, 4, undè sæpè מֶלֶךְ בָּבֶל *rex Babyloniæ*, quod quidem nomen etiam Persiæ regibus tribuitur, ut Cyro Esr. 5, 13, Artaxerxi Neh. 13, 6, cf. אַשּׁוּר.

בַּג vox persica *cibum* designans, in composito פַּתְבַּג (q. v.) obvium, præterea Ezech. 25, 7 Chethib: וּנְתַתִּיךָ לְבַג לַגּוֹיִם *et dabo te cibum populis*. Attamen rectius cum omnibus Verss. antiquis legeris לְבַז *in prædam*, quod commendant similes formulæ Jer. 15, 13, 17, 3, maximè Eze. 26, 5. 34, 28.

בָּגַד part. act. בּוֹגֵד, f. בֹּגְדָה, pl. m. בֹּגְדִים, inf. abs. בָּגוֹד, constr. בְּגֹד, suff. בִּגְדוֹ, fut. יִבְגֹּד, semel יִבְגַּד (Mal. 2, 10) pr. *texit*, indè 1) *tectè, fraudulenter perfidè egit*. Ponitur absol. 1 Sam. 14, 33. Job 6, 15, sæpius sq. בְּ pers. *perfidè deseruit* Ex. 21, 8. Jud. 9, 23. Hos 5, 7. 6, 7, etc. raro sq. מִן Jer. 3, 20, et acc. Ps. 73, 15. Part. בֹּגְדִים *qui perfidè à Deo defecerunt impii* (LXX. παράνομοι). Prov. 2, 22. 11, 3, 6. 13, 2, 15. Ps. 25, 3. 59, 6. Jer. 9, 1. — 2) *oppressit, afflixit, rapuit* i. q. עָשַׁק, גָּזַל. Jes. 21, 2. 24, 16. 33, 1. De petulantiâ Hab. 2, 5.— Deriv. seq.

בֶּגֶד m. (f. Lev. 6, 20) in pausâ בָּגֶד, suff. בִּגְדִי, בִּגְדוֹ, pl. בְּגָדִים, constr. בִּגְדֵי, suff. בְּגָדֶיךָ, f. cum suff. בִּגְדוֹתֶיךָ; 1) *stragula, pannus*, quo aliquid involvitur Num. 4, 6—13, de stragulis lecti 1 Sam. 19, 13: 1 Reg. 1, 1. — 2) *vestis* Gen. 39, 12, etc. 1 Reg. 22, 10. Ps. 45, 9, etc.— 3) *perfidia* Jer. 12, 1. — 4) *rapina* Jes. 24, 16.

בֹּגְדוֹת f. pl. *perfidiæ* Soph. 3, 4.

בָּגוֹד m. בָּגוֹדָה f. adj. *perfidus* Jer. 3, 7, 10.

בִּגְוַי n. pr. viri Esr. 2, 2, 14. 8, 14. Neh. 7, 19.

בִּגְתָא nomen propr. viri Esther 1, 10.

בִּגְתָן id. Esth. 2, 21, et בִּגְתָנָא 6, 2.

בַּד m. 1) pr. *separatio, res separata*. Ex. 30, 34: בַּד יִהְיֶה בְּבַד *separatio erit cum separatione*, i. e. quodque aromatum seorsum præparabitur; sed alii aliter (cf. quæ dixi in *Le Pentateuque*, etc. Exode, p. 216). Plur. בַּדִּים spec. *partes corporis* i. e. *membra* Job 18, 13. 41, 4, arboris i. e. *rami* Eze. 17, 6. 10, 14, indè *vectes* Ex. 25, 13 sq. Num. 4, 6 sq. Metaph. *vectes urbis* de principibus Hos. 11, 6. — In Sing. cum præf. לְבַד a) adv. *separatim, seorsum*, gall. *à part*. Ex. 26, 9. 36, 16. Sæpè hoc significatu additur suff. Gen. 21, 28: *collocabat Abrahamus septem agnos* לְבַדְּהֶן *separatim*. 30, 40. 32, 17. 45, 32, etc. Frequentius b) לְבַד cum suffix. est i. q. *solus, a, um*. Undè לְבַדִּי *solus ego*, לְבַדְּךָ *solus tu*, לְבַדּוֹ *solus ille*, לְבַדָּם *soli illi*, etiam post casus obliquos, ut לְךָ לְבַדְּךָ *tibi soli* Ps. 51, 6, צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ pr. de *justitia*

tui, *tui solius* i. e. *tua solius justitia* Ps. 71, 16. c) *solùm*, *tantummodò* Jes. 26, 13. Eccl. 7, 29. d) sq. מִן abit in præp. *præter* Ex. 12, 37. Num. 29, 39. Jos. 17, 5, sq. עַל Esr. 1, 6. Idem valet מִלְּבַד Gen. 26, 1. Num. 17, 14. Deut. 4, 35. מִלְּבַד אֲשֶׁר *præter* (id) *quod* Num. 6, 21. — 2) Spec. *filum* collect. *fila*, maximè linea, indè *linteum* album, et subtile Ex. 28, 42. 39, 28. Lev. 5, 3. Plur. בַּדִּים *vestes linteæ* Eze. 9, 2 sq. Dan. 10, 5. — 3) *solitudo*. בַּדֵּי שְׁאוֹל *solitudines inferni* Job 17, 16. multis tamen est *vectes inferni* i. e. *portæ inferni*, sed בַּדִּים signif. tantùm *vectes ad portandum*, et nusquàm usurpatur pro *pessulis* qui hebr. בְּרִיחִים dicuntur. — 4) Plur. בַּדִּים *nugæ*, *mendacia*, Job 11, 3. Jes. 16, 6. Jer. 48, 30. It. i. q. אַנְשֵׁי בַדִּים *mendaces* de hariolis et pseudoprophetis. Jes. 44, 25. Jer. 50, 36.— Rad. בָּדַד.

בָּדָא *effinxit*, *commentus est* 1 Reg. 12, 33. Neh. 6, 8. Part. cum suff. בּוֹדָאם per Syriasmum pro בֹּדְאָם Neh. loc. citat.

בָּדַד 1) pr. *separavit*. — 2) *separavit se*, *solitarius fuit*. Part. בּוֹדֵד *solitarius*. Jes. 14, 31. Hos. 8, 9. Ps. 102, 8. — 3) i. q. בָּדָא *effinxit*, *commentus est*. — Deriv. בַּד et

בָּדָד m. *separatio*, indè adv. *seorsùm* Lev. 13, 46, *solitariè*, quod latinè plerumque adjectivo *solus*, *a*, *um* exprimitur Jes. 27, 10: *urbs munita* stat *sola* i. e. derelicta Deut. 32, 12: *Jehova solus ducebat eum*. It. לְבָדָד *solitariè* pro *solus*, *a*, *um* Num. 23, 9. Mich. 7, 14. Ps. 4, 9.

בְּדַד n. pr. viri Gen. 36, 35.

בְּדֵי v. דַּי.

בֵּדְיָה n. pr. viri Esr. 10, 35.

בְּדִיל m. pl. cum suff. f. בְּדִילַיִךְ; 1) *stannum* i. e. plumbum nigrum, quod in fodinis invenitur argento mixtum, et vi ignis ab eo *separatur* Jes. 1, 25. — 2) *plumbum album* Num. 31, 22. Eze. 22, 18, 20. 27, 12. — Radix

בָּדַל vicin. בָּתַל *separavit*, *discrevit*. Niph. נִבְדַּל, part. נִבְדָּל 1) *sejunctus est*, *sejunxit se*, sq. מִן Esr. 6, 21. 9, 10, 11, it. *selectus est* Esr. 10, 16, sq. לְ ad aliquid 1 Par. 23, 13. — 2) *seclusus est*, Esr. 10, 8.— 3) *discessit* sq. מִן loci Num. 16, 21, sq. אֶל *discessit in partes* alicujus 1 Par. 12, 8.

Hiph. הִבְדִּיל 1) *separavit*, *disjunxit* Lev. 1, 17, ut duo loca velo, pariete, muro Gen. 1, 6. Ex. 26, 33. Eze. 42, 20, res antea permixtas Gen. 1, 4. — 2) Translatè ad animum: *discrevit*, *distinxit* res diversas Lev. 10, 9, 10. 11, 47. 20, 25. In utrâque hâc signif. (no. 1. 2) seq. בֵּין — וּבֵין — Gen. 1, 4, 7. Ex. 26, 33. בֵּין — לְבֵין Jes. 59, 2. בֵּין — לְ Gen. 1, 6.—3) *sejunxit* à reliquis, *selegit* ex iis sq. מִן Num. 8, 14. 16, 9. Lev. 20, 24, 26, it. sq. לְ rei, cui aliquid destinatur, 1 Reg. 8, 53, et sine מִן Deut. 4, 41. 10, 8: 1 Par. 25, 1, absol. Deut. 19, 7. Eze. 39, 14.— 4) *seclusit*, *segregavit* sq. מִן Neh. 13,

3, מֵעַל Jes. 56, 3. — Deriv. בְּדִיל, מִבְדָּלוֹת et

בָּדָל m. constr. בְּדַל; *pars*, *particula*, semel Am. 3, 12.

בְּדֹלַח m., Gen. 2, 12. Num. 11, 7. forsan *bdellium* (sic Aquila, Symm., Vulgat. Josephus et Theod. in Num.) i. e. *lacryma translucida odorataque* arboris crescentis *in Arabiâ, Indiâque, Mediâ ac Babylonia.* Juxta Plin. hist. nat., l. XII, c. 9. Levioris sunt momenti rationes à Bochart contra *bdellium* et in *margaritarum* gratiam allatæ, quàm ut à veterum opinione deficiam. — Etymon latet omninò, quidquid idem Bochart dixerit.

בְּדָן n. pr. viri 1 Par. 7, 17. In loco 1 Sam. 12, 11 videtur fuisse Israëlitarum judex, qui tamen in libro Jud. non commemoratur; sed LXX. Syr. Arab. habent בָּרָק.

בָּדַק, inf. constr. בְּדוֹק; 1) *fidit*, *rimas egit*, undè בֶּדֶק. — 2) denom. à בֶּדֶק, *rimas reparavit*; 2 Par. 34, 10.

בֶּדֶק m. suff. בִּדְקֵךְ; *fissura*, *rima* 2 Reg. 12, 6 sq., in nave Eze. 27, 9, 27.

בִּדְקַר n. pr. viri 2 Reg. 9, 25.

בֹּהוּ m. (pro בֹּהֶו) *vacuitas*, *inanitas* et concr. *res vacua et inanis*, i. e. sine terminis et limitibus. Ter paronomasticè jungitur voci תֹהוּ q. v. Gen. 1, 2. Jer. 4, 23. Jes. 34, 11.

בַּהַט Esth. 1, 6 marmoris species, ex quâ pavimenta fiebant. LXX. Vulgat. *smaragdites.*

בָּהִיר adject. * forsan *crustosum*, *squameum* (cf. בַּהֶרֶת), indè *crassum* quid Job 37, 21, ubi sensus est, homines nunquàm splendorem solis videre posse; quippè, vel nubibus sol circumfunditur, et jàm imaginem crustæ aut squamæ seu alicujus rei crassæ tantùm, refert, vel transeunte vento, et (ver. 22), veniente ab aquilone splendore aureo, corruscat, sed tunc illum aspicere non sustinent, cùm oculos statim fulgore suo pertringat. Hâc nimirùm comparatione utitur eliu, ut ex eâ colligat, majestatem Dei formidandam, semper inaccessam esse, ac proindè summæ esse insipientiæ nec non arrogantiæ, cum numine omnipotenti disputationem instituere, quod sibi dari Job poposcerat. Interpp. ad unum omnes בהיר vertunt *fulgentem*, *splendidum*, sed invitâ prorsùs orationis serie.*

בהל, Niph. נִבְהַל, part. נִבְהָל, f. נִבְהָלָה, fut. יִבָּהֵל, pl. cum ן parag. et in pausâ יִבָּהֵלוּן; 1) *trepidavit* Eze. 7, 27. Ps. 6, 3, 4. — 2) *perterritus*, *perculsus est* Ex. 15, 15: 1 Sam. 28, 21. Ps. 48, 6. Eze. 26, 18, sq. מִפְּנֵי Gen. 45, 3. Job 23, 15. Eccl. 8, 3. — 3) *trepide fugit* Jud. 20, 41 et univ. *festinavit* ad aliquid, sq. לְ Prov. 28, 22. — 4) *acceleratus fuit* Soph. 1, 18. — 5) subitò *periit*, juxta quosdam, Ps. 104, 29, sed rectiùs *perturbatus est*, quippè in hemistichio proximè sequenti peculiariter dicitur: *Si halitum eorum retrahas*, *extremam reddent animam.*

Pih. בִּהֵל, part. pl. מְבַהֲלִים, inf. cum suff. בַּהֲלָם, בַּהֲלֵנִי, fut. יְבַהֵל, cum suffix. יְבַהֲלֻךָ, יְבַהֲלֻמוֹ; *terrore perculit*, *perterrefecit* Dan. 11, 44. Ps. 2, 5. 83, 16. Job 22, 10, indè *fecit*,

ut animum desponderet Esr. 4, 4 Keri. —2) *accceleravit* Esth. 2, 9, et 3) sq. Gerundio i. q. מִהַר *festinavit* (qs. trepidavit) aliquid facere Eccl. 5, 1. 7, 9.

Puh. part. f. Prov. 20, 21 Keri: נַחֲלָה מְבֹהֶלֶת *opes acceleratæ* i. e. nimis anxiè et festinanter comparatæ; m. pl. מְבֹהָלִים *celeres* Esth. 8, 14.

Hiph. הִבְהִיל, fut. יַבְהִיל, pl. cum suff. יַבְהִלֻהוּ 1) *perterrefecit* Job 23, 16.–2) *acceleravit* Esth. 6, 14.–3) *deturbavit* aliquem è loco. 2 Paral. 26, 20. — Deriv.

בֶּהָלָה f., pl. בֶּהָלוֹת; *terror* Lev. 26, 16. Jer. 15, 8. Cum artic. *terror κατ᾽ ἐξοχὴν*, *exitium repentinum* Jes. 65, 23.

בְּהֵמָה fem., constr. בֶּהֱמַת, suff. בְּהֶמְתְּךָ, בְּהֶמְתּוֹ (qs. a בֶּהֱמַת) plur. בְּהֵמוֹת, constr. בַּהֲמוֹת; *bestia* eaque *quadrupes, major* et general. *terrestris*. Opp. aves et reptilia. Gen. 6, 7, 20. 7, 2, 8, 23. 8, 20. Ex. 9, 25. Lev. 11, 2. Spec. 1) *quadrupedes domesticæ, pecus*, idque collect., opp. חַיַּת הָאָרֶץ Gen. 1, 24, חַיַּת הַשָּׂדֶה 2, 20. 3, 14, הַחַיָּה 7, 14, 21. Lev. 25, 7 animalia agrestia, feræ. Complectitur צֹאן et בָּקָר Gen. 47, 18. Lev. 1, 2. Alibi —2) sola *jumenta*, ut asini, cameli, opp. מִקְנֶה Gen. 34, 23. 36, 6. Num. 32, 26: 2 Reg. 3, 17. — 3) poët. *quadrupedes agrestes* et *feræ*. Ita in pl. בַּהֲמוֹת Deut. 32, 24. Hab. 2, 17, maximè sq. הָאָרֶץ Deut. 28, 26. Jes. 18, 6, הַשָּׂדֶה, שָׂדַי 1 Sam. 17, 44. Joël 1, 20, יַעַר Mich. 5, 7. — Sed בְּהֵמוֹת Job 40, 15 (10) est —4) pl. majest. seu excell. (propterea sq. sing. masc.) *quadrupes magna, ingens*, quo nomine *hippopotamus* insignitur. — Radix בהם in Arab. X conjug. *obmutuit*.

בֹּהֶן m. *pollex* sive manûs, sive pedis Ex. 29, 20. Lev. 8, 23 sq. 14, 14, etc. — Rad. בהן.

בֹּהַן n. pr. filii Ruben, à quo nomen traxit אֶבֶן־בֹּהַן locus in confiniis tribuum Judæ et Benjamin. Jos. 15. 6. 18, 17.

בְּהֹנָה f. undè plur. בְּהֹנוֹת *pollices* Jud. 1, 6, 7. — Rad. בהן.

בֹּהַק m. Lev. 13, 39, morbi genus constans crustis albis et subnigris, lepræ simile sed innoxium, neque contagiosum, quod Arabes hodiè adhuc *Bohak*, ut testatur Niebuhr (Description de l'Arabie, tom. 1 pag. 191). Cf. etiam quæ notavi in *La Sainte Bible en latin et en français*, *etc.*, tom. I, pag. 460.

בַּהֶרֶת f. pl. בֶּהָרוֹת Lev. 13, 2, 4, 19, 38, 39. * Al. *macula* al. *papula*, *pustula*, Vulgat. *quasi lucens quippiam*. Reverà in semiticis dialectis rad. בהר est *lucere, splendere*; verùm mihi probabilius est בהרת valere *crustam*, *sqamam* ob rationes quas attuli in *La Sainte Bible*, *etc.*, tom. I, p. 456, 457.*

בּוֹא, præt. בָּא, fem. בָּאָה, 2 per, בָּאתָ, f. בָּאת semel בָּאתְ 2 Sam. 14, 3. cum suff. בָּאַתְנוּ Ps. 44, 18 pl. בָּאוּ, et בָּאוּ Jer. 27, 18. 1 per. בָּאנוּ sed בָּנוּ 1 Sam. 25, 8. part. בָּא fem. בָּאָה, pl. m. בָּאִים, f. בָּאוֹת, inf. בּוֹא, sed בֹּאָה 1 Reg. 14, 12. Cum suff. בֹּאֲךָ, et בֹּאֲכָה, in pausâ בֹּאֶךָ, בֹּאָן et בֹּאֲנָה,

imp. בּוֹא, בֹּא, bis בֹּאָה 1 Sam. 20, 21 : 1 Reg. 13, 7. fut. יָבוֹא, וַיָּבֹא, sed וַיָּבֹן in Chethib 1 Reg. 12, 12. cum suffix. תְּבוֹאֶךָ, cum ה paragog. תְּבוֹאָה, atque indè תְּבוֹאָתְךָ Job 22, 21 (quod aliis est nomen), it. תָּבֹאתָה Deut. 33, 16. תָּבֹאתִי, in Keri תָּבֹאת 1 Sam. 25, 34. pl. cum suff. יְבֹאוּנִי, Ps. 119, 77, יְבֹאֻנִי 119, 41. Pl. f. תָּבֹאנָה, et תָּבֹאןָ Gen. 30, 38, it. תְּבוֹאֶינָה Jer. 9, 17. Ps. 45, 16. —1) *ingredi*, *intrare*. Oppos. יָצָא Jos. 6, 1 : 1 Reg. 13, 17. Locus, quem quis ingreditur, constr. cum בְּ, אֶל, לְ, cum ה locali, vel poët. cum accusat. Gen. 6, 18. 12, 11. Deut. 23, 25, 26. Esth. 6, 4. Ps. 100, 4. Thren. 1, 10, etc. Sq. אֶל pers. *ingredi ad aliquem* Gen. 6, 20. 7, 13. Sq. בְּ, *ingredi in* corpus Eze. 2, 2 : 2 Reg. 18, 21. Spec. a) *ingredi ad feminam*, honestè dicitur de coitu Gen. 6, 4. 16, 2. 30, 3, et sq. עַל Gen. 19, 31. b) *intrare in judicium cum* aliquo i. e. in jus vocare aliquem Jes. 3, 14. Job 22, 4. Ps. 143, 2. c) צֵאת וָבוֹא *egredi et ingredi*, formula universam vitæ agendique rationem describens. Deut. 28, 6. 1 Sam. 29, 6. Ps. 121, 8. Diversum est *egredi et ingredi antè populum* i. e. populum in bellum ducere, de duce Num. 27, 17 : 1 Sam. 18, 16 : 2 Par. 1, 10, etiam omisso לִפְנֵי הָעָם Jos. 14, 11. 1 Reg. 3, 7. d) בּוֹא בְ *consuetudinem inire* cum aliquo Jos. 23, 7. 12. e) *ingredi* de sole, i. q. *occidere* Gen. 15, 12, 17. 18, 11, etc. Plures aliæ sunt formulæ, quarum sensus facilè capitur ex locis, in quibus occurrunt.—2) *venire* Opp. הָלַךְ. Sq. אֶל pers. locive Gen. 37, 23, עַל Ex. 18, 23, עַד 2 Sam. 16, 5, לְ 1 Sam. 9, 12. Jes. 49, 18. Sæpe de rebus inanim. Job 37, 9. 38, 11. Jer. 7, 32. Spec. a) בּוֹא בְ *venire cum* aliquâ re i. e. *eam afferr*, *eoffere* 1 Reg 13, 1. Ps. 66, 13. Eccl. 5, 2. Ps. 71, 16 : *veniam cum facinoribus Domini* i. e. ea narrabo, laudabo. b) עַד לָבֹא *donec venis* Jud. 3, 3 et ellipt. לָבֹא Num. 13, 21. 34, 8, pro *usque ad*, in descript. geogr. idem est עַד־בֹּאֲךָ Gen. 19, 22, בֹּאֲךָ, בֹּאֲכָה Gen. 10, 19, 30, 13. 10. c) sq. עַד *pervenire ad* (locum) Ex. 22, 8 et metaph. *pervenire ad* aliquem i. e. eum *æquare*, ei *parem esse* 2 Sam, 23, 19, sq. אֶל 2 Sam. 23, 23. d) *supervenire* alicui, *invadere* aliquem, maximè ex inopinato Gen. 34, 27. 1 Sam. 12, 12. Job 20, 22. Raro de re bonâ et exoptata sq. עַל Jos. 23, 15. Job 22, 21. Ps. 119, 41, 77. e) i. q. *evenire*. *impleri*, *compleri* Deut. 13, 2. 18, 22. Jud. 13, 12. Prov. 13, 12, etc. f) בּוֹא בְּשֵׁמוֹת *adduci* i. e. *recenseri nominatim* 1 Par. 4, 38. — 3) rariùs *ire* i. q. הָלַךְ, Gen. 37, 30. Num. 32, 6. Jud. 19, 3. Jes. 7, 24. 22, 15. 24, 62. Jon. 1, 3. Sq. pleon. לְךָ 1 Sam, 22, 5. Spec. a) Metaph. *vivere* cum aliquo i. e. *consuetudinem habere* Ps. 26, 4. Prov. 22, 24. b) בּוֹא אֶל אֲבֹתָיו *ire ad patres suos* Gen. 15, 15 i. q. congregari ad patres suos, intrare in infernum.

Hiph. הֵבִיא, 2 pers. הֵבֵאתָ, cum suff. הֲבֵאתָנוּ Ps. 66, 11, item 1

pers. cum suff. הֲבֵאתִים Ezech. 23, 22, frequentiùs הֲבִיאֹתִיךָ, הֲבִיאֹתַנִי, plur. הֲבֵאתֶם, הֲבֵאתִים, Levit. 23, 10 et הֲבִיאֹתֶם 1 Sam. 16, 17. part. מֵבִיא, passim מֵבִי, inf. abs. הָבֵא, constr. הָבִיא cum præfix. לְהָבִיא, bis לָבִיא 2 Par. 31, 10. Jer. 39, 7, imp. הָבֵא Gen. 43, 16. Ex. 4, 6, sed הָבִיא 1 Sam. 20, 40. fut. יָבִיא, וַיָּבֵא et 1 pers. אָבִי 1 Reg. 21, 29. Mich. 1, 15; causat. conj. Kal, fermè in omnibus signif. hinc 1) *ingredi fecit, introduxit, induxit* Gen. 43, 17. Ex. 6, 8, etc. הֵבִיא בְמִשְׁפָּט *in jus vocavit* Job 14, 3. Eccl. 11, 9, *reduxit* populum i. e. in bellum et è bello, Num. 27, 17: 1 Paralip. 11, 2, *ingredi* i. e. *occidere jussit* solem Amos 8, 9. De inanim. *invexit* proventum 2 Sam. 9, 10, *tulit intrò, intùlit* Gen. 27, 10. Lev. 4, 5. 16, etc., *inseruit, immisit* Ex. 4, 9. 25, 14. 26, 11. — 2) *adduxit*, pr. de animatis, Gen. 2, 19, *advocavit, admisit* Esth. 5, 10, 12. Transl. de rebus inanim. Indè a) *attulit* Gen. 27, 10: 2 Par. 9, 10, etc. b) *obtulit* Gen. 4, 4: 1 Sam. 9, 7. 25, 27. c) *adduxit super aliquem* malum seu perniciosum quid, Gen. 6, 17. Jer. 4, 6, 5, 15. 15, 8. 32, 42. d) *evenire jussit, eventum dedit* Jes. 37, 26. 46, 11. Jer. 39, 16.

Hoph. הוּבָא, f. more chald. הֻבָאת Gen. 33, 11, et 2 pers. m. הֻבָאתָה Eze. 40, 4. part. מוּבָא, pl. מוּבָאִים, fut. יוּבָא; 1) *introductus est* Gen. 43, 18. Ps. 45, 15, *illatus est* Lev. 10, 18: 2 Reg. 12, 10 sq., *insertus, immissus est* Ex. 27, 7. — 2) *adductus est* Lev. 13, 2, 9. 14, 2, *allatus est* Gen. 33, 11. — Deriv. מָבוֹא, בִּיאָה, תְּבוּאָה, מוּבָא.

בּוּב. Quæ huc vulgò referunt, נָבוּב et בָּבָה, forsan pertinent ad rad. נָבַב.

בַּוַּי n. pr. viri Neh. 3, 18.

בּוּז, præt. בָּז, Zach. 4, 10 pro בַּז, formâ petitâ à בָּזַז, part. בָּז, inf. בּוּז fut. יָבוּז et יָבֻז; pr. forsan quemadmodum vicin. בָּזָה, i. fermè q. בּוּס *conculcare pedibus*, quod ad contemptum refertur, cf. Prov. 27, 7; indè *spernere, contemnere*. Constr. sq. acc. Prov. 1, 7, sæpius לְ 11, 12, etc. Cant. 8, 1, 7. Prov. 6, 30: *non despiciunt furem* i. e. non impunis dimittitur fur, cf. 30, 17. — Deriv.

בּוּז m. 1) *contemptus* Job 12, 5. 31, 34. — 2) n. pr. viri Gen. 22, 21, it. populi et regionis Arabiæ desertæ Jer. 25, 23. Nom. gent. בּוּזִי Job 32, 2. — 3) Tandem nom. propr. alterius viri 1 Par. 5, 14.

בּוּזָה f. *contemptus*, indè *qui contemptui est* Neh. 3, 36.

בּוּזִי n. pr. viri Eze. 1, 3.

בּוּךְ inus. in Kal, cf. אָבַךְ.

Niph. נָבוֹךְ, part. נְבֻכִים; *perplexus, perturbatus est* Esth. 3, 15, *aberravit* cum perturbatione Joel 1, 18. Ex. 14. 3. — Deriv. מְבוּכָה.

בּוּל pro יְבוּל 1) *proventus* Job 40, 15 (20) adjecto עֵץ *proventus arboris* i. e. *lignum*, vel *caudex ligni, truncus*, ut in linguâ chald. Jes. 44, 19. — 2) *pluvia vehemens, imber*, hinc nomen mensis Hebr. octavus, à novilunio Novembris ad Decembris novilunium 1 Reg. 6, 38. — Rad. יָבַל.

בּוּן eum deriv. v. בִּין.

בּוּנָה n. pr. viri 1 Par. 2, 25.

בּוּנִי v. בָּנִי.

בּוּס, part. pl. בּוֹסִים, fut. יָבוּס; vicin. בּוּז, בָּזָה; *pedibus calcare*, veluti rem neglectam, et depsectam Prov. 27, 7, tropicè *penitùs subigere* Jes. 14, 25. 63, 6. Ps. 44, 6. 60, 14. Zach. 10, 5,

Pil. בּוֹסֵס *pedibus calcavit* locum terramve sanctam Jer. 12. 10. Jes. 63, 18, adjuncta polluendi profanandique potestate, cf. καταπατεῖν i. q. βεβηλοῦν 1 Macc. 3, 45, 51. Apoc. 11, 2 et רָמַס.

Hoph. part. מוּבָס *conculcatum* (de cadavere) Jes. 14, 19.

Hithpal. part. f. מִתְבּוֹסֶסֶת *conculcandam se præbens* Eze. 16, 6, 22. — Deriv. מְבוּסָה, תְּבוּסָה.

בּוּעַ inus. sed cum vicinis בָּעָה et נָבַע *ebulliendi*, potestatem habet, et transfertur, tùm ad aquam *scaturientem* et *ebullientem*, tùm ad ulcera *ardentia*. V. אֲבַעְבֻּעֹת.

בּוּץ et בֻּץ 1 Par. 4, 21, m. *byssus* et *pannus byssinus* i. e. bombycinus, isque candidus, subtilissimus et pretiosissimus. Esth. 1, 6, 8, 15: 1 Par. 15, 27: 2 Par. 5, 12. Spec. autem usurpatur de bysso Syriorum (Eze. 27, 16), et distingui videtur ab Ægyptiorum bysso שֵׁשׁ dicta (ibid. ver. 7): alibi non differt à שֵׁשׁ et pro eo frequentatur in seq. Hebr. 1 Par. 4, 21: 2 Par. 3, 14. coll. Ex. 26, 31.—Rad. בּוּץ i. q. בִּיץ.

בּוֹצֵץ n. pr. scopuli 1 Sam. 14, 4.

בּוּקָה f. *vacuitas*, *evacuatio* i. e. vastatio, depopulatio Nah. 2, 11.— Rad. בּוּק i. q. בָּקַק.

בּוֹקֵר pr. *armentarius* (denom. à בָּקָר q. v.), spec. *opilio* Amos 7, 14.

בּוֹר m. cum ה locali בֹּרָה, suff. בֹּרוֹ, pl. בֹּרוֹת (pro בְּאֵר, בְּאֹר, à rad. בָּאַר) — 1) *fovea* 1 Sam. 13, 6. 1 Par. 11, 22.—2) spec. *cisterna* Gen. 37, 20 sq. Deut. 6, 11. — 3) *carcer subterraneus*, quia in cisternis aquâ destitutis captivi detinebantur, Gen. 40, 15. Jer. 38, Zach. 9, 11. hinc. *carcer* in genere Jes. 24, 22, pleniùs בֵּית הַבּוֹר Ex. 12, 29. Jer. 37, 16. — 4) *sepulcrum* adeoque i. q. שְׁאֹל *locus infernorum* Jes. 38, 18. Ps. 28, 1. 30, 4. 88, 5. Jes. 14, 19: *descensuri in lapides sepulcri* i. e. in sepulcris lapideis (nobilioribus) sepeliendi. עַד בּוֹר *usque ad sepulcrum* Prov. 28, 17. Jes. 14, 15: יַרְכְּתֵי־בוֹר *recessus sepulcri* i. e. imum sepulcrum.

בּוֹר i. q. בֹּר q. v.

בּוּר i. q. בָּרַר *exploravit*, inf. לָבוּר *ad explorandum* Eccl. 9, 1.

בּוֹשׁ præt. part. inf. et imp., fut. יֵבוֹשׁ *pudefieri*, *pudere* Eze. 36, 32. Est. 8, 22: בֹּשְׁתִּי לִשְׁאֹל *puduit me petere*. 9, 6. Cum verbo finit. Job 19, 3: לֹא־תֵבֹשׁוּ תַּהְכְּרוּ־לִי *sine pudore me obtunditis*. Spec. est 1) *spe et exspectatione excidere*; quod cum pudore et rubore conjunctum est Jer. 14, 3. Job 6, 20. Ps. 6, 11, etc. Contrà *non pudefactum iri* dicuntur, quicunque fiduciam in Deo posuerunt. Ps. 22, 6, etc. — 2) *perturbatus confusus est animo, maximè*

in formulâ עַד בּוֹשׁ Jud. 3, 25: *exspectabant* עַד בּוֹשׁ *usque dum perturbati sunt* 2 Reg. 2, 17. — 3) forsan i. q. יָבֵשׁ *exarescere* Hos. 13, 15.

Pil. בֹּשֵׁשׁ *cunctatus est* Ex. 32, 1. Jud. 5, 28, pr. exspectantem pudore affecit eum justo diutiùs detinendo. Cf. עַד בּוֹשׁ Jud. 3, 25.

Hiph. הֵבִישׁ 2 pers. הֱבִישׁוֹתָ, fut. יָבִישׁ (aliam formam הוֹבִישׁ habes sub rad. יָבֵשׁ) — 1) *pudore affecit* aliquem impr. propter irritos conatus. Ps. 14, 6. 44, 8, etc. — 2) *ignominiâ affecit.* Prov. 29, 15. — 3) intr. *pudenda fecit, turpiter egit.* Part. מֵבִישׁ *turpis, inhonestus, nequam.* Prov. 10, 5. 14, 35. 17, 2. Fem. מְבִישָׁה Prov. 12, 4, opp. אֵשֶׁת חַיִל.

Hithpal. fut. pl. in pausâ יִתְבֹּשָׁשׁוּ erubescent Gen. 2, 25. — Deriv. בָּשְׁנָה, מְבֻשִׁים, בֹּשֶׁת et

בּוּשָׁה f. *pudor* Eze. 7, 18. Mich. 7, 10. Ps. 89, 46, etc.

בַּז m. suff. f. בִּזָּה; *præda* Num. 14, 3. Jes. 42, 2. Jer. 15, 13. Eze. passim et 25, 7 in Keri. — Rad. בָּזַז.

בָּזָא vulgò i. q. בָּזַז *rapuit*, sed quibusdam est ut Chald. בְּזַע *fidit, dissecuit*, undè Jes. 18, 2: *populus*... אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אַרְצוֹ *cujus regionem flumina dissecant*; quod quidem satis placet.

בָּזָה, part. act. בּוֹזֶה, plur. בּוֹזִים, suff. בֹּזַי, pass. בָּזוּי, constr. בְּזוּי, f. בְּזוּיָה, fut. יִבְזֶה, apoc. יִבֶז; *sprevit, contempsit*, ut בּוּז q. v. Sq. acc. Num. 15, 31. Ps. 22, 25, etc. sq. לְ 2 Sam. 6, 16. et (apposité ad etymon) עַל Neh. 2, 19. Hinc *neglexit* Prov. 19, 16. *pro nihilo duxit* Esth. 3, 6.

Niph. part. נִבְזֶה *contemptus* Jes. 53, 3. Ps. 15, 4. Pl. נִבְזִים Mal. 2, 9.

Hiph. inf. constr. הַבְזוֹת *spernere* Esth. 1, 17. — Deriv. נִמְבְזָה, בִּזָּיוֹן et

בְּזֹה adj. verbale, constr. בְּזֹה־נֶפֶשׁ *contemptus ab hominibus* Jes. 49, 7. i. q. בְּזוּי עָם Ps. 22, 7.

בִּזָּה i. q. בַּז *præda*, sed nonnisi in seq. Hebr. 2 Paral 14, 13. 28, 14. Esr. 9, 7. Neh. 3, 36. Esth. 9, 10 sq. Dan. 11, 24, 33. — Rad. בָּזַז.

בָּזַז pl. בָּזְזוּ, בָּזַזְנוּ, semel imperf. בַּזּוֹנוּ, part. act. בֹּזֵז, plur. בֹּזְזִים, pass. בָּזוּז, inf. בֹּז, fut. יָבֹז; *diripuit, prædam egit, prædatus est, spoliavit.* Constr. absol Num. 31, 53: 1 Sam. 14, 36, et cum acc. prædæ *rapuit, raptumque asportavit* Gen. 34, 29. Num. 31, 9. Deut. 2, 35. בָּזַז בַּז *rapuit prædam* Jes. 10, 6. 33, 23. בָּזַז שָׁלָל id. 2 Par. 8, 8, tandem cum acc. loci, hominum spoliatorum Gen. 34, 27. Jes. 42, 22. Eze. 39, 10: 2 Par. 14, 13, etc.

Niph. נָבֹז, pl. נָבֹזּוּ, inf. הִבּוֹז, fut. יִבּוֹז *spoliatus est*, Jes. 24, 3. Amos 3, 11.

Puh. בֻּזַּז id. Jer. 50, 37. — Deriv. בַּז, בִּזָּה.

בִּזָּיוֹן m. *contemptio, contemptus* Esth. 1, 18. — Rad. בָּזָה.

בִּזְיוֹתְיָה n. pr. oppidi in meridionalibus Judæ Jos. 15, 28.

בָּזָק m. Eze. 1, 14 i. q. בָּרָק *fulgur*, permut. ז et ר.

בֶּזֶק n. pr. urbis Cananææ Jud. 1, 4 sq. 1 Sam. 11, 8.

בָּזַר fut. יִבְזֹר; ut פָּזַר, *dispersit*, *dissipavit* Dan. 11, 24.

Pih. בִּזֵּר *dispersit*, *in fugam conjecit* Ps. 68, 31.

בִּזְּתָא n. pr. viri Esth. 1, 10.

בָּחוֹן adj. verb. i. q. בֹּחֵן *explorator* metallorum Jer. 6, 27. — Rad. בָּחַן.

בַּחוּן (cum Dag. forti occulto) m. pl. בַּחוּנִים; *specula*, *turris* urbi obsidendæ exstructa Jes. 23, 13 in Keri. — Rad. בָּחַן.

בָּחוּר m. plur. בַּחוּרִים, constr. בַּחוּרֵי (formæ קָטוּל cum Dag. forti occulto, ut disting. à בְּחוּרִים) *juvenis*, Deut. 32, 25. Jud. 14, 10: 1 Sam. 8, 16. Jes. 62, 5. Thren. 1, 18, etc. Spec. *juvenes* ad militiam selecti Jes. 9, 16. Jer. 18, 21, Am. 4, 10, etc. — Rad. בָּחַר.

בְּחֻרוֹת v. בְּחוּרוֹת.

בַּחִין Jes. 23, 13 Cheth. v. בַּחוּן.

בָּחִיר, constr. בְּחִיר, suff. בְּחִירוֹ, pl. cum suff. בְּחִירָיו, בְּחִירַי; adject. verb. *electus* 2 Sam. 21, 6. Jes. 42, 1. 65, 9, etc. Ps. 105, 6, 43, etc. — Rad. בָּחַר.

בָּחַל *fastidivit* ex signif. chald. et syr. sic reddidit Onkelos; sed LXX. vers. syr. arab. et Vulg. est *rugire*, *ululare* Zach. 11, 8.

Puh. part. f. מְבֹחֶלֶת Prov. 20, 21 in Chethib, forsan *sordidâ avaritiâ acquisita* divitiarum possessio; sed Vulgat. *ad quam festinatur* juxta Keri מבהלת.

בָּחַן part. act. בֹּחֵן, infin. constr. בְּחֹן, imp. בְּחַן, undè cum suff. בְּחָנֵנִי, fut. יִבְחַן; 1) *exploravit*, *examinavit*, pr. metalla (ut צָרַף) Jer. 9, 6. Zach. 13, 9. Ps. 66, 10, metaph. Job 23, 10. Dein in genere Jer. 11, 20. Mal. 3, 10, 15. Ps. 95, 9, etc. — 2) *speculatus est* i. q. צָפָה.

Niph. נִבְחַן, fut. יִבָּחֵן; *exploratus*, *probatus est* Gen. 42, 15, 16. Job 34, 36.

Puh. בֹּחַן *nam probatio facta est*, Eze. 21, 18. Aliis בֹּחַן est nomen: *probatio* scil. facta est.—Deriv. præter seqq. sunt בָּחוֹן, בַּחוּן, בָּחִין.

בַּחַן m. *specula* Jes. 32, 14.

בֹּחַן m. *probatio* Jes. 28, 16.

בָּחַר, part. act. בֹּחֵר, pass. בָּחוּר. בְּחוּרִים, infin. abs. בָּחוֹר, constr. בְּחֹר, cum suff. בָּחֳרִי, imp. בְּחַר, fut. יִבְחַר; 1) *probavit* i. q. *exploravit*, *examinavit*, ut בָּחַן. Jes. 48, 10. Job. 34, 4: 2 Par. 34, 6—2) *probavit* i. q. *elegit*, *delegit*. Cum accus. ejus quod eligitur. Gen. 13, 11. Ex. 17, 19. Jos. 8, 3, etc. cum בְּ Num. 16, 5. 17, 20: 1 Sam. 10, 24, etc. semel עַל (quod desiderium rei notat) Job 36, 21, it. מִן (præferendi potestate) Ps. 84, 11.—Part. בָּחוּר *delectus*, *electus*. Ex. 14, 7. it. *præstans*, *eximius*. Cant. 5, 15.—3) *dilexit*, *delectatus est concupivit*, *placuit ei*, cum acc. Gen. 6, 2: 2 Sam. 15, 15. Jes. 1, 29. Prov. 1, 29. 3, 31; sq. בְּ Jes. 14, 1. Zach. 1, 17. 3, 2; et לְ 1 Sam. 20, 30 (ubi plures codd. בְּ). Semel prægn. sq. עַל pers. 2 Sam. 19, 39: כֹּל אֲשֶׁר־תִּבְחַר עָלַי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ *quæcunque cupies mi-*

hique (ad faciendum) *impones*, *faciam tibi.*

Niph. נִבְחַר *electus est*, sq. מִן *præstantior fuit* aliquâ re 1) Jer. 8, 3. Part. נִבְחָר *præstans* Prov. 10, 20, etc. sq. מִן *præstantior* Prov. 16, 16. 22, 1. —2) sq. לְ *electus est ab aliquo, placuit alicui.* Prov. 21, 3.

Puh. fut. יְבֻחַר *eligetur* Eccl. 9, 4 Chethib. — Deriv. בָּחִיר, בָּחוּר, מִבְחוֹר, מִבְחָר, בְּחוּרוֹת, בְּחֻרִים et בְּחֻרוֹת f. pl. undè cum suff. בְּחֻרוֹתֶיךָ et בְּחוּרוֹתֶיךָ; *juventus* Eccl. 11, 9, 12, 1.

בַּחֻרִים m. pl. cum suff. בְּחֻרָיו; id. Num. 11, 28.

בַּחֻרִים n. pr. oppiduli Benjaminitarum 2 Sam. 3, 16. 16, 5. 17, 18. 19, 17: 1 Reg. 2, 8, 10. Simonis (Onomast.) indè derivat nom. gent. בַּחֲרוּמִי 1 Par. 11, 33, et litt. transp. בַּרְחֻמִי 2 Sam. 23, 31.

בָּטָא et בָּטָה *effutivit, temerè et inconsideratè locutus est* part. act. בּוֹטֶה *blaterator, garrullus* Prov. 12, 18.

Pih. inf. בַּטֵּא, fut. יְבַטֵּא; id. Lev. 5, 4. Ps. 106, 33. —Deriv. מִבְטָא.

בָּטַח, part. act. בֹּטֵחַ, f. בֹּטְחָה, infin. constr. בְּטֹחַ, imp. בְּטַח, fut. יִבְטַח 1) *confisus est* alicui, *spem et fiduciam* in aliquo *collocavit.* Sq. בְּ Prov. 11, 28. Ps. 28, 7. עַל 2 Reg. 18, 20. 21. 24, אֶל Ps. 4, 6. 31, 7. Cum Dat. pleon. 2 Reg. 18, 21. Jer. 4, 7, 8. Rarò absol. ponitur Job 6, 20, et tunc plerumquè valet.— 2) *securus fuit, nihil sibi timuit* Jud. 18, 7, 10, 27. Jer. 12, 5. Job 40, 23. Prov. 11, 13. Part. pass. בָּטוּחַ *confisus*, signif. activâ. Jes. 26, 3. Ps. 112, 7.

Hiph. הִבְטִיחַ, part. cum suffix. מַבְטִיחִי, fut. apoc. יַבְטַח; 1) *confidere jussit*, sq. אֶל־ et עַל־. Jes. 36, 15. Jer. 28, 15. 29, 31. —2) absol. *securum fecit* Ps. 22, 10. — Deriv. אֲבַטִּחִים, seqq. et מִבְטָח.

בֶּטַח m. — 1) *fiducia*, et adv. *fidenter*, *confidenti animo* Gen. 34, 25. — 2) *securitas* Jes. 32, 17. Alibi semper לָבֶטַח et בֶּטַח adv. a) *sine periculo et metu*, *tutò* Lev. 25, 18, 19. 26, 5. Deut. 33, 12: 1 Sam. 12, 11. b) *sine metu*, *securè.* Mich. 2, 8. De nimis securo et incauto Jud. 8, 11. Jer. 49, 31. —3) n. pr. oppidi Syriæ 2 Sam. 8, 8, quod 1 Paral. 18. 8 טִבְחַת scribitur.

בִּטְחָה f. *fiducia* Jes. 30, 15.

בִּטָּחוֹן m. *fiducia* Jes. 36, 4, *spes* Eccl. 9, 4.

בַּטֻּחוֹת f. plur. pr. *securitates* i. e. tranquillitas secura Job 12, 6.

בָּטַל *cessavit*, *feriatus est.* Eccl. 12, 3.

בֶּטֶן f. suff. בִּטְנִי; 1) *venter* Num. 5, 22. Jud. 3, 21. Ezech. 3, 3, etc. —2) *uterus* Gen. 25, 23. 24. מִן־הַבֶּטֶן, מִבֶּטֶן et pleniùs מִבֶּטֶן אִמִּי *indè ab utero*, hyperbol. pro *à teneris.* פְּרִי־בֶטֶן *soboles*, *proles* Gen. 30, 2. Deut. 7, 13. Jes. 13, 18. Mich. 6, 7, ubique de prole jam natâ, non de fœtu, etiam sq. genit. patris (Mich. l. c). De uno filio dicitur בַּר בִּטְנִי *filius uteri mei* Prov. 31, 2, ubi suff. refertur ad matrem; sed Job 3, 10 בִּטְנִי *uterus meus*

est *uterus matris meæ* et בְּנֵי בִטְנִי Job 19, 17 non intelligendi videntur *Jobi filii* (hi enim perierant 1, 19 cf. 29, 5), sed probab. fratres uterini, ἀδελφοὶ cf. Ps. 69, 9). — 3) *intima pars rei* i. q. קֶרֶב. — בֶּטֶן שְׁאוֹל *intimum inferni* Jon. 2, 3. Impr. de imo pectore hominis. Job 15, 35. 32, 18. Prov. 22, 18. collat. חַדְרֵי בֶטֶן Prov. 18, 8. 20, 27, 30. 26, 22. — 4) *prominentia* columnarum ventri similis 1 Reg. 7, 20. — 5) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 25.

בָּטְנִים plur. Gen. 43, 11 *pistacia*, nuces oblungæ à tumore quasi *ventris*, ut volunt, quibus et nunc abundant Syria et Palæstina. Vid. Celsius, Hierobot. et Bochart, Geogr. Part. II, lib. 2, cap. 9.

בְּטֹנִים n. pr. oppidi in tribu Gad Jos. 13, 26.

בִּי *quæsò*, *obsecrò*, ubiquè sq. אֲדֹנָי, אֲדֹנִי, Gen. 43, 20. 44, 18. Ex. 4, 10. Jos. 7, 8. Jud. 6, 13: 1 Sam. 1, 26: 1 Reg. 3, 17, etc. W. Gesenio est pr. *precatio*, *rogatio*, ità ut sit pro בְּעִי à rad. בָּעָה. Vide, si placet, quæ disputavit in Thes. p. 222.

בִּיאָה f. *introitus* Eze. 8, 5.

בִּין et בּוּן, præt. בַּנְתָּה Ps. 139, 2, sed בִּינֹתִי Dan. 9, 2, part. act. בָּן, pl. בָּנִים, inf. et imp. בִּין, fut. יָבִין, apoc. et conv. וַיָּבֶן, יָבֵן; pr. ut in arab. *secuit*, *fidit* (undè בֵּין *separatio*, *intervallum*), metaphor. *distinctè cognovit* (Gall. *distinguer*), *dijudicavit* (sic Lat. *videre* et *dividere*, *cernere* et *decernere*); hinc *intellexit*. Spec. 1) *animadvertit* oculis i. q. *vidit*. Cum acc. Prov. 7, 7. בְּ Neh. 13, 7, לְ Job 9, 11. 23, 8, auribus i. q. *audivit*, Job 23, 5. Prov. 29, 19, tactu i. q. *sensit*, de rebus inanim. Ps. 58, 10. — 2) *animum advertit* ad aliquid, *attendit*, cum acc. Deut. 32, 7. Dan. 10, 1. Ps. 5, 2. Prov. 23, 1, etc. בְּ Esr. 8, 15. Dan. 9, 2. 23, אֶל Ps. 28, 5, לְ Deut. 32, 29. Job 14, 21. Jes. 32, 4, עַל Dan. 11, 30, 37, absol. Ps. 94, 7. — 3) *intellexit* Jes. 6, 9. Dan. 12, 8. sq. כִּי 1 Sam. 3, 8: 2 Sam. 12, 19. Jes. 43, 10. — 4) *compertum habuit*, *scivit*, *novit*, sq. acc. Ps. 19, 13. Job 38, 20, לְ Ps. 139, 2. — 5) absol. *sapuit* Hos. 4, 14. Job 42, 3. 18, 2. Part. plur. בָּנִים *sapientes*, *prudentes* Jer. 49, 7.

Niph. נָבוֹן, 1 pers. נְבֻנוֹתִי *intelligens*, *prudens fuit* Jes. 10, 13. Part. adj. נָבוֹן *intelligens*, *rerum peritus*, Gen. 41, 33, 39. Deut. 1, 13. 4, 6. Jes. 5, 21. נְבוֹן דָּבָר *sermonis peritus*, *eloquens* 1 Sam. 16, 18.

Pi. בּוֹנֵן fut. cum suff. יְבוֹנְנֵהוּ *curavit eum* Deut. 32, 10. —* Sic vulgò, sed forsan rectiùs verbum hoc loco denomin. est à בֵּין *inter* et vertendum: *statuit eum inter* columnam nubis et columnam ignis, coll. Ex. 13, 24, 25. 14, 19, 20. Hunc sensum non minùs efflagitat יְסֹבְבֶנְהוּ *circumdedit* immediatè præcedens, ut patet vel leviter attendenti. *

Hiph. הֵבִין, pl. 2 pers. הֲבִינוֹתֶם, part. מֵבִין, pl. מְבִינִים, infin. הָבִין, suff. הֲבִינְךָ, imp. הָבֵן, suff. הֲבִינֵנִי, fut. יָבִין; 1) causat. *intelligere fecit* aliquem aliquid, i. e. *declaravit*, *explicavit*. Dan. 8, 16, 27. Neh. 8, 8.

it. *docuit*, *instruxit*, cum acc. pers. Neh. 8, 9. Ps. 119, 34, 73, 130. Jes. 40, 14, simul et rei Ps. 119, 27. Prov. 8, 5. Alibi cum accusat. rei et dat. person. Job 6, 24. Dan. 11 33 et accusat. pers. et dat. rei Nehem. 8, 7; *intelligentem reddidit* Job 32, 8. —2) *percepit*, velut rumorem Jes. 28, 19; *animum advertit ad* aliquid, cum בְּ Dan. 9, 23. 10, 11. Neh. 8, 12, אֶל Ps. 33, 15; et absol. Dan. 8, 5. 17; *discrevit, intellexit* 1 Reg. 3, 9; *scivit*, *novit* Mich. 4, 12. Job 28, 23, etc. *peritus fuit rei*, sq. בְּ Dan. 1, 17 et acc. Dan. 8, 23. Prov. 1, 6, it. abs. Jes. 29, 16; *sapuit*. Jes. 57, 1. Part. מֵבִין *sapiens*, Prov. 8, 9. 17, 10, 24. 28, 7, 11. *doctus*, *peritus* Esr. 8, 16: 1 Chron. 27, 32.

Hithp. הִתְבּוֹנֵן pl. in pausâ הִתְבּוֹנָנוּ Jes. 52, 15, imp. הִתְבּוֹנֵן, fut. יִתְבּוֹנֵן in pausâ יִתְבּוֹנָן; 1) pr. *attentum se exhibuit*, i. e. *animum advertit*, *attendit*, absol. Jer. 2, 10. 9, 16. Job 11, 11, sq. אֶל 1 Reg. 3, 21. Jes. 14, 16, עַל Job 31, 1. Ps. 37, 10; עַד Job 32, 12. 38, 18; בְּ Jer. 30, 24. Job 30, 20; cum acc. Job 37, 14; hinc— 2) *percepit* cum acc. Job 26, 14. —3) *sapuit* pr. *sapientem se præbuit* Ps. 119, 100, 104. -Deriv. תְּבוּן, תְּבוּנָה et seq.

בֵּין, constr. בֵּין; suff. בֵּינִי, בֵּינְךָ, in pausâ בֵּינֶךָ; בֵּינוֹ, dual. בֵּנַיִם, pl. בֵּינִים et בֵּינוֹת, undè cum suff. בֵּינָיו, בֵּינֵיכֶם et בֵּינֵינוּ Jos. 22, 25. בֵּנֵינוּ et בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם; pr. *separatio*, *intervallum*, *spatium interjectum*; sed abit in præp. 1) *inter* Job 30, 7. Prov. 6, 19, etc. Duplic. *inter — inter* est בֵּין — וּבֵין Gen. 26, 28. Ex. 11, 7. Jos. 22, 25 etc. rariùs בֵּין — לְ (pr. *intervallum — usquè ad*) Gen. 1, 6. Lev. 20, 25. Deut. 17, 8, בֵּין — לְבֵין Jes. 59, 2, בֵּין — וְלְ Joel 2, 17. Ubi seq. verba videndi, intelligendi, docendi, hæc signif. videre, intelligere, docere, quid intersit *inter et inter*. Mal. 3, 18: וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע *videbitis*, *quid intersit inter justum et impium*, sic 2 Sam. 19, 36: 1 Reg. 3, 9. Eze. 44, 23. Jon. 4, 11. — 2) *intra* Job 24, 11. Prov. 26, 13. De tempore *intra decem dies* Neh. 5, 18. — Dual. בֵּנַיִם *spatium inter duas acies medium*, undè אִישׁ־הַבֵּנַיִם 1 Sam. 17, 4, 23, *intercessor*, μεσίτης, monomachiâ litem diremptūrus, de Goliatho. — Compon. cum aliis præp. עַל־בֵּין *inter* אֶל־בֵּינוֹת et אֶל־בֵּין *usquè inter* Eze. 19, 11. בְּבֵין *inter* Jes. 44, 4, ubi aliis est *sicut inter*, sed tunc כְּבֵין legend. מִבֵּן *è medio*, gall. *d'entre* Zach. 6, 1. Ps. 104, 12, etc. מִבֵּינוֹת לְ *inter*, *intrà* i. q. בֵּינוֹת Eze. 10, 2, 6, 7.

בִּינָה f. constr. בִּינַת, suff. בִּינָתִי, pl. בִּינוֹת; 1) *intellectus* Jes. 33, 19. Dan. 8, 15, etc. — 2) *intelligentia*, *prudentia* Jes. 27, 11. Prov. 4, 5. Job 28, 12, etc. יָדַע בִּינָה *intelligens fuit* vel *factus est* Jes. 29, 24. Job 38, 4. Prov. 4, 1. Jes. 29, 24. Spec. *peritia* artis vel disciplinæ 2 Par. 2, 12: 1 Par. 12, 32: יֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים *temporis rationum periti*.

בּיץ arab. *album esse*. Indè

בֵּיצִים pl. m. terminat. sed jungitur adjectivo fem. Jes. 10, 14. constr. בֵּיצֵי, suff. בֵּיצֵיהֶם; *ovum* Deut. 22,

6. Jes. 10, 14. 59, 5. Job 39, 14.

בִּיר m. *puteus* i. q. בְּאֵר Jer. 6, 7 in Keri.

בִּירָה f. 1) *palatium*, *arx*, de arce Susorum Neh. 1, 1. Esth. 1, 2. 2, 3, 8. 3, 15. Dan. 8, 2, de totâ urbe adjacente Esth. 1, 5. 2, 5. 8, 14. 9, 6, 11, 12, de arce templi Hierosol. Neh. 2, 8. — 2) *templum* 1 Par. 29, 1, 19.—Quoad etymon, videtur esse originis persicæ, ut

בִּירָנִית f. undè pl. בִּירָנִיּוֹת *arces*, *castella* 2 Par. 17, 12. 27, 4.

בַּיִת m. constr. בֵּית, suff. בֵּיתוֹ, cum ה locali בַּיְתָה, constr. בֵּיתָה, pl. בָּתִּים (bottim) constr. בָּתֵּי, suff. בָּתֵּיהֶם, בָּתֵּיכֶם, בָּתֵּינוּ; — *domus*, בֶּן־הַבַּיִת *filius domus* Gen. 15, 3. Eccl. 2, 7 et יְלִיד בַּיִת Gen. 17, 12, 27. Jer. 2, 14, est *verna*, servus *in domo natus*, אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת apud privatos homines est οἰκόνομος, *dispensator*, servus rei familiari reliquisque servis præfectus Gen. 43, 16. 44, 1, sed v. infra no. 3. *Domus luteæ* Job 4, 19 sunt corpora humana, utpote fragilia et caduca (cf. 2 Cor. 5, 1 ibique intpp.). *Domus Dei* est universus mundus Ps. 36, 9. In Acc. constr. בֵּית sæpè pro בְּבֵית Gen. 24, 23. 38, 11, etc. Spec. est 1) *tentorium* Gen. 27, 15. 33, 17, de tabernaculo fœderis, et Ex. 23, 19. Jos. 6, 24, etc. —2) *palatium*, *arx* Gen. 12, 15 : 2 Sam. 11, 2, 9 : 1 Reg. 9, 1, etc. Interdum הַבַּיִת dicitur et κατ' ἐξοχὴν pro בֵּית הַמֶּלֶךְ, undè אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת *præfectus palatii* 1 Reg. 4, 6 : 2 Reg. 10, 5. 15; 5. Jes. 22, 15, ut רַב הַבַּיִת Esth. 1, 8. Passim est certa ædium pars, ut conclave Esth. 2, 3, 9, cœnaculum Cant. 2, 4. Esth. 7, 8.—3) *ædes*, *templum* 1 Sam. 5, 2, 5 : 1 Reg. 6, 5. Jes. 66, 1, etc. — 4) *sepulcrum* Jes. 14, 18. — 5) *habitaculum*, *mansio*, *locus* cujuscunque generis Ps. 84, 4. Job 17, 13. 27, 18, etc. Hinc *receptaculum*. בָּתֵּי נֶפֶשׁ *olfactoriola* Jes. 3, 20. בָּתִּים לַבְּרִיחִים, בָּתִּים לַבַּדִּים *receptacula vectium* Ex. 26, 29. 36, 34. 37, 14. 38, 5. בֵּית אֲבָנִים *locus lapidosus* (in terra) Job 8, 17. Neh. 2, 3. Eze. 41, 9 : בֵּית צְלָעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת *spatium conclavium templi lateralium*. — 6) *interior pars*, *quod intus*, *intra est* (Opp. חוּץ *extra*, *foras*). בַּיְתָה, מִבַּיִת et מִבַּיְתָה *intus intrinsecus*. Oppos. מִחוּץ · בֵּית לְ, לְמִבֵּית לְ, מִבֵּית לְ, *intra* (spatium quoddam). אֶל־מִבֵּית לְ *intra*, cum accus.—7) Metonym. *qui versantur in domo*, *familia* Gen. 7, 1 : 12, 17, etc. Ita *domus regis*, de aulicis Jes. 22, 18. — 8) *nepotes*, *posteri*, *prosapia* i. q. בָּנִים (et ita plurali jungitur Jes. 2, 5) Gen. 18, 19. בֵּית לֵוִי i. q. בְּנֵי לֵוִי Ex. 2, 1, בֵּית יוֹסֵף Jos. 17, 17. בֵּית דָּוִד *gens davidica* 1 Sam. 20, 16. Jes. 7, 2, 13. בָּנָה בַּיִת לְ *prolem*, *sobolem dedit alicui*, de leviro (i. q. הֵקִים שֵׁם לְ) Deut. 25, 9, de Deo 1 Sam. 2, 35. 25, 28 : 2 Sam. 7, 27. Cf. Ruth. 4, 11. Idem valet עָשָׂה בַּיִת לְ Ex. 1, 21 : 2 Sam. 7, 11. — 9) *res*, *opes*, quæ in domo asservantur; *totaque res familiaris* Gen. 15, 2. Esth. 8, 1, 2, 7.—10) בֵּית אָב *domus* seu *familia paterna* Gen. 31, 30. Not.

in censibus Hebræorum singulæ *tribus* (מַטּוֹת ,שְׁבָטִים) dividebantur in *familias* (מִשְׁפָּחוֹת), familiæ in *domos paternas* (בֵּית הָאָבוֹת) Hinc רָאשֵׁי רָאשִׁים לְבֵית ,14 ,Ex. 6 בֵּית אֲבוֹתָם אֲבוֹתָם 1 Par. 5, 24, vel per ellipsin רָאשֵׁי הָאָבוֹת Num. 31, 26. Jos. 14, 1, vel שָׂרֵי הָאָבוֹת 1 Par. 29, 6, נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת 2 Par. 5, 2 *principes domuum, patriarchæ.* — Quod ad etymon attinet, est forsan בַּיִת pro בָּנִית, à rad. בָּנָה, et pl. בָּתִּים pro בָּנְיָתִים, primùm excluso נ ut persæpè, dein in pl. correpto י in Daghesch velut in אִישׁ, אִשָּׁה, etc. Quod etymon valdè commendat præterea ipsamet significatio. — Sæpissimè בֵּית præmittitur nom. pr. oppidorum, modò necessariò, modò ita ut etiam omitti queat: sic בֵּית אָוֶן opp. tribûs Benjamin, Jos. 7, 2 : 1 Sam. 13, 5, etc. בֵּית אֵל (olim לוּז dicta Gen. 28, 19) oppid. inter Jerusalem et Sichem sita Gen. 35, 1. Jos. 16, etc. Contemptim à prophetis vocatur בֵּית־אָוֶן, vid. אָוֶן. Nom. gent. בֵּית הָאֱלִי 1 Reg. 16, 34. — בֵּית הָאֵצֶל opp. Judææ vel Samariæ Mich. 1, 11. — בֵּית אַרְבֵאל Hos. 10, 14, aliis eadem est ac Ἄρβηλα Galilæorum (1 Macc. 9, 2), aliis ab eâ diversa. — בֵּית בַּעַל מְעוֹן Jos. 13, 17, alibi בַּעַל מְעוֹן Num. 32, 38 et בֵּית מְעוֹן Jer. 48, 23 opp. in tribu Ruben. Idem videtur בְּעֹן (pro מְעוֹן) Num. 32, 3. — בֵּית בִּרְאִי opp. Simeonitarum 1 Par. 4, 31. — בֵּית בָּרָה Jud. 7, 24 locus ad Jordanem, prob. pro בֵּית עֲבָרָה, cf. Βηθαβαρά Joan. 1, 28 in codd. multis. — בֵּית גָּדֵר opp. tribûs Judæ 1 Par. 2, 51 i. q. גְּדֵרָה, q. v. — בֵּית גִּלְגָּל Neh. 12, 29 i. q. גִּלְגָּל q. v. — בֵּית גָּמוּל opp. Moabitarum Jer. 48, 23. — בֵּית דִּבְלָתַיִם Jer. 48, 22 et דִּבְלָתָיְמָה Num. 33, 46 opp. Moab. — בֵּית דָּגוֹן opp. 1) tribûs Judæ Jos. 15, 41; — 2) tribûs Aser Jos. 19, 27. — בֵּית הָרָם Jos. 13, 27 urbs Gaditarum, Num. 32, 36 בֵּית הָרָן appellata. — בֵּית חָגְלָה opp. Benjaminit. in confiniis Judæ Jos. 15, 6. 18, 19. 21. — בֵּית חָנָן opp. Judæorum vel Danitarum 1 Reg. 4, 9. — בֵּית חֹרוֹן duo oppida tribûs Ephraim; alterum, *superius* dictum in septentr. ejus tribûs parte (Jos. 16, 5. 21, 22), alterum *inferius* in limite Benjaminitarum situm erat (Jos. 16, 3. 18, 13). Bis (Jos. 10, 11 : 2 Par. 25, 13) Beth-horon κατ' ἐξοχὴν memoratur, et apud Josue certè *inferius* intelligendum. — בֵּית הַיְשִׁימוֹת opp. Rubenitarum ad Jordanem Num. 33, 49, Jos. 12, 3. 13, 20. Eze. 29, 9. — בֵּית כָּר locus in Philistæorum regione situs 1 Sam. 7, 11. — בֵּית הַכֶּרֶם opp. Judæ Jer. 6, 1. Neh. 3, 14. — בֵּית לְבָאוֹת Jos. 19, 6, et לְבָאוֹת Jos. 15, 32. urbs Simeonitarum. — בֵּית לְעַפְרָה v. עָפְרָה — בֵּית לֶחֶם 1) opp. tribûs Judæ, patria Davidis et Christi (olim אֶפְרָתָה Gen. 35, 19) Jud. 17, 7, 9. Ruth 1, 1, 2. Mich. 5, 1. Nom. gent. בֵּית הַלַּחְמִי 1 Sam. 16, 1, 18. 17, 58. — 2) opp. tribûs Zabulon Jos. 19, 15. — בֵּית מִלּוֹא v. מִלּוֹא. — בֵּית מַעֲכָה — בֵּית בַּעַל מְעוֹן v. בֵּית מְעוֹן opp. in radicibus Hermon. 2 Sam 20, 14; cf. מַעֲכָה et אָבֵל בֵּית מַעֲכָה. — בֵּית הַמֶּרְחָק locus ad torrentem Cedron

2 Sam. 15, 17.—בֵּית הַמַּרְכָּבוֹת opp. Simeonitarum Jos. 19, 5 : 1 Par. 4. 31.—בֵּית נִמְרָה Num. 32, 36. Jos. 13, 27; et נִמְרָה Num. 32, 3 opp. in tribu Gad.—בֵּית עֶדֶן urbs regia Syriæ in monte Libano Amos 1, 5.—בֵּית עַזְמָוֶת Neh. 7, 28 et simpl. עַזְמָוֶת ib. 12, 29. Esr. 2, 24 vicus tribûs Judæ vel Benjamin. — בֵּית הָעֵמֶק opp. in tribu Aser Jos. 19, 27. — בֵּית עֲנוֹת opp. tribûs Judæ Jos. 15, 59.-בֵּית עֲנָת opp. Nephtalitarum Jos. 19, 38. Jud. 1, 33.—בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים locus propè Samariam 2 Reg. 10, 12, et omisso הָרֹעִים vers. 14.—בֵּית עֲרָבָה et בֵּית הָעֲרָבָה opp. in confiniis tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 6. 18, 22, omisso בֵּית Jos. 18, 18.— בֵּית פֶּלֶט opp. in australibus Judæ Jos. 15, 27.—בֵּית פְּעוֹר urbs Moabitarum Deut. 3, 29. 34, 6. Jos. 13, 20. — בֵּית פַּצֵּץ opp. Issacharit. Jos. 19, 21.— בֵּית צוּר opp. in montanis Judæ Jos. 15, 58 : 2 Par. 11, 7. —בֵּית רְחֹב Jud. 18, 28 : 2 Sam. 10, 6, alibi רְחֹב (nisi fortè *Beth Rechob* regionem denotat, *Rechob* urbem), urbs in tribu Aser sita, Num. 13, 21. Jos. 19, 28, 30. 21, 31 : Jud. 1, 31. Syriæ pars vicina appellatur אֲרַם רְחֹב 2 Sam. 10, 6, אֲרַם בֵּית רְחֹב ib. vers. 8.—בֵּית שְׁאָן Jos. 17, 11, 16, contr. בֵּית שָׁן 1 Sam. 31, 20, 12, et בֵּית שַׁן 2 Sam. 21, 12 urbs Manassitarum, cis Jordanem sita, posteà Scythopolis dicta (LXX Jud. 1, 27).— בֵּית הַשִּׁטָּה opp. ad Jordanem Jud. 7, 22.—בֵּית שֶׁמֶשׁ opp. 1) Levitarum, in limitibus tribuum Judæ et Dan et Philistææ Jos. 15, 10. 21, 16 : 1 Sam. 6. 12, etc. Constr. cum plur. 1 Sam. 6, 13, ubi cives intelligendi. N. gent. בֵּית הַשִּׁמְשִׁי ibid. vers. 14, 18.—2) Nephtalitarum Jos. 19, 38. Jud. 1, 33. — 3) Issacharitarum Jos. 19, 22. — 4) i. q. אֹן Heliopolis Ægypti Jer. 43, 13.—בֵּית תַּפּוּחַ opp. tribûs Judæ. Jos. 15, 53.

בִּיתָן m. constr. בִּיתַן *palatium* Esth. 1, 5. 7; 7, 8.

בכא i. q. בָּכָה *flevit*, *lacrymavit*. Hinc :

בָּכָא m. 1) *fletus* Ps. 84, 7 : עֵמֶק הַבָּכָא *vallis fletûs* i. e. infortunii, sec. omnes vet. interpr. sed aliis est n. pr.— 2) pl. בְּכָאִים 2 Sam. 5, 23. 24. 1 Par. 14, 13, 14, arbor quæ, auctore Celsio, eadem est ac arab. *Bacâ*, arbor prope Meccam et in locis vicinis crescens, temperamento calida et sicca; sed cum ejus folium resecatur, lacryma quædam indè destillat alba, calida et acris.

בָּכָה part. act. בֹּכֶה, f. בֹּכִיָּה; inf. abs. בָּכוֹ et בָּכֹה, constr. בְּכוֹת; fut. יִבְכֶּה, conv. וַיֵּבְךְּ, pl. cum ן parag. in pausâ יִבְכָּיוּן; pr. i. q. בָּכָא *stillavit, guttatim fluxit*; hinc *flevit*, Gen. 43, 30 : 2 Sam. 19, 2. Esr. 10, 1. Sq. acc. *deflevit*, *luxit* aliquem, maxime mortuum. Gen. 23, 2. 37, 35. 50, 3, it. sq. עַל Jud. 11, 37. Thren. 1, 16, אֶל 2 Sam. 1, 24. Eze. 27, 31 et לְ Jer. 22, 10. Job 30, 25. Sq. עַל præterea est *lamentando adiit* aliquem Num. 11, 13. Jud. 14, 16; et *flevit super* aliquo i. e. in amplexu ejus, Gen. 45, 15. 50, 1.

Niph. part. pl. constr. נִבְכֵּי Job

38, 16, quod quidam huc referunt, vide sub נבך.

Pih. part. f. מְבַכָּה, pl. מְבַכּוֹת; *vehementer deflevit*, *luxit* mortuum cum acc. Jer 31, 15. Eze. 8, 14. — Deriv. בְּכִית, בְּכִי, בְּכוּת, בֶּכֶה.

בֶּכֶה m. *fletus* Esr. 10, 1.

בְּכוֹר m. pl. constr. בְּכוֹרֵי; *primogenitus* tam hominum Gen. 25, 13. 35, 23, quam brutorum Ex. 11, 5. 12, 29. 13, 15. Hinc metaph. de *quâlibet re* in suo genere *præcipuâ* et *primariâ*. Job 18, 13: בְּכוֹר מָוֶת *mortis* filius *primogenitus* i. e. *maximus inter morbos letiferos*; ut apud Arabes *filiæ fati* seu *mortis*, sunt *febres mortiferæ*. Vulgat. *primogenita mors*, forsitan *præcocem* et *præmaturam* intellexit. Jes. 14, 30: בְּכוֹרֵי דַלִּים *primogeniti tenuium*, i. e. forsan *pauperrimi*. — Rad. בָּכַר.

בִּכּוּר m., suff. f. בִּכּוּרָהּ Jes. 28, 4. (sed forsan legendum בִּכּוּרָה quod vide paulò inferius); plur. בִּכֻּרִים, בִּכּוּרִים *primitiæ* fructuum frugumque Num. 13, 20, maximè de primitiis Deo dofferenis Ex. 23, 19. Lev. 2, 14. 23, 17. Neh. 10, 36, etc.

בְּכוֹרָה, בְּכֹרָה f. suff. בְּכֹרָתוֹ, pl. בְּכֹרוֹת 1) *primogenita*, *primogenitum*, de hominibus Neh. 10, 37, de fœtu bestiarum Gen. 4, 4. Deut. 12, 6, 17. 14, 23. — 2) *primogenitura* Gen. 43, 33 (Opp. צְעִירָה). מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה *jus primogenituræ* seu natu maximorum Deut. 21, 17. De eodem ellipt. הַבְּכוֹרָה Gen. 25, 31, 34. 27, 36.

בִּכּוּרָה f. *ficus præcox* et propterea in deliciis habita Mich. 7, 1. Hos. 9, 10, et Jes. 28, 4 (ubi tamen cod. communiter legunt cum editt. בִּכּוּרָהּ sed suffixo languente). Mauri hodiè eam vocant *Bokkora*, et Hispani *Albacora*, quibus idem est ac *breva*, alia prorsus atque ficus vulgaris *higo* dicta.

בִּכּוּרָה fem. plur. בִּכּוּרוֹת id. Jer. 24, 2.

בְּכוֹרַת n. pr. viri 1 Sam. 9, 1.

בָּכוּת f. *fletus*, *luctus* Gen. 35, 8. — Rad. בָּכָה.

בְּכִי m. in pausâ בֶּכִי; suff. בִּכְיִי; 1) *fletus* Gen. 45, 2. Jes. 15, 3, etc. — 2) *fluxus*, *stillatio* aquæ in metallifodinis Job 28, 11. — Rad. בָּכָה.

בֹּכִים n. pr. loci Jud. 2, 1, 5.

בְּכִירָה f. *primogenita* Gen. 19, 31. 29, 26: 1 Sam. 14, 49. — Rad. בָּכַר.

בְּכִית f. *fletus*, *luctus* Gen. 50, 4. — Rad. בָּכָה.

בָּכַר rad. in Kal inusit.

Pih. בִּכֵּר, inf. בַּכֵּר, fut. יְבַכֵּר; forsan denomin. à בְּכוֹר, vel בִּכּוּר; hinc 1) *fructus præcoces tulit* arbor. Eze. 47, 12. — 2) *primogenitum fecit*, *primogenituræ jus dedit* alicui Deut. 21, 16.

Puh. f. בֻּכַּר; fut. יְבֻכַּר; *primogenitus fuit* Lev. 27, 26.

Hiph. part. f. מַבְכִּירָה *primipara* Jer. 4, 31. — Nomina sunt paulo altius allata, et mox seq. cætera.

בֶּכֶר m. pl. constr. בִּכְרֵי; *camelus juvencus* Jes. 60, 6.

בֶּכֶר n. pr. 1) filii Ephraim Num.

26, 35. N. gent. בִּכְרִי ibid. — 2) filii Benjamin Gen. 46, 21.

בִּכְרָה f. *camela juvenca* Jer. 2, 23.

בְּכֹרוּ n. pr. viri 1 Par. 8, 38. 9, 44.

בִּכְרִי n. pr. viri 2 Sam. 20, 1.

בַּל 1) *nihilum*, *nihil* Ps. 17, 3. — 2) *non* i. q. לֹא, sed poët., sq. præt. Ps. 10, 11. 21, 3 et fut. Ps. 10, 4, 6. 49, 13. Prov. 10, 30. Jes. 26, 14, it *nondum* pro *vix* Jes. 40, 24 (cf. 2 Reg. 20, 4), semel pro בַּל = בְּלֹא. Ps. 32, 9: *ne sitis equis similes, freno et capistro coercendis* בַּל קְרוֹב אֵלֶיךָ pr. *in non appropinquando ad te.* — 3) *ne* i. q. אַל sq. futur. Ps. 10, 18. — Rad. בָּלָה.

בֵּל n. pr. numen domesticum idque primarium Babyloniorum Jes. 46, 1. Jer. 50, 2. 51, 44. Juxta quosdam, contract. est ex בְּעֵל i. q. בַּעַל.

בַּלְאֲדָן n. pr. viri 2 Reg. 20, 12.

בָּלַג in Kal inus. forsan ut in arab. *nituit, fulsit* aurora. et *risit, hilaris fuit*, à vultu nitido.

Hiph. הִבְלִיג, fut. יַבְלִיג; 1) *effulgere, seu subitò oriri jussit.* Amos 5, 9: הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עָז *effulgere* seu *subitò oriri jubens vastationem super potentes* i. e. subitò iis immitens, metaphora petita ab aurorâ subitò et velociter se diffundente, cf. Joel 2, 2. —2) *exhilaravit* scil. vultum, *hilaris factus est* Ps. 39, 14. Job 9, 27. 10, 20. — Deriv. מַבְלִיגִית.

בִּלְגָּה n. pr. viri Neh. 12, 5, 18, sed Neh. 10, 9 בִּלְגַּי scribitur.

בִּלְדַּד n. pr. viri Job 2, 11. 8, 1. 18, 1. 25, 1.

בָּלַה in Kal inus. forsan *trepidavit, perterritus est* ut בָּהַל.

Pih. בִּלֵּהַ *terruit*, ut Syr. בלהי; hinc part. m. pl. מְבַלְּהִים *terrentes* Esr. 4, 4 Chetib. In Keri est usitatius מבהלים — Deriv. בַּלָּהָה.

בָּלָה inf. cum suff. בְּלֹתִי; fut. יִבְלֶה; pr. *cecidit, concidit, collapsus est* (ut אָבַל, נָבַל q. v.), spec. dr. 1) de *vestibus* usu et vetustate *collapsis* et dilaceratis. Sq. מֵעַל est constructio prægn. pro *detritum decidere* Deut. 8, 4. 29, 4, et absol. Jos. 9, 13. Neh. 9, 21. Translatè de cœlo terrâque Jes. 50, 9. 51, 6. Ps. 102, 27. — 2) de hominibus, qui morbo, senio, curis *marcescunt* Gen. 18, 12. Ps. 32, 3. Job 13, 28. Hinc — 3) *occidit, ad nihilum redactus est*, ut constat ex derivatis.

Pih. בִּלָּה, inf. constr. בַּלּוֹת, fut. יְבַלֶּה; 1) *veterascere fecit* Thren. 3, 4, hinc generatim *absumsit, consumsit* Ps. 49, 15. Jes. 65, 22. Refertur ad tempus, Job 21, 13: *in felicitate vitam terunt* seu traducunt. — 2) *afflixit, vexavit* 1 Par 17, 9. — Deriv. בְּלֹתִי, בְּלִי, בָּלֶה, בַּל, תַּבְלִית; et comp. בְּלוֹאִים, בְּלִימָה, בְּלִיַּעַל, בִּלְעֲדֵי.

בָּלֶה m. adj. f. בָּלָה *usu et vetustate attritus* Jos. 9, 4. 5. Transl. *mulier mœcha* Eze. 23, 43.

בַּלָּהָה f. pl. בַּלָּהוֹת, constr. בַּלְהוֹת; in sing. semel Jes. 17, 14, sæpiùs in pl. 1) *terror, terrores* Job 18, 11. 24, 17. etc. — 2) *subita pernicies* Ps. 73, 19. Eze. 26, 21. 27, 36. 28, 19. — Rad. בָּלַה.

בִּלְהָה n. pr. 1) mulieris Gen. 30, 3 sq. 35, 22.—2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29, quod alibi בָּלָה (Jos. 19, 3), nec non בַּעֲלָה.

בִּלְהָן n. pr. viror. Gen 36, 27: 1 Par. 7, 10.

בְּלוֹא m. nonnisi in plur. constr. בְּלוֹאֵי Jer. 38, 12 et contr. בְּלֹוֵי ver. 11. *vestium detritarum panni laceri.* Posterior hæc forma *belovê* efferenda, pr. est à sing. בְּלוֹ pro בְּלוֹן, in aliis codd. tamen (v. J. H. Michaëlis) legitur בְּלוֹיֵי et in editt. בְּלֹוֵי (ad forman גּוֹיֵי, גּוֹי) à sing. בְּלוֹי (formæ אֶבְוֹי):

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 1, 7. 2, 26, etc.

בְּלִי subst. 1) *consumptio, interitus* Jes. 38, 17. — 2) *defectus, nihil,* hinc adv. negandi i. q. לֹא. Gen. 31, 20. Jes. 14, 6. 32, 10. Hos. 7, 8. 8, 7. Nonnunquam subst. arcte jungitur, ut in unam notionem coalescant, בְּלִי שֵׁם *non-fama* i. e. *infamia* Job 30, 8.—3) pro בִּבְלִי *sine,* nonnisi poët. Job 8, 11. 24, 10. 31, 39, etc. Ps. 59, 5. — Cum Præp. a) בִּבְלִי pr. *in defectu*, i. e. *sine* בִּבְלִי דַעַת *imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4, *inopinatò* Job 35, 16. 36, 12.— b) לִבְלִי id. Job. 38, 41. 41, 25. Jes. 5, 14.—c) מִבְּלִי pr. *propter defectum* i. e. *eò quod non, quia non*, sq. infin. Deut. 9, 28. Jes. 5, 13, part. Thren. 1, 4. Nonnunquam Pleon. מִבְּלִי אֵין Ex. 14, 11. 2 Reg. 1, 3, 6, 16.—Est et מִבְּלִי *ita ut non* Deut. 28, 55. Job 6, 6. 18, 15. Sq. part. *ita ut nemo* Jer. 2, 15. 9, 10, cf. Eze. 14, 15. Sq. אֲשֶׁר et pleon. לֹא, *ne* Eccl. 3, 11. — d) עַד בְּלִי *usque ad interitum* i. e. *quamdiu* Ps. 72, 7. Mal. 3, 10. — e) עַל בְּלִי *eò quod non*, sq. præt. Gen. 31, 20.

בְּלִיל m. pr. *mixtum*, spec. *farrago*, pabulum ex pluribus frugum generibus, ut farre, hordeo, viciis aliisque leguminibus constans Jes. 30, 24. Job 6, 5. 24, 6.—Rad. בָּלַל.

בְּלִימָה (comp. ex בְּלִי et מָה) *non quidquam, nihil* Job 26, 7.

בְּלִיַּעַל (comp. ex בְּלִי et יַעַל) pr. *inutilitas, ignobilitas; quod inutile, nullius frugis est.* Indè 1) *nequitia, vilitas.* Jungitur voc. בַּת, בֶּן־אָדָם, אִישׁ ita ut sit *vir, mulier nequam* Deut. 13, 14. Jud. 19, 22: 1 Sam. 1, 16. 25, 17, 25: Hinc דְּבַר בְּלִיַּעַל *res abjecta, turpis* Ps. 41, 9. 101, 2. cf. Deuteron. 15, 9. — 2) *pernicies, exitium* Nah. 1, 11. Ps. 18, 5: *torrentes exitii me*, id est hostes torrentium instar irruentes. — 3) Ellipt. pro אִישׁ בְּלִיַּעַל *homo nequam* 2 Sam. 23, 6. Job 34, 18, *vastator, exitium parans* Nah. 2, 1.

בָּלַל 1 pers. בַּלֹּתִי, part. pass. בָּלוּל, f. בְּלוּלָה, fut. cum ה parag. נָבְלָה pro נָבֹלָּה, cum ו conv. וַיָּבָל Jud. 19, 21 in Keri, sed וַיָּבוֹל in Chetib. 1) *perfudit* Lev. 2, 4, 5. 7, 10, 12. 14, 21. Num. 7, 13, 19. Intrans. *perfusus est* Ps. 92, 11. — 2) *confudit* maximè sermonem Gen. 11, 7, 9. — 3) *pabulum præbuit* (denom. à בְּלִיל) Jud. 19, 21.

Hiph. fut. conv. וַנָּבֶל Jes. 64, 5, vid. נָבֵל.

Hithpo. fut. in pausâ יִתְבּוֹלָל *immiscebit se* Hos. 7, 8.—Deriv. תֶּבֶל, בְּלִיל · תַּבְלָל, שַׁבְּלוּל ·

בָּלַם inf. constr. בְּלוֹם ; *constrinxit*, os jumenti capistro Ps. 32, 9.

בָּלַס, undè part. act. Amos 7,14 : בּוֹלֵס שִׁקְמִים, LXX. κνίζων συκάμινα. Vulgat. *vellicans sycomoros*. Bochart, Simonis et alii vertunt : *colens ficus* vel *sycomoros*, collat. *balas* quod arab. *ficus*, æthiop. *ficus* et *sycomorus* est; sed, ut animadvertit Eichhorn (ad Lex. Simon.), obstat, quod Nomadum certas sedes non habentium, haud moris est arbores colere.

בָּלַע inf. constr. בְּלֹעַ, et בְּלַע, undè cum suff. בִּלְעִי ; fut. יִבְלַע. Vicin. לוּעַ ; 1) *deglutivit*, *devoravit* Gen. 41, 7. Ex. 7, 12. Jes. 28, 4. Jer. 51, 34. Jon. 2, 1. Proverbialis est locutio Job 7, 19 : *non dimittis me* עַד־בִּלְעִי רֻקִּי *dum deglutiam salivam meam* i. e. ne respirandi quidem locum mihi relinquis, ne brevissimum quidem momentum, quo recreer, mihi concedis. Similiter apud Arabes et Persas *absorptio salivæ* dicitur de morâ. — 2) Transl. *absumsit, perdidit* Job 20, 18. Prov. 1, 12. Ps. 124, 3. Tribuitur inanimatis Num. 16, 30 sq. Ps. 69, 16.

Niph. נִבְלַע *perditus est* Hos. 8, 8, spec. de ebriis. Jes. 28, 7 : נִבְלְעוּ מִן הַיַּיִן *perditi sunt vino* i. e. vino oppressi, fracti, victi.

Pih. בִּלַּע, inf. בַּלַּע et בַּלֵּעַ ; fut. יְבַלַּע et יְבַלֵּעַ ; *deglutivit*. Semel ellipt. Num. 4, 20 : *neque veniant ad videndum*, כְּבַלַּע *dum deglutitur* sc. saliva i. e. ne unicum quidem temporis momentum. Egregie LXX. ἐξάπινα. Metaph. *devoravit scelus* i. e. totum se replevit sceleribus Prov. 19, 28 (cf. שָׁתָה Job 15, 16). — 2 *perdidit, vastavit, pessumdedit, exitio dedit*, etc. Jes. 49, 19. Hab. 1, 13. Ps. 21, 10. 35, 25 : 2 Sam. 20, 19. 20. Thren. 2, 8, it. *dilapidavit* opes Prov. 21, 20; *perdidit* i. e. irritum fecit consilium Jes. 19, 3, cf. Ps. 55, 10; viam alicuius i. e. effecit, ut in exitium rueret Jes. 3, 12.

Puh. part. m. pl. מְבֻלָּעִים ; fut. יְבֻלַּע ; *perditus est*, *periit*. Jes. 9, 15, *exitium paratum est*, sq. לְ 2 Sam. 17, 16.

Hithpa. fut. f. תִּתְבַּלַּע *absorbetur in se* Ps. 107, 27.

בֶּלַע m. in pausâ בָּלַע ; suff. בִּלְעוֹ ; 1) *devoratio*, *res devorata* Jer. 51, 44. — 2) *exitium* Ps. 52, 6. — 3) n. pr. urbis in littore australi maris mortui, etiam צֹעַר dictæ Gen. 14, 2, 8. 19, 20 sq. — 4) n. pr. viror. Gen. 36, 32 : 46, 21. 1 Par. 5, 8.

בִּלְעֲדֵי ; suff. בִּלְעָדַי, בִּלְעָדֶיךָ (comp. ex בַּל *non*, et עַד, עֲדֵי *usque ad*) 1) pr. *non usque ad*, *nihil ad*, declinantis deprecantisque particula. Gen. 14, 24 : *nihil ad me scil.* perveniat, nihil mihi vindico. 41, 16 : *non ad me*, scil. pertinet.—2) *sine* Gen. 14, 24 : *sine te* i. e. te inscio et invito *nemo tollet manum suam*. — 3) *præter*. Jes. 45, 6. Ellipt. pro אֲשֶׁר בִּלְעֲדֵי *præter id quod*. Job 34, 32 : בִּלְעֲדֵי אֶחֱזֶה אַתָּה הֹרֵנִי (si quæ

peccavi) *præter ea quæ video* scio, *tu* hæc *indica mihi.*

מִבַּלְעֲדֵי id. Ubique cum מִן : בַּלְעֲדֵי 1) *sine.* Jes. 36, 10 : *num sine Deo* i. e. Deo invito nec annuente *ascendi in hanc terram*? Jerem. 44, 19.—2) *præter.* Num. 5, 20. Jes. 43, 11. Ps. 18, 32.

בִּלְעָם n. pr. 1) viri. Num. 22-24. Deut. 23, 5, 6. Jos. 13, 22. 24, 9. Mich. 6, 5. LXX Βαλαάμ.—2) oppidi Manassitarum trans Jordanem 1 Par. 6, 55, alibi יִבְלְעָם dicti Jos. 17, 11. Jud. 1, 27 : 2 Reg. 9, 27.

בָּלַק, part. act. cum suff. f. בּוֹלְקָהּ; *evacuavit, exinanivit* Jes. 24, 1.

Puh. partic. f. מְבֻלָּקָה *exinanita* Nah. 2, 11.

בָּלָק n. pr. viri Num. 22, 2 sq. Jos. 24, 9. Jud. 11, 25. Mich. 6, 5.

בֵּלְשַׁאצַּר et בֵּלְאשַׁצַּר n. pr. ultimi Chaldæorum regis, LXX. Βαλτάσαρ. Dan. 5, 12, etc. 7, 1. 8, 1.

בִּלְשָׁן n. pr. viri Esr. 2, 2. Neh. 7, 7.

בֵּלֶת vel בֶּלֶת nom. inus. à rad. בָּלָה (formæ בֶּסֶת à כָּסָה) pr. *nihilum, redactio ad nihilum* i. q. בַּל, בְּלִי, undè cum Iod paragog.

בִּלְתִּי 1) adv. *non* i. q. לֹא 1 Sam. 20, 26. — 2) præp. pro בְּבִלְתִּי *sine* Jes. 14, 6, *præter* (ubi antecessit negatio) Gen. 21, 26. Ex. 22, 19. Num. 11, 6. 32, 12. cum suff. בִּלְתִּי *præter me* Hos. 13, 4. Jes. 10, 4. בִּלְתֶּךָ *præter te* 1 Samar. 2, 2.—3) conjunct. pro בִּלְתִּי אֲשֶׁר *præterquàm quòd* Dan 11, 18; *nisi quòd* Gen. 43, 3. Plenius dicitur בִּלְתִּי אִם *nisi quòd* Amos 3, 4, et simpl. *nisi* Gen. 47, 18. Jud. 7, 14. — Cum præfix. לְבִלְתִּי sq. infin. valet *quòd non* Jud. 8, 1. *ut non, ita ut non*, Ex. 8, 25. 9, 17. Num. 9, 7. Jer. 16, 12. *ne* Gen. 3, 11, 38, 9 : 2 Reg. 12, 9. semel pleon. לְבִלְתִּי לְ 2 Reg. 23, 10, et ter לְבִלְתִּי sq. verbo finito pro לְבִלְתִּי אֲשֶׁר Jer. 23, 14. 27, 18. Eze. 13, 3.—מִבִּלְתִּי *quòd non, quia non*, sq. Inf. Num. 14, 16, nomine verbali Eze. 16, 28. — עַד בִּלְתִּי *usque dùm non, donec non*, sq. præt. Num. 21, 35. Deut. 3, 3. Jos. 8, 22. 10, 33, it. *quamdiù* Job 14, 12. Cf. עַד בְּלִי.

בָּמָה f. cum ה loc. בָּמָתָה; pl. בָּמוֹת, et adjecto altero plur. numeri signo בָּמוֹתִים, undè constr. בָּמוֹתֵי (cf. רַאֲשׁוֹתֵי 1 Sam. 26, 12); suff. בָּמוֹתַי; quæ tamen quibusdam sunt à sing. בָּמוֹת (formæ אָחוֹת) immediatè deducta. Est quidem construct. בָּמוֹתֵי Deut. 32, 13. Jes. 58, 14. Mich. 1, 3 in Chetib, sed in Keri בָּמֳתֵי et ita in textu Job 9, 8. Jes. 14, 14. Amos 4, 13.—1) *locus excelsus, editus*, generale voc. montes clivosque comprehendens, 2 Sam. 1, 19. 25. בָּמוֹת אַרְנוֹן *montes ad Arnonem* Num. 21, 28. — 2) *arx, castellum* in monte structum. Ps. 18, 34 : *in arcibus meis constituit me* i. e. tutum me præstitit. רָכַב, דָּרַךְ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ *vectus est, incessit super arces terræ* poet. i. e. ut victor et triumphator, celsissimas arces conscendit, omnia sub pedibus subjecta habuit Deut. 32, 13. 33, 29. Jes. 58, 14. Amos 4, 13. Mich.

1, et translatè Job 9, 8 *super arces maris*, et Jes. 14, 14 *super arces nubium*, de Deo summo mundi rectore.—3) *delubrum, sacellum* in collibus montibusque erectum, cultûs causâ, sive liciti ut 1 Reg. 3, 2, 3, sive illiciti ut 1 Reg. 11, 7: 2 Par. 17, 6, etc. Probabiliter hæc sacella tentoria erant aulæis ornata (Eze. 16, 16), cf. 2 Reg. 23, 7. Amos 5, 26, cujus generis tabernacula etiam Pœnos veteresque Slavos habuisse constat (Diod. 20, 25.)—4) Fortassè *tumulus sepulcralis*, gr. βωμός. Eze. 43, 7, cf. vers. 8 et intpp. ad Jes. 53, 9, cui loco hæc significatio commodè adhiberi potest.—Rad. בום juxta quosdam, sed probabilius est vocab. exoticum.

בִּמְהָל n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

בְּמוֹ vide מוֹ.

בָּמוֹת Num. 21, 19, pleniùs בָּמוֹת בַּעַל 22, 41. Jos. 13, 17 n. pr. oppidi in ditione Moabitarum, ad Arnonem fluvium siti.

בֵּן est Jos. 22, 25: 1 Sam. 4, 17, 23 pro בֵּין q. v.

בֵּן m. constr. בֶּן־ (cum præf. כְּ, בְּ, לְ sine Makkeph) rarò בִּן Prov. 30, 1. Deuter. 25, 2 Jon. 4. 10 et ubicunque sequitur n. pr. נוּן; semel בְּנִי (sicut אֲבִי) Gen. 49, 11 et בְּנוֹ Num. 24, 3. 15; suff. בִּנְךָ, בְּנוֹ, in pausâ בְּנֶךָ; pl. בָּנִים (quasi à sing. בָּן); constr. בְּנֵי; suff. בָּנֶיךָ, בָּנָיו et in pausâ בָּנֶיךָ primaria significatio est *filius*. Plural. בָּנִים nonnunquàm de de utriusque sexûs *liberis* Gen. 3, 16. 21, 7. 30, 1. 31, 17. 32, 12. Deut. 4, 10, quanquàm crebriùs plenè dicitur בָּנִים וּבָנוֹת Gen. 5, 4, 7, 10, 13. 11, 11, sq. In sing. communis generis vestigium habes in בֶּן־זָכָר (rectiùs בֵּן זָכָר) *filius masculus* Jer. 20, 15, υἱὸς ἄῤῥην Apoc. 12, 5. Sed significatio latiùs patet; dicitur enim—1) de *nepote* Gen. 29, 5. Esr. 5, 1 cf. Zach. 1, 1. Plur. בָּנִים *nepotes* Gen. 32, 1 (31, 55). 31, 28 (quanquàm, ubi major est sermonis accuratio, *nepotes* dicuntur בְּנֵי בָנִים. Ex. 34, 7. Prov. 13, 22. 17, 6), it. *posteri*, ut בְּנֵי יִשְׂרָאֵל *Israelitæ*, בְּנֵי יְהוּדָה, בְּנֵי לֵוִי *Judæi, Levitæ*, בְּנֵי עַמּוֹן *Ammonitæ*, etc. —2) de *puero*, *juvene* ut gr. παῖς. Cant. 2, 3. Prov. 7, 7.—3) de *subjecto*, regi dominoque quasi patri obsequium præstante 2 Reg. 16, 7. Hinc metaph. *filius mortis* est morti destinatus et quasi in dominium traditus. 1 Sam. 20, 31: 2 Sam. 12, 5, *filius plagarum* i. q. plagis damnatus Deut. 25, 2.—4) de *alumno* qui filii instar educatur Ex. 2, 10, cf. Act. 7, 21, et de *discipulo*, quatenus doctores parentum cultu et observantiâ prosequi *patris*que nomine ornare solebant. Hinc *filii prophetarum* pro *discipulis prophetarum* ipsorumque prophetarum collegiis 1 Reg. 20, 35: 2 Reg. 2, 3, 5, 7. 4, 38, etc. Eodem pertinet, quod in Proverbiis auctor lectorem *filium* compellat Prov. 2, 1, etc. — 5) de *alumno*, *incolâ* loci, sic *filii Sion*, sunt ejus incolæ Ps. 149, 2, *filii Orientis*, i. e. orientales Jes. 11, 14.

De brutis Deut. 32, 14: *arietes, filii Basan.* Transfertur etiam ad res, quæ in aliquo loco continentur, ut *filii pharetræ*, de sagittis Thren. 3, 13.—6) Sq. genit. temporis, *personam remve* designat, vel *eo tempore natam ortamque*, vel *hujus temporis alumnam* i. e. quæ hoc temporis spatium transegit. Sic *filius senectutis ejus* id est in senectute ejus genitus Gen. 37, 3, *filius juventutis ejus* à patre juvene genitus Ps. 127, 4, *filii orbitatis* matre orbâ i. e. in exilio nati Jes. 49, 20; *filius quingentorum annorum*, i. e. quingentos annos natus Gen. 5, 32, etc.—7) Sq. genitivo virtutem, vitium, vitæve conditionem significante, *hominem* notat *illius virtutis vitiive* quasi *alumnum, iis imbutum*, vel *in tali conditione adultum*, velut בֶּן־חַיִל *filius roboris*; heros, bellator, בֶּן־בְּלִיַּעַל *filius nequitiæ*, homo nequam, בֶּן־עָנִי i. q. עָנָו *miser* Prov. 31, 5, etc. In aliis hujus generis locutionibus figuratis et poëticis, *filius* alicujus rei vocatur, qui ei similis est, veluti *filii fulguris*, de avibus fulguris æmulis Job 5, 7; vel ex eâ pendet, veluti *filii arcûs*, de sagittis Job 41, 20; vel quâcunque necessitudine eum eâ conjunctus est, ut *filii olei*, oleo delibuti, uncti Zach. 14, *filius olei* (s. *pinguedinis*), pinguis, fertilis, etc. Cf. אָב, אִישׁ, בַּעַל.—8) plur. *filii*. Sq. nomine *Dei* tribuitur a) *angelis* Ps. 29, 1. Job 1, 6. 2, 1. 38, 7, etc. b) *hominibus Deum piè colentibus* Ps. 73, 15. Prov. 14, 26. Deuter. 14, 1, spec. Israëlitis, quanquam filiis interdum ingratis Jes. 1, 2. 30, 1, 9. 43, 6. Jer. 3, 14. 19. Hos. 2, 1. In sing. Israël *Dei filius* vocatur Ex. 4, 22. 23. Hos. 11. Sed Ps. 2, 7. *filius Dei*, est Messias, quem Jehova parens ab æterno genuit, vid. יָלַד.—9) de *fœtu bestiarum* Gen. 49, 11. Lev. 12, 6. Ps. 147, 9, etc. Quoad Gen. 49, 22, בֵּן פֹּרָת v. פֹּרָת.—10) n. pr. viri 1 Par. 15, 18. Alia nomm. propria compos. sunt: —בֶּן־אוֹנִי n. propr. Benjamino à matre impositum Gen. 35, 18.—בֶּן־הֲדַד n. pr. trium regum Syriæ Damascenæ, quorum primus memoratur 1 Reg. 15, 20 sq. et 2 Par. 16, 2 sq.: alter, 1 Reg. 20, 1 sq.: 2 Reg. 6, 24 sq. 8, 7: tertius 2 Reg. 13—*Palatia Benhadad* id est Damascena Jer. 49, 27. Am. 1, 4.—בֶּן־חַיִל n. pr. viri 2 Par. 17, 7.—בֶּן־חָנָן n. pr. viri 1 Par. 4, 20.—בֶּן־יָמִין n. pr. viror. 1 Par. 7, 10. Esr. 10, 32. Nehem. 3, 23. Ubi Benjamin patriarcha intelligitur, hoc vocab. semper (except. Sam. 9, 1 Chethib) junctim scribitur בִּנְיָמִים, q. v.—בְּנֵי־בְרַק n. pr. oppidi tribûs Dan. Jos. 19, 45.—בְּנֵי יַעֲקָן v. in בְּאֵרוֹת.—Rad. בָּנָה.

בָּנָה, inf. abs. בָּנֹה, constr. בְּנוֹת, cum suff. בְּנֹתֵיךְ Eze. 16, 31, irreg. pro בְּנוֹתֵךְ; imp. בְּנֵה; fut. יִבְנֶה, cum conv. וַיִּבֶן et sexies וַיִּבְנֶה; 1) *ædificavit, exstruxit*, veluti domum, templum, urbem, mœnia, munimenta, etc. Gen. 8, 20. Jer. 7, 31, Eze. 27, 5. Metaph. *Sedem fixam concessit, res prosperas fecit* alicui Jer. 24, 6.

33, 7. 42, 10. Materia ex quâ quid exstruitur, ponitur plerumquè in accus. Ex. 20, 22. Deuter. 27, 6 : 1 Reg. 15, 22, cum בְּ materiæ est *munire* et *mœnibus cingere* 1 Reg. 6, 15. 16, 24; cum בְּ rei exstruendæ, *occupari in exstruendo* aliquo ædificio, Zach. 6, 15. Neh. 4, 4, 11. Sq. עַל, *obstruxit*. Thren. 3, 5 : *obstruxit me* (Deus) i. e. viam undique præclusit, ut egredi nequeam, cf. גָּדַר vers. 7, 9.—Transl. *finxit* hominem Gen. 2, 22.—2) *restituit*, *instauravit* domum urbemque vastatam Jos. 6, 26 : 1 Reg. 16, 34. Amos 9, 14. Ps. 122, 3.—3) 2 Reg. 14, 22. בָּנָה בַיִת לְ *domum alicui ædificavit* i. e. prolem et sobolem ei dedit (v. בַּיִת n° 8 et mox Niph. n° 3).

Niph. נִבְנָה; part. נִבְנֶה; inf. הִבָּנֹת; fut. יִבָּנֶה—1) *ædificatus est* Num. 13, 22. Deut. 13, 17, cum acc. materiæ 1 Reg. 6, 7. Metaphor. *sede stabili rebusque secundis auctus est* Jer. 12, 16. Mal. 3, 15. Job 22, 23.—2) *instauratus est* Jes. 44, 28. —3) denomin. à בֵּן, *sobole aucta est* mulier, *liberi progeniti sunt ei*. Gen. 16, 2. 30, 3. Genes. 16, 2 : אִבָּנֶה מִמֶּנָּה *ædificabor per illam* i. e. hujus ancillæ ope liberos habebo, in sequiore germanismo diceres : ich werde durch sie bekindert werden.—Deriv. בֵּן, בַּת, תַּבְנִית, מִבְנֶה, בִּנְיָן, בִּנְיָה.

בַּנּוּי n. pr. viror. Esr. 10, 30, 38. Neh. 3, 24, 7, 15, etc.

בָּנוֹת *filiæ*, vid. בַּת.

בָּנִי n. pr. viror. 2 Sam. 23, 36 : 1 Par. 6, 31. Esr. 10, 26. Neh. 3, 17, etc.

בֻּנִּי n. pr. viri Neh. 9, 4. 10, 16.

בְּנָיָהוּ n. pr. viror. 2 Sam. 8, 18. 23, 30. Eze. 11, 1, 13 : 1 Par. 15, 24. 27, 34 : 2 Par. 31, 13, etc.

בִּנְיָה f. *ædificium*. Eze. 41, 13. Cf. בִּנְיָן.—Rad. בָּנָה.

בִּנְיָמִין n. pr.—1) *Benjamin* patriarchæ, filii Jacob natu minimi, Gen. 35, 18, etc. — 2) tribûs ab eo oriundæ Jos. 18, 28. Jud. 19, 14, etc. — Nom. gent. בֶּן־יְמִינִי 1 Sam. 9. Ps. 7, 1, et בֶּן־הַיְמִינִי Jud. 3, 15 : 2 Sam. 16, 11. Plur. בְּנֵי יְמִינִי Jud. 19, 16. Ellipt. dicitur אִישׁ יְמִינִי pro אִישׁ בֶּן־יְמִינִי 1 Sam. 9, 1 : 2 Sam. 20, 1 et אֶרֶץ יְמִינִי 1 Sam. 9, 4.

בִּנְיָן m. 1) *ædificium* Eze. 41, 12. —2) *murus* Eze. 40, 5.—Rad. בָּנָה.

בְּנִינוּ n. pr. viri Neh. 10, 14.

בִּנְעָא n. pr. viri 1 Par. 9. 43. et בִּנְעָה 8, 37.

בְּסוֹדְיָה n. pr viri Neh. 3, 6.

בֵּסַי n. pr. viri Esr. 2, 49. Neh. 7, 52.

בסס rad. spuria, v. בּוּס.

בֶּסֶר m. suff. בִּסְרוֹ; *uva acida et immatura* Job 15, 33.

בֹּסֶר m. id. Jes. 18, 5. Jer. 31, 29. 30. Eze. 18, 2.

בַּעַד et בְּעַד suff. בַּעֲדִי et בַּעֲדֵנִי Ps. 139, 11, בַּעַדְךָ, בַּעֲדוֹ, in pausâ בַּעֲדֶךָ, בַּעֲדֵנוּ, et בַּעֲדֵינוּ Amos 9, 10, בַּעֲדוֹ, בַּעֲדָם, בַּעַדְכֶם; pr. subst. sed ex linguæ usu abiit in partic. designans— 1) *juxta*, *propè* 1 Sam. 4, 18. et metaph. *propter* Prov. 6, 26.—2) *pone*, *post* Gen. 7, 16. Jud. 3, 22. Amos 9, 10, etc. מִבַּעַד לְ i. q. בְּעַד (ut מִתַּחַת לְ i. q. תַּחַת). Cant. 4, 1 : *oculi*

tui instar *columbarum* מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ *pone velum tuum* ver. 3. 6, 7. — 3) *circa* Ps. 139, 11. Job 1, 10, 23. Thren. 3, 7.—4) *inter* (duas res) *per* cum verbo veniendi Joel. 2, 9, prospiciendi Gen. 26, 8. Jud. 5, 28.— 5) Metaph. *pro* Ex. 8, 24 : 1 Sam. 7, 9 : 2 Sam. 20, 21. Jer. 21, 2, etc. —Rad. בעד.

בָּעָה, imper. pl. in pausâ בְּעָיוּ (mutat. ה in י); fut. pl. cum ן parag. et et extra pausam תִּבְעָיוּן; 1) pr. *tumefecit, tumentem et ebullientem fecit aquam* (Vicin. נָבַע). Jes. 64, 1 : מַיִם תִּבְעֶה אֵשׁ sicut *ignis aquam efficit ebullientem.* — 2) ut in Chald. et Syr. *quæsivit, petiit, interrogavit* Jes. 21, 12.

Niph. נִבְעָה; part. נִבְעֶה; 1) *tumefactus est, tumuit*, proptereaque *prominuit, erupit* Jes. 30, 13.—2) *quæsitus est* Obad., 6.—Derivat. בְּעִי et בִּי (pro בְּעִי), ut quidam volunt.

בְּעוֹר n. pr. viror. Gen. 36, 32. Num. 22, 5. Deut. 23, 5 : 1 Par. 1, 43.

בֹּעַז 1) viri Ruth 2, 1 sq.—2) columnæ templi Salomonis 1 Reg. 7, 21 : 2 Par. 3, 17.

בָּעַט; fut. יִבְעַט; 1) *calcavit*, hinc *neglexit* 1 Sam. 2, 29.—2) *recalcitravit* Deut. 32, 15. —*Sic vulgò, sed invitâ prorsus in utroque loco orationis serie. Quocircà ubiquè *ingurgitavit se, nimiam pabuli vel cibi copiam comedit*, vertere nullus dubito, efflagitante contextu, nec non verbo עָבָה *crassus factus est* pinguedine, quod Deut. loc. cit. occurrit post בָּעַט cui cognatum esse possit*.

בְּעִי m. *preces, precatio.* Job 30, 24 : לֹא בְעִי יִשְׁלַח יָד *nil* valent *preces*, Deus *extendit manum!* et alterum hemistichium sic interpretare : *neque in exitio ejus* i. e. à Deo immisso *iis clamor* prodest.—Rad. בָּעָה.

בְּעִיר m. suff. בְּעִירָה, pro בְּעִירוֹ; *pecus* Gen. 45, 17. Ex. 22, 4. Num. 20, 4. Ps. 78, 48.—Rad. בָּעַר.

בָּעַל; fut. יִבְעַל; 1) *dominatus est, possedit* Jes. 26, 13. Sq. לְ 1 Par. 4, 22.—2) *uxorem duxit* Deut. 21, 13. 24, 1. Mal. 2, 11. Jes. 62, 5. Part. act. בֹּעֲלַיִךְ Plur. excellent. *maritus tuus* Jes. 54, 5. Part. pass. f. בְּעוּלָה ibid. 1 ; constr. בְּעֻלַת בַּעַל *nupta*, *quæ viro nupsit* Gen. 20, 3. Deuter. 22, 22. Metaph. de terrâ orbâ, nunc incolis denuò repletâ Jes. 62, 4. — Quod spectat Jer. 3, 14. 31, 32, ubi constr. cum בְּ, LXX, Syr. Abulwalides aliique veteres interpretes *fastidivit, rejecit* vertunt. Sed posset tamen *dominandi* notio his quoque locis accommodari.

Niph. fut. f. תִּבָּעֵל *uxor fiet* Prov. 30, 23, metaph. Jes. 62, 4. Indè

בַּעַל m. suff. בַּעְלָהּ, בַּעְלִי; plur. בְּעָלִים, constr. בַּעֲלֵי; suff. בְּעָלָיו, בְּעָלֶיהָ, בַּעֲלֵיהֶן; —1) *dominus, possessor* Ex. 22, 7. Jud. 19, 22, Job 31, 39. Jes. 1, 3, etc. —2) *maritus* Ex. 21, 22 : 2 Sam. 11, 26. בַּעַל אִשָּׁה *uxorem habens* Exod. 21, 3. בַּעַל נְעוּרִים *maritus, cui juveni nupsit conjux* Joel 1, 8.—Sequente genitivo urbis, terræ, populique, est *incola, civis* ejus Jos. 24, 11. Jud. 9, 2 : 2 Sam. 21, 12, etc. — Con-

junctum multis substantivis, concretum exprimit denominativum, et possessivum vel quamcumque relationem cum his substantivis. Sic *Dominus causarum* est *litem habens* Ex. 24, 14. *Dominus alæ*, *cornuum*, id est *alatus*, *cornutus* Dan. 8, 6. Prov. 1, 17. *Domini sagittarum*, i. e. *sagittarii*, Gen. 49, 23. *Domini fœderis*, i. e. *confederati* Gen. 14, 13. Neh. 6, 18. *Dominus linguæ*, i. e. *incantator* Eccl. 10, 11.—Eccl. 8, 8: *scelus non servat dominum suum* id est *scelestum*. 7, 12. Prov. 3 27: *ne cohibeas beneficium à domino ejus*, i. e. *ab eo* cui debetur, ad quem pertinet, ab egeno.—3) הַבַּעַל, cum præf. לַבַּעַל, בַּבַּעַל; *Baal* id est *Dominus* κατ' ἐξοχὴν vocatur idolum Cananitarum (Phœnicum) atque primarium, etiam ab Hebræis, imprimis Samariæ, una cum Astarte magnâ cum regione cultum Jud. 6, 25 sq. 2 Reg. 10, 18 sq. Indè בֵּית הַבַּעַל *templum Baal* 1 Reg. 16, 32, נְבִיאֵי הַבַּעַל *prophetæ Baal* 1 Reg. 18,22. Pl. הַבְּעָלִים *statuæ Baal* Jud. 2, 11. 3, 7. 8, 33. 10, 10: 1 Sam. 7, 4. 12, 10, etc. A singulis quibusdam civitatibus ejus cultui deditis, certis epithetis ornabatur, qualia sunt: בַּעַל בְּרִית *fœderum præses et tutor* à Sichemitis cultus Jud. 8, 33. 9, 4 cf. 46 q. d. Ζεὺς ὅρκιος.—b) בַּעַל זְבוּב à Philistæis incolis Accaron cultus, tanquam muscarum averruncus, æquè ac Ζεὺς Ἀπόμυιος, et Myiagrus deus Romanorum. 2 Reg. 1, 2.—c) בַּעַל פְּעֹר v. פְּעֹר.— Præmittitur nom. pr. viror. et oppid.—בַּעַל n. pr. 1) viror. 1 Par. 5, 5. 8, 30. 9, 36.—2) oppidi 1 Par. 4, 33, fort. idem quod בַּעֲלַת בְּאֵר in confiniis Simeonitarum Jos. 19, 8.—בַּעַל גָּד oppid. in radicibus Hermonis circa fontes et ad ortum Jordanis situm, prob. i. q. בַּעַל חֶרְמוֹן, juxta Gesenium, quem vide in Thes. p. 225.—בַּעַל הָמוֹן Cant. 8, 11. Oppidum Βελαμών (LXX Βαλαμών) in Samaria situm memoratur Judith 8, 3.—בַּעַל חָנָן n. pr. viror. Gen. 36, 38: 1 Par. 1, 49. 27, 28.—בַּעַל חָצוֹר opp. vicusve juxta tribum Ephraïm 2 Sam. 13, 23, fortassè i. q. חָצוֹר Neh. 11, 33 in tribu Benjamin.—בַּעַל חֶרְמוֹן oppid. cum monte vicino ad radices Hermon 1 Par. 5, 23. Jud. 3, 3.—בַּעַל מְעוֹן v. בֵּית בַּעַל מְעוֹן p. 92.—בַּעַל פְּרָצִים locus vicusve in vicinia vallis Rephraïm 2 Sam. 5, 20: 1 Par. 14, 11, cf. Jes. 28, 21.—בַּעַל צְפוֹן oppid. Ægypti in vicinia maris Rubri Ex. 14, 2. 9. Numer. 33, 7.—בַּעַל שָׁלִשָׁה 2 Reg. 4, 42 opp., probab. in regione שָׁלִשָׁה, montanis Ephraïm vicina (1 Sam. 9, 4).—בַּעַל תָּמָר n. propr. loci cujusdam Jud. 20, 33.—בַּעֲלֵי יְהוּדָה 2 Sam. 6, 2 oppid. quod alibi בַּעֲלָה et קִרְיַת יְעָרִים vocatur, cf. 1 Paral. 13, 6, vid. בַּעֲלָה no. 2.

בַּעֲלָה f. constr. בַּעֲלַת; 1) *domina* 1 Reg. 17, 17. Metaph. *aliquâ re prædita*, *pollens*, בַּעֲלַת־אוֹב *necromantiæ perita*, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים *præstigiatrix* Nah. 3, 4.—2) n. pr. duarum urbium, quarum altera a) in septentrionali parte tribus Judæ sita (Jos. 15, 9: 1 Par. 13, 6) etiam קִרְיַת יְעָרִים, בַּעֲלֵי יְהוּדָה

et קִרְיַת־בַּעַל dicta est et monti *Baala* (Jos. 15, 11) in câdem regione, sed mari propius sito nomen dedisse videtur : b) altera in ejusdem tribûs regione australi sita erat Jos. 15, 29, et eadem videtur, quæ alibi בָּלָה Jos. 19, 3 et בִּלְהָה 1 Paral. 4, 29 dicta, Simeonitis tribuitur.

בְּעָלוֹת n. pr. oppidi in australibus Judæ Jos. 15, 24, diversi forsan à בַּעֲלָה ver. 9, 29.

בְּעֶלְיָדָע n. pr. viri 1 Par. 14, 7, qui 2 Sam. 5, 16 אֶלְיָדָע vocatur.

בְּעַלְיָה n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

בַּעֲלִיס n. pr. regis Ammonitarum Jer. 40, 14. Nonnulli codd. suffragante Josepho (Arch. IX, 3) habent בעלים

בַּעֲלָת n. pr. oppid. tribûs Dan Jos. 19, 44 : 1 Reg. 9, 18 : 2 Par. 8, 6.

בַּעֲלַת־בְּאֵר vide בַּעַל n. pr. viror.

בַּעֲנָא n. pr. viror. 1 Reg. 4, 12, 16. Neh. 3, 4.

בַּעֲנָה n. pr. viror. 2 Sam. 4, 2. 23, 29 : 1 Par. 11, 30. Esr. 2, 2. Neh. 7, 7. 10, 28.

בָּעַר, fut. יִבְעַר 1) pr. *depavit, absumsit*, in genere ;—2) spec. *igne consumsit* (cf. אָכַל no. 2), *combussit* Ps. 83, 15, plerumque sq. בְּ, sed tunc notionem *grassandi* prægnanter includit Num. 11, 3. Ps. 106, 18. Job 1, 16. Jes. 42, 25. Jer. 44, 6. Thren. 2, 3, it. *accendit* Jes. 30, 33. Alibi intrans. *igne absumtus est*. Ex. 3, 3. Jes. 1, 31. 9, 17. *arsit*, ut ignis Jer. 20, 9, pix Jes. 34, 9, carbo Eze. 1, 13, translatè ira Jes. 30, 27. Ps. 79, 5. 89, 47. *accensus est*. Hos. 7, 4 : *sicut furnus* בֹּעֲרָה מֵאֹפֶה *accensus à pistore* it. *extarsit* carbo Ps. 18, 9, et metaph. ira Ps. 2, 12. Esth. 1, 12. —3) (denom. à בְּעִיר) *brutus fuit*. Jer. 10, 8. Part. בֹּעֲרִים homines *bruti* Ps. 94, 8, *feroces* Eze. 21, 36.

Niph. נִבְעַר, part. f. נִבְעָרָה ; *brutus factus est* Jes. 19; 11. Jer. 10, 14, 21. 51, 17.

Pih. בִּעֵר, infin. בָּעֵר, fut. יְבַעֵר ; 1) *depavit* agrum, vineam Jes. 3, 14. 5, 5, sq. בְּ Ex. 22, 4 (5). — 2) *accendit*, Ex. 35, 3. Lev. 6, 5 (10), it. *cremavit*, *combussit* Neh. 10, 35. Jes. 44, 15. 40, 16, בִּעֵר אֵשׁ בְּ *ignem admovit* alicui rei. Eze. 39, 9, 10.—3) *sustulit*, *removit*, *exterminavit* Deut. 26, 13, 14 : 2 Sam. 4, 11 : 1 Reg. 22, 47 : 2 Reg. 23, 24 : 2 Par. 19, 3. Jes. 4, 4. 6, 13. Formula solemnis Deuteronomii, ubicunque jubetur supplicium, hæc est : בִּעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ *tolles hoc scelus è medio vestro* Deut. 13, 6, etc. vel מִיִּשְׂרָאֵל 17, 12. 22, 22, cf. Jud. 20, 13. (De locutionibus synonymis Ex., Levitici et Numer., v. rad. כָּרַת).

Puh. part. f. מְבֹעֶרֶת, *accensa*, de fornace Jer. 36, 22.

Hiph. הִבְעִיר, part. מַבְעִיר, fut. יַבְעִיר, apoc. יַבְעֵר, cum Makkeph יַבְעֶר־ ; 1) *depavit* Ex. 22, 4 (5).— 2) *accendit* Ex. 22, 5 (6), *combussit cremavit* Jud. 15, 5. Eze. 5, 2. Additur בָּאֵשׁ 2 Par. 28, 3. הִבְעִיר אֵשׁ בְּ *ignem admovit* alicui rei Jud. 15, 5. —3) *removit, exterminavit* 1 Reg. 16, 3.—Deriv. præter quæ seq. בְּעִיר.

בַּעַר m. pr. *stupiditas*, sed ubique

concr. *stupidus*, *brutus* instar pecoris, de hominibus Ps. 49, 11. 73, 22. Prov. 12, 1. 30, 2.

בַּעֲרָא n. pr. mul. 1 Par. 8, 8.

בְּעֵרָה f. *incendium* Ex. 22, 5.

בַּעְשָׁא n. pr. viri 1 Reg. 15, 16, sq. Jer. 41, 9. 2 Par. 16, 1 sq.

בַּעֲשֵׂיָה n. pr. viri 1 Par. 6, 25.

בְּעֶשְׁתְּרָה n. pr. urbis Levitarum in tribu Manassis trans Jordanem Jos. 21, 27. 1 Par. 6, 56 עַשְׁתָּרוֹת dicta.

בָּעַת inus. in Kal.

Niph. נִבְעַת *subitò invasus*, *obrutus est*, hinc *perturbatus*, *perterritus est* Dan. 8, 17, seq. 1 Par. 21, 30. Esth. 7, 6.

Pih. בִּעֵת part. f. מְבַעַת per syncop. pro מְבַעֶתֶת, undè cum suff. et in pausâ מְבַעַתֶּךָ; fut. יְבַעֵת; 1) pr. ut in arab. *subitò invasit*, *obruit* hominem, *ingruit* in eum 1 Sam. 16, 14, 15,* haud secus atque 2 Sam. 22, 5. Jes. 21, 4. Jer. 8, 15. Ps. 18, 5. Job 3, 5, et in cæteris prorsus locis, ubi occurrit, quamquàm minùs aptè *terruit*, *perterruit* vulgò vertunt.*—Indè

בְּעָתָה f. *subita et inopinata aggressio*, *invasio* Jer. 8, 15. 14, 19.

בִּעוּתִים m. pl. constr. בִּעוּתֵי; suff. בִּעוּתֶיךָ; id. Ps. 88, 17. Job, 6, 4.

בֹּץ m. *cœnum*, *lutum* Jer. 38, 22. —Rad. בצץ.

בִּצָּה f. *palus* Job, 8, 11. 40, 21. Plur. cum suff. בִּצֹּאתָיו ex scripturâ parum emendatâ Eze. 47, 11 pro בִּצּוֹתָיו.—Rad. בצץ.

בֵּצַי n. pr. viri Esr. 2, 17. Neh. 7, 23. 10, 19.

בָּצִיר m. constr. בְּצִיר, suff. בְּצִירֶךָ; 1) *vindemia* Lev. 26, 5. Jes. 24, 13. 32, 10. Jer. 48, 32.—2) *inaccessus*, *altus*, Zach. 11, 2 in Keri, sed Chethib habet בָּצוּר.—Rad. בָּצַר.

בָּצַל ut פָּצַל *decorticavit*. Indè

בָּצָל m. undè pl. בְּצָלִים *cepæ*. Num. 11, 5. Cf. quadril. חֲבַצֶּלֶת.

בְּצַלְאֵל n. pr. viror. Ex. 31, 2. 35, 30. Esr. 10, 30.

בַּצְלוּת n. pr. viri Esr. 2, 52, quod Neh. 7, 54 scribitur בַּצְלִית.

בָּצַע, part. act. בֹּצֵעַ; imper. cum suff. בְּצָעֵם, irreg. pro בִּצְעֵם; fut. יִבְצַע; 1) *scidit*, *discidit*, *fregit*. (Affinia sunt פָּצַע, פָּצַם, פָּצַל, פָּצַח, פָּצָה) Amos 9, 1. Intrans. *vulneratus est* Joel 2, 8 de locustis: *ruunt per medios enses strictos* לֹא יִבְצָעוּ *neque vulnerantur*. Sic meliùs quàm: *non abrumpunt* scil. cursum.—2) *diripuit*, *rapuit*, pr. de hostibus Hab. 2, 9. Ps. 10, 3, dein formula בָּצַע בֶּצַע *rapinam rapuit* transfertur ad privatos homines iniqui lucri studiosos, aliosque exspoliantes, cf. german. Geld schneiden; hinc בֹּצֵעַ בֶּצַע *lucri improbi nimis cupidus* Prov. 1, 19. 15, 27. Jer. 6, 13. 8, 10.

Pih. בִּצַּע, fut. יְבַצַּע; 1) *resecuit*. Jes. 38, 12: מִדַּלָּה יְבַצְּעֵנִי *à peniculamento ab scindit me* (Deus), metaphora petita à textore, qui telam absolutam à peniculamento abscindit Job, 6, 9.—2) *diripuit*, *fraudavit* aliquem Eze. 22, 12.—3) *perfecit*, *absolvit* Jes. 10, 12. Zach. 4, 9. Thren. 2, 17. Indè

בֶּצַע m. in pausâ בָּצַע; suff. בִּצְעֶךָ; 1) *rapina*, *præda* pr. hostium Jud.

ל , 19. Jer. 51 , 13. Ezech. 22, 13. Mich. 4, 13. —2) *lucrum iniquum* Ex. 18, 21 : 1 Sam. 8, 3. Jes. 57, 17. Prov. 28, 16.—3) *lucrum quodvis* Jes. 56, 11. Eze. 33, 31. מַה־בֶּצַע *quid indè lucri?* Gen. 37, 26. Job 22, 3. Ps. 30, 10.

בָּצֵק *intumuit* Deut. 8, 4. Neh. 9, 21.—Indè

בָּצֵק m. *massa* farinaeea Ex. 12, 34. 39 : 2 Sam. 13, 8. Jer. 7, 18.

בָּצְקַת n. pr. oppidi Judæ Jos. 15, 39. 2 Reg. 22, 1.

בָּצַר, part. act. בּוֹצֵר, pl. בּוֹצְרִים, pass. בָּצוּר, f. בְּצוּרָה, pl. בְּצוּרוֹת et בְּצֻרוֹת; fut. יִבְצֹר; 1) *abscidit, amputavit.* Plerumque refertur ad uvas et vindemiam et valet *vindemiavit* Lev. 25, 5, 11. Deut. 24, 21. Jud. 9, 27. Part. בּוֹצֵר *vinitor* Jer. 6, 9, plur. בּוֹצְרִים *vinitores* metaphor. de hostibus cladem parantibus Jer. 49, 9. Obad. 1, 5. Metaph. Ps. 76, 13: *abscindit* q. d. frangit *superbiam principum.*—2) *cohibuit, arcuit, inaccessum fecit.* Ita Part. pass. בָּצוּר *inaccessus* Deut. 28, 52. Jes. 2, 15. Zach. 11, 2 in Keri, de urbibus munitissimis Numer. 13, 28. Deut. 1, 28. 3, 5. Jos. 14, 12 : 2 Sam. 20, 6. Jes. 25, 2. Metaph. *arduus intellectu* Jer. 33, 3. — 3) *excidit*, de metallis, v. בֶּצֶר.

Niph. נִבְצַר, fut. יִבָּצֵר *cohibitus, arduus, inaccessus fuit* alicui, sq. מִן. Gen. 11, 6: *haud nimis arduum ipsis erit, quodcunque consilium capient.* Job 42, 2.

Pih. בִּצֵּר, inf. בַּצֵּר, fut. יְבַצֵּר; *inaccessum reddidit* munimentum Jer. 51, 53, it. simpl. *munivit*, murum *resarcivit* Jes. 22, 10.—Deriv. præter מִבְצָר, בָּצִיר, seq.

בְּצַר m. in pausâ בָּצֶר Job 36, 19 i. q. בֶּצֶר, q. vide

בֶּצֶר m. 1) *auri argentique metallum*, idque rude, quale ex fodinis *exciditur* effoditurque, ab *excidendo* vel *frangendo* (Ps. 76, 13) dictum. Job 22, 24 : שִׁית־עַל עָפָר בֶּצֶר *in pulverem conjice pretiosa metalla.* In altero hemist. aurum Ophir. Plur. Comm. 25 : וְהָיָה שַׁדַּי בְּצָרֶיךָ *et omnipotens tibi erit instar metallorum*, in altero hemist. כֶּסֶף תּוֹעָפוֹת. Adde בְּצַר Job 36, 19 quod idem valet. Optimam hanc vocabuli obscuri explicationem ex Abulwalide uberius vindicavit Gesenius in Thes. p. 230, ubi vide.—2) n. pr.—a) urbis in tribu Ruben, Deut. 4, 43. Jos. 20, 8. 21, 36. Vulgat. *Bosor.* —b) viri 1 Par. 7, 37.

בָּצְרָה f. 1) *septum, ovile* Mich. 2, 12.—2) n. pr. urbis primariæ Idumæorum Gen. 36, 33. Jes. 34, 6. 63, 1. Jer. 49, 13, 22. Amos 1, 12. Semel (Jer. 48, 24) Moabitis tribuitur, undè vel alia est, vel eadem, sed quæ fuit aliquamdiù in Moabitarum potestate.

בִּצָּרוֹן m. *munimentum* Zach. 9, 12.

בַּצֹּרֶת f. pl. בַּצָּרוֹת; *cohibitio* scil. pluviæ, *siccitas* Jer. 14, 1. 17, 8.

בַּקְבֻּק m. 1) *lagena* 1 Reg. 14, 3. Jer. 19, 1, 10.—2) n. pr. viri Esr. 2, 51. Neh. 7, 53.—Rad. בָּקַק.

בַּקְבֻּקְיָה n. pr. viri Neh. 11, 17. 12, 9.

בַּקְבַּקַּר n. pr. viri 1 Par. 9, 15.

בֻּקִּי n. pr. viror. Num. 34, 22: 1 Par. 5, 31. 6, 36.

בֻּקִּיָּהוּ n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 13.

בְּקִיעַ m. pl. בְּקִיעִים, constr. בְּקִיעֵי, *fissuræ*, *rimæ* Jes. 22, 9. Amos 6, 11.—Rad. בָּקַע.

בָּקַע, imp. cum suff. בְּקָעֵהוּ, inf. cum suff. בָּקְעָם, fut. יִבְקַע, 1) *fidit*, *diffidit* ligna Eccl. 10, 9, mare Ex. 14, 16, ventrem prægnantis Amos 1, 13, copias hostiles, urbes, i. q. *expugnavit*, *disrupit*, *perrupit* 2 Sam. 23, 16: 2 Par. 21, 17. 32, 1.—2) prægnanter *findendo* seu *rumpendo eduxit* ut fontem Ps. 74, 15, et absolutè positum *ova fidit* avis, id est *pullos exclusit* Jes. 34, 15.

Niph. נִבְקַע, inf. הִבָּקַע, fut. יִבָּקַע; *fissus est*, *fidit* et *aperuit se* terra Num. 16, 31. Zach. 14, 4, it. *ruptus*, *disruptus est* Job 26, 8: 32, 19: 2 Par. 25, 12, *expugnata est* urbs 2 Reg. 25, 4. Jer. 52, 7.—2) prægnanter *rumpendo eductus est*, *erupit*, *prorupit* aqua Gen. 7, 11. Jes. 33, 6. Prov. 3, 20, lux Jes. 58, 8, fietus Jes. 59, 5.

Pih. בִּקַּע, fut. יְבַקַּע; 1) *fidit* ligna Genes. 22, 3, rupem Ps. 78, 15, *diffidit*, *dissecuit* ventrem gravidarum 2 Reg. 8, 12. 15, 16.—2) *discerpsit*, *dilaceravit* 2 Reg. 2, 24: Hos. 13, 8.—3) *aperuit*, *prorumpere fecit* rivos Job 28, 10, torrentes Hab. 3, 9, ventum Eze. 13, 11, 13, ova Jes. 59, 5.

Puh. בֻּקַּע, part. f. מְבֻקָּעָה pl. m. מְבֻקָּעִים; *fissus est* Jos. 9, 4, *diffissus est* Hos. 14, 1, *expugnatus est* Eze. 26, 10.

Hiph. הִבְקִיעַ, inf. הַבְקִיעַ, futur. יַבְקִיעַ, 1) *aperuit* urbem, eam *expugnavit* Jes. 7, 6.—2) seq. אֶל *perrupit ad* aliquem 2 Reg. 3, 26.

Hoph. הָבְקַע, *perruptus*, *expugnatus est* Jer. 39, 2.

Hithpa. הִתְבַּקַּע, fut. יִתְבַּקַּע; *fissus*, *diffissus est*, *findi*, *diffindi* Jos. 9, 13. Mich. 1, 4.—Deriv. præter בְּקִיעַ, seq.

בֶּקַע m. *pars dissecta* in duas partes, spec. *dimidius siclus* Gen. 24, 22. Ex. 38, 26.

בִּקְעָה, f. const. בִּקְעַת; pl. בְּקָעוֹת; *vallis* Deut. 8, 7. 11, 11. Jes. 41, 18. Ps. 104, 8. Sæpiùs autem *planities*, *campus latè patens* (LXX πεδίον) vocatur is, in quo Babylon sita erat Gen. 11, 2, cf. Eze. 3, 23. 37, 1, 2. בִּקְעַת הַלְּבָנוֹן *vallis Libani*, de planitie ad radices Hermonis et Antilibani atque ortum Jordanis Jos. 11, 17. 12, 7.

בָּקַק, 1 pers. בַּקֹּתִי, part. act. בֹּקֵק; *vacuavit*, *evacuavit* pr. vas, sed translatè *evacuavit*, *incolis nudavit* terram Jes, 24, 1, *spoliavit*, *exinanivit* incolas Nah. 2, 3. *Evacuare consilium alicujus*, i. e. eum consilii inopem reddere Jer. 19, 7. —Quoad Hos. 10, 1: גֶּפֶן בּוֹקֵק, aliis est *vitis vastata*; ità chald. interpres; undè sensus loci esse possit: Israël est veluti vitis palmitibus foliisque denudata, quæ anteà fructus uberrimos protrudebat. Aliis verò *vitis latè se diffundens*, *frondosa*, *pa*-

tula, sic LXX et Vulgat., sed minùs ad etymon accommodatè, quamquam ad significatum arab. *multùm pluviæ fudit* cœlum, *multam prolem peperit* mulier, confugiunt. Alii adhuc aliter.

Niph. נָבַק, f. נָבֹקָה, pro נָבְקָה, inf. abs. הִבּוֹק, fut. יִבּוֹק; *evacuatus est* Jes. 24, 3, trop. *evanuit, periit* Jes. 19, 3.

Poh. בּוֹקֵק, fut. יְבוֹקֵק; *populatus est* Jer. 51, 2.—Deriv. בַּקְבּוּק.

בָּקַר inusit. in Kal.

Pih. בִּקֵּר, inf. בַּקֵּר; fut. יְבַקֵּר; 1) *diligenter inspexit, animum advertit ad* aliquid, sq. לְ Lev. 13, 36. בֵּין־לְ 27, 33. Sq. בְּ *cum voluptate adspexit* Ps. 27, 4. — 2) *providit, curæ habuit* cum acc. Eze. 34, 11, 12. — 3) *animo contemplatus est, circumspexit, cogitavit*. 2 Reg. 16, 15 (19). Prov. 20, 25.—4) *animadvertit in* aliquem, *punivit* eum, vid. בִּקֹּרֶת — Deriv. protinùs sequuntur.

בָּקָר epic. constr. בְּקַר; suff. בְּקָרְךָ, בְּקַרְכֶם: pl. בְּקָרִים; 1) *bos*, sive mas, sive femina. In Plur. Amos 6, 12. Neh. 10, 37: 2 Par. 4, 3. In reliquis exemplis ubiquè — 2) collect. *boves, boum grex, armenta*. צֹאן וּבָקָר *armenta et* (*ovium caprarumque*) *greges*. Gen. 12, 16. 13, 5. 20, 14. Deut. 32, 14, etc. — עֵגֶל בֶּן־בָּקָר Lev. 9, 2, עֶגְלַת בָּקָר Jes. 7, 21 et simpl. בֶּן־בָּקָר Gen. 18, 7, 8. *vitulus bovinus*. De bobus arte factis 1 Reg. 7, 29. — Indè est denom. בּוֹקֵר.

בֹּקֶר m. pl. בְּקָרִים 1) *manè, prima lux, tempus matutinum*. אוֹר בֹּקֶר *lux matutina* 2 Sam. 23, 4. In Acc. adv. *manè* Ps. 5, 4, crebriùs בַּבֹּקֶר *manè* Gen. 19, 27, et poët. לַבֹּקֶר Ps. 30, 6. 59, 17 quod alibi est עַד בֹּקֶר Deut. 16, 4. Ps. 130, 6. Distributivè לַבֹּקֶר לַבֹּקֶר, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר, לַבְּקָרִים, לִבְקָרִים *quovis manè*, Ex. 16, 21: 1 Par. 9, 27. Jes. 33, 2. Job 7, 18, etc. Metaph. *manè* i. e. *prospera lux* Job 11, 17.—2) Spec. *crastina lux* Ex. 29, 34. Lev. 19, 13, 22, 30. Num. 9, 12. Jud. 6, 31. Indè *dies crastinus* ut מָחָר (cf. אֶמֶשׁ), et adv. *cràs*. Ex. 16, 7. Num. 16, 5. ut בַּבֹּקֶר 1 Sam. 19, 2, idque pro *mox* Ps. 5, 4 (in hemistichio priore). 90, 14. 143, 8, לַבֹּקֶר id. Ps. 49, 15.

בַּקָּרָה f. *cura*, ut videtur, quamvis vulgò *inquisitio* Eze. 34, 12.

בִּקֹּרֶת f. *animadversio*, *castigatio* Lev. 19, 20.

בָּקַשׁ rad. inusit. in Kal.

Pih. בִּקֵּשׁ; part. מְבַקֵּשׁ, pl. omisso Daguesch מְבַקְשִׁים; inf. בַּקֵּשׁ; fut. יְבַקֵּשׁ; 1) *quæsivit*. Constr. abs. 2 Reg. 2, 17, cum acc. pers. et rei Gen. 37, 15, 16: 1 Sam. 10, 14; sq. לְ *inquisivit in* aliquid Job 10, 6. Additur nonnunquàm Dativus commodi לוֹ 1 Sam. 28, 7. Thren. 1, 19, quo adjecto etiam *deligendi* vim habet 1 Sam. 13, 14. Jes. 40, 28, cf. Eze. 22, 30. Spec. a) *quæsivit faciem regis* i. e. regem adiit, adire cupivit 1 Reg. 10, 24, maximè petendi ergo Prov. 29, 26. — b.) *quæsivit faciem Dei* pr. Deum adiit, maximè preci-

bus, 2 Sam. 12, 16. Ps. 24, 6. 27, 8. 105, 4, oraculum petiturus 2 Sam. 21, 1, eum placaturus Hos. 5, 15. — c) בִּקֵּשׁ אֶת־יְהוָֹה *oraculum à Deo petiit* Ex. 33, 7 : 2 Par. 20, 4. מְבַקְשֵׁי יְהוָֹה *Dei cultores* Ps. 40, 17. 69, 7. 105, 3. Jes. 51, 1. Cf. דָּרַשׁ. — 2) *appetiit*, *sectatus est*, *captavit* Num. 16, 10. Ps. 4, 3. Prov. 17, 9. Raro sq. לְ Prov. 18, 1. בִּקֵּשׁ נֶפֶשׁ פ׳ *vitæ alicujus insidiatus est* Ex. 4, 19 : 1 Sam. 20, 1, etc. semel in bonam partem: *operam dedit vitæ alicujus servandæ*. Prov. 29, 10 (cf. דָּרַשׁ לְנֶפֶשׁ Ps. 142, 5). בִּקֵּשׁ רָעַת פ׳ *malum*, *interitum* alicujus *sectatus est*, *intendit*. 1 Sam. 24, 10. Ps. 71, 13, 24, etc. —3) *poposcit*, *postulavit*. Neh. 5, 18, sq. מִן Ps. 104, 21, מִיַּד Gen. 31, 39, 43, 9. Jes. 1, 12, Spec. בִּקֵּשׁ דַּם פ׳ מִיַּד פ׳ *postulavit sanguinem alicujus ab aliquo* i. e. cædis commissæ pœnam repetiit. 2 Sam. 4, 11. Eze. 3, 18, 20. 33, 8, et omisso דָּם 1 Sam. 20, 16. — 4) *rogavit*, *petiit* sq. מִן pers. Esr. 8, 21. Dan. 1, 8, et acc. rei Esth. 2, 15, it. sq. עַל *precatus est*, *deprecatus est pro* aliquo Esth. 4, 8. 7, 7. — 5) *interrogavit*, *quæsivit ex* aliq., sq. מִן Dan. 1, 20.

Puh. *quæsitus est* Eze. 26, 21. Jer. 50, 20. Esth. 2, 23. Indè

בַּקָּשָׁה f. suff. בַּקָּשָׁתִי ; *petitio*. Esth. 5, 3, 7, 8. Esr. 7, 6.

בַּר m. cum suff. בְּרִי ; *filius*, in Chald. et Syr. usitatissim. apud Hebræos poët. tantum. Bis legitur Prov. 31, 2. Ps. 2, 12 : נַשְּׁקוּ בַר *osculamini filium* (Dei), ubi Vulgat. *apprehendite disciplinam* ; sed minùs rectè prout videtur ex orationis serie et imprimis è vers. 7. Conf. præterea. בֵּן Jes. 9, 5. — Rad. בָּרָה.

בַּר m. f. בָּרָה ; plur. m. constr. בָּרֵי ; 1) *electus*, *dilectus* Cant. 6, 9. — 2) *purus* 6, 10. Metaph. de moribus *probus* Ps. 24, 4. 73, 1. Job 11, 4. — 3) *inanis*, de horreo Prov. 14, 4. — Rad. בָּרַר.

בַּר Am. 5, 11. 8, 6. Ps. 72, 16, alibi בָּר m. 1) *frumentum*, pr. *purgatum* à paleâ Gen. 41, 35, 49. Prov. 11, 26. Joel 2, 24, sed de frugibus arva ornantibus Ps. 65, 14. — 2) *campus*, *rus*, ut in Chald. Job 39, 4. — Rad. בָּרַר.

בֹּר m. suff. בֹּרִי 1) *puritas*. Figuratè *innocentia* 2 Sam, 22, 25, alibi additur יָדַיִם, vel כַּפַּיִם, 2 Sam. 22, 21. Ps. 18, 21, 25. Job 9, 30. 22, 30. — 2) ut בֹּרִית q. v. *quod purgandi vim habet*, *lixivium*, *sal lixivii* Job 9, 30, et Jes. 1, 25, ubi vulgò *puritatem* vertunt. — Rad. בָּרַר.

בָּרָא ; part. act. בּוֹרֵא, suff. בֹּרַאֲךָ ; pl. cum suff. בּוֹרְאֶיךָ ; inf. בְּרֹא ; imp. בְּרָא ; fut. יִבְרָא ; 1) pr. *cecidit*, *secuit*, *secando effinxit*. — 2) *creavit*, *produxit*. Dicitur de creatione cœli et terræ Gen. 1, 1, hominum Gen. 1, 27. 5, 1, 2. 6, 7, gentis, i. e. *condidit* Jes. 43. 1, 15. Eze. 28, 13. Part. בּוֹרְאֶיךָ (in Plur. majestat.) *creator tuus* Eccl. 12, 1. — * Quod ad בָּרָא לַעֲשׂוֹת Gen. 2, 3 attinet, videtur לַעֲשׂוֹת referendum non ad בָּרָא, sed ad שָׁבַת quod præcedit, ità

ut sensus sit : *quia hâc* (dic) *cessârat à producendo* (Vid. quæ diximus in *Le Pentateuque*, etc. *Tom.* I. GENÈSE pag. 12 et 321) * — 3) *comedit*, *saginavit se*, à secando dictum.

Niph. præter et part. נִבְרָא; inf. יִבָּרֵא, suff. f. הִבָּרְאֲךָ; fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִבָּרֵאוּן; 1) *creatus est* Gen. 2, 4. 5, 2, *factus est* Ex. 34, 10. — 2) *natus est* Eze. 21, 35 (30). 28, 13. Ps. 104, 30.

Pih. בֵּרֵא; inf. בָּרֵא, 1) *cecidit*, ut gladio Eze. 23, 47, silvam securi, Jos. 17, 15, 18. — 2) *finxit*, *effinxit* i. q. יָצַר, Eze. 21, 24 (19).

Hiph. inf. cum suff. הַבְרִיאֲכֶם *saginare vos* 1 Sam. 2, 29. — Deriv. בְּרִיא, בְּרִיאָה.

בְּרָאִי vid. בֵּית־בִּרְאִי.

בְּרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן n. pr. regis Babyloniæ 2 Reg. 20, 12, qui *Merodach Baladan* Jes. 39, 1, vid. מְרֹאדַךְ.

בְּרָאיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 21.

בַּרְבֻּרִים m. pl. aves, quæ *saginatæ* Salomonis mensæ apponebantur 1 Reg. 5, 3 (4, 23). Bochart, *selectissima quæque altilia* esse putat. — Rad. בָּרַר.

בָּרַד pr. *sparsit* (cf. פָּרַד), hinc *sparsit grandinem*, *grandinavit* Jes. 32, 19. Indè

בָּרָד m. *grando* Ex. 9, 18. Ps. 18, 13, etc. אַבְנֵי בָרָד *lapides grandinis*, de ipsâ grandine, v. אֶבֶן.

בָּרֹד m. pl. בְּרֻדִּים; *maculis sparsus*, *maculosus*, de hircis Gen. 31, 10, 12, de equis Zach. 6, 3, 6. Sic lat. *sparsas albo pelles* dixit Virg. Ecl. 2, 41. Differt à נָקֹד, cui jungitur Gen. l. c., quod minora puncta designat.

בֶּרֶד n. pr. 1) loci Gen. 16, 14. — 2) viri 1 Par. 7, 20.

בָּרָה; fut. יִבְרֶה; 1) *comedit* 2 Sam. 12, 17. 13, 6, 10. בָּרָה לֶחֶם idem est quod אָכַל לֶחֶם v. אָכַל. — 2) *genuit.* — 3) *pinguis fuit.* — 4) *elegit*, ut בְּרוּ 1 Sam. 17, 8.

Pih. infin. בָּרוֹת *comedere* Thren. 4, 10.

Hiph. הִבְרָה; infin. הַבְרוֹת; fut. יַבְרֶה, undè cum suff. הַבְרֵנִי; *comedendum dedit*, sq. duobus acc. 2 Sam. 3, 35. 13, 5. — Deriv. בַּר, בְּרִי, בְּרִיָּה, בָּרוּת, בְּרִית.

בָּרוּךְ n. pr. 1) prophetæ, Jer. 32, 12, et. — 2) alior. viror. Neh. 3, 20. 10, 7. 11, 5.

בְּרֹמִים m. pl. Eze. 27, 24 *vestes polymitæ*, ut rectè Kimchius. Arab. ברים (berîm) est *funiculus contortus bicolor*, et מברם (mobrem) *vestis ex ejusmodi filis contexta.* — Rad. ברם.

בְּרוֹשׁ m. pl. בְּרוֹשִׁים; 1) *cupressus*, arbor procera Jes. 55, 13 et fructifera Hos. 14, 9. Sed Vulgat. et pluribus aliis est *abies*. 1 Reg. 5, 22. Jes. 14, 8, etc. « *Cypressum*, inquit Gesenius, non *abietem*, intelligere et res ipsa jubet, et veterum interpp. auctoritas, quanquàm hoc nomen fortasse alias quoque arbores è pinorum genere comprehendebat. Vide hæc uberius exposita in Thes. p. 246. » — 2) *quod è ligno cupressino factum est*, ut *lancea* Nah. 2, 4, it. *instrumentum musicum*. 2 Sam. 6, 5.

בְּרוֹת m. pl. בְּרוֹתִים i. q. בְּרוֹשׁ, mutat. ש in ת ex Syrorum dialecto; al. *bruta*, arbor (de quâ Plinius. 12, 17) cupresso similis. Cant. 1, 17. — Rad. ברת.

בָּרוּת f. *cibus*, *alimentum* Ps. 69, 22. — Rad. בָּרָה.

בֵּרוֹתָה et בֵּרֹתַי n. pr. urbis quæ in ditione regis Syriæ Sobææ fuit 2 Sam. 8, 8 et Damascum inter et Hamath interponitur Eze. 47, 16, undè Berytum Phœnices urbem esse, quod plerique volunt, non videtur.

בִּרְזוֹת 1 Par. 7, 31 in Chethib n. pr. forsan mulieris.

בַּרְזֶל m. 1) *ferrum* Gen. 4, 22. Eze. 27, 12. 19, etc. Sæpè adhibetur ad duritiem et firmitatem adumbrandam, sic Ps. 2, 9. Jes. 48, 4. — 2) *instrumentum ferreum* Deut. 27, 5. Jos. 8, 31: 2 Reg. 6, 5, *vinculum ferreum* Ps. 105, 18, plenè כֶּבֶל בַּרְזֶל 149, 8. — Quod ad etymon. spectat, latet omninò; nam, quod nonnulli volunt, vocabulum istud derivari à Chald. et Talmud. בְּרַז *transfixit*, *transfodit*, addito ל, id à longè nimis petitum videtur; quippè *transfigendi* notionem inter et *ferrei metalli*, nulla prorsus exstat analogia. Cæterum Radix esse possit inusit. בזל inserto, ut sæpè, ר (vid. sub litter. ר).

בַּרְזִלַּי n. pr. viror. 2 Sam. 17, 27. 19, 32 — 39: 1 Reg. 2, 7. Esr. 2, 61.

בָּרַח, inf. constr. בְּרֹחַ; imper. בְּרַח; fut. יִבְרַח; 1) *transiit*, *pertransiit* (german. durchschneiden, durchbrechen); sic Ex. 36, 33: *et fecit vectem medianum, qui transiret per medios asseres ab uno extremo ad alterum.* — 2) *fugit*, *aufugit* (germ. durchbrechen, durchgehen). Constr. absol. Gen. 31, 22, 27: 1 Sam. 19, 18, cum acc. loci, quò fugitur 1 Sam. 27, 4, it. sq. לְ Neh. 13, 10, אֶל Num. 24, 11 et מִן loci, ex quo fugitur 1 Sam. 20, 1. Is, qui fugitur, exprimitur prævio מִפְּנֵי Gen. 16, 8, 55, i. e, מִלִּפְנֵי Jon. 1, 3, מִן Jes. 48, 20, מִיַּד (*è manu* i. e. *potestate ejus*) Job 27, 22, מֵאֵת 1 Reg. 11, 23, Differt à הִמָּלֵט *elabi.* 1 Sam. 19, 12: וַיֵּלֶךְ וַיִּבְרַח וַיִּמָּלֵט *abiit, aufugit et elapsus est.* Imperativo sæpè additur Dat., בְּרַח לְךָ Gen. 27, 43. Num. 24, 11. Am. 7, 12 (cf. gall. *s'enfuir*).

Hiph. הִבְרִיחַ; part. מַבְרִיחַ; *transiit*, *pertransiit* 1) Ex. 26, 28. — 2) *in fugam conjecit*, *fugavit* Job 41, 20, it. *expulit*, *abegit* Neh. 13, 28. — Deriv. בְּרִיחַ, מִבְרָח et

בָּרִיחַ m. *fugitivus*, *fugax* de serpente naturali Jes. 27, 1, hinc *sidus draco*, *draco borealis* Job 26, 13.

בָּרִי m. f. בְּרִיָּה 1) *pinguis* Eze. 34. 20, ubi plures codices habent בְּרִיאָה. — 2) *serenitas* Job 37, 11. desumptâ signif. à בָּרַר. Notio ista huic loco sola apta videtur. Alii, ב ut servili habito, deducunt à רָוָה (ut sit pro רְוִי, veluti אִי pro אֱוִי). Sic inter alios Winer (ad Lexic. Simonis), qui tamen vertit *serenitas* ad verbum טָרַח. — Rad. ברה.

בֵּרִי n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

בָּרִיא m. f. בְּרִיאָה; pl. m. בְּרִיאִים, constr. בְּרִיאֵי; pl. f. בְּרִיאוֹת; *saginatus*, *pinguis* Gen. 41, 25. Jud. 3, 17. Dan. 1, 15. Hab. 1, 16. Fem. הַבְּרִיאָה coll. *pecus pingue* Eze. 34, 3. Zach. 11, 16. — Rad. ברא.

בְּרִיאָה f. *res creata*, nova, inaudita. Num. 16, 30. — Rad. בָּרָא.

בִּרְיָה f. *cibus*. 2 Sam. 13, 5, 7, 10. — Rad. בָּרָה.

בָּרִיחַ m. (pro בָּרֹחַ, formæ צַדִּיק); pl. בְּרִיחִים; 1) *fugitivus* Jes. 43, 14, et forsan 15, 5 ut habent interpr. Chald., Arab. et Kimchi, quamquàm alii cum Vulgat. *vectes* seu *principes* tenent. — 2) n. pr. viri 1 Chron. 3, 22. — Rad. בָּרַח.

בְּרִיחַ m. pl. בְּרִיחִים constr. בְּרִיחֵי; suff. בְּרִיחָיו; *lignum transversum*, *vectis* quo ab uno latere ad alterum per annulos trajecto singuli in tentorio sacro asseres conjungebantur, Ex. 26, 26, etc. Num. 3, 36. 4, 31. — 2) *repagulum*, *vectis* portæ claudendæ Jud. 16, 3. Neh. 3, 3, etc. *Terræ repagula*, i.e. vectes portæ, quâ in penetralia terræ i.e. in infernum descenditur Jon. 2, 7. — Metaphor. *vectis* dr. pro *principe*, quatenùs tuendæ civitati operam dat (v. בַּד sed de Hos. 11, 6). Sed de Jes. 15, 5. בְּרִיחֶיהָ, vid. בָּרִיחַ.

בְּרִיעָה n. pr. viror. Gen. 46, 17: 1 Par. 7. 23. 8, 13. 23, 10.

בְּרִיעִי n. patron. Num. 26, 44.

בְּרִית f. suff. בְּרִיתוֹ; 1) *fœdus* quodcumque sive hominis cum homine, sive Dei cum homine sancitum. De fœdere constituendo et sanciendo utuntur verbis כָּרַת, שׂוּם, נָתַן, הֵקִים; de violatione ejus עָבַר בְּ, בּוֹא בְּ, עָזַב, חִלֵּל, הֵפֵר, שִׁכֵּר בְּ. — 2) *conditio fœderis*, nimirum a) *promissio* Num. 18, 19: 2 Sam. 23, 5, et sæpiùs b) *præcepta* Dei ab Israële servanda, i. e. *lex divina*, *decalogus* Num. 10, 33. Deut. 4, 13. 9, 9, etc. — 3) *signum fœderis* Gen. 17, 10, 13. — * Quoad etymon, omnes ad unum, et quidem meritò ad Rad. בָּרָה, vocab. בְּרִית referunt, sed adscità *dissectionis* notione, quia nimirum, animalium dissectio in pangendis fœderibus usitata erat; sed nobis vero similius videtur בְּרִית pr. *cibum* (*repas*) signare quia: 1° absque sufficienti ratione sensus *concidendi*, *dissecandi* ver. 50 בָּרָה tribuitur; nullibi etenim hoc sensu usurpatur; 2° cætera hujus verbi derivata *cibum* significant, et nullo modo *dissectionem*; 3° carnes animalium edere solebant qui pangebant fœdus. Vide quæ adnotavimus tùm in *Chrestomathie hébraïque*, pag. 64, tùm in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. *Tom. I.* Genèse, p. 36.*

בֹּרִית f. pr. *res purgatoria*, *res purgandi vim habens* (à בֹּרִי inus., quod ipsum est à בֹּר cum termin. fem. ־ת), *smegma* special. *sal lixivii*, *sal alcali* (*potasse*) maximè vegetabile (minerale enim נֶתֶר vocatur), è cineribus nonnullarum plantarum salsuginosarum factum, quod oleo permixtum in vestibus et metallis purgandis apud veteres adhibebatur, Jer. 2, 22. Mal. 3, 2. — Rad. בָּרַר.

בֵּרֵךְ; part. pass. בָּרוּךְ, constr. בְּרוּךְ; pl. בְּרוּכִים et בְּרֻכִים (infin. abs. בָּרוֹךְ pertinet ad Pihel, ubi vid.); fut. יְבָרֵךְ; 1 pers. pl. cum ה parag. נִבְרְכָה; 1) *genua flexit*, *in genua procubuit* (denom. à בֶּרֶךְ *genu*) Ps. 95, 6: 2 Par. 6, 13. — 2) *laudavit*, maximè Deum, *fausta apprecatus est*, *benedixit*. Sæpè ità in Pih., in Kal verò tantùm in Part. pass. בָּרוּךְ *laudatus*, *benedictus* (LXX. εὐλογημένος, εὐλογητός), Gen. 9, 26. 26, 29: 2 Sam. 2, 5. Jes. 65, 23. Ruth 3, 10. Ps. 115, 15, etc.

Niph. נִבְרַךְ *benedictus est* Gen. 12, 3. 18, 18. 28, 14. Vid. Hithpah.

Pih. בֵּרֵךְ; Part. מְבָרֵךְ; inf. abs. בָּרֵךְ (pro בָּרוֹךְ, forma קַנֹּא, יַסֹּר), constr. בָּרֵךְ, cum suff. בָּרְכוֹ; imper. בָּרֵךְ, pl. בָּרְכוּ et בָּרֲכוּ; fut. יְבָרֵךְ, conv. וַיְבָרֶךְ, cum ה parag. יְבָרְכָה, cum suff. יְבָרֶכְךָ, simulque cum נ epenthet. יְבָרְכֶנְהוּ, יְבָרֲכֶךָּ; 1) Deum *invocavit*, *laudavit*, *celebravit*, *veneratus est*, quod fit genubus flexis, (cf. 2 Par. 6, 13. Ps. 95, 6. Dan. 6, 11). Constr. sq. acc. (ut γονυπετεῖν τινα Matth. 17, 14). Ps. 104, 1. 26, 12, etc., raró sq. לְ 1 Par. 29, 20. Job 2, 9: בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת *lauda Deum et morere* i. e. quantumvis Deum laudabis et celebrabis, tamen tibi mox moriendum est, vana igitur tua erga Deum pietas. Verba sunt mulieris impiæ. Plenius dicitur בֵּרֵךְ שֵׁם יְהוָֹה *invocavit nomen Jehovæ* Ps. 96, 2 et בֵּרֵךְ בְּשֵׁם יְהוָֹה (ut קָרָא בְּשֵׁם יְיָ) Deut. 10, 8. 21, 5. Semel de invocatione idolorum Jes. 66, 3, adeoque de propriâ laude Ps. 49, 19. — 2) *fausta alicui apprecatus est* numine invocato בְּשֵׁם יְהוָֹה Ps. 129, 8: 1 Par. 16, 2, *benedixit alicui* Gen. 27, 27, 28. Dicitur de piis votis et precibus, Gen. 27, 4. Lev. 9, 22, 23. Num. 6, 23, Deut. 27, 12. — 3) *benedixit* Deus homini aliisque rebus creatis ut feliciter cedant et fausta incrementa capiant Gen. 1, 22. 9, 1. 12, 2. Ex. 23, 25. Job 1, 10. Prov. 3, 33, etc. — 4) *salutavit* 2 Reg. 4, 29. Prov. 27, 14. Dicitur de adveniente Gen. 47, 7. 2 Sam. 6, 20, de discedente et valendicente Gen. 47, 10. 1 Reg. 8, 66, item de præsentibus, qui salvere jubent advenientem 1 Sam. 13, 10, et discedentem bonis votis prosequuntur Gen. 24, 60. Jos. 22, 6. 7. — 5) In malam partem *execratus est maledixit* 1 Reg. 21, 10. Ps. 10, 3. Job 1, 5, 11. 2, 5.

Puh. בֹּרַךְ, part. מְבֹרָךְ, f. מְבֹרֶכֶת, plur. m. מְבֹרָכִים, undè cum suff. מְבֹרָכָיו; fut. יְבֹרַךְ; 1) *laudatus est* Deus Job 1, 21. — 2) *benedictus* i. e. *prosperatus est* à Deo, sq. מִן rei Deut. 33, 13.

Hiph. הִבְרִיךְ; fut. conv. וַיַּבְרֵךְ; *in genua procumbere fecit* camelos, ut quiescerunt et biberent Gen. 24, 11. Vide אַבְרֵךְ pag. 8.

Hithpah. הִתְבָּרֵךְ; part. מִתְבָּרֵךְ; fut. יִתְבָּרֵךְ; 1) *benedixit sibi* Deut. 29, 18. —* 2) *benedictus est* Gen. 22, 18. 26, 4. Sic LXX. et Chald. (Cf. Gal. 3, 8); hoc sensu passivo vertenda sunt cætera loca, veluti Jes. 65, 16. Jer. 4, 2. Ps. 72, 17, quæ

manifestò ad Genes. loc. citat., alludunt. Verò enim simile est Formam Hithpah. antiquitùs usurpatam fuisse ad sensum passivum exprimendum, Syrorum et Chaldæorum more, qui verba passiva ex activis efformant, additâ ab initio syllabâ אֶת. Haud secus ergo explicanda Forma Niphal, quæ in formulâ de benedictione omnium gentium, occurrit Gen. 12, 3. 18, 18. 28, 14.* — Deriv. seq.

בֶּרֶךְ f. *genu*, semel Jes. 45, 23. Dual. constr. בִּרְכֵּי; constr. בִּרְכֵּי; *utrumque genu* Gen. 30, 3. Jes. 66, 12. Eze. 7, 17. Job 3, 12, etc. — Indè verbum בָּרַךְ.

בָּרַכְאֵל n. pr. viri Job 32, 2. 6.

בְּרָכָה semel בְּרָכָה (Gen. 27, 38) f. constr. בִּרְכַּת, suff. בִּרְכָתִי; pl. בְּרָכוֹת constr. בִּרְכוֹת 1) *benedictio*, *adprecatio boni* Gen. 27, 12 sq. 33, 11. — 2) prosperitas, *felicitas*, quæ alicui (divinitùs) contingit Gen. 39, 5. Ps. 3, 9, etc. Nonnunquam sequitur Genit. ejus cui Deus benedixit: Sic *benedictio Abrahami*, est benedictio quâ Deus Abrahamo benedixit Gen. 28, 4. — 3) metonym. *prosperatus*, *fortunatus* Gen. 12, 2. Zach. 1, 13. Ps. 21, 7. — 4) *munus*, *donum*, Gen. 33, 11 : 1 Sam. 25, 27. 30, 26, etc. נֶפֶשׁ בְּרָכָה *anima munifica*, i. e. homo munificus Prov. 11, 25. — 5) *pax* 2 Reg. 18, 31. Jos. 36, 18. — 6) n. pr. vallis in deserto propè Thecue 2 Par. 20, 26, it n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

בְּרֵכָה f. constr. בְּרֵכַת; pl. בְּרֵכוֹת; *stagnum*, *piscina*, pr. talis, ad quam cameli potaturi procumbunt (vid. הִבְרִיךְ) 2 Sam. 2, 13. Nah. 2, 9. Jes. 22, 11, etc. Eccl. 2, 6, etc. Cant. 7,5. Hodiè adhuc Arabes Jemanenses *Birké* vocant receptaculum quoddam aquæ stagnantis, undè cameli adaquantur. Cf. hispan. *Alberca*.

בֶּרֶכְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 20. 9, 16. Neh. 3, 4, 30.

בֶּרֶכְיָהוּ (id.). Zach. 1, 7 : 1 Par. 6, 24 : 2 Par. 28, 12.

קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ v. בַּרְנֵעַ.

בֶּרַע n. pr. viri Gen. 14, 2.

בָּרַק; imper. בְּרוֹק; *fulguravit* Ps. 144, 6.—Deriv. בַּרְקָנִים, בָּרֶקֶת et

בָּרָק m. constr. בְּרַק; pl. בְּרָקִים: suff. בְּרָקָיו 1) *fulgur* Job 38; 35. Dan. 10, 6. Collect. *fulgura* Ps. 144, 6 : 2 Sam. 22, 15. Eze. 1, 13. —2) Deut. 32, 41. Eze. 21, 15, 33. Nah. 3, 3. Hab. 3, 11. — 3) *gladius coruscans* Job 20, 25. — 4) n. pr. viri Jud. 4, 6 sq. 5, 1, 12, 15.

בְּרַק, vide בְּנֵי בְרַק p. 100.

בַּרְקוֹס n. pr. viri Esr. 2, 53. Neh. 7, 55.

בַּרְקָנִים m. pl. vulgò genus *spinarum*, *tribuli* vertitur, sed melius fortasse *tribulæ* seu instrumenta, quibus in triturando uti solent, facta ex tabula lignea crassiore infra ferro vel lapidibus *pyritis*, quibus Palæstina abundat, munita et asperata, ut comminuantur frumenta Jud. 8, 7, 16.

בָּרֶקֶת f. Ex. 28, 17 et בָּרְקַת Eze. 28, 13 *gemmæ* species, à *fulgore* dicta. LXX. Vulgat. et Josephus *smaragdum* reddunt, idque proli-

xius vindicavit Braunius (*De vest. sacerdott.*) — Rad. בָּרַק.

בָּרַךְ, præt. 1 pers. בָּרוֹתִי; part. pass. בָּרוּר, f. בְּרוּרָה; pl. m. בְּרוּרִים, f. בְּרוּרוֹת; infin. cum suff. בָּרָם Eccles. 3, 18; 1) *separavit, sejunxit* Eze. 20, 38. — 2) *selegit, elegit.* 1 Par. 7, 40. 16, 41. Nehem. 5, 18. —3) seq. לְ, *destinavit* 1 Par. 9, 22. — 4) *separavit* et *removit* impura, *purgavit* sagittam ab ærugine, *polivit, cuspidavit, acuit* eam Jes. 49, 2. Translatè dicitur de labio seu sermone *puro, casto* Soph. 3, 9, *verace, justo* Ps. 19, 9. Hinc adverb. Jos, 33, 3: שִׂפָתַי בָּרוּר מִלֵּלוּ *labia mea purè* i. e. verè, infucatè *eloquuntur.*—5) *exploravit, indagavit* Eccl. 3, 18.

Niph. נָבַר; imp. pl. הִבָּרוּ; *purgavit se* Jes. 52, 11. Part. נָבָר *purus* i. e. integer, pius. 2 Sam. 22, 27. Ps. 18, 27.

Pih. inf. בָּרֵר *purgare* Dan. 11, 35.

Hiph. inf. הָבַר; imp. pl. הָבֵרוּ; *purgavit* sagittam i. e. acuit Jer. 51, 11, frumentum in areâ Jer. 4, 11.

Hithpa. הִתְבָּרֵר; fut. יִתְבָּרַר sed 2 Sam. 22, 27, legitur תִּתַּבַר pro תִּתְבָּרַר; 1) *purgavit se, emendavit se* Dan. 12, 10. — 2) *purum*, i. e. *castum sanctum se gessit* 2 Sam. 22, 27. —Deriv. בַּרְבֻּרִים, בְּרִית, בֹּר.

בִּרְשַׁע n. pr. viri Gen. 14, 2.

בְּשׂוֹר, ubique cum art. הַבְּשׂוֹר n. pr. torrentis qui propè Gazam in mare Mediterran. illabitur 1 Sam. 30, 9, 10, 21.

בְּשׂוֹרָה et בְּשֹׂרָה f. 1) *lætus nuntius* 2 Sam. 18, 22, 25, 27. — 2) *læti nuntii præmium* 2 Sam. 4, 10 Rad. בָּשַׂר.

בָּשַׂם rad. inusit. forsan ut chald. et syr. בְּסַם, *suavis, jucundus fuit, benè oluit.* Indè:

בֹּשֶׂם m. suff. בָּשְׂמִי forsan *balsamum, planta balsamifera*, in Judææ hortis olim frequens et etiamnum Tiberiade culta Cant. 5, 1.

בֶּשֶׂם m. pl. בְּשָׂמִים; suff. בְּשָׂמַי; 1) *odor suavis*, maximè aromaticus Ex. 25, 6. Cant 4, 6. —2) *aroma* ipsum Ex. 30, 23: 1 Reg. 10, 2.

בֹּשֶׂם m. 1) *odor suavis*, aromaticus Ex. 30, 23. — 2) *aroma* ipsum Ex. 35, 28. Jes. 3, 24. Eze. 27, 22. — 3) i. q. בָּשָׂם *frutex balsamum ferens.* Cant. 5, 13. 6, 2.

בָּשְׂמַת n. pr. mulierum Gen. 26, 34. 36, 3: 1 Reg. 4, 15.

בָּשַׂר inusit. in Kal.

Pih. בִּשֵּׂר; particip. מְבַשֵּׂר, fem. מְבַשֶּׂרֶת; pl. מְבַשְּׂרוֹת; infin. בַּשֵּׂר; fut. יְבַשֵּׂר, cum ה parag. יְבַשְּׂרָה; 1) *lætum nuntium attulit, nuntiavit* (læta) alicui, cum accus. pers. 2 Sam. 18, 19. Jes. 40, 9. Ps. 68, 12. Absol. 2 Sam. 4, 10, etiam sq. acc. rei nuntiatæ Jes. 60, 6. Ps. 40, 10. — 2) *nunciavit* in genere 2 Sam. 18, 20, adeoque de nuntio ingrato 1 Sam. 4, 17, quare bis plenè בִּשֵּׂר טוֹב 1 Reg. 1, 42. Jes. 52, 7.

Hithp. fut. יִתְבַּשֵּׂר *lætum nuntium accipiet* 2 Sam. 18, 31. — Deriv. בְּשׂוֹרָה et

בָּשָׂר m. constr. בְּשַׂר; suff. בְּשָׂרוֹ; pl. semel בְּשָׂרִים (Prov. 14. 30); 1) *caro* Gen. 2, 21. Ex. 21, 28. Jud.

6, 19. Dan. 10, 8. — 2) totum *corpus*, Num. 8, 7. Prov. 14, 13. Eccl. 12, 12, *anima*, *animans*, undè כָּל־בָּשָׂר *bestiæ et homines* Gen. 7, 15. Job 34, 15. — 3) sæpius *omnes homines* tantùm, Jes. 40, 6. Jer. 12, 12. Ps. 65, 3. — 4) *mortales* opp. cœlestibus Ps. 56, 5. Job 10, 4. Jes. 31, 3. — 5) *consanguineus cognatus* Gen. 29, 14. Job 9, 2 : 2 Sam. 5, 1 : 1 Chron. 1, 1. — 6) *pudendum* virile Lev. 15, 2, 3, 7, 19. Eze. 16, 26.

בְּשׂוֹרָה vid. בְּשֹׂרָה.

בָּשֵׁל vel בָּשַׁל *coctus est* 1) igne Eze. 24, 5. — 2) solis ardore, i. e. *maturuit* messis Joël 4, 13 al. 3, 18.

Pih. בִּשֵּׁל; part. מְבַשֵּׁל; inf. et imp. בַּשֵּׁל; fut. יְבַשֵּׁל; *coxit* carnem et alios cibos Ex. 16, 23. 23, 19. Num. 11, 8 : 2 Reg. 4, 38. 6, 29.

Puh. בֻּשַּׁל: part. מְבֻשָּׁל; fut. יְבֻשַּׁל; coctus est Ex. 12, 9. Lev. 6, 21.

Hiph. הִבְשִׁיל, *maturavit* Gen. 40, 10 (vid. אֶשְׁכֹּל). — Deriv. מְבַשְּׁלוֹת et בָּשֵׁל m. Exod. 12, 9, בְּשֵׁלָה fem. Num. 6, 19 *coctum, coctile.*

בִּשְׁלָם n. pr. viri Esr. 4, 7.

בָּשָׁן sæpè cum Art. הַבָּשָׁן n. pr. regionis transjordanensis inter torrentem Jabok et saltum Hermon, alendo pecori aptissimæ Num. 21, 33. 32, 33. Deut. 32, 14. Ps. 22, 13. Amos 4, 1. Eze. 39, 18 : 1 Par. 5, 23, etc. Apud Josephum et Ptolem. Βαταναία, hodie *el-Bottin.*

בָּשְׁנָה f. *pudor* Hos. 10, 6. Formæ est insolitæ à Rad. בּוֹשׁ.

בָּשַׁס undè Pohel בּוֹשֵׁס; infin. cum suff. בּוֹשַׁסְכֶם; i. q. בּוֹסֵס *conculcavit* seq. עַל, Amos 5, 11.

בָּשַׁשׁ rad. spuria, vid. בּוֹשׁ.

בֹּשֶׁת fem. suff. בָּשְׁתִּי; 1) *pudor*, sæpè addito פָּנִים Jer. 7, 19. Dan. 9, 7, 8. Job 8, 22. Ps. 35, 26. — 2) *ignominia*, *conditio vilis et ignominiosa* Jes. 54, 4. 61, 7. Hab. 2, 10. Mich. 1, 11 : עֶרְיָה בֹשֶׁת *in nuditate et ignominia* (al. *nuda pudendis*). — 3) *idolum*, quod spem cultorum fallendo pudore et ignominiâ afficit Jer. 3, 24. 11, 3. Hos. 9, 10. — Rad. בּוֹשׁ.

בַּת f. (constr. ex בֶּנֶת); suff. בִּתִּי; pl. בָּנוֹת; constr. בְּנוֹת (à sing. בָּנָה, cf. בָּנִים *filii*); primaria signif. est *filia*, sed latius patet, sicut בֵּן q.v.; dicitur enim — 1) de *nepte*, *ex progenie alicujus oriendâ* Gen. 24, 48, hinc *filiæ Chanaan*, i. e. *mulieres ex Chanaan oriendæ* Gen. 36, 2. — 2) de *puellâ*, *adolescentulâ*, *muliere* gall. *fille* Gen. 30, 13. Jud. 12, 9. Jes. 32, 9. Cant. 2, 2, etc. Poët. בַּת הַנָּשִׁים *filia mulierum* i. e. *puella, juvencula* Dan. 11, 17. — 3) de *alumnâ*, *filiâ adoptivâ* Esth. 2, 7. 15. — 4) de *discipulâ*, *cultrice* Malach. 2, 11. — 5) Sq. genit. loci, impr. urbis, regionis, de *feminâ ibi natâ et degente*, spec. juvenilis ætatis Gen. 34, 1. Jes, 3, 16. Cant. 2, 7, etc. E singulari autem linguæ Hebrææ et Syriacæ idiomate בַּת *filia*, pariter atque alia feminina à poëtis collectivè usurpatur pro בָּנִים *filii* (cf. בַּת גְּדוּד Mich. 4, 14 pro בְּנֵי גְדוּד 2 Par. 25, 13)

et *filia urbis* aut *regionis* aut *populi* poët. dicitur pro *incolis civibusque* ejus. Sic *filia Tyri* i. e. *populus Tyri* Ps. 45, 13, *filia Jerusalem* i. e. *incolæ Jerusalem* Jes. 37, 22, *filia Ægypti* i. e. *Ægypti* Jer. 46, 11 etc. — * Poëticè etiam de urbe et regione ipsâ usurpari volunt veluti Jes. 1, 8. 10, 32. Jer. 46, 19. 48, 18. Zach. 2, 11. Ps. 137, 8; sed in his et pluribus aliis locis possit commodissimè verti *arx* (gall. *citadelle*), servatâ propriâ radicis videlicet *ædificandi* significatione: undè, quæ haud raro occurrit, formula בְּתוּלַת בַּת, sequenti urbis vel regionis, reddenda erit: *virgo arcis* i. e. virgo inclusa in arce. Hoc enim pacto, sed non aliter explicatur status constructus vocabuli בְּתוּלַת.* — 6) Sq. genit. temporis notat. *feminam*, quæ hoc tempus transegit. Sic filia nonaginta annorum i. e. nonaginta annos nata Gen. 17, 17. — 7) Figuratè *filia alicujus rei* vocatur *quodcunque ex eâ pendet, ad eam pertinet*, vel *eâ imbutum est*. Sic *filiæ urbis* vocantur vici minores in ditione urbis siti et ex eâ pendentes Num. 21, 25 etc. Jos. 17, 11. Jud. 11, 26. בַּת־עַיִן *filia oculi* i. e. pupilla בַּת־אֲשׁוּרִים (ebur) *filia cedrorum* i. e. *cedro* inclusum Eze. 27, 6. — 8) de *fœtu brutorum* Lev. 11, 16. Jes. 13, 21. Job 30, 29 etc. בְּנוֹת הַשִּׁיר *filiæ cantûs* poët. sunt *alites* Eccl. 12, 4. Quoad בָּנוֹת צָעֲדָה Gen. 49, 29, vid. צָעַד. — 9) Quædam nomina pr. notat, ut: בַּת־רַבִּים n. pr. portæ Hesbon. Cant. 7, 5. — בַּת־שֶׁבַע n. pr. mul. 2 Sam. 11, 3: 1 Reg. 1 15 sq. Vocatur בַּת־שׁוּעַ 1 Par. 3, 5.

בַּת m. sed f. Jes. 5, 10, pl. בַּתִּים; *bathus*, mensura liquidorum, ut vini et olei; decima Chomeri (חֹמֶר) pars erat 1 Reg. 7, 26, 38. Eze. 45, 10 etc. — Rad. בתת quam conferunt cum eâdem rad. arab. significante *scidit, secuit, resecuit*; sed, quidquid dicant, nimis distortum etymon istud.

בַּתָּה f. *vastatio, excidium* Jes. 7, 19. — Rad. בתת, q. v. in בַּת præcedente.

בָּתָה fem. id. Jes. 5, 6. — Rad. בָּתָה vel בּוּת, nisi potiùs legendum sit בַּתָּה ut suprà.

בְּתוּאֵל n. pr. 1) viri Gen. 22, 22, etc. — 2) oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 30, quod Jos. 19, 4 בְּתוּל scribitur.

בְּתוּלָה f. constr. בְּתוּלַת; plur. בְּתוּלוֹת; 1) *virgo*, illibata ita dicta utpotè à virorum consortio separata et seclusa (quomodò autem differat ab עַלְמָה, vid. ad istam vocem pag. 432) Gen. 24, 16: 1 Reg. 1, 2 etc. — 2) *mulier recens nupta* Joël 1, 8. — 3) Metaph. *urbs*, *gens* Jes. 37, 21. Jer. 18, 13. 31, 4, 21. Amos 5, 2, præsertim: *intacta* et *incorrupta* i. e. indomita, in hostium potestatem nondùm redacta Jes. 23, 12. — Radix inusitata בתל vicina est בָּדַל *separavit, sejunxit*; hoc sensu occurrit quoque in arab. בתל.

בְּתוּלִים m. plur. constr. בְּתוּלֵי; suff. בְּתוּלַי; 1) *virginitas* sensu physico (*l'hymen*) Lev. 21, 13. Jud. 11, 37. — 2) *signa virginitatis* Deut. 22, 14 seq. Metaphoricè *status quo versabantur Israëlitæ, quandò ab idolo-*

latriâ alieni erant Eze. 23, 8. — Rad. בתל.

בִּתְיָה n. pr. mul. 1 Par. 4, 18.

בָּתִּים pl. *domus*, vid. בַּיִת.

בָּתַק ut in arab. *diffidit, secuit, amputavit.*

Pih. בִּתֵּק *confodit, transfixit* Eze. 16, 40. Vulgat. *trucidavit.*

בָּתַר *dissecuit* (Vicin. פָּתַר, פָּטַר) Gen. 15, 10.

Pih. בִּתֵּר *dissecuit* Gen. 15, 10. —Indè

בֶּתֶר m. in pausâ בָּתֶר; suff. בִּתְרוֹ; pl. constr. בִּתְרֵי; suff. בְּתָרָיו; 1) *pars dissecta* hostiarum Gen. 15, 10. Jer. 34, 19. — 2) *disjunctio, separatio* Cant. 2, 17.

בִּתְרוֹן n. pr. loci 2 Sam. 2, 29.

ג

ג tertia alphabeti littera hebraïcè גִּימֶל *Guîmel* sonans; in numeralibus valet *tres.* — Quod ad *permutationem* ejus attinet, ג transit in alias litteras palatinas כ et ק; item, sed rariùs in gutturales ח, ע; quod maximè patet, ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur.

גֵּא m. (pro גֵּאֶה q. v.) *superbus, fastuosus* Jes. 16, 6.

גָּאָה infin. abs. גָּאֹה; fut. יִגְאֶה; poët. 1) *extulit se* aqua Eze. 47, 5. *crevit* planta Job 8, 11. — 2) Metaph. *elatus, magnificus fuit*, de Deo Ex. 15, 1, 21. — 3) *superbivit, fastuosus fuit.* — Deriv. sequuntur præter גֵּא, גֵּוָה.

גֵּאֶה m. pl. גֵּאִים; 1) *elatus, altus* Jes. 2, 12. Job 40, 11, 12. — 2) *superbus, fastuosus* Jer. 48. 29, sæpè adjunctâ impietatis notione Ps. 94, 2. 140, 6. Prov. 15, 26. 16, 19.

גֵּאָה f. *fastus* Prov. 8, 13.

גְּאוּאֵל n. pr. viri Num. 13, 15.

גַּאֲוָה f. pr. *elatio*, hinc 1) *sublimitas, magnificentia, majestas* Dei Deut. 33, 26. Ps. 68, 35. *Vox majestatis Dei* i. e. tonitru Job 37, 4.— 2) *decus, ornatus* Deut. 33; 29. Job 41, 7. — 3) *superbia, fastus* Jes. 9, 8. Ps. 73, 6. Prov. 14, 3 etc.

גְּאוּלִים m. plur. (forma עֲשׁוּקִים, קִדּוּמִים) *redemtiones, redemtio* Jes. 63, 4: שְׁנַת גְּאוּלַי *annus redemtionis meæ* i. e. annus quo populum meum redimam. Ità LXX. Vulgat. Syr. Vulgò: *annus redemtorum meorum.* — Rad. גָּאַל.

גָּאוֹן masc. constr. גְּאוֹן; pl. cum suff. f. גְּאוֹנַיִךְ; pr. *elatio*, undè 1) *sublimitas, majestas* Dei Ex. 15, 7. Jes. 2, 10. Job 37, 4 etc. — 2) *decus, splendor* Jes. 4, 2. 60, 15. 13, 19. Ps. 47, 5 etc. — 3) *superbia, fastus* Eze. 16, 56. Prov. 16, 18. Job 38, 11. — Rad. גָּאָה.

גֵּאוּת f. 1) *elatio, motus in sublime*, de fumo in altum se extollente Jes. 9, 17. — 2) *majestas* Dei Ps. 93, 1. — 3) *decus, splendor* Jes. 28, 1, 3.— 4) *superbia, fastus, insolentia* Ps. 17, 10. 89, 10. — Rad. גָּאָה.

גַּאֲיוֹן *superbus, fastuosus* Ps. 123, 4 Chethib, in Keri גְּאֵי יוֹנִים *superbi inter oppressores.*

גֵּאָיוֹת *valles* vid. גַּיְא.

גָּאַל; part. act. גֹּאֵל, suff. גֹּאֲלִי; pass. pl. גְּאוּלִים; constr. גְּאוּלֵי, suff. גְּאוּלַי; infin. absol. גָּאוֹל; constr. גְּאוֹל; suff. f. גָּאֳלֵךְ; imp. גְּאַל; fut.

יִגְאַל; 1) *redemit*, tum res, tum homines Lev. 25, 25, 48. 27, 13. Ruth. 4, 4, 6. Creberrimè de Deo homines, et spec. Israëlem redimente, Ex. 6, 6. Jes. 43, 1, etc. Constr. absol. et sq. מִיַּד, מִן. — 2) sq. דָּם: *sanguinem repetiit* i. e. *vindicavit*, *cædis factæ pœnas* ab aliquo *repetiit*, nonnisi in Part. גֹּאֵל הַדָּם *vindex sanguinis* Num. 35, 19 sq. Deut. 19, 6. 12. Jos. 20, 3: 2 Sam. 14, 11, et omisso הַדָּם Num. 35, 12. — 3) Quandoquidem et redimendi jus (no. 1) et cædis vindicandæ officium (no. 2) proximi consanguinei erat, גֹּאֵל *consanguineum*, *propinquum* denotat. Num. 5, 8. Lev. 25, 25. Ruth 3, 12. Cum artic. הַגֹּאֵל *proximus consanguineus* Ruth 4, 1. 6. 8 cf. 3, 9. 12. Qui hunc proximè excipit, vocatur מְגֹאֵל Ruth 2, 20 cf. 4, 4. Plur. גֹּאֲלִים *cognati* 1 Reg. 16, 11. — 4) Cum verò ex lege mosaicâ hujus esset, mortui cognati viduam in matrimonium ducere (v. יָבַם, יָבָם), verbum גָּאַל etiam de hoc officio dicitur et tunc est denomin. à גֹּאֵל, Ruth 3, 13. — 5) Hinc *vindicavit*; sic Job 3, 5 de die natali agens: *vidicent* sibi *illum tenebræ*, *et caligo*, i. e. recuperent, denuò occupent. — 6) ut Chald. גְּעַל, *polluit*, *contaminavit*.

Niph. נִגְאַל et נִגֹּאַל, part. fem. נִגְאָלָה; fut. יִגָּאֵל; 1) *redemptus est* Lev. 25, 30, 54. 27, 20, etc. — 2) reflexiv. *se ipsum redemit* Levit. 25, 49. — 3) *pollutus*, *contaminatus est* Jes. 59, 3. Sophon. 3, 1. Thren. 4, 14.

Pih. גֵּאֵל *polluit*, *inquinavit* Mal. 1, 7.

Puh. גֹּאַל; fut. יְגֹאַל; 1) *pollutus est*. Part. מְגֹאָל *pollutus*, *impurus*, de cibo Mal. 1, 7. 12. — 2) *impurus declaratus* i. e. à sacro ministerio *remotus est* sacerdos. Esr. 2, 62. Neh. 7, 64.

Hiph. אֶגְאַלְתִּי *contaminavi* Jes. 63, 3, cum א pro ה, ex formâ Syriacâ.

Hithpa. fut. יִתְגָּאַל *polluit se* Dan. 1, 8. Indè

גֹּאֵל, m. pl. constr. גָּאֳלֵי *inquinationes* Neh. 13, 29.

גְּאֻלָּה f. 1) *redemtio* Lev. 25, 24. Ruth 4, 6. — 2) *jus redemtionis* Lev. 25, 29, 31, 48. Jer. 32, 7. גְּאֻלַּת עוֹלָם *jus redimendi in perpetuum* Lev. 25, 32. Ruth 4, 6. — 3) *objectum redemptionis* — 4) *pretium redemtionis* Lev. 25, 26, 51, 52. — 5) *cognatio*, *propinquitas*: undè Ezech. 11, 15: אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ *propinqui tui*.

גַּב m. suff. גַּבִּי; pl, m. גַּבִּים, fem. גַּבּוֹת; constr. m. גַּבֵּי pr. *gibbus*, *res in gibbi arcusve figuram incurvata*: hinc 1) *dorsum* animalium Eze. 10, 12, hominum Ps. 129, 3. — 2) *dorsum clypei*, *umbo* Job 15, 26 proverbio dicitur: *irruit in eum... densis clypeorum dorsis*, metaphora petita à militibus, qui scutis arctè et testudinis more junctis impectum facere solent. — 3) *propugnaculum*, *arx* Job 13, 12: *arces luteæ arces vestræ*. Intelliguntur argumenta debilia et infirma, quibus adversarii se defendant. — 4) *domus fornicata*, *for-*

nix spec. de lupanari, cella camerata, in quâ meretrices prostabant (ut lat. *fornix* Juven. 3, 156) Eze. 16, 24, 31, 39. — 5) *absis*, *curvatura* rotarum 1 Reg. 7, 33. Eze. 1, 18. — 6) *supercilium* Lev. 14, 9. — 7) *dorsum* i. e. superficies *altaris* Eze. 43, 13. LXX. τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου. Idem valet גַּג הַמִּזְבֵּחַ Ex. 30, 3. 37, 26, ut dubitare possis, sitne ita legendum. Rad. גבב.

גָּב pl. גָּבִים 2 Reg. 25, 12 Chethib, vid. rad. גוב.

גֵּב m. undè plur. גֵּבִים 1) *asseres*, *tabulæ* 1 Reg. 6, 9. — 2) *fossæ*, *foveæ* Jer. 14, 3. — 3) *locustæ* Jes. 33, 4. — Rad. גוב; sed גֵּב *locustam*, quidam ad Rad. גבה referunt et pro גֹּבֶה poni volunt.

גֹּב et גּוֹב n. pr. loci 2 Sam. 21, 18, 19, pro quo 1 Par. 20, 4 גֶּזֶר.

גֶּבֶא m. pl. גְּבָאִים, undè cum suff. גְּבָאָיו, 1) *lacuna*, *cisterna* Jes. 30, 14. Vulg. *fovea*. —2) *palus*, *piscina* Eze. 47, 11.

גָּבַהּ, f. גְּבַהָא ex Chaldaismo pro גָּבְהָה; inf. constr. גְּבֹהַּ, cum ה parag. גָּבְהָה; fut. יִגְבַּהּ, 3 pl. f. irreg. תִּגְבַּהְנָה pro תִּגְבַּהֶינָה; 1) *altus fuit* 1 Sam. 10, 23. Eze. 19, 11. Ps. 103, 11. — 2) *elatus*, *exaltatus est* ad majorem dignitatis gloriæque gradum Jes. 52, 13. Job. 36, 7. — 3) גָּבַהּ לִבּוֹ a) in bonam partem : *animum sumsit* 2 Paral. 17, 6. b) in malam partem : *extulit se cor ejus ad fastum et superbiam*, *superbus fuit*. Ps. 131, 1. Prov. 18, 12 : 2 Par. 26, 16; hine sine לֵב, *superbus*, *fastuosus fuit* Jes. 3, 16. Jer., 13, 15.

Hiph. הִגְבִּיהַּ; part. הַגְבִּיהַּ; *altum fecit*, *exaltavit*. Ezech. 17, 24. Prov. 17 17, etc. Psalm. 113, 5 : הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת *qui se exaltat ad habitandum* i. e. *qui in sublimi habitat*. Job. 5, 7 : יַגְבִּיהוּ עוּף *altum faciunt volare*, i. e. *altè volant*. Omisso עוּף id. Job 39, 27 (30), sq. verbo finito Jes. 7, 11. — Deriv. seq.

גָּבָהּ *altus*, undè constr. גְּבַהּ עֵינַיִם, גְּבַהּ רוּחַ, גְּבַהּ לֵב *superbus* Ps. 101, 5. Prov. 16, 5. Eccl. 7, 8.

גָּבֹהַּ, rarò גָּבוֹהַּ; f. גְּבֹהָה; constr. m. גְּבֹהַּ; pl. גְּבֹהִים, fem. גְּבֹהוֹת; 1) *altus* Gen. 7, 19 : 1 Sam. 9, 2. Jes. 2, 15. Eze. 17, 24, etc. Subst. *proceritas* 1 Sam. 16, 7. — 2) *superbus*; *fastuosus* 1 Sam. 2, 3. Jes. 5, 15.

גֹּבַהּ m. suff. גָּבְהוֹ; plur. constr, גָּבְהֵי 1) *altitudo*, 1 Sam. 17, 4. Eze. 1, 18. Amos 2, 9. Job 22, 12. — 2) *majestas*, *magnificentia* Job 40, 10. — 3) *superbia*, *fastus* Jer. 48, 29, pleniùs גֹּבַהּ לֵב, גֹּבַהּ רוּחַ et גֹּבַהּ אַף.

גַּבְהוּת f. *fastus* Jes. 2, 11, 17.

גְּבוּל et גְּבֻל m. suff. גְּבֻלִי, גְּבוּלִי; plur. גְּבוּלִים; pr. *funis* quo mensurantur termini; hinc 1) *terminus*, *limes*, agri et regionis Deut. 19, 14. Prov. 22, 28. גְּבוּל יָם *terminus occidentalis* Num. 34, 3, 6. Ps. 104, 9. — 2) *spatium finibus suis circumscriptum*, *fines* Gen. 10, 19. Ex. 10, 14. 19 : 1 Sam. 11, 3. 7, etc. Plur. *fines*, *territoria*, 2 Reg. 15, 16, 16.

Jes. 60, 18. Jer. 15, 13. Eze. 27, 4. — 3) *margo* (altaris) Eze. 43, 13, 17. — Rad. גָּבַל.

גְּבוּלָה et גְּבֻלָה f. undè cum suff. גְּבֻלָתוֹ; pl. גְּבוּלוֹת et גְּבֻלוֹת; *terminus*, *margo* Jes. 28, 25. Plur. *termini*, *limites* agri Job 24, 2, regionum Numer. 34, 2, 12, populorum Deut. 32, 8. — Rad. גָּבַל.

גִּבּוֹר, גִּבֹּר m. pl. גִּבּוֹרִים constr. גִּבּוֹרֵי; 1) *fortis*, *validus*, *strenuus* Gen. 10, 9: Dan. 11, 3. Ps. 33, 16. גִּבּוֹר חַיִל *bellator strenuus* Jud. 6, 12. 11, 1: 1 Sam. 9, 1, etc. *opibus pollens* Ruth 2, 1: 1 Sam. 9, 1. 2 Reg. 15, 20. — 2) *potens* Gen. 10, 8. — 3) *dux, præfectus militaris*. Jes. 3, 2. Haud secus forsan 2 Sam. 23, 8: 1 Reg. 1, 8: 1 Par. 11, 26. 29, 24. Generatim de præfecto 1 Paral. 9, 26: גִּבּוֹרֵי הַשְּׁעָרִים *præfecti portitorum*. — 4) *superbus*, *tyrannus* Ps. 52, 3. — Rad. גָּבַר.

גְּבוּרָה et גְּבֻרָה; fem. suff. גְּבוּרָתוֹ, גְּבֻרָתוֹ; plur. גְּבוּרוֹת; *robur* corporis Eccl. 9, 16. Ps. 90, 10: *vivimus septuaginta annos*, וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה *et si robore valemus*, *octoginta*. — 2) *fortitudo* Jud. 8, 21. Jes. 36, 5. Mich. 3, 8. Hinc *viri fortes*, *heroes* Jes 3, 25. — 3) *potentia* Jes. 30, 15, impr. Dei Ps. 21, 14. 54, 3. 66, 7. 71, 18. 89, 14. גְּבוּרוֹת יְהוָה *facinora Dei*. Deut. 3, 24. Ps. 106, 2. Job 26, 14. — 4) *victoria* Ex. 32, 18. — Rad. גָּבַר.

גִּבֵּחַ m. *anteriore capitis parte calvus*, *recalvus* Levit. 13, 41. Opp. קֵרֵחַ *occipite calvus*.

גַּבַּחַת f. *calvitium sincipitis* Lev. 13, 42, 43. It. *locus calvus et depilis* in *exteriore* et *adversâ vestium pannorumque parte* Lev. 13, 55. Opp. קָרַחַת *calvitium occipitis* et *aversæ pannorum partis*.

גַּבַּי n. pr. viri Neh. 11, 8.

גֵּבִים n. pr. oppiduli non procul à Jerusalem Jes. 10, 31.

גְּבִינָה fem. *lac coagulatum*, *caseus* Job 10, 10. Rad. גבן.

גָּבִיעַ m. constr. גְּבִיעַ; suff. גְּבִיעִי; pl. גְּבִעִים; 1) *calix*, *scyphus* Gen. 44, 2 sq., *crater* vini Jer. 35, 5, distinguitur enim à כֹּסוֹת i. e. *cyathis*, quibus vinum è cratere hauritur. — 2) *calix florum*, in ornamentis candelabri sacri. Ex. 25, 31 sq. 37, 17, 19. — Rad. גבע.

גְּבִיר m. *dominus* Gen. 27, 29, 37. — Rad. גָּבַר.

גְּבִירָה f. *domina*, præsertim *regina*, 1 Reg. 11, 19: 2 Par. 15, 16, etc. — Rad. גָּבַר.

גָּבִישׁ pr. *glacies* (vid. אֶלְגָּבִישׁ), transl: de *crystallo*, glaciei simili et re verâ pro glacie habito (Plin. H. N. 37, 2), cf. gr. κρύσταλλος Job 28, 18. — Rad. גבשׁ.

גָּבַל; fut. יִגְבֹּל; 1) *torsit*, *contorsit*, *plexuit*, ut funem (vic. חָבַל, כָּבַל) — 2) denominat. à גְּבוּל *terminavit*, a) de ipso termino Jos. 18, 20. b) cum acc. termini: *determinavit* Deut. 19, 14. — 3) seq. בְּ *conterminus fuit*, *adjacuit* terræ Zach. 9, 2.

Hiph. הִגְבִּיל; imper. הַגְבֵּל; *terminavit*, *terminis sepivit*. Ex. 19, 12. 23. — Deriv. גְּבוּל, גְּבֻלוֹת, מִגְבָּלָה.

גְּבַל *Byblus*, n. pr. urbis Phœnicum, Tripolin inter et Berytum non procul a mari, ab Arabibus hodiè *Djebleh* nuncup. Eze. 27, 9. Nom. gent. גִּבְלִי, pl. גִּבְלִים 1 Reg. 5, 32.

גְּבָל *Gebalene*, n. pr. regionis montanæ ab Idumæis habitatæ, à mari Mortuo meridiem versus ad Petram usque patentis, hodiè *Djebâl* dictæ Ps. 83, 8.

גְּבָל vid. גְּבוּל.

גַּבְלֻת et גַּבְלוּת f. *opus tortile*, instar funis plexum et tortum, Ex. 28, 22: *et facies pectorali catenulas tortiles, opere plexili, ex auro puro*. it. 39, 15. — Rad. גָּבַל.

גִּבֵּן masc. *gibbosus* Levit. 21, 20, — Rad. גבן.

גַּבְנֻנִּים m. pl. *cacumina* Ps. 68, 16: ver. 17 per appositionem הָרִים גַּבְנֻנִּים *montes*, qui *cacumina* sunt i. e. cacuminibus abundant. — Rad. גבן.

גֶּבַע n. pr. urbis Levitarum in tribu Benjamin Jos. 18, 24. 21, 17: 2 Reg. 23, 8. Zach. 14, 10, pleniùs גֶּבַע בִּנְיָמִין 1 Sam. 13, 16.

גִּבְעָא n. pr. viri 1 Par. 2, 49.

גִּבְעָה f. constr. גִּבְעַת; pl. גְּבָעוֹת; constr. גִּבְעוֹת; 1) *collis* 2 Sam. 2, 25. Jes. 40, 12. Cant. 2, 8, etc. גִּבְעַת יְהוָֹה *collis Dei*, Sion Eze. 34, 26 cf. Jes. 31, 4. Non pauci Palæstinæ colles nominibus propriis insigniti erant (חֲכִילָה, גָּרֵב, אַמָּה), alibi collis nomen translatum est. —2) ad *oppidum in colle situm*, velut a) גִּבְעַת בִּנְיָמִין 1 Sam. 13, 15, גִּ׳ בְּנֵי בִנְיָמִין 2 Sam. 23, 29, etiam גִּבְעַת שָׁאוּל 1 Sam. 11, 4, גִּבְעַת הָאֱלֹהִים 1 Sam. 10, 5 cf. 10, κατ' ἐξοχὴν הַגִּבְעָה Hos. 5, 8. 9, 9. 10, 9 et גִּבְעָה 1 Sam. 10, 26, etc. oppid. Benjaminitarum, in quo Saül natus erat, atroci civium flagitio infame Jud. 19, 12 sq. 20, 4 sq., cæterum, pariter atque Bethel, antiquis Palestinæ sanctuariis annumerandum 1 Sam. 10, 5. 6. Nom. gent. גִּבְעָתִי 1 Par. 12, 3. — b) גִּבְעַת פִּינְחָס in montanis Ephraim Jos. 24, 33. — c) גִּבְעָה oppid. in tribu Judæ Jos. 15, 57. — Rad. גבע.

גִּבְעוֹן n. pr. oppidum magnum in Hevitarum Jos. 10, 2. 11, 19, posteà Benjaminitarum Jos. 18, 25. 21, 17. Nom. gent. גִּבְעֹנִי 2 Sam. 21, 1 sq.

גִּבְעֹל m. *calix, corolla florum* aliis est *culmus aristà*, sed forsan minus rectè. Ex. 9, 31: *nam triticum erat arista* וְהַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל *et linum florum corollæ* i. e. linum florum corollas habebat. —Quoad etymon, idem est atque גָּבִיעַ *calix*, addito in fine ל, quod, juxta quosdam interdùm vim diminutivam inferre videtur. Hoc, si non omninò certum, verò simillimum est. —Rad. גבע.

גִּבְעַת n. pr. oppidum tribûs Judæ Jos. 18, 28.

גָּבַר et גָּבֵר 2 Sam. 1, 23; fut. יִגְבַּר *valuit, invaluit* Gen. 7, 18, 19, 20, 24. Ex. 17, 11, de aquis Job 21, 7. Sq. מִן *prævaluit* alicui 2 Sam. 1, 23, it. sq. עַל Gen. 49, 26.

Pih. גִּבֵּר; fut. יְגַבֵּר; *fortem, robustum fecit* Zach. 10, 6, 12. Eccl. 10, 10.

Hiph. הִגְבִּיר; fut. יַגְבִּיר; 1) *fortem firmum fecit*. Dan. 9, 27. —2) intrans. *prævaluit* (pr. *robur exercuit*, cf. sy-

nonym. הֶחֱזִיק, הֶאֱמִיץ et lat. *robur facere*, ital. *far forze*) Ps. 12, 5.

Hithpah. fut. יִתְגַּבָּר 1) *fortem se gessit*, sq. עַל. Jes. 42, 13. —2) *superbiit, ferociit*, ὑβρίζειν Job 36, 9, sq. אֶל *contra* aliquem. ibid. 15, 25. —Deriv. גִּבּוֹר, גְּבֶרֶת, גֶּבֶר, גְּבַר, גְּבִירָה, גְּבִיר, גְּבוּרָה.

גֶּבֶר m. in pausâ גָּבֶר, pl. גְּבָרִים; 1) *vir*, à robore, i. q. אִישׁ, Deut. 22, 5: 1 Par. 24, 4. 26, 12. Job 3, 2; hinc לַגְּבָרִים et לִגְבָרִים *viritim* Jos. 7, 14, 17. 1 Par. 23, 3. —2) opp. feminæ *mas, masculus* Deut. 22, 5. Jer. 30, 6. —3) opp. conjugi *maritus* Prov. 6, 34. —4) opp. numini, *homo* Job 4, 17. 10, 5. 14, 10, 14. —5) *miles* Jud. 5, 30. —6) *quilibet, quivis*, Joel 2, 8. Thren. 3, 39. —7) n. pr. viri 1 Reg. 4, 19 cf. 13.

גְּבַר m. *vir* Ps. 18, 26.

גַּבְרִיאֵל n. pr. Archangeli Dan. 8, 16. 9, 21.

גְּבֶרֶת f. suff. גְּבִרְתִּי *domina*, opp. ancillæ Gen. 16, 4. Jes. 47, 5, 7. Prov. 30, 23. —Rad. גָּבַר.

גִּבְּתוֹן n. pr. oppidi in tribu Dan. Jos. 19, 44. 21, 23. 1 Reg. 15, 27.

גָּג m., constr. גַּג; suff. גַּגּוֹ, cum ה parag. גַּגָּה, pl. גַּגּוֹת; 1) *suprema ædificii pars*, plana et æqua apud Orientales: *tectum* domus apud nos. Jos. 2, 6, 8: 1 Sam. 9, 25, 26. Prov. 21, 9, etc. De tecto turris Jud. 9, 51, templi 16, 27. —2) *superficies altaris* Ex. 30, 3. 37, 26. —Etymon prorsus incertum.

גַּד m. *coriandrum*, plantæ genus, cujus semini manna comparatur Ex. 16, 31. Num. 11, 7. —2) *fortuna*, ut vulgò post LXX et Vulgat. vertunt, et coll. prætereà Arab. linguæ usu: undè cum articulo est special. *Dea fortuna* Jes. 65, 12. Sed forsàn est גַּד vocab. exoticum; cujus primaria vis nos latet omninò. Si formam spectes, Rad. esse possit גָּדַד.

גָּד m. 1) *fortuna*, Gen. 30, 11, ubi Chethib habet בְּגָד, LXX. ἐν τύχῃ, Vulgat. *feliciter* scil. hoc mihi accidit: sed ubi Keri et Onkelos legunt בָּא גָד *venit fortuna*. —* Sic omnes, sed invitâ orationis serie; nam ver. 13, Lia alterum, quem Zelpha peperit, filium, nomine *prosperitatem* signante, donavit; quod sanè non egisset, si primam prolem nomine synonymo jam compellasset. Notand. prætereà in Gen. 49, 19 manifestò alludi significatui nomini גָּד; jam verò hoc in loco, nullus allius concipi potest significatus, præter quàm quem habet verbum גּוּד, q. v. Idcircò Gen. 30, 11 vertendum videtur, *venit post alios*, scil. fratres, i. e. numero fratrum suorum se adjunxit. Cf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc Genèse, t. I, p.* 188, 317.* —2) n. pr. a filii Jacob et tribûs cognominis Gen. 30, 11. 49, 19. Jos. 13, 24, etc. Nom. gent. est גָּדִי plerumque collect. הַגָּדִי Deut. 3, 12. Jos. 22, 1. —b) prophetæ 1 Sam. 22, 5. 2 Sam. 24, 11 sq.

גִּדְגָּד undè חֹר הַגִּדְגָּד Num. 33, 32 n. pr. statio Israelitarum in deserto arab., i. q. גֻּדְגֹּד Deut. 10, 7.

גָּדַד; fut. pl. יִגּוֹדְדוּ; 1) *incidit, se-*

cuit. — 2) i. q. גוד pr. *gressus est* (*faire des pas*), hinc *gressus est post* aliquem, aliquid (*marcher*, *courir après*), undè *sectatus*, *persecutus est* etseq. עַל *irrupit* in aliquem Ps. 94, 21.

Hithpoh. part. מִתְגֹּדֵד; fut. יִתְגֹּדֵד; 1) *incidit se*, *incisiones* sibi *fecit* in cute, Deut. 14, 1: 1 Reg. 18, 28. Jer. 16, 6. 41, 5. 47, 5. — 2) *turmatim se congregavit* Jer. 5, 7. Mich. 4, 14. —Deriv. גְּדוּד, גַּד.

גַּדָּה vid. חֲצַר גַּדָּה.

גָּדָה vel גָּדָה f. pl. constr. גְּדוֹת *ripæ* Jos. 3, 15. 4, 18. Jes. 8, 7. —Rad. גדה.

גְּדוּד m. pl. m. גְּדוּדִים, f. גְּדוּדוֹת; 1) *incisio* cutis Jer. 48, 37, agri, i. e. *sulcus* Ps. 65, 11. —2) *turma*, *agmen militum* prædas agentium. Gen. 49, 19: 2 Reg. 5, 2, etc: בְּנֵי הַגְּדוּד *filii* i. e. milites *turmæ* 2 Par. 25, 13, poët. בַּת גְּדוּד Mich. 4, 14. De turmâ prædonum 1 Reg. 11, 24. Hos. 7, 1. גְּדוּדֵי יְהוָה *agmina Jehovæ*, de angelis Job 25, 3, de agminibus malorum ab eo immissis 19, 12. — Rad. גָּדַד.

גָּדוֹל et גָּדֹל constr. גְּדֹל, גְּדוֹל, ter in Keri גְּדָל- Ps. 145, 8. Prov. 19, 19. Nah. 1, 3. pl. גְּדוֹלִים, f. גְּדוֹלָה, pl. גְּדֹלוֹת 1) *magnus*, de mole et ambitu Num. 34, 6, de numero Gen. 12, 2; de vehementia, ut gaudii Neh. 8, 12, luctûs Gen. 50, 10; de gravitate rei Gen. 39, 9. Joël 2, 11. Gen. 29, 7: עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל *adhuc magnus* i. e. multus *esdies* (gall. *il est grand jour*). Subst. Ex. 15, 16. Plur. גְּדֹלוֹת *magna facinora*, præclarè facta, maximè Dei Job 5, 9. 9, 10. 37, 5. —Specialiter a) *natu major*, *maximus* Gen. 10, 21. 27, 1, 15, 42.—b) *magnus* potentiâ, nobilitate, opibus, *potens*, *nobilis* Ex. 11, 3: 2 Reg. 5, 1. Job 1, 3. הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל *sacerdos magnus* i. e. summus Agg. 1, 1, 12, 14. Pl. גְּדֹלִים *proceres*, *optimates* 2 Reg. 10, 6. 11. Prov. 18, 16. —2) *superbus*, Ps. 12, 4: לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת *lingua loquens superba* id est magniloquia, impia. —Rad. גָּדַל.

גְּדֻלָּה et גְּדוּלָּה, גְּדוּלָה fem. plur. גְּדֻלּוֹת; 1) pr. *magnitudo*, concr. *magna* Dei *facinora* 2 Sam. 7, 23: 1 Par. 17, 19, 21. et Ps. 145, 6. in Chethib. — 2) *magnificentia*, *majestas* Esth. 1, 4, Ps. 71, 21. 145, 3. — Rad. גָּדַל.

גִּדּוּף undè plur. m. גִּדּוּפִים et fem. גִּדּוּפוֹת Jes. 43, 28. 51, 7.—Rad. גדף.

גְּדוּפָה f. id. Eze. 5, 15.

גָּדִי 1) patron. à גָּד *Gadita*; — 2) n. pr. viri 2 Reg. 15, 14.

גַּדִּי n. pr. viri Num. 13, 11.

גְּדִי m. pl. גְּדָיִים, constr. גְּדָיֵי; *hædus* Gen. 27, 9. Ex. 20, 19. 1 Sam. 10, 3. pleniùs גְּדִי עִזִּים *hædus caprinus* Gen. 38, 17, 20. —Rad. גָּדָה.

גַּדִּיאֵל n. pr. viri Num. 13, 10.

גִּדְיָה vel גַּדְיָה *littus*. pl. suff. גִּדְיוֹתָיו vel גְּדִיוֹתָיו 1 Par. 12, 15 Chethib.

גְּדִיָּה f. pl. גְּדִיּוֹת; *capella* Cant. 1, 8. Cf. גְּדִי.

גְּדִיל m. undè pl. גְּדִלִים *fila intorta* seu *fimbria funiculis constans* Deut. 22, 12, it. *fila catenata*, *filamenta* quæ inter columnarum capitella, ornatûs causâ, pendebant, 1 Reg. 7, 17. — Rad. גדל.

גָּדִישׁ m. 1) *acervus mergitum in agro* Ex. 22, 5. Jud. 15, 5. Job 5, 26. —2) *tumulus sepulcralis* Job 21, 32. — Rad. גדשׁ.

גָּדַל et גָּדֵל; inf.absol. גָּדוֹל, fut. יִגְדַּל; 1) pr. *contorsit, plexuit funem*, ut in arab. chald. et syr. —2) *magnus fuit, crevit* Gen. 21, 8. Ex. 2, 10. Job 31, 18: גְּדֵלַנִי כְאָב *adolevit mihi* orphanus *sicut patri* i. e. mecum, me educante. —3) *potens, nobilis fuit* Gen. 26, 13. 48, 19. —4) *magni estimatus fuit* 1 Sam. 26, 24; hinc *laudibus celebratus est* 2 Sam. 7, 26. Ps. 35, 27. 40, 17. 70, 5.

Pih. גִּדַּל, in fine enunciationis גִּדֵּל (Jos. 4, 14. Esth. 3, 1); infin. גַּדֵּל, cum suff. גַּדֶּלְךָ; fut. יְגַדֵּל; 1) *fecit curavit* que, *ut* aliquid *cresceret et magnum fieret*, itaque *aluit, promisit* capillum Num. 6, 5, *eduxit* plantas, arbores, Jes. 44, 14. Eze. 31, 4, *educavit* liberos 2 Reg. 10, 6. Jes. 1, 2. 23, 4. Transl. *opulentum et potentem fecit* Gen. 12, 2. Jos. 3, 7. Esth. 3, 1. —2) *magni fecit* Job 7, 17. hinc *laudavit* Ps. 69, 31, sq. לְ 34, 4.

Puh. part. pl. m. מְגֻדָּלִים, *educati* Ps. 144, 12.

Hiph. הִגְדִּיל, infin. הַגְדִּיל, futur. יַגְדִּיל; 1) *magnum fecit* Gen. 19, 19. Jes. 9, 2, seq. לַעֲשׂוֹת *præclarè egit, magna facinora patravit*, de Deo Joel 2, 21, et omisso לַעֲשׂוֹת 1 Sam. 12, 24, sed vid. infra. הִגְדִּיל פֶּה Obad. 12, et הִגְדִּיל בְּפֶה Eze. 35, 13 *fastuosè, insolenter locutus est*; it. הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת *fastuosè egit*, sq. Joel 2, 20, et simpl. הִגְדִּיל Thren. 1, 9. Soph. 2, 8. sq. עַל Ps. 35, 26. 38, 17. — 2) *altum fecit, sustulit* Ps. 41, 10.

Hithpah. 1 pers. הִתְגַּדִּלְתִּי (pro הִתְגַּדַּלְתִּי); fut. יִתְגַּדֵּל; 1) *magnum, præclarum se præbuit* Eze 38, 23.— 2) *fastuosè egit*, sq. עַל Jes. 10, 15. Dan. 11, 36, 37. — Deriv. גָּדוֹל, מִגְדָּל, גְּדִילִים, גְּדוּלָּה, et

גָּדֵל m. *crescens, adolescens* Gen. 26, 13; 1 Sam. 2, 26, *magnus* Eze. 16, 26 ubi pl. constr. גִּדְלֵי, alii ad sing. גָּדָל, referunt.

גֹּדֶל m. suff. גָּדְלוֹ et גָּדְלוֹ; 1) *magnitudo* Eze. 31, 7. — 2) *magnificentia, majestas* Deut. 3, 24. 5, 21. Eze. 31, 2. Ps. 150, 2.—3) גֹּדֶל לֵבָב *fastus, insolentia* Jes. 9, 8. 10, 12.

גִּדֵּל n. pr. viror. Esr. 2, 47, 56. Neh. 7, 58.

גָּדֹל vid. גָּדוֹל.

גְּדֻלָּה vid. גְּדוּלָּה.

גְּדַלְיָה n. pr. viror. 2 Reg. 25, 22. sq. Jer. 40, 5 sq. 41, 1 sq., alibi גְּדַלְיָהוּ 39, 14. Soph. 1, 1. Esr. 10, 18.

גִּדַּלְיָהוּ n. pr. viror. Jer. 38, 1; 1 Par. 25, 3, 9.

גִּדַּלְתִּי n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 29.

גָּדַע; part. pass. גָּדוּעַ, f. גְּדוּעָה; pl. m. גְּדֻעִים; fut. יִגְדַּע, 1) *cecidit, succidit, amputavit* pr. de arboribus, dein de hominibus Jud. 21, 6. Jes. 10, 33. — 2) *fregit* Zach. 11, 10, 14. 1 Sam. 2, 31. Thren. 2, 3.

Niph. נִגְדַּע; *cæsus, succisus est* Jes. 14, 12. 25, it. *fractus est*, Jer. 48, 25. Eze. 6, 6.

Pih. גִּדַּע cum Accent. dist. גִּדֵּעַ;

fut. יִגְדַּע; *fregit, confregit* Deut. 7, 5. Jes. 45, 2. Ps. 75, 11.

Puh. גֻּדַּע; *cæsus est* Jes. 9, 9. — Deriv. sequuntur.

גִּדְעוֹן n. pr. viri Jud. cap. 6—8. LXX. Γεδεών.

גִּדְעֹם n. pr. loci in tribu Benjamin Jud. 20, 45.

גִּדְעֹנִי n. pr. viri Num. 1, 11, 2, 22.

גָּדַף inusit. in Kal.

Pih. גִּדֵּף; part. מְגַדֵּף *conviciatus est*, verbis 2 Reg. 19, 6, 22. Jes. 37, 6, 23. Ps. 44, 17, it. factis Num. 15, 30. Eze. 20, 27. —Deriv. גִּדּוּפִים · גִּדּוּפָה ·

גָּדַר part. act. גֹּדֵר; *circumdedit* sepi, *pariete*, *muro*, undè *murum struxit*. Part. גֹּדְרִים *fabri murarii* 2 Reg. 12, 13. Sæpè figuratè — a) גָּדַר גָּדֵר עַל *muro circumducto munivit* i. e. tutum præstitit aliquem Eze. 13, 5 cf. 22, 30. —b) גָּדַר בְּעַד פִּי *obstruxit viam alicujus*, ut egredi non posset Thren. 3, 7, 9. Job 19, 8. Hos. 2, 8. — Deriv. sequuntur.

גָּדֵר constr. גֶּדֶר; suff. גְּדֵרוֹ, pl. m. cum suff. f. גְּדֵרֶיהָ; 1) *septum*, *maceria*, *murus* Num. 22, 24. Jes. 5, 5. Eze. 13, 5. 42, 10. Prov. 24, 31. Ps. 62, 4. — 2) *locus muro munitus* Esr. 9, 9.

גֶּדֶר n. pr. urbis regiæ Cananæorum Jos. 12, 13, fort. ejusdèm atque גְּדֵרָה ·

גְּדֹר n. pr. 1) oppidi in montanis Judæ Jos. 15, 58.—2) viri 1 Par. 8, 31. 9, 37.

גְּדֵרָה f. constr. גְּדֶרֶת; pl. גְּדֵרוֹת, constr. גִּדְרוֹת, suff. גְּדֵרֹתָיו; 1) *murus* urbis Ps. 89, 41, frequentius *maccria* vineæ Jer. 49, 3. Nah. 3, 17, et stabulum in agris exstructum supernè apertum, muris undiquè cinctum, plenè גִּדְרוֹת צֹאן Num. 32, 16, 24, 36.—2) Cum Art. הַגְּדֵרָה n. pr. oppidi in planitie tribûs Judæ Jos. 15, 36 fortassè ejusdem, quod alibi בֵּית גָּדֵר · Nom. gent. גְּדֵרָתִי 1 Par. 12, 4.

גְּדֵרוֹת Jos. 15, 41 et cum Art. הַגְּדֵרוֹת 2 Par. 28, 18 itidem n. pr. oppidi in tribu Judæ.

גְּדֵרֹתַיִם n. pr. oppidi in planitie tribûs Judæ Jos. 15, 36.

גְּדֵרִי Nom. gent. à בֵּית־גָּדֵר vel à גֶּדֶר 1 Par. 27, 28.

גֵּה Eze. 47, 13 scriptura mendosa pro זֶה ·

גָּהָה; fut. יִגְהֶה; *curavit*, *sanavit* Hos. 5, 13; sic Hebræi, quod maximè congruit. — Hinc

גֵּהָה fem. *sanatio* vulneris Prov. 17, 22.

גָּהַר *inclinavit se, procubuit, procidit*; fut. cum ו conv. 2 Reg. 4, 34, 35: וַיִּגְהַר עָלָיו *et inclinavit se super illum*. 1 Reg. 18, 42: וַיִּגְהַר אַרְצָה *et humi procidit*.

גַּו m. suff. in pausâ גֵּוֶךָ; *dorsum*, in unâ locutione הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי גַוּוֹ *conjecit post tergum suum* i. e. neglexit, contemsit. 1 Reg. 14, 9. Eze. 23, 35. Neh. 9, 26. — Rad. גוו ·

גֵּו (pro גֵּוֶה, ut בֵּן pro בֵּנֶה) m. constr. גֵּו; suff. גֵּוְךָ, גֵּוִי; 1) *dorsum* Prov. 10, 13. Jes. 50, 6. 51, 23, etc. —2) *medium* Job 30, 5.—Rad. גוה.

גּוּב 1) forsan ut in arab. *fidit, secuit.* – 2) *fodit puteum*, ut in arab. – 3) i. q. יָגַב *aravit, agrum secuit* aratro. Indè 2 Reg. 25*, 12 Chethib גבים (גָּבִים *aratores*, in Keri יוֹגְבִים.

גּוֹב masc. plur. גּוֹבַי et גֹּבַי (pro גּוֹבִים); *locusta* Am. 7, 1. Nah. 3, 17: גּוֹב גּוֹבַי *locusta locustarum*, i. e. *prægrandes*, vel ut aliis placet *numero multæ locustæ.*

גּוֹב n. pr. loci 2 Sam. 21, 18. 19:

גּוֹג *Gog*, n. pr. 1) regis terræ Magog Eze. 38, 2, 3, etc. — 2) viri Rubenitæ 1 Par. 5, 4.

גּוּד; fut. יָגוּד; ut גָּדַד q. v. *instituit* alicui, *ursit*, *invasit* eum, Gen. 49, 19. Hab. 3, 16. — Deriv. גְּדוּד.

גֵּוָה f. ut גֵּו *corpus* Job 20, 25. — Rad. גוה.

גֵּוָה f. (pro גַּאֲוָה 1) *elatio* Job 22, 29: *cùm submissè agunt homines*, *jubes elationem* i. e. modestos, mansuetos homines attollis. — 2) *superbia*, *fastus* Jer. 13, 17. Job 33, 17. — Rad. גָּאָה.

גּוּז; præter. גָּז; fut. convers. וַיָּגָז; (vic. גָּזַז), pr. *dissecuit*, hinc 1) *pertransiit*, *transiit* ut in syr. et arab. Ps. 90. 10. — 2) *transportavit*, *transvexit* Num. 11, 31, ubi Hebræi interpp. *avulsit*. collat. גזז. De voce גּוֹזִי Ps. 71, 6 vid. rad. גָּזָה.

גּוֹזָל m. pl. suff. גּוֹזָלָיו; pr. *rapinæ expositus*, vel *pipiens*; hinc *pullus* columbinus Gen. 15, 9, aquilinus Deut. 32, 11. — Rad גָּזַל.

גּוֹזָן n. pr. urbis vel regionis in Mesopotamiâ boreali 2 Reg. 17, 6. Jes. 37, 12: 1 Par. 5, 26, etc.

גּוּחַ, vid. גִּיחַ.

גּוֹי m. cum suff. 1 pers. גּוֹי pro גּוֹיִי, Soph. 2, 9; pl. גּוֹיִם, aliquoties in Chethib גֹּיִם; constr. גּוֹיֵי; suff. גּוֹיֶךָ pro גּוֹיֶיךָ, f. גּוֹיֵךְ pro גּוֹיַיִךְ; pr. ut volunt, *confluxus* hominum (a rad. גוה arab. *confluere*; hinc *gens*, *populus* Gen. 15, 14. 20, 4. Deut. 4, 7. Special. de populo Israël. Gen. 12, 2. Ex. 19, 6, etc.; de populo oriundo stirpe non Israëliticâ (*les païens*), Jer. 2, 11. Ps. 115, 2. Neh. 5, 8, de hostibus Israëlitarum Ps. 9, 6. 10, 16. 59, 6, etc. Metaph. de locustis, Joël 1, 6 (quemadmodùm עַם de *formicis* Prov. 30, 25). — Notand. ubi de Israëlitis agitur, rarissimè inveniri גּוֹי, גּוֹי יְהוָֹה, sed dici creberrimè עַם יְהוָֹה · עַמּוֹ · עַמִּי. LXX satis constanter עַם reddunt λαός, גּוֹי ἔθνος, Vulgat. *gens*, unde etiam in N. T. τὰ ἔθνη opponuntur τῷ λαῷ θεοῦ Ἰσραήλ Luc. 2, 32.

גְּוִיָּה f. constr. גְּוִיַּת; suff. גְּוִיָּתֵנוּ; pl. גְּוִיּוֹת; suff. גְּוִיֹּתֵינוּ; 1) *corpus* Gen. 47, 18. Eze. 1, 11. 23. Dan. 10, 6. Neh. 9, 37. — 2) *cadaver* hominum 1 Sam. 31, 10, 12. Nah. 3, 3, bestiarum Jud. 14, 8. 9. — Rad. גוה.

גּוּל *exultare* vid. גִּיל.

גּוֹלָה f. part. act. fem. verbi גָּלָה; 1) collect. *exulum turba*, *exules* (cf. sing. m. גֹּולֶה *exul* 2 Sam. 15, 19.) Esr. 1, 11. 9, 4. Jer. 28, 6. Eze. 1, 1. 3, 11, 15. 11, 24, 25, etc. etiam de iis, qui jam in patriam redierant Esr. 10, 8. — 2) abstr. *exilium*, *migratio* Jer. 29, 16. Eze. 12,

7 : 1 Par. 5, 22 : בְּנֵי הַגּוֹלָה *exules*, etiam ii, qui redierant ex captivitate Esr. 4, 1. 6, 19. 8, 35.

גּוֹלָן n. pr. urbis in Basan Deut. 4, 43. Jos. 20, 8. 21, 27 (ubi Keri גָּלוֹן). 1 Par. 6, 56.

גּוּמָּץ m. *fovea* Eccl. 10, 8. — Rad. גמץ in chald. et syr. *fodit*, *effodit*.

גּוּן rad. inusit. chald. גַּוֵּן *colore tinxit*. Indè

גּוּנִי 1) n. pr. viri Gen. 46, 24, undè patron. ejusdem formæ (pro גּוּנִיִּי) Num. 26, 48.— 2) n. pr. viri 1 Par. 5, 15.

גָּוַע; part. גֹּוֵעַ inf. גְּוֹעַ et גְּוֹעַ; fut. יִגְוַע; *exspiravit*, animam exhalavit Gen. 6, 17. Num. 17, 27, maximè poët. Job 3, 10. 10, 18, etc. Passim additur מוּת Gen. 25, 8.

גּוּף inusit. in Kal; 1) forsan ut in arab. *cavus fuit*. — 2) *clausus fuit*.

Hiph. הֵגִיף *clausit* valvas; fut. pl. יָגִיפוּ *claudent* Neh. 7, 3.— Indè

גּוּפָה f. constr. גּוּפַת; plur. גּוּפֹת; *corpus*, *cadaver*, à cavitate 1 Par. 10, 12; pro גְּוִיָּה in loco parall. 1 Sam. 31, 12.

גּוּר; præt. et part. act. גָּר; fem. constr. גָּרַת; plur. m. גָּרִים, constr. גָּרֵי; inf. abs. גּוֹר; imper. גּוּר; fut. יָגוּר; forsan ut in arab. pr. *deflectere à viâ*, (cf. זוּר), hinc *divertere* ad aliquem; demùm in vulgari linguæ usu; 1) *commorari* alicubi *tanquam peregrinum et hospitem*, *peregrinari* Gen. 12, 10. Jud. 17, 7. Ps. 105, 23. Esr. 1, 4. Poët. de brutis Jes. 11, 6. Personam apud quam quis commoratur, præcedit vel עִם Gen. 32, 5, vel אֵת Ex. 12, 48. Lev. 19, 33, vel בְּ Jes. 16, 4, vel poët. simplic. accusativus Jud. 5, 17. Ps. 120, 5, etc. Ex. 3, 22: גָּרַת בֵּיתָהּ *inquilina* vel sec. Vulg. *hospita ejus*. LXX. σύσκηνος. Alii *vicinam* intelligunt, ex usu Arabum. גּוּר בְּאֹהֶל יְהוָה *commorari in tentorio Jehovæ* est i. q. frequentem adesse in templo, Dei quasi hospitem esse, et, quod cum eo conjunctum est, ejus tutela et patrocinio uti. Ps. 5, 5. 15, 1. 61, 5. Job 28, 4 in descriptione metallifodinæ: פָּרַץ נַחַל מֵעִם גָּר *rumpit* homo *canalem* i. e. puteum *ex eo*, *ubi habitat* et quasi peregrinatur i. e. indè à superficie terræ hominumque sede, מֵעִם גָּר pro pleniore מֵעִם אֲשֶׁר גָּר שָׁם i. q. postea מֵאֱנוֹשׁ; — 2) *timere*, ut יָגֹר. Pendet forsan hic significatus è *deflectendo*: timidus enim pavidusque alteri de viâ decedit et ab eâ deflectit, velut german. *geht ihm aus dem Wege*, *tritt zurück*. Sq. מִן Job 41, 17, et מִפְּנֵי Num. 22, 3. Deut. 1, 17. 9, 19. 18, 22: 1 Sam. 18, 15, semel accus. rei quam timemus Deut. 32, 27, לְ rei, cui timemus Hos. 10, 5. De timore seu reverentiâ Dei Ps. 22, 24. 33, 8. — 3) *congregari* (cf. גָּרַר · אָגַר) Ps. 56, 7. יָגוּרוּ יִצְפֹּנוּ *congregantur* et *delitescunt* i. e. gregatim in insidiis delitescunt. Sq. עַל et אֵת *contra* aliquem Ps. 59, 4. Jes. 54, 15. Vide Hithpah. Semel, ut videtur, transitivè Ps. 140, 3:

יְגוֹרוּ מִלְחָמוֹת *congregant bella*, ubi alii vertunt *concitant bella*. Hithpal. הִתְגּוֹרֵר ; fut. יִתְגּוֹרֵר ; 1) *commoratus est* 1 Reg. 17, 20. — 2) *congregavit se* Hos. 7, 14. Part. מִתְגֹּרֵר Jer. 30, 23 vide sub rad. גָּרַר. — Deriv. מָגוֹר, גֵּרוּת, גִּיר, גֵּר, מְמֻגוֹרָה, מְגוּרָה; מְגוֹרָה, et duo seq.

גּוֹר m. pl. constr. גֻּרֵי; suff. גּוּרוֹתָיו; *catulus leonis* Jer. 51, 38. Nahum. 2, 13.

גּוּר m. pl. גּוּרִים; 1) *catulus*. Spec. de *catulo leonis* Eze. 19, 2. 3, 5. גּוּר אַרְיֵה Gen. 49, 9. Deut. 33, 22, ubi intelligitur catulus matris adhuc uberasugens, diversus à כְּפִיר *leone* qui à lacte depulsus ipsi victum quærere cœpit. Semel de catulo canis feri (תַּן) Thren. 4, 3. — 2) מַעֲלֵה גוּר *ascensus catuli*, n. pr. loci propè Jeblaam 2 Reg. 9, 27.

גּוּר בַּעַל n. pr. oppidi in Arabiâ, 2 Par. 26, 7.

גּוֹרָל m., constr. גּוֹרַל; suff. גּוֹרָלוֹ; plur. גּוֹרָלוֹת; 1) *sors* Lev. 16, 8 sq. De sorte jaciendâ utuntur verbis יָרָה, יָדַד, הִשְׁלִיךְ, הִפִּיל, הֵטִיל, נָתַן (quæ vide), de sorte jactâ נָפַל Jon. 1, 7. Eze. 24, 6, de sorte ex concussâ hydriâ exeunte dicitur עָלָה גּוֹרָל עַל Lev. 6, 9, et יָצָא גּוֹרָל לְ Num. 33, 54. Jos. 19, 1 sq. Res, de quâ sortes consuluntur, constr. cum עַל Ps. 22, 19, אֶל Joel 4, 3. — 2) *quod sorte alicui obtigit*, maximè pars *hereditatis, terra, quæ hereditate alicui obtigit* Jud. 1, 3. Jes. 57, 6. Ps. 125, 3. Metaph. de *sorte* hominibus divinitus concessâ Ps. 16, 5. Dan. 12, 13.

גּוּשׁ, גִּישׁ m. forsan ut chald. et Talmud. גּוּשָׁא, *gleba* terræ, pulveris Job 7, 5: *vestiunt* i. e. tegunt *corpus meum vermes et glebæ terræ*, quod referendum ad cineritiam ægroti cutem, asperam insuper et quasi squamosam, cui terræ glebæ inspersæ esse videbantur. Vulgat. *sordes pulveris* reddidit. — Quoad Etymon, perobscurum est. Jo. Simoni גּוּשׁ et גִּישׁ dictum esse videtur pro נְגוּשׁ, נְגִישׁ à rad. arab. נַגַשׁ, *impurus, spurcus fuit*.

גֵּז m. pl. constr. גִּזֵּי; 1) *lana* ovium *detonsa, vellus*. Deut. 18, 4. Job 31, 20. Cf. גִּזָּה. — 2) *pratum detonsum* Ps. 72, 6. Am. 7, 1: גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ *fœnisecia regis*, primitiæ fœni, quas fortasse exigebant Israëlitarum reges. — Rad. גָּזַז.

גִּזְבָּר m. *thesaurarius*, pecuniæ regiæ apud Persas præfectus Esr. 1, 8. Plur. vid. infra in Lexic. chald.

גָּזָה pr. *secuit*, ut גָּזַז (q. v.) spec. 1) *lapidem cecidit, cædendo effinxit*; — forsan ut in chald. et in arab. *retribuit, pensavit*. Sic particip. cum suffix. גֹּזִי *retributor meus* i. e. beneficiis me afficiens Ps. 71, 6. Vulgat. *protector meus* habet. Aliis est *avulsor meus*. — Deriv. גָּזִית.

גִּזָּה f. *detonsum, vellus* Jud. 6, 39, 40, plenius גִּזַּת הַצֶּמֶר ver. 37. — Rad. גָּזַז.

גִּזֹה n. pr. loci aliundè non cogniti, à quo gentil. גִּזֹנִי 1 Par. 11, 34.

גָּזַז; part. גֹּזֵז, pl. גֹּזְזִים; fut. conv. וַיָּגָז vid. גּוּז; *secuit*, ut fœnum (v. גֵּז), spec. *totondit* gregem. Gen. 31, 19. 38, 12: 1 Sam. 25, 4, 7, capillum, ut in luctu Job 1, 20. Mich. 1, 16.

Niph. נָגוֹז, plur. נָגֹזּוּ; *tonsus est*;

hinc metaph. *excisus est* Nah. 1, 12. — Deriv. גֵּז, גִּזָּה.

גָּזֵז n. pr. viror 1 Par. 2, 46.

גְּזִירָה vid. גְּזֵרָה.

גָּזִית f. *cæsio, cæsura lapidum.* Undè אַבְנֵי גָזִית 1 Reg. 5, 31 et simpl. גָּזִית *lapides cæsi,* maxime *quadrati* Jes. 9, 9 : 1 Reg. 6, 36. Ex. 20, 22.

גָּזַל; part. pass. גָּזוּל; fut. יִגְזֹל (vicin. גָּזַר); 1) pr. *detraxit,* ut cutem de carne Mich. 3, 2. — 2) *rapuit, abripuit* Lev. 5, 23. Mich. 2, 2. Job 24, 9 : 1 Par. 11, 23, etc. — 3) cum acc. pers. *diripuit, spoliavit, defraudavit* aliquem Levit. 19, 13. Deut. 28, 29. Jud. 9, 25. Ps. 35, 10. Prov. 22, 22.—4) *pipivit* ut in arab. juxta multos post Bochart.

Niph. נִגְזַל *raptus, abreptus est,* de somno Prov. 4, 16. —Deriv. גּוֹזָל et seqq.

גֵּזֶל m. constr. ut videtur גֵּזֶל; *rapina* et *raptum* Lev. 5, 21. Jes. 61, 8. 18, 18. Eccl. 5, 7.

גְּזֵלָה f. constr. גְּזֵלַת; plur. גְּזֵלוֹת; id. Eze. 18, 7, 12. et Jes. 3, 14, ubi rapina pauperis i. e. bona pauperibus erepta.

גזם rad. inusit. pr. *resecuit, amputavit,* ut in arab. conf. præterea גָּזַר, גָּזַל, גָּזַז. Hinc

גָּזָם m. *locustæ species* Joel 1, 4, 2, 25. Amos. 4, 9. LXX. *κάμπη.* Vulg. *eruca.*

גַּזָּם n. pr. viri Esr. 2, 48. Neh. 7, 51.

גִּזֹנִי nom. gent. vid. גִּזֹה.

גזע rad. inusit. i. q. גָּדַע *cecidit.* Indè

גֶּזַע m. suff. גִּזְעוֹ *truncus arboris cæsæ* Job 14, 8, dein *quilibet truncus* Jes. 11, 1. Jes. 40, 24.

גָּזַר; fut. יִגְזֹר et יִגְזַר; (vicin. גָּזַז, גָּזַל, קָצַר); 1) *secuit, dissecuit* 1 Reg. 3, 25, 26. Ps. 136, 13. — 2) *cecidit ligna* 2 Reg. 6, 4. — 3) *comedit, voravit* Jes. 9, 19, ubi de belli cæde.—4) *decrevit, constituit* Job 22, 28, ut in Chald. et Syr. — 5) intrans. *defecit* Hab. 3, 17.

Niph. נִגְזַר; 1) *decretum fuit* Esth. 2, 1. — 2) *segregatus, exclusus est* Jes. 53, 8. Ps. 88, 6. 2 Par. 26, 21. — 3) *absumtus est, periit.* Thren. 3, 54. Cum dat. pleon. Eze. 37, 11: נִגְזַרְנוּ לָנוּ *perditi sumus.*—Deriv. sequuntur, præter מַגְזֵרָה.

גֶּזֶר 1) *segmentum, pars,* pl. גְּזָרִים *segmenta* hostiarum Gen. 15, 17, *partes* maris discissi Ps. 136, 13. — 2) n. pr. urbis leviticæ Jos. 10, 33. 12, 12. 16, 3. 21, 21. Jud. 1, 29 : 1 Reg. 9, 15-17.

גְּזֵרָה vel גְּזִירָה (ut plures codices habent) f. *terra abscissa, derosa, nuda, herbâ carens* i. e. deserta, *solitaria,* ut optimè Vulgat. Lev. 16, 22. Conf. ver. 10, 21 et 22.

גִּזְרָה f. suff. גִּזְרָתָם; 1) *excisio* i. e. *formatio, forma* cf. gall. *taille* Thren. 4, 7. — 2) *structura separata* à reliquo ædificio, ut exponi solet, Eze. 41, 12-15. 42, 1, 10, 13.

גִּזְרִי 1 Sam. 27, 8 in Keri (Chethib גרזי) n. pr. populi prob. incolæ urbis Gezer (גֶּזֶר).

גָּחוֹן m. suff. גְּחֹנְךָ; *venter* seu potius *corpus* ipsum reptilium Lev. 11, 42, serpentum Gen. 3, 14. — Rad. גחן in Chald. et Syr. *inclinavit, incurvavit se.*

גֵּיחֲזִי, גֵּחֲזִי n. pr. viri 2 Reg. 4, 11 sq. 5, 20 sq.

גַּחַל m. plur. גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי, suff. גֶּחָלָיו; *pruna, carbo ardens* (divers. à פֶּחָם *carbo niger* Prov. 26, 21). Job. 41, 13. Prov. 6, 28. Jes. 44, 19, plenius גַּחֲלֵי אֵשׁ Lev. 16, 12. Poët. de *fulguribus* 2 Sam. 22, 9, 13. Not. *Prunæ in capite* proverb. dici, forsan de re admodum molestâ; sic Prov. 25, 21, 22: *si esurierit inimicus tuus, ciba eum, si sitiens est, præbe potum; prunas enim coacervabis in caput ejus*, i. e. gravissimis eum curis obrues eumque animi sui inimici tibique infensi pudebit, cf. Rom. 12, 20. Haud secus Arabes *prunas cordis, ignem hepatis* figuratè dicunt de curis ardentibus, deque animo æstuante et pudore suffuso. Plura vid. apud Schultens in Comment. ad hunc loc. — Rad. גחל.

גַּחַם n. pr. viri Gen. 22, 4.

גַּחַר n. pr. viri m. Esr. 2, 47. Neh. 7, 49.

גֵּי c., גַּיְא m. גָּיא m. Zach. 14, 4, et גֵּיא m. Jes. 40, 4. constr. גֵּיא et גֵּי; pl. גיאות (lege גֵּאָיוֹת) 2 Reg. 2, 16. Eze. 6, 3 in Chethib, sed sæpius transp. גֵּאָיוֹת; cum suff. גֵּיאוֹתֶיךָ; 1) *vallis*, dein *regio plana, depressa*. Differt à נַחַל, quod vallem notat torrente irriguam, item à בִּקְעָה et עֵמֶק, quibus campi et planities majores indicantur, et propterea certis quibusdam vallibus constanter tribuitur, quemadmodum aliæ נַחַל, בִּקְעָה, עֵמֶק nuncupantur — 2) nom. pr. locorum signat, ut גֵּי, גֵּיא בֶן־הִנֹּם Jer. 7, 32, 19, 2. 6, גֵּי בְנֵי הִנֹּם 2 Reg. 23, 10. Chethib, גֵּי הִנֹּם Jos. 15, 8 vallis finitima Hierosolymor. et Molocho consecrata, etiam תֹּפֶת dicta et κατ' ἐξοχὴν הַגַּיְא Jer. 2, 23. — גֵּי הַחֲרָשִׁים et גֵּי חֲרָשִׁים *vallis* in finibus Judææ Neh. 11, 35. — גֵּי יִפְתַּח־אֵל *vallis* in septentrionalibus Zabulon finibus Jos. 19, 14, 27. — גֵּיא מֶלַח *vallis* mari mortuo vicina Ps. 60, 2 : 2 Sam. 8, 13. — גֵּי הָעֹבְרִים *vallis* ab oriente maris Galilæi Eze. 39, 11. — גֵּי הַצְּבֹעִים *vallis* in tribu Benjamin 1 Sam. 13, 18. — גֵּיא צְפָתָה *vallis* in planitie tribus Judæ 2 Par. 14, 9. — גַּיְא et הַגַּיְא Israëlitarum statio Num. 21, 20. Deut. 3, 29, 4, 46. — Rad. גיא quam conferunt cum arab. גוי et גיא *confluxit* aqua.

גִּיד m. pl. גִּידִים, constr. גִּידֵי; *nervus, tendo* vel potius quodvis *ossium ligamentum* Gen. 32, 33. Jes. 48, 4. Eze. 37, 8. Job 10, 11. 40, 17.

גּוּחַ et גִּיחַ; part. cum suff. גֹּחִי; infin. cum suff. גִּיחוֹ; imper. fem. גֹּחִי; fut. cum Vav conv. וַיָּגַח; 1) *prorupit, erupit* Job 40, 23. 38, 8. Eze. 32, 2. — 2) trans. *fecit ut prorumperet, prodiret* infans, *produxit* eum ex utero Ps. 22, 10. De matre: *parturivit, peperit* Mich. 4, 10

Hiph. part. מֵגִיחַ *erumpens* Jud. 20, 33.

גול vid. mox גִּיל.

גּוֹלָן n. pr. urbis in Basan Deut. 4, 43. Jos. 20, 8 : 1 Par. 6, 56.

גִּיחַ n. pr. loci prope Gabaon. 2 Sam. 2, 24.

גִּיחוֹן n. pr. 1) unius è quatuor fluviis Eden Gen. 2, 13. — 2) fontis cum rivo et piscinis prope Hierosolyma alibi שִׁלֹּחַ dicti. 1 Reg. 1, 33, 38 : 2 Par. 32, 30. 33, 14.

גִּיל et גּוּל; infin. absolut. גּוֹל in Chethib Prov. 23, 24, ubi Keri גִּיל habet; imper. f. גִּילִי; fut. יָגִיל, apoc. יָגֵל, cum ה parag. יָגִילָה, cum ן parag. יְגִילוּן; pr. *in orbem ire, gyrare* ut גָּלַל, חוּל et חָגַג; hinc 1) *exsultavit* præ gaudio, *lætatus est* cum בְּ pers. vel rei de quâ exsultatur Job 3, 22. Ps. 9, 15. cum עַל Soph. 3, 17.—Metaph. rebus inanimatis tribuitur Jes. 35, 1. Ps. 96, 11. — 2) *trepidare*, quod fit exsultatione et palpitatione cordis Hos. 10, 5. Ps. 2, 11. — Deriv. protinus sequuntur.

גִּיל vid. אֲבִיגַיִל.

גִּיל m. 1) propr. *orbis*, indè *ætas, ævum*, et meton. *homines coævi* i. q. דּוֹר. Dan. 1, 10: הַיְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם *adolescentes vestræ ætatis.* — 2) *exsultatio* Jes. 16, 10. Jer. 48, 33. Ps. 45, 16.

גִּילָה fem. *exsultatio* Ps. 65, 13. Quoad v cabul. גִּילַת Jes. 35, 2, vel est constr. pro absoluto, vel forma est absoluta.

גִּילֹנִי Vid. גֹּלָה.

גִּיר, גִּר m. *calx* Jes. 27, 9. conferunt verbum arab. גיר quod *æstuandi* vim habere volunt.

גֵּיר *peregrinus* ut גֵּר, 2 Par. 2, 16.

גִּישׁ vid. גּוּשׁ.

גֵּישָׁן n. pr. viri 1 Par. 2, 47.

גַּל m. pl. גַּלִּים constr. גַּלֵּי; suff. גַּלָּיו; 1) *acervus lapidum* Job 8, 17, plerumque adjecto אֲבָנִים Jos. 7, 26. Sæpe de ruinis Jes. 25, 2. Plur. *ruinæ parietinæ* Jer. 9, 10. 51, 37. — 2) *scaturigo* Cant. 4, 12. Plur. *fluctus* Ps. 42, 8. 89, 10. 107, 25, 29.— Rad. גָּלַל.

גֻּל m. suff. f. גֻּלָּהּ; *lecythus, lenticula* Zach. 4, 2. — Rad. גָּלַל.

גַּלָּב m. undè plur. גַּלָּבִים *tonsores* Eze. 5, 1.

גִּלְבֹּעַ n. pr. montis vel regionis montanæ in tribu Issachar 1 Sam. 28, 4. 31, 1: 2 Sam. 1, 6, 21.

גַּלְגַּל pl. גַּלְגַּלִּים undè cum suff. גַּלְגַּלָּיו; 1) *rota* currus Jes. 5, 28. Eze. 10, 2. 6. 23, 24. 26, 10. putei sive *trochlea* Eccl. 12, 6. — 2) *turbo* Eze. 10, 13. Ps. 77, 19. — Hinc 3) *stipula, palea, festuca, gluma,* quæ turbine agitantur Ps. 83, 14. Jes. 17, 13. — Rad. גָּלַל.

גִּלְגָּל m. constr. גִּלְגַּל; 1) *rota* Jes. 28, 28. — 2) cum art. הַגִּלְגָּל, n. pr. oppidi ad Orientem Jericho, Jos. 4, 19: 1 Sam. 10, 8: 2 Reg. 4, 38. Amos 5, 5; plenius בֵּית הַגִּלְגָּל Neh. 12, 29, Γάλγαλα 1 Macc. 9, 2. Non diversus quibusdam videtur vicus Jos. 12, 23. Deut. 11, 30 commemoratus. — Rad. גָּלַל.

גֻּלְגֹּלֶת f. *cranium* Jud. 9, 53; 2 Reg. 9, 35. Indè *caput* seu *homo ipse individuum,* ubi singulorum numerus initur, aut census agitur. Sic Ex. 16, 16: עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת *Gomer singulis capitibus (un Gomer par tête, par individu, pour chacun).* Num. 1, 2, etc. — Rad. גָּלַל.

גלד rad. inusit., quæ *glabritiei* et *nuditatis* significatum habuisse videtur (ut plurimæ radd. à litteris גל, חל ordientes); indè

גֶּלֶד m. cum suff. גִּלְדִּי; *cutis* hominis Job 16, 15.

גָּלָה part. act. גּוֹלֶה, f. גּוֹלָה; pl. m. גּוֹלִים; part. pass. גָּלוּי, constr. גְּלוּי; infin. absol. גָּלֹה, constr. גְּלוֹת; im-

per. גָּלֵה ; fut. יִגְלֶה, apocop. יִגֶל ; pr. forsan *nudus* fuit, et transit. *nudavit.* (Conf. גָּלַח). Hinc 1) *revelavit, retexit,* maximè in locutione גָּלָה אֹזֶן פ׳ *aurem* alicujus remotis capillis *nudavit, retexit,* quod faciunt arcani quiddam alteri revelaturi, hinc *certiorem fecit* de aliquâ re, *aperuit* rem 1 Sam. 20, 2, etc. Indè *revelavit* arcanum Amos 3, 7. Prov. 20, 19. Item *aperuit* librum Jer. 32, 11, 14. — 2) *nudavit* terram incolis i. e. *emigravit* 2 Sam. 15, 19, it. *in exilium ductus est* 2 Reg. 17, 23. Amos 1, 5. 6, 7, etc. Hinc de rebus inanim. *exulavit* Job 20, 28. Prov. 27, 25. Jes. 24, 11.

Niph. נִגְלָה ; part. נִגְלֶה, f. נִגְלָה ; inf. abs. נִגְלֹה, נִגְלוֹת, constr. הִגָּלוֹת ; fut. יִגָּלֶה, apocop. יִגָּל ; 1) *retectus, nudatus est* Jes. 47, 3. Eze. 13, 14, etc. — 2) *revelatus est,* de hominibus et Deo : *apparuit,* sq. אֶל Gen. 35, 7. 1 Sam. 14, 8. 11, cf. Jes. 53, 1, ubi sequitur עַל. It. *manifestatus, manifestus est,* de rebus, quæ antea latuerant Jes. 49, 9. Hos 7, 1, et *nuntiatum est,* sq. לְ et אֶל Jes. 23, 1 : 1 Sam. 3, 7. — 3) *deportatus est* Jes. 38, 12.

Pih. גִּלָּה ; part. מְגַלֶּה ; imper. apoc. גַּל, f. גַּלִּי ; fut. יְגַלֶּה, apocop. יְגַל ; 1) *nudavit, retexit* Ruth 3, 4. 7. Mich. 1, 6, etc. Spec.—*a*) גִּלָּה עֶרְוַת אִשָּׁה *retexit pudenda mulieris* i. e. rem habuit cum eâ Lev. 18, 8 sq. Hos. 2, 11, etc. Hoc sensu *retexit* stragulam ejus Deut. 23, 1. 27, 20. — *b*) *retexit* (Deus) *oculos* alicujus. i. e. *aperuit, monstravit* ei res mortalibus occultas Num. 22, 31. Ps. 119, 18. גְּלוּי עֵינַיִם *apertus oculorum* i. e. *propheta* Num. 24, 4. 16. — 2) Metaph. *revelavit* rem occultam Job 20, 27, arcanum Prov. 11, 13, *prodidit* fugitivum Jes. 16, 3, *aperuit* virtutes suas Deus Ps. 98, 2. Jer. 33, 6.

Puh. גֻּלָּה, undè f. גֻּלְּתָה *retecta, denudata est,* ignominiosè Nah. 2, 8. Part. f. מְגֻלָּה *aperta, manifesta* Prov. 27, 5.

Hiph. הִגְלָה et הֶגְלָה ; inf. constr. הַגְלוֹת ; fut. יַגְלֶה, apoc. יֶגֶל ; *deportavit, in exilium abduxit* 2 Reg. 15, 29. 17, 11. Jer. 20, 4. Esdr. 2, 1, etc.

Hoph. הָגְלָה, f. הָגְלְתָה, et ex chaldaismo הָגְלָת ; part. pl. מֻגְלִים ; *deportatus est* Esth. 2, 6. Jer. 13, 19. 40, 1.

Hithpah. הִתְגַּלָּה ; inf. הִתְגַּלּוֹת ; fut. apoc. יִתְגַּל ; 1) *retexit se* Gen. 9, 21. — 2) *revelavit se* cor alicuj. Prov. 18, 2. — Deriv. גּוֹלָה, גּוֹלָן, גָּלוּת, גִּלָּיוֹן.

גֹּלָה f. ut גּוֹלָה *emigratio.*

גִּלֹה n. pr. urbis in montanis Judæ Jos. 15, 51, nom. gent. גִּילֹנִי 2 Sam. 15, 12.

גֻּלָּה f. constr. גֻּלַּת ; pl. גֻּלּוֹת ; 1) Plur. *scaturigo* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. — 2) *lecythus, lenticula* Zach. 4, 3. Eccl. 12, 6. —3) Plur. *orbes coronarum* in *columnis conspicui* (*volutes de chapiteaux*, vel *chapiteaux circulaires*) 1 Reg. 7, 41 : 2 Par. 4, 12, 13. — Rad. גָּלַל.

גִּלּוּלִים m. plur. vel pr. *trunci, caudices,* à volvendo dicti, vel *stercorei* à גָּלָל *stercus;* hinc contemptim dicuntur *idola* Lev. 26, 30. Deut. 29, 16 : 1 Reg. 21, 26. Eze. 18, 12, etc. — Rad. גָּלַל.

גְּלוֹם m. undè pl. constr. גְּלוֹמֵי ; *stragula, pallium,* cui quis involvitur Eze. 27, 24. —Rad. גָּלַם.

גָּלוֹן Jos. 20, 8. 21, 27 in Keri ut גּוֹלָן quod vid.

גָּלוּת et גָּלֻת Obad. 20 f. suff. גָּלוּתִי; 1) *deportatio, exilium* 2 Reg. 25, 27. Jer. 52, 31. Eze. 1, 2, etc. —2) metonym. *deportati, exules* Jes. 45, 13, Jer. 24, 5. 28, 4. 29, 22. 40, 1. — Rad. גָּלָה.

גָּלַח in Kal inusit. pr. forsan *glaber,* hinc *nudus* (cf. גָּלָה) spec. *calvus fuit.*

Pih. גִּלַּח ; inf. cum suff. גַּלְּחוֹ; *rasit* caput Num. 6, 9. Deut. 21, 12, virum 1 Par. 19, 4, *abrasit* capillum, barbam 2 Sam. 10, 4. Semel intrans. *rasit sibi* (capillum barbamque) Gen. 41, 14. Metaph. *radere terram* i. e. eam ferro flammâve pervastare Jes. 7, 20.

Puh. גֻּלַּח *rasus est* Jud. 16, 17, 22. Part. pl. constr. מְגֻלְּחֵי זָקָן *rasi barbâ* Jer. 41, 5.

Hithpah. הִתְגַּלַּח ; inf. cum suff. הִתְגַּלְּחוֹ ; 1) *rasit se* Lev. 13, 33. —2) *abrasit sibi,* cum accus. Num. 6, 19.

גִּלָּיוֹן m. (formæ נִקָּיוֹן, כִּזָּיוֹן, כִּלָּיוֹן) vulgò *volumen, liber* (quasi esset à rad. גָּלַל); sed potius *tabula* è ligno, lapide, aut metallo, *rasa atque polita,* in qua scribebatur (collat. arab. גלי *detersit* et *polivit*) Jes. 8, 1. Apud Talmudicos גִּלָּיוֹן est *spatium chartæ in librorum lateribus vacuum.* — Plur. גִּלְיֹנִים *specula* Jes. 3, 23; sic permulti; sed melius forsan cum Schrœder (De vest. mulier. Hebr. p. 311, 312) post LXX qui verterunt διαφανῆ λακωνικά, et plures alios *pellucidæ et tenuiores vestes,* quæ corpus magis nudant quam tegunt; quod opprimè convenit Prophetæ consilio, luxum et lasciviam fœminarum gravissimè increpantis. — Rad. גָּלָה.

גָּלִיל m. pl. גְּלִילִים, constr. גְּלִילֵי ; 1) adj. *volubilis, versatilis,* de valvis 1 Reg. 6, 34. — 2) subst. *annulus* Esth. 1, 6. Cant. 5, 14. —3) *circulus, tractus terræ circuitu conscriptus, regio,* hinc גְּלִיל הַגּוֹיִם Jes. 8, 23 circulus gentium, et κατ' ἐξοχὴν הַגָּלִיל Jos. 20, 7. 21, 32. cum He parag. הַגָּלִילָה 2. Reg. 15, 29, אֶרֶץ הַגָּלִיל 1 Reg. 9, 11, n. pr. regionis in Palæstina septentrionali, i. e. in tribu Nephtali, à gentilibus habitatæ. LXX. ἡ Γαλιλαία.

גְּלִילָה f. *tractus, regio,* Eze. 47, 8, ubi alii *Galilæam* intelligunt. Plur. גְּלִילוֹת *regiones (Philistæorum)* Jos. 13 2. Joel 4, 4, Γαλιλαία Ἀλλοφύλων 1 Mac. 5, 15. גְּלִילוֹת הַיַּרְדֵּן *circulus, ripa Jordanis* Jos. 22, 10. 11. — Rad. גָּלַל.

גַּלִּים n. pr. oppidi de cujus situ non constat 1 Sam. 25, 44. Jes. 10, 30.

גָּלְיָת n. pr. gigantis 1 Sam. 17, 4, 23, etc. De 1 Par. 20, 5, vid. sub. לַחְמִי.

גָּלַל 1 pers. גַּלּוֹתִי, sed 3 plur. גָּלְלוּ (Gen. 29, 3, 8); part. act. גֹּלֵל. imper. גֹּל, גּוֹל, semel גַּל (Ps. 119, 22); *volvit,* ut lapides Gen. 29, 3, 8. Metaph. sq. מֵעַל *devolvit, amolitus est ab* aliquo Jos. 5, 9. Ps. 119, 22. *Devolvere in Deum,* i. e. *Deo permittere* Ps. 37, 5. Prov. 16, 3. —* Quoad Ps. 22, 9, ubi poëta inimicos suos fiduciam in Deo positam derisuros ita inducit lo-

quentes: גֹּל אֶל־יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ vel vertendum *devolvit* res suas *in Deum, is scilicet eripiet eum*, ita ut גֹּל infinitivus sit pro verbo finito; vel explicandum *devolve*, ita ut גֹּל sit imper. et supponatur, inimicos Davidis seu potius Messiæ, qui adumbratur, postquam illum his verbis *devolve, etc.*, compellârunt, mutuò alium ad alium dixisse: *Deus eripiet;* quod nobis perplacet. *

Niph. נָגַל pl. נָגֹלּוּ; fut. יִגַּל; *volvi*, de fluctibus Amos 5, 24. it. *convolvi* voluminis instar Jes. 34, 4.

Pilp. גִּלְגֵּל *volvit, devolvit* Jer. 51, 25.—Hithpalp הִתְגַּלְגֵּל *devolvit se irruens* Job. 30, 14.

Pohal. part. f. מְגוֹלָלָה *volutatum* i. e. inquinatum Jes. 9, 4.

Hithpoh. הִתְגּוֹלֵל; part. מִתְגּוֹלֵל; *volutavit se, irruit* Gen. 43, 18. 2 Sam. 20, 12.

Hiph. fut. convers. וַיָּגֶל *volvit, devolvit* lapidem Gen. 29, 10.—Deriv. præter seqq. sunt: גַּלְגַּל, גֻּלָּה, גַּל, גַּל, גִּלְגָּל, גֻּלְגֹּלֶת, גָּלִיל, גִּלָּיוֹן, גְּלִילָה, גִּלּוּלִים.

גָּלָל m. 1) *stercus* 1 Reg. 14, 10. —2) *res, causa*, unde cum præp. בִּגְלַל, et cum suff. בִּגְלָלְךָ, בִּגְלַלְכֶם *tuî, vestri, causâ* i. e. *propter te, propter vos* Gen. 39, 5. Deut. 15, 10. 18, 12. Jer. 11, 17. 15, 4.—3) n. pr. viror. 1 Par. 9, 15, 16. Neh. 11, 17.

גֵּלֶל m. undè cum suff. גֶּלְלוֹ; pl. גְּלָלִים constr. גֶּלְלֵי; *stercus* Job 20, 7. Eze. 4, 12, 15. Sophon. 1, 17.

גִּלֲלַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

גָּלַם, fut. יִגְלֹם; *convolvit, complicuit* 2 Reg. 2, 8.—Deriv. גְּלוֹם et גֹּלֶם m. suff. גָּלְמִי; pr. *res convoluta*, deinde *materia rudis* et *informis*, nondum elaborata. Hinc *embryo* Ps. 139, 16.

גַּלְמוּד m. et f. גַּלְמוּדָה; adj. *durus*, hinc *sterilis*, propriè de solo duro, lapidoso, dein de muliere Jes. 49, 21, poët. de nocte, in qua nemo parietur Job 3, 7, *macer*, fame emaciatus 15, 34. 30, 3.—Rad. גלמד.

גָּלַע rad. in Kal inusit.

Hithpah. inf. הִתְגַּלַּע; fut. יִתְגַּלָּע; *exacerbatus, irritatus est* (altercatione) Prov. 17, 14. 18, 1. 20, 3.

גִּלְעָד n. pr. 1) filii Machir, nepotis Manassis Num. 26, 29, 30, undè patronym. גִּלְעָדִי Jud. 11, 1. 12, 4, et aliorum viror. Jud. 11, 1, 2: 1 Par. 5, 14.—2) montis, urbis et regionis transjordanem ad Orientem Jer. 8, 22. Hos. 6, 8. Zach. 10, 10, etc.

גַּלְעֵד, n. pr. acervi lapidum à Laban et Jacobo congesti Gen. 31, 47.

גָּלַשׁ, *ascendit, prodiit.* Sic Bochart. post Græcos Interpretes in Complutensi editione et Parisiensi nuperâ, Cant. 6, 4. *αἳ ἀνέβησαν.* Vulgat. Cant. 4, 1, *quæ ascenderunt.* Sic etiam Syrus Interpr. non obstat partic. מִן, quia ascendi potest de uno ad alterum montem, vel in eodem monte de partibus inferioribus ad superiores. Potest etiam textus intelligi hoc ordine. *Capillitium tuum est ut gregis caprarum è monte Galaad quæ ascendunt*, supple *illum montem.* Plura sunt hujusmodi locutionis exempla. Sic 2 Sam. 11, 2, *vidit mulierem se lavantem ex tecto*, pro *vidit ex tecto*, etc. Sic etiam Ps. 68, 24. — Multò simplicius quidam, collato arab. גלש,

vertunt *ut gregis caprarum quæ discumbunt quasi* pendentes *è monte.*

גַּם particula, quæ augendæ orationi inservit ut אַף (q. vid.); 1) *etiam* Gen. 3, 6. Job 7, 11, etc. Sumitur interrog. (pro הֲגַם) *etiamne?* 1 Sam. 22, 7. Zach. 8, 6. גַּם — גַּם *et — et, tàm, quàm* Gen. 24, 25. 43, 8. Ex. 12, 31, *ut—ita* Jer. 51, 12.—2) *adeò* Prov. 14, 20. 17, 26. Joel 3, 2. Cum negandi particulâ, *ne quidem* Ps. 14, 3. 53, 4: 2 Sam. 17, 12, 13. — 3) *inquam, utique* Gen. 20, 5: 1 Sam. 24, 12. Prov. 14, 20, etc. — 4) גַּם־כִּי *etiamsi* Jes. 1, 15. Hos. 8, 10. 9, 16, et omisso כִּי Jes. 49, 15. Ps. 95, 9. — כִּי גַם *etiamsi* Eccl. 4, 14. 8, 12. — 5) *tamen, sed* Ps. 129, 2. Eccl. 4, 16. Eze. 16, 28.

גָּמָא in Kal inusit. *sorpsit, hausit, bibit,* ut in chald.

Pih. גִּמֵּא; undè fut. יְגַמֶּא אֶרֶץ *absorbet terram,* celerrimo cursu Job 39, 24. Familiaris est Arabib. locutio *sorbet terram equus,* quin et Latin. non insueta.

Hiph. imp. f. cum suff. הַגְמִיאִנִי *sorbere sine me, pota me* Gen. 24, 17. — Indè

גֹּמֶא m. *juncus palustris* spec. *papyrus nilotica,* ita dicta, quia humorem sorbet et bibit, undè *bibula papyrus* Job 8, 11. Jes. 35, 7. Conficiebant indè Ægyptii vestes, calceos, corbes, varii generis vasa, præsertim navigia Ex. 2, 3. Jes. 18, 2.

גַּמָּדִים m. pl. Eze. 27, 11 *milites fortes, audaces.* Hieron. *bellatores.* Aliis n. pr. populi cujusdam Phœniciæ, cæterum incogniti; sed præstat quod præcedit. — Rad. גמד Arab. et Syr. (in *Aphel*) *audax fuit* miles.

גֹּמֶד m. *cubitus,* ut vulgò vertitur Jud. 3, 16.

גָּמוּל n. pr. viri 1 Par. 24, 17.

גְּמוּל m. suff. גְּמֻלְךָ, f. גְּמוּלֵךְ; pl. cum suff. גְּמוּלָיו; 1) *actio, opus, bene* aut *male factum,* plenius גְּמוּל יָדַיִם Jud. 9, 16. Prov. 12, 14. Jes. 3, 11, hinc *beneficium* Ps. 103, 2. הֵשִׁיב גְּמוּלוֹ לְ *rependit alicui actiones* seu *opera ipsius* Ps. 28, 4. Prov. 12, 14, sq. עַל Ps. 94, 2, vel בְּרֹאשׁ Joel 4, 7; it. שִׁלֵּם גְּמוּל לְ id. Ps. 137, 8. Prov. 19, 17, sq. עַל Joel 4, 4. — 2) *retributio* Jes. 35, 4.—Rad. גָּמַל.

גְּמוּלָה f. pl. גְּמֻלוֹת; *beneficium* 2 Sam. 19, 37. it. *opus, agendi ratio* Jes. 59, 18. Jer. 51, 56.

גִּמְזוֹ n. pr. oppidi tribûs Judæ 2 Par. 28, 18.

גָּמַל; part. act. גֹּמֵל, pass. גָּמוּל, et גָּמֻל, cum suff. f. גְּמוּלֵךְ; inf. cum suff. f. גָּמְלֵךְ; imper. גְּמֹל; fut. יִגְמֹל; 1) *tribuit, præstitit* alicui *bonum* vel *malum,* cum dupl. accus. personæ et rei Gen. 50, 15. Prov. 3, 30. Jes. 63, 7, cum לְ pers. Jes. 3, 9. Ps. 137, 8. — 2) *benefecit* alicui Prov. 11, 17. cum Ps. 13, 6. 116, 7. 119, 17. 142, 8. — 3) *retribuit, rependit* alicui bonum malumve, Deut. 32, 6. Ps. 18, 21: 2 Par. 20, 11, etc. — 4) *ablactavit* infantem 1 Reg. 11, 20. Jes. 11, 8. 28, 9. — 5) *maturavit* fructum Num. 17, 23, et intrans. *maturuit* Jes. 18, 5.

Niph. נִגְמַל, undè inf. הִגָּמֵל; fut. יִגָּמֵל, cum ו conv. וַיִּגָּמַל; *ablactatus est* Gen. 21, 8: 1 Sam. 1, 22. — Deriv. גְּמוּל, גְּמוּלָה, תַּגְמוּל.

גָּמָל c. pl. גְּמַלִּים; constr. גְּמַלֵּי, suff. גְּמַלֶּיךָ; *camelus* Lev. 11, 4. Deut. 14, 7. Jes. 21, 7; sed fæmin. *camela* (Gen. 32, 16). Bochartus aliique ducunt à גָּמַל *retribuit*, quod camelus animal sit μνησίκακον. Sed forsan verbo גָּמַל inest vis *portandi* haud secus ac verbo arab.

גְּמַלִּי n. pr. viri Num. 13, 12.

גַּמְלִיאֵל n. pr. viri Num. 1, 10. 2, 20. 7, 53.

גָּמַר; part. גֹּמֵר; fut. יִגְמֹר, cum Makkeph יִגְמָר־; 1) *perfecit, ad finem duxit*: hinc cum עָלַי et בַּעֲדִי *ad felicem exitum omnia mea perduxit* Ps. 57, 3. 138, 8. — 2) intrans. *desiit, defecit* Ps. 7, 10. 12, 2. 77, 9.

גֹּמֶר n. pr. 1) populi aquilonaris Gen. 10, 2, 3. Eze. 38, 6. Incert. quænam fuerint sedes illius ac fines, quamquam haud improbabiliter juxta quosdam intelligendi *Cimmerii* (Κιμμέριοι) Chersonesum Tauricam cum regionibus vicinis ad Tanais et Istri ostia habitantes. Vid. J. D. Michaëlis, *Spicileg.* et *Supplem.* — 2) uxoris Hoseæ prophetæ, Hos. 1, 3.

גְּמַרְיָה n. pr. viri Jer. 29, 3.

גְּמַרְיָהוּ n. pr. viri Jer. 36, 10 — 12.

גַּן c. (f. Gen. 2, 15); suff. גַּנִּי; pl. גַּנִּים *hortus*, maxime *arboretum* Gen. 2, 8 seq. Deut. 11, 10: 1 Reg. 21, 2, etc. *Hortus clausus* Cant. 4, 12 figuratè de muliere casta. — Rad. גָּנַן.

גָּנַב; part. pass. גָּנוּב; f. constr. גְּנֻבְתִי; pl. m. גְּנוּבִים; infin. absol. גָּנוֹב; fut. יִגְנֹב; *furatus est, furto abstulit, surripuit* Gen. 31, 19, 39. Prov. 6, 30. Hinc *furari aliquem*, vel *cor alicujus*, i. e. *eum decipere, fallere* Gen. 31, 20, 26, 27.

Niph. fut. יִגָּנֵב, *furto auferetur* Ex. 22, 11.

Pih. part. m. pl. constr. מְגַנְּבֵי *suffuratores* Jer. 23, 30; fut. conv. וַיְגַנֵּב *et decepit* 2 Sam. 15, 6.

Puh. גֻּנַּב; infin. absol. גֻּנֹּב; fut. יְגֻנַּב; *furto surreptus est* Gen. 40, 15. Ex. 22, 6. Sed Job 4, 12: *et ad me verbum erat surreptum*, i. e. furtim seu clam ad me perlatum, delatum est.

Hithpah. fut. conv. וַיִּתְגַּנֵּב *et furtim se subduxit* 2 Sam. 19, 4. — Deriv. sqq.

גַּנָּב m. pl. גַּנָּבִים; *fur* Ex. 22, 1, 6, 7.

גְּנֵבָה f. suff. גְּנֵבָתִי; *furto ablatum* Ex. 22, 2, 3.

גְּנֻבַת n. pr. viri 1 Reg. 11, 20.

גַּנָּה f. pl. גַּנּוֹת; *hortus* Jes. 1, 30. Job 8, 16. Am. 4, 9. 9, 14. — Rad. גָּנַן.

גִּנָּה f. id. Esth. 1, 5. 7, 7, 8. Cant. 6, 11. — Rad. גָּנַן.

גְּנָזִים m. pl. undè constr. גִּנְזֵי; 1) *thesauri* Esth. 3, 9. 4, 7. — 2) *cistæ*, in quibus merces pretiosiores reconduntur Eze. 27, 24. — Rad. גנז chald. arab. *abscondit, in thesauro reposuit*.

גַּנְזַךְ m. undè pl. cum suff. גַּנְזַכָּיו, *gazophylacia ejus* (templi) 1 Par. 28, 11. — Rad. גנז cum termin. chald. ךְ.

גָּנַן 1 pers. גַּנּוֹתִי; inf. absol. גָּנוֹן; (vicin. כָּנַן, עָנַן) pr. *texit, obtexit*, translatè *protexit*, ubique de Deo homines protegente, cum עַל et אֶל 2 Reg. 19, 34. 20, 6. Jes. 31, 5. 37, 35. 38, 6.

Hiph. fut. יָגֵן *proteget* cum עַל et בְּעַד Jes. 31, 5. Zach. 9, 15. 12, 8. — Deriv. מְגִנָּה, מָגֵן, גִּנָּה, גַּנָּה, גַּן.

גִּנְּתוֹן n. pr. viri Neh. 10, 7. 12, 6. Versu 4 vitiosè legitur גִּנְּתוֹי.

גָּעָה *mugiit, boavit;* undè inf. abs. גָּעוֹ (pro גָּעוֹה) 1 Sam. 6, 12. fut. יִגְעֶה Job 6, 5.

גֹּעָה n. pr. loci prope Hierosolyma Jer. 31, 39.

גָּעַל; part. f. גֹּעֶלֶת; *fastidivit, cum fastidio abjecit, respuit.* Sæpè dicunt גָּעֲלָה נַפְשִׁי אֶת *anima mea fastidit aliquid* Lev. 26, 11, etc. cum בְּ Jer. 14, 19, et sine נֶפֶשׁ Lev. 26, 44. Eze. 16, 45.

Niph. נִגְעַל *abjectus est* 2 Sam. 1, 21.

Hiph. fut. יַגְעִיל; undè Job 21, 10: שׁוֹרוֹ עִבַּר וְלֹא יַגְעִיל vertunt haud pauci *taurus ejus transmittit* membrum scilicet aut semen, *et non rejicit,* semen temerè et extra matricem vaccæ. Sed, cum געל omninò sit *aliquid ablatum fastidire, rejicere, spernere,* alii post LXX, Aquila, Symmach. et Vulgat. reddunt: *bos* i. e. vacca *ejus conpicit nec respuit,* scil. tauri semen. —* Nobis verò sic explanandus locus videtur: *taurus ejus init* vaccam, et vacca *non abjicit* semen; hoc enim modo sua cuique vox servatur genuina significatio; neque obstare debet subita subjecti mutatio, ut callenti linguam hebr. patet omninò. Parùm sibi constat Gesenius in isto loco expediendo; conf. *Lexic. man.* pag. 219, ad Hiph. גָּעַל, et pag. 732, ad Pih. עָבַר *.

גֹּעַל m. *fastidium* Eze. 16, 5.

גַּעַל n. pr. viri Jud. 9, 26, 28, 30.

גָּעַר; part. act. גֹּעֵר; inf. constr. גְּעֹר undè cum Makkeph גְּעָר־ imper. גְּעַר; fut. יִגְעַר *increpuit, objurgavit,* cum accus. et בְּ Gen. 37, 10. Ruth 2, 16. Jer. 29, 27. Sæpè de Deo aliquem increpante Jes. 17, 13. 54, 9. Ps. 9, 6. 68, 31. 119, 21, maximè ad coercendum eum; hinc *arcuit cohibuit, coercuit* Zach. 3, 2. Mal. 3, 11, sed *ecce increpabo vobis semen,* i. e. vetabo semini, ne germinet Mal. 2, 3. *compescuit* mare Ps. 106, 9. Nah. 1, 4. — Deriv. מִגְעֶרֶת et

גְּעָרָה constr. גַּעֲרַת; suff. גַּעֲרָתוֹ; *increpatio, objurgatio* Prov. 13, 1. Eccl. 7, 5. Job 26, 11. Ps. 76, 7. Ps. 104, 7. Jes. 30, 17. 50, 2.

גָּעַשׁ, undè fut. cum ו conv. וַתִּגְעַשׁ *concussa est* terra Ps. 18, 8.

Puh. גֹּעַשׁ, undè fut. pl. יְגֹעֲשׁוּ *commoventur* Job 34, 20.

Hithpah. fut. conv. וַיִּתְגָּעַשׁ *et commovit se, commotus est* de terra 2 Sam. 22, 8 in Keri plur. m. יִתְגָּעֲשׁוּ *commoventur* Jer. 46, 7.

Hithpoh. הִתְגֹּעֵשׁ; fut. יִתְגֹּעֲשׁ; *vacillavit, titubavit* Jer. 25, 16, *commotus est* Jer. 46, 8.

גַּעַשׁ n. pr. montis Jos. 24, 30. Jud. 2, 9: 2 Sam. 23, 30: 1 Par. 11, 32.

גַּעְתָּם n. pr. viri Gen. 36, 11, 16.

גַּף m. suff. גַּפּוֹ; pl. constr. גַּפֵּי; 1) *dorsum,* ut גַּב; hinc *fastigium* Prov. 9, 3. — 2) *corpus.* Indè בְּגַפּוֹ *cum* (solo) *corpore suo* i. e. cælebs, sine uxore et liberis Ex. 21, 3, 4.

גֶּפֶן c. suff. גַּפְנִי; pl. גְּפָנִים; *vitis* Gen. 40, 9: 2 Reg. 18, 31. Hos. 10, 1. *vera vitis,* strictius dicitur גֶּפֶן הַיַּיִן Num. 6, 42. Jud. 13, 14, quia eodem vocabulo exprimuntur aliæ similes

plantæ. Sic גֶּפֶן הַשָּׂדֶה vitis agrestis 2 Reg. 4, 39. *Vitis generosa* figuratè designat generosiorem hominum indolem, et contra *vitis peregrina*, *vitis Sodomitica* indolem ignobilem et degenerem. — Rad. גפן.

גֹּפֶר m. nomen ligni incogniti Gen. 6, 14. E recentioribus Bochartus (Phaleg I, 4) et Celsius (Hierob. 328) haud male spec. κυπάρισσον, *cupressum*, intelligunt, ad litterarum etiam similitudinem non temere provocantes. — Rad. גפר.

גָּפְרִית f. *sulphur*. Gen. 19, 24. Deut. 29, 22. Jes. 30, 33. 34, 9. Job 18, 15. — Rad. גפר.

גֵּר *inquilinus* vid. Rad. גּוּר.

גֵּר m. suff. גֵּרוֹ, גֵּרְךָ; pl. גֵּרִים; *peregrinus*, *hospes*, *alienigena*, homo *extra patriam degens* Gen. 15, 13. Ex. 2, 22. 22, 20, etc. Lev. 19, 34. Jes. 5, 17. Sæpè jungitur syn. תּוֹשָׁב *advena*, *accola* (cf. Michaël. in Jur. mos. 2, § 38) Gen. 23, 4, oppos. אֶזְרָח *indigena* Ex. 12, 19. Jos. 8, 33. — Rad. גור.

גַּר *calx*, vid. גִּיר.

גֹּר *catulus leonis*, vid. גּוּר.

גֵּרָא n. pr. viror. Gen. 46, 21. Jud. 3, 15: 1 Par. 8, 7. 8, 3, 5: 2 Sam. 16, 5.

גָּרָב m. *porrigo*, *scabies maligna* Lev. 21, 20. 22, 22. Deut. 28, 27.

גָּרֵב n. pr. 1) viri 2 Sam. 23, 38: 1 Par. 11, 40. — 2) collis in vicinia Hierosolym. Jer. 31, 39.

גַּרְגַּר m. undè pl. גַּרְגְּרִים *grana*, *baccæ* Jes. 17, 6. — Rad. גָּרַר.

גַּרְגְּרוֹת fem. pl. undè cum suff. גַּרְגְּרוֹתֶיךָ *fauces tuæ*, *guttura tua* Prov. 1, 9. 3, 3, 22. 6, 21. — Rad. גרר.

גִּרְגָּשִׁי n. pr. populi Cananitici de cujus sedibus non constat Gen. 10, 16. 15, 21. Jos. 24, 11. LXX cum Josepho Ant. Γεργεσαῖος. Euseb. in *Onomast.* sub voc. Γεργασεί, eum trans Jordanem habitasse tradit.

גָּרַד in Kal inusit., in chal. syr. arab. *scabit*, *rasit*.

Hithpah. infin. הִתְגָּרֵד *scabere se* Job. 2, 8.

גָּרָה in Kal inusit.

Pih. גֵּרָה; fut. יְגָרֶה; *provocavit*, *excitavit* litem Prov. 15, 18. 28, 25. 29, 22.

Hithpah. הִתְגָּרָה; imper. apocop. הִתְגָּר; fut. יִתְגָּרֶה, apoc. יִתְגָּר; pr. *se ipsum excitavit* ad iram, ad litem, ad pugnam, indè 1) *irritatus*, *irâ percitus est* cum בְּ *contra* aliquem Prov. 28, 4. — 2) *bellum iniit* cum aliquo, seq. בְּ, et addito aut omisso מִלְחָמָה *bellum* Deut. 2, 5, 9, 19, 24. Jer. 50, 24. — הִתְגָּרָה בְּרָעָה *contendic tum infortunio* tanquam cum hoste 2 Reg. 14, 10. Absol. הִתְגָּרָה *bellum gessit* Dan. 11, 10, et cum לַמִּלְחָמָה *excitavit se*, *surrexit ad pugnam* Dan. 11, 25. — Deriv. גָּרוֹן, תִּגְרָה.

גֵּרָה f. 1) *ruminatio*, cibus, quem ruminando ex imo retrahit jumentum Lev. 11, 3, etc. Deut. 14, 6, 7. — 2) pr. *granum*, *faba* ut גַּרְגַּר, deinde *pondere* et *nummo* Hebræorum *minimo*, *vicesimâ sicli parte* Ex. 30, 13. Lev. 27, 25. Num. 3, 47. 18, 16. Valde enim probabile, Hebræos, pariter atque Græcos et Romanos, in hâc re siliquæ seu ceratii fabis usos esse. — Rad. גָּרַר.

גָּרוֹן m. suff. גְּרוֹנִי; 1) *guttur*, Ps. 5, 10. 69, 4, etc. קְרָא בְגָרוֹן *clama-*

vit gutture, i. e. plenâ voce, ore pleno, Jes. 58, 1. — 2) *jugulum, collum*, hinc Jes. 3, 16: *erecto jugulo incedunt*, i. e. altos spiritus gerunt. — Rad. גָּרָה.

גֵּרוּת f. *hospitium* Jer. 41, 17. — Rad. גּוּר.

גָּרַז in Kal inusit. ut גָּזַר quod vid. Niph. נִגְזַר *excisus*, seu *exclusus est* Ps. 31, 23. 88, 6. — Deriv. seqq.

גִּרְזִי vel גִּזְרִי n. pr. populi in vicinia Philistææ 1 Sam. 27, 8 Chethib. Hinc forsan הַר גְּרִזִּים *mons Garizim*, in agro Ephraim Deut. 11, 29. 27, 12. Jos. 8, 33.

גַּרְזֶן m. *securis* Deut. 19, 5. 20, 19. 1 Reg. 6, 7. Jes. 10, 15.—Rad. גָּרַז.

גְּרָל m. undè constr. in Chethib Prov. 19, 19. גְּרָל־חֵמָה *asper iræ*, i. e. iræ asperæ, iracundus et asper; sic Schultens, sed Keri habet גְּדָל חֵמָה *valens irâ, iracundus*, quod exprimunt omnes veteres interpretes.

גֹּרָל vid. גּוֹרָל.

גָּרַם, forsitan *seposuit, servavit*. Undè Soph. 3, 3: לֹא גָרְמוּ לַבֹּקֶר *nihil seposuerunt in diem crastinum*. Sic omnes versiones quoad sensum; alii *ossa roserunt* Soph. 3, 3. LXX οὐχ ὑπελίποντο. Vulgat. *non relinquebant ad mane*. Cf. אָצַל לְ Gen. 27, 36.

Pih. גֵּרֵם; יְגָרֵם; (denom. à גֶּרֶם) *ossa derosit* al. *confregit* Num. 24, 8. Hinc translatè Eze. 23, 34: *ebibes et exsuges illud* (poculum) וְאֶת־חֲרָשֶׂיהָ תְּגָרֵמִי *et testes ejus rodes* i. e. lambes, ne guttam quidem vini in illis relictura.

גֶּרֶם m. pl. גְּרָמִים; suff. גְּרָמָיו; 1) *os* ut עֶצֶם, sed rarius et nonnisi poët. Prov. 17, 22. 25, 15. Job 40, 18. Hinc חֲמוֹר גֶּרֶם *asinus* ossibus valens, i. e. validus, robustus Gen. 49, 14.— 2) *substantia* rei, res *ipsa* (ut עֶצֶם) אֶל־גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת *super gradus ipsos* 2Reg. 9, 13.

גַּרְמִי n. pr. viri 1 Par. 4, 19.

גֹּרֶן f. c. cum ה local. גֹּרְנָה; suff. גָּרְנִי; pl. גֳּרָנוֹת; constr. גָּרְנוֹת); 1) *area, forum* ante portas urbium, alibi רְחֹב dicta, 1 Reg. 22, 10: 2 Par. 18, 9. — 2) *area*, in quâ fruges triturantur Ruth 3, 2. Hos. 9, 1. Mich. 4, 12, etc. *Proventus areæ* i. e. *fruges* Num. 18, 30: sed Jes. 21, 10: בֶּן־גָּרְנִי *fili areæ meæ* i. e. ô gens patria, quæ nunc conculcata et fracta es, ut fruges in area solent. Parall. מְדֻשָׁתִי *tritura mea*. Metonym. sumitur pro ipso *frumento* Job 39, 12.— Rad. גרן.

גָּרַס *fractus, comminutus fuit* Ps. 119, 20.

Hiph. fut. conv. וַיַּגְרֵס *confregit* (*dentes meos*) figuratè pro conditione longè molestissimâ et infelicissimâ Thren. 3, 16. Vide infra גָּרַשׁ.

גָּרַע; part. pass. f. גְּרוּעָה vel גְּרֻעָה; inf. constr. גְּרוֹעַ; fut. יִגְרַע; 1) *abrasit* barbam Jer. 48, 37. et in nonnullis codd. Jes. 15, 2. Indè — 2) generatim *detraxit* Jer. 26, 2. Job. 36, 7. Sæpè גָּרַע מִן valet: *detraxit* (*aliquid*) *de* aliquâ re, ita quidem, ut accusativus partis detractæ omittatur Ex. 5, 8, 19. Deut. 4, 2. 13, 1. Eccl. 3 14. Hinc cum acc. *diminuit*, pr. *detraxit de* Ex. 21, 10. Eze. 16, 27. Job 15, 4. Seq. אֶל *attraxit* Job 15, 8.

Niph. fut. יִגָּרַע et יִגָּרֵעַ. Constr.

velita, ut res detrahenda disertè notetur Num. 27, 4. 36, 3, vel ita ut suppleatur, נִגְרַע; 1) *detractum est* aliquid (imperson.) Ex. 5, 11. Lev. 27, 18. Num. 36, 3. — 2) *imminutus, inferior fuit* Num. 9, 7. 27, 4.

Pih. fut. יְגָרַע *attrahit* Job 36, 27. — Deriv. מִגְרָעוֹת.

גָּרַף *rapuit, abripuit, everrit* Jud. 5, 21. — Deriv. מֶגְרָפָה, אֶגְרוֹף.

גָּרַר; fut. יָגוֹר, undè cum suff. יְגוֹרֵהוּ; *traxit, rapuit.* Habac. 1, 15. Prov. 21, 7.

Niph. fut. in pausâ יִגָּר *ruminabit* (cibum) Lev. 11, 7; quod tamen ad Kal refert Gesenius. Part. pl. f. נִגָּרוֹת (formæ chald.) *corrasæ* opes Job 20, 28, juxta eumdem Gesen. sed omnes fere alii radici נָגַר tribuunt.

Pohal. part. pl. f. מְגוֹרָרוֹת *dissectæ* 1 Reg. 7, 9.

Hithpoh. part. מִתְגּוֹרֵר *trahens, rapiens* de turbine Jer. 30, 23. — Deriv. גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת, גֵּרָה, מְגֵרָה.

גְּרָר n. pr. urbis Philistæorum Gen. 20, 1. 26, 1, 17.

גֶּרֶשׂ m. suff. f. גִּרְשָׂהּ; *contusum* Lev. 2, 14, 16. Conf. גֶּרֶם — Rad. גרשׂ.

גָּרַשׁ; part. act. גֹּרֵשׁ, pass. fem. גְּרוּשָׁה; *expulit* Ex. 34, 11. Jes. 57, 20. It. *abegit, repudiavit* uxorem Lev. 21, 7, 14. 22, 13. Num. 30, 10. Eze. 44, 22.

Niph. נִגְרַשׁ; part. נִגְרָשׁ 1) *expulsus est* Jon. 2, 5. — 2) *propulsus, seu abreptus est* Amos 8, 8. — 3) *impulsus,* commotus fuit de mare Jes. 57, 20.

Pih. גֵּרֵשׁ; infin. גָּרֵשׁ; fut. יְגָרֵשׁ, pl. cum ן parag. יְגָרְשׁוּן; *expulit, abegit* Gen. 3, 24. Ex. 11, 1. 23, 29, 31. Jud. 2, 3.

Puh. גֹּרַשׁ; fut. pl. in pausâ יְגֹרָשׁוּ; *expulsus est* Ex. 12, 30. Job 30, 5. — Deriv. מִגְרָשׁ et quæ statim sequuntur.

גֶּרֶשׁ m. pr. *quod propellitur, protruditur,* hinc *proventus.* Deut. 33, 14.

גְּרֻשָׁה f. undè pl. cum suff. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם *expulsiones vestræ* Eze. 45, 9.

גֵּרְשׁוֹן n. pr. filius Levi, auctor leviticæ Gersonitarum gentis Gen. 16, 11. Ex. 6, 16. Num. 3, 17, etc. Indè patronym. גֵּרְשֻׁנִּי Num. 3, 23. 26, 57.

גֵּרְשֹׁם n. pr. 1) filii Mosis Ex. 2, 22. 18, 3. — 2) filii Levi, qui alibi גֵּרְשׁוֹן. — 3) alior. viror. Jud. 18, 30. Esr. 8, 2.

גְּשׁוּר n. pr. vel unius, vel plurium regionum.

גְּשׁוּרִי nom. gent. 1) populi ad radices Hermon Deut. 3, 14. Jos. 12, 5. 13. — 2) populi in vicinia Philistææ Jos. 13, 2 : 1 Sam. 27, 8.

גָּשַׁם in Kal. inusit.

Hiph. part. pl. מַגְשִׁמִים *pluere facientes* Jer. 14, 22. Forsan est denom. à seq.

גֶּשֶׁם m. pl. גְּשָׁמִים, constr. גִּשְׁמֵי; 1) *pluvia vehementior, imber* Gen. 7, 2 : 1 Reg. 18, 45. Eze. 13, 11. 13. Job 37, 6. — 2) n. pr. viri Neh. 2, 19. 6, 1, 2, quod et גַּשְׁמוּ scribitur.

גֹּשֶׁם m. suff. גֻּשְׁמָהּ *imber ejus* Eze. 22, 24.

גֹּשֶׁן n. pr. 1) Ægypti regio, in quâ Israelitæ indè à Jacobi tempore usque ad Mosen (i. e. per 430 annos) habitârunt. Gen. 45, 10. 46, 28, 34. 47,

27. 50, 8. Ex. 9, 26.—2) urbs in tribu Juda Jos. 10, 41. 11, 16. 15, 51.

גִּשְׁפָּא n. pr. viri Neh. 11, 21.

גָּשַׁשׁ in Kal inus. Vicin. est קָשַׁשׁ. Pih. fut. cum ה parag. נְגַשְׁשָׁה *palpamus, palpando quærimus* Jes. 59, 10.

גַּת f. pl. גִּתּוֹת; 1) *torcular*, vel potius *cupa (cuve) superior* in quâ uvæ conculcantur, et ex quâ mustum in cupam inferiorem (יֶקֶב) destillat. Joël 4, 13. Neh. 13, 15. Thren. 1, 15.—2) n. pr. urbis Philistæorum, Jos. 13, 3: 1 Sam. 6, 17. 21, 11: 1 Reg. 2, 39, 40. Indè patron. גִּתִּי.—3) גַּת חֵפֶר oppidum in tribu Zabulon (cum He locali גִּתָּה חֵפֶר) Jos. 19, 13.—4) גַּת רִמּוֹן oppidum in tribu Dan. Jos. 19, 45.—Quoad etymon quidem, ad radicem יגן collatam cum arab. ונן *contudit, subegit, pressit*, referunt; undè גַּת, quod contractum est ex גֶּנֶת, ut בַּת ex בֶּנֶת, usurpatur pro יְגֶנֶת. Vi formæ posset referri ad rad. inusit. גנת, vel גתת.

גִּתִּי n. gent. à גַּת no. 2. 2 Sam. 6, 10, 11. 15, 18. Indè fem. גִּתִּית Ps. 8, 1. 81, 1. 84, 1 vel *instrumenti musici* genus, Gathitis familiare, vel initium carminis illis temporibus noti, ad cujus modos cantandum erat; quod præfero ob עַל præpositum.

גִּתַּיִם n. pr. oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 33.

גֶּתֶר n. pr. regionis Aramæorum, cujus fines prorsus ignorantur Gen. 10, 23.

ד

ד Quarta alphabeti littera hebraicè דָּלֶת *Daleth* sonans; in numeralibus valet *quatuor*.—Permutatur haud rarò cum ט, ת, et interdum cum ז; quæ ultima permutatio constat, ubi conferantur aliæ linguæ semiticæ.

דָּאַב; infin. cum ה parag. דַּאֲבָה; *tabuit, liquefactus est*, hinc *languit*. Ps. 88, 10. Jer. 31, 25, 31, 12.—Deriv, seq.

דְּאָבָה f. *pavor, timor* Job. 41, 14.

דְּאָבוֹן m. constr. דַּאֲבוֹן *tabes, contabescentia* Deut. 28, 65.

דָּאג m. ut דָּג *piscis*. Neh. 13, 16.

דָּאַג; fut. יִדְאַג; propr. ut דָּאַב *liquefactus fuit*, hinc *timuit, metuit* Jer. 17, 8, cum acc. 38, 19. Jes. 57, 11, מִן Jer. 42, 16; it. לְ person. cui metuimus 1 Sam. 9, 5. 10, 2, et מִן rei, propter quam metuitur Ps. 38, 19.—Deriv. seq.

דֹּאֵג n. pr. viri 1 Sam. 21, 8. 22, 9. Ps. 52, 2. In Chethib 1 Sam. 22, 18. 22 est דויג.

דְּאָגָה f. ut דְּאָבָה *pavor, timor, sollicitudo*. Eze. 4, 16. 12, 18, 19. Jer. 49, 23. Prov. 12, 25.

דָּאָה; fut. יִדְאֶה, apocop. יֵדֶא; *volavit, volitavit* Deuter. 28, 49. Jer. 48, 40. Ps. 18, 11. (De וידא 2 Reg. 17, 21 vid. נָדָא).—Deriv. דַּיָּה et

דָּאָה f. *avis* quædam *rapax*, eaque *celeriter volans*. LXX γύψ. Vulg. *milvus* Lev. 11, 14.

דָּאַל vid. יִדְאֲלָה.

דֹּאר vid. דּוֹר.

דֹּב et דּוֹב m. epicœn. pl. דֻּבִּים; 1 Sam. 17, 34: 2 Reg. 2, 24. Jes. 59, 11, *ursus*, Prov. 17, 12. Hos. 13, 8: דֹּב שַׁכּוּל *ursus* (i. e. *ursa*) *catulis orbatus*—Rad. דָּבַב.

דֹּבֶא m. forsan ut Vulg. *senectus*, vel mors. Deut. 33, 25; כְּיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ *ut vita tua, ita senectus tua.* — Rad. דבא.

דָּבַב; undè part. act. דּוֹבֵב, Cant. 7, 10, vulgo *loquens*, al. *loqui faciens*, quasi præter. Pohel esset; sed al. ex usu arab. *reptans, leniter incedens*, seu *fluens*; quod quidem valdè commendat הוֹלֵךְ, in parallelism. positum, et de vino usitatum. — Deriv. דֹּב, דּוֹב, et

דִּבָּה f. constr. דִּבַּת; suff. דִּבָּתְךָ; (rad. דָּבַב no. 2) *obtrectatio, calumnia, infamia*; sumitur vel activè Ps. 31, 14. Jer. 20, 10, vel passivè Gen. 37, 2. Num. 13, 32. 14, 37. Prov. 25, 10.

דְּבוֹרָה f. pl. דְּבֹרִים; 1) *apis* Deut. 1, 44. Jud. 14, 18. Jes. 7, 18. Ps. 118, 12. — 2) n. pr. prophetissæ Jud. 4, 4, 5. 5, 1. — Rad. דָּבַר.

דִּבְיוֹנִים m. pl. 2 Reg. 6, 25 in Keri, *stercora columbarum*, honestè dictum pro חֲרֵי יוֹנִים, ut habet Chethib, pr. *fluor, profluvium columbarum*, à verbo דבא, דבה, in hebr. inus. sed in chald. *fluendi* vim habente.

דְּבִיר m. 1) *adytum* templi Salomonei, alibi קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים sanctum sanctorum dictum; pars templi interior seu portica i. e. occidentalis. — 2) n. pr. viri Jos. 10, 3. — 3) dictum, 1 Reg. 6, 5, etc. 2 Chr. 3, 16, etc. n. pr. oppidi tribûs Judæ, olim *Kirjath Sepher* dicti Jud. 1, 11. — Rad. דָּבַר.

דְּבֵלָה f. constr. דְּבֶלֶת; pl. דְּבֵלִים; *palatha, massa* ficuum aridarum *compressa* in modum placentæ 1 Sam. 25, 18. 1 Chr. 12, 40, addito תְּאֵנִים 2 Reg. 20, 7. — Rad. דבל.

דִּבְלָה Eze. 6, 14 aliis videtur vitiosè scriptum pro רִבְלָה (quod vid.); aliis idem est ac sequens.

בֵּית דִּבְלָתַיִם Num. 33, 46, et דִּבְלָתַיְמָה Jer. 48, 22, n. pr. oppidi Moabitarum. Hieronym. *Deblatai.*

דָּבַק et דָּבֵק; infin. cum ה parag. דָּבְקָה; fut. יִדְבַּק, fem. cum ן parag. et in pausâ תִּדְבָּקִין; 1) *adhæsit* spec. firmiter seu visco, *agglutinatus est*. Constr. sq. בְּ Job 19, 20, אֶל Jer. 13, 11, לְ Ps. 102, 6. Thren. 4, 4: *adhæret lingua lactantis palato suo* (præ siti, ariditate). Ps. 22, 16. Eadem locutio usurpatur de eo, qui obmutescit reverentiâ ductus Job 29, 10. Ps. 137, 6. Deut. 13, 18: *nec quidquam manibus tuis adhæreat*, h. e. ne quidquam surripias. Job 31, 7, Metaph. *secutus est aliquem, ei adhæsit* Ruth 2, 8, 21, sq. בְּ V. 23. Hinc *addictus est alicui*, singulari ejus amore ductus (κολλᾶσθαι τινί), cum בְּ et לְ Deut. 10, 20. 11, 22: 2 Sam. 20, 2: 1 Reg. 11, 2. Jos. 23, 12. Gen. 2, 24. 34, 3, cum אַחֲרֵי Ps. 63, 9. — 2) *assecutus est, attigit* aliquem, cum accus. בְּ et אַחֲרֵי Gen. 19, 29. Deut. 28, 60. Jer. 42, 16.

Puh. fut. pl. in pausâ יְדֻבָּקוּ *conglutinantur, cohærent* Job 38, 38. 41, 9.

Hiph. הִדְבִּיק; fut. יַדְבִּיק, apocop. יַדְבֵּק, pl. יַדְבִּיקוּ et irreg. יַדְבְּקוּ; 1) *fecit adhærere, agglutinavit* Eze. 3, 26. 29, 4. Jer. 13, 11. — 2) *persecutus est*, cum accus. Jud. 18, 22. 2 Sam. 1, 6, et אַחֲרֵי Jud. 20, 45: 1 Sam. 14, 22. 31, 2. — 3) *assecutus est, attigit* Gen. 31, 23. Jud. 20, 42, nec non causat. *fecit, ut attingeret* Deut. 28, 21.

Hoph. part. מְדֻבָּק *agglutinatus* Ps. 22, 16. — Derivat. seq.

דָּבֵק, f. דְּבֵקָה; pl. m. דְּבֵקִים; *adhærens* 2 Par. 3, 11. Metaph. *deditus* addictus Deut. 4, 4: 2 Reg. 3, 3. Prov. 18, 24.

דֶּבֶק m. pl. דְּבָקִים; 1) *ferruminatio* metalli Jes. 41, 7. — 2) *junctura, commissura* 1 Reg. 22, 34: 2 Chr. 18, 33.

דָּבַר; in Kal non occurrit, nisi part. act. דֹּבֵר pl. דֹּבְרִים, constr. דֹּבְרֵי; pl. f. דֹּבְרוֹת; pass. דָּבֻר; infin. cum suff. et in pausâ דָּבְרֶךָ. Variæ hujus radicis significationes quæ apparent, aliæ in derivatis, aliæ in verbo ipso, aliæ demum in linguis cognatis, hunc in modum dispescendæ esse, per multis videntur. 1) *seruit, nexuit, ordinavit;* indè — 2) *duxit, egit,* spec. pecudes *pastum egit,* populum *rexit, administravit in ordinem coëgit, subegit.* — 3) *secutus est, à tergo* seu *ponè fuit.* — 4) *insidiatus est, perdidit.* — 5) à primariâ nectendi et serendi potestate oritur significatio in verbo frequentissima *loquendi*, propr. *verba serendi* (conf. *sermo* et *dissero* à *serendo*, et gr. εἴρω, *necto* et *dico*). Ex. 6, 29. Num. 27, 7. 32, 27. 36, 5. Ps. 5, 7. Prov. 25, 11. — Notand. דֹּבֵר שָׁלוֹם לְ *loquens pro salute*, alicujus Esth. 10, 3.

Niph. נִדְבַּר; part. plur. נִדְבָּרִים; reciprocè *collocutus est* alter cum altero, Mal. 3, 16, seq. בְּ Eze. 33, 30. Ps. 119, 23, et עַל Mal. 3, 13.

Pih. דִּבֶּר et in mediâ sententiâ דַּבֵּר; part. מְדַבֵּר, f. מְדַבֶּרֶת, pl. m. מְדַבְּרִים, f. מְדַבְּרוֹת; infin. cum suff. דַּבְּרוֹ; imp. דַּבֵּר; fut. יְדַבֵּר, cum ה parag. יְדַבְּרָה, in pausâ יְדַבֵּרָה, pl. cum ן parag. יְדַבְּרוּן; 1) *locutus est*, diversum ab אָמַר *dixit.* Ponitur autem — a) absol. Num. 12, 2. Eze. 3, 18. Job. 11, 5, etc. — b) Cum acc. ejus, quod quis loquitur, Ex. 6, 29. Ps. 101, 7. Jes. 45, 19. Dan. 11, 27, etc. דִּבֶּר דְּבָרִים *verba locutus est,* nil amplius, quemadmodum latinè dicunt *verba dare.* Hos. 10, 4. — Sed דִּבֶּר דְּבָרָיו *causam suam dixit, egit* (*plaider sa cause*) sensu forensi Jos. 20, 4: 2 Sam. 19, 30. Raro, ut אָמַר *dixit;* sed potius in hoc casu לֵאמֹר est subaudiendum. Gen. 41, 17. Ex. 32, 7: 1 Reg. 21, 5. Eze. 40, 4. Dan. 2, 4, etc. Personam, quâcum colloquimur, præcedunt particulæ בְּ Num. 12, 6, 8. Zach. 1, 9. etc. אֶל Gen. 8, 15. 19, 14 et לְ Jud. 14 7, עִם Gen. 31, 29. Deut. 5, 4; præpos. אֵת (cum) Gen. 23, 8. 42, 30, עַל Jer. 6, 10. Semel cum acc. *allocutus est* Gen. 37, 4, conf. λέγειν τινά, *alicui dicere. Loqui de aliquo* vel *de aliquâ re* ponitur cum acc. Gen. 19, 21. 23, 16. Ruth 4, 1. cum בְּ 1 Sam. 19, 3, אֶל Job 42, 7, עַל 1 Reg. 2, 19. Dan. 9, 12. Jer. 25, 13. 42, 19. — *Contra* aliquem *loqui* cum עַל Ps. 109, 20. Jer. 29, 32. Deut. 13, 6; vel בְּ Num. 21, 7. Job 19, 18. Ps. 50, 20. 78, 19. Sed דִּבֶּר בְּ est etiam *per* aliquem *locutus est,* aliquo *usus est interprete* Num. 12, 2: 2 Sam. 23, 2: 1 Reg. 22, 28. — *Loqui* autem, docente contextu, sæpè est — a) *promittere* Deut. 19, 8. Jon. 3, 10, cum acc. rei Deut. 6, 3, cum אֶל et עַל person.; et in malam partem *minari* Ex. 32, 14. — b) *præcipere, jubere* Gen. 12, 4. Ex. 1, 17. 23, 22. *admonere* 1 Sam. 25, 17. — c) *elo-*

qui carmen, id quod *canere* Jud. 5, 12. — d) *alloqui* mulierem, i. e. *in matrimonium expetere*, sq. לְ Jud. 14, 7, בְּ 1 Sam. 25, 39. — Insuper notandæ sunt hæ locutiones, quæ cæterum è contextu facilè expediuntur: — e) דִּבֶּר עַל־לֵב פ׳ *blandè allocutus est aliquem, consolatus est*, — f) דִּבֶּר בְּלִבּוֹ, אֶל לִבּוֹ, עַל לִבּוֹ, עִם לִבּוֹ *secum locutus est.* — g) דִּבֶּר טוֹב טוֹבָה עַל (de Deo) *bona locutus est de aliquo*, promisit. Num. 10, 29. 1 Sam. 25, 30. Jer. 18, 20. דִּבֶּר רָעָה עַל *mala* alicui *decrevit, inflixit.* 1 Reg. 22, 23. Jer. 11, 17. 19, 15. 26, 19. 35, 14, sq. אֶל 36, 31.—h) דִּבֶּר טוֹבוֹת אֶל, אֵת *blandè cum aliquo locutus est* 2 Reg. 25, 28. Jer. 12, 6, it. דִּבֶּר שָׁלוֹם עִם *amicè, quietè cum aliquo locutus est.* Ps. 28, 3, seq. אֵת Jer. 9, 7, seq. אֶל *salutem nuntiavit, promisit.* Ps. 85, 9, et בְּ *fausta apprecatus est* Ps. 122, 8, אֲדַבְּרָה־נָא שָׁלוֹם בָּךְ *fausta tibi apprecor*; sed absolutè Ps. 35, 20. — i) Quoad דִּבֶּר מִשְׁפָּט אֵת, vid. מִשְׁפָּט. —2) *insidias, perniciem struxit* Ps. 127, 5; hinc *perdidit, delevit* 2 Par. 22, 10 (conf. אִבֵּד loco parallelo 2 Reg. 11, 1).

Puh. part. מְדֻבָּר *dictus* Ps. 87, 3. fut. יְדֻבַּר־בָּהּ *sermo erit de eâ, expetetur* in matrimonium Cant. 8, 8.

Hiph. fut. conv. וַיַּדְבֵּר *subegit, subjecit* Ps. 18, 48. 47, 4.

Hithp. part. מִדַּבֵּר *colloquens* Num. 7, 89. 2 Sam. 14, 13. Eze. 2, 2, pro מִתְדַּבֵּר. — Deriv. מִדְבָּר, דְּבִיר, דְּבוֹרָה, et seqq.

דָּבָר m. constr. דְּבַר, suff. דְּבָרִי; pl. דְּבָרִים, constr. דִּבְרֵי; suff. דְּבָרָיו; 1) *verbum* λόγος Gen. 44, 18, etc. Sæpè in pl. Gen. 29, 13. Ex. 4, 28. 18, 19, etc. Sæpè etiam in sing. collect. *verba, sermo, vox* Job 15, 3. דְּבַר שְׂפָתַיִם *vox labiorum* i. e. *sermo futilis, inanis* Jes. 36, 5. נְבוֹן דָּבָר *sermonis peritus* 1 Sam. 16, 18. Spec. est—a) *promissio, promissum*, 1 Reg. 2, 4. 8, 20. 12, 16. Ps. 33, 4. 56, 5. — b) *præceptum, edictum* Esth. 1, 19. Jos. 1, 13: 1 Sam. 17, 29: Jes. 8, 10. Exod. 34, 28: עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים *decem præcepta, decalogus.* 1 Par. 26, 32: 2 Par. 29, 15.—c) *effatum, sententia*, ut sapientis Prov. 4, 4. 20. 30, 1. 31, 1; imprim. *effatum numinis, oraculum*, Num. 23, 5. 16. Jer. 1, 4. Eze. 3, 16. Job 4, 12.—d) *consilium, sententia proposita.* 2 Sam. 17, 6.—e) *rumor, nuntius* 1 Reg. 10, 6.—2) *id de quo* dici, sermo fieri *potest, res, res gesta, negotium*, ut λόγος, ἔπος et ῥῆμα דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה *res gestæ, facinora Salomonis* 1 Reg. 11, 41. דִּבְרֵי הַיָּמִים *rerum gestarum commentarii*, 1 Par. 27, 24. Esth. 6, 1. הַדָּבָר הַזֶּה *hæc res, hoc.* Gen. 20, 10. 21, 11, 26. כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה *omnes hæ res, hæc omnia* Gen. 20, 8. כַּדָּבָר הַזֶּה Gen. 18, 25. 32, 20. 44, 7, et כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה 24, 28. 39, 17, 19 *hoc modo, ita.* אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה *his ita gestis, quo facto.* Gen. 15, 1. 22, 1. 39, 7. דְּבַר יוֹם *quotidianum*, hinc דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ *quotidianum suo die*, i. e. *diebus singulis*, Ex. 5, 13, 19. 16, 4. Lev. 23, 37: 1 Reg. 8, 59. It. בִּדְבַר יוֹם בְּיוֹם 2 Paral. 8, 13 et לִדְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ 2 Paralip. 8, 14. 31, 16. —hinc 3) *aliquid.* Gen. 18, 14. אֵין דָּבָר, לֹא דָבָר *nihil* 1 Sam. 20, 21. כָּל־דָּבָר *omnis, ulla res.* Num. 31, 23. Deut.

17, 1. דָּבָר טוֹב *aliquid boni* 1 Reg. 14, 13. דָּבָר טָמֵא *impuri quiddam* Levit. 5, 2. — 4) *causa, ratio,* Jos. 5, 4. Hinc עַל דְּבַר *propter* Gen. 12, 17. 20, 11. 43, 18. עַל דִּבְרֵי id. Deut. 4, 21. Jer. 7, 22. 14, 1. עַל דְּבַר אֲשֶׁר (sequente verbo) *propterea quod* Deut. 22, 24. 23, 5 : 2 Sam. 13, 22. — 5) *causa*, sensu forensi Ex. 18, 16, 22. 22, 8. Job 19, 28. Esdr. 10, 16. Jos. 24, 4, etc. Hinc בַּעַל דְּבָרִים *qui causas habet* Ex. 24, 14.

דֶּבֶר m. pl. דְּבָרִים, undè cum suff. דְּבָרֶיךָ (Hos 13, 14) pr. *pernicies, mors*, hinc *pestis* Ex. 9, 3. Deut. 28, 21 : 2 Sam. 24, 13 : 1 Reg. 8, 37, etc. LXX. plerumque θάνατος cf. Sir. 39, 29. conf. Eccli 39, 29.

דֹּבֶר m. undè cum suff. דָּבְרוֹ, דָּבְרָם, *pascuum ejus, eorum* Jes. 5, 17. Mich. 2, 12.

דֹּבְרוֹת pl. f. *rates*, ut quæ per mare, flumina aguntur, 1 Reg. 5, 23.

דַּבְּרָה f. undè pl. cum suff. Deut. 33, 3 : יִשָּׂא מִדַּבְּרוֹתֶיךָ *accipit* (Israël) *de verbis, præceptis tuis;* sic rectè LXX et Vulgat.

דִּבְרָה f. constr. דִּבְרַת, cum י parag. דִּבְרָתִי; suff. דִּבְרָתִי; ut דָּבָר; 1) *ratio, modus*. Ps. 110, 4 : *tu es sacerdos in æternum* עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־צֶדֶק *secundum rationem Melchisedek* LXX κατὰ τὴν τάξιν, Vulgat. *secundum ordinem*. Paul. in Epist. ad Hebr. 5, 6 ut LXX, sed 7, 15 κατὰ τὴν ὁμοιότητα, Vulgat. *secundum similitudinem* — 2) *causa*, hinc עַל דִּבְרַת *propter* Eccl. 3, 18. 8, 2. עַל דִּבְרַת שֶׁ *ideò ut* 7, 14. — 3) *causa*, sensu forensi Job 5, 8.

דְּבַשׁ m. suff. דִּבְשִׁי *mel*. Spec. est 1) *mel apum* Lev. 2, 11 : 1 Sam. 14, 26. Prov. 16, 24, etc. דְּבַשׁ מִצּוּר et דְּבַשׁ מִסֶּלַע *mel ex rupe* i. e. mel quod apes deponunt in rupium rimis et fissuris Deut. 32, 13. Ps. 81, 17. sic intellige *mel silvestre* de quo 1 Sam. 14, 26, 27. — 2) *mel uvarum*, i. e. mustum, seu syrupus ex uvis passis confectus, quem hodieque ex Palæstinâ, imprimis ex Hebronis regione, in Ægyptum deportari solet Gen. 43, 11. Eze. 27, 17 : 2 Par. 31, 5. Cæterum conf. quæ diximus in *Introd. histor. et critique aux livr. de l'Anc. et du Nouv. Test. T. II. contenant l'Archéol. Biblique, pag.* 209, 228.

דַּבֶּשֶׁת f. — 1) *gibbus* cameli Jes. 30, 6. — 2) n. pr. oppidi, Jos. 19, 11. — Etymon latet omninò.

דָּג m. pl. דָּגִים, constr. דְּגֵי; pr. *mirificè se multiplicans* (rad. דָּגָה), hinc *piscis* Gen. 9, 2. Num. 11, 22 : 1 Reg. 5, 13. Job 40, 31. Jon. 2, 1, 11. Neh. 3, 3. — Indè verbum denomin. דּוּג.

דָּגָה f. constr. דְּגַת; דְּגָתָם; id. Deut. 4, 18. Jon. 2, 2, plerumque collectiv. Gen. 1, 26. 28. Ex. 7, 18. 21. Num. 11, 5. Eze. 29, 4. 5.

דָּגָה *mirum in modum multiplicatus, auctus est;* fut. pl. יִדְגּוּ *perquàm maximè multiplicentur* Gen. 48, 16. — Deriv. דָּג, דָּגָה, דָּגָן.

דָּגוֹן n. pr. Philistæorum idoli, quod capite manibusque humanis erat, et reliquo corpore piscem referebat 1 Sam. 5, 2, 3, 4. Jud. 16, 23. בֵּית דָּגוֹן *templum Dagon* 1 Par. 10, 10, alibi n. pr. loci, vid. in בַּיִת.

דָּגַל *vexilla erexit.* Verbum denomin. à דֶּגֶל undè fut. נִדְגֹּל *vexilla*

erigemus Ps. 20, 6. LXX et Vulgat. *magnificabimur*, legentes vel conjicientes נגדל. Part. pass. דָּגוּל *instar vexilli elatus, conspicuus, insignis*, de juvene Cant. 5, 11.

Niph. part. f. pl. כַּנִּדְגָּלוֹת *vexillis instructæ copiæ* Cant. 6, 4, 10.

דֶּגֶל m. suff. דִּגְלוֹ; pl. דְּגָלִים, constr. דִּגְלֵי *vexillum militare* idque *majus* (minora enim dicuntur אֹתוֹת) Num. 1, 52. 2, 2, etc. Cant. 2, 4.

דָּגָן m. constr. דְּגַן; suff. דְּגָנִי; pr. *mirum in modum se multiplicans*, dein *frumentum*, Gen. 27, 28, 37. Num. 18, 27. Deut. 28, 51, de *pane* Thren. 2, 12. — Rad. דָּגָה.

דָּגַר ut chald. דְּגַר et ut rectè Vulgat. habet, *fovit* ova pullosque, Jes. 34, 15. Jer. 17, 11.

דַּד m. dual דַּדַּיִם; constr. דַּדֵּי; suff. f. דַּדֶּיהָ, דַּדַּיִךְ; *utraque mamma* Eze. 23, 3, 8, 21. Prov. 5, 19.

דָּדָה in Kal inusit.

Hithp. הִדַּדָּה (pro הִתְדַּדָּה); undè fut. אֶדַּדֶּה *lentè incedam* i. e. modestè et submissè agam lugentium more Jes. 38, 15. Quoad Ps. 42, 5: אֶדַּדֵּם *incedam lentè cum eis* (de solemni pompæ tarditate) est pro אֶדַּדֶּה עִמָּהֶם.

דְּדָן n. pr. populi et regionis in Arabiâ septentrionali, Gen. 10, 7. 25, 3. Jer. 25, 23. Eze. 27, 15, etc.

דֹּדָנִים m. pl. *Dodanæi*, n. pr. populi Gen. 10, 4. Sed Samar. et LXX legerunt רֹדָנִים *Rhodii*, quod ipse textus hebr. refert in 1 Par. 1, 7.

דָּהַם in Kal inusit.

Niph. part. נִדְהָם *stupefactus, attonitus* subito infortunio, ex usu Arab. Jer. 14, 9.

דָּהַר, undè part. דֹּהֵר *celeriter currens concitatissimus* equus Nah. 3, 2. — Deriv. תִּדְהָר, et

דַּהֲרָה f. *cursus equi concitatus*, Jud. 5, 22.

דּוֹב, *ursus*, vid. דֹּב.

דּוּב ut דָּאַב *tabuit, languit.*

Hiph. part. f. pl. מְדִיבוֹת *tabem, languorem injicientes*. Lev. 26, 16.

דּוּג et דִּיג (denomin. à דָּג) *piscari* Jer. 16, 16. — Deriv. דּוּגָה, דַּיָּג et

דַּוָּג m. undè pl. דַּוָּגִים *piscatores* Eze. 47, 10 et Jer. 16, 16 in Chetib.

דּוּגָה f. *piscatio* Amos 4, 2.

דּוֹד m. suff. etiam defect. דֹּדוֹ, דֹּדְךָ; pl. דּוֹדִים; suff. דֹּדֶיךָ; 1) *amor*, in solo plurali hoc sensu occurrit et dicitur maximè de amore sexuum Cant. 1, 2. Eze. 16, 6. Prov. 7, 18, etc. — 2) *objectum amoris, amatus* Cant. 1, 13, 14, 16. 2, 3, etc. — 3) *amicus* Jes. 5, 1. Spec. *patris frater, patruus*, Lev. 10, 4. 20, 20: 1 Sam. 10, 14. 15, 16. Esth. 2, 5. Jer. 32, 7, 8, 9; sed versu 12 pro בֶּן־דֹּדוֹ positum esse videtur. — Rad. דּוּד.

דּוֹדָה f. undè cum suff. דֹּדָתוֹ, דֹּדָתְךָ; *amita* (patris soror) Ex. 6, 20, it. *patruiuxor* Lev. 18, 14. 20, 20. - Rad. דּוּד.

דּוּד m. pl. דּוּדִים et דְּוָדִים; 1) *olla* Job. 41, 11: 1 Sam. 2, 14: 2 Par. 35, 13. — 2) *corbis* 2 Reg. 10, 7. Jer. 24, 2. Ps. 81, 7. — Rad. דּוּד.

דָּוִד et דָּוִיד n. pr. filii Isai, Israëlitarum regis, sæpissimè occurrit in libris Samuel. עִיר דָּוִד *urbs Davidis* i. e. *Sion* 1 Reg. 3, 1. 8, 1. 9, 24. בֵּית דָּוִד *familia, posteri Davidis* Jes. 7, 2, 13. Jer. 21, 12.

דּוּדָאִים m. pl. constr. דּוּדָאֵי; 1) *corbes* Jer. 24, 1, — * 2) vegetabile genus quoddam odoratum Gen. 30, 14 seqq. Cant. 7, 14. Pleri-

que interpretum post LXX, *mandragoras* intelligunt; sed argumenta quibus nituntur, per quam debilia sunt. Nullibi orationis series mandragoræ sensum expetit; magis autem favet Cant. 7, 14 suave olentis floris notioni, nec obstat Gen. loc. cit. Ideò nobis probabilius est דּוּדָאִים signare *flores* quosdam *amœnos, amabiles* seu *amoris* ab Hebræis nuncupatos, quem ad modum apud nos Amarantus, trino colore fulgens vocatur *fleur d'amour.**

דָּוָה ut דָּאַב *languit, ægrotus fuit* præsertim de mulieribus menstruatis. Infin. cum suff. f. דְּוֹתָהּ *languere, languor ejus* Lev. 12, 2. — Deriv. מַדְוֶה, דַּוָּי, דְּוַי, דָּוֶה.

דָּוֶה m. et f. דָּוָה; 1) *languidus, a,* de mulieribus menstruatis. Lev. 15, 33. 20, 18. Indè forsan דָּוָה est Jes. 30, 22 metonymicè *vestis menstruata* — 2) *æger* animi, *tristis* Thren. 5, 17. — 3) *afflictus, miser* Thren. 1, 13.

דּוּחַ in Kal. inus. ut נָדַח, דָּחָה. Hiph. הֵדִיחַ; fut. יָדִיחַ; 1) *pepulit, trusit.* Jer. 51, 34. — 2) *abluit, dispulit sordes, purgavit* altare 2 Chron. 4, 6. Eze. 40, 38, culpam cædis perpetratæ Jes. 4, 4.

דְּוַי m. *languor, morbus* Ps. 41, 4, Sed דְּוֵי Job 6, 7 plerisque est pl. constr., undè הֵמָּה כִּדְוֵי לַחְמִי vertunt: *sunt sicut dolores panis,* per hypallagen pro *pane* seu *cibo dolorum* (conf. Ps. 127, 2), i. e. cibis molestis, et dolores creantibus. Gesenius (in Lexic.) reddendum existimat: *his simile est tædium s. immunditie cibi mei;* « sed, ut rectè animadvertit Rosenmüller (Schol. in Job, l. cit.); illa *impuri* nomini דְּוַי tributa significatio neque hebrææ, neque cognatæ alicujus linguæ usu probari potest.... Ego, pergit Rosenmüller, ego non dubito iis accedere, qui כִּדְוֵי idem valere existimant, quod כְּדֵי Jud. 6, 5, *sicut, tanquam.* Nam quod eo loco legitur, כְדֵי־אַרְבֶּה, exponitur Cap. 7, 12. per כָּאַרְבֶּה. Ita et h. l. כִּדְוֵי־לַחְמִי pro כְּלַחְמִי Certè nisi hoc statuas, aptum sensum ex verbis hebraicis non facile elicias..... Integri versûs sententia ergo hæc erit: quæ summum mihi fastidium creant à quibus in totum abhorret stomachus meus, iis pro cibis uti cogor. Perstat in comparatione, versu superiori institutâ, malorum quæ sibi immituntur cum cibis injucundis sibi obstrusis. »

דַּוָּי m. *æger* animi Jes. 1, 5. Jer. 8, 18. Thren. 1, 22. — Rad. דָּוָה.

דָּוִיד vid. דָּוִד.

דּוּךְ ut דָּכַךְ *tundere, contundere* Num. 11, 8. — Deriv. מְדוֹכָה.

דּוּכִיפַת f. Lev. 11, 19. Deut. 14, 18 *avis* quædam *impura,* forsan ut LXX. Vulg. Arab. Bochart, etc. *upupa.* — Quoad etymon, componi volunt alii ex דּוּ, ut arab. *dzou,* nempè *dominus, possessor,* et כֵּפַת, id est, ut in Chald. כֵּיפָא *rupes;* alii ex inusit. דּוּךְ quod Arab. דִּיךְ scriptum *gallus* sonat; et ex כֵּיפָא; aliis tandem est quidem דּוּךְ *gallus,* sed פַּת *stercus* significare existimant, collat. arab. פתא *stercus excrevit.* Quæ omnia apposite conveniunt upupæ.

דּוּמָה f. 1) *silentium,* metaph. *sepulchrum,* vel *status mortuorum* Ps. 94, 17. 115, 17. — 2) n. pr. tribûs et regionis Ismaëliticæ in Arabiâ Gen. 25, 14. Jes. 21, 11. — Rad. דּוּם.

דּוּמִיָּה et דֻּמִיָּה f. 1) *silentium* et adv. *tacitè* Ps. 39, 3, *quies, pax* Ps. 22, 3. — 2) *silens expectatio, fiducia* in Deo reposita Ps. 62, 2. 65, 2. — Rad. דום.

דּוּמָם m. *silens, mutus* Hab. 2, 19, *quietè confidens* Thren. 3, 26. Hinc adv. *tacitè* Jes. 47, 5. — Rad. דום.

דּוּמֶשֶׂק n. pr. vid. דַּמֶּשֶׂק,

דּוּן vel דּוֹן undè fut. יָדוֹן *permanebit* Gen. 6, 3. Sic omnes veteres versiones saltem quoad sensum. Cætera vid. in rad. דִּין.

דּוּן m. *judicium* Job. 19, 29 in Keri, sed Chethib דִּין refert.

דּוֹנַג et דֹּנַג m. *cera* Ps. 22, 15. 68, 3. 97, 5. Mich. 1, 4. — Rad. דנג.

דּוּץ undè fut. f. תָּדוּץ *exsultabit, exsiliet* Job. 41, 14.

דּוּר 1) pr. ut in arab. *circumire, in orbem ire.* — 2) *commorari, habitare* Ps. 84, 11. — Deriv. מְדוּרָה et seqq.

דּוּר m. 1) *orbis, circuitus* Jes. 29, 3. — 2) *pila rotunda* Jes. 22, 18. — 3) *rogus, strues* lignorum *rotunda* Eze. 24, 5.

דּוֹר et דֹּר m. suff. דּוֹרוֹ; pl. m. דּוֹרִים, fem. דּוֹרוֹת; suffix. דּוֹרוֹתָם, דּוֹרוֹתָיו; 1 *periodus, orbis vitæ annorum* (*génération*) Num. 32, 13. Eccl. 1, 4. Job 42, 16, etc. De generatione venturâ, de posteris, Gen. 17, 7. Ex. 12, 14. Lev. 3, 17, etc. Sic לְדֹר דֹּר *ad omnes ætates* (*futuras*) Ex. 3, 15. Joël 4, 20, לְדוֹר וָדוֹר Ps. 10, 6. 33, 11. 49, 12. עַד דֹּר וָדֹר Jes. 13, 20. Ps. 110, 5. מִדֹּר דֹּר Ex. 17, 16. Alibi etiam de ætate præteritâ Deut. 32, 7. Jes. 58, 12. — 2) *habitatio* Jes. 38, 12. Ps. 49, 20: דּוֹר אֲבוֹתָיו *domus patrum suorum*, i. e. infernus. — 3) n. pr. urbis, vid. נָפָה.

דּוּשׁ, דּוֹשׁ et דִּישׁ; præter. דָּשׁ; part. f. דָּשָׁה vel דָּשָׁא (Jer. 50, 11); infin. cum suff. דִּישׁוֹ, דּוּשָׁם; imper. f. דּוּשִׁי; fut. יָדוּשׁ (cognat. אָדַשׁ); 1) *terere, conterere*, maximè *calcando;* undè *conculcare* Hab. 3, 12. Job 39, 15. Metaph. *comminuere* hostes, *vim* eorum *infringere* Mich. 4, 13. — 2) *triturare* frumentum, de bobus qui pedibus frumentum exculcant Deut. 25, 4. Jer. 50, 11. Hos. 10, 11, et de hominibus bovem triturantem agentibus 1 Par. 21, 20: Hinc *triturare* captivos, quod fiebat in areâ tribulis ferreis Jud. 8, 7. Amos 1, 3.

Niph. נָדוֹשׁ; infin. constr. הִדּוּשׁ; *conculcatus est*, Jes. 25, 10.

Hoph. fut. יוּדַשׁ *triturabitur* Jes. 28, 27. — Deriv. דַּיִשׁ, דִּישׁוֹן, מְדוּשָׁה.

דָּחָה; part. act. דֹּחֶה, pass. fem. דְּחוּיָה; infin. absol. דָּחֹה (cognat. נָדַח, דּוּחַ, דָּחַח); *trusit, impulit* pecul. ad. lapsum Ps. 35, 5. 62, 4:

Niph. נִדְחָה, undè fut. יִדָּחֶה *detrudetur*, in pernitiem ruet Prov. 14, 32; pl. יִדַּחוּ *impellentur* Jer. 23, 12, est à דָּחַח. Quoad part. pl. constr. נִדְחֵי, vid. in נָדַח.

Puh. præt. pl. דֹּחוּ *impulsi sunt* ad lapsum Ps. 36, 13. — Deriv. דְּחִי, מִדְחֶה.

דָּחַח ut דָּחָה; hinc Niph. fut. pl. יִדַּחוּ Jer. 23, 12. Sed si יִדָּחוּ legatur ad דָּחָה referri potest.

דְּחִי m. in pausâ דֶּחִי; *impulsio* ad lapsum, hinc *lapsus, eversio* Ps. 56, Ps. 116, 8. — Rad. דָּחָה.

דֹּחַן m. forsan ut in arab. *holcus*, frumenti genus, cujus plures species coluntur in Italia, Syria, Ægypto, etc. Communiter *panicum*, *milium* intelligunt. — Rad. דחן.

דָּחַף, undè part. pass. pl. דְּחוּפִים *impulsi, concitati ad motum celeriorem* Esth. 3, 15. 8, 14.

Niph. נִדְחַף *impulsit se, properavit* 2 Par. 26, 20. Esth. 6, 12. — Deriv. מַדְחֵפוֹת.

דָּחַק; part. act. דֹּחֵק, undè pl. m. cum suff. דֹּחֲקֵיהֶם *oppressores eorum* Jud. 2, 18. Fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יִדְחָקוּן *trudent, prement* Joël 2, 8.

דַּי m. constr. דֵּי; cum suff. et in pausâ דַּיֶּךָ, דַּיָּם; *sufficientia, sufficiens* et adverb. *satis, affatim.* Hinc Mal. 3. 10: *effundam vobis benedictionem* עַד בְּלִי דָי *usque ad defectum sufficientiæ,* seu usque dum deficiat abundantia mea; quod cum fieri nequit, sensus est: Effundam vobis benedictionem perpetuam et abundantissimam, adèo ut mihi potius desit sufficientia benedicendi, quàm vobis desint meæ benedictiones. Sic Ps. 72, 2: *usque ad defectum lunæ,* i. e. quamdiù erit luna, sive in perpetuum. כְּדֵי בִּזָּיוֹן *juxta sufficientiam contemptionis,* i. e. quantùm satis est contemptionis Esth. 1, 18. Qui sequitur, genitivus plerumque rem personamve designat, cui sufficit aliquid, דֵּי שֶׂה *quantùm suffit ad agnum emendum* Lev. 5, 7. Sic דַּיָּם *sufficiens eis* Ex. 36, 7. כְּדֵי בָנוּ *quantùm in nobis erat* Neh. 5, 8. Rarius genitivo id significatur, cujus sat magna copia adest. Prov. 27, 27: דֵּי חֲלֵב עִזִּים *satis lactis caprarum.* — Cum Præp. a) בְּדֵי *in copiâ* i. e. *quotiès;* hinc Job 39, 25: בְּדֵי שׁוֹפָר *quoties tuba insonat.* It. *ad sufficientiam*, *pro* Nah. 2, 13. בְּדֵי אֵשׁ *pro igne*, בְּדֵי רִיק *in vanum, incassum* Hab. 2, 13. Jer. 51, 58. — b) כְּדֵי *secundum copiam, pro ratione* Deut. 25, 2. Jud. 6, 5. — c) מִדֵּי *præ copiâ, juxta copiam,* undè sequent. verbo sive finit. sive infinit. *quoties* 1 Sam. 18, 30: 1 Reg. 14, 28. Jes. 28, 19. Jer. 20, 8, sic מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה *quotannis* 1 Sam. 7, 16. Zach. 14, 16. — Rad. דיי vel אדי arab. *plenus*, *multus fuit.*

דִּי זָהָב n. pr. loci in deserto Arabiæ haud procul à monte Sinaï, qui ab auri abundantiâ dictus esse videtur, Deut. 1, 1.

דִּיבוֹן n. pr. 1) oppidi ad Arnonem. olim Moabitarum, deindè Rubenitarum, tandem rursus Moabitarum, Num. 32, 34. Jos. 13, 9, 17. Jes. 15, 2. Jer. 14, 18, 22. Sed Jes. 15, 19 דִּימוֹן *scribitur.* — 2) oppidi in tribu Juda Neh. 11, 25. quod et דִּימוֹנָה Jos. 15, 22.

דִּיג *piscari*, vid. דוּג. — Indè

דַּיָּג m. pl. דַּיָּגִים *piscatores* Jes. 19, 8, et Jer. 16, 16 in Keri.

דַּיָּה f. pl. דַּיּוֹת; avis quædam rapax in ruinis habitans. LXX. ἰκτῖνος, Vulgat. *milvus*, Bochart. *vultur niger.* — Rad. דיה forsan ut in Chald. דְּהָה seu דְּיָהָ *obscvrus*, *obscuratus fuit.*

דְּיוֹ m. *attramentum*, Jer. 36, 18. — Rad. היד.

דִּימוֹן, דִּימוֹנָה, vid. דִּיבוֹן.

דִּין; præt. et part. act. דָּן; infin. דִּין; fut. יָדִין 1) *regere, moderari*, cum accus. Gen. 49, 16: 1 Sam. 2,

10. Zach. 3, 7.—2) *judicare*; sed notand. apud Orientales regendi et judicandi notiones arctè cohærere. Jes. 3, 13. Ps. 7, 9. 50, 4, etc. — Hinc *causam* alicujus *agere*, *absolvere*, *vindicare* Gen. 30, 6. Jer. 5, 28. Ps. 54, 3. Prov. 31, 9, etc. Item *damnavit, punivit* sontem, κατακρίνειν Gen. 15, 14. Job 36, 31, seq. בְּ Ps. 110, 6. —3) seq. עִם, *disceptare, litigari cum* aliquo Eccl. 6, 10.

Niph. part. נָדוֹן *disceptans*; alter cum altero 2 Sam. 19, 10. — Deriv. præter quæ proximè sequuntur מְדִינָה · מְדָן, מָדוֹן, דִּין, אָדוֹן.

דִּין m. suff. דִּינִי; 1) *judicium* Ps. 76, 9. Prov. 20, 8. Job 35, 14—2) *causa quæ judicatur* Deut. 17, 8. Job 36, 17. Prov. 29, 7, etc. Hinc עָשָׂה דִין et דָּן דִּין *causam* alicujus *egit, defendit*. Ps. 9, 5. 140, 13. Jer. 5, 28. 22, 16. —3) *judicii norma, jus* Esth. 1, 13.—4) *lis, litigatio* Prov. 22, 10.

דִּינָה n. pr. mulieris Gen. 30, 21. 34, 1 seqq.

דַּיָּן m. constr. דַּיַּן; 1) *judex* 1 Sam. 24, 16. — 2) *vindex, patronus, causidicus* Ps. 68, 6.

דִּיפַת, 1 Par. 1, 6. Forsan vitiosa lectio pro רִיפַת (qd vide), ut habent plures Codices. Versiones Græc. et Latin. reddiderunt *Riphath*.

דָּיֵק m. *murus* quo obsidentes urbem *circumvallabant* (ligne de circonvallation); sic antiqui interpretes, quibus adstipulantur recentiores permulti et præsertim J. D. Michaëlis (*Supplem. pag.* 439 - 441); aliis inter quos Gesenius numeratur, est *specula, turris* in quâ stant oppugnatores, et undè eos vident, qui in muro stant, quin et ea quæ in ipsa urbe sunt, plateas et muros, quemadmodum habet Ephrem. ad Ezech. 4, 2.—Rad. דִּיק ut דּוּק in chald. et syr. *prospicere, speculari*, sed in Arab. IV conjug. *circumdare, cingere*.

דִּישׁ ut דּוּשׁ *triturare* qd. vid. Indè

דַּיִשׁ m. *trituratio, tempus triturandi* Lev. 26, 5.

דִּישׁוֹן m. 1) *dorcadis species*, de quâ, quid attulerim, vid. in *Archéol. biblique, pag.* 110.—Quoad etymon, latet prorsus primaria notio. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 21, 25, 30: 1 Chron. 1, 38, 41.

דַּךְ m. in pausâ דָּךְ; pl. cum suff. דַּכָּיו; pr. *contritus, attritus*: hinc *depressus, afflictus* Ps. 9, 10. 10, 18. 74, 21. Sed quidam volunt significatu activo accipiendum pro *contundens*, i. e. castigans, reprehendens in Prov. 26, 28, ubi לְשׁוֹן שֶׁקֶר יִשְׂנָא דַכָּיו est *lingua mendax odit castigantes eam;* hunc sensum inquiunt, commendat parallelismus; quippè alterum hemistichium habet: *os blandum parit ruinam;* favent etiam LXX qui *lingua mendax odit veritatem* verterunt. Verumtamen alii aliter intelligunt. Vid. mox infrà דַּכָּיו.— Rad. דכך ut דָּכָא.

דָּכָא ut דָּכָה et דּוּךְ in Kal inusit.

Niph. part. pl. m. נִדְכָּאִים *oppressi* Jes. 57, 15.

Pih. דִּכָּא, 2 pers. דִּכִּאתָ (petitâ punctuat. à דָּכָה); infin. דַּכְּא cum suff. דַּכְּאוֹ Jes. 53, 10; fut. יְדַכֵּא, 2 pers. pl. cum suff. et נ epenthet. more Syrorum תְּדַכְּאוּנַנִי; 1) *contrivit* Ps. 72, 4. 89, 11. Job 6, 9. Metaph. Job. 19, 2.—2) *conculcavit* (pe-

dibus) Thren. 3, 34, hinc metaph. *oppressit,* maximè in judicio Jes. 3, 15. Ps. 94, 5. Prov. 22, 22.

Puh. דֻּכָּא; part. מְדֻכָּא, pl. מְדֻכָּאִים; fut. יְדֻכָּא; 1) *confractus*, *contritus est,* de brachio Job 22, 9. — 2) *contusus est* (plagis) Jer. 53, 3. — 3) *oppressus*, *confectus est* mœrore Jes. 19, 10. Jer. 44, 10.

Hithp. fut. pl. יִדַּכְּאוּ (pro יִתְדַּכְּאוּ) in pausâ יִדַּכָּאוּ *conterentur, opprimentur* Job 5, 4. 34, 25.—Deriv. seq.

דַּכָּא m. pl. דַּכָּאִים, undè constr. דַּכְּאֵי *valdè comminutus* seu substant. *comminutum,* poët. pro *pulvere* Ps. 90, 3. — 2) *confractus*, *abjectus* animo Jes. 57, 13. Ps. 31, 19.

דָּכָה ut דָּכָא; *contusus est* Ps. 10, 10, in Chethib, nam Keri habet fut. יִדְכֶּה *contundetur*.

Niph. נִדְכָּה; part. נִדְכֶּה; *confractus, contritus est* Ps. 38, 9, de animo, 51, 19.

Pih. דִּכָּה *contudit*, *confregit* Ps. 44, 20. 51, 10.—Deriv. דֳּכִי et juxta plures דַּכְיוֹ.

דַּכָּה f. *contritio* testium, *castratio* Deut. 23, 2. — Rad. דכך.

דֳּכִי m. undè cum suff. דָּכְיָם; *illisio, collusio*, hinc *fragor eorum*, de fluctibus Ps. 93. — Rad. דָּכָה.

דַּכְיוֹ m. ut fere דָּכָא *attritus, afflictus* Prov. 26, 28 (mutata tertia radic. ה in ו, cum י otioso, sicut in עָנָיו Num. 12, 3., שָׁלֵיו, שְׁלֵיו Jer. 49, 31, etc.); undè sensus est: *lingua mendax odit* sive *hostiliter tractat attritum, afflictum,* adeòque afflicto addit afflictionem. Notand. huic explanationi permultùm favere parallelismum. Sed vid. paulò altius דַּךְ.

דַּל m. pr. forsan *pendulus, nutans,* indè *valva* januæ. Metaph. de *labiis* oris; semel occurrit Ps. 141, 3. Conf. Mich. 7, 5. Job 41, 6. — Longè frequentius est fem. דֶּלֶת. — Rad. דָּלָה.

דַּל m. דַּלָּה, constr. דַּלַּת; pl. m. דַּלִּים; f. דַּלּוֹת; 1) *exhaustus, attenuatus* corporis viribus, *macilentus* Gen. 41, 19: 2 Sam. 13, 4. — 2) *attenuatus* opibus, *infirmus, impotens* Jud. 6, 15: 2 Sam. 3, 1. — 3) *tenuis* sorte, *ignobilis* Ex. 23, 3. Ruth 3, 10, Jes. 14, 30. Jer. 5, 4. Ps. 41, 2, etc. — Rad. דָּלַל.

דָּלַג, undè part. act. דּוֹלֵג *saliens, exsiliens* Soph. 1, 9.

Pih. דִּלֵּג; part. מְדַלֵּג; fut. יְדַלֵּג; id. Jes. 35, 6, cum accus. Ps. 18, 30, seq. עַל Cant. 2, 8.

דָּלָה; inf. abs. דָּלֹה; fut. יִדְלֶה, undè cum suff. et נ *epenthet.* יִדְלֶנָּה; pr. forsan *pependit deorsum*, *pendulus fuit*, ut דָּלַל.—* Quem significatum, præterquàm quod ipsi faveat arab., innuere videtur hebr. תָּלָה q. vid. *—2) *pendere fecit*, i. e. *demisit* urnam in puteum, *hausit*, Ex. 2, 16, 19. Metaph. Prov. 20, 5.

Pih. דִּלָּה *hausit, extraxit* (ex puteo), metaph. *liberavit* Ps. 30, 2. De forma דַּלְיוּ Prov. 26, 7, vid. ad דָּלַל. — Deriv. דַּל, דָּלָה, דֶּלֶת, דְּלִי, דָּלִי, דָּלִית.

דָּלָה f. undè cum suff. דַּלְתְּךָ *janua tua* Jes. 26, 20 in Keri, sed Chethib habet in dual דְּלָתֶיךָ. A דָּלָה dimanat dual. דְּלָתַיִם q. v. infrà in דֶּלֶת.

דַּלָּה f. constr. דַּלַּת; pl. דַּלּוֹת; pr. *res pendula*, *tenuis tenue quid,* special. 1) *filia tenuia*, *licium* Jes. 38,

12. — 2) *coma pendula* Cant. 7, 6. — 3) *tenuitas, paupertas,* pro concr. *pauperes* 2 Reg. 24, 14. 25, 12. Jer. 52, 15, 16. — Rad. דָּלַל.

דָּלַח, fut. יִדְלַח; *turbavit, lutulentam fecit aquam* pedibus Eze. 32, 2, 13.

דְּלִי m. *haustrum, situla* Jes. 40, 15. — Rad. דלה.

דְּלִי m. id. undè dual. דָּלְיַיִם, et cum suff. דָּלְיָו *situlæ ejus*, quæ binæ esse solent, Num. 24, 7, ubi: *fluet aqua ex situlis ejus*, i. e. larga erit ei posteritas, multos procreabit liberos; obscæna quidem apud nos metaphora est, sed Orientalibus familiaris. Voces דָּלְיָו, דָּלְיַיִם efferendæ sunt *dolyayim, dolyâv*, remanente aliquandò Chateph-Kamets cum accentu Metheg, ut videre est apud grammaticos. — Rad. דָּלָה.

דְּלָיָה n. pr. viror. Esr. 2, 60. Neh. 6, 10. 7, 62: 1 Chron. 3, 24.

דְּלָיָהוּ n. pr. viror. Jer. 36, 12, 25: 1 Chron. 24, 18.

דְּלִילָה n. pr. mulieris Jud. 16, 4 seqq.

דָּלִית f. undè pl. דָּלִיּוֹת, cum suff. דָּלִיּוֹתָיו; *rami, palmites* Jer. 11, 16. Eze. 17, 6, 23, etc. — Rad. דָּלָה.

דָּלַל; 1 pers. s. דַּלּוֹתִי, 3 pl. דָּלְלוּ, דַּלּוּ et forsan דַּלְיוּ Prov. 26, 7. Quod aliis est imper. Pih. verbi דָּלָה, mutatâ tertiâ radicali in י et extruso Daguesch ex ל schevato. — 1) *deorsùm pependit, pendulus fuit.* De fossoribus in puteos metallicos sese demittentibus Job 28, 4. ubi verte: *deorsùm pendent* (דַּלּוּ) *ab hominum sede* et *vacillant.* Sic Prov. 26, 7: *dependent* (דַּלְיוּ), ut inutile pondus, *crura à claudo, et sententia* pendet æquè inutilis *in ore stultorum.* — 2) *exhaustus est*, de aquis Jes. 19, 6, de hominibus, i. e. *miser, pauper, tenuis fuit,* Ps. 79, 8. 116, 6. 142, 7, de oculis Jes. 38, 14: *languebant oculi mei* suspicientes *in altum.*

Niph. fut. יִדַּל *attenuabitur, debilitabitur*, de populo Jud. 6, 6. Jes. 17, 4. — Deriv. דַּלָּה, דַּלִּים.

דִּלְעָן n. pr. oppidi tribûs Juda Jos. 15, 38.

דָּלַף, fut. יִדְלֹף; *stillavit, perstillavit* domus, i. e. tecto effracto, inter rimas pluviam decidere sivit. Eccl. 10, 18, it. *lacrymavit* oculus Job. 16, 20, de animo Ps. 119, 28. — Indè

דֶּלֶף m. *stillatio, stillicidium* Prov. 19, 13. 27, 15.

דַּלְפוֹן n. pr. viri Esther 9, 7.

דָּלַק; part. act. pl. m. דֹּלְקִים; infin. constr. דְּלֹק; fut. יִדְלַק; vulgò *arsit, flagravit,* Ps. 7, 14. Obad. 18, hinc translatè *angore æstuavit* Ps. 10, 2, *amore, amicitiâ incaluit*, Prov. 26, 23, *ardenter persecutus est, insectatus est* Gen. 31, 36: 1 Sam. 17, 53. Thren. 4, 19. — *Sed rectiùs forsan propr. ferè ut vicina rad. דָּלַג *saliit, exsiliit,* hinc *cucurrit* post aliquem, eum *insectatus est;* itaquè construitur cum אַחֲרֵי Gen. et Sam. loc. cit. particulæ verò locum tenet accus. in Thren. 4, 19, et ut videtur, in Ps. 10, 2. Translatè dicitur de scintillis, ex igne et flammâ exsilientibus, adeò ut primaria *exsiliendi* vis nunquàm absit, sed contra ex ipsâ eliciatur *ardendi* significatus. Indè commodiùs vertitur Obad. 18: *Et erit domus Jacob ignis et domus Joseph flamma, et domus Esaü stipula*, וְדָלְקוּ בָהֶם *et*

emittent (ignis et flamma) *scintillas in eis* (domibus) *et consument eas*. Haud aliter Ps. 7, 14: *sagittas suas* לְדֹלְקִים *scintillantes efficiet;* et Prov. 26, 23: *Argentum scoriarum inductum super testá* sunt *labia urentia et cor malum*, i. e. labia quæ convicia proferunt et cor pravum sunt prorsùs ut argentum nondùm à scoriis defæcatum, atque testa, nimirum res vilissimæ*.

Hiph. infin. abs. הַדְלֵק *scintillare faciendo* ignem Eze. 24, 10; fut. cum suff. יַדְלִיקֵם *scintillare faciet, inflammabit eos* vicum Jes. 5, 11. — Indè

דַּלֶּקֶת f. *febris ardens* Deut. 28, 22.

דֶּלֶת f. suff. דַּלְתּוֹ; pl. דְּלָתוֹת, constr. דַּלְתוֹת, suff. דַּלְתוֹתָיו; 1) *valva* januæ, maximè in pl. et dual. Deut. 3, 5. Jes. 45, 1. Eze. 41, 24, etc. — 2) ipsa *janua, porta* Jud. 3, 23. Gen. 19, 10. Prov. 26, 14. Metaph. de operculo arcæ 2 Reg. 12, 10, de facili accessu Cant. 8, 9, de faucibus crocodili Job 41, 6. — 3) *columnæ* libri Jer. 36, 23, sed aliis sunt *capita* libri ut rabbin. שַׁעַר. — Rad. דָּלָה.

דָּם m. forsan pro אָדָם; constr. דַּם; suff. דָּמוֹ, דִּמְכֶם (pro דַּמְכֶם); pl. דָּמִים, constr. דְּמֵי, suff. דָּמָיו, דְּמֵיהֶם, דָּמַיִךְ; 1) *sanguis* Ex. 7, 19: 2 Reg. 21, 16, etc. אָכַל עַל דָּם (carnem) *comedit cum sanguine* 1 Sam. 14, 32, 33. Eze. 33, 25.—2) *sanguis effusus* per cædem Jes. 9, 4, hinc *cædes* ipsa Lev. 19, 16, et *culpa pro cæde contracta* Gen. 37, 26, Lev. 17, 14. Deut. 17, 8. אֵין לוֹ דָּם *non est cædis reus* Num. 35, 27. Sic *vir sanguinum*, i. e. sanguinolentus, atrox, *domus, urbs sanguinum*, i. e. cædis reæ, *sanguines ejus in eo*, i. e. cædis reus est. — 3) *sanguis uvæ*, i. e. vinum Gen. 49, 11. Deut. 32, 14. — Rad. אָדַם.

דָּם m. fortassè *similitudo;* hinc Eze. 19, 10: *mater tua sicut vitis est* בְּדָמְךָ *ad similitudinem tuî*, i. e. tuî instar. Al. *in sanguine tuo*, i. e. cùm primùm prodires ex utero sanguine aspersus, necdùm abstersus à sordibus. — Rad. דָּמָה.

דָּמָה; part. act. דֹּמֶה; imp. דְּמֵה; fut. יִדְמֶה; 1) *similis fuit, similis factus est*, cum לְ Ps. 102, 7. 144, 4. Cant. 2, 9. 7, 8, sed Cant. 2, 17 prorsùs pleonast. est לְךָ *tibi;* cum בְּ Eze. 31, 8. — 2) ut דּוּם et דָּמַם *siluit, quievit, desiit* Jer. 14, 17, et causat. *finem fecit* rei, *perdidit, vastavit, destruxit* Jer. 6, 2. Hos. 4, 5.

Niph. נִדְמָה; 2 pers. m. cum ה paragog. נִדְמֵיתָה; part. נִדְמֶה; infin. abs. נִדְמֹה; sed יִדַּמּוּ, תִּדַּמּוּ pertinent ad Niph. verbi דָּמַם; 1) *assimilatus est*, seq. כְּ Ps. 49, 13, 21, accus. Eze. 32, 2. — 2) *excisus est, periit* Jes. 6, 5. 15, 1. Jer. 47, 5. Hos. 4, 6., 10, 7, 15. Sophon. 1, 11.

Pih. דִּמָּה; fut. יְדַמֶּה; 1) *comparavit, assimilavit*, seq. אֶל Jes. 40, 18, 25, לְ 46, 5. Cant. 1, 9. Thren. 2, 13. Hinc *parabolas proposuit* Hos. 12, 11 quod aliis est *perdidit*, minùs favente contextu. — 2) *animo sibi informavit, opinatus est* Jes. 10, 7. Ps. 50, 21. Esth. 4, 13, *meditatus est* aliquid facere, seq. לְ Num. 33, 56. Jud. 20, 5: 2 Sam. 21, 5. Jes. 14, 24, *recordatus est*, cum accus. Ps. 48, 10.

Hithp. fut. אֶדַּמֶּה pro אֶתְדַּמֶּה *assi-*

milabo me Jes. 14, 14. — Deriv. דָּם, דִּמְיוֹן, דֳּמִי, דְּמִי, דְּמוּת.

דְּמָה f. *vastatio, vastatum* quid. Sic Eze. 27, 32: *Quis sicut Tyr, כְּדֻמָה sicut vastata?* — Rad. דָּמַם.

דְּמוּת f. suff. דְּמוּתוֹ; 1) *similitudo* Gen. 1, 26. 5, 1. — 2) *imago* Jes. 40, 18. — 3) *exemplar (modèle)* 2 Reg. 16, 10. — 4) *species, forma*, Eze. 1, 5, 26. Dan. 10, 16. Nonnunquàm כִּדְמוּת *juxta similitudinem* in adverbium abit *sicut, instar* Ps. 58, 5, omisso etiam כְּ Jes. 13, 4. — Rad. דָּמָה.

דֳּמִי m. forsan *quies*. Jes. 38, 10: בִּדְמִי יָמַי *in quiete dierum meorum*, i. e. hoc tempore vitæ quo tranquillè regnare poteram. Al. *in meridie*, Vulgat. *in dimidio*. — Rad. דָּמָה.

דְּמִי m. *quies* Jes. 62, 6, 7. Ps. 83, 2 — Rad. דָּמָה.

דִּמְיוֹן m. undè cum suff. דִּמְיוֹנוֹ *similitudo ejus* Ps. 17, 12. — Rad. דָּמָה.

דָּמַם pl. דָּמּוּ, in pausâ דָּמּוּ; imper. דֹּם, דּוֹם, pl. דֹּמּוּ; fut. יִדֹּם, pl. יִדְּמוּ (ex chaldaismo); 1) *siluit, tacuit* Lev. 10, 3. Eze. 24, etc. Seq. לְ *siluit alicui* i. e. cum silentio, reverentiâ eum audivit Job 29, 21, hinc *siluit Jehovæ*, i. e. patienter ejus auxilium exspectavit Ps. 37, 7. 62, 6. — 2) *obstupuit* (cf. שָׁמַם) Ex. 15, 16. Jes. 23, 2. Thren. 2, 10. — 3) *quievit, cessavit, desiit* 1 Sam. 14, 9. Ps. 4, 5. Job 31, 34. Thren. 2, 18. — 4) *substitit* Jos. 10, 12, 13.

Niph. נָדַם pl. נָדַמּוּ; fut. f. תִּדְּמִי, pl. יִדַּמּוּ, in pausâ יִדָּמּוּ; *excisus est, periit* de hominibus 1 Sam. 2, 9. Jer. 49, 26, etc. *vastata est* regio Jer. 25, 37. 48, 2. Huc forsan referend. Jer. 8, 14, ubi נִדְּמָה *pereamus* est pro נִדַּמָּה.

Poh. דּוֹמֵם *silere fecit, compescuit* Ps. 131, 2.

Hiph. הֵדַם *excidit, perdidit* Jer. 8, 14. — Deriv. דֻּמָה et

דְּמָמָה f. *silentium, lenis aura* Ps. 107, 25. *Vox silentii* 1 Reg. 19, 12 i. e. vox tenuis, lenis. Job 4, 16.

דֹּמֶן m. *stercus, fimus* 2 Reg. 9, 37. Jes. 5, 25. Jer. 8, 2, etc. — Rad. דמן.

דִּמְנָה n. pr. oppid. tribûs Zabulon Jos. 21, 35.

דָּמַע undè infin. abs. דָּמֹעַ, fut. f. תִּדְמַע; *lacrymatus est* Jer. 13, 17. — Deriv. seq.

דֶּמַע m. suff. דִּמְעֲךָ; *lacryma*, metaph. *succus* arborum ut vitis, oleæ, seu *vinum et oleum* Ex. 22, 28.

דִּמְעָה f. constr. דִּמְעַת; suff. דִּמְעָתִי; pl. דְּמָעוֹת; *lacryma*, plerumque sing. collect. usurpatur. Ps. 6, 7. 80, 6. Thren. 2, 11, etc.

דַּמֶּשֶׂק, n. pr. 1) *Damascus*, urbs Syriæ celeberrima ad radices Antilibani Gen. 14, 15. 15, 2: 2 Sam. 8, 6. Jes. 7, 4, etc. — 2) i. e. אִישׁ דַּמֶּשֶׂק vel בֶּן דַּמֶּשֶׂק, Gen. 15, 2, ut כְּנַעַן Hos. 12, 8 pro כְּנַעֲנִי.

דְּמֶשֶׁק *sericum, pannus sericus artificiosè textus (Damas)* Amos 3, 12. Judæis est *angulus*.

דָּן n. pr. 1) filii Jacobi; hinc nomen tribûs Dan, Gen. 30, 3. Num. 2, 25. Jos. 19, 40-48, etc. — 2) Gen. 14, 14 forsan fontis Jordanis, diversi ab oppido hujus fontis non remoto, et anteà לַיִשׁ nuncupato. Jos. 19, 47. Jud. 18, 29. Cæterum vide quæ dixi-

mus in : *Le Pentateuque avec une traduction française et des notes philologiques*, etc. T. 1. Genèse, *pag.* 71. Conf. etiam Clericum et Rosenmüller *in Gen.* XIV, 14. Quoad דָּנָה 2 Sam. 24, 6, idem locus est de quo Jos. 19, 47, cum ה locali.

דַּנָּה n. pr. oppidi in tribu Judâ, Jos. 15, 49.

דִּנְהָבָה n. pr. oppidi Idumæorum Gen. 36, 32 : 1 Par. 1, 43.

דָּנִיֵּאל n. pr. prophetæ, Dan. 1, 6, quod et דָּנִאֵל Eze. 14, 14, 20. 28, 3.

דֵּעַ m. (infin.); suff. דֵּעִי; pl. דֵּעִים; *cognitio, scientia* Job. 32, 10. 36, 3. 37, 17. — Rad. יָדַע.

דֵּעָה (inf. f. præcedentis); pl. דֵּעוֹת; Jes. 28, 9. Ps. 73, 11. Job. 36, 4, seq. accus. Jes. 11, 9. — Rad. יָדַע.

דְּעוּאֵל n. pr. viri Num. 1, 14. 7, 42, quod 2, 14 רְעוּאֵל legitur.

דָּעַךְ; fut. יִדְעַךְ; *exstinctus est*, pr. de lucernâ Prov. 13, 9 : *lucerna impiorum exstinguitur*, i. e. fortuna eorum periit. Job 18, 5, etc. Metaph. de hostibus cæsis Jes. 43, 17.

Niph. נִדְעַךְ *exstinctus est, exaruit* de aquis Job 6, 17.

Puh. דֹּעֲכוּ *exstinctus est* hostis Ps. 118, 12.

דַּעַת (infin. f.); suff. דַּעְתּוֹ; 1) *cognitio, scientia*, passim seq. accus. Jer. 22, 16. Hos. 4, 1. 6, 6. Cum artic. הַדַּעַת *cognitio* κατ' ἐξοχήν, seu *cognitio Dei* Hos. 4, 6, etiam sine artic. Jes. 5, 13. בִּבְלִי דַעַת *per ignorantiam, imprudenter* Deut. 4, 42. 19, 4. Jos. 20, 5. — 2) *intelligentia, intellectus, sapientia* Prov. 1, 4. 2, 6, etc. בִּבְלִי דַעַת *insipienter, temerè* Job 35, 16. 36, 12, etc. יְדַע דַּעַת *sapientiâ polluit* Prov. 17, 27. — Rad. יָדַע.

דֳּפִי m. in pausâ דֹּפִי; vel propr. *impulsio*, LXX et Vulgat. *offendiculum;* dein *ruina, pernicies* Ps. 50, 20; vel ut Hebræis omnibus est, *infamia*, conjecturâ ex altero membro deductâ. — Rad. דפה vicin. נָדַף, הָדַף, *trusit, dispulit*, nisi idem ferè sit דפה atque דבה = דבב undè דִּבָּה *obtrectatio, infamia.*

דָּפַק; part. act. דֹּפֵק; 1) *trusit, propulit acrius* gregem Gen. 33, 13. — 2) *pulsavit* januam Cant. 5, 2.

Hithp. part. pl. m. מִתְדַּפְּקִים *certatim pulsantes* januam Jud. 19, 22.

דָּפְקָה n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 12.

דַּק m. in pausâ דָּק; f. דַּקָּה, pl. דַּקּוֹת; 1) *minutus, comminutus, tenuis* de pulvere Lev. 16, 12. Jes. 29, 5, hinc substant. *minutum, pulvisculus.* Ex. 16, 14. Jes. 40, 15. — 2) *gracilis, macer* Gen. 41, 3 seq. *emaciatus* (*étique*) Lev. 21, 20, *exilis, debilis* de voce 1 Reg. 19, 12. — Rad. דָּקַק.

דֹּק m. pr. *tenuitas*, deindè *pannus, tenuis*, Jes. 40, 20. — Rad. דָּקַק.

דִּקְלָה n. pr. tribûs Joctaniticæ Gen. 10, 27.

דָּקַק; præter. דַּק, in pausâ דָּק; fut. יָדֹק, cum suff. יְדֻקֶּנּוּ; 1) *contudit, comminuit* frumentum Jes. 28, 28, poët. montes Jes. 41, 15. — 2) intrans. *comminutus, tenuis fuit* Ex. 32, 20. Deut. 9, 21.

Hiph. הֵדַק; infin. הָדֵק et הָדֵק; fut. cum suff. אֲדִיקֵם pro אֲדִקֵּם quasi à דוק esset; fut. conv. וַיָּדֶק; *comminuit* Ex. 30, 36 : 2 Reg. 23, 6, 15 : 2

Par. 15, 16. 34, 4, 7. Metaph. 2 Sam. 22, 43. Mich. 4, 13.

Hoph. fut. יוּדַק *comminuetur* Jes. 28, 28. — Deriv. דַּק, דֹּק.

דָּקַר; imp. דְּקֹר, cum suff. דָּקְרֵנִי; fut. יִדְקֹר; *transfodit, transfixit* Num. 25, 8. Jud. 9, 54: Zach. 12, 10, etc.

Niph. fut. יִדָּקֵר *transfodietur* Jes. 13, 15.

Puh. part. pl. m. מְדֻקָּרִים *transfixi* Jer. 37, 10. 51, 4, metaph. *consumpti* ciborum inopiâ Thren. 4, 9. — Deriv. מַדְקְרוֹת.

דֶּקֶר n. pr. viri 1 Reg. 4, 9.

דַּר m. Esth. 1, 6. *parius lapis*, juxta Vulgat; al. est *margarita*, cùm pavimenta margaritis distincta ab Asianorum luxuriâ non sint aliena, ut pluribus exemplis ostendit Bochart (Hieroz). Sed probabilius *lapis* est quidam *similis margaritæ*. — Rad. דָּרַר.

דֵּרָאוֹן m. constr. דִּרְאוֹן; *aversatio, abominatio* Dan. 12, 2. — Rad. דרא arab. *à se repulit* imprim. malum.

דֵּרָאוֹן m. *quod abominationi est* Jes. 66, 24. — Rad. דרא.

דָּרְבוֹנָה (lege *dorbóná*) f. undè pl. דָּרְבֹנוֹת *aculei, stimuli* Eccl. 12, 11. — Rad. דרב arab. (cum *Dzal*) *acutus fuit*.

דָּרְבָן (*dorbán*) m. *stimulus* boum 1 Sam. 13, 21. — Rad. דרב.

דַּרְדַּע n. pr. viri 1 Reg. 4, 31 (5, 11), in loc. parall. 1 Par. 2, 6 legitur דָּרַע.

דַּרְדַּר m. *carduus, tribulus* Gen. 3, 18. Hos. 10, 8. — Rad. דרר.

דָּרוֹם *auster, australis plaga* Eze. 40, 24. Eccl. 1, 6, etc. Poet. *ventus australis* Job 37, 17. — Rad. prorsus incerta.

דְּרוֹר m. 1) *hirundo*, Ps. 84, 4. Prov. 26, 2, ut vulgò apud judæos interpretes, secundum Version. veteres *turtur*, quod minus quadrat, cùm in altero hemistichio sit צִפּוֹר *passer*, et *turtur* hebr. sonet תֹּר. — 2) forsan *fluxus liber, largus*, undè Ex. 30, 23: מָר־דְּרוֹר *myrrha fluxûs spontanei*, i. e. quæ *liberè* et *sine incisione* ex arbore stillat, seu præstantissima. — 3) *libertas* Lev. 25, 10. Jes. 61, 1. Jer. 34, 8, 15, 17. שְׁנַת־הַדְּרוֹר *annus manumissionis* servorum, i. e. jubilæus Eze. 46, 17. — Rad. דרר.

דָּרְיָוֶשׁ *Darius* n. pr. nonnullorum Mediæ et Persiæ regum. Dan. 6, 1. Esr. 4, 5. Neh. 12, 22, etc.

דָּרְיוֹשׁ Esr. 10, 6, vid. דָּרַשׁ.

דָּרַךְ; part. act. דֹּרֵךְ, pass. דָּרוּךְ undè f. דְּרוּכָה, pl. דְּרֻכוֹת; fut. יִדְרֹךְ; 1) *calcavit* pedibus torcular, cupam Job 24, 11. Jes. 63, 2. Thren. 1, 15, olivas, uvas, fruges uvas, Mich. 6, 15. Jud. 9, 25. Jer. 51, 33, ad vinum, oleum et grana exprimenda. Metaph. *calcavit* hostes tanquam uvas Jes. 63, 3 et Jud. 5, 21: *tunc conculcabas, ô anima mea, robur*, i. e. hostes meos. דָּרַךְ קֶשֶׁת *arcum calcavit*, i. e. tetendit, pede nervo imposito, quod fit si arcus prægrandis est et validus (Arrian. Indic. XVI. Diod. Sic, III. 8) Jes. 5, 28. Jer. 46, 9. Ps. 7, 13: 1 Par. 5, 18, etc., hinc ellipticè *calcavit sagittas* Ps. 58, 8. 64, 4, pro *calcavit arcum et aptavit sagittas*. — 2) *calcavit* viam locumve eundo, ingrediendo (German. *betreten*), hinc *pedibus attigit* locum, *ingressus est* seq.

accus. Job 22, 15, בְּ Deut. 11, 24. Jos. 1, 3. Jes. 59, 8. Mich. 5, 4, etc., עַל 1 Sam. 5, 5, it. *gressus est, incessit* Amos 4, 13. Ps. 91, 13. Job 9, 8; seq. מִן *progressus est, processit,* poet. Num. 24, 17.

Hiph. הִדְרִיךְ; part. מַדְרִיךְ; fut. יַדְרִיךְ, apocop. יַדְרֵךְ; *ingredi jussit, effecit, deduxit* Jes. 11, 15. 42, 16. Ps. 107, 7. Prov. 4, 11, etc.—2) *calcavit* aream; i. e. fruges in areâ Jer. 51, 33, arcum, sed metaph. Jer. 9, 2, it. *ingressus est* viam Job 28, 8. — 3) *assecutus est* aliquem, seq. accus. Jud. 20, 43.— Deriv. מִדְרָךְ et

דֶּרֶךְ c. suff. דַּרְכִּי; dual. דְּרָכַיִם; à formâ דָּרָךְ; pl. דְּרָכִים, constr. דַּרְכֵי, suff. דְּרָכָיו; 1) pr. *quod calcatur* pedibus, spec. *via, semita,* sexcenties, et præsertim Ps. 1, 6. 2, 12 (de quibus loc. vid. quæ diximus in אָבַד). Seq. genitivo loci est *via* quæ ad aliquem locum ducit, ut דֶּרֶךְ עֵץ *via ad arborem* Gen. 3, 24, etc. Interdùm in partic. abit *versus, ad* Eze. 8, 5. 21, 2, etc. Frequentissimè metaph. a) pro *more, modo, ratione agendi* Gen. 19, 31: 1 Sam. 18, 14. Prov. 12, 15, etc. עִקֵּשׁ דְּרָכַיִם *perversus duplicis viæ,* i. e. qui cum hominibus vivit alius ore, alius pectore. Cùm de Deo usurpatur in plur. *opera* ejus signat, ut Job 26, 14. 40, 19 (14).—b) pro *religione, cultu* (Cf. ὁδὸς Act. 19, 9, 23) Amos 8, 14. Jer. 18, 15. Ps. 139, 24. —c) pasivè pro *sorte* quam quis experitur, Jes. 10, 24. Amos 2, 7. Ps. 37, 5. Job 3, 23; indè דֶּרֶךְ נָשִׁים *sors mulierum,* i. e. menstrua Gen. 31, 35. —2) pr. *ingrediendi, eundi actio, itio,* hinc *iter* quod quis facit, *profectio* Gen. 28, 20. Prov. 7, 19, etc. hinc *iter diei, trium dierum,* i. e. iter, quod uno, tribus diebus confici potest Num. 11, 31. Gen. 30, 36, etc.

דַּרְכְּמוֹן m. pl. דַּרְכְּמוֹנִים Esr. 2, 69. Neh. 7. 70-72, ut אֲדַרְכוֹן quod vid.

דַּרְמֶשֶׂק 1 Par. 18, 5, 6 ut דַּמֶּשֶׂק quod vid.

דַּרְקוֹן n. pr. viri Esr. 2, 56.

דָּרַשׁ; part. act. דֹּרֵשׁ, pass. f. דְּרוּשָׁה; pl. m. דְּרוּשִׁים; inf. abs. דָּרוֹשׁ, constr. דְּרשׁ, cum suff. דָּרְשׁוֹ; impér. דְּרשׁ, cum Makkeph דְּרָשׁ־; fut. יִדְרשׁ, cum ה parag. יִדְרְשָׁה; 1) pr. ut in syr. et ut arab. דרש *trivit, calcavit* locum pedibus, german. *betreten,* indè *adiit* locum, *frequentavit* Jes. 62, 12, cum accus. Amos 5, 5: 2 Chron. 1, 5. cum אֶל Deut. 5, 2. Hinc *adiit* aliquem precibus, maximè Deum, cum acc. Ps. 34, 5, etc., cum לְ 2 Chron. 15, 13, etc., אֶל Job 5, 8. — 2) *quæsivit,* seq. acc. rei Lev. 10, 16, אַחַר *perquisivit* Job 39, 8.— 3) *quæsivit ex aliquo, percontatus est* Deut. 13, 15. Jud. 6, 29, etc., cum acc. pers. et rei 2 Chron. 32, 31, seq. לְ 2 Sam. 11, 3, עַל Eccl. 1, 13: 2 Chron. 31, 9. Spec. *consuluit aliquem, oraculum petiit ab eo,* cum בְּ, לְ, אֶל pers. 1 Sam. 28, 7. Eze. 14, 7. Jes. 8, 19, etc. Prophetam per quem Dei oraculum petitur, præcedit מֵעִם 1 Reg. 14, 5, מֵאֵת 2 Reg. 3, 11. 8, 8, בְּ Eze. 14, 7. — 4) *postulavit, poposcit,* seq. acc. rei et מֵעִם, מִן pers. Deut. 22, 2. 23, 22. Mich. 6, 8, hinc absol. *poposcit* victum, *mendicavit* Ps. 109, 10. It. *repetiit, repoposcit* Eze. 34, 10, undè

vindicavit, ultus est absol. Deut. 18, 19. Ps. 10, 4, spec. seq. דָם מֵעִם מִיַּד: *sanguinem repetiit, ultus est cædem* Gen. 9, 5. Eze. 33, 6. Ps. 9, 13. — 5) *sectatus est* rem, *studuit, operam dedit* rei Deut. 23, 7. Jes. 1, 17. Ps. 119, 45, etc. Hinc *curavit, curam gessit* Deut. 11, 12. Eze. 34, 5. Job 3, 4. Ps. 14, 2, 5. *Deum curavit*, i. e. *veneratus est, coluit eum* Jes. 58, 2. Hos. 10, 12. Ps. 14, 2. — Alii sunt ejusdem locutionis significatus quos videre est no. 1, 3.

Niph. נִדְרַשׁ; fut. absol. אִדָּרֵשׁ pro הִדָּרֵשׁ; fut. יִדָּרֵשׁ; 1) *adire se passus est, aditum præbuit* alicui seq. לְ, indè *exaudivit* Jes. 65, 1. Eze. 14, 3, etc. — 2) *quæsitus* est 1 Par. 26, 31. — 3) *repetitus est* Gen. 42, 22.

Pih. inf. דָּרִישׁ *quærere* Esr. 10, 16 pro דְּרוֹשׁ, modò genuina sit lectio, cf. דַּלִּיו in דָּלַל. — Deriv. מִדְרָשׁ.

דָּשָׁא *germinavit* Joël 2, 22.

Niph. fut. f. apocp. תַּדְשֵׁא *germen producat* Gen. 1, 11. — Indè.

דֶּשֶׁא m. *herba tenella, gramen* Deut. 32, 2. Jes. 66, 14. Job 6, 5, etc. Opponitur עֵשֶׂב *herbæ adultiori, semen concipienti* Gen. 1, 11, 12.

דָּשֵׁן *pinguis fuit* vel *factus est* Deut. 31, 20.

Pih. דִּשֵּׁן; infin. cum suff. דַּשְּׁנוֹ; fut. יְדַשֵּׁן, cum Makkeph יְדַשֶּׁן־, et ה parag. יְדַשְּׁנֶה; 1) *pinguem, medullosum reddidit* Prov. 15, 30, hinc *unxit* Ps. 23, 5. — 2) *pinguem declaravit* de holocausto, i. e. acceptum habuit Ps. 20, 4, ubi al. *in cineres redegit*, igne cœlitùs demisso, cf. 1 Reg. 18, 24, 36. — 3) *à cineribus purgavit* (denom. à דֶּשֶׁן) Ex. 27, 3. Num. 4, 13.

Puh. דֻּשַּׁן, undè fut. in pausâ יְדֻשָּׁן; *pinguis*, sed translatè *bonis satiatus est*, Jes. 34, 7. Prov. 11, 28, etc.

Hothpah. f. הֻדַּשְּׁנָה pro הִתְדַּשְּׁנָה *impinguata est* Jes. 34, 6. — Deriv. seq.

דָּשֵׁן m. pl. דְּשֵׁנִים, constr. דִּשְׁנֵי; 1) *pinguis* Jes. 30, 23, *succosus* Ps. 92, 15. — 2) *dives, opulentus* Ps. 22, 30.

דֶּשֶׁן m. suff. דִּשְׁנִי; 1) *pinguedo* Jud. 9, 9. Metonym. *cibus pinguis et lautus* Jes. 55, 2. Jer. 31, 14. Job 36, 16. it. *fertilitas, ubertas* Ps. 65, 12. — 2) *cinis*, isque pinguis, qualis ex hostiis combustis oritur Lev. 1, 16: 1 Reg. 13, 3. Jer. 31, 40. Veteres ad arva et prata fructificanda cinere pro fimo usos esse, docet Plinius, l. XVII, c. 9.

דָּת f. constr. דַּת, suff. דָּתִי; pl. דָּתִים, constr. דָּתֵי; *lex* Esth. 1, 13, 15, 19. 2, 12, *edictum* Esth. 3, 14. 8, 13. 9, 14. Sed Deut 33, 2: אֵשׁ דָּת *ignis legis*, i. e. *lex ignea*, inter media fulgura promulgata, sic Chald. Syr. Arab. al. *ignis legis instar dirigens*, de columnâ igneâ quæ Israelitas per desertum dirigebat, sed præstat prior sensus. — Etymon latet.

דֹּתַיִן n. pr. oppidi ad Samariæ septentrionem Gen. 37, 17, quod et דֹּתָן 2 Reg. 6, 13.

דָּתָן n. pr. viri Num. 16, 1. Deut. 11, 6. Ps. 106, 17.

ה

ה Quinta alphabeti littera hebraïcè הֵא *hé* sonans; in numeralibus valet

quinque.—Permutatur cum א, rariùs cum ח; sæpiùs etiam emollita est in ו aut in י quiescens.—Ad vocum conformationem quod attinet, ה vel præponitur ab initio ad fingendas conjugationes Hiph. Hoph. Hithpah., et ad efformanda nomina ex his conjugat. orta, vel à fine additur tanquàm afformativum fœminini generis, tàm in nominibus quàm in verbis et tunc alterum ה, quandò adest immediatè præcedens mutat in ת, aut tanquàm *paragogicum*, et special. *locale*, cùm nempè locorum nominibus junctum, motum significat, ut אַרְצָה *in terram.* Alii sunt hujus litteræ usus quos videre est in iis quæ mox sequuntur.

·הַ, הָ, הֶ pro הַל; 1) artic. semper definitus ut *the* Anglorum, gr. ὁ, ἡ, τὸ, gall. *le, la, les.* Præmittitur a) nominibus, quæ materias et rerum genera designant, omnibus nota ut *aurum, argentum, vinum,* etc. Sicque frequentissimè usurpatur post כְּ comparandi particulam, quippè comparatio nonnisi cum rebus sat notis institui potest.—b) nominib. abstractis, ut gr. τὸ πολιτικόν, τὸ ἱππικόν, spec. nominib. virtutum, vitiorum (quamquàm in his sæpiùs omittitur) et maximè malorum et calamitatum.—c) nominib. collectivis et universitatem earumdem rerum aut personarum (*une classe entière d'objets*) signantibus. Huc revocamus Gen. 14, 13: הַפָּלִיט *fugitivi ad unum omnes.* Cf. quæ diximus in: *Le Pentateuque avec une traduction française et des notes, etc. T. I.* GENÈSE. *pag.* 70.—d) nominib. vocandi Deut. 32, 1. Joël 1, 2. Ps. 114, 8, etc.—2) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc,* in formulis הַיּוֹם *hoc die, hodiè,* הַלַּיְלָה *hàc nocte,* הַפַּעַם *hàc vice,* it. sed raró *is, ea, id,* et sic relativo אֲשֶׁר præfigitur 2 Reg. 12, 22. — 3) pron. relat. *qui, quæ, quod,* adeòque verbis, rariùs particulis præponitur Jos. 10, 24. Esr. 8, 25. Dan. 8, 1: 1 Sam. 9, 24 etc.

הֲ, הַ, הֶ et quandòque הָ; 1) simplex partic. interrogativa dubitantis aut ignorantis *an, ne* Gen. 27, 21, interrogat. vim negativam habens *num?* Gen. 4, 9: הֲשֹׁמֵר *num custos?* i. e. non custos: 2 Sam. 7, 5. Job 14, 14, etc. Sic etiam Gen. 30, 2, ubi malè vertit Gesenius *nonne,* it interrog. includens affirmationem *nonne* (pro הֲלֹא) 1 Sam. 2; 27. Jer. 31, 20 etc. In quæstionib. disjunctivis præcedit אִם et וְאִם (vid. supra p. 45): הֲ—אִם *utrùm? an?* rariùs הֲ—אוֹ Job 16, 3. Eccl. 2, 19. — 2) partic. interrogationis indirectæ: *num, an,* gall. *si,* germ. *ob,* angl. *if,* post verba explorandi Ex. 36, 4. videndi Gen. 8, 8, experiendi Deut. 8, 2, etc.; in propositione disjunctivâ הֲ—אִם Gen. 18, 21, vel הֲ—הֲ Num. 13, 18.— Præfigitur aliis part. הֲלֹא, הֲכִי, הַאִם; vid. לֹא, כִּי, אִם.

הֵא *en, ecce,* Gen. 47, 23. Eze. 16, 43.

הֶאָח *eia! euge!* vox lætantis Jes. 44, 16. Eze. 25, 3. Ps. 35, 21, etc.

הַב imper. verbi יָהַב q. v.

הַבְהָבִים m. pl. (pro יְהַבְהָבִים), undè cum suff. הַבְהָבַי *dona mea* Hos. 8, 13. — Rad. יָהַב.

הָבַל; fut. in pausâ יֶהְבָּל; pr. 1) *spiravit, exhalavit,* indè 2) *vanè egit, vanè locutus est* 2 Reg. 17, 15. Jer. 2,

5. Job 27, 12, it. *vanæ fuit spei* Ps. 62, 11.

Hiph. part. m. pl. מַהְבִּלִים *vanos facientes, ad vana seducentes* Jer. 23, 16. — Deriv. seq.

הֶבֶל m. suff. הֶבְלִי; plur. הֲבָלִים, constr. הַבְלֵי; 1) *halitus, spiritus*, benè Vulgat. *aura* Jes. 57, 13, hinc *quidquid caducum, fluxum, leve* Job 7, 16. Prov. 13, 11. Ps. 39, 6. Eccl. 1, 2, etc. it. *vanitas, res vana* Jer. 10, 3. Thren. 4, 17, Spec. de idolis 2 Reg. 17, 15. Jon. 2, 9. Ps. 31, 7, et adv. *vanè, inaniter, frustra* Jes. 30, 7. Ps. 39, 7. Job 9, 29, etc.—2) *exhalatio, vapor, nebula, caligo* Eccl. 6, 4. 8, 14. 11, 8. — 3) n. pr. *Abel* Gen. 4, 2 seq.

הֲבֵל m. *vanitas* Eccl. 1, 2. 12, 2.

הָבְנִי m. undè pl. הָבְנִים in Keri, in Chethib est הוֹבְנִים; *ebena ligna* Eze. 27, 15. — Rad. הבן i. q. אבן juxta Gesenium, undè הָבְנִי idem valet atque אַבְנִי, ab אֶבֶן, *lapis*, et pr. significat *ligna lapidea* germ. *Steinholz*, à duritie dicta; etymon quidem minimè spernendum.

הָבַר; forsan ut in arab. *secuit, dissecuit*, undè part. act. m. pl. constr. הֹבְרֵי שָׁמַיִם *qui cœlum dissecant in partes* ad auguria captanda, *augures cœli*, ut optimè Vulgat. *astrologi*. Jes. 47, 13 in Keri, sed Chethib habet הָבְרוּ *secuerunt*.

הָגָה; inf. abs. הָגֹה et הָגוֹ; fut. יֶהְגֶּה; 1) *fremuit, mussitavit* leo nactus prædam Jes. 31, 4, *gemuit* columba, homo Jes. 16, 7. 38, 14. Jer. 48, 31. —2) poët. *locutus est* absol. Ps. 115, 7, cum acc. rei Jes. 59, 3. Job 27, 4. Ps. 37, 30. Prov. 8, 7; hinc *cecinit, celebravit* Ps. 35, 28. 71, 24. — 3) *meditatus est, meditationi vacavit*, religioso sensu cum בְּ Jos. 1, 8. Ps. 1, 2, etc. Prov. 15, 28; hinc *recordatus est* seq. acc. Jes. 33, 18, malo sensu *machinatus, molitus est* vana, injuriam Jes. 59, 13. Ps. 2, 1. Prov. 24, 2. —4) ut יָגָה *amovit, separavit* Jes. 27, 8, et Prov. 25, 4 ubi infin. abs. הָגוֹ est pro imper. *aufer*, ut optimè Vulgat.

Poh. inf. הֹגוֹ *loquendò* Jes. 59, 13.

Hiph. part. m. pl. מַהְגִּים *mussitantes* Jes. 8, 19. — Deriv. seq.

הֶגֶה m. 1) *fragor* tonitru Job 37, 2. — 2) *gemitus, suspirium* Eze. 2, 10. — 3) *cogitatio*, al. *halitus* Ps. 90, 9.

הָגוּת f. *meditatio* Ps. 49, 4.

הָגִיג m. undè cum suff. הֲגִיגִי; 1) *æstus, fervor animi* Ps. 39, 4. — 2) *gemitus, suspirium* Ps. 5, 2. — Rad. הגג in arab. IV conjug. *accendit*, et collat. hebr. הָגָה.

הִגָּיוֹן m. constr. הֶגְיוֹן; suff. הֶגְיוֹנִי; 1) *meditatio, cogitatio* Ps. 19, 15. Thren. 3, 62. — 2) *strepitus, sonitus* citharæ. Sic LXX, Ps. 92, 4. Sed Ps. 9, 17 signum musicum est forsan הִגָּיוֹן סֶלָה, LXX ᾠδὴ διαψάλματος, neque aliter Symmach. Aquila, Vulgat. — Rad. הָגָה.

הָגִין m. undè f. הֲגִינָה *commoda, apta* Eze. 42, 12. Convenit talmud. הָגוּן, מְהֻגָּן *rectum, aptum, idoneum*. — Rad. הגן.

הָגָר n. pr. mulieris Gen. 16, 1. 25, 12.

הַגְרִים et הַגְרִאִים n. pr. populi arabici ad Orientem Gilead juxta si-

num Persicum 1 Par. 5, 10, etc. Ps. 83, 7.

הֵד m. ut הֵידָד, *celeusma, clamor lætus, jubilatio* Eze. 7, 7. — Rad. הדד.

הֲדַד n. pr. regis Idumæorum Gen. 36, 35 : 1 Par. 1, 46. בֶּן־הֲדַד vid. in בֵּן pag. 100.

הֲדַדְעֶזֶר n. pr. regis Syriæ-Sobæ 2 Sam. 8, 3 seq. Alibi in plurib. codic. הֲדַרְעֶזֶר 2 Sam. 10, 16, 19 : 1 Par. 19, 16, 19.

הֲדַדְרִמּוֹן n. pr. oppid. propè Megiddo Zach. 12, 11.

הָדָה *immisit, direxit* manum ad aliquid Jes. 11, 8.

הֹדּוּ (pro הִנְדּוּ) *India* Esth. 1, 1. 8, 9.

הֲדוֹרָם n. pr. tribûs Joctaniticæ Gen. 10, 27.

הִדַּי n. pr. viri 2 Sam. 23, 30, sed in loco parall. חוּרַי 1 Par. 11, 32.

הָדַךְ undè imper. הֲדֹךְ *contere, everte, destrue* Job 40, 12. Vicin. sunt דָּכָא, דָּכָה, דָּכַךְ.

הֲדֹם m. *scabellum* pedum, semper metaph. Ps. 110, 1. *Scabellum Dei* i. e. vel orbis terrarum Jes. 66, 1, vel arca fœderis Ps. 99, 5. 132, 7. Threu. 2, 1 : 1 Par. 28, 2. — Rad. הדם arab. *humi prostravit, solo æquavit.*

הֲדַס m. pl. הֲדַסִּים; *myrtus* Jes. 41, 19. Zach. 1, 8. Neh. 8, 15, etc. — Rad. הדס.

הֲדַסָּה n. pr. mulieris Esth. 2, 7.

הָדַף; inf. constr. הֲדֹף; fut. יֶהְדֹּף, cum suff. יֶהְדָּפֶנּוּ; 1) *trusit, detrusit* (Vicin. נָדַף) Num. 35, 20. Eze. 34, 21. Job 18, 18, hinc *prostravit* Jer. 46, 15. — 2) *repulit, removit* 2 Reg. 4, 27. Prov. 10, 3. — 3) *expulit* Deut. 6, 19. 9, 4. Jos. 23, 5.

הָדַר; part. pass. m. הָדוּר, pl. הֲדוּרִים; fut. יֶהְדַּר; cognat. אָדַר; 1) *amplus fuit*, it. *tumidus fuit*, et transitiv. *tumefecit*. Jes. 42, 5 : *tumida loca*, i. e. edita. Sic Ovid. *tumidos montes* dixit. Amor. 2, 16, 51. — 2) *ornavit, decoravit* Jes. 63, 1, seq. פְּנֵי פ׳ *vultum alicujus honorare*, i. e. favere alicui, partibus ejus temerè studere in judicio Lev. 19, 15, et omisso פְּנֵי Ex. 23, 3; sed Lev. 19, 32 est simpliciter *honorare, honorificè habere aliquem.*

Niph. נֶהְדַּר undè plur. in pausâ נֶהְדָּרוּ *honorati sunt* Thren. 5, 12.

Hithpah. fut. תִּתְהַדַּר *gloriaberis, superbum te geres* Prov. 25, 6. — Deriv. seq.

הָדָר m. constr. הֲדַר; suff. הֲדָרִי; pl. הֲדָרִים undè constr. הַדְרֵי; 1) *ornatus, decus* Lev. 23, 40. Eze. 16, 14. Ps. 110, 3. Prov. 20, 29. — 2) *majestas* Dei Deut. 33, 17. Ps. 29, 4. — 3) *honor* Ps. 149, 9.

הֶדֶר m. *decus* Dan. 11, 20.

הֲדָרָה f. undè constr. הַדְרַת *ornatus* Ps. 29, 2. Prov. 14, 28 : 1 Par. 16, 29, etc.

הֲדַרְעֶזֶר; vid. הֲדַדְעֶזֶר.

הָהּ *ah!* interjectio dolentis ut אֲהָהּ Eze. 30, 2.

הוֹ id. ut הוֹי Amos 5, 16.

הוּא pronom. 3. pers. sing. masc. *is, hic, ille*, et neutr. *id, illud*. In Pentateucho, הוא etiam sexum femin. complectitur et ponitur pro הִיא, quod, notante Massorâ ad Gen. 38, 23, nonnisi undecies in toto Pentat. legitur. Punctatores hoc Pentat. idio-

ma minùs forsan agnoscentes, ubicunquè הוּא ad femin. refertur, vitium latere opinati, scribebant הוּא, propriè הִיא legendum esse significaturi. Cæterum præter Pentat. הוּא pro femin. usurpatur 1 Reg. 17, 15. Jes. 30, 33. Job 31, 11, à punctatoribus itidem אוּא scriptum. — Sæpè est a) *ipse*, *αὐτός* Gen. 19, 30. 24, 54. Ruth. 1, 1, etc. Passim hoc sensu quidem adhibetur, sed additâ emphasi quâdam præsertim ubi nomini postponitur Jes. 7, 14. Gen. 20, 5. 44, 17. Deut. 32, 39. Eze. 12, 12, etc. Cum articulo ה subjicitur nominibus, quæ et ipsa artic. præfixum habent: הַמָּקוֹם הַהוּא *hic locus*, הָאִישׁ הַהוּא *vir ille*, הַיּוֹם הַהוּא *hic dies*. Contemptim præmittitur 2 Par. 28, 22: הוּא הַמֶּלֶךְ אָחָז *rex iste Achaz*. Denique Job 13, 28 *δεικτικῶς* pro *ego* usurpari volunt. — b) Sæpè includit verbum substant. *is est, hic fuit, erit* Gen. 2, 11. 15, 2: 2 Sam. 7, 28: 1 Par. 21, 17, etc. Indè frequenter *id est, qui, quod, nunc est*, seu *vocatur*, formula explicandi Gen. 14, 7, 8. Deut. 4, 48. Esth. 2, 16. 3, 7. It. pro verbo ipso subst. usurpatur Gen. 3, 6. Ex. 16. Lev. 1, 13: 2 Sam. 7, 28, etc.

הוֹד (forsan pro נָהוֹד) m. suff. הוֹדִי; 1) *magnificentia, majestas, gloria* Jes. 30, 30. Dan. 11, 21. Ps. 21, 6. Job 40, 10, etc.—2) *splendor*, sive naturalis Dan. 10, 8. Hos. 14, 7, sive adventitius, *ornatus* Zach. 6, 13. 10, 3. —3) n. pr. viri 1 Chron. 7, 37. — Rad. נָהַד arab. *extulit se, protuberavit*, it נָהֵד *eminens, pulcher fuit*.

הוֹדְוָה et הוֹדַוְיָה, הוֹדַוְיָהוּ, הוֹדִיָּה n. pr. viror. Esr. 2, 40. Neh. 8, 7: 1 Par. 3, 24. 5, 24, etc.

הָוָה; part. act. הֹוֶה; imper. הֱוֵה, הֱוִי et הֱוִי quod fem. est Jes. 16, 4; fut. apoc. יְהוּא pro יְהִי ex יְהוֶה; 1) pr. forsan *spiravit*, indè *vixit*, et in linguæ usu *fuit* ut הָיָה, Gen. 27. 29. Neh. 6, 6. Jes. 16, 3. Eccl. 2, 22. 11, 3. — 2) *adspiravit* ad aliquid, *cupivit, desideravit*, ut אָוָה. — 3) *præceps ruit* in aliquid, *delapsus est* Job 37, 6. — Deriv. seq.

הַוָּה f. constr. הַוַּת; suff. הַוָּתוֹ; pl. הַוּוֹת; 1) *cupiditas, cupido* Prov. 10, 3. Mich. 7, 3. — 2) *casus, infortunium, pernicies*, passivè Prov. 19, 13. Job 6, 2. Ps. 57, 2, etc. activè *pernicies* quam quis alii infert, *injuria, nequitia, scelus* Job 6, 30. Prov. 11, 6. Ps 5, 10, etc.

הֹוָה f. *casus adversus, calamitas* Jes. 47, 11. Eze. 7, 26.

הוֹהָם n. pr. viri Jos. 10, 3.

הוֹי interj. ut אוֹי vel dolentis *ah! heu!* 1 Reg. 13, 30. Jes. 17, 12, vel adhortantis *hèus! he!* Jes. 18. 1. 55, 1. Zach. 2, 10, vel comminantis *væ!* Jes. 1, 4. Jer. 48, 1. Eze. 13, 3, etc.

הוֹלֵלָה f. undè pl. הוֹלֵלוֹת *stultitiæ insaniæ* Eccl. 1, 7. 2, 12. — Rad. הָלַל.

הוֹלֵלוּת f. *stultitia* Eccl. 10, 13.

הוֹלֵם Jes. 41, 7, vid. הָלַם.

הוּם; præter. הָם; pr. *fremere, strepere* de commotis fluctibus, undis, ut ferè cognat. הָמָה, הָמַם, הָמַן; hinc *commovere, perturbare*. Deut. 7, 23: *perturbatione magnâ* הָמָם *perturbabit eos*.

Niph. fut. conv. f. וַתֵּהֹם *contur-*

bata, concitata fuit 1 Sam. 4, 5: 1 Reg. 1, 45. Ruth. 1, 19.

Hiph. fut. cum ה parag. אָהִימָה *strepitum faciam, æstuabo* animo inquieto (cf. germ. *toben in Innern*) Ps. 55, 3. pl. f. תְּהִימֶנָה pro תְּהִימֶינָה, *strepitum edent*, de multitudine Mich. 2, 12, ubi quidam codices habent תְּהִימֶנָה. — Deriv. מְהוּמָה, תְּהוֹם.

הוֹמָם n. pr. viri 1 Par. 1, 39, quod הֵימָם Gen. 36, 22.

הוֹן in Kal inus. Hiph. הֵהִין, undè fut. plur. cum ו conv. Deut. 1, 41: וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת, al. et *parati estis, voluistis ascendere;* cui notioni magis favere videntur vet. vers.; al. *rem levem judiscatis ascendere, parvi putavistis ascendere;* al. *contempsistis* (mandatum Dei) *et ascendistis*, collato arab. הון quod utrumque significat. Non parùm congrua contextui utraque interpretatio, sed cùm, etymologiâ ductus, אָוֶן *inane, vanum*, et אַיִן *nihilum, vacuitas* confero, magis mihi arridet *parvi pendendi, pro nihilo ducendi* significatus. — Deriv. הִין et

הוֹן m. pl. הוֹנִים undè cum suff. f. הוֹנַיִךְ; *divitiæ, opes* Prov. 1, 13. 6, 31. Cant. 8, 7. Eze. 27, 33, it. adv. *satis* Prov. 30, 15, 16.

הוֹר et הֹר m. pl. הוֹרַי pro הוֹרִים, sed al. legunt in constr. הוֹרַי; 1) vocab. priscum et minus usitat i. q. הַר *mons* Gen. 49, 26, ubi Vulgat. et Chald. *parentes mei*, quasi esset הוֹרַי partic. act. cum suff. verbi הָרָה. Sed prius efflagitant tum loci huic similes Deut. 33, 15. Habac. 3, 6, tum etiam membrorum parallelismus. — 2) n. pr. a) montis ab Austro Palestinæ, ad ipsos Idumeæ fines, in quo sepultus est Aaron, Num. 20, 22. 33, 32. — b) alterius montis ad Libanum versus septentrionem Num. 34, 7, 8.

הוֹשָׁמָע n. pr. viri 1 Par. 3, 18.

הוֹשֵׁעַ n. pr. viror. Num. 13, 8: 2 Reg. 15, 30. Hos. 1, 1, 2.

הוֹשַׁעְיָה n. pr. viror. Jes. 42, 1. Neh. 12, 32.

הוּת, vid. הָתַת.

הָזָה vicin. חָזָה; part. pl. הֹזִים *somniantes, delirantes* Jes. 56, 10.

הִי (pr. נְהִי à נָהָה) *lamentatio* Eze. 2, 10, al. interj. *væ!*

הִיא pron. 3 pers. sing. femin. *ea, hæc, illa,* et neutr. *id, illud*, Interdùm in textu massorethico legitur הִוא, quandò nimirùm ad masculina refertur, et ideò judæi propriè הוּא efferendum judicabant. Gen. 14, 2. Jes. 10, 2, etc. — Sæpè est — a) *ipsa*, αὐτή Jos. 6, 17, etc. maximè ubi artic. ה præfixum habet, Mich. 3, 4, *eadem* 1 Reg. 19, 8. — c) pro verbo substant. usurpatur Lev. 11, 39. Cant. 6, 9, etc. Denique inter duo nomina positum valet *hoc est, qui, quod hodiè nuncupatur* Gen. 14, 2. 23, 19. Jos. 18, 14, etc.

הֻיְּדוֹת f. pl. *celebrationes, cantica* Neh. 12, 8. Sic vulgò quasi à יָדָה; sed hujusmodi forma absque ullâ analogiâ est.

הֵידָד m. ut הֵד *læta acclamatio, jubilum* Jes. 16, 9, 10. Jer. 25, 30. 48, 33. — Rad. הדד.

הָיָה; part. f. הֹיָה; inf. abs. הָיֹה, constr. הֱיוֹת, sed formâ chald. הֱיֵה Eze. 21, 15, cum præf. בִּהְיוֹת, לִהְיוֹת; imper. הֱיֵה, f. הֲיִי, pl. m. הֱיוּ, cum ו præf. וִהְיוּ; fut. יִהְיֶה, apoc. יְהִי; *fuit,*

extitit, factus est; ita sexenties. Hæ quidem notiones in multas abierunt alias, pro variis particulis, quibus construitur verbum, nec non pro variis adjunctis; sed eas facilè suggerit orationis series. Notare sufficit — 1) הָיָה לְ significare a) seq. nomine *fuit alicui* res, i. e. res eum possessorem habuit Ex. 20, 3. Deut. 21, 15. Jes. 45, 15, etc. — b) *fuit alicui rei, pro aliquâ re* (*servir de*) Gen. 1, 14, 15. Ex. 4, 16, etc. vel *factus est aliquid* Gen. 2, 7. Jes. 1, 31, etc., It. *fuit in aliquam rem, præstitit se ut talem* 1 Sam. 4, 9. 18, 17. — c) seq. infinit. *in eo fuit ut* (*être sur le point de*) Gen. 15, 12. Jos. 2, 5. Jes. 6, 13 etc., indè *intentus fuit rei* 2 Chron. 26, 5. — 2) הָיָה עִם *fuit cum aliquo, à partibus alicujus stetit* 1 Reg. 1, 8, cf. εἶναι μετά τινος Matth. 12, 30, et ita הָיָה אַחֲרֵי 1 Reg. 12, 20; sed הָיָה עִם אִשָּׁה *rem habuit cum muliere* Gen. 39, 10 : 2 Sam. 13, 20. — Sæpè in libris historicis occurrit וַיְהִי בְּ, וַיְהִי וְ *et factum est, accidit ut,* sic in Nov. Test. καὶ ἐγένετο ὅτι.

Niph. נִהְיָה; part. m. נִהְיֶה, undè f. נִהְיָה; *factus est* 1 Reg. 1, 27. 12, 24, seq. לְ *factus est aliquid* Deut. 27, 9. Prov. 13, 19 : *desiderium factum*, i. e. expletum. Zach. 8, 10 : *merces non facta*, i. e. non concessa. — 2) *accidit, evenit* Deut. 4, 32. Eze. 21, 12, etc. — 3) *absolutus, confectus est, defecit* Dan. 8, 27. Sic Dan. 2, 1 : *somnus ejus defecit super eum*, i. e. fugit ab eo. — Indè

הַיָּה f. undè cum suff. הַיָּתִי *calamitas, pernicies mea* Job 2, 6. 30, 13, in Chethib, sed Keri הַוָּתִי habet.

הֵיךְ ut אֵיךְ *quomodò?* 1 Chron. 13, 12. Dan. 10, 17.

הֵיכָל m. constr. הֵיכַל; suff. הֵיכָלוֹ; pl. הֵיכָלִים, undè constr. הֵיכְלֵי; pl. f. הֵיכָלוֹת; *ædificium sublime et magnificum, palatium* Jes. 39, 7. Dan. 1, 4. Prov. 30, 28. Spec. *templum* 2 Reg. 24, 13. Jer. 50, 26. Zach. 6, 14, *tabernaculum* ubi reponebatur arca 1 Sam. 1, 9. Ps. 5, 8, *pars templi* Hierosolymitani inter atrium et sanctum sanctorum 1 Reg. 6, 5; 17. 7, 50; poët. *cœlum* Ps. 11, 4. 18, 7. — Arab. quadrilit. הַיְכַל *magnus, altus fuit.*

הֵילֵל m. *lucifer*, stella matutina (ab הָלַל *splenduit*) Jes. 14, 12. Sic LXX, Vulgat. et vulgò, sed quibusd. post Syr. et Aquil. est *ejula, lamentare* imper. Hiph. verbi יָלַל, quod non minus aptum.

הִים vid. הוּם.

הֵימָן n. pr. viror. 1 Reg. 5, 11, Ps. 88, 1 : 1 Par. 6, 18, etc.

הִין m. mensura liquidorum continens 12 logos, sive 72 ova, 2 χόας Atticor. secundum Joseph. (Antiq. 3, 9) Ex. 30, 24. Lev. 19, 36. Num. 15, 4, etc. — Rad. הוּן *levem, exiguum esse* quidam opinantur.

הָכַר in Kal. inus. undè Hiph. fut. תַּהְכְּרוּ לִי *obtunditis me, stuporem incutitis mihi,* Job 19, 3. Ita permulti, LXX ἐπίκεισθέ μοι, Vulgat. *opprimentes me.* Aliis est *alienos vos exhibetis erga me*, collat. vicin. נָכַר quod nobis perplacet.

הַכָּרָה f. (form. הַצָּלָה) constr. הַכָּרַת; *agnitio.* Jes. 3, 9: *agnitio vultûs eorum*, i. e. quod agnoscitur ex eorum vultu. — Rad. נָכַר.

הַל 1) forma primit. ex quâ articulus. הַ — 2) partic. interrog. ut in Arab. Deut. 32, 6 ubi codic. quidam habent separatim הַל יְהוָה, quod ceteri junctim scribunt הליהוה.

הָלָא in Kal inus. undè Niph. part. f. נַהֲלָאָה *procul remota, pulsa* Mich. 4, 7. Indè

הָלְאָ m. *dissitum, remotum*, undè cum ה locali הָלְאָה et in pausâ הָלְאָה *ultrà, ulterius, porrò*, et est loci, ut Gen. 19, 9: 1 Sam. 10, 3, etc. מֵהָלְאָה לְ *ultra aliquem locum* Jer. 29, 19. Amos 5, 27. vel temporis Lev. 22, 26: 1 Sam. 18, 9.

הִלּוּלִים m. pl. *dies festivi* peractâ messe celebrati Lev. 19, 24. Jud. 9, 27. — Rad. הָלַל.

הֲלוֹם vid. הֲלֹם.

הַלָּז c. *hic, hæc* Jud. 6, 20: 1 Sam. 14, 1: 2 Reg. 4, 25. Zach. 2, 8. Dan. 8, 16. Decurtatum videtur ex

הַלָּזֶה m. *hic*. Gen. 24, 65. 37, 19. — Compos. ex זֶה et articulo הַל, duplicato ל per Daguesch, ut in cognato אֵלֶּה, אֵל.

הָלִיךְ vel הֲלִיךְ m. undè pl. cum suff. הֲלִיכַי gressus mei Job. 29, 6. — Rad. הָלַךְ.

הֲלִיכָה fem. plur. הֲלִיכוֹת, suffix. הֲלִיכוֹתֶיךָ et הֲלִיכוֹתָם Nah. 2, 6, ubi Keri הֲלִיכָתָם in sing. habet; 1) *incessus, progressus* Nah. 2, 6, hinc *pompa* Dei Ps. 68, 25. — 2) *via* Hab. 3, 6. Trop. *agendi ratio* Prov. 31, 27. — 3) *cœtus commeantium* (*caravane*) Job 6, 19. — Rad. הָלַךְ.

הָלַךְ plur. cum א parag. הָלְכוּא; part. act. הוֹלֵךְ, f. הֹלְכָה et הֹלֶכֶת; inf. abs. הָלוֹךְ, constr. הֲלוֹךְ; imper. הֲלוֹךְ Prov. 13, 20, ubi in Keri הוֹלֵךְ, pl. הִלְכוּ; fut יֵהַלֵךְ, אֶהֱלֹךְ, sed תְּהַלַךְ Ps. 73, 9; 1) *ivit, incessit, profectus est* Deut. 2, 14: 1 Reg. 19, 4, etc. Ex his notionibus varii pro structuræ varietate oriuntur sensus quos, in locis obviis, deprehendere facilè est, et inter quos notare sufficit: a) seq. אַחֲרֵי, אַחַר *secutus est, studuit alicui, sectatus est aliquem*; hinc *post Deum*, sive *idola ivit* i. e. coluit. — b) seq. אֶל, לְ *adiit, accessit* aliquem, aliquid, item seq. אֶת Jud. 19. 18. — c) seq. לִפְנֵי *præcessit*; sed in formulâ *ivit antè Deum*, i. e. coluit Deum. — d) seq. אֶת et עִם *comitatus est aliquem*, adeòque *eo familiariter usus est*. — 2) Trop. *vixit, se gessit*, cf. in Nov. Tes. πορεύεσθαι Ps. 15, 2. Jes. 33, 15. Mich. 2, 11, etc. — 3) *abiit, evanuit* Ps. 78, 39. Job 7, 9. 19, 10. — הָלַךְ לוֹ id. gall. *s'en aller* Cant. 2, 11. Hinc *decessit, mortuus est* Gen. 15, 2. Ps. 39, 14. — 4) *fluxit, effusus est*, fluvius, aqua Gen. 2, 14. Jes. 8, 6. — 5) *processit, progressus est* in aliquâ re, i. e. *incrementa cepit*, adeòque Gen. 26, 13: *procedendo procedebat et adolescebat*, i. e. magis ac magis adolescebat Prov. 4, 18: *procedens et lucens*, i. e. clarius clariusque relucens, etc.

Niph. נֶהֱלַךְ *abiit, evanuit* Ps. 109, 23.

Pih. הִלֵּךְ; part. מְהַלֵּךְ, plur. מְהַלְּכִים; imper. הַלֵּךְ; fut. יְהַלֵּךְ, pl. cum ן parag. et in pausâ יְהַלֵּכוּן; 1) *ivit, incessit* Job 24, 10. 30, 28. Ps. 38, 7. Notand. *ivit in luce Iehovæ*, i. e. eum propitium habuit Ps. 89, 16, *ivit in rebus magnis*, i. e. *magna*

aggressus est Ps. 131, 1. — 2) *grassatus est* Thren. 5, 18.

Hiph. part. pl. מַהְלְכִים, ex chaldaismo pro מַהֲלִיכִים, *duces, comites* Zach. 3, 7. Vulgat. *ambulantes.*

Hithpah. הִתְהַלֵּךְ; part. מִתְהַלֵּךְ, f. מִתְהַלֶּכֶת; pl. m. מִתְהַלְּכִים; fut. יִתְהַלֵּךְ et יִתְהַלָּךְ, pl. cum ן parag. et in pausâ יִתְהַלָּכוּן; 1) pr. *sibi ivit,* hinc *ambulavit* Gen. 3, 8: 2 Sam. 11, 2; *ambivit, circumivit* Ex. 21, 19. Job 1, 7. Zach. 1, 10; *incessit* Ps. 35. 14, cum accus. Job 22, 14. — 2) *se gessit, vixit* Ps. 26, 3. Prov. 20, 7, etc. Not. *coram Deo, cum Deo ambulavit* i. e. vitam Deo probatam duxit. — 3) *fluxit* vinum Prov. 23, 31. — 4) *grassatus est* Prov. 24, 34. Conf. Pih. n° 2. — Deriv. הָלִיךְ, תַּהֲלוּכָה, מַהֲלָךְ, הֲלִיכָה et

הֵלֶךְ m. 1) pr. *iter, via,* hinc pro אִישׁ הֵלֶךְ, *viator,* 2 Sam. 12, 4. —2) *fluxus* 1 Sam. 14, 26.

הָלַל; part. act. pl. הוֹלְלִים; הִלּוֹ vid. mox in Hiph. fut. pl. תְּהִלּוּ; 1) *splenduit, luxit.* — 2) *gloriatus est; superbiit, impiè egit* Ps. 5, 6. 73, 3. 75, 5. — 3) *stolidus fuit.*

Pih. הִלֵּל; part: מְהַלֵּל undè plur. מְהַלְלִים; inf. הַלֵּל; fut. יְהַלֵּל, cum ה parag. יְהַלְלָה; 1) *splendere fecit, celebravit laudibus, laudavit,* cum accus. Ps. 117, 1. 145, 2, cum לְ 1 Par. 16, 36, etc. Esr. 3, 11, cum בְּ Ps. 44, 9, cum אֶל *collaudavit* aliquem alicui, commendavit Gen. 12, 15. —2) forsan *gloriatus est.* Ps. 56, 5: בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ *de Deo gloriabor (ob) verbum ejus.*

Puh. הֻלַּל, pl. in pausâ הוּלָּלוּ pro הֻלְּלוּ; part. מְהֻלָּל; fut. יְהֻלַּל; *celebratus fuit* Eze. 26, 17. Part. מְהֻלָּל *celebrandus* (Deus) Ps. 18, 4. 96, 4. 145, 3. Sed, Ps. 78, 63: *et virgines ejus non* הוּלָּלוּ *celebrabantur,* scil. epithalamiis, cùm hæc interpretatio haud satis conveniat, vers. 64, alii legere malunt הוֹלִלוּ vel הֵילִלוּ *ejulabant, lamentabantur,* LXX ἐπένθησαν.

Pohel. הוֹלֵל undè fut. יְהוֹלֵל *stultum reddet, arguet* Eccl. 7, 7. Job 12, 17. Jes. 44, 25.

Pohal. part מְהוֹלָל *insaniens* Eccl. 2, 2; pl. cum. suff. מְהוֹלָלַי *insanientes in me* i. e. insano modo mihi insultantes Ps. 102, 9.

Hiph. הֵהֵל; fut. יָהֵל; 1) *fecit lucere, splendescere* Jes. 13, 10. Job 41, 10. Eòdem forsan referendum Job 29, 3: בְּהִלּוֹ נֵרוֹ *cum lucere faceret* (Deus) *lucernam ejus;* inf. cum suff. בְּהִלּוֹ est pro בַּהֲהִלּוֹ, abjecto ה præform. Sed aliis est infin. Kal. quod. non prorsùs spernendum. —2) *lucem sparsit* Job. 31, 26.

Hithpah. הִתְהַלֵּל; part. מִתְהַלֵּל; fut. יִתְהַלֵּל; in pausâ יִתְהַלָּל; 1) *laudatus est* Prov. 31, 30. — 2) *gloriatus est, sese jactavit* 1 Reg. 20, 11. Prov. 20, 14. Seq. בְּ *de re gloriatus est* Prov. 25, 14. Ps. 34, 3. 64, 11, etc. Semel cum עִם Ps. 106, 5.

Hithpoh. הִתְהוֹלֵל; fut. יִתְהוֹלֵל, in pausâ יִתְהוֹלָל; 1) *insanivit* Jer. 25, 16. 50, 38. 51, 7. Nah. 2, 5. — 2) 1 Sam. 21, 14. — Deriv. הִלּוּל, מַהֲלָל, הוֹלֵלוֹת, הוֹלֵלָה, הֵילֵל, תְּהִלָּה, תָּהֳלָה.

הִלֵּל n. pr. viri Jud. 12, 13, 15.

הָלַם; part. act. הוֹלֵם pro הֹלֵם, quod aliis est nomen abstractum; pass. הָלוּם; infin. constr. הֲלוֹם; fut.

יַהֲלֹם, pl. cum ן parag. et in pausâ יַהֲלֹמוּן; *tudit, percussit* Jud. 5, 26. Jes. 41, 7. Ps. 74, 6. 141, 5. Metaph. Jes. 28, 1: *percussi vino*, i. e. ebrii, cf. latin. *vino sauciatus*, *mero saucius* pro ebrio, græc. οἰνοπλήξ. — 2) *contudit, diffregit* Jes. 16, 8. — 3) *dissolutus est.* 1 Sam. 14, 16: וַיֵּלֶךְ וַהֲלֹם *et magis magisque dissolvebatur, dissipabatur* exercitus. — Deriv. יַהֲלֹם מַהֲלֻמּוֹת et seq.

הוֹלֵם Jes. 41, 7. vid. rad. ipsam.

הֲלֹם pr. forsan imper. *pulsa* pede terram, hinc 1) *hîc* Gen. 16, 13. — 2) *huc* Ex. 3, 5. Jud. 18, 3: 1 Sam. 10, 22. עַד־הֲלֹם *hucusque, hactenus* 2 Sam. 7, 18: 1 Par. 17, 16.

הֶלֶם n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

הַלְמוּת f. *malleus* Jud. 5, 26.

הָם vel הָם n. pr. regionis Gen. 14, 5.

הָם vel הָם m. undè pl. cum suff. הֶמְהֶם pro הֲמֵיהֶם *strepitus*, *tumultuatio*, i. e. *turba eorum* Eze. 7, 11. Hebræi dictum volunt pro הֵם אֲשֶׁר מֵהֶם. — Rad. הָמָה.

הֵם et הֵמָּה pron. 3 pers. m. plur. *ii*, *illi*. Interdum pro femin. usurpatur ut Zach. 5, 10. Ruth. 1, 22. Cant. 6, 8, et pro 2 pers. Soph. 2, 12. Cum artic. הָהֵמָּה, הָהֵם fit demonstrativum, et haud rarò vices gerit verbi substantivi Gen. 25, 16: 1 Reg. 8, 40. 9, 20, etc.

הָמָה; part. act. הֹמֶה f. הֹמָה et הוֹמִיָּה, pl. הוֹמִים et הוֹמִיּוֹת; fut. יֶהֱמֶה, cum ה parag. (mutat. tertiâ rad. ה in י) et in pausâ יֶהֱמָיָה, pl. יֶהֱמוּ, cum ן parag. (mutat. tertiâ rad. in י) et in pausâ יֶהֱמָיוּן; ad *sonitum et strepitum quemcumque* adhibetur, hinc 1) *strepuit, fremuit, murmuravit*, etc. Sic dicitur de voce, gemitu, fremitu hominum et animalium Ps. 55, 18. 59, 7. Jes. 59, 11. Eze. 7, 16, etc. de strepitu instrumentorum Jes. 16, 11. Jer. 48, 36, pluviæ 1 Reg. 18, 41, fluctuum Ps. 46, 4. Jes. 51, 15, etc. populi tumultuantis Jes. 17, 12. Ps. 46, 7 etc., undè poët. הֹמִיּוֹת *loca strepentia*, i. e. plateæ Prov. 1, 21; de animo inquieto, sollicitudine, curis agitato Jer. 4, 19. Ps. 42, 6, etc. — 2) transit. *fecit strepere, tumultuari* Prov. 20, 1. — Deriv. הָם vel הֵם, הֶמְיָה, הָמוֹן.

הֵמָּה vid. הֵם.

הָמוֹן m. sed f. Job 31, 34. constr. הֲמוֹן; suff. הֲמֹנוֹ; pl. הֲמֹנִים; suff. הֲמֹנֶיהָ; 1) *strepitus* imbris 1 Reg. 18, 41, cantantium Eze. 26, 13, maximè multitudinis 1 Sam. 4, 14. Job 39, 7, etc. — Hinc 2) *multitudo* hominum ipsa Gen. 17, 4. Jud. 4, 7. Jes. 13, 4; etc., it. aquarum *copia* Jer. 10, 13. 51, 16. — 3) *copiæ, opes, divitiæ* Jes. 60, 4. Ps. 37, 16. Eccl. 5, 9. — 4) *animi commotio* Jes. 63, 15. — Rad. הָמָה.

הֲמוֹנָה n. propheticum urbis Eze. 39, 16.

הֶמְיָה f. constr. הֶמְיַת; *strepitus* citharæ Jes. 14, 11. — Rad. הָמָה.

הֲמֻלָּה et הֲמוּלָּה f. *strepitus* Jer. 11, 16. Eze. 1, 24. — Rad. המל.

הָמַם; 1 pers. s. הַמּוֹתִי; infin. cum suff. הֻמָּם; fut. יָהֹם, conv. וַיָּהָם, יְהֻמֵּם; pr. forsan ut הוּם et הָמָה *perstrepuit*, sed maximè transit. *perstrepere fecit*, hinc 1) *commovit, agitavit, impulit* rotas Jes. 28, 28. — 2) *perturbavit, dissipavit, fugavit* hos-

tes Ex. 14, 24. Jos. 10, 10. Ps. 18, 15, etc. — Indè 3) *penitùs extinxit. delevit* Deut. 2, 15. Jer. 51, 34. Esth. 9, 24.

הָמַן undè inf. cum suff. הֲמָנְכֶם *tumultuari vestrûm* Eze. 5, 7. Cf. vicin. הָמָה, eujus ipsum nomen verbale esse rabbini existimant.

הָמָן n. pr. viri Esth. 3, 1 seq.

הֲמָסִים m. pl. *cremia, stipulæ* Jes. 64, 1. — Rad. המס.

הֵן pron. 3 pers. f. pl. *eæ, illæ*. Ubiquè cum præfixis. לָהֵן, כָּהֵן, בָּהֵן, מֵהֵן. Sic Gen. 19, 20. Eze. 16, 4. 18, 14. Ruth. 1, 13. Quoties pronom. separatum est, toties præ se fert ה parag. הֵנָּה quod vid.

הֵן seq. Makkeph הֶן־; 1) adv. seu interj. demonstrandi: *en, ecce!* Gen. 3, 22. Job 8, 19, etc. Sed frequentius cum ה parag. הִנֵּה quod vid. — 2) partic. interrogat. indirectæ: *num, an* Jer. 2, 10. — 3) partic. condition. *si* Ex. 8, 22. Lev. 25, 20. Jes. 54, 3. Jer. 3, 1. Job 40, 25.

הֵנָּה 1) pron. 3 pers. f. pl. *eæ, illæ* Gen. 41, 19. Jer. 34, 17, it. *ipsæ* Gen. 33, 6, et sic cum artic. הָהֵנָּה 1 Sam. 17, 28. Sæpè includit verbum substant. vel pro eo ponitur Gen. 6, 2. 41, 6, etc. — 2) adv. loci (compos. ex הֵן *ecce* et ה parag. locali) — a) *huc, horsum* Gen. 45, 8. Jos. 3, 9, repetitum *huc, illuc* Jos. 8, 20: 2 Reg. 8, 4, etc. — b) *hîc* Gen. 21, 29, repetitum *hîc, illic* 1 Reg. 20, 40.

הִנֵּה rariùs הִנֶּה Gen. 19, 2 (compos. ex הֵן et ה parag.); eum suff. הִנְנִי, in pausâ הִנֵּנִי et cum נ epenthet. הִנֵּנִי *ecce me;* הִנְּךָ, semel הִנְּכָה 2 Reg. 7, 2, fem. הִנָּךְ *ecce tu;* הִנּוֹ *ecce eum, eccum;* הִנֵּנוּ, in pausâ הִנֶּנּוּ et cum נ epenthet. הִנֵּנוּ *ecce nos;* הִנְּכֶם *ecce vos;* הִנָּם *ecce illos*. Notand. הִנֵּה cum suffixis in oratione vividiori præmitti sæpissimè participio, ubi hoc pro verbo finito est, maximè pro futuro. Gen. 20, 3: הִנְּךָ מֵת *ecce te moriturum, tu moriturus es* Jes. 3, 1. Jer. 8, 17, etc.; pro præterito Gen. 37, 7: 1 Par. 11, 25, pro præsente Gen. 16, 14. Ex. 34, 11. Rariùs sequitur verbum finitum, ut Jes. 28, 16: הִנְנִי יִסַּד *ecce me, qui fundavit*, pro יִסַּדְתִּי vel יֹסֵד.

הֲנָחָה f. *quietis concessio, quies* Esth. 2, 18, — Verbale Hiph. à rad. נוּחַ.

הִנֹּם, vid. in גַּי, pag. 131.

הֵנַע n. pr. urbis in Mesopotamiâ 2 Reg. 18, 34. 19, 13. Jes. 37, 13.

הָסָה in Kal inus. (vicin. חָשָׁה). Pih. imper. apoc. הַס, in pausâ הָס *sile!* Jud. 3, 19. Hab. 2, 20. Soph. 1, 7. Amos 6, 10. Zach. 2, 17, sed Amos 8, 3 quibusdam est adv. *tacitè*. Plur. הַסּוּ *silete* Neh. 8, 11.

Hiph. fut. conv. וַיַּהַס *silere fecit, sedavit* populum Num. 13, 30.

הֲפוּגָה f. undè pl. הֲפֻגוֹת *intermissiones* Thren. 3, 49. — Rad. פוג.

הָפַךְ; partic. act. הֹפֵךְ; cum י parag. הֹפְכִי; pass. f. הֲפוּכָה; inf. abs. הָפוֹךְ, constr. הֲפֹךְ, suff. הָפְכִּי; fut. יַהֲפֹךְ; 1) *vertit, invertit, versavit* 2 Reg. 21, 13. Hos. 7, 8. Cum יָד, *vertit manum* vel *latus*, i. e. *reversus est* 1 Reg. 22, 34: 2 Chron. 18, 33. It. intrans. *vertit se* 2 Reg. 5, 26, hinc *terga vertit, fugit* Jud. 20, 39, 41. Ps. 78, 9. — 2) *evertit, subvertit* Gen. 19, 21, Deut. 29. 22, seq. בְּ

Amos 4, 11. — 3) *convertit*, *mutavit* Ps. 105, 25. Seq. לְ *in aliquid* Ps. 66, 6. Jer. 31, 13, etc. Intrans. *mutatus est in*, *evasit* Lev. 13, 3, 4. 10, 13, 20. — 4) *pervertit* Jer. 23, 36, et intrans. *perversus fuit.* Jes. 29, 16.

Niph. נֶהְפַּךְ; part. fem. in pausâ נֶהְפָּכֶת; infin. abs. נַהֲפוֹךְ; fut. יֵהָפֵךְ; 1) *vertit se* Jos. 8, 20, metaph. נֶהְפַּךְ בִּלְשֹׁנוֹ *versutæ linguæ fuit* Prov. 17, 20. Seq. בְּ *vertit se contra aliquem* Job 19, 9, עַל *ad aliquem* 1 Sam. 4, 19. Jes. 60, 5, it. seq. לְ Thren. 5, 2. — 2) *eversus est* Jon. 3, 4. — 3) *conversus*, *mutatus est*, seq. לְ Ex. 7, 15. Lev. 13, 16, 17, seq. accus. Lev. 13, 16; spec. in malam partem, *degeneravit* Jer. 2, 21.

Hoph. הָהְפַּךְ *conversus est*, *irruit* in aliquem Job 30, 15.

Hithpah. part. מִתְהַפֵּךְ, f. מִתְהַפֶּכֶת; fut. הִתְהַפֵּךְ; 1) *vertit se* continuò, *micuit* de gladio Gen. 3, 24. — 2) *mutavit se* Job 38, 14. — 3) *volvit se* Job 37, 12. Jud. 7, 13. — Deriv. מַהְפֵּכָה, מַהְפֶּכֶת, תַּהְפּוּכָה et statim seq.

הֵפֶךְ et הֶפֶךְ m. *inversum* i. e. *contrarium* Eze. 16, 34.

הֲפֵכָה f. *subversio* Gen. 19, 29.

הֲפַכְפַּךְ m. *tortuosus* Prov. 21, 8.

הַצָּלָה f. *ereptio, liberatio* Esth. 4, 14. — Rad. נָצַל.

הֹצֶן m. Eze. 23, 24, forsan. ut Targum et Kimchi *arma bellica*. Syr. *armati*, Vulgat. *instructi*. Plures codices חצן habent. — Rad. הצן.

הַר m. cum artic. הָהָר, cum ה locali הָרָה semel הָרָה Gen. 14, 10; suff. הַרְכֶם; pl. הָרִים, semel הָרֵי quod tamen aliis est pl. cum suff. *montes mei* Zach. 14, 5; constr. הָרֵי; suff. הָרָיו; *mons* Gen. 10, 30. Deut. 33, 19, etc. Sed sæpè est *tractus montanus* Jos. 10, 40. 11, 2, 16. Jud. 1, 9, etc. — הַר חֶרֶס n. pr. oppid. Samaritanorum Jud. 1, 35. הַר יְעָרִים, vid. יַעַר.

הֹר vid. הוֹר.

הָרָא n. pr. regionis in Assyriorum regno 1 Chron. 5, 26.

הַרְאֵל ut אֲרִיאֵל quod vid.

הָרַג; part. act. הֹרֵג, pl. הֹרְגִים; pass. הָרוּג, pl. הֲרוּגִים et הֲרֻגִים; inf. abs. הָרוֹג, constr. הֲרֹג, suff. הָרְגוֹ, הָרְגְךָ et in pausâ הָרְגֶךָ; imper. הֲרֹג, pl. הִרְגוּ, in pausâ הֲרֹגוּ; fut. יַהֲרֹג; *occidit, interfecit* quocumque modo, sive gladio, sive saxo conjecto. Indè tribuitur etiam pesti Jer. 18, 21, viperæ Job 20, 16, grandini Ps. 78, 47, mœrori Job 5, 2. Constr. plerumque cum accus. raró seq. לְ 2 Sam. 3, 30. Job 5, 2, et seq. בְּ quod forsan signif. *cædem fecit inter* Ps. 78, 31: 2 Chron. 28, 9.

Niph. inf. הָרֵג Eze. 26, 15 ubi cum præfix. בְּ et exclus. præform. ה, legitur בְּהֵרֵג *dum occiditur* pro בְּהֵהָרֵג: fut. יֵהָרֵג *occidetur* Thren. 2, 20, pl. f. תֵּהָרַגְנָה *occidentur* Eze. 26, 6.

Puh. הֹרַג undè in pausâ הֹרָג *occisus est* Jes. 27, 7. Ps. 44, 23. — Deriv. seq.

הֶרֶג m. *occisio, cædes* Jes. 27, 7. Prov. 24, 11. Esth. 9, 5, etc.

הֲרֵגָה f. id. Jer. 7, 34, 12, 3. 19, 6. Zach. 11, 4, 7.

הָרָה; part. act. f. הוֹרָה, suff. הוֹרָתִי; infin. abs. הָרֹה et הָרוֹ; fut. תַּהֲרֶה undè cum ו conv. וַתַּהַר; 1) *concepit, gravida facta est* mulier

Gen. 4, 1, etc. seq. לְ viri ex quo illa concepit Gen. 38, 18, 25. Partic. f. הוֹרָה *genitrix, mater* Cant. 3, 4. Hos. 2, 7. De הוֹרִים Gen. 49, 26, vid. הוֹר — 2) metaph. *animo concepit,* hinc *meditatus molitus est* aliquid Jes. 33, 11. 59, 4. Job 15, 35.

Puh. הֹרָה *conceptus est* Job 3, 3.

Pohel הֹרָה undè inf. abs. הֹרוֹ *concipiendo* Jes. 59, 13. — Deriv. seq.

הָרָה f. constr. הָרַת; plur. הָרוֹת, suff. הָרוֹתֶיהָ, הָרוֹתֵיהֶם (formæ daguessandæ); *gravida, prægnans* Gen. 16, 11. Ex. 21, 22: 2 Reg. 8, 12. 15, 14. Jer. 20, 17, etc.

הֵרוֹן m. undè cum suff. f. הֵרֹנֵךְ *graviditas tua,* vel potius *dolores graviditatis tuæ* Gen. 3, 16.

הָרִיָּה f. undè pl. cum suff. הָרִיּוֹתָיו *gravidæ ejus* Hos. 14, 1.

הֵרָיוֹן m. *conceptus* Ruth 4, 13. Hos. 9, 11.

הֲרִיסָה fem. undè plur. cum suff. הֲרִיסוֹתָיו *quæ destructæ sunt ejus,* i. e. domus ejus destructæ Amos 9, 11. — Rad. הָרַס.

הֲרִיסוּת fem. cum suff. f. הֲרִיסֻתֵךְ *destructio tua* Jes. 49, 19. — Rad. הָרַס.

הֹרָם n. pr. viri Jos. 10, 33.

הָרֻם n. pr. viri 1 Chron. 4, 8.

הַרְמוֹן ut אַרְמוֹן, undè cum ה locali הַרְמוֹנָה *in palatium* Amos 4, 3. Quibusd. est nom. pr. — Rad. הרם.

הָרָן n. pr. viror. Gen. 11, 26, 27: 1 Par. 23, 9. בֵּית הָרָן vid. pag. 92.

הָרַס; part. act. הֹרֵס, pass. הָרוּס; inf. constr. הֲרוֹס; imper. הֲרֹס, cum Makkeph הֲרָס־, cum suff. f. הָרְסָהּ; fut. יֶהֱרֹס et יַהֲרֹס, cum suff. et in pausâ יֶהֶרְסֶךָּ, plur. יֶהֶרְסוּ, in pausâ יֶהֱרֹסוּ; 1) *diruit, destruxit* sæpius domos, urbes, mœnia. Alibi *excussit dentes* Ps. 58, 7, *decussit, deturbavit* aliquem de statione Jes. 22, 19, *perdidit* populum Ex. 15, 7, et hinc regnum, ut Prov. 29, 4 ubi sensus est: *rex justitiâ stabilit regnum, sed qui largitiones amat,* i. e. ubi rex est injustus, *diruit, perdit illud.* Regnum comparatur ædificio, quod rege justo stabilitur, rege injusto subvertitur et corruit. — 2) intrans. *irruit, irrupit* Ex. 19, 21, 24.

Niph. נֶהֱרַס; part. נֶהֱרָס undè f. pl. נֶהֱרָסוֹת; fut. יֵהָרֵס *dirutus, destructus est* Eze. 30, 4. 38, 20. Joel 1, 17. Ps. 11, 3.

Pih. part. m. pl. cum suff. fem. מְהָרְסַיִךְ *destruentes te, destructores tui* Jes. 49, 17; inf. הָרֵס *destruendo,* et fut. cum suff. תְּהָרְסֵם *dirues eos* Ex. 23, 24. — Deriv. הֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, et

הֶרֶס m. *destructio* Jes. 19, 18 ubi *civitas destructionis vocabitur una* (harum quinque urbium), i. e. diructur una, etc. ad Leontopolin referunt. Sed probabilius legend. quod plures habent codices חֶרֶס *sol,* undè *civitas solis;* sic Symmach. et Vulgat.

הָרָר m. undè cum suff. הֲרָרִי *mons meus* Jer. 17, 3.

הֶרֶר masc. undè cum suff. הֲרָרִי, הֲרָרָם; pl. הֲרָרִים, undè constr. הַרְרֵי, suff. הֲרָרֶיהָ; *mons* Gen. 14, 6. Num. 23, 7. Deut. 8, 9. Ps. 30, 8.

הָרָרִי et הֲרָרִי *montanus* cognomen viri cujusdam 2 Sam. 23, 11, 33.

הָשֵׁם n. pr. viri 1 Par. 11, 34, quod יָשֵׁן 2 Sam. 23, 32.

הַשְׁמָעוּת f. *auditus*. Eze. 24, 26 : לְהַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם *ut audiant aures*. — Rad. שָׁמַע.

הִתּוּךְ m. *liquatio* Eze. 22, 22. — Rad. נָתַךְ.

הֲתָךְ n. pr. viri Esth. 4, 5.

הָתַל radix de quâ nonnulla prænotanda sunt. Secundaria videtur atque orta ex Hiph. verbi תָּלַל, ita quidem ut plurimæ formæ originem à תלל prodant, in aliis autem littera ה naturam radicalis induat. Prius locum habet in præter. הֵתֶל Gen. 31, 7 retracto accentu pro הֵתֵל; 2 pers. הֵתַלְתְּ Jud. 16, 10; inf. הָתֵל Ex. 8, 25; fut. pl. תְּהָתֵלּוּ Job 13, 9 (quæ formæ cunctæ sunt conjugat. Hiph. à תָּלַל, etsi plerique eas haud secus ac sequentes, excepto הוּתַל quod ad Puh. radicis הָתַל referunt, ad Pih. ejusdem התל pertinere existiment); præter. הוּתַל Jes. 44, 20 (quod verum est Hoph. ejusdem תלל); posterius in יְהֻתַּל 1 Reg. 18, 27, plur. יְהָתֵלּוּ Jer. 9, 4, et deriv. הֲתֻלִים, מַהֲתַלּוֹת (in quibus ה utpote radicale, servatum est). — 1) *fefellit* seq. בְּ Gen. 31, 7. Jud. 16, 10, 13, 15. Jer. 9, 4. Job 13, 9. — 2) *delusit, illusit* 1 Reg. 18, 27, pass. *illusum, seductum est* Jes. 44, 20.

הֲתֻלִים m. pl. *illusiones, ludibria* Job 17, 2.

הָתַת undè Pih. fut. pl. תְּהוֹתְתוּ forsan ut Vulgat. *irruitis* Ps. 62, 4. LXX ἐπιτίθεσθε; Aquila ἐπιβουλεύετε. Sed Symmach. ματαιοπονήσετε; sic ferè Aben-Ezra et Kimchi *pravitates cogitatis*, referentes verbum ad nomen הַוּוֹת *pravitates*. Quidam statuunt radicem הוּת in arab. *clamavit, inclamavit*, sed parùm aptè.

ו

ו Sexta alphabeti littera hebraicè וו *Vav* sonans; in numeralibus valet *sex*. De ejus duplici munere, vocalis scilicet et consonantis vid. grammaticos; illud tantùm hîc monebimus, hanc litteram quatenus officio consonantis fungitur, ab initio radicum rarissimam esse, siquidem ubique י in ejus locum substituitur, יָלַד pro וָלַד; in medio vocum modò mobilem, modò quiescentem esse, in fine autem sæpiùs quiescere.

וְ, sed וּ generatim seq. Schevâ mobili vel litteris labial. פ, מ, ב; et וָ antè monosyllaba, nec non antè polysyllaba ab initio munita accentu maximè disjunctivo (De exception. vid. grammaticos). Particula vocum initio præfixa quæ, etsi unam per se vim habeat, copulandi scilicet, omnibus ferè, quibus gaudent linguæ cultiores, particulis exprimi necesse est. Hinc verti debet per — 1) conjunct. a) copulativas *et*, *ac*, *atque* Gen. 1, 1, 2, 3, *etiam* Gen. 2, 12. Prov. 24, 27, *et quidem* Ps. 68, 10. — b) conclusiv. *itaquè*, *igitur* Eze. 18, 32. Zach. 2, 10. — c) adversativ. *sed, verùm* Gen. 1, 10. Ps. 44, 18, *tamen, verumtamen* Ex. 4, 8. Ps. 44, 18, *et tamen, cum tamen,* quandò membrum præcedenti adversans subnectit Gen. 26, 27. Jer. 5, 21. — d) disjunctiv. *aut, vel, sive* Ex. 21, 17. Jud. 11, 31. Prov. 20, 20. — e) causal. *nam, enim* Gen. 6, 17. Ps. 7,

10, *quia* Ps. 60, 12. Jes. 39, 1, *siquidem* Jud. 16, 15. Ps. 65, 10, *quòd* post verba videndi, sciendi Gen. 47, 6, *ita ut* Num. 23, 19. — f) concessiv. *etsi, quamvis* Eze. 14, 18. Mal. 2, 14 — 2) adverbia a) ordinis *præterea, insuper* Gen. 1, 29, *iterùm* Zach. 2. 5, *denique, tandem* Lev. 4, 12. — b) negandi post aliam negationem *neque* Ex. 20, 4. — c) similitudinis *sicut, ut* Prov. 25, 25. Job 5, 7. — 3) præposit. *cum, unà cum* Ruth 1, 6. — 4) particul. explicativ. *isque, nempè, inquam, idest* Gen. 9, 11 : 1 Sam. 28, 3. 17, 40. Ps. 68, 10. — 5) Apodosin incipit, ubi per *tunc*, german. *so, da, dann*, gall. *dans ce cas, cela posé* Gen. 3, 5, etc. Sæpè præcedit אִם Jud. 4, 18. Ps. 78, 34. — Nonnunquàm ope ו connectuntur nomina, quorum alterum ex primo, utpote regente pendet, ut Job 10, 17: *successiones et agmen*, pro *agmina sibi continuò succedentia*. 2 Par. 16, 14. Sed perrara sunt hujus figuræ hendiadeos (ἓν διὰ δυοῖν), ut vocant, exempla. Itaque huc non placet referre Gen. 1, 14, 3, 16.

וַ, sed וָ ante gutturales futuris præfixum his imperfecti vim tribuit, seu fut. in imperf. vertit, et propterea *Vav conversivum* nuncupatur. Ortum est ex verbo substant. הָוָה, sed vid. grammatic. Unum solummodò hîc notandum volumus, nempè Vav convers. creberrimè includere etiam copulativum, adeò ut וַיֹּאמֶר *et dicebat*, sit pro וְוַיֹּאמֶר quod nunquàm occurrit, et propterea semper ab initio sententiarum poni; non tamen ubiquè; reperitur enim futur. convers. etiam ab initio integrorum librorum, ubi nulla prorsus intercedit conjunctio cum antecedentibus, ut Ruth 1, 1. Esth. 1, 1. Equidem Ex. 1, 1 : 1 Reg. 1, 1. Esra. 1, 1 Vav copulativum ab initio est, sed in his continuantur antecedentium librorum historiæ.

וְדָן n. pr. loci in Arabiâ Eze. 27, 19.

וָהֵב Num. 21, 14. n. pr. loci est juxta quosdam. Nonnulli codices vocabula את והב conjunctim referunt אֶתְוָאֵב (ut jam Kimchi in veteribus manuscriptis legerat)[1], quod esset aram. Ethpah. verbi יְהַב, undè vertendum *Deus dedit se in turbine*.

וָו m. undè pl. וָוִים, constr. וָוֵי, suff. וָוֵיהֶם; *clavus, uncinus, paxillus*. Legitur tantummodò in libro Ex. cap. 26. 27. 36. 38 ubi dicitur de clavis, ex quibus tentorii sacri vela suspendebantur. — Etymon latet.

וָזָר m. *criminibus prægravatus* Prov. 21, 8, ubi sensus est forsan: *vir sceleratus vias tenet contortas, perversus*. De quo vid. Schultens in Comment. ad hunc locum; sed vulgò ו ut copulat. habetur. — Rad. וזר in arab. *portavit onus*, et metaphor. *crimine onustus fuit*.

וַיְזָתָא n. pr. viri Esth. 9, 9.

וָלָד m. *proles* Gen. 11, 30.

וָלֶד m. in pausâ וָלָד id. 2 Sam. 6, 23, sed in Keri יֶלֶד.

וַנְיָה n. pr. viri Esr. 10, 36.

וָפְסִי n. pr. viri Num. 13, 14.

וַשְׁנִי n. pr. viri 1 Par. 6, 13.

וַשְׁתִּי n. pr. mulieris Esth. 1. 9.

ז

ז septima alphabeti littera hebraïcè זַיִן *Zayin* sonans; in numeralibus valet *septem*. — Permutatur intendùm in ץ, ס, et, quod maximè patet ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, in ד.

זְאֵב m. plur. זְאֵבִים, constr. זְאֵבֵי: 1) *lupus* Gen. 29, 47. Jes. 11, 6, etc. זְאֵבֵי עֶרֶב *lupi vespertini*, i. e. vespere noctuque prædæ invigilantes Jer. 5, 6. Soph. 3, 3. — 2) n. pr. viri Jud. 7, 25. 8, 3. Ps. 83, 12. — Rad. זאב.

זֹאת *hæc*, f. pronom. זֶה q. v.

זָבַד *donavit* ut in chald. et syr. Gen. 30, 20. — Deriv. seq.

זֶבֶד m. *donum* Gen. 30, 20.

זָבָד n. pr. viror. 1 Par. 2, 36, etc. 2 Par. 24, 26 ubi idem vir, qui 2 Reg. 12, 22 יְהוֹזָבָד legitur.

זַבְדִּי n. pr. viror. Jos. 7, 1 in loco parall. 1 Par. 2, 6 זִמְרִי. Neh. 11, 17, etc.

זַבְדִּיאֵל n. pr. viri Neh. 11, 14.

זְבַדְיָה n. pr. viror. 1 Par. 8, 15.

זְבַדְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 26, 2, etc.

זְבוּב m. pl. זְבוּבִים undè constr. זְבוּבֵי; *musca* Jes. 7, 18. Eccl. 10, 1: *muscæ mortis* sunt muscæ mortiferæ, venenosæ. בַּעַל זְבוּב vid. p. 103. — Rad. זבב.

זָבוּד n. pr. viri 1 Reg. 4, 5.

זְבוּדָה n. pr. mulier. 2 Reg. 23, 36, in Keri, sed זְבִידָה in Chethib.

זְבוּל et זְבֻל m. cum ה local. זְבֻלָה; *habitatio*, *domicilium* 1 Reg. 8, 13. Jes. 63, 15. Hab. 3, 11. Ps. 49, 15: 2 Par. 6, 2. — 2) n. pr. viri Jud. 9, 28. — Rad. זָבַל.

זְבֻלוּן, זְבוּלֻן, זְבוּלוּן; n. pr. filii Jacobi; it. tribûs; nom. gent. זְבוּלֹנִי Gen. 30, 21. Jos. 19, 10-16. Num. 26, 27.

זָבַח; part. act. זֹבֵחַ, pl. זֹבְחִים, constr. זֹבְחֵי; infin. constr. זְבֹחַ, cum suff. זָבְחוֹ; imper. זְבַח; fut. יִזְבַּח; cum ה parag. יִזְבְּחָה; 1) *mactavit* in genere Gen. 31, 54: 1 Sam. 28, 24. Eze. 39, 17, etc. — 2) *mactavit ad sacrificium*, *sacrificavit*, *immolavit* 1 Sam. 1, 4. Eze. 16, 20, cum לְ 1 Reg. 8, 63, et לִפְנֵי Lev. 9, 4, nomini Dei vel idolorum præmisso.

Pih. זִבַּח; part. מְזַבֵּחַ, pl. מְזַבְּחִים, fem. מְזַבְּחוֹת; inf. זַבֵּחַ; fut. יְזַבֵּחַ; *sacrificavit* 1 Reg. 12, 32: 2 Reg. 12. 4, Plerumque iterativè usurpatur de sacrificandi consuetudine 1 Reg. 3, 2. 11, 8. Hos. 4, 14, etc. — Deriv. מִזְבֵּחַ et

זֶבַח m. suff. זִבְחִי; plur. זְבָחִים, constr. זִבְחֵי, suff. זִבְחֵינוּ; fem. cum suff. זִבְחֹתָם; 1) pr. *mactatio*, hinc *quod mactatur*, et *epulæ ex mactatis animalibus* Gen. 31, 54. Eze. 39, 17. Prov. 17, 1. — 2) *sacrificium*, *hostia*, *victima*. Opponitur sacrificio incruento (מִנְחָה) 1 Sam. 2, 29. Ps. 40, 7, et holocausto (עוֹלָה) in quo tota victima cremanda erat, quippè de victimâ comedere licebat Ex. 10, 25, etc. — 3) n. pr. viri Jud. 8, 5. Ps. 83, 12.

זַבַּי n. pr. viri Esr. 10, 28. Neh. 3, 20 in Keri forsan mendosa scriptura, pro זַכַּי ut Esr. 2, 9. Neh. 7, 14 legitur.

זְבִידָה vid. זְבוּדָה.

זְבִינָה n. pr. viri Esr. 10, 43.

זָבַל, undè fut. cum suff. יִזְבְּלֵנִי *habitabit me*, i. e. cohabitabit mecum Gen. 30, 20. — Deriv. זְבוּל.

זְבֻל, זְבֻלוּן, זְבוּלוּן, vid. זְבוּל.

זָג m. *pellicula uvæ* Num. 6, 4. — Rad. זוג זגג forsan ut chald. זגג *clarus, pellucidus fuit*; cf. samar. זגג ut hebr. זָכַךְ *purus fuit*. Cf. etiam זְכוּכִית.

זֵד m. pl. זֵדִים pr. *tumidus, inflatus*; hinc *superbus, protervus, impius* Jes. 13, 11. Jer. 43, 2. Ps. 19, 14, etc. — Rad., זיד, זוד.

זָדוֹן m. constr. זְדוֹן; suff. זְדֹנְךָ; *tumor, superbia, protervia* Deut. 17, 12. Jer. 49, 16. 1 Sam. 17, 28, etc. — Rad. זדה id quod זוּד.

זֶה m. f. זֹאת, rarius זֹה, זוֹ, semel זֹאתָה Jer. 26, 6 in Chethib; cum artic. הַזֶּה; plur. אֵלֶּה; 1) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc* Gen. 3, 1. Mich. 5, 4, etc. Ponitur vel seorsum, vel cum substant. ita quidem ut plerumque, pariter atque adjectiva, substantivum sequatur et articulo munitum sit, ubicumque substantivum hunc sibi præfixum habet, ut הַדָּבָר הַזֶּה *hoc verbum*, בַּיּוֹם הַזֶּה *hoc die*. Alibi זֶה sine articulo præmittitur nomini, vel ubi in pronom. continetur prædicatum propositionis, זֶה הַדָּבָר *hoc* (est) *verbum* Ex. 35, 4. Jud. 4, 14; vel ubi pronom. est cum emphasi demonstrativum Ps. 104, 25: זֶה הַיָּם הַגָּדוֹל (ecce!) *hoc mare magnum*. Sic Jos. 9, 12. Jud. 5, 5. Ps. 48, 15, etc. Nonnunquam contemptim *iste* Ex. 32, 1, 23: 1 Sam. 10, 27. Auget vim pronominum et adverbior. מִי זֶה *quisnam iste*? Jes. 63, 1. מַה־זֶּה *quidnam, quid tandem*? Gen. 27, 20. אֵי זֶה *ubinam*? 1 Sam. 9, 18. Raró postponitur Gen. 27, 21. Dan. 10, 17. Cæterum refertur ad antecedentia Eccl. 6, 9, sed sæpius ad consequentia Gen. 5, 1. Ex. 30, 13. Ps. 7, 4. Jes. 56, 2, etc. Ita plur. אֵלֶּה quod vid. — Repet. זֶה — זֶה *hic, ille; unus, alter* 1 Reg. 22, 20. Job 1, 16. זֶה אֶל־זֶה *unus ad alterum* Jes. 6, 3. — 2) poët. quandoque ponitur pro אֲשֶׁר ut germ. *der* pro *welcher*, Ps. 104, 8: *ad locum* זֶה יָסַדְתָּ *quem fundasti* Prov. 23, 22. Job 15, 17. Ps. 78, 54. Hinc ut אֲשֶׁר pro plur. usurpatur Job 19, 19. — 3) *hic locus* Gen. 38, 21: בָּזֶה *in hoc loco* Ex. 24, 14. מִזֶּה וּמִזֶּה *hinc* Gen. 37, 17, etc. מִזֶּה וּמִזֶּה *hinc et hinc, utrinquè* Num. 22, 24. Jos. 8, 33, it. *hoc tempus* Esth. 2, 13: בָּזֶה *hoc tempore*. — Quod post Noldium (*Concord. Particul. hebr.*) addunt nonnulli quibus adstipulatur Gesenius, זֶה abire in adverb. loci et temporis, id falsum omninò est, et in cunctis, ad quæ provocant, exemplis vocabulum hebr. nonnisi pronominis demonstrativi officio fungitur, ita quidem in Mich. 5, 4: 1 Reg. 17, 24. Gen. 27, 36. 31, 38, etc.

זָהָב m. constr. זְהַב, semel זֲהַב Gen. 2, 12; suff. זְהָבִי; 1) *aurum* Jos. 7, 21. Ps. 72, 15. Joel 4, 5. Ubi numeri antecedunt, metonym. est *pondus aureum, aureus nummus* Gen. 24, 22: 2 Reg. 5, 5. — 2) metaph. *res fulgens, splendens*, ut cœlum Job 37, 22, vinum Jer. 51, 7, oleum Zach. 4, 12. — Rad. זהב id quod צָהַב *splenduit*.

זָהַם in Kal inusit. Pih. זִהֵם *fastidivit, aversatus est* ut sordidum; hunc sensum commendant tum contextus, tum dialecti chald. syr. arab. Præter. fem. cum suff. זִהֲמַתּוּ לָחֶם *aversatur eum panem* Job 33, 20, ubi redundat suffix. *eum*, ut sæpè accidit.

זָהַם n. pr. viri 2 Par. 11, 19.

זָהַר in Kal. inus. Sed forsan ut in arab. *splenduit, luxit*, quod affine verbum hebr. צהר significare, ex derivatis liquidò patet.

Niph. נִזְהַר; part. נִזְהָר; infin. et imper. הִזָּהֵר; pr. *illustratus est*, hinc metaph. *edoctus, admonitus est* Ps. 19, 12, it. *admonitionem admisit, commonefactus est* Eccl. 4, 13. 12, 12. Eze. 33, 4, 5, 6.

Hiph. הִזְהִיר; infin. הַזְהִיר; fut. יַזְהִיר, 1) *illustravit*, metaph. *docuit* cum dupl. accus. Ex. 18, 20, *edocuit* 2 Chron. 19, 10, *monuit*, *admonuit* Eze. 33, 3, seq. מִן *dehortatus est* (*détourner de*) Lev. 15, 31. Eze. 3, 18. Sed Eze. 3, 17. 33, 7: הִזְהַרְתָּ אֹתָם מִמֶּנִּי *admoneas eos nomine meo* (*de ma part*). — 2) intrans. *splenduit, fulsit*, propr. *lucem sparsit* Dan. 12, 3. — Indè

זֹהַר m. *splendor* cœli Eze. 8, 2. Dan. 12, 3.

זִו m. ut זִיו (quod multi libri exhibent) *splendor*, imprimis florum; hinc 1 Reg. 6, 1, 37: *mensis florum* seu *mensis secundus* Hebr. à novilunio Maii ad Junii novilunium (secundum Rabb. à novil. Aprilis ad novil. Maii). — Forsan זִיו est pro זְהִיו à Rad. זהה, collat. syr. זהא *superbivit* Ethpah. *splendidus, nitidus factus est*, et arab. verb. זַהָא pro זָהַר *nituit, pulcher fuit*, it. nomen זַהַר *nitor, pulchritudo* maximè florum, *flos* ipse.

זו pronomen vid. זֶה.

זוּ c. ut זֶה et זֹאת; 1) pron. demonstr. *hic, hæc, hoc* Ps. 12, 2. Hos. 7, 16. Hab. 1, 11. — 2) sæpius pro אֲשֶׁר nullo generis et numeri discrimine habito Ex. 15, 13. Jes. 43, 21. Ps. 9, 16. 10, 2. 17, 9.

זוּב; part. act. זָב, f. זָבָה, constr. זָבַת; fut. יָזוּב, plur. יָזֻבוּ; 1) *fluere* de aquâ Jes. 48, 21. Ps. 78, 20, de fluxu seminis virilis seu gonorrhæâ et sanguinis feminarum menstrui Lev. 15, 2, 25. Metonym. de rebus et personis, in quibus aliquid fluit Lev. 15, 4 seq. 22, 4. Num. 5, 2: 2 Sam. 3, 29, sed maximè de affluentiâ et redundantiâ, et tunc constr. cum accus. rei quâ affluitur vel redundatur Ex. 3, 8. Lev. 20, 24, etc. — 2) ut דָּאַב *diffluere, contabescere, mori* Thren. 4, 9. — Indè

זוֹב m. suff. זוֹבוֹ; *fluxis* sanguinis menstrui Lev. 15, 16 seq., seminis virilis Lev. 15, 1-15.

זוּד vel **זִיד**; præt. זָד. f. זָדָה; pl. m. זָדוּ; pr. *intumescere, effervescere, ebullire* de aquâ; hinc metaph. *tumere, efferre se, superbire*, de animo, ideòque *protervè, scelestè agere*, in aliquem seq. עַל Ex. 18, 11, אֶל Jer. 50, 29.

Niph. part. נָזִיד *coctum, ferculum* Gen. 25, 29.

Hiph. הֵזִיד; fut. יָזִיד, conv. וַיָּזֶד; pl. cum ן parag. יְזִידוּן 1) *coxit* Gen. 25, 29. — 2) *protervè, scelestè egit* Ex. 21, 14. Deut. 1, 43. 17, 13. Neh.

9, 10, etc. — Derivat. זֵד, זָדוֹן, זֵידוֹנִים.

זוּזִים n. pr. populi ad fines Palæstinæ habitantis Gen. 14, 5.

זָוִיּוֹת f. pl. *anguli* aræ Zach. 9, 15. Metonym. de columnis angularibus palatii. Ps. 144, 12: *filiæ nostræ sunt quasi columnæ angulares* pulchrè *exsculptæ*. — Rad. זוה.

זוֹחֵת n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

זוּל 1) pr. forsan *removere*; — 2) *vilipendere* Jes. 46, 6. part. plur. הַזָּלִים זָהָב מִכִּיס *vilipendentes*, i. e. tanquam vile profundentes *aurum de crumenâ*. Indè

זוּלָה f. *remotio, amotio*. Semper occurrit in constr. זוּלַת 2 Reg. 24, 14, et cum suff. זוּלָתִי ; זוּלָתְךָ *remotio meî, tuî*, i. e. *præter me, te* Jes. 45, 5. Ruth. 4, 4, etc. Nonnunquàm cum י parag. זוּלָתִי Deut. 1, 36. 4, 12. Jos. 11, 13: 1 Reg. 3, 18. 12, 20. Ps. 18, 32.

זוּן in Kal inus. Chald. Syr. et Samar. *alere, pascere, cibare*. Hoph. part. m. pl. מוּזָנִים *benè pasti, saginati*, i. e. pingues Jer. 5, 8, sed Keri habet מְיֻזָּנִים *testiculis instructi, probè vasati* juxta Schultens (*Clav. dialect.*, p. 212) qui vocab. derivat à יָזַן, collat. arab. وزن *libravit, ponderavit*. LXX θηλυμανεῖς. Vulgat. *amatores*. — Deriv. מָזוֹן.

זוֹנָה vid. זָנָה.

זוּעַ ; præt. זָע ; fut. plur. יָזֻעוּ ; 1) *movere se* Esth. 5, 9. — 2) *commoveri, tremere* Eccl. 12, 2.

Pilpel part. מְזַעְזֵעַ, undè pl. cum suff. מְזַעְזְעֶיךָ *commoventes, divexantes te*. — Deriv. זְוָעָה et

זְוָעָה f. 1) *agitatio, divexatio* 2 Par. 29, 8. Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. 34, 17. Keri ubique habet זַעֲוָה. — 2) *terror* Jes. 28, 19.

זוּר ; præt. זָר (f. זָרָה Job 19, 17, vid. זִיר), undè plur. m. זָרוּ et זֹרוּ ; part. act. זָר, f. זָרָה ; pl. m. זָרִים, f. זָרוֹת ; fut. יָזוּר, conv. וַיָּזַר ; 1) ut צוּר *premere, comprimere, exprimere* Jud. 6, 38. Job 39, 15, et intrans. *comprimi* Jes. 1, 6. — 2) ut סוּר et נוּר *deflectere* Job 19, 13. Ps. 58, 4. 78, 30. — Part. זָר *peregrinus, alienus*, special. a) *alius populi, alienigena* Ex. 30, 33; subest frequenter *hostis* et *barbari* notio Jes. 1, 7. Eze. 11, 9. Ps. 54, 5, etc. אֵל זָר *deus externus, exteræ gentis*, oppositus Jehovæ, tanquam numini Israëlitarum domestico Ps. 44, 21. 81, 10, etc. — b) *alius familiæ*, hinc fem. זָרָה *mulier adultera, mœcha* Prov. 2, 16, etc., et pl. m. זָרִים *adulteri, mœchi* mariti Jer. 2, 25. Eze. 16, 32, et Hos. 5, 7: בָּנִים זָרִים *filii nothi*. — c) *profanus* Ex. 30, 9. Lev. 10, 1. Num. 3, 4. 26, 61. — d) ut אַחֵר *alius* oppos. propriæ personæ 1 Reg. 3, 18. Prov. 11, 15. 14, 10. 20, 16. 27, 2, 13. — e) transl. *novus, inauditus* Jes. 28, 21.

Niph. præt. plur. נָזֹרוּ *recesserunt* Jes. 1, 4. Eze. 14, 5.

Hoph. part. מוּזָר *abalienatus* Ps. 69, 9. — Deriv. מָזוֹר.

זוּרֶה m. *compressum* ovum Jes. 59, 5. Part. pass. fem. verbi זוּר pro זוּרָה, ut volunt.

זָחַח radix forsan efficta, ad cujus Niph. referunt יִזַּח quod vid. in נָזַח.

זָחַל ; part. m. pl. constr. זֹחֲלֵי ; 1) *repsit, serpsit* Deut. 32, 24. Mich.

7, 17. — 2) ut chald. et syr. דחל *timuit* pr. suspensò gradu accessit, nam statim sequitur וָאִירָא *et verebar* Job 32, 6.

זֹחֶלֶת n. pr. אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת saxum propè Jerusalem 1 Reg. 1, 9.

זִיד vid. זוּד.

זֵידוֹנִים m. pl. *tumentes, superbi* fluctus Ps. 124, 5. — Rad. זוּד.

זִיו, vid. זו.

זִיז masc. 1) *quod movetur.* Poet. זִיז שָׂדַי *bestia, agri fera* Ps. 50, 11. 80, 14, al. *abundantia*, al. *pulchritudo;* sic Vulg. Ps. 50, 11, quæ tamen *bestia* Ps. 80, 14 habet. — 2) *fluxus emicans lactis, plenum uber* Jes. 66, 11. Quæ omnia haud satis certa. — Rad. זוּז *movere, motitare se.*

זִיזָא n. pr. viror. 1 Par. 4, 37 : 2 Par. 11, 20.

זִיזָה n. pr. viri 1 Par. 5, 13, pro quo דִּינָה, vers. 10 legitur.

זִיעַ n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

זִיף n. pr. 1) oppidi et deserti in tribu Judæ Jos. 15, 55 : 2 Par. 11, 8 : 1 Sam. 23, 14, 15. Nom. gent. זִיפִי 1 Sam. 23, 19. 26, 1. — 2) viri 1 Par. 4, 16.

זִיקוֹת f. pl. (pro זְקוֹת, זִנְקוֹת) *tela ardentia* Jes. 50, 11. Cf. זִקִּים pro quo multi codic. זִיקִים habent. — Rad. זָנַק.

זִיר forsan ut in arab. cum *Dzal* pro hebr. *Zayin.* Hinc præt. f. intrans. *halitus meus* זָרָה *fastidio factus est uxori meæ* Job 19, 17. — Deriv. זָרָא.

זַיִת m. constr. זֵית; suff. זֵיתְךָ, in pausâ זֵיתֶךָ; pl. זֵתִים; 1) *olea*, arbor Jud. 9, 9, plenius זֵית שֶׁמֶן Deut. 8, 8. שֶׁמֶן זַיִת *oleum olivarum* Ex. 27, 20. Lev. 24, 22. הַר הַזֵּיתִים *mons olearum* ad Jerusalem situs erat Zach. 14, 4, et sacer habitus 2 Sam. 15, 30 : 1 Reg. 11, 7. — 2) *oliva,* fructus Agg. 2, 19. Mich. 6, 15. — 3) *ramus olivæ* Zach. 4, 11 cf. vers. 12. — Origo ignoratur; attamen minimè despiciendum est etymon à Gesenio propositum, nempè זַיִת derivari à זהה (quod vid. in זו), sed ideò masc. generis existimari, quia scilicet postquam vera origo in oblivionem abierit, littera ת pro radicali habita est.

זֵיתָן n. pr. viri 1 Par. 7, 10.

זַךְ et זָךְ, fem. זַכָּה : *purus, pura,* phys. Ex. 27, 20. Lev. 24, 7, etc., moral. Job 8, 6. Prov. 16, 2, etc. — Rad. זָכַךְ.

זָכָה; futur. יִזְכֶּה; ut זָכַךְ *purus fuit,* morali sensu Mich. 6, 11. Job 15, 14. 25, 4, Ps. 51, 6.

Pih. זִכָּה; fut. יְזַכֶּה; *purum fecit, mundavit* viam, animum Ps. 73, 13. 119, 9. Prov. 20, 9.

Hithpah. imp. pl. הִזַּכּוּ *mundate vos* Jes. 1, 16, pro הִתְזַכּוּ.

זְכוּכִית f. *vitrum* vel *crystallus* Job 28, 17. Cf. זָג. — Rad. זָכַךְ.

זְכוּר m. suff. זְכוּרְךָ; ut זָכָר *mas, masculus* Ex. 23, 17. Deut. 16, 16, etc.

זַכַּי n. pr. viri, vid. זַבַּי.

זָכַךְ, pl. זַכּוּ; ut זָכָה *purus fuit,* phys. Thren. 4, 7, moral. Job 15, 15. 25, 5.

Hiph. הֵזַךְ undè הֲזִכּוֹתִי *mundavi* Job 9, 30. — Deriv. זַךְ, זָךְ, זְכוּכִית.

זָכַר; part. act. זֹכֵר, undè plur. constr. זֹכְרֵי; pass. זָכוּר; infin. abs. זָכוֹר, constr. זְכֹר, suff. זָכְרֵנוּ; imp.

זָכוֹר, cum ה parag. זָכְרָה; fut. יִזְכֹּר, cum ה parag. יִזְכְּרָה, cum suff. 2 pers. f. more chald. יִזְכְּרֵכִי; 1) *meminit, memoriâ tenuit, custodivit*, it. *recordatus est, memoriam recoluit, reputavit*; dicitur tàm in bonam, quàm in malam partem, et constr. cum accus. בְּ, לְ Gen. 8, 1. Ex. 32, 13. Neh. 5, 19. 13, 22, 29. Thren. 1, 9. Jes. 47, 7; etc. — 2) *meditatus est, molitus est* aliquid Job 40, 32.

Niph. נִזְכַּר; part. pl. נִזְכָּרִים; inf. הִזָּכֵר undè cum suff. הִזָּכֶרְכֶם; fut. יִזָּכֵר, in pausâ יִזָּכָר; 1) *memoratus fuit, in memoriâ fuit* Num. 10, 9. Jes. 23, 16. Job. 24, 20, etc. — 2) *masculus natus est* (denomin. à זָכָר *masculus*) Ex. 34, 19.

Hiph. הִזְכִּיר; part. מַזְכִּיר, fem. מַזְכֶּרֶת; pl. m. מַזְכִּירִים; inf. הַזְכִּיר, suff. הַזְכִּירוֹ, sed הַזְכַּרְכֶם Eze. 21, 24 ex termin. chald. הַזְכֵּר; fut. יַזְכִּיר, cum. ה parag. הַזְכִּירָה; 1) *in memoriam revocavit*, Num. 5, 15, seq. לְ, אֶל *alicui, apud aliquem* Gen. 40, 14: 1 Reg. 17, 18. Eze. 21, 28. etc. 2) *commemoravit* 1 Sam. 4, 18. Ps. 87, 4. Spec. *cum laude commemoravit, laudavit, celebravit* Jes. 26, 13. Ps. 45, 18, etc. Cum בְּ objecti Jos. 23, 7. Amos 6, 10 etc. et semel *celebrari, prædicari jussit* Ex. 20, 21. — 3) *in memoriam sibi revocavit, meminit* Gen. 41, 9. Jes. 19, 17. 49, 1. — 4) *sacrificium memoriale* (אַזְכָּרָה) *obtulit, adoluit* Jes. 66, 3. — 5) *memoriæ prodidit*, undè part. מַזְכִּיר *memoriæ prodens, historiographus, annalibus regni præfectus* 1 Reg. 4, 2: 2 Reg. 18, 18, 37. Jes. 36, 3, 22: 2 Chron. 34, 8. — Deriv. זָכוּר, אַזְכָּרָה, et seqq.

זָכָר m. pl. זְכָרִים; *mas, masculus*, ut per quem *memoria* parentum propagatur (cf. 2 Sam. 18, 18) Gen. 1, 26. Ex. 12, 8. Jos. 5, 4, etc.

זֵכֶר et זֶכֶר m. suff. זִכְרוֹ; 1) *memoria* Ex. 17, 14. Ps. 9, 7, etc. — 2) *id cujus ope recordamur* alicujus rei, *memoriale, nomen* Ex. 3, 15. Hos. 12, 6. — 3) *laus, celebratio* Ps. 6, 6. 102, 13.

זִכָּרוֹן m. constr. זִכְרוֹן; pl. זִכְרֹנִים; f. זִכְרֹנוֹת; 1) *memoria* Ex. 12, 14. Jos. 4, 7. Eccl. 1, 11. — 2.) *id quod memoriæ proditur* Ex. 17, 4. Hinc *liber memoriæ, memoriarum*, i. e. *annales* rerum gestarum Mal. 3, 13. Esth. 6, 1. — 3) *signum memoriale* Ex. 13, 9. — 4) *celebratio* festi Lev. 23, 24. — 5) *sententia memorialis* Job 13, 12.

זִכְרִי n. pr. viror. Ex. 6, 21: Neh. 11, 9: 1 Chron. 8, 19, etc.

זְכַרְיָה, זְכַרְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 15, 8. Zach. 1, 1, etc.

זֻלּוּת f. vulgò *vilitas, contemptus*, al. *terror, tremor* Ps. 12, 9; utrique favet contextui. — Rad. זָלַל.

זַלְזַלִּים m. pl. *flagella, palmites* Jes. 18, 5. — Rad. זָלַל.

זָלַל; 1) *concussit*. — 2) *vilis fuit*. — 3) *commessator, helluator*. Part. זוֹלֵל *vilis* Jer. 15, 19, sed *vorax, lurco* Prov. 23, 21; f. זוֹלֵלָה *abjecta* Thren. 1, 11; pl. m. זוֹלְלִים *lurcones* Prov. 28, 7, pleniùs זוֹלְלֵי בָשָׂר *helluatores carnis*, i. e. *immodicè carnem devorantes* Prov. 23, 20, ubi jungitur, quemadmodùm vers. 21 et Deut. 21, 20, cum סֹבֵא *potator, bi-*

bax. Ita constanter Vulgat. sed quibusdam est : *profundentes*, *vilipendentes corpus suum* i. e. illud turpi veneri tradentes.

Niph. præt. נזל, undè pl. נזלו *concussi sunt,* montes Jes. 64, 1 (al. 63, 19), et forsan נזלו Jud. 5, 5, omisso Daghesch ל, ubi LXX ἐσαλεύθησαν et ità ferè Chald. Syr. et Arab. vers. Sed. al. ad נזל referunt.

Hiph. plur. הזילו *vilipenderunt* Thren. 1, 8, ex chaldaïsmo. Sed al. à זול, al. à נזל deducunt. — Deriv. præcedunt.

זלעפה et זלעפה f. pl. זלעפות, constr. זלעפות; *æstus vehemens* venti, iræ Ps. 11, 6. 119, 53, famis Thren. 5, 10. — Rad. forsan זעף, inserto ל.

זלפה n. pr. mulieris Gen. 29, 24.

זמה f. constr. זמת, suff. f. זמתך, cum ה parag. זמתכנה; pl. זמות; suff. זמתי; 1) *consilium* raró honestum Job 17, 11, pravum Prov. 21, 27. 24, 8. — 2) *scelus, pravè factum* Lev. 18, 17. Jud. 20, 6. Job 31, 11. Eze. 16, 27. — 3) n. pr. viri 1 Par. 6, 5 : 2 Par. 29, 12. — Rad. זמם.

זמה f. plur. cum suff. זמותי pro זמותי *consilia mea* Ps. 17, 3. Mutato accentu זמותי est *meditor,* et sensus totius comatis : (quod) *meditor, non transit os meum.* — Rad. זמם.

זמורה f. constr. זמרת; plur. m. זמרים, undè cum suff. זמריהם; 1) *palmes, flagellum* Num. 13, 23. Jes. 17, 10. — 2) *ramus* in genere Eze. 15, 2. 8, 17, ubi alluditur ad morem Persarum magorum, qui inter precandum coram sole vel igne, virgarum fasciculum manu tenebant. — Rad. זמר.

זמזמים n. pr. gentis giganteæ, cæterum ignotæ Deut. 2, 20.

זמיר m. *tempus amputandarum vitium* Cant. 2, 12. LXX καιρὸς τῆς τομῆς, Vulgat. *tempus putationis.* — Rad. זמר.

זמיר m. pl. f. זמירות; pr. forsan, *cantus qui tempore putationis* in usu erat, vel *ad numeros rhythmicos incisus*, hinc *cantus in genere* 2 Sam. 23, 1. Jes. 25, 5. Ps. 119, 54, seu spec. *hymnus* Jes. 24, 16. Job 35, 10. — Rad. זמר.

זמירה n. pr. viri 1 Par. 7, 8.

זמם f. זממה; 1 pers. זממתי et defect. זמותי; pl. 3 pers. in pausâ זממו; part. act. זמם; fut. יזם, undè plur. יזמו pro יזמו (cf. supra נזלו ad Niph. זלל) quod al. minus rectè ad יזם referunt; 1) *meditatus est, cogitavit, proposuit sibi* Gen. 11, 6. Thren. 2, 17. Zach. 1, 6. — 2) *mala molitus est* Ps. 31, 14. Prov. 30, 32, *insidiatus est*, seq. ל Ps. 37, 12. — Deriv. זמה, זמה, מזמה et

זמם m. suff. זממו *machinatio ejus* Ps. 140, 9.

זמן inus. in Kal. vicin. זמם *statuit.* Puh. part. pl. m. מזמנים fem. מזמנות *statuta, stata* tempora Esr. 10, 14. Neh. 10, 55. 13, 31. Indè

זמן m. suff. זמנם; pl. זמנים, undè cum suff. זמניהם; *tempus statutum, determinatum* Neh. 2, 6. Esth. 9, 7, 31. Eccl. 3, 1.

זמר undè fut. תזמר *putabis* vitem Lev. 25, 3, 4.

Niph. fut. יזמר *amputabitur* Jes. 5, 6.

Pih. זמר; inf. זמר, cum ה parag. זמרה; imp. pl. זמרו, in pausâ זמרו;

fut. יִזְמֹר cum ה parag. יִזְמְּרָה ; 1) pr. *incidit* orationem, carmen, *protulit carmen ad numeros rhythmicos incisum*, seq. accus. vel לְ pers. Jud. 5, 3. Ps. 9, 12. 47, 7, etc. — 2) *cecinit fidibus*, ψάλλειν Ps. 33, 2. 71, 22. — Deriv. זָמִיר, זְמִיר, זִמְרָה, מִזְמוֹר, מְזַמֶּרֶת, מְזַמְּרָה et seq.

זֶמֶר m. vulgò *camelopardus* (*girafe*) Deut. 14, 5, animal intimæ Æthiopiæ ; quocirca mavult eam Bochart esse *capreæ* vel *rupicapræ* speciem. — Rad. זמר arab. est *saliit* caprea.

זִמְרָה f. constr. זִמְרַת ; 1) *amputatum abscissum* quid ; undè Gen. 43, 11 : זִמְרַת הָאָרֶץ *amputatum hujus regionis* (gall. *la coupe du pays*), i. e. fructus amputati in hâc regione, proventus ejus ; sed vulgò et perperam quidem *cantus terræ*, i. e. laudatissimi proventus ejus, collato gr. ἀοίδιμος *carminibus celebratus*, pro *celebri*. Conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc. tom. I.* Genèse, *pag.* 274. —2) *cantus* propr. *incisus*, hinc quicumque *cantus* sive vocis Ps. 81. 3. 98, 5, sive fidium Amos. 52, 23. — Rad. זָמַר.

זִמְרִי n. pr. viror. Num. 25, 14 : 1 Reg. 16, 9 : 1 Par. 2, 6. 8, 36, etc. Sed Jer. 25, 25 patronymicum est à זִמְרָן pro זִמְרָנִי.

זִמְרָן n. pr. viri Gen. 25, 2 etc.

זִמְרָת f. *objectum cantionis* Ex. 15, 2. Jes. 12, 2. Ps. 118, 14. — Rad. זָמַר.

זַן m. in pausâ זָן ; pl. זְנִים ; *species*, ut in chald. et syr. 2 Par. 16, 14. Ps. 144, 13 : *de specie in speciem*, i. e. *cujusvis speciei*. — Rad. זנן.

זָנָב m. suff. זְנָבוֹ ; pl. f. זְנָבוֹת, constr. זַנְבוֹת ; 1) *cauda* animalium Ex. 4, 4. Job 40, 17, etc.—2) metaph. *extremitas, extremum* rei Jes. 7, 4. Indè *extremum infimum* Deut. 28, 13, 44. Jes. 9, 13. 19, 15.—Indè verbum denom.

Pih. זִנֵּב ; fut. יְזַנֵּב ; *decaudicavit*, metaph. *extremum exercitûs profligavit* Deut. 25, 18. Jos. 10, 19.

זָנָה ; part. act. זֹנֶה, pl. זֹנִים ; f. זֹנָה et זוֹנָה, pl. זֹנוֹת ; inf. abs. זָנֹה, constr. זְנוֹת ; fut. יִזְנֶה, conv. וַיִּזֶן ; 1) *scortatus est ;* sed plerumque de mulieribus Gen. 38, 24. Lev. 19, 29. Hos. 3, 3. Seq. accus. pers. *cum aliquo, aliquâ* Jer. 3, 1, seq. אֶל Num. 25, 1. Eze. 16, 26, בְּ Eze. 16, 17, אַחֲרֵי Eze. 16, 34 et sæpissimè. Nomen mariti à quo scortando deficit mulier adultera et scortatrix, præcedit particula מִן, vel מֵאַחֲרֵי, vel מִתַּחַת pro quo תַּחַת Eze. 23, 5, vel מֵעַל cujus loco עַל Jud. 19, 2. Eze. 16, 15. Part. זוֹנָה *meretrix*, *scortum* Gen. 38, 15. Deut. 23, 19, etc. plenius אִשָּׁה זוֹנָה Lev. 21, 7. Jos. 2, 1. Jud. 11, 1. —2) sæpiùs de *idololatriâ* usurpatur quæ cunjugium spiritale, Deum inter et populum israëliticum initum violabat. Hinc *scortari post deos alienos, cum numine alieno*, est *aliena numina sectari, colere*. Ex. 34, 15. Lev. 17, 7. Eze. 16, 17, etc. Sed. Jes. 23, 17 est *commercia quæstuosa exercere* cum gentibus exteris. Conf. Nah. 3, 4.

Puh. זוּנָּה (pro זֻנָּה) *scortatio facta est* Eze. 16, 34.

Hiph. הִזְנָה; inf. abs. הַזְנֵה, constr. הַזְנוֹת; fut. יַזְנֶה, conv. וַיִּזֶן; 1) *scortari fecit, ad stuprum seduxit* Ex. 34, 16, *scortari passus est* Lev. 19, 29. — 2) intrans, *stupra fecit* Hos. 4, 10, 18. 5, 3. — Deriv. תַּזְנוּת, זְנוּת, זְנוּנִים.

זָנוֹחַ n. pr. duorum oppidorum tribûs Judæ Jos. 15, 34. Neh. 3, 13, etc.

זְנוּנִים m. pl. constr. זְנוּנֵי, suff. f. זְנוּנֶיהָ, זְנוּנַיִךְ; 1) *scortationes* Gen. 38, 24. Hos. 1, 2, etc. — 2) *idololatria* 2 Reg. 9, 22. — 3) *commercium* cum exteris populis Nah. 3, 4, conf. verbum Jes. 23, 17. — Rad. זָנָה, sed adjecto à fine ן formativo, ut in קָצִין à קָצָה, et in אֶתְנַן à תָּנָה.

זְנוּת f. pl. זְנוּתִים; 1) *scortatio*, hinc, ubique metaph. *idololatria* Jer. 3, 2. Eze. 43, 7. Hos. 4, 11, etc. Sed Num. 14, 33 *seditio* potissimum valere videtur, quæ tanquam defectio à supremo populi israëlitici rege, Jehovâ, considerabatur. — Rad. זָנָה.

זָנַח; fut. יִזְנַח; 1) pr. forsan *rancidus fuit, fœtuit*, ut in arab. — 2) metaph. et transit. *fastivit, respuit, rejecit* Hos. 8, 3. Ps. 43, 2. 44, 10. 60, 3, etc. Ita fortassè Hos. 8, 5: *rejecit* (ira mea) *vitulum tuum, Samaria, exarsit ira mea in eos*; ubi alii durius vertunt: *abominabilis fuit vitulus tuus*. Seq. מִן *repulit ab aliquâ re* Thren. 3, 17.

Hiph. הִזְנִיחַ, pl. הֶאֱזְנִיחוּ (coaluisse videtur ex הִזְנִיחוּ et אֶזְנִיחוּ quod posterius chaldaïsmum imitatur); fut. יַזְנִיחַ; 1) pr. *fœtorem emisit*. Jes. 19, 6: *flumina fœtent*, i. e. vadosa fiunt, deficiunt. LXX et Vulgat. *deficient*. — 2) *rejecit* 1 Par. 28, 9: 2 Par. 11, 14. — 3) *profanavit, polluit* 2 Par. 29, 19.

זָנַק in Kal inus. syr. *sagittam jecit, projecit*. Pih. fut. יְזַנֵּק *prosiliet* Deut. 33, 22. Sic vulgò et favet contextus Deriv. זִיקוֹת, זִקִּים.

זֵעָה f. constr. זֵעַת; *sudor* Gen. 3, 19. — Rad. זוּעַ.

זַעֲוָה f. per metathesin pro זְוָעָה (sic עַוְלָה pro עֲלָוָה); *vexatio* Deut. 28, 25. Eze. 23, 46 in Chetib, et Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. 34, 17 in Keri. — Rad. זוּעַ.

זַעֲוָן n. pr. viri Gen. 36, 27, etc.

זְעֵיר m. *modicum paullulum* Jes. 28, 10, 13, *paulisper*, *parumper*, de tempore Job 36, 2. — Rad. זָעַר.

זָעַךְ, undè Niph. pl. in pausâ נִזְעָכוּ *exstincti sunt* Job 17, 1 ubi plures cod. נִדְעָכוּ habent.

זָעַם; part. act. זֹעֵם, pass. זָעוּם, constr. זְעוּם; f. זְעוּמָה, imper. cum ה parag. זֹעֲמָה pro זָעֳמָה; fut. יִזְעֹם et יִזְעַם; 1) *iratus est, indignatus est* ut זָעַף, sæpè addita pœnæ notione Prov. 22, 14, cum accus Jes. 66, 14. Zach. 1, 12. Mal. 1, 4, seq. עַל Dan. 11, 30. — 2) *exsecratus est*, cum accus. Num. 23, 7, 8. Prov. 24, 24. Mich. 6, 10.

Niph. part. pl. נִזְעָמִים *irati* Prov. 25, 23. — Indè

זַעַם m. suff. זַעְמִי; 1) *ira* imprim. Dei Jes. 10, 5. Eze. 22, 24. Dan. 18, 19, etc. — 2) *furor, protervia* Hos. 7, 16.

זָעַף; undè part. act. pl. זֹעֲפִים; inf. constr. זְעֹף, undè cum suff. זַעְפּוֹ; fut. יִזְעַף; 1) *iratus est*, seq. עַל Prov. 19, 3, עִם 2 Par. 26, 19. — 2) *morosus, tetricus, tristis fuit* Gen. 40,

6. Dan. 1, 10. Deriv. statim seq.

זָעֵף m. *iratus* 1 Reg. 20, 43. 21, 4.

זַעַף m. suff. זַעְפּוֹ; *ira* 2 Par. 16, 10. 28, 9; metaph. *æstus* maris Jon. 1, 15.

זָעַק; inf. constr. זְעֹק imper. זְעַק; fut. יִזְעַק; *clamavit* imprim. præ dolore, conquerendi et opem implorandi causâ, hinc *imploravit*, *invocavit*, cum accus. pers. quæ imploratur Jud. 12, 2. Neh. 9, 28, cum אֶל Hos. 7, 14. Ps. 22, 6, etc., לְ 1 Par. 5, 20. Item cum accus. rei ob quam imploratur Hab. 1, 2, ubi tamen commodè vertitur: *clamabo ad te : injuria !* scil. mihi fit; cum עַל Jer. 50, 15, לְ Jes. 15, 5. Jer. 48, 31, מִלִּפְנֵי 1 Sam. 8, 18.

Niph. נִזְעַק; fut. יִזָּעֵק; *clamatum est ei, convocatus est* Jud. 18, 22, 23; indè *convenit* Jud. 6, 34, 35 : 1 Sam. 14, 20.

Hiph. הִזְעִיק undè inf. הַזְעִיק; imper. הַזְעֵק; fut. יַזְעִיק, conv. וַיַּזְעֵק; 1) *clamorem edidit, clamavit* Job 35, 9, *proclamavit* absol. Jon. 3, 7. — 2) *vocavit*, *invocavit*, cum accus. Zach. 6, 8.—3) *convocavit* Jud. 4, 10, 13 : 1 Sam. 20, 4, 5.— Deriv. seq.

זַעַק m. undè cum suff. in pausâ זַעֲקֵךְ *clamor tuus* Jes. 30, 19.

זְעָקָה f. constr. זַעֲקַת; suff. זַעֲקָתָם; 1) *clamor* Jes. 15, 10. 65, 19. Jer. 18, 22. Neh. 5, 6, etc.—2) *fama, rumor.* Gen. 18, 20.

זִפְרֹן pr. oppidi in Palæstina boreali Num. 34, 9.

זֶפֶת f. *pix* Ex. 2, 3. Jes 34, 9.— Rad. זפת forsan ut arab. זפת *fluxit, liquatus est.*

זִקִּים m. pl. 1) *sagittæ* (pro זִנְקִים, à זָנַק) Prov. 26, 18. — 2) *compedes, vincula* (à זָקַק) Jes. 45, 14. Nah. 3, 10. Ps. 149, 8. Job 36, 8.

זָקָן c. constr. זְקַן, suff. זְקָנִי; *mentum* viri *barbatum* Lev. 13, 29 : 2 Sam. 10, 5. Jes. 15, 2, etc.— Indè.

זָקֵן; fut. יִזְקַן; *senex fuit, factus est, senuit.* Non tamen de decrepitâ tantùm senectute, sed de vegetâ etiam usurpatur Gen. 18, 12 : 1 Sam. 2, 22, etc. Quomodò differat à יָשֵׁן, שָׂב, יָשִׁישׁ vid. sub his vocab.

Hiph. fut. יַזְקִין *senescet* Prov. 22, 6. Job 14, 8.

זָקֵן m. constr. זְקַן; pl. זְקֵנִים, f. זְקֵנוֹת; constr. m. זִקְנֵי; suff. זְקֵנַי; *senex* Gen. 18, 11. Jos. 6, 21, etc. seq. מִן *senior aliquo* Job 32, 4. *Seniores regionis, urbis, populi* i. e. *proceres, optimates, magistratus*, neglecta senectutis notione. Ex. 3, 16. Deut. 19, 12, etc. Metaph. de populo debilitato Jes. 47, 6. Zach. 8, 4.

זֹקֶן m. *senectus* Gen. 48, 10.

זִקְנָה f. constr. זִקְנַת; suff. זִקְנָתוֹ; Gen. 24, 36. Ps. 71, 9, 18. Metaph. de populo Jes. 46, 4, conf. 47, 6.

זְקֻנִים m. pl. suff. זְקֻנָיו; id. Gen. 21, 2, 7. 44, 20. *Filius senectutis* 37, 3, i. e. filius in senectute genitus.

זָקַף undè part. act. זֹקֵף; ut in chald. et syr. *erexit*, metaph. *solatus est* afflictum Ps. 145, 14. 146, 8.

זָקַק undè fut. pl. יָזֹקּוּ; 1) *ligavit, constrinxit* (ut in chald.) undè זִקִּים et אֲזִקִּים. — 2) *percolavit, liquavit,* quod fit sacco liquatorio firmiter constringendo, Job 28, 1. — 3) *fudit, effudit* in genere Job 36, 27.

Pih. זִקֵּק *liquavit, purgavit* aurum Mal. 3, 3.

Puh. part. מְזֻקָּק, pl. מְזֻקָּקִים; *liquatum est* vinum Jes. 25, 6, metallum Ps. 12, 7 : 1 Par. 28, 18, 29, 4.

זָר m. *hostis*, vid. rad. זוּר.

זֵר m. suff. זֵרוֹ; *limbus, margo* (*bordure*) Ex. 25, 11, 24, 25, etc.— Rad. זָרַר.

זָרָא f. pro זָרָה *fastidium, nausea* Num. 11, 20. — Rad. זִיר.

זָרַב in Kal inus. Puh. fut. plur. בְּעֵת יְזֹרְבוּ *tempore quo coarctati, angusti fiunt* amnes Job 6, 17; ita permulti ex signif. syr. vel *incaluerunt, adusti fuerunt*, collat. צָרַב, שָׂרַב, צָרַף, שָׂרַף; sed al. cum Vulgat. *tempore quo fuerint dissipati*, vel *fluxerint, diffluxerint*; — * haud malè quidem, cùm verbi זָרַב cognatæ sint rad. זָרַם et זָרַף *fluxit, se effudit*, et minimè repugnet orationis series, quæ hoc modo videtur explananda : Fratres mei haud aliter sunt atque amnes turbidi præ glacie solutâ, et in quos sese nix abdidit; horum aqua ad bibendum idonea non est. Aliundè, tempore quo extra ripas diffluendo sese in plures rivos dividunt, abolentur; nam solis æstu exstinguuntur, statim atque alveum deserunt*.

זְרֻבָּבֶל n. pr. viri Esr. 2, 2, etc.

זֶרֶד n. pr. vallis Num. 21, 12, et forsan rivi Deut. 2, 13, 14 in terrâ Moab.

זָרָה; part. act. זֹרֶה; inf. constr. זְרוֹת; imper. זְרֵה; fut. יִזְרֶה, conv. וַיִּזֶר; 1) *sparsit, dispersit* Ex. 32, 20. Jes. 30, 22, etc. — 2) *ventilavit* Jes. 30. 24. Jer. 4, 11. Ruth, 3, 2. Metaph. Jer. 15, 7. Eze. 5, 2. — 3) *expandit*, undè זֶרֶת *spithama*. Vicin. sunt זָרַח, זָרַע, זָרַק.

Niph. inf. cum suff. הִזָּרוֹתֵיכֶם *dispergi vestri* Eze. 6, 8, more nominum pluralium pro הִזָּרוֹתְכֶם; fut. pl. יִזָּרוּ *dispergentur* Eze. 36, 19.

Pih. זֵרָה; part. מְזָרֶה, pl. מְזָרִים, quod vid. sub litt. מ; inf. זָרוֹת; fut. יְזָרֶה; 1) *sparsit* Prov. 15, 7, dein *dispersit, dissipavit* Lev. 26, 33. Eze. 5, 10, etc. — 2) *ventilavit* Prov. 20, 26, hinc *eventilavit, excussit*, ideòque *exploravit* Ps. 139, 3.

Puh. part. f. מְזֹרָה *conspersa* Prov. 1, 17; fut. יְזֹרֶה *spargetur* Prov. 1, 17. Quoad זֵרוּ Ps. 58, 4, pertinet ad זור.—Deriv. מְזָרִים, מִזְרֶה, זֶרֶת.

זְרוֹעַ c. sed sæpius f. suff. זְרוֹעוֹ; pl. m. זְרוֹעִים, constr. זְרוֹעֵי; suff. זְרֹעָיו; f. זְרוֹעוֹת suff. זְרֹעֹתֵיכֶם; *1) pr. *musculus*, et maximè collect. *musculi* qui sparguntur et quasi seruntur per varias corporis partes, et quorum ope omnes interni externique motus producuntur, robur et vires exseruntur. Ad hunc significatum, ut video permultùm faciunt tum radix ipsa זָרַע, tum nomina derivata, siquidem cuncta notionem *spargendi serendi* exprimunt. Indè Gen. 49, 24 : זְרֹעֵי יָדָיו *musculi brachiorum ejus*, et 2 Par. 32, 8 : זְרוֹעַ בָּשָׂר *musculi corporis* *. — 2) *brachium* Jes. 17, 5, etc. maximè anterius, i. e. quod à cubito ad digitos usque protrahitur (divers. à קָנֶה q. vid.) Job 31, 22, in animalibus *armus* Num. 6, 19. Deut. 18, 3. *Brachium nudare* dicitur de militibus ad pugnam paratis Eze. 4, 7. Jes. 52, 10 ubi Deo tribuitur. —3) trop. a) *robur, vires, potentia*, sed ubique musculorum seu brachii servatâ imagine Ps. 44, 4. Job 40, 9.

Indè *militum vis, copiæ, exercitus* Dan. 11, 15. 22, 31. — b) *violentia* Job 22, 8. 35, 9, quò pertinet formula *fregit brachium* alicujus, pro: vires, violentiam ejus infregit. 1 Sam. 2, 31, etc. — c) *robur* quod aliis tribuitur eos adjuvando, *præsidium, auxilium* Jes. 33, 2. Ps. 83, 9, hinc *adjutor, socius* Jes. 9, 19: *quisque carnem socii sui comedet.* Alii intelligunt propriè *carnem sui ipsius brachii*, sed invito contextu, præterquàm quod LXX cod. Alex. ἀδελφός, et Jer. 19, 9 in loco parallelo רֵעַ *socius* pro זְרוֹעַ, habent. — Rad. זָרַע.

זֵרוּעַ m. (formæ daghessandæ pro זֵרּוּעַ); *quod seritur, satum* Lev. 11, 37, pl. זֵרוּעִים *olera hortorum* Jes. 61, 11. — Rad. זָרַע.

זַרְזִיף m. *pluvia copiosa, imber vehemens* Ps. 72, 6. — Rad. quadril. orta à זרף id quod cognat. זָרַם et arab. דרף (dzaraf) *fluxit* aqua.

זַרְזִיר m. *constrictus, succinctus lumbis*, de equo, i. e. *generosus, bellator* Prov. 30, 31. — Rad. זָרַר.

זָרַח; part. act. זֹרֵחַ; inf. constr. זְרֹחַ; fut. יִזְרַח; 1) *sparsit radios* (conf. vicin. זָרַק, זָרַע, זָרָה), *ortus est* imprim. de sole Gen. 32, 31. Ex. 22, 2. Ps. 104, 22, etc., de luce Jes. 58, 10, de splendore Dei, Deut. 33, 2. Jes. 60, 1. — 2) hinc *exortus est* in genere, *erupit* 2 Chron. 26, 19. — Deriv. אֶזְרָח, מִזְרָח et seqq.

זֶרַח m. 1) *ortus* lucis, undè cum suff. f. זַרְחֵךְ *ortus tuus* Jes. 60, 3. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 26, etc.

זַרְחִי n. patronym. Num. 26, 13, 20.

זְרַחְיָה n. pr. viri 1 Par. 5, 32. 6, 36. Esr. 7, 4. qui et יִזְרַחְיָה 1 Par. 7, 3, item alterius Esr. 8, 4.

זָרַם *fluxit, effudit se*, seq. accus. *inundavit, torrentis instar abripuit* Ps. 90, 5. Poh. pl. זֹרְמוּ *effuderunt* aquam nubes Ps. 77, 18. — Indè:

זֶרֶם m. *imber* Jes. 4, 6. Job 24, 8, etc. Jos. 25, 4: *imber parietis* i. e. imber qualis parietes subvertit.

זִרְמָה f. constr. זִרְמַת; suff. זִרְמָתָם; *seminis fluxus* Eze. 23, 20.

זָרַע; part. זֹרֵעַ, pl. זֹרְעִים, constr. זֹרְעֵי; pas. זָרוּעַ, f. זְרוּעָה; inf. constr. זְרֹעַ; imper. זְרַע; fut. יִזְרַע, cum ה parag. יִזְרְעָה; 1) in genere *sparsit, dispersit* (conf. vicin. זָרָה, זָרַח, זָרַק) Zach. 10, 9. — 2) spec. *semen sparsit, sevit, seminavit.* Ponitur absol. Job. 31, 8. Jes. 37, 30. Constr. cum accus. seminis Lev. 26, 16. Jer. 12, 13, etc., cum accus. agri: *consevit* Gen. 47, 23. Jer. 2, 2, etc., cum dupl. accus. seminis et agri Lev. 19, 19. Jud. 9, 45, etc. *Semen spargere* dicitur etiam planta ipsa semen ferens Gen. 1, 29, conf. 12. Metaph. *seminare justitiam*, et contra *nequitiam, pravitatem; ventum (vanitatem)* Prov. 11, 18. 22, 8. Job 4, 8. Hos. 8, 7 (in quibus locis omnibus opponitur messis imago) i. e. bonis vel pravis actionibus præmia pœnasve sibi parare. Conf. Galat. 6, 7. 8. — *seminare populum*, i. e. augere, multiplicare Jer. 31, 27. Hos. 2, 25. — 3) *plantavit*, cum dupl. accus. Jes. 17, 10.

Niph. נִזְרַע; fut. יִזָּרַע, contract. יִזְּרַע; 1) *satus est* Lev. 11, 37, trop. Nah. 1, 14 ubi sensus est: non orietur de stirpe tuâ quisquam. — 2) *consitus est* Deut. 21, 4. 29, 22, trop.

Eze. 36, 9. — 3) *fœcundata est* mulier Num. 5, 28.

Puh. pl. in pausâ זֹרָעוּ *sati sunt* Jes. 40, 24.

Hiph. part. מַזְרִיעַ *semen faciens, gignens* Gen. 1, 11, 12; fut. f. תַּזְרִיעַ *semen concipiet, fœcundabitur* Lev. 12, 2. — Deriv. זֵרוּעַ, זֵרוּעַ, אֶזְרוֹעַ, מִזְרָע, et seq.

זֶרַע m. constr. idem; sed זֶרַע־ Num. 11, 7; suff. זַרְעוֹ; pl. זֵרְעִים; suff. זַרְעֵיכֶם; 1) pr. *satio*, indè *sementis* seu *tempus serendi* (*semailles*) Gen. 8, 22. Lev. 26, 5, it. *plantatio* Jes. 17, 11. — 2) *semen* quod spargitur Gen. 1, 11, Eccl. 11, 1, etc., indè *segetes*, *sata* 1 Sam. 8, 15, *agrorum proventus* Jes. 23, 3. Job 39, 12 (15). — 3) *semen virile* Lev. 15, 16 seq. 18, 21. 19, 20. — Hinc a) *soboles*, *posteri* Lev. 18, 21. Num. 14, 24, etc. De uno *filio* 2 Sam. 4, 8; sed Gen. 3, 15, per *semen mulieris* Messias adumbratur 1 Sam. 1, 11 : *soboles virorum* i.e. *soboles mascula*. Jes. 59, 21 : *soboles sobolis tuæ* i. e. *nepotes tui*. — b) *stirps*, *familia*, *populus* 2 Reg. 11, 1, 14. Ps. 22, 24. — c) *genus* contemptim (*race*) Jes. 1, 4. 57, 4.

זֵרְעִים m. pl. *legumina* Dan. 1, 12.

זֵרְעֹנִים m. pl. id. Dan. 1, 1, 16.

זָרַק; part. act. זֹרֵק, pl. זֹרְקִים; infin. constr. et imper. זְרֹק; fut. יִזְרֹק; *sparsit* res aridas et liquidas (cognat. זָרַע, זָרַח, זָרָה) Ex. 9, 8, 10. Num. 19, 13. Job 2, 12, etc. Intrans. *sparsus est* de canitie Hos. 7, 9.

Puh. זֹרַק *sparsus est* Num. 19, 13, 30.

זָרַר, undè Poh. fut. conv. וַיְזוֹרֵר *et sternutavit* 2 Reg. 4, 35. Vulgat. *oscitavit*. In dialect. jud. chald. est זְרִיר *sternutatio*.

זֶרֶשׁ n. pr. mulieris Esth. 6, 13.

זֶרֶת f. *spithama* (*empan*) Ex. 28, 16. 39, 9 : 1 Sam. 17, 4. — Rad. זָרָה.

זַתּוּא n. pr. viri Esr. 2, 8, etc.

זֵתָם n. pr. viri 1 Par. 23, 8. 26, 22.

זֵתַר n. pr. viri Esth. 1, 10.

ח

ח Octava alphabeti littera hebraïcè חֵית *hêth* vel *chêth* sonans; in numeralibus valet *octo*. Ex litteris gutturalibus paulò duriorem pronunciationem habet quam ה, et exit è gutture conduplicato velut spiritu aspero, undè per *hh* permulti scribere solent. Vulgò tamen *Cheth* vocatur, et cum כ *Chaf* quodammodò confunditur. Duplicis olim, florente hebraïsmo, fuisse pronunciationis, quidam statuunt, quemadmodum Arabibus eadem littera duplex est, altera sine puncto, *Hha*, altera cum puncto supernè imposito *Kha*, quæ ut pronunciatione differunt, ita et diversæ significationis radices constituunt : quod idem, ut aiunt, apud Hebræos obtinuisse, haud obscurè quædam exempla produnt. Huic opinioni favet hujus litteræ permutatio; namque non solùm in ה gutturalem transit, sed etiam in palatinas (conf. חָבַל et כָּבַל; חִיל, חוּל et גִּיל, גּוּל) quæ sono ad guttur. *Kh* maximè accedunt.

חֹב m. undè cum suff. חֻבִּי *gremium meum* Job 31, 33. — Rad. חָבַב.

חָבָא ut חָבָה; inus. in Kal.

Niph. נֶחְבָּא, pl. 2, pers. נַחְבֵּתֶם

excluso א; part. plur. נֶחְבָּאִים; inf. הֵחָבֵא; fut. יֵחָבֵא; *abscondit se, latuit* Gen. 3, 10. Jos. 17, 27. Jud. 9, 5, etc. Job 29, 8 : *juniores abdebant se* i. e. præ metu meî aut pudore mihi cedebant. Vers. 10 : *vox ducum abscondebat se* i. e. cohibebatur, silebant etiam proceres. Gen. 31, 27 : *abscondisti te ad fugiendum* i. e. clàm fugisti.

Puh. plur. חֻבְּאוּ *abscondere se coacti sunt* Job 24, 4.

Hiph. הֶחְבִּיא, f. הֶחְבִּיאָה; cum ה parag. הֶחְבְּאָתָה pro הֶחְבְּאָהָה, mutat. ה fœmin. in ת de more, loco הֶחְבִּיאָתָה; fut. יַחְבִּיא; *abscondit, occultavit* Jos. 6, 17, 25 : 1 Reg. 18, 13. Jes. 49, 2.

Hoph. הָחְבָּא *abditus est* Jes. 42, 22.

Hithpah. הִתְחַבֵּא; part. מִתְחַבֵּא, pl. מִתְחַבְּאִים; fut. יִתְחַבֵּא, pl. in pausâ יִתְחַבָּאוּ; *abscondit se* 1 Sam. 14, 11, 22 : 2 Reg. 11, 3. Job 38, 30, etc.—Deriv. מַחֲבֵא, מַחֲבוֹא.

חבב undè part. חֹבֵב *amans, fovens* Deut. 33. 3. — Deriv. חֹב.

חֹבָב n. pr. viri Num. 10, 29. Jud. 4, 11.

חבה undè imper. f. חֲבִי; ut חָבָא *abscondit se* Jes. 26, 20.

Niph. infin. הֵחָבֵה *abscondere se* 1 Reg. 22, 25 : 2 Reg. 7, 12, et irreg. נֶחְבָּה Jer. 49, 10, quod aliis est præteritum de solo *conatu se abscondendi* intelligendum. — Deriv. חֶבְיוֹן.

חָבוֹר n. pr. fluvius Mesopotamiæ. 2 Reg. 17, 6 : 1 Par. 5, 26, etc.

חַבּוּרָה f. suff. חַבֻּרָתִי, pl. חַבֻּרוֹת, suff. חַבּוּרוֹתַי; *vibex (meurtrissure)* Gen. 4, 23. Jes. 1, 6. Ps. 38, 6, etc. — Rad. חָבַר.

חַבּוּרָה f. undè cum suff. חֲבֻרָתוֹ *vibex ejus* Jes. 53, 5.—Rad. חָבַר.

חבט; part. act. חֹבֵט; fut. יַחְבֹּט; *decussit, excussit* baculo Deut. 24, 20. Jud. 6, 11. Ruth. 2, 17.

Niph. fut. יֵחָבֵט *excutietur* Jes. 28, 27.

חֲבַיָּה n. pr. viri Esr. 2, 6, etc.

חֶבְיוֹן m. *latibulum* Hab. 3, 4. — Rad. חבה.

חבל; part. act. חֹבֵל, pl. חֹבְלִים; pass. pl. חֲבֻלִים; inf. abs. חָבֹל; imper. חֲבֹל undè cum suff. חַבְלֵהוּ; fut. יַחְבֹּל et יַחְבֹּל; 1) *ligavit, obstrinxit* (vicin. חָבַר). Zach. 11, 7, 14 : חֹבְלִים pr. *ligantes, constringentes*, undè *fœderati*; de nomine parabolico pedi pastoralis, nimirum de pedo funibus, ligaminibus constanti, quo effracto ; irritum evasit fraternum fœdus (conf. vers. 14). LXX σχοίνισμα, Vulgat. *funiculi*. Al. *dolore afficientes* vel *perdentes* oppos. baculo נֹעַם *amœnitatis* i. e. gratiæ et clementiæ : sed invitâ prorsus orationis serie, ex quâ apparet, hunc baculum pariter atque priorem beneficiorum divinorum, non pœnarum symbolum esse. — 2) *pignore obstrinxit* aliquem, *pignus accepit* ab aliquo, cum accus. pers. Eze. 18, 16. Job 22, 6. Prov. 20, 16. it. cum accus. rei *in pignus sumpsit, accepit* aliquid Ex. 22, 25. Deut. 24, 6. Job 24, 3.— 3) *corruptè, pravè se gessit* Job 34, 31. Neh. 1, 7.

Niph. fut. יֵחָבֵל *perdetur, peribit* Prov. 13, 13.

Pih. חִבֵּל; part. pl. מְחַבְּלִים; inf.

חָבַל; fut. יַחְבֵּל; 1) *cum dolore enixa est, peperit* Ps. 7, 15. Cant. 8, 5. — 2) *corrupit, perdidit* Jes. 32, 7. Eccl. 5, 5, *vastavit* Jes. 13, 5. 54, 16. Mich. 2, 10. Cant. 2, 15.

Puh. חֻבַּל; 1) *corruptus est* Jes. 10, 27. — 2) *perditus*, i. e. *fractus est* Jes. 10, 27. — Deriv. תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבּוּלוֹת et seqq.

חֵבֶל m. pl. חֲבָלִים, constr. חֶבְלֵי, suff. חֶבְלֵיהֶם; *tormina, dolor* parturientium Jes. 13, 8. 66, 7. Hos. 13, 13. Metonym. *fœtus cum dolore editus* Job 39, 3, quemadmodum apud poet. græcos.

חֶבֶל masc. sed f. Soph. 2, 5. suff. חַבְלוֹ; pl. חֲבָלִים, constr. חַבְלֵי et חֶבְלֵי, suff. חֲבָלָיו; 1) *funis, funiculus* Jos. 2, 15. Eccl. 12, 6. Spec. a) *funiculus mensorius* 2 Sam. 8, 2. Amos 7, 17. — b) *funiculus aucupatorius, pedica, laqueus* Ps. 140, 6. Job 18, 10, *retia mortis, inferni* Ps. 18, 5, 6. 116, 3. — 2) Metonym. *portio agri* cujus divisio per *funes* fiebat Deut. 32, 9. Ps. 16, 6. Hinc *tractus terræ* quivis, *regio* Deut. 3, 4. Soph. 2, 5, etc.— 3) *manipulus* (*bande*), *caterva, socii itineris* à *colligando*, conf. אֲגֻדָּה) 1 Sam. 5, 10.

חֲבֹל m. *pignus* Eze. 18, 12, 16, etc.

חֲבֹלָה fem. undè cum suff. חֲבֹלָתוֹ *pignus ejus* Eze. 18, 7.

חִבֵּל m. *malus* navis Prov. 23, 34; sic vulgò, sed Gesenius nunc intelligit *funem ingentem nauticum*, fortasse spec. *funem ancorarium*.

חֹבֵל m. pl. חֹבְלִים undè constr. חֹבְלֵי; suff. f. חֹבְלַיִךְ; *nauta* Eze. 27, 8, 27, 28, 29. Jon. 1, 6.

חֲבַצֶּלֶת f. Jes. 35, 1. Cant. 2, 1. Veter. interpret. modò *lilium*, modò *narcissum* vertunt; Syrus verò in loco citato Jes. : חמצליתא *colchicum autumnale* ut volunt lexicographi Syri, i. e. flos pratensis et autumnalis, è bulbis venenosis proveniens, coloris albi et violacei. — Etymon habet in trilitt. בָּצָל *cepa*, ex quo simul et חָמֵץ *acidus*, conflatur, juxta Ewald (*Das Hohelied Salomon. Seit* 69), qui apprimè notat Syr. interpr. litteram מ retinuisse; vel, quod censet Gesenius, præponitur ח radici (*Lehrgeb.* S. 863).

חֲבַצִּנְיָה n. pr. viri Jer. 35, 3.

חָבַק undè part. חֹבֵק, f. חֹבֶקֶת; inf. constr. חֲבֹק; *complicuit, amplexatus est* Eccl. 3, 5. 4, 5. *Amplexans filium* i. e. concipiens 2 Reg. 4, 16.

Pih. חִבֵּק; inf. חַבֵּק, fut. יְחַבֵּק, suff. cum נ epenthet. יְחַבְּקֶנָּה; 1) *complicuit* manus, *iners fuit* Eccl. 4, 5.—2) *amplexus est*, cum accus. Gen. 33, 4. Prov. 4, 8, etc., cum dat. Gen. 29, 13, 48, 10. *Amplecti rupem* i. e. ad rupem confugere Job 24, 8; *stercora* i. e. in eis recumbere, vel, quod magis arridet, quærere an sit in eis quid alimenti. Conf. 2 Reg. 18, 27.— Indè

חִבֻּק m. *complicatio* manuum, *inertia* Prov. 6, 10. 24, 33.

חֲבַקּוּק n. pr. viri Hab. 2, 1.

חָבַר; part. act. חֹבֵר; f. חֹבֶרֶת, pl. חֹבְרוֹת; pass. חָבוּר undè constr. חֲבוּר, pr. *ligavit, colligavit* (vicin. חָבַל), hinc 1) intrans. *conjunctus est, cohæsit* Ex. 26, 3. Eze. 1, 9, etc., de hominibus *consociatus est* Gen. 14, 3. Hos. 4, 17.—2) *vinxit, fascinavit, in-*

cantavit, (conf. gr. καταδέω; κατάδεσμος) Deut. 18, 11. Ps. 58, 6.

Pih. חִבֵּר; inf. חַבֵּר; fut. יְחַבֵּר; 1) *conjunxit, connexuit* Ex. 26, 6 seq. — 2) *consociavit* 2 Chron. 20, 36.

Puh. חֻבַּר; fut. יְחֻבַּר Eccl. 9, 4 in Keri; cum suff. et excidente Daguesch forti יְחֻבְּרָךְ; 1) *conjunctus est* Ex. 28, 7, etc. Ps. 122, 3: *conjuncta fuit sibi* (*civitas*) i. e. continuis ædibus tota sibi cohærens. — 2) *consociatus est* Ps. 94, 20, ubi sensus est: *num conveniet tibi cum solio perverso et iniquo?*

Hiph. fut. cum ה parag. אַחְבִּירָה *conjungerem, necterem* (*contra vos* בְּמִלִּים *verba*, vel *fœdus inirem verbis*) Job 16, 4.

Hithp. אֶתְחַבַּר ex chaldaïsmo, pro הִתְחַבֵּר; inf. ex syriasmo הִתְחַבְּרוּת; cum suff. הִתְחַבֶּרְךָ; fut. יִתְחַבַּר, *consociavit se* Dan. 11; 6, 23: 2 Par. 20, 35, 37. — Deriv. חֲבוּרָה, חַבּוּרָה, מְחַבְּרוֹת, מַחְבֶּרֶת et seqq.

חַבָּר m. pl. חַבָּרִים *socii*, de piscatoribus Job 40, 30.

חָבֵר m. suff. חֲבֵרוֹ; pl. חֲבֵרִים, constr. חַבְרֵי, suff. חֲבֵרָיו; *socius, sodalis*, Jes. 1, 23. Eccl. 4, 10. Cant. 8, 13, etc.

חֶבֶר m. in pausâ חָבֶר; pl. חֲבָרִים, suff. fem. חֲבָרַיִךְ; 1) *societas, consociatio* Hos. 6, 9. Prov. 21, 9. 25, 24. — 2) *incantatio*, Deut. 18, 11. Jes. 47, 9, 12. Ps. 58, 6. — 3) n. pr. viror. Jud. 4, 11: 1 Par. 8, 17, etc. et Gen. 46, 17, pro quo חֵבֶר Num. 26, 45. Nom. patronym. חֶבְרִי Num. 26, 45.

חֲבַרְבֻּרוֹת f. pl. *maculæ variæ*, Jer. 13, 23.

חֶבְרָה f. *sodalitium* Job. 34, 10.

חֶבְרוֹן n. pr. 1) urbis antiquæ in tribu Juda, olim קִרְיַת־אַרְבַּע dictæ: Gen. 13, 18. Jos. 15, 13, etc. — 2) viror. Ex. 6, 18: 1 Par. 2. 42, 5, 28. Nom. patronym. חֶבְרֹנִי Num. 3, 27.

חֲבֶרֶת fem. undè cum suff. חֲבֶרְתְּךָ *socia, uxor tua* Mal. 2, 14.

חֹבֶרֶת f. undè in pausâ חֹבָרֶת *junctura, commissura* Ex. 26, 4, 10.

חָבַשׁ; part. act. חֹבֵשׁ, pass. חָבוּשׁ, pl. חֲבוּשִׁים et חֲבֻשִׁים; inf. constr. חֲבֹשׁ, suff. f. חָבְשָׁה; imper. חֲבֹשׁ; fut. יַחֲבֹשׁ et יַחְבֹּשׁ, cum ה parag. אֶחְבֹּשָׁה; 1) *ligavit, alligavit, colligavit* Ex. 29, 9. Jes. 1, 6. Job 5, 18, etc. — 2) *stravit, instravit* jumenta Gen. 22, 3. Jud. 19, 10, etc. — 3) *obstruxit, clausit* Job 40, 13 (8). — 4) *coërcuit, imperio dominatus est* juxta quosdam, haud parum quidem congruè Job 34, 17.

Pih. חִבֵּשׁ; part. מְחַבֵּשׁ; 1) *obligavit* Ps. 147, 3. — 2) *coërcuit, cohibuit* Job 28, 11.

Puh. חֻבַּשׁ *obligatus est* Jes. 1, 6. Eze. 30, 21.

חֲבִתִּים m. plur. *quæ friguntur in sartagine, coctilia* 1 Par. 9, 31. Conf. מַחֲבַת. — Rad. חבת forsan ut arab. خبز *panem coxit*.

חַג m. cum artic. הֶחָג, cum prepos. כֶּחָג; בֶּחָג pro כֶּחָג, בֶּחָג; constr. חַג etiam ante לְ; suff. חַגֵּךְ; pl. חַגִּים, suff. חַגֵּיכֶם; 1) *festum* Ex. 10, 9. Num. 29, 12. Amos 5, 21: 2 Par. 6, 3. — 2) meton. *sacrificium festivum, victima* Ex. 23, 18. Mal. 2, 3. Ps. 118, 27. Jes. 29, 1. — Rad. חָגַג.

חָגָּא f. *tremor, pavor* Jes. 19, 17.

Plures codices habent חֲגָה. — Rad. חָגַג.

חָגָב m. pl. חֲגָבִים; 1) *locusta*, alata esuque licita Lev. 11, 22. Num. 13, 34. Jes. 40, 22, etc.— 2) n. pr. viri Esr. 2, 46. — Rad. חגב; arab. חגב (hadjab) *texit, velavit*. Haud raro locustæ in Oriente tanto agmine congregantur ut solem terræque superficiem occultent.

חֲגָבָה n. pr. viri Esr. 2, 45, etc.

חָגַג; præt. חַג; part. act. חוֹגֵג, pl. חֹגְגִים; inf. חֹג; imper. f. חֹגִּי; fut. יָחֹג, pl. יָחֹגּוּ; (vicin. חוּג) *in gyrum motus est*, hinc 1) *tripudiavit, saltavit* 1 Sam. 30, 16. — 2) *festum celebravit* (festa enim celebrari solebant tripudiis et choreis) Ex. 5, 1. Lev. 23, 41. Ps. 42, 5, etc.—3) *vertigine correptus est* Ps. 107, 27. — Deriv. חַג, חָגָא.

חֲגָוִים, undè constr. חַגְוֵי; *asyla petrarum* Jer. 49, 16. Obad. 1, 3. Cant. 2, 14. — Rad. חגה fortè ut arab. חגא (hadja) *confugit* ad aliquem.

חָגָה vid. חָגָא.

חָגוֹר, חֲגוֹר et חֲגֹר m. suff. חֲגֹרוֹ; plur. constr. חֲגוֹרֵי; 1) pr. *cingens*, hinc *accingens, induens* Eze. 23, 15. —2) *cingulum*, 1 Sam. 18, 4: 2 Sam. 20, 8. Prov. 31, 24. —Rad. חָגַר.

חֲגוֹרָה et חֲגֹרָה f. suff. חֲגֹרָתוֹ; pl. חֲגֹרֹת; *cingulum* 2 Sam. 18, 12: 1 Reg. 2, 5. Jes. 3, 24, *subligaculum* Gen. 3, 7.

חַגַּי n. pr. *prophetæ*, Hagg. 1, 1.

חַגִּי n. pr. viri, et patronym. Num. 26, 15.

חַגִּיָּה n. pr. viri 1 Par. 6, 15.

חַגִּית n. pr. mul. 2 Sam. 3, 4, etc.

חָגְלָה n. pr. mul. Num. 26, 33, etc.

חָגַר; part. act. חֹגֵר, pass. חָגוּר, f. חֲגוּרָה, constr. חֲגוּרַת; plur. m. חֲגוּרִים; inf. constr. חֲגוֹר; imp. pl. חִגְרוּ, f. חֲגֹרְנָה; fut. יַחְגֹּר; 1) *cinxit, accinxit* propr. et translatè. Constr. cum accus. membri cingendi, vel rei quâ quis se accingit, vel cum duplici accus. personæ et cinguli, vel cum acc. pers. aut membri et בְּ cinguli, vel cum acc. singuli et עַל membri Ex. 29, 9. Lev. 8, 7: 1 Sam. 17, 39. Ps. 45, 4. Prov. 31, 17, etc.—2) *accinxit se* absol. 1 Reg. 20, 11. Eze. 14, 18, et 2 Sam. 22, 46 ubi *accingunt se e munimentis suis*, i. e. prægnanter *accinti erumpunt* — Deriv. חָגוֹר, חֲגוֹרָה, מַחֲגֹרֶת.

חֲגוֹרָה, חֲגוֹת vid. חֲגֹרָה, חֲגֹר.

חַד m. undè f. חַדָּה *acuta* de gladio Jes. 49, 2. Ps. 57, 5 est. — Rad.

חַד ut אֶחָד *unus* Eze. 33, 30.

חָדַד; fut. יָחַד pro יָחֹד; 1) *acutus fuit, factus est* Prov. 27, 17 (vid. mox Hiph.) — 2) *celer, velox fuit* Hab. 1, 8.

Hiph. fut. יַחַד *acuit*, more chald. pro יָחֵד, יַחַד ut יַחֵל Num. 30, 3, אַחֵל Eze. 39, 7. Prov. 27, 17 sensus totius commatis est: *Ut ferrum ferro acuitur, sic vir acuit vultum socii* i. e. *socium suum* ad studium, iram.

Hoph. f. הוּחַד *exacutus est* gladius Eze. 21, 14, 15, 16. — Deriv. חַד f. חַדָּה, חַדּוּדִים.

חֲדַד n. pr. viri Gen. 25, 15, etc.

חָדָה, undè fut. apoc. יִחַדְּ (cum pathach furtivo sub ח); 1) *gavisus est* Ex. 18, 9.—2) *unitus, adunatus*, hinc *conjunctus, computatus est* Job 3, 6. Ita vet. interpr. quasi legissent יֵחַד vel יֵחַד à rad. יָחַד; *sed quidni

יחד à חָדָה cum significat. אחד; יחד? Conf. לָעָה et יָלַע, item עָטָה et יָעַט favet etiam quod proximè sequitur: *In numerum mensium non veniat*. Undè non placet eorum sententia qui יִחַד (Job loc. cit.) *gaudeat* vertunt.*

Pih. futur. cum suff. תְּחַדֵּהוּ *exhilarabis eum* Ps. 21, 7. — Derivat. חֶדְוָה.

חַדּוּדִים m. plur. constr. חַדּוּדֵי *acumina* Job 41, 22 (21). — Rad. חָדַד.

חֶדְוָה f. constr. חֶדְוַת; *gaudium* 1 Par. 16, 27. Neh. 8, 10. — Rad. חָדָה.

חָדִיד n. pr. oppidi Benjamitarum, in monte Esr. 2, 33, etc.

חדל et חָדֵל; inf. constr. חֲדֹל; imp. חֲדַל; fut. יֶחְדַּל; 1) *cessavit, desiit esse, defecit* Ex. 9, 34. Jes. 24, 8. Job 14, 7, etc. it *cessavit* à labore, *otiatus, feriatus est, quievit* 1 Sam. 2, 5. Job 14, 6. Jud. 5, 6: *feriabantur viæ* i. e. non frequentabantur ab hominibus. Hinc seq. infin. solo vel cum præf. לְ *cessavit, desiit aliquid facere* Gen. 11, 8, 41, 49: 1 Sam. 12, 23. Prov. 19, 27. Jes. 1, 16, rarius seq. nomine Job. 3, 17. — 2) seq. מִן *abstitit, destitit*, duplici sensu, vel *missum fecit* aliquem, aliquid Ex. 14, 12. Job 7, 16, etc., vel *cavit sibi* ab aliquo, ab aliquâ re Ex. 23, 5. — 3) *omisit* aliquid, *non fecit* 1 Reg. 22, 6. Jer. 40, 4, etc. Seq. inf. cum præf. לְ Num. 9, 13. Deut. 23, 23. Ps. 36, 4. — Deriv. seq.

חָדֵל m. constr. חֲדַל; 1) *cessans esse* Ps. 39, 5, vel *agere* Eze. 3. 27. — 2) intrans. *destitutus*, undè Jes. 53, 3: חֲדַל אִישִׁים *destitutus ab hominibus*.

חֶדֶל m. in pausâ חָדֶל; pr. *cessatio, quies*; hinc *habitatores quietis* i. e. homines mortui Jes. 38, 11. Vulgat. *foveæ*; idem quoad sensum.

חַדְלָי n. pr. viri 2 Par. 28, 12.

חֵדֶק, חֶדֶק m. *spinæ* genus, *melongena spinosa* juxta Celsium, Mich. 7, 4. Prov. 15, 19. — Rad. חדק in arab. *pupugit*.

חִדֶּקֶל n. pr. fluvii, *Tigris* Gen. 2, 14. Dan, 10, 14.

חדר undè part. f. חֹדֶרֶת; forsan ut in syr. *circumdedit, cinxit, obvallavit*, et in malam partem *obsedit* (Conf. vicin. גָּדַר, אָזַר, אָצַר, (עָצַר); undè Eze. 21, 19: *gladius qui obsidet eos* undiquè. Plerisque est *penetrans*, al. *ipsos manens*, vet. interpr. *perterrens*, quasi idem sit quod חֹרֶדֶת. — Indè

חֶדֶר m. constr. חֲדַר, cum ה loc. חֶדְרָה, in pausâ חֲדָרָה; suff. חֶדְרוֹ; pl. חֲדָרִים, constr. חַדְרֵי; suff. חֲדָרָיו; *conclave interius* sive tentorii sive ædium Gen. 43, 30. Jud. 16, 9, indè *cubiculum* 2 Sam. 4, 7. 13, 10, *gynæceum* Cant. 1, 4. 3, 4, *thalamus* Jud. 15, 1. Joel 2. 16, *cella penaria* Prov. 24, 4. Metaph. *penetralia austri* i. e. extrema cœli australis plaga Job 9, 9, *ventris* i. e. intimum cordis Prov. 18, 8. 26, 22, *mortis* i. e. orcus Prov. 7, 27.

חַדְרָךְ n. pr. urbis et regionis ab oriente Damasci Zach. 9, 1.

חדשׁ *novus fuit* undè Pih. חִדֵּשׁ; inf. et imp. חַדֵּשׁ; fut. יְחַדֵּשׁ; *renovavit* 1 Sam. 11, 14. Job 10, 17. Ps. 51. 12, *restauravit* Jes. 61, 4: 2 Par. 15, 8 etc.

Hithp. fut. תִּתְחַדֵּשׁ *renovabis te* Ps. 103, 5. — Deriv. seq.

חָדָשׁ, f. חֲדָשָׁה; pl. m. חֲדָשִׁים, f. חֲדָשׁוֹת; *novus* Ex. 1, 5 : 1 Sam. 6, 7. Jes. 41, 25, etc., *recens* Lev. 26, 10, *inauditus* Eccl. 1, 9. *Dii novi* i. e. anteà non culti Deut. 32, 17. Fem. חֲדָשָׁה et pl. חֲדָשׁוֹת subst. usurpantur *novum quid*, *nova* Jes. 42, 9. 43, 19.

חֹדֶשׁ m. suff. חָדְשׁוֹ; pl. חֳדָשִׁים, constr. חָדְשֵׁי, suff. חָדָשָׁיו; 1) *novilunium* Hos. 5, 7, it. *primus dies mensis*, Hebræis sacer et festivus Num. 29, 6 : 1 Sam. 20, 5, etc. Ex. 19, 1 : *tertium novilunium* i. e. prima dies mensis tertii. — 2) *mensis*, isque lunaris à novilunio incipiens Gen. 8, 5. Ex. 13, 15, etc. חֹדֶשׁ יָמִים *per mensem integrum* Gen. 29, 14, etc. — 3) n. pr. mul. 1 Par. 8, 9.

חָדְשִׁי n. pr. loci 2 Sam. 24, 6.

חוּב ut in syr. *reum esse*, undè Pih. חִיֵּב *reum fecit* Dan. 1, 10. — Indè.

חוֹב m. *debitum* Eze. 18, 7.

חוֹבָה n. pr. loci ad aquilonem Damasci Gen. 14, 15.

חוּג, præt. חָג *circinavit*, *circino terminum descripsit* (cognat. חָגַג, עוּג) Job 26, 10. — Deriv. מְחוּגָה et

חוּג m. *circulus*, *ambitus* Jes. 40, 22. Job 22, 14. Prov. 28, 27.

חוּד; præt. חָד; imp. חוּד, cum ה parag. חוּדָה; futur. cum ה parag. יָחוּדָה; forsan ut חָדַד *acutus*, *exacutus est*, hinc *ænigmaticè loqui*, *ænigma proponere* Jud. 14, 12, 13, 16. Eze. 17, 2. — Deriv. חִידָה.

חָוָה *vixit*, in Kal inusit.

Pih. חִוָּה; inf. constr. חַוּוֹת; fut. יְחַוֶּה, cum suff. et נ epenthet. per Daguesch inserto אֲחַוְּךָ; *indicavit*, *annunciavit* (poët. pro הִגִּיד), cum dat. pers. sed sæpius accus. Ps. 19, 3. 52, 6. Job 32, 10, etc. — Deriv. אַחֲוָה et

חַוָּה f. 1) n. pr. primæ mulieris Gen. 3, 20, etc. — 2) pl. חַוּוֹת pr. forsan *entia viventia*, hinc *familia*, *tribus* spec. nomadum ut arab. حي (hayy) et synecdoch. *pagi nomadum*, *vici* Num. 32, 41. Deut. 3, 14. Jos. 13, 30. Jud. 10, 4 : 1 Reg. 4, 13.

חוֹזַי n. pr. viri 1 Par. 33, 19.

חוֹחַ m. pl. חוֹחִים et cum ו mobil. חֲוָחִים; 1) *spina*, *dumus* 2 Reg. 14, 9. Job 31, 40 etc. Plur. *dumeta* 1 Sam. 13, 6. Cant. 2, 2. — 2) *hamus piscatorius* (ut חָח quod vid.) Job 40, 21 (26). — *catena ferrea* quâ captivi vinciri solent, *compes* 2 Par. 33, 11.

חוּט m. 1) *filum* Jud. 16, 12. Eccl. 4, 12. — 2) *funiculus* Jos. 2, 18. — *3) *vitta* (*ruban*) Cant. 4, 3, et ità Gen. 14, 23, ubi, quod proximè sequitur : *usque ad corrigiam calcei*, חוּט ibidem ornamentum, idque pretiosum capitis signare, compertum omninò facit. *

חִוִּי n. pr. populi Cananitici qui habitavit ad radices Libani et alibi passim Gen. 34, 2. Jos. 11, 19, etc.

חֲוִילָה n. pr. regionis quæ Gen. 10, 7, dicitur habitata à Chamitis, et ver. 29 à Semitis; et regionis ad Phischonem, cujus situs ignoratur Gen. 2, 11.

חוּל et חִיל, præt. חָל; imp. f. חוּלִי, pl. m. חִילוּ; fut. יָחוּל, יָחִיל, apocop. וַיָּחֶל, וַיָּחֶל, f. וַתָּחֶל; 1) *gyrare*, *circumagi*, *saltare in orbem*

Jud. 21, 21. — 2) *torqueri, contorqueri* in aliquid; *irruere* Jer. 23, 19. Hos. 11, 6 etc. — 3) *torqueri* doloribus, præsertim de parturientibus, Jes. 13. 8. Mich. 4, 10 etc., et metaphor. *vehementer dolere* Mich. 1, 12, hinc *parturire* Jes. 54, 1. — 4) *torqueri expectatione, expectare* Gen. 8, 10. Jud. 3, 25. — 5) *tremere, contremere* Exod. 15, 14. Joël, 2, 6, etc. — 6) ut in arab. et aram. *robustus, firmus fuit* Ps. 10, 5, it. *durare, perdurare* Job. 20, 21.

Hiph. fut. יָחִיל *contremere faciet* Ps. 29, 8. — Hoph. fut. יוּחַל *parturietur* Jes. 66, 8, ubi Vulgat. *pariet*.

Pohlel. חוֹלֵל; part. מְחוֹלֵל; fut. יְחוֹלֵל; 1) *in orbem ivit, saltavit* Jud. 21, 23. — 2) *contremere fecit* Prov. 26, 10, et *contremuit* Job 26, 5. — 3) *parturire fecit* Ps. 29, 9, et *peperit* Job 39, 1 (4); hinc in genere *formavit, finxit* Deut. 32, 18. Ps. 90, 2. — 4) *sollicitè expectavit* Job 35, 14.

Pohlal. חוֹלַל; part. מְחוֹלָל; *genitus, formatus est* Job 15, 7. Ps. 51, 7. Prov. 8, 24.

Hithpohlel הִתְחוֹלֵל; part. מִתְחוֹלֵל; fut. יִתְחוֹלֵל; 1) *in gyrum se egit, irruit* Jer. 23, 19. — 2) *contortus, cruciatus est* doloribus Job 15, 20. — 3) *anxiè expectavit* Ps. 37, 7.

Hithpalp. fut. f. conv. וַתִּתְחַלְחַל *et cruciata est doloribus* Esth. 4, 4. Derivat. חֵל, חִילָה, חִיל, חֵיל, חֵל, חָלוֹן, חַלְחָלָה, מָחוֹל, מְחוֹלָה, et

חוֹל m. * *arena tremula (sable mouvant)* qualis in littore, ripâ fluviorum reperitur; quocirca sæpius additur vox mare. * Ex. 2, 12, etc. Symbol. est *copiæ* ac *multitudinis* Gen. 22, 17. Jos. 42, 4, etc.; *oneris gravitatis* Job 6, 3. Prov. 27, 3. Sed Job 29, 18 quibusdam est *phœnix*, avis; quod commendat prius hemistichium; al. *phœnix*, arbor, i. e. *palma*, ut habet Vulgat. Porrò sive arbor, sive sit avis, utraque convenit, cùm utramque diutissimè vivere constet.

חוּל n. pr. regionis quam Aramæi incolebant Gen. 10, 23.

חוּם m. *fuscus, niger* Gen. 30, 32 seqq. — Rad חוּם cognat. חָמַם.

חוֹמָה, חֹמָה f. constr. חוֹמַת; suff. f. חוֹמָתָהּ; pl. חוֹמוֹת; suff. חֹמֹתַיִךְ; dual. חֹמֹתַיִם; *murus*, plerumque urbis Lev. 25, 30. Deut. 28, 52. Jes. 22, 10. Neh. 2, 5, etc. Plur. *mœnia* Jes. 26, 1. Ps. 51, 20. Jer. 39, 8, etiam 1, 18, nec obstat quod 15, 20 in eâdem formulâ singularis legatur. A plur. format. dual. חֹמֹתַיִם *mœnia duplicia*, i. e. murus et antemurale 2 Reg. 25, 4. Jes. 22, 11. Jer. 39, 4.

חוּס; præter. f. חָסָה, 2 pers. m. חַסְתָּ; imper. cum ה parag. חוּסָה; fut. יָחוּס, יָחֹס, יָחוֹס, conv. וַיָּחָס; 1) *misereri* alicujus Ps. 72, 13. — 2) *dolere* de aliquâ re Jon. 4, 10. — 3) *parcere* Jer. 13, 14. Eze. 24, 14. Joel 2, 17. Neh. 13, 22. Constr. cum עַל et sæpius subjectum habet עַיִן *oculus*, undè frequenter occurrit formula: *oculus meus parcet illi;* sed 1 Sam. 24, 11 subintelligitur vox עֵינִי *oculus meus*. Apud Arabes etiam oculo misericordia tribuitur.

חוֹף, חֹף m. *portus, littus* Gen. 49, 13. Jos. 9, 1. Jer. 47, 7, etc. — Rad. חָפַף.

חוּפָם n. pr. viri Num. 26, 39, pro quo חֻפִּים Gen. 46, 21; patronym. חוּפָמִי Num. 26, 39.

חוּץ m. cum ה local. חוּצָה; pl. חוּצוֹת et חֻצוֹת; suff. חוּצֹתָיו; pr. *quod cingit* ædes, *paries*, *murus* ut חַיִץ, hinc special. *latus exterius* ædium, quod sæpe opponitur בַּיִת in formulâ מִבַּיִת וּמִחוּץ *à latere interiore et exteriore*. Gen. 6, 14, etc. Indè 1) subst. *quidquid foris est*, vel extra domum, ut *platea* Jer. 37, 21. Job 18, 17, vel extra urbem, ut *campi, pascua, deserta* Prov. 8, 26. Job 5, 10, et forsan Ps. 144, 13. — 2) adv. *foris* sed *foras* Deut. 23, 13. Cum ה local. חוּצָה *foris* 1 Reg. 6, 6, *foras* Ex. 12, 46; sic cum artic. הַחוּץ et הַחוּצָה *foras*.—Cum præp. בַּחוּץ *foris* לַחוּץ *foras* Ps. 41, 7, לַחוּצָה *forinsecus* 2 Par. 32, 5, מֵהַחוּץ, מִחוּץ, *extrinsecus* מִחוּצָה לְ, מִחוּץ לְ *extra* אֶל־מִחוּץ לְ (post verba motûs) *extra*, metaph. חוּץ מִן *præter* Eccl. 2, 25.—Indè denomin. חִיצוֹן. —Rad. חוּץ in syr. Pah. *inclusit, circumdedit*.

חוֹק vel חוּק m. ut חֵיק; *sinus* Ps. 74, 11 in Chethib.

חָוַר undè fut. pl. in pausâ יֶחֱוָרוּ *albescent, pallescent* Jes. 29, 22. — Deriv. חוֹר, חֻר, חֹרִי et seq.

חוּר et חֻר; plur. חוּרִים; 1) *genus lini candidi* Esth. 1, 6. 8, 15. LXX βύσσος.—2) *foramen, antrum* Jes. 11, 8. 42, 22. — 3) n. pr. viror. Ex. 17, 10. Jos. 13, 21 etc.

חוֹר, חֹר m. plur. חֹרִים, חוֹרִים et חֹרַי, constr. חֹרֵי; suff. חֹרָיו; 1) *genus lini candidi* Jes. 19, 9; * hinc forsan in pl. *nobiles, ingenui*, pr. *lino candido induti*, vel *lino candido indutorum instar splendentes* 1 Reg. 21, 8, 11. Neh. 2, 16. 4, 13. Eccl. 10, 17. * — 2) *foramen* 2 Reg. 12, 10. Cant. 5, 4. — 3) *caverna* 1 Sam. 14, 11. Job 30, 6. Nah. 2, 13.

חוּרִי n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

חוּרָם n. pr. viror. 2 Sam. 5, 11 etc.

חַוְרָן n. pr. regionis ultra Jordanem, mare Tiberiadis inter et Damascum Eze. 47, 16, 18.

חוּשׁ; præt. et part. act. חָשׁ, pass. pl. חֻשִׁים; imper. cum ה parag. חוּשָׁה; infin. cum suff. חוּשִׁי; fut. יָחוּשׁ, f. cum ו conv. וַתָּחַשׁ, וַתַּחַשׁ Job 31, 5 (conf. תָּלַן à לוּן et וַיָּעַט, וַתַּעַט à עִיט); quod tamen per apoc. ex תַּחֲשֶׁה (rad. חָשָׁה) formam habere vulgò statuunt. 1) *festinare* absol. 1 Sam. 20, 38, ad aliquid faciendum cum עַל Job 31, 5, cum לְ Hab. 1, 8, et Num. 32, 17 ubi part. pass. חֻשִׁים capitur activè *festinantes, festini*; *properè supervenire* alicui, cum לְ Deut. 32, 35. — 2) *commoveri, fervere* Job 20, 2. — 3) *perfrui, deliciis affluere*, ut Vulgat. pr. *ad voluptates festinare* Eccl. 2, 25.

Niph. הֵחִישׁ; fut. יָחִישׁ; *festinare fecit, acceleravit* Jes. 5, 19. 60, 22, et intrans. *festinavit* Jud. 20, 37. Ps. 55, 9, it. *celeriter fugit* Jes. 28, 16.

חוּשָׁה n. pr. viri 1 Par. 4, 4, pro quo שׁוּחָה ver. 11; nom. patron. חֻשָׁתִי 2 Sam. 21, 18. 1 Par. 11, 29.

חוּשַׁי n. pr. viri 2 Sam. 15, 16.

חוּשִׁים n. pr. viror. 1 Par. 7, 12. 8, 8.

חוּת rad. spuria; vid. חָתַת.

חוֹתָם m. suff. חֹתָמוֹ; *sigillum, annulus signatorius* Gen. 38, 18: 1 Reg.

21, 8. Job 38, 14, etc. — Rad. חתם.

חֲזָאֵל n. pr. regis Syriæ 1 Reg. 19, 15 etc.

חָזָה; part. act. חֹזֶה, constr. חֹזֵה, semel חֹזֵה 2 Sam. 24, 11; pl. חֹזִים; inf. constr. חֲזוֹת; imper. חֲזֵה, plur. חֲזוּ; fut. אֶחֱזֶה, apocop. et in pausâ אֶחָז; vocab. poet. 1) *vidit* Ps. 46, 9. Prov. 22, 29 etc. *Videre Deum* i. e. speciem divinam, quod passim de vitâ æternâ intelligitur. *Videre* dicitur de prophetis cùm eorum menti aliquid à Deo patefactum objicitur, sive visionibus propriè dictis, sive oraculis; usurpaturque tàm de veris quàm de falsis vatibus; undè חֹזֶה *propheta, vates*, vel verus 2 Sam. 24, 11: 2 Reg. 17, 13. Amos 7, 12, vel falsus Eze. 16, 13. Mich. 3, 7. *Vidit propheta aliquid alicui*, i. e. ei annuntiavit Jes. 30, 10. Thren. 2, 14. — 2) cum בְּ, *intuitus, contemplatus est* Jes. 47, 13, imprimis *cum voluptate*, i. e. *aspectu rei delectatus est, oculis hæsit in re aliquâ* Mich. 4, 11. Ps. 27, 4 etc.—3) *vidit, providit sibi, elegit* (Conf. germ. *sehen* et *ausersehen*) Ex. 18, 21. Jes. 57, 8, conf. יִרְאֶה־לּוֹ Gen. 22, 8.—5) *expertus est, sensit, compertum, exploratum habuit* Job 15, 17. 24, 1. 27, 12. metaph. de inanimat. Job 8, 17. — Deriv. חָזוֹן, מַחֲזֶה, מֶחֱזָה, et seqq.

חָזֶה m. constr. חֲזֵה, pl. חָזוֹת; pr. *pars aspectui patens*, hinc *pectus* brutorum Ex. 29, 26. Lev. 7, 30. 9, 20 etc.

חֹזֶה m. part. act. verbi חָזָה quod vide.—1) *videns, propheta*. — 2) *fœdus, pactum* Jes. 28, 15.

חֲזוֹ n. pr. viri Gen. 22, 22.

חָזוֹן m. constr. חֲזוֹן; 1) *visio* divina Dan. 1, 17. 8, 1. Thren. 2, 9 etc.—2) generatim *revelatio* divina 1 Sam. 3, 1. Prov. 29, 18 etc. — 3) *oraculum* Jes. 1, 1. Eze. 7, 13. Obad. 1. Nah. 1, 1.

חֲזוֹת f. *visio* 1 Par. 9, 29.

חָזוּת f. suff. חֲזוּתְכֶם; 1) *aspectus, species*, undè Dan. 8, 5: *cornu aspectûs*, i. e. *spectabile, conspicuum, insigne*, et vers. 8: *surgebant aspectus quatuor*, i. e. quatuor cornua *insignia*. — 2) *visio* Jes. 21, 2. — 3) *revelatio*, indè *fœdus* Jes. 28, 18. 29, 11.

חֲזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 23, 9.

חֲזָיָה n. pr. viri Neh. 11, 5.

חִזָּיוֹן m. constr. חֶזְיוֹן; suff. חֶזְיֹנִי; pl. חֶזְיֹנוֹת; 1) *visio* Job 4, 13. Joël 3, 1 etc. — 2) *revelatio* 1 Sam. 7, 17; undè *vallis revelationis* Jes. 22, 1, 5 i. e. Jerosolyma, utpote revelationum divinarum sedes præcipua. — 3) est et חֶזְיוֹן n. pr. viri 1 Reg. 15, 18.

חֲזִיז vel חָזִיז m. pl. חֲזִיזִים; pr. *sagitta*, ut volunt, undè *fulmen fulgur* (collat. חֵץ *sagitta*, et *fulgur*) Zach. 10, 1, plenius חֲזִיז קֹלוֹת *fulgur tonitruum* Job 28, 26. 38, 25. — Rad. חזז vicin. חָצַץ.

חֲזִיר m. *porcus, sus* Lev. 11, 7. Ps. 80, 14 etc. — Rad. חזר.

חֵזִיר n. pr. viri Neh. 10, 21 etc.

חָזַק; inf. cum ה parag. חָזְקָה, cum suff. f. חֶזְקָתָהּ; imper. חֲזַק; fut. יֶחֱזַק; 1) *arctè ligavit, validè constrixit*, undè intrans. *constrictus est* Jes. 28, 22.— — 2) *firmiter adhæsit, retentus est* 2 Sam. 18, 9, et metaph. *assiduus fuit* in aliquâ re, *studiosus fuit* alicujus rei Deut. 12, 23: 2 Par. 31, 4 etc. — 3)

firmavit, roboravit Eze. 30, 21; hinc *juvit* 2 Chron. 28, 20. Sed sæpius intrans. *invaluit,* tàm de rebus quæ ingravescunt ut fames Gen. 41, 56 etc., quàm de hominibus qui opibus et potentiâ augentur Jos. 17, 13 etc. Seq. מִן, עַל, vel accus. *validior, robustior fuit, superavit* 1 Sam. 17, 50 : 1 Reg. 16, 22 : 2 Par. 8, 3 etc. Translatè de corporis valetudine *convaluit* Jes. 39, de imperio *confirmatus est* 2 Reg. 14, 15 : 2 Chron. 25, 3; de animo et virtute, *fortis, strenuus fuit* Deut. 31, 23 : 2 Reg. 2, 2 etc., in malam partem, *obfirmatus, pertinax fuit* Ex. 7, 13. Mal. 3, 13. — 4) *institit* alicui, *ursit* aliquem, seq. עַל Ex. 12, 33. Eze. 3, 14; seq. accus. Jer. 20, 7.

Pih. חִזֵּק; part. מְחַזֵּק, pl. מְחַזְּקִים; inf. et imper. חַזֵּק; fut. יְחַזֵּק; 1) ut in Syr. *cinxit* aliquem, vel aliquid, *cingulum adstrinxit* ei seq. dupl. accus. Nah. 2, 2, et Jes. 22, 21, ubi in parallel. occurrit cum הִלְבִּישׁ *vestivit.*— 2) *firmum reddidit, firmavit,* 2 Par. 11, 11 etc. *refecit, reparavit* ruinas 2 Reg. 12, 8 etc. *sanavit* Eze. 34, 4, 16, seq. יָד *manum* alicujus *firmavit,* i. e. *animum ei addidit, adjuvit* aliquem Jud. 29, 24. Esr. 6, 22, sine יָד, Deut. 1, 38 : 2 Par. 29, 34; sed. Esr. 1, 6 : חִזֵּק בְּיַד est *juvit* aliquem *manibus,* i. e. donis; seq. לֵב *obfirmavit, obduravit, animum* alicujus Ex. 4, 21. 9, 12. 14, 4. חִזֵּק לִבּוֹ, פָּנָיו *pertinacem sese præstitit* Jos. 11, 20. Jer. 5, 3. Ps. 64, 6 : יְחַזְּקוּ דָּבָר רָע *obfirmant sibi verbum,* i. e. in mendaciis calumniisque continuandis summoperè laborant.

Hiph. הֶחֱזִיק; part. מַחֲזִיק, f. מַחֲזֶקֶת; inf. הַחֲזִיק, suff. sed irreg. cum vocal. præteriti הֶחֱזִיקִי; imper. הַחֲזֵק, f. הַחֲזִיקִי; fut. יַחֲזִיק, apoc. יַחֲזֵק, et retracto accentu וַיַּחֲזֶק; 1) *constrinxit, ligavit fortiter* manum suam, seq. בְּ alicui rei, i. e. *prehendit,* Gen. 21, 18; etiam omisso vocab. *manus prehendit, cepit,* sæpius seq. בְּ pers., quandoque לְ, vel עַל et poët. accus. Ex. 4, 4 : 2 Sam. 15, 5. Job 18, 9. Jes. 41, 9 etc. metaph. *amplexus est* rem, *adhæsit* rei Job 2, 3 etc. cum עַל pers. Neh. 10, 30. Sed *prehendit, comprehendit* aliquem sæpè usurpatur pro *retinuit* eum Ex. 9, 2. Jud. 19, 4; it. *potitus est* Dan. 11, 21; de inanim. *cepit, complexus est* 2 Par. 4, 5. — 2) *firmavit, instauravit* Eze. 27, 9. Neh. 5, 16, *corroboravit, vires addidit* Eze. 30, 25, *adjuvit* Lev. 25, 35, etc., et intrans. *invaluit, prævaluit* Dan. 11, 7, 32 : 2 Par. 28. 6.

Hithp. הִתְחַזֵּק; part. מִתְחַזֵּק; inf. הִתְחַזֵּק; imper. הִתְחַזֵּק; fut. conv. וַיִּתְחַזֵּק et וַיִּתְחַזַּק; 1) *confirmatus est,* de novo rege 2 Par. 1, 1. 12, 13. 13, 21. — 2) *confirmavit se,* i. e. vel *vires collegit* Gen. 48, 2, vel *animum sibi sumpsit* 2 Par. 15, 8. 23, 1. 25, 11, vel seq. בְּ *confisus est in* aliquo 1 Sam. 30, 6, vel *firmum, tutum se putavit* Eze. 7, 13, vel *fortem, strenuum se præstitit* 2 Sam. 10, 12, seq. לִפְנֵי *contra* aliquem, i. e. *restitit, obnisus est* 2 Par. 13, 7, 8, seq. עִם et בְּ *cum, pro* aliquo, i. e. *adjuvit, defendit* 2 Sam. 3, 6. Dan. 10, 21 : 1 Par. 11, 10.—Deriv. sequuntur.

חָזָק m. f. חֲזָקָה; pl. m. חֲזָקִים, constr. חִזְקֵי; adj. a.) *fortis, validus* Ex. 3, 19. Num. 20, 20 etc.—b) *vehemens, gravis* Ex. 8, 16. 10, 19 : 1 Reg.

17, 17. 18, 2.—c) *obfirmatus, pertinax* Eze. 2, 4. 3, 7 etc. — 2) subst. *fortitudo, potentia*. Jes. 40, 10: בְּחָזָק יָבוֹא *veniet cum potentiâ*, ubi quidam vertunt, sed forsan minus rectè: *tanquam fortis veniet*, quasi בְּ merè pleonasticum esset.

חָזֵק m. *invalescens* Ex. 19, 19: 2 Sam. 3, 1.

חֵזֶק m. undè cum suff. חִזְקִי *robur, auxilium meum* Ps. 18, 2.

חֹזֶק m. suff. חָזְקֵנוּ; *robur* Ex. 13, 3. Amos 6, 13 etc.

חֶזְקָה f. (pr. infin. verbi חָזַק); constr. חֶזְקַת; suff. חֶזְקָתוֹ; 1) *prehensio, apprehensio*; sic Jes. 8, 11: בְּחֶזְקַת־הַיָּד *in apprehensione manûs, dùm me manu apprehenderet*, ut admonens et manuducens; alii aliter, sed illud, utpotè magis consonum iis quæ proximè in textu sequuntur, perplacet. — 2) *confirmatio, confortatio* 2 Par. 12, 1. 26, 16. Dan. 11, 2: כְּחֶזְקָתוֹ בְּעָשְׁרוֹ *juxtà invalescere ejus divitiis*, i. e. *quandò divitiis valebit*.

חָזְקָה f. 1) *vis, vehementia*, undè בְּחָזְקָה *per vim, violenter* 1 Sam. 2, 16; *severè* Eze. 34, 4; *vehementer* Jud. 4, 3. 8, 1. Jon. 3, 8.—2) *refectio, restauratio* ædium 2 Reg. 12, 13.

חִזְקִי n. pr. viri 1 Par. 8, 17.

חִזְקִיָּה et חִזְקִיָּהוּ n. pr. 1) *Ezechias*, rex Juda, qui etiam יְחִזְקִיָּה et יְחִזְקִיָּהוּ dicitur 2 Reg. 16, 20. Jes. 1, 1 etc. — 2) alior. viror. Neh. 7, 22: 2 Par. 3, 23 etc.

חָח m. suff. חַחִי; pl. חַחִים et חַחִיִּם (cum Daguesch implicito); 1) pr. *spina* ut חוֹחַ, hinc 1) *spinula* (*épingle*) vel *fibula* (*ardillon* de boucle) Ex. 35, 22; sed aliis est *annulus naribus appensus* qualem gestant Asiaticæ mulieres, et alibi נֶזֶם dictus.—2) *annulus* transmissus per nares perforatas animalium et ex quo lorum pendens, ad ea edomanda 2 Reg. 19, 28. Jes. 37, 29. Eze. 19, 4 etc.

חַחִי m. undè pl. חַחִיִּם vel חַחִים *annulus* ut חָח Eze. 29, 4 in Chethib — Rad. חחח.

חָטָא, f. in pausâ חָטָאת, ex Chaldaïsmo חָטָאת; part. act. חֹטֵא, חוֹטֵא, f. חֹטֵאת (contract. pro חֹטֵאת), pl. m. חֹטְאִים (pro חֹטְאִים); inf. constr. חֲטוֹא, חֲטוֹ, cum suff. חֲטֹאתוֹ; fut. יֶחֱטָא; oppos. מָצָא; undè 1) *defuit, defecit* (*manquer à*) alicui. Job 5, 24: *lustrabis habitationem tuam* וְלֹא תֶחֱטָא *et nihil deerit, omnia aderunt*. —2) *aberravit* (*s'éloigner*) à recto tramite, absol. ponitur Prov. 19, 2, cum accus. 8, 36: חֹטְאִי *aberrans à me*; oppos. מֹצְאִי *incidens in me, attingens me*, vers. 35. — 3) *peccavit*, seq. לְ pers. *in, erga aliquem* Gen. 20, 6 etc., seq. בְּ, עַל *in aliquo, in aliquâ re*, Gen. 42, 22. Neh. 13, 26 etc. Prægnanter dicitur Lev. 5, 16: *id quod peccavit de rebus sacris*, pro *id quod peccando subtraxit etc.* — 4) *reus fuit, factus est alicujus rei* Gen. 43, 9. Lev. 5, 7. Prov. 20, 2: חוֹטֵא נַפְשׁוֹ *fit reus animæ suæ*, i. e. perniciem in seipsum accersit.

Pih. חִטֵּא; part. מְחַטֵּא; inf. חַטֵּא; fut. יְחַטֵּא, cum suff. f. et נ epenthet. יְחַטְּנָה (excluso א, pro יְחַטְּאֶנָּה, vel formâ petitâ à rad. חטה); * significationes formæ Kal contrarias habet, ut sæpè fit in Pihel; hinc 1) pr. et ad verbum *defectionem abstulit*, i. e. *rem deficientem restituit, compensavit*.

Gen. 31, 39: *dilacertam* (à feris ovem) *nunquam attuli tibi;* (et si cæterum vel unam tibi deesse constat) אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה *ipse compensabo eam; postula eam à me, sive diu surrepta fuerit, sive noctu.* * — 2) *peccatum abstulit, luit,* hinc *in expiationis sacrificium obtulit* Lev. 6, 19. 9, 15 : 2 Par. 29, 24.—3) *expiavit, ritu sacro mundum declaravit, mundavit* Ex. 29, 36. Num. 19, 9 etc.

Hiph. הֶחֱטִיא et הֶחֱטִי 2 Reg. 13, 6 in Chethib; part. מַחֲטִיא, undè pl. constr. מַחֲטִיאֵי; infin. הַחֲטִיא et הַחֲטִי Jer. 32, 35; fut. יַחֲטִא; 1) *aberravit* à scopo Jud. 20, 16. — 2) *peccare fecit, ad peccatum induxit* Ex. 23, 33 : 1 Reg. 15, 26 etc. — 3) *peccatorem, reum declaravit* Jes. 29, 21.

Hithp. fut. יִתְחַטָּא. pl. יִתְחַטְּאוּ in pausâ יִתְחַטָּאוּ; 1) forsan *terrore perculsus est* Job 41, 17, congruit contextui, et non invitâ prorsus analogiâ; nam *aberrare*, i. e. *extra se rapi* dici potest animus, cùm præ terrore attonitus est; conf. תָּעָה. — 2) *expiavit, mundavit se* Num. 19, 12. 31, 20 etc. — Deriv. seq.

חֵטְא, m. suff. חֶטְאוֹ, f. חַטָּאָה, pro חַטָּאת Num. 15, 28; pl. חֲטָאִים, constr. חַטָּאֵי, suff. חֲטָאַי; *reatus, peccatum* Gen. 41, 9. Num. 27, 3. Eccl. 10, 4 etc.

חַטָּא m. pl. חַטָּאִים, constr. חַטָּאֵי; 1) *peccator* Gen. 13, 13. Amos 9, 10. — 2) *qui peccatum luit, reus* 1 Reg. 1, 21.

חֲטָאָה f. *peccatum* Gen. 20, 9. Ex. 32, 20. Ps. 32, 1 etc. — 2) *sacrificium pro peccato* Ps. 40, 7.

חַטָּאָה, חַטָּאת f. constr. חַטַּאת, sed absol. ponitur Zach. 13, 1; suff. חַטָּאתוֹ; pl. חַטָּאוֹת, constr. חַטֹּאת, suff. חַטֹּאתָיו; 1) *peccatrix* Amos 9, 8.—2) *peccatum* Ex. 34, 7. Jes. 5, 18; et *res quâ peccatur* veluti dolum Deut. 9, 21. Hos. 10, 8; sed *aqua peccati* est *aqua lustralis* Num. 8, 7. — 3) *pœna peccati,* Num. 12, 11. Thren. 3, 39. — 4) sæpiùs *sacrificium pro peccato* expiando Ex. 29, 14. Lev. 4, 3, etc. Conf. אָשָׁם.

חָטַב; part. act. חֹטֵב, pl. חֹטְבִים, constr. חֹטְבֵי; part. pass. f. pl. חֲטֻבוֹת; infin. constr. cum præfix. לַחְטֹב; (vicin. קָצַב, חָצַב) *cecidit, incidit, putavit* propr. *lignum* Deut. 19, 5. Jos. 9, 21. Eze. 39, 10 etc., sed transl. de *affabrè et artificiosè excisis et exsculptis* tapetibus, vel stragulis etc. Prov. 7, 16.

Puh. part. f. pl. מְחֻטָּבוֹת *excisæ* Ps. 144. 12.

חִטָּה f. pl. חִטִּים, et terminat. chald. חִטִּין Eze. 4, 9; constr. חִטֵּי; *triticum* in folliculis Ex. 29, 32. Job 31, 40 etc. *Adeps tritici, triticorum* Ps. 81, 17. 147, 14, et *adeps renum* (כִּלְיוֹת) *tritici* Deut. 32, 14, i. e. pingue triticum optimi generis, sive farina optima granorum triticorum. Plur. חִטִּים *triticum jam excussum, grana tritici* Gen. 30, 14. Jud. 6, 11 etc. — Quoad etymon, vulgò pro חִנְטָה esse voluntà rad. חָנַט *condivit,* sed rectiùs forsan ad חטט referretur, adeò ut littera נ, quæ reperitur in chald. et arab. ex ט geminato orta possit esse.

חַטּוּשׁ n. pr. viror. Esr. 8, 2 etc.

חֲטִיטָא n. pr. viri Esr. 2, 42 etc.

חַטִּיל n. pr. viri Esr. 2, 57 etc.

חֲטִיפָא n. pr. viri Esr. 2, 54 etc.

חָטַם utferè cognat. חָתַם, חָסַם, אָטַם et arab. אָטַם, *frenavit, capistravit*, hinc fut. אֶחֱטָם־לָךְ metaph. *freno; cohibeo me*, vel *iram meam*, (repetendo אַפִּי præcedens) Jes. 48, 9.

חָטַף; inf. constr. חֲטֹף; fut. יַחְטֹף; ut חָתַף *rapuit diripuit* Jud. 21, 21. Ps. 10, 9.

חֹטֶר m. *virga, ramus* Jes. 11, 1, transl. de linguâ, quæ lædit, proscindit Prov. 14, 3. — Rad. רטה.

חַי m. in pausâ חָי; f. חַיָּה; m. constr. חֵי; pl. חַיִּים et חַיִּין Job 24, 22; f. חַיּוֹת; m. constr. חֵי suff. f. chald. et in pausâ חַיָּכִי pro חַיָּיִךְ; 1) adj. a) *vivus, vivens* Gen. 3, 20. 47, 3 etc. sic נֶפֶשׁ חַיָּה *halitus, anima vivens* Gen. 1, 20, 30, *ens halitu vitæ præditum* (*être animé*) Gen. 2, 7, sed collect. *entia animata* Gen. 1, 24. 2, 19. Dan. 12, 7: *vivus æternitatis, vivens in æternum*, i. e. Deus. Huc spectat jurandi formula: חַי יְהוָֹה *vivus est Jehova!* חַי אֱלֹהִים *vivus est Deus!* i. e. *per Jehovam, Deum immortalem!* De Deo ipso jurante. חַי אָנִי *per vitam meam, per me!* חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם *per æternam vitam meam!* Plur. חַיִּים *homines*, Eccl. 6, 8. Eze. 26, 20. — b) *vividus, validus* 2 Sam. 23, 20, in Chethib, et *valens, incolumis* 1 Sam. 25, 6. — c) *fluens, scaturiens* aqua Gen. 26, 19. Lev. 14, 5 etc. — d) *cruda, recens* (*fraîche*) caro Lev. 3, 10 : 1 Sam. 2, 15 etc., planta Ps. 58, 10. — e) *redivivus, reviviscens*. עֵת חַיָּה *tempus reviviscens*, i. e. revolutum et ad idem punctum rediens, ut *annus proximus, hoc ipsum tempus* Gen. 18, 10, 14 : 2 Reg. 4, 16, 17. — 2) subst. *vita* Lev. 25, 36. Ita in formulâ jurandi, subaudito בְּ; חֵי פַרְעֹה *per vitam Pharaonis* Gen. 42, 15, 16. חֵי נַפְשְׁךָ *per vitam animæ tuæ* 1 Sam. 1, 26 etc. Sed pro *vitâ* exprimendâ sæpius adhibetur pl. חַיִּים, et indè dicitur a) de *victu, alimentis* Prov. 27, 27. — b) de *recreatione* Prov. 3, 22. 4, 22. — c) de *prosperitate, felicitate, salute* Jer. 21, 8. Ps. 34, 13. Prov. 4, 22. 5, 6 etc. De fem. חַיָּה, חַיּוֹת, alia vide mox infrà ad voc. חַיָּה. — Rad. חיי.

חִיאֵל n. pr. viri 1 Reg. 16, 34.

חִידָה f. suff. חִידָתִי; pl. חִידוֹת. suff. חִידוֹתָם; 1) *enigma* Jud. 14, 12, 18. — 2) *calliditas, fraus* Dan. 8, 23. — 3) *sententia* Prov. 1, 6; *parabola* Eze. 17, 2; *carmen* Ps. 49, 5. 78, 2, conf. Hab. 2, 6; *obscura visio* Num. 12, 8. — Rad. חוד.

חָיָה; inf. absol. חָיֹה, חָיוֹ, constr. eum præfix. לִחְיוֹת, cum suff. חֲיוֹתָם; imper. f. חֲיִי, m. cum præfix. וֶחְיֵה, pl. וִחְיוּ; fut. יִחְיֶה, apoc. יְחִי, in pausâ יֶחִי, pl. cum נ paragog. יִחְיוּן; 1) *vixit*, Gen. 5, 3. Jer. 35, 7 etc. Seq בְּ vel עַל *vixit de aliquâ re* Gen. 27, 40 : 2 Reg. 4, 7 etc. Passim *benè, feliciter vixit, valuit* Deut. 8, 1 : 1 Sam. 10, 24. Ps. 22, 27 etc. — 2) *superstes et incolumis permansit* Gen. 42, 8. Ex. 1, 16 : 1 Reg. 20, 32 etc. — 3) *convaluit, revaluit* ex morbo Jos. 5, 8 : 2 Reg. 1, 20. Jes. 38. 9. — 4) *revixit, vitam recepit* 1 Reg. 17, 22. Jes. 26, 14 etc. metaph. *summo perfusus est gaudio, recreatus, refocillatus est* Gen. 45, 27. Jud. 15. 19.

Pih. חִיָּה; part. מְחַיֶּה; inf. constr. חַיּוֹת; imper. חַיֵּה, cum suff. חַיֵּנִי et mutatâ tertiâ radic. ה in י, חַיֵּיהוּ, ut in fut. יְחַיֵּנוּ; 1) *vivere* fecit, *sivit*

1 Sam. 27, 9, et *vivum conservavit* Gen. 12, 12. Ex. 1, 17. Ps. 22, 30 etc., hinc *conservavit semen* Gen. 7, 3, *aluit* vitulam Jes. 7, 21. — 2) *vivificavit* Job 33, 4. Hos. 14, 8, metaph. *exsequtus est* Hab. 3, 2. — 3) *in vitam revocavit, vitæ restituit* Deut. 32, 39: 1 Sam. 2, 6, metaph. *refocillavit* Ps. 71, 20. 85, 7, et *restauravit* ædificia Neh. 3, 34: 1 Chron. 11, 8.

Hiph. הֶחֱיָה; inf. constr. הַחֲיוֹת, ex formâ Chald. הַחֲיֵה, undè cum suff. הַחֲיֵינִי (mutatâ tertiâ radic. ה in י); eosdem ferè ac Pihel habet significatus, hinc 1) *vivere sivit, passus est* Num. 22, 33: 2 Sam. 8, 2 etc., *vivum conservavit*, Gen. 6, 19. Jes. 38, 16 etc. — 2) *vitæ reddidit, restituit* 2 Reg. 5, 7. 8, 1, 5. — Deriv. מִחְיָה et:

חָיֶה undè f. pl. חָיוֹת, *vividæ, robustæ* Ex. 1, 19.

חַיָּה f. constr. חַיַּת et poët. חַיְתוֹ; suff. חַיָּתוֹ; pl. חַיּוֹת; *viva*, vel neutr. *vivum* (f. adjectivi חַי), hinc 1) *animal, bestia animata*, et sæpè collect. *animalia* Gen. 1, 21, 28. Ex. 23, 11 etc. Dicitur autem a) de omnis omninò generis bestiis Lev. 11, 46. — b) de quadrupedibus oppos. avibus Gen. 1, 30. Lev. 11, 2 etc. — c) de animalibus agrestibus, oppos. pecori (בְּהֵמָה) Gen. 1, 25 etc. special. de *feris*, quo sensu sæpiùs tamen dicitur חַיַּת יַעַר, חַיַּת הָאָרֶץ, חַיַּת הַשָּׂדֶה vel חַיָּה רָעָה. Quoad Ps. 74, 19, sensus est: *ne tradas feris* i. e. hostibus *turturem* i. e. populum tuum innocentem, subaudiendo הַשָּׂדֶה vel הָאָרֶץ post לְחַיַּת; Gesenio חַיַּת נֶפֶשׁ *est animus sanguinolentus*, sed exquisititia videtur hæc interpretatio. — 2) poët. *populus, gens* Ps. 68, 11, et *caterva, cætus* 2 Sam. 23, 11, 13, pro quo in loco parallelo 1 Par. 11, 15 dicitur מַחֲנֶה *castra*. — 3) *vita* Eze. 7, 13. Job 33, 18. Ps. 143, 3. Sed de *vigore, robore* intelligend. Jes. 57, 10, ubi verte: *vigorem in manu tuâ invenis*. — 4) *anima, appetitus* Job 30, 20. 38, 39. Cætera vide ad voc. חַי. — Rad. חָיַי.

חָיוּת f. *vita* 2 Sam. 20, 3.

חָיַי, undè præter. defect. חַי *vixit*, it. וָחַי *et vivet, vivat* Gen. 3, 22. 5, 5. Ex. 30, 20. Lev. 18, 5 etc. — Deriv. חַי, חַיָּה, חָיוּת.

חִיל verb. vid. חוּל.

חַיִל m. constr. חֵיל; suff. חֵילִי; pl. חֲיָלִים, constr. חֵילֵי, suff. חֵילֵיהֶם; 1) *robur, vis, fortitudo, virtus*, maximè bellica Ps. 18, 33 etc., hinc עָשָׂה חַיִל *fortem se gessit* Num. 24, 18. Ps. 60, 14 etc., vid. mox. et בֶּן, אִישׁ חַיִל *vir fortis, strenuus* Jud. 3, 29. 20, 44, 46, sed vid. mox. *Vis arboris*, i. e. *fructus* Joël 2, 22. — 2) *copiæ militum, exercitus* Ex. 14, 28: 2 Sam. 24, 2 אַנְשֵׁי, בְּנֵי חַיִל, *milites* Deut. 3, 18: 1 Sam. 14, 52, it. *militia, expeditio bellica* Ps. 110, 3. — 3) *opes, divitiæ, facultates* Gen. 34, 29. Job 20, 15, undè עָשָׂה חַיִל *opes acquisivit, comparavit* Deut. 8, 17, 18. Prov. 31, 29. Ruth. 4, 11. — 4) *probitas, integritas* quo etiam spectat formula אַנְשֵׁי חַיִל, vel בֶּן חַיִל. Ex. 18, 21, 25: 1 Reg. 1, 52: Prov. 12, 4. 31, 10. Ruth. 3, 11. — Rad. חוּל.

חֵיל et חֵל m. suff. חֵילִי f. חֵילָה Ps. 48, 14, pro חֵילָהּ; 1) *exercitus, copiæ militares* 2 Reg. 18, 17. Obad. 1, 20. — 2) *munimenti genus* à muris distinctum, vel *antemurale*, vel *fossa*

cum antemurali, quâ cingitur, vel *pomœrium* 2 Sam. 20, 15: 1 Reg. 21, 23. Nah. 3, 8. Ps. 48, 14. 122, 7. Thren. 2, 8, metaph. *præsidium* Hab. 3, 19. — Rad. חול.

חֵילָם et חֵלָאם n. pr. oppidi propè Euphratem 2 Sam. 10, 16, 17.

חִילֵן n. pr. oppidi sacerdot. in tribu Judâ 1 Par. 6, 43.

חִין m. ut חֵן *gratia, venustas* Job 41, 4. — Rad. חָנַן.

חַיִץ m. ut חוּץ *paries* Eze. 13, 10.

חִיצוֹן m. חִיצוֹנָה, f. sed m. cum ה loc. חִיצוֹנָה (adject. denomin. à חוּץ); *exterior, exterius* Eze. 10, 5 etc., 1 Par. 26, 29. Neh. 11, 16. לַחִיצוֹן *foris* 1 Reg. 6, 29, 30.

חֵיק et חֵק m. suff. חֵקִי, חֵיקִי; 1) *sinus vestis*. Prov. 16. 33. 21, 4: *donum in sinu*, i. e. donum quod in sinum ingeritur, clam datur; conf. 17, 23. — 2) *sinus hominis*, 1 Reg. 3, 20. Ruth. 4, 16. *Mulier sinûs viri, vir sinûs mulieris*, i. e. *uxor carissima, maritus carissimus* Deut. 13, 7. 28, 54, sic Mich. 7, 5. *Rependit, retulit in sinum alicujus* Jer. 32, 18. Ps. 79, 12, i. e. rependit illi suas actiones, ut *rependit in caput* alibi passim. De *pectore* i. e. *animo* Job 19, 27. Eccl. 7, 9. — 3) *sinus currûs, cavum currûs* 1 Reg. 22, 35, *sinus altaris*, i. e. vel cavitas quæ in altari supernè erat, ad excipienda ligna quibus cremebantur victimæ, vel altaris pars infima, et ejus quasi fundamentum, vel çavea in pavimento excisa, quæ sanguinem victimarum excipiens per occultos meatus aliò, nempè in torrentem transmittebat Eze. 43, 13; sed magis arridet prima expositio. — Rad. חִיק arab. *circumdedit*, conf. hebr. cognat. חוּג.

חִירָה n. pr. viri Gen. 38, 1, 12.

חִירָם, חִירוֹם ut חוּרָם.

חִישׁ ut חוּשׁ; imper. cum ה parag. חִישָׁה *festina* Ps. 71, 12 in Chethib. — Indè.

חִישׁ *citò* Ps. 90, 10.

חֵךְ m. suff. חִכִּי; *palatum*, cum parte inferiori oris, quæ illi respondet Job 20, 13. 33, 2. Dicitur de instrumento a) gustûs Job. 12, 11. 34, 3. b) vocis Hos. 8, 1. Job 31, 30. Prov. 8, 7. — Rad. חָנַךְ.

חָכָה undè part. act. pl. constr. חוֹכֵי לוֹ *exspectantes eum* Jes. 30, 18.

Pih. חִכָּה; part. מְחַכֶּה, constr. מְחַכֵּה, pl. מְחַכִּים; inf. more Chald. חַכֵּי; imper. חַכֵּה; fut. יְחַכֶּה; *exspectavit* 2 Reg. 9, 3, seq. accus. 7, 9. Job. 32, 4, hinc *plenus fiduciæ, confidenter exspectavit* seq. לְ Jes, 8, 17. Ps. 22, 20 etc.

חַכָּה f. *hamus* qui piscium faucibus infigitur Job 40, 20 (25). — * Sic ad unum omnes, sed nonne potius חֵכָה synonym. est חֵךְ? Præcedens hemistich. haud secus ac sequentia desinunt in nomina partes corporeas animalis significantia. * — Rad. חָנַךְ.

חֲכִילָה n. pr. collis in deserto Siph 1 Sam. 23, 19. 26, 1.

חַכְלִילִי m. vulgò *rubicundus*, sed quibusd. *turbidus, suffusus* Gen. 49, 12. De oculis dicitur et vini ubertatem significat. — Rad. חכל.

חָכַם; imper. חֲכַם, pl. in pausâ חֲכָמוּ; fut. יֶחְכַּם; *sapuit, sapiens fuit, factus est* 1 Reg. 4, 31. Job. 32, 9 etc.

Pih. fut. יְחַכֵּם; *sapientem reddi-*

dit, ad sapientiam informavit Ps. 105, 2, Job 35, 11.

Puh. part. מְחֻכָּם, pl. מְחֻכָּמִים *sapientiâ instructus, instructi* Ps. 58. 6. Prov. 30, 24.

Hiph. part. f. constr. מַחְכִּימַת *sapientem reddens* Ps. 19, 8.

Hithp. fut. יִתְחַכַּם, cum ה parag. יִתְחַכְּמָה; 1) *sapientem se putavit* Eccl. 7, 16.—2) *callidè se gessit* Ex. 1, 20. — Deriv. seq.

חָכָם m. constr. חֲכַם; pl. חֲכָמִים, constr. חַכְמֵי, suff. חֲכָמָיו; f. חֲכָמָה, constr. חַכְמַת; pl. חֲכָמוֹת, constr. חַכְמוֹת; 1) *sapiens* 1 Reg. 4, 31. Job 9, 4 etc. *magus* Gen. 41, 8. — 2) *peritus* artium Jes. 3, 3. Jer. 10, 9 etc. plenius חֲכַם־לֵב Ex. 28, 3 etc. Plur. f. *peritæ* lamentationis, *præficæ* Jer. 9, 16, *sapientes, prudentes* Jud. 5, 29. —3) *callidus, astutus* 2 Sam. 14, 2. Job 5, 13.

חָכְמָה f. constr. חָכְמַת, suff. חָכְמָתוֹ; 1) *sapientia, intelligentia* 1 Reg. 4, 29. Job 11, 6 etc.—2) *peritia* artificis Ex. 28, 3 etc.

חָכְמוֹת et חַכְמוֹת fem. *sapientia* Ps. 49, 4. construitur cum sing. Prov. 9, 1. 14, 1, etiam 1, 20 ubi verbum תָּרֹנָּה est sing. cum ה parag quod satis probat sing. תִּתֵּן sequens; sed prius cum plur. 24, 7.

חֵל, vid. חֵיל.

חֹל m. *profanus* Lev. 10, 10: 1 Sam. 21, 5 etc. — Rad. חָלַל.

חָלָא; undè fut. conv. וַיֶּחֱלָא; ut vicin. חָלָה, 1) *trivit, fricavit*, ut in arab. et intrans. *tritus est*, indè seq. חֶלְאָה.—2) *ægrotus fuit* 2 Ch. 16, 12. —Deriv. תַּחֲלוּא et seq.

חֶלְאָה f. undè cum suff. חֶלְאָתָהּ et absque Mappik חֶלְאָתָה; 1) *ærugo* ollæ, forsan à deterendo dicta Eze. 24, 6, 11, 12. — 2) pr. mul. 1 Par. 4, 5, 7.

חֲלָאִים, vid. חֳלִי.

חֶלְאמָה, vid. חִילָם.

חָלָב m. cum art. הֶחָלָב, constr. חֲלֵב, suff. חֲלָבִי; * *lac* spec. *ovium caprarumque* Deut. 32, 14. Prov. 27, 27, minùs fluidum armenti lacte (חֶמְאָה), ut omninò patet ex Prov. 30, 33: מִיץ חָלָב יוֹצִיא חֶמְאָה *pressio lactis pinguis elicit lac fluidius* (*lait clairet, petit-lait*); qui sensus unicus est quem commendant tum etymon, tum rerum ipsarum natura, tum orationis series, tum denique scopus auctoris, ut fusiùs dixi in : *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genèse. *Notes supplémentaires*, pag. 323. * Quoad formulam sæpiùs recurrentem : *terra manans lacte et melle*, Palæstinam signat, quæ ob pascuorum florumque omnis generis abundantiam, ac fœcunditatem suam, ingentem armenti pecorisque alebat copiam, innumeraque fovebat apium examina. — Rad. חלב.

חֵלֶב et חֶלֶב (Jes. 34, 6.) m. suff. חֶלְבּוֹ; pl. חֲלָבִים, constr. חֶלְבֵי, suff. pl. f. חֶלְבְּהֶן, pro חֶלְבֵיהֶן; 1) *pinguedo, adeps* Ex. 33, 18. Lev. 3, 3 etc. Metaph. a) *optimum, præstantissimum* cujusque rei; hinc *pinguedo musti, frumenti, olei, tritici* i. e. *mustum, frumentum, oleum, triticum optimum*; it. *pinguedo terræ*, i. e. *optimi fructus terræ* Gen. 45, 18. — b) *animus torpens* Ps. 17, 10. Conf. 73, 7. 119, 70. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 29, qui 1 Par. 11, 30 חֵלֶד et 27, 19, חֶלְדַּי dicitur. — Rad. חלב.

חֶלְבָּה n. pr. oppid. in tribu Aser Jud. 1, 21.

חֶלְבּוֹן, gr. Χαλυβὼν, n. pr. urbis Syriæ vino generoso celebris Eze. 27, 18.

חֶלְבְּנָה f. *galbanum*, gummi seu resina grave olens ferulæ galbaniferæ in Syriâ et Arabiâ nascentis Ex. 30, 34. — Rad. חלב.

חֶלֶד m. suff. חֶלְדִּי; 1) *tempus, duratio vitæ humanæ* Ps. 39, 6. 89, 48, hinc *vita* ipsa Job 11, 17. — 2) *mundus* Ps. 49, 2, sic 17, 4, ubi מְתִים מֵחֶלֶד *homines de mundo* sunt homines quorum desideria præsens seculum non excedunt. Conf. Evang. Joan. 15, 18, 19. — Rad. חלד, in arab. *perduravit.*

חֹלֶד m. *talpa* Lev. 11, 29.—Rad. חלד in syr. *fodit.*

חֻלְדָּה n. pr. mul. 2 Reg. 22, 14.

חֶלְדַּי n. pr. viri, vid. חֵלֶב, it. alterius Zach. 6, 10, pro quo חֵלֶם vers. 14.

חָלָה; part. act. חֹלֶה, fem. חֹלָה, constr. חוֹלַת; inf. constr. eum suff. חֲלֹתוֹ; fut. apoc. et in pausâ וַיִּחַל; pr. forsan *tritus, fricatus fuit* (conf. חָלָא), hinc 1) *politus, lævis fuit*, undè חֲלִי, חֶלְיָה. — 2) *viribus attritus, infirmus, debilis fuit* Jud 16, 7. Jes. 57, 10 etc. — 3) *ægrotavit* Gen. 48, 1 : 1 Reg. 14, 1 etc., amore Cant. 2, 5. 5, 8. Meton. רָעָה חוֹלָה *malum ægrum* i. e. acerbum, admodùm grave Eccl. 5, 12. — 4) *doluit* Prov. 23, 35, hinc metaph. *sollicitus fuit* 1 Sam. 22, 8.

Niph. נֶחֱלָה; part. נַחֲלָה (cum vocalib. verbi חָלָא); f. נַחְלָה, plur. נַחֲלוֹת; 1) *viribus attritus, debilitatus fuit* Jer. 12, 13. — 2) *morbo affectus est* Dan. 8, 27. Metonym. de vulnere ægrè curabili Jer. 10, 19 etc. — 2) *sollicitus fuit* Amos, 6, 6.

Pih. חִלָּה; infin. constr. חַלּוֹת; imper. apoc. חַל; fut. apocop. וַיְחַל; 1) *demulsit, promulsit* (pr. *attrivit, strinxit*) faciem alicujus, seq. ubiquè פְּנֵי; dicitur vel de blandiente, adulante Ps. 45, 13. Prov. 19, 6, vel de rogante, implorante gratiam alicujus Ex. 32, 11 : 1 Reg. 32, 6 etc. Conf. Iliad. 8, 371. 10, 454, 455. — 2) *morbo affecit* Deut. 29, 21. Ps. 77, 11 : חַלּוֹתִי הִיא *infirmare me hoc est* i. e. hoc me infirmum reddidit.

Puh. חֻלָּה *infirmatus est* Jes. 14, 10.

Hiph. הֶחֱלָה et הֶחֱלִי (cum punctis verbi חָלָא) pro הֶחֱלִיא; part. fem. מַחְלָה; 1) *ægrè curabilem fecit* Jes. 53, 10. Mich. 6, 13, intrans. *ægrotavit* Hos. 7, 5. — 2) *ægritudinem attulit* Prov. 31, 12.

Hoph. הָחֳלָה *ægrotus factus est* 1 Reg. 22, 34.

Hithp. infin. הִתְחַלּוֹת; imper. apoc. הִתְחַל, undè in pausâ הִתְחָל; fut. conv. וַיִּתְחַל; 1) *ægrotus evasit* 2 Sam. 13, 2. — 2) *ægrotum se fecit, simulavit*, vers. 5, 6. — Deriv. חֶלְאָה, מַחֲלָה, מַחֲלֶה, חֳלִי, חֶלְיָה, חֳלִי · תַּחֲלוּא, מַחֲלוּי ·

חַלָּה fem. constr. חַלַּת, pl. חַלּוֹת; *placenta* forsan perforata, qualis apud Arabes et Judæos nostrates Ex. 29, 20. Lev. 8, 24 : 2 Sam. 6, 19 etc.— Rad. חָלַל.

חֲלוֹם m. suff. חֲלוֹמִי; pl. חֲלוֹמוֹת; suff. חֲלוֹמוֹתָיו; *somnium* Gen. 20, 3.

Deut. 13, 1 etc. De *nugis* Eccl. 5, 6. — Rad. חָלַם.

חַלּוֹן c. pl. חַלּוֹנִים, et חַלּוֹנֵי Jer. 22, 14; constr. חַלּוֹנֵי; suff. חַלּוֹנֵינוּ; plur. f. חַלּוֹנוֹת; *fenestra* Gen. 8, 6: 1 Reg. 6, 4. Eze. 40, 16 etc. — Rad. חָלַל.

חֹלוֹן n. pr. 1) oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 51. 21, 15; forsan id quod חִילֵן 1 Par. 6, 43. — 2) oppidi Moabitarum Jer. 48, 21; forsan i. q. חֹרוֹן.

חֲלוֹף m. *transitus*, sic vulgò; undè Prov. 31, 8: בְּנֵי חֲלוֹף *filii transitûs* i. e. filii eorum qui transierunt, obierunt, *orphani; al. filii relicti,* collat. arab. חַלַף *liberos reliquit* moriens. — Rad. חָלַף.

חֲלוּשָׁה f. *clades, strages* Ex. 38, 18. — Rad. חָלַשׁ.

חֲלַח n. pr. provinciæ assyriacæ 2 Reg. 17, 6. 18, 11.

חַלְחָלָה fem. 1) *dolor parturientis* Jes. 21, 3. — 2) *tremor, consternatio* Eze. 30, 4, 9. Nah. 2, 11. — Rad. חוּל.

חָלַט forsan *declaravit*; undè Hiph. fut. conv. וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲמִמֶּנּוּ *et festinarunt, et declarare* (eum) *fecerunt an ab ipso* (pronunciatum sit), an vera esset animi sui sententia 1 Reg. 20, 33. In Talmud enim חלט est *pronunciare, declarare.* Vulgat. LXX *et rapuerunt verbum ex ore ejus.* Chald. *et rapuerunt ab eo.* Conf. cognat. חָלַץ.

חֲלִי m. plur. חֲלָאִים pro חֲלָיִים; *monile* Prov. 25, 12. Cant. 7, 2. — Rad. חָלָה.

חֳלִי m. in pausâ חֹלִי; suff. חָלְיוֹ; plur. חֳלָיִים; 1) *morbus* corporis Deut. 7, 15: 1 Reg. 17, 17. Jes. 1, 5. — 2) *morbus* animi, *ægritudo,* Eccl. 5, 16. — 3) *malum* in genere, *calamitas* Eccl. 6, 2. — Rad. חָלָה.

חֶלְיָה f. masc. vocis חֲלִי; undè cum suff. fem. חֶלְיָתָהּ *monile ejus* Hos. 2, 15. — Rad. חָלָה.

חָלִיל m. plur. חֲלִילִים; 1) subst. m. *tibia, fistula* 1 Reg. 1, 40. Jes. 5, 12. 30, 29. Jer. 48, 36. — 2) adj. *profanus,* et neutr. *profanum,* undè cum ה local. חָלִלָה, חָלִילָה pr. *ad profana,* indè *absit,* vox detestantis Gen. 18, 25. Jos. 24, 16. Job 34, 10 etc. *Sic vulgò, nobis autem haud improbabile videtur חָלִילָה denominat. esse à חָלָל *homo perforatus, confossus* (*assassiné*), ac proindè signare *confossionem, perfossionem* (*assassinat*), *rem horrendam quæ polluit,* haud secus atque cadaver hominis perfossi; undè חָלִילָה idem ferè est ac formula *c'est un assassinat, ce serait un meurtre.* Explanatio nostra hæc, præterquam quòd omnium simplicissima videtur, magis etiam congruit cum locis, ubi primùm occurrit in codice sacro (conf. Gen. 18, 25, et ipsa radix חָלַל); et sub hoc respectu maximè accedit ad significatum vocabulorum תּוֹעֵבָה, שֶׁקֶץ, תֶּבֶל etc.* — Rad. חָלַל.

חֲלִיפָה f. suff. חֲלִיפָתִי; pl. חֲלִיפוֹת; *permutatio, mutatio, vicissitudo* Job 14, 14: 1 Reg. 5, 28, sic Job 10, 17: *vicissitudines et exercitus mecum,* i. e. vicissitudines et agmina malorum continua me oppugnant. Special. de vestium mutationibus usur-

patur Gen. 45, 22. Jud. 14, 12 : 2 Reg. 5, 5 etc., etiam omisso בְּגָדִים *vestes* Jud. 14, 19.—Rad. חָלַף.

חֲלִיצָה undè cum suff. חֲלִיצָתוֹ; pl. cum suff. חֲלִיצוֹתָם; *exuviæ* Jud. 14, 19 : 2 Sam. 2, 21.—Rad. חָלַץ.

חֵלְכָה m. in pausâ חֵלְכָה; pl. cum א in fine חֵלְכָאִים; *pauper, infelix* Ps. 10, 8, 10, 14. Massorethæ legunt divisim חֵל כָּאִים *turba attritorum.* — Rad. חלך in arab. *niger,* metaph. *miser, infaustus fuit.*

חָלַל; part. m. pl. חֲלָלִים; 1) *perforatus, confossus, transfossus est* Ps. 109, 22. — * hinc 2) *pollutus, profanatus fuit contactu cadaveris hominis* vel *bruti confossi.* (Conf. Num. 19, 11. Lev. 11, 24. 22, 4), et generatim *pollutus, profanatus, horrori fuit.** — 3) ut חול, *tripudiavit, saltavit* Ps. 87, 7.

Niph. נִחַל (pro נִחְלַל), in pausâ נִחָל; inf. הֵחֵל, cum suff. et præf. לְהֵחַלּוֹ; fut. יֵחַל et יֵחָל; 1) *profanatus est* Eze. 7, 24. Jes. 48, 11 etc.— 2) *profanavit se* Lev. 21, 9.

Pih. חִלֵּל; part. מְחַלֵּל, pl. מְחַלְלִים; inf. חַלֵּל; fut. יְחַלֵּל, pl. f. irreg. תְּחַלֶּלְנָה, pro תְּחַלֵּלְנָה; 1) *confodit* Eze. 28, 9, metaph. *confodit* fœdus i. e. *solvit, dissolvit* Ps. 55, 21. 89, 35.—2) *polluit, profanavit* Gen. 49. 4. Lev. 19, 8. Mal. 2, 11 etc. Prægnanter Ps. 89, 40 : *profanasti diadema ejus in terram,* supple *projiciendo.* Not. Deut. 20, 6. 28, 30. Jer. 31, 5 : *vineam profanare,* i. e. vineæ sacro usui destinatæ fructus in usum communem, vulgarem convertere. —3) denomin. à חָלִיל, *tibiâ cecinit* 1 Reg. 1, 40.

Puh. part. מְחֻלָּל, pl. constr. מְחֻלְלֵי; 1) *confossus est* Eze. 32, 26. — 2) *profanatus est* 36, 23.

Pohel. part. f. מְחוֹלֶלֶת *transfodiens* Jes. 51, 9.

Pohal. part. מְחֹלָל *transfossus* Jes. 53, 5.

Hiph. הֵחֵל; part. מֵחֵל; inf. הָחֵל, suff. הַחִלָּם; fut. יָחֵל, יַחֵל, conv. וַיָּחֶל; 1) *solvit, liberavit* Hos. 8, 10, ubi sensus est forsan: *liberabunt* (eos) *aliquantisper ab onere* (duro imperio) *regis.* — 2) *fregit* votum Num. 30, 3. — 3 *incepit* Gen. 9, 20. Deut. 2, 24 etc.—4) *profanavit* Eze. 39, 7.

Hoph. הוּחַל *cœptum est* Gen. 4, 26. — Deriv. חֹל, חַלָּה, חַלּוֹן, חָלִיל, תְּחִלָּה, מְחִילָה et

חָלָל m. f. חֲלָלָה; pl. m. חֲלָלִים, constr. חַלְלֵי, suff. חֲלָלֶיךָ, 1) *confossus,* Num. 19, 16. Deut. 21, 1. Ps. 69, 27, etc. transl. *occisus* fame Thren. 4, 9. — 2) *profanus* Eze. 21, 30, fem. *profanata* Lev. 21, 7, 14.

חָלַם; part. act. הֹלֵם, pl. חֹלְמִים; fut. יַחֲלֹם, pl. cum ה parag. נַחְלְמָה, cum נ parag. et in pausâ יַחֲלֹמוּן; 1) *pinguis fuit* ut in arab. (conf. etiam cognat. hebr. חלב), hinc *fortis, robustus evasit* Job 39, 4. — 2) *somniavit* Gen. 28, 12 etc. it. *revelationem, visionem habuit per somnium* Gen. 41, 1. Deut. 13, 1. Dan. 2, 1 etc.

Hiph. part. pl. m. מַחְלְמִים *somniare facientes,* Jer. 29, 8, irreg. pro מַחֲלִימִים; fut. cum suff. תַּחֲלִימֵנִי *revalescere me facies,* Jes. 38, 16. — Deriv. אַחְלָמָה, חֲלוֹם, et

חַלָּמוּת f. Job 6, 6 *cibus quidam insulsus, insipidus,* ut contextus efflagitat, vel i. q. Syr. חלמתא *portulaca,*

vel *vitellus ovi* ut volunt Talmudistæ et quidem ad contextum sat appositè.

חַלָּמִישׁ m. constr. חַלְמִישׁ; * 1) pr. forsan *acumen* (*pointe, pic*), dein *durities;* sic Deut. 8, 15: צוּר הַחַלָּמִישׁ *rupes acuminis et duritiei*, i. e. rupes acuta et durissima. 32, 13: חַלְמִישׁ צוּר *durities et acumen rupis.* — 2) omiss. צוּר, est *rupes* ipsa *acuta et durissima, silex, cautes* Jes. 50, 7. Ps. 114, 8. Job 28, 9. — Rad. חָמַשׁ *acutus fuit*, inserto לְ, ut in שַׁלְאֲנָן ex שַׁאֲנָן, quod vid. Alii aliud etymon proponunt, sed, ni fallor, minus feliciter. *

חָלַף; inf. constr. חֲלוֹף; fut. יַחֲלֹף; poët. 1) *præteriit* Cant. 2, 11. Job 4, 15. 9, 26, hinc *abiit* 1 Sam. 10, 3, it. *evanuit, periit* Jes. 2, 18, et *migravit* legem Jes. 24, 5. — 2) *trajecit, transfodit* Jud. 5, 26. Job. 20, 24. — 3) *cum impetu irruit* Job. 9, 11. Jes. 8, 8. 21, 1. — 4) *mutatus est*, hinc *reviruit* planta Ps. 90, 5, 6, metaph. Hab. 1, 11.

Pih. חִלֵּף, undè fut. יְחַלֵּף, *mutabit* vestes Gen. 41, 14: 2 Sam. 12, 20.

Hiph. הֶחֱלִיף; fut. יַחֲלִיף, apoc. יַחֲלֵף; 1) *mutavit*, mercedem promissam Gen. 31, 7, 41, hinc *revirescere fecit* Jes. 9, 9, intrans. *reviruit* Job 14, 7, cum כֹּחַ *vires novas sumpsit* Jes. 40, 31, it. subauditâ hâc voce Job 29, 20, *commutavit* Gen. 35, 2. Ps. 102, 27. — Deriv. חֲלוֹף, חֲלִיפָה, מַחֲלָפוֹת, מַחֲלָף et

חֵלֶף m. 1) *permutatio*, hinc adverb. *pro, vice, loco* Num. 18, 21, 31. — 2) n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33.

חָלַץ; part. pass. חָלוּץ, constr. חֲלוּץ, pl. חֲלוּצִים, constr. חֲלוּצֵי et חַלְצֵי; fut. יַחֲלֹץ; 1) *extraxit*, Thren. 4, 3, hinc *exuit* Deut. 25, 10. — 2) seq. מִן *subtraxit, subduxit* se alicui Hos. 5, 6. — 3) *alacer, strenuus fuit* (cognat. חָרַץ), hinc חָלוּץ et plenè חָלוּץ צָבָא *alacer, expeditus ad pugnam* Num. 32, 21 etc. Deut. 3, 18. Jos. 6, 7. Jes. 15, 4. Conf. Jer. 48, 41.

Niph. נֶחֱלַץ; imper. pl. הֵחָלְצוּ; fut. יֵחָלֵץ, pl. cum נ parag. יֵחָלְצוּן; 1) *liberatus est* Ps. 60, 7. 108, 7. Prov. 11, 8. — 2) *accinxit se, alacer fuit* ad pugnam Num. 31, 3. 32, 17.

Pih. חִלֵּץ; imper. cum ה parag. חַלְּצָה; fut. יְחַלֵּץ, cum ה paragog. יְחַלְּצָה; 1) *extraxit* Lev. 14, 40, 43, hinc *spoliavit* Ps. 7, 5. — 2) *liberavit* 2 Sam. 22, 20. Ps. 6, 5 etc.

Hiph. fut. יַחֲלִיץ *expeditum, alacrem reddet* Jes. 58, 11. — Deriv. חֲלִיצָה, מַחֲלָצוֹת et

חָלָץ m. undè dual. חֲלָצַיִם, suff. חֲלָצָיו et חֲלָצָו; *lumbi* Gen. 35, 11. Jes. 5, 27. Job 31, 20.

חֶלֶץ n. pr. viri 1 Par. 2, 39, et alterius 2 Sam. 23, 26, pro quo חֵלֶץ 1 Par. 11, 27. 27, 10.

חָלַק; part. act. חוֹלֵק; inf. constr. חֲלֹק, pl. חִלְקוּ; fut. יַחֲלֹק; 1) pr. forsan ut in arab. *glaber, lævis fuit*, undè metaph. *blandus fuit.* Ps. 55, 22. — 2) *divisit, partitus est*, maximè sorte (pr. ut volunt denomin. à חֵלֶק *lapillus glaber*, hinc *sors*) Jos. 14, 5. 18, 2. 22, 8. seq. לְ *distribuit, impertivit* Deut. 4, 19. Neh. 13, 13 etc. seq. בְּ rei, *impertivit de aliquâ re* Job 39, 17. Quoad Hos. 10, 2: חָלַק

לִבָּם vertendum *divisum est*, *divisit se cor eorum*, vel *divisit* Deus *cor eorum*, internis scilicet dissidiis, quibus respublica tandem dissolvi oportebat; minimè verò cum nonnullis *blandum fuit cor eorum*. Sed 2 Par. 28, 21: *Divisit Achaz domum Dei, et domum regis principumque*, prægnanter diciturpro: sumpsit thesauros partim ex domo Dei, partim ex domibus regis et principum.

Niph. fut. יֵחָלֵק, et retracto accentu יֵחָלֶק; 1) *divisit se* Job. 38, 24. Gen. 14, 15: *divisit se super eos*, i. e. prægn. distributis suis copiis irruit in eos. — 2) *divisus, distributus est* Num. 26, 53, 55. — 3) recipr. undè וַיֶּחָלְקֵם *sibi distribuit eos* 1 Par. 23, 6. 24, 3.

Pih. חִלֵּק; infin. constr. et imper. חַלֵּק; fut. יְחַלֵּק; 1) *partitus est* Gen. 49, 27. Ps. 68, 13, cum לְ *distribuit* 2 Sam. 6, 19: 1 Reg. 18, 6. Jes. 34, 17, et *attribuit* Jes. 53, 12. Job 21, 17. — 2) *dispersit* Gen. 49, 7.

Puh. חֻלַּק; fut. יְחֻלַּק *divisus, distributus fuit* Jes. 33, 23. Amos. 7, 14. Zach. 14, 1.

Hiph. הֶחֱלִיק; part. מַחֲלִיק; inf. cum præf. לְהַחֲלִיק pro לְהַחֲלִיק; fut. pl. cum נ parag. יַחֲלִיקוּן; 1) *lævem fecit, lævigavit* Jes. 41, 7, metaph. et ita quandoque *blanditus est* Ps. 5, 10. 36, 3. Prov. 2, 16 etc. — 2) *partem fecit, portionem sibi* Jer. 37, 12.

Hithpah. הִתְחַלְּקוּ אוֹתָהּ *distribuerunt eam sibi, inter se* Jos. 18, 5. — Deriv. מַחֲלֹקֶת et sequentia:

חָלָק m. *lævis, glaber* Gen. 27, 11, de monte *calvus* Jos. 11, 17. 12, 7. — 2) *blandus* Prov. 5, 3. 26, 28. — 3) *fallax* Eze. 12, 14.

חֲלַקּוֹת f. pl. *blanditiæ* Dan. 11, 32.

חֵלֶק m. suff. חֶלְקִי; pl. חֲלָקִים, constr. cum Daguesch euphon. חַלְקֵי; suff. חֶלְקֵיהֶם; 1) *lævor, lævitas*. Jes. 57, 6: *in lævitatibus vallis portio tua est*, i. e. in locis idolorum cultui sacratis. Metaph. *blandities* Prov. 7, 21. — 2) *pars, portio, sors*. Eccl. 2, 10. Job 20, 29 etc. Deut. 18, 18: *pars juxta partem*, i. e. partes æquales. Spec. *pars prædæ* Gen. 14, 14: 1 Sam. 30, 24, undè *præda* ipsa Job 17, 5. Not. *pars est mihi cum aliquo* i. e. *communio, consortium* etc. Deut. 10, 9. Jos. 22, 25. Ps. 50, 18 etc. — 3) n. pr. viri Num. 26, 30. Jos. 17, 2, nom. patronym. חֶלְקִי Num. 26, 30.

חַלָּקִים masc. plur. undè constr. חַלְּקֵי אֲבָנִים *læves lapidum* i. e. *læves lapides* 1 Sam. 17, 40.

חֶלְקָה f. constr. חֶלְקַת; suff. חֶלְקָתִי; pl. חֲלָקוֹת; 1) *lævitas, glabrities* Gen. 27, 16, pl. *viæ læves, lubricæ* Ps. 73, 18, metaph. *blandities* Prov. 6, 24. Jes. 30, 10 etc. — 2) *pars* spec. *agri*, *ager* 2 Sam. 14, 30 etc.

חֲלֻקָּה f. undè constr. חֲלֻקַּת; *partitio* 2 Par. 35, 5.

חִלְקִיָּהוּ, חִלְקִיָּה, חֶלְקַי n. pr. viror. Neh. 12, 15: 2 Reg. 22, 8. Jes. 22, 20 etc.

חֲלַקְלַקּוֹת pl. f. 1) *loca lubrica* Jer. 23, 12. Ps. 35, 6. — 2) *blanditiæ* Dan. 11, 21, 34.

חָלַשׁ; part. act. חוֹלֵשׁ *prosternens, subjiciens* seq. עַל Jes. 14, 12. fut. יַחֲלֹשׁ *prosternet, vincet* Ex. 17, 13; fut. יֶחֱלַשׁ *prosternetur* i. e. *conficietur, debilis erit* Job 14, 10. — Deriv. חַלּוּשָׁה et

חַלָּשׁ m. *debilis* Joël 4, 10.

חָם m. undè cum suff. f. חָמִיךְ, חָמִיהָ *socer tuus, ejus* Gen. 38, 13, 14: 1 Sam. 4, 19, 21. Fem. חָמוֹת vid. infra suo loco. — Rad. חמה, conf. אָב, אָח ab אָבָה et אָחָה.

חָם m. pl. חַמִּים; 1) *calidus* Jos. 9, 12. Job. 37, 17. — 2) n. pr. filii Noë Gen. 5, 32. Hinc *terra Cham* i. e. *Ægyptus*, quam occupârunt posteri Cham Ps. 78, 51. 105, 23. — Rad. חָמַם.

חֹם m. *calor*, *æstus* Gen. 8, 22. Jes. 18, 4 etc.

חֵמָא f. pro חֵמָה positum, *ira* Dan. 11, 44.

חֶמְאָה f. constr. חֶמְאַת; * 1) pr. *lac minùs spissum* (*lait clairet, petit-lait*) Prov. 30. 33 ubi opponitur חָלָב quod vid. Vulgò *caseus*, *lac spissum*, sed tam immeritò quàm *butyrum*, quo veteres, ut hodierni Orientales in re medicâ tantùm uti solebant *. — 2) *lac* in genere Jes. 7, 15. Job 20, 17 etc.

חָמַד; fut. יַחְמֹד, plur. cum suff. נֶחְמְדֵהוּ; 1) *concupivit*, *appetiit* Ex. 20, 14. Mich. 2, 2 etc. Part. pass. cum suff. חֲמוּדוֹ *desideratum*, *desiderabile ejus* i. e. quod in eo est desiderabile, eximium Ps. 39, 12. Job 20, 20. — 2) *delectatus est* aliquâ re Jes. 1, 29. Ps. 68, 17 etc.

Niph. part. נֶחְמָד 1) *desiderabilis*, hinc *jucundus* Gen. 2, 9. 3, 6 — 2) *pretiosus* Ps. 19, 11. Prov. 21, 20.

Pih. חִמֵּד *summè concupivit* Cant. 2, 3.—Deriv. מַחְמֹד, מַחְמָד, et seq.

חֶמֶד m. *desiderium*, indè *objectum desiderii* Jes. 32, 12. Eze. 23, 6 etc.

חֶמְדָּה fem. constr. חֶמְדַּת, cum suff. חֶמְדָּתִי; 1) *desiderium* 2 Par. 21, 20. — 2) *quod desideratur*, *deliciæ* 1 Sam. 9, 20. Dan. 11, 37 etc.

חֲמוּדוֹת et חֲמֻדוֹת f. plur. *desideria* 2 Par. 20, 25. Metonym. *res desiderabiles*, *eximiæ*, *pretiosæ* Gen. 27, 11. Dan. 11, 38 etc. לֶחֶם חֲמוּדוֹת *cibus delicatior* Dan. 10, 3. אִישׁ חֲמֻדוֹת *vir eximius* Dan. 10, 11, 19, absque אִישׁ Dan. 9, 23.

חֶמְדָּן n. pr. viri Gen. 36, 26, pro quo 1 Par. 1, 41 legitur חַמְרָן.

חַמָּה fem. suff. חַמָּתוֹ; 1) *calor*, *æstus* solis Ps. 19, 9. — 2) *sol* ipse Jes. 30, 26. Job 30, 28. Cant. 6, 10.

חֵמָה f. (pro יֶחֱמָה); constr. חֲמַת; suff. חֲמָתִי; plur. חֵמוֹת; 1) *æstus*, *ira* Gen. 27, 44. Jes. 51, 17 etc. — 2) *venenum* Deut. 32, 24. Ps. 58, 5.— Rad. יָחַם.

חֵמָה fem. (pro חֶמְאָה) *lac* Job 29, 6.

חֹמָה vid. חוֹמָה.

חֲמוּאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 26.

חֲמוּטַל n. pr. mul. quæ et חֲמִיטַל 2 Reg. 23, 31 etc.

חָמוּל n. pr. viri Gen. 46, 12 etc. Nom. patron. חָמוּלִי.

חַמּוֹן n. pr. 1) oppidi in tribu Aser Jos. 19, 28.—2) opp. in tribu Nephtali 1 Par. 6, 61.

חָמוֹץ m. *oppressor* Jes. 1, 17. — Rad. חָמַץ.

חַמּוּק undè pl. constr. חַמּוּקֵי *ambitus* femorum Cant. 7, 1. — Rad. חָמַק.

חֲמוֹר, חֲמֹר m. suff. חֲמֹרוֹ; plur.

חֲמֹרִים; suff. חֲמֹרֵינוּ; 1) *asinus* Gen. 49, 14. Ex. 13, 13. 1 Sam. 16, 20: *asinus panis* i. e. *pane onustus*. — 2) Sed Jud. 15, 16 et *asinus*, et, ut חֹמֶר, *acervus*; vertas ergo: *cum asini mandibulâ acervum, imò duos acervos (percussi)*. — 3) n. pr. viri Gen. 33, 19 etc. — Rad. חָמַר.

חֲמוֹרָה f. undè dual. חֲמֹרָתַיִם *duo acervi* Jud. 15, 16. — Rad. חָמַר.

חָמוֹת fem. (ad forman אָחוֹת, pro חֲמֶת), undè cum suff. חֲמוֹתֵךְ, חֲמוֹתָהּ *socrus tua, ejus* Ruth 1, 14. 2, 11. Mich. 7, 6 etc. — Rad. חמה.

חֹמֶט masc. forsan *lacertæ* species Lev. 11, 30. LXX σαύρα. Vulgat. *lacerta*. — Rad. חמט.

חֻמְטָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 34.

חָמִיץ m. *subacidus* Jes. 30, 24, de farragine dicitur, acido quodam salis herbarumque mixtâ, quâ jumentorum fastidienti stomacho subvenitur, inquit Bochart in Hieroz. — Rad. חָמֵץ.

חֲמִישִׁי et חֲמִשִׁי m. f. חֲמִישִׁית et חֲמִשִׁית; suff. חֲמִישִׁיתוֹ; plur. cum termin. masc. חֲמִשִׁיתִים, undè cum suff. חֲמִשִׁיתָיו; *quintus, quinta* Gen. 1; 33. Jer. 36, 9. Neh. 6, 3 etc. Sæpè fem. subst. *quinta pars (le cinquième)* Gen. 47, 24. Lev. 5, 24 etc. — Rad. חָמֵשׁ.

חָמַל; inf. fem. חֶמְלָה Eze. 16, 5; fut. יַחְמֹל; pr. *mansuetus, mitis fuit*; constr. cum אֶל, עַל, et seq. infin. לְ. Hinc 1) *misertus est* Ex. 2, 6: 1 Sam. 23, 21. — 2) *pepercit* 1 Sam. 15, 3. Jes. 9, 18 (19) etc.; de rebus, *parcè usus est* 2 Sam. 12, 4. Job 20, 13 etc. Sed Eze. 36, 21: *parcam nomini meo*, i. e. honori ejus consulam, ne deinceps profanetur. — Deriv. מַחְמָל et

חֶמְלָה fem. undè constr. חֶמְלַת; suff. חֶמְלָתוֹ; *clementia* Gen. 19, 16. Jes. 63, 9.

חָמַם; præt. defect. חַם, 1ª pers. חַמּוֹתִי Jes. 44, 16, quod tamen, propter accentum in ultimâ, possit esse infin. Pihel cum suff. à חמם ejusd. signific. cum חָמַם utpotè ipsi cognatum; inf. חֹם, constr. more perfecto חֲמֹם undè in pausâ cum præf. לַחְמֹם; suff. חֻמּוֹ; fut. יֵחַם, sed plur. יֵחַמּוּ Hos. 7, 7; cum ו convers. וַיֵּחַם; ut cognat. יָחַם, *caluit, calefactus est* Ex. 16, 21. Jes. 44, 16 etc. כְּחֹם הַיּוֹם *juxta incalescere diei, tempore meridiano* Gen. 18, 1 etc. Impers. חַם לוֹ *caluit ipsi, calidus factus est* 1 Reg. 1, 2. Eccl. 4, 11. Metaph. Ps. 39, 4. Jer. 51, 39. Hos. 7, 7.

Niph. part. m. plur. נֵחָמִים *incalescentes* libidine Jes. 57, 5. Ceteræ quas huc referunt, formæ, partim ad Kal חָמַם, partim ad יָחַם pertinent.

Pih. fut. f. תְּחַמֵּם *calefaciet* Job 39, 14 (17).

Hithp. fut. יִתְחַמָּם *calefaciet se* Job 31, 20. — Derivat. חַם, חֹם, חַמָּה et

חַמָּן masc. undè plur. חַמָּנִים; suff. חַמָּנֵיכֶם; *statuæ solares* Lev. 26, 30. Jes. 17, 8. Eze. 4, 6: 2 Par. 14, 4 etc.

חָמַס; part. act. חֹמֵס; fut. יַחְמֹס, pl. in pausâ יַחְמֹסוּ; 1) *violenter se gessit, injuriam intulit* Jer. 22, 3. Prov. 8, 36. Job 21, 27, hinc *violavit* legem Eze. 22, 26. Soph. 3, 4. —

2) *vi excussit* Thren. 2, 6. Job 15, 33.

Niph. נֶחְמַס *violenter tractatus est*, i. e. violenter nudatus est calceis, de calcaneis, al. *violatus est*, injectis compedibus; Jer. 13, 22, sed illud commendat parallel. - Deriv. תַּחְמָס et

חָמָס m. constr. חֲמַס; suff. חֲמָסִי; plur. חֲמָסִים; 1) *violentia*, *injuria*, quam quis infert Gen. 6, 11. Ps. 18, 49 etc., quam quis patitur Gen. 16, 5. Deut. 19, 16 etc.—2) Meton. *res vi abrepta* Amos. 3, 10.

חָמֵץ; part. act. חֹמֵץ, pass. חָמוּץ, undè constr. חֲמוּץ; inf. חֲמִצָה, undè cum suff. חֲמִצָתוֹ; fut. in pausâ יֶחְמָץ; 1) *acidus factus est*, *fermentatus est* Ex. 12, 39. — 2) *acuti*, *acris*, spec. *rubefacti coloris fuit* Jes. 63, 1; sic LXX. Syr. plur. rabbin. et Bochart, quem vide in Hieroz. — 3) ut cognat. חָמַס, *violenter egit*, *oppressit* Ps. 71, 4.

Hiph. part. f. מַחְמֶצֶת *fermentatum* Ex. 12, 19, 20.

Hithp. fut. יִתְחַמֵּץ *exacerbabitur*, metaph. de animo Ps. 73, 21. —Deriv. חָמִיץ, חָמוּץ et seqq.

חָמֵץ m. *fermentatum* Ex. 12, 13. Amos etc.

חֹמֶץ m. *acetum* Num. 6, 3. Ruth. 2, 14. Ps. 69, 22. Prov. 10, 26.

חָמַק pr. *circuivit*, vid. Hithp. et conf. cognat. חָבַק; hinc *vertit se*, *dicessit*, *circumeundo* Cant. 5, 2.

Hithp. fut. f. in pausâ et cum נ parag. תִּתְחַמָּקִין *circumvagaberis* Jer. 31, 22. — Deriv. חַמּוּק.

חָמַר; fut. pl. יֶחְמְרוּ; 1) *ferbuit*, *æstuavit* aqua Ps. 46, 4, vinum i. e. ex musto in vinum transiit, al. *rubuit* Ps. 75, 9. Plures alios significatus habere probatur ex derivatis; sic — 2) *rubuit*. — 3) *tumuit*. — 4) *bituminavit*.

Pohalal חֳמַרְמַר *æstuavit*, vel *intumuit* Job 16, 16. Thren. 1, 20. 2, 11.

Hiph. fut. fem. cum ה paragog. תַּחְמְרָה *bituminabit* Ex. 2, 3 (denomin. à חֵמָר *bitumen*).—Deriv. חֲמוֹר, יַחְמוּר, חֲמוֹרָה et seqq.

חֵמָר m. *bitumen* quod Babylonii calcis loco in muris condendis adhibebant Gen. 11, 3. 14, 10. Ex. 2, 3.

חֶמֶר m. *vinum* Deut. 32, 14. Jes. 27, 2.

חֹמֶר m. pl. חֳמָרִים, et חֳמָרִם; 1) *æstûs* undarum Hab. 3, 15. —2) *argilla* Jes. 45, 9. Job 38, 14; hinc *cæmentum* Gen. 11, 3, *cœnum* Jes. 10, 6. Job 10, 9. 30, 19. — 3) *tumulus*, *acervus* Ex. 8, 10, undè *chomer*, aridorum mensura, continens 10 Bathos, 30 Sata Lev. 27, 16. Num. 11, 32. Eze. 45, 11 etc.

חֲמֹר vid. חֲמוֹר.

חֶמְדָּן vid. חֶמְדָּן.

חָמַשׁ; undè part. pass. m. plur. חֲמֻשִׁים et חֲמֻשִּׁים (cum Daguesch euphon.) pr. forsan *acuti* (conf. חַלָּמִישׁ), deindè *accinti ad prælium*, *armati* Ex. 13, 18. Jos. 1, 14. 4, 12. Jud. 7, 11. Not. Num. 32, 30, 32 et Deut. 3, 18 ubi de eâdem re agitur, de quâ Jos. 1, 14. 4, 12, poni חֲלוּצִים. Præterea Aquila, Symm. ἐνοπλισμένοι, et Vulgat. *armati* habent; sic etiam Onkelos. Syr. et Arab. Quibusdam est *quintati*, i. e. *in agmina quinque distributi*: ità ferè Pocockius, qui (Not. miscell. ad Portam Mosis, p. 54) vertit, Ex. 13, 18: *agmine ad exercitûs formam composito*, *ascenderunt*.

Apud Arabes inquit, חָמִישׁ dicitur *exercitus*, quòd ipsorum corpus, quasi è pluribus membris aggregatum, quinque partibus, seu ordinibus constare soleret, videlicet, primâ acie, corde, cornu dextro et sinistro, et crure, seu extremâ acie; sed illud præferendum est.

Pih. חִמֵּשׁ (denomin. à חָמֵשׁ *quinque*) *quintavit, quintam partem redituum solvendam imposuit* Gen. 41, 34.

חָמֵשׁ fem., constr. חֲמֵשׁ; masc. חֲמִשָּׁה et חֲמֵשֶׁת; *quinque* Gen. 5, 6. Jes. 17, 6 etc. — Plur. חֲמִשִּׁים, suff. חֲמִשֶּׁיךָ, חֲמִשָּׁיו; *quinquaginta* 2 Reg. 1, 9 14. Jes. 3, 3.—Indè

חֹמֶשׁ m. 1) *quinta pars* (à חָמֵשׁ *quinque*) Gen. 47, 26. — 2) *abdomen* (à חמש forsan *pinguis fuit*) 2 Sam. 2, 23. 3, 27. 4, 6. 20, 10; quem sensum Dialecti commendant. Vulgat. *inguen*, vulgò *quinta costa*.

חֲמִשִׁי, vid. חֲמִישִׁי.

חֵמֶת m. constr. חֵמַת; *uter, lagena* Gen. 21, 14, 15, 19. — Sed חֵמַת Job 21, 20. Hos. 7, 5 est constr. à חֵמָה *calor*. — Etymon latet omninò.

חֲמָת n. pr. *Hemath*, in finibus borealibus Chanaan, Phœnicum colonia, ad Orontem. Deut. 13, 21. Jud. 3, 3. Amos 6, 2 etc. Nom. gent. חֲמָתִי Gen. 10, 18.

חֵן m. suff. חִנּוֹ; 1) *gratia, favor* Gen. 6, 8. Ex. 3, 21 etc. *Gratiam alicujus dedit in oculis alterius*, i. e. favorem conciliavit alicui apud alterum Gen. 39, 21. Eccl. 9, 11 etc. — 2) *venustus, suavitas* Prov. 22, 11. Ps. 45, 3. Eccl. 10, 12. Prov. 17, 8: *lapis gratiæ* seu *pulchritudinis*, i. e. lapis pretiosus. — 3) *obsecratio, preces* Zach. 12, 10. — 4) n. pr. viri Zach. 6, 14. — Rad. חָנַן.

חֵנָדָד n. pr. viri Esr. 3, 9. Neh. 3, 18.

חָנָה; part. act. חֹנֶה, suff. חֹנְךָ (ex chaldaïsmo pro חֹנֶךָ); f. חֹנָה; inf. constr. חֲנוֹת; imper. חֲנֵה; fut. יַחֲנֶה, convers. וַיִּחַן; 1) *inclinavit, flexit se* (cognat. חָנַן). חֲנוֹת הַיּוֹם τὸ *inclinare, inclinatio diei*. Jud. 19, 9. — 2) *consedit, tentorium posuit* Gen. 26, 17; *castra posuit, castrametatus est* Ex. 13, 20 etc.; *hostiliter castra locavit contra aliquem*, undè *oppugnavit* seq. עַל 2 Sam. 12, 28. Jes. 29, 3. Ps. 27, 3, seq. accus. Ps. 53, 6, seq. לְ *defendit aliquem* Zach. 9, 8. — 3) *habitavit* Jes. 29, 1.

Pih. inf. cum suff. חַנּוֹתִי τὸ *precari meum, obsecratio mea, preces meæ* Job 19, 17. — Deriv. חָנוּת, חָנִית, תַּחֲנוֹת, מַחֲנֶה.

חַנָּה f. 1) pl. חַנּוֹת *propensiones, gratia, amor* Ps. 77, 10. — 2) n. pr. mul. 1 Sam. 1, 2 seq.

חֲנוֹךְ n. pr. viror. Gen. 4, 17. 5, 18. 25, 4. Ex. 6, 14. Nom. patronym. חֲנֹכִי.

חָנוּן n. pr. viror. 2 Sam. 10, 1. Neh. 3, 13, 30.

חַנּוּן m. *summoperè misericors*. Ex. 22, 26. Ps. 111, 4 etc. — Rad. חָנַן.

חָנוּת f. undè pl. חֲנֻיוֹת *fornices, cellulæ* Jer. 37, 16. — Rad. חָנָה.

חָנַט; inf. constr. חֲנֹט; fut. pl. יַחַנְטוּ; *condivit* cadaver aromatibus Gen. 50, 2, 3, 26, *succo aromatico, suavi condidit, implevit* ficus grossu-

los suos, i. e. *maturavit* Cant. 2, 13. — Indè.

חֲנֻטִים m. pl. *conditurœ* cadaverum Gen. 50, 3.

חַנִּיאֵל n. pr. viror. Num. 34, 23 : 1 Par. 7, 39.

חָנִיךְ m. undè pl. cum suff. חֲנִיכָיו *initiati, periti ejus* Gen. 14, 14. — Rad. חָנַךְ.

חֲנִינָה f. *commiseratio, gratia* Jer. 16, 13. — Rad. חָנַן.

חֲנִית f. suff. חֲנִיתוֹ ; pl. חֲנִיתִים et חֲנִיתוֹת undè cum suff. חֲנִיתוֹתֵיהֶם ; *hasta* 1 Sam. 18, 11. Jes. 2, 4. Mich. 5, 4 : 2 Par. 23, 9. — Rad. חָנָה.

חָנַךְ imper. חֲנֹךְ ; fut. pl. יַחְנְכוּ ; *initiavit, dedicavit* domum vel templum Deut. 20, 5 : 1 Reg. 8 etc. Metaph. *à teneris imbuit, instruxit* puerum Prov. 22, 6. Deriv. חֵךְ, חַכָּה, חָנִיךְ et

חֲנֻכָּה f. constr. חֲנֻכַּת ; *initiatio, dedicatio* Num. 7, 10. Ps. 30, 1. Neh. 12, 27 etc.

חִנָּם 1) *gratis, gratuitò* Gen. 29, 15. Ex. 21, 2. — 2) *frustrà* Prov. 1, 17, pleniùs אֶל־חִנָּם Eze. 6, 10. — 3) *sine causâ, immeritò* Job 2, 3. Ps. 35, 7. 1 Reg. 2, 31 : דְּמֵי חִנָּם *sanguis innocens.* — Rad. חָנַן.

חֲנַמְאֵל n. pr. viri Jer. 32, 7.

חֲנָמָל *pruina* Ps. 78, 47. Sic vulgò, post. LXX, Vulgat. et quia in altero membro est בָּרָד *grando.* Aliis i. q. נְמָלָה *formica,* præposito ח, ut in חֲבַצֶּלֶת, חִדֶּקֶל.

חָנַן ; inf. abs. חָנוֹן, cum suff. חַנְּכֶם, חַנֹּתָהּ ; imper. חֹן, undè cum suff. חָנֵּנִי (sed חָנְנֵנִי Ps. 9, 14), pl. cum suff. חָנֻּנִי ; fut. יָחֹן, cum ו conv. וַיָּחָן, et more perfecturum יֶחֱנַן ; prius cum suff. יְחָנֵּנוּ, יְחָנְּנוּ, sed cum suff. 2 pers. יְחָנְךָ, pro יְחָנֶּךָ ; 1) *propensus fuit* (conf. vicin. חָנָה), hinc *propitius fuit* alicui, *misertus est* alicujus. Seq. accus. Ex. 33, 19. Thren. 4, 16. Prov. 14, 31. Ps. 9, 14. 31, 10 etc., — 2) *gratificatus est* aliquid alicui, cum dupl. accus. rei et pers. Gen. 33, 5. Ps. 119, 20 etc., absol. Ps. 37, 21, 26. De חַנּוֹתִי Job 19, 17, vid. חָנָה in Pihel.

Niph. נֵחַן (ad formam נֵאַר à אָרַר, נֵחַם à חָמַם), undè fem. cum י parag. נֵחַנְתְּי *miseranda fuisti* Jer. 22, 23.

Pih. fut. יְחַנֵּן *gratum faciet* Prov. 26, 25.

Poh. part. מְחוֹנֵן *miserans* Prov. 14, 21 ; fut. pl. in pausâ יְחֹנָנוּ *miserabuntur* Ps. 102, 15.

Hoph. fut. יֻחַן *misericordiâ afficietur* Jes. 26, 10. Prov. 21, 10.

Hithp. præt. et inf. הִתְחַנֵּן ; inf. cum suff. הִתְחַנְנוֹ ; fut. יִתְחַנֵּן, et יִתְחַנַּן ; *misericordiam imploravit,* seq. אֶל pers. Gen. 42, 21. Ps. 30, 9 etc., לְ Esth. 4, 8, Job 19, 16, לִפְנֵי 1 Reg. 8, 59 etc. — Deriv. חֵן, חִין, חַנָּה, חַנּוּן, חֲנִינָה, חִנָּם, תְּחִנָּה et תַּחֲנוּנִים.

חָנָן n. pr. viror. 1 Par. 11, 43 etc.

חֲנַנְאֵל n. pr. turris Jerusalem Jer. 31, 38. Zach. 14, 10 etc.

חֲנָנִי n. pr. viror. 1 Reg. 16, 1. Neh. 1, 2 etc.

חֲנַנְיָה n. pr. viror. gr. Ἀνανίας Jer. 28, 1. Dan. 1, 6 etc.

חָנֵס n. pr. urbis Ægypti Jes. 30, 4.

חָנֵף ; inf. abs. חָנוֹף ; fut. יֶחֱנַף ; 1) *profanatus, contaminatus est* Jes. 24,

5. Ps. 106, 38. — 2) *profanus, impius fuit* Jer. 23, 11, et activ. *profanavit* Jer. 3, 9.

Hiph. הֶחֱנִיף; fut. יַחֲנִיף; *profanavit* terram Num. 35,33. Jer. 3,2, hominem *impium reddidit* à cultu Jehovæ avertendo Dan. 11,32. — Deriv. seq.

חָנֵף m. pl. חֲנֵפִים, constr. חַנְפֵי; *profanus, impius* Jes. 9, 16. 34, 11. Job 8, 13 etc.

חֹנֶף m. *impietas* Jes. 32, 6.

חֲנֻפָּה et חֲנֻפָּה f. id. Jer. 23, 15.

חָנַק in Kal inusit.

Niph. fut. יֵחָנֵק, undè cum ו conv. et in pausâ וַיֵּחָנַק *et strangulavit se* 2 Sam. 17, 23.

Pih. part. מְחַנֵּק *strangulans* Nah. 2, 13. — Deriv. מַחֲנָק.

חַנָּתֹון n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 14.

חָסַד in Kal inus. forsan *benignus fuit.*

Pih. חִסֵּד * signif. privativâ *benignitatem avertit* ab aliquo, hinc fut. cum suff. יְחַסֶּדְךָ *benignitatem avertet abs te, probro te afficiet* Prov. 25, 10.*

Hithp. fut. הִתְחַסָּד *benignum te exhibebis* Ps. 18, 26. — Deriv. חָסִיד, חֲסִידָה et seq.

חֶסֶד m. suff. חַסְדּוֹ; pl. חֲסָדִים, constr. חַסְדֵי, suff. חֲסָדֶיךָ; 1) *benignitas, benevolentia* Gen. 21, 23. Ruth 3, 10. — 2) *pietas* in Deum Jes. 57, 1, it. Dei erga homines, i. e. *favor, gratia* Ps. 5, 8. 36, 6 etc. Plur. *beneficia* Dei Ps. 89, 2 etc. Jes. 55, 3: *beneficia David* i. e. beneficia quibus cumulatus est — 3) ut in Chald. (vid. etiam Pih.) *probrum* Lev. 20, 17. Prov. 14, 34. — 4) n. pr. viri. 1 Reg. 4, 10.

חֲסַדְיָה, n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

חָסָה, fem. חָסָיָה pro חָסְתָה, pl. חָסָיוּ; part. act. חֹסֶה, pl. חֹסִים, constr. חֹסֵי, inf. constr. חֲסוֹת; imp. pl. חֲסוּ; fut. יֶחֱסֶה; pr. forsan *fugit, confugit* aliquò (conf. חוּשׁ), cum בְּ loci Jud. 9, 15. Jes. 30, 2. Ps. 57, 2 etc. Indè *fiduciam reposuit* in aliquo, seq. בְּ Ps. 2, 12. 5, 12 etc. Absol. Ps. 17, 7. Prov. 14, 32. — Deriv. חָסוּת et מַחְסֶה.

חֹסָה n. pr. viri 1 Par. 16, 38 etc.

חָסֹון m. *fortis, robus* Jes. 1, 31. Amos. 2, 9. — Rad. חָסַן.

חָסוּת f. *refugium* Jes. 30, 3. — Rad. חָסָה.

חָסִיד m. suff. et in pausâ חֲסִידֶךָ; pl. חֲסִידִים, suff. חֲסִידָיו et חֲסִידָו; 1) *benignus* Ps. 12, 2. 18, 26 etc. it. *beneficus, misericors* Jer. 3, 12. Ps. 145, 17. — 2) *pius* erga Deum, *cultor Dei* Ps. 4, 4. 30, 5 etc. — Fem. חֲסִידָה Job 39, 13: ubi sensus est: *Num pia est penna et pluma ejus?* Alludit ad struthionem, quæ non alis fovet ova propria ut aliæ aves, sed neglecta relinquit. — Rad. חָסַד.

חֲסִידָה f. pr. *pia avis, ciconia* Lev. 11, 19. Jer. 8, 7 etc. — Rad. חָסַד.

חָסִיל m. *bruchus* 1 Reg. 8, 37. Jes. 33, 4 etc. — Rad. חָסַל.

חָסִין m. *robustus* Ps. 89, 9. — Rad. חָסַן.

חָסַל, undè fut. cum suff. et נ epenthet. יַחְסְלֶנּוּ, *depascet, consumet illud* bruchus Deut. 28, 38. — Deriv. חָסִיל.

חָסַם, undè part. act. f. חֹסֶמֶת *obturans* Eze. 39, 11 ubi sensus est: *Obturans nares prætereuntibus fœtore*

facto; fut. תַּחְסֹם *obturabis* os Deut. 25, 4. — Deriv. מַחְסֹם.

חָסַן, inus. in Kal. Niph. fut. יֵחָסֵן *recondetur* Jes. 23, 18. — Deriv. חָסִין, חָסוֹן t

חֹסֶן m. *thesaurus*, *opes*, *facultates* Jes. 33, 6. Jer. 20, 5. Prov. 15, 6 etc.

חָסַף vulgò ut חָשַׂף *decorticavit*; undè quadril. חַסְפַּס; Puh. part. pass. מְחֻסְפָּס *decorticatum*, Ex. 16, 14. Sed, ut monuimus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc.* EXODE, pag. 121, quid sibi vult: *minutum aliquid decorticatum*, ubi de *manna* agitur? Itaque magis arridet signif. à Michaële (*Supplem. pag.* 869) proposita, et ex arab. desumpta, *concrescens nivis in morem*; quod sanè magis cum iis quæ proximè sequuntur congruit; adde quòd *manna*, haud secus atque pruina alba sit.

חָסֵר; inf. abs. חָסוֹר; fut. יֶחְסַר, pl. cum נ parag. יֶחְסְרוּן; 1) *caruit* aliquâ re, cum accus. Deut. 2, 7. Ps. 34, 11. Gen. 18, 28: *forsan carent quinquaginta justi quinque* (hominibus), i. e. desunt quinque (homines) ad quinquaginta justos. — 2) absol. *inops fuit* Ps. 23, 1. Prov. 13, 25. — 3) *defecit*, *imminutus est* Gen. 8, 3: 1 Reg. 17, 14. — 4) *defuit* Deut. 15, 8. Eccl. 9, 8.

Pih. part. מְחַסֵּר *carere faciens*, *destituens* Eccl. 4, 8; fut. conv. cum suff. וַתְּחַסְּרֵהוּ *et minuisti, inferiorem fecisti eum* Ps. 8, 6.

Hiph. הֶחְסִיר; fut. יַחְסִיר; *deficere fecit*, *privavit* Jes. 32, 6. — 2) intrans. *caruit*, *eguit*, *minùs habuit quàm ipsi necesse erat* Ex. 16, 18. — Deriv. מַחְסוֹר et seq.

חָסֵר m. constr. חֲסַר; *carens*, *indigens*, cum accus. 1 Reg. 11, 22, seq. מִן Eccl. 6, 2. חֲסַר לֵב *vecors* Ps. 6, 32, sed subst. *vecordia* 10, 21.

חֶסֶר m. *inopia*, *defectus* Job. 30, 3. Prov. 28, 22.

חֹסֶר m. id. Amos 4, 6.

חַסְרָה n. pr. viri 2 Par. 34, 22, pro quo חַרְחַס 2 Reg. 22, 14.

חֶסְרוֹן m. *inopia* Eccl. 1, 15.

חַף m. *purus*, *mundus* sensu morali Job 33, 9. — Rad. חָפַף.

חֹף, vid. חוֹף.

חָפָא et חָפָה; part. pass. חָפוּי, constr. חֲפוּי; (cognat. חָפַף) *texit*, *operuit*, *velavit* 2 Sam. 15, 30. Jer. 14, 4. Esth. 7, 8.

Niph. part. fem. נֶחְפָּה *obducta* Ps. 68, 14.

Pih. חִפָּה; fut. apoc. וַיְחַף, pl. וַיְחַפְּאוּ; 1) *texit*, *clam fecit*, *occultavit* 2 Reg. 17, 9. — 2) *obduxit* auro, etc. cum dupl. accus. 2 Par. 3, 5, 7, 8, 9.

חֻפָּה f. 1) pr. *tegumentum*, hinc *lectus supernè obvelatus*, *torus nuptialis* Joel 2, 16. Ps. 19, 6. — 2) *obtectio*, *protectio* Jes. 4, 5. — 3) n. pr. viri 1 Par. 24, 13. — Rad. חָפַף.

חָפַז; infin. cum suff. חָפְזִי; fut. יַחְפֹּז; 1) *trepidavit* Deut. 20, 30. Ps. 31, 23. 116, 11. — 2) *trepidè fugit* 2 Reg. 7, 15 in Keri. Job 4, 23 (18). — 3) *festinavit* 2 Sam. 4, 4.

Niph. נֶחְפַּז; part. נֶחְפָּז; inf. cum suff. הֵחָפְזָם 2 Reg. 7, 15 in Chethib; fut. pl. cum נ parag. et in pausâ יֵחָפֵזוּן; 1) *fugit* Ps. 48, 6. 104, 7. — 2) *festinavit* 1 Sam. 23, 26. — Indè

חִפָּזוֹן m. *fuga concitata* Ex. 12, 11. Deut. 16, 3.

חֻפִּים et חוּפָם n. pr. viror. Gen. 46, 21: 1 Par. 7, 12, 15.

חֹפֶן m. undè dual. חָפְנַיִם; constr. חָפְנֵי; suff. חָפְנָיו; *pugnus uterque* Ex. 9, 8. Eze. 10, 2. Eccl. 4, 6 etc.

חָפְנִי n. pr. viri. 1 Sam. 1, 3 etc.

חָפַף (cognat. חָפָה), undè part. act. חֹפֵף *tegens*, seq. עַל Deut. 33, 12. — Deriv. חוֹף, חַף, חֻפָּה.

חָפֵץ; inf. abs. חָפֹץ; fut. יַחְפֹּץ et יֶחְפַּץ; 1) ut in arab. *flexit* Job 40, 17, hinc *animum flexit*, vel ad aliquem, i. e. *voluit* absol. Cant. 2, 7. 3, 5, seq. gerundio Deut. 25, 8 etc., infinitiv. nudo Jes. 53, 10 etc., vel ad aliquem, i. e. *amavit* eum, seq. accus. Mich. 7, 18 etc., בְּ Gen. 34, 19 etc. De rebus etiam hoc sensu 2 Sam. 24, 3. — Deriv. seq.

חָפֵץ m. pl. חֲפֵצִים, constr. חֲפֵצֵי; *volens*, *cupiens* 1 Reg. 16, 33. Mal. 3, 1 etc. Fem. חֲפֵצָה *cupida*, *lubens* 1 Par. 28, 9.

חֵפֶץ m. suff. חֶפְצוֹ; pl. חֲפָצִים; suff. חֶפְצֵיהֶם, חֲפָצֶיךָ; 1) *oblectatio* 1 Sam. 15, 22. Ps. 1, 2 etc. — 2) *voluntas*, *desiderium* Job 31, 16. — 3) metonym. *objectum desiderii*, res *pretiosa* Jes. 54, 12. Prov. 3, 15. 8, 11. — 4) *negotium*, *res*, LXX πρᾶγμα. Eccl. 3, 1. 5, 7. 8, 6. Job 21, 21 etc.

חֶפְצִי־בָהּ n. pr. mul. 2 Reg. 21, 1. Jes. 62, 4.

חָפַר; part. act. חֹפֵר; inf. constr. cum præf. לַחְפֹּר; fut. יַחְפֹּר; 1) *fodit* foveam, puteum, Gen. 21, 30. Eccl. 10, 8 etc. Metaph. *foveam fodit*, pro *insidias struxit* Ps. 35, 7. — 2) *pervestigavit*, *inquisivit* cibum Job. 39, 29 (32); seq. accus. *exploravit* regionem Deut. 1, 22. Jos. 2, 2, 3. — Indè חֲפַר פֵּרוֹת Jes. 2, 20, quod vid. in חֲפַרְפֵּרָה.

חָפֵר, pl. in pausâ חָפֵרוּ; fut. יֶחְפַּר; undè plur. תֶּחְפְּרוּ, in pausâ יֶחְפָּרוּ; (ut arab. חפר *erubuit*, *pudore effusus est*, sæpiùs ex spe irritâ Ps. 35, 4. Job 11, 18 etc.

חֲפַר, vid. חֲפַרְפֵּרָה.

חֵפֶר n. pr. 1) urbis in Chanaan Jos. 12, 17. — 2) viror. Num. 26, 32: 1 Par. 41, 36 etc. Nom. patronym. חֶפְרִי Num. 26, 32.

חֲפָרַיִם n. pr. oppid. in tribu Issachar Jos. 19, 19.

חָפְרַע n. pr. viri Jer. 44, 30.

חֲפַרְפֵּרָה, f. undè pl. חֲפַרְפֵּרוֹת *talpæ* Jes. 2, 20, ubi divisim, sed forsan minùs rectè legitur: חֲפֹר פֵּרוֹת *foramen murium*.

חָפַשׂ; part. act. חֹפֵשׂ; fut. יַחְפֹּשׂ; *scrutatus est*, *pervestigavit* metaph. tantùm Prov. 2, 4. 20, 27. Thren. 3, 40, hinc *excogitavit* Ps. 64, 7.

Niph. נֶחְפַּשׂ *pervestigatus est* Obad. vers. 6.

Pih. חִפֵּשׂ, fut. יְחַפֵּשׂ; *quæsivit*, Gen. 31, 35 etc. *pervestigavit* 1 Reg. 20, 6 etc. metaph. Ps. 77, 7.

Puh. part. מְחֻפָּשׂ; fut. יְחֻפַּשׂ; 1. *quæsitus est*, *quæri se passus est*, hinc *occultavit se* Prov. 28, 12. — 2) *excogitatus est* Ps. 64. 7.

Hithp. הִתְחַפֵּשׂ; fut. יִתְחַפֵּשׂ; *quæri se passus est*, *occultavit se*, *alium se simulavit* 1 Sam. 28, 8 etc., *mutatus est* Job 30, 18. — Indè.

חֵפֶשׂ m. *perscrutatio* Ps. 64, 7.

חָפַשׁ; undè Puh. f. חֻפְּשָׁה *liber-*

tate donata est Lev. 19, 20. — Deriv. seq.

חֹפֶשׁ m. *stratio.* Eze. 27, 20: *tapetes strationis*, i. e. *tapetes stratæ* ad equitandum.

חֻפְשָׁה f. *libertas* Lev. 19, 20.

חָפְשִׁי m. pl. חָפְשִׁים, 1) *liber, manu missus* Ex. 21, 27. Deut. 15, 12 etc. — 2) *immunis* ab oneribus publicis 1 Sam. 17, 25.—3) *prostratus, debilis*, ut in arab. et ut commendat contextus Ps. 88, 6.

חָפְשׁוּת et חָפְשִׁית f. vulgò *libertas, separatio*, sed potius *infirmitas, morbus*, unde *domus infirmitatis, nosocomium* 2 Reg. 15, 5 : 2 Chron. 26, 21.

חֵץ m. suff. חִצִּי; pl. חִצִּים, constr. חִצֵּי; suff. חִצֶּיךָ; 1) *sagitta* 1 Sam. 20, 36 etc. בַּעֲלֵי־חִצִּים *sagittarii* Gen. 49, 23. *Sagittæ Dei*, sunt vel *fulmina* Hab. 3, 11, vel *calamitates, mala*, hominibus à Deo immissa Deut. 32, 42. Job 6, 4 etc. — 2 *vulnus sagittæ* 1 Sam. 20, 36 : 2 Reg. 9, 24.

חָצַב; part. act. חֹצֵב, cum י parag. חֹצְבִי, pl. חֹצְבִים; pass. חָצוּב undè pl. חֲצוּבִים; inf. constr. cum ל, לַחְצֹב; fut. יַחְצֹב; 1) *cecîdit, exscîdit* maximè lapides Deut. 6, 11. Jes. 5, 2 etc. Part. חֹצֵב *lapicida* 2 Reg. 12, 13, *lignator* Jes. 10, 15. Metaph. *diffidit* flammas igneas Ps. 29, 7. — 2) *exterminavit, delevit* Hos. 6, 5.

Niph. fut. pl. cum ן parag. יֵחָצְבוּן *incîdentur* Job 19, 24.

Puh. חֻצַּב *excîsus, formatus est* Jes. 51, 1.

Hiph. part. f. מַחְצֶבֶת *excindens, delens* Jes. 51, 9. — Deriv. מַחְצֵב.

חָצָה; fut. יֶחֱצֶה, apoc. וַיַּחַץ; ut cognat. חָצַץ, *divisit*, vel in duas partes, *dissecuit* Gen. 32, 8. Ps. 55, 24, vel in plures, *partitus est* Jud. 9, 43. Job 40, 30 (25).

Niph. fut. apoc. יֵחָץ, plur. יֵחָצוּ; *dimidiatus est* Eze. 37, 22, *divisus est* Dan. 11, 4.—Deriv. חֲצִי, חֲצוֹת, מֶחֱצִית, מֶחֱצָה.

חָצוֹר n. pr. oppid. in tribu 1) Nephtali Jos. 11, 1 etc. — 2) Benjamin Neh. 11, 33.—3) n. pr. regionis in Arabiâ Jer. 49, 28.

חֲצֹצְרָה, vid. חֲצֹצְרָה.

חָצוֹת f. sing. undè constr. חֲצוֹת, *medium* Ex. 11, 4. Ps. 119, 62. Job 34, 20. — Rad. חָצָה.

חֲצִי m. in pausâ חֵצִי; suff. חֶצְיוֹ, חֶצְיָם; 1) *dimidium, pars dimidia* Ex. 24, 6. Job. 22, 23 etc. — 2) *medium* Jud. 16, 3. — 3) ut חֵץ *sagitta* 1 Sam. 20, 36 etc. — 4) חֲצִי הַמְּנֻחוֹת n. pr. viri 1 Chron. 2, 52, undè nom. patron. חֲצִי הַמְּנַחְתִּי vers. 54. — Rad. חָצָה.

חָצִיר m. constr. חֲצִיר; 1) *gramen* Jes. 15, 11. 37, 27. Job 8, 12 etc. — 2) *porrum* Num. 11, 5. — 3) pr. *septum*, hinc *habitatio, domicilium* Jes. 34, 13. — Rad. חצר forsan 1) *viruit* ut arab. חָצַר.—2) *circumdedit; circumvallavit*, collat. cognat. אָזַר, אָסַר, עָצַר.

חֹצֶן m. undè cum suff. חָצְנוֹ, *sinus, gremium* Ps. 129, 7.

חֹצֶן m. suff. חָצְנִי; id. Jes. 49, 22. Neh. 5, 13.

חָצַץ; *divisit* et intrans. *divisus est* (cognat. חָצָה), undè part. act. חֹצֵץ *divisus*. Prov. 30, 27 : *locustæ regem non habent*, וַיֵּצֵא חֹצֵץ כֻּלּוֹ *sed*

procedunt omnes divisi, partiti, partito agmine; al. *excidentes* (collat. חָצַב), i. e. *vorantes omnia.*

Pih. part. pl. מְחַצְּצִים *dividentes* prædam Jud. 5, 11, vel cum Chald. et Rabbinis *sagittarii,* quasi esset denomin. à חֵץ *sagitta.*

Puh. חֻצַּץ *abscissus, absolutus, exactus est* Job 21, 21. — Deriv. חֵץ et

חָצָץ m. plur. cum suff. חֲצָצֶיךָ; 1) *scrupus, lapillus* Prov. 20, 17. Thren. 3, 16. — 2) *sagitta,* poët. pro fulmine Ps. 77, 18.

חַצְצוֹן־תָּמָר et חַצֲצֹן־תָּמָר n. pr. oppidi in deserto tribûs Judæ, palmis abundantis Gen. 14, 7: 2 Par. 20, 2, alibi עֵין גֶּדִי dicti.

חֲצֹצְרָה et חֲצוֹצְרָה f. pl. חֲצֹצְרוֹת; *tuba* Num. 10, 2, 31, 6: 2 Reg. 12, 14. Hos. 5, 8. — Etymon incertum. Gesenio nunc est vocab. onomatopœ. — Indè verbum

חָצַר, *tubâ clanxit,* undè part. pl. 1) Pih. מְחַצְרִים, altero צ omisso, in Keri 2 Par. 5, 13, ubi Chethib habet מחצצרים, proferendum מְחַצְּצְרִים.— 2) Hiph. מַחְצְרִים in Keri 1 Par. 15, 24 etc. pro quo Chethib refert vel מְחַצְּצְרִים, vel מַחְצְרִרים 2 Par. 5, 12.

חָצֵר c. constr. חֲצַר; suff. חֲצֵרוֹ; pl. חֲצֵרִים, constr. חַצְרֵי, suff. חֲצֵרֶיךָ; plur. fem. חֲצֵרוֹת, constr. חַצְרוֹת, suff. חַצְרוֹתָיו et חַצְרֹתָיו; *septum* in genere, hinc spec. 1) *atrium*; *vestibulum* Ex. 27, 12. Esth. 5, 2 etc. — 2) *pagus*; *villa* Lev. 25, 31. Jos. 19, 8 etc., de pagis Nomadum mobilibus, ex tentoriis tantùm constantibus Gen. 25, 16. Jes. 42, 11. — Hoc vocabulo incipiunt multa geograp. nomina, sic חֲצַר־אַדָּר oppid. in confinio tribûs Judæ Num. 34, 4; simpl. אַדָּר Jos. 15, 3. חֲצַר־סוּסָה et חֲצַר־סוּסִים in tribu Simeon Jos. 19, 5: 1 Par. 4, 31. חֲצַר עֵינָן et ־עֵינֹן in finibus boreal. Palæstinæ Num. 34, 9. Eze. 47, 17, 48. 1. חֲצַר־שׁוּעָל in tribu Simeon. Jos. 15, 28 etc. חָצֵר הַתִּיכוֹן in finibus Auranitidis Eze. 47, 16. Plur. חֲצֵרוֹת statio Israelitarum in Arab. Petræâ Num. 11, 35 etc.—De Rad. vid. in חָצִיר.

חֶצְרוֹן n. pr. viror. Gen. 46, 9. Ruth. 4, 18 etc. Patronym. חֶצְרֹנִי Num. 26, 6.

חֶצְרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 35, in Chethib, sed in Keri et 1 Par. 11, 37 חֶצְרוֹ.

חֲצַרְמָוֶת n. pr. regionis in Arabiâ Felice Gen. 10, 26.

חֵק vid. חֵיק.

חֹק m. seq. Makkeph חָק־, suff. חֻקִּי et חָקְךָ, חָקְכֶם; plur. חֻקִּים, constr. חֻקֵּי et חוּקֵּי; suff. חֻקָּיו; *statutum, definitum* quid. Job 23, 14: חֻקִּי *quod in me decretum est.* Hinc spec. *demensum; pensum* laboris, cibi Ex. 5, 14. Prov. 30, 8, *terminus, limes definitus.* Jes. 5, 14. Job 26, 10 etc. *tempus definitum* Job 14, 13. Mich. 7, 11 etc., *lex statuta* Gen. 47, 26. Ex. 12, 24, *decretum* Dei Ps. 2, 7, *mos, consuetudo* Jud. 11, 39. — Rad. חָקַק.

חָקָה in Kal inusit.

Puh. part. מְחֻקֶּה 1) *insculptus* 1 Reg. 6, 35. — 2) *delineatus, pictus* Eze. 8, 10.

Hithp. fut. תִּתְחַקֶּה *circumscribis te* ad radices pedum meorum i. e.

teipsum circuli instar circa pedes meos describis, ita ut progredi non possim.

חֻקָּה fem. constr. חֻקַּת; pl. חֻקּוֹת, suff. חֻקֹּתָיו; *statutum, definitum* quid, hinc spec. *lex* Dei, cœli, naturæ, Ex. 12, 14. Jer. 31, 35. Job 38, 33, *mos, consuetudo* Lev. 20, 23: 2 Reg. 17, 8. — Rad. חָקַק.

חֲקוּפָא n. pr. viri Esr. 2, 51 etc.

חָקַק, 1 pers. חָקֹתִי; part. act. cum י parag. חֹקְקִי, plur. חֹקְקִים; pass. pl. חֲקֻקִים; inf. חֹק; undè cum suff. חֻקּוֹ et (à formâ חוּק) חוּקוֹ; imper. חֹק, undè cum suff. f. חֻקָּהּ; 1) *incidit, insculpsit* Jes. 22, 16. Eze. 4, 1. — 2) *delineavit, pinxit* Jes. 49, 16. Eze. 23, 14, hinc *descripsit, definivit* Prov. 8, 27, 29. — 3) *decrevit, statuit* Jes. 10, 1. Part. חֹקְקִים *legislatores, judices* Jud. 5, 9.

Puh. part. מְחֻקָּק *statutum* Prov. 31, 5.

Poh. fut. pl. יְחֹקְקוּ *decernent* Prov. 8, 15. Part. מְחֹקֵק *legislator* Deut. 33, 21. Jes. 33, 22; pl. מְחֹקְקִים *duces* Jud. 5, 14. — 2) pr. *baculus legislatoris* Gen. 49, 10. Num. 21, 18. Ps. 60, 9; hunc significatum primariò exigit parallelismus; sed per legislatoris baculum legislator ipsemet intelligitur.

Hoph. fut. plur. in pausâ יֻחָקוּ pro יֻחַקּוּ *inscribentur* Job 19, 23. — Deriv. חֻקָּה, חֹק et

חֵקֶק m. pl. undè חִקְקִים, in constr. חִקְקֵי *decreta* Jud. 5, 15. Jes. 10, 1.

חָקַר; part. act. חֹקֵר; inf. constr. חֲקֹר, suff. f. חָקְרָהּ; imper. חִקְרוּ, undè cum suff. חִקְרֵנִי; fut. יַחְקֹר; pl. 1 pers. cum ה parag. in pausâ נַחְקֹרָה; *investigavit, perscrutatus est*. Absol. usurpatur Deut. 13; 15. Eze. 39, 14, seq. accus. *exploravit* Jud. 18, 2. Job 28, 27. Prov. 23, 32, etc.

Niph. נֶחְקַר; fut. יֵחָקֵר; *pervestigatus est* 1 Reg. 7, 47. Jer. 31, 37.

Pih. חִקֵּר *accuratè scrutatus est* Eccl. 12, 9. — Deriv. מֶחְקָר et

חֵקֶר m. plur. חֲקָרִים, undè constr. חִקְרֵי; 1) *perscrutatio, investigatio* Job 5, 9. Prov. 25, 3 etc. Hinc *deliberatio* Jud. 5, 16. — 2) *quod investigatione cognoscitur, absconditum, intimum* Job 38, 16. Metaph. *profunda* Dei Job 11, 7.

חֹר vid. חוּר; חֹר vid. חוּר.

חֲרָאִים m. plur. undè cum suff. חֲרָאֵיהֶם *stercora, excrementa eorum* Jes. 36, 12 in Chethib. Vocalia sunt vocis צוֹאָתָם quæ occurrit in Keri. — Rad. חרא in arab. *cacavit*.

חָרֵב et חָרַב; infin. abs. חָרֹב; imper. חֲרַב; fem. in pausâ חָרֵבִי, pl. m. חָרְבוּ; fut. יֶחֱרַב; 1) *exsiccatus est* (differt à יָבֵשׁ *exaruit, aridus fuit*) de aquâ, fluviis, terrâ Gen. 8, 13. Jes 19, 5 etc. — 2) *vastatus, desolatus fuit*, de terris, urbibus, etc. Jes. 34, 10. Eze. 6, 6, *exstinctus, deletus fuit* de populo Jes. 60, 12, et transit. *exstinxit* Jer. 50, 21. — 3) *obstupuit* Jer. 2, 12.

Niph. נֶחֱרַב; part. f. נֶחֱרֶבֶת et נֶחֱרָבָה, undè pl. נֶחֱרָבוֹת; 1) *vastatus est* Eze. 26, 19. 30, 7. — 2) recipr. *sese mutuò devastarunt, debellarunt* 2 Reg. 3, 23.

Puh. חֹרַב *exsiccatus est* Jud. 16, 7, 8.

Hiph. הֶחֱרִיב; part. מַחֲרִיב, fem. מַחֲרֶבֶת; fut. יַחֲרִיב et יַחֲרֵב; 1) *exsiccavit* Jes. 50, 2. — 2) *devastavit* Jud. 16, 24. Eze. 19, 7, *delevit* 2 Reg. 19, 17.

Hoph. הָחֳרַב; part. f. pl. מָחֳרָבוֹת; infin. הָחֳרֵב; *vastatus est* Eze. 26, 2. 29, 12. — Deriv. seq.

חָרֵב m. f. חֲרֵבָה, sed pl. חֲרֵבוֹת; 1) *siccus* Lev. 7, 10. Prov. 17, 1. — 2) *vastatus* Jer. 33, 10. Neh. 2, 3 etc.

חֶרֶב fem. suff. חַרְבִּי; pl. חֲרָבוֹת, constr. חַרְבוֹת; suff. חַרְבוֹתָיו; 1) *gladius* Deut. 13, 16. Jos. 6, 21 etc. — 2) quodvis *instrumentum secans*, ut *culter* Jos. 5, 2, *cœlum* Ex. 20, 22, *novacula* Eze. 5, 1, *securis* Eze. 26, 9. Metaph. *dens falcatus* Job 49, 19. — 3) *siccitas* Deut. 28, 22.

חֹרֵב et חוֹרֵב n. pr. *Horeb*, clivus humilior montis Sinai Ex. 3, 1. Mal. 4, 4 etc.

חֹרֶב m. 1) *siccitas* Jud. 6, 37, hinc *æstus* Gen. 31, 40. Job 30, 30. — 2) *vastatio* Jes. 61, 4. Eze. 29, 10.

חָרְבָּה f. pl. חֳרָבוֹת, constr. חָרְבוֹת, suff. f. חָרְבוֹתֶיהָ; *desolatum*, *locus vastatus, ruinæ* Lev. 26, 31. Jes. 5, 17. Eze. 36, 10. Job 3, 14 etc.

חָרָבָה (pro חֲרֵבָה) f. *siccum, terra sicca* Gen. 7, 22: 2 Reg. 2, 8 etc.

חֵרָבוֹן m. undè pl. constr. חַרְבֹנֵי; *siccitates, æstus* Ps. 32, 4.

חַרְבוֹנָא n. pr. viri Esth. 1, 10, pro quo חַרְבוֹנָה 7, 9.

חָרַג undè fut. pl. יַחְרְגוּ forsan *contremiscunt* Ps. 18, 46, ubi prægnanter dicitur pro *trementes prodeunt* ex claustris suis. Sed in loco parallelo 2 Sam. 22, 46 legitur יַחְגְּרוּ.

חַרְגֹּל m. *locusta* Lev. 11, 22. — Rad. חרגל in arab. *saliit, saltitavit.*

חָרַד; imper. pl. חִרְדוּ; fut. יֶחֱרַד; 1) *tremuit, trepidavit* Ex. 19, 16. Jes. 10, 29, seq. לְ causæ Job 37, 1. Gen. 42, 28: *trepidabant unus ad alterum*, prægn. pro *trepidantes convertebant se unus ad alterum*. — 2) seq. אֶל *metuit alicui, sollicitus fuit erga aliquem* 2 Reg. 4, 13. — 3) *trepidè accurrit, festinavit* 1 Sam. 16, 4. 21, 2. Hos. 11, 10, 11.

Hiph. הֶחֱרִיד; infin. הַחֲרִיד; part. מַחֲרִיד; *terruit, perterrefecit* Lev. 26, 6. Jud. 8, 12. Jes. 17, 2 etc. — Deriv. seq.

חָרֵד m. pl. חֲרֵדִים; 1) *trepidus, timidus* Jud. 7, 3: 1 Sam. 4, 13. — 2) *reveritus* Jes. 66, 2, 5. Esr. 10, 3.

חֲרָדָה f. constr. חֶרְדַּת; pl. חֲרָדוֹת; 1) *trepidatio, tremor* Gen. 27, 33: 1 Sam. 14, 15 etc. — 2) *sollicitudo, studium* 2 Reg. 4, 13. — 3) n. pr. castrametationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 24.

חָרָה; inf. abs. חָרֹה, constr. חֲרוֹת, fut. יֶחֱרֶה, apoc. יִחַר; 1) *arsit, exarsit* (cognat. חָרַר) de irâ tantùm; undè dicitur חָרָה אַפּוֹ *exarsit ira ejus* Ex. 22, 23, seq. בְּ, rarius אֶל, semel עַל Zach. 10, 3, *contra aliquem*. Omisso אַף, חָרָה לוֹ *exarsit ei, iratus est*, vel חָרָה בְּעֵינָיו *exarsit* (ira) *in oculis ejus*. — Passim formulæ istæ tristitiam potius designant, ut Gen. 4, 5. Jon. 4, 4, 9. Neh. 5, 6.

Niph. נֶחֱרָה undè pl. נֶחֱרוּ; part. נֶחֱרָה, pl. נֶחֱרִים; *iratus est* Jes. 41, 22. 45, 25, seq. בְּ *contra aliquem* Cant. 1, 6.

Hiph. הַחֲרָה; fut. convers. וַיִּחַר; 1) *exardescere fecit* Job. 19, 11. — 2) *studiosus fuit; studiose egit* Neh. 3, 20.

Hithp. fut. apocop. תִּתְחַר *irâ accendaris* Ps. 37, 1, 7, 8. Prov. 24, 19.

Tiph. תַּחְרָה (ut תִּרְגַּל), undè part. מְתַחֲרֶה *fervidè contendens* Jer. 22, 15; fut. תְּתַחֲרֶה *fervidè contendes* Jer. 12, 5. — Deriv. חֳרִי, חָרוֹן, תַּחְרָא.

חֲרוֹד n. pr. fontis Jud. 7, 1. Nom. gent. חֲרֹדִי 2 Sam. 23, 25.

חֲרוּזִים m. pl. *torques, monilia, series margaritarum* ut in syr. et arab. Cant. 1, 10. — Rad. חרז.

חָרוּל m. pl. חֲרֻלִים; *urtica* Soph. 2, 9. Prov. 24, 31. Job 30, 7. — Rad. חרל.

חָרוֹן m. constr. חֲרוֹן; suff. חֲרוֹנִי; pl. חֲרוֹנִים, suff. חֲרֹנֶיךָ; 1) *ardor, æstus* Num. 25, 4 etc. et *res ardens* Ps. 58, 10. — 2) *ira ardens* Ps. 2, 5. 88, 17. Neh. 13, 18.

חָרוּץ m. pl. f. חֲרֻצוֹת; 1) *fossa* Dan. 9, 25. — 2) *acutus, acuminatus*; hinc מֹרַג חָרוּץ *tribula acuta*, i. e. aculeis vel clavis acutis instructa Jes. 41, 15, et absque מֹרַג id. Jes. 28, 27. Amos 1, 3. Job 41, 22. — 3) *decisio, judicium* Joël 4, 14. — 4) poët. *aurum* Zach. 9, 3. Ps. 68, 14. Prov. 3, 14 etc. — Rad. חָרַץ.

חָרוּץ (pro חַרוּץ) m. pl. חָרוּצִים et חָרֻצִים; 1) pr. *acer*, hinc *sedulus, expeditus* Prov. 10, 4. 12, 24. 21, 5. — 2) n. pr. viri 2 Reg. 21, 19. — Rad. חָרַץ.

חַרְחֻר m. 1) *febris ardens* Deut. 28, 22. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 51. Neh. 7, 53. — Rad. חָרַר.

חֶרֶט m. 1) *scalprum* Ex. 32, 4. — 2) *stylus* instrumentum, hinc poët. de scripturæ genere Jes. 8, 1. — Rad. חרט in Syr. *incîdit, insculpsit*; conf. vicin. חָרַץ, חָרַת, חָרַשׁ.

חַרְטֹם m. plur. חַרְטֻמִּים; constr. חַרְטֻמֵּי; *scribæ sacri, scripturæ hieroglyficæ periti* apud Ægyptios, ἱερογραμματεῖς, Gen. 41, 8. Ex. 7, 11 etc. — Rad. חָרַט.

חֳרִי m. *æstus, ardor* iræ Ex. 11, 8. Jes. 7, 4 etc. — Rad. חָרָה.

חֹרִי m. 1) * *albedo*, propr. *pallida*, qualis est viminis cortice denudati, undè *vimen* ipsum Gen. 40, 16: סַלֵּי חֹרִי *canistra viminea*. Alii aliter, sed ad orationis seriem parùm aptè. Vid. cæterùm quæ diximus in *le Pentateuque avec une traduction française, etc.* Genèse, *p.* 251. * — 2) n. pr. populi Cananitici Gen. 14, 6. Deut. 2, 12 etc. — 3) n. pr. viror. Gen. 36, 22. Num. 13, 5.

חֲרָאֵי יוֹנִים pro חֲרֵי יוֹנִים *stercora columbarum*, in Chethib 2 Reg. 6, 25 ubi Keri habet דִּבְיוֹנִים quod vid.

חָרִיט m. undè pl. חֲרִיטִים *loculi, marsupia* 2 Reg. 5, 23, de ornamentis mulierum Jes. 3, 22. — Rad. חרט in syr. *incîdit, insculpsit*. Conf. vicin. חָרַת, חָרַשׁ, חָרַץ.

חָרִיף n. pr. viri Neh. 7, 24. 10, 20, pro quo יוֹרָה Esr. 2, 18.

חָרִיץ m. undè pl. חֲרִיצִים et constr. חֲרִיצֵי; 1) *segmentum* 1 Sam. 17, 18. — 2) *acutus*, ut חָרוּץ; apoc. *tribula acuta* 2 Sam. 12, 31: 2 Chron. 20, 3. — Rad. חָרַץ.

חָרִישׁ masc. suff. חֲרִישׁוֹ; *aratio* 1 Sam. 8, 12, *tempus arationis* Gen. 45, 6. Ex. 34, 21. — Rad. חָרַשׁ.

חֲרִישִׁית f. *silens, quieta* Jon. 4, 8. — Rad. חָרַשׁ.

חָרַךְ undè fut. יַחֲרֹךְ Prov. 12, 27: *capiet, assequetur*; sic vulgò post interpr. LXX, Vulgat. Chald. et Syr., sed al. *torruit, assavit*, collat. chald. חֲרַךְ *ussit, adussit* quod quidem magis accommodatum videtur, * nisi *interficiet* malis, haud minus congruum, collat. vicino הָרַג *interfecit.* * — Indè

חֲרַכִּים m. pl. *clathri, cancelli* Cant. 2, 9.

חָרַם undè part. pass. חָרוּם *simus* (*camus, qui a le nez trop retroussé*) Lev. 21, 18.

Hiph. הֶחֱרִים; infin. הַחֲרֵם; fut. יַחֲרִים, convers. וַיַּחֲרֵם; 1) *consecravit, devovit* Deo urbes, homines, et alia quæ in bello contra Cananæos capta destruebantur Lev. 27, 28. Mich. 4, 13. — Hinc 2) *internecioni dedit, disperdidit* Deut. 2, 23. Jos. 8, 26 etc.

Hoph. הָחֳרַם; fut. יָחֳרַם; *devotus, consecratus est* Esr. 10, 8., *occisus est* Ex. 22, 19. Lev. 27, 29. — Indè חֵרֶם.

חֳרֵם n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 38.

חָרִם n. pr. viri Esr. 2, 32 etc.

חֵרֶם et חֵרֶם (Zach. 14, 11) m. suff. חֶרְמוֹ; plur. חֲרָמִים; 1) *devotio* rei ad internecionem 1 Reg. 20, 42. Zach. 14, 11 etc. — 2) *rete* piscatoris et aucupis Eze. 26, 5. Hab. 1, 16 etc. Metaph. Eccl. 7, 26.

חָרְמָה n. pr. urbis regiæ Canaan Num. 14, 45 etc., olim צְפַת Jud. 1, 17.

חֶרְמוֹן n. pr. *Hermon*, jugum Antilibani Jos. 11, 3 etc.

חֶרְמֵשׁ masc. *falx* messoria Deut. 16, 9. 23, 26. — * Rad. חמשׁ *acutus fuit*, inserto ר. Conf. חַלָּמִישׁ. *

חָרָן 1) n. pr. oppidi Mesopotamiæ Gen. 11, 31 etc. — 2) viri 1 Par. 2, 46.

חֹרֹנַיִם n. pr. oppidi moabitici Jes. 15, 5 etc. Nom. gent. חֹרֹנִי Neh. 2, 10, 19, diversum à בֵּית חוֹרוֹן p. 92.

חַרְנֶפֶר n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

חֶרֶס cum ה parag. חַרְסָה; 1) *sol* poët. Jud. 8, 13. 14, 18. Job 9, 7, sic legend. Jes. 19, 18. — 2) *scabies* Deut. 28, 27. — Rad. חרס; conf. arab. חרשׁ *scabit, scalpsit.*

חַרְסוּת vel חַרְסִית f. *figlina* officina; undè *porta figlinæ* officinæ Jer. 19, 2. Conf. חֶרֶשׂ — Rad. חרס.

חָרַף; part. act. חֹרֵף, undè cum suff. חֹרְפִי; fut. יֶחֱרַף; 1) pr. forsan ut in arab. *carpsit, decerpsit;* hinc transl. *carpsit conviciis, probris affecit, exprobravit* Ps. 69, 10. Prov. 27, 11. Job 27, 6 etc. — 2) denomin. à חֹרֶף *autumnum et hiemem transegit, hiemavit* Jes. 18, 6.

Niph. part. f. נֶחֱרֶפֶת *probro exposita, projecta* mulier, i. e. marito *tradita*, undè viro *desponsata* Lev. 19, 20. Sic Talmudic. חֲרוּפָה.

Pih. חֵרֵף; inf. חָרֵף; fut. יְחָרֵף; 1) *probris affecit, verbis probrosis provocavit* 1 Sam. 17, 26. Jes. 37, 4, Ps. 42, 11 etc. Constr. cum ב et ל. — 2) seq. נֶפֶשׁ, *vitam projecit, vilem habuit; hinc eam periculo exposuit* Jud. 5, 18. — Deriv. seq.

חָרֵף n. pr. viri 1 Par. 2, 31.

חֹרֶף m. *hiems cum autumno*, undè addito קַיִץ *integrum annum* consti-

tuit. Gen. 8, 22. Ps. 74, 17 etc: Metaph. *juventus* Job 29, 4.

חֶרְפָּה f. חֶרְפַּת, suff. חֶרְפָּתִי; pl. חֲרָפוֹת, constr. חֶרְפּוֹת; 1) *probrum, opprobrium* Jes. 54, 4. Job 16, 10 etc. Metonym. *objectum opprobrii* Joel 2, 17, Ps. 22, 7 etc. — 2) *pudenda* Jes. 47, 3.

חָרַץ; part. pass. חָרוּץ, pl. חֲרוּצִים; fut. יֶחֱרַץ; 1) pr. *incîdit, secuit* ut vicin. חָרַשׁ, חָרַת. Lev. 22, 22: חָרוּץ *decîsus, mutilus* Vulgat. *cicatricem habens.*— Hinc 2) *acuit, acuminavit* in formulâ proverbiali Ex. 11, 7: *adversus nullum Israëlitarum acuet canis linguam suam*, i.e. nemo Israëlitas vel leviter offendet. Jos. 10, 21. —3) *decîdit, definivit* 1 Reg. 20, 40. Jes. 10, 22. Job 14, 5. — 4) *alacer, expeditus fuit* 2 Sam. 5, 24.

Niph. part. f. נֶחֱרָצָה et נֶחֱרֶצֶת *definitum, decretum* Jes. 10, 23. Dan 9, 26 etc. — Deriv. חָרוּץ, חָרִיץ, חַרְצָן.

חַרְצֹב m. undè f. pl. חַרְצֻבּוֹת *vincula validè adstricta* Jes. 58, 6, trop. *tormina, cruciatus* Ps. 73, 4. —* Rad. חצב ut cognat. חֵשֶׁב undè חֵשֶׁב *cingulum*, collato vicino חָבַשׁ *ligavit.* Quod ad ר attinet, insertum est, ut sæpè accidit. *

חַרְצָן m. undè pl. חַרְצַנִּים *acini*, vel *omphaces* Num. 6, 4. — Rad. חָרַץ.

חָרַק; fut. יַחֲרֹק; *frenduit, striduit* dentibus Job 19, 6. Thren. 2, 16. Ps. 112, 10 etc.

חָרַר, pl. חָרוּ; *adustus est, canduit* de metallo Eze. 24, 11, hinc *exaruit* æstu, de ossibus Job 30, 29 (30), de hominibus Jes. 24, 6.

Niph. נָחַר et נִחַר; fut. יֵחַר; *adustus est* Jer. 6, 29. Eze. 15, 5, *arefactus est* Ps. 69, 4.

Pilp. inf. חַרְחַר *accendere* litem Prov. 26, 21. — Deriv. חַרְחֻר et

חֲרֵרִים m. pl. *loca arida* Jer. 17, 6.

חֶרֶשׂ m. plur. constr. חַרְשֵׂי, suff. f. חַרְשֶׂיהָ; *testa* Lev. 6, 28. Jes. 45, 9 etc., pro כְּלִי חֶרֶשׂ *vas testaceum* Prov. 26, 23. — Rad. חרשׂ vid. in חֶרֶם.

חָרַשׁ; part. act. חֹרֵשׁ, pl. constr. חֹרְשֵׁי; pass. f. חֲרוּשָׁה; inf. constr. חֲרֹשׁ, fut. יַחֲרֹשׁ et יַחֲרֹשׁ; 1) ut cognat. חרט, חָרַץ, חָרַת *incîdit, insculpsit* Jer. 17, 1. — 2) *fabricatus est, elaboravit incîdendo, exasciando* ligna, lapides, metalla 1 Reg. 7, 14. De Gen. 4, 22, vid. mox inter Deriv. Hinc metaph. *machinatus est* Prov. 6, 14. 12, 20. 14, 22. — 3) *aravit* bos Job 1, 14, homo, seq. בְּ jumenti Deut. 22, 10. Jud, 14, 18 etc. Transl. Hos. 10, 13. Job 4, 8. — 4) *surdus fuit* Mich. 7, 16, it. *obmutuit, siluit*, præsertim de Deo, homines non exaudiente Ps. 35, 22 etc. Ps. 28, 1: *Ne sileas à me*, prægnant. pro *ne silens te avertas à me.*

Niph. fut. f. תֵּחָרֵשׁ *arabitur* Jer. 28, 6. Mich. 3, 12.

Hiph. הֶחֱרִישׁ; part. מַחֲרִישׁ, pl. מַחֲרִשִׁים; fut. יַחֲרִישׁ; 1) *machinatus est* malum 1 Sam. 13, 9. — 2) *surdum egit* 1 Sam. 10, 27, et *mutum egit, siluit* Gen. 34, 9. Ps. 32, 3 etc., hinc *quievit, quietus fuit* Ex. 14, 14, seq. לְ *silentio prætermisit* aliquid Num. 30, 5, etc. et seq. accus. Job 11, 3. Soph. 3, 17: *Pro suo in te amore quiescet*, i. e. condonabit tibi peccata.

Hitph., fut. pl. יִתְחָרְשׁוּ *quietos se continebunt*, Jud. 16, 2. — Deriv. מַחֲרֶשֶׁת ,מַחֲרֵשָׁה ,חֲרִישִׁית et seq.

חָרָשׁ m. (pro חָרָשׁ); constr. חָרַשׁ; pl. חָרָשִׁים, constr. חָרָשֵׁי; 1) *sculptor* gemmarum Ex. 28, 11. — 2) *faber* ferri, lignorum etc. Ex. 35, 35. Jes. 44, 12 etc. Metaph. Eze. 21, 36.

חֵרֵשׁ (pro חֵרֵשׁ) m. pl. חֵרְשִׁים; *surdus* Ex. 4, 11. Ps. 38, 14 etc. Metaph. Jes. 29, 18.

חֶרֶשׁ m. pl. חֲרָשִׁים; 1) *opus fabrile*; hinc *vallis fabrorum*, propè Jerusalem 1 Chron. 4, 14. Neh. 11, 33. — 2) *artificium*, *præstigiæ* Jes. 3, 3. — 2) *silentium*, undè adverb. *silenter*, *clàm* Jos. 2, 1. — 4) n. pr. viri 1 Par. 9, 15.

חֹרֶשׁ m. pr. *incidens*, *secans*, undè forsan *instrumentum quo secatur* (*instrument, outil tranchant*) Gen. 4, 22.

חֹרֶשׁ m. cum ה local. חֹרְשָׁה et additâ præpos. בַּחֹרְשָׁה; pl. חֳרָשִׁים; *sylva*, vel *cædua*, vel ex signif. chald. *implicata, condensa* 1 Sam. 23, 15. Jes. 17, 9: 2 Par. 27, 4 etc.

חֲרֹשֶׁת f. 1) *sculptura, fabricatio* Ex. 31, 5. 35, 33. — 2) n. pr. loci in Palæstinâ boreali Jud. 4, 2, 13.

חָרַת undè part. pass. חָרוּת *insculptus* Ex. 32, 16. Conf. חָרַשׁ.

חֶרֶת n. pr. sylvæ in tribu Judâ 1 Sam. 22, 5.

חָשִׂיף m. * pr. *decorticatus*, *denudatus*. 1 Reg. 20, 27: חֲשִׂפֵי עִזִּים *denudati* greges *caprarum*, scilicet pilis præ grandi ætate destituti, i. e. invalidi, imbecilles. Vulgò *parvi*, sed undenam significatio ista? * — Rad. חָשַׂף.

חָשַׂךְ; part. act. חֹשֵׂךְ; imper. חֲשֹׂךְ; fut. אֶחְשׂךְ, sed וָאֶחְשֹׂךְ et תַּחְשֹׂךְ; 1) *cohibuit* Gen. 20, 6: 2 Sam. 18, 16. Jes. 58, 1 etc. — Indè 2) *tutum præstitit* ab aliquâ re, *servavit* Prov. 24, 11. Job 33, 18 etc. — 3) *denegavit* Gen. 22, 12, 16. 39, 9. — 4) *pepercit* Jes. 14, 6. Prov. 13, 24, etc. Seq. ל *reservavit* Job 38, 23.

Niph. fut. יֵחָשֵׂךְ *cohibebitur* Job 16, 2, sed retracto accentu יֵחָשֶׂךְ *reservabitur* Job 21, 30.

חָשַׂף; part. pass. pl. חֲשׂוּפֵי pro חֲשׂוּפִים; imper. fem. חֶשְׂפִּי; 1) *retexit* velum Jes. 47, 2; hinc *nudavit* Jes. 20, 4. Jer. 49, 10 etc. Metaph. *hausit*, *exhausit* Jes. 30, 14. Agg. 2, 16. — Deriv. חָשִׂיף, מַחְשֹׂף.

חָשַׁב; part. act. חֹשֵׁב; fut. יַחְשֹׁב, cum Makkef יַחֲשָׁב־, plur. in pausâ יַחְשֹׁבוּ simulque cum נ parag. יַחְשְׁבוּן; 1) *cogitavit*, *mente agitavit* Gen. 50, 20. Jes. 10, 7; hinc seq. accus. *excogitavit* (*inventer*) Amos 6, 5. Ex. 31, 4, undè חֹשֵׁב *artifex* 2 Par. 26, 15, pecul. *polymitarius* Ex. 26, 1 etc. Plerumque in malam partem *machinatus est* Mich. 2, 3. Ps. 10, 2 etc. Seq. ל cum infin. *cogitavit*, *molitus est aliquid facere* 1 Sam. 18, 25. Jer. 18, 8 etc. — 2) *æstimavit*, *reputavit* Gen. 38, 15. Jes. 13, 17. Job 13, 24 etc. — 3) *imputavit* aliquid alicui Gen. 15, 6: 2 Sam, 19, 20. Ps. 32, 2. — 4) ut חָבַשׁ (conf. כֶּשֶׂב et כֶּבֶשׂ *agnus*) *ligavit, adstrinxit*; indè חֵשֶׁב quod vid.

Niph. נֶחְשַׁב; fut. יֵחָשֵׁב; 1) *computatus*, *supputatus est* 2 Reg. 22, 7, seq. ל, עַל *annumeratus est* Jos. 13, 3: 2 Sam. 4, 2. — 2) *æstimatus, reputatus fuit* et constr. cum nominat.

Gen. 31, 15. Jes. 40, 15 etc., vel בְּ, כְּ, לְ, עִם; sed tunc *æquiparatus est* Jes. 2, 22. Thren. 4, 2. Job 18, 3. Ps. 88, 5 etc. — 3) *imputatus est* Lev. 7, 18. Ps. 106, 31 etc.

Pih. חִשֵּׁב; fut. יְחַשֵּׁב; 1) *cogitavit, meditatus est* Ps. 73, 16, *excogitavit* aliquid Prov. 16, 9, *machinatus est* malum Dan. 11, 24. Hos. 7, 15 etc. Etiam de rebus inanimat. ut Jon. 1, 4: *navis excogitabat* (i. e. *in eo erat*) ut frangeretur. — 2) *computavit, supputavit* Lev. 25, 27. 2 Reg. 12, 16 etc. — 3) *æstimavit, reputavit* Ps. 77, 6. 119, 59.

Hithp. fut. in pausâ יִתְחַשָּׁב *annumerabit se* Num. 24, 9. — Deriv. מַחֲשָׁבָה et seq.

חֵשֶׁב m. *cingulum* quo Ephod infra axillas corpori adstringebatur, inquit Braun (De vestit. sacerd. Hebr.) Ex. 28, 8. 29, 5. Lev. 8, 7 etc. Vulgat. *textura.* — Alii ab opere *polymito*, alii ab *artificioso* dictum esse volunt חֹשֵׁב. Sed. vid. Rad. חָשַׁב.

חֲשַׁבְדָּנָה n. pr. viri Neh. 8, 4.

חֲשֻׁבָה n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

חֶשְׁבּוֹן m. 1) *ratio, intelligentia, prudentia* Eccl. 7, 25, 27. 9, 10. — 2) n. pr. urbis Num. 21, 25. Jos. 13, 17 etc.

חִשָּׁבוֹן m. undè pl. חִשְּׁבֹנוֹת 1) *machinæ bellicæ* 2 Par. 26, 15. — 2) *artes, machinationes* pravæ Eccl. 7, 29.

חֲשַׁבְיָהוּ, חֲשַׁבְיָה n. pr. viror. 1 Par. 6, 30. Esr. 8, 19 etc.

חֲשַׁבְנָה n. pr. viri Neh. 10, 26.

חֲשַׁבְנְיָה n. pr. viror. Neh. 3, 10. 9, 5.

חָשָׁה; infin. constr. חֲשׁוֹת fut. יֶחֱשֶׁה; ut vicin. הָסָה, *siluit* Ps. 107, 29. Eccl. 3, 7; metaph. *quievit, cessavit* Jes. 62, 1. Ps. 28, 1 etc.

Hiph. הֶחֱשָׁה; imper. pl. הַחֲשׁוּ pro הַחְשׁוּ; part. pl. מַחְשִׁים; sed fut. f. conv. וַתַּחַשׁ Job 31, 5, vid. in חוּשׁ; 1) *silere fecit, sedavit* Neh. 8, 11. — 2) intrans. *siluit* Jud. 18, 9. Ps. 39, 3 etc.; hinc *quievit* 1 Reg. 22, 3. Jes. 57, 11.

חַשּׁוּב n. pr. viror. 1 Par. 9, 14. Neh. 3, 11 etc.

חֲשׁוּקִים, vid. חֲשֻׁקִים.

חֲשֵׁיכָה, vid. חֲשֵׁכָה.

חָשַׁךְ; fut. יֶחְשַׁךְ; *obscurus, obscuratus, obtenebratus fuit* Ex. 10, 15. Jes. 5, 30. Eccl. 12, 3 etc.

Hiph. הֶחֱשִׁיךְ; part. מַחְשִׁיךְ; fut. יַחְשִׁיךְ et יַחְשִׁךְ; 1) *obscuravit* Amos. 5, 8. 8, 9; metaph. Job 38, 2. — 2) intrans. *obscurus fuit* Jer. 13, 16. Ps. 139, 12. — Deriv. seq.

חָשֹׁךְ m. undè pl. חֲשֻׁכִּים *obscuri, ignobiles* Prov. 22, 29.

חֹשֶׁךְ m. suff. חָשְׁכִּי; *caligo, tenebræ* Gen. 1, 2. Ex. 10, 21 etc. Metaph. *ignorantia* Job 37, 19, *tristitia* Eccl. 5, 16, *miseria, pernicies* Jes. 9, 1. Ps. 18, 29. Eccl. 11, 8 etc. Conf. אוֹר.

חֲשֵׁכָה et חֲשֵׁיכָה f.; constr. sine Daguesch leni in כ, חֶשְׁכַת; pl. חֲשֵׁכִים; id. Gen. 15, 12. Jes. 50, 10. Ps. 18, 12. 139, 12 etc.

חֲשֵׁכָה f. id. Mich. 3, 6.

חָשַׁל ut חָלַשׁ *prostravit, debilitavit*; hinc Niph. part. pl. נֶחֱשָׁלִים *debilitati* Deut. 25, 18.

חַשְׁמַל vel חַשְׁמַל m. cum ה parag. חַשְׁמַלָה vel חַשְׁמַלָּה; *æs læve*, i. e. politum Eze. 1, 14, 27. 8, 2. LXX et

Vulgat. *electrum*, al. *metallum ex ære et auro conflatum*, sed 8, 7 eodem contextu legitur נְחֹשֶׁת קָלָל *æs læve.* — Quoad etymon, compos. videtur ex נָחָשׁ (abjecto נ per aphæresin) pro נְחֹשֶׁת, et ex מֹלֶט vel מלץ in arab. *glaber, lævis fuit.*

חָשֻׁם n. pr. viri Esr. 2, 19 etc.

חֶשְׁמוֹן n. pr. oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 27.

חַשְׁמֹנָה n. pr. castramet. Israëlit. in deserto Num. 33, 29.

חַשְׁמַנִּים m. pl. *magnates*, Ps. 68, 32. — Rad. חשם in arab. *magnum famulitium habuit.*

חֹשֶׁן m. *pectorale* summi pontificis; quadratum erat et intus cavum; in hâc cavitate inclusa erant *Urim* et *Tummim;* adhærebant præterea annuli, catenulæ lapidesque pretiosi. Ex. 25, 7 etc. Lev. 8, 8 etc. LXX λογεῖον. — Rad. חשן *omina captavit, auguratus est*, collat. נָחַשׁ, juxta quosd. veter. lexicographos; aliis est, ut arab. חשן *pulcher fuit*, sed parùm probabil.

חָשַׁק ut vicin. חָזַק *adhæsit*, metaph. *addictus fuit* alicui, *summo amore amplexus est* eum, seq. בְּ Gen. 34, 8. Deut. 7, 7 etc. Jes. 38, 17: *amasti vitam meam è foveâ interitûs*, prægn. pro *amans extraxisti è foveâ.* — 2) cum לְ antè infin. *placuit, libuit ei* aliquid facere 1 Reg. 9, 19: 2 Par. 8, 6.

Pih. חִשֵּׁק (denom. à חֲשֻׁקִים) *perticis conseruit, conjunxit* Ex. 38, 28.

Puh. part. pl. מְחֻשָּׁקִים *perticis juncti, conserti* Ex. 27, 17. — Deriv. sequuntur.

חֵשֶׁק m. suff. חִשְׁקִי; *desiderium, deliciæ* 1 Reg. 9, 1. Jes. 21, 4 etc.

חֲשֻׁקִים et חֲשׁוּקִים m. pl. *perticæ* conserentes columnas tabernaculi sacri et aulæa sustinentes Ex. 27, 10 etc.

חִשֻּׁקִים m. pl. *radii rotæ*, quibus modiolus et apsis conjunguntur 1 Reg. 7, 33.

חַשְׁרָה vel חֲשָׁרָה f. undè constr. חַשְׁרַת; *congregatio, collectio* 2 Sam. 22, 12, in parallel. Ps. 18, 12 est חֶשְׁכַת q. vid in חֲשֵׁכָה.

חִשֻּׁרִים m. pl. *modioli* rotæ, in quibus radii congregantur 1 Reg. 7, 3. — Rad. חשר in arab. *congregavit.*

חֲשַׁשׁ m. *gramen torridum, fœnum* Jes. 5, 24. 33, 11. — Rad. חשש, conf. קַשׁ.

חַת m. suff. חִתְּכֶם; pl. חַתִּים; 1) *fractus* 1 Sam. 2, 4, metaph. *consternatus* Jer. 46, 5. — 2) *terror* Gen. 9, 2. Job 41, 25. — Rad. חָתַת.

חֵת n. pr. viri Cananæi, à quo nomen accepit tribus Cananæa, dicta quoque modò בְּנֵי חֵת, modò חִתִּי, pl. חִתִּים. Gen. 10, 15. Deut. 7, 1. Jos. 1, 4 etc. Latiùs de totâ Cananitarum gente 2 Reg. 7, 6.

חָתָה; part. act. חֹתֶה; inf. constr. לַחְתּוֹת; fut. יַחְתֶּה; *cepit, accepit* Jes. 30, 14. Ps. 52, 7. Prov. 6, 27, sed 25, 22 prægn. dicitur, pro *cepit et coacervavit.* — Indè מַחְתָּה.

חִתָּה f. undè constr. חִתַּת; *terror* Gen. 35, 5. — Rad. חָתַת.

חִתּוּל m. *fascia* Ex. 30, 21. — Rad. חָתַל.

חַתְחַתִּים pl. m. *terrores* Eccl. 12, 5. — Rad. חָתַת.

חִתִּי, vid. חֵת.

חִתִּית f. suff. חִתִּיתוֹ Eze. 32, 32, ubi Keri habet חִתִּיתִי; *terror* Eze. 32, 23, 26, sed 26, 17: *terror eorum* i. e. *terror quem incutiunt.* — Rad. חָתַת.

חָתַךְ *concidit*, *incidit* ut apud Chald. et Rabbin. Indè Niph. נֶחְתַּךְ *decisum, definitum est* Dan. 9, 24.

חָתַל undè Puh. חֻתַּל *fasciis involutus fuit* Eze. 16, 4, et Hoph. inf. abs. הָחְתֵּל *fasciis involvendo*, ibid. — Deriv. חִתּוּל et

חֲתֻלָּה f. suff. חֲתֻלָּתוֹ *fascia ejus* Job 38, 9.

חֶתְלֹן n. pr. oppid. in Syriâ Damasc. Eze. 47, 15. 48, 1.

חָתַם; part. act. חֹתֵם, pass. חָתוּם et חָתֻם, pl. חֲתֻמִים et חֲתוּמִים; inf. abs. חָתוֹם; imper. חֲתֹם; fut. יַחְתֹּם; 1) *sigillo signavit*, *obsignavit* (conf. vicin. חָטַם, אָטַם) 1 Reg. 28. 1. Jer. 32, 10, 44 etc. Hinc — 2) *perfecit*, *complevit* Eze. 28, 12. Dan. 9, 24.— 3) *clausit*, *conclusit*, *recondidit*, Deut. 32, 34. Cant. 4, 12 seq. בְּעַד Job 9, 7: *obsignat stellas* i. e. veluti sigillo apposito obtegit eas ne solitam lucem emittant; seq. בְּ Job 33, 16: *admonitionem eorum obsignat.* i. e. forsan: altè menti eorum imprimit; et Job 37, 7: *manum omnis hominis obsignat*, i. e. impedit quominùs homo eâ uti possit ad laborandum.

Niph. נֶחְתַּם; inf. absol. נַחְתּוֹם; *obsignatum est* Esth. 3, 12. 8, 8.

Pih. pl. חִתְּמוּ לָמוֹ *concluserunt sibi* domos, vel latebras, i. e. latitant Job 24, 16.

Hiph. הֶחְתִּים *obstructus fuit* Lev. 15, 3. — Deriv. seq.

חֹתָם, vid. חוֹתָם *sigillum.*

חֹתֶמֶת id. Gen. 38, 25.

חָתָן; m. constr. חֲתַן, suff. חֲתָנוֹ; pl. חֲתָנִים, undè cum suff. חֲתָנָיו; 1) *sponsus* Jes. 62, 5. Ps. 19, 6; de Ex. 4, 25: חֲתַן דָּמִים *sponsus sanguinum*, vid. * quæ dixi in *Le Pentat.* etc. Exode, pag. 27, 32, 33. — 2) *gener* Gen. 19, 12. Jud. 15, 6. — 3) *affinis* 2 Reg. 8, 27. — Indè חֲתֻנָּה et forsan

חָתַן, undè part. act. חֹתֵן, suff. חֹתְנוֹ, חֹתֶנְךָ; * Ex. 3, 1 (et ubicumque de Moysis affini agitur), vulgò *socer*, *pater uxoris*, sed probab. *frater uxoris*; rationes attuli in *Le Pentat.* etc. Exode, pag. 28, 29. — 2) *socer* Jud. 19, 4 seq.; sed nota ibidem חֹתְנוֹ explicari per אֲבִי נַעֲרָה *pater puellæ*, quod profectò non egisset auctor, si חֹתֵן per se ipsum *socerum* tantummodò significaret. *— Fem. חֹתֶנֶת undè cum suff. חֹתַנְתּוֹ *socrus ejus* Deut. 27, 23.

Hithp. הִתְחַתֵּן; fut. יִתְחַתֵּן *affinitatem iniit* cum aliquo, filiam ejus in matrimonium ducendo, vel suam ipsius tradendo; constr. cum אֶת, לְ, בְּ, Gen. 34, 9. Jos. 23, 12: 2 Chron. 18, 1 etc.

חֲתֻנָּה f. undè cum suff. חֲתֻנָּתוֹ *nuptiæ ejus* Cant. 3, 11.

חָתַף ut חָטַף; fut. יַחְתֹּף; *rapiet* Job 9, 12. — Indè

חֶתֶף m. pr. *rapina*, hinc *prædo* Prov. 23, 28, pro אִישׁ חֶתֶף.

חָתַר; imper. חֲתֹר; fut. יַחְתֹּר, *perrupit*, *perfodit* seq. בְּ Eze. 8, 8 etc. *irrupit* seq. accus. Job. 24, 16, בְּ Amos 9, 12, metaph. *remigavit* Jon. 1, 13. — Deriv. מַחְתֶּרֶת.

חָתַת; pl. חַתּוּ, imper. pl. חֹתּוּ;

fractus, contritus est, hinc metaph. *territus, consternatus fuit* Jes. 20, 5. Jer. 8, 9. Job 32, 15 etc.

Niph. נִחַת (quod formâ suâ convenit cum Niph. et Pih. verbi נָחַת); fut. יֵחַת, cum ה parag. יֵחַתָּה; *fractus, confractus est* Jes. 7, 8. 51, 6, metaph. *territus est*, seq. מִן *aliquâ re* Jes. 30, 31. 31, 4. Jer. 10, 2, seq. מִפְּנֵי *ab aliquo timuit* Jer. 1, 17. Eze. 2, 6. 3, 9.

Pih. חִתַּת, 2 pers. חִתַּת pro חִתַּתְּ; 1) intrans. *perfractus est* Jer. 51, 57. — 2) *terruit* Job 7, 14.

Hiph. הֶחֱתִית et defectiv. הֵחַת, undè 2 pers. הַחִתֹּתָ, 1 pers. הַחִתֹּתִי; fut. יָחֵת; undè cum suff. יְחִתֵּנִי, cum suff. pl. f. יְחִיתַן pro יְחִתֵּן; *fregit, contrivit* Jes. 9, 3, metaph. *terruit* Jer. 1, 17. 49, 37. Hab. 2, 17. Job 31, 34. — Deriv. חַת, חִתָּה, חִתִּית, מְחִתָּה et חַתְחַתִּים

חֲתַת m. 1) *terror* Job 6, 21. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 23.

ט

ט nona alphabeti littera, hebraïcè טֵית *Têt*, vel *Thêth* cum aspiratione sonans; in numeralibus valet *novem*. — Permutatur cum צ, ת et ד; quæ permutationes constant, præsertim ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur.

טאט, vid. טוא.

טָבְאֵל, in pausâ טָבְאָל, n. pr. viror. Jes. 7, 6. Esr. 4, 7.

טְבוּלִים m. pl. *mitræ, tiaræ* Eze. 23, 15.—Rad. טָבַל *tinxit*; sic vulgò, sed potius ab æthiop. טבלל *involvit*, *obvolvit fasciis*.

טַבּוּר m. vulgò post LXX, Vulgat. et ex Talmudistarum usu *umbilicus*, sed forsan *quilibet locus editus*, *mons* ut in Samarit. Jud. 9, 37, ubi respondet רָאשֵׁי הֶהָרִים *cacuminibus montium* vers. 36; sed. Eze. 38, 12 terram sanctam, signat quam reliquis terris eminentiorem habebant Hebræi, conf. 6, 2. 33, 28. 35, 12. 38, 8. — Rad. טבר ferè id quod vicin. צָבַר *congessit, coacervavit*.

טָבַח; part. pass. טָבוּחַ; infin. constr. et imp. טְבֹחַ; 1) *mactavit*, *jugulavit* animal ad esum (conf. cognat. זָבַח) Gen. 43, 16. Prov. 9, 2 etc. — 2) *occidit, interfecit* homines Eze. 21, 15. Thren. 2, 11 etc. — Deriv. מַטְבֵּחַ et seq.

טַבָּח m. pl. טַבָּחִים; pr. *mactator*, hinc 1) *coquus* 1 Sam. 9, 23, 24. — 2) *carnifex*, *satelles regius*, cujus erat sontes trucidare Gen. 37, 36: 2 Reg. 25, 8 etc.

טֶבַח m. suff. f. טִבְחָהּ; 1) *mactatio* Jes. 53, 7. Prov. 7, 22, it. *cædes* Jes. 34, 2. Jer. 48, 15 etc. — 2) metonym. *animal mactatum*. *epulæ ex eo paratæ* Gen. 43, 16. Prov. 9, 2. — 3) n. pr. viri Gen. 22, 24.

טַבָּחָה f. undè pl. טַבָּחוֹת *coquæ* 1 Sam. 8, 13.

טִבְחָה f. suff. טִבְחָתִי; 1) *mactatio* Jer. 12, 3. Ps. 44, 23. — 2) meton. *animal mactatum* 1 Sam. 25, 11.

טִבְחַת nom. propr. oppid. Syriæ, vid. בֶּטַח

טָבַל; part. act. טֹבֵל; fut. יִטְבֹּל; 1) *tinxit, intinxit, immersit* Gen. 37, 31. Lev. 9, 9. Ruth 2, 14 etc. — 2) intrans. *immersit se* 2 Reg. 8, 15.

Niph. נִטְבַּל *intinctus, immersus est* Jos. 3, 15. — Deriv. טְבוּלִים.

טְבַלְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 11.

טָבַע; fut. יִטְבַּע, cum ה parag. et in pausâ יִטְבָּעָה; *immersus, demersus, submersus fuit* Jer. 38, 6. Ps. 9, 16 etc., it. *infixus est* lapis in fronte 1 Sam. 17, 49.

Puh. טֻבַּע *submersus est* Ex. 15, 4.

Hoph. הָטְבַּע id. Jer 38, 22, it. *infixus fuit* Job 38, 6. Prov. 8, 25. — Indè

טַבַּעַת f. suff. טַבַּעְתּוֹ; pl. טַבָּעוֹת; constr. טַבְּעֹת, suff. טַבְּעֹתֵיהֶם; 1) *annulus sigilli* Gen. 41, 42. Esth. 3, 10. — 2) *annulus* quivis, sigillo carens Ex. 25, 26. 35, 22 etc. — 3) Plur. טַבָּעוֹת n. pr. viri Esr. 2, 43.

טַבְרִמּוֹן n. pr. viri 1 Reg. 15, 18.

טַבָּת n. pr. oppid. in tribu Ephraïm Jud. 7, 22.

טֵבֵת *Tebeth*, mensis Hebræorum decimus, à Januarii novilunio ordiens Esth. 2, 16. Vid. Hieron. in Eze. 39, 1.

טָהוֹר m. constr. טְהוֹר et טְהָר־; pl. טְהוֹרִים; f. טְהוֹרָה, pl. טְהֹרוֹת; 1) *mundus, purus* physico et morali sensu Gen. 7, 2. Lev. 13, 17. Ps. 12, 7 etc. — 2) subst. *puritas* Prov. 22, 11. — Rad. sequitur.

טָהֵר; f. טָהֲרָה, in pausâ טָהֵרָה; imper. טְהַר, in pausâ טְהָר; fut. יִטְהַר; pr. *nituit, splenduit* ut vicin. צָהַר, זָהַר; hinc *purus fuit, factus est* physico et morali sensu Lev. 7, 19: 2 Reg. 5, 12. Job 4, 17. Prov. 20, 9 etc.

Pih. טִהַר; partic. מְטַהֵר; infin. constr. טַהֵר, cum. suff. טַהֲרִי; imper. טַהֵר, cum. suff. טַהֲרֵנִי; fut. יְטַהֵר; 1) *purgavit* populum, regionem etc. Eze. 24, 13. 39, 12. Mal. 3, 3 etc. — 2) *mundum declaravit* Lev. 13, 6. Ps. 51, 4 etc.

Puh. part. f. מְטֹהָרָה *mundata* Eze. 22, 24.

Hithp. הִטַּהֵר (pro הִתְטַהֵר), pl. in pausâ הִטַּהָרוּ (mutato priore Kamets ante aliud, propter euphoniam, in Segol); part. מִטַּהֵר, pl. מִטַּהֲרִים; imp. pl. הִטַּהֲרוּ; fut. יִטַּהֵר; *mundavit se* Gen. 35, 2. Lev. 14, 4. Esr. 6, 20 etc. — Deriv. טָהוֹר et seq.

טֹהַר m. suff. f. טָהֳרָהּ; 1) *nitor* ætheris Ex. 24, 10. — 2) *purificatio* Lev. 12, 4, 6.

טְהָר m. undè cum suff. טְהָרוֹ *splendor ejus* Ps. 89, 45.

טָהֳרָה fem. constr. טָהֳרַת; suff. טָהֳרָתוֹ; 1) *mundities* 2 Par. 30, 19. — 2) *purificatio* Lev. 13, 35. 14, 2. Neh. 12, 45 etc. Lev. 12, 4, 5: *sanguis purificationis* i. e. à quo puerpera purificanda erat.

טוּא vel טוֹא forsan *lutosus fuit*, collat. arab. טָאאַת *lutum*. Indè טֵאטֵא *lutum everrit* Jes. 14, 23. — Deriv. מַטְאֲטֵא.

טוֹב infin. et præt. cujus plur. טֹבוּ (fut. repeti solet à יָטַב); 1) *bonum esse*; sed semper impers. in formulis — a) טוֹב לִי *bonum mihi est, benè cedit mihi, benè valeo*; hoc sensu seq. אֶל 1 Sam. 20, 11. — b) טוֹב בְּעֵינַי *placet mihi*; et ità seq. לְ Job 10, 3, et עַל in Esth. Neh. et Par. — 2) *pulchrum, suavem esse* Num. 24, 5. Cant. 4, 10. — 3) *hilarem, lætum esse* 1 Sam. 25, 36: 2 Sam. 13, 28. Esth. 1, 10.

Hiph. הֵטִיב, 2 pers. הֱטִיבֹתָ (Fre-

quentior est forma הֵיטִיב à יָטַב); 1) *benè*, *rectè fecit* aliquid 1 Reg. 8, 18 : 2 Reg. 10, 30. — 2) *benefecit* alicui Eze. 36, 11.—3) *ornavit* Hos. 10, 1. — 4) *exhilaravit* Eccl. 11, 9. — Deriv. seq.

טוֹב m. suff. טוֹבָם; plur. טוֹבִים; constr. טוֹבֵי; f. טוֹבָה, constr. טוֹבַת, suff. טֹבָתָם; pl. טֹבוֹת; suff. טוֹבֹתָיו; 1) *bonus* physico sensu Ex. 3, 8 : 2 Reg. 3, 19, morali Jes. 5, 20. Thren. 3, 25 : Prov. 22, 9 : טוֹב עַיִן *homo benigni oculi* i. e. misericors; לֹא טוֹב *malus*, *improbus* Prov. 18, 5. 20, 23. Subst. *bonum*, *honestum* Deut. 6, 24. Job 7, 7, et adverb. *benè, rectè* Ruth 3, 13 : 2 Sam. 3, 13; hinc עָשָׂה טוֹב *bonum*, *honestum fecit*, *benè egit*, *honestè vixit*, hinc עָשָׂה טוֹב עִם *benignè egit cum* aliquo. Formulas quasdam prætermittimus, quarum aliæ intellectu facillimæ sunt, aliæ jam expositæ, ubi de Radice egimus. — 2) *pulcher*, *formosus* de hominibus Gen. 6, 2. Ex. 2, 2, de rebus Gen. 1, 4, 12 seq. Jes. 5, 9 etc. — 3) *jucundus*, *suavis* Gen. 3, 6. Cant. 1, 2. Ps. 133, 2 etc. —4) *felix* Jes. 3, 10. Eccl. 5, 4 etc. — 5) *eximius*, *præstans* Ps. 69, 17. 109, 21. — 6) *hilaris*, *lætus* 1 Reg. 8, 66. Esth 8, 8 etc. — 7) n. pr. regionis Jud. 11, 3 : 2 Sam. 10, 6.

טוֹב אֲדֹנִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 17, 8.

טוּב m. suff. טוּבוֹ; 1) *bonitas* rei Ps. 119, 66, Dei, *benignitas* divina Jer. 31, 14. Ps. 25, 7 etc. — 2) *optimum*, *præstantissimum* alicujus rei Gen. 45, 18, 20 etc. — 3) *bona*, *opes*, *divitiæ*, *res pretiosæ* Gen. 24, 10. Deut. 6, 11. — 4) *formositas* Hos. 10, 11, *splendor* divinus Ex. 33, 19. — 5) *felicitas* Job 20, 21. 21, 16. Prov. 11, 10. Ps. 128, 5. — 6) *hilaritas* Deut. 28, 47. Jes. 65, 14.

טוֹבָה f. suff. טוֹבָתֶךָ; 1) *bonum*, *pars bona* Ps. 86, 17. Neh. 5, 19. 13, 31 etc. — 2) *benignitas* Ps. 65, 12. — 3) *bona*, *opes* Eccl. 5, 10. — 4) *felicitas* Ps. 16, 2. 106, 5.

טוֹבִיָּה et טוֹבִיָּהוּ n. pr. viror. Zach. 6, 10. Esr. 2, 60. Neh. 2, 10.

טָוָה 1) pr. ut in arab. *convolvit*, *contorsit*, hinc *nevit* Ex. 35, 25. — 2) *famem passus est*, *jejunavit*, collat. chald. טְוָת *jejunium* et arab. טָוֵי *fames*. Notat. Schultens (ad Haririi Consess. pag. 4, 136, 142) Arabes viscera vacua longâque inediâ collapsa dicere *complicari*, *convolvi*.—Deriv. מַטְוֶה.

טוּחַ; præt. טָח et טַח Jes. 44, 18 (tanquam à טָחַח); part. act. טָח undè plur. טָחִים, constr. טָחֵי; *obducere*, *oblinere* parietem calce Lev. 14, 42 : 1 Par. 29, 4 etc. Cum dupl. accus. Eze. 13, 10 etc. Metaph. Jes. 44, 18.

Niph. infin. הִטּוֹחַ *oblini*, *obduci* Lev. 14, 43, 48. — Deriv. טִיחַ, טְחוֹת.

טוֹטָפוֹת f. pl. *frontalia* in quibus sententias ex lege petitas Moyses inscribi voluit Ex. 13, 16. Deut. 6, 8. 11, 18. In Nov. Testam. φυλακτήρια, apud Rabb. תְּפִלִּין vocantur, et sunt schedæ membranaceæ, quas fronti carpoque sinistro alligatas Judæi inter precandum gestare solent.—Rad. est forsan טוּף ut in arab. *circumdedit*; conf. chald. טוֹטָפָא, טְוֹטַפְתָּא *armilla*, *tiara*.

טוּל in Kal inusit.

Hiph. הֵטִיל, 1 pers. הֵטַלְתִּי; imper. plur. cum suff. הֲטִילֻנִי, fut. יָטִיל, convers. וַיָּטֶל; *jecit, dejecit, ejecit, projecit, immisit* 1 Sam. 18, 11. Jer. 16, 13. Jon. 1, 4 etc.

Hoph. הוּטַל; fut. יוּטַל et יֻטַל; *prostratus, jactus, ejectus est* Jer. 22, 28. Ps. 37, 24. Job 41, 1. Prov. 16, 33.

Pilp. טִלְטֵל, undè part. cum suff. מְטַלְטֶלְךָ *projiciens te* Jes. 22, 17. — Deriv. טַלְטֵלָה.

טוּר m. pl. טוּרִים et טֻרִים, constr. טוּרֵי; 1) *paries circumductus* (german. *Ringmauer*), *septum* Eze. 46, 23. — 2) *ordo, series* Ex. 28, 17 seq. 39, 10 seq. — Rad. טוּר *circumdedit* ut vicin. דּוּר, תּוּר.

טוּשׂ, undè fut. יָטוּשׂ *volat* de aquilâ Job 9, 26.

טָחָה forsan ut in arab. טַחָא *expandit*, hinc Pihl. טִחְחָה et altero ח mutato in ו (ut in Hithp. verbi שָׁחָה) טִחְוָה; undè part. pl. constr. מְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת: *extendentes arcum, sagittarii* Gen. 21, 16.

טֻחוֹת f. pl. *præcordia, renes*, sic plerique; undè Ps. 21, 8: *veritatem desideras in præcordiis* (hominis), et Job 38, 36: *quis posuit in præcordiis* (tuis). Quod optimè cum præcedenti versu connectitur; alii tamen *occulta, abscondita*, vertunt. — Rad. טוּחַ.

טְחוֹן m. *mola* manuaria Thren. 5, 13. — Rad. טָחַן.

טְחוֹרִים m. pl. constr. טְחוֹרֵי, suff. טְחוֹרֵיכֶם; *mariscæ, tumores ani*, vel *ani* ipsi 1 Sam. 6, 11, 17, et in Keri pro Chethib עֳפָלִים, Deut. 28, 27: 1 Sam. 5, 6, 9. — Rad. טחר forsan *prominuit*, collat. arab. טַהַר *conspicuus fuit*.

טָחַח, undè טַח, vid. טוּחַ.

טָחַן; part. act. טֹחֵן; infin. abs. טָחוֹן; imper. f. טַחֲנִי; fut. יִטְחַן; *contrivit* Ex. 32, 20, hinc *moluit* Num. 11, 8. Deut. 9, 21. Jud. 16, 21, metaph. *moluit faciem pauperis* i. e. oppressit eum Jes. 3, 15. Hoc verbum significat *duram servitutem*; et etiam abjectissimam sortem illam, quâ mulieres in pistrinis ad molas versandas cogebantur; conf. Ex. 11, 5. Jes. 47, 2. Hoc sensu tàm commodè intelligitur Job 31, 10, quàm de venereo coitu. — Deriv. טחון et seq.

טַחֲנָה f. *mola* Eccl. 12, 4.

טֹחֲנוֹת f. pl. *molitrices, molares dentes* Eccl. 12, 3.

טִיחַ m. *tectorium* Eze. 13, 12. — Rad. טוּחַ.

טִיט m. 1) *cœnum, lutum* 2 Sam. 22, 43. Job 41, 22. — 2) *argilla* Jes. 41, 25. Nah. 3, 14. — Rad. טוט

טִירָה f. constr. טִירַת; pl. טִירוֹת, suff. טִירוֹתֵיהֶם, טִירוֹתָם; pr. *murus circumductus* (conf. טוּר), dein *locus muro, pariete septus*, undè *arx, propugnaculum* Cant. 8, 9, * it. *series tentoriorum* unius tribûs Gen. 25, 16. Num. 31, 10. Eze. 25, 4. Ps. 69, 26: 1 Par. 6, 39. * — Rad. טוּר.

טַל m. in pausâ טָל; suff. טַלְּךָ; *ros* Gen. 27, 28. Jes. 26, 19. Zach. 8, 12 etc. — Rad. טָלַל.

טָלָא undè part. pass. טָלוּא, pl. טְלֻאִים, f. טְלוּאָה, pl. טְלֻאוֹת; *assuit, resarsiit, ex multis pannis consuit*

sicque *maculis grandioribus* i.e. panno assuto similibus, *distinxit* (conf. german. *Fleck* maculam et panni frustum assutum notans). Gen. 30, 32 seq. Eze. 16, 16.

Puh. part. מְטֻלָּא, undè plur. f. מְטֻלָּאֹת *resartæ* de calceis Jos. 9, 5.

טְלָאִים, vid. טְלִי et טֶלֶם.

טָלֶה m. constr. טְלֵה; *agnellus* 1 Sam. 7, 9. Jes. 65, 23. — Rad. טלה forsan et syr. טלא *recens fuit.*

טַלְטֵלָה f. *projectio* Jes. 22, 17. — Rad. טוּל.

טְלִי m. undè pl. טְלָאִים pro טְלָיִים; *agnelli* Jes. 40, 11.

טָלַל; 1) *leviter humectavit* ut in arab., vel potius denom. à טַל, *rore humectavit.* — 2) ut vicin. צָלַל, *obumbratus est, tectus est;* undè Pih. fut. cum suff. יְטַלְלֶנּוּ *conteget illud* Neh. 3, 15. — Deriv., saltem quoad formam, טַל.

Pilp. טִלְטֵל, vid. in טוּל.

טֶלֶם n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15. 24, juxta plures id quod טלאים 1 Sam. 15, 4.

טַלְמוֹן n. pr. viri Esr. 2, 4 etc.

טָמֵא; 2 pers. f. טָמֵאת; infin. טָמְאָה; fut. יִטְמָא; *immundus, impurus, pollutus fuit,* præsertim immunditie leviticâ Lev. 11, 24 seq. Eze. 22, 4 etc.

Niph. נִטְמָא, 2 pers. f. נִטְמֵאת, m. pl. נִטְמֵאתֶם et נִטְמֵתֶם; part. pl. נִטְמְאִים; *polluit se* Num. 5, 13. Eze. 20, 30. Hos. 5, 3 etc.

Pih. טִמֵּא; inf. constr. טַמֵּא, cum suff. טַמַּאֲכֶם; fut. יְטַמֵּא; 1) *polluit, impuravit* Lev. 15, 31, hinc *profanavit* templum Ps. 79, 1, *stupravit* Gen 34, 5. Eze. 18, 6, etc. — 2) *immundum declaravit* Lev. 13, 3. 8, 11 etc. — 3) *contaminari se passus est* Eze. 20, 26.

Puh. part. f. מְטֻמָּאָה *polluta* Eze. 4, 14.

Hithp. הִטַּמֵּא pro הִתְטַמֵּא, undè fut. יִטַּמָּא pro יִתְטַמָּא; *polluit se*, seq. בְּ vel לְ *aliquâ re* Lev. 11, 24, 43 etc. — Hothp. הֻטַּמָּא id. Deut. 24, 4. — Deriv. seq.

טָמֵא m. constr. טְמֵא; pl. טְמֵאִים; fem. טְמֵאָה, constr. טְמֵאַת, *pollutus, impurus* immunditie leviticâ Lev. 5, 2. Deut. 14, 19, morali Eze. 22, 5. Job 14, 4.

טֻמְאָה fem. constr. טֻמְאַת, suff. טֻמְאָתֵךְ; pl. constr. טֻמְאֹת, suff. טֻמְאוֹתֵיכֶם; 1) *immundities, impuritas* Lev. 5, 3. 7, 21. — 2) meton. *res immunda* Lev. 16, 19. Jud. 13, 7, 14: 2 Chron. 29, 16.

טָמָה ut טָמֵא *pollutus fuit;* hinc נִטְמִינוּ *sorduimus*, ut optimè Vulgat. Job 18, 3.

טָמַן; part. pass. טָמוּן, pl. טְמֻנִים; constr. טְמוּנֵי; fem. טְמוּנָה; infin. constr. טְמוֹן, suff. טָמְנוֹ; imper. טְמֹן, suff. טָמְנֵהוּ; fut. יִטְמֹן; *abdidit, abscondit* Gen. 35, 4. Jos. 2, 6. Job 31, 33 etc. Seq. לְ *reservavit* Job. 20, 26. *Abscondit laqueum, rete* i. e. insidias struxit Ps. 9, 16. 140, 6 etc. Prov. 19, 24: *abscondit piger manum suam in paropsidem*, i. e. immissam recipere cunctatur, summâ cum tarditate epulatur.

Niph. imper. הִטָּמֵן *absconde te* Jes. 2, 10.

Hiph. fut. יַטְמִין *abscondet* 2 Reg. 7, 8. — Deriv. מַטְמוֹן.

טֶנֶא m. suff. טַנְאֲךָ; ut Chald. צַנָּא, *corbis, canistrum* Deut. 26, 2, 4. — Rad. טנא.

טָנַף ut in chald. et syr. *inquinatus, pollutus est*; hinc Pih. fut. cum suff. אֲטַנְּפֵם *inquinabo eos* Cant. 5, 3.

טָעָה ut תָּעָה *erravit,* undè Hiph. הִטְעָה, *errare fecit* Eze. 13, 10.

טָעַם; infin. abs. טָעֹם; imper. pl. טַעֲמוּ; fut. יִטְעַם. 1) *gustavit, saporem exploravit* Job 12, 11. — 2) *sensit, percepit sapore* 2 Sam. 19, 36, metaph. *mente percepit* Ps. 34, 9. Prov. 31, 18.—3) *delibavit, perparùm manducavit* 1 Sam. 14, 24. Jon. 3, 7. — Deriv. מַטְעַמִּים et seq.

טַעַם m. suff. טַעְמוֹ; 1) *gustus, sapor* cibi Num. 11, 8. Jer. 48, 11. Job 6, 6, metaph. *mens, ratio* Ps. 34, 1, *judicium* Ps. 119, 66. Prov. 11, 22, *prudentia, prudens oratio* Job 12, 20. Prov. 26, 16. — 2) *sententia, decretum* Jon. 3, 7.

טָעַן undè imper. pl. טַעֲנוּ *onerate* jumenta Gen. 45, 17.

Puh. part. pl. constr. מְטֹעֲנֵי חֶרֶב *transfossi* gladio; ita in dialect. chald. syr. et arab.

טַף m. in. pausâ טָף, suff. טַפְּכֶם; *parvulus* et collect. *parvuli* utriusque sexûs Gen. 34, 29. Eze. 9, 6 etc., et forsan latiori sensu Num. 32, 16: 2 Par. 20, 13 etc. De Gen. 47, 12 quod vertunt: *pro ratione familiæ* vid. in פֶּה. — Rad. טָפַף.

טָפַח undè Pih. טִפַּח 1) *extendit, expandit* cœlum Jes. 48, 13. — 2) denom. à טֶפַח, *palmâ, manibus* vel *gestavit* mater infantem, vel *permulsit* Thren. 2, 22. Vulgat. *educavit;* ità et Kimchi. — Deriv. מִטְפַּחַת et seq.

טֶפַח m. pl. טְפָחוֹת; 1) pr. *manus extensa*; hinc *palma, palmus*, mensura quatuor digitorum. 1 Reg. 7, 26 etc. Ps. 39, 6: *dies palmares* i. e. brevissimi.—2) in architecturâ forsan *mutuli*, lapides quibus trabium capita incumbunt 1 Reg. 7, 9. LXX γεῖσα.

טֹפַח m. *palmus* Ex. 25, 25 etc.

טִפֻּחִים m. pl. *gestationes*, vel *permulsiones* Thren. 2, 20.

טָפַל; part. act. טֹפֵל, pl. constr. טֹפְלֵי; fut. יִטְפֹּל; pr. ut in dialecto Talmud. *sarsit, assuit*, hinc transl. *concinnavit, finxit* falsa Ps. 119, 69. Job 13, 4. Ellipticè Job 14, 17: *fingis super iniquitatem meam*, vel potius *super pœnam iniquitatis meæ* i. e. pœnam pœnæ adjungis, peccata mea puniendo.

טִפְסָר m. pl. cum suff. f. טַפְסְרַיִךְ, quasi à טַפְסָר; *dux princeps* Jer. 51, 27. Nah. 3, 17.—Rad. latet; equidem apud Persas תאושר est *dux belli*, sed etymon istud incertum videtur.

טָפַף undè infin. absol. טָפוֹף *minutis passibus incedendo* (*en piétinant*), quod parvulorum est atque mulierum delicatarum Jes. 3, 16. Vicin. est דָּבַב ex usu arab. *leniter incessit*. — Deriv. טַף.

טָפַשׁ 1) ut in chald. *pinguis fuit*, metaph. *stupidus fuit* Ps. 119, 70.

טָפַת n. pr. mul. 1 Reg. 4, 11.

טָרַד forsan ut in chald. syr. et arab. *trusit, propulit;* hinc part. act. טֹרֵד *trudens* stillicidium i. e. jugiter fluens, ità ut gutta guttam trudat Prov. 19, 13. 27, 15.

טְרוֹם in Chethib Ruth, 3, 14 ut טֶרֶם *nondùm*.

טָרַח 1) ut in chald. *fatigatus est.* — 2) forsan *trusit, dispulit*, undè Hiph. fut. יַטְרִיחַ *dispellit* serenitas nubem Job, 37, 11. — Indè.

טֹרַח m. suff. טָרְחֲכֶם; *onus, molestia* Deut. 1, 12 Jes. 1, 14.

טָרִי m. undè f. טְרִיָּה *recens* Jud. 15, 15. Jes. 1, 6. — * Sic vulgò, sed potius *exsiccata*, modò ad orationis seriem attendatur; nam verosimillimum est maxillam asini quam in viâ et fortuito casu reperit Samson (Jud. loc. cit.), non *recentem* fuisse, sed carne nudatam et *desiccatam*. Haud secus Jes. 1, 6, רֻכְּכָה בַשָּׁמֶן *emollita oleo* quod evidenter referri debet ad מַכָּה טְרִיָּה, dici nequaquàm potest de plagâ recenti sed planè convenit vulneri neglecto in quo sanies inveterata duruit.* — Rad. טרח.

טֶרֶם pr. nomen, sed usu in particul. abiit, sive nudam, sive compos. בְּטֶרֶם, מִטֶּרֶם, et signif. 1) *priusquàm, antequàm* seq. præter. Prov. 8, 25. Ps. 90, 2, futur. 2 Reg. 2, 9. Jes. 66, 7. Job 10, 21, infin. Agg. 2, 15 et Soph. 2, 2 ubi occurrit etiam pleonast. בְּטֶרֶם לֹא. — 2) *nondùm* seq. præt. 1 Sam. 3, 7, sæpiùs fut. Gen. 2, 5. Ex. 10, 7: 1 Sam. 3, 3 etc. — Etymon prorsùs incertum.

טָרַף; part. act. טֹרֵף, pl. constr. טֹרְפֵי; infin. absol. טָרוֹף; inf. constr. טְרֹף; fut. יִטְרֹף; semel יִטְרַף Gen. 49, 27, undè in pausâ יִטְרָף; *discerpsit, dilaceravit*, pr. de feris Gen. 37, 33. Deut. 33, 20 etc. Metaph. de Deo Hos. 6, 1. Ps. 50, 22, de irâ Job 16, 9. 18, 4.

Niph. fut. יִטָּרֵף *discerpetur* Ex. 22, 12. Jer. 5, 6.

Puh. טֹרַף, in pausâ טֹרָף, *discerptus est* Gen. 37, 33. 44, 28.

Hiph. imp. cum suff. הַטְרִיפֵנִי *cibum discerpere me facias* i. e. *ciba me* Prov. 30, 8. — Deriv. seq.

טָרָף m. *recens, viride*, de folio. Gen. 8, 11.* Sic vulgo sed melius forsan *mansum, dentibus confectum, dilaniatum*. Hanc explanationem solam commendat etymologia.*

טֶרֶף m. suff. טַרְפּוֹ; pl. טְרָפִים, constr. טַרְפֵּי; 1) *animal dilaniatum, præda* Job 4, 11 etc. Ps. 76, 5: *montes prædæ* i. e. montes ubi latitant prædatores et undè prorumpunt. Eze. 17, 9: *omnia discerpta germinis* i. e. quodcumque à germine avellitur. — 2) *cibus* Mal. 3, 10. Prov. 31, 15. Ps. 111, 5.

טְרֵפָה f. *dilaniatum*, collect. *pecudes dilaniatæ* à feris Gen. 31, 39. Ex. 22, 12 etc.

י

י, decima alphabeti littera hebraïcè יוֹד *Yôd* vel *Jôd* sonans; in numeralibus valet *decem*. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio* vel in verbis tanquàm *præformativa* tertiæ personæ masc., vel in nominibus prout *heemantica*; — 2) *in medio*, ubi per *Epenthesin* in Verbis Defectivis secundâ radicali et quiescentibus mediâ antè afformantes syllabicas inseritur; — 3) *in fine*, vel Verborum, et tunc afformantem assyllabicam secundæ pers. fœm. Imperativi et Futuri constituit; vel Nomina formans *Patronymica*, *Genti-*

lia, quæque ad eorum classem referri possunt; aut *PronomenSuffix.* primæ pers. sing. notans, aut demùm *Paragogicam* exhibens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

יָאַב *avidè desideravit, concupivit* (conf. cognat. אָבָה, אָוָה) seq. לְ Ps. 119, 131.

יָאָה, ut נָאָה, נָאוָה *pulcher, decorus fuit*; hinc f. in pausâ לְךָ יָאָתָה impers. *te decet* Jer. 10, 7.

יְאֹר, vid. יְאֹר.

יַאֲזַנְיָהוּ, יַאֲזַנְיָה et contract. יְזַנְיָהוּ, יְזַנְיָה n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23. Jer. 35, 3. 40, 8. 42, 1 etc.

יָאִיר n. pr. viror. Num. 32, 41 etc. Patron. יָאִירִי 2 Sam. 26, 20.

יָאַל in Kal inusit.* propr. et primariò *fortunæ se commisit*, *ausus est*; hinc latiori significatu *temerè periculum adiit*, *temerarius*, *consilio præceps*, *stultus fuit.* Conf. quæ dixi in *Le Pentat.*, *avec une traduction*, *etc.*, GENÈSE, pag. 96, et EXODE, pag. 16, 17.

Niph. נוֹאַל *temerarius, stultus fuit*, *stultum egit* Num. 12, 11. Jes. 19, 13. Jer. 5, 4. 50, 36.

Hiph. הוֹאִיל; imper. הוֹאֵל, et cum Makkeph. -הוֹאֶל; futur. apocopat. יֹאֵל cum וַ convers. et retroacto accentu וַיּוֹאֶל (sed וַיֹּאֶל vid. in אָלָה); *ausus est* (*s'avisa*, *se hasarda*) Gen. 18, 27, 31. Ex. 2, 21. Deut. 1, 5 et ubicumquè vulgò vertitur *cœpit* *; de eo, qui aliorum precibus cedens aliquid facit, *voluit*, *placuit ei* 2 Sam. 7, 29. Job 6, 9. Constr. modò seq. gerundio; modò verbo finito, additâ, vel omissâ copulâ.

יְאֹר et יְאוֹר masc. cum ה locali יְאֹרָה; suff. יְאֹרִי; pl. יְאֹרִים, constr. יְאֹרֵי, suff. יְאֹרֵיהֶם; *fluvius*, vox origine Ægypt., sæpiùs de *Nilo* usurpata Gen. 41, 1. Ex. 1, 22 etc., de alio fluviò Dan. 12, 5, 6, 7. Plur. יְאֹרִים *fluvii* Jes. 33, 21. Job 28, 10, special. *brachia* et *canales Nili* Eze. 29, 3 seq. 30, 12. Ps. 78, 44. Jes. 7, 18. 19, 6. 37, 25.

יָאַשׁ, ut in arab. يئس, *desperavit, spem, animum abjecit*; undè Niph. נוֹאַשׁ id. seq. מִן *destitit ab* aliquo 1 Sam. 27, 1. Part. נוֹאָשׁ *desperatus* Job 6, 26. Impers. *desperatum est* Jes. 57, 10. Jer. 2, 25. 18, 12.

Pih. inf. יַאֵשׁ *spe destituere* Eccl. 2, 20.

יֹאשִׁיָּהוּ et יֹאשִׁיָּה n. pr. viror. Zach. 6, 10: 2 Reg. 23, 23 etc.

יְאָתְרַי n. pr. viri 1 Par. 6, 6, qui vers. 26, אֶתְנִי scribitur.

יָבַב undè Pih. fut. f. תְּיַבֵּב *vociferabitur*, *clamabit* Jud. 5, 28. Sic in chald. syr. et in arab. אבב.

יְבוּל m. suff. f. יְבוּלָהּ et יְבֻלָהּ; *proventus* terræ Lev. 26, 4. Hab. 3, 16. Ps. 67, 7 etc.—Rad. יָבַל.

יְבוּס n. pr. *Jebus*, nomen antiquum Jerusalem Jud. 19, 10, 11 etc. Nom. gent. יְבוּסִי i. e. vel *Jebusæus* et collect. *Jebusæi* gens Cananæa Gen. 10, 16. Jos. 15, 63. Esr. 9, 1 etc., vel urbs ipsa Jos. 15, 8. 18, 16, et forsan poët. de Jerusalem Zach. 9, 7.

יִבְחָר n. pr. viri 2 Sam. 3, 15 etc.

יָבִין n. pr. viror. Jos. 11, 1. Jud. 4, 2. Ps. 83, 10.

יָבִישׁ, vid. יָבֵשׁ.

יָבַל in Kal inusit. Hiph. הוֹבִיל, undè fut. יוֹבִיל; 1) *tulit, obtulit* munera Soph. 3, 10. Ps. 68, 30. 76, 12. — 2) *duxit* Jer. 31, 9. Ps. 60, 11. 108, 11. — 3) *produxit* terra.

Hoph. הוּבַל undè fut. יוּבַל; 1) *ductus est* Jes. 53, 7. Jer. 11, 19. Ps. 45, 15 etc., *delatus est* ut in sepulcrum Job 10, 19. 21, 30, 32. — 2) *allatus, oblatus est* Jes. 18, 7. Hos. 10, 6. 12, 2. — Deriv. אוּבַל, תֵּבֵל, יוּבַל, יְבוּל, בּוּל, et seq.

יָבָל m. 1) *ductus*; plur. יְבָלִים, undè constr. יִבְלֵי־מַיִם *ductus aquarum, aquæ ductus* Jes. 30, 25. 44, 4. Ita Symmach. et optimè Radici convenit; minùs congruit *fluminis, rivi* significatio. — 2) n. pr. viri Gen. 4, 20.

יַבָּל m. undè f. יַבֶּלֶת *myrmeciis* seu *verrucis laborans* Lev. 22, 22; ità communiter Hebræi. LXX μυρμηκιῶντ Vulgat. *habens papulas*; aliis est *difluens* sanie; sed *fluendi* notio arbitraria videtur.

יִבְלְעָם n. pr. oppid. in tribu Manasse Jos. 17, 11. Jud. 1, 27 etc.

יָבָם m. suff. יְבָמִי; *levir, mariti frater*, qui uxorem fratris aut propinqui alterius sine liberis defuncti lege mosaïcâ ducere cogebatur Deut. 25, 5-9. — Indè denom.

Pih. יִבֵּם; inf. cum suff. יַבְּמִי; imper. יַבֵּם; *leviri officium præstitit* Gen. 38, 8. Deut. 25, 5, 7.

יְבֶמֶת fem. undè cum suff. יְבִמְתֵּךְ, יְבִמְתּוֹ; *fratria, uxor fratris* Deut. 25, 7, 9, it. *uxor leviri* Ruth. 1, 15. — Rad. יָבַם.

יַבְנְאֵל n. pr. oppid. in tribu 1) Judâ Jos. 15, 11; — 2) Nephtali Jos. 19, 23.

יַבְנֶה n. pr. oppid. ad mare Mediterraneum 2 Par. 26, 6.

יִבְנְיָה et **יִבְנִיָּה** n. pr. viror. 1 Par. 9, 8.

יַבֹּק n. pr. torrentis qui, Basanitis montibus oriundus, in Jordanem se dejicit Gen. 32, 23. Deut. 2, 37. Jos. 12, 2 etc.

יְבֶרֶכְיָהוּ n. pr. viri Jes. 8, 2.

יִבְשָׂם n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָבֵשׁ; infin. absol. יָבוֹשׁ; constr. יְבֹשׁ, יְבֹשֶׁת, fut. יִיבַשׁ et יָבֵשׁ, semel יֵבוֹשׁ (Hos. 13, 15); *aridus fuit, exaruit, exsiccatus fuit*, de terrâ, plantis, etc. (conf. חָרֵב) Gen. 8, 14. Jes. 15, 6 etc., de vi, succo vitali Ps. 22, 16. Dicitur etiam de ipso humore qui consumitur, veluti de fluviis et mari Gen. 8, 13. Joël 1, 20. Job 14, 11.

Pih. יִבֵּשׁ, undè fut. f. תְּיַבֵּשׁ, et cum suff. et ו convers. וַיַּבְּשֵׁהוּ pro וַיְיַבְּשֵׁהוּ; *arefecit* Nah. 1, 4, Job 15, 30. Prov. 17, 22.

Hiph. הוֹבִישׁ; fut. יוֹבִישׁ; 1) *arefecit* Jos. 2, 10. 4, 28. — 2) *exaruit* Joël 1, 10, 12, 17, metaph. vers. 12.

יָבַשׁ, ut בּוֹשׁ, undè Hiph. הוֹבִישׁ et הֵבִאישׁ Jes. 30, 5; 1) *pudefecit* 2 Sam. 19, 6. — 2) *pudefactus est* Jes. 30, 5. Jer. 2, 26. Joël 1, 11. Zach. 9, 5 etc. — 3) *pudenda commisit*, Hos. 2, 7. — Deriv. seq.

יָבֵשׁ m. plur. יְבֵשִׁים; f. יְבֵשָׁה, pl. יְבֵשׁוֹת; 1) *siccus, aridus* Num. 6, 3. Eze. 17, 24. Job 13, 25 etc. — 2) n. pr. oppidi Galaaditarum quod etiam יָבִישׁ Jud. 21, 8: 1 Sam. 11, 1, 3, it. viri 2 Reg. 15, 10.

יַבָּשׁ m. undè f. יַבֶּשֶׁת et יַבָּשָׁה; *aridum;* hinc בַּיַּבָּשָׁה *in arido, sicco pede* Ex. 14, 16. Jos. 4, 22 etc. De *terrâ, continente*, Gen. 1, 9. Ex. 4, 9. Ps. 66, 6 etc.

יִגְאָל n. pr. viror. Num. 13, 7: 2 Sam. 23, 36 etc.

יָגַב, undè part. act. pl. יֹגְבִים et יוֹגְבִים *aratores, agricolæ* 2 Reg. 25, 12 in Keri, Jer. 52, 16. Vid. גוב. — Indè

יָגֵב m. undè pl. יְגֵבִים *agri* Jer. 39, 10.

יָגְבְּהָה undè cum ה parag. יָגְבְּהָה n. pr. in tribu Gad Num. 32, 35 etc.

יִגְדַּלְיָהוּ n. pr. viri Jer. 35, 4.

יָגָה in Kal inusit. 1) *doluit animo, mœstus fuit;* conf. vicin. יָגַע, —2) *sejunctus, remotus fuit* ut הָגָה.

Niph. part. נוּגָה pro נוּגֶה undè pl. constr. נוּגֵי *mœsti* ut prohibiti *à conventu sacro* Soph. 3, 18. Plur. f. נוּגוֹת *mœstæ* Thren. 1, 4.

Pih. יִגָּה undè fut. conv. וַיַּגֶּה pro וַיְיַגֶּה *mœrore affecit* Thren. 3, 33.

Hiph. הוֹגָה; part. pl. cum suff. f. מוֹגַיִךְ; fut. pl. cum נ parag. et mutatâ tertiâ radic. ה in י, תּוֹגְיוּן; 1) *mœrore affecit, afflixit* Jes. 51, 23. Thren. 1, 5, 12. 3, 32. Job 19, 2. — 2) *removit* 2 Sam. 20, 13. — Deriv. תּוּגָה et

יָגוֹן m., suff. יְגוֹנָם; *mœror, mœstitia* Gen. 42, 38. Jes. 35, 10. Jer. 31, 13 etc.

יָגוּר n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 21.

יָגִיעַ m. *defessus*, undè pl. constr. יְגִיעֵי כֹחַ *defessi roboris* i. e. robore destituti Job 37, 17. — Rad. יָגַע.

יְגִיעַ m. suff. יְגִיעֲךָ, in pausâ יְגִיעֶךָ; pl. יְגִיעִים undè cum suff. יְגִיעַי; 1) *labor, defatigatio* Gen. 31, 42 — 2) meton. *quod labore comparatur, quæstus, opes* Deut. 28, 33. Jes. 45, 14 etc. — Rad. יָגַע.

יְגִיעָה f. undè constr. יְגִיעַת *fatigatio* Eccl. 12, 12. — Rad. יָגַע.

יָגְלִי n. pr. viri Num. 34, 22.

יָגַע; fut. יִיגַע et יָגַע, pl. in pausâ יִיגָעוּ et יָגָעוּ; 1) *laboravit, operatus est.* Ponitur absol. Jes. 49, 4. Job 9, 29 etc., seq. accus. Jes. 62, 15, aliàs seq. בְּ Jos. 24, 13. Jes. 47, 12. 62, 8. — 2) *defatigatus fuit* 2 Sam. 23, 10. Jes. 40, 31; seq. בְּ rei.

Pih. יִגַּע *defatigavit* Jos. 7, 3. Eccl. 10, 15.

Hiph. הוֹגִיעַ *defatigavit* aliquem, *molestus fuit* ei, seq. accus. pers. et בְּ rei, Jes. 43, 23, 24. Mal. 2, 17. — Deriv. יְגִיעַ, יָגִיעַ, יְגִיעָה et seq.

יָגָע masc. *quod labore comparatum est* Job 20, 18.

יָגֵעַ m. *defatigatus, lassus* Deut. 25, 18: 2 Sam. 17, 2. Plur. יְגֵעִים *fessi, molesti, molestiâ pleni*, de sermonibus per metalepsin Eccl. 1, 8.

יְגַר Gen. 31, 47, vid. Lexic. Chald.

יָגֹר, יָגֹרְתִּי, יָגֹרְתָּ; ut גור, *metuit, formidavit* seq. acc. Ps. 119, 39. Job 3, 25. 9, 28, seq. מִפְּנֵי Deut. 9, 19. 28. 68.—Indè

יָגֹר m. *metuens, timidus* Jer. 22, 25. 39, 17.

יָד c. sed sæpiùs f.; constr. יַד, suff. יָדִי, יָדְךָ, in pausâ יָדֶךָ, cum ה parag. יָדְכָה; יֶדְכֶם pro יַדְכֶם; dual. יָדַיִם, sed יָדֵי Eze. 13, 18; constr. יְדֵי, suff. יָדַי, יָדָיו, יָדֵיהוּ, יְדֵיכֶם; יְדֵי;

plur. f. יָדוֹת, constr. יְדוֹת; propriè *manus*, sed *manus cum brachio*, semel de stellionis *pedibus* Prov. 30, 28. Verùm, quia variæ sunt multæque conditiones ac officia manûs, ideò ad varia significanda transfertur. — 1) Formulæ præcipuæ in quibus primaria *manûs* notio servatur, sunt: a) *manus mea est cum* (עִם, אֵת) *aliquo* i. e. adsum, opem fero ei 1 Sam. 22, 17: 2 Sam. 3, 12: 2 Reg. 15, 19. — b) *manus mea est in, contra* (בְּ) *aliquem* i. e. vim, injuriam illi infero Gen. 37, 27. Jos. 2, 19 etc. Ità de manu Dei puniente Ex. 9, 3. Jud. 2, 15 etc., rarò tutante, opem ferente 2 Par. 30, 12. Esr. 9, 2; adde formulas similes Ex. 7, 4. Ruth. 1, 13, sed in bonam partem Jes. 25, 10. — c) *fuit manus Dei super* (עַל) *aliquem*, sæpiùs in bonam partem Esr. 7, 6, 28: 8, 18, 31; sic Jes. 1, 25, sed in malam Amos 1, 8, et ità seq. אֶל Eze. 13, 9. Sed eadem locutio, haud secus atque *invaluit*, *cecidit manus Dei super* (עַל, אֶל) *aliquem*, valet: *Spiritu Sancto inspirari cœpit vates sacer* 1 Reg. 18, 46: 2 Reg. 3, 15. Eze. 1, 3 etc.; quæ significatio ex ipsâ materiâ adjunctisque facilè deducitur; et ità Jer. 15, 17: מִפְּנֵי יָדְךָ *propter divinum spiritum tuum*, quem mihi indidisti. — d) *manum dedit, porrexit* (נָתַן) i. e. vel confirmavit aliquid 2 Reg. 10, 15, vel pollicitus est Esr. 10, 19, vel alicui sese dedidit (conf. *victas manus dare*) Jer. 50, 15: 2 Par. 30, 8 etc. Sic 1 Par. 29, 24: *dedit manum sub aliquo* i. e. ipsi se subjecit. — e) *non cum manu, cum defectu manûs* i. e. nullâ hominum ope adhibitâ, sed nutu tantùm Dei Job 34, 24. Dan. 8, 25. De Jes. 8, 11, vid. pag. 197 in חָזְקָה. — f) יָד לְיָד *è manu, in manum* i. e. per omnes generationes et cum לֹא partic. neg. *nunquàm* Prov. 6, 15. — g) *manum ad, super* (לְ, עַל) *os posuit* i. e. tacuit siluit Job 21, 5. 29, 9. 40, 4. Mich. 7, 16, it. *super caput* i. e. graviter luxit 2 Sam. 13, 19. Jer. 2, 37. Aliæ perplures sunt locutiones, quarum sensus legenti faciliùs patet. Dual. יָדַיִם *utraque manus* hominis, pro plurali quandoque usurpatur Jes. 13, 7. Job 4, 3. Prov. 6, 17. — 2) Metonym. dicitur a) de *rebus, quæ manuum formam referunt*; vel *ipsarum quoquo modo vices gerunt*, ut sunt *cardines* extremis asseribus veluti manus immissi Ex. 26, 17, 19. 36, 22, 24, et *axes* rotarum qui manuum instar rotas tenent 1 Reg. 7, 32, 33; — b) de *latere*, quia manus et brachia sunt ad latera corporis. Dual. רְחַב יָדַיִם *spatiosus utroque latere, latè patens* Gen. 34, 21. Jes. 33, 21 etc. In singul. *ripa* fluvii Ex. 2, 5. Deut. 2, 37. Plur. יָדוֹת *fulcra lateralia* solii regii quæ ab utroque latere erant 1 Reg. 10, 19, et *prominentiæ laterales* basium columnarum 1 Reg. 7, 35. — c) de *loco* in genere Num. 2, 17. Deut. 23, 13. Jes. 56, 5. Eze. 21, 24, et forsan Jos. 8, 20 ut benè notat. Masius in Commentar. — d) de *plagâ*, quia manu verberatur Job 20, 22; — e) pr. de *manipulo* seu parte rei capiendâ inter dividendum, hinc generatim de *parte, portione* Gen. 43, 34. 47, 24. 2. Jer. 6, 3. Dan. 1, 20 etc.

— f) de *potestate*, *robore* quæ in manibus præsertim sedem habent Jes. 28, 2. Ps. 76, 6; hinc de *potentiâ* Ex. 14, 31, *auxilio* Deut. 32, 36, et *ductu*, *instituto* 1 Par. 23, 18. Esr. 3, 10 etc.; ità probabiliùs Job 27, 11: *docebo vos de Dei agendi ratione* i. e. de iis quæ Deus agere solet in suo rerum humanarum regimine. Hunc sensum valdè commendat hemischium alterum: *Quæ sunt apud Omnipotentem* recondita *non celabo.* —g) de *monumento*, quia manu monstramus et indicamus 1 Sam. 15, 12: 2 Sam. 18, 18. — 3) Cum præpositionibus varios induit significatus, quandoque propriam vim nominis amittit, ut ubiquè ex orationis serie legenti facilè patet: a) בְּיַד פְּ׳ *ope*, *ministerio alicujus* Ex. 4, 13. Num. 15, 23. Jer. 37, 2 etc., *cum* (*avec*) Gen. 32, 14: 1 Sam. 14, 34 etc., *penès* Gen. 9, 2. Ex. 4, 21. Eccl. 7, 25 etc., *coram, in conspectu* 1 Sam. 21, 14. Job 15, 23. — b) כְּיַד in formulâ כְּיַד הַמֶּלֶךְ *pro manu regis*, est forsan *pro liberalitate regiâ* 1 Reg. 10, 13. Esth. 1, 7. 2, 18. — c) לְיַד *ad latus*, *juxta* 1 Sam. 19, 3. Prov. 8, 3 etc. — d) מִיַּד פְּ׳ *è potestate alicujus*, sæpiùs servatâ manûs vel brachii imagine. — e) עַל יַד, עַל יְדֵי seq. nomine loci (excipe 2 Par. 17, 15, 16) *ad latus, juxta*; seq. nomine personæ, post verba tradendi, mandandi, *super manum*, *in manus* Gen. 42, 37. Jer. 18, 21 etc., vel *ductu, more, ad modum* Esr. 1, 8: 1 Par. 25, 3 etc. — Quoad etymon. referunt permulti יָד ad יָדָה *manu projecit* vel *protendit*, sed videtur esse nomen primitivum.

יִדְאֲלָה n. pr. oppid. in tribu Zabulon Jos. 19, 15.

יִדְבָּשׁ n. pr. viri 1 Par. 4, 3.

יָדַד undè pl. יַדּוּ 1) ut יָדָה, *jecit*, *projecit* sortem Joël 4, 3. Nah. 3, 10. Obad. 1, 11. — 2) ut דּוּד, *dilexit*, undè — Deriv. יָדִיד, יְדִידוּת.

יָדָה; undè imper. pl. יְדוּ *projicite*, *jaculamini* Jer. 50, 14. Conf. cognat. יָדַד.

Pih. infin. constr. יַדּוֹת; fut. conv. plur. וַיַּדּוּ pro וַיְיַדּוּ; ut in Kal *projecit* Zach. 2, 4. Thren. 3, 53.

Hiph. הוֹדָה undè pl. הוֹדִינוּ; part. מוֹדֶה, pl. מוֹדִים; infin. constr. הוֹדוֹת; imper. pl. הוֹדוּ; fut. יוֹדֶה et servatâ præform. יְהוֹדֶה, cum suff. אוֹדְךָ, in pausâ et cum נ epenth. אוֹדֶךָּ, servatâ præform. ה, נְהוֹדֶנּוּ; 1) *professus*, *confessus est* seq. accus. Prov. 28, 13, עַל Ps. 32. 5. — 2) *laudavit*, *celebravit* seq. acc. Gen. 29, 35: 1 Reg. 8, 33. Ps. 7, 18 etc., לְ Ps. 75, 2. Esr. 3, 11: 1 Par. 29, 13 etc.

Hitph. הִתְוַדָּה; part. מִתְוַדֶּה, pl. מִתְוַדִּים; infin. cum suff. הִתְוַדֹּתוֹ; fut. יִתְוַדֶּה; 1) *confessus est* Dan. 9, 4, seq. accus. rei Lev. 5, 5. 16, 21. 26, 40, עַל rei Neh. 1, 6. 9, 2. — 2) *celebravit* seq. לְ 2 Par. 30, 2. — Deriv. הוֹדוֹת, תּוֹדָה.

יַדּוֹ n. pr. viror. 1 Par. 27, 21. Esr. 10, 42.

יָדוֹן n. pr. viri Neh. 3, 7.

יַדּוּעַ n. pr. viror. Neh. 10, 22. 12, 11.

יְדוּתוּן, יְדִיתוּן et יְדֻתוּן n. pr. Levitæ, qui à Davide choro musico præfectus erat, nec non posterorum qui

arti musicæ operam dabant 1 Par, 9, 16. Neh. 11, 17. Ps. 29, 1 etc.

יַדַּי n. pr. in Keri Esr. 10, 42, ubi Chethib יַדּוֹ refert.

יָדִיד m. undè constr. יְדִיד, suff. יְדִידִי; pl. יְדִידִים, suff. יְדִידֶיךָ; f. יְדִידָה, pl. יְדִידוֹת; 1) *dilectus, amicus* Deut. 33, 12. Jes. 5, 1. Ps. 60, 7 etc. — 2) *amabilis, jucundus* Ps. 84, 2, et substant. *suavitas*, al. *amor* Ps. 45, 2.— Rad. יָדַד.

יְדִידָה n. pr. mul. 2 Reg. 22, 1.

יְדִידוּת f. *objectum dilectionis* Jer. 12, 7. — Rad. יָדַד.

יְדִידְיָהּ n. pr. viri 2 Sam. 12, 25.

יְדָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 10: 1 Par. 4, 37.

יְדִיעֲאֵל n. pr. viri 1 Par. 7, 6.

יְדִיתוּן vid. יְדוּתוּן.

יִדְלָף n. pr. viri Gen. 22, 22.

יָדַע; pl. cum ן parag. יָדְעוּן; part. act. יוֹדֵעַ, suff. יוֹדְעוֹ; pl. יוֹדְעִים, constr. יוֹדְעֵי, suff. יוֹדְעֶיךָ; f. יֹדַעַת; part. pass. יָדוּעַ undè constr. יְדוּעַ, pl. יְדֻעִים; infin. absol. יָדוֹעַ; constr. דַּעַת, cum suff. f. דַּעְתָּהּ; imper. דַּע; cum ה parag. דְּעָה, cum suff. דְּעֵהוּ; fut. יֵדַע et semel יִידַע, cum ה parag. אֵדְעָה, et in pausâ אֵדָעָה, cum suff. אֵדָעֲךָ; plur. cum ן parag. יֵדְעוּן; pr., ut exemplis videtur, significat actum qui visum sequitur, ubi quis aut sensibus et mente gaudet, aut obfirmato animo non est. Igitur 1) pr. *animadvertit oculis* Ex. 2, 4. Deut. 34, 10: 1 Sam. 22, 3. Jes. 6, 9. 40, 21 etc.; it. tactu Gen. 19, 33, plerumque mente, seu *intellexit* Gen. 15, 8. Jud. 13, 21 etc. — 2) *rescivit* audiendo Gen. 9, 24. Deut. 11, 2 etc.; et *re ipsâ expertus est*, Job 5, 25. Eccl. 8, 7 et ferè ubicumquè de minis agitur. — 3) *novit, cognovit* aliquem, aliquid Gen. 29, 5. 30, 29 etc. Jes. 53, 3: יְדוּעַ חֹלִי *expertus infirmitatem*. Sæpè de venereo concubitu per euphemismum usurpatur ut Gen. 4, 1. Jud. 11, 39 etc. — 4) *scivit* aliquid; et constr. cum accus., בְּ, עַל, infin. nudo, gerundio, particip., verbo finito et integrâ sententiâ. Gen. 43, 24. Jes. 29, 4. Jer. 1, 6. 38, 24. Job 32, 22. 37, 16. Eccl. 4, 13. Neh. 10, 29 etc.—5) *prævidit, opinatus est* Jer. 50, 24. Ps. 33, 8. Job 9, 5. Prov. 24, 22. Cant. 6, 12. — 6) *animum advertit, intendit* ad aliquid, *providit, curavit* Gen. 39, 6. Prov. 9, 13 etc., seq. בְּ Job 35, 15. Spec. dicitur a) de Deo, *curante* homines præ cæteris Amos 3, 2. Ps. 144, 3. Neh. 1, 7, vel *diligente, amante aliquem præ cæteris* Gen. 18, 19, pleniùs יָדַע בְּשֵׁם Ex. 33, 12 (Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française, etc. tom. I, p.* 95; *tom. II, p.* 233); —2) de hominibus, Deum colentibus 1 Sam. 2, 12. Hos. 8, 2. Ps. 9, 11. Job 18, 21 etc. — 7) absol. *sapuit, prudentiâ polluit* Jes. 32, 4. Ps. 73, 22 etc., hinc part. יֹדְעִים *sapientes* Job 34, 2. Eccl. 9, 11.

Niph. נוֹדַע, infin. constr. הִוָּדַע, undè cum suff. הִוָּדְעִי; fut. יִוָּדַע et יִוָּדֵעַ; 1) *cognitus, notus fuit, innotuit* Ex. 2, 14. Prov. 31, 23 etc. Impers. *notum, animadversum est* Gen. 41, 22. Ex. 33, 16.—2) *experientiâ edoctus est*, i. e. *pœnas dedit* Jer. 31, 19. Prov. 10, 9.

Pih. יִדַּע *scire* fecit, *indicavit* cum dupl. accus. Job 38, 12.

Puh. part. מְיֻדָּע, suff. מְיֻדָּעִי; pl. cum suff. מְיֻדָּעַי; f. מְיֻדַּעַת Jes. 12, 5 in Chethib; *notus, familiaris* Ps. 31, 12. 55, 14. Job 19, 14 etc.

Poh. præt. יוֹדַעְתִּי *indicavi* 1 Sam. 21, 3.

Hiph. הוֹדִיעַ, et הוֹדַע; part. cum suff. מוֹדִיעָם, pl. מוֹדִיעִים; infin. הוֹדִיעַ; imper. הוֹדַע, pl. הוֹדִיעוּ; fut. יוֹדִיעַ, apocop. יֹדַע, cum ה paragog. אוֹדִיעָה; constr. cum dupl. accus., vel accus. rei et בְּ aut לְ pers., vel accus. pers. et integrâ sententiâ, vel cum gerundio; et signif. 1) *scire fecit, indicavit* Gen. 41, 39. Ex. 18, 20. Jos. 4, 22. Job 26, 3. Eze. 20, 11 etc. — 2) *edocuit* Job 38, 3. Prov. 9, 9: 2 Par. 23, 13, spec. *experientiâ, pœnis* i. e. *punivit* (Conf. Niph. n. 2) Jud. 8, 16. LXX et Vulgat. *contrivit* quasi legissent (pro וַיֹּדַע) וַיָּרַע quod magis congruit.

Hoph. הוּדַע, part. f. מוּדַעַת in Keri Jes. 12, 5; *notum factum est, innoluit* Lev. 4, 23, 28.

Hithp. infin. הִתְוַדַּע *agnoscendum se præbere* Gen. 45, 1; fut. in pausâ אֶתְוַדָּע *revelabo me* Num. 12, 6. — Deriv. מַדּוּעַ, יִדְּעֹנִי, דַּעַת, דֵּעָה, דֵּעַ, מוֹדַעַת, מוֹדָע, מַדָּע.

יָדָע n. pr. viri 1 Par. 2, 28.

יְדַעְיָה n. pr. viri 1 Par. 9, 10 etc.

יִדְּעֹנִי m. pl. יִדְּעֹנִים; pr. *peritus, sapiens*, sed ubiquè in malam partem *hariolus* Lev. 19, 31. Deut. 18, 11 etc.

יָהּ m. *Jah* ut יהוה ex quo forsan decurtatum est; n. pr. Dei Ex. 15, 2. Jes. 38, 11 etc. et maximè in formulis solemnibus, ut הַלְלוּ־יָהּ *celebrate Jehovam* Ps. 104, 35. 105, 45 etc.

יָהַב *dedit, posuit*, undè præt. cum suff. יְהָבְךָ pro יָהַב לְךָ *dedit, imposuit tibi* Ps. 55, 23. Præterea usurpatur tantùm in imper. הַב, cum ה parag. הָבָה; f. הָבִי; pl. m. הָבוּ; 1) *da, cedo*, pl. *date* Gen. 29, 21. Prov. 30, 15. Ruth 3, 15 etc. — 2) *pone*, pl. *ponite, constituite* Deut. 1, 13. Jos. 18, 4: 2 Sam. 11, 15. Quoad הֵבוּ Hos. 4, 18, si correcta sit lectio, esse possit pro יֵהֲבוּ *dant* (conf. רַד pro יְרַד, תַּת pro נְתַת), et אָהֲבוּ הֵבוּ *amant dant* pro *amant dare*; Vulgat *dilexerunt afferre*. Ità 1 Sam. 2, 3: *multiplicatis loquimini* pro *multiplicatis τὸ loqui vestrum*. Quidam putant הֵבוּ per aphæresin dictum pro אָהֲבוּ *amant*, ità ut, per repetitionem ejusdem vocis, intentissimus amor innuatur. Haud inscitè suspicatur Gesenius (*Lex hebr. Index I.*, *gram. et analyt.*) auctorem scripsisse אֲהַבְהֲבוּ Conjug. Ketaltal, quod deindè separatim scriptum est אהב הבו (ut פְּקַח־קוֹחַ Jes. 2, 20, חֲפַר־פֵּרוֹת et alia), undè ortum אהבו הבו. Verùm obstat conjecturæ isti littera ו quæ voci אהבו inest, quæque in exemplis allatis non occurrit—3) adv. *age, agedùm, agite* Gen. 11, 3, 4, 7. 38, 16. Ex. 1, 9. — Deriv. הַבְהָבִים.

יָהַד verbum denomin. à יְהוּדָה.

Hithp. part. מִתְיַהֵד undè plur. מִתְיַהֲדִים *judaïsantes, judaïsmum amplectentes* Esth. 8, 17.

יְהְדַי n. pr. viri 1 Par. 2, 47.

יֵהוּא n. pr. 1) regis Israëlitarum 2 Reg. cap. 9 et 10. — 2) alior. viror. 1 Reg. 16, 1 : 1 Par. 2, 38 etc.

יְהוֹאָחָז et יוֹאָחָז n. pr. 1) regis Israëlis 2 Reg. 13, 1 seq. — 2) regis Judæ 2 Reg. 23, 31 seq. 2 Par. 36, 1.

יְהוֹאָשׁ et יוֹאָשׁ n. pr. 1) regis Israëlis 2 Reg. 13, 9 seq. — 2) regis Judæ 2 Reg. 11, 2. 12, 1, 20. 14, 13. — 3) alior. viror. Jud. 6, 11 etc.

יְהוּדָה n. pr. 1) *Judæ*, quarti filii Jacobi Gen. 29, 35 etc. it. tribûs ab eo ortæ Num. 7, 12. Jos. 11, 21. — 2) regni Judaïci quod tribus Juda et Benjamin complectebatur 1 Reg. 12, 23 etc.; hinc *terra, urbs Juda* i. e. Hierosolyma Jes. 19, 7 : 2 Par. 25, 28. — 3) totius terræ Israëliticæ Hagg. 1, 1, 14. 2, 2. — Ubi יְהוּדָה terram i. e. *Judæam* significat ut Ps. 114, 2 est fœmin., ubi populum i. e. *Judæos*, veluti Jes. 3, 8, masc. — 4) viror. Esr. 3, 9. Neh. 11, 9. 12, 8, 34, 36.

יְהוּדִי m. pl. יְהוּדִים et יְהוּדִיִּים; f. יְהוּדִיָּה; 1) nom. gentil. *Judæus, civis regni Judaïci* 2 Reg. 16, 6. 25, 25. — 2) quilibet Israëlita Jer. 32, 12. Esth. 2. 5. 4, 7. Dan. 3, 8 : 1 Par. 4, 18 etc. — 3) n. pr. viri Jer. 36, 14, 21.

יְהוּדִית f. 1) adv. *judaicè, linguâ judaicâ* 2 Reg. 18, 26. Neh. 13, 24. — 2) n. pr. mul. Gen. 26, 34.

יְהוָֹה nomen Dei proprium *Æternus* (*l'Éternel*), deductum à Rad. הָיָה *vixit, fuit.* Huic origini alluditur Ex. 3, 14. Conf. Apocalyps. 1, 4 : ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Vulgò putant et quidem meritò puncta nominis יהוה translata esse, ex אֲדֹנָי, quod Judæi יהוה, tanquam nomen sanctum efferre veriti, *Adonai* pronunciabant; scribendum quidem fuisse, יְהֲוָה, sed punctatores hîc Scheva simplex pro composito posuisse; quæ si sint dubia, certum est saltem יהוה, cum præfixis sequi punctationem nominis אֲדֹנָי ut בַּיהוָֹה *per Æternum* Jud. 1, 1, לַיהוָֹה, *Æterno*, Ps. 16, 2. הַיהוָֹה, *an Æternus*, Jer. 8, 19. et ubi cum אֲדֹנָי, occurrit, recipere puncta nominis אֱלֹהִים, ut יֱהוִֹה, 2 Sam. 7, 18. 19, 20, 29. Eze. 5, 5, undè cum præfixo לֵיהוִֹה, Ps. 68, 21. Prætereà LXX Κύριος habent pro יהוה. — Notand. ubi junguntur simul duo nomina יְהוָֹה אֱלֹהִים, appositionem esse, non autem statum constructionis, undè vertendum est *Jehova Deus, Jehova æternus* : ut, Gen. 2, 4. Jon. 4, 6 : 1 Chron. 17, 16. יהוה, utpotè nomen proprium in constructione esse non potest; undè cùm repeiitur יְהוָֹה צְבָאוֹת, supplend. אֱלֹהֵי, sicut plenè scribitur in יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ; יְהוָֹה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֶיךָ.

יְהוֹזָבָד n. pr. viror. 2 Reg. 12, 22 : 1 Par. 26, 4 etc.

יְהוֹחָנָן et יוֹחָנָן n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23 : 2 Par. 17, 15 etc.

יְהוֹיָדָע n. pr. viri 2 Sam. 8, 18 : 1 Par. 12, 7 etc.

יְהוֹיָכִין, יוֹיָכִין, יְכָנְיָה, יְכָנְיָהוּ et כָּנְיָהוּ n. pr. regis Judæ 2 Reg. 24, 6. Jer. 22, 24. 24, 1. 27, 20. Eze. 1, 2. Esth. 2, 6 etc.

יְהוֹיָקִים n. pr. regis Judæ 2 Reg. 23, 34. Jer. 1, 3.

יְהוֹיָרִיב et יוֹיָרִיב n. pr. viri Esr. 8, 16 : 1 Par. 9, 10 etc.

יְהוּכַל et יוּכַל n. pr. viri Jer. 37, 3. 38, 1.

יְהוֹנָדָב et יוֹנָדָב n. pr. viror. 2 Sam. 13, 3 : 2 Reg. 10, 15 etc.

יְהוֹנָתָן et יוֹנָתָן n. pr. viror. 1 Sam. 13, 2. Jer. 37, 15 etc.

יְהוֹסֵף n. pr. *Josephus* Ps. 81, 6 ubi poëticè populum israëliticum signat. Vid. יוֹסֵף.

יְהוֹעַדָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 36, pro quo 9, 42 יַעְרָה.

יְהוֹעַדָּן n. pr. mul. 2 Par. 25, 1, et 2 Reg. 14, 2 ubi in Keri יהועדין refertur.

יְהוֹצָדָק n. pr. viri Hagg. 1, 1 etc.

יְהוֹרָם et יוֹרָם n. pr. 1) regis Judæ 1 Reg. 22, 51 etc. — 2) regis Israëlis 2 Reg. 1, 17 etc. — 3) alior viror. 1 Par. 26, 25 : 2 Par. 17, 8.

יְהוֹשֶׁבַע et יְהוֹשַׁבְעַת n. pr. mul. 2 Reg. 11, 2 : 2 Chron. 22, 11.

יְהוֹשׁוּעַ, יְהוֹשֻׁעַ et הוֹשֵׁעַ n. pr. viror. Ex. 17, 9 : 1 Sam. 6, 14 : 2 Reg. 23, 8. Zach. 3, 1 etc.

יְהוֹשָׁפָט n. pr. 1) regis Judæ 1 Reg. 15, 24 etc. — 2) alior. viror. 2 Sam. 8, 16 : 1 Par. 11, 43 etc.

יָהִיר m. *superbus, arrogans* Hab. 1, 5. Prov. 21, 24. — Rad. יהר in chald. et talm. *elatus, superbus fuit*.

יְהַלֶּלְאֵל n. pr. viror. 1 Chron. 4, 16 : 2 Chron. 29, 12.

יַהֲלֹם m. *gemmæ duræ* genus Ex. 28, 18. 39, 11. Eze. 28, 13. LXX et Vulgat. *jaspis*, sed apud Eze. copulatur cum יָשְׁפֵה quod *jaspidem* significare vix dubium est. Braunius inter multos *adamantem* intelligit; alii aliter. — Rad. הָלַם.

יַהַץ et יַהְצָה n. pr. urbis Moabiticæ primùm, dein sacerdotum tribûs Ruben. Num. 21, 23. Jos. 13, 18 etc.

יוֹאָב n. pr. viror. 2 Sam. 2, 24 etc.

יוֹאָח nom. pr. viror. 2 Reg. 18, 18 etc.

יוֹאָחָז vid. יְהוֹאָחָז.

יוֹאֵל n. pr. 1) prophetæ Joël 1, 1. — 2) viror. 2 Sam. 8, 2 : 1 Par. 6, 21 etc.

יוֹאָשׁ n. pr. vid. יְהוֹאָשׁ.

יוֹב n. pr. viri Gen. 46, 13.

יוֹבָב n. pr. viror. Gen. 10, 29. 36, 33. Jos. 11, 1 etc.

יוֹבֵל et יֹבֵל c. vocab. forsan, ut suspicatur Gesenius, onomatopoët., significans *jubilum*, seu *lætum clamorem*, dein ad *tubæ clangorem, classicum* translatum, ut תְּרוּעָה q. vid. Hinc 1) קֶרֶן הַיּוֹבֵל *cornu jubili* i. e. cornu quo classicum canitur Jos. 6, 5, et ellipticè יוֹבֵל Ex. 19, 13; pl. שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים et שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים *tubæ jubili* i. e. quibus classicum canitur Jos. 6, 4. 6, 8, 13. — 2) שְׁנַת הַיּוֹבֵל *annus jubili, annus jubileus*, ità dictus à *clangore tubarum* Lev. 25, 13, 15, 31, 40, et ellipt. יוֹבֵל vers. 10, 28, 30, 33. Num. 36, 4.— Rad. ut vulgò volunt יָבַל in Hiphil *produxit, protraxit* sonum, sed parùm probab.

יוּבַל masc. 1) *decursus* (*courant*) aquarum Jer. 17, 8.—2) n. pr. viri Gen. 4, 21. — Rad. יָבַל.

יוֹזָבָד n. pr. viror. Esr. 28. 33 : 2 Par. 31, 13 etc.

יוֹזָכָר n. pr. viri 2 Reg. 12, 22. Vid. זָבַד.

יוֹחָא n. pr. viror. 1 Par. 8, 16. 11, 45.

יוֹחָנָן n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23 : 1 Par. 13. 4. Vid. etiam יְהוֹחָנָן.

יוֹיָדָע n. pr. viror. Neh. 3, 6. 12. 10 etc.

יוֹיָכִין vid. יְהוֹיָכִין.

יוֹיָקִים n. pr. viri Neh. 12, 10.

יוֹיָרִיב vid. יְהוֹיָרִיב.

יוֹכֶבֶד n. pr. mul. Ex. 6, 20 etc.

יוּכַל vid. יְהוּכַל.

יוֹם m. suff. יוֹמוֹ; dual. יוֹמַיִם, in pausâ יוֹמָיִם; pl. יָמִים (tanquàm à sing. יָם) et termin. chald. יָמִין; cum ה parag. יָמִימָה; constr. יְמֵי. poët. יְמוֹת, cum suff. יָמֶיךָ, יְמֵיכֶם; 1) * ut אוֹר *lux*, sed spec. *lux diurna*, oppos. tenebris nocturnis, seu *pars diei in quâ lucescit;* ità Gen. 1, 5 in priori hemistichio 7, 4, 12. 8, 22 etc.*— Adv. *interdiù* Ps. 88, 2, et cum artic. הַיּוֹם id. Hos. 4, 5. Neh. 4, 16. — 2) *dies naturalis*, spatio 24 horarum respondens, græcè νυχθήμερον, Gen. 1, 5 in posteriori hemistichio, et alibi frequenter, ut edocet contextus. יוֹם יוֹם, כְּיוֹם בְּיוֹם, יוֹם בְּיוֹם, יוֹם וָיוֹם, לְיוֹם בְּיוֹם *quovis die*, *quotidiè*. Metonym. *iter quod uno die confici potest* Deut. 4, 2.—*Dies alicujus* spec. est a) in bonam partem *dies lætus*, *festus alicujus;* hinc *dies regis* i. e. vel natalis, vel inaugurationis ejus Hos. 7, 5, *dies idolorum* i. e. festa eorum 2, 15, *dies Israëlis* i. e. dies quo Israëlitæ in patriam sunt reversuri 1, 11. De die natali Job 3, 1.— b) in malam partem *dies fatalis*, *exitialis* 1 Sam. 26, 10. Eze. 21, 30. Obad. 1, 12. Ps. 37, 13. 137, 7. Job 18, 20; hinc *dies Madian* i. e. dies quo in pugnâ Madianitæ debellati fuêre Jes. 9, 3, *dies Jehovæ* i. e. dies quo Jehova pœnas à malis hominibus sumet Jes. 2, 12. Jer. 46, 10 etc. — 3) *tempus* in formulis seq. et maximè in plur. יָמִים quod vid. mox infrà. — Cum artic. et præp. a) הַיּוֹם *hodiè*, *nunc* Gen. 4, 14. 24, 12 etc., *illo tempore*, *tunc temporis* 1 Sam. 1, 4. 14, 1 : 2 Reg. 4, 8. Job 1, 6. — b) בְּיוֹם seq. infin. (semel præter. Lev. 7, 35) *eo die*, *quo*, *tempore*, *quo*, *quùm* Gen. 2, 4. Ex. 10, 28. Jes, 11, 16 etc. — c) בַּיּוֹם *interdiù* Jer. 36, 30, *statim*, *mox* Prov. 12, 6. Neh. 3, 34, *nuper* Jud. 13, 10. — d) כַּיּוֹם et כְּהַיּוֹם *hoc tempore*, *nunc* Gen. 25, 31, *hodiè* 1 Sam. 9, 13. Neh. 5, 11, *anteà*, *priùs*, ubi agitur de re futurâ 1 Sam. 2, 16 : 1 Reg. 22, 5. כְּהַיּוֹם הַזֶּה *nunc* Esr. 9, 7. Neh. 9, 10, *illo tempore*, *tunc* Gen. 39, 11, set *sicut hoc tempore* Deut. 6, 24. Jer. 44, 22, ubi כְּ pro partic. comparationis usurpatur. — e) מִיּוֹם seq. infin. *ex quo* (*depuis que*) Ex. 10, 6. Deut. 9, 24. —כָּל־הַיּוֹם *omnibus diebus*, *quotidiè* Ps. 42, 4. 44, 23 etc., *totâ die* (*toute la journée*) Jes. 62, 6. Ps. 32, 3 etc., *omni tempore*, *perpetuò* Jes. 65, 5. Ps. 52, 3. Prov. 21, 26.

Dual. יוֹמַיִם *biduum* Ex. 16, 29. 21. 22. Num. 9, 22. מִיֹּמַיִם *post biduum* Hos. 6, 2.

Plur. יָמִים 1) *dies* Gen. 8, 10, 12. Adv. *aliquod tempus*, *aliquamdiù* 40, 4. Dan. 8, 27, pleniùs יָמִים אֲחָדִים Gen. 27, 44. Plures menses, sed non integrum annum per se significat, ut constat ex Num. 9, 22 : 1 Sam. 29, 3. מִיָּמִים *aliquamdiù post* Jud. 11, 4. 14, 8. 15, 1. מִקֵּץ יָמִים id. Gen.

4, 3 : 1 Reg. 17, 7. — 2) *tempus*, seclusâ omninò dierum notione Gen. 47, 8. Ex. 2, 11 : 2 Sam. 21, 1 etc. כָּל־הַיָּמִים *omni tempore*, *perpetuò* Deut, 4, 40. 1 Sam. 1, 28. Jer. 31, 36 etc. Spec. *tempus vitæ, vita, ætas* Gen. 24, 1. 43, 9. Jos. 13, 1 etc. Haud raro יָמִים in accus. pleonast. postponitur vocabulis tempus certum designantibus Gen. 41, 1. Deut. 21, 13. Jer. 28, 3 etc. — 3) temporis significatus ad quiddam *certum temporis spatium*, *annum* videlicet restringitur Lev. 25, 29. זֶבַח הַיָּמִים *sacrificium anniversarium* 1 Sam. 2, 19. מִיָּמִים יָמִימָה, לַיָּמִים *quotannis* Ex. 3, 10. Jud. 17, 10 etc. יָמִים עַל שָׁנָה Jes. 32, 10, pro quo שָׁנָה עַל־שָׁנָה 29, 1, de multis annis, sed 2 Chron. 21, 15 : יָמִים עַל־יָמִים forsan est *per duos annos*, modò saltem horum verborum explanationem contineat formula vers. 19 : לְיָמִים מִיָּמִים *ad annum, post annum*, et præsertim ea quæ proximè sequitur הַקֵּץ לְיָמִים שְׁנַיִם *finis biennii.* — Amos 4, 4 : לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים vel *quovis tertio anno*, vel *quovis tertio die*; posterius acerbè et ironicè intelligendum.—Quoad etymon, nomen primitivum videtur; neque obstat quominus primaria ejus significatio sit in *calore* diurno, ut quidam volunt.—Indè

יוֹמָם 1) pr. subst. *dies totus, integer*, hinc בְּיוֹמָם *totâ die* Neh. 9, 19, צָרֵי יוֹמָם *hostes diurni*, quotidiani Eze. 30, 16. — 2) adv. *interdiù* Ps. 13, 3. יוֹמָם וָלַיְלָה *diu noctuque, perpetuò* Lev. 8, 35. Jos. 1, 8 etc.

יָוָן n. pr. 1) filii Japheti Gen. 10, 2, 4, it. de ejus posteris, ipsorumque sede, i. e. Joniâ et universâ Græciâ dicitur Jes. 66, 19. Eze. 27, 13 etc. — Patronym. יְוָנִי undè בְּנֵי הַיְּוָנִים *filii Græcorum* Joël 4, 6. — 2) forsan urbis Arabiæ felicis Eze. 27, 19.

יָוֵן m. constr. יְוֵן; *lutum* Ps. 40, 3. 69, 3. — Rad. יון

יוֹנָדָב vid. יְהוֹנָדָב.

יוֹנָה f. suff. יוֹנָתִי; pl. יוֹנִים, constr. יוֹנֵי; 1) *columba* Gen. 8, 8 seq. Cant. 1, 5. 2, 14 etc. — Etymon ignotum omninò. Aliud יוֹנָה vid. sub. יָנָה.

יְוָנִי vid. יָוָן.

יוֹנֵק m. et יוֹנֶקֶת f. suff. יוֹנַקְתּוֹ; pl. cum suff. יוֹנְקוֹתָיו; pr. *lactens*, *sugens*, transl. *surculus* recens natus arboris succum trahens Eze. 17, 22. Hos. 14, 7. Job 8, 16 etc.

יוֹנָתָן n. pr. vid. יְהוֹנָתָן.

יוֹסֵף *Josephus* n. pr. 1) patriarchæ, filii Jacobi Gen. 30, 23 etc. Cum autem Ephraïm et Manasses filii Josephi tribuum Israëliticarum auctores facti sunt, יוֹסֵף et יוֹסֵף dicitur a) de duabus his tribubus Jos. 17, 17. 18, 5. Jud. 1, 23, 35, idem est בְּנֵי יוֹסֵף Jos. 14, 4. b) de regno Ephraïm Eze. 37, 16 - 19. Zach. 10, 6. Ps. 78, 67. c) poët. de universo Israëlitarum populo Amos. 5. 6, 15. 6, 6.—2) alior. viror. Esr. 10, 42. Neh. 12, 14 etc.

יוֹסִפְיָה n. pr. viri Esr. 8, 10.

יוֹעֵאלָה n. pr. viri 1 Par. 12, 7.

יוֹעֵד n. pr. viri Neh. 11, 7.

יוֹעֶזֶר n. pr. viri 1 Par. 12, 6.

יוֹעָשׁ n. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

יוֹצָדָק vid. יְהוֹצָדָק.

יוֹצֵר m. 1) *figulus*, vid. in Rad. יָצַר.

— 2) Zach. 11, 13 ut אוֹצָר *thesaurus, ærarium* templi, juxta quosdam, Chald. et Syr. interpretes, secutos, sed plerisque *figulus est.*

יוֹקִים n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

יוֹרָה vid. חָרִיף.

יוֹרֶה m. part. act. Rad. יָרָה; pr. *irrigans*, hinc *pluvia prima* i. e. autumnalis Deut. 11, 14. Jer. 5, 24.

יוֹרַי n. pr. viri 1 Par. 5, 13.

יוֹרָם n. pr. viri 2 Sam. 8, 10, pro quo הֲדוֹרָם 1 Par. 18, 10.

יוּשַׁב חֶסֶד n. pr. viri 1 Par. 3, 20.

יוֹשִׁבְיָה n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

יוֹשָׁה n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

יוֹשַׁוְיָה n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יוֹתָם n. pr. 1) filii Gedeonis Jud. 9, 5, 7. — 2) regis Judæ 2 Reg. 15, 32 seq.

יוֹתֵר et יֹתֵר m. 1) pr. part. act. Rad. יָתַר; *reliquum* 1 Sam. 15, 15, undè *quæstus, emolumentum* Eccl. 6, 8. — 2) adv. *ampliùs, magis* Eccl. 2, 15 etc., *nimis* Eccl. 7, 16, præpos. *præter* Esth. 6, 6, seq. ·שׁ, conjonct. *tereà quòd* Eccl. 12, 9.

יוֹתֶרֶת fem. præcedentis יוֹתֵר; *redundans*, hinc seq. עַל־הַכָּבֵד, הַכָּבֵד, מִן הַכָּבֵד *major lobus hepatis*, quæ pars est hepatis redundans, augmentum ejus. Ex. 29, 13, 22. Lev. 3, 4, 19. LXX λοβὸς τοῦ ἥπατος; vulgò *reticulum hepatis*, i. e. membrana hepar ambiens, sed hujus, utpotè adipe carentis, in sacrificiis vix locus fuit.

יְזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

יִזִּיָּה n. pr. viri Esr. 10, 25.

יָזִיז n. pr. viri 1 Par. 27, 31.

יִזְלִיאָה n. pr. viri 1 Par. 8, 18.

יְזַנְיָה v. יַאֲזַנְיָה.

יִזְרָחִי n. patron. pro אֶזְרָחִי.

יִזְרַחְיָה n. pr. (v. זְרַחְיָה).

יָזַם undè nonnulli deducunt plur. יָזְמוּ Gen. 11, 6; sed vid. זָמַם.

יָזַן undè Puh. part. pl. מְיֻזָּנִים vid. in זוּן.

יֶזַע m. ut זֵעָה *sudor* Eze. 44, 18. — Rad. יזע, conf. cognat. זוּעַ.

יִזְרְעֶאל et יִזְרְעֶאל n. pr. 1) oppid. in tribu Issachar Jos. 19, 18: 1 Reg. 18, 46. 21, 1: 2 Reg. 9, 15. Propè erat vallis magna Jos. 17, 16, Jud. 6, 33. Nom. gent. m. יִזְרְעֵאלִי 1 Reg. 21, 1; fem. יִזְרְעֵאלִית et יִזְרְעֵלִית, 1 Sam, 27, 3. 30, 5. — 2) oppid. in montanis Judæ Jos. 15, 56: 1 Sam. 29, 1. — 3) viror. Hos. 1, 4: 1 Par. 4, 3.

יָחַד; fut. יֵחַד, ut cognat. אָחַד *unitus, adunatus fuit*, seq. אֶת Jes. 14, 20, בְּ Gen. 49, 6.

Pih. imper. יַחֵד *aduna* Ps. 86, 11, — Deriv. יָחִיד et seq.

יַחַד m. 1) *unitio, conjunctio* 1 Par. 2, 17. — 2) ut כֹּל *universitas; omnes* Deut. 33, 5. Job 3, 18. 16, 10 etc. כֹּל יַחַד *omnes omninò, ad unum omnes* Jes. 22, 3. Job 34, 15. Addito לֹא, *nemo* Hos. 11, 7. — 3) Adv. a) *unà, simul, pariter*, sive de loco, sive de tempore, sive de rebus et personis numero pluribus, sive de animis 1 Sam. 11, 11: 2 Sam. 21, 9. Jes. 22, 3. Ps. 2, 2 etc. — b) *solùm* Esr. 4, 3.

יַחְדָּו et יַחְדָּיו; pr. *conjunctiones, adunationes ejus, conjuncti illi, simul illi*, ut כֻּלּוֹ, dein adv. 1) *unà* Gen. 13, 6. Deut. 25, 5 etc. — 2)

uno tempore Ps. 4, 9. — 3) cum כֹּל, *omnes omninò* Ps. 14. 3 : 1 Par. 10, 6.—4) *mutuò, invicem* Deut. 25, 11.

יַחְדּוֹ n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יַחְדִּיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 24.

יֶחְדְּיָהוּ nom. pr. viror. 1 Par. 24, 20 etc.

יַחֲוָאֵל et in Keri יְחִיאֵל n. pr. viri 2 Par. 29, 14.

יַחֲזִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 12, 4 etc.

יַחְזְיָה n. pr. viri Esr. 10, 15.

יְחֶזְקֵאל nom. pr. *Ezechiel* Eze. 1, 3 etc.

יְחִזְקִיָּה vid. חִזְקִיָּה.

יְחִזְקִיָּהוּ n. pr. viri 2 Par. 28, 12.

יַחְזֵרָה n. pr. viri 1 Par. 9, 12.

יְחִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 15, 18 etc.—Patronym. יְחִיאֵלִי, 26, 21, 22.

יָחִיד masc. suff. יְחִידְךָ, in pausâ יְחִידֶךָ; pl. יְחִידִים; fem. יְחִידָה, suff. יְחִידָתִי; 1) *unicus*, spec. *unigenitus* Gen. 22, 2. Jud. 11, 3 etc. — 2) *solitarius*, *derelictus* Ps. 25, 16. 68, 7. — 3) Fem. *unica* i. e. poët. *anima* Ps. 22, 21. 35, 17. — Rad. יָחַד.

יָחִיל m. *exspectans* Thren. 3, 26. — Rad. seq.

יָחַל ut חוּל, quod vid.—Indè

Niph. נוֹחַל; fut. conyers. וַיִּיָּחֶל; *exspectavit* Gen. 8, 12. Eze. 19, 5.

Pih. יִחֵל, pl. יִחֲלוּ et cum Dag. euph. יִחֲלּוּ; part. מְיַחֵל, pl. מְיַחֲלִים; infin. constr. et imper. יַחֵל; fut. יְיַחֵל, cum ה parag. אֲיַחֵלָה, cum נ parag. et in pausâ יְיַחֵלוּן; 1) *sperare fecit* Eze. 13, 6. Ps. 119, 49. — 2) *exspectavit*, *speravit* absol. Job 6, 11 etc., seq. לְ pers. vel rei quam exspectant Job 29, 23. Jes 51, 5 etc. *Exspectare Deum, Jehovam* i. e. ejus auxilium Ps. 31, 25. 69, 4 etc.

Hiph. הוֹחִיל undè 1 pers. הוֹחַלְתִּי; imper. fem. הוֹחִילִי : fut. יוֹחִיל, cum ה parag. אוֹחִילָה, cum ו convers. וַיּוֹחֶל in Keri 1 Sam. 13, 8 ubi Chethib וַיִּיחֶל ex Pih. refert; *exspectavit* 1 Sam. 10, 8. Ps. 42, 6 etc. — Deriv. יָחִיל, תּוֹחֶלֶת.

יַחְלְאֵל n. pr. viri Gen. 46, 14. Patronym. יַחְלְאֵלִי Num. 26, 26.

יָחַם Præt. inus., pro quo utuntur formâ חַם à חָמַם (conf. יָטַב et יָרַע); fut. יֵחַם et יֵחַם, pl. יֵחַמוּ pro יֶחֱמוּ; Gen. 30, 39, et יֵחַמְנָה vers. 38, pro תֵּחַמְנָה (similia vid. in 1 Sam. 6, 12. Dan. 8, 22); ut cognat. חָמַם, *incaluit* Eze. 24, 11, irâ Deut. 19, 6, coitûs libidine, hinc *concepit* de ovibus Gen. 30, 38, 39. Impers. יֵחַם לוֹ, יֵחַם לוֹ *incalescit* 1 Reg. 1, 1. Eccl. 4, 11.

Pih. præt. f. cum suff. יֶחֱמַתְנִי pro יִחֲמַתְנִי ut אֵחֲרוּ pro אֵחֲרוּ; infin. constr. et imper. יַחֵם; inf. cum suff. et נ epenth. יַחְמֶנָּה; *coivit* pecus Gen. 30, 41. 31, 10, hinc *concepit* mulier Ps. 51, 7. — Deriv. חֵמָה pro יֶחֱמָה.

יַחְמוּר m. ut in arab. species *capreæ rufæ* (vid. Rad. חָמַר) cornibus serratis, intùs plenis, forsan *cervus dama* Deut. 14, 5 : 1 Reg. 5, 3.

יַחְמַי n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָחֵף m. *discalceatus* 2 Sam. 15, 30. Jes. 20, 2 etc. — Rad. יחף ut cognat. arab. חפו *nudis pedibus fuit*, et syr. נחף in Aph. *discalceavit*.

יַחְצְאֵל et יַחְצִיאֵל n. pr. viri Gen.

46, 24: 1 Par. 7, 13. Nomin. gent. יַחְצְאֵלִי Num. 26, 46.

יָחַר ut אָחַר, *moratus est*, undè fut. conv. 2 Sam. 20, 5 in Chethib וייחר quod efferendum est וַיִּיחַר; sed Keri habet וַיּוֹחֶר.

יַחַשׂ m. (vox recentioris hebraïsmi) *genus, familia*. סֵפֶר הַיַּחַשׂ *genealogia* Neh. 7, 5.—Indè verbum denom. in Hithp. הִתְיַחֵשׂ; part. pl. מִתְיַחְשִׂים; infin. constr. et imper. הִתְיַחֵשׂ; ἀπογράφεσθαι, *nomen suum in tabulis publicis genealogicis curavit describendum, recensitus est* Neh. 7, 5: 1 Par. 5, 1 etc. Infin. sæpiùs nominascit *recensio* Esr. 8, 1 etc.

יַחַת n. pr. viri 1 Par. 4, 2 etc.

יָטַב; undè fut. יִיטַב et יֵטַב, 2 pers. f. תִּיטְבִי (præt. repeti solet à טוֹב); 1) *bonus fuit* Nah. 3, 8, sed sæpiùs impers. *benè fuit* Gen. 12, 13. Deut. 4, 40 etc. it. *bonum visum est* Ps. 69, 32. *Bonum fuit in oculis alicujus, coram aliquo* i. e. *placuit ei* Gen. 41, 37. Esth. 5, 14. — 2) *hilaris, lætus fuit* Jud. 19, 16. Ruth. 3, 7. Eccl. 7, 3.

Hiph. הֵיטִיב; part. מֵיטִיב et מֵטִיב, pl. מֵיטִיבִים, constr. מֵיטִבֵי et מֵטִבֵי; infin. absol. הֵיטִיב et הֵיטֵב; constr. הֵיטִיב et הֵטִיב, cum suff. הֵיטִיבוֹ; imper. cum ה paragog. הֵיטִיבָה; fut. יֵיטִיב, יֵטִיב, יֵיטֵב et יֵיטִב; 1) *benè, rectè fuit* Deut. 5, 25: 1 Reg. 1, 47 etc. Seq. verbo adverbiascit. Jer. 1, 12: *benè fecisti ad videndum* i. e. *rectè vidisti*; et ità 1 Sam. 16, 17. Jes. 23, 16. Inf. absol. הֵיטֵב *benè, optimè* Deut. 9, 21 etc., *rectè, honestè* Jon. 4, 9. — 2) *benefecit* alicui, seq. לְ vel עִם Gen. 12, 16. Num. 10, 32 etc. — 3) *exhilaravit* Jud. 19, 22. — 4) *aptavit* lucernas Ex. 30, 7, comam, i. e. *composuit* 2 Reg. 9, 30. — 5) intrans. *bonus fuit* Mich. 2, 7, et seq. אֶל pers. *placuit* 1 Sam. 20, 13. —Deriv. מֵיטָב.

יָטְבָתָה n. pr. castramet. Israëlitarum in deserto Num. 33, 33. Deut. 10, 7. Aliud forsan יָטְבָה 2 Reg. 21, 19.

יֻטָּה et יוּטָּה n. pr. oppidi in tribu Judæ Jos. 15, 55 etc.

יְטוּר n. pr. Ismaëlis filius, à quo Ituræi descendunt Gen. 25, 15: 1 Par. 1, 31. 5, 19.

יַיִן m. in pausâ יָיִן constr. יֵין et Cant. 8, 2 יַיִן; suff. יֵינִי; 1) *vinum* Gen. 9, 21. Lev. 10, 9 etc. *Domus vini* Cant. 2, 4 i. e. forsan *domus convivii vini, conclave convivale*, ut pleniùs habetur Esth. 7, 8. Vulgat. *cella vinaria*. — 2) meton. *crapula, ebrietas* Gen. 9, 24: 1 Sam. 1, 14. 25, 37. — Etymon latet; possit esse nomen primitivum.

יַךְ, 1 Sam. 14, 13, menda est pro יַד ut Keri habet.

יָכַח in Kal. inusit.

Niph. part. נוֹכָח *disceptans* Job 23, 7; fut. pl. cum ה parag. נִוָּכְחָה *disceptabimus* Jes. 1, 18. Quoad נֹכַחַת Gen. 20, 16, vid. illud suo loco.

Hiph. הוֹכִיחַ; part. מוֹכִיחַ; plur. מוֹכִיחִים; inf. הוֹכִיחַ, הוֹכֵחַ et הוֹכֵחַ; imper, הוֹכַח; fut. יוֹכִיחַ et יוֹכַח; 1) *declaravit, arguit* aliquid Job 13, 15. 19, 3. — 2) *redarguit* aliquem, *convicit* seq. לְ Prov. 9, 7 etc., abs. Jes. 29, 21. Eze. 3, 2 etc.—3) *castigavit*, vel verbis, *carpsit, reprehendit* Gen. 21, 25. Job 6, 25 etc.

hinc *conviciatus est* 2 Reg. 19, 4. Jes. 37, 4; vel pœnis, i. e. *punivit* Ps. 6, 2. Job 15, 17. Prov. 3, 12 etc.— 4) *judicavit*, ut שָׁפַט Jes. 11, 3, seq. לְ *jus dixit alicui* Jes. 2, 4, sed *adjudicavit, destinavit alicui* Gen. 24, 14, 44. Seq. בֵּין, *arbiter fuit inter* Gen. 31, 37. Job 9, 33.— 5) *redarguere, convincere studuit, disceptavit, altercatus est cum aliquo* seq. accusat. אֶל, לְ, Job 13, 3. 16, 21. 22, 4.

Hoph. הוּכַח *castigatus est* Job 33, 19.

Hithp. fut. in pausâ יִתְוַכָּח *disceptabit cum aliquo* seq. עִם Mich. 6, 2. — Deriv. תּוֹכַחַת, תּוֹכֵחָה.

יְכִילְיָה 2 Par. 26, 3 in Chethib pro יְכָלְיָה q. v.

יָכִין pro quo יָרִיב 1 Par. 4, 24; n. pr. 1) viror. Gen. 46, 19. Nah. 11, 10 etc. Nom. Patron. יָכִינִי Num. 26, 12.—2) columnæ dextræ porticûs templi Jerusalem 1 Reg. 7, 21.

יָכֹל rarò יָכוֹל, f. יָכְלָה, 1 pers. יָכֹלְתִּי, cum suff. יְכָלְתִּיו, pl. יָכְלוּ, in pausâ יָכֹלוּ; infin. absol. יָכוֹל. constr. יְכֹלֶת; fut. (deductum ex formâ Hoph.) יוּכַל, in pausâ יוּכָל, plur. יוּכְלוּ et יָכְלוּ, in pausâ יוּכָלוּ et יָכֻלוּ, cum ה parag. נוּכְלָה. Sed יוֹכְלוּ Eze. 42, 5 vid. in אָכַל.—1) *potuit* (conf. cognat. כּוּל) seq. acc. gerundio, infin. nudo et verbo finito Gen. 13, 6. Ex. 2, 3. Job 42, 2. Esth. 8, 6 etc. Item *licuit* Gen. 43, 32. Num. 9, 6. Deut. 12, 17 etc. Prægn. *ferre potuit* Jes. 1, 13. Ps. 101, 15, pro יָכֹל לָשֵׂאת ut legitur Jer. 44, 22. Prov. 30, 21, *exercere potuit* Hos. 8, 5. — 2) *prævaluit, superavit, pervicit*, absol. Gen. 32, 29: 1 Reg. 20, 22. Hos. 12, 5 etc., it. *prævaluit alicui, pervicit aliquem* seq. לְ pers. Gen. 32, 26. Esth. 6, 13 etc., suffixo verbi Jer. 20, 10. Ps. 13, 5. Metaph. cum לְ rei, *potens factus est rei arduæ* i. e. mente eam comprehendit Ps. 139, 6.

יְכָלְיָה et יְכָלְיָהוּ n. pr. mul. 2 Reg. 15, 2 et 2 Par. 26, 3 in Keri.

יְכָנְיָה vid. יְהוֹיָכִין.

יָלַד 1 pers. יָלַדְתִּי, sed. cum suff. יְלִדְתִּיךָ 2 pers. יְלִדְתָּנוּ; part. יוֹלֵד, cum suff. f. יוֹלַדְתָּהּ; f. יוֹלֵדָה, יֹלֶדֶת et יֹלַדְתְּ; plur. יוֹלְדוֹת; pass. יָלוּד, constr. יְלוּד, pl. יְלוּדִים; infin. absol. יָלוֹד, constr. לֶדֶת, לֵדָה, semel לַת, cum suff. f. לִדְתָּהּ; fut. יֵלֵד et יֵלֶד, pl. in pausâ et cum נ parag. יֵלֵדוּן; 1) *peperit* mulier, vel bestia Gen. 4, 1. 30, 39. Jer. 17, 11. Passim absol. ponitur pro *liberos peperit* Gen. 6, 4 etc. Part. f. יוֹלֶדֶת *genitrix* poët. pro *matre* Prov. 17, 25. Cant. 6, 9. Metaph. *peperit fraudem, nequitiam* etc. Ps. 7, 15. Job 15, 35 etc. — 2) *genuit* pater Gen. 4, 18. 10, 8, 13. De Deo, *creavit*, Deut. 32, 18. Jer. 2, 27. Quoad Ps. 2, 7. יְלִדְתִּיךָ *genui te*, nonnisi proprio sensu de Deo Patre Filium suum, Verbum scilicet divinum, ab æterno generante, accipi potest; atque ne pili quidem faciendæ sunt rationes quibus nonnulli de rege constituendo verbum hebr. interpretantur. Not. in Deut. 32, 18 et in Jer. 2, 27 agi de verâ *creatione, formatione*, ac proindè locis istis explanationem nostram Ps. 2, 7, nullo modo

infirmari. Haud serió fortasse Gesenius opponit hæc divi Pauli verba 1 Cor. 4, 15 : *Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.*

Niph. נוֹלַד, plur. נוֹלְדוּ (forma mixta ex Niph. et Puh.); part. נוֹלָד, et cum Makkeph נוֹלַד־; pl. נוֹלָדִים; inf. הִוָּלֵד et הִוָּלֶד, cum suff. הִוָּלְדוֹ; fut. יִוָּלֵד; *natus, gnatus est* Gen. 4, 18 : 1 Par. 3. 5 etc. Impers. seu omisso, ut in Kal filii, liberi nomine Gen. 17, 17.

Pih. יִלֵּד *parturientem adjuvit, obstetricavit;* undè infin. cum suffix. יַלֶּדְכֶן *obstetricare vestrum* Ex. 1, 16; part. fem. מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת *obstetrix, obstetrices* Gen. 35, 17. Ex. 1, 15 etc.

Puh. יֻלַּד et יוּלַּד, plur. in pausâ יֻלָּדוּ; 1) *natus est* Gen. 4, 26. Jud. 18, 29 etc. Impers. Gen. 10, 21. — 2) *creatus, productus est*, de montibus Ps. 90, 2,

Hiph. הוֹלִיד, part. מוֹלִיד, plur. מוֹלִידִים; inf. absol. הוֹלֵיד, constr. et imper. הוֹלִיד; fut. יוֹלִיד, conv. וַיּוֹלֶד: 1) *parere fecit* Jes. 66, 9, *fœcundavit* 1 Par. 2, 18. 8, 8, metaph. de pluviâ Jes. 55, 10. — 2) *genuit* pater Gen. 5, 4 etc., metaph. Jes. 59, 4. — 3) *creavit, produxit* Job 38, 28.

Hoph. inf. הֻלֶּדֶת et הוּלֶּדֶת *nasci fieri, nativitas* Gen. 40, 20. Eze. 16, 4, 5.

Hithp. fut. plur. יִתְיַלְדוּ *natos se, natales suos, profitebuntur, in tatabulis genealogicis nomina sua inscribenda curabunt* Num. 1, 18. —

Deriv. יָלָד, וָלָד, וָלָד, יָלִיד, מוֹלֶדֶת, תוֹלֶדֶת et seq.

יֶלֶד m. pl. יְלָדִים, constr. יַלְדֵי et יִלְדֵי Jes. 57, 4; cum suff. יְלָדָיו et יְלָדָו; 1) *natus, filius.* Indè *filii peregrinorum* i. e. peregrini Jes. 2, 6, *filii sceleris* i. e. scelesti 57, 4. Plur. יְלָדִים *liberi utriusque sexûs* 1 Sam. 1, 2. Esr. 10, 1, etiam *pulli* bestiarum Jes. 11, 7. Job 38, 41. — 2) *puer* vel recens natus Gen. 21, 8. Ex. 1, 17 etc., vel adultior, *adolescens* Gen. 4, 23: 1 Reg. 12, 8. Eccl. 4, 13.

יַלְדָּה f. plur. יְלָדוֹת; *puella* Gen. 34, 4, Joël 4, 3. Zach. 8, 45.

יַלְדוּת f. cum suff. in pausâ יַלְדוּתֶךָ et יַלְדֻתְךָ; 1) *nativitas* Ps. 110, 3, ubi forsan totius commatis sensus est : *antè auroram ab utero* (meo) *ad te* (defluxit) *ros nativitatis tuæ* i. e. ros ille qui te procreavit ab utero meo defluxit etiam antè roris ortum ; nisi cum LXX. Vulgat. Syr. et multis codic. יְלִדְתִּיךָ *genui te*, legas.—2) *adolescentia* Eccl. 11, 9, 10.

יִלּוֹד m. pl. יִלֹּדִים; adj. *natus* Ex. 1, 22. Jos. 5, 5. : 2 Sam. 5, 14.

יָלוֹן n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

יָלִיד m. constr. יְלִיד, pl. constr. יְלִידֵי; 1) adj. יְלִיד בַּיִת *natus in domo, verna* Gen. 17, 12. Lev. 22, 11 etc. — 2) subst. *filius* Gen. 14, 14. Num. 13, 22 etc.

יָלַךְ Præter. inusit. pariter atque inf. abs. et part., pro quibus utuntur formis à verbo הָלַךְ deductis, infin. constr. לֶכֶת, suff. לֶכְתְּךָ; imper. לֵךְ, cum ה parag. לְכָה et לֵךְ, f. לְכִי; in pausâ לֵכִי, pl. m. לְכוּ, f. לֵכְנָה

et לֵכְן; fut. אֵלֵךְ, in pausâ cum ו convers. וָאֵלֵךְ, cum ה parag. אֵלְכָה, et cum י אֵילְכָה, in pausâ אֵלֵכָה, plur. תֵּלְכוּ, in pausâ תֵּלֵכוּ, cum נ paragog. תֵּלְכוּן, et simul in pausâ תֵּלֵכוּן; signif. ut הָלַךְ, 1) *ivit, incessit, profectus est;* hinc a) seq. אַחַר, אַחֲרֵי, *secutus est* Gen. 37, 17. Ruth. 3, 18 etc. — b) seq. עִם, אֶת, לְנֶגֶד, עַל *comitatus est* Num. 22, 35. Jer. 3, 18 etc. — c) לְפָנִים *præcessit*, protegendi causâ, *duxit* Gen. 33, 12. Ex. 23, 23. 32, 1. — 2) Trop. *vixit, morem gessit* Ex. 16, 4: 1 Reg. 16, 19. — 3) *decessit, obiit, periit* Job 7, 9. 27, 21: 2 Par. 21, 20 etc. — 4) *fluxit, effusus est,* de aquâ Jos. 4, 18 etc. Dicitur etiam de animalibus et rebus, quæ quocumque modo moventur, ut de navi, curru, fu gure, sono, famâ, terminis agrorum, morte et gladio grassantibus etc.—5) *processit, progressus est* in aliquâ re, *incrementa cepit* Gen. 26, 13 et 1 Par. 11, 9: *Procedebat, procedendo et crescendo* i. e. crescebat in dies, Jer. 5, 23: *Recesserunt et procedebant* i. e. magis magisque reccdebant.

Hiph. הוֹלִיךְ; part. מוֹלִיךְ, fem. מוֹלִיכָה, pl. מוֹלִיכוֹת, infin. הוֹלִיךְ, cum suff. הוֹלִיכוֹ; imper. הוֹלֵךְ et הֵילִיךְ undè fem. הֵילִיכִי, plur. m. הֹלִיכוּ; fut. יוֹלִיךְ et apocop. יוֹלֵךְ; 1) pr. *ire fecit, duxit* Deut. 8, 2. Jes. 42, 16 etc., it. *abduxit, abstulit* Ex. 2, 9: 2 Sam. 13, 13 etc. — 2) *perire fecit, perdidit* Ps. 125, 5.— 3) *fluere, diffluere fecit* aquam Ex. 14, 21. Eze. 32, 14.

יָלַל verb. onomatopoët. *ejulavit, ululavit.* —Indè Hiph. הֵילִיל; imper. הֵילֵל, f. הֵילִילִי; fut. יְיֵלִיל, cum ה parag. אֵילִילָה, pl. יְיֵלִילוּ et יְהֵילִילוּ Jes. 52, 5; *ejulavit, lamentatus est* Jes. 13, 6. Jer. 25, 34. Hos. 7, 14 etc. — Quoad Jes. 52, 5: מֹשְׁלָיו יְהֵילִילוּ quidam vertunt: *Dominatores ejus* i. e. victores *lætam et superbientem vocem attollunt.* Sic enim græc. ὀλολύζειν de læto clamore usurpatur; lat. *ululare* de quovis incondito et gravi clamore etiam triumphantium (Lucan. *Pharsal.* 6, 261). Insuper hebr. רָנַן, הֵרִיעַ, מִזְרַח. Tandem orationis series jubet מֹשְׁלָיו de hostibus, non autem de præfectis judæis intelligi; quo concesso, omninò præstat læti clamoris significatio. — De formâ הוֹלִילוּ, vid. Puh. verbi הָלַל. Deriv. תּוֹלָל et duo seq.

יְלֵל m. *ululatus* Deut. 32, 10.

יְלָלָה f. constr. יִלְלַת; suff. f. יִלְלָתָהּ; *ejulatus* Jes. 15, 8. Jer. 25, 36. Zach. 11, 3.

יָלַע ut cognat. לָעָה *temerè prolocutus est* aliquid. Prov. 20, 25: *Laqueus* i. e. periculosum *est homini*, cùm temerè proloquitur sanctum i. e. cùm temerè Deo vovet aliquid. Conf. arab. לעי (lagha) *temerè jusjurandum dedit.*

יַלֶּפֶת f. *scabies, impetigo* Lev. 21, 20. 22, 22. — Rad. ילף forsan ut in arab ולף *firmiter adhæsit.*

יֶלֶק m. *locustæ* species alata et pilosa, vulgò *bruchus* Jer. 51, 27. Nah. 3, 16 etc. — Rad. ילק ut לָקַק *lambit, lambendo depavit.*

יַלְקוּט m. *pera*, à colligendo dicta 1 Sam. 17, 40. — Rad. לָקַט

יָם m. constr. יַם־, sed יָם Gen. 14, 3. Ex. 23, 31; cum ה parag. יָמָּה; cum suff. f. יַמָּהּ; pl. יַמִּים; 1) *mare*. Dicitur tum de oceano ejusque partibus, tum de lacubus mediterraneis ut Job 14, 11 etc. Sic *mare Kinnereth* i. e. lacus Tiberiadis seu Galilææ; *mare salis* i. e. mortuum, aliàs dictum *orientale*; *mare planitiei* i. e. quod perluit Jordanes; *mare. Souph* seu algosum, Sinus Arabicus; *mare Ægypti*; *mare magnum, posterius* i. e. occidentale; tandem *mare Philistæorum*, dicuntur pro *mari mediterraneo*. — Cum artic. הַיָּם est pro contextu mare mediterraneum Jos. 15, 47, Galilæum Jes. 8, 23, rubrum, 10, 26, mortuum 16, 8. — *Divitiæ maris* sunt opes populorum maritimorum itineribus maritimis partæ, Deut. 33, 19. Jes. 60, 51. — Impropriè et hyperbolicè *mare* vocatur lavacrum æneum magnum templi Hierosolym. 1 Reg. 7, 23 : 1 Par. 18, 8 etc. — 2) poët. *flumen magnum*, ut Nilus Jes. 19, 5. Nah. 3, 8, Euphrates Jes. 27, 1. Jer. 51, 36; in plur. brachia Nili Eze. 32, 2. — 3) *plaga occidentalis*, quia mare mediterraneum situm est ad occidentem Palestinæ Deut. 33, 23, hinc רוּחַ יָם *ventus occidentalis* Ex. 10, 19, פְּאַת־יָם *latus occidentale* 27, 13. 38, 12. יָמָּה *occidentem versus* Gen. 28, 14. Ex. 26, 22, sed *ad mare* Ex. 10, 19, licet pro eo frequentius הַיָּמָּה ponatur; מִיָּם *ab occidente* Gen. 12, 8; מִיָּם לְ *ab occasu* loci Jos. 8, 9, 12, 13. — Rad. quoad formam ימם.

יְמוּאֵל n. pr. viri Gen. 46, 10.

יָמוֹת et יָמִים, vid. יוֹם,

יֵמִים m. pl. forsan *thermæ* Gen. 36, 24. Vulgò tamen *mulos*, quidam *gigantes* intelligunt, Vulgat. *aquas calidas*. Not. inventionem *thermarum* et *aquarum salubrium* rem omninò memoratu dignam esse, et ut plurimùm in locis desertis per animalia fieri. — Rad. ימה.

יְמִימָה n. pr. mul. Job 42, 14.

יָמִין c. constr. יְמִין; suff. יְמִינִי; 1) *latus dextrum* Ex. 29, 22 : 1 Sam. 11, 2 etc. It. *manus dextra* ut יַד יְמִין Gen. 48, 8. Ex. 15, 6. Ps. 21, 9 etc. Ps. 80, 18: *vir dexteræ tuæ* i. e. quem dextrâ tuâ ducis, vel tibi eligisti. Ps. 73, 23: *apprehendisti dexteram meam* i. e. juvisti, sustentavisti me. יְמִין seq. genitivo, et præcedent. אֶל, עַל, לְ, מִן est *à dextrâ* alicujus personæ vel rei; יָמִין accus. adverb. et יְמִין seq. genit. id. Job 23, 9: 2 Sam. 24, 5; לַיָּמִין post verba motûs *ad dextram* Neh. 12, 32, it. לִימִין פ״ *ad dextram alicujus* Ps. 110, 11; יָמִין, הַיָּמִין Num. 20, 17. 22, 26: 1 Sam. 6, 12. Gen. 13, 9 etc., it. אֶל הַיָּמִין, עַל הַיָּמִין Eze. 1, 10. Jes. 9, 19 etc. est *dexteram versus*. — *A dextrâ alicujus stare* i. e. adjuvare aliquem Ps. 16, 8. 109, 31 etc. *à dextrâ regis sedere* i. e. honore maximo affici 1 Reg. 2. 19. Ps. 45, 10 etc. — 2) *plaga australis, auster* 1 Sam. 23, 19, 24: 2 Sam. 24, 5. Ps. 89, 13. — 3) n. pr viror. Gen. 46, 10 etc. — Rad. quoad formam יָמַן. Indè

יְמִינִי n. patron. Num. 46, 12.

יְמִינִי masc. 1) ut יְמָנִי quod Keri refert *dexter*, Eze. 4, 6 : 2 Par. 3,

17.—2) nom. gent. de quo vid. בִּנְיָמִין page 101.

יִמְלָא et יִמְלָה n. pr. loci 1 Reg. 22, 8, 9.

יַמְלֵךְ n. pr. viri 1 Par. 4, 34.

יָמַן in Kal inusit.

Hiph. הֵימִין, undè partic. plur. מַיְמִינִים; inf. הֵמִין; imp. f. הֵימִינִי; fut. cum ה paragog. אֵימִינָה, plur. תַּאֲמִינוּ; 1) *ad dextram flexit, dextram petiit* Gen. 13, 9. Jes. 30, 21. Eze. 21, 21. — 2) *dextra usus est* 1 Chron. 12, 2.—Deriv. quoad formam vel quoad sensum יָמִין, יְמִינִי, יְמָנִי, תֵּימָן.

יִמְנָה n. pr. viror. Gen. 46, 17 etc.

יְמָנִי m. f. יְמָנִית *dexter, dextra* Ex. 29, 20. Lev. 8, 23.—Rad. יָמַן.

יִמְנָע n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

יָמַר forsan ut מוּר, hinc

Hiph. הֵימִיר *mutavit, permutavit* Jer. 2, 11.

Hithp. הִתְיַמֵּר undè fut. plur. in pausâ בִּכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ *in eorum splendorem substituemini* Jes. 61, 6. Permulti post Vulgat. Chald. et Syr. *superbietis, gloriabimini*, quasi idem sit quod הִתְאַמְּרוּ.

יִמְרָה n. pr. viri 1 Chron. 7, 36.

יָמַשׁ ut מָשַׁשׁ, undè Hiph. הֵימִשֵׁנִי *fac me palpare* Jud. 16, 26 in Chethib.

יָנָה; part. יוֹנֶה, pl. יוֹנִים, fem. יוֹנָה; fut. 1 pers. pl. נִינֶה undè cum suff. נִינָם; *oppressit* Soph. 3, 1, hinc *perdidit, delevit* Ps. 74, 8. De gladio Jer. 46, 16. 50, 16, et omisso חֶרֶב *gladio* 25, 38 ubi sensus est: *ira opprimentis gladii*. De יוֹנָה, vid. etiam hoc vocab. suo loco.

Hiph. הוֹנָה; part. pl. cum suff. f. מוֹנַיִךְ; infin. cum suff. הוֹנוֹתָם; fut. יוֹנֶה, cum suff. et נ epent. תוֹנֶנּוּ; 1) *oppressit, vexavit* Ex. 22, 20. Jes. 49, 26 etc. Seq. מִן prægn. *oppressi ejiciendo ex* Eze. 46. 18. — 2) *decepit, fraudavit* vendendo emendoque Lev. 25, 14, 17.

יָנוֹחַ, cum ה locali יָנוֹחָה, n. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 6: 2 Reg. 15, 29.

יָנוּם n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 53 in Chethib, ubi Keri יָנוּם.

יָנַח radix, ut videtur, fictitia, undè tamen vulgò deducunt Hiph. הִנִּיחַ, Hoph. הֻנַּח, מֻנָּח, de quibus formis vide rad. נוּחַ.

יְנִיקָה undè f. plur. יְנִיקוֹת *surculi* Eze. 17, 4. Conf. יוֹנֶקֶת.—Rad. seq.

יָנַק; fut. יִינַק, 2 pers. f. in pausâ תִּינָקִי; pl. in pausâ יִינָקוּ; *suxit* pr. ubera matris Joël 2, 16. Cant. 8, 1, sed alias res, ut virus Job 20, 16. Metaph. *potitus, ditatus est* Deut. 33, 19. Jes. 66, 11, 12, 16. Part. יוֹנֵק, f. יוֹנֶקֶת; *lactens, surculus*, vid. sub vocab. יוֹנֵק.

Hiph. הֵינִיק; part. fem. מֵינִיקָה, מֵינֶקֶת et מֵנֶקֶת; cum suff. מֵינִקְתּוֹ; pl. מֵנִיקוֹת, cum suff. f. מֵינִיקוֹתַיִךְ; infin. הֵינִיק; imper. f. הֵינִיקִי, cum suff. הֵינִקֵהוּ; fut. apoc. תֵּינֵק, cum ו conv. וַתֵּינֶק, et cum suff. וַתְּנִיקֵהוּ; 1) *sugendum dedit, lactavit* mater Gen. 32, 16: 1 Sam. 1, 23 etc. Part. subst. *nutrix* 2 Reg. 11, 2. Jes. 49, 24. — 2) Metaph. *gustandum, comedendum dedit* aliquid dulce Deut. 32, 13. — Deriv. יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת, יְנִיקָה.

יַנְשׁוּף et יַנְשׁוֹף Jes. 34, 11, avis impura, inter ruinas degens, *ibis* juxta LXX et Vulgat., *noctua*, *ulula* secundùm Chald. Syr. et Bochart; sed forsan, ut Gesenius suspicatur, *ardeæ* vel *gruis* species, quæ vocem edit cornu *inflato* similem, qualis est *ardea stellaris*, *ardea Agami*, *grus vulgaris* Lev. 11, 17. Deut. 14, 16. — Rad. נָשַׁף *flavit.*

יָסַד; part. act. יֹסֵד; inf. constr. יְסֹד undè cum præfixo ל, לִיסוֹד, et cum Daguesch euphon. לְיַסֵּד; cum suff. יָסְדִי; 1) *fundavit*, *fundamenta jecit* ædificii Jes. 54, 11. Esr. 3. 12; it. *struxit* acervum 2 Par. 31, 7; sæpiùs de Deo cœlum terramve fundante Amos 9, 6. Ps. 24, 2. Job 38, 4 etc. — 2) Metaph. *statuit*, *constituit* Hab. 1, 12. Ps. 119, 152, seq. dat. pers. et acc. rei, *assignavit* aliquid alicui Jes. 25, 23. Ps. 104, 8.

Niph. נוֹסַד; infin. הִוָּסֵד, undè cum suff. fem. הִוָּסְדָהּ; fut. יִוָּסֵד; 1) *fundatus est* de regno Ex. 9, 18. Jes. 44, 28. —2) pr. forsan *fulcivit se*, *innixus est* cubito, ut solent Orientales in lectulo vel pulvinari recumbentes, maximè ad deliberandum, hinc *consilia ceperunt inter se* Ps. 2, 2. 31, 14.

Pih. יִסַּד, cum suff. f. יִסְּדָהּ; infin. יַסֵּד; fut. cum suff. f. et נ epenth. יְיַסְּדֶנָּה; 1) *fundavit* ædificium Jos. 6, 26. Jes. 15, 5 etc., translatè gloriam Ps. 8, 3. — 2) *constituit*, *decrevit* seq. accus. 1 Par. 9, 22, seq. עַל Esth. 1, 8.

Puh. יֻסַּד; part. מְיֻסָּד, pl. מְיֻסָּדִים; *fundatus est* 1 Reg. 6, 37. 7, 10.

Hoph. infin. הוּסַד *fundatio* Esr. 3, 11: 2 Chron. 3, 3. Part. cum Daguesch euphon. מוּסָּד *fundatus*, undè: מוּסָד מוּסָּד *fundatio fundata* i. e. firmissima Jes. 28, 16. Similem locut. vid. in Ex. 12, 9. Ps. 64, 7. — Deriv. מַסַּד, מוּסָדָה, מוּסָד, מוֹסָד, יְסוּד, et seq.

יְסֻד m. pr. *fundatio*, metaph. *principium* Esr. 7, 9.

יְסוֹד m. suff. יְסוֹדוֹ; pl. cum suff. f. יְסֹדֶיהָ, pl. f. יְסֹדוֹת undè cum suff. f. יְסֹדֹתֶיהָ; *fundamentum*, *basis* ædium, altaris Ex. 29, 12. Lev. 4, 7. Hab. 3, 13 etc. Metaph. de principibus Eze. 30, 2.

יְסוּדָה f. undè cum suff. יְסוּדָתוֹ *fundatio ejus* Ps. 87, 1.

יִסּוֹר m. subst. verbale à rad. יָסַר, ut גִּבּוֹר à גָּבַר; *castigator*, *criticus* Job 40, 2 ubi sensus est forsan: *num contendendo* scil. contendet *cum Omnipotente castigator?* Vulgat. (39, 32): *Numquid qui contendit cum Deo tàm facilè conquiescit?* Quasi רֹב *litigando* esset nomen *litigator*, et pro יִסּוֹר textus verbum יָסוּר *recedit* à lite, referret; sed רֹב infin. abs. pro verbo finito usurpari vix dubium facit Jud. 11, 25.

יָסוּר m. verbale fut. à rad. סוּר, ut יָרִיב à רִיב; indè plur. cum suff. יְסוּרַי *recedentes à me* Jer. 17, 13 in Chethib, pro יְסוּרִים מִמֶּנִּי, ut קָמַי pro קָמִים עָלַי.

יָסַךְ ut cognat. נָסַךְ; indè fut. יִיסָךְ* *effundet* Ex. 30, 32, scil. אָדָם *homo* immediatè præcedens; velutì Gen. 1, 28: *ad imaginem Dei creavit* scil. Deus *illum*. Aliis est intrans. *effun-*

detur, sed minùs probab. Quocircà legere יוֹסֵף, haud necesse videtur. *

יִסְכָּה n. pr. mul. Gen. 11, 29.

יִסְמַכְיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 31, 13.

יָסַף; part. act. יוֹסִיף pro יוֹסֵף, ut תּוֹמִיךְ; pl. יֹסְפִים; 1) *addidit, continuavit* absol. Num. 11, 25, Deut. 5, 19, seq. acc. rei *auxit* aliquid Eccl. 1, 18, *addidit* Deut. 19, 9, seq. לְ Jes. 26, 15, et עַל pers. Lev. 26, 21; et ità ferè Jes. 38, 5; sed 2 Par. 9, 6: *addidisti super famam* i. e. superavisti famam. — 2) Cum alio verbo, maximè infin. in unam sententiam coalescens, vel *continuationem*, vel *iterationem*, vel *incrementum* exprimit, et verti potest, pro variis locis, per *ampliùs, iterùm, ulteriùs, adhuc magis* etc. Gen. 38, 26. Num. 32, 15. Jud. 8, 28 etc.

Niph. נוֹסַף; part. נוֹסָף, plur. f. נוֹסָפוֹת; 1) *additus est*, seq. עַל Num. 36, 3, 4, reflex. *adjunxit se* Ex. 1, 10. — 2) *auctus est, crevit* Jes. 15, 9. Prov. 11, 24.

Hiph. הוֹסִיף; part. pl. מוֹסִיפִים; infin. הוֹסִיף; fut. יוֹסִיף, vel. יֹסֵף, apoc. יוֹסֵף, cum ו conv. וַיּוֹסֶף et וָאֹסֵף, 2 pers. in pausâ תּוֹסַף, retracto tono תּוֹסֶף, pl. cum נ parag. תֹּסִפוּן, et תֹּאסִפוּן. Sed imper. סְפוּ et infin. סְפוֹת vid. sub rad. סָפָה; 1) *addidit*. Seq. accus. rei additæ et עַל vel אֶל ejus cui additur Lev. 5, 16: 2 Sam. 24, 3. Passim omittitur accus. rei addendæ; sed tunc subintellige *aliquid* Deut. 13, 1. Prov. 30, 6. Eccl. 3, 14. — 2) *addidit* aliquid *ad*, *auxit* aliquid (conf. gall. *ajouter à*), seq. עַל Ps. 71, 14. Esr. 10, 10, אֶל Eze. 23, 14, et accus. Lev. 19, 25. Job 42, 10, etc. Interdùm *auxit alicui* aliquid valet *largiùs dedit* Ps. 120, 3. Eze. 5, 16, sed *superavit* 1 Reg. 10, 7. — 3) seq. alio verbo vel infin. vel finito verti potest per *iterùm*, *rursùs* Gen. 4, 2. Ex. 10, 28 etc., *posteà*, *ampliùs* Gen. 4, 12. Jes. 47, 1 etc., *magis*, *vehementiùs* Gen. 37, 5: 2 Sam. 3, 34 etc. — Haud raró actio, quæ vel iteranda vel continuanda est, omittitur, sed facilè suppleri potest. Job 20, 9: *spectavit eum oculus, sed non addet*, supple *ad spectandum* i. e. non ampliùs spectabit. Job 34, 32: si *iniquitatem commisi, non continuabo* scil. *in commitendo iniquitatem*. 38, 11. 40, 5, 32. Ex. 11, 6: *sicut ille non fuit*, neque *sicut ille perget* scil. *esse* i. e. neque in posterum futurus est.

יָסַר; part. act. יֹסֵר, pass. יָסוּר, undè plur. cum suff. יְסוּרַי Jer. 17, 13 in Chethib, ubi Keri habet וְסוּרַי à סוּר; fut. יִסֹּר undè cum suff. יִסְּרֵנִי et 1 pers. אֶסֳּרֵם; pr. *castigavit* generatim; hinc 1) *castigavit* verberibus, plagis, calamitatibus, *punivit* Hos. 10, 10. Ps. 94, 18. — 2) *castigavit*, monendo, *monuit*, *hortatus est* Prov. 9, 7. seq. מִן *dehortatus est* ab aliquâ re Jes. 8, 11.

Niph. נוֹסַר, undè imper. f. הִוָּסְרִי; fut. יִוָּסֵר, pl. forma mixta ex Niph. et Hithp. נִוַּסְּרוּ Eze. 23, 48; *castigatus, admonitus est, disciplinam admisit* Jer. 6, 8. Ps. 2, 10. Prov. 29, 19.

Pih. יִסַּר; part. cum suff. et נ epenth. מְיַסְּרֶךָּ; inf. absol. יַסֵּר, cum

ה parag. יַסְּרָה, cum suff. et epenth. יַסְּרֶנְךָ; imper. יַסֵּר; fut. וַיְסַר; 1) *castigavit*, plagis, calamitatibus Lev. 26, 18. Deut. 22, 18. Jer. 2, 19. Ps. 6, 2 etc.—2) *monuit, hortatus est* Deut. 21, 18. Ps. 94, 12, it. *erudivit, instituit*, seq. acc. pers. et לְ rei Jes. 28, 26, seq. dupl. acc. Prov. 31, 1.

Hiph. fut. cum suff. אַיְסִירֵם, *castigabo eos* Hos. 7, 12.—Deriv. יִסּוּר, מוּסָר, מוֹסֵר. Sed מוֹסֵר (pro מַאְסֵר) undè plur. מוֹסֵרִים pertinet ad rad. אָסַר.

יָע m. undè pl. יָעִים, suff. יָעָיו, *palæ* quibus cinis removebatur ab altari Ex. 27, 3. Num. 4, 14 etc. — Rad. יָעָה.

יַעְבֵּץ n. pr. 1) viri 1 Par. 4, 9. —2) oppidi tribûs Judæ 1 Par. 2, 55.

יָעַד: fut. יִיעַד, undè cum suff. et נ epenth. יִיעָדֶנָּה; 1) *indicavit, constituit, assignavit*, maximè locum conveniendi Jer. 47, 7, et 2 Sam. 20, 5, quamquàm vulgò de tempore intelligunt Mich. 6, 9: שִׁמְעוּ מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ *audite virgam* i. e. *pœnam et quis eam constituerit*. — 2) *destinavit* spec. uxorem Ex. 21, 9, hinc *desponsavit* vers. 8.

Niph. נוֹעַד; part. plur. נוֹעָדִים; fut. יִוָּעֵד, pl. cum ה parag. נִוָּעֲדָה; *congregatus est, convenit* maximè ad deliberandum Ps. 48, 5. Neh. 6, 2 etc., seq. אֶל pers. Num. 10, 4, alibi לְ *cum* aliquo Ex. 25, 22 etc. seq. עַל *contra* aliquem Num. 14, 35 etc.

Hiph. הוֹעִיד, undè fut. cum suff. יוֹעִידֵנִי, et cum נ epenthet. יְעִידֶנִּי; *convenire fecit, jussit* aliquem, spec. ad judicium, *citavit* eum Jer. 49, 19. 50, 44. Job 9, 19.

Hoph. part. מוּעָדִים, *congregati* i. e. constituti, positi simul unàque Jer. 24, 1; f. מֻעָדוֹת *congregatæ* facies i. e. conversæ simul Eze. 21, 21. — Deriv. עֵדָה, מוֹעֵד, מוֹעָד, מוּעָדָה.

יֶעְדּוֹ n. pr. 2 Par. 9, 29 in Keri, ubi Chethib יעדי; n. pr. viri, alibi עִדּוֹ.

יָעָה *removit, abstulit* Jes. 28, 17.—Deriv. יָע.

יְעוּאֵל et יְעִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 5, 7. 9, 3, 35 etc.

יְעוּץ n. pr. viri 1 Par. 8, 10.

יְעוֹרִים masc. pl. *silvæ* Eze. 34, 25 in Chethib, ut in Keri יְעָרִים.

יְעוּשׁ et יְעִישׁ n. pr. viror. Gen. 36, 5, 14, 18: 2 Par. 11, 19 etc.

יָעַז forsan ut cognat. עָזַז. Indè Niph. part. נוֹעָז *obfirmatus, impudens* de populo Jes. 33, 19.

יַעֲזִיאֵל et עֲזִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 15, 18, 20.

יַעֲזִיָּה n. pr. viri 1 Par. 24, 26.

יַעְזֵר, יַעְזֵיר et יַעֲזֵיר n. pr. oppidi in tribu Gad Num. 21, 32. Jer. 48, 32 etc.

יָעַט ut cognat. עָטָה *amicivit* Jes. 61, 10.

יְעִיאֵל vid. יְעוּאֵל.

יָעִיר vel יָעוּר n. pr. 1 Par. 20, 5. In loco parall. 2 Sam. 21, 19 legitur יַעְרֵי אֹרְגִים, sed forsan errore scribarum.

יַעְכָּן n. pr. viri 1 Par. 5. 13.

יָעַל; 1) forsan ut arab ועל et hebr. vicin. עָלָה *ascendit in altum*. — 2) *utilis fuit*. Indè

Hiph. הוֹעִיל; part. מוֹעִיל; infin. הוֹעִיל, fut. יוֹעִיל et יֹעִיל; 1) *juvit, profuit,* absol. Jer. 2, 8. Prov. 10, 2. 11, 4, seq. ל pers. vel rei Jes. 30, 5. Jer. 23, 32. Job 30, 13, et seq. suffixo Jes. 57, 12. — 2) intrans. *profecit* Jes. 47, 12. Jer. 12, 13. Job 15, 3 etc. — Deriv. seq.

יָעֵל m. pl. יְעֵלִים, constr. יַעֲלֵי; 1) *ibex* 1 Sam. 24, 3. Ps. 104, 18. Job 39, 1. — 2) n. pr. person. Jud. 4, 17. 5, 6 etc.

יַעֲלָה f. undè constr. יַעֲלַת; *ibex femina* Prov. 5, 19.

יַעְלָם n. pr. viri Gen. 36, 5.

יַעַן (pro יַעֲנָה) * pr. subst. *clamor* (à rad. עָנָה *clamorem edidit, sustulit vocem*). Jes. 37, 29: *clamor tumultuationis tuæ ad me, et insolentia tua ascendit in aures meas.* Sed sæpiùs est pro בְּיַעַן *propter clamorem,* quod passim occurrit. Eze. 13, 10 (ubi emphaticè geminatur): *propter clamorem et clamorem* (יַעַן וּבְיַעַן) i. e. clamorem repetitum *quo errare fecerunt populum meum dicendo: pax, cum non sit pax, etc.* Et 36, 2: *propter clamorem quo dixit inimicus contra vos: evax!* Sed quemadmodum ex דָּבָר *verbum* (à rad. דָּבַר *locutus est*) fit בִּדְבַר pr. *propter verbum,* dein simpliciter *causâ, propter,* ità, etsi *clamoris* notionem multis in locis vox יַעַן servare possit, commodiùs tamen vertitur 1) *ob, propter* seq. nomine vel infin. Jes. 37, 29. Eze. 5, 9. Hagg. 1, 9. — 2) *quia, eo quòd* seq. verbo finito Num. 20, 12 etc., pleniùs יַעַן אֲשֶׁר Gen. 22, 16 etc., et יַעַן כִּי Num. 11, 20. Jes. 7, 5; utrumque seq. præter.; nam. יַעַן אֲשֶׁר, seq. fut. valet *ut* Eze. 12, 12. Emphaticè geminatur sine copulâ ו Lev. 26, 43. Eze. 13, 10. — Vulgò hodierni interpr. vim primariam יַעַן in notione *consilii, propositi* stabiliunt, collato arab. عنى *dictis intendit, significavit* aliquid, sed longiùs petitum etymon istud videtur. *

יָעֵן epic. undè pl. יְעֵנִים *struthiocameli* Thren. 4, 3 in Keri, à rad. יען ut cognat. עָנָה *clamorem edidit.* Etymon hocce commendat, quòd alibi (Job 39, 13) *struthiocameli* vocantur רְנָנִים *vagientes*, quòdque deserta in quibus degunt, stridulis et lugubribus clamoribus implent. Quidam dictum esse volunt ab *aviditate* et *gulositate,* collat. syr. Ethpah. אֶתְיַעַן *avidus, vorax fuit* et יַעְנָא *vorax, gulosus;* sed illud, utpotè simplicius magis arridet. — Indè

יַעֲנָה epic. id. ubiquè copulatum cum בַּת; undè בַּת הַיַּעֲנָה pr. *filia clamoris* Lev. 11, 16. Deut. 14, 15. Plur. בְּנוֹת יַעֲנָה Jes. 13, 21. 34, 13. Mich. 1, 8. Job 30, 29. Ponitur sing. haud secus atque plur. de utroque sexu. Vide quæ opinioni contrariæ Bocharti opposuimus in *Introd. histor. et crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test.*, t. II, pag. 131, 132.

יַעְנַי n. pr. viri 1 Par. 5, 12.

יָעֵף; fut. יִיעַף et יִעַף; 1) *celeriter ivit, cucurrit* (conf. vicin. עוּף *volare*). — 2) ut cognat. עָיֵף *defatigatus, fessus fuit* currendo Jer. 2, 24, alio labore Jes. 40, 28. Hab. 2, 13, etc.

Hoph. part. מֻעָף celeriter *currere jussus* Dan. 9, 21. LXX τάχει φερόμενος. — Deriv. תּוֹעָפוֹת

יָעֵף m. pl. יְעֵפִים; *lassus, defessus* Jud. 8, 15. Jes. 40, 29.

יְעָף m. *celeritas* Dan. 9, 21.

יָעַץ; fut. יִיעַץ; 1) *consilium dedit* 2 Sam. 17, 11 etc. Part. act. יוֹעֵץ *consiliarius, suasor*, et f. יוֹעֶצֶת *consiliaria* 2 Par. 22, 3. Prov. 11, 14 etc.; maximè *qui regi est à consiliis* Esr. 7, 28 etc. sed de Jes. 9, 5 vid. mox. — 2) *consilium cepit, decrevit* Ps. 62, 5 etc.—3) *consuluit* alicui, *curam* ejus *habuit* Ps. 16, 7, sed 32, 8: *consulam super te oculum meum*, prægn. est pro: *consulam tibi et oculum meum super te ponam* i. e. tibi favebo. Part. יוֹעֵץ *consulens, curam gerens* Jes. 9, 5. — 4) forsan ut vicin. arab. וַעַט (vahadh) *prædixit, nuntiavit* futura Num. 24, 14. Jes. 41, 28.

Niph. נוֹעַץ; fut conv. וַיִּוָּעַץ; 1) *sibi consuli passus est, consilium admisit, consilio paruit* Prov. 13, 10—2) *alter cum altero consultavit* 1 Reg. 12, 6. Ps. 71, 10 etc.—3) *secum deliberavit* 1 Reg. 18, 28; hinc *factâ deliberatione decrevit, jussit* 1 Reg. 12, 6, 9: 2 Part. 20, 21.

Hithp. fut. pl. יִתְיָעֲצוּ *mutuò consultabunt* Ps. 83, 4.-Deriv. עֵצָה, מוֹעֵצָה.

יַעֲקֹב n. pr. 1) *Jacob* qui etiam *Israël* Gen. 25, 26 etc.; undè *filii, domus, cœtus, semen Jacobi* i. e. *populus Israël*. — 2) populi Israël. Num. 23, 7 etc. it. terræ Israël. Gen. 49, 7.—3) regni Judæ Nah. 2, 3. Obad. 18. — 4) regni Israël. Hos. 12, 3 etc.

יַעֲקֹבָה n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יַעֲקָן n. pr. vid. עֲקָן.

יַעַר m. suff. יַעְרוֹ; pl. יְעָרִים; 1) *desertum* Jes. 21, 13, indè *silva* Deut. 19, 5. Jos. 17, 15. Metaph. de *populo valido* Jes. 10, 18 etc. — 2) *favus* mellis Cant. 5, 1; ità vulgò, Gesenius *redundantiam* vertit, sed absque sufficienti ratione. — 3) n. pr. Ps. 132, 6 forsan ut קִרְיַת יְעָרִים q. v. in קִרְיָה.— Rad. יער.

יַעְרָה n. p. viri 1 Par. 9, 42.

יַעְרָה f. constr. יַעֲרַת; pl. יְעָרוֹת; 1) *favus* mellis (conf. יַעַר) 1 Sam. 14, 27. —2) *silva* Ps. 29, 9.—Rad. יער.

יַעְרֵי אֹרְגִים vid. יָעִיר.

יַעֲרֶשְׁיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 27.

יַעֲשַׂי n. pr. viri Esr. 10, 36.

יַעֲשִׂיאֵל n. pr. viri 1 Par. 11, 47.

יִפְדְּיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 25.

יָפָה; fut. יִיפֶה, conv. וַיִּיף; 1) pr. ut cognat. יָפַע *splenduit*.—2) *summâ fuit pulchritudine* mulier Eze. 16, 13 etc., arbor Eze. 31, 7.

Pih. *ornavit*; fut. cum suff. יְיַפֵּהוּ Jer. 10, 4.

Puh. gemin. 1â et 2â radic. יָפְיָפִיתָ *admodùm pulcher fuit* Ps. 45, 3.

Hithp. fut. f. תִּתְיַפִּי *ornabis te* Jer. 4, 30.—Deriv. יֳפִי, יְפִי, מוֹפֶת et seq.

יָפֶה m. constr. יְפֵה; f. יָפָה, constr. יְפַת, suff. יָפָתִי; pl. יָפוֹת, constr. יְפוֹת; 1) *admodùm pulcher,a*, sæpiùs addito מַרְאֶה vel תֹאַר; de homin., animal. rebus inanim. Gen. 12, 14 etc. — 2) *conveniens, bonus* Eccl. 3, 11. 5, 17.

יְפֵה־פִיָּה f. *pulcherrima* Jer. 46, 20. Al. cod. junctim unâ voce legunt.

יָפוֹ et יָפוֹא n. pr. *Joppe* urbs ad mare mediterran. Jos. 19, 46 etc.

יָפַח ut פּוּחַ et נָפַח. Hithp. fut. f. תִּתְיַפֵּחַ *anhelat* Jer. 4, 31. — Indè.

יָפֵחַ m. constr. יְפֵחַ; *anhelans* Hab. 2, 3, transl. Ps. 27, 12.

יֳפִי et יְפִי m. in pausâ יֹפִי; suff. יָפְיוֹ; 1) *splendor* Jes. 33, 17. Eze. 27, 3

etc.—2) *pulchritudo* Jes. 3, 24. Eze. 16, 25. Ps. 45, 12. — Rad. יָפָה.

יָפִיעַ n. pr. 1) opp. in tribu Zabulon Jos. 19, 22. — 2) viror. Jes. 10, 3.

יַפְלֵט n. pr. viri 1 Par. 7, 32. — Patron. יַפְלֵטִי Jos. 16. 3.

יְפֻנֶּה n. pr. viror. Num. 13, 6 etc.

יָפַע ut יָפָה. Hiph. הוֹפִיעַ; imp. הוֹפִיעָה; fut. יוֹפַע; 1) *splendere jussit* Deus Job. 37, 15. — 2) *splenduit* Deut. 33, 2. Job 3, 4 etc. — Indè

יִפְעָה f. *splendor* Eze. 28, 7, 17.

יֶפֶת in pausâ יָפֶת, n. pr. filii Noe Gen. 5, 32 etc.

יִפְתָּח n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 43. — 2) viri Jud. 11, 12 etc.

יִפְתַּח־אֵל n. pr. vallis Jos. 19, 14.

יָצָא, 1 pers. Job 1, 21 יָצָתִי; part. act. יוֹצֵא; f. יֹצֵא pro יֹצְאָה et יוֹצֵאת pro יוֹצֶאֶת, it. יוֹצֵת, pl. יוֹצְאוֹת; inf. abs. יָצֹא; constr. צֵאת pro צֵאת; imp. צֵא, cum ה parag. et in pausâ צֵאָה, pl. f. Cant. 3, 11 צְאֶינָה; fut. יֵצֵא pl. f. תֵּצֶאנָה et Ex. 15, 20 תֵּצֶאןָ; *exiit, prodiit processit, discessit, digressus, progressus, egressus est,* et ex istis multæ aliæ signific. quas facilè pro variis locis excogitare est. Dicitur de homin., de animal. et de rebus inanim. seq. מִן loci Gen. 8, 19. Lev. 14, 38. etc. Sed passim seq. accus., ubi tamen rectiùs constructio prægnans supponitur, subaud. עָזַב *reliquit*, ut Gen. 44, 4. Ex. 9, 29 etc. Cum בְּ portæ per quam exitur Jer. 17, 19 etc., et מִן Jud. 11, 31. — Meton. Amos. 5, 3: *Urbs exiens mille* pro *urbs undè mille egredientes* erant in aciem.

Hiph. præt. et inf. הוֹצִיא; part. מוֹצִיא et מוֹצָא; imp. הוֹצִיא et הוֹצֵא; fut. יוֹצִיא, conv. וַיּוֹצֵא: pr. *exire fecit,* hinc *eduxit, extulit, extraxit. expromsit, protrusit, evulgavit, promulgavit* Ex. 12, 51 etc., *it. exegit,* seq. עַל pers. 2 Reg. 15, 20, *produxit* artifex Jes. 54, 16, *segregavit* Jer. 15, 19.

Hoph. הוּצָא; part. f. מוּצֵאת pro מוּצֶאֶת; plur. מוּצָאוֹת; *eductus fuit* Gen. 38, 25 etc. — Deriv. יָצִיא, צֶאֱצָאִים, תוֹצָאוֹת, מוֹצָאָה, מוֹצָא, צוֹאָה, צוֹא, צֵאָה.

יָצַב ut cognat. נָצַב à quo formæ Niph., Hiph. et Hoph. atque multa nomina derivata repetuntur.

Hithp. הִתְיַצֵּב; fut. יִתְיַצֵּב et יִתְיַצָּב, 2 pers. f. תֵּתַצֵּב pro תִּתְיַצֵּב; 1) *sistit se, adstitit* Ex. 2, 4 etc. seq. לִפְנֵי vel עַל pers. Ex. 8, 16. Zach. 6, 5. Job 1, 6; sed seq. עַל *surrexit contra* Ps. 2, 2. — 2) *stetit* seq. לִפְנֵי *coram* aliquo i. e. ministravit ei Prov. 22, 29; *constitit* ut victor coram hoste, seq. בִּפְנֵי, לִפְנֵי, עִם, Deut. 7, 24 etc., vel ut justus coram judice Ps. 5, 6. — 3) *adstitit, adfuit alicui* Ps. 94, 16.

יָצַג rad. ficta, vid. נָצַג.

יִצְהָר m. 1) *oleum* maximè recens Num. 18, 12. Deut. 7, 13 etc. *Filii olei* i. e. uncti Zach. 4, 14. Indè est verbum denom. הִצְהִיר — 2) n. pr. viri Ex. 6, 18 etc. Num. 3, 19. Patron. יִצְהָרִי Num. 3, 27. Rad. צָהַר ut affine זָהַר q. vid.

יִצְחָק n. pr. *Isaac* Gen. 17, 17 etc. Scribitur יִשְׂחָק Jer. 33, 26 etc.

יִצְחַר n. pr. viri 1 Par. 4, 7.

יָצִיא m. יְצִיאֵי מֵעָיו *egressi è lumbis ejus* (conf. Ex. 1, 5) i. e. filii ejus 2 Par. 32, 21 in Keri. — Rad. יָצָא.

יָצַע *stravit* (conf. cognat. יָצַב,

נָצַע et יָצַק in Hiph.); undè part. pass. יָצוּעַ, suff. יְצוּעִי, pl. constr. יְצוּעֵי, suff. יְצוּעַי; subst. 1) *stratum, lectus* Gen. 49, 4. Ps. 63, 7. Job 17, 13 etc. — 2) *substructum, tabulatum* 1 Reg. 6, 5, 6, 10.

Puh. יֻצַּע *substratus est, pro lecto fuit* Jes. 14, 11. Esth. 4, 3. Alius est fut. Hoph. sed perperàm, prout videtur, nam in utroque loco syntaxis præter. efflagitat.

Hiph. הִצִּיעַ, undè fut. יַצִּיעַ et cum ה parag. אַצִּיעָה; *stravit, stratum fecit* Jes. 58, 5. Ps. 139. 8. — Forma Hiph. hæcce possit esse à rad. נָצַע haud secus ac Deriv. מַצָּע.

יָצַק; part. pass. יָצוּק, pl. יְצוּקִים et יְצֻקִים, f. יְצֻקוֹת; infin. constr. צֶקֶת; imper. יְצֹק et צַק; fut. יִצֹּק quasi à rad. נָצַק, cum ו convers. וַיִּצֹק; 1) *fudit, effudit* liquida Gen. 28, 18. Ex. 29, 7 etc., statuas vasaque ænea Ex. 25, 12 etc. Part. יָצוּק *fusus* 1 Reg. 7, 24, 30, hinc *durus*, *firmus*, metalli fusi instar Job 41, 15, 16. Metaph. Ps. 41, 9. — 2) *effudit se* 1 Reg. 22, 35. Job 38, 38: *cùm pulvis crassior* (עָפָר) *fundit se in massam fusilem* i. e. cùm multo imbre massæ fusilis instar colliquescit.

Hiph. 1) ut Kal., indè part. fem. מוּצֶקֶת *effundens* 2 Reg. 4, 5 in Keri ubi in Chethib מיצקת quod alii מְיַצֶּקֶת in Pih. efferunt, alii מֵיצֶקֶת ad formam מֵינֶקֶת à rad. יָנַק. — 2) הִצִּיג à נָצַג *posuit, collocavit;* fut. pl. יַצִּיקוּ 2 Sam. 15, 24 et cum suff. יַצִּקֻם Jos. 7, 23, formam habent à rad. נָצַק.

Hoph. הוּצַק; part. מֻצָּק vel מוּצָק (vid. etiam inter nomina deriv.); fut. יוּצַק; 1) *effusus est* Lev. 21, 10. Job 22, 16 etc. — 2) *fusus est* è metallo 1 Reg. 7, 23. Job 37, 18 etc. Metaph. *firmus, intrepidus fuit* Job 11, 15. — Deriv. מוּצָק, מוּצָקָה, מַצֶּקֶת et

יְצֻקָה f. undè cum suff. יְצֻקָתוֹ *fusio, fusura ejus* 1 Reg. 7, 24; de pl. יְצֻקוֹת vid. Kal radicis.

יָצַר, part. act. יוֹצֵר, suff. יֹצֶרְךָ, pl. יוֹצְרִים, constr. יוֹצְרֵי; fut. אֶצֹּר, quasi à נָצַר, undè cum suff. אֶצָּרְךָ Jer. 1, 5 in Keri, cum ו convers. וַיִּצֶר, וַיִּיצֶר et וַיִּצֹר, cum suff. יִצְּרֵהוּ, pl. יִצְּרוּ; 1) *finxit, formavit* manibus Jes. 44, 6, 9, 12. 54, 17; sed sæpè de Deo creatore ut Ps. 74, 17. Jes. 45, 18 etc. Part. יוֹצֵר subst. *figulus* 2 Sam. 17, 28. Ps. 2, 9 etc., *artifex* statuarum fusilium Jes. 44, 9, *creator* de Deo Jes. 43, 1 etc. De יוֹצֵר Zach. 11, 13, vid. pag. 245. — 2) seq. לְ *formavit ad aliquid, destinavit alicui rei* Jes. 42, 6. 44, 21 etc. — 3) *animo formavit, excogitavit, meditatus est* 2 Reg. 19, 25, seq. עַל *contra aliquem* Jer. 18, 11. Ps. 94, 20. — 4) ut cognat. צוּר, sed intrans. *coarctatus, angustus fuit* Jes. 49, 19. Job 18, 7. Prov. 4, 12. Alibi seq. לְ, impers. *angustum fuit ei*, i. e. vel in rebus *angustis versatus est* Jud. 2, 15. 10, 9. Job 20, 22, vel *in angore fuit* Gen. 32, 8: 1 Sam. 30, 6 (ubi in fem. וַתֵּצֶר לוֹ), vel *doluit, mœruit* 2 Sam. 13, 12.

Niph. נוֹצַר *formatus est* Jes. 43, 10.

Puh. יֻצַּר *formatus, destinatus est* Ps. 139, 16.

Hoph. fut. יוּצַר *formabitur* Jes. 54, 17. — Deriv. seq.

יֵצֶר m. suff. יִצְרוֹ; 1) *formatio* Ps.

103, 14, et metonym. *opus fictile* Jes. 29, 16, spec. *idolum* Hab. 2, 18. — 2) metaph. *cogitatio, meditatio* Gen. 8, 21. 6, 5. Deut. 31, 21. Jes. 26, 3. — 3) n. pr. viri Gen. 46, 24. Patronym. יִצְרִי Num. 26, 49, quod est etiam n. pr. viri 1 Par. 25, 11, pro quo צְרִי legitur vers. 5.

יְצֻרִים m. plur. pr. *formata*, hinc poët. *membra* ut benè Vulgat. Job 17, 7.

יָצַת undè fut. יִצַּת (quasi à rad. נָצַת) pl. in pausâ יִצָּתוּ pro יִצְּתוּ; 1) *incendit, accendit*, seq. בְּ Jes. 9, 1. — 2) intrans. addito בָּאֵשׁ, *incensus est*, Jes. 33, 12. Jer. 49, 2. 51, 58.

Niph. נִצַּת (quasi à נָצַת) *incensus, combustus est* Jer. 2, 15. Neh. 1, 3 etc. — 2) metaph. *exarsit* irâ, seq. בְּ *in aliquem* 2 Reg. 22, 13, 17.

Hiph. הוֹצִית undè 2 Sam. 14, 30 in Chethib occurrit 1 pers. cum suff. הוֹצִיתִיהָ, quod repugnat contextui. Alibi est הִצִּית (quasi à נָצַת); 1 pers. הִצַּתִּי pro הִצַּתְתִּי; part. מַצִּית; imper. pl. cum suff. הַצִּיתוּהָ (2 Sam. 14, 30 in Keri), quod contextui convenit; fut. יַצִּית, cum וְ conv. et seq. Makkeph וַיַּצֶּת־; *incendit* Jer. 51, 30, addito בָּאֵשׁ Jos. 8, 19. Jer. 32, 19; הִצִּית אֵשׁ seq. בְּ vel עַל *ignem intulit alicui rei* Jer. 11, 16. Thren. 4, 11. Amos 1, 14 etc.

יֶקֶב m. suff. יִקְבְךָ (sine Daguesch leni in ב); pl. יְקָבִים, const. יִקְבֵי, suff. יְקָבֶיךָ; 1) *cupa* (*cuve*) *torcularis inferior* in quam mustum ex superiori (גַּת) destillat Joël 2, 24. Prov. 3, 10. — 2) *tota machina torcularis, torcular ipsum* Deut. 15, 14. Zach. 14, 10. Job 24, 11. — Rad. יקב affinis נָקַב *effodit.*

יְקַבְצְאֵל et קַבְצְאֵל n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 21 Neh. 11, 25 etc.

יָקַד, undè part. act. f. יֹקֶדֶת; inf. constr. יְקֹד et יְקוֹד; fut. יֵקַד, sed f. cum וְ conv. וַתִּיקַד; *arsit, exarsit* Deut. 32, 22. Jes. 10, 16. 65, 5. Part. pass. יָקוּד *accensum, materia accensa foci* Jes. 30, 14.

Hoph. fut. יוּקַד *incendetur* Lev. 6, 2, 5, 6 etc., metaph. de irâ Jer. 15, 14. 17, 4. — Deriv. מוֹקֵד, מוֹקְדָה.

יָקְדְעָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 56.

יָקֶה m. Prov. 30, 1, pr. *vomens*, ut rectè Vulgat. Est autem nomen symbolicum quo significatur divus psaltes David qui eructavit permulta cantica sacra. Conf. אָגוּר (pag. 9) qui vocatur *filius* יָקֶה. — Rad. יקה vicin. קוֹא *vomere, rejicere.*

יְקָהָה vel יִקְּהָה f. undè constr. יִקְהַת; *obedientia, obsequium* Gen. 49, 10. Prov. 30, 17. — Rad. יקהּ ut arab. וקה *obedivit.*

יְקוֹד vid. rad. יָקַד.

יְקוּם m. *quidquid subsistit, vivit*, in his terris Gen. 7, 4, 23. Deut. 11, 6. — Rad. קוּם in samarit. *vivere.*

יָקוֹשׁ et יָקוּשׁ m. pl. יְקוּשִׁים; *auceps* Jer. 5, 26. Hos. 9, 8. Ps. 91, 3. Prov. 6, 5. — Rad. יָקַשׁ.

יְקוּתִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 18.

יָקְטָן n. pr. viri Gen. 10, 25.

יָקִים n. pr. viror. 1 Par. 8, 19 etc.

יַקִּיר m. *carus, pretiosus* Jer. 31, 20. — Rad. יָקַר.

יְקַמְיָה n. pr. viror. 1 Par. 2, 41 etc.

יָקְמְעָם nom. pr. viri 1 Par. 23, 19 etc.

יָקְמְעָם n. pr. oppidi in tribu Ephraïm 1 Reg. 4, 12 etc.

יָקְנְעָם n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 12, 22 etc.

יָקַע usit. solùm in fut. יֵקַע; 1) pr. *pependit* luxatus, hinc *luxatus est* de membro Gen. 32, 25. — 2) metaph. *divulsus, abalienatus est* ab aliquo (conf. affin. נָקַע) Jer. 6, 8. Eze. 23, 17, 18.

Hiph. הוֹקִיעַ; imp. הוֹקַע, fut. cum ו convers. et suff. וַיּוֹקִיעֻם; *suspendit, affixit palo;* quo supplicio membra luxantur Num. 25, 4: 2 Sam. 21, 6, 9.

Hoph. part. pl. מוּקָעִים *suspensi* 2 2 Sam. 21, 18.

יָקַץ usit. in solo fut. יִיקַץ et יִקַץ, cum ו convers. וַיִּיקַץ et וַיִּקֶץ; *evigilavit* Gen. 9, 24. 41, 4: 1 Reg. 18, 27. Hab. 2, 7. Pro præt. usurpatur forma הֵקִיץ Hiph. radicis קוּץ.

יָקַר; fut. יֵיקַר, יֵקַר et יִקַר; 1) *pretiosus fuit* 1 Sam. 26, 21. Ps. 49, 9 etc. — 2) forsan *difficilis fuit* intellectu Ps. 139, 17 (Conf. Dan. 2, 11), aliis tamen est *pretiosus fuit.* — 3) *magni æstimatus est* Zach. 11, 13. — 4) *honoratus est* 1 Sam. 18, 30.

Hiph. הוֹקִיר, undè imper. הֹקַר; fut. יוֹקִיר; *rarum fecit* Jes. 13, 12. Prov. 25, 17. — Deriv. יְקִיר et seq.

יָקָר m. constr. יְקַר; pl. יְקָרִים; f. יְקָרָה, pl. יְקָרוֹת; 1) *pretiosus* 1 Reg. 5, 13. 10, 2 etc. Metaph. Ps. 36, 8 etc. — 2) *carus* Ps. 45, 10 ubi בִיקְּרוֹתֶיךָ *inter caras tuas* puellas, cum Daguesch euphon. pro בִּיקְרוֹתֶיךָ. — 3) *honoratus* Eccl. 10, 1. — 4) *splendidus* Job. 31, 26. — 5) *rarus* 1 Sam. 3, 1. — 6) forsan *quietus* Prov. 17, 27 in Keri, collat. arab. וקר *quietus, mansuetus fuit*, et suadente contextu.

יְקָר m.; suff. f. יְקָרָהּ; 1) *pretium* Zach. 11, 13. Prov. 20, 15, metonym. *res pretiosa, pretiosum quid* Jer. 20, 5. Job 28, 10. — 2) *honor, dignitas* Ps. 49, 13, 21. Esth. 1, 20. — 3) *magnificentia* Esth. 1, 4.

יָקֹשׁ, undè 1 pers. יָקֹשְׁתִּי (futur. יְקֹשׁוּן est à rad. קוּשׁ); ut cognat. נָקַשׁ et קוּשׁ *aucupatus est, tendiculam posuit* Jer. 50, 24. Ps. 141, 9. Part. pl. יוֹקְשִׁים *aucupes* Ps. 124, 7.

Niph. נוֹקַשׁ, fut. יִוָּקֵשׁ; *illaqueatus est* Jes. 8, 15. 28, 13. Prov. 6, 2. Metaph. Deut. 7, 25.

Puh. part. plur. יוּקָשִׁים pro מְיוּקָשִׁים *irretiti* Eccl. 9, 12. — Deriv. יָקוֹשׁ et מוֹקֵשׁ.

יָקְשָׁן n. pr. filii Abraham Gen. 25, 2, 3.

יָקְתְאֵל n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 38. — 2) alterius in Arabiâ 2 Reg. 14, 7.

יָרֵא et יָרָא; infin. constr. יְרֹא, cum ה parag. יִרְאָה, et suff. יִרְאָתוֹ quod utrumque inter nomina vid.; imper. יְרָא, pl. יִרְאוּ, pro יְרְאוּ; fut. יִירָא et יִרָא, cum suff. et נ epenth. יִירָאֶנּוּ, plur. cum נ paragog. et in pausâ יִרָאוּן, f. תִּירֶאןָ; 1) *timuit* Gen. 3, 10. 15, 1 etc. seq. accus. vel מִן et מִפְּנֵי ejus quod timetur Num. 14, 9. Jos. 11, 6. Ps. 3, 7 etc.; seq. לְ *timuit alicui* pers. vel rei Jos. 9, 24. Prov. 31, 22, it. seq. לְ et מִן cum infin. *timuit aliquid facere* Gen. 19,

30. Ex. 3, 6 etc.; seq. פֶּן *timuit ne* quid fieret Gen. 31, 31. 32, 12. — 2) *veritus*, *reveritus est* seq. accus. vel מִן Lev. 19, 3, 30: 1 Sam. 14, 26, spec. Deum Ex. 14, 31 etc., hinc *coluit* eum et *pius fuit* Lev. 19, 14. Mich. 7, 17. Prov. 3, 7 etc.; seq. מִלִּפְנֵי Eccl. 8, 12, 13, sed omisso Dei nomine Jer. 44, 10. — Pro תִּרְאִי vel תִּרְאִי (Jes. 60, 5) quod utrumque ad רָאָה pertinet, plures accurati codices habent תִּרְאִי vel תִּירְאִי à rad. יָרָא. Porrò notio *videndi* quam præ se fert prior lectio contextui non repugnat, ut quidam volunt; neque posteriori *tremendi præ gaudio* sensum tribuatur, necesse est. Vid. Vitringa, Comment. in hunc locum. — Quoad יוֹרֶא Prov. 11, 25, vid. Hoph. rad. יָרָה.

Niph. part. נוֹרָא, f. נוֹרָאָה; fut. יִוָּרֵא; 1) *terribilis*, *timendus*, *venerabilis*, *augustus* Gen. 28, 17. Ex. 15, 11. Ps. 99, 3. Job 37, 22. — 2) *horrendus*, Deut. 1, 19. Joël 2, 11 etc. — 3) *stupendus*, *admirandus* Ps. 66, 3, 5. Plur. f. נוֹרָאוֹת *præclara facinora* Deut. 10, 21: 2 Sam. 7, 23, adv. *mirabiliter* Ps. 65, 6. 139, 14.

Pih. יֵרֵא; part. pl. מְיָרְאִים, inf. יָרֵא, undè cum suff. יָרְאָם; *terruit* 2 Sam. 14, 15. Neh. 6, 9, 14: 2 Par. 32, 18. — Deriv. מוֹרָא et seq.

יָרֵא m. constr. יְרֵא, plur. יְרֵאִים, constr. יִרְאֵי; cum suff. יְרֵאֶיךָ; fem. יְרֵאָה, undè constr. יִרְאַת; 1) *timens*, *venerans* Gen. 32, 12. Prov. 31, 30. Eccl. 8, 13. Seq. accus. 2 Reg. 4, 1, מִן Jer. 42, 16, מִפְּנֵי Deut. 7, 19. Jer. 42, 11, alibi genitiv., hinc *timens Dei* i. e. *religiosus*, *pius* Gen. 22, 12. Job. 1, 1, 8. 2, 3. — 2) *timidus* Deut. 20, 8.

יִרְאָה f. constr. יִרְאַת; suff. יִרְאָתִי; 1) pr. infin. *timere*, *revereri*, hinc constr. cum accus. Deut. 4. 10: 2 Sam. 3, 11. Neh. 1, 11 etc. — 2) subst. *timor*, tam quo quis timet Jon. 1, 10. Ps. 55, 6, quàm quo quid timetur Deut. 2, 25. Jes. 7, 25 etc. — 2) sæpiùs *reverentia* erga Deum, *pietas* (*la crainte de Dieu*) Jes. 11, 2. Prov. 1, 7 etc. — 3) meton. *doctrina divina* Ps. 19, 10, ità, omisso יְהוָה, Job. 4, 6. 15, 4.

יִרְאוֹן n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 38.

יִרְאִיָּה n. pr. viri Jer. 37, 13.

יָרֵב vid. in rad. רִיב.

יְרֻבַּעַל *Baal litiget*, cognomen Gedeonis Jud. 6, 32, pro quo יְרֻבֶּשֶׁת *pudor*, *pudendum* i. e. idolum *contendat* 2 Sam. 11, 21.

יָרָבְעָם n. pr. duorum regum decem tribuum 1 Reg. 11, 26: 2 Reg. 13, 13 etc.

יָרַד; part. act. יוֹרֵד, pl. יוֹרְדִים; f. יוֹרְדָה et יוֹרֶדֶת, pl. יוֹרְדוֹת; infin. absol. יָרֹד; constr. יְרֹד, undè cum suff. יָרְדִי; formâ defectivâ רֵד, רְדָה et רֶדֶת, cum suff. רִדְתּוֹ; imper. רֵד, רְדָה et יְרַד, in pausâ רֵדָה; fut. יֵרֵד, cum ו convers. וַיֵּרֶד, in pausâ וַיֵּרַד; 1) *descendit*. Dicitur in genere quoties è regione, vel è loco edito in depressiorem itur, spec. de iis qui ad fontem, flumen mare progrediuntur Gen. 24, 16. Ex. 2, 5. Jes. 42, 10, qui exeunt ex urbe Ruth 3, 3 etc. Dicitur etiam de rebus inanimatis, ut de flumine, pluviâ Deut. 9, 21. Ps. 72, 6,

de viâ Num. 34, 11. Jos. 18, 13 etc., de die inclinante Jud. 19, 11. Locum quorsùm descenditur præcedunt part. אֶל, לְ 2 Sam. 11, 9. Cant. 6, 2 etc., vel accus. Ps. 55, 16. Job 7, 9 etc., hinc Jer. 9, 17. 13, 17. 14, 17. Ps. 119, 136. Thren. 1, 16. 3, 48 vertend. *oculus descendit rivos aquarum, lacrymas* etc. pro *in rivos aquarum* et *lacrymarum* i. e. ingentem lacrymarum copiam emisit; ut patet ex Jes. 15, 3 : יֹרֵד בַּבֶּכִי *descendens in fletum.* — 2) *dejectus est, concidit* Jes. 34, 7. Hagg. 2, 22, de rebus inanim. Deut. 28, 52. Jes. 32, 19 etc., metaph. *è statu felici ad infelicem detrusus est* Deut. 28, 43.

Hiph. הוֹרִיד; part. מוֹרִיד; infin. הוֹרִיד; imper. הוֹרֵד et הוֹרִיד; fut. יוֹרִיד, apocop. יוֹרֵד, *descendere fecit* quocumque modo, hinc spec. *deduxit* aliquem Gen. 44, 21. Jud. 7, 4, *demisit* Jos. 2, 15, 18, *deorsùm misit* 1 Sam. 2, 6. Esr. 20, 20, *detrusit* Jes. 10, 13. Ps. 56, 8, *subjecit* 2 Sam. 22, 48, *detulit* aliquid Gen. 37, 25. 43, 11, 22, *dejecit* Hos. 7, 12. Prov. 21, 22.

Hoph. הוּרַד; fut. יוּרַד; *deductus est* Gen. 39, 1, *demissus est* Num. 10, 17, *detrusus est* Jes. 14, 11. Eze. 31, 18. — Deriv. מוֹרָד.

יֶרֶד n. pr. viror. Gen. 5, 15 etc.

יַרְדֵּן n. pr. *Jordanes*, fluvius Palæstinæ Gen. 13, 10 etc. Ps. 42, 7 : *terra Jordanis* i. e. regio Jordani vicina : sed Job 40, 18 (23) poët. pro quovis majore fluvio usurpatur.

יָרָה; part. act. יוֹרֶה, pl. יוֹרִים; infin. absol. יָרֹה, constr. יְרוֹת et יְרוֹא; imper. יְרֵה; fut. יִירֶה, undè pl. cum suff. נִירָם pro נִירֵם; 1) *jecit, projecit* Ex. 15, 4, sortem Jos. 18, 6, sagittam 1 Sam. 20, 36. Ps. 11, 2. Part. יוֹרֶה *sagittarius* 1 Par. 10, 3. — 2) *fundavit, collocavit* Gen. 31, 31. Job 38, 6. — 3) *conspersit, irrigavit* Hos. 6, 3; cætera vid. in יוֹרֶה pag. 245.

Niph. fut. יִוָּרֶה *sgittis conficietur* Ex. 19, 13.

Hiph. הוֹרָה; infin. הוֹרוֹת; imper. הוֹרֵה, undè cum suff. הוֹרֵנִי; fut. יוֹרֶה, cum ו convers. וַיּוֹר, pl. יֹרוּ, et in Chethib 2 Sam. 11, 24 יארו; 1) *jecit* Job 30, 19, spec. sagittas 1 Sam. 20, 36. Part. plur. מוֹרִים et in Chethib 2 Sam. 11, 24 מוֹרְאִים, *sagittarii* 1 Sam. 31, 6. — 2) *conspersit, irrigavit*, undè part. מוֹרֶה pr. *irrigans*, hinc *pluvia prima* (ut יוֹרֶה pag. 245) Joël 2, 23. Ps. 84, 7. — 3) pr. forsan *manum emisit, extendit* spec. *ad demonstrandum*, hinc *monstravit, indicavit* Gen. 46, 28. Ex. 15, 25. Prov. 6, 13. — Indè *docuit, instituit* Ex. 35, 34. Mich. 3, 11. Constr. cum accus. pers. et rei, cum בְּ rei; rariùs אֶל vel מִן, et dat. pers. Deut. 33, 10. Jes. 2, 3. Hab. 2, 18. Ps. 25, 8. 27, 11. Job 6, 24 etc.

Hoph. fut. יוֹרֶא *conspergetur* Prov. 11, 25, forsan pro יוֹרֶה.

יָרָה, forsan ut vicin. יָרֵא, יָרַע pr. *tremuit*, hinc *præ metu attonitus fuit*, ut arab. وَرِهَ. Indè fut. pl. תִּירְהוּ, vel, ut duo codic. habent, תֶּדְהוּ *attoniti sitis* Jes. 44, 8, 1. LXX

πλανᾶσθε; cæteræ version. *timendi* sensum exprimunt, quasi idem sit quod תִּירְאוּ.

יְרוּאֵל n. pr. deserti 2 Par. 20, 16.

יָרוֹחַ n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יָרוֹק m. *viride*, *herba virens* Job 39, 8. — Rad. יָרַק.

יְרוּשָׁא et יְרוּשָׁה n. pr. mul. 2 Reg. 15, 33 : 2 Par. 27, 1.

יְרוּשָׁלַיִם, vulgò יְרוּשָׁלַםִ (quod forsan יְרוּשָׁלֵם proferendum), antiquitùs (Gen. 14, 18) et poët. (Ps. 76, 3) שָׁלֵם; n. pr. *Jerusalem*, metropolis Palæstinæ Jos. 10, 1. Jer. 28, 18 : 1 Chron. 3, 5 etc.

יָרֵחַ masc. suff. יְרֵחֶךָ; *luna* Gen. 37, 9. Jos. 10, 12 etc. Ps. 72, 5: *in conspectu lunæ* i. e. quamdiù luna micabit.

יֶרַח m. pl. יְרָחִים, constr. יַרְחֵי; 1) *mensis lunaris* Hebræorum Deut. 21, 16 : 1 Reg. 6, 37. Job 3, 6 etc. — 2) n. pr. populi et regionis Arabiæ Gen. 10, 26.

יְרֵחוֹ, יְרִיחוֹ et יְרִיחֹה; nom. pr. *Jericho*, urbs Palæstinæ celeberrima in tribu Benjamin Num. 22, 1. Jos. 2, 1 : 1 Reg. 16, 34.

יְרֹחָם n. pr. viror. 1 Sam. 1, 1 etc.

יְרַחְמְאֵל n. pr. viror. 1 Par. 2, 9 etc. — Patronym. יְרַחְמְאֵלִי 1 Sam. 27, 10.

יַרְחָע n. pr. viri 1 Par. 2, 34.

יָרַט 1) *exitialis*, *perniciosus fuit* Num. 22, 32. — 2) *præcipitem dedit*, *præcipitavit*, *conjecit* ut arab. ورط in 2ª conjug. Indè fut. cum suff. יִרְטֵנִי *conjecit me*. LXX ἔῤῥιψε, Vulg. *tradidit me*. Not. יִרְטֵנִי cum lineolâ Metheg pro יִירְטֵנִי esse, et absque Metheg ad rad. רָטָה pertinere; quæ, si reverâ exstat, eamdem signif. habere debet atque rad. יָרַט, utpotè ipsi affinis.

יְרִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 7, 2.

יָרִיב m. undè cum suff. f. יְרִיבֵךְ; pl. cum suff. יְרִיבַי; 1) *adversarius* Jes. 49, 25. Jer. 18, 19. Ps. 35, 1. — 2) n. pr. viri pro quo יָכִין 1 Par. 4, 24, alterius Esr. 8, 16. — Rad. רִיב.

יְרִיבַי n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יְרִיָּה et יְרִיָּהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 19. 24, 23 etc.

יְרִיחוֹ vid. יְרֵחוֹ.

יְרִימוֹת vid. יְרֵמוֹת.

יְרִימוֹת n. pr. viri 1 Par. 7, 8.

יְרִיעָה f. pl. יְרִיעוֹת; *velum*, *aulæum* (*rideau*) Ex. 26, 1. Jes. 54, 2. Cant. 1, 5 etc. — Rad. יָרַע.

יְרִיעוֹת n. pr. mul. 1 Par. 2, 18.

יָרֵךְ c. constr. יֶרֶךְ, suff. יְרֵכוֹ; dual. יְרֵכַיִם, suff. f. יְרֵכַיִךְ; 1) pr. forsan *pars mollis* corporis i. e. geminum membrum crassum et carnosum quod ab inferiori dorsi parte (מָתְנַיִם *lumbis*), seu ab imâ dorsi spinâ ad crura (שׁוֹקַיִם) pertinet; hinc, prout ex variis, in quibus occurrit locis, planè intelligitur, notat modò *femur*, modò *femen*, modò (in dual.) *duo femina cum natibus*. כַּף הַיָּרֵךְ *coxa cum clune* Gen. 32, 25, 32. *Femur ferire* i. e. lugere et indignari Jer. 3, 31, 19. Eze. 21, 17. Metonym. et synecdoch. *partes genitales*, *membrum genitale* Num. 5, 21, 27, hinc יֹצְאֵי יֶרֶךְ *progeniti*, *filii* Gen. 46, 26. Ex. 1, 5. Jud. 8, 30; *clunis* bestiæ Eze. 24, 4. — 2) metaph. de rebus inanim., hinc

a) *scapus* candelabri sacri Ex. 25, 31. 37, 17. — b) *latus* tentorii Ex. 40, 22, 24, aræ Lev. 1, 11: 2 Reg. 16, 14. —Rad. ירך forsan ferè ut cognat. רָכַךְ *mollis fuit*.

יְרֵכָה vel יַרְכָה f. ut יָרֵךְ n. 2 sed tantùm de rebus inanim. usurpatur; semel in sing. Gen. 49, 13: יַרְכָתוֹ *latus, limes* terræ *ejus*. Dual. יַרְכָתַיִם, constr. יַרְכְּתֵי et in Chethib 1 Reg. 6, 16 יַרְכוֹתֵי; 1) *partes posticæ, aversæ, latera postica* tentorii Ex. 26,23, templi 1 Reg. 6, 16. Eze. 32, 23. — 2) in interiori spatio *partes extremæ, recessus, penetralia* ut domus Ps. 128, 3, navis Jon. 1, 5, speluncæ 1 Sam. 24, 4.—3) *regiones remotissimæ* Jes. 14, 13. Jer. 6, 22. 25, 32. — Rad. ירך.

יַרְמוּת n. pr. oppidi 1) in tribu Judâ Jos. 10, 3. Neh. 11, 29 29 etc. — 2) in tribu Issachar Jos. 21, 29.

יְרֵמוֹת et יְרִימוֹת nom. pr. viror. Esr. 10, 26: 1 Chron. 8, 14. 23, 23 etc.

יְרֵמַי n. pr. viri Esr. 10, 33.

יִרְמְיָה et יִרְמְיָהוּ *Jeremias* n. pr. illustrissimi prophetæ Jer. 1, 1. Dan. 9, 2 etc. et alior. viror. Neh. 10, 3 etc.

יָרַע; fut. יֵרַע, plur. יֵרְעוּ; 1) forsan *tremuit* (conf. cognat. יָרָא, ירה et alias rad. quæ syllabam primariam רע habent, ut רָעַד, רָעַל, רָעַשׁ, רָעַם). Jes. 15, 4: נַפְשׁוֹ יָרְעָה לוֹ *animus ejus contremuit ei* præ pavore. Syr. Chald. et Vulgat. ad רוּעַ retulerunt, quippè consentiunt in *clamandi*, et *vociferandi* significatione, nec contextu, nec linguæ analogiâ faventibus. LXX et arab. *cognoscendi, animadvertendi* sensum reddidêre, sed errore manifesto ידעה pro ירעה legerunt.—2) ut רוּעַ et רָעַע *malus fuit*, sed impers. seq. לְ *malè fuit, cessit alicui* Ps. 106, 32, seq. בְּעֵינֵי פ' *malum visum est alicui, displicuit ei* Gen. 22, 11. Jes. 59, 15 etc.; * etiam 2 Sam. 11, 25 ubi אֶת־הַדָּבָר expressio adverbialis est, ut in loco parallelo 1 Chron. 21, 7 עַל־הַדָּבָר, non autem nominativus seu subjectum verbi*; seq. לְ id. Neh. 13 8 et, ad vim sententiæ augendam, addito רָעָה גְדוֹלָה Neh. 2, 10. Jon. 4, 1. —3) *noxius, perniciosus fuit* 2 Sam. 20, 6. — 4) *malignus, invidus fuit* oculus Deut. 15, 9. 28, 54, it. *morosus, tristis fuit* vultus Neh. 2, 2, animus Deut. 15, 10: 1 Sam. 1, 8. — Deriv. יְרִיעָה.

יִרְפְּאֵל n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 27.

יָרַק; inf. abs. יָרֹק; 1) ut רָקַק *spuit* Num. 12, 14. Deut. 25, 9. — 2) *viruit* herba (conf. arab. וַרַק *fronduit* arbor), undè deriv. יָרוֹק et seq.

יָרָק m. constr. יֶרֶק; *viride, viror* 2 Reg. 19, 26. Jes. 37. 27, spec. *olus viride* Deut. 11, 10: 1 Reg. 21, 2. Prov. 15, 17.

יֶרֶק m. *viror*, undè *viror plantæ, graminis* i. e. planta viridis, gramen viride Gen. 1, 30. 9, 3. Ps. 37, 2, sed seorsim positum, est concret. *viride* (*la verdure*) agrorum et arborum Ex. 10, 15. Num. 22, 4. Jes. 15, 6.

יֵרָקוֹן m. 1) *pallor* faciei Jer. 30, 6. —2) *flavedo, rubigo* segetis Deut. 28, 22: 1 Reg. 8, 37. Amos 4, 9.

יְרַקְרַק m. pl. f. יְרַקְרַקּוֹת; 1) *subviridis* vel *subflavus* Lev. 13, 49. 14, 37.—2) *pallor*, *flavedo* auri Ps. 68, 14.

יָרַשׁ et יָרֵשׁ; part. act. יוֹרֵשׁ, pl. יוֹרְשִׁים, f. יוֹרֶשֶׁת; infin. constr. רֶשֶׁת, cum suff. f. רִשְׁתָּהּ; imper. יְרַשׁ, cum ה parag. et in pausâ יְרָשָׁה, it. רֵשׁ, in pausâ רָשׁ; fut. יִירַשׁ et יִרַשׁ; 1) *hæres factus est* Gen. 21, 10, seq. accus. pers. *alicujus* Gen. 15, 3, 4, seq. acc. rei Num. 36, 8. Part. יוֹרֵשׁ *hæres* Jer. 49, 1. — 2) generatim *occupavit*, maximè *vi* 1 Reg. 21, 14, hinc seq. accus. pers. *occupavit aliquem* i. e. bona ejus, *expulit, ejecit* eum è possessione, *in ejus locum successit* Deut. 2, 12. 31, 3. Jud. 11, 23. Jes. 54, 3. Jer. 49, 2. Prov. 30, 23 etc.— 3) *possedit* Lev. 25, 46. Deut. 19, 14 etc. Sæpè de terrâ sanctâ Israëlitis antiquitùs promissâ.

Niph. נוֹרַשׁ *ad summam inopiam redactus est* (conf. cognat. רוּשׁ *depauperari*). Indè fut. יִוָּרֵשׁ Gen. 45, 11. Prov. 20, 13. 23, 21.

Pih. יֵרֵשׁ, undè infin. cum suff. יָרְשֵׁנוּ; fut. יְיָרֵשׁ; 1) *occupavit* Deut. 28, 42.—2) *pauperem reddidit* Jud. 14, 15.

Hiph. הוֹרִישׁ; part. מוֹרִישׁ; infin. הוֹרֵשׁ, הוֹרִישׁ et הוֹרִישׁ; fut. יוֹרִישׁ, cum ו convers. וַיּוֹרֶשׁ; 1) *possidere fecit*, *hæredem instituit* seq. acc. pers. et rei Jud. 12, 24: 2 Par. 2, 20, metaph. de peccatis tanquàm hæreditate transmissis i. e. imputatis Job 13, 26, seq. לְ pers. Esr. 9, 12. — 2) *occupavit* Num. 14, 24. Jos. 8, 7. Jud. 1, 19 etc. —3) *è possessione expulit* (*déposséder*) Ex. 34, 24. Num. 32, 21. Deut. 4, 38, hinc generatim *expulit* Job 20, 15. — 4) *pauperem reddidit* 1 Sam. 2, 7. — 5) *delevit*, *perdidit* Num. 14, 12. — Deriv. רֶשֶׁת, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה, תִּירוֹשׁ et

יְרֵשָׁה et יְרֻשָּׁה fem. constr. יְרֻשַּׁת, suff. יְרֻשָּׁתוֹ; *possessio* Num. 24, 18. Deut. 2, 5 etc.

יִשְׂחָק vid. יִצְחָק.

יְשִׂימְאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יָשַׂם 1) *posuit* ut cognat. שׂוּם. Indè fut. cum ו convers. et cum ה parag. וָאָשִׂימָה Jud. 12, 3 in Chethib, ubi Keri habet וָאָשִׂימָה à שׂוּם; — 2) intrans. *positus est*, undè fut. convers. וַיִּישֶׂם Gen. 50, 26 et 24, 3 in Chethib, ubi in Keri וַיּוּשָׂם, Hoph. à שׂוּם.

יִשְׂרָאֵל *Israël* n. pr. 1) Jacobi à Deo inditi Gen. 32, 28 etc. Hinc *Israël, filii Israël* sunt *omnes Israëlis posteri*, *Israëlitæ* Gen. 34, 7. 49, 7, it. *terra Israël* 1 Sam. 13, 19 etc. et simpl. Israël in femin. genere Jes. 19, 24 est *Palæstina*. Emphaticè *Israël* de Israëlitis virtutibus hocce nomine dignis (Conf. Joan. 1, 48, et Rom. 9, 6). Jes. 49, 3. Ps. 73, 1. — 2) *populi Israëlitici* quo sensu frequentissimè occurrit Ex. 3, 13. Lev. 20, 2. Num. 10, 5 etc. — 3) *regni Israëlitici* post Salomonis tempora 1 Reg. 12, 1 etc. — 4) *judaïci regni* in Paralip. et passim in Prophetis, ut Jes. 1, 3. 4, 2. 5, 7. 10, 20. Mich. 1, 14. Nom. gent. יִשְׂרְאֵלִי f. יִשְׂרְאֵלִית *Israëlita* 2 Sam. 17, 25. Lev. 24, 10.

יִשָּׂשכָר *Issachar* n. pr. filii Jacobi

Gen. 30, 18, de cujus posteris agitur Jos. 19, 17-23.

יֵשׁ et seq. Makkeph יֶשׁ־; 1) *quod adest*, gr. οὐσία, *opes*; sic forsan Prov. 8, 21.—2) alibi pro *verbo substantivo* usurpatur, nullo numeri vel temporis discrimine Gen. 28, 16 etc.: 2 Reg. 2, 16: יֵשׁ וָיֵשׁ *reverà ità est*. יֵשׁ אֲשֶׁר *sunt, erunt qui* Neh. 5, 2. יֵשׁ לִי *habeo* Gen. 44, 7.. Cum suff. יֶשְׁךָ *tu es* Jud. 6, 36; יֶשְׁכֶם *vos estis* Gen. 24, 49, יֶשְׁנוֹ *is est* Deut. 29, 14. Esth. 3, 8. — Rad. ישה.

יָשַׁב; part. act. יוֹשֵׁב, cum י parag. יֹשְׁבִי, f. יוֹשְׁבָה, יוֹשֶׁבֶת, per syncop. יָשַׁבְתְּ Jer. 22, 23 in Keri, ubi Chethib habet יָשַׁבְתִּי cum י parag., pass. יָשׁוּב; inf. absol. יָשֹׁב, constr. שֶׁבֶת, cum suff. שִׁבְתִּי; imper. שֵׁב, cum ה parag. שְׁבָה; fut. יֵשֵׁב, cum ו conv. וַיֵּשֶׁב, cum ה parag. יֵשְׁבָה, in pausâ יֵשֵׁבָה; 1) *consedit* absol. Gen. 27, 19, seq. לְ loci Ps. 9, 5 etc., et cum dat. pleon. Gen. 21, 16. It. *sedit* seq. בְּ, עַל et poët. accus. loci Gen. 19, 1: 1 Reg. 2, 19. Ps. 80, 2 etc. Porrò *sedere* dicuntur judices cùm jus dicunt, reges soliis insidentes, insidiantes, qui in aliquem impetum moliuntur etc. — *Sedit cum* (עִם) *aliquo* i. e. consuetudinem, consortium habuit cum eo Ps. 26, 4, 5. *A dextrâ alicujus sedit* vid. in יָמִין pag. 251. — 2) *mansit* Gen. 24, 55. 29, 10, seq. acc. loci 25, 27, cum dat. pleon. 22, 5, seq. dat. pers. *mansit, exspectavit aliquem* Ex. 24, 14. Quoad וַתֵּשֶׁב Gen. 49, 24, vid. pag. 33, in אֵיתָן. — 3) *habitavit* Gen. 13, 6 etc. seq. בְּ, עַל et acc. loci Gen. 4, 20 Lev. 25, 18. Deut. 17, 14. Part. יוֹשֵׁב subst. *incola* Gen. 19, 25 etc., sed *accola* Eze. 26, 17. — 4) pass. *habitatus fuit* locus Jes. 13, 20. Jer. 17, 6, 25. Eze. 26, 20.

Niph. נוֹשַׁב; part. f. נוֹשֶׁבֶת, pl. נוֹשָׁבוֹת; *habitatus est* Ex. 16, 35. Jer. 6, 8. Eze. 12, 20 etc.

Pih. יִשֵּׁב *considere fecit, collocavit* Eze. 25, 4.

Hiph. cum artic. pro re$_{lat.}$ שׁ seu הַהוֹשִׁיב, אֲשֶׁר, 1 pers. הוֹשַׁבְתִּי et הוֹשְׁבוֹתִי; part. מוֹשִׁיב et cum י parag. הוֹשִׁיבִי; imper. הוֹשֵׁב, pl. הֹשִׁיבוּ; fut. יוֹשִׁיב, cum ו conv. וַיּוֹשֶׁב, cum suff. 1 Reg. 2, 24 in Keri יוֹשִׁבֵנִי pro quo in Chethib legitur יוֹשִׁיבֵינִי; 1) *sedere fecit* 1 Sam. 2, 8: 1 Reg. 21, 9. — 2) *habitare fecit* Gen. 47, 6: 2 Reg. 17, 26. Ps. 68, 7. 113, 7. It. *cohabitare secum fecit* mulierem i. e. in matrimonium duxit Esr. 10, 2. Neh. 13, 27. — 3) *habitare fecit* terram Jes. 54, 3. Eze. 36, 33.

Hoph. הוּשַׁב; fut. יוּשַׁב; 1) *habitare factus est* Jes. 5, 8. — 2) *habitatus est* 44, 26. — Deriv. שִׁיבָה, מוֹשָׁב, תּוֹשָׁב.

יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת n. pr. viri 2 Sam. 23, 8 qui et יָשָׁבְעָם 1 Par. 11, 11. 27, 2.

יֶשֶׁבְאָב n. pr. viri 1 Par. 24, 13.

יִשְׁבַּח n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

יָשֻׁבִי לֶחֶם n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

יִשְׁבּוֹ בְּנֹב n. pr. viri 2 Sam. 21, 16, ubi Keri יִשְׁבִּי בְּנֹב habet.

יָשָׁבְעָם n. pr. vid. יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת.

יִשְׁבָּק n. pr. viri Gen. 25, 2.

יָשְׁבְּקָשָׁה n. pr. viri 1 Par. 25, 4, 24.

יָשׁוּב n. pr. 1) viri Esr. 10, 29. — 2) alterius cujus patronym. יָשֻׁבִי Num. 26, 24.

יִשְׁוָה n. pr. viri Gen. 46, 17.

יִשְׁוִי n. pr. viror. Gen. 46, 17 etc.

יְשׁוֹחָיָה n. pr. viri 1 Par. 4, 36.

יֵשׁוּעַ n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

יְשׁוּעָה f. cum ה paragog. יְשׁוּעָתָה et יְשֻׁעָתָה, constr. יְשׁוּעַת, suff. יְשׁוּעָתוֹ et יְשֻׁעָתוֹ; plur. יְשׁוּעוֹת et יְשֻׁעוֹת; 1) pr. part. pass. *servatum*, *salvum* Jes. 26, 1, 18. — 2) subst. *liberatio*, *salus*, *auxilium* Ex. 14, 13. Job 30, 15. — 3) *victoria* 1 Sam. 14, 45. Hab. 3, 8: 2 Par. 20, 17. — Rad. יָשַׁע.

יֶשַׁח m. undè cum suff. יֶשְׁחֲךָ *depressio*, *humiliatio tua* Mich. 6, 14; sic vulgò, collat. vicin. שׁוּחַ *deprimi*; al. *corruptio*, *morbus*, quod magis placet Castel, utpotè contextui maximè accommodum, et cum antiquissimis versionib. congruum; al. *fames*, collat. arab. וחש *fame exinanitus fuit*; et quia præcedit: *comedes, sed non satiaberis*, sequiturque: *in ventre tuo*. — Rad. ישח.

יָשַׁט undè Hiph. fut. יוֹשִׁיט, et cum ו conv. וַיּוֹשֶׁט; ut chald. et syr. *extendit* Esth. 4, 11. 5, 2. 8, 4.

יִשַׁי n. pr. pater Davidis 1 Sam. 16, 1 etc.

יִשִּׁיָּה n. pr. viror. Esr. 10, 31 etc.

יִשִּׁיָּהוּ n. pr. viri 1 Par. 12, 6.

יְשִׁימוֹן et יְשִׁימֹן m. *vastitas*, *solitudo* Deut. 32, 10. Jes. 43, 19. Ps. 68, 8 etc. — Rad. יָשַׁם.

יְשִׁימוֹת fem. pl. *desolationes*, *exitium* (Rad. יָשַׁם) Ps. 55, 16, in Chethib. ubi Keri cum codic. optimis et antiq. versionib. refert יַשִּׁיא מָוֶת *decipiat mors*, *ex improviso irruat*.

יָשִׁישׁ masc. plur. יְשִׁישִׁים; pr. *canus*, hinc *senex* Job 12, 12. 15, 10 etc. — Rad. ישׁשׁ i. q. שׂוּשׂ *albus*, *canus fuit*, ut ex derivatis colligitur.

יְשִׁישַׁי n. pr. viri 1 Par. 5, 14.

יָשֵׁם ut cognat. שָׁמֵם *vastatus est*. Indè fut. f. תֵּשַׁם Gen. 47, 19. Eze. 12, 19. 19, 7, sed plur. תֵּישַׁמְנָה Eze. 6, 6.

יִשְׁמָא n. pr. viri 1 Chron. 4, 3.

יִשְׁמָעֵאל *Ismaël* n. pr. 1) filii Abrahami Gen. 25, 12 etc. Patronym. יִשְׁמְעֵאלִי 1 Par. 2, 17. 28, 3, pl. יִשְׁמְעֵאלִים *Ismaëlitæ*, *Arabes ab Ismaële oriundi* Gen. 37, 25. Jud. 8, 24 etc. — 2) viror. alior. Esr. 10, 22 etc.

יִשְׁמַעְיָה n. pr. viri 1 Par. 12, 4.

יִשְׁמַעְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 27, 19.

יִשְׁמְרַי n. pr. viri 1 Par. 8, 18.

יָשֵׁן et יָשַׁן, infin. constr. יְשׁוֹן; fut. יִישַׁן et יִשַׁן, cum ה parag. et in pausâ אִישָׁנָה; 1) *dormivit* Gen. 2, 21. Jes. 5, 27. Ps. 4, 9 etc. Trop. de morte Jer. 51, 39, 57. Job 3, 13, de segnitie Ps. 44, 24. 78, 65.

Niph. נוֹשַׁן, part. נוֹשָׁן, f. נוֹשֶׁנֶת; *inveteravit*, *inveteratus est* Lev. 13, 11. 26, 10 et Deut.

Pih. fut. cum suff. et ו convers. וַתְּיַשְּׁנֵהוּ 4, 25, ubi de hominibus dicitur qui in terrâ quâdam habitaverant. — Deriv. שֵׁנָה, שְׁנָת et seq.

יָשָׁן m. f. יְשָׁנָה; *vetus* Lev. 25, 22. Jes. 22, 11. Neh. 3, 6 etc.

יָשֵׁן m. fem. יְשֵׁנָה ; pl. m. יְשֵׁנִים ; constr. יְשֵׁנֵי ; 1) part. et adj. verb. *dormiens* 1 Sam. 26, 7. Ps, 78, 65 etc. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 32, pro quo הָשֵׁם 1 Par. 11, 34.

יְשָׁנָה n. pr. oppidi Judæ 2 Par. 13, 19.

יָשַׁע undè Niph. נוֹשַׁע ; fut. יִוָּשַׁע et יִוָּשֵׁעַ, cum ה parag. et in pausâ וְאִוָּשֵׁעָה ; 1) *liberatus, servatus est* Num. 19, 10. Ps. 33, 16. — 2) *auxilium accepit* Jes. 30, 15. 45, 17. — 3) *salvus, sospes fuit* Ps. 80, 4, 8.—4) *vicit* Deut. 33, 29, hinc part. act. נוֹשָׁע *victor* Zach. 9, 9. Ps. 33, 16.

Hiph. præt. et inf. הוֹשִׁיעַ et הוֹשֵׁעַ ; part. מוֹשִׁיעַ ; imper. הוֹשַׁע, cum ה parag. הוֹשִׁיעָה ; fut. יוֹשִׁיעַ, et servato ה, יְהוֹשִׁיעַ, apocop. יֹשַׁע et cum ו convers. וַיּוֹשַׁע ; 1) *liberavit, servavit* Jud. 2, 16. Ps. 7, 2 etc. — 2) *adjuvit, opitulatus est,* absol. Jes. 45, 20, seq. accus. Ex. 2, 17 : 2 Sam. 10, 19. Ps. 3, 8 etc., seq. לְ Jos. 10, 6. Eze. 34, 22. Ps. 72, 4 etc. — 3) *victoriam dedit* Deus seq. לְ Deut. 20, 4. Jos. 22, 22 : 2 Sam. 8, 6, 14. Frequens formula : *manus mea, aut brachium meum mihi tulit opem* duplicem sensum habet, vel *meâ ipsius*, nemine opitulante, *victoriam retuli* Jud. 7, 2. Jes. 59, 16. 63, 5. Job 40, 9 (14) Ps. 44. 4. 98, 1, vel ultionem privatam *sumpsi* 1 Sam. 25, 26, 33. —Deriv. יְשׁוּעָה, מוֹשָׁעוֹת, יְשָׁעָה et

יֵשַׁע et יֶשַׁע m. suff. יִשְׁעֲךָ, in pausâ יִשְׁעֶךָ et יֶשְׁעֲךָ ; 1) *liberatio, auxilium* Jes. 5, 5. 17, 10. Mich. 7, 7. Ps. 12, 6 etc. — 2) *salus* Jes. 61, 10. Ps. 132, 16. Job 5, 4, 11.

יִשְׁעִי n. pr. viror. 1 Par. 2, 31 etc.

יְשַׁעְיָהוּ *Isaias* n. pr. illustrissimi prophetæ et alior. viror. Jes. 1, 1 : 1 Par. 25, 3. 26, 25 etc.

יְשַׁעְיָה n. pr. viror. Esr. 8, 7 etc.

יָשְׁפֵה et יָשְׁפֶה m. *jaspis*, gemma varii coloris Ex. 28, 20. 39, 13. Eze. 28, 13. — Origo prorsùs ignota.

יִשְׁפָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 16.

יִשְׁפָּן n. pr. viri 1 Par. 8, 22.

יָשַׁר ; fut. יִישַׁר, יִשַׁר ; 1) ut cognat. אָשַׁר *rectus fuit*, imprim. de viâ 1 Sam. 6, 12, ubi vox וַיִּשַּׁרְנָה *et rectæ erant, rectè procedebant* inviâ juvencæ, habet Dagh. forte in שׁ, et י formativ. masc. pro ת (Conf. Gen. 30, 38. Dan. 8, 22). In sensu morali et cum בְּעֵינֵי, *rectum visum est, placuit alicui* Num. 23, 27. Jud. 14, 3 etc. —2) *æquus, planus, compositus fuit* animus Hab. 2, 4.

Pih. יִשַּׁר ; part. מְיַשֵּׁר ; imper. יַשֵּׁר ; fut. יְיַשֵּׁר ; 1) *rectam fecit* viam, i. e. rectâ, à dolo et malitiâ alienus Prov. 9, 15. Dicitur de Deo cùm efficit ut res alicui benè et feliciter cedant Prov. 3, 6. 11, 5. Indè *direxit* Job 37, 3 : 2 Chron. 32, 30. —2) *rectum habuit, bonum existimavit* Ps. 119, 128. — 3) *complanavit* viam Jes. 40, 3. 45, 13.

Puh. part. מְיֻשָּׁר *complanatum diductum* aurum 1 Reg. 6, 35.

Hiph. imper. הוֹשַׁר *complana* Ps. 5, 9 in Chethib, ubi Keri habet הַיְשַׁר ; fut. plur. יַיְשִׁירוּ *rectum faciant* scil. visum i. e. rectâ prospiciant

Prov. 4, 25. — Deriv. מֵישָׁר, מִישׁוֹר et seq.

יָשָׁר m. constr. יְשַׁר, pl. יְשָׁרִים, constr. יִשְׁרֵי, fem. יְשָׁרָה, pl. יְשָׁרוֹת; 1) *rectus* Eze. 1, 7, 23. Job 33, 27. Hinc sensu morali a) *gratum*, *placitum* Deut. 12, 25. Jud. 17, 6 etc. — b) *rectus*, *probus* Dan. 11, 17. Ps. 7, 11. Job 1, 1 etc., et subst. Neutr. *probitas* Ps. 37, 37. 111, 8. — c) *verax*, *veridicus* Deut. 32, 4. Ps. 33, 4. 119, 137. — 2) *planus* de viâ Jer. 31, 7, hinc *facilis*, *promptus* ad aliquid faciendum 2 Par. 29, 34, it. *felix*, *prosper* Esr. 8, 21.

יֵשֶׁר n. pr. viri 1 Par. 2, 18.

יֹשֶׁר m. 1) *rectitudo* viæ Prov. 2, 13. 4, 11.—2) translatè a) *rectum*, *jus fasque* Prov. 11, 24. Cum suff. יָשְׁרוֹ *quod fieri debet ab eo*, *officium ejus* Job 33, 23. Prov. 14, 2. — b) *verum*, *rectum* verbum Job 6, 25. — c) *probitas*, *integritas* Deut. 9, 5. Ps. 25, 21. 119, 7. Job 33, 3.

יְשַׂרְאֵלָה n. pr. viri 1 Par. 25, 14.

יְשָׁרָה vel יְשָׁרָה, undè constr. יִשְׁרַת *probitas* 1 Reg. 3, 6.

יְשֻׁרוּן m. *Jeschouroun*, nomen populi Israëlitici poëticum Deut. 32, 15. 33, 5, 26. Jes. 44, 2. De significatione disputatur; aliis est diminutivum יָשָׁר valens *rectulus*, *justulus*, aliis diminut. nominis יִשְׂרָאֵל, nobis verò probabiliùs videtur *felicem*, *fortunatum* significare, à verbo יָשַׁר collatâ vicinâ rad. אָשַׁר *felix fuit.*

יָשֵׁשׁ masc. pr. *canus*, hinc *senex* 2 Par. 36, 17.—Rad. ישׁשׁ.

יָתֵד fem. constr. יְתַד, pl. יְתֵדֹת, constr. יִתְדֹת, cum suff. יְתֵדֹתָיו; 1) *clavus* (*clou*) Jes. 22, 25. Eze. 15, 3, spec. *paxillus tentorii* Eze. 27, 19. Jud. 4, 21 etc. *Pangere paxillum* Hebræis haud secus atque Arabibus sedem firmam et stabilem signat Jes. 22, 23, hinc יָתֵד *sedes stabiles* Esr. 9, 8. Metaph. *princeps* Zach. 10, 4.—2) *pala*, *spatha* Deut. 23, 14. Jud. 16, 14. — Rad. יתד, conf. arab. ותד *firmavit*, *firmiter adegit.*

יָתוֹם m. pl. יְתוֹמִים. suff. יְתוֹמָיו; *pupillus*, *orphanus*, utroque parente orbatus Ex. 22, 12, 23. Deut. 10, 18. Ps. 10, 14 etc., patre tantùm Job 24, 9. — Rad. יָתַם.

יְתוּר (à rad. תּוּר ut יְקוּם à קוּם) m. *pervestigatio*, metonym. *pervestigatum* et *pervestigando repertum* Job 39, 8.

יַתִּיר n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 48 etc.

יִתְלָה n. pr. oppidi in tribu Dan Jos 19, 42.

יָתַם undè fut. in pausâ אֵיתָם *solitarius vivam* Ps. 19, 14; ità nonnulli, sed plures codices exhibent אֵיתָם *integer ero* à תָּמַם, quod præfero.

יִתְמָה n. pr. viri 1 Par. 11, 46.

יַתְנִיאֵל n. pr. viri 1 Par. 26, 2.

יִתְנָן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 23.

יָתַר, cujus part. act. יוֹתֵר, fem. יוֹתֶרֶת vid. pag. 245; 1) *redundavit.* — 2) *abundavit.* — 3) *reliquus fuit*, *superfuit.*—4) *modum excessit*, hinc *excelluit.* — 5) ut in arab. et æthiop. ותר *tetendit*, *extendit*,

Niph. נוֹתַר; fut. יִוָּתֵר, et retracto

tono יֻוּתַר ; 1) *relictus est* Ex. 10, 15. Num. 26, 65, it. *remansit* Gen. 32, 24. Part. נוֹתָר, fem. נוֹתֶרֶת *reliquus, a, um* Gen. 30, 36. Ex, 28, 10 etc. — 2) forsan *excelluit, victor remansit* Dan. 10, 13, favent saltem huic sensui quæ præcedunt et quæ sequuntur.

Hiph. הוֹתִיר ; infin. absol. הוֹתֵר, constr. הוֹתִיר ; imper. הוֹתֵר ; fut. יוֹתִיר, apoc. יוֹתֵר et יוֹתַר ; 1) *abundare fecit* seq. acc. pers. et בְּ rei Deut. 28, 11. 30, 9. — 2) *reliquum fecit, reliquit* Ex. 10, 15. 12, 10. Jes. 1, 9 etc.—3) *excelluit* Gen. 49, 4 ubi אַל תּוֹתַר *non excelles* i. e. emolumenta (de quibus agitur in versu 3) non reportabis. — Derivat. יוֹתֵר, מוֹתָר, מוֹתַר, יַתִּיר · יוֹתֶרֶת et seq.

יֶתֶר m. suff. יִתְרוֹ, plur. יְתָרִים ; 1) *abundantia* Ps. 17, 14. Job 22, 20, adv. *abundè, valdè* Jes. 56, 12. Dan. 8, 9, pleniùs עַל יֶתֶר Ps. 31, 24. — 2) *residuum, reliquæ* Jud. 7, 6 : 2 Sam. 10, 10. Joël 1, 14. — 3) *excellentia, eminentia* Gen. 49, 3. Prov. 17, 7. — 4) ut in arab. *restis, funis, chorda, nervus* Jud. 16, 7. Ps. 11, 2. Job 30, 11 : יִתְרוֹ פִתַּח *funiculum* i. e. frenum *suum solvit*; ubi Keri habet יִתְרִי *frenum meum* i. e. frenum quod ei injeceram.—5) n. pr. viror. Ex. 4, 18. Jud. 8, 20 etc. Patron. יִתְרִי 2 Sam. 23, 38.

יִתְרָא n. pr. viri 2 Sam. 17, 26.

יִתְרָה f. constr. יִתְרַת ; *reliquum* Jes. 15, 7. Jer. 48, 36.

יִתְרוֹ n. pr. viri Ex. 3, 1. 4, 18.

יִתְרוֹן masc. 1) *excellentia, præstantia* Eccl. 2, 13. — 2) *emolumentum* Eccl. 1, 3. 2, 11. 3, 9. 5, 8 etc.

יִתְרָן n. pr. viri 1 Par, 7, 37.

יִתְרְעָם n. pr. viri 2 Sam. 3, 3 etc.

יְתֵת n. pr. viri Gen. 36, 40.

כ

כ Undecima alphabeti littera hebraïce כַּף *Caph* sonans; in numeralibus valet *viginti*.—Permutatur cum aliis palatinis ג, י, ק, et cum gutturali ח.

כְּ, antè monosyllaba passim כָּ (vid. Grammat.), suff. כָּהֵנָּה, כָּהֶם, כָּכֶם ; cum syllabâ parag. מוֹ, כְּמוֹ, suff. כָּמוֹנִי, כָּמוֹךָ, כָּמוֹהוּ ; particula præfix. *comparationis, assimilationis, accommodationis, similitudinis* et *convenientiæ*, cujus varii significatus ad sequentes facilè revocantur; 1) *instar, ad modum, ut, velut, tanquàm* Gen. 21, 16 : 1 Sam. 25, 36 : Ps. 1, 3 etc. Bis repetitum כְּ־וּכְ, כְּ־כְּ et כְּ־כֵּן a) *sicut-ità* Lev. 7, 7. Num. 15, 15. Hos. 4, 9 etc., et vicissim, licet rariùs, *ità-sicut* Gen. 18, 25. 44, 18. Ps. 139, 12. — b) *tàm-quàm* Lev. 24, 16. Deut. 1, 17. Eze. 18, 4 ; it. *qualis-talis* Jos. 14, 11 : 1 Sam. 30, 24, et *quùm-statim* Ps. 48, 5. — 2) *quomodò, quo pacto* post verbum יָדַע *novit* Eccl. 11, 8. — 3) *circiter*, ubi de numero et mensurâ vel spatii vel temporis, agitur Ex. 11, 4. Num. 11, 31 : 1 Reg. 22, 6. Ruth. 2, 17 etc. — 4) *secundùm, juxtà* gr. κατά Gen. 1, 26. Jos. 6, 15. Ps. 7, 18, כַּיּוֹם, כְּהַיּוֹם vid. in יוֹם pag. 243. — 5) Infinitivo præfixum a) *sicut, quemadmodum*

Jes. 5, 24. 10, 15. — 6) *quùm*, *simul atque* Gen. 39, 18: 1 Sam. 5, 10: 1 Reg. 1, 21. Etiam de futuro tempore, in sententiâ conditionali Gen. 44, 30: כְּבֹאִי אֶל־אָבִי *si adirem patrem meum;* et vers. 31: כִּרְאוֹתוֹ *si videret ille.* — Quoad sensum intensivum *quàm fieri potest maximè* (gr. ὡς, ὅσον, lat. *quàm*, superlativo præmissa), quem particulæ כְּ tribuit Gesenius (in Lexic. hebr.), nullo nititur fundamento; quippè in omnibus exemplis ab eo prolatis, nihil aliud significat quàm *ut, veluti;* si quid enim intensi præ se fert sensus sententiarum Num. 11, 1: 1 Sam. 11, 27. Jes. 1, 7, 9. 26, 20. Hos. 11, 4. Ps. 73, 19. Prov. 10, 20. Thren. 1, 20. Neh. 7, 2, illud nequaquàm particulæ ipsi tribuendum, sed vocabulis quibus præmittitur. — Rad. כֵּן, vel כֹּה, vel, sicut Gesenio placet, כִּי.

כַּאֲשֶׁר (ex כְּ et אֲשֶׁר); pr. 1) *sicut is qui, ea quæ, id quod.* Job 29, 25: *Ut qui* (כַּאֲשֶׁר) *lugentes consolatur.* —2) *secundum id quod*, indè a) *tantùm quantùm* Gen. 34, 12: 1 Sam. 2, 16. — b) *quemadmodùm* antè integras tantùm sententias Gen. 7, 9. Jes. 9, 2 etc. — c) *quia, quòd* Num. 27, 14. Mich. 3, 4 etc. — 3) *quasi, ut si* Zach. 10, 6. Job 10, 19. — 4) *quùm, postquàm* seq. præt. Gen. 32, 10. Ex. 17, 11: 1 Sam. 8, 6, it. *quandò, si* seq. fut. Eccl. 4, 17, 5. 3; et ità seq. præt. in formul. desperantis Esth. 4, 16: *si periero, periero* i. e. *si perire me oportet, perire haud pigebit.* Gen. 43, 14: *si liberis orbari me necesse sit, miserrimæ huic sorti me quietus subjiciam.*

כָּאַב vel כָּאֵב, undè part. act. כּוֹאֵב, pl. כֹּאֲבִים; fut. יִכְאַב; *doluit* sive corpore, sive animo, *dolore affectus fuit* Gen. 34, 25. Ps. 69, 30, seq. עַל causæ Job 14, 22.

Hiph. הִכְאִיב; part. מַכְאִיב; fut. יַכְאִיב; *dolore affecit* Eze. 13, 22. Job 5, 18 etc., de agro i. e. *perdidit, pessumdedit* 2 Reg. 3, 19; figuræ hujus generis haud raræ erant apud Hebræos.— Deriv. מַכְאֹב et

כְּאֵב m. constr. etiam כְּאֵב; suff. כְּאֵבִי; *dolor* corporis Job 2, 13. 16, 6, animi Jes. 65, 14.

כָּאָה (conf. vicin. כָּהָה et קָהָה), undè Niph. נִכְאָה; part. constr. נִכְאֵה; *animo fracto et demisso fuit* Dan. 11, 30. Ps. 109, 16. Ellipticè dicitur Job 30, 8: נִכְּאוּ מִן הָאָרֶץ *animo fracto fuêre è terrâ* pro: *ubi è terrâ expulsi sunt* (cum Dagh. euphon. in Caph., vel, ut alii volunt נִכְּאוּ ad rad. נָכָא pertinet).

Hiph. infin. הַכְאוֹת *dolore afficere* Eze. 13, 22. — Indè

כָּאֶה m. undè pl. כָּאִים *attriti animo, tristes* Ps. 10, 10 in Keri, sed vid. חֵלְכָה pag. 205.

כָּבֵד et כָּבַד; fut. יִכְבַּד; 1) *gravis fuit* de pondere Job 6, 3. — 2) sæpiùs trop. *honoratus fuit* Jes. 66, 5. Eze. 27, 25. Job 14, 21. — 3) *magnus, vehemens* Gen. 18, 20. Jud. 20, 34: 1 Sam. 31, 3. — 4) *molestus fuit* seq. אֶל 1 Sam. 5, 6, alibi עַל 2 Sam. 13, 25. Jes. 24, 20 etc. Job, 23, 2: *manus mea gravis est super gemitu meo* i. e. plaga manu Dei mihi inflicta, sive dolores calamitatesque quibus pre-

mor, vehementiores sunt querimonis meis. — 5) *hebes fuit* oculus Gen. 48, 10, auris Jes. 59, 1, hinc de animo qui facilè flecti nequit *obduratus est* Ex. 9, 7.

Niph. נִכְבַּד; part. pl. constr. cum Dagh. euphon. in Daleth נִכְבַּדֵּי; suff. f. נִכְבַּדֶּיהָ; inf. et imper, הִכָּבֵד; fut. יִכָּבֵד; 1) *honoratus fuit* Gen. 34, 19 : 1 Sam. 9, 6. Part. נִכְבָּד *gloriosus* Deut. 28, 58; pl. f. נִכְבָּדוֹת *gloriosè facta* Ps. 87, 3. — 2) reflex. *magnum, illustrem se præstitit* Ex. 14, 4. Lev. 10, 3. Eze. 39, 13 etc. — 3) *copiosus fuit, opulentus, dives fuit* Jes. 23, 8, 9. Prov. 8, 24.

Pih. כִּבֵּד, part. מְכַבֵּד; infin. et imper. כַּבֵּד; fut. יְכַבֵּד, cum suff. et נ epenthet. יְכַבְּדָנְנִי; 1) *honoravit* Jud. 13, 17 : 2 Sam. 10, 3. Jes. 29, 13, seq. לְ pers. Dan. 11, 38. Ps. 86, 9, cum dupl. accus. Jes. 43, 23.— 2) *gravem reddidit, induravit* animum 1 Sam. 6, 6.

Puh. כֻּבַּד, part. מְכֻבָּד; fut. יְכֻבַּד; *honoratus est* Jes. 58, 13. Prov. 13, 18 etc.

Hiph. הִכְבִּיד; inf. absol. הַכְבֵּד, constr. הַכְבִּיד; imper. הַכְבֵּד; fut. conv. וַיַּכְבֵּד; 1) *gravem fecit, aggravavit* 1 Reg. 12, 10. Jes. 47, 6. Thren. 3, 7. Ellipticè Neh. 5, 15: *aggravaverant super* populum, scil. *jugum*.— 2) *honoravit* Jes. 8, 23 (9, 1). Jer. 30, 19. — 3) *honorem, gloriam sibi paravit* 2 Chron. 25, 19. — 4) *hebetavit* aures Jes. 6, 10. Zach. 7, 11, it. *induravit* animum Ex. 9, 34.

Hithp. part. מִתְכַּבֵּד, imper. הִתְכַּבֵּד; 1) *honorem sibi tribuit, jactavit se* Prov. 12, 9. — 2) *multiplicavit se* Nah. 3, 15. — Deriv. כָּבוֹד et seq.

כָּבֵד m. constr. כְּבַד, suff. כְּבֵדוֹ, pl. כְּבֵדִים, constr. כִּבְדֵי; 1) *gravis* a) proprio sensu *multum ponderis habens* 1 Sam. 4, 18 : 1 Reg. 12; 4. Prov. 27, 3 etc. — b) translatè *copiosus, numerosus* 1 Reg. 10, 2. Jes. 36, 2, *dives* Gen. 13, 2, *molestus*, de fame Gen. 12, 10. 41, 31, de peccato Ps. 38, 5, *arduus, difficilis*, de negotio Ex. 18, 18. Num. 11, 14, *impeditus*, de linguâ Ex. 4, 10. Eze. 3, 5, 6.— 2) subst. *jecur* utpotè omnium viscerum *pondere gravissimum* Ex. 29, 13, 22. Lev. 3, 4, 10. Hyperbol. Thren. 2, 11 : *effusum est in terram jecur meum* dicitur in gravissimis animi doloribus.

כָּבֵד m. *gravis, onustus* Jes. 1, 4. Aliis est constr. כָּבֵד.

כֹּבֶד m. 1) *gravitas* Prov. 27, 3. — 2) *vehementia* Jes. 30, 27. — 3) *multitudo* Nah. 3, 3. — 4) *molestia* Jes. 21, 15.

כְּבֵדֻת f. *gravitas, difficultas*. Ex. 14, 25.

כָּבָה, unde fut. יִכְבֶּה; *exstinctus est* de igne et lucernâ Lev. 6, 5, 6 : 1 Sam. 3, 3; metaph. de irâ 2 Reg. 22, 17, de hostibus qui pereunt Jes. 43, 17.

Pih. præt. pl. כִּבּוּ; part. מְכַבֶּה; infin. constr. כַּבּוֹת; fut. יְכַבֶּה, cum suff. et נ epenth. יְכַבֶּנָּה; *exstinxit* Jes. 1, 31 etc., metaph. Jer. 4, 4 etc.

כָּבוֹד m. semel f. Gen. 49, 6; constr. כְּבוֹד; suff. כְּבוֹדִי; pr. *gravitas*, sed ubiquè translatè; 1) *honor, gloria* 1

Sam. 4, 25. Ps. 19, 2. Job 19, 9 etc. Adv. *honorificè* Ps. 73, 24. — 2) *majestas, splendor* 1 Sam. 2, 8. Jes. 35, 2. Ps. 24, 7 etc. — 3) *copia, divitiæ* Jes. 10, 3. 66, 12. Ps. 49, 17. — 4) poët. *cor, animus* Ps. 16, 9. 57, 9. 108, 2, tanquam pars *nobilior* hominis, vel pr. est *jecur* ut כָּבֵד et ad animum translatum, haud secùs atque alibi לֵב. Gen. 49, 6 construitur cum fem. (תֵּחַד *intersit*) omninò ut synon. נֶפֶשׁ.

כְּבוּדָּה (cum Dagh. euphon. in ד) f. 1) *magnifica, splendida* Eze. 23, 41. Ps. 45, 14. — 2) subst. *impedimenta* (*bagages*), al. *res pretiosæ* Jud. 18, 21.

כָּבוּל n. pr. 1) tractûs Galilææ viginti oppida complectentis, quo Salomon Hiram regem Tyri donavit, 1 Reg. 9, 13. Josephus (Antiq. l. 8. c. 5. § 3) ait: « Appellata fuit terra ista *Chabalon*, voce Phœnicum, quæ significat, *id quod displicet* »; sed vulgò et satis apposite כָּבוּל explicatur: *regio in pignus amicitiæ data*, tanquàm à rad. כבל, quam vid. — 2) oppidi in tribu Aser Jos. 19, 27.

כַּבּוֹן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 40.

כַּבִּיר m. pl. כַּבִּירִים; 1) *ingens*, de aquis Jes. 17, 12. 28, it. *vehemens* de vento Job 8, 2, addito יָמִים *grandævus* Job 15, 10. — 2) *multus* Jes. 16, 14. Job 31, 25. — Rad. כָּבַר.

כְּבִיר m. *stragula* texta, Vulgat. *pellis* 1 Sam. 19, 13, 16: *stragula caprarum* i. e. ex pilis caprinis contexta. — Rad. כָּבַר.

כבל rad. inusit. ut in chald. syr. arab. *ligavit, vinxit, constrinxit*; conf. etiam vicin. חָבַל, גָּבַל. — Indè כָּבוּל, verbum quadrilitt. כַּרְבֵּל et

כֶּבֶל m. pl. constr. כַּבְלֵי; *compes* Ps. 105, 18. 149, 8.

כָּבַס pr. forsan ut cognat. כָּבַשׁ *pedibus calcavit, subjecit*, hinc *lavit, abluit vestes* quod fiebat *subigendo* i. e. *tundendo*, vel *calcando*. Sic differt à רָחַץ *lavit corpus*. Indè part. act. כּוֹבֵס *lotor vestium, fullo* Jes. 7, 3. 36, 2.

Pih. כִּבֵּס et כַּבֵּס; imper. cum suff. כַּבְּסֵנִי, fut. יְכַבֵּס; 1) *lavit, abluit* vestes Gen. 49, 11. Ex. 19, 10. Part. pl. מְכַבְּסִים *fullones* Mal. 3, 2. —2) metaph. *lavit, purgavit* aliquem, animum à peccato Jer. 4, 14. Ps. 51, 4, 9.

Puh. כֻּבַּס *lotus est* de vestibus Lev. 13, 58. 15, 17.

Hothp. inf. הֻכַּבֵּס *lavari* Lev. 13, 55, 56.

כָּבַר. 1) pr. *constrinxit, plexit, texuit* (conf. rad. vicin. גָּבַל, חָבַל, חָבַר et כָּבַל). — 2) *magnus, multus fuit*, it. forsan *diuturnus fuit*.

Hiph. fut. יַכְבִּיר *multiplicabit* Job 35, 16. Part. מַכְבִּיר *copia*, undè cum præf. לְ, *copiosè, multùm* Job 36, 31. — Deriv. מַכְבֵּר, כְּבִיר, כַּבִּיר, מִכְבָּר et seq.

כְּבָר 1) pr. forsan *diuturnitas* temporis, hinc adv. *dudùm, jampridem* Eccl. 1, 10. 3, 15 etc. — 2) n. pr. *Chaboras*, fluvius Mesopotamiæ in Euphratem sese effundens, alibi חָבוֹר dictus Eze. 1, 3. 3, 15 etc.

כְּבָרָה f. *cribrum* Amos 9, 9.

כִּבְרָה f. undè suff. כִּבְרַת הָאָרֶץ;

pr. forsan *longitudo terræ*, hinc *mensura viæ*, quæ quanta fuerit, nescitur, etsi ex Gen. 35, 16. 48, 7 : 2 Reg. 15, 19 conjectare liceat, eam haud magnam fuisse (*une certaine, une petite distance*). LXX vertunt Gen. 48, 7 : ἱππόδρομος, quod est vel *stadium*, vel mensurâ dicta שׁוּט־אַלְפַּרְשׁ i. e. tantùm itineris, quantùm equus ad defatigationem usque currere potest, tres ferè parasangæ.

כֶּבֶשׂ m. pl. כְּבָשִׂים, suff. כְּבָשַׂי, *agnus* à primo ad tertium annum Ex. 12, 5. Job 31, 20 etc. Passim *ovis* in genere Lev. 4, 32 etc.—Rad. חבש.

כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה, f. constr. כִּבְשַׂת, pl. כְּבָשֹׂת, constr. כִּבְשֹׂת; *agna* à primo ad tertium annum Lev. 14, 10 : 2 Sam. 12, 3 etc. Passim *ovis* in genere Gen. 21, 28, 29.

כָּבַשׁ; part. act. plur. כֹּבְשִׁים; infin. constr. כְּבֹשׁ; imper. pl. cum suff. כִּבְשֻׁהָ; fut. יִכְבּוֹשׁ; 1) *conculcavit, pedibus subjecit* Zach. 9, 15 : *calcabunt lapides fundæ*, i. e. facilè declinabunt lapides ab hostibus contortos; de peccatis dicitur Mich. 7, 19.—2) *domuit, sibi subjecit* bestias, hostes, etc. Gen. 1, 28. Num. 32, 22. Jer. 34, 11 etc., mulierem Esth. 7, 8.

Niph. נִכְבַּשׁ; part. pl. f. נִכְבָּשׁוֹת; *subjectus est* de terris, hostibus Num. 32, 22. Jos. 18, 1, de mulieribus Neh. 5, 5.

Pih. כִּבֵּשׁ *subjecit* hostes 2 Sam. 8, 11. — Indè

כֶּבֶשׁ m. *scabellum* 2 Par. 9, 18.

כִּבְשָׁן m. *fornax*, forsan *calcaria*, et *æraria* in quâ ex minerâ metallum *subigitur* et liquatur; undè differt à תַּנּוּר *furnus* in quo panis coquitur. Sed nonnulli conferunt arab. קבש *accendit*. Gen. 19, 28. Ex. 9, 8, 10. 19, 18.

כַּד suff. f. כַּדָּהּ; pl. m. כַּדִּים; *cadus, hydria* Gen. 24, 14 etc. — Rad. כדד.

כְּדֵי vid. דַּי.

כַּדְכֹּד m. lapis pretiosus valdè scintillans, vulgò *pyropus* Jes. 54, 12. Eze. 27, 16. — Rad. כדד cogn. כָּתַת *tutudit, contudit*, undè *ignem excussit*, conf. כִּידוֹד *scintilla*.

כְּדָרְלָעֹמֶר n. pr. viri Gen. 14, 1.

כֹּה forsan contract. ex כְּהוּ (ut קְטָלוֹ ex קְטָלְהוּ); 1) pr. *sicut hoc*; indè *ità, sic* Gen. 32, 5 etc. בְּכֹה *hoc modo*, et bis repetitum *hoc modo, illo modo* 1 Reg. 22, 20. — 2) de loco *hîc*, et rariùs *huc* Gen 31, 37 geminatum : *hîc illic*, *huc illuc* Ex. 2, 12. Num. 11, 31. עַד־כֹּה, *eousque* Gen. 22, 5. — 3) de tempore *nunc*. עַד־כֹּה *hucusque* Ex. 7, 16. עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה *usque huc et usque illuc, interea* 1 Reg. 18, 45.

כָּהָה; infin. absol. כָּהֹה; fut. יִכְהֶה; convers. f. וַתֵּכַהּ; pl. וַתִּכְהֶיןָ; 1) ut cogn. לָאָה, קָהָה, *hebes, debilis fuit, hebetatus est* de oculis Gen. 27, 1. Zach. 11, 17 etc.; trop. *animo defecit, animum despondit* Jes. 42, 4.

Pih. כִּהָה et כֵּהָה; infin. כַּהוֹת pro כַּהוֹת; 1) *hebes factus est* oculus 1 Sam. 3, 2, it. *nigricans evasit* macula cutis in leprâ Lev. 13, 6 etc. it. — 2) *animum* alicui *infregit, ter-*

ruit, *prohibuit* aliquem 1 Sam. 3, 13; sed intrans. *timidus fuit*, *animum despondit* Eze. 21, 12. — Deriv. seq.

כֵּהֶה m. undè f. כֵּהָה, pl. כֵּהוֹת; 1) *debilis*, *debiliter lucens* de ellychnio Jes. 42, 3. —2) *nigricans* de maculâ cutis in leprâ Lev. 13, 39. — 3) *fractus* de animo Jes. 61, 3.

כֵּהָה f. *debilitatio*, *remissio* Nah. 3, 19.

כָּהַן undè part. act. כֹּהֵן q. vid. mox infrà.

Pih. כִּהֵן, infin. כַּהֵן; fut. יְכַהֵן; 1) *sacerdos fuit*, *factus est* Deut. 10, 6.—2) *sacerdotio functus est* Ex. 28, 41. Hos. 4, 6. —3) *magnificè ut sacerdos ornatum suum disposuit* Jes. 61, 10.

כֹּהֵן m. pl. כֹּהֲנִים; suff. כֹּהֲנָיו; *sacerdos* Gen. 14, 18. Ex. 2, 16. Ps. 110, 4 etc. *Sacerdos caput* (הָרֹאשׁ), *magnus*, *unctus* i. e. *summus sacerdos*, pontifex Lev. 4, 3. Jos. 20, 6: 2 Par. 19, 11 etc.

כְּהֻנָּה fem. constr. כְּהֻנַּת, suff. כְּהֻנָּתְם; pl. כְּהֻנּוֹת; *sacerdotium*, *sacerdotale munus* Ex. 29, 9 etc.

כּוּב n. pr. regionis ignotæ Eze. 30, 5.

כּוֹבַע m. in pausâ כּוֹבָע, constr. כּוֹבַע (retracto accentu); pl. כּוֹבָעִים; ut קוֹבַע *galea* 1 Sam. 17, 5. Jes. 46, 4. Eze. 38, 5 etc.—Rad. כבע.

כָּוָה undè Niph. fut. יִכָּוֶה; *ustus*, *adustus est* Jes. 43, 2. Prov. 6, 28.— Deriv. כִּי, כְּוִיָּה.

כּוֹחַ Dan. 11, 6. vid. כֹּחַ.

כְּוִיָּה f. *ustio*, *pars usta* corporis Ex. 21. 25. — Rad, כָּוָה.

כּוֹכָב m. constr. כּוֹכַב; pl. כּוֹכָבִים, suff. כּוֹכְבֵיהֶם; *stella* Gen. 37, 9. Jes. 13, 10 etc. Metaph. *princeps* Num. 24, 7.— Rad. ככב, vel כוב, vel כבב in arab. *convolvit in globum*.

כּוּל; præt. כָּל *mensus est* Jes. 40, 12.

Hiph. inf. הָכִיל, fut. יָכִיל; 1) *cepit*, *continuit spatio* 1 Reg. 7, 26. Eze. 23, 32. — 2) *sustinuit*, *tulit* aliquid Jer. 6, 11. Joël 2, 11.

Pilp. כִּלְכֵּל, part. מְכַלְכֵּל; infin. כַּלְכֵּל; fut. יְכַלְכֵּל; 1) *cepit*, *continuit* 1 Reg. 8, 27 etc. — 2) *sustinuit*, *tulit* Jer. 20, 9. Prov. 18, 14, hinc *tuitus est* Ps. 55, 23. 112, 5.— 3) *sustentavit*, *alimenta suppeditavit* Gen. 45, 11 etc. Cum dupl. accus. Gen. 47, 12 etc.

Pulp. כָּלְכְּלוּ *commeatu instructi sunt* 1 Reg. 27, 27.

כּוּמָז m. *globulus aureus*, sed forsan collectivè *globuli*, *monile* ex globulis consertis Ex. 35, 22. Num. 31, 50. — Rad. כמז.

כּוּן, undè fut. conv. וַיְכֻנֶנּוּ *et formavit nos* Job 31, 15. Ità vulgò et rectè quidem; nonnullis est pro יְכוֹנְנֵנוּ fut. Pilp., utroque נ radicali in unicum epentheticum per Daghesch coalescente, et ֹ correpto in ֻ.

Niph. נָכוֹן; imper. הִכּוֹן; fut. יִכּוֹן; 1) *erexit se*, *sororians fuit* de mammis Eze. 16, 7, *stetit firmus*, *constitit* Ps. 93, 2. Job 21, 8, hinc Part. constr. נְכוֹן הַיּוֹם *firmum diei*, *meridies* Prov. 4, 18. Sæpiùs trop. a) *rectus*, *aptus fuit* Ex. 8, 22. Job 42, 8. — b) *verus*, *sincerus fuit* Ps. 78, 37, undè Part. f. נְכוֹנָה *sincerum*, *sinceritas* Ps. 5, 10.— c) *firmus*, *intre-*

pidus, *constans fuit* Ps. 57, 8 etc.— d) *certus fuit*, undè אַל־נָכוֹן certò 1 Sam. 6, 24 etc. — 2) *fundatus est* Jud. 16, 26. — 3) *paratus est* Ex 19, 11. Eze. 38, 7. Seq. לְ rei, *proclivis fuit*, *ad aliquid*, *propè abfuit à re* Ps. 38, 18.

Hiph. הֵכִין, 1 pers., pl. הֲכִינוֹנוּ et הֵכַנּוּ; part. מֵכִין; infin. absol. הָכֵן, constr. הָכִין; imper. הָכֵן, pl. הָכִינוּ; fut. יָכִין, apoc. יָכֵן; 1) *statuit* Ps. 103, 19. Job 29, 7, hinc *stabilivit*, *firmavit* 2 Sam. 7, 12. Ps. 10, 17 etc. Inf. הָכֵן adv. *firmè* Jos. 3, 17. — 2) *constituit* aliquem, Jos. 4, 4, seq. לְ 2 Sam. 5. 12.—3) *fundavit* Jer. 10, 12. Esr. 3, 3 etc. — 4) *direxit* Eze. 4, 3 : 2 Par. 27, 6. Seq. לֵב, *animum applicuit* ad aliquid, *sibi proposuit* Esr. 7, 10 etc., et omisso לֵב Jud. 12, 6 : 1 Par. 28, 2. — 5) *paravit* Gen. 43, 16. Job 15, 35.

Hoph. הוּכַן et הֻכַן; part. מוּכָן; 1) *statutus est* Jes. 16, 5. — 2) *constitutus est* Jes. 30, 34,—3) *paratus est* Nah. 2, 6. Prov. 21, 31.

Pilp. כּוֹנֵן; imper. cum ה parag. כּוֹנְנָה; fut. יְכוֹנֵן; 1) *statuit* 2 Sam. 7, 13. Ps. 9, 8, hinc *confirmavit* Ps. 7, 10 etc. — 2) *fundavit* Hab. 2, 12. Prov. 3, 19 etc. — 3) *aptavit*, *direxit* sagittas Ps. 7, 13, indè *jaculatus est* Ps. 21, 12. Metaph. subaudito לֵב, *animum applicuit ad* (Vid. Hiph. n. 4) Jes. 51, 13. Job 8, 8.— 4) *creavit*, *formavit* Deut. 32, 6. Ps. 8, 4.

Hithpohl. fut. in pausâ יִתְכּוֹנָן *stabiliet*, *firmabit se* Prov. 24, 3; f. תִּכּוֹנֵן pro תִּתְכּוֹנֵן id. Num. 21, 27; in 2ª pers. f. et in pausâ תִּתְכּוֹנָנִי *stabilies te* Jes. 54, 14; pl. m. in pausâ יִכּוֹנָנוּ *parabunt se* Ps. 59, 5.—Deriv. מְכוֹנָה, מָכוֹן, כִּיּוּן, כּוּן, אָכֵן, כֵּן, תְּכוּנָה.

כּוּן n. pr. oppidi Phœnicum 1 Par. 18, 8.

כַּוָּן m. undè pl. כַּוָּנִים *liba*, *popana* Jer. 7, 18. 44, 19.

כּוֹס f. suff. כּוֹסִי; pl. כֹּסוֹת; 1) pr. forsan *receptaculum*, *vas*, spec. *poculum* Gen. 40, 11. Jer. 35, 5 etc. Metaph. *sors*, *portio*, servatâ tamen calicis imagine Ps. 11, 6. 16, 5.—2) avis quædam immunda, in ruinis degens, *bubo*, *noctua* juxta veter. version. Lev. 11, 17. Deut. 14, 16. Ps. 107, 2. Bochart *onocrotalum* seu *truonem* intelligit ita dictum à *receptaculo* seu *sacculo* qui de ejus ingluvie dependet, quemadmodùm latinè *truo* dicitur à *truâ*. — Quoad etymon, est forsan כּוֹס contractum ex כּוֹנֶס, כָּנַס à rad. כָּנַס, ut בַּיִת ex בָּנִית et בַּת ex בֶּנֶת, à rad. בָּנָה.

כּוּר ut vicin. נָקַר, כָּרָה, אָכַר, קוּר, *fodere*, *perfodere*; undè כָּרוּ *foderunt* Ps. 22, 17. Sic Vulgat. LXX ὤρυξαν; quod de Christo solo intelligi potest. Hæc lectio genuina visa fuit eruditissimo critico De Rossio (Var. Lection. V. T. Sylloge, vol. IV, pag. 17, seq.). Quoad כארו, eadem omninò est, sed addito tantùm א epenthetico, ut in קָאַם pro קָם, in רָאמָה pro רָמָה etc. Alii post Aquilam in secundâ editione, Symmachum et quinque codices latinos quos legit St. Hieronymus, vertunt *vinxerunt*, sed invitâ linguæ Hebr. analogiâ. Neque

sunt audiendi qui verbo arab. כור, *colligandi, constringendi* potestatem tribuunt. Pro כרו vel כארו, textus qualis nunc legitur, refert כָּאֲרִי quod Judæi, invito contextu, vertunt *sicut leo*, quodque reddi posset *fodientes*, quasi esset partic. plur. absol. pro כָּאֲרִים ut מִנִּי pro מִנִּים Ps. 45, 9, quod nonnulli volunt, vel potiùs partic. pl. constr. כָּאֲרֵי animandum. Alii denique post Aquilam in primâ editione *fœdarunt* interpretantur, collato forsan chald. כְּעַר *polluit, contaminavit*, sed, ut benè notavit Winer ad Lexic. Hebr. Simonis, interpretatio ista prorsùs aliena est ab hujus loci naturâ.—Deriv. כִּיּוֹר, כִּירַיִם, et, saltem quoad formam,

כּוּר m. *fornax* pr. in quâ metalla liquantur Eze. 22, 18. Prov. 17, 3 etc. Trop. Deut. 4, 20 etc. — * Sic vulgò, sed pr. forsan est *arena* (*sable*), indè *minera*, tùm etiam *vas ex arenâ confectum* ad metallorum conflaturam et expurgationem (*creuset*). Cæterum vid. כִּכָּר,

כּוֹר עָשָׁן n. pr. oppidi in tribu Simeonis 1 Sam. 30, 30, alibi simpl. עָשָׁן Jos. 15, 42 etc.

כּוֹר ut כֹּר q. vid.

כּוּשׁ n. pr. 1) viri Gen. 10, 6, it. alterius viri Ps. 7, 1. — 2) regionis nempè *Æthiopæ* Gen. 10, 7 etc.

כּוּשִׁי, f. כּוּשִׁית et כֻּשִׁית; pl. כּוּשִׁים et כּוּשִׁיִּים; 1) nom. gent. *Æthiops, Æthiopissa* Num. 12, 1: 2 Sam. 18, 21. Dan. 11, 43. Amos. 9, 7 etc. — 2) n. pr. viri Soph. 1, 1.

כּוּשָׁן f. *Æthiopia* Hab. 3, 7.

כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם n. pr. viri Jud. 3, 8, 10.

כּוֹשָׁרָה f. undè pl. כּוֹשָׁרוֹת *prosperitates* Ps. 68, 7. — Rad. כָּשַׁר

כּוּת et כּוּתָה n. pr. regionis cujus populus regis Assyriæ jussu in terram Israëliticam ductus est 1 Reg. 17, 24, 30.

כּוֹתֶרֶת vid. כֹּתֶרֶת.

כָּזַב undè כֹּזֵב *mentiens* Ps. 116, 11.

Niph. נִכְזַב *mendax, fallax deprehensus est* Job 41, 1.

Pih. כִּזֵּב; fut. יְכַזֵּב; *mentitus est* Job 6, 28 etc., seq. לְ, בְּ *fefellit aliquem* 2 Reg. 4, 16. Ps. 78, 36 etc. Metaph. *spem fefellit* res Jes. 58, 11.

Hiph. fut. יַכְזִיב *mendacii arguet* Job. 24, 25. — Deriv. אַכְזָב et seq.

כָּזָב m. pl. כְּזָבִים, suff. כִּזְבֵיהֶם; 1) *mendacium* Ps. 4, 3 etc. — 2) *quidquid fallit, res inanis, vana* spec. *idola, oracula falsa* Eze. 13, 6. Amos 2, 4 etc.

כֹּזֵבָא n. pr. loci 1 Par. 4, 22, forsan idem atque כְּזִיב.

כָּזְבִּי n. pr. mul. Num. 25, 15.

כְּזִיב n. pr. oppidi in tribu Judâ Gen. 38, 5, idem forsan atque אַכְזִיב

כֹּחַ et Dan. 11, 6 כּוֹחַ m. suff. כֹּחִי, כֹּחֲךָ, cum ה parag. in pausâ כֹּחֶכָה; 1) *vis, vires, robur* Jud. 16, 6. Job 26, 2 etc. Gen. 49, 3: *tu robur meum* i. e. filius roboris mei, quem in robore juvenili meo genui. *Robur terræ* i. e. proventus ejus Gen. 4, 12 etc. —2) *facultas* seq. gerundio, *rei faciendæ* Dan. 1, 4. — 3) *facultates*, *opes* Job 6, 22 etc. — 4) *lacertæ majoris* species à *robore* dicta quo in

pugnâ cum serpentibus eminet Lev. 11, 30; vid. Bochart. in Hieroz.

כָּחַד ut vicin. כָּחַשׁ undè Niph. נִכְחַד; part. f. נִכְחֶדֶת, pl. נִכְחָדוֹת; fut. יִכָּחֵד; 1) *absconditus, celatus est* 2 Sam. 18, 13. Ps. 69, 6 etc. — 2) *excisus, deletus est* Ex. 9, 15. Job 4, 7 etc.

Pih. כִּחֵד; fut. יְכַחֵד; 1) *negavit, abnegavit*, seq. accus. Jes. 3, 9. Job 6, 10. — 2) *celavit, occultavit* Ps. 40, 11. Job 27, 11, seq. acc. rei et מִן vel לְ pers. Jos. 7, 19. Ps. 69, 6 etc.

Hiph. הִכְחִיד; infin. הַכְחִיד; fut. יַכְחִיד, conv. וַיַּכְחֵד; 1) *celavit* Job 20, 12. — 2) *excidit, delevit* Ex. 23, 23. Zach. 11, 8 etc.

כָּחַל pr. forsan *denigravit* quasi carbone, collato vicin. גַּחֶל, hinc *fucavit* oculos stibio Eze. 23, 40.

כָּחַשׁ; pr. *mentitus est, fefellit expectationem* (conf. vicin. כָּחַד), hinc metaph. de corpore *defecit* pinguedine, *contabuit* Ps. 109, 24.

Niph. fut. יִכָּחֵשׁ *mentietur, simulabit* Deut. 33, 29.

Pih. כִּחֵשׁ; infin. et imper. כַּחֵשׁ; fut. יְכַחֵשׁ; 1) *negavit* Gen. 18, 15, seq. בְּ pers. et rei *abnegavit* aliquem, aliquid Lev. 5, 21, etc. Prov. 30, 9: *ne satiatus abnegem*, ellipt. pro *Deum abnegem*. — 2) *mentitus est* Lev. 19, 11 etc. — Metaph. *fefellit* expectationem Hos. 9, 2. Hab. 3, 17. — 3) *simulavit, adulatus est* Ps. 18, 45. 66, 3 etc.

Hithp. fut. pl. יִתְכַּחֲשׁוּ *adulabuntur* 2 Sam. 22, 45. — Deriv. seq.

כַּחַשׁ m. suff. כַּחֲשִׁי; pl. כְּחָשִׁים, undè cum suff. כַּחֲשֵׁיהֶם; 1) *mendacium* Hos. 12, 1. Ps. 59, 13 etc. — 2) *macies* Job 16, 8.

כֶּחָשִׁים m. pl. (pro כְּחָשִׁים) *mendaces* Jes. 30, 9.

כִּי varius et multiplex exstat hujus vocabuli usus; præcipuæ significationes sunt: 1) pr. forsan ut אֲשֶׁר *qui, quæ, quod* Gen. 3, 19 (conf. vers. 23). 4, 25. Jes. 54, 6. 57, 20. — 2) conj. relat. *quòd*, ὅτι, quæ conjunctio per infin. post verba videndi, audiendi, sentiendi, dicendi, etc. latinè exprimitur, ut Gen. 1, 10: *et vidit Deus* (כִּי) hoc *pulchrum esse*, pr. *quòd pulchrum esset*, etc. — 3) i. q. לֵאמֹר *dicendo*, cùm præmittitur orationi directæ, ut gr. ὅτι (vid. אֲשֶׁר pag. 71) Gen. 4, 25. 2, 24 etc. — 4) *ità ut, ut* (*pour que, en sorte que*) Ex. 3, 11: *quis ego, ut* (כִּי) *Pharaonem adire possim?* Jes. 36, 5. Job 6, 11 etc. — 5) ὅτε, *eo tempore quo, cùm, quandò* Gen. 4, 12. Job 7, 13. Sæpè occurrit formula וַיְהִי כִּי *et accidit, cùm, quandò* Gen. 6, 1. Ex. 1, 10 etc. — 6) ubi apodosin incipit, signif. pr. *tùm* (germ. *dann, so*) Gen. 31, 42. 43, 10. Num. 22, 33 etc. Attamen plura quæ huc attulit Gesenius exempla non apta judicamus, maximè Ex. 22, 22, ubi valet *cùm* (*comme*) et refertur ad interjectam sententiam, vers. tantùm 23 incipiente apodosi per וְחָרָה *tùm exardescet*. — 7) *eò quòd, quoniam, quia* (germ. *weil*) Gen. 3, 14. Jud. 13, 22 etc. כִּי עַל־כֵּן ubicumque occurrit, videtur esse pro עַל־כֵּן כִּי *propterea quòd* (*puisque*), ut

אֲשֶׁר עַל־כֵּן Job 34, 27 ponitur pro עַל־כֵּן אֲשֶׁר. —8) *sed*, *nam* Gen. 19, 2. Ex. 16, 8 etc.—9) *quamquàm* Ex. 13, 17. — 10) præpos. quibus adjicitur, in conjunct. pariter atque אֲשֶׁר, convertit, ut: עַל כִּי, יַעַן כִּי *proptereà quòd*, *quia*; עַד כִּי *usquè dùm*; תַּחַת כִּי, עֵקֶב כִּי *pro eo quòd*.—Cum præfix. הֲכִי *an?* (*est-ce que?*) Job 6, 22, *nonne?* (*n'est-ce pas?*) Gen. 27, 36. 29, 15: 2 Sam. 23, 19. — כִּי אִם; 1) tanquàm duæ particulæ quarum utraque suam vim nativam retineat; a) *nam*, *cùm* vel *si* Ex. 8, 17. Jos. 23, 12 etc. — b) *quòd*, *cùm* Gen. 47, 18. — c) *sed*, *si* Thren. 3, 32. — 2) tanquàm una vox ad eamdem sententiam relata; a) *sed* Gen. 32, 29. Num. 24, 22 etc. — b) *nisi* Gen. 32, 27. Ruth 2, 16. Esth. 2, 15 etc. — c) *quòd* vel *si* post jurandi formulas 2 Sam. 15, 21. Jer. 51, 4 etc.—d) *nam* Job 42, 8. Prov. 23. 18.

כִּי m. (pro כְּוִי à rad. כָּוָה) *ustio*, *adustio* Jes. 3, 24.

כִּיד m. undè cum suff. כִּידוֹ *exitium ejus* Job 21, 20.—Rad. כִּיד.

כִּידוֹד m. undè pl. constr. כִּידוֹדֵי *scintillæ* Job 41, 11.—Rad. כדד.

כִּידוֹן m. 1) *jaculum* Jos. 8, 18. Jer. 6, 23 etc. — 2) גֹּרֶן כִּידוֹן n. pr. loci haud procul à Jerusalem 1 Par, 13, 9, qui in loco parall. 2 Sam. 6, 6 גֹּרֶן נָכוֹן dicitur. — Etymon incertum; Bochart repetit à כִּיד.

כִּידוֹר m.* pr. forsan *strages bellica* Job 15, 24. Vulgat. *prælium*. — Rad. כדר i. q. cognat. כור *sævus*, *atrox*, *crudelis fuit*, ut ex derivatis patet; conf. etiam vicin. גָּזַר et קָצַר.*

כִּיּוּן m. Amos 5, 26 n. pr. idoli quod Israëlitæ in deserto coluerunt. Aliis est *Saturnus*, sidus Arabibus et Persis כֵּיְוָאן dictum, aliis *simulacrum*, *statua*; sic Vulgat. reddidit, *imaginem idolorum vestrorum*.

כִּיּוֹר et כִּיֹּר; pl. כִּיֹּרִים, f. כִּיּוֹרוֹת; 1) *foculus* Zach. 12, 6. — 2) *pelvis*, *lavacrum* Ex. 30, 18: 1 Reg. 7, 38 etc.—3) *suggestus* 2 Par. 6, 13. — Rad. כור.

כִּילַי et כֵּלַי m. (pro נְבִילַי, נְכֵלַי) *astutus*, *fraudulentus* Jes. 32, 5, 7. — Rad. נָכַל.

כֵּילַפּוֹת pl. f. *mallei* vel *bipennes*, Vulgat. asciæ Ps. 74, 6. — Rad. כָּלַף.

כִּימָה f. *Pleiades*, pr. *cumulus* stellarum, ut volunt Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31. — Rad. כום in arab. 2ª conjug. *cumulavit*; conf. vicin. hebr. עָמַם.

כִּיס m. (forsan pro כָּנִים vid. כום) *marsupium*, *crumena* Deut. 25, 13. Jes. 46, 6. Prov. 1, 14 etc.—Rad. כָּנַם.

כִּיר m. undè dual. כִּירַיִם forsan *lacus*, *ahenum* coquinarium Lev. 11, 35. Dualis forsan usurpatur forma, quòd simili operculo vas istud instructum erat LXX χυτρόποδες. Aliis est *foramen ollis imponendis idoneum*, al. *foculus constans* duabus partibus. — Rad. כור.

כִּישׁוֹר m. Vulgat. *fusus*; al. *colus* (*quenouille*); al. *verticillum* i. e. *directio fusi* Prov. 31, 19.—Rad. כָּשַׁר.

כָּכָה *sic*, *ità* Ex. 12, 11. Num. 8, 26 etc. — Vulgò ad rabbinicum כָּךְ

contr. ex כָּהָךְ *secundum hoc*, referunt, addito ה parag.; al. contr. ex כָּה כָּה *sic* et *sic*, collat. כֹּה וָכֹה.

כִּכָּר f. (pro כִּרְכָּר, à Pilp. verbi כָּרַר); constr. כִּכַּר; dual. כִּכָּרַיִם, constr., servatâ terminat. dual. כִּכְּרַיִם; pl. m. כִּכָּרִים, constr. כִּכְּרֵי; pl. f. constr. כִּכְּרוֹת; * 1) pr. *arena* quæ ad littus fluminum reperitur; hinc *littus* ipsum, *ripa*. כִּכַּר הַיַּרְדֵּן *arena, ripa Jordanis*, pro quo κατ' ἐξοχὴν הַכִּכָּר Gen. 13, 12 etc. Dein generatim *tractus terræ depressior, planities* Neh. 12, 28. — 2) *ponderis* et *mensuræ* genus, undè a) כִּכַּר לֶחֶם *pondus panis* (conf. gall. *un kilogramme de pain*) Ex. 29, 23. Jud. 8, 5 etc. — b) *talentum* sive auri, sive argenti Ex. 38, 25 : 1 Reg. 9, 14 : 2 Reg. 5, 23 etc. Vulgò intelligunt pr. *orbem, circulum*, indè *terræ tractum ambientem, circumjacentem*, it. *placentam, massam panis rotundam*, tandem *talentum, mensuræ* genus *rotundæ*; etymon sanè contortum et infirmum; cùm *rotunditatis* notionem arbitrariò effingant. Cæterùm vid. quæ diximus in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Genèse, *pag.* 106, 107. *

כֹּל semel כּוֹל (Jer. 38, 8 in Chethib) m. seq. Makkeph כָּל־; cum suff. כֻּלָּם , כֻּלָּנוּ ; כֻּלֹּא et כֻּלָּה , כֻּלֹּה , כֻּלּוֹ et כֻּלְּהֶם; f. כֻּלָּנָה, et כֻּלְּהֶנָה; pr. subst. *universitas, totum, summa;* sed commodiùs in linguis occident. redditur adjectivis; hinc 1) seq. substantivo quoquo modo definito, et rem unam continuam exprimenti, *totus a, um* (*tout le, toute la*) Gen. 9, 19. 19, 19, 4. Ex. 29, 18 : 2 Sam. 9, 9 etc. Ubi substantivis postponitur, quod rarò occurrit, sæpiùs adjicitur suffix. 2 Sam. 2, 9. Job 34, 13 etc. — 2) seq. subst. determinato et res multas, individua multa exprimente, *omnes, omnia* (conf. *tous les hommes, toutes les choses*) Gen. 5, 5. Ex. 32, 25. Jes. 2, 2. Ps. 9, 2 etc. Item, ubi subst. sing. collectivum est, כָּל־הָאָדָם *omnes homines*, כָּל־הַחַיָּה *omnia animalia* Gen. 7, 21. 8, 1. — 3) seq. subst. sing. indeterminato, *ullus, quivis, quodvis omnis generis* (*toute espèce, toute sorte*), Lev. 19, 23. Num. 35, 22. Job 21, 33 etc. Cum negandi partic. לֹא, בִּלְתִּי, אֵין est *nullus, nullum, nihil quicquam* Gen. 3, 1. Ex. 10, 15. Prov. 12, 21 etc.

כָּלָא interdùm formationem suam mutuatur à rad. vicinâ כָּלָה; ut in 2 pers. f. cum suff. כְּלִתְנִי, it. in 3 pl. כָּלוּ; part. pass. כָּלוּא et כָּלֻא; imper. cum suff. כְּלָאֻם; fut. יִכְלָא et יִכְלֶא cum Segol quod pertinet ad rad. כָּלָה; 1) *clausit, conclusit* Jer. 32, 2. Ps. 88, 9, et intrans. Hag. 1, 10. — 2) *cohibuit, continuit* Jes. 43, 6, seq. acc. pers. Num. 11, 28, seq. מִן sive rei, sive pers. *prohibuit, retinuit* aliquem ab aliquâ re Gen. 23, 6 : 2 Sam. 25, 33. Ps. 40, 12 etc.

Niph. fut. יִכָּלֵא *cohibebitur* Gen. 8, 2, pl. יִכָּלְאוּ *prohibebuntur* Ex. 36, 6.

Pih. inf. כַּלֵּא, imper. כַּלֵּה pro כַּלֵּא; *cohibuit* Ps. 74, 11. Dan. 9, 24. — Deriv. כְּלוּא, כְּלִיא, כִּלְאַיִם, מִכְלָאוֹת, מִכְלָה et

כֶּלֶא m. suff. כִּלְאוֹ ; pl. כְּלָאִים ; pr. *inclusio*, *coercitio*, hinc addito vel omisso בֵּית, *carcer* 2 Reg. 17, 4. 25, 29. Jes. 42, 22. Jer. 52, 33.

כִּלְאָב n. pr. viri 2 Sam. 3, 3.

כִּלְאַיִם dual. pr. *duæ separationes*, *duæ res separatæ*, hinc *duæ res diversæ*, *diversi generis*, *heterogenea* Lev. 19, 19. Deut. 22, 9.—Rad. כָּלָא.

כָּלֵב n. pr. viror. 1) Josuæ comitis Num. 13, 6. Jos. 15, 14 etc. Patronym. כָּלִבִּי 1 Sam. 25, 3. — 2) 1 Par. 2, 18, 19, proquo כְּלוּבַי vers. 9. —3) 1 Par. 2, 50.

כֶּלֶב m. pl. כְּלָבִים ; constr. כַּלְבֵי, suff. כַּלְבֶּךָ ; pr. *canis* Ex. 11, 6. Jud. 7, 5 etc. Metaph. de hominibus sævis et crudelibus Ps. 22, 17, 21, it. per convicium de vilibus 1 Sam. 24, 15 : 2 Reg. 8, 13 etc., tandem de *cynædis*, *scortis masculis* Deut. 23, 18.— Rad. כלב.

כָּלָה ; infin. constr. כְּלוֹת ; fut. יִכְלֶה et יִכְלֶה forma petita à rad. כָּלָא, apocop. יִכֶל, convers. וַיִּכֶל. Cætera vid. in כָּלָא ; 1) *absolutus*, *perfectus est* ut vicin. כָּלַל, Ex. 39, 32 : 1 Reg. 6, 38, hinc *paratus est* alicui ab aliquo Prov. 22, 8. — 2) *peractus*, *finitus est*, de temporis spatio Gen. 41, 53. Jes. 16, 4. — 3) *consumptus est*, Gen. 21, 15 ; *absumptus*, *confectus est*, *periit* Jer. 16, 4, etc., *contabuit* Thren. 2, 11. Ps. 69, 4 etc. Ubi de animâ, renibus et oculis dicitur, summum desiderii cruciatum significat Jer. 14, 6. Job 19, 27, et frequenter in Psalm.; *evanuit*, de fumo Ps. 37, 20, de nube Job 7, 9, tempore Ps. 31, 11 etc.

Pih. כִּלָּה, 1 pers. כִּלִּיתִי et כִּלֵּיתִי ; part. מְכַלֶּה ; f. pl. מְכַלּוֹת ; inf. כַּלֵּה (de כַּלֵא vid. in כָּלָא) et כַּלּוֹת ; fut. יְכַלֶּה, convers. וַתְּכַל, cum suff. et נ epenth. תְּכַלֶּנָּה ; 1) *absolvit*, *perfecit* Gen. 2, 2 etc., it. *paravit* alicui malum Prov. 16, 30. — 2) *finivit*, seq. לְ *desiit* aliquid facere Gen. 24, 15 etc. — 3) *absumpsit*, *consumsit* (vires) Jes. 27, 10. 49, 4 ; *delevit*, *perdidit* homines, populos Gen. 41, 30 : 2 Sam. 21, 15 ; *confecit*, *fecit ut contabesceret* Job 31, 16. Lev. 26, 16 ; aut *evanesceret*, *interiret* Ps. 78, 33. 90, 9.

Puh. כֻּלָּה et כֻּלּוּ *absolutus*, *finitus est* Gen. 2, 1. Ps. 72, 20.—Deriv. כְּלִי, כִּלָּיוֹן, כְּלָיוֹת, מִכְלוֹת, תַּכְלִית, תִּכְלָה et seq.

כָּלֶה m. undè f. pl. כָּלוֹת *tabescentes* oculi Deut. 28, 32.

כָּלָה f. 1) *perfectio*, *consummatio*, undè adv. *omnino*, *prorsùs*, *planè* Gen. 18, 21. Ex. 11, 1, pleniùs לְכָלָה Eze, 13, 13 : 2 Par. 12, 12.—2) *internecio*, *deletio* Jer. 4, 27. Neh. 9, 31 etc.

כַּלָּה f. suff. f. כַּלָּתֵךְ ; pl. כַּלּוֹת, undè cum suff. כַּלּוֹתֵיכֶם ; 1) *sponsa* à *coronando* dicta Cant. 4, 8 seq. Jer. 2, 32 etc. ; — 2) *nurus* Gen. 38, 11, 24. Ruth. 4, 15. Conf. חָתָן. — Rad. כָּלַל, n. 2.

כְּלוּא m. *carcer* ut כֶּלֶא Jer. 37, 4. 52, 31 in Keri, ubi Chethib refert כְּלִיא. — Rad. כָּלָא.

כְּלוּב m. 1) *corbis*, *canistrum*, *calathus* pomorum Amos 8, 1. — 2)

cavea avium Jer. 5, 27. — 3) n. pr. viror. 1 Chron. 4, 11 etc.—Rad. כלב in arab. *plexuit.*

כְּלוּבַי vid. כָּלֵב.

כְּלוּהַי in Keri כְּלוּהוּ nom.pr. viri Esr. 10, 35.

כְּלוּלוֹת fem. plur. undè cum suff. כְּלוּלֹתַיִךְ, *sponsalia tua* Jer. 2, 2.—Rad. כָּלַל, n. 2.

כֶּלַח m.; *perfectio*, *absolutio* Job 30, 2 ubi agitur de hominibus quorum manus nihil perficere possunt. Spec. *perfectio dierum*, *ætatis*, *senectus* Job 5, 26. — 2) n. pr. urbis et provinciæ in Assyriâ Gen. 10, 11. —Rad. cognat. כָּלָה.

כְּלִי m. in pausâ כֶּלִי; pl. כֵּלִים, constr. כְּלֵי, cum suff. כֶּלְיךָ; 1) *supellex* quævis, *vas* Gen. 31, 37. Ez. 3, 22, etc. כְּלֵי גוֹלָה *supellex migratoria* Jer. 46, 19. — 2) *vestis*, *ornatus*, *indumentum*, Lev. 13, 49, 53. Deut. 22, 5. — 3) *navigium* Jes. 18, 2. — 4) *instrumentum* musicum Amos 6, 5: 2 Par. 34, 12, bellicum, *arma* Gen. 27, 3: 1 Sam. 14, 1, etc. Metaph. *artes* fraudulentæ, *consilia* mala Gen. 49, 5. Jes. 32, 7, it. *instrumenta* iræ divinæ Jes. 13, 5. Jer. 50, 25.—Rad. כָּלָה.

כֵּלַי vid. כִּילַי.

כְּלִיא m. *carcer*. Jer. 37, 4. 52, 31 in Chethib. — Rad. כָּלָא.

כִּלָּיוֹן m. constr. כִּלְיוֹן; 1) *excidium* Jes. 10, 22. — 2) *tabes* oculorum i. e. anxium desiderium Deut. 28, 65. — Rad. כָּלָה.

כִּלְיוֹן n. pr. viri Ruth 1, 2.

כְּלָיוֹת f. pl., constr. כִּלְיוֹת, suff. כִּלְיוֹתַי; 1) *renes* Ex. 29, 13. Jes. 34, 6. Deut. 32, 14: *renes tritici* sunt grana tritici pinguia (*bien fournis*) quæ renum formam referunt. — 2) meton. *intimus animus*, commotionum cupiditatumque sedes Jer. 11, 20. Ps. 7, 10. Job 19, 27 etc. — Rad. כָּלָה.

כָּלִיל m. constr. כְּלִיל; f. כְּלִילָה undè constr. כְּלִילַת; 1) *perfectus* Eze. 16, 14. Thren. 2, 15, etc.— 2) *totum*, *universitas* Num. 4, 6. Jud. 20, 40, undè adv. *omninò*, *prorsùs* Lev. 6, 15 (22). Jes. 2, 18. — 3) spec. *sacrificium quod totum comburitur*, *holocaustum* Deut. 33, 10. Ps. 51, 21. — Rad. כָּלַל.

כַּלְכֹּל n. pr. viri 1 Reg. 5, 11.

כִּלְכֵּל, vid. כּוּל.

כָּלַל 1) ut cognat. כָּלָה, undè pl. regul. כָּלְלוּ *perfecerunt*, *absolverunt* Eze. 27, 4, 11. — 2) *coronavit* ut in Syr. Arab. et Æthiop. — Deriv. כֹּל, כָּלִיל, מִכְלָל, מִכְלוֹל, מַכְלֻלִים.

כְּלָל n. pr. viri Esr. 10, 30.

כָּלַם pr. forsan ut in arab. *vulneravit*; hinc Niph. נִכְלַם; part. נִכְלָם, pl. נִכְלָמִים, f. pl. נִכְלָמוֹת; imper. הִכָּלֵם; fut. יִכָּלֵם; 1) *contumeliâ affectus est* 2 Sam. 10, 5: 1 Par. 19. 5. —2) *pudore suffusus est* (*être couvert de confusion*) Jer. 31, 19. Ps. 35, 4 etc., it. *puduit eum* Num. 12, 14, seq. בְּ vel מִן causæ Ps. 69, 7. Eze. 16, 27, etc. — Fortius est hoc verbum quam synon. בּוֹשׁ.

Hiph. הִכְלִים et הֶכְלִים; part. מַכְלִים; infin. הַכְלִים; fut. יַכְלִים; 1) *conviciatus est* 1 Sam. 20, 34. — 2) *ignominiâ*, *injuriâ affecit* Jud. 18,

7 : 1 Sam. 25, 7. — 3) *pudore affecit* Ps. 44, 10. Job 11, 3. Prov. 25, 8.

Hoph. הָכְלַם ; 1) *injuriâ affectus est* 1 Sam. 25, 15. — 2) *pudore suffusus est* Jer. 14, 3. —Deriv. כְּלִמָּה , כְּלִמּוּת .

כִּלְמַד n. pr. loci, ut videtur, in Arabiâ felici Eze. 27, 23.

כְּלִמָּה f. constr. כְּלִמַּת; suff. כְּלִמָּתִי; pl. כְּלִמּוֹת; *ignominia, contumelia* Jes. 50, 6. Eze. 16, 54. Ps. 69, 8, etc. — Rad. כָּלַם.

כְּלִמּוּת f. id. Jer. 23, 40.

כַּלְנֵה, כַּלְנֶה et כַּלְנוֹ n. pr. forsan *Ctesiphon*, urbs ad Tigrim ab Oriente, cui ab Occidente, opposita erat *Seleucia* Gen. 10, 10. Jes. 10, 9. Amos. 6. 2.

כָּמַהּ *desiderio elanguit* Ps. 62, 3.

כַּמָּה vid. מָה.

כִּמְהָם n. pr. viri 2 Sam. 19, 38, 39, it. כִּמְהָן vers. 41; in Chethib כְּמוֹהָם Jer. 41, 17.

כְּמוֹ vid. מוֹ.

כְּמוֹשׁ n. pr. numinis Moabitarum et Ammonitarum Num. 21, 29. Jer. 48, 7 etc.

כַּמֹּן m. *cuminum* quod sale mixtum condimenti loco erat Jes. 28, 25, 27. — Rad. כמן in Syr. *condivit*, maximè sale.

כָּמַס undè part. pass. כָּמֻס *reconditus, reservatus* Deut. 32, 34.

כָּמַר undè Niph. נִכְמַר ut vicin. חָמַר; 1) *ferbuit, æstuavit*, hinc metaph. *incaluit* seq. אֶל, עַל pers. *erga aliquem* Gen. 43, 30 : 1 Reg. 3, 26, *commota est* misericordia Hos 11, 18. —2) *adustus est* Thren. 5, 10.—3) *forsan plexuit, texuit*.— Deriv. מִכְמָר, מִכְמֶרֶת, מַכְמוֹר et

כְּמָרִים m. pl. suff. כְּמָרָיו; *sacrificuli idololatrici* 2 Reg. 23, 5. Hos. 10, 5. Soph. 1, 4.

כִּמְרִירִים vid. מְרִירִים.

כֵּן seq. Makkeph כֶּן־ m.; pr. part. act. radicis כּוּן, *rectus*, metaphor. לֹא־כֵן *non rectum*, i. e. vanum, inane Jes. 16, 6, it. *probus, integer*, undè pl. כֵּנִים *probi* (*gens sûrs*) Gen. 42, 11, 19, 31. — 2) adv. *rectè* Ex. 10, 29 : 2 Reg. 7, 9. Eccl. 8, 10 etc. — 3) οὕτως, *sic, ità* Gen. 1, 7. Ps. 1, 4. Job 5, 27 etc. Sæpè cum præpos. componitur, אַחֲרֵי־כֵן, אַחַר כֵּן *posteà*, בְּכֵן pr. *in tale* conditione ; *sic, tunc*, לָכֵן, עַל־כֵּן *propterea, ideò*, עַד־כֵּן *hucusque*; de כְּמוֹ־כֵן vid. mox infrà.

כֵּן m. suff. כַּנּוֹ, כַּנִּי ; 1) *locus, munus* (*place*) Gen. 40, 13. Dan. 11, 20 etc. — 2) *basis* Ex. 30, 18. Lev. 8, 11 : 1 Reg. 7, 31 etc. it. *receptaculum mali nautici, modius* Jes. 33, 23. — Rad. כָּנַן.

כֵּן m. Jes. 51, 6 : כְּמוֹ־כֵן *sicut culex, culicis instar*; veter. interpr. *similiter, eodem modo*, sed languidiùs, et ad parallel. minùs appositè; pl. כִּנִּים et כִּנָּם *culices*, LXX σκνῖφες, Vulgat. *sciniphes*, culicum genus pungendo molestorum Ex. 8, 12, 13, 14. Ps. 105, 31. Juxta Bochart et Judæos, post Josephum (Antiq.) *pediculi*. — Rad. כָּנַן.

כָּנָה undè Pih. fut. יְכַנֶּה cum suff. יְכַנְּךָ; 1) *blandè allocutus est, blandè appellavit* aliquem Jes. 44, 5. 45, 4.

— 2) *blanditus est* Job 32, 21, 22. — Deriv. כָּנוּת

כַּנֵּה n. pr. urbis (forsan ejusdem atque כַּלְנֵה, quam lectionem exhibet unus de Rossii codex) Eze. 27, 23.

כַּנָּה Ps. 80, 16, vid. כָּנַן.

כְּנָת f. undè pl. cum suff. כְּנָוֺתָיו *collegæ ejus* Esr. 4, 7 in Keri, ubi Chethib כנותו refert.

כִּנּוֹר m. suff. כִּנֹּרִי; pl. m. cum suff. כִּנֹּרֶיךָ; pl. f. כִּנֹּרוֹת, cum suff. כִּנּוֹרוֹתֵינוּ; *cithara* Gen. 4, 21: 1 Reg. 10, 12. Eze. 26, 13. Ps. 33, 2 etc. — Rad. כנר.

כָּנְיָהוּ n. pr. vid. יְהוֹיָכִין.

כִּנָּם m. collect. *culicum copia* Ex. 8, 13, 14. — Rad. כָּנַן.

כָּנַן, ut vicin. כּוּן, *statuit, stabilivit;* hinc imper. cum ה parag. כַּנָּה *stabili* Ps. 80, 16. LXX κατάρτισαι, Vulgat. *perfice;* perpluribus *propago, surculus* est, sed minùs aptè. Fut. conv. cum suff. et נ epenth. וַיְכֻנְנֵנוּ juxtà quasdam lectiones, sed aliæ habent וַיְכוֹנְנֵנוּ regulariter à כּוּן ubi vid.

כְּנָנִי n. pr. viri Neh. 9, 4.

כְּנַנְיָה n. pr. viri 1 Par. 15, 27.

כָּנַנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 31, 12.

כְּנַנְיָהוּ n. pr. viri, ut כְּנַנְיָה.

כָּנַס; part. act. כֹּנֵס; imper. et inf. constr. כְּנוֹס; 1) *collegit, coacervavit* Eccl. 2, 8. 3, 5. Ps. 33, 7. — 2) *congregavit* Esth. 4, 16: 1 Chron. 22, 2.

Pih. כִּנֵּס; fut. יְכַנֵּס; *congregavit* Eze. 22, 21. Ps. 147, 2 etc.

Hithp. infin. הִתְכַּנֵּס *colligere, involvere se* Jes. 28, 20. — Deriv. מִכְנָסַיִם.

כָּנַע, conf. vicin. כָּרַע; hinc Niph. נִכְנַע; infin. et imper. הִכָּנַע; fut. יִכָּנַע; 1) *submisit se, submissè se gessit* 1 Reg. 21, 29: 2 Par. 12, 7 etc. — 2) *depressus, fractus est* hostis devictus Jud. 3, 30 etc.

Hiph. הִכְנִיעַ; fut. convers. וַיַּכְנַע; *depressit, fregit* aliquem Jes. 25, 5 etc., maximè hostem, eum debellando 2 Sam. 8, 1. Ps. 81, 15 etc. — Deriv. seq.

כִּנְעָה vel כִּנְעָה f. undè cum suff. f. כִּנְעָתֵךְ *merx tua* Jer. 10, 17; ità vulgò, LXX ὑπόστασις, al. *sarcinæ*.

כְּנַעַן n. pr. 1) *Canaan*, filius Chami Gen. 9, 18 etc. — 2) *Cananæorum regio* Ex. 15, 15, plenè אֶרֶץ כְּנַעַן Gen. 13, 12 etc., it. *gens Cananæa* Jud. 3, 1. Spec. notat a) terram cisjordanensem Num. 33, 51. Jos. 22, 9. — b) Phœnicen Jes. 33, 11. — c) Philistæam Soph. 2, 5. — 3) pro אִישׁ כְּנַעַן *Cananæus* Hos. 12, 8; hinc, cùm Cananæi mercatores essent celeberrimi, *mercator, negociator* quivis. Jes. 23, 8: כִּנְעָנֶיהָ *mercatores ejus.*

כְּנַעֲנָה n. pr. viror. 1 Reg. 22, 11 etc.

כְּנַעֲנִי m. f. כְּנַעֲנִית; pl. m. כְּנַעֲנִים; nom. gent. 1) *Cananæus, Cananæi* Gen. 24, 3. Jud. 1, 1 etc. — 2) *mercator* Job 40, 30 (25). Prov. 31, 24.

כָּנַף ut in arab. *texit, operuit.*

Niph. fut. יִכָּנֵף *operiet, occultabit se* Jes. 30, 20 i. e. non amplius in obscuro delitescent doctores vestri; quod optimè convenit hemistichio sequenti: *sed eos perpetuò ob oculos habebitis.* — Indè

כָּנָף c. constr. כְּנַף, suff. כְּנָפוֹ; dual. כְּנָפַיִם, constr. כַּנְפֵי, suff. כְּנָפֶיךָ; pl. כְּנָפוֹת, undè constr. כַּנְפוֹת; 1) *ala*, pr. *operimentum* Gen. 1, 21. Deut. 4, 17 etc. Præmisso בַּעַל, *alam habens*, *avis* Prov. 1, 17. Eccl. 10, 20. Tribuitur exercitibus Jes. 8, 8, vento et auroræ Ps. 18, 11. 139, 9 etc. Metaph. *tutamen*, *protectio* Ruth 2, 12. Ps. 36, 8 etc. — 2) *ora*, *extremitas* vestis, regionis, tecti Num. 15, 38. Job 37, 3. Dan. 9, 27, etc.

כִּנֶּרֶת, כִּנְּרוֹת et כִּנֲרוֹת n. pr. oppidi in tribu Nephtali, à quo vicinum mare nomen accepit Num. 34, 11. Deut. 3, 17. Jos. 11, 2: 1 Reg. 15, 20.

כֵּס m. *solium* ut כִּסֵּא quod refert cod. Samar. Ex. 17, 16. Ita vulgò, sed quidam, innuente contextu et maximè verbis vers. 15 יְהוָֹה נִסִּי, legunt נֵס *vexillum*.

כֶּסֶא et כֶּסֶה m. *plenilunium* Prov. 7, 20. Ps. 81, 4. — Rad. כָּסָה, כסא.

כִּסֵּא et כִּסֵּה m. suff. כִּסְאִי (pro כִּסְּאִי; pl. כִּסְאוֹת (pro כִּסְּאוֹת); pr. *sella cooperta*, hinc *thronus*, *solium* 2 Sam. 3, 10. Job, 36. etc., *tribunal* judicum Ps. 122, 5. Neh. 3, 7. *cathedra* summi pontificis 1 Sam. 1, 9. 4, 13, *sedes*, *sella* vulgaris 2 Reg. 4, 10. Prov. 9, 14. — Rad. כסא, כָּסָה.

כָּסָה; ut vicin. כָּשָׁה *texit*, *operuit*. Indè part. act. כֹּסֶה Prov. 12, 16, 23; passiv. constr. כְּסוּי חֲטָאָה *tectus peccati, cujus peccatum condonatum est* Ps. 32, 1; it. subst. *tegumentum* Num. 4, 6, 14.

Niph. f. in pausâ נִכְסָתָה; infin. הִכָּסוֹת; *tectus*, *opertus est* Jer. 51, 42. Eze. 24, 8.

Pih. כִּסָּה, 1 pers. כִּסִּיתִי, כִּסֵּיתִי et כִּסֵּתִי; part. מְכַסֶּה, pl. מְכַסִּים, f. מְכַסּוֹת; inf. כַּסּוֹת; imper. pl. כַּסּוּ; fut. יְכַסֶּה, apocop. יְכַס, pl. cum suff. יְכַסְיֻמוּ pro יְכַסּוּמוּ, mutat radic. ה in י; 1) *texit*, *celavit* seq. acc. vel עַל pers. aut rei quæ tegitur Ex. 10, 5. Job 21, 6, sed. seq. לְ Jes. 11, 9, ubi כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים est: *sicut aquæ operientes mare*, collat. Hab. 2, 14, quamquàm al. vertunt: *sicut aquæ maris tegentes* scil. *omnia*. Tegumentum ponitur in Constr. cum accus., vel בְּ tegumenti, Lev. 17, 13. Eze. 24, 7 etc. Metaph. *condonavit* peccatum. Ps. 85, 3. Prov. 10, 12 etc. Ps. 143, 9: אֵלֶיךָ כִסִּתִי *apud te occultavi*, prægn. pro: *secretò ab hominibus ad te clamavi*. — 2) intrans. *texit*, *velavit se* Gen. 38, 14. Deut. 22, 12. Jon. 3, 6.

Puh. כֻּסָּה et כֻּסָּה; part. pl. מְכֻסִּים, f. מְכֻסּוֹת; fut. יְכֻסֶּה; *tectus est*, cum בְּ, vel accus. tegumenti Ps. 80, 11. Prov. 24, 31. Eccl. 6, 4.

Hithp. part. מִתְכַּסֶּה, pl. מִתְכַּסִּים; fut. convers. וַיִּתְכַּס, f. תְּכַסֶּה (pro תִּתְכַּסֶּה); *texit, obvelavit se*, cum בְּ et accus. tegumenti Jes. 51, 6. Jon. 3, 8 etc. — Deriv. כֶּסֶת, סוּת, כְּסוּת, מִכְסֶה, מְכַסֶּה et.

כֶּסֶה ut כֶּסֶא q. vid.

כְּסוּחָה Jes. 5, 25, vid. סוּחָה.

כָּסוּי constr. כְּסוּי, vid. in כָּסָה.

כְּסוּת f. suff. כְּסוּתָהּ pro כְּסוּתוֹ; 1) *tegumentum*, *operimentum* Ex. 21, 20. Job 24, 7 etc. Metaph. Gen. 28, 16: כְּסוּת עֵינַיִם *operimentum oculorum* i. e. ut benè notat Gesenius, munus piaculare alicui datum, ut in aliquâ re

reprehensione dignâ *oculos claudat* i. e. conniveat, seu *munus veniæ impetrandæ causâ datum, placamentum, mulcta*; et sic intelligenda vox τιμὴ à LXX usurpata. Plerique *velum, velamen* vertunt, sed parùm feliciter. — 2) spec. *vestis* Deut. 22, 12. — Rad. כָּסָה.

כָּסַח, *amputavit, succîdit*. Part. pass. f. כְּסוּחָה Ps. 80, 17, pl. m. כְּסוּחִים Jes. 33, 12.

כְּסִיל m. pl. כְּסִילִים; 1) *stultus, stolidus* Ps. 49, 11. Prov. 1, 32 etc. 2) nom. *sideris celestis*, forsan *Orionis* Amos 5, 8. Job 9, 9. 38, 31.—3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 30. — Rad. כָּסַל.

כְּסִילוּת f. *stultitia* Prov. 9, 13.

כָּסַל; undè fut. pl. in pausâ יִכְסָלוּ *stulti sunt, desipiunt* Jer. 10, 8. — Deriv. כְּסִיל, כְּסִילוּת et seq.

כֶּסֶל m. suff. כִּסְלוֹ; 1) *lumbus* Job 15, 27. Plur. כְּסָלִים *lumbi, ilia* Lev. 3, 4. Ps. 38, 8 etc.—2) f. *stultitia* Eccl. 7, 25. — 3) *fiducia, spes* Ps. 78, 7. Prov. 3, 26.

כִּסְלָה f. cum suff. in pausâ כִּסְלָתֶךָ; 1) *stultia* Ps. 85, 9.— 2) *fiducia, spes* Job 4, 6.

כִּסְלֵו m. mensis Hebræorum nonus, à novilunio Decembris incipiens Zach. 7, 1. Neh. 1, 1.

כְּסָלוֹן n. pr. oppidi in tribu Judâ, alibi הַר־יְעָרִים, Jos. 15, 10.

כִּסְלוֹן n. pr. viri Num. 34, 21.

כְּסֻלּוֹת n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 18.

כִּסְלוֹת־תָּבוֹר et simplic. תָּבוֹר n. pr. oppidi in radicibus montis Thabor Jos. 19, 12, 22 : 1 Par. 6, 62.

כַּסְלֻחִים pl. n. pr. populi, qui fuit colonia Ægyptiorum Gen. 10, 14 : 1 Par. 1, 12.

כָּסַם; undè infin. absol. כָּסוֹם; fut. pl. יִכְסְמוּ; *totondit* (conf. vicin. גּזם) Eze. 44, 28. — Indè.

כֻּסֶּמֶת f. pl. כֻּסְּמִים; frumenti species, *spelta, zea* Ex. 9, 32. Jes. 28, 25. Eze. 4, 9.

כָּסַס undè fut. pl. תָּכֹסּוּ *numerabitis, supputabitis* Ex. 12, 4.—Deriv. מִכְסָה, מֶכֶס.

כָּסַף; undè fut. יִכְסֹף et יִכְסוֹף; 1) pr. *palluit*, ut in chald. — 2) *appetivit, expetivit* Ps. 17, 12. Job 14, 15.

Niph. נִכְסַף; part. נִכְסָף; inf. absol. נִכְסֹף; *desiderio affectus est* Gen. 31, 30. Ps. 84, 3, sed Soph. 2, 1 : הַגּוֹי לֹא נִכְסָף *gens sine pudore, impudens*, haud malè nonnulli interpretantur, cùm etiam *pallore* pudor indicetur. — Indè.

כֶּסֶף macs. suff. כַּסְפִּי; pl. כְּסָפִים undè cum suff. כַּסְפֵּיהֶם; 1) *argentum* Ex. 3, 22. Num. 3, 51, it. *siclum argenti*, subaudito שֶׁקֶל Gen. 20, 16. Deut. 22, 19. Hos. 3, 2 etc. — 2) *pecunia* Gen. 23, 13. Deut. 23, 20. Meton. *quod pecuniâ comparatum est* Ex. 21, 21. Plur. *argenti frusta, pecuniæ* Gen. 42, 25, 35.

כָּסִפְיָא n. pr. regionis circa mare Caspium, forsan *Caspia* Esr. 8, 17.

כֶּסֶת f. undè pl. כְּסָתוֹת *pulvini* Eze. 13, 18, 20. — Rad. כָּסָה.

כְּעַל Jes. 59, 18, vid. עַל.

כָּעַס; inf. constr. כְּעוֹס; fut. יִכְעַס; 1) *ægrè tulit* Eccl. 5, 16. Ps. 112, 10 etc.—2) *succensuit* Eze. 16, 42, cum אֶל pers. 2 Par. 16, 10.

Pih. כִּעֵס *irritavit* Deut. 32, 21 : 1 Sam. 1, 6.

Hiph. הִכְעִיס; part. pl. מַכְעִיסִים : infin. הַכְעִיס; fut. יַכְעִיס; convers. וַיַּכְעֵס; 1) *mœrore affecit* 1 Sam. 1, 7. Eze. 32, 9 etc.—2) sæpiùs *irritavit* Deut. 31, 29 etc.—Indè

כַּעַס m. plur. suff. כַּעַסְךָ, כַּעְסִי; pl. כְּעָסִים; 1) *ægritudo, mœror* Eccl. 1, 18. Prov. 17, 25. —2) *ira* Deut. 32, 19 : 2 Reg. 23, 26. Eze. 20, 28.

כַּעַשׂ m. suff. כַּעְשְׂךָ, id. in solo Job 5, 2 etc. —Rad. כעשׂ ut cogn. כָּעַס.

כַּף f. suff. כַּפְּךָ, in pausâ כַּפֶּךָ et כַּפְּכָה; dual. כַּפַּיִם, constr. כַּפֵּי; pl. כַּפּוֹת; cum suff. כַּפֹּתָיו; pr. ut videtur, *incurvatum*, *cavum*, hinc 1) *vola manûs*, *palma*, rariùs *tota manus* ut Deut. 25, 12, de pede animalium Lev. 11, 27. — *Animam suam in manu posuit* i. e. imminenti periculo se exposuit, vitæ periculum adiit Jud. 12, 3 etc. — Dual. *utraque manus* Ex. 29, 24 etc. Plur. *manus* 1 Sam. 3, 4 etc. it. manus arte factæ, *manubria* Cant. 5, 3.—2) *planta pedis*, *pes* Gen. 8, 9. Deut. 2, 5 etc. — 3) *vas concavum*, spec. *acerra* Ex. 25, 29. Num. 7, 84, *cavitas* fundæ, cui lapis imponitur 1 Sam. 25, 29. — 4) *spatha* vel frons palmæ Lev. 23, 40.

כֵּף m. ut chald. כֵּף, כֵּיף et syr. כֵּיפָא; indè pl. כֵּפִים *petræ, rupes* Jer. 4, 29. Job 30, 6.

כָּפָה undè fut. יִכְפֶּה אַף Prov. 21, 14 *iram extinguit* ut Vulgat. et symmach., collato prætereà vicin. כָּבָה, vel *incurvabit*, *inflectet*, *deprimet*, collat. Hebr. כָּפַף, chald. et talmud. כפא *depressit*, *subegit*; vel tandem *avertet* ut LXX et Syr. collat. arab. כפא *avertit*, *divertit*.

כִּפָּה f. suff. כִּפָּתוֹ; 1) *frons palmæ, palma* Jes. 9, 13. 19, 15 : *palma et juncus* proverbio dicitur de magnis rebus et parvis, nobilibus et ignobilibus. — 2) generatim *frons*, *ramus* Job 15, 32. — Rad. כָּפַף.

כְּפוֹר et כְּפֹר m. pl. constr. כְּפוֹרֵי; 1) *crater operculo tectus* Esr. 1, 10 etc. — 2) *pruina* Ex. 16, 4. Ps. 147, 16. Job 38, 29. — Rad. כָּפַר.

כָּפִיס m. forsan *cantherius* (*traverse*) Hab. 2, 11. LXX κάνθαρος.— Rad. כפס in syr. *connexuit*.

כְּפִיר m. pl. כְּפִירִים, suff. f. כְּפִירֶיהָ; 1) *pagus* Neh. 6, 2. — 2) *leo juvenis*, jam incipiens solus prædari Jud. 14, 5. Eze. 19, 2, 3 etc. Transl. de hostibus atrocibus Ps. 34, 11 etc. Eze. 32, 2 : *hostis gentium* i. e. grassans inter gentes ; it. de principibus civitatis Eze. 38, 13.—Rad. כָּפַר.

כְּפִירָה n. pr. oppidi Gabaonitarum, posteà Benjaminitarum Jos. 9, 17 etc.

כָּפַל; part. pass. כָּפוּל; *duplicavit* Ex. 26, 6. 28, 16 etc.

Niph. fut. f. תִּכָּפֵל *duplicabitur* Eze. 21, 19 (14). — Indè.

כֶּפֶל m. *duplicatio*, *duplex*. Job 41, 5 : *duplex rictus ejus* i. e. duplici dentium serie munitus.—Dual. כִּפְלַיִם. 1) pr. *duæ plicæ*, hinc *complicationes*. Job 11, 6 : *nam complicationes* insunt *sapientiæ* Dei, i. e. sapientia Dei est inextricabilis, vel *duplex* i. e. multiplex, infinita. — 2) *duplum* Jes. 40, 2.

כָּפַן *inflexit, extendit* Eze. 17, 7, ut suadent contextus et vers. veter.; al. ex usu chald. et syr. *esuriit, famelicus fuit*; al. *collegit, congregavit*, ut כנף in Targ. et apud Rabb.—Indè.

כָּפָן m. *fames* Job 5, 22 etc.

כָּפַף; part. pass. pl. כְּפוּפִים; inf. כֹּף; 1) *curvavit, incurvavit* Jes. 58, 5. Ps. 145, 14. — 2) *incurvavit se* Ps. 57, 7.

Niph. fut. אִכַּף *incurvabo me*, i. e. me submittam Mich. 6, 6. — Deriv. כַּף, כִּפָּה.

כָּפַר * *texit, operuit* Gen. 6, 14; vulgò *oblevit*, pice, sed invitâ prorsùs etymologiâ, neque flagitanti contextu. Vid. mox infrà כֹּפֶר *.

Pih. כִּפֶּר; infin. et imp. כַּפֵּר; fut. יְכַפֵּר, cum ה parag. יְכַפְּרָה; 1) *texit, condonavit* peccatum, seq. accus., vel עַל, vel לְ, it. לְ et בְּעַד pers. Deut. 21, 8. Jer. 18, 23. Ps. 65, 4 etc. — 2) *expiavit* culpam Ex. 32, 30. Lev. 4, 26. Dan. 9, 24 etc., reum i. e. *liberavit* eum *à culpâ* Ex. 30, 15. Eze. 45, 17 etc. — 3) *placavit* aliquem Gen. 32, 21. Prov. 16, 14. — Quoad Deut. 32, 43, sensus est forsan : *et reconciliabit se terra ejus* (Jehovæ) *cum populo ipsius*, collat. Deut. 29, 27.

Puh. כֻּפַּר; fut. יְכֻפַּר; 1) *tectus, obliteratus, deletus fuit* Jes. 28, 18.— 2) *expiata est* culpa Jes. 6, 7 etc., it. *culpâ liberatus est* reus Ex. 29, 33. Num. 35, 33.

Hithp. fut. יִתְכַּפֵּר; Nithpah. נִכַּפֵּר; *expiata est* culpa 1 Sam. 3, 14. Deut. 21, 8. — Deriv. כְּפִיר, כִּפּוּר et seq.

כָּפָר m. undè constr. כְּפַר; pl. כְּפָרִים; *pagus* Cant. 7, 12 : 1 Par. 27, 25.

כְּפַר הָעַמּוֹנִי n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 24.

כְּפֹר vid. כְּפוֹר.

כֹּפֶר m. suff. כָּפְרְךָ; pl. כְּפָרִים; 1) * *tegumentum* Gen. 6, 14: vulgò *pix*, *bitumen*, sed repugnante omninò etymologiâ. Conf. cæterùm quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduction française*, etc. Genèse, pag. 35. * — 2) *pagus* 1 Sam. 6, 18.

כִּפֻּרִים m. pl. *expiationes* Ex. 29, 36. Lev. 23, 27 etc.

כַּפֹּרֶת f. *operculum* arcæ fœderis, vulgò *propitiatorium* Ex. 25, 17 etc. בֵּית הַכַּפֹּרֶת *adytum templi* in quo erat arca fœderis 1 Par. 28, 11.

כָּפַשׁ undè Hiph. cum suffix. הִכְפִּישַׁנִי *obruit me* pulvere Thren. 3, 16; conf. vicin. כָּבַשׁ. LXX et Vulg. *cibavit me*, sed è contextu, quia cibandi verba mox præcedunt.

כַּפְתּוֹר m. pl. cum suff. כַּפְתֹּרֶיהָ; 1) *ornamentum* quoddam a) candelabri sacri Ex. 25, 31 etc. Vulgat. *sphærulæ*, Josephus (Antiqq.) *malogranata*. — b) summarum columnarum Amos 9, 1. Soph. 2, 14. — 2) n. pr. regionis Jer. 47, 4. Amos 9, 7, cujus incolæ כַּפְתֹּרִים dicuntur Gen. 10, 14. Deut. 2, 23.— Quoad etymon, vulgò illud deducunt à כָּפַר *texit* et כָּתַר *cinxit, coronavit*.

כַּר pl. m. כָּרִים; 1) *agnus*, pr. *saltator* 1 Sam. 15, 9. Jes. 34, 6 etc. — 2) *agnorum pascuum, pratum* Jes. 30, 23. Ps. 65, 14. — 3) *aries*, machina bellica Eze. 4, 2. 21,

27. — 4) *sella*, *ephippium* Gen. 31, 34. — Rad. כָּרַר.

כַּר m. undè forsan plur. כָּרִי pro כָּרִים pr. *confossores*, *carnifices*, hinc *satellitum* genus 2 Sam. 20, 23: 2 Reg. 11, 4, 19.—Rad. כּוּר.

כֹּר m. pl. כֹּרִים; *mensura* aridorum et fluidorum, eadem atque חֹמֶר 1 Reg. 4, 22 (5, 2). Eze. 45, 14.— Rad. כּוּר vel כָּרַר,

כִּרְבֵּל ut כבל et vicin. כָּבַר, חָבַל, inserto ר; indè Puh. part. מְכֻרְבָּל, *amictus*, *indutus* 1 Par. 15, 27.

כָּרָה; part. act. כֹּרֶה; fut. יִכְרֶה, convers. cum suff. et Daguesch forti euphon. וָאֶכְּרֶהָ; 1) ut vicin. אָכַר, כּוּר, נָקַר et קוּר, *fodit* puteum, foveam Gen. 26, 25. 50, 5. Tropicè *insidias fodit*, *struxit* Ps. 7, 16. Job 6, 27. 40, 30. כָּרָה רָעָה *molitus est mala* Prov. 16, 27; sed Ps. 40, 7: *aures perfodisti mihi* i. e. aures cavatas mihi tribuisti ut audirem leges tuas et juxta eas viverem. Nam aures perfòdere, hyperbolicâ ratione est in servitutem mancipare. — 2) ut מָכַר *emit*, *comparavit*, Deut. 2, 6. Hos. 3, 2. — 3) *epulatus est*, *epulas instituit* (conf. אָכַל) 2 Reg. 6, 23.

Niph. fut. יִכָּרֶה *fodietur* Ps. 94, 13. — Deriv. מִכְרֶה et

כֵּרָה f. pl. constr. כְּרוֹת; 1) *fovea*, *cisterna* Gen. 26, 5. Soph. 2, 6. — 2) *epulæ* 2 Reg. 6, 23.

כְּרוּב m. pl. כְּרוּבִים et כְּרֻבִים; 1) *cherubinus*, angelus formam habens compositam ex humanâ, bovinâ, leoninâ et aquilinâ, ut ex Eze. 1, 6, 7 etc. conjicitur. Gen. 3, 25: 2 Sam. 22, 11 etc. Hinc *figura*, *imago cherubini* arcæ fœderis imposita Ex. 25, 18 seq. 1 Reg. 6, 23 etc. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 59 etc, — Etymon incertum; al. ad כרב in syr. et arab. *aravit*, referunt, vel ob similitudinem quæ Cherubinis cum bobus (*aratoribus*) intercedebat, vel ab *arando*, i. e. *exsculpendo*; al. transp. litteris ad רכב *equitavit*, *vectus est*, ità ut כְּרוּב sit pr. *jumentum* quod innuit 1 Sam. 4, 4: 2 Sam. 22, 11. Ps. 18, 11.

כָּרִי 2 Reg. 11, 4, 19 vid כַּר.

כְּרִית n. pr. rivi 1 Reg. 17, 3.

כְּרִיתוּת et כְּרִיתֻת f. plur. cum suff. כְּרִיתֻתֶיהָ; *discissio* conjugii, *divortium* Deut. 24, 1. Jes. 50, 1. Jer. 3, 8. — Rad. כָּרַת.

כַּרְכֹּב m. suff. כַּרְכֻּבּוֹ; *ambitus*, *circuitus* Ex, 27, 5. 38, 4. — Rad. quadr. כרכב.

כַּרְכֹּם m. *crocus* Cant. 4, 14. — Rad. quadr. כרכם.

כַּרְכְּמִישׁ n. pr. urbis ad Euphratem Jes. 10, 9. Jer. 46, 2 etc.

כַּרְכַּס n. pr. viri Esth. 1, 10.

כִּרְכָּרוֹת f. pl. *dromades*, à cursu *saltabundo* (*galop*) Jes. 66, 20. — Rad. כָּרַר.

כֶּרֶם m. (f. Jes. 27, 2, 3), suff. כַּרְמִי; pl. כְּרָמִים; constr. כַּרְמֵי; suff. כְּרָמֶיהָ; 1) *ager in horti et arboreti modum cultus* Jud. 15, 5 et forsan Job 24, 18. — 2) spec. *vinea* Ex. 22, 4. Deut, 20, 6 etc.; plenè כֶּרֶם חֶמֶר *hortus vini* Amos 5, 6. Passim in prophetis *vinea* Israëlitas adumbrat. — Indè denom.

כֹּרֵם m. undè pl. כֹּרְמִים *vinitores* Jes. 61, 5. Joël 1, 11.—Rad. כרם.

כַּרְמִי 1) n. pr. viror. Gen. 46, 7 etc. — 2) nom. patron. (pro כַּרְמִיִי) Num. 26, 6.

כַּרְמִיל m. *coccinum*, *coccineum* 2 Par. 2, 6, 13. 3, 14. — Forsan est à pers. *kerm* vermis, et *ál* rutilus, micans.

כַּרְמֶל m. suff. כַּרְמִלּוֹ; 1) *arvum cultum*, *campus ferax* Jes. 29, 17. Jer. 2, 27 etc. — 2) forsan *fruges hortenses*, quæ, quales fuerint, ignoratur Lev. 2, 14. 23, 14 : 2 Reg. 4, 42. — 3) n. pr. a) promontorii fertilissimi ad mare mediterraneum Jos. 19, 26 : 1 Reg. 18, 19 etc. — b) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 55 : 1 Sam. 15, 12. 25, 5. Nom. gent. כַּרְמְלִי, f. כַּרְמְלִית 1 Sam. 27, 3. 30, 5. — Rad. forsan כֶּרֶם adjecto ל in fine.

כְּרָן n. pr. viri Gen. 36, 26.

כִּרְסֵם ferè i. q. כָּסַם à quo dimanat cum ר, ut sæpè, inserto, indè fut. cum suff. et נ epenth. יְכַרְסְמֶנָּה *abscindet*, *vastabit eam* Ps. 80, 14.

כָּרַע part. act. כֹּרֵעַ, pl. כֹּרְעִים, f. כֹּרְעוֹת; inf. constr. et imp. כְּרַע, fut. יִכְרַע, cum ה parag. et in pausâ יִכְרָעָה, *flexit se*, *incurvavit se* genu (conf. vicin. בָּנַע) Jes. 45, 23, de homine *genua flexit*, *procubuit in genua*, expressâ vel non voce *genua* Gen. 49, 9. Jud. 7, 6 etc. De muliere parturiente 1 Sam. 4, 19: adhucdum Æthiopissæ procumbentes in genua parturiunt; it. de homine feminam comprimente Job 31, 10.

Hiph. הִכְרִיעַ; infin. absol. הַכְרֵעַ; imp. cum suff. הַכְרִיעֵהוּ, fut. יַכְרִיעַ; 1) *procumbere fecit*, *prostravit* 2 Sam. 22, 40. Ps. 17, 13 etc. — 2) metaph. *animum depressit*, *vehementer afflixit* Jud. 11, 35. — Indè

כְּרָעַיִם fem. dual.; suff. כְּרָעָיו; *utrumque crus* Ex. 12, 9. Amos 3, 12 etc.

כַּרְפַּס m. *carbasus*, *velum*, *aulæum* ex tenui lino vel gossipio Esth. — Vox exotica.

כָּרַר undè Pilp. part. מְכַרְכֵּר *saltans* 2 Sam. 6, 14. — Deriv. כַּר, כִּכָּר, כִּרְכָּרוֹת.

כָּרֵשׂ masc. undè כְּרֵשׂוֹ *venter ejus* Jer. 51, 34. — Rad. כרש.

כֹּרֶשׁ n. pr. Cyrus, rex Persarum Jes. 44, 28. Esr. 1, 1 etc.

כַּרְשְׁנָה n. pr. viri Esth. 1, 14.

כָּרַת, כָּרַתְּ pro כָּרַתְתְּ; part. act. כֹּרֵת; pl. כֹּרְתִים; passiv. כָּרוּת, constr. כְּרוּת; pl. f. כְּרֻתוֹת; infin. absol. כָּרוֹת, constr. כְּרוֹת; imper. כְּרֹת, sequente Makkeph כְּרָת־, et cum ה parag. כָּרְתָה; fut. יִכְרֹת; 1) *secuit*, *cecidit*, *abscidit* ut ligna etc. Ex. 4, 25. Jes. 14, 18 etc. — 2) addito בְּרִית *fœdus pepigit*, quia in fœdere pangendo dissectione animalium utebantur; it. omisso בְּרִית 1 Sam. 20, 16 : 1 Reg. 8, 9. Jes. 57, 8 : 1 Par. 5, 10. 7, 18.

Niph. נִכְרַת; inf. et imp. הִכָּרֵת; fut. יִכָּרֵת; 1) *excisus est* de arbore Job 14, 7. Frequentiùs transl. *excisus est*, è patriâ, *in exilium actus est* Zach. 14, 2. — 2) *deletus est*, *periit*, de hominibus et rebus Gen. 41, 36. Prov. 2, 22 etc. — 3) *discissus*, *divisus est*, de aquis Jos. 3, 13. — 4) *consumptus*, *assumptus est* cibus Num. 11, 33. — Quoad for-

mulam : וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא est pr. *expelletur anima ista* scil. è familiâ suâ, ut Gen. 17, 14, vel ex Israële Ex. 12, 15 etc. Expulsio seu exclusio ista nihil aliud erat quàm *excommunicatio*, ut vocamus, cui interdùm adjungebatur pœna capitis, propter graviora delicta.

Puh. כֹּרַת, sed f. in pausâ כֹּרָתָה; *abscissus est* Jud 6, 28. Eze. 16, 4.

Hiph. הִכְרִית; infin. הַכְרִית; fut. יַכְרִית, apoc. יַכְרֵת; 1) *occîdit*, *delevit* Lev. 17, 10. Eze. 25, 7 etc.— 2) *subtraxit* benevolentiam 1 Sam. 20, 15.

Hoph. הָכְרַת *excisus est* Joël 1, 9. — Deriv. כְּרִיתֻת, כָּרֵת et seq.

כְּרֻתוֹת f. pl. *trabes sectæ* 1 Reg. 6, 36. 7, 12.

כְּרֵתִי m. 1) *carnifex*, collect. *carnifices*, satellitum genus quoddam Davidis tempore 2 Sam. 8, 18. 15, 18 etc. — 2) nom. gent. forsan *Philistæus*, saltem australis 1 Sam. 30, 14. Eze. 25, 16. Soph. 2, 5.

כֶּשֶׂב m. pl. כְּשָׂבִים; ut כֶּבֶשׂ *agnus* Gen. 30, 32. Lev. 3, 7 etc. — Rad. כשב.

כִּשְׂבָּה f. ut כַּבְשָׂה *agna* Lev. 5, 6.

כֶּשֶׂד n. pr. viri Gen. 22, 22.

כַּשְׂדִּים m. plur. nom. gentil. 1) *Chaldæi*, gens quæ primùm nomadica fuit, deindè Babyloniam coluit. It. *Chaldæa* ipsa Jer. 50, 10. 51, 24, 35; hinc cum ה loc. כַּשְׂדִּימָה *in Chaldæam* Eze. 16, 29. Sensu latiori nomen Chaldæa Mesopotamiam comprehendebat, ut potè à Chaldæis passim habitatam Eze. 1, 3. 11, 24. — 2) *astrologus*, *magus*, quia Chaldæa quasi patria fuit astrologiæ Dan. 2, 2, 4.

כָּשָׂה, pr. *opertus*, *obductus adipe* (conf. vicin. כָּסָה) Deut. 32, 15.

כַּשִּׁיל m. *securis* Ps. 74, 6,—Rad.

כָּשַׁל; part. act. כּוֹשֵׁל, plur. f. כּוֹשְׁלוֹת; fut. יִכְשַׁל; 1) *impegit* in viâ Lev. 26, 37. Neh. 3, 3. — 2) *labavit, corruit*, *lapsus est* Jes. 31, 3. Ps. 109, 24 etc., it. *fessus, debilis fuit* Jes. 5, 27. Ps. 105, 37.

Niph. נִכְשַׁל; part. נִכְשָׁל, plur. נִכְשָׁלִים; infin. cum præf. et suff. בִּכָּשְׁלוֹ et בְּהִכָּשְׁלוֹ; fut. יִכָּשֵׁל; 1) *impegit* Prov. 4, 12. — 2) *lapsus est*, maximè transl. Eze. 33, 12. Dan. 11, 19 etc. it. *debilitatus fuit* Zach. 12, 8.

Pih. כִּשֵּׁל undè fut. f. תְּכַשְּׁלִי *labefacies* Eze. 36, 14 in Chetbib, sed Keri habet תְּשַׁכְּלִי *orbabis*.

Hiph. הִכְשִׁיל; inf. הַכְשִׁיל; 1) *labefecit* Thren. 1, 14.—2) *impingere et labi fecit* 2 Par. 25, 8. 28, 23, trop. Mal. 2, 8. Fut. pl. יַכְשִׁילוּ *labi facient* Prov. 4, 16 in Keri, ubi Chethib refert יִכְשׁוֹלוּ *corruant*.

Hoph. part. pl. מֻכְשָׁלִים *ad corruendum impulsi* Jer. 18, 23.—Deriv. מַכְשֵׁלָה, מִכְשׁוֹל, כַּשִּׁיל et

כִּשָּׁלוֹן m. *lapsus* Prov. 16, 18.

כָּשַׁף undè Pih. כִּשֵּׁף *præstigiis usus est* 2 Par. 33, 6. Part. מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים, f. מְכַשֵּׁפָה; *præstigiator, magus*, *præstigiatrix* Ex. 7, 11. 22, 18. Dan. 2, 2 etc. — Deriv. seq.

כֶּשֶׁף m. undè pl. כְּשָׁפִים *præstigiæ* 2 Reg. 9, 22. Jes. 47, 12 etc.

בַּשָּׁף m. undè pl. cum suff. כַּשְּׁפֵיכֶם *præstigiatores vestri* Jer. 27, 9.

כָּשֵׁר vel כָּשַׁר; fut. יִכְשַׁר; 1) ut vicin. אָשַׁר, יָשַׁר *rectus fuit*, seq. לִפְנֵי *coram* aliquo, *placuit* alicui Esth. 8, 5. — 2) *benè cessit*, *profuit* Eccl. 11, 6.

Hiph. inf. הַכְשִׁיר *prosperare* Eccl. 10, 10.—Deriv. כּוֹשָׁרָה, כִּישׁוֹר et

כִּשְׁרוֹן m. *successus prosper*, *emolumentum*, Eccl. 2, 21. 4, 4. 5, 10.

כָּתַב; part. act. כֹּתֵב, pl. כֹּתְבִים; pass. כָּתוּב, pl. כְּתוּבִים et כְּתֻבִים, f. כְּתוּבָה, pl. כְּתוּבוֹת; infin. absol. כָּתוֹב, constr. כְּתֹב et כְּתוֹב, cum suff. כָּתְבוֹ; fut. יִכְתֹּב et יִכְתּוֹב Hos. 8, 12 in Chethib; *scripsit*, seq. acc. ejus quod scribitur Deut. 10, 2 etc., sed materiæ cui inscribitur, antecedit עַל, vel אֶל, vel בְּ, rariùs accus. Jes. 44, 5: יִכְתֹּב יָדוֹ לַיהוָה *inscribet manum suam: Jehovæ sum ego*; ubi יָדוֹ est pro בְּיָדוֹ *in manu suâ*. Pers. ad quam scribitur, præmittitur etiam עַל vel אֶל 2 Sam. 11, 14: 2 Par. 30, 1; quæ tamen structura passim insuper notat *præscripsit* 2 Reg. 22, 13. Ps. 40, 8. Esth. 9, 23, it seq. לְ Hos. 8, 12. Prov. 22, 20. — Spec. est a) *perscripsit*, *litteris consignavit* Num. 23, 2. Jud. 8, 14. — b) *descripsit* Jos. 18, 4, 6, 8.—c) *conscripsit*, *in indicem retulit* cives, milites etc. Num. 11, 26. Ps. 69, 29 etc. — d) *statuit*, *decrevit* Jes. 65, 6. Job 13, 26. — e) seq. בָּאָרֶץ *in pulvere scripsit* i. e. oblivioni, exitio tradidit Jer. 17, 13.

Niph. נִכְתַּב undè part. נִכְתָּב, fut. יִכָּתֵב; *scriptus*, *perscriptus est* Jer. 17, 13 etc.

Pih. כִּתֵּב; part. pl. מְכַתְּבִים; *perscripsit* Jes. 10, 1. Job 19, 23 etc.— Deriv. מִכְתָּב et seq.

כְּתָב m. suff. כְּתָבָם; 1) *scriptum*, *scriptura* Esth. 3, 14 etc. it. *scripturæ genus* i. e. figura litterarum Esr. 4, 7; *apographum* Esth. 4, 8, et *descriptio* 1 Par. 28, 19. — 2) *liber* Dan. 10, 21, spec. *index*, *catalogus* Eze. 13, 9 etc.

כְּתֹבֶת f. *scriptura* Lev. 19, 28.

כִּתִּיִּים et כִּתִּים n. pr. populi, *Chittæi* qui oram maritimam incolebant Dan. 11, 30 et cum Tyriis commercium exercebant Jes. 23, 1. De hujus nominis extensione discrepant eruditi viri.

כָּתִית m. *tusum* oleum Ex. 27, 20. Lev. 24, 2 etc. — Rad. כָּתַת.

כֹּתֶל m. undè כָּתְלֵנוּ *paries noster* Cant. 2, 9. —Rad. כתל.

כִּתְלִישׁ n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 40.

כָּתַם 1) ut in arab. *abscondidit*, *recondidit*. — 2) ut in syr. *maculatus*, *inquinatus fuit*.

Niph. נִכְתָּם *maculatus fuit* Jer. 2, 22.—Indè

כֶּתֶם m. poët. 1) *aurum*, pr. *quod reconditur*, *pretiosum* Job 28, 16. Prov. 25, 12 etc. — 2) *aureus ornatus* Dan. 10, 5. Ps. 45, 10.

כְּתֹנֶת et כֻּתֹּנֶת f. suff. כֻּתָּנְתִּי; plur. כֻּתָּנוֹת, constr. כָּתְנוֹת, suff. כָּתְנוֹתָם; *tunica interior* Gen. 3, 21. Ex. 28, 39. Cant. 5, 3 etc. — Rad. כתן, conf. vicin. כָּתַם.

כָּתֵף f. constr. כֶּתֶף; suff. כְּתֵפִי; pl. כְּתֵפִים, suff. כְּתֵפָיו; f. כְּתֵפוֹת, constr. כִּתְפוֹת; 1) *humerus*, dùm homo spectatur ab anteriore parte (vid. שְׁכֶם) Num. 7, 9. Jes. 30, 6 etc. Metaph. Neh. 9, 29. Zach. 7, 11 etc.—2) *latus* a) ædificii, maris, regionis Num. 34, 11. Jos. 15, 8: 1 Reg. 6, 8. Poët. et prophet. dicitur Deut. 33, 12: *habitat* Jehova *inter humeros ejus* (Benjaminis) i. e. in finibus Benjaminis seu in templo Hierosolym. — b) Plur. *humeralia* vestis Ephod. Ex. 28, 7 etc.—c) *latera* portæ, seu spatia ad latus portæ Eze. 41, 2, 26.— d) *cardines* axis 1 Reg. 7, 30, 34.

כָּתַר, conf. vicin. אָזַר, עָטַר, etc.

Pih. כִּתֵּר; imper. seq. Makkaph. כַּתַּר־; 1) *circumdedit, cinxit, circumvenit* sensu hostili Jud. 20, 43. Ps. 22, 13.—2) ex usu chald. et syr. *expectavit* Job 36, 2; conf. חול *gyrare*, *circumagi* et *expectare*.

Hiph. part. מַכְתִּיר; fut. יַכְתִּיר; 1) *circumvenit* ut in Pih. Hab. 1, 4, sed in bonam partem Ps. 142, 8. — 2) intrans. *cinctus*, *coronatus est* Prov. 14, 18.—Deriv. seq.

כֶּתֶר m. *corona* Esth. 1, 11 etc.

כֹּתֶרֶת f. pl. כֹּתָרוֹת; *coronamentum* columnarum 1 Reg. 7, 16: 2 Par. 4, 12 etc.

כָּתַשׁ; undè fut. תִּכְתּוֹשׁ *contundes* Prov. 27, 22.—Deriv. מַכְתֵּשׁ.

כָּתַת; imp. pl. כֹּתּוּ; fut. יַכֵּת; 1) *cudit* vomeres Joël 4, 10. — 2) *contudit*, *fregit* Jes. 30, 14. Part. pass. כָּתוּת *contusus* i. e. cujus testiculi contusi sunt. Metaph. *profligavit* hostes Ps. 89, 24.

Pih. כִּתֵּת *cudit* Jes. 2, 4, *contudit* 2 Reg. 18, 4, *vastavit* terram Zach. 11, 6.

Puh. כֻּתְּתוּ *contuderunt*, *illiserunt se* gens genti 2 Par. 15, 6.

Hiph. fut. יַכֵּת *profligabit* Num. 14, 45. Deut. 1, 44.

Hoph. יֻכַּת *contundetur* Mich. 1, 7, metaph. Jer. 46, 5. Job 4, 20.— Deriv. מְכִתָּה, כָּתִית.

ל

ל Duodecima alphabeti littera Hebraicè לָמֶד *Lamed* sonans; in numeralibus valet *triginta*. — Permutatur, ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, in ר, rariùs in ד. — Interdùm, ad efformanda quadrilittera ex trilitteris, vel post primam radicalem inseritur, vel in fine additur.

לְ, antè monosyllaba et bissyllaba quorum prima syllaba accentu tonico afficitur לָ; suff. לִי, לְךָ, לוֹ, etc. (vid. Grammatic.); præpositio præfix. decurtata, ut videtur, ex אֶל, pr. et sæpiùs *notionem* vel *directionem* et *conversionem* sive *physicam* sive *aliam quamcumque* notans; undè vis ejus propria et nativa est *ad*, *versus*, *in* cum acc., etsi haud raró dicatur tàm de *commoratione ad locum*, et *in loco*, quàm de *temporis momento*, *quod* et *sub quod* aliquid fit. Itaquè frequenter signat *dativum*, causæ, auctoris, possessoris seu *genitivum*. Sed special. notandæ sunt signif. seq. 1) *in* signans

finem statum, vel transitum rei in aliam conditionem Gen. 2, 22. Joël 3, 4. Thren. 5, 15 etc. — 2) *de* (*touchant, au sujet de*) post verba dicendi, jubendi, ridendi, lugendi Gen. 21, 6. Ps. 3, 2. Jes. 15, 5 etc. — 3) *pro* Gen. 24, 4. 47, 24 etc.— 4) *propter* Lev. 19, 28. Jes. 14, 9. —5) *tanquàm, quasi* Hos. 9, 13. Job 18, 14. 39, 16 (19). — 6) *circiter, pœnè*, ubi de numero agitur 2 Par. 3, 8. 5, 12. — 7) *respectu habito ad, relativè ad* Gen. 1, 6. Deut. 17, 8. — 8) *per* Soph. 1, 5, Ps. 119, 154. — 9) *à, ab* cum verbis passivis, vel passivâ signif. gaudentibus Gen. 14, 19. Eze. 14, 7. — 10) *cum, unà cum* Gen. 46, 26 (conf. Ex. 1, 1): 1 Sam. 29, 2. — * Et ità in omnibus ferè locis, ubi reddunt *secundùm, juxtà*; significatio prorsùs fictitia; verte igitur Gen. 10, 5: *quisque cum linguâ suâ.* Num. 4, 29: *cum tribubus et familiis suis.* Jes. 32, 1: לְצֶדֶק *cum justitiâ* (et non *secundùm justitiam*), *justè.* Lev. 25, 18: לָבֶטַח *cum securitate* (non autem *secundùm securitatem*), *securè.* Gen. 1, 11, 12, etc.: לְמִינֵהוּ, לְמִינוֹ *cum simili ejus* (vid. מִין, et quæ disputavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 9, 10) — 11) *adeò* juxta Gesenium, vel redundans et merè pleonast. juxta cæteros in Deut. 24, 5. Eccl. 9, 4: 2 Par. 7, 21. Sat quidem signif. *adeò* convenit loc. cit. Deut. ita ut וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו כָּל־דָּבָר vertendum sit: *et non imponetur ei* (novo marito) *adeò ulla res* i. e. vel minima res; nisi potius reddendum: *neque ad eum* (exercitum) *procedet* (maritus) *propter ullam causam*; proximè enim præcedit: *cùm duxerit vir uxorem novam non egredietur in exercitu.* Eccl. 9, 4 verte: *Etenim canis* (לְכֶלֶב) *viventis melior conditio* (טוֹב מִן) *est quàm leonis mortui.* 2 Par. 7, 21 redde: *domus ista. . . . omni transeunti ad eam stupori erit* (יִשֹּׁם intrans) * — 12) *quod attinet ad* (*en, sous le rapport de*) 1 Reg. 10, 23, Job 32, 4. Initio sententiarum, vertas gall. *pour, quant à* Jes. 32, 1. Ps. 16, 3. — Præfixum Infinitivo latinè verti debet *ità ut, donec, quo tempore, quùm, quia*, etc., pro variis locis. Passim pro מִן ponitur, ut Gen. 11, 8. Ex. 7, 14. 22, 16: 1 Sam. 12, 23. Prov. 19, 27, et Gen. 2, 3 ubi לַעֲשׂוֹת positum pro מֵעֲשׂוֹת refertur ad שָׁבַת quod præcedit.

לֹא partic. negat. 1) *non* Gen. 2, 5. Ps. 16, 10. — 2) *ne* Gen. 24, 37. Ex. 20, 13. — 3) ut הֲלֹא, *nonne* 2 Reg. 5, 26. Job 14, 16.—4) ut בְּלֹא, *absque* 2 Sam. 23, 4. Ps. 59, 4. — 5) ut טֶרֶם, *nondùm* 2 Reg. 20, 4. Ps. 139, 16. — 6) Præmissum adjectivis negativa ea reddit, לֹא חָסִיד *impius* Ps. 43, 1, לֹא חָכָם *insipiens* Hos. 13, 13; לֹא כֹל vid. כֹּל. — Cum præfix. לֹא בְּ, לְלֹא, בְּלֹא *absque* Jes. 45, 13. Eze. 22, 29: 2 Chron. 15, 3. הֲלֹא *nonne* Gen. 4, 7. Job 1, 10, sed ubi quæstio responsionem affirmativam poscit, sæpè est simpliciter affirmans, ut Deut. 11, 30: 1 Sam. 20, 37 etc.—Secundùm Massorethas לֹא quindeciès occurrit pro לוֹ *ei*,

et vicissim לוֹ ter legitur pro לֹא, sed plura ex his incerta sunt.

לֹא דְבָר n. pr. oppid. in Galaad 2 Sam, 17, 27, quod 9, 4, 5 לוֹ דְבָר legitur.

לֹא עַמִּי n. symbol. Hos. 1, 9.

לֹא רֻחָמָה n. symbol. Hos. 1, 6 etc.

לָאָה; undè f. יִלְאֶה, conv. וַיִּלֶא; ut cognat. לָהָה 1) pr. *laboravit.* — 2) *defatigatus est* Job 4, 5, *frustrà operam dedit* Gen. 19, 11. — 3) *tœduit eum, ægrè tulit* Job 4, 2.

Niph. præt. et part. f. נִלְאָה; 1) *laboravit* Jer. 9, 4, *frustrà operam dedit* Jes. 16, 12. Jer. 20, 9, et ità Ex. 7, 18 : נִלְאוּ לִשְׁתּוֹת quod vers. 21 explanatur לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת *non potuerunt bibere.* — 2) *defatigatus est* Jes. 47, 13. Ps. 68, 10. — 3) *tœduit eum* Jes. 1, 14. Jer. 6, 11. Prov. 26, 15.

Hiph. הֶלְאָה, fem. הֶלְאַת ex chaldaismo pro הֶלְאֲתָה; inf. הַלְאוֹת; 1) *defatigavit* Eze. 24, 12. Job 16, 7. — 2) *tœdio affecit* Jes. 7, 13. Mich. 6, 3. — Deriv. תְּלָאָה.

לֵאָה n. pr. mul. Gen. 29, 16.

לָאַט ut vicin. לוּט, *obvolvit, involucris texit* 2 Sam. 19, 5. לָאַט Job 15, 11, vid. in אַט.

לְאַט *leniter*, vid. in אַט.

לָאט vid. לוּט.

לָאֵל n. pr. viri Num. 3, 24.

לְאֹם m. suff. לְאֻמִּי et לְאוּמִּי; pl. לְאֻמִּים; pr. *adjunctus* ut vicin. לְעֻמָּה, hinc 1) *tribus* Gen. 27, 29. — 2) *populus* Gen. 25, 23. Ps. 7, 8. 9, 9. — 3) n. pr. gentis arabicæ Gen. 25, 3. — Rad. אמם ut vicin. עָמַם.

לֵב m. seq. Makkaph -לֶב; suff. לִבִּי, לִבְּךָ; pl. לִבּוֹת, et לֵבָב m. constr. לְבַב; suff. לְבָבִי, לְבַבְכֶם, pl. לְבָבִים undè cum suff. f. לְבַבְהֶן pro לְבָבֵיהֶן; f. לְבָבוֹת; 1) *cor* quod apud Hebr. tanquàm sedes habebatur, sive animæ seu vitæ, sive animæ virium, sive affectionum cogitationumque, hinc a) *intellectus* Jes. 6, 10. Ps. 95, 10. Job 9, 4. 12, 3. — b) *voluntas consilium* Ex. 35, 22. Jes. 10, 7. Jer. 5, 23. — c) *animus* (*courage*) Deut. 20, 3. Jos. 7, 5. Jes. 13, 7. — 2) metaph. *media pars, intimum, penetralia* Ex. 15, 8. Deut. 4, 11 : 2 Sam. 18, 14. — Rad. לָבַב, modò לֵב vox prorsùs primitiva non sit.

לְבָאִים et לְבָאוֹת, 1) *leones, leænæ* à sing. לָבִי q. v. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 32, pleniùs בֵּית לְבָאוֹת 19, 6.

לָבַב, forsan ut vicin. נָבַב *cavus fuit.* — Indè Niph. denomin. à לֵבָב, *corde, mente, intellectu privatus est, caruit.* Fut. Job 11, 12 : וְאִישׁ נָבוּב יִלָּבֵב *quùm homo cavus* i. e. bardus, stolidus *mente careat.* Hoc suadet contextus et res ipsa. In similis originis verbis נָבוּב et יִלָּבֵב inest lusus verborum quo delectabantur veteres Hebræi.

Pih. לִבֵּב, undè 2 pers. f. cum suff. לִבַּבְתִּנִי; fut. יְלַבֵּב; 1) denom. à לֵבָב *abstulit, rapuit* amore *cor* alicujus Cant. 4, 9. — 2) denom. à לְבִיבָה, *ejusmodi placentas paravit* 2 Sam. 13, 6, 8.

לֵבָב m. *cor*, vid. לֵב.

לְבַד *solus*, vid. בַּד.

לַבָּה f. contract. ex לַהֲבָה; constr. לַבַּת; *flamma* Ex. 3, 2.—Rad. להב.

לִבָּה suff. f. לִבָּתֵךְ; pl. לִבּוֹת; *cor* Eze. 16, 30. Ps. 7, 10 etc. — Rad. לָבַב.

לְבוֹנָה vid. לְבֹנָה.

לְבוּשׁ et לְבֻשׁ m. semel fem. suff. לְבוּשִׁי, pl. לְבוּשִׁים; suff. לְבֻשֵׁיהֶם; 1) *vestis*, *indumentum* Job 24, 7. Esth. 6, 9 etc., spec. *vestis splendida* Job 38, 14. — Metaph. *uxor* Mal. 2, 16, conf. Coran. Surat. 2, 183; *uxores sunt vestimentum vestrum, et vos estis vestimentum earum.* — Rad. לָבַשׁ.

לָבַט ut in arab. *conjecit in terram.* Indè fut. Niph. יִלָּבֵט *corruet*, *præcipitabitur* Hos. 4, 14. Prov. 10, 8, 10.

לָבִי m. undè pl. לְבָאִם *leones*, Ps. 57,5 (ad formam פְּתָאִים à פְּתִי), fem. לְבָאוֹת undè cum suff. לִבְאֹתָיו *leænæ ejus* Nah. 2, 13. — Rad. לבא.

לָבִיא m. poët. *leo* vel *leæna* Gen. 49, 9. Jes. 5, 29 etc. — Rad. לבא.

לְבִיָּא (pro לְבִיָּה) *leæna* Eze. 19, 2.

לְבִיבוֹת f. pl. *placentæ* forsan *cavæ* 2 Sam. 13, 6. LXX. κολλυρίδες. Vulgat. *sorbitiuncula.* Indè verbum denom. לִבֵּב.

לָבַן; imp. et inf. constr. לְבֹן; fut. pl. cum ה parag. נִלְבְּנָה; 1) *albus fuit.* — 2) denom. à לְבֵנָה, *lateres formavit* Gen. 11, 3. Ex. 5, 7, 14.

Hiph. הִלְבִּין, inf. cum ל, לַלְבֵּן pro לְהַלְבֵּן; fut. יַלְבִּין; 1) pr. *album fecit*, metaph. *mundavit* à peccatorum sordibus Dan. 11, 35. — 2) intrans. *albuit* Jes. 1, 18. Joël 1, 7. Ps. 51, 9.

Hithp. fut. pl. יִתְלַבְּנוּ *mundabunt se* Dan. 12, 10. — Deriv. מַלְבֵּן et sequent.

לָבָן m. pl. לְבָנִים; f. לְבָנָה, plur. לְבָנוֹת; 1) *albus, a, um* Ex. 16, 31. Lev. 13, 3 seq. — 2) n. pr. a) viri Gen. 24, 29 etc. — b) loci in deserto Arabiæ Deut. 1, 1.

לָבֶן m. *albus;* constr. לְבֶן־ Gen. 49, 12.

לְבָנָה f. 1) *alba* poët. *luna* Jes. 24, 23. 30, 26. Cant. 6, 10. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 45 etc.

לְבֵנָה f. pl. m. לְבֵנִים; suff. לִבְנֵיכֶם; *later*, pr. *albus* i. e. è terrâ albâ et cretosâ, quam adhucdum lateribus adhibent in Ægypto, Palæstinâ et Persiâ Gen. 11, 3. Ex. 5, 19. Eze. 4, 1.

לִבְנֶה m. arboris vel fruticis genus ab *albedine* Gen. 30, 37. Hos. 4, 13. LXX et Arab. in Gen. *styrax;* aliundè Vulgat. in Gen. et LXX Arab. in Hos. λεύκη, *populus alba.*

לִבְנָה f. constr. לִבְנַת, 1) *albedo* Ex. 24, 10. — 2) n. pr. a) oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 29 etc. — b) *stationis* Israëlitarum in deserto Num. 33, 20.

לְבֹנָה et לְבוֹנָה f, suff. לְבֹנָתָהּ; 1) *thus* à candore Ex. 30, 34. Cant, 4, 6 etc. — 2) n. pr. oppidi propè Siluntem Jud. 21, 19.

לְבָנוֹן n. pr. *mons Libanus*, Pa-

læstinam inter et Syriam, duobus constans altissimis jugis, quorum alterum occidentale *Libanus* κατ' ἐξοχήν, alterum orientale, illo altius et ex parte æternâ nive tectum (Jer. 18, 14) undè nomen לְבָנוֹן habet. 1 Reg. 5, 6. Jes. 14, 8 etc.

לִבְנִי n. pr. viri Ex. 6, 17. Num. 3, 18. Patron. id. Num. 3, 21. 26, 58.

לִבְנַת vid. שִׁיחוֹר לִבְנָת.

לָבַשׁ et לָבֵשׁ; part. act. plur. לֹבְשִׁים, pass. לָבוּשׁ et לָבֻשׁ; infin. abs. לָבוֹשׁ, constr. לְבֹשׁ; imp. לְבַשׁ; fut. יִלְבַּשׁ; *induit* vestem, absol. Hagg. 1, 6, seq. acc. Lev. 6, 3, 4 etc. sed seq. בְּ Esth. 6, 8; part. pass. constr. cum acc. vel gen. Eze. 2, 9, 11. Metaph. *induit* robur Jes. 51, 9. Job 7, 5, ignominiam Ps. 35, 26, justitiam etc. Job 29, 14 etc.

Puh. part. pl. מְלֻבָּשִׁים *induti* 1 Reg. 22, 10. Esr. 3, 10 etc.

Hiph. הִלְבִּישׁ; part. cum suff. מַלְבִּשְׁכֶם; imp. הַלְבֵּשׁ; inf. הַלְבִּישׁ; fut. יַלְבִּישׁ, conv. וַיַּלְבֵּשׁ; *vestivit* aliquem 2 Par. 28, 15, sæpiùs cum dupl. acc. pers. et vestimenti Gen. 41, 42 etc. seq. עַל Gen. 27, 16. Metaph. *amicivit* Jes. 61, 10. Ps. 132, 16.—Deriv. תִּלְבֹּשֶׁת, מַלְבּוּשׁ, לְבוּשׁ.

לְבֻשׁ vid. לְבוּשׁ.

לֹג m. *mensura liquidorum* minima, continens, juxta Rabbinos, sex ova Lev. 14, 10, 12 etc. — Etymon latet.

לֹד n. pr. *Lydda*, vicus in tribu Benjamin Esr. 2, 33 etc.

לֹה Deut. 3, 11 pro לֹא *non*.

לַהַב m. pl. לְהָבִים, constr. לַהֲבֵי; *flamma* Joël 2, 5. Job 41, 13, metaph. *lamina flammans* gladii, hastæ Jud. 3, 22. Nah. 3, 3. Job 39, 23 (26). —Rad. להב in arab. et æthiop. *arsit, flammavit*.

לֶהָבָה, לַהֶבֶת f. pl. לֶהָבוֹת, constr. לַהֲבוֹת; id. 1 Sam. 17, 7. Jes. 4, 5 etc.

לְהָבִים m. pl. n. pr. forsan ut לוּבִים *Libyes*, colonia Ægyptiorum Gen. 10, 13.

לַהַג m. forsan *studium litterarum* Eccl. 12, 12, in altero hemistichio legitur עֲשׂוֹת סְפָרִים *libros facere*. LXX μελέτη. Vulgat. *meditatio*—Rad. להג in arab. *avidus fuit* et transl. *studiosissimus fuit* alicujus rei.

לַהַד n. pr. viri 1 Par. 4, 2.

לָהָה ut vicin. לָאָה *defatigatus est, viribus defecit*. Indè fut. conv. f. וַתֵּלַהּ *et exhausta est* terra præ fame Gen. 47, 13.

לָהַהּ undè Hithpalpel. partic. מִתְלַהְלֵהַּ Prov. 26, 18 sat communiter *insaniens;* et tunc sensus totius commatis est, ut puto: *quemadmodùm insanit qui jaculatur sagittas et tela mortifera* (*dicens: ludens hoc feci*, quod exprimitur in seq. hemistichio), *ità is, qui alterum decipit et dicit: ludens hoc feci.*

לָהַט undè part. לֹהֵט, pl. לֹהֲטִים; 1) *arsit, flammavit* Ps. 57, 5. 104, 4. — 2) ut לָאַט q. v.

Pih. לִהֵט, fut. יְלַהֵט; *incendit, inflammavit* Jes. 42, 25. Ps. 83, 15, 15. Job 41, 13. — Deriv. seq.

לַהַט m. *flamma*, hinc *lamina flammans* Gen. 3, 24.

לְהָטִים m. plur. undè cum suff. לְהָטֵיהֶם *præstigiæ eorum* Ex. 7, 11.

לָהַם forsan ut in arab. *avidè deglutivit*, et ferè ut vicin. לָחַם. Indè Hithp. part. pl. מִתְלַהֲמִים *quæ avidè deglutiuntur, buccellæ dulces* Prov. 18, 8. 26, 22.

לָהֵן *propter ea* Ruth. 1, 13, ex לְ et pron. הֵן.

לַהֲקָה f. forsan per metathes. pro קְהִלָּה *cœtus, concio*; constr. לַהֲקַת; 1 Sam. 19, 20.

לוֹ ter legitur pro לֹא *non*.

לוֹ דְבָר vid. לֹא דְבָר.

לוּ et לוּא; 1) conjunct. condition. *si*, seq. præt., fut. vel part., prout sententia requirit Deut. 32, 29 : 2 Sam. 18, 12. Eze. 14, 15 etc. — 2) interj. optantis *ô si! utinam!* Gen. 17, 18. Job 6, 2 etc., et merè concedentis Gen. 30, 34.

לוּבִים et לֻבִים n. gent. pl. *Libyes* Dan. 11, 43 etc. vid. לְהָבִים.

לוּד n. pr. 1) populi à Semo oriundi, forsan *Lydi* in Asiâ minore Gen. 10, 22. — 2) populi africani, ab Ægyptiis orti Jes. 66, 19. Eze. 27, 10 etc., et Gen. 10, 13. Jer. 46, 9, לוּדִים dicti.

לָוָה; part. act. לֹוֶה; fut. יִלְוֶה, cum suff. et נ epenth. יִלְוֶנּוּ; 1) *adhæsit* alicui Eccl. 8, 15. — 2) hinc *mutuatus est, mutuum accepit* (conf. lat. *nexus* pro *obærato*, et subst. *nexus* pro *debito*) Deut. 28, 12. Jes. 24, 2. Ps. 37, 21.

Niph. נִלְוָה; part. נִלְוֶה undè pl. נִלְוִים; fut. יִלָּוֶה; *adjunxit, addixit se* Gen. 29, 34. Jes. 56, 3. Ps. 83, 9 etc.

Hiph. הִלְוָה; part. מַלְוֶה; fut. יַלְוֶה, cum suff. יַלְוְךָ; *mutuum dedit* absol. Jes. 24, 2 etc., seq. acc. Deut. 28, 12, seq. dupl. acc. pers. et re Ex. 22, 24. — Deriv. לוּ, לוּא, לִוְיָה, לֹיָה, לִוְיָתָן.

לוּז 1) *flectere, deflectere*. — 2) *recedere, retrocedere*, undè fut. pl. יָלֻזוּ Prov. 3, 21.

Niph. part. נָלוֹז, constr. נְלוֹז, pl. נְלוֹזִים; *perversus, pravus* Prov. 3, 2. 14, 2, neutr. *pravum* Jes. 30, 12.

Hiph. fut. pl. יַלִּיזוּ pro יָלִיזוּ *recedant* Prov. 4, 21.

לוּז m. 1) *amygdalus* Gen. 30, 37. — 2) n. pr. oppid. in finibus Benjamin et Manasse posteà *Bethel* dicti Jos. 18, 13. Jud. 1, 23, it. alterius forsan in regione Heth Jud. 1, 26.

לוּחַ m. pl. לוּחוֹת et לֻחֹת; *tabula*, maximè cui aliquid inscribitur Ex. 31, 18 : 1 Reg. 8, 9, etc. it. *valva* januæ Cant. 8, 9, metaph. Prov. 3, 3. Jer. 17, 1. Duale לֻחֹתַיִם *duo ordines, utrumque latus tabularum* navium Eze. 27, 5.

לוּחִית n. pr. oppidi in Moab Jes. 15, 5 etc.

לוֹחֵשׁ cum artic. הַלּוֹחֵשׁ n. pr. viri Neh. 3, 12. 10, 25.

לוּט 1) ut vicin. לָאַט, לָהַט *occultare, obvolvere* hinc part. act. לוֹט *obvolvens* Jes. 25, 7, it. לָט intrans. *occultus*, indè בַּלָּט et semel בַּלָּאט Jud. 4, 21, *clam* Ruth 3, 7 etc. Part. pass. f. לוּטָה *obvoluta* 1 Sam. 21, 10. — 2) *occultè agere*, undè part.

act. pl. לָטִים intrans. *occultæ artes, præstigiæ* Ex. 7, 22 etc.

Hiph. fut. conv. וַיָּלֶט *et obvolvit* 1 Reg. 19, 13. — Deriv. לָט et

לוֹט m. 1) *velamen* Jes. 25, 7. — 2) n. pr. *Lot* conditor gent. Ammon. et Moab. Gen. 13, 1. Deut. 2, 9 etc.

לוֹטָן n. pr. viri Gen. 36, 20.

לֵוִי n. pr. 1) viri, *Levi* Gen. 29, 34 etc. — 2) nom. patron. pro לֵוִיִּי *Levita;* pl. לְוִיִּם Deut. 12, 18. Jos. 21, 1 etc.

לִוְיָה f. undè constr. לִוְיַת *corolla, sertum* Prov. 1, 9. 4, 9. — Rad. לָוָה.

לִוְיָתָן m. pl. *flexum, tortuosum* animal, hinc 1) *serpens*, major, *draco* Job 3, 8. — 2) spec. *crocodilus* Job 40, 25 seq. — 3) generatim quævis *magna bellua aquatilis* Ps. 104, 26, metaph. de hostili regno Jes. 27, 1. Ps. 74, 14. — Rad. לָוָה.

לוּל masc. undè pl. לוּלִים, *scalæ cochleatæ* 1 Reg. 6, 8. — Rad. לוּל forsan ut vicin. גָּלַל.

לוּלֵא et לוּלֵי (ex לוּ *si* et לֹא, לִי i. q. לֹא *non*), *si non, nisi* Gen. 31, 42. Jud. 14, 18 etc.

לוּלָאֹת vid. לֻלָאֹת.

לוּן et לִין; præt. לָן, pl. לָנוּ; part. act. לָן undè pl. לָנִים; imp. לִין, fut. יָלִין, apoc. יָלֵן, conv. וַיָּלֶן, in pausâ יָלַן; 1) *pernoctare* Gen. 24, 25, Jud. 19, 20 etc. Etiam de rebus inanim. quæ in diem posterum servantur Ex. 23, 18. Deut. 16, 4 etc. — 2) *commorari, habitare, permanere* Prov. 15, 31, alibi metaph. Ps. 25, 13. 39, 13. Job 17, 2 etc.

Niph. fut. plur. יִלֹּנוּ *murmurabunt* Ex. 15, 24. Num. 14, 2 etc.

Hiph. הֵלִין undè הֲלִנֹתֶם; part. pl. מַלִּינִים; fut. conv. וַיָּלֶן, pl. יַלִּינוּ, sed in Chethib יִלּוֹנוּ; 1) *permanere fecit, favit* Jer. 4, 14. — 2) *murmuravit* Ex. 16, 8. 17, 3. Num. 14, 27 etc.

Hithpal. fut. in pausâ יִתְלוֹנָן vel יִתְלֹנָן *pernoctabit* Job 39, 28, metaph. Ps. 91, 1. — Deriv. מָלוֹן, מְלוּנָה, תְּלוּנָה.

לוּעַ, 1) *deglutire, sorbere* Obad. 1, 16. — 2) forsan ut cognat. arab. لغي (lagha) *temerè locutus est, temerarius fuit loquendo* Job 6, 3.

לוּץ * ferè ut vicin. לוּן pr. *flectere, inflectere, contorquere* (conf. מְלִיצָה) hinc metaph. *pravum, perversum esse* (verba enim quæ propriè *inflectendi, contorquendi* significatu gaudent, *perversè, pravè agendi* notionem simul exhibent, velut עָקַל, עָוַת, עָבַת, חָבַל etc.) Prov. 9, 12, ubi oppon. חָכַם *sapiens fuit;* part. act. לֵץ *superbus, protervus* Prov. 21, 24 ubi explicatur זֵד יָהִיר; pl. לֵצִים *pravi, oppressores* Prov. 3, 34, ibi enim oppon. עֲנָוִים *oppressi.* Vulgò autem *irridere, irrisorem* vertunt, sed invito non minùs hujus verbi hebræi usu, quàm etymo.

Hiph. הֵלִיץ; fut. יָלִיץ; 1) intrans. *inflexus, contortus fuit;* part. f. מְלִיצָה *contorta* i. e. obscura, quæ interpretatione eget *oratio*, hinc subst. *ænigma* Prov. 1, 6, et in malam partem *dictum aculeatum, dicte-*

rium Hab. 2, 6.—2) denom. à מְלִיצָה, *obscurum sermonem retulit, et interpretatus est*; hinc part. מֵלִיץ, pl. מְלִיצִים, *interpres* Gen. 42, 23, dein *intercessor*, *internuncius* Jes. 43, 27. Job 33, 23 : 2 Par. 32, 31, et in malam partem *dictis aculeatis impetens* aliquem Job 16, 20. — 3) seq. acc. vel dat. *protervè se gessit* erga aliquem Prov. 3, 34. 14, 9. Ps. 119, 51.*

Hithpal. fut. pl. in pausâ תִּתְלוֹצָצוּ *pravè, protervè agatis* Jes. 28, 22.— Deriv. לָצוֹן.

לוּשׁ; part. act. f. pl. לָשׁוֹת; fut. conv. וַתָּלָשׁ; *depsere, subigere massam farineam* Gen. 18, 6 : 1 Sam. 28, 4. Jer. 7, 18 etc.

לוּשׁ n. pr. viri 2 Sam. 3, 15.

לָז, לָזֶה, לֵזוּ vid. הַלָּז, הַלָּזֶה, הַלֵּזוּ.

לְזוּת f. *perversitas* Prov. 4, 24.— Rad. לזה ut vicin. לוז.

לַח m. in pausâ לָח, pl. לַחִים; *virens*, *recens* Gen. 30, 37. Num. 6, 3, *novus* Jud. 16, 7, 8.—Rad. לחח.

לַח m. suff. לֵחֹה pro לֵחוֹ *vigor ejus* Deut. 34, 7. — Rad. לחח.

לְחוּם vel לָחוּם m. undè cum suff. לְחוּמוֹ, לְחֻמָּם vel לְחֻמָם; 1) *cibus* Job 20, 23 ubi sensus est : *et pluet super eos in cibo eorum* i. e. et effundet iram suam, quasi imbrem igneum, qui cibo sit eis.—2) *caro, corpus* Soph. 1, 17. — Rad. לָחַם.

לְחִי f. in pausâ לֶחִי; suff. לֶחֱיוֹ; dual. לְחָיַיִם, constr. לְחָיֵי; suff. לְחָיֶיךָ, לְחָיֵיהֶם; 1) *gena* 1 Reg. 22, 24. Mich. 4, 14.—2) *maxilla* Jud. 15, 15. Ps. 3, 8. — 3) n. pr. loci in Philistæorum finibus Jud. 15, 9, plenè רָמַת לְחִי vers. 17.

לָחַךְ ut vicin. לָקַק; indè infin. constr. לְחֹךְ *lambere*, *lambendo absumere* Num. 22, 4.

Pih. לִחֵךְ; fut. יְלַחֵךְ; *linxit*, *lingendo absumpsit* Num. 22, 4 : 1 Reg. 18, 38. *Pulverem linxit*, trop. est *supplex in pulverem se prosternit* Jes. 49, 23 etc.

לָחַם; part. act. לֹחֵם; pl. לֹחֲמִים; pass. לָחוּם undè pl. constr. לְחֻמֵי; infin. constr. לְחוֹם; imp. לְחַם; pl. לַחֲמוּ; fut. יִלְחַם; 1) *edit*, *comedit* (conf. vicin. לָהַם) ut אָכַל sed poët. Prov. 23, 1, seq. accus. *aliquid* Prov. 4, 17. 23, 6, seq. בְּ *de aliquâ re* 9, 5. Ps. 141, 4. Metaph. Deut. 32, 24.—2) *pugnavit*, *bellavit* (conf. Num. 14, 9), seq. אֶת et לְ pers. Ps. 35, 1. 56, 2, 3.

Niph. נִלְחַם; part. נִלְחָם, plur. נִלְחָמִים; infin. absol. נִלְחֹם, constr. et imp. הִלָּחֵם, fut. יִלָּחֵם; 1) *pugnavit alter cum altero*, *dimicavit* 1 Sam. 17, 10, seq. acc. pers. Jos. 10, 25 etc., בְּ Ex. 1, 10, עִם 2 Reg. 13, 12. 4, 15, אֶל Jer. 1, 19, עַל Neh. 4, 8, sed seq. לְ Ex. 14, 14 etc. et עַל Jud. 9, 17 : 2 Reg. 10, 3 est *pro aliquo pugnavit*. — 2) *oppugnavit* urbem Jos. 10, 5. Jud. 9, 45 etc.—Deriv. לְחוּם, מִלְחָמָה et seq.

לָחֶם vel לָחֵם m. pr. inf. Pih. *oppugnatio*, *pugna* Jud. 5, 8.

לֶחֶם c. suff. לַחְמִי; 1) *cibus* Gen. 49, 20. Lev. 3, 11 etc. *Cibus Dei* i. e.

sacrificium Lev. 21, 8, 17. *Arbor cum cibo suo* i. e. fructu suo Jer. 11, 19. *Panis tuus* ellipt. pro *commensales*, *domestici tui* Obad. 1, 7.—2) spec. *panis* Ex. 25, 30, 35, 13 etc. — 3) *triticum* Jes. 28, 28.

לַחְמִי vid. in בַּיִת.

לַחְמָס n. pr. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 40.

לָחַץ; part. act. plur. לֹחֲצִים; fut. יִלְחַץ; ut vicin. אָנַס, נָחַץ *pressit*, *compressit* Num. 22, 25 etc., *oppressit*, *afflixit* Ex. 23, 9. Jud. 1, 34.

Niph. fut. f. תִּלָּחֵץ *premet se* Num. 22, 25. — Indè

לַחַץ m. suff. לַחֲצֵנוּ; *oppressio*, *vexatio* Ex. 3, 9, *angustiæ*, *calamitas* Job 30, 20.

לָחַשׁ pr. forsan ut vicin. נָחַשׁ *sibilavit*, *susurravit*. Indè Pih. part. pl. מְלַחֲשִׁים *susurrantes*, *incantatores* qui carmina sua mussitant Ps. 58, 6.

Hithp. undè part. pl. מִתְלַחֲשִׁים; fut. plur. יִתְלַחֲשׁוּ; recipr. *susurravit alter cum altero* 2 Sam. 12, 19. Ps. 41, 8. — Indè

לַחַשׁ masc. 1) *susurrus*, *preces submissè prolatæ* Jes. 26, 16. — 2) *incantatio*, *præstigiæ* Jes. 3, 3. Eccl. 10, 11 etc. — 3) pl. לְחָשִׁים *amuleta* Jes. 3, 20.

לָט part. act. verbi לוּט q. v.

לֹט m. *ladanum* Gen. 37, 25. 43, 11. — Rad. לוט.

לְטָאָה f. *lacertæ species* Lev. 11, 30. LXX χαλαβώτης, Vulgat. *stellio*. — Rad. לטא.

לְטוּשִׁם n. pr. tribûs arabicæ Gen. 25, 3.

לָטַשׁ; undè part. act. לֹטֵשׁ; inf. constr. לְטוֹשׁ; fut. יִלְטוֹשׁ; *malleavit*, hinc *acuit*, *pollivit* Gen. 4, 22 etc., metaph. Job 16, 9.

Puh. part. מְלֻטָּשׁ *acutus* Ps. 52, 4.

לֹיָה (pro לִוְיָה) f. undè plur. לֹיוֹת *serta*, *colollæ pensiles* (*guirlandes*, *festons*) 1 Reg. 7, 29. — Rad. לָוָה.

לַיִל m. et לֵיל Jes. 21, 11; constr. לֵיל, sæpiùs cum ה parag. לַיְלָה et in pausâ לָיְלָה; pl. לֵילוֹת; 1) *nox* Gen. 1, 5. Jes. 16, 3. Ps. 6, 7 etc. — 2) adv. *noctu* Gen. 14, 15. Jer. 14, 17. Ps. 16, 7. הַלַּיְלָה *hâc nocte* Gen. 19, 5, כַּלַּיְלָה *sicut noctu* Job 5. 14. — 3) metaph. *fortuna adversa*, Jes. 21, 11. Mich. 3, 6. Job 35, 10. — Indè

לִילִית f. pr. *nocturna*, hinc *spectrum nocturnum quoddan*, forsan *Lamia* Jes. 34, 14.

לִין vid. לוּן.

לַיִשׁ m. 1) *leo adultus*, *validus* Jes. 30, 6 etc. — 2) n. pr. a) oppidi sub Libano Jud. 18, 7, 29, alibi לֶשֶׁם et דָּן, cum ה locali לַיְשָׁה aliud oppidum, ut volunt, propè Jerusalem Jes. 10, 30.—b) viri 1 Sam. 25, 44.—Rad. ליש forsan ut in arab. *lits valuit*, *fortis fuit*.

לָכַד; part. act. לֹכֵד; infin. absol. לָכוֹד, constr. et imper. לְכֹד, cum suff. לָכְדָהּ; fut. יִלְכֹּד et יִלְכּוֹד, pl. cum suff. et, ex syriasmo cum נ antè suffixum יִלְכְּדֻנוּ; 1) *cepit*, *occupavit*, *deprehendit* Num. 21, 32. Jos. 8, 21. Amos 3, 5 etc., metaph. Job 5, 13. Prov. 3, 22. — 2) *intercepit* aliquid

alicui Jud. 7, 24.— 2) *cepit, elegit* aliquem sorte Jos. 7, 14, 17.

Niph. נִלְכַּד; fut. יִלָּכֵד; *captus, deprehensus est* Jer. 51, 56 etc., *electus est* sorte 1 Sam. 10, 20, 21.

Hithp. fut. plur. יִתְלַכְּדוּ, in pausâ יִתְלַכָּדוּ *sese mutuò capiunt, tenent, inter se cohærent* Job 38, 30. 41, 9 (8). — Deriv. מַלְכֹּדֶת et

לֶכֶד m. *captura* Prov. 3, 26.

לְכָה 1) imp. verbi יָלַךְ, cum ה parag. *abi, vade* Num. 10, 29, it. *age* Gen. 31, 44, pl. לְכוּ *agite* Gen. 37, 20 : 1 Sam. 9, 9. Jes. 2, 3, 5. Pro sing. לְכָה scribitur לֵךְ Num. 23, 13. Jud. 19, 13 : 2 Par. 25, 17. — 2) pro לָךְ *tibi* Gen. 27, 37.

לֵכָה n. pr. opp. in tribu Judâ 1 Par. 4, 21.

לָכִישׁ n. pr. opp. in tribu Judâ Jos. 10, 3 etc.

לָכֵן vid. כֵּן.

לֻלָאֹת f. pl. constr. לֻלְאֹת; *laqueoli* (*nœuds à lacet*) Ex. 26, 4 seq. 36, 11 seq. vid. לוּל.

לָמַד; part. pass. לָמוּד undè pl. constr. לִמוּדֵי; infin. absol. לָמֹד, constr. לְמֹד, cum suff. לָמְדִי; fut. יִלְמַד; 1) pr. forsan *castigavit* maximè jumenta (undè מַלְמַד), hinc *condocefecit* jumenta (vid. mox Puh.), tirones ad bellum 1 Par. 15, 18.—2) intrans. *condocefactus est, didicit* Jes. 2, 4, *assuevit se* alicui rei, seq. אֶל Jer. 10, 2, infin. Jes. 1, 17, gerundio Deut. 14, 23 etc., acc. 5, 1. Jes. 26, 10.

Pih. לִמֵּד; part. מְלַמֵּד; inf. et imp. לַמֵּד, fut. יְלַמֵּד; 1) *assuevit* Jer. 9, 4. — 2) *docuit*, ponitur absol. 2 Par. 17, 7, seq. acc. pers. et rei, vel acc. pers. et dat. rei, vel dat. pers. vel בְּ, מִן rei Deut. 4, 1. Jes. 40, 14 etc.

Puh. לֻמַּד; part. מְלֻמָּד undè plur. constr. מְלֻמְּדֵי; f. מְלֻמָּדָה; 1) *assuefactus est* Hos. 10, 11. — 2) *doctus, institutus* atque adèo *peritus fuit* Cant. 3, 8 : 1 Chron. 25, 7; sed de re ad quam quis institutus est Jes. 29, 13. — Deriv. לִמּוּד, מַלְמָד, תַּלְמִיד.

לָמָּה, לָמָה, לְמָה vid. מָה.

לְמוֹ pro לְ, vid. מוֹ.

לְמוּאֵל, לְמוֹאֵל n. pr. viri Prov. 31, 1, 4.

לִמּוּד et לִמֻּד m. plur. לִמּוּדִים, constr. לִמּוּדֵי et לִמֻּדֵי; 1) *assuefactus, exercitatus* Jes. 50, 4. Jer. 2, 24. 13, 23. — 2) *discipulus* Jes. 8, 16. 54, 13. — Rad. לָמַד.

לֶמֶךְ *Lamech* n. pr. viror. Gen. 4, 18. 5, 25 etc.

לְמִן vid. מִן.

לְמַעַן vid. מַעַן,

לֹעַ m. undè cum suff. in pausâ לֹעֶךָ *gula tua, fauces tuæ* Prov. 25, 2.— Rad. לוּעַ.

לָעֵב ut in arab.; indè Hiph. part. pl. מַלְעִבִים *illudentes, subsannantes* 2 Par. 36, 16.

לָעַג, part. act. לֹעֵג; fut. יִלְעַג; *irrisit, subsannavit*, seq. בְּ, עַל, לְ Ps. 2, 4. Job 22, 19. Prov. 1, 26 etc.

Niph. נִלְעַג *barbarè locutus est* Jes. 33, 19.

Hiph. part. pl. מַלְעִיגִים, fut. יַלְעִיג; conv. וַיַּלְעֵג; *illusit, subsannavit* Ps. 22, 8. Job 21, 3. Neh. 2, 19 etc. — Deriv. seq.

לַעַג m. suff. לַעֲגָם, pl. לְעָגִים undè constr. לַעֲגֵי; 1) *irrisio, subsanna-*

tio Eze. 23, 32. Ps. 79, 4 etc., metonym. *causa subsannationis* Hos. 7, 16. — 2) *sermo impius* Job 24, 7.

לָעֵג m. 1) *barbarè loquens*, undè pl. constr. לַעֲגֵי שָׂפָה *barbari linguâ* Jes. 28, 11. — 2) *sannio, scurra* Ps. 35, 26: לַעֲגֵי מָעוֹג *sanniones placentæ*, i. e. *parasiti*.

לַעְדָּה n. pr. viri 1 Par. 4, 21.

לַעְדָּן n. pr. viror 1 Par. 7, 26 etc.

לָעַז undè part. act. לֹעֵז *barbarè loquens* Ps. 114, 1.

לָעַט undè Hiph. imp. cum suff. הַלְעִיטֵנִי *da mihi comedendum, sorbendum* Gen. 25, 30.

לְעֻמָּה f.* undè const. לְעֻמַּת; suff. לְעֻמָּתִי; pl. לְעֻמּוֹת; pr. *conjunctio, communio*, sed abiit in præp. a) *apud, propè* Ex. 25, 27 etc. — b) *contrà* Eze. 8, 3. — c) *è regione* 1 Par. 26, 16. — d) *pariter ac* Eccl. 7, 14: 1 Par. 24, 31. — e) *secundùm* Eze. 40, 18. 45, 7. — Quoad etymon, è masculino inusitato לְעֹם, formatum est (conf. vicin. לְאֹם) et radicem habet עָמַם.*

לַעֲנָה f. *absinthium* Deut. 29, 17. Jer. 9, 14 etc. — Rad. לען in arab. *exsecratus est*.

לַפִּיד m. pl. לַפִּידִים, constr. לַפִּידֵי; 1) *lampas, fax* Jud. 7, 16. Job 12, 5 etc. — 2) *flamma* Gen. 15, 17. Ex. 20, 15. Dan. 10, 6. — Rad. לפד.

לַפִּידוֹת n. pr. mul. Jud. 4, 4.

לִפְנֵי præp. *ante* (vid. פָּנִים), undè לִפְנַי *anterior, anterius* 1 Reg. 6, 17.

לָפַת undè fut. conv. וַיִּלְפֹּת *et complexus est, apprehendit* Jud. 16, 29, quibusd. est ex usu arab. *flexit, inclinavit*.

Niph. fut. conv. וַיִּלָּפֵת *et inclinavit se* Ruth 3, 8 i. e. corpus ità inflexit ut manibus palparc posset quisnam ad pedes suos esset. Job 6, 18: יִלָּפְתוּ אָרְחוֹת דַּרְכָּם *deflectunt* (ad illos omnes) *viatorum catervæ iter suum*.

לָצוֹן m.* vulgò *irrisio*, sed nobis *protervia, pravitas* Prov. 1, 22, hinc אַנְשֵׁי לָצוֹן ut לֵצִים (q. v. in לוּץ) *pravi, oppressores* Prov. 29, 8, ubi oppon. חֲכָמִים *sapientes*. Jes. 28, 14 ubi explicatur מֹשְׁלֵי הָעָם *tyranni populi*.* — Rad. לוּץ.

לָצַץ ut vicin. לוּץ q. v. Indè part act. pl. לֹצְצִים * vulgò *irrisores*, nobis *protervi, pravi* Hos. 7, 5.*

לַקּוּם n. pr. oppid. in tribu Nepht. Jos. 19, 33.

לָקַח 2 f. לָקַחַתְּ (cum Fathach furtivo sub ח); part. act. לֹקֵחַ; pass. pl. לְקֻחִים; infin. absol. לָקֹחַ, לָקוֹחַ; constr. קַחַת, קַחַת, cum præf. לָקַחַת, cum suff. קַחְתִּי; imp. לְקַח, sæpiùs קַח, cum ה parag. קְחָה, f. לִקְחִי; fut. יִקַּח; 1) *cepit* pr. manu, *prehendit* seq. acc. pers. et בְּ membri Eze. 8, 3 etc., hinc multos in alios significatus abiit ut a) *sumpsit* cum acc. rei et pers. Gen. 8, 20: 2 Sam. 2, 8. Passim addito לוֹ *sumpsit sibi* Gen. 7, 2. Job 2, 8. — b) *abstulit* Gen. 14, 12. Jer. 15, 15. — c) *occupavit* urbem, terram Num. 21, 25. Deut. 3, 14, metaph. Job 3, 6. Prov. 6, 25. — d) *abduxit, accersivit* aliquem Gen. 20, 2. Jud. 11, 5, *attulit* rem. Gen. 18, 5. Job 38, 20, *obtulit* ut sacrificia Gen.

15, 10. Ex. 25, 2.— 2) *accepit* Num. 23, 20, spec. a) *admisit* dona, consilium, preces Eze. 22, 12. Prov. 4, 10. Ps. 6, 10, it. *recepit* aliquem in tutelam Ps. 49, 16. 73, 24.—b) *percepit* auribus Job 4, 12, adeòque *dididit* Prov. 2, 1.

Niph. נִלְקַח; infin. הִלָּקַח; fut. יִלָּקַח; 1) *captus est* bello 1 Sam. 4, 11 etc. *sublatus*, *ablatus est* 2 Reg. 2, 9. Eze. 33, 6. *adductus, accersitus est* Esth. 2, 8, 16.

Puh. לֻקַּח f. לֻקְּחָה; *sumptus, desumptus est* Gen. 2, 23. 3, 19, 23, *sublatus*, *ereptus est* Jes. 53. 8.

Hoph. fut. יֻקַּח *sumetur* Eze. 15, 3, *eruetur* Job 28, 2, *eripietur* Jes. 49, 24, 25, *adducetur* Gen. 12, 15, *afferetur* 18, 4.

Hithp. part. f. אֵשׁ מִתְלַקַּחַת *ignis se tenens*, *continens* quasi acervus Ex. 9, 24. Eze. 1, 4. — Deriv. מַלְקוֹחַ, מַקָּחָה, מִקָּח, מֶלְקָחַיִם, מַלְקָחַיִם et

לֶקַח m. suff. לִקְחִי; 1) *ars* quâ quis *capitur* Prov. 7, 21, hinc *suasio* Deut. 32, 2. — 2) *doctrina*, *scientia* quam quis vel *accepit* Jes. 29, 24. Prov. 1, 5. 9, 9, vel *docuit*, *institutio*, docentis *oratio* Job 11, 4. Prov. 4, 2.

לִקְחִי n. pr. viri 1 Par. 7, 19.

לָקַט; infin. constr. et imp. לְקֹט; fut. יִלְקֹט; *legit, collegit* Gen. 31, 46. Ex. 16, 22 etc.

Pih. לִקֵּט; part. מְלַקֵּט; inf. et imp. לַקֵּט; fut. יְלַקֵּט; id. Lev. 19, 9. Ruth. 2, 15 etc.

Puh. תְּלֻקְּטוּ *congregabimini* Jes. 27, 12. — Hithp. יִתְלַקְּטוּ *congregabuntur*. — Deriv. יַלְקוּת et

לֶקֶט m. *collectio*, *spicilegium* Lev. 19, 9. 23, 22.

לָקַק undè pl. לָקְקוּ; fut. יָלֹק, pl. יָלֹקּוּ; *lambit*, *linxit* Jud. 7, 5: 1 Reg. 21, 19. 22, 38.

Pih. part. pl. מְלַקְקִים.

לָקַשׁ inusit. in Kal; sed forsan ut vicina radix לָקַט *collegit*, sed specialiter *fructus*, *serotinos* (conf. præterea syriac. Pahel לַקֵּשׁ *serotinus fuit* fructus.

Pih. fut. יְלַקֵּשׁוּ *colligent fructus serotinos* Job 24, 6.—Deriv. מַלְקוֹשׁ et

לֶקֶשׁ *fænum serotinum* Amos 7, 1.

לָשָׁד m. suff. לְשַׁדִּי; 1) *succus vitalis*, *vigor* Ps. 32, 4. — 2) *placenta* olei Num. 11, 8. — Rad. לָשַׁד forsan ut arab. לשד *suxit*.

לָשׁוֹן c. sæpiùs f. constr. לְשׁוֹן; suff. לְשׁוֹנִי; pl. לְשֹׁנוֹת; *lingua* hominum et animalium Ex. 11, 7. Job 20, 16 etc. Metonym. *sermo*, *idioma* Job 15, 5. Gen. 10, 5. Dan. 1, 4, *gens*, *natio* Jes. 66, 18. Metaph. ea quæ aliquam linguæ similitudinem præ se ferunt, sicque *lingua auri*, pro *lingulá*, *regulá aureá* Jos. 7, 21, *lingua maris* pro *sinu maris* Jes. 11, 15, *lingua ignis*, pro *flammá ignis* Jes. 5, 24.—Indè verbum לָשַׁן q. v. mox infrà.

לִשְׁכָּה f. constr. לִשְׁכַּת, cum ה locali לִשְׁכָּתָה; plu. לְשָׁכוֹת, constr. לִשְׁכוֹת; ut נִשְׁכָּה *conclave*, *cella* 1 Sam. 9, 22. Jer. 36, 12 etc.—Rad. ignota.

לֶשֶׁם m. 1) *gemmæ* species Ex. 28, 19. 39, 12. LXX λιγύριον, Vulgat. *ligurius* i. e. *opalus* vel juxta al. *hyacinthus*. —2) n. pr. oppidi, Jos. 19, 47, aliàs לַיִשׁ et דָּן.

לָשַׁן in Kal inus. sed Poh. לוֹשֵׁן, denomin. à לָשׁוֹן, *linguâ proscidit*, *calumniatus est*. Indè part. cum י parag. מְלוֹשְׁנִי Ps. 101, 5, ubi Keri refert מְלָשְׁנִי pro מְלָשְׁנִי.

Hiph. fut. apoc. תַּלְשֵׁן *calumnieris* Prov. 30, 10.

לֶשַׁע n. pr. oppidi haud procul à Sodomâ Gen. 10, 19.

לֶתֶךְ m. *mensura* frumentaria, vulgò *semicorus* Hos. 3, 2. — Rad. לתך forsan ut נָתַךְ q. v.

מ

מ decima tertia alphabeti littera hebraicè מֵם *Mêm* sonans; in numeralibus valet *quadraginta*. — Permutatur frequenter cum aliis labial. ב, ף et haud rarò cum ן. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio*, ad efformanda vel participia Pih., Puh., Hiph., Hoph. et Hithp. vel quædam nomina. — 2) *in fine* utpotè *suffixum* pronomen tertiæ pers. plur. masc. signans, vel plur. masc. dualiumque exitum notans, vel deniquè quoddam nominum et adverbiorum genus constituens. Horum omnium exempla Grammatica suppeditabit.

מַ præfix. pro מָה q. v.

מִ, מֵ præfix. pro מִן q. v.

מַאֲבוּס masc. undè pl. cum suff. מַאֲבֻסֶיהָ *granaria*, *horrea ejus* Jer. 50, 25.—Rad. אָבַס.

מְאֹד m. suff. מְאֹדוֹ; pr. *pressio* hinc 1) *contentio*, *vehementia*, *robur* Deut. 6, 5: 2 Reg. 23, 25 etc. בִּמְאֹד מְאֹד *cum vehementiâ vehementiæ*, *vehementissimè*, עַד מְאֹד et עַד לִמְאֹד *usquè ad contentionem*, *vehementer*, *prorsùs*, *omninò*. — 2) adv. *valdè*, *vehementer*, *admodùm* Gen. 1, 31. Ps. 46, 2, it. *celeriter*, *festinè* 1 Sam. 20, 19.—Rad. אוד.

מֵאָה f. constr. מְאַת; 1) *centum* Gen. 6, 3. Ex. 27, 9 etc. Plur. מֵאוֹת et rarò מאיות in Chethib, quod forsan legendum מְאָיוֹת; ut sing. *centum* 2 Par. 25, 9, alibi *centuriæ* plures, hinc cum aliis numeris שֵׁשׁ מֵאוֹת *sexcenti* Ex. 12, 37 שְׁמֹנֶה מֵאוֹת *octingenti* Gen. 5, 7 etc. Dual. מָאתַיִם (pro מְאָתַיִם) *ducenti* Gen. 11, 23 etc. — 2) מֵאָה et מְאַת adv. *centiès* Prov. 17, 10. Eccl. 8, 12. — 3) *centesima* scil. pecuniæ vel aliarum rerum pars singulis mensibus, aut annis juxta alios, in usuram solvenda Neh. 5, 11.—4) n. pr. turris in Jerusalem Neh. 3, 1. 12, 39.

מַאֲוַיִּים m. pl. constr. מַאֲוַיֵּי *desideria* Ps. 149, 9.— Rad. אָוָה.

מאום m. pro מְאוּם *macula* Dan. 1, 4. Job 31, 7. — Rad. מאם.

מְאוּמָה (forsan ex מָה וּמָה) pr. *quid et quid*, hinc 1) *quidquam* Num. 22, 38 etc.; cum לֹא, אֵין *nihil* 1 Reg. 18, 43. Jer. 39, 10. אֵין כֹּל מְאוּמָה *ne ulla quidem res* Gen. 39, 23.—2) *ullo modo* 1 Sam. 21, 3.

מָאוֹר m. constr. מְאוֹר, pl. מְאֹרִים et מְאֹרוֹת; 1) pr. *receptaculum lucis*, *luminare* de sole et lunâ Gen. 1, 14. Ps. 74, 16, de candelabro sacro Ex. 25, 6 etc. — 2) *lux* ipsa Ps. 90, 8; metaph. *lux oculorum* i. e. vultus hilaris, serenus.—Rad. אוֹר.

מְאוּרָה f. undè constr. מְאוּרַת;

pr. *receptaculum lucis*, hinc *foramen*, de cavernâ viperæ Jes. 11, 8.—Rad. אוּר.

מֹאזְנַיִם m. dual. constr. מֹאזְנֵי; *bilanx*, *trutina* Lev. 19, 36. Ps. 62, 10 etc.—Rad. אזן in arab. *ponderavit.*

מְאָיוֹת vid. מֵאָה.

מַאֲכָל masc. constr. מַאֲכַל; suff. מַאֲכָלוֹ; *cibus*, *esca* Gen. 2, 9 etc. *Arbor cibi* i. e. *frugifera* Lev. 19, 23, *pecus cibi* i. e. *mactandum* Ps. 44, 12.—Rad. אָכַל.

מַאֲכֹלֶת f. id. Jes. 9, 14, 18.

מַאֲכֶלֶת f. pl. מַאֲכָלוֹת; *culter*, pr. *cibarius* Gen. 22, 6. Jud. 19, 29 etc.

מַאֲמַצִּים masc. pl. undè constr. מַאֲמַצֵּי־כֹחַ *vires roboris* i. e. quidquid robore et potentiâ aliquis pollet Job 36, 19.—Rad. אָמַץ,

מַאֲמָר m. undè constr. מַאֲמַר; *edictum* Esth. 1, 15. 2, 20. —Rad. אָמַר.

מָאַן vel מָאֵן undè Pih. מֵאֵן, f. מֵאֲנָה, 2 p. f. מֵאַנְתְּ; infin. מָאֵן; fut. יְמָאֵן; ut vicin. מָנַע *renuit*, *recusavit* Gen. 39, 8. Ex. 7, 14 etc.—Deriv. seq.

מָאֵן m. *renuens* Ex. 7, 27 etc.

מֵאֵן m. verbale Pih. undè plur. מֵאֲנִים *pertinaciter*, *renuentes*, *refractarii* Jer. 13, 10.

מָאַס; part. act. מוֹאֵס, f. מוֹאֶסֶת; infin. absol. מָאוֹס, constr. מְאֹס undè cum suff. מָאֳסָם, מָאָסְכֶם; fut. יִמְאַס, cum א otioso antè suffix. אֶמְאָסְאךָ; 1) *respuit*, *repudiavit* seq. acc. et בְּ 1 Sam. 16, 1. Jes. 7, 15 etc.—2) *sprevit*, *aspernatus est* Prov. 15, 32. Job, 19, 18 etc.

Niph. part. נִמְאָס; fut. יִמָּאֵס; 1) *repudiatus est* Jes. 54, 6 etc. — 2) *spretus*, *reprobus fuit* Ps. 15, 4.—3) ut cognat. מָסַס *liquefactus est*, *diffluxit* Ps. 58, 8, sed Job 7, 5: *diffluit* sanie *cutis mea*, possit optimè verti: *rejecta*, *horrori est*.

מַאֲפֶה m. undè constr. מַאֲפֵה *coctum* quid Lev. 2, 4.—Rad. אָפָה.

מַאֲפֵל m. *caligo* Jos. 24, 7. — Rad. אָפֵל.

מַאְפֵּלְיָה (ex מַאֲפֵל et יָה) *caligo Jovæ* i. e. *maxima* Jer. 2, 31.

מָאַר forsan ut מָרַר. Indè Hiph. part. מַמְאִיר, f. מַמְאֶרֶת; *acerbum dolorem excitans* Lev. 13, 51. Eze. 28, 24 etc.

מַאֲרָב m. constr. מַאֲרַב; *locus insidiarum*, *insidiæ* Jos. 8, 9. Ps. 10, 8, meton. *insidiatores* 2 Par. 13, 13. — Rad. אָרַב.

מְאֵרָה f. const. מְאֵרַת; pl. מְאֵרוֹת; *maledictio* Mal. 2, 2. Prov. 3, 33 etc. — Rad. אָרַר.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) *ab apud.*

מִבְדָּלוֹת f. pl. *loca separata* Jos. 16, 9. — Rad. בָּדַל.

מָבוֹא masc. constr. מְבוֹא, suff. מְבֹאוֹ; pl. מְבוֹאִים, constr. מְבוֹאֵי; pl. f. מְבֹאוֹת; 1) *aditus*, *locus per quem intratur* Jud. 1, 24, 25. Prov. 8, 3, spec. *occasus* solis *accidens* Deut. 11, 30 etc. — 2) *ingressus*, *adventus* Eze. 26, 10.—Rad. בּוֹא.

מְבוּכָה f. *perplexitas*, *perturbatio* Jes. 22, 5. Mich. 7, 4. — Rad. בּוּךְ.

מַבּוּל m. * (pro מַנְבּוּל) *destructio*, *deletus*, qui fit maximè per aquas

inundantes, indè ut vulgò *diluvium* Gen. 6, 17. Ps. 29, 10 etc. — Rad. נָבַל non, ut vult Gesenius, יָבַל, vid. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Genèse, pag. 35, 36.*

מְבוֹנִים m. pl. *periti*, *doctores* 2 Par. 35, 3 in Chethib, ubi Keri habet, rectiùs forsan, מְבִינִים part. pl. Hiph. verbi בִּין.

מְבוּסָה f. *conculcatio*. Jes. 22, 5: *populus conculcationis*. i. e. conculcans omnes hostes suos 28, 2, 7. — Rad. בוּס.

מַבּוּעַ m. pl. constr. מַבּוּעֵי; *fons*, *scaturigo* Jes. 35, 7. 49, 10. Eccl. 12, 6. — Rad. נָבַע.

מְבוּקָה f. ut בּוּקָה q. v.

מִבְחָר m. constr. מִבְחַר; plur. מִבְחָרִים: 1) pr. *locus electionis*, hinc *electio* et indè *lectissum, optimum* rei alicujus Gen. 23, 6. Jes. 22, 7 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 11, 38. — Rad. בָּחַר.

מִבְחוֹר m. id. 2 Reg. 3, 19 etc.

מַבָּט et מֶבָּט m. *id ad quod respicitur, objectum exspectationis* Jes. 20, 5, 6, *exspectatio*, *spes* ipsa Zach. 9, 5. — Rad. נָבַט.

מִבְטָא m. *temerè pronunciatum* Num. 30, 7, 9. — Rad. בָּטָא.

מִבְטָח m. constr. מִבְטַח; suff. מִבְטַחוֹ, f. מִבְטָחָהּ; pl. מִבְטָחִים vel מִבְטַחִים (forsan pro מִבְטָחִים); * *locus in quo quis fiduciam ponit, ubi se in tuto esse putat*, *asylum* quod et de personis metaphoricè dicitur, Jer. 2, 37 (conf. 5, 17). 48, 13. Eze. 29, 16, et omnia alia exempla ubi vulgò vertitur *fiducia*, *securitas*.* — Rad. בָּטַח.

מַבְלִיגִית f. *exhilaratio* Jer. 8, 18. — Rad. בָּלַג.

מִבְנֶה m. undè constr. מִבְנֵה *ædificium* Eze. 40, 2. — Rad. בָּנָה.

מְבֻנַּי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27.

מִבְצָר masc. constr. מִבְצַר; pl. מִבְצָרִים, constr. מִבְצְרֵי; f. plur. מִבְצָרוֹת; 1) *locus munitus*, *munimentum* Jos. 19, 29. Jes. 25, 12, metaph. Jer. 6, 27. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 42. — Rad. בָּצַר.

מִבְרָח masc. undè pl. cum suff. מִבְרָחָיו *fugitivi ejus* Eze. 17, 21 in Keri ubi Chethib מברחו habet. — Rad. בָּרַח.

מִבְשָׂם n. pr. viror. Gen. 25, 13 etc.

מְבֻשִׁים m. undè plur. cum suff. מְבֻשָׁיו *pudenda ejus* Deut. 25, 11. — Rad. בּוֹשׁ.

מְבַשְּׁלוֹת f. pl. *foci*, *culinæ* Eze. 46, 22. — Rad. בָּשַׁל.

מָג m. *magus* ut in pers. *mugh* Jer. 39, 3.

מְגֹאָל vid. גֹּאֵל in גָּאַל.

מַגְבִּישׁ n. pr. loci, vel juxta alios viri Esr. 2, 30.

מִגְבָּלוֹת f. pl. *catenulæ tortiles* Ex. 28, 14, vid. גַּבְלוּת.

מִגְבָּעוֹת f. pl. *mitræ* sacerdotum gregariorum Ex. 28, 40 etc. — Rad. גבע.

מֶגֶד m. pl. מְגָדִים; *præstantissimum*, *pretiosissimum donum* cœli, ut ros Deut. 33, 13, terræ, ut fruges, poma, vers. 14, 15, 16. Cant. 4, 13, 16. 7, 14. — Rad. מגד forsan ut cognat. נָגַד undè נְגִידִים *eximia*, *præstantia*.

מִגְדּוֹל et מִגְדֹּל n. pr. oppidi Ægypti propè mare rubrum Ex. 14, 2. Jer. 44, 1 etc.

מַגְדִּיאֵל n. pr. viri Gen. 36, 43 etc.

מִגְדָּל masc. constr. מִגְדַּל; plur. מִגְדָּלִים; pl. fem. מִגְדָּלוֹת, constr. מִגְדְּלוֹת; pr. *locus editus*, hinc spec. a) *turris* Gen. 11, 4. Jud. 8, 9 etc., metaph. *præsidium* 2 Sam. 22, 51. Jes. 2, 15. — b) *suggestus* Neh. 8, 4. — c) *areola* in horto i. e. locus terræ elatior Cant. 5, 13. — d) antè nom. geographica n. pr. oppidor. turre munitorum Gen. 35, 21. Jos. 15, 37. 19, 28. Mich. 4, 8.

מִגְדָּנוֹת f. pl. *res pretiosæ* Gen. 24, 53. Esr. 1, 6: 2 Par. 21, 3.

מָגוֹג n. pr. viri Gen. 10, 2, it. populi parùm noti Eze. 38, 2 seq. 39, 3.

מָגוֹר m. *metus* Jer. 6, 25. — Rad. גור.

מָגוּר m. pl. constr. מְגוּרֵי; 1) *peregrinatio* Gen. 17, 8 etc. — 2) *commoratio* in hoc mundo Gen. 47, 9 (conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 290, 310, 311). — 3) *habitaculum* Ps. 55, 16. 119, 54. Job 18, 19. — Rad. גור.

מְגוֹרָה f. const. מְגוֹרַת; pl. מְגוֹרוֹת; *metus* Prov. 10, 24, meton. *id quod timetur* Ps. 34, 5. — Rad. גור.

מְגוּרָה f. pl. מְגוּרוֹת; 1) *timor* Jes. 66, 4. — 2) *horreum* Hag. 2, 19. — Rad. גור.

מַגְזֵרָה f. undè pl. constr. מַגְזְרוֹת *secures* 2 Sam. 12, 31. — Rad. גָּזַר.

מַגָּל m. *falx* Jer. 50, 16. Joël 4, 13. — Rad. נגל, conf. נָגַף.

מְגִלָּה f. constr. מְגִלַּת *liber convolutus*, *volumen* Jer. 36, 14. Ps. 40, 8 etc. — Rad. גָּלַל.

מְגַמָּה f. undè constr. מְגַמַּת; forsan *multitudo* Hab. 1, 9, al. *adspectus*, al. *anhelitus*. — Rad. גמם in arab. *multus fuit*, et appetiit.

מָגַן undè Pih. מִגֵּן; fut. cum suff. יְמַגֶּנְךָ et יְמַגֶּנְךָּ; *dedidit*, *tradidit* Gen. 14, 20. Hos. 11, 8.

מָגֵן c. suff. מָגִנִּי; pl. מָגִנִּים, const. מָגִנֵּי; pl. f. מְגִנּוֹת; *clypeus* minor (conf. צִנָּה) Jud. 5, 8: 1 Reg. 10, 17 etc. Metaph. de Deo protectore Gen. 15, 1. Ps. 3, 4 etc., de squamis crocodoli Job 41, 7, de principibus Hos. 4, 18. Ps. 47, 10. — Rad. גָּנַן.

מְגִנָּה f. undè constr. מְגִנַּת־לֵב *tegumentum cordis* i. e. obduratio Thren. 3, 65. Conf. 2 Cor. 3, 14, 15: κάλυμμα καρδίας. — Rad. גָּנַן.

מִגְעֶרֶת f. *increpatio* Deut. 28, 20. — Rad. גָּעַר.

מַגֵּפָה f. constr. מַגֵּפַת; pl. מַגֵּפוֹת undè cum suff. מַגֵּפוֹתַי; 1) *clades* 1 Sam. 4, 17. — 2) *plaga* divina Ex. 9, 14. Num. 14, 37 etc. — Rad. נָגַף.

מַגְפִּיעָשׁ n. pr. viri Neh. 10, 21.

מָגַר undè part. pass. pl. constr. מְגוּרֵי אֶל־חֶרֶב *projecti*, *detrusi in gladium* Eze. 21, 17, conf. vicin. נָגַר in Hiph.; sed al. *formidines gladii* quasi esset à Rad. גור.

Pih. מִגַּר *dejecit* Ps. 89, 45.

מְגֵרָה f. pl. מְגֵרוֹת; *serra* 2 Sam. 12, 31: 1 Par. 20, 3. — Rad. גָּרַר.

מִגְרוֹן n. pr. oppidi Benjamin. 1 Sam. 14, 2.

מִגְרָעוֹת f. pl. *contracturæ*, *imminutiones* 1 Reg. 6, 6.—Rad. גָּרַע.

מְגְרָפָה f. undè plur. מֶגְרְפוֹתֵיהֶם *glebæ eorum* Joël 1, 17.—Rad. גָּרַף.

מִגְרָשׁ m. constr. מִגְרַשׁ; plur. מִגְרָשִׁים, constr. מִגְרְשֵׁי, suff. מִגְרָשֶׁיהָ; pl. f. מִגְרָשׁוֹת, quasi à מִגְרָשָׁה vel מִגְרֶשֶׁת; 1) inf. aram. τὸ *expellere*, *expulsio* Eze. 36, 5. — 2) *locus* quò *propellitur* pecus ad pascendum, *pascuum* Eze. 48, 15 : 1 Chron. 5, 16, seq. de spatio amplo circa oppida Levitarum, ipsis concesso ut pecus pascerentùr Lev. 25, 34. Num. 35, 2 etc. — 3) generatim *area* urbem vel ædificium ambiens Eze. 27, 28. 45, 2. 48, 17.—Rad. גָּרַשׁ.

מַד c. suff. מִדּוֹ et מַדּוֹ; pl. מִדִּים, מִדִּין et מַדִּים; 1) *extensa et prolixa vestis*, *stola* Lev. 6, 3. Ps. 109, 18, it. *stragula*. Jud. 5, 10 : *sedentes super stragulas* i. e. nobiles, sed vulgò *judicium* vertitur. — 2) *mensura* Jer. 13, 25. Job 11, 9.—Rad. מָדַד.

מִדְבָּר m. constr. מִדְבַּר; cum ה locali מִדְבָּרָה; constr. מִדְבְּרָה; suff. f. מִדְבָּרָהּ; 1) *locus* quò *ducitur*, *agitur* pecus ad pascendum, *ager pascuus* Jer. 23, 10. Ps. 65, 13 etc. — 2) sæpiùs *regio sterilis* Jes. 32, 15. Jer. 4, 11 etc.—Cum ה art. הַמִּדְבָּר ubiquè *desertum Arabiæ*. Metaph. Jer. 2, 31. Hos. 2, 5. — 3) *sermo*, *eloquium*, al. *os*, *lingua* Cant. 4, 3. Rad. דָּבַר.

מָדַד, מָדְדוּ, מַדּוֹתִי, מַדֹּתֶם; infin. defect. מֹד; fut. יָמֹד, conv. וַיָּמָד; 1) pr. *extendit*. — 2) hinc *mensus est* Num. 35, 5. Eze. 40, 5. Ruth. 3, 15, trop. Jes. 65, 7 : *mensus sum facinora eorum ad sinum meum* i. e. abundè retribui eis quæ commeruerunt.

Niph. fut. יִמַּד, pl. יִמַּדּוּ; *mensuratus est* Jer. 31, 37. Hos. 2, 1.

Pih. מִדֵּד undè fut. יְמַדֵּד; *mensus est* 2 Sam. 8, 2. Ps. 60, 8. De מִדַּד Job 7, 4. vid. mox infrà.

Poh. fut. conv. וַיְמֹדֶד *et mensus est* terram (Deus), lustravit eam Hab. 3, 6, sed LXX et Chald. *commovit*, à מוּד.

Hithpoh. הִתְמֹדֵד *extendit se* 1 Reg. 17, 21.—Deriv. מַד, מִדָּה, מֵמַד.

מִדַּד m. *fuga* (à נָדַד) Job 7, 4 : וּמִדַּד עֶרֶב *et* (*quandò*) *erit fuga noctis?* Sed al. *extendit* (*Deus*) *noctem*, vel *extenditur nox*, quasi Pih. à מָדַד esset.

מִדָּה f. constr. מִדַּת; pl. מִדּוֹת; suff. מִדּוֹתָיו; 1) *extensio*, *statura procera* Jes. 45, 14 : 1 Par. 11, 23. Jer. 22, 14 : *domus extensionis* i. e. magna, ampla. — 2) *mensura* Ex. 26, 8. Zach. 2, 5. — 3) *vestis*, *prolixa* Ps. 133, 2. —4) *tributum* ut in chald. Neh. 5, 4.—Rad. מָדַד.

מַדְהֵבָה f. Jes. 14, 4, de Babylone, forsan *aurum faciens*, *auri exactrix* quasi esset part. Hiph. f. denom. à דְּהַב ut זָהָב *aurum*; vel *acervus*, *ærarium auri* (cum מ formativo loci). Veteres version. *oppressionem*, *exactionem* vertunt, quod parallelismo favet et forsan etymologiæ, cum oppressio ista *tributum aureum* esse potuerit. Verùm scitè observat Gesenius pro מַדְהֵבָה exstare in ed. Thes-

sal. מַרְהֵבָה *oppressio*, ac proindè hoc ultimum vocab. in parallel. esse cum נֹגֵשׂ *exactor*, velut in 3, 5 ubi similiter רַהַב et נֹגֵשׂ sibi respondent in membris parallelis.

מַדּוּ m. *vestis*; indè pl. cum suff. מַדְוֵיהֶם 2 Sam. 10, 4: 1 Par. 19, 4. — Rad. מָדָה ut מָדַד.

מַדְוֶה m. undè constr. מַדְוֵה; pl. constr. מַדְוֵי; *morbus* Deut. 7, 15. 28, b. — Rad. דָּוָה.

מַדּוּחִים m. pl. vulgò *expulsiones* Thren. 2, 14, al. *illecebræ, seductiones*, quod commedat contextus suadetque analogia.—Rad. נָדַח.

מָדוֹן m. pl. מְדוֹנִים; 1) *contentio, lis* (à rad. דּוּן) Prov. 15, 18 etc., et *objectum litis* Ps. 80, 7. — 2) *extensio, statura procera* (à rad. מדה ut מָדַד) 2 Sam. 21, 20 in Keri, ut מִדָּה quod habet locus parall. 1 Par. 20, 6. Chethib habet מדין quod legendum vel מַדִּין *extensiones* vel מְדִין *disceptatio* à דִּין. — 3) n. pr. urbis regiæ Chananæorum Jos. 1, 12, 19.

מַדּוּעַ (pro מַה — דּוּעַ contract. ex מַה יָדוּעַ) pr. *quid edoctus* gr. τί μαθών, i. e. quâ ratione ductus? hinc adv. *cur, quarè* Gen. 26, 27. Jos. 17, 14, etiam Ex. 3, 3, ubi sensus commatis est: *et cernam magnum hoc visum...... Cur ergo non uritur visus?*

מְדוּרָה f. suff. f. מְדֻרָתָהּ; ut דּוּר *rogus* Jes. 30, 33. Eze. 24, 9.

מְדוּשָׁה f. undè מְדֻשָׁתִי *trituratio mea, trituratum meum* i. e. metaph. concultatum, oppressum Jes. 21, 10. — Rad. דּוּשׁ.

מִדְחֶה m. *impulsio, eversio* Prov. 26, 28. — Rad. דָּחָה.

מַדְחֵפוֹת f. pl. *impulsiones, concitationes*. Ps. 140, 12. לְמַדְחֵפֹת *concitatè*. —Rad. דָּחַף.

מָדַי f. n. pr. *Media* Gen. 10, 2. Esth. 1, 3 etc. it. *Medi* ipsi Jes. 13, 17. 21, 2. Nom. gent. מָדַי Dan. 11, 1.

מַדַּי (pro מַה־דַּי) *quod sufficit* 2 Par. 30, 3.

מִדַּי vid. in דַּי.

מִדְיָן m. pl. מִדְיָנִים; constr. מִדְיְנֵי; 1) *contentio, lis* Prov. 18, 18. 19, 13. — 2) n. pr. viri, et gentis arabicæ Abrahamo exoriundæ Gen. 25, 2. Num. 31, 1 etc. Nom. gent. מִדְיָנִי, f. מִדְיָנִית; pl. m. מִדְיָנִים; Gen. 37, 28. Num. 10, 29. 25, 15. — vid. מְדָנִים in מְדָן — Rad. דִּין.

מִדִּין n. pr. opp. in tribu Judâ Jos. 15, 61.

מְדִינָה f. pl. מְדִינוֹת; pr. *locus judicii, jurisdictio*, hinc 1) *provincia*, Esth. 1, 1. 3, 12 etc. — 2) *terra, regio* Eze. 19, 8. Thren. 1, 1 etc. — Rad. דִּין

מְדֹכָה f. *tudicula, mortarium* Num. 11, 8. — Rad. דּוּךְ.

מַדְמֵן n. pr. oppidi Moab. Jer. 48, 2.

מַדְמֵנָה f. 1) *fimetum* Jes. 25, 10.— — 2) n. pr. in tribu Benjamin Jes. 17, 10. — Rad. דמן.

מַדְמַנָּה n. pr. opp. oppid. in tribu Judâ Jos. 15, 31.

מְדָן m. 1) pl. מְדָנִים *lites, contentiones* Prov. 6, 14. 10, 12. — 2) n. pr. viri fratris מִדְיָן ubi vid. Gen. 25, 2, undè nom. gent. pl. מְדָנִים 37, 36,

diversi à מְדִינִים; conf. quæ diximus in *Le Pentateuque avec une traduct. française etc.*, Genèse, *pag.* 236.

מַדָּע et מַדַּע m. 1) *scientia* Dan. 1, 4, 17 etc. — 2) *animus*, Eccl. 10, 20. — Rad. יָדַע.

מֹדַע vid. מוֹדָע.

מַדְקְרוֹת f. pl. *transfossiones* gladii Prov. 12, 18. — Rad. דָּקַר.

מַדְרֵגָה f. pl. מַדְרֵגוֹת; *locus acclivis, præcipitium* Eze. 38, 20. Cant. 2, 14. — Rad. דרג.

מִדְרָךְ m. *locus qui calcatur;* constr. מִדְרַךְ Deut. 2, 5. — Rad. דָּרַךְ.

מִדְרָשׁ m. *commentarius;* constr. מִדְרַשׁ 2 Reg. 13, 22. 24, 27. — Rad. דָּרַשׁ.

מְדָתָא cum art. הַמְּדָתָא n. pr. viri Esth. 3, 1. 8, 5.

מָה, מַה־, מַה, מֶה, מַ, מָ (vid. Grammat.); 1) pron. interrog. *quid, quodnam negotium?* Gen. 4, 10. Jes. 38, 15 etc. מַזֶּה *quidnam?* Ex. 4, 2; מַלָּכֶם *quid vobis* est? Jes. 3, 15; absque interrog. Ex. 2, 4: 1 Reg. 14, 3; passim commodè vertitur per *qualis, quales?* Gen. 44, 15: 1 Reg. 9, 13. — 2) pron. indefin. *quidquam, quidquid* 2 Sam. 18, 22. Prov. 9, 13, * sed Job 13, 13 jungendum est forsan עַל־מָה vers. 14, cum מָה proximè præcedenti et vertendum *transibit super me aliquid super aliquid* i. e. quidquid mihi accidet.* Seq. שֶׁ, *id quod* Eccl. 1, 9 etc. — 3) pron. relat. *quod* Num. 23, 23. Jud. 9, 24. — 4) adv. *cur, quarè?* Ex. 14, 15. 42, 12. — 5) *quàm, quantoperè*. Gen. 28, 16. Ps. 8, 2. — 6) *quomodo?* Gen. 44, 16. Job 25, 4. — Cum præpos. בַּמָּה, בַּמֶּה *in quo, quâ nam re, quâ ratione, quomodo?* כַּמָּה, כַּמֶּה *quantus?* Zach. 2, 6, *quamdiù?* Ps. 35, 17, Job 7, 19, *quot?* Gen. 47, 8; עַד־כַּמֶּה *quoties?* 1 Reg. 22, 16; לָמָה, לָמָּה, לָמֶּה *quarè, cur?* Gen. 4, 6 etc. לָמָּה זֶּה *cur tandem, quorsùs ergo?* Gen. 25, 22; לְמָה, *propter id quod, propterea*, undè לְמַבָּרִאשׁוֹנָה *propterea quod in principio* 2 Chron. 30, 3; עַד־מָה *quousquè, quamdiù* Num. 24, 22 etc.; עַל־מָה, עַל־מֶה *super quo?* Jes. 1, 5. Job 38, 6, *cur?* 2 Num. 22, 32. Jer 9, 11.

מַהְהַ vid. infrà מַהְמַהּ.

מְהוּמָה f. constr. מְהוּמַת, plur. מְהוּמוֹת; *tumultus, perturbatio tumultuaria, commotio* Deut. 7, 23. Jes. 22, 5 etc. — Rad. הוּם.

מְהוּמָן n. pr. viri Esth. 1, 10.

מְהֵיטַבְאֵל n. pr. viri Neh. 6, 10, mul. Gen. 36, 39.

מָהִיר m. constr. מְהִיר; *celer, expeditus*, hinc *peritus* artis Jes. 16, 5. Ps. 45, 2 etc. — Rad. מָהַר.

מָהַל undè part. pass. מָהוּל *mixtum* vinum Jes. 1, 22. Conferunt vicin. מוּל *putare, præcidere*, transl. *adulterare*, et locut. lat. *jugulare Falernum.* Verùm nonne logiùs petitum etymon istud?

מַהֲלָךְ m. constr. מַהֲלַךְ, 1) *ambulacrum* Eze. 42, 4. — 2) *via, iter* Jon. 3, 3. Neh. 2, 6. — Plur. מַהְלְכִים Zach. 3, 7 est part. Hiph. rad. הָלַךְ, ubi vid. — Rad. הָלַךְ.

מַהֲלָל m. *laudatio* et hinc forsan *laudans* Prov. 27, 21: *quod conflatorium est argento et catinus auro,*

id homo sit ori laudantis ipsum. — Rad. הָלַל.

מַהֲלַלְאֵל n. pr. viror. Gen. 5, 12 etc.

מַהֲלֻמוֹת f. pl. *ictus*, Prov. 18, 6. 19, 29. — Rad. הָלַם.

מַהְמַהּ verb. denom. à מָה מָה *quid quid?* Hinc Hithp. הִתְמַהְמַהּ; part. מִתְמַהְמֵהַּ; fut. יִתְמַהְמַהּ; *hæsitavit, cunctatus, moratus est* Gen. 19, 16. Ex. 12, 39 etc.

מַהֲמֹרוֹת f. pl. *foveæ profundæ*, imago summarum calamitatum Ps. 140, 11. Ita Hebræi, Symmach. et Hieron., quibusd. ex usu arab. *gurgites aquarum.* — Rad. המר.

מַהְפֵּכָה f. *eversio;* constr. מַהְפֵּכַת Deut. 29, 22; regit acc. Jes. 13, 19 etc. — Rad. הָפַךְ.

מַהְפֶּכֶת f. pr. *distorsio*, hinc *nervus, cippus* in quo corpus distorquebatur, Jer. 20, 2, 3 etc. — Rad. הָפַךְ.

מָהַר pl. in pausâ מָהָרוּ; inf. absol. מָהֹר; fut. cum suff. f. et נ epenth. יִמְהָרֶנָּה; infin. absol. מָהֹר; 1) *festinavit* Ps. 16, 4, hinc *expeditus, peritus fuit* in arte vel labore. — 3) *emit* uxorem *pretio* parentibus ejus soluto (conf. vicin. מָכַר et מְחִיר) Ex. 22, 15.

Niph. נִמְהַר; *præcipitatus*, atque adèo *irritus factus est* Job 5, 13. Part. נִמְהָר; pl. נִמְהָרִים, constr. נִמְהֲרֵי; *præceps, temerarius* Jes. 32, 4, *impetuosus* Hab. 1, 6, *pavidus* Jes. 35, 4.

Pih. מִהַר; part. מְמַהֵר; fem. plur. מְמַהֲרוֹת; imp. מַהֵר; fut. יְמַהֵר; 1) *festinavit, acceleravit* Jes. 5, 19, *festinanter, arcessivit* Gen. 18, 6: seq. verbo finito, vel infin., vel gerundio per adv. *citò* commodè vertitur. Gen. 19, 22: *festina, evade* i. e. *evade cito;* 27, 20: *festinasti ad inveniendum* i. e. *citò invenisti.* Inf. מַהֵר *citò, celeriter* Ex. 32, 8. Jud. 2, 17 etc. — 2) *expeditus fuit* Jes. 32, 4. — Deriv. מָהִיר, et seq.

מַהֵר m. *festinus* Soph. 1, 14.

מֹהַר m. *pretium* pro sponsâ solutum parentibus ejus Gen. 34, 12 etc.

מְהֵרָה f. *festinatio, celeritas* Ps. 147, 15, hinc adv. *celeriter* Num. 17, 11 etc., pro בִּמְהֵרָה Eccl. 4, 12.

מַהֲרַי n. pr. viri 1 Sam. 23, 28.

מַהֲתַלּוֹת f. pl. *illusiones* Jes. 30, 10. — Rad. הָתַל.

מוֹ 1) pron. suff. tertiæ pers. masc. plur., rariùs sing. (vid Grammat.) — 2) syllaba pleonast. quæ poët. præfixis בְּ, כְּ, לְ subjungitur. בְּמוֹ, *in, cum* Jes. 25, 10. Ps. 11, 2, *per*, de instrumento Job 16, 4, 5; כְּמוֹ *sicut* Job 12, 3, undè cum suff. כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ *sicut ego, sicut tu* 1 Reg. 22, 4; לְמוֹ planè i. q. לְ Job 27, 14. 29, 21. 38, 40. 40, 4.

מוֹאָב n. pr. 1) viri Gen. 19, 37. — 2) populi Jer. 48, 11, 13. — 3) regionis Num. 22, 1. Jer. 48, 4 etc. — Nom. gent. מוֹאָבִי; pl. מוֹאָבִים; f. מוֹאָבִיָּה, מוֹאָבִית; pl. מוֹאָבִיּוֹת Deut. 2, 11. 23, 4. Ruth 1, 4. 4, 5: 2 Par. 24, 26.

מוֹאל ut מוּל, מוֹל q. vid.

מוּבָא m. 1) *aditus* ædificii Eze. 43, 11. — 2) *ingressus* 2 Sam. 3, 25 in Keri. — Rad. יָבֹא ut בּוֹא.

מוּג; fut. יָמוּג et וַיָּמוֹג; *liquefieri, dissolvi* metaph. Eze. 21, 20 etc. semel transit. *dissolvere* Jes. 64, 6.

Niph. præt. נָמוֹג; part. pl. נְמֹגִים;

diffluxit turba 1 Sam. 14, 16. metaph. Ex. 15, 15 etc.

Pih. מוֹגֵג *liquefecit* Ps. 65, 11, metaph. Job 30, 22.

Hithpohl. הִתְמוֹגֵג; fut. יִתְמוֹגֵג; *diffluxit* hyperb. de montibus Amos 9, 13, metaph. Nam. 1, 5. Ps. 107, 26.

מוּד ut cognat. מוּט, נוּד, נָדַד, *moveri, agitari* Indè Pihl. fut. conv. וַיְמֹדֵד *et commovit* Hab. 3, 6, ità LXX et Chald., sed vid. in מָדַד — Deriv. תָּמִיד.

מוֹדָע, מֹדָע m. et מוֹדַע Ruth 2, 1 in Keri; pr. *cognatio*, hinc *notus, familiaris* Prov. 7, 4. — Rad. יָדַע.

מוֹדַעַת f. undè cum suff. מֹדַעְתָּנוּ pro מֹדַעְתֵּנוּ *cognatus noster* Ruth 3, 2. — Rad. יָדַע.

מוֹט; præf. f. מָטָה; part. act. מָט; fut. יָמוּת; ut vicin. נוּט, נוּד *moveri, nutare, vacillare* Jes. 54, 10. Ps. 46, 7 etc. *Nutat pes alicujus* i. e. in perniciem ruit Deut. 32, 35. Ps. 38, 17, sed Lev. 25, 35: *Et nutaverit manus, ejus* (fratris) *juxta te* i. e. non magis res. suas administrare possit.

Niph. נָמוֹט; fut. יִמּוֹט; *dimotus est* Ps. 82, 5, et 140, 11 in Keri, metaph. Ps. 10, 6. 16, 8 etc.

Hiph. fut. pl. יָמִיטוּ Ps. 55, 4. 140, 12 in Chethib.

Hithpoh. f. הִתְמוֹטְטָה *commovit se* Jes. 24, 19.—Deriv. seq.

מוֹט m. suff. מוֹטֵהוּ; 1) *dimotio* Ps. 66, 9. 121, 3. — 2) *vectis*, et *feretrum* quo quid de loco in locum promovetur Num. 4, 10, 12. 13, 23.— 3) *jugum* Nah. 1, 12.

מוֹטָה f. pl. מֹטוֹת; 1) *vectis* Lev. 26, 13 etc.—2) *jugum* Jer. 27, 2 etc. Metaph. Jes. 58, 6, 9.

מוּךְ, præt. et part. act. מָךְ; fut. יָמוּךְ; ut vicin. מָכַךְ *tenuem fieri, attenuari* Lev. 25, 25 etc.

מוּל; præt. מָל, 2 pers. cum ה parag. מַלְתָּה; part. pass. מוּל, pl. מֻלִים; imp. מֹל; fut. conv. וַיָּמָל; *præcidere, amputare præputium, circumcidere* seq. acc. pers. vel præputii Gen. 17, 23. Ex. 12, 45 etc. Metaph. Deut. 10, 16.

Niph. infin. et imp. הִמּוֹל; fut. יִמּוֹל; *circumcisus est, circumcidit se* Gen. 17, 10 etc. Jer. 4, 4: *circumcidite vos Jehovæ* i. e. ablatâ ex animo vestro omni pravitate, Jehovæ consecrate vos.

Pihl. fut. יְמוֹלֵל *succidetur*, impers. pro *succidet* Ps. 90, 6.

Hiph. fut. cum suff. אֲמִילַם *excindam eos* Ps. 118, 10.

Hithpohl. fut. in pausâ יִתְמוֹלָלוּ *præcisæ, obtusæ* i. e. irritæ *erunt* sagittæ Ps. 58, 8. — Deriv. מוּלָה et, saltem quoad formam מוּל, מֹל seq.

מוּאל Neh. 12, 38, מוּל Deut. 1, 1, alibi מוּל; pr. forsan *pars antica, frons*, sed ubiquè commodiùs vertitur per præp. 1) *coram* Ex. 18, 19. — 2) *è regione* Deut. 3, 29. Jos. 19, 46 etc. — Cum aliis præp. אֶל־מוּל *versùs* Ex. 34, 3 etc. לְמוּאל *ex adverso* Neh. 12, 38 מִמּוּל *è loco qui est coram, è regione, à latere* Lev. 5, 8. Num. 22, 5 etc. —Quoad etymon. incertum omninò videtur, quamquàm Ewald (*Krit. Gramm. Seit* 612) putat formam primariam מוֹל et מוּל

esse מֹואל pro מֹואֵל à rad. יָאַל i. q. vicin. אול, אֵיל *præcessit.*

מֹולָדָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 26 etc.

מֹולֶדֶת f. suff. מֹולַדְתְּךָ, pl. cum suff. f. מֹולְדוֹתַיִךְ; 1) *locus nativitatis, patria* Gen. 12, 1 etc. — 2) *nativitas* ipsa, in plur. *natales, origines* Esth. 2, 10. Eze. 16, 3. — 3) metonym. *progenies, proles* Gen. 48, 6. Lev. 18, 9, it. *cognati, familia* Gen. 31, 3. Num. 10, 30, *populares* Esth. 8, 6. — Rad. יָלַד.

מוּלָה f. *circumcisio,* pl. מוּלֹת Ex. 4, 26.—Rad. מוּל.

מֹולִיד n. pr. viri 1 Par. 2, 29.

מוּם m. suff. מוּמוֹ : μῶμος, *macula, labes, vitium* phys. Lev. 21, 17 etc., moral. Deut. 32, 5. Prov. 9, 7 etc.

מוּן vid. מִין.

מוּסָב m. *circuitus;* constr. מוּסַב Eze. 41, 7.—Rad. סָבַב.

מוּסָד m. undè pl. constr. מוּסְדֵי; pl. f. מוּסָדוֹת, constr. מוֹסְדוֹת; 1) *fundamentum, fundamenta* Deut. 32, 22. Jes. 58, 12. Prov. 8, 29 etc. — 2) *fundatio* Jes. 40, 21.—Rad. יָסַד.

מוּסָד m. constr. מוּסָד; *fundatio* Jes. 28, 16, de quo vid. Hoph. radicis יָסַד.

מוּסָדָה f. pl. constr. מוּסְדוֹת Eze. 41, 8 in Keri ubi in Chethib מְיֻסְדוֹת; 1) *fundamentum* Eze. 41, 8. — 2) *constitutio, decretum* Jes. 30, 32.— Rad. יָסַד.

מוּסָךְ m. pr. *tectum,* hinc *porticus* constr. מוּסַךְ 1 Reg. 16, 18 in Keri, ubi Chethib מֵיסַךְ.—Rad. סָכַךְ.

מוֹסֵר m. undè pl. constr. מוֹסְרֵי; cum suff. מוֹסֵרַי, מוֹסְרֵיכֶם; plur. f. מוֹסֵרוֹת, constr. מוֹסְרוֹת; *vincula*, sæpiùs metaph. Jes. 28, 22. Ps. 2, 3 etc.—Rad. יָסַר sed significatu אָסַר.

מוּסָר m. constr. מוּסַר; pr. *castigatio* generatim, hinc 1) *animadversio, pœna* Hos. 5, 2. Prov. 23, 13 etc. — 2) *admonitio, disciplina* Jer. 2, 30. Prov. 1, 8 etc., it., *exemplum* quo alii admonentur Eze. 5, 15.—3) *institutio, doctrina* ubi copulatur cùm חָכְמָה, דַּעַת, Prov. 1, 2. 4, 13 etc. — Rad. יָסַר.

מוֹסֵרָה et מוֹסֵרוֹת n. pr. castrametationis Israël. in deserto Num. 33, 30. Deut. 10, 6.

מוֹעֵד m. suff. מוֹעֲדוֹ; pl. מוֹעֲדִים; constr. מוֹעֲדֵי; 1) *locus in quò conveniunt, congregantur* (*rendez-vous, point de ralliement*) Jos. 8, 14: 1 Sam. 20, 35* et forsan Gen. 1, 14, ubi *stata tempora, tempestas saison*) vulgò vertitur,* de templo Thren. 2, 6, it., in plur. de aliis locis Deo colendo destinatis Ps. 74, 8. — 2) *conventus, congregatio* Num. 16, 2. Jes. 33, 20. Job 30, 23. הַר מוֹעֵד *mons conventûs* Jes. 14, 13 i. e. juxta plerosque mons Sion, ubi templum Hierosol. exstructum erat, et in quo rex Babylonis sedem suam figere velit. Verùm, quoniam montem illum jam dudùm non solum in potestatem redegerat, sed et templum everterat atque combusserat; præter quàm quòd proximè sequitur: *in latere aquilonis,* cùm templi montem ab austro Jerusalem fuisse constet, quidam intelligunt *Deorum conventum* septentrionalem in summo aliquo monte sub

ipso polo arctico stellâque polari, ex mente gentium orientalium. — אֹהֶל מוֹעֵד quod LXX et Vulgat. interpretantur *tentorium testimonii*, quasi esset à rad. עוּד, vid. in אֹהֶל. — 3) *tempus statutum, condictum* Gen. 17, 21. Ex. 23, 15 etc. Spec. *dies festus* Lev. 23, 2. Thren. 1, 4, metonym. *victima festiva* 2 Par. 30, 22. — 4) *signum de quo conventum est* (*signal*) Jud. 20, 38.—Rad. יָעַד.

מוֹעָד m. undè pl. מוֹעָדָיו *cætus, agmina* (militum) *ejus* Jes. 14, 31. Rad. יָעַד.

מוֹעָדָה f. undè pl. מוֹעָדוֹת *festa* 2 Par. 8, 13.—Rad. יָעַד.

מוּעָדָה f. *condictio* Jos. 20, 9: *urbes condictionis, urbes perfugii, asyli.* —Rad. יָעַד.

מוֹעֶדֶת vid. מָעַד.

מוּעָף m. *obscuritas, obscuratio* Jes. 8, 23.—Rad. עוּף.

מוֹעֵצָה f. undè pl. מוֹעֵצוֹת, suff. מוֹעֲצוֹתֵיהֶם; *consilia* Jer. 7, 24. Ps. 5, 11 etc.—Rad. יָעַץ.

מוּעָקָה f. *onus premens* Ps. 66, 11. —Rad. עוּק.

מוֹפֵת (forsan pro מוֹפְאֵת) m. suff. מוֹפְתִי; pl. מוֹפְתִים; suff. מוֹפְתָיו; מוֹפְתֵכֶם; pr. *mirifica, prodigiosa res*, hinc 1) *prodigium, miraculum* Ex. 4, 21. Jer. 32, 21. Ps. 78, 43 etc. — 2) *signum, documentum, miraculosum* Deut. 13, 2. Ps. 71, 7 etc.—3) *signum rei futuræ, portentum*, de hominibu qui personis suis futura adumbrant et præsignant Jes. 8, 18. Eze. 12, 6 etc.—Rad. יָפָא vel יָפָה.

מוּץ, ut vicin. מָצָה, מָצַץ, *premere, exprimere.* Part. act. מֵץ *oppressor* Jes. 16, 4.—Indè

מוֹץ et מֹץ *gluma* Jes. 17, 13. Ps. 1, 4. Job 21, 18 etc.

מוֹצָא m. pl. constr. מוֹצָאֵי; 1) *locus undè exitur*, de portâ, scaturigine, fodinâ etc. Jes. 41, 18. Eze. 41, 11. Job 28, 2; it. *oriens* Ps. 75, 7. — 2) *exitus, egressus* Num. 32, 2, de solis ortu Ps. 19, 7, promulgatione edicti Dan. 9, 25.—3) metonym. *id quod egreditur, prodit* Ps. 65, 9 ubi verte: *Egredientes matutini et vespertini temporis jubilare facis*, et intellige astra cœli cæterasque creaturas per istas vices ordinatè alternatimque progredientes, etsi Gesenius aliter statuat; de sermone, effato Num. 30, 13. Deut. 23, 24. —4) n. pr. viror. 1 Par. 2, 46 etc. — Rad. יָצָא.

מוֹצָאָה undè plur. מוֹצָאוֹת; suff. מוֹצָאֹתָיו; 1) *origo, ortus* Mich. 5, 1.—2) *latrinæ* 2 Reg. 10, 27 in Keri. — Rad. יָצָא.

מוּצָק m. constr. מֻצַק; 1) *fusio, fusura* 1 Reg. 7, 37. — 2) metonym. *fusum opus, fusilis massa* 1 Reg. 7, 16. Job 38, 38. — Rad. יָצַק.

מוּצָק m. in pausâ מוּצָק; *arctatio, angustia* Job 36, 16. 37, 10.— Rad. צוּק.

מוּצָקָה f. undè pl. מוּצָקוֹת *infundibula* Zach. 4, 2.—Rad. יָצַק.

מוּק: Hiph. הֵמִיק ut chald. et syr. in Pahel; hinc fut. pl. יָמִיקוּ *irrident, subsannant* Ps. 73, 8; quod contextui convenit; al. tamen collat. מָקַק, *contabescunt.*

מוֹקֵד m. pl. constr. מוֹקְדֵי ; 1) *focus* Jes. 33, 14. — 2) *materia ardens, cremia* Ps. 102, 4.—Rad. יָקַד.

מוֹקְדָה fem. *rogus* Lev. 6, 2. — Rad. יָקַד.

מוֹקֵשׁ m. pl. מוֹקְשִׁים, f. מוֹקְשׁוֹת ; *laqueus, tendicula* Amos 3, 5. Job 40, 24, metaph. *insidiæ* Prov. 12, 13. Ps. 18, 6 etc., it. *causa peccati, damni perniciei* Ex. 10, 7. Jes. 8, 14 etc.—Rad. יָקַשׁ.

מוֹר vid. מֹר.

מוּר ; Hiph. הֵמִיר ; infin. absol. הָמֵר, constr. הָמִיר ; fut. יָמִיר, apoc. יָמֵר ; 1) *mutavit* aliquid Lev. 27, 33 etc. seq. בְּ rei quâcum aliquid permutatur Jer. 2, 11 etc. — 2) absol. *mutavit, inconstans fuit* Ps. 15, 4, *mutatus est, periit* 46, 3. —Deriv. תְּמוּרָה.

מוֹרָא m. suff. מוֹרַאֲכֶם, מוֹרָאִי ; plur. מוֹרָאִים ; 1) *timor, reverentia* Gen. 9, 2. Mal. 1, 6.—2) *objectum timoris, reverentiæ* Jes. 8, 12. Ps. 76, 12, hinc *factum stupendum* Deut. 26, 8. Jer, 32, 21.—Rad. יָרֵא.

מוֹרַג m. pl. מֹרִגִים, et מוֹרִיגִים ; *tribula*, antiqua *trahæ* species quâ frumenta, olim exterebantur 2 Sam. 24, 22. Jes. 41, 15. — Rad. מרג ut vicin. מָרַק, מָרַח.

מוֹרָד m. constr. מוֹרַד ; 1) *locus declivis* Jos. 7, 5. 10, 11. — 2) *declivitas.* 1 Reg. 7, 29 : *opus declivitatis, in declive descendens, deorsum pendens* (*feston*). — Rad. יָרַד.

מוֹרֶה m. pl. מוֹרִים ; pr. part. Hiph. verbi יָרָה q. v. adde 1) *docens* 2 Reg. 17, 28. Jes. 9, 14, *doctor* Jes. 30, 20, *sapientiam largiens* Job 36, 22. — 2) n. pr. viri velloci Gen. 12, 6. Deut. 11, 30. Jud. 7, 1.

מוֹרָה m. 1) *novacula* Jud. 13, 5. 16, 17 : 1 Sam. 1, 11. — Rad. מרה* quam nonnulli conferunt cum arab. מרי *strinxit ubera* camelæ, mulgendi ergo ; sed timeo ut firmum sit etymon istud ; namque, ni fallor, arab. מרי *premendi, exprimendi* potiùs quàm *mulcendi*, notionem includit. Quo circà malim ego מוֹרָה conferre cum hebr. vicin. בָּרָא *cecīdit, secuit.* *

מוֹרָה m. *timor* Ps. 9, 21 in Chethib, ubi Keri מוֹרָה habet. — Rad. יָרָה.

מוֹרָט m. *pernicies, exitium* Jes. 18, 27 : *gens perniciei* i. e. exitiosa. Vulg. *dilacerata ;* aliis est *glabra, depilis,* aliis *acer, celer,* quasi esset מֹרָט part. Puh. à rad. מָרַט pro מְמֹרָט.—Rad. יָרַט.

מוֹרִיָּה vid. מֹרִיָּה.

מוֹרָשׁ m. undè constr. מוֹרַשׁ ; pl. constr. מוֹרָשֵׁי ; *possessio* Jes. 14, 23. Obad. 17. Job 17, 11 : *possessiones cordis mei* i. e. cogitata quibus maximè delectabar. — Rad. יָרַשׁ.

מוֹרָשָׁה f. id. Ex. 6, 8 etc.

מוֹרֶשֶׁת גַּת n. pr. oppid. in vicinia urbis Gath ; undè nom. gent. מוֹרַשְׁתִּי Jer. 26, 18. Mich. 1, 1, 14.

מוּשׁ ; pret. מַשְׁתִּי, מָשׁ ; fut. יָמוּשׁ et יָמִשׁ ; 1) *cedere, recedere* Num. 14, 44. Jes. 22, 25 etc. —2) trans. *removere* Zach. 3, 9. — 3) ut מָשַׁשׁ *palpare, contrectare* Gen. 27, 21.

Hiph. הֵמִישׁ, undè imp. הָמִישׁ cum suff. הֲמִישֵׁנִי Jud. 16, 26 in Keri ubi Chethib habet הימשני ; fut. יָמִישׁ, apoc,

יָמַשׁ; 1) *palpavit, contrectavit* Ps. 115, 7 et Jud. 16, 26, in Keri. — 2) *amovit* Mich. 2, 3, 4. — 3) sæpiùs intrans. Ex. 13, 22. Nah. 3, 2 etc.

מוֹשָׁב masc. constr. מוֹשַׁב; suff. מוֹשָׁבוֹ; plur. מוֹשָׁבִים undè constr. מוֹשְׁבֵי; pl. f. cum suff. מוֹשְׁבוֹתָם; 1) *sedes, sella* 1 Sam. 20, 18. Job 29, 7. — 2) *habitatio* Gen. 27, 39. Eze. 48, 15. Meton. *consessus* hominum Ps. 1, 1. 107, 32, *tempus habitationis* Ex. 12, 40, *incolæ* 2 Sam. 9, 12. — 3) *situs* urbis 2 Reg. 2, 19. — Rad. יָשַׁב.

מוּשִׁי et מֻשִׁי n. pr. viri Ex. 6, 19 etc. Nom. patron. מוּשִׁי pro מוּשִׁיִּי, Num. 3, 33 etc.

מוֹשְׁכוֹת f. pl. vid. in מָשַׁךְ.

מוֹשָׁעוֹת f. pl. *liberationes* Ps. 68, 21. — Rad. יָשַׁע.

מוּת præt. מֵת, f. מֵתָה, 2 p. cum ה parag. מַתָּה pro מַתְּ‍ָה, pl. מֵתוּ; part. act. מֵת, pl. מֵתִים, f. מֵתָה; inf. absol. מוֹת, constr. מוּת; imp. מֻת, fut. יָמוּת, יָמֻת et יָמֹת; pl. f. תְּמוּתֶנָה pro תְּמוּתֶינָה; 1) *mori*, de hominibus, animalibus, etiam de rebus inanim.; et tàm de morte naturali dicitur quàm de violentâ Gen. 5, 8. Ex. 21, 12. Job 14, 8. Eccl. 9, 4 etc. — 2) *interire*, *perire* Hos. 13, 1. Amos. 2, 2. — Part. מֵת *moriens*, *moriturus* Gen. 20, 3, *mortuus* (*un mot*) Num. 19, 11, 13, 16, etiam de feminâ Gen. 23, 4. Plur. מֵתִים de *idolis* oppos. Deo vivo Ps. 106, 28.

Pihl. מוֹתֵת; מֹתַתִּי pro מֹתַתְתִּי; part. מְמוֹתֵת; inf. et imper. מוֹתֵת; fut. יְמוֹתֵת et יְמֹתֵת; *mori fecit*, *interfecit* Jud. 9, 54 : 2 Sam. 1, 16 etc.

Hiph. הֵמִית, 1 pers. הֵמַתִּי pro הֵמַתְתִּי; cum suff. הֱמִתִיהָ, הֱמִיתָיו; part. מֵמִית, pl. מְמִיתִים; inf. הָמִית et הָמֵת; imper. הָמִית undè cum suff. הֲמִיתֵנִי; fut. יָמִית, conv. וַיָּמֶת; *mori fecit*, *interfecit* Ex. 16, 3 : 1 Sam. 17, 35. Hos. 2, 3 etc. Job 33, 22 : מְמִתִים *occidentes* vel rectiùs *occidentia* i. e. generatim omnia mortifera seu lethalia.

Hoph. הוּמַת, plur. הֻמְתוּ, part. מוּמָת, pl. מֻמָתִים; fut. יוּמַת; *morte affectus est* Deut. 21, 22 : 2 Reg. 11, 2 etc. — Deriv. מָמוֹת, תְּמוּתָה et

מָוֶת cum ה parag. מָוְתָה; constr. מוֹת; suff. מוֹתוֹ; pl. constr. מוֹתֵי; 1) *mors* Deut. 19, 6 etc. *Filius mortis*, *vir mortis* i. e. reus mortis. — 2) *locus*, *sedes mortuorum* Ps. 9, 14. Job 28, 22. Prov. 7, 27. — 3) *pestis* Jer. 15, 2. 18, 21. 43, 11. Job 27, 15. — 4) *pernicies*, *plaga lethalis* Ex. 10, 17. Jes. 25, 8 etc.

מוֹתָר m. constr. מוֹתַר; 1) *abundantia* Prov. 14, 13. 21, 5. — 2) *præstantia* Eccl. 3, 19. — Rad. יָתַר.

מִזְבֵּחַ m. cum ה parag. מִזְבֵּחָה; constr. מִזְבַּח; suff. מִזְבְּחִי, מִזְבַּחֲךָ, in pausâ מִזְבְּחֶךָ; pl. מִזְבְּחוֹת; suff. מִזְבְּחוֹתָם 2 Par. 34, 5 in Keri, ubi Chethib habet מִזְבְּחוֹתֵים, quasi à sing. מִזְבְּחוֹת; *locus in quo sacrificatur*, *altare* Gen. 8, 20. Jud. 6, 32 etc. — Rad. זָבַח.

מֶזֶג m. *mixtio*, *potus mixtus* Cant. 7, 2. — Rad. מזג ut vicin. מָסַךְ.

מָזֶה m. *exhaustus*; plur. constr. מְזֵי Deut. 32, 24. — Rad. מזה ferè ut vicin. מָצָה.

מְזֶה n. pr. viri Gen. 36 13,.

מְזָוִים m. pl. *cellæ, promptuaria;* suff. מְזָוֵינוּ Ps. 144, 13. — Rad. זוה forsan ut arab. زوى *celavit, abdidit.*

מְזוּזָה f. constr. מְזוּזַת; pl. מְזוּזוֹת et מְזֻזֹת; *postis* in quo cardines *moventur* Ex. 12, 7. Eze. 43, 8 etc. — Rad. זוז in chald. *motitare se.*

מָזוֹן m. *esca, cibus* Gen. 45, 23: 2 Par. 11, 23.—Rad. זון.

מָזוֹר m. suff. מְזֹרוֹ; 1) *compressio,* hinc *sanatio* vulneris Jer. 30, 13. Hos. 5, 13.—Rad. זור.

מָזוֹר m. *insidiæ* Obad. 7.—*Quoad etymon., al. referunt ad rad. מזר in syr. *extensus fuit,* ità ut sit מָזוֹר pr. *tendicula*, al. ad זור *deflectere*, et pr. valeat *mendacium*, hinc *fraudes, insidiæ;* quæ omnia, cùm longiùs sint petita, malumus conferre rad. זור à quâ dimanat מָזוֹר, cum vicin. תור et maximè cum שור *speculari, observare insidiosè, insidiari.**

מֵזַח m. *cingulum, zona,* trop. Jes. 23, 10: Ps. 109, 19. — * Rad. מזח cujus signif. prorsùs ignota, nisi conferas vicin. מתח *extendit.**

מְזִיחַ m. id. Job 12, 21.

מַזָּלוֹת f. pl. forsan *signum zodiaci*, al. *planetæ* 2 Reg. 23, 5.—Etymon prorsùs ignotum, etsi forma raducem נזל expostulet.

מַזְלֵג m. *fuscina* 1 Sam. 2, 13, 14, — Rad. זלג forsan ut vicin. arab. دلج *hausit.*

מִזְלָגָה f. undè מִזְלָגוֹת, cum suff. מִזְלְגֹתָיו; id. Ex. 27, 3. Num. 4, 14 etc.

מְזִמָּה fem. cum ה parag. מְזִמָּתָה, suff. מְזִמָּתוֹ; pl. מְזִמּוֹת; cum suff. מְזִמּוֹתָיו; 1) *consilium* Job 42, 2, imprimis malum Jer. 23, 20. Ps. 10, 2 etc., it. *cogitatio* Ps. 10, 4. — 2) *solertia, versutia* Prov. 1, 4. 3, 21, et *machinatio, malitia,* hinc cum אִישׁ vel בַּעַל, *machinator, fraudulentus* Prov. 12, 2 etc.—3) *scelus* Ps. 139, 20. Job 21, 27.—Rad. זָמַם.

מִזְמוֹר m. *carmen*, pr. *incisum* (conf. זִמְרָה), in titulis Psalmorum tantùm occurrit —Rad. זָמַר.

מְזַמֶּרֶת f. undè pl. מְזַמְּרוֹת forsan *incisoria, emunctoria*, quibus ellychinia igne usta præscindebantur 1 Reg. 7, 50 etc. Al. *psalteria* instr. musica, et ità Vulgat. in Jer. 52, 18, quæ tamen alibi *fuscinulas* vertit. — Rad. זָמַר.

מַזְמֵרָה f. undè pl. מַזְמֵרוֹת, cum suff. מַזְמְרוֹתֵיכֶם; *falces putatoriæ* Jes. 2, 4. Joël 4, 10.—Rad. זָמַר.

מִזְעָר m. *paucitas* Jes. 24, 6, *paululum temporis, paulisper* 10, 25. 29, 17.—Rad. זער ferè ut vicin. צָעַר.

מִזְרֶה m. *ventilabrum* Jes. 30, 24. Jer. 15, 7.—Rad. זָרָה.

מַזָּרוֹת f. pl. forsan *signa zodiaci* ut מַזָּלוֹת (permutatis inter se ר et ל) Job 38, 32. Vulgat. *lucifer;* sed aliis est *corona borealis*, collat. נֵזֶר. — Rad. נָזַר.

מְזָרִים m. pl. pr. part. Pih. rad. זָרָה, *dispergentes*, hinc forsan *venti boreales*, qui suo flatu nubes dispergendo, cœlum serenant Job 37, 9. Vulgat. *Arcturus.*

מִזְרָח masc. cum ה locali מִזְרָחָה, constr. מִזְרַח et simul cum ה locali מִזְרְחָה; *plaga cœli, ubi sol oritur, oriens* Ex. 27, 13. Ps. 103, 12 etc. — Rad. זָרַח.

מִזְרָע m. *locus consitus, sementis;* constr. מִזְרַע Jes. 19, 7.—Rad. זָרַע.

מִזְרָק m. pl. מִזְרָקִים, constr. מִזְרְקֵי; pl. f. מִזְרָקוֹת; cum suff. מִזְרְקֹתָיו; *vas ex quo spargitur, effunditur, patera, crater* Ex. 38, 3. Num. 7, 13. Amos 6, 6 etc.—Rad. זָרַק.

מֵחַ m. undè pl. מֵחִים 1) *pingues, obesi* Ps. 66, 15.—2) *divites* Jes. 5, 17.—Rad. seq.

מֹחַ m. *medulla* Job 21, 24.—Indè verb. denom. מָחָה.

מָחָא ut in chald. et syr. *feriit, percussit;* fut. pl. יִמְחֲאוּ־כָף *manum complodunt* exultantes Jes. 55, 12. Ps. 98, 8.

Pih. inf. cum suff. מַחֲאֲךָ יָד *plaudere te manum* Ex. 25, 6.

מַחֲבֵא m. *latibulum* Jes. 32, 2.—Rad. חָבָא.

מַחֲבֹאִים m. pl. id. 1 Sam. 23, 23.

מַחְבֶּרֶת f. suff. מַחְבַּרְתּוֹ; *locus ubi res cum alterâ conjungitur* Ex. 26, 4. 28, 27 etc.—Rad. חָבַר.

מְחַבְּרוֹת f. pl. *commissuræ* 1 Par. 22, 3 etc.—Rad. חָבַר.

מַחֲבַת f. (pro מַחֲבֶתֶת) *sartago, frixorium* Lev. 2, 5. Eze. 4, 3 etc. — Rad. חבת vid. in חֲבִתִּים.

מַחֲגֹרֶת f. *cinctura* Jes. 3, 24.—Rad. חָגַר.

מָחָה; part. act. מֹחֶה; inf. absol. מָחֹה, constr. מְחוֹת; imp. מְחֵה; fut. יִמְחֶה; 1) pr. *abstersit, detersit* Num. 5, 23: 2 Reg. 21, 13 etc., hinc *delevit,* homines Gen. 6, 7, nomen, memoriam Ex. 17, 14. Deut. 9, 14, peccata Jes. 43, 25. Ps. 51, 3.—2) pr. forsan ut vicin. מָחָא *feriit,* hinc *attigit, pertinuit ad,* sensu geograph. Num. 34, 11.

Niph. נִמְחָה; fut. יִמָּחֶה, apoc. יִמַּח pro יִמָּח; *deletus est* Deut. 25, 6. Ps. 109, 13 etc.

Puh. denom. à מֹחַ *medullatus est;* hinc part. pl. מְמֻחָיִם *medullati, ex osse medulloso deprompti* i. e. nobilissimi Jes. 25, 6.

Hiph. infin. הַמְחוֹת, undè cum ל præf. לַמְחוֹת; fut. apoc. 2 pers. תֶּמַח, cum י parag. תַּמְחִי; *delevit, perdidit* Jer. 18, 23. Prov. 31, 3. Neh. 13, 14. — Deriv. מְחִי.

מְחוּגָה f. *circinus* Jes. 44, 13. — Rad. חוּג.

מָחוֹז m. *portus;* constr. מְחוֹז Ps. 107, 30; ità veter. interpr., nonnullis est *ora maritima, littus,* sed absque ullo fundamento. — Etymon latet.

מְחוּיָאֵל et מְחִיָּיאֵל n. pr. viri Gen. 4, 18.

מַחֲוִים Nom. gent. 1 Par. 11, 46.

מָחוֹל m. suff. מְחוֹלֵנוּ; 1) *tripudium, chorea* Ps. 30, 12 etc. — 2) n. pr. viri 1 Reg. 5, 11. — Rad. חוּל.

מַחֲזֶה m. constr. מַחֲזֵה; *visio* Gen. 15, 1 etc. — Rad. חָזָה.

מֶחֱזָה f. *fenestra* 1 Reg. 7, 4, 5.—Rad. חָזָה.

מַחֲזִיאוֹת n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

מְחֹלָה f. constr. מְחֹלוֹת; *tripudium, chorea* Ex. 15, 20. Cant. 7, 1 etc. — Rad. חוּל.

מְחִי m. *percussio,* undè מְחִי קָבָלוֹ *aries,* machina bellica ad evertendos muros, pr. *percussio rei oppositæ suæ* Eze. 26, 9. — Rad. מָחָה.

מְחִידָא n. pr. viri Esr. 2, 52.

מְחָיָה f. cum suff. in pausâ מְחְיָתֶךָ ; 1) *victus, commeatus* Jud. 6, 4.—2) *vitæ conservatio* Gen. 45, 5. Esr. 9, 8, 9 : 2 Par. 14, 12. — Rad. חָיָה.

מִחְיָה f. pr. *plaga*, hinc *signum*, *nota, indicium* ; constr. מִחְיַת Lev. 13, 10, 24. — Rad. מחה.

מְחִיר m. pl. cum suff. מְחִירֵיהֶם ; 1) *pretium* quo merces venduntur 2 Sam. 24, 24. Jes. 45, 13 etc.—2) *premium laboris* Deut. 23, 19. Mich. 3, 11. -3) n. pr. viri 1 Par. 4, 11.-Rad. מָהַר.

מַחֲלֶה m. undè constr. מַחֲלֵה ; suff. מַחֲלֵהוּ ; *morbus* Prov. 18, 24 : 2 Par. 21, 15. — Rad. חָלָה.

מַחְלָה n. pr. viri aut viror. Num. 26, 37 : 1 Par. 7, 18 etc.

מַחֲלָה f. *morbus* Ex. 15, 26 etc. — Rad. חָלָה.

מַחְלוֹן n. pr. viri Ruth 1, 2, 4.

מַחְלִי n. pr. viror. Ex. 6, 19 etc.

מְחִלָּה f. undè pl. מְחִלּוֹת *fossæ*, *cavernæ* Jes. 2, 19.—Rad. חָלַל.

מַחֲלֻיִים m. pl. *morbi* 2 Par. 24, 25. —Rad. חלה.

מַחֲלָף m. undè pl. מַחֲלָפִים *cultri mactatorii* Esr. 1, 9. — Rad. חָלַף, sed etym. prorsùs ignotum.

מַחְלָפוֹת f. plur. *cincinni* ; constr. מַחְלְפוֹת Jud. 16, 13, 19. — Rad. חָלַף.

מַחֲלָצוֹת f. pl. *vestes splendidæ* quæ domi exuebantur, nec nisi diebus sacris ac festis gestabantur Jes. 3, 22. Zach. 3, 4.—Rad. חָלַץ.

מַחֲלֹקֶת fem. suff. מַחֲלֻקְתּוֹ ; plur. pl. מַחְלְקוֹת ; suff. מַחְלְקוֹתָם ; 1) pr. *lævitas, glabrities*, hinc *evasio, fuga*, sed in n. pr. abiit 1 Sam. 23, 28.—2) *partitio, distributio, classis* sacerdotum levitarumque 1 Par. 27, 1 : 2 Par. 8, 14 etc.—Rad. חָלַק.

מַחֲלַת m. *instrumentum musicum* quoddam, vel *canticum* Ps. 53, 1. 88, 1. — Rad. חָלָה.

מָחֲלַת n. pr. feminar. Gen. 28, 9 etc.

מְחֹלָתִי n. gent. 2 Sam. 21, 8.

מַחֲמָאֹת f. pl. *lactea verba* Ps. 55, 22 ; ità vulgò. Pro מַחֲמָאוֹת quidam legunt מֵחֶמְאֹת *præ lactibus* quod respondet in seq. membro voci מִשֶּׁמֶן *præ oleo;* præterea hunc sensum reddunt Chald. interpr. et Symmach. Verùm חֶמְאָה inusit. est in plur., adde quòd verbum חָלְקוּ requirit subjectum plur.

מַחְמָד m. undè constr. מַחְמַד ; pl. מַחֲמַדִּים, constr. מַחֲמַדֵּי ; 1) pr. *desiderium*, indè *objectum desiderii, deliciæ* 1 Reg. 20, 6. Jes. 64, 10. Hos. 9, 16. — 2) *res pretiosa* Joël 4, 5 : 2 Par. 36, 19, spec. *gratia, venustas* Cant. 5, 16.—Rad. חָמַד.

מַחֲמֻדִּים m. pl. *res pretiosæ*; cum suff. מַחֲמַדֶּיהָ Thren. 1, 7, et vers. 11 מַחֲמוּדֶיהֶם ubi Keri habet מַחֲמַדֵּיהֶם. — Rad. חָמַד.

מַחְמָל m. *quod desideratur*; constr. מַחְמַל Eze. 24, 21.—Rad. חָמַל.

מַחְמֶצֶת vid. in rad. חָמֵץ.

מַחֲנֶה c. constr. מַחֲנֵה, suff. מַחֲנֵהוּ ; pl. מַחֲנִים, suff. מַחֲנֵיהֶם ; pl. f. מַחֲנוֹת ; dual. מַחֲנַיִם vid. mox infrà suo loco ; 1) *castra* Ex. 16, 13. Jos. 6, 11 etc. — 2) *exercitus* Ex. 14, 24. Jud. 4, 16, *caterva* hominum Gen. 50, 9 : 2 Reg. 5, 15, *ag-*

men locustarum Joël 2, 11, *grex* pecudum Gen. 33, 8.

מַחֲנֵה־דָן n. pr. loci in tribu Judâ Jud. 18, 12.

מַחֲנַיִם n. pr. oppidi trans Jordanem Jos. 13, 26: 2 Sam. 2, 8 etc.

מַחֲנָק m. *strangulatio* Job 7, 15.— Rad. חָנַק.

מַחֲסֶה et מַחְסֶה; constr. מַחְסֵה; suff. מַחְסִי, מַחְסֵהוּ; *refugium* Jes. 25, 4. Ps. 46, 2 etc.—Rad. חָסָה.

מַחְסוֹם m. *capistrum* Ps. 39, 2.— Rad. חָסַם.

מַחְסוֹר m. suff. מַחְסֹרוֹ; pl. cum suff. מַחְסֹרֶיךָ; *egestas*, *defectus*, *inopia* Jud. 19, 20. Prov. 24, 34 etc. —Rad. חָסֵר.

מַחְסֵיָה n. pr. viri Jer. 32, 12.

מָחַץ; imp. מְחַץ; fut. יִמְחַץ; 1) *agitavit*, *concussit* ut pedem in sanguine Ps. 68, 24.—2) *percussit*, *fregit* Deut. 33, 11. Hab. 3, 13. Ps. 68, 22, trop. Job 26, 12.—Indè

מַחַץ masc. *contusio*, *vulnus* Jes. 30, 26.

מַחְצֵב m. *cæsio* lapidum 2 Reg. 12, 13 etc.—Rad. חָצַב.

מֶחֱצָה f. constr. מֶחֱצַת; *dimidium* Num. 31, 36, 43.—Rad. חָצָה.

מַחֲצִית f. 1) *medium* Neh. 8, 3.— 2) *dimidium* Ex. 30, 13.—Rad. חָצָה.

מָחַק ut vicin. מָחָא, מָחָה *percussit*, *quassavit* Jud. 5, 26.

מֶחְקָר m. pr. *locus ubi perscrutantur*; hinc pl. constr. מֶחְקְרֵי־אָרֶץ *imi terræ recessus* Ps. 95, 4.—Rad. חָקַר.

מָחָר 1) *dies crastinus* Gen. 30, 33 etc. — 2) adv. *cras* Jud. 20, 28 etc. — 3) *posthac*, *in posterum* Ex. 13, 14. Jos. 4, 6, 21.—Etymon latet.

מַחֲרָאָה f. undè pl. מַחֲרָאוֹת *latrinæ* 2 Reg. 10, 27 in Chethib. — Rad. חרא in arab. *cacavit.*

מַחֲרֵשָׁה f. undè cum suff. מַחֲרַשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת; *rutrum* vel *sarculum* 1 Sam. 13, 20, 21.—Rad. חָרַשׁ.

מַחֲרֶשֶׁת f. *vomer*; suff. מַחֲרַשְׁתּוֹ 1 Sam. 13, 20.—Rad. חרשׁ.

מָחֳרָת f. 1) adj. *crastinus* Num. 11, 32. — 2) subst. *dies crastinus* (*le lendemain*), hinc לְמָחֳרָת *postero die*, *postridiè* Jon. 4, 7, constr. לְמָחֳרַת הַיּוֹם *postridie ejus diei* 1 Par. 29, 21; מִמָּחֳרָת *postridiè* Gen. 19, 34; עַד־מִמָּחֳרַת *usquè ad diem posterum* Lev. 23, 16. — לְמָחֳרָתָם *postridie eorum* 1 Sam. 30, 17, vel forsan termin. ם adverb. signat, ut in יוֹמָם. Conf. מָחָר.

מַחְשֹׂף m. *decorticatio* Gen. 30, 37. — Rad. חָשַׂף.

מַחֲשָׁבָה et מַחֲשֶׁבֶת fem. cum suff. מַחְשַׁבְתּוֹ; plur. מַחֲשָׁבוֹת, constr. מַחְשְׁבוֹת; 1) *meditatio*, *cogitatio* Ps. 40, 6 etc., it. *machinatio* mala Thren. 3, 60. Ps. 56, 6. — 2) meton. *opus solerter excogitatum* Ex. 31, 4. 35, 33, 35.—Rad. חָשַׁב.

מַחְשָׁךְ m. plur. מַחֲשַׁכִּים, constr. מַחֲשַׁכֵּי; *tenebrosus*, *tenebricosus locus* Jes. 29, 15. Thren. 3, 6 etc. Ps. 88, 19: *noti mei* sunt in *tenebris* i. e. forsan recesserunt è conspectu meo; nam in præcedenti membro legitur: *elongasti à me amicum et socium.*—Rad. חָשַׁךְ.

מַחַת n. pr. viri 1 Par. 6, 20 etc.

מַחְתָּה f. suff. מַחְתָּתוֹ; pl. מַחְתֹּת; 1) *prunarum receptaculum*, *batillus* Ex. 27, 3 : 2 Reg. 25, 15 etc.— 2) *vas* in quo cineres et adustæ partes ellychniorum quæ emunctoriis præcisæ erant reponebantur Ex. 25, 38. 37, 23.—Rad. חָתָה.

מְחִתָּה f. constr. מְחִתַּת; pr. *fractio, contritio*, 1) hinc *pernicies*, *interitus*, *ruina* Jer. 17, 17. Ps. 89, 41. Prov. 10, 14 etc. — 2) *consternatio*, *terror* Jes. 54, 14. Prov. 10. 15 etc. — Rad. חָתַת.

מַחְתֶּרֶת f. *perfossio*, vel *instrum. quo perfoditur* Ex. 22, 1. Jer. 2, 34. LXX διόρυγμα Rad. חָתַר.

מַט vid. מַטָּה.

מַטְאֲטֵא m. *everriculum, scopæ* Jes. 14, 23. — Rad. טוּא.

מַטְבֵּחַ m. *mactatio, occisio* Jes. 14, 21. — Rad. טָבַח.

מַטֶּה m. sed f. Mich. 6, 9; constr. מַטֵּה; pl. מַטִּים; f. מַטּוֹת; 1) *ramus*, *virga* Eze. 19, 11 seq. — 2) *baculus* Ex. 4, 2. Num. 20, 9, de sceptro Ps. 110, 2, de hastâ militis 1 Sam. 14, 27. Hab. 3, 9, de baculo quo quis percutitur Jes. 9, 3. Eze. 7, 10 etc., undè trop. de pœnâ ipsâ Mich. 6, 9. — 3) *tribus* Num. 1, 4. Jos. 20. 9 etc.

מַטָּה (ex מַט, pro מַטֶּה, et ה locali) pr. *inclinatum*, hinc *deorsùm* Deut. 28, 43. Prov. 15, 24. — Cum præfix. לְמַטָּה *deorsùm* Jer. 31, 37. Eccl. 3, 21, *infrà* 2 Reg, 19, 30 : 1 Par. 27, 23; מִלְּמַטָּה *ab inferiori parte*, *infernè* Ex. 26, 24 etc.

מִטָּה f. suff. מִטָּתוֹ; pl. מִטּוֹת; 1) *lectus* (*lit*) Gen. 47, 31. Eze. 23, 41. Amos 3, 12. — 2) *lectica*, *sella gestatoria* Cant. 3, 7.—3) *feretrum* 2 Sam. 3, 31. — Rad. נָטָה.

מֻטֶּה et מֻטּוֹת, vid. in נָטָה.

מַטְוֶה m. *netum* Ex. 35, 25. — Rad. טָוָה.

מְטִיל m. *vectis* ferreus forsan *cusus* Job 40, 18.—Rad. מטל in arab. *cudit* maximè ferrum.

מַטְמוֹן m. pl. מַטְמוֹנִים et מַטְמֻנִים; constr. מַטְמֻנֵי; 1) pr. *locus, ubi* aliquid *absconditum*, *reconditum est*, spec. *cella subterranea* frugibus asservandis Jer. 41, 8. — 2) *thesaurus*, *in terrâ defossus* Jes. 45, 3. Job 3, 21. Prov. 2, 4, et in genere *thesaurus* Gen. 43, 23. — Rad. טָמַן.

מַטָּע m. constr. מַטַּע; pl. constr. מַטָּעֵי; *plantarium* (*pépinière*) Jes. 61, 3. Eze. 17, 7. Mich. 1, 6 etc. — Rad. נָטַע.

מַטְעַמִּים m. pl. et f. מַטְעַמּוֹת; *cupediæ*, *cibi sapidi*, *delicati* Gen. 27, 4. Prov. 23, 3, 6. — Rad. טָעַם.

מִטְפַּחַת f. pl. מִטְפָּחוֹת; Ruth 3, 15. Jes. 3, 2. Vulgat. *pallium*, Schrœder (De vest. mul. Hebr.) *tunica exterior*, et hinc laxior et longior, manicata tamen et zonâ cingenda, ac sub pallio induenda. — Rad. טָפַח.

מָטָר m. constr. מְטַר; pl. מְטָרוֹת, undè constr. מִטְרוֹת *pluvia* Ex. 9, 33. Job 37, 6 etc. — Indè verbum denom. seq.

Niph. נִמְטַר, undè fut. יִמָּטֵר *pluviâ irrigabitur* Amos 4, 7.

Hiph. הִמְטִיר; part. מַמְטִיר; inf. הַמְטִיר; fut. יַמְטִיר, apoc. יַמְטֵר; *pluviam demisit* Gen. 2, 5. Jes. 5, 6,

it. grandinem, fulgura etc. Ex. 9, 18. Ps. 11, 6 etc.; trop. iram Job 20, 23.

מַטְרֵד n. pr. mul. Gen. 36, 39.

מַטָּרָא Thren. 3, 12, alibi מַטָּרָה f. 1) *custodia*, *carcer* Jer. 32, 2. Neh. 3, 25 etc. — 2) *scopus* 1 Sam. 20, 20. Job 16, 12. Thren. 3, 12.— Rad. נָטַר.

מַטְרִי n. pr. viri 1 Sam. 10, 21.

מַי (pro מַיִא, ut גַּי pro גַּיְא) m. undè pl. m. מַיִם, in pausâ מָיִם, constr. מֵי et מֵימֵי; cum suff. מֵימָיו, מֵימֶיךָ, מֵימֵיהֶם; cum ה locali מַיְמָה; *aqua*, *aquæ* Gen. 1, 2. Ex. 2, 10 etc. Passim, sequente nom. geograph., de fonte, rivo, torrente, vel palude intelligitur Jos. 15, 7. Jud. 5, 19. Jer. 48, 34 etc.—Poët. adumbrat abundantiam Jes. 11, 9. Hab. 2, 14 etc., calamitates summas aut pericula extrema Ps. 18, 17. Job 27, 20 De *semine genitali* dicitur Num. 24, 7. Jes. 48, 1. Ps. 68, 27. — Constr. pl. מֵי præmissum aliis vocabulis abit in nom. propria, ut מֵי־זָהָב n. pr. viri Gen. 36, 39, מֵי־הַיַּרְקוֹן n. pr. oppidi vel lacûs in tribu Dan. Jos. 19, 46, מֵי־נֶפְתּוֹחַ n. pr. fontis in tribu Judâ Jos. 15, 9. 18, 15.

מִי pron. pers. 1) interrog. de personis *quis? quæ?* Gen. 24, 65. Ruth. 3, 9, *qui?* ubi de plurib. interrogatur Gen. 33, 5. Jes. 60, 8. Ubi verò ad res referri videtur, reapsè de personis intelligi debet, ut Gen. 33, 8. Jud. 9, 28. 13, 17 etc.—2) absque interrog. *qui* Gen. 43, 22, *quicumque*, *quisquis* Ex. 24, 14. Jud. 7, 3 etc.

מֵידָד n. pr. viri Num. 11, 26.

מֵידְבָא n. pr. oppidi in tribu Ruben Num. 21, 30. Jes. 15, 9.

מֵיטָב m. undè constr. מֵיטַב; *locus optimus* Gen. 47, 6. Ex. 22, 4, t. *optima pars* rei 1 Sam. 15, 9, 15. — Rad. יָטַב.

מִיכָא n. pr. viri Neh. 11, 17.

מִיכָאֵל n. pr. 1) archangeli Dan. 10, 13, 21. — 2) viror. Num. 13, 13 etc.

מִיכָה n. pr. viror. Mich. 1, 1 etc.

מִיכָיָה n. pr. viror. Neh. 12, 35, etc.

מִיכָיָהוּ n. pr. viri 2 Par. 17, 7, mul. 13, 2.

מִיכָיְהוּ n. pr. viror. Jud. 17, 1 etc.

מִיכָל m. undè constr. מִיכַל הַמַּיִם, *paucitas aquæ*, *rivus exiguus* 2 Sam. 17, 20. — Rad. מכל forsan ut arab. מַכַל *parùm aquæ continuit* puteus.

מִיכַל n. pr. mul. 1 Sam. 14, 49.

מַיִם *aquæ* vid. מַי

מִיָּמִן et מִנְיָמִין n. pr. viror. Esr. 10, 25: 1 Par. 24, 9 etc.

מִין m. ubique occurrit cum præf. לְ et suff. לְמִינָהּ, לְמִינֵהוּ, לְמִינוֹ; pl. לְמִינֵהֶם; * vulgò vertitur: *secundùm speciem suam*, *species suas*, sed multò rectiùs, ni fallor: *cum simili suo* i. e. ubi agitur de arbore frugiferâ (Gen. 1, 11 etc.): *cum aliis arboribus ejus similitudinis*, *ejusdem formæ*, sed non frugiferis; it. ubi de animale (Gen. 1, 21. Lev. 11, 15 etc.) *cum alio animali ejusdem formæ*, *cum feminâ suâ*. Vid. quæ animadverti tùm in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., t. 1, GENÈSE, pag. 9 — 11, tùm in *Introd. hist. et*

crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test., t. II, Archeol.-Bibl., pag. 128. Præterea Gen. 7, 16, cùm Moses rem per partes in vers. 14 enarratam, summatim resumit, in locum voca-bulorum לְמִינָהּ, לְמִינֵהוּ, restituit voces זָכָר וּנְקֵבָה *masculus et femina.* —Rad. מִין, conf. תְּמוּנָה.*

מֵינֶקֶת f. vid. in rad. יָנַק.

מֵיסַךְ m. 2 Reg. 16, 18 in Chethib, ubi Keri habet מוּסַךְ q. v.

מֵיפַעַת et מֵפַעַת n. pr. oppidi in tribu Ruben Jos. 13, 18. 21, 37, pro quo Jer. 48, 21 Chethib מוֹפַעַת habet.

מִיץ m. *pressio, compressio* Prov. 30, 33.—Rad. מוּץ.

מֵישָׁא n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

מִישָׁאֵל n. pr. viror. Ex. 6, 2 etc.

מִישׁוֹר m. 1) *locus planus, planities* Deut. 3, 10. Jes. 40, 4 etc.—2) *rectitudo, justitia* Jes. 11, 4. Ps. 45, 7, *justè* 67, 5.—Rad. יָשַׁר.

מֵישַׁע n. pr. viri 2 Reg. 3, 4.

מֵישָׁע n. pr. viri 1 Par. 2, 42.

מֵישָׁר m. undè plur. מֵישָׁרִים et מֵשָׁרִים; pr. 1) *rectitudo viæ* Prov. 23, 31. Cant. 7, 10. —2) trop. *felicitas, prosperitas* Jes. 26, 7, *sinceritas, probitas*, et adv. *sincerè* Cant. 1, 4, *justitia* Ps. 1, 3 etc, *pax, amicitia* Dan. 1, 6.—Rad. יָשַׁר.

מֵיתָר m. undè pl. cum suff. מֵיתָרַי; מֵיתְרֵיהֶם; *restis, funis* Num. 3, 37. Jer. 10, 20.—2) *nervus* arcûs Ps. 21, 13.—Rad. יָתַר.

מַכְאוֹב et מַכְאֹב m. suff. מַכְאֹבוֹ; pl. מַכְאוֹבִים; f. מַכְאֹבוֹת; *dolor* Job 33, 19, metaph. *mœror* Ex. 3, 7 etc. — Rad. כָּאַב.

מַכְבִּיר, vid. hiph. כָּבַר.

מַכְבֵּנָה n. pr. forsan ut כַּבּוֹן q. v.

מַכְבַּנַּי n. pr. viri 1 Par. 12, 13.

מִכְבָּר masc. constr. מִכְבַּר; *cribri* quoddam genus (*grille d'autel*) Ex. 27, 4 etc. — Rad. כָּבַר.

מַכְבֵּר m. *stragula* 2 Reg. 8, 15. — Rad. כָּבַר.

מַכָּה f. constr. מַכַּת; pl. מַכּוֹת; pl. m. מַכִּים; *percussio* Deut. 25, 3: 2 Par. 2, 9. maximè de calamitatibus à Deo inflictis Lev. 26, 21. Deut. 28, 59 etc.—2) *vulnus* 1 Reg. 22, 35. Jes. 1, 6. — 3) *cædes* Jos. 10, 10. Jud. 11, 33 etc. — Rad. נָכָה.

מִכְוָה f. constr מִכְוַת; *pars adusta corporis* Lev. 13, 24, 25, 28. — Rad. כָּוָה.

מָכוֹן m. constr. מְכוֹן; pl. מְכוֹנִים; 1) *locus* Ex. 15, 17. Ps. 33, 14 etc.— 2) *basis* Ps. 89, 15 etc. — Rad. כּוּן.

מְכוֹנָה et מְכֹנָה, f. suff. f. מְכֻנָתָהּ; pl. מְכֹנוֹת; 1) *locus* Esr. 3, 3. — 2) *basis* 1 Reg. 7, 27 seq. - 3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Neh. 11, 28. — Rad. כּוּן.

מְכוּרָה f. undè pl. cum suff. מְכֹרֹתַיִךְ *origines, natales tui* Eze. 16, 3.— Rad. כּוּר.

מְכוּרָה f. undè cum suff. מְכוּרָתָם; pl. cum suff. מְכֻרוֹתַיִךְ; id. Eze. 21, 35. 29, 14.

מָכִיר n. pr. viror. Gen. 50, 23: 2 Sam. 9, 4. — Nom. patron. מָכִירִי Num. 26, 29.

מָכַךְ ut vicin. מוּךְ, מָקַק; fut. pl. יָמֹכּוּ *attenuabuntur* Ps. 106, 43.

Niph. fut. יִמַּךְ *attenuabitur, corruet* Eccl. 10, 18.

Hoph. הֻמְּכוּ pro הֻמַּכּוּ *attenuati sunt* i. e. *perierunt* Job 24, 24.

מִכְלָא f. pl. מִכְלָאוֹת undè constr. מִכְלְאֹת; *caula, ovile* Ps. 50, 9. 78, 70. — Rad. כָּלָא.

מִכְלָה f. 1) *caula* (à rad. כָּלָה ut כָּלָא) Hab. 3, 17. — 2) pl. constr. מִכְלוֹת זָהָב (à rad. כָּלָה) *perfectiones auri* i. e. aurum perfectissimum, purissimum 2 Par. 4, 21.

מִכְלוֹל m. *perfectio*. Eze. 23, 12. 38, 4: *vestiti perfectione* i. e. perfectè, ornâtissimè. — Rad. כָּלַל.

מִכְלָל m. *perfectio* constr. מִכְלַל Ps. 50, 2. — Rad. כָּלַל.

מַכֹּלֶת f. pro מַאֲכֹלֶת *cibus* 1 Reg. 5, 25 (11). — Rad. אָכַל.

מַכְמוֹר vid. מַכְמֹר.

מִכְמַנִּים m. pl. *thesauri*; constr. מִכְמַנֵּי Dan. 11, 43. — Rad. כמן in syr. et arab. *abscondit*.

מִכְמָס, מִכְמָשׂ, מִכְמָשׁ n. pr. oppidi in tribu Benjamin Esr. 2, 27 etc.

מִכְמָר m. *rete* venatoris Jes. 51, 20. — Rad. כָּמַר.

מַכְמֹר m. undè pl. מַכְמֹרִים.

מִכְמֶרֶת undè cum suff. מִכְמַרְתּוֹ, et מִכְמֹרֶת f. *rete* piscatoris Jes. 19, 8. Hab. 1, 15, 16. — Rad. כָּמַר.

מִכְמָשׁ, מִכְמָשׂ vid. מִכְמָס.

מִכְמְתָת n. pr. oppidi in confiniis Ephraïmi et Manassis Jos. 16, 6. 17, 7.

מַכְנַדְבַי n. pr. viri Esr. 10, 40.

מִכְנָס m. undè pl. vel dual. constr. מִכְנְסֵי *feminalia* sacerdotum Hebr. Ex. 28, 42. Eze. 44, 18 etc. — Rad. כָּנַס.

מֶכֶס m. (à rad. כָּסַס ut מֶמֶר à מָרַר) suff. מִכְסָם; pr. *numerus, supputatio*, hinc *census*, *tributum* Num. 31, 28. 37, 38 etc.

מִכְסָה f. undè constr. מִכְסַת; 1) *numerus* Ex. 12, 4. — 2) *pretium* emptionis Lev. 27. 23. — Rad. כָּסַס.

מִכְסֶה m. constr. מִכְסֵה; *tegumentum* Ex. 8, 13. Ex. 26, 14 etc. — Rad. כָּסָה.

מְכַסֶּה m. pl. cum suff. מְכַסֶּיךָ (pr. part. Pih. verbi כָּסָה) *tegumentum* Jes. 14, 11 etc., indè *vestimentum* Jes. 23, 18, et *omentum* intestina tegens Ex. 29, 13. Lev. 9, 19.

מַכְפֵּלָה n. pr. loci in vicinia Hebron Gen. 23, 9 etc.

מָכַר; part. act. מֹכֵר; pl. מוֹכְרִים) inf. absol. מָכֹר. constr. מְכוֹר, cum suff. מִכְרָם, מָכְרָהּ; imp. cum ה parag. מִכְרָה, fut. יִמְכֹּר; *vendidit* (conf. vicin. מוּר, מָחַר, מָהַר) Gen. 37, 27 etc. seq. בְּ pretii Amos 2, 6. Ps. 44, 13, spec. *vendidit* filiam, i. e. *desponsavit* eam Gen. 31, 15. Ex. 21, 7, it. *tradidit* populum hostibus Deut. 32, 30. Jud. 2, 14 etc.

Niph. נִמְכַּר; part. pl. נִמְכָּרִים; inf. cum suff. הִמָּכְרוֹ; fut. יִמָּכֵר; *venditus est* Lev. 25, 34. Jes. 50, 1 etc. *vendidit se* Lev. 25, 39. 42, 47.

Hithpah. הִתְמַכֵּר; infin. cum suff. הִתְמַכֶּרְךָ; fut. יִתְמַכֵּר; *venditus est* Deut. 28, 68, *vendidit, tradidit se* 1 Reg. 21, 20 etc. — Deriv. מַכִּיר, מִמְכֶּרֶת, מִמְכָּר et

מֶכֶר m. suff. מִכְרָם; 1) *res venalis* Neh. 13, 16. — 2) *pretium* venditionis Num. 20, 19.

מַכָּר m. suff. מַכָּרוֹ; pl. cum suff.

מַכָּרֵיכֶם; *notus, familiaris* 2 Reg. 12, 6, 8. — Rad. נָכַר.

מְכֵרָה masc. *fovea;* constr. מִכְרֵה Soph. 2, 9. — Rad. כָּרָה.

מְכֵרָה f. (* à rad. כָּרַר ut vicin. מְגֵרָה à radice גָּרַר) *, undè plural. מְכֵרֹתֵיהֶם *gladii eorum* Gen. 49, 5; ità forsan, quamvis alii aliter intelligant. — Rad. כָּרַר, confer. cognat. כָּרָה, כּוּר.

מְכִרִי n. pr. viri 1 Par. 11, 36.

מְכֵרָתִי n. gent. 1 Par, 11, 36.

מִכְשׁוֹל m. pl. מִכְשֹׁלִים; *offendiculum* Lev. 19, 14, trop. *incitamentum* ad malum, *illecebræ*, sed servatâ haud rarò offendiculi imagine Jes. 8, 14. Jer. 6, 21. Ps. 119, 165 etc., *offensio animi, scrupulus conscientiæ* 1 Sam. 25, 31.—Rad. כָּשַׁל.

מַכְשֵׁלָה f. pl. מַכְשֵׁלוֹת; 1) *offendiculum*, trop. Soph. 1, 3. — 2) *ruina* Jes. 3, 6.—Rad. כָּשַׁל.

מִכְתָּב m. constr. מִכְתַּב; 1) *scriptura* Ex. 32, 16. Deut. 10, 4. — 2) *scriptum*, spec. *epistola* 2 Par. 21, 12, *carmen* Jes. 38, 9.—Rad. כָּתַב.

מְכִתָּה f. *fractio;* suff. מְכִתָּתוֹ Jes. 30, 14.—Rad. כָּתַת.

מִכְתָּם m. forsan ut מִכְתָּב *scriptum*, spec. *carmen;* occurrit tantùm in titulis Ps. 16, 56-60, conf. Jes. 38, 9. — Rad. כָּתַם ut vicin. כָּתַב.

מַכְתֵּשׁ m. 1) *mortarium, pila* Prov. 27, 22. — 2) *alveolus* dentium Jud. 15, 19. — 3) n. pr. vallis propè Jerusalem Soph. 1, 11.—Rad. כָּתַשׁ.

מָלֵא et מָלָא, מָלֵתִי, pl. מָלוּ; inf. constr, מְלֹאת, מְלֹאוֹת et מלואת; fut. יִמְלָא; 1) *implevit, replevit, complevit* Gen. 1, 22. Jer. 16, 18 etc. —2) *impletus, plenus fuit* Jos. 3, 15, cum accus. rei, quâ quid plenum est Gen. 6, 13 sæpiùs, seq. מִן Jes. 2, 6, it. *expletus fuit* animus vindictâ sumptâ Ex. 15, 9, *completum est* temporis spatium Gen. 25, 24 etc.

Niph. נִמְלָא; fut. cum ה parag. אִמָּלְאָה; *impletus, plenus fuit*, cum accus. rei Gen. 6, 11. Ex. 1, 7 etc., cum מִן Eze. 32, 6, et לְ Hab. 2, 14, *expletus est* animus Eccl. 6, 7, *completum est* tempus Ex. 7, 21. Job 15, 32, sed 2 Sam. 23, 7: *impletur ferro et hastâ* i. e. armatur, instruitur.

Pih. מִלֵּא, sed Jer. 51, 34 מִלְּאָ; part. מְמַלֵּא, infin. מַלֵּא et מַלֹּאת; fut. יְמַלֵּא, sed Job 8, 21 יְמַלֵּה; *implevit, complevit, explevit*, cum accus. rei quâ impletur, vel dupl. acc. rei implendæ et implentis 1 Reg. 18, 35. Jer. 51, 31 etc. — *Implevit manum alicujus* i. e. ministerio consecravit eum; in manus enim eorum qui ad sacerdotium erant initiandi tradebantur, tanquàm muneris sacri signum, sacrificiorum particulæ, instrumenta et vasa sacra, conf. Ex. 28, 41. 29, 9. 32, 29; *implevit manum suam Jehovæ* scil. muneribus i. e. larga obtulit munera 1 Par. 29, 5 etc. Cum altero verbo fit adv. *plenè, fortiter*. Jer. 4, 5: *clamate et implete* i. e. *clamate fortiter*, it. *implevit post Jehovam, implevit ire post Jehovam* i. e. *plenè secutus est eum, perfectam obedientiam ipsi præstitit* Num. 14, 24. Deut. 1, 36 etc.

Puh. part. pl. מְמֻלָּאִים *impleti* scil. gemmis insertis Cant. 5, 14.

Hithp. fut. in pausâ יִתְמַלָּאוּן seq. עַל *pleno numero congregant se contra* (*me*) Job 16, 10.—Deriv. מְלֵאת, מִלּוּאִים, מִלּוּא, מִלּוֹא, מְלוֹ et seq.

מָלֵא m. constr. מְלֵא, pl. מְלֵאִים, f. מְלֵאָה, constr. מְלֵאַת undè cum י parag. מְלֵאָתִי, pl. מְלֵאוֹת; 1) *implens* cum acc. loci Jes. 6, 1. Jer. 23, 24. — 2) intrans. *plenus*, *repletus*. Gen. 23, 9: *pecunia plena* i. e. quantitate et numero integra; seq. acc. Deut. 6, 11 etc., gen. Jes. 1, 21. Jer. 6, 11. — 3) subst. *plenitudo* Ps. 73, 10. — 4) adv. *plenè* i. e. *plenâ voce* Jer. 12, 6, *pleno numero* Nah. 1, 10.

מְלֹא, מְלוֹא, et Eze. 41. 8: מְלוֹ; m. suff. מְלוֹאוֹ; 1) *plenitudo* Ex. 9, 8: 1 Reg. 17, 12 etc. — 2) *multitudo*, *turba* Gen. 48, 19. Jes. 31, 4 etc.

מְלֵאָה f. suff. מְלֵאָתְךָ; *plenitudo*, *abundantia*, spec. pars frumenti et vini quæ Deo erat offerenda Ex. 22, 28. Num. 18, 27. Deut. 22, 9.

מִלֻּאָה f. undè constr. מִלֻּאַת; pl. cum suff. מִלּוּאֹתָם; *impletio*, *insitio* gemmarum Ex. 28, 17, 20 etc.

מִלֻּאִים m. plur. et 1 Par. 29, 2 מִלּוּאִים; 1) *consecrationes* sacerdotum, pr. *impletiones* manuum (vid. Pih. verbi מָלֵא) Ex. 29, 22. Lev. 8, 33 etc. it. meton. *sacrificium consecrationis* Lev. 7, 37. 8, 28, 31.—2) *insitiones gemmarum* Ex. 25, 7. 35, 9.

מַלְאָךְ m. constr. מַלְאַךְ, cum suff. f. et ה parag. מַלְאָכְכָה; pl. מַלְאָכִים; constr. מַלְאֲכֵי; suff. מַלְאָכָיו; 1) *legatus*, *nuntius* 1 Sam. 16, 19. Job 1, 14 etc.—2) *nuntius Dei* i. e. *angelus* Gen. 21, 17. Ex. 23, 20 etc., *propheta* Hag. 1, 13. Mal. 3, 1, etiam Jes. 42, 19 de prophetis et doctoribus à Deo missis, non autem, ut vult Gesenius, de Israële intelligend. est, tandem sacerdos Eccl. 5, 5. — Rad. לאך forsan ut vicin. יָלַךְ, הָלַךְ; præterea arab. in 4ª conjug. et æthiop. *misit*, *legavit*, et æthiop. in 5ª conj. *famulatus est*, *ministravit*.

מְלָאכָה et מְלָאכֶת fem. constr. מְלֶאכֶת et מְלֶכֶת; suff. מְלַאכְתּוֹ; pl. מְלָאכוֹת undè constr. מַלְאֲכוֹת; suff. מַלְאֲכוֹתֶיךָ; 1) pr. forsan *ministerium* (vid. rad. ad מַלְאָךְ), hinc *opus* Gen. 31, 11. Ex. 20. 9 etc. — 2) *res* alicujus *opere et labore* acquisita, *opes* Ex. 22, 7, 10, spec. *pecudes* Gen. 33, 14: 1 Sam. 15, 9.

מַלְאָכוּת fem. (à מַלְאָךְ) *legatio*; constr. מַלְאֲכוּת Hag. 1, 13.

מַלְאָכִי n. pr. prophetæ Mal. 1, 1.

מִלֵּאת f. forsan *locus plenitudinis*, *omnibus bonis abundans* Cant. 5, 12, ità ut particip. præcedens יֹשְׁבוֹת *sedentes* referendum sit ad יוֹנִים *columbas*, non autem ad עֵינָיו *oculos ejus*. — Rad. מָלֵא.

מַלְבּוּשׁ m. suff. f. מַלְבּוּשֵׁךְ; pl. cum suff. מַלְבֻּשֵׁיהֶם et מַלְבּוּשֵׁיהֶם; *indumentum*, *vestis* 1 Reg. 10, 5. Jes. 63, 3 etc. — Rad. לָבַשׁ.

מַלְבֵּן m. (denom. à לְבֵנָה) *fornax lateraria* Jer. 43, 9. Nah. 3, 14.

מִלָּה f. suff. מִלָּתִי; pl. מִלִּים et מִלִּין; suff. מִלֶּיךָ; 1) *verbum*, *sermo*, poët. 2 Sam. 23, 2. Ps. 19, 5 etc., meton. *objectum sermonis*, spec. irrisorii *dicterium* Job 30, 9. — 2) *res* (conf. דָּבָר) Job 32, 11.—Rad. מָלַל.

מְלוֹ, מְלוֹא, vid. מְלֹא.

מְלוֹא m. *vallum* vel *castellum cum vallo* terrâ lapidibusque *aggesto et oppleto* (coll. Chald. מְלִיתָא). Spec. pars. arcis Jerusalem 2 Sam. 5, 9: 1 Reg. 9, 15 etc., quæ forsan בֵּית מִלּוֹא dicitur 2 Reg. 12, 21; sed Jud. 9, 6, 20 מִלּוֹא castellum est Sichemi et בֵּית מִלּוֹא incolæ ejus.

מִלּוּאִים, vid. מִלֻּאִים.

מַלּוּחַ m. (denom. à מֶלַח) *halimus atriplex* (Linæi (*arroche*) planta salsuginosa, cujus folia comedebant pauperes Job 30, 4.

מַלּוּךְ, מַלּוּכִי et מְלִיכוּ n. pr. viror. Esr. 10, 29 etc.

מְלוּכָה et מְלֻכָה f. *regnum*, *regia dignitas* Ps. 22, 29 etc. עָשָׂה מְלוּכָה *imperium exercuit, regnavit* 1 Reg. 21, 7.—Rad. מָלַךְ.

מַלּוּכִי vid. מַלּוּךְ.

מָלוֹן m. constr. מְלוֹן; *locus ubi pernoctatur*, *diversorium*, *hospitium* Gen. 42, 27. Jes. 10, 29 etc.— Rad. לוּן.

מְלוּנָה f. *tuguriolum* in quo pernoctat horti custos Jes. 1, 8, it. *lectus pensilis*, ex arboribus suspensus Jes. 24, 20.—Rad. לוּן.

מָלַח; 1) *evanuit* ut fumus (vid. Niph.) sed, quidquid dicant nonnulli, silente etymologiâ.— 2) ut vicin. פָּלַח *fidit*, *dissecuit*, undè מְלָחִים.— 3) denom. à מֶלַח undè fut. תִּמְלַח *sale asperges* Lev. 2, 13.

Niph. נִמְלַח *evanuit* ut fumus Jes. 51, 6.

Puh. part. מְמֻלָּח *salitum*, *salsum* Ex. 30, 35.

Hoph. præt. fem. הָמְלַחַתְּ, infin. הָמְלֵחַ: *sale conspersus*, vel *aquâ salsâ lotus est* infans recens natus Eze. 16, 4.

מֶלַח m. Gen. 19, 26 etc. *mare salis* i. e. mortuum seu lacus Asphaltites Gen. 14, 3 etc. *Fœdus salis* i. e. perpetuum, incorruptibile ut sal Num. 18, 19. — Indè verbum מָלַח, מַלּוּחַ et seq.

מַלָּח m. undè plur. מַלָּחִים *nautæ* Eze. 27, 9 etc.

מְלֵחָה f. *terra salsa*, ideò *sterilis* Ps. 107, 34. Job 39, 6 etc.

מְלָחִים m. pl. *vestes scissæ*, *dilaceratæ* Jer. 38, 11, 12.—Rad. מָלַח.

מִלְחָמָה f. et 1 Sam. 13, 22 מִלְחֶמֶת; suff. מִלְחַמְתּוֹ; pl. מִלְחָמוֹת, constr. מִלְחֲמוֹת; 1) *bellum* Gen. 14, 2 etc., meton. *arma* Ps. 76, 4.— 2) *pugna*, *prœlium* Ex. 13, 17. Job 39, 25.— 3) *felix exitus belli, victoria* Eccl. 9, 11.—Rad. לָחַם.

מָלַט 1) ut vicin. פָּלַט, pr. forsan *excidit*, *elapsus est.* — 2) ut in syr. *levit*, *oblevit.* Indè

Niph. נִמְלַט; part. נִמְלָט, cum ה parag. נִמְלָטָה; inf. et imp. הִמָּלֵט; fut. יִמָּלֵט; 1) *eripuit se, evasit* Gen. 19, 19. Prov. 11, 21 etc., raro *liberatus est* Ps. 22, 6. — 2) *festinanter discessit* 1 Sam. 20, 29.

Pih. מִלֵּט et מִלַּט; part. מְמַלֵּט; pl. מְמַלְּטִים; inf. מַלֵּט, imp. cum ה parag. מַלְּטָה; fut. יְמַלֵּט; 1) *excidere*, *elabi fecit*, *eripuit*, *liberavit* è periculo 1 Reg. 1, 12. Job 6, 23 etc. — 2) *exclusit ova*, *peperit* Jes. 34, 15.

Hiph. הִמְלִיט ; 1) *eripuit* Jes. 31. 5.—2) *peperit* 66, 7.

Hithp. fut. conv. cum ה parag. וָאֶתְמַלְּטָה Job 19, 20 ubi : *evasi cum cute dentium meorum*, proverb. est, pro : tot tantisque plagis affectus sum, ut vix quidquam sani remanserit in corpore meo; pl. in pausâ יִתְמַלָּטוּ *proripiunt se, prosiliunt* Job 41, 11. — Indè

מֶלֶט m. *cœmentum* Jer. 43, 9.

מְלַטְיָה n. pr. viri Neh. 3, 7.

מְלִיכוּ vid. מַלּוּךְ.

מְלִילָה f. undè pl. מְלִילֹות *spicæ pr. abscissæ* Deut. 23, 26.—Rad. מָלַל.

מְלִיצָה, מֵלִיץ vid. in לוּץ.

מָלַךְ ; part. act. מֹלֵךְ; f. מֹלֶכֶת; inf. absol. מָלֹךְ, constr. מְלֹךְ, cum suff. מָלְכוֹ; imp. מְלֹךְ, cum Makkaph מְלָךְ־, f. מָלְכִי Jud. 9, 10 in Keri, ubi Chethib habet מְלוֹכִי; fut. יִמְלֹךְ; 1) *rex fuit, regnavit* Jos. 13, 12. Ps. 47, 9 etc. — 2) *rex factus, regnum adeptus est* 2 Sam. 15, 10 etc.

Niph. fut. conv. וַיִּמָּלֵךְ *et consilium iniit* ex usu chald. et syr, Neh. 5, 7.

Hiph. הִמְלִיךְ ; part. מַמְלִיךְ ; inf. et imp. הַמְלִיךְ ; fut. יַמְלִיךְ, conv. וַיַּמְלֵךְ ; *regnare fecit, regem constituit* seq. acc. pers. 1 Reg. 15, 35 etc., ל 1 Par. 29, 22.—Hoph. הָמְלַךְ *rex constitutus est* Dan. 9, 1.— Deriv. מַמְלָכָה, מֶלֶכֶת, מַלְכָּה, מְלוּכָה, מַלְכוּת et מַמְלָכוּת

מֶלֶךְ m. suff. מַלְכִּי ; pl. מְלָכִים, sed Prov. 31, 3 מְלָכִין, et 2 Sam. 11, 1 מְלָאכִים ; constr. מַלְכֵי, suff. מַלְכֵיהֶם, מְלָכֵינוּ ; 1) *rex* Gen. 14, 1 etc. — 2) quandoque *magistratus superior* quivis, *princeps*, *dynasta* Gen. 36, 31. Deut. 33, 5. Ps. 119, 46. *Rex regum* i. e. rex Babyloniæ Eze. 26, 7. *rex magnus* i. e. rex Assyriæ Jes. 36, 4. — 3) n. pr. viri 1 Par. 8, 35 etc.—Rad. מָלַךְ.

מֹלֶךְ ubique cum artic. הַמֹּלֶךְ it. מַלְכָּם et מִלְכֹּם, *Molochus* idolum Ammonitarum probab. *Saturnus* Lev. 18, 21 etc.

מַלְכֹּדֶת fem. *decipula, tendicula*; suff. מַלְכֻּדְתּוֹ Job 18, 10. — Rad. לָכַד.

מַלְכָּה f. constr. מַלְכַּת, pl. מְלָכוֹת; *regina* 1 Reg. 10, 10. Esth. 1, 9 etc. — Rad. מָלַךְ.

מִלְכָּה n. pr. mul. Gen. 11, 29 etc.

מְלֻכָה vid. מְלוּכָה.

מַלְכוּת fem. suff. מַלְכוּתוֹ ; plur. מַלְכֻיוֹת ; 1) *regnum, imperium regium* Dan. 1, 1. Esth. 1, 9 etc., meton. *ornatus regius* Esth. 5, 1. — 2) *regnum* i. e. regio populusque regi parens Dan. 8, 22. 9, 1 : 2 Par. 21, 17. — Rad. מָלַךְ.

מַלְכִּיאֵל n. pr. viri Gen. 46, 17. Nom. patron. מַלְכִּיאֵלִי Num. 16, 45.

מַלְכִּיָּה et מַלְכִּיָּהוּ n. pr. viror. Esr. 10, 31. Neh. 8, 4 etc.

מַלְכִּי־צֶדֶק n. pr. viri Gen. 14, 18. Ps. 110, 4.

מַלְכִּירָם n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

מַלְכִּי־שׁוּעַ et מַלְכִּישׁוּעַ n. pr. viri 1 Sam. 14, 49 : 1 Par. 8, 33 et

מַלְכָּם n. pr. 1) idoli (vid. מֹלֶךְ) Jer. 49, 1, 13, sed Soph. 1, 5. Amos 1, 15 est *rex eorum*. 2) n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

מִלְכֹּם n. pr. ut מֹלֶךְ, 1 Reg. 11, 5 etc.

מַלְכֵּן forsan n. pr. ut מֹלֶךְ, 2 Sam. 12, 31 in Chethib, ubi Keri habet מַלְבֵּן.

מְלֶכֶת f. *regina*, undè Jer. 7, 18. 44, 17—19: *regina cœli* i. e. vel *luna* vel *Astarte* i. e. Venus planeta.

מֹלֶכֶת n. pr. mul. 1 Par. 7, 18.

מָלַל 1) *locutus est* poët., part. act. מוֹלֵל Prov. 6, 13.—2) ut vicin. נָמַל, מוּל *abscissus est*.

Pih. מִלֵּל; fut. יְמַלֵּל; *elocutus est* seq. acc. aliquid Ps. 106, 2. Job 8, 2. 33, 2, it. *dixit* Gen. Gen. 21, 7. — יְמוֹלֵל vid. in מוּל. — Deriv. מִלָּה, מְלִילָה.

מִלֲלַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

מַלְמָד vel מַלְמֵד m. undè constr. מַלְמַד הַבָּקָר *stimulus boum* Jud. 3, 31. — Rad. לָמַד.

מָלַץ undè Niph. pl. נִמְלְצוּ *dulcia, suavia sunt* eloquia Ps. 119, 103.

מֶלְצַר m. cum art. הַמֶּלְצַר forsan *promus* Dan 1, 11, 16. Conf. pers. מלשר *præfectus vini*, vel מאלשר *præfectus thesauri*.

מָלַק *ungue secuit, laceravit* (conf. vicin. פָּרַק) Lev. 1, 15. 5, 8; ità veter. interpr. nec obstat quod dicitur 5, 8: וְלֹא יַבְדִּיל; caput enim avis ungue secare poterat sacerdos, quin illud sejungeret.

מַלְקוֹחַ m. 1) *captura, præda* Num. 31, 11. Jes. 49, 24 etc. — 2) dual. מַלְקָחַיִם *ambæ fauces* Ps. 22, 16; ità vulgò, quidam, et forsan rectiùs *utraque mandibula* quâ cibus capitur. — Rad. לָקַח.

מַלְקוֹשׁ m. *pluvia serotina* juxta annum Hebr., sed juxta nostrum *pluvia verna* quæ Martio et Aprili ante messem cadit Deut. 11, 14. Jer. 3, 3 etc. — Rad. לָקַשׁ.

מֶלְקָחַיִם m. dual. 1) *forceps* Jes. 6, 6. — 2) *emunctorium* 1 Reg. 7, 49: 2 Par. 4, 21. — Rad. לָקַח.

מַלְקָחַיִם m. *emunctorium* Ex. 25, 38. Num. 4, 9 etc. — Rad. לָקַח.

מֶלְתָּחָה f. *vestiarium* 2 Reg. 10, 22. — Rad. לתח forsan ut vicin. מָתַח *extendit*.

מַלּוֹתִי n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

מַלְתָּעוֹת plur. fem. undè constr. מַלְתְּעוֹת; it. litteris transpositis, מְתַלְּעוֹת; *mordices* poët. pro *dentibus* Joël 1, 6. Ps. 58, 7 etc. — Rad. לתע ut in arab (latagh) *momordit*.

מַמְּגֻרָה f. (cum Daguesch. euphon. in מ) undè pl. מַמְּגֻרוֹת *loca, ædificia* in quibus sunt *granaria* seu *cellæ granariæ* Joël 1, 17. — Denom. est à מְגוּרָה q. v.

מֵמַד m. (à rad. מָדַד ut סָבַב à מֵסַב) *mensura*; pl. cum suff. מְמַדֶּיהָ Job 38, 5.

מְמוּכָן n. pr. viri Esth. 1, 14 etc.

מָמוֹת m. undè pl. מְמוֹתִים, constr. מְמוֹתֵי; 1) *mortes* Jer. 16, 4, Eze. 28, 8. — 2) *interfecti* 2 Reg. 11, 2 in Chethib, ubi in Keri מוּמָתִים. — Rad. מוּת.

מַמְזֵר m. *spurius, nothus* Deut. 23, 3, et metaph. *extraneus* Zach. 9, 6.— Rad. מזר ut נָזַר, vel זוּר.

מִמְכָּר masc. constr. מִמְכַּר; plur. מִמְכָּרִים; 1) *venditio* Lev. 25, 27, 29, 50.—2) *res vendita* Lev. 25, 25. Eze. 7, 13. — 3) *res venalis* Lev. 25, 24. Neh. 13, 20.—4) *pretium rerum venditarum*. Deut. 18, 8, ubi sensus to-

tius commatis videtur hic esse : omnes Levitæ qui Hierosolymam veniunt, ibi Deo ministrandi causâ, ex æquo participare possunt omnibus quæ ex oblationibus illis obveniunt; non autem tenentur ut alius cum alio dividat, et ea partiatur bona, quæ à majoribus tanquam propria possidet. — Rad. מָכַר.

מִמְכֶּרֶת f. *venditio* Lev. 25, 42.

מַמְלָכָה f. constr. מַמְלֶכֶת; suff. מַמְלַכְתּוֹ; plur. מַמְלָכוֹת, constr. מַמְלְכוֹת; *regnum, imperium* tùm de regiâ dignitate, tùm de regione quæ regi subditur Jos. 10, 2 : 1 Sam. 28, 17 etc. — Rad. מָלַךְ.

מַמְלָכוּת f. undè constr. מַמְלְכוּת; id. Jos. 13, 12. Jer. 26, 1 etc.

מִמְסָךְ masc. ut מֶסֶךְ, מֶזֶג *vinum mixtum* aromatibus Jes. 65, 11. Prov. 23, 30. — Rad. מָסַךְ.

מִמֶּן vid. מִן.

מֶמֶר m. (à rad. מָרָה, ut מֶכֶס à כָּסַס) *mœror* Prov. 17, 25.

מַמְרֵא n. pr. viri Gen. 14, 13 etc.

מַמְּרֹרִים m. pl. (cum Daguesch. euph. in מ) *acerbitates* Job 9, 18.— Rad. מָרַר.

מִמְשַׁח m. *expansio.* Eze. 28, 14 : *Cherub extensionis* i. e. *extentus*, alis extensis. — Rad. מָשַׁח

מִמְשָׁל m. *dominatio* Dan. 11, 3, pl. מִמְשָׁלִים *dominatores* 1 Par. 26, 6. — Rad. מָשַׁל,

מֶמְשָׁלָה f. constr. מֶמְשֶׁלֶת; suff. מֶמְשַׁלְתּוֹ; pl. constr. מֶמְשְׁלוֹת, suff. מֶמְשְׁלוֹתָיו; 1) *dominatus*, *dominium* Gen. 1, 16. Ps. 136, 8. — 2) *imperium, ditio* 2 Reg. 20, 13. — 3) *dominatores* 2 Par. 32, 9. — Rad. מָשַׁל.

מִמְשָׁק m. *locus possessus;* undè constr. מִמְשַׁק חָרוּל *locus urticis occupatus* Soph. 2, 9. — Rad. משק ut vicin. מָשַׁךְ *tenuit, occupavit.*

מַמְתַּקִּים m. pl. *dulcedines* Cant. 5, 16. Neh. 8, 10. — Rad. מָתַק.

מָן m. suff. מַנְךָ vel מַנֶּךָ; *manna*, cibus Israëlitis in deserto à Deo datus. Ex. 16, 31. Neh. 9, 20 etc. — Quoad etymon, probab. מָן in sermone vulgari usurpabatur pro מָה; nam Chaldæis, à quibus Israël. originem ducunt, מָן est *quid?* Huic etymo favet, quòd, ubi cibum istum viderunt, simul exclamarunt מָן הוּא (16, 15) quod sanè *quid istud?* vertendum est, cùm statim adjiciatur *nesciebant enim quid esset illud; et Moses dixit illis : cibus est quem vobis Jehova præbet comedendum.* Tandem hunc sensum habent omnes veter. interpr. Nonnulli recentiores referunt מָן ad rad. מנן i. q. in arab. et vicin. hebr. מָנָה *partitus est impertivit*, et interpretantur *donum*, sed minus rectè.

מֵן m. *pars*, undè constr. מִן (q. v., mox infrà); suff. מֶנִּי, undè cum מִן præf. מִמֶּנִּי pr. *à parte meî* (*de ma part*) Eze. 3, 17 etc. Plur. מִנִּים et מִנִּי *fides, chordæ* Ps. 45, 9. 150, 4; constr. מִנֵּי *à, ab, ex*, pr. *à partibus* Jes. 30, 11. — Rad. מָנַן.

מִן et מִ, seq. guttur. מֵ rarò מַ; poët. מִנִּי et מִנֵּי; suff. מִנִּי, in pausâ מִמֶּנִּי, מִנֵּהוּ, מֶנְהוּ; מֶנִּי (vid. מֵן) מִמֶּנּוּ (pro מִמֶּנְנוּ) *à nobis*, et (pro מִמֶּנְהוּ) *ab illo* : מִמְּךָ, מִמֶּנּוּ; מִמֶּנָּה,

מִכֶּם ; מֵהֶן ; מִנְּהֶם , מִמֶּךָּ , מִמְּךָ. Innumeros ferè quibus gaudet hoc vocabulum significatus, quosque è contextu perfacilè dignoscere est, ad seq. tanquàm præcipuos, reducimus; 1) pr. *pars* alicujus rei, utpotè constr. nominis מֵן, hinc præp. *partitiva, è, ex, à, ab* Ex. 18, 25. Job 5, 1 etc. — 2) notio *egrediendi, recedendi, amovendi ex* aliquâ re, *ab* aliquo loco, et translatè ad tempus, de termino à quo, *indè ab, ex, post;* hinc usurpatur special. de *materiâ ex* quâ aliquid fit, aliquis prodit, de *ortu*, de *auctore* et *causâ efficiente*, de *instrumento*, de *ratione propter* quam aliquid fit, de *lege, præcepto, ex* quo aliquid fit (conf. lat. *ex* more, *ex* lege; *ex* fœdere) Eze. 7, 27 : 2 Par. 36, 12. Ab istis signif., naturâ duce, deducuntur *procul à* Num. 15, 24. Prov. 20, 3, *absque, sine* Gen. 27, 39. Jes. 14, 19 etc., *præter, exceptò* 2 Sam. 13, 16 : 1 Par. 29, 3. — 3) sensu *comparativo* est *præ, magis quàm* Gen. 19, 9. Jud. 2, 19 etc. — 4) Infinitivo præmissum *propterea quod, quià* Deut. 7, 8, *ex quo*, de tempore 1 Par. 8, 8 etc., sed multò frequentiùs *ità ut non*, et passim ponitur pro מִהְיוֹת *ità ut non sim, sis, sit* etc. 1 Sam. 25, 23. Jes. 17, 1. Jer. 48, 2 etc.—5) semel seq. fut. conjunct. *ne* Deut. 33, 11.—Cum præf. לְמִן *indè ab* pr. ut gall. *à partir de* Ex. 9, 18. Jud. 19, 30 etc.

מֵאֵת (ex מִן et אֵת) ut מֵעִם pr. *à propè, è viciniâ* (*d'auprès, d'avec*), hinc simpliciter *à, ab, è, ex* Gen. 8, 8. Ps. 22, 26 etc.

מְנָאוֹת pl. à מְנָת q. v.

מַנְגִּינָה fem. *canticum* spec. irrisorium, *dicterium* Thren. 3, 63. — Rad. נָגַן.

מָנָה; part. act. מוֹנֶה; inf. constr. מְנוֹת; imp. מְנֵה; fut. יִמְנֶה; pr., ut innuit Pih., *partitus est, impertivit* (vicin. est מנח), hinc 1) *attribuit, assignavit* Jes. 65, 12.—2) *paràvit, constituit* exercitum 1 Reg. 20, 25.— 3) *numeravit, supputavit* Gen. 13, 16. Jer. 33, 13 etc.

Niph. נִמְנָה; infin. הִמָּנוֹת; fut. יִמָּנֶה; *numeratus est* Gen. 13, 16. Eccl. 1, 15, seq. אֶת, *annumeratus est* Jes. 53, 12.

Pih. מִנָּה; imp. apoc. מַן pro מַנֵּה; fut. apoc. יְמַן; 1) *impertivit, assignavit* Dan. 1, 5. Job 7, 3.—2) *constituit* Jon. 2, 1. 4, 6, *jussit, fecit ut* Ps. 61, 8, seq. עַל *præfecit* Dan. 1, 11.

Puh. part. act. מְמֻנִּים *præfecti* 1 Chron. 9, 29. — Deriv. מְנִי, מְנָת et seq.

מָנֶה m. pl. מָנִים; pr. *pars, numerus*, spec. *mina*, pondus centum siclorum, quantùm ex 1 Reg. 10, 17, collat. 2 Par. 9, 16, colligi potest. Eze. 45, 12 : *viginti sicli, quinque et viginti sicli, quindecim sicli erit vobis mina;* al. de triplici minâ, 20, 25 et 15 siclorum intelligunt, al. de unâ 60 siclorum, sed minùs rectè.

מָנָה f. constr. מְנַת; plur. מָנוֹת; suff. מְנוֹתֶיהָ; 1) *pars, portio* Ex. 29, 26. Neh. 8, 10 etc. — 2) *sors* Jer. 13, 25.

מֹנֶה m. undè pl. מֹנִים *partes* i. e. *vices* Gen. 31, 7, 41.

מִנְהָג m. *vectura;* constr. מִנְהַג 2 Reg. 9, 20. — Rad. נָהַג.

מְנָהָרָה f. undè pl. מִנְהָרוֹת forsan *loca ab aquis effossa*, al. *cavernæ* Jud. 6, 2.—Rad. נָהַר.

מָנוֹד m. *agitatio* capitis, gestus irridentium, hinc meton. *objectum irrisionis;* constr. מְנוֹד Ps. 44, 15.—Rad. נוּד.

מָנוֹחַ m. constr. מְנוֹחַ; 1) *locus quietis* Gen. 8, 9. Jes. 34, 14 etc. *Locum quietis quærere* mulieri i. e. matrimonium Ruth 3, 1.—2) *quies* Thren. 1, 3.—3) n. pr. viri Jud. 13, 2 seq.—Rad. נוּחַ.

מָנוֹחַ m. undè pl. cum suff. chald. in pausâ מְנוּחָיְכִי *loca quietis tuæ* Ps. 116, 7.—Rad. נוּחַ.

מְנוּחָה f. et מְנֻחָה; suff. מְנוּחָתִי; pl. מְנוּחוֹת; 1) *locus quietis* Num. 10, 33. Mich. 2, 10 etc., hinc *domicilium* Jes. 11, 10. — 2) *quies* Jer. 45, 3. Ps. 23, 2.—Rad. נוּחַ.

מָנוֹן *soboles*, (vid. נוּן et נִין) ità Hebræi interpr., undè Prov. 29, 21: *delicatè tractans servum suum à pueritiâ, posteà* servus iste *erit* (volet esse) *soboles, filius familiæ*. Vulgat. *contumax*, quasi legisset מָדוֹן *contentio, rixa,* et esset abstractum pro concreto.* Quibusdam est *beneficiorum exprobrator*, collat. arab. מנן (manna) *exprobravit benefacta;* verùm etymon istud, et contextui minùs aptum et longiùs petitum videtur. Itaque si ad arab. dialectum confugiendum sit, malim conferre מנן (mannoun) *dimissio è servitute*, totumquè hemistichium exponere: *posteà erit dimissio* i. e. cogeris illum manumittere. Sed præstat Judæorum interpretatio.*

מָנוֹס et מָנֹס m. suff. מְנוּסִי; 1) *refugium* Ps. 142, 5. Job 11, 20.— 2) *fuga* Jer. 46, 5.—Rad. נוּס.

מְנוּסָה f. constr. מְנֻסַת; *fuga* Lev. 26, 36. Jes. 52, 12.—Rad. נוּס.

מָנוֹר m. *jugum* pr. *aratorium*, hinc de textorio, dicitur; constr. מְנוֹר 1 Sam. 17, 17: 2 Sam. 21, 19. — Rad. נִיר.

מְנוֹרָה fem. constr. מְנוֹרַת; plur. מְנֹרוֹת; *vas, receptaculum lucis*, spec. *candelabrum* sacrum Ex. 25, 31: 1 Reg. 7, 49 etc.—Rad. נוּר.

מִנְּזָרִים m. pl. (cum Daguesch euph. in נ) ut נְזִירִים *principes* Nah. 3, 17.—*Ità vulgò; Maurero (Comment. in Proph. Minores) מִ seq. Dag. est pro part. מִן *de;* undè verba מִנְּזָרַיִךְ כָּאַרְבֶּה expedit: «*De principibus tuis* i. e. principum tuorum sunt tam multi *ut locustæ*;» quod nimis contortum videtur. Nobis verò מִנְּזָרִים sunt, non *principes*, sed *secundi à principe*, quemadmodùm מְגָאַל est *proximus post* גֹּאֵל. Cæterùm favet huic explanationi orationis series, cùm propheta gradatim agat primùm de *mercatoribus* (vers. 16), tùm de *proximis à principibus*, tandem de *principibus* ipsis (טַפְסְרַיִךְ).*—Rad. נָזַר.

מִנְחָה f. constr. מִנְחַת; suff. מִנְחָתוֹ; pl. cum suff. מִנְחֹתֵיכֶם; *donum**pr. ab inferiore superiori *adductum, oblatum* Gen. 32, 14 etc.*, hinc spec. *oblatio, sacrificium* Gen. 4, 3, 4, 5, maximè incruentum oppos. זֶבַח, Lev. 2, 1. Jer. 17, 26 etc., it. *tributum* solvendum 2 Sam. 8, 2 etc. — Rad. נָחָה, non autem מנח ut volunt, collat. arab. מנח *donavit*.

מְנַחֵם n. pr. viri 2 Reg. 15, 17.

מָנַחַת n. pr. 1) viri Gen. 36, 23.— 2) loci ignoti 1 Par. 8, 6.

מְנִי m. cum artic. n. pr. idoli Jes. 65, 11; plerisque est *luna*, gr. μήνη, quæ priscis gentibus maximè Ægyptiis colebatur ut faustum sidus; al. *Venus*; conf. arab. מַנִיה (maniiath) *fatum, fortuna*.—Rad. מָנָה cui origini alluditur Jes. 65, 12.

מְנִּי 1) poët. pro מִן addito י parag. Jud. 5, 14. Jes. 46, 3. — 2) n. pr. *Armenia*, vel *Armeniæ provincia* Jer. 51, 27, et juxta quosd. Ps. 45, 9, sed vid. מִן.

מְנָיוֹת vid. מְנָת.

מִנִּים vid. מִן.

מְנָיִמִין vid. מִיָּמִין.

מִנִּית n. pr. oppidi in finibus Ammonitarum Jud. 11, 33. Eze. 27, 17.

מִנְלֶה m. undè Job 15, 29: מִנְלָם *perfectio eorum*; ità Hebræi, Vulgat. *radix*; Schultens (Comment. in Job) *prosperitas*, collat. arab. נָאל, נַיל, מַנַאל *facultates*, *opes*; quod contextui congruit, sed haud satis firmum est etymon. Suspicatur Gesenius, et haud malè quidem, cum uno codice reponendum מִכְלָם (à מִכְלֶה i. q. מִכְלָא) *caula* et poët. *greges eorum*. —Rad. נָלָה.

מָנַע; part. act. מֹנֵעַ; imp. מְנַע; fut. יִמְנַע; 1) *inhibuit*, *cohibuit* Eze. 31, 15. — 2) *prohibuit*, *arcuit* Num. 24, 11. Prov. 1, 15. — 3) *denegavit* Gen. 30, 2. Ps. 84, 12 etc.

Niph. נִמְנַע; fut. יִמָּנַע; 1) *cohibitus*, *retentus est* Jer. 3, 3, *cohiberi se passus est* Num. 22, 16.—2) *ablatus*, *ereptus est* Job 38, 15.

מַנְעוּל m. pl. cum suff. מַנְעֻלָיו; *pessulus*, *sera* Neh. 3, 3. Cant. 5, 5. — Rad. נָעַל.

מִנְעָל m. undè cum suff. in pausâ מִנְעָלֶךָ id. Deut. 33, 25, sic vers. Arab., favet contextus; vulgò tamen *calceus*.

מַנְעַמִּים m. pl. *deliciæ*, *cupediæ* Ps. 141, 4. — Rad. נָעֵם.

מְנַעַנְעִים m. pl. instr. music. Vulg. *sistra* 2 Sam. 6, 5.—Rad. נוּעַ *moveri*, *concuti*, sic gr. σεῖστρον à σείω *moveo*, *quatio*.

מְנַקִּית f. undè pl. מְנַקִּיּוֹת *pateræ libatoriæ* Ex. 25, 29. Num. 4, 7.—Rad. נָקָה.

מֵנֶקֶת vid. Hiph. יָנַק.

מְנַשֶּׁה n. pr. viror. Gen. 41, 51 etc. Nom. patron. מְנַשִּׁי Deut. 4, 43.

מְנָת f. pro מְנָאת; pl. מְנָאוֹת et מְנָיוֹת; *pars*, *portio* Neh. 12, 44, 47. Ps. 11, 6 etc. — Rad. מָנָה.

מָס m. *dissolutus* i. e. calamitatibus *confectus* Job 6, 14.—Rad. מָסַס.

מַס m. pl. מִסִּים; *tributum manibus præstandum*, *opera serva*, *angaria* Ex. 1, 11. Jos. 17, 13.—Rad. מָסַס, non autem ut vult Gesenius כָּסַס, vid. quæ dixi in *Le Pentat. avec une traduction française*, *etc.* Exode, *pag.* 6, 7.—* Adde quòd מַסַּס idem valere posse quod rad. vicin. נָשָׂא à quo מַשָּׂא *portatio*, *onus*, *donum*, *tributum*. *

מֵסַב m. suff. מְסִבּוֹ; pl. מְסִבִּים, f. מְסִבּוֹת; 1) subst. *triclinium circulare*, *pulvinaria in orbem posita* more Orientalium Cant. 1, 12. — 2) adv. *circumcircà* 1 Reg. 6, 29. Job 37, 12.

— 3) præp. *circa* 2 Reg. 23, 5. — Rad. סָבַב.

מֵסֵב m. pr. part. Hiph. rad. סָגַר, *claudens*, hinc 1) *claustrum, carcer* Jes. 24, 22. Ps. 142, 8. — 2) *claustrarius, claustra faciens* 2 Reg. 24, 14. Jer. 24, 1 etc.

מִסְגֶּרֶת f. suff. מִסְגַּרְתּוֹ; pl. מִסְגְּרֹת; suff. מִסְגְּרוֹתָם et מִסְגְּרֹתֵיהֶם; 1) *margo* (*rebord*) Ex. 25, 25 seq. 37, 14. —2) pl. *claustra* poët. de urbibus munitis 2 Sam. 22, 46. Mich. 7. Ps. 18, 46, —3) ornamenta in basibus lacûs ænei, forsan *scuti* formam referentia 1 Reg. 7, 28 etc.—Rad. סָגַר.

מַסַּד m. *fundamentum* ædificii 1 Reg. 7, 9. — Rad. יָסַד.

מִסְדְּרוֹן m. (denom. à סֵדֶר) *porticus*, à columnarum *ordinibus* dictus; cum ה locali מִסְדְּרוֹנָה Jud. 3, 23.

מָסָה; ut vicin. מָסַס.

Hiph. הִמְסָה; plur. הִמְסִיו formâ chald. pro הִמְסוּ; fut. יַמְסֶה, conv. וַיֶּמֶס, cum suff. יַמְסֵם; *liquefecit, dissolvit*, Ps. 6, 7. 39, 12 etc.; trop. *pavorem injecit* Jos. 14, 8.

מַסָּה f. (pro מַנְסָה) constr. מַסַּת; pl. מַסּוֹת; 1) *tentatio, probatio*, de admirandis facinoribus quibus Deus aliquem explorat et excitat Deut. 4; 34 etc. it., *calamitas, tentandi* causâ divinitùs demissâ Job 9, 23 — sed 2) *tentatio Dei* i. e. questus contra Deum Ps. 95, 8, undè — 3) n. pr. loci in deserto, ubi Hebræi Jehovam tentârunt et irritaverunt Ex. 17, 7. Deut. 6, 16 etc. it., juxta quosdam, Ps. 95, 8. — Rad. נָסָה.

מִסָּה f. *donum, tributum*, etsi alii aliter; constr. מִסַּת Deut. 16, 10. — Rad. מָסַס de quâ adnotata vid. in מַס.

מַסְוֶה m. *velamen, velum* Ex. 34, 33-35. — Rad. סוה.

מְסוּכָה f. *sepes, sepimentum* Mich. 7, 4.—Rad. סוך ut vicin. שׂוּךְ.

מַסָּח m. *amotio, depulsio* 2 Reg. 11, 6.—Rad. נָסַח.

מִסְחָר m. *mercatus*; constr. מִסְחַר 1 Reg. 10, 15. — Rad. סָחַר.

מָסַךְ; inf. constr. מְסֹךְ; *miscuit* Jes. 5, 22. Ps. 102, 10 etc.—Deriv. מִמְסָךְ et

מֶסֶךְ m. *potus mixtus* Ps. 75, 9.

מָסָךְ m. constr. מְסַךְ; *tegumentum* 2 Sam. 17, 19: spec. *velum, aulæum* tabernaculi sacri Ex. 26, 36 etc. — Jes. 22, 8: *retegere velum Judæ* i. e. eum quasi virginem, cui velum removent viri protervi, ignominiæ exponere.—Rad. סָכַךְ.

מְסֻכָּה f. *operimentum*; cum suff. in pausâ מְסֻכָתֶךָ Eze. 28, 13.—Rad. סָכַךְ.

מַסֵּכָה f. constr. מַסֵּכַת; pl. מַסֵּכוֹת, suff. מַסֵּכֹתָם; 1) *fusura, fusio* Ex. 32, 4 etc., meton. *idolum fusum* Deut. 9, 12 etc. — 2) *libatio*, hinc *fœdus* Jes 30, 1.—3) *operimentum* Jes. 25, 7.—Rad. נָסַךְ.

מִסְכֵּן m. *pauper, miser* Eccl. 4, 13. 9, 15.—Rad. סָכַן.

מִסְכֵּנֻת seu מִסְכֵּנוּת f. *paupertas, miseria* Deut. 8, 9.—Rad. סָכַן.

מִסְכְּנוֹת f. plur. per metathes. מִכְנְסוֹת *penaria* Ex. 1, 11 etc. — Rad. כָּנַס.

מַסֶּכֶת f. *stamen, tela textoris* Jud. 16, 13, 14.—Rad. נָסַךְ.

מְסִלָּה f. constr. מְסִלַּת; pl. מְסִלּוֹת;

1) *aggesta via*, hinc *via publica* Num. 20, 19. Jes. 40, 3 etc., trop. *vitæ ratio* Ps. 84, 6. Prov. 16, 17. — 2) *gradus, scala* 2 Par. 9, 11. — Rad. סָלַל.

מְסִלּוּל m. *via aggesta* i. e. publica Jes. 35, 8.— Rad. סָלַל.

מַסְמֵר m. undè plur. מַסְמְרִים, מִסְמְרִים, f. מַסְמְרוֹת *clavi* Jes. 41, 7. Jer. 10, 4 etc.—Rad. סָמַר.

מָסַס *liquefactus est, contabuit* (conf. vicin. מָסָה, מָאַס); infin. constr. מְסֹס Jes. 10, 18.

Niph. נָמֵס, in pausâ נָמָס, plur. נָמַסּוּ; part. נָמֵס pro נָמָס; inf. הִמֵּס; fut. יִמַּס, pl. יִמַּסּוּ; 1) *liquefactus est* Ex. 16, 21. Ps. 68, 3, hyperbol. de montibus Jes. 34, 3, de vinculis quæ soluta de manibus decidunt Jud. 15, 14. — 2) *confectus est* pavòre Deut. 20, 8. Jos. 2, 11 etc., dolore, mœrore Ps. 22, 15. 112, 10.

Hiph. הֵמַסּוּ *confectum* pavore *reddiderunt* Deut. 1, 28.— Deriv. מַס, תֶּמֶס, מָסָה, מַס.

מַסָּע m. Job 41, 18: חֲנִית מַסָּע *hasta profectionis, jaculationis, hasta missilis*, oppos. רֹמַח *hastæ* quæ manu tenebatur; ità plerique; quidam חֲנִית habent in statu absol. et מַסָּע vertunt *telum, sagitta* collat. arab. מִנְזַע id. à rad. נָזַע *attraxit sagittam in arcu.*—Rad. נָסַע.

מַסָּע m. pl. מַסָּעִים; constr. מַסְעֵי; 1) forsan *lapicidina* 1 Reg. 6, 7: אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע *lapis integer* (non cæsus) *lapicidinæ* i. e. lapis qualis è lapicidinâ eruitur. Tamen Vulgat. *lapides dolati*. Syr. *advecti*. — 2) τὸ *proficisci, movere castra* Num. 10, 2. Deut, 10, 11, *iter* Ex. 40, 38, Num. 10, 12, 28, *statio* agminis Num. 33, 2.—Rad. נָסַע.

מִסְעָד m. *fulcrum* (*épaulement*) 1 Reg. 10, 12.—Rad. סָעַד.

מִסְפֵּד masc. constr. מִסְפַּד; suff. מִסְפְּדִי; *planctus* Gen. 5, 10. Ps. 30, 12 etc.—Rad. סָפַד.

מִסְפּוֹא m. (pro מִסְפּוֹה) *pabulum* (*fourrage*) Gen. 24, 32. Jud. 19, 19 etc.—Rad. סָפָה.

מִסְפַּחַת f. * *eruptio, effluvium*, (differt à סַפַּחַת q. v.) Lev. 13, 6-8.* —Rad. סָפַח.

מִסְפָּחוֹת f. pl. suff. מִסְפְּחֹתֵיכֶם; *pulvilli, cervicalia* Eze. 13, 18, 21. —Rad. סָפַח.

מִסְפָּר m. constr. מִסְפַּר; plur. מִסְפָּרִים undè constr. מִסְפְּרֵי; 1) *narratio* Jud. 7, 15. — 2) *numerus* Num. 1, 2 etc. Interdùm adv. *secundùm numerum, pro numero* Ex. 16, 16. Job 1, 5. *Homines numeri* i. e. *pauci*, qui facilè numerari possunt Gen. 34, 30. — 3) n. pr. viri Esr. 2, 2, qui etiam מִסְפֶּרֶת Neh. 7, 7.—Rad. סָפַר.

מָסַר undè infin. cum Makkaph מְסָר־; signif. incerta omninò est. Num. 31, 16: *En! istæ fuerunt filiis Israël*..... לִמְסָר־מַעַל בַּיהוָה *ad dandam, suppeditandam prævaricationem in Jovam*; ità communiter Hebræi interpr. ex usu chald. Vulgat. *prævaricari fecerunt* quod in idem incidit; al. ex syr. *ut auderent, aggrederentur defectionem*; Gesenius, etsi parùm probab. *ad deficiendum*

perfidè à Jehovâ i. q. לִמְעֹל מַעַל quod in locis parall. Num. 5, 6: 2 Par. 36, 14. Eze. 14, 13; suspicans מָסַר idem valere quod מָזַר et נָזַר *separavit, separavit se.*

Niph. fut. conv. וַיִּמָּסְרוּ vulgò *traditi sunt* Num. 31, 5. Vulgat. *dederunt*, vers. arab. Saadiæ cui adstipulatur Gesenius *segregati sunt;* Onkelos et Syr. *delecti*; LXX *enumerati*, quasi legissent וַיִּסָּפְרוּ, vel ex usu Samaritanorum quibus מָסַר est ut hebr. פָּקַד.

מָסֹרֶת f. (pro מַאֲסֹרֶת) *vinculum* Eze. 20, 27.—Rad. אָסַר.

מוּסָר m. *admonitio*, *castigatio* Job 33, 16.—Rad. יָסַר.

מִסְתּוֹר m. *latibulum, refugium* Jes. 4, 6.—Rad. יָסַר.

מִסְתָּר m. pl. מִסְתָּרִים; *latibulum*, spec. de loco insidiarum Jes. 45, 3. Ps. 10, 9 etc.—Rad. סָתַר.

מַעֲבֶה m. constr. מַעֲבֵה; *densitas* 1 Reg. 7, 46.—Rad. עָבָה.

מַעֲבָר m. undè constr. מַעֲבַר; 1) *locus transeundi*, de vado fluminis Gen. 32, 23, de faucibus montium 1 Sam. 13, 23.—2) *transitus* Jes. 30, 32.—Rad. עָבַר.

מַעְבָּרָה f. plur. מַעְבָּרוֹת; constr. מַעְבְּרוֹת quod etiam absol. Jos. 2, 7 quasi à sing. מַעְבֶּרֶת; *locus transeundi*, spec. *vadum* Jos. 2, 7. Jes. 16, 2, *fauces* montium Jes. 10, 29. — Rad. עָבַר.

מַעְגָּל m. et מַעְגָּל; constr. מַעְגַּל; pl. מַעְגָּלִים undè constr. מַעְגְּלֵי; suff. מַעְגָּלֶיךָ; f. מַעְגָּלָה; pl. מַעְגָּלוֹת undè cum suff. מַעְגְּלוֹתֶיךָ, מַעְגְּלוֹתָם; 1) denom. à עֲגָלָה *carrago* munimentum ex plaustris 1 Sam. 17, 20. 26, 5, 7. — 2) *orbita* in quâ rotæ volvuntur Ps. 65, 12, hinc — 3) *via* ipsa Ps. 140, 6. Prov. 2, 18, trop. *agendi ratio* Ps. 23, 3. Prov. 2, 9 etc.—Rad. עָגַל.

מָעַד; part. act. מוֹעֵד undè pl. constr. מוֹעֲדֵי; fut. יִמְעַד; *vacillavit, nutavit* Ps. 18, 37. Job 12, 5 etc. — Prov. 25, 19 מוּעָדֶת aliis est pro מוֹעֶדֶת part. f. *vacillans*, al. nom. absir. *vacillatio*.

Hiph. imp. in pausâ הַמְעַד *fac nutare* Ps. 69, 24.

מַעֲדַי n. pr. viri Esr. 10, 34.

מַעַדְיָה et מוֹעַדְיָה n. pr. viri Neh. 12, 5, 17.

מַעֲדָן (à rad. עָדַן) undè pl. מַעֲדַנִּים et מַעֲדָנִים; constr. מַעֲדַנֵּי; plur. f. מַעֲדַנּוֹת; 1) *deliciæ*, *voluptas* Prov. 29, 17, hinc adv. *cum voluptate, hilari animo* 1 Sam. 15, 32. — 2) *cibi delicati, cupediæ* Gen. 49, 20. Thren. 4, 5. — 3) forsan *vincula*, per metathes. pro מַעֲנַדּוֹת à rad. עָנַד Job 38, 31: *vincula Pleiadum;* al. tamen *deliciæ Pleiadum* i. e. sidus Pleiadum amœnissimum. Vid. כִּימָה.

מַעְדֵּר m. *sarculum* Jes. 7, 25. — Rad. עָדַר.

מֵעֶה m. undè pl. מֵעִים, constr. מְעֵי; suff. מֵעֶיךָ, מֵעֵיהֶם; pr. *viscera*, hinc 1) *intestina* 2 Sam. 20, 8 etc. — 2) *venter* Jon. 2, 1 etc., spec. *partes genitales* maris, hinc *prodire è partibus genitalibus alicujus* i. e. ab aliquo nasci Gen. 15, 4 etc., it. *uterus* Gen. 25, 33. Ruth 1, 11 etc. sed *venter*

externus Cant. 5, 14. — 3) *pectus*, *cor*, hinc trop. *animus intimus* Jes. 16, 11. Ps. 40, 9 etc. — Rad. מָעָה.

מְעוֹת f. pl. vulgò *scrupi*, *lapilli*; undè Jes. 48, 19 : *sicut arena semen tuum*, וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כִּמְעֹתָיו *et propagines viscerum tuorum* (prognati tui) *sicut propagines lapillorum* scil. arenæ, vel maris (vers. 18); sed Gesenius, haud ineptè, vertit : *ut propagines viscerum ejus* scil. maris, pro pleniore כְּצֶאֱצָאֵי מְעוֹתָיו i. e. ut pisces maris in visceribus ejus orti; valente מְעוֹת i. q. מֵעִים, sed formâ femin. translatum usum indicante.—Quoad etymon, conferunt Chald. מְעָא *nummulus*, *obolus*, forsan *lapillus*, et arab. מַאעִיַה (maghiyaht) sed posterius hoc *dubium conscientiæ*, non autem *lapillum* denotat.

מָעוֹג m. *placenta* 1 Reg. 17, 12. Ps. 35, 16, vid. לָעֵג. — Rad. עוּג.

מָעוֹז, מָעֹז masc. cum suff. מָעֻזִּי, מָעוּזִּי et מָעוּזִּי, מָעֻזָּה pro מָעֻזּוֹ, pl. מָעֻזִּים et מָעוּזִּים; constr. מָעוּזֵּי, et resoluto Daguesch in נ more chald. מָעֻזְנִים, undè cum suff. מָעֻזְנֶיהָ; 1) *locus munitus*, *munimentum* Jud. 6, 26. Jes. 17, 9 etc., trop. Ps. 60, 9. Prov. 10, 29. De *asylo*, *refugio* Jes. 25, 4, trop. Ps. 37, 39. 43, 2. — Rad. עָזַז.

מָעוֹךְ n. pr. viri 1 Sam. 27, 2.

מָעוֹן m. constr. מְעוֹן, suff. מְעוֹנִי; 1) *habitatio*, *habitaculum* Deut. 26, 15. Ps. 26, 8, de lustro ferarum Jer. 9, 10 etc., de refugio Ps. 90, 1. — 2) n. pr. a) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 55 etc. — b) gentis arabicæ Jud. 10, 12 etc. quæ etiam מְעוּנִים 2 Par. 26, 7 et in Keri 1 Par. 4, 41 dicitur — c) n. pr. viri 1 Par. 2, 45. — Rad. עוּן.

מְעוֹן vid. בֵּית בַּעַל מְעוֹן.

מְעוֹנָה et מְעֹנָה f. pl. מְעוֹנוֹת; *habitatio*, *lustrum*, *asylum* Deut. 33, 27. Jer. 21, 13. Ps. 104, 22 etc. — Rad. עוּן.

מְעוּנִים n. pr. 1) gentis arabicæ, vid. מָעוֹן. — 2) viri Esr. 2, 50.

מְעוֹנֹתַי n. pr. viri 1 Par. 4, 14.

מָעוּף m. *caligo*, *obscuritas*; constr. מְעוּף Jes. 8, 22.—Rad. עוּף.

מָעוֹר m. undè מְעוֹרֵיהֶם *pudenda eorum* Hab. 2, 15.—Rad. עוּר.

מָעֹז vid. מָעוֹז.

מַעַזְיָה et מַעַזְיָהוּ n. pr. viri Neh. 10, 9.

מָעַט undè infin. constr. מְעֹט et מְעַט; fut. יִמְעַט, pl. in pausâ יִמְעָטוּ; 1) pr. forsan ut in arab. et hebr. מָרַט *glaber*, *nudus*, hinc *politus*, *acutus fuit*, undè מָעַט. — 2) *paucus fuit* Ex. 12, 4. Neh. 9, 32, *minutus*, *diminutus fuit* Jes. 21, 17. Ps. 107, 39. Prov. 13, 11.

Pih. מִעֵט *diminutus fuit* Eccl. 12, 3.

Hiph. הִמְעִיט; part. מַמְעִיט; fut. יַמְעִיט; 1) *paucum fecit*, *minuit* Lev. 25, 16 etc. — 2) *parùm fecit*, *parùm collegit* Ex. 16, 17, 18 etc., *pauca dedit* Ex. 30, 15. Num. 36, 8. — Deriv. seq.

מְעַט sed מָעַט 2 Par. 12, 7; 1) adj. *paulus*, *paucus* Num. 13, 18. 26, 54, pl. מְעַטִּים *pauci* Ps. 109, 8. Eccl. 5, 1.—2) subst. *paulum*, *paucitas* Gen. 18, 4 etc., hinc *homines paucitatis* i. e. pauci Deut. 26, 5 etc.—3) adv.

parumper Ps. 8, 6, *paulisper, aliquantisper* Ps. 37, 10. Ruth. 2, 7. מְעַט מְעַט *paulatim* (*peu à peu*) Ex. 23, 30 etc. — Cum כְּ præfix. כִּמְעַט *propè, haud multùm abfuit, quin* Gen. 26, 10 etc., *citò, repentè* Ps. 2, 12 etc., *quàm paucissimè* Prov. 16, 20 etc., sed vid. quæ adnotavi suprà pag. 272 in כְּ.

מָעַט m. undè fem. מְעֻטָּה *polita, acuta*, de gladio Eze. 21, 20, conf. מֹרָט vers. 15, 16.

מַעֲטֶה m. *amictus, pallium;* constr. מַעֲטֵה Jes. 61, 3.—Rad. עָטָה.

מַעֲטָפָה f. undè pl. מַעֲטָפוֹת *amicula, tunicæ superiores* et manicatæ, juxta Schrœder (De vestitu mulier. Hebr.) Jes. 3, 22.—Rad. עָטַף.

מְעִי m. (pro מַעֲוִי) ut עִי *acervus ruderum* Jes. 17, 1.—Rad. עָוָה.

מַעַי n. pr. viri Neh. 12, 36.

מְעִיל m. pl. מְעִילִים *pallium* Ex. 28, 31. Lev. 8, 7 : 2 Sam. 13, 18 etc. —Rad. מָעַל.

מֵעִים vid. מֵעֶה:

מַעְיָן m. constr. מַעְיַן et poët. cum ו parag. מַעְיְנוֹ; suff. מַעְיָנוֹ; plur. מַעְיָנִים, constr. מַעְיְנֵי, cum suff. מַעְיָנַי pl. f. מַעְיָנוֹת, constr. מַעְיְנוֹת; denom. ab עַיִן, 1) *scaturigo* Ps. 84, 7. — 2) *fons* Gen. 7, 11. Ps. 74, 15 etc.

מְעִינִים ut מְעוּנִים q. v.

מָעַךְ undè part. pass. מָעוּךְ *compressum* animal i. e. cui compressi sunt testiculi Lev. 22, 24; מְעוּכָה *compressa, impressa, infixa* in terram, de hastâ 1 Sam. 26, 7.

Puh. מֹעֲכוּ *compressa sunt* ubera Eze. 23, 3.

מַעֲכָה et מַעֲכַת n. pr. 1) oppidi et regionis ad radices Hermon Deut. 3, 13 etc. Nom. gent. מַעֲכָתִי Deut. 3, 14 etc. — 2) viror. et mul. Gen. 22, 24 : 1 Reg. 15, 2 etc.

מָעַל; infin. absol. מָעוֹל, constr. מְעֹל, cum suff. מַעֲלָם; fut. יִמְעַל et יִמְעֹל; pl. in pausâ יִמְעָלוּ; *perfidè, fraudulenter egit* Prov, 16, 10. Neh. 1, 8 etc. seq. בְּ pers. maximè Dei, i. e. *prævaricatus est, peccavit* in Deum Deut. 32, 50 etc., seq. בְּ rei *surripuit* aliquid Jos. 7, 1 : 1 Par. 2, 7. — Deriv. מְעִיל et

מַעַל m. suff. מַעֲלוֹ; *perfidia, prævaricatio* Lev. 5, 15. Job 21, 34 etc.

מַעַל m. (pro מַעֲלֶה) pr. *pars, superior*, hinc cum ה loc. מַעְלָה *sursùm* 1 Reg. 7, 31. Deut. 28, 43 : *sursùm sursùm* i. e. magis magisque sursùm, it. *ulteriùs, plùs* Num. 1, 20 : 1 Sam. 9, 2, *deinceps* 1 Sam. 16, 13. —Cum præf. מִמַּעַל *desuper* Jes. 45, 8, *supernè* Deut. 5, 8 etc. seq. לְ *super, supra* Gen. 22, 9. Dan. 12, 6, *juxta, prope* Jes. 6, 2; לְמַעְלָה *sursùm*, Jes. 7, 11 etc., *supra* Esr. 9, 6, *ulteriùs* 1 Par. 23, 27, seq. מִן *præter* id quod 1 par. 29, 3; מִלְמַעְלָה *desuper, supernè* Gen. 6, 16. Ex. 25, 21 etc. — Rad. עָלָה.

מֵעַל vid. עַל.

מֹעַל m. *elatio, elevatio* Neh. 8, 6. — Rad. עָלָה.

מַעֲלֶה m. constr. מַעֲלֵה; pl. cum suff. מַעֲלָיו pro מַעֲלוֹ; 1) *locus per quem ascenditur, ascensus* Eze. 40, 31. Neh. 12, 37. —2) *locus editus,*

spec. *suggestus* Neh. 9, 4, *clivus*, 1 Sam. 9, 11, hinc מַעֲלֵה עַקְרַבִּים *clivus scorpionum* n. pr. loci in Palæstinâ Num. 34, 4 etc. — Rad. עָלָה.

מַעֲלָה f. pl. מַעֲלוֹת; suff. מַעֲלֹתָו et מַעֲלֹתָיו; 1) *locus per quem ascenditur, gradus* 1 Reg. 10, 19 etc., sed 2 Reg. 20, 9. Jes. 38, 8 aliis est *gradus gnomonis*, aliis *gradus* palatii. —2) *locus editus* 1 Par. 17, 17, spec. *contignatio superior*, *conclave superius* (vel *plate-forme*) domûs apud Orientales Amos 9, 6. — 3) *ascensus*, *ascensio* i. e. profectio in regionem superiorem Esr. 7, 9, metaph. Eze. 11, 5, conf. 38, 10 formulam *ascendit ad cor*. — שִׁיר הַמַּעֲלוֹת in titulis Ps. 120-134, pr. *carmen ascensionum* vel *graduum*, hinc al. carmina quæ canebantur, cum Israëlitæ ad Hierosolymam ascenderent, nimirùm vel ad festa quotannis celebranda, vel cum è Babylonico exilio redirent; al. carmina quæ sublimi elatâque voce accinerentur; sed probabiliùs forsan conjectat Gesenius carmina hæc ità appellata fuisse propter numerum rythmumque plurimis conspicuum qui in eo cernitur quòd gradatim quasi progreditur oratio, siquidem vel postrema vel prima antecedentis sententiæ verba ab initio subsequentis repeti solent. Ejusdem generis carminibus adnumerat idem Gesenius carmen Deboræ Jud. 5, 3, 5, 6, 9, 12, 19, 20, 21, 23, 24, 27, 30. — Rad. עָלָה.

מַעֲלִיל Zach. 1, 4 ut seq.

מַעֲלָל m. undè pl. מַעֲלָלִים; constr. מַעַלְלֵי; suff. מַעֲלָלֶיךָ *opera*, *facinora* Jer. 7, 5. Ps. 67, 12 etc. — Rad. עָלַל.

מַעֲמָד masc. constr. מַעֲמַד; suff. מַעֲמָדְךָ, מַעֲמָדָם *statio* 1 Reg. 10, 5. Jes. 22, 19 etc. — Rad. עָמַד.

מָעֳמָד m. vid. in Hoph. עָמַד.

מַעֲמָסָה f. *onus* Zach. 12, 3. — Rad. עָמַס.

מַעֲמַקִּים m. plur. constr. מַעֲמַקֵּי; *loca profunda* Jes. 51, 10. Ps. 69, 3 etc. — Rad. עָמַק.

מַעַן (pro מַעֲנֶה) * pr. subst. *clamor* ut יַעַן, ubi vide quæ dixi de etymo; ubique cum præf. לְ, לְמַעַן *ad clamorem*, *ob clamorem*; hinc simpl. *ob*, *propter* 2 Reg. 8, 19. Ps. 6, 5 etc.; et ità cum suff. לְמַעַנְךָ, לְמַעֲנִי, לְמַעַנְכֶם, לְמַעֲנֵהוּ, *propter me*, *te* etc. Seq. verbo *eo consilio ut* Ex. 4, 5. Jer. 7, 10. Amos 2, 7 etc., pleniùs לְמַעַן אֲשֶׁר Gen. 18, 19. Jos. 3, 4 etc. — Rad. עָנָה.

מַעֲנֶה m. constr. מַעֲנֵה; * 1) pr. *clamor*, *τὸ proferre vocem*. Prov. 16, 1: *hominis est cor disponere*, *sed à Jehovâ* est *clamor* (sermo) *linguæ* i. e. forsan: homo persæpè constituit aliquid dicere, sed Jehova repentè illius mentem et linguam mutat, ità ut longè diversum proloquatur; conf. Num. 23. * — 2) generatim *dictum*, *verbum* et spec. *responsio*, *responsum* Job 32, 3. Prov. 15, 1. — 3) cum præf. לְ ut לְמַעַן *ob*, *propter* Prov. 16, 4. — Rad. עָנָה.

מַעֲנָה f. plur. cum suff. מַעֲנוֹתָם; *sulcus* 1 Sam. 14, 14. Ps. 129, 3 in Chethib. — Etymon latet; quibusdam est pr. *locus*, *pars* terræ aratro *de-*

pressa et *subacta;* sed hoc longiùs petitum videtur; conf. quæ dixi in rad. עָנָה.

מְעֹנָה f. vid. מְעוֹנָה.

מַעֲנִית f. id. Ps. 129, 3 in Keri.

מַעַץ n. pr. viri 1 Par. 2, 27.

מַעֲצֵבָה f. *dolor* Jes. 50, 11.—Rad. עָצַב.

מַעֲצָד m. *securis* Jes. 44, 12. Jer. 10, 3. — Rad. עצד in arab. *securi cecidit.*

מַעְצוֹר masc. *prohibitio*, *impedimentum* 1 Sam. 14, 6. — Rad. עָצַר.

מַעְצָר m. *coërcitio*, *cohibitio* Prov. 25, 28. — Rad. עָצַר.

מַעֲקֶה m. *peribolus*, *septum tectorum* Deut. 22, 8. Plana enim erant, ut nunc sunt tecta domorum in Oriente, et nisi peribolis cincta fuissent, in iis sine periculo ambulare nemo potuisset,—Rad. עקה in arab. *retinuit. detinuit.*

מַעֲקַשִּׁים m. pl. *viæ tortuosæ* Jes. 42, 16. — Rad. עָקַשׁ

מַעַר m. (pro מַעֲרֶה) suff. מַעֲרֵךְ; pr. *locus nudus*, hinc *spatium nudum*, *vacuum* 1 Reg. 7, 36, it. *pars corporis nuda*, *pudenda* Nah. 3, 5. — Rad. עָרָה.

מַעֲרָב m. cum ה loc. מַעֲרָבָה; pl. מַעֲרָבִים; 1) *occidens*, locus, ubi sol occidit Jes. 43, 5. Ps. 75, 7 etc. — 2) *merces* Eze. 27, 9, 13 etc.—Rad. עָרַב.

מַעֲרָבָה f. *occidens* Jes. 45, 6. — Rad. עָרַב.

מַעֲרֶה m. *locus nudus*, *planities*; constr. מַעֲרֵה Jud. 20, 33.—Rad. עָרָה.

מְעָרָה f. constr. מְעָרַת; pl. מְעָרוֹת; *caverna*, *spelunca* Gen. 19, 30 etc., sed Jos. 13, 4 quibusdam est n. pr. loci; Vulgat. *Maara*.—Rad. עוּר.

מַעֲרוֹת f. plur. forsan *loca nuda*, *planities*, *campi* 1 Sam. 17, 23, in Chethib, ut Keri אערכות habet. — Rad. עָרָה.

מַעֲרִיץ vid. Hiph. rad. עָרַץ.

מַעֲרָךְ m. *dispositio*, *consilium*; pl. constr. מַעַרְכֵי Prov. 16, 1. — Rad. עָרַךְ.

מַעֲרָכָה f. plur. מַעֲרָכוֹת, constr. מַעַרְכוֹת; 1) *dispositio*, *instructio* Ex. 39, 37, spec. *aciei* vel ipsa *acies instructa* 1 Sam. 4, 16 etc.—2) *strues*, *ordo* Lev. 24, 6. Jud. 6, 26.—Rad. עָרַךְ.

מַעֲרֶכֶת f. 1) *strues* Lev. 24, 6 etc. — 2) *acies instructa* 1 Sam. 17, 8. — Rad. עָרַךְ.

מַעֲרֻמִּים m. pl. pr. *nuda* corporis *loca*, hine *nudi* homines 2 Par. 28, 15.—Rad. עָרַם.

מַעֲרָצָה f. *terror*, *violentia* Jes. 10, 33.—Rad. עָרַץ.

מַעֲרָת n. pr. loci in montanis Judæ Jos. 15, 59.

מַעֲשֶׂה m. constr. מַעֲשֵׂה; suff. מַעֲשֵׂהוּ; pl. מַעֲשִׂים; constr. מַעֲשֵׂי; suff. מַעֲשַׂי; 1) *quæ quis agit*, *facit*, *negotium* (*occupation*) Gen. 47, 3. Ex. 5, 4 etc., hine *universa agendi ratio* (*conduite*) Ex. 23, 24. Eccl. 4, 3 etc., spec. *mala agendi ratio* Job 33, 17. — 2) *factum*, *facinus* (*fait*, *action*) in bonam et malam partem Gen. 44, 15. Jud. 2, 10 etc. — 3) *opus* quod quis produxit (*œuvre*, *ouvrage*) Deut. 4; 28. Jes. 5, 19 etc., metaph. *fructus* rei Jes. 32, 17. —

4) *labore partum quid*, *res*, *bona* Ex. 23, 16: 1 Sam. 25, 2. Jes. 26, 12.—Rad. עָשָׂה.

מַעֲשַׂי n. pr. viri 1 Chron. 9, 12.

מַעֲשֵׂיָה et מַעֲשֵׂיָהוּ n. pr. viror. Jer. 21, 1: 1 Par. 15, 18 etc.

מַעֲשֵׂר m. constr. מַעְשַׂר, suff. מַעַשְׂרוֹ; plur. fem. מַעְשְׂרוֹת, suff. מַעְשְׂרֹתֵיכֶם (denom. à עֶשֶׂר); *decima* Gen. 14, 20 etc.

מַעֲשַׁקּוֹת f. pl. *oppressiones* Prov. 25, 16.—Rad. עָשַׁק.

מֹף Hos. 9, 6, alibi נֹף Jes. 19, 13. Jer. 2, 16, n. pr. *Memphis*, urbs Ægypti percelebris ad Nilum sita.

מִפְגָּע m. *occursus*, *impetus*, sed meton. *is in quem fit impetus* Job 7, 20.—Rad. פָּגַע.

מַפָּח masc. *exspiratio*, *exhalatio*; constr. מַפַּח Job 11, 20.—Rad. נָפַח.

מַפֻּחַ m. *follis* fabrilis Jer. 6, 29. —Rad. נָפַח.

מְפִיבֹשֶׁת et מְפִבֹשֶׁת n. pr. viror. 2 Sam. 4, 4. 21, 8.

מֻפִּים vid. שְׁפוּפָם.

מֵפִיץ m. *malleus* bellicus Prov. 25, 18. Rad. פוּץ.

מַפָּל m. constr. מַפַּל pl. מַפָּלִים undè constr. מַפְּלֵי; *pars decidua* frumenti, *palea* Amos 8, 6, Job 41, 15: *partes deciduæ carnis ejus* (crocodili) *cohærent* i. e. partes carnis quæ in aliis animantibus decidunt laxiores præ pinguedine, in ipso sunt firmissimæ et inter se coarctissimè connexæ. — Rad. נָפַל.

מִפְלָאָה f. undè pl. constr. מִפְלְאוֹת *mirabiliter facta* Job 37, 16. — Rad. פָּלָא.

מִפְלַגָּה f. undè pl. מִפְלַגּוֹת *classes* 2 Par. 35, 12. — Rad. פָּלַג.

מַפָּלָה et מַפֵּלָה f. *ruina* Jes. 17, 1. 23, 13. 25, 2. — Rad. נָפַל.

מִפְלָט m. *evasio*, *effugium* Ps. 55, 9. — Rad. פָּלַט.

מִפְלֶצֶת f. suff. מִפְלַצְתּוֹ; *idolum* 1 Reg. 15, 13 etc. — Rad. פָּלַץ.

מִפְלָשׂ m. *libratio*; pl. constr. מִפְלְשֵׂי Job 37, 16.— Rad. פלשׂ ut פָּלַס.

מַפֶּלֶת f. suff. מַפַּלְתֵּךְ, מַפַּלְתּוֹ; 1) *casus*, *ruina* Eze. 26, 15 Prov. 29, 16 etc. — 2) meton. *id quod corruit* Eze. 31, 13, hinc *cadaver* Jud. 14, 8. — Rad. נָפַל.

מִפְעָל masc. *opus*; pl. cum suff. מִפְעָלָיו Prov. 8, 22. —Rad. פָּעַל.

מִפְעָלָה f. id. pl. constr. מִפְעֲלוֹת Ps. 46, 9. 66, 51.

מֵפַעַת vid. מֵיפַעַת.

מַפָּץ m. *contusio*, *allisio*; suff. מַפָּצוֹ Eze. 9, 2.—Rad. נָפַץ.

מַפֵּץ m. ut מֵפִיץ *malleus* Jer. 51, 20.—Rad. נָפַץ.

מִפְקָד m. constr. מִפְקַד; 1) *locus constitutus*, *destinatus* Eze. 43, 21. 2) *recensio*, *lustratio* 2 Sam. 24, 9. — 3) *mandatum* 2 Par. 31, 13.—4) שַׁעַר הַמִּפְקָד n. pr. portæ Jerusalem Neh. 3, 31.—Rad. פָּקַד.

מִפְרָץ m. *portus*; plur. cum suff. מִפְרָצָיו Jud. 5, 17.—Rad. פָּרַץ.

מַפְרֶקֶת f. *cervix*; suff. מַפְרַקְתּוֹ 1 Sam. 4, 18.—Rad. פָּרַק.

מִפְרָשׂ m. suff. f. מִפְרָשֵׂךְ; pl. constr. מִפְרְשֵׂי; 1) *expansio* Job 36, 29. — 2) *id quod expanditur*, spec. *velum* navis Eze. 27, 7.—Rad. פָּרַשׂ.

מִפְשָׂעָה f. *pars corporis* à quâ primus motus in *gradiendo* incipit, *coxendix, nates* 1 Par. 19, 4, ubi per euphemismum ponitur pro שְׁתוֹת quod in loco parall. 2 Sam. 10, 4 occurrit.—Rad. פָּשַׂע.

מַפְתֵּחַ m. *clavis* Jud. 3, 25. Jes. 22, 22.—Rad. פָּתַח.

מִפְתָּח m. undè constr. מִפְתַּח שְׂפָתַי *apertio labiorum meorum* i. e. quod labia mea proferunt Prov. 8, 6.—Rad. פָּתַח.

מִפְתָּן m. constr. מִפְתַּן; *limen inferius* 1 Sam. 5, 4 etc. Etymon. prorsùs ignotum, etsi Gesenio idem sit rad. inus. פתן, quod in arab. מַתְן nempè *validus, firmus fuit*.

מֹץ vid. מוֹץ.

מָצָא, fem. cum suff. מְצָאַתְנוּ, מְצָאתַם; 2 pers. f. מָצָאת; 1 מָצָאתִי et מָצָתִי; part. act. מוֹצֵא et מוֹצֶה; pl. מֹצְאִים, constr. מֹצְאֵי; f. מֹצֵאת (pro מֹצֵאת) et מֹצֶאת, pl. מֹצְאוֹת; inf. constr. מְצֹא, cum suff. מְצֹאֲכֶם; imp. מְצָא, pl. f. מְצֶאןָ; fut. יִמְצָא, cum suff. יִמְצָאֲךָ, cum נ epenth. et ה parag. יִמְצָאֶנָה, pl. cum suff. et נ antè suff. more Syrorum יִמְצָאֻנְנִי, יִמְצָאוּנְהָ; pr. *pertigit, pervenit* ad aliquid, seq. עַד Job 11, 7, hinc 1) *assecutus, consecutus est, obtinuit*, sibi *comparavit*, seq. acc. Gen. 26, 12. Prov. 3, 13 etc.—2) *invenit, reperit* aliquem, aliquid, seq. acc. Gen. 2, 20 : 1 Sam. 29, 3 etc.—3) *obvenit, accidit* alicui, seq. acc. vel לְ pers. Gen. 44, 34. Jes. 10, 10 etc. —4) *suffecit, sufficiens fuit* Num. 11, 22. Jud. 21, 14.

Niph. נִמְצָא, 2 p. f. נִמְצֵאת, 1 p. נִמְצֵאתִי; part. נִמְצָא, pl. נִמְצָאִים Esr. 8, 25, alibi נִמְצְאִים f. נִמְצָאָה, pl. נִמְצָאוֹת; infin. הִמָּצֵא, imper. הִמָּצֵא; fut. יִמָּצֵא, plur. יִמָּצוּ quasi à מָצָה; 1) *comparatus, acquisitus est* Deut. 21, 17. Jos. 17, 16 etc.—2) *inventus est* Gen. 44, 16. Ex. 22, 3 etc. Hinc *fuit, adfuit, extitit* (*se trouver*) in aliquo loco Gen. 47, 14. Jer. 41, 3 etc. Sed *inventus est Deus* i. e. *præstò fuit, exaudivit* 1 Par. 28, 9.

Hiph. הִמְצִיא, 1 pers. cum suff. absque א, הִמְצִיתִיךָ et cum נ epenth. יַמְצִאֶנּוּ; pr. *pervenire fecit*, hinc 1) *tradidit* 2 Sam. 3, 8.—2) *tribuit* Job 34, 11.—3) *attulit, obtulit* Lev. 9, 12, 13, 18.

מַצָּב m. undè constr. מַצַּב, cum suff. in pausâ מַצָּבֶךָ; *locus ubi quid consistit, statio* Jos. 4, 3, 9, spec. *statio* militum 1 Sam. 13, 23 etc., *munus* alicui *demandatum* (*poste*) Jes. 12, 19. —Rad. נָצַב.

מֻצָּב m. *statio militum* Jes. 29, 3. —Rad. נָצַב.

מַצָּבָה et מִצָּבָה f. id. 1 Sam. 14, 12. Zach. 9, 8.

מַצֵּבָה f. constr. מַצֶּבֶת; pl. מַצֵּבוֹת; constr. מַצְּבוֹת; suff. מַצְּבֹתָם; *quidquid erectum stat*, spec. *cippus* Gen. 28, 18. Ex. 24, 4, *statua, simulacrum* idoli 2 Reg. 3, 2. Mich. 5, 12 etc.—Rad. נָצַב.

מְצֹבָיָה n. pr. loci 1 Par. 11, 47.

מַצֶּבֶת f. suff. f. מַצַּבְתָּהּ; 1) *cippus* Gen. 35, 14, 20.—2) *statua* 2 Sam. 18, 18.—3) *stirps* Jes. 6, 13.—Rad. נָצַב.

מָצָד m. (à rad. צוּד, ut מְעָרָה, à עוּר); constr. מְצַד; pl. f. מְצָדוֹת; pr. *locus venationis* i. e. locus undè prædam agunt venatores et in quo tutò considere possunt, hinc 1) ut arab. מַצָּאד *vertex* montis, accessu difficilis 1 Sam. 23, 14 etc. — 2) *castellum* montanum, *arx* Jer. 48; 41. 51, 30: 1 Par. 11, 7.

מָצָה; fut. יִמְצֶה; cum ו convers. וַיִּמֶץ; 1) ut cognat. מָצַץ, *suxit, exsuxit, sugendo exhausit* Jes. 51, 17. Eze. 23, 34. Ps. 75, 9.—2) *expressit* humorem Jud. 6, 38.

Niph. נִמְצָה; fut. יִמָּצֶה; 1) *sugendo exhaustus est* Ps. 73, 10.—2) *expressus est* Lev. 1, 15. 5, 9.

מַצָּה f. pl. מַצּוֹת; 1) *azymum*, *infermatentum* Ex. 12, 15. Lev. 8, 26 etc. חַג הַמַּצּוֹת *festum azymorum, Pascha* Ex. 23, 15 etc.—Rad. מצץ, sed etymon incertum, quamquàm Gesenius contendit verbum מצץ valere secundariò *dulcis fuit*, et Winerus confert arab. מצאץ *purum, sincerum*. —2) * vulgò *rixa, jurgium,* sed rectiùs forsan *actio trudendi, pellendi, pulsus, conflictio* (à rad. נָצָה q. v.). Prov. 13, 10: *tantummodò cum superbiâ datur conflictio* i. e. nihil aliud oritur ex superbiâ, nisi conflictio. Sed Prov. 17, 19: אֹהֵב פֶּשַׁע אֹהֵב מַצָּה alii vertunt: *diligens prævaricationem diligit rixam* i. e. peccatum rixam parit; alii: *diligit prævaricationem qui litem, jurgium diligit* i. e. vix est ut culpam fugiat qui litigat; ego verò: *qui diligit defectionem, diligit* etiam *conflictionem* i. e. quisquis peccat in socium deficiendo ab ipso, seu eum deserendo, peccat insuper in eum irruendo, sive ipsum trudendo. Conf. rad. פָּשַׁע et נָצָה.*

מֹצָה n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 26.

מִצְהָלָה f. undè pl. constr. מִצְהֲלוֹת; cum suff. f. מִצְהֲלוֹתַיִךְ; *hinnitus* Jer. 8, 16. 13, 27.—Rad. צָהַל.

מָצוֹד masc. constr. מְצוֹד; plur. מְצוֹדִים; 1) *rete venatoris* Eccl. 7, 26. — 2) *arx*, *munitio* Eccl. 9, 14. — 3) *captura præda* Prov. 12, 12. — Rad. צוּד.

מָצוֹד masc. *rete venatoris*; suff. מְצוֹדוֹ Job 19, 6.—Rad. צוּד.

מְצוֹדָה fem. suff. מְצוֹדָתָהּ; plur. מְצוֹדוֹת; 1) *rete* Eccl. 9, 12. — 2) *arx, munimentum* Jes. 29, 7. Eze. 19, 9.—Rad. צוּד.

מְצוּדָה f. et מְצֻדָה; pl. מְצוּדוֹת; 1) *rete* Eze. 12, 13.—2) *vertex* montis 1 Sam. 22, 4. Job 39, 28, et *castellum* montanum, *arx* 2 Sam. 5, 7, transl. de Deo Ps. 18, 3 etc. — 3) *captura, præda* Eze. 13, 21.—Rad. צוּד.

מִצְוָה f. constr. מִצְוַת; pl. מִצְוֹת; suff. מִצְוֹתַי et מִצְוֹתֶיךָ, מִצְוֹתָיו et מִצְוֹתוֹ; *præceptum; mandatum* maximè divinum Lev. 4, 2. Deut. 6, 1. Prov. 7, 1 etc. *Præceptum Levitarum* i. e. quod Levitis ex præcepto debetur Neh. 13, 5.—Rad. צָוָה.

מְצוֹלָה f. undè pl. מְצוֹלוֹת *profunditates, profunda* Ex. 15, 5. Neh. 9, 11.—Rad. צוּל ut vicin. צָלַל.

מְצוּלָה f. pl. מְצוּלוֹת et מְצֻלֹת id. Jon. 2, 4. Ps. 69, 3 etc.

מָצוֹק *pressura*, *angustiæ* Deut. 28, 53. Jer. 19, 9 etc.—Rad. צוק.

מָצוּק m. *rupes*, *scopulus proeminens* 1 Sam. 14, 5, ità Vulgat. suadetque contextus. Plur. constr. מְצֻקֵי אֶרֶץ, plerisque recentiorum est *fundamenta terræ*, Vulgat. *cardines terræ* 1 Sam. 2, 8.—Rad. צוק.

מְצוּקָה f. plur. מְצוּקוֹת; *angustiæ* Soph. 1, 15. Ps. 107, 6 etc.—Rad. צוק.

מָצוֹר masc. constr. מְצוֹר; 1) pr. *coarctatio*, *pressura*, hinc a) *angustiæ*, *vexatio* Deut. 28, 53. Jer. 19, 19. — b) *obsidio* Eze. 4, 2 etc.—c) *agger obsidentium* Deut. 20, 20. Mich. 4, 14. — d) *munimentum*, *arx* Hab. 2, 1: 2 Par. 32, 10. — 2) n. pr. *Ægypti*, sed magis poëticum quàm alterum מִצְרַיִם q. v. 2 Reg. 19, 24. Jes. 19, 6 etc.—Rad. צור.

מָצוֹר m. *obsidio*; suff. in pausâ מְצוֹרֶךָ Eze. 4. 8.—Rad. צור.

מְצוּרָה f. pl. מְצוּרוֹת et מְצֻרֹת; 1) *munitio*, *munimentum* 2 Par. 11, 10. 14, 5, et ipsa *urbs munita* 11, 11.—2) *agger obsidentium* Jes. 29, 3.—Rad. צור.

מַצּוֹת f. ut מַצָּה q. v. suff. in pausâ מַצָּתֶךָ Jes. 41, 11.

מֵצַח m. suff. מִצְחוֹ; plur. מְצָחוֹת undè constr. מִצְחוֹת; *frons* 1 Sam. 17, 49. Eze. 9, 4 etc.—Etymon latet.

מִצְחָה f. *ocrea* juxtà veteres, sed *frontale* est permultis recentioribus; constr. מִצְחַת 1 Sam. 17, 6.—Etymon ignotum.

מְצִלָּה f. undè pl. מְצִלּוֹת *tintinnabula* equis appensa Zach. 14, 20. — Rad. צלל.

מְצֻלָּה f. *locus umbrosus* Zach. 1, 8.—Rad. צלל.

מְצֶלֶת f. undè dual. מְצִלְתַּיִם *cymbala bina*, instr. music. Esr. 3, 10. Neh. 12, 27.—Rad. צלל.

מִצְנֶפֶת f. *tiara*, *cidaris* Ex. 28, 4; 39. Eze. 21, 31.—Rad. צנף.

מַצָּע m. *stratum*, *lectus* Jes. 28, 20.—Rad. יצע.

מִצְעָד m. *incessus*, *gressus*; undè pl. constr. מִצְעֲדֵי; suff. מִצְעָדָיו; Dan. 11, 43 etc.—Rad. צעד.

מִצְּעִירָה f. (pro מִן צְעִירָה) *quod propè abest à parvo*; *subparvum*, *parvulum* Dan. 8, 9.—Rad. צער.

מִצְעָר m. constr. מִצְעַר; 1) *parvum*, *exiguum* quid Gen. 19, 20. Job 8, 7, de tempore Jes. 63, 18, de numero 2 Par. 24, 24.—2) n. pr. montis in orientali jugo Libani Ps. 42, 7.—Rad. צער.

מִצְפֶּה m. constr. מִצְפֵּה; 1) *locus editus undè speculantur*, *specula* Jes. 21, 8: 2 Par. 20, 24.—2) n. pr. oppid. a) in tribu Judâ Jos. 15, 38.—b) in Moab. 1 Sam. 22, 3.—c) in tribu Gad Jud. 11, 29.—d) in tribu Benjamin Jos. 18, 26.—e) vallis in finibus septentr. Palæstinæ Jos. 11, 8.—Rad. צפה.

מִצְפָּה n. pr. oppid. 1) in tribu Benjamin Jud. 21, 1: 1 Sam. 7, 5 etc., quod מִצְפֶּה Jos. 18, 26. — 2) in Galaad Jud. 10, 17. Hos. 5, 1 etc.

מַצְפֻּנִים m. pl. *loca abscondita*; suff. מַצְפֻּנָיו Obad. 6.—Rad. צפן.

מָצַץ undè fut. pl. תָּמֹצּוּ; ut cognat. מָצָה *suxit*, *sugendo exhausit* Jes. 66, 11

מַצֶּקֶת f. *fusura*, suff. מֻצַּקְתּוֹ 2 Par. 4, 3.—Rad. יָצַק.

מֵצַר et מֵצָר m. pl. מְצָרִים; constr. מְצָרֵי; *angustiæ, calamitas* Ps. 116, 3. 118, 5. Thren. 1, 3.—Rad. צָרַר.

מִצְרִי, מִצְרִית vid. in seq.

מִצְרַיִם dual., cum ה locali מִצְרַיְמָה n. pr. *Ægyptus* Gen. 15, 18 etc. Ubi pro incolis sumitur, est masc., ubi verò pro terrâ ipsâ, fem. Nom. gent. מִצְרִי, pl. מִצְרִים Gen. 12, 12. 39, 1; f. מִצְרִית Gen. 16, 1; pl. מִצְרִיֹּת Ex. 1, 19.

מַצְרֵף m. *vas fusorium, catinus* Prov. 17, 3. 27, 21.—Rad. צָרַף.

מַק et מֹק m. *tabes* Jes. 3, 24. 5, 24.—Rad. מָקַק.

מַקָּבָה f. undè pl. מַקָּבוֹת *mallei* 1 Reg. 6, 7 etc.—Rad. נָקַב.

מַקֶּבֶת f. 1) id. Jud. 4, 21. — 2) *locus perfossus, caverna* Jes. 51, 1.

מַקֵּדָה n. pr. oppidi in agris Judæ Jos. 10, 10. 12, 16 etc.

מִקְדָּשׁ m. cum Daguesch euphon. מִקְדָשׁ; constr. מִקְדַּשׁ; מִקְדָּשׁוֹ et irreg. מִקְּדָשׁוֹ Num. 18, 29; plur. מִקְדָּשִׁים; constr. מִקְדְּשֵׁי, suff. מִקְדָּשַׁי 1) *locus sacer, sacrarium* Ex. 25, 8. Jes. 60, 13 etc. — 2) *asylum* Jes. 8. 14. Eze. 11, 16.—3) *res sacrata* Deo Num. 18, 29.—Rad. קָדַשׁ.

מַקְהֵלִים pl. m. et f. מַקְהֵלוֹת *loca congregationum, concionum* Ps. 26, 12. 68, 27. Posterius est etiam n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 25.—Rad. קָהַל.

מִקְוֶה m. constr. מִקְוֵה; 1) *exspectatio, spes* Esr. 10, 2: 1 Par. 29, 15, meton. *id quod speratur* Jer. 14, 8 etc. — 2) *congregatio, collectio*, hinc *confluxus* aquæ Gen. 1, 10 etc., it. *caterva, grex* 1 Reg. 10, 28, ubi sensus est forsan : *caterva mercatorum regis abducebat gregem equorum pretio soluto.* — Rad. קָוָה.

מִקְוָה f. *locus quò confluit* aqua Jes. 22, 11. — Rad. קָוָה.

מָקוֹם c. constr. מְקוֹם; pl. מְקוֹמוֹת; 1) *locus* Gen. 1, 9. Ex. 29, 13 etc. *Locus alicujus* est *domicilium, habitatio* ejus Gen. 29, 26. Jud. 11, 19 etc. Seq. אֲשֶׁר, sæpè ponitur status constr. מְקוֹם אֲשֶׁר *locus qui* Lev. 4, 33 etc., it. omisso אֲשֶׁר Job 18, 21. Adv. *loco* Jes. 33, 21.—2) *oppidum, vicus* Gen. 12, 6. 18, 24. — Rad. קוּם.

מָקוֹר m. constr. מְקוֹר; *fons, scaturigo* Hos. 13, 15. Zach. 13, 1. *Fons sanguinis* Lev. 12, 7; et simpl. *fons* 20, 18 per euphemism. dicitur de pudendis mulieris. Transl. Jer. 2, 13. Ps. 36, 10 etc. Ps. 68, 27 : *è fonte Israëlis* vos qui estis oriundi i. e. qui stirpis estis Israëliticæ.—Rad. קוּר.

מִקָּח m. *acceptio*; constr. מִקַּח 2 Par. 19, 7. — Rad. לָקַח.

מַקָּחוֹת f. pl. *venalia, merces* Neh. 10, 32. — Rad. לָקַח.

מִקְטָר m. *suffitus*; constr. מִקְטַר Ex. 30, 1. — Rad. קָטַר.

מִקְטֶרֶת f. suff. מִקְטַרְתּוֹ; *thuribulum* Eze. 8, 11 : 2 Par. 26, 19.—Rad. קָטַר.

מַקֵּל; masc. constr. מַקֵּל et מַקַּל; suff. מַקֶּלְכֶם, et absque Daguesch מַקְלִי; pl. מַקְלוֹת; *virga, surculus, baculus* Gen. 30, 37. Num. 22, 27. Jer. 1, 11 etc. — Rad. מקל forsan *germinavit* ut vicin. æthiop. בקל.

מַקְלוֹת n. pr. viror. 1 Par. 8, 32 etc.

מִקְלָט m. suff. מִקְלָטוֹ; *asylum* quò se recepit homicida Num. 35, 25. Jos. 20, 2 etc. Rad. קָלַט.

מִקְלַעַת f. plur. מִקְלָעוֹת; constr. מִקְלְעוֹת; *sculptura* 1 Reg. 6, 18 etc. — Rad. קָלַע.

מִקְנֶה m. constr. מִקְנֵה; suff. מִקְנִי, מִקְנֵהוּ, מִקְנְךָ; pl. מִקְנִים undè cum suff. מִקְנֵיכֶם et מִקְנֵכֶם; pr. *labor*, hinc meton. *quod labore comparatum est, possessio (propriété) opes*, spec. de *possessione agri* Gen. 49, 32, alibi de *pecore* Gen. 26, 14 etc.—Rad. קָנָה.

מִקְנָה f. constr. מִקְנַת; 1) *possessio (propriété)* Gen. 23, 18. — 2) *emptio* Jer. 32, 11 seq., it. *res empta* Gen. 17, 12 etc. — 3) *pretium emptionis* Lev. 25, 16, 51. — Rad. קָנָה.

מִקְנֵיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 15, 18.

מִקְסָם m. *divinatio*; constr. מִקְסַם Eze. 12, 24 etc. — Rad. קָסַם.

מָקַץ n. pr. oppidi 1 Reg. 4, 9.

מִקְצוֹעַ m. pl. constr. מִקְצוֹעֵי; pl. fem. מִקְצֹעוֹת; *angulus* Ex. 26, 24. Neh. 3, 1 etc. — Rad. קָצַע.

מַקְצוּעָה f. undè plur. מַקְצֻעוֹת *scalpra*, Jes. 44, 13. — Rad. קָצַע.

מִקְצָת vid. קְצָת.

מָקַק conf. vicin. מוּג, מוּךְ, מָכַךְ.

Niph. נָמַק; part. נָמָק undè pl. נְמַקִּים; fut. יִמַּק; 1) *liquefactus est, diffluxit* Jes. 34, 4. Ps. 38, 6.—2) *tabuit* Lev. 26, 39 etc.

Hiph. infin. הָמֵק *tabefacere* Zach. 14, 12. — Rad. מָקַק.

מִקְרָא m. pl. constr. מִקְרָאֵי, cum suff. מִקְרָאֵךְ pro מִקְרָאֶיהָ; 1) *locus conventûs sacri* Jes. 4, 5.—2) τὸ *convocare, convocatio* Num. 10, 2.—2) *cœtus* Ex. 12, 16. Jes. 1, 13 etc.—3) *lectio, recitatio* Neh. 8, 8.—Rad. קָרָא.

מִקְרֶה m. constr. מִקְרֵה; suff. f. מִקְרֶהָ; 1) *casus fortuitus* 1 Sam. 6, 9 etc. — 2) *sors* Eccl. 2, 14 etc. — Rad. קָרָה.

מְקָרֶה m. pr. part. Pih. rad קָרָה, *contignatio, tabulatum* Eccl. 10, 18.

מְקֵרָה f. *refrigerium* Jud. 3, 20, 24. —Rad. קָרַר.

מִקְשֶׁה masc. *tornatum*, *tornatile opus*, de cincinnis capillorum Jes. 3, 24. Vulgat. *crinis crispans.* — Rad. קָשָׁה.

מִקְשָׁה f. 1) *tornatum opus* Ex. 25, 18. Jer. 10, 5 etc. Conf. quæ dixi in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc. Exode, p. 178, 179.— 2) denom. à קִשֻּׁא *ager cucumeribus consitus* Jes. 1, 8, ità vulgò, *nonne rectiùs *locus difficilis, arduus, solitudo arida?* *—Rad. קָשָׁה.

מַר m. pl. מָרִים; constr. מָרֵי; f. מָרָה, constr. מָרַת; 1) *stilla, gutta* Jes. 40, 15. — 2) *amaritudo* 1 Sam. 15, 32, *amarus* Jes. 5, 20 etc., *acerbus* Ex. 15, 23. Trop. *tristis, mœstus* Eze. 3, 14 etc. et *tristitia* Job 7, 11. 10, 1, *ferox* Jud. 14, 14 etc. Adv. *acerbè* Jes. 33, 7. Eze. 27, 30.—Rad. מָרַר.

מֹר, plenè מוֹר, seq. Makk. מָר־ m. suff. מוֹרִי, *myrrha* Ps. 45, 9. Cant. 4, 6 etc. מָר עֹבֵר *myrrha transiens* forsan mercatoribus (conf. כֶּסֶף עֹבֵר) Cant. 5, 5 et מָר־דְּרוֹר *myrrha fluxûs spontanei* (vid. in דְּרוֹר) i. e. *præstantissima*.—Rad. מָרַר.

מָרָא 1) ut vicin. מָרָה, undè part. f. מוֹרְאָה *rebellis* Soph. 3, 1. — 2) ut vicin. רוּם, trajectis litteris, pro רָאַם, vid. mox Hiph. — 3) ferè ut cognat. בָּרָא, *saginatus fuit, pinguis evasit.*

Hiph. fut. f. תַּמְרִיא *extollit se* Job 39, 18. Ità veter. interpr. et quidem rectiùs quàm qui conferunt arab. מרי *strinxit* equum flagello ut velociùs currat.—Deriv. מְרִיא, מֻרְאָה.

מָרָא n. pr. mul. Ruth 1, 20.

מְרֹאדַךְ et מְרֹדַךְ n. pr. idoli Babyloniorum Jes. 46, 1. Jer. 50, 2.

מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן n. pr. regis Babyloniæ Jes. 39, 1.

מַרְאֶה masc. constr. מַרְאֵה; suff. מַרְאֵהוּ, מַרְאָהּ; pl. constr. מַרְאֵיךְ, מַרְאֵיהֶם, מַרְאָיו, מַרְאַיִךְ; suff. מַרְאֵי; מַרְאֵיהֶן; in quibus tamen י radicale est, quippè cum sing. construuntur Gen. 41, 21. Lev. 14, 37. Dan. 1, 15. — 1) *intuitus, aspectus* Gen. 41, 21. Jes. 11, 3 etc. — 2) *visio, visum* Ex. 3, 3. Eze. 8, 4 etc. — 3) *forma, species* Gen. 12, 11. Eze. 1, 16 etc. — Rad. רָאָה.

מַרְאָה f. pl. מַרְאוֹת; 1) *visio* Gen. 46, 2. Dan. 10, 7 etc.—2) *speculum* Ex. 38, 8.—Rad. רָאָה.

מֻרְאָה fem. *ingluvies* avium; suff. מֻרְאָתוֹ Lev. 1, 16.—Rad. מָרָא.

מָרֵאשָׁה et מָרֵשָׁה n. pr. 1) viri 1 Par. 2, 42. — 2) oppidi muniti in tribu Judâ Jos. 15, 44. Mich. 1, 15 etc.

מְרַאֲשׁוֹת pl. f. (denom. à רֹאשׁ) *loca quæ capiti circumjacent*, opp. מַרְגְּלוֹת. Cum suff. מְרַאֲשֹׁתָיו in partic. abit *circum, ad, juxta caput ejus* Gen. 28, 11: 1 Sam. 19, 13 etc. 1 Sam. 26, 12: מְרַאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל *à capite Saülis*, forsan pro מִמְּרַאֲשֹׁתֵי.

מַרְאָשׁוֹת pl. f. id. suff. מַרְאֲשׁוֹתֵיכֶם Jer. 13, 18: *corona decoris vestri descendit capita vestra* i. e. de capitibus vestris.

מֵרַב n. pr. mul. 1 Sam. 14, 49.

מַרְבַדִּים pl. m. *strata* lecti Prov. 7, 16. 31, 22.—Rad. רָבַד.

מִרְבָּה f. *amplum* Eze. 23, 32. — Rad. רָבָה.

מַרְבֶּה m. undè constr. מַרְבֵּה; 1) *multiplicatio, amplificatio* Jes. 9, 6. —2) *copia* Jes. 33, 23. Rad. רָבָה.

מַרְבִּית f. 1) *multitudo* 2 Chron. 9, 6. — 2) *maxima pars* 1 Chron. 12, 29. —3) spec. *incrementum* familiæ, *soboles* 1 Sam. 2, 33, it. summæ capitalis, *fœnus* Lev. 25, 37. — Rad. רָבָה.

מַרְבֵּץ m. constr. מַרְבֵּץ; *cubile* pecoris Eze. 25, 5. Soph. 2, 15. — Rad. רָבַץ.

מַרְבֵּק m. *saginarium*, (non autem *stabulum*, ut Gesenius ex arab. רבק *firmiter alligavit* jumentum, pecudem etc.) 1 Sam. 28, 4. Jer. 46, 21 etc. — Rad. רבק in chald. *saginavit.*

מַרְגּוֹעַ m. *locus quietis* Jer. 6, 16. — Rad. רָגַע.

מַרְגְּלוֹת pl. f. (denom. à רֶגֶל) *loca quæ pedibus circumjacent*, oppos. מְרַאֲשׁוֹת. Cum suff. מַרְגְּלֹתָיו Ruth 3, 4. Dan. 10, 6, adv. *ad pedes ejus* Ruth 3, 8.

מַרְגֵּמָה f. *acervus lapidum* Prov. 26, 8. LXX *funda*, sed forsan illud præstat. — Rad. רָגַם.

מַרְגֵּעָה f. *locus quietis* Jer. 28, 12. — Rad. רָגַע.

מָרַד; part. act. pl. מֹרְדִים, constr. מֹרְדֵי; pass. pl. מְרוּדִים; inf. constr. מְרֹד, cum suff. מָרְדְּכֶם; fut. יִמְרֹד; ut vicin. מָרָה *rebellavit, rebellis fuit,* seq. בְּ, עַל, rariùs acc. *contra* aliquem Jos. 22, 16 : 2 Reg. 18, 7. Neh. 2, 19 etc. — Deriv. seq.

מֶרֶד m. 1) *rebellio* Jos. 22, 22. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

מַרְדּוּת f. *rebellio* 1 Sam. 20, 30.

מְרֹדַךְ vid. מְראֹדַךְ.

מָרְדֳּכַי n. pr. viri Esth. 2, 5 etc.

מָרָה, f. part. act. מוֹרָה, pl. מֹרִים; inf. absol. מָרוֹ; 1) forsan ut vicin. בָּרָא *cecídit, secuit,* undè מוֹרָה q. v. — 2) ut cognat. מָרַד *rebellavit, rebellis fuit* Deut. 21, 18. Ps. 78, 8, seq. בְּ vel acc. *contra* aliquem Jer. 4, 17. Ps. 5, 11 etc.—3) ut vicin. מָרַר *amarus, acerbus fuit* 2 Reg. 14, 26.

Hiph. הִמְרָה; part. מַמְרֶה undè pl. מַמְרִים; inf. הַמְרוֹת undè cum præf. לְ, לַמְרוֹת pro לְהַמְרוֹת; cum suff. הַמְרוֹתָם; fut. יַמְרֶה; f. cum ו conv. וַתֶּמֶר; *contumax, refactarius fuit* Ps. 106, 9. Job 17, 2, seq. בְּ vel acc. *contra* aliquem Eze. 20, 8. Ps. 78, 17 etc.. seq. עִם, *contendit disceptavit cum* aliquo Deut. 9, 7, 24.—Deriv. מֶרִי, מוֹרָה et

מְרָתַיִם f. dual. מְרָתַיִם *gemina rebellio,* nom. symbolicum Babylonis Jer. 50, 21. Alia vid. in מַר.

מָרָּה (lege *morrá*) f. *amaritudo,* metaph. *mœror;* constr. מָרַת Prov. 14, 10. — Rad. מָרַר.

מֹרָה f. id. constr. מֹרַת Gen. 26, 35.

מָרוּד m. suff. מְרוּדִי; pl. מְרוּדִים; *persecu tio* Thren. 1, 7. 3, 19, et concr. *persecutionibus propulsus* Jes. 58, 7. — Rad. רוּד.

מֵרוֹז n. pr. oppidi in Palæstinâ septentrionali Jud. 5, 23.

מָרוֹחַ m. undè constr. מְרוֹחַ *contritus* testiculo Lev. 21, 20. Vulgat. *herniosus.* — Rad. מָרַח.

מָרוֹם masc. constr. מְרוֹם; plur. מְרוֹמִים; 1) *locus altus, editus* Jes. 26, 5 etc. Spec. de cœlo Ps. 18, 17 etc., adv. *in loco excelso* Jes. 22, 16, transl. de magnis honoribus Eccl. 10, 6. — 2) *altitudo, altum, excelsum, sublime* Eze. 23, 17 etc., adv. *in altum* Jes. 37, 23. Concr. *excelsus, sublimis* Ps. 10, 5. 92, 9 etc.—3) trop. *elatio animi,* hinc adv. *elato animo, insolenter* Ps. 56, 3. — Rad. רוּם.

מֵרוֹם undè מֵי־מֵרוֹם n. pr. lacûs in Palæst. septentr. Jos. 11, 5.

מֵרוֹץ m. *cursus* Eccl. 9, 11. — Rad. רוּץ.

מְרוּצָה f. constr. מְרוּצַת et מְרֻצַת; 1) *cursus* 2 Sam. 18, 27. Jer. 23, 10. — 2) *concussio, oppressio,* petitâ signif. à rad. רָצַץ, Jer. 22, 17. — Rad. רוּץ.

מְרוּקִים pl. m. *mundationes* Esth. 2, 12. — Rad. מָרַק.

מָרוֹת n. pr. oppidi in tribu Judâ Mich. 1, 12.

מַרְזֵחַ m. constr. מִרְזַח; *elatio vocis* sive ad lætitiam Amos 6, 7, sive ad fletum Jes. 16, 5. — Rad. רזח.

מָרַח ferè ut vicin. מָרַק *fricuit, trivit, contrivit.* Jes. 38, 21 : *acci-*

pient massam ficuum et יְמְרְחוּ et *conterent* seu *contritam imponent super ulcus*.—Indè מְרוֹחַ.

מֶרְחָב m. pl. מֶרְחָבִים undè constr. מֶרְחֲבֵי *locus latus* et *amplus* Hab. 1, 6, sæpè metaph. de libertate et salute Ps. 18, 20 etc., sed in malam partem de ove procul à grege aberrante Hos. 4, 16.—Rad. רָחַב.

מֶרְחָק m. pl. מֶרְחַקִּים et מַרְחַקִּים; constr. מֶרְחַקֵּי *locus longinquus, dissitus* Jes. 13, 5. Zach. 10, 9 etc. מִמֶּרְחָק *è longinquo* Jes. 3, 30. — Rad. רָחַק.

מַרְחֶשֶׁת f. *ahenum, cacabus* Lev. 2, 7. 7, 9. — Rad. רָחַשׁ.

מָרַט; part. act. pl. מֹרְטִים, pass. מָרוּט undè f. מְרוּטָה; inf. constr. מְרֹט, cum ה paragog. מָרְטָה; fut. cum ה paragog. יִמְרְטָה; 1) ut מָרַק *tersit, expolivit* Eze. 21, 14, 33. — 2) *glabravit, depilavit* Jes. 50, 6. Esr. 9, 3 etc.

Niph. יִמָּרֵט *depilis fiet* Lev. 13, 40.

Puli. מֹרַט undè f. in pausâ מֹרָטָה; vel juxtà alios codices מֹרָטָּה cum Daguesch euphon.; part. מְמֹרָט; *politus est* 1 Reg. 7, 45. Eze. 21, 16, 16, sed מוֹרָט Jes. 18, 2, 7, vid. suprà pag. 317.

מְרִי m. in pausâ מֶרִי; suff. מֶרְיְךָ, מִרְיָם; 1) *rebellio* Deut. 31, 27. Neh. 9, 17, it. *rebellis* Eze. 2, 7 etc. — 2) *amaritudo* Job 23, 2, ubi quibusdam est *rebellio*. — Rad. מָרָה.

מְרִי בַעַל n. pr. viri 1 Par. 9, 40.

מְרִיא m. pl. מְרִיאִים; *saginatus, pinguis* Eze. 39, 18, subst. *vitulus saginatus* 2 Sam. 6, 13. Jes. 11, 6 etc.

מְרִיבָה fut. constr. מְרִיבַת; plur. מְרִיבוֹת; 1) *rixa, lis* Gen. 13, 8 etc. — 2) n. pr. fontium Ex. 17, 1. Num. 20, 13 etc. — Rad. רִיב.

מְרָיָה n. pr. viri Neh. 12, 12.

מֹרִיָּה et מוֹרִיָּה *Moria* n. pr. collis Jerusalem ubi exstructum fuit à Salomone templum 2 Par. 3, 1.

מְרָיוֹת n. pr. viror. Esr. 7, 3. Neh. 11, 11 etc.

מִרְיָם n. pr. mulierum Ex. 15, 20. 1 Chron. 4, 17 etc.

מְרִירוּת f. *amaritudo*, trop. *mæror* Eze. 21, 11. — Rad. מָרַר.

מְרִירִי m. *amarus, exitialis* Deut. 32, 24. — Rad. מָרַר.

מְרִירִים pl. m. Job 3, 5: *obruant eum* כִּמְרִירֵי יוֹם *quasi amaritudines* seu *calamitates diei*; ità vet. interpr. sed plures retentiores: *obscurationes* vel *calores, æstus* vertunt quasi rad. esset כָּמַר. Reverâ *obscuritatis* notioni magis favet parallelismus membrorum.

מֹרֶךְ m. pr. *mollities*, trop. *pavor, consternatio* Lev. 26, 36.—Rad. רָכַךְ.

מֶרְכָּב m. suff. מֶרְכָּבוֹ; 1) *currus* 1 Reg. 5, 9. — 2) *stragula* vel *sedile* Lev. 15, 9. Cant. 3, 10. Rad. רָכַב.

מַרְכֹּלֶת f. *mercatus*; suff. מַרְכֻּלְתֵּךְ Eze. 27, 24. — Rad. רָכַל.

מִרְמָה f. pl. מִרְמוֹת; 1) *fraus* Gen. 27, 35 etc., meton. *opes fraude partæ* Jer. 5, 27. — 2) n. pr. viri 1 Par. 8, 10. — Rad. רָמָה.

מְרֵמוֹת n. pr. viror. Esr. 8, 33. 10, 36 etc.

מִרְמָס m. constr. מִרְמַס; *id quod conculcatur* Jes. 5, 5. Esr. 34, 19 etc. — Rad. רָמַס.

מֵרֹנֹתִי n. gent. Neh. 3, 7 etc.

מֶרֶס n. pr. viri Esth. 1, 14.

מַרְסְנָא n. pr. viri Esth. 1, 14.

מֵרֵעַ m. indè cum suff. מֵרֵעֵהוּ ; pl. מֵרֵעִים, suff. מֵרֵעֵהוּ pro מֵרֵעֵיהוּ; *amicus, socius, sodalis* Gen. 26, 26. Prov. 19, 7 etc. — Formam habet part. Hiph. verbi מָרַר, nisi, ut scitè conjecturat Gesenius, sit compos. ex רֵעַ et מִן (conf. מִגְּאָל, מִצְּעִיר etc.) et *socium* notet *tantùm non familiarem.* Quâ solâ certè ratione explicatur cur Tsere immutatum remaneat. sub מ.

מִרְעֶה masc. constr. מִרְעֵה ; suff. מִרְעֵהוּ; pl. cum suff. מִרְעֵיכֶם ; *pascuum, pabulum* Gen. 47, 4. Eze. 34, 18 etc. — Rad. רָעָה.

מַרְעִית f. suff. מַרְעִיתְךָ ; *pastio, pastus* Jer. 23, 1. Ps. 74, 1 etc. meton. *grex* Jer. 10, 21. — Rad. רָעָה.

מַרְעֲלָה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 11.

מַרְפֵּא m. et מַרְפֵּה Jer. 8, 15 ; 1) *sanatio, curatio* Jer. 14, 19 : 2 Par. 21, 18, trop. *restitutio, liberatio* Mal. 3, 20. Prov. 6, 15, *recreatio animi* Prov. 12, 18. 13, 17. — 2) *remedium* Jer. 33, 6. — 3) *agendi ratio remissa, lenitas* Prov. 14, 30. 15, 4. Eccl. 10, 4. — Rad. רָפָא et רָפָה.

מִרְפָּשׂ m. *conculcando turbata, turbida* aqua ; constr. מִרְפַּשׂ Eze. 34, 19. — Rad. רָפַשׂ.

מָרַץ undè Niph. נִמְרַץ ; part. נִמְרָץ, f. נִמְרֶצֶת ; Kimchi auctoritate, *validus, vehemens fuit;* præterea egregiè convenit signif. ista omnibus locis. Job 6, 25 : *quàm valida sunt verba recta !* Jarchi autem notat ibidem נִמְרְצוּ scriptum esse pro נִמְלְצוּ *dulcia sunt* (ל et ר permutatis). De exsecratione 1 Reg. 2, 8, de corruptione Mich. 2, 10.

Hiph. יַמְרִיצְךָ *vehementem te facit* i. e. irritat Job 16, 3.

מַרְצֵעַ m. *subula* Ex. 21, 6. Deut. 15, 17. — Rad. רָצַע.

מַרְצֶפֶת f. *pavimentum* 2 Reg. 16, 17. — Rad. רָצַף.

מָרַק undè part. pass. מָרוּק ; imp. pl. מִרְקוּ ; *tersit, mundavit, depuravit, polivit* Jer. 46, 4 : 2 Par. 4, 16.

Puh. מֹרַק *tersus fuit* Lev. 6, 21. — Deriv. תַּמְרוּקִים, מְרוּקִים et

מָרָק et מְרַק *jus, jusculum* Jud. 6, 19, 20 ; constr. מְרַק Jes. 65, 4 in Keri, ubi Chethib פְּרַק *frustrum* habet.

מֶרְקָח m. undè pl. מֶרְקָחִים *herbæ aromaticæ* Cant. 5, 13. — Rad. רָקַח.

מֶרְקָחָה f. *vas unguentarium* Job 41, 23, it. *unguentum* ipsum Eze. 24, 10. — Rad. רָקַם.

מִרְקַחַת f. 1) *confectio unguentorum* Ex. 30, 25 : 2 Par. 16, 14. — 2) *unguentum* 1 Par. 9, 30. — Rad. רָקַח.

מָרַר ; præt. מַר undè f. מָרָה ; fut. יֵמַר ; 1) *amarus fuit;* impers. מַר לִי *amarum est mihi* i. e. tristis sum Thren. 1, 4. Ruth. 1, 13. — 2) metaph. *exacerbatus est* 1 Sam. 30, 6.

Niph. נָמַר undè in pausâ נָמָר *mutatus est* Jer. 48, 11. Conf. vicin. מוּר.

Pih. מֵרֵר ; undè fut. יְמָרֵר ; 1) *amarum, acerbum reddidit* aliquid Ex. 1,

14. Jes. 22, 4. — 2) metaph. *exacerbavit* Gen. 49, 23.

Hiph. הֵמַר; inf. הָמֵר; fut. יַמֵּר ex chald. pro יָמֵר; 1) *acerbam reddidit* vitam Job 27, 2, it. fletum subaud., hinc *flevit amarè* Zach. 12, 10. — 2) *mœrore affecit* Ruth 1, 20.

Hithpalp. fut. וַיִּתְמַרְמַר *et exacerbavit se* Dan. 6, 7.—Deriv. מַר, מֹר, מֶמֶר, מְרִירוּת, מְרִירִים, מְרִירִי, מָרָה, מַמְרֹרִים, תַּמְרוּרִים et seq.

מְרֵרָה fem. *fel*; suff. מְרֵרָתִי Job 16, 13.

מְרֹרָה f. undè constr. מְרֹרַת; suff. מְרֹרָתוֹ; pl. מְרֹרוֹת; 1) *amaritudo*, *acerbitas* Deut. 32, 32, metaph, *acerbum* supplicium Job 13, 26. — 2) *fel*, *venenum* Job 20, 14, 25.

מְרֹרִים pl. m. *herbæ amaræ* Ex. 12, 8. Num. 9, 11. Thren. 3, 15.

מְרָרִי n. pr. viri Gen. 46, 11, it. patron. Num. 26, 57.

מָרֵשָׁה vid. מָרֵאשָׁה.

מִרְשַׁעַת f. *improbitas*, hinc concr. *improbus* 2 Par. 24, 7.—Rad. רָשַׁע.

מַשָּׂא m. suff. מַשָּׂאָם; 1) *portandi actio*, *portatio* Num. 4, 24: 2 Chron. 20, 25 etc. — 2) *onus* 2 Reg. 5, 17. Jer. 17, 21. Metaph. *res ad quam attolitur animus* Eze. 24, 25. — 3) *effatum*, *oraculum* Dei, prophetæ, quod etiam *onus* vertit Vulgat. Cæterùm in utroque significatu luditur (Jer. 23, 33 seq. Eze. 12, 10): 2 Reg. 9, 25. Jes. 13, 1, *sententia* Prov. 30, 1, et collect. *sententiæ* 31, 1.— 4) הַשַּׂר הַמַּשָּׂא *magister cantûs* 1 Par. 15, 27, ità LXX, al. *præfectus portationis* arcæ sanctæ. — 5) *tributum* 2 Par. 17, 11. — 6) n. pr. viri Gen. 25, 14.—Rad. נָשָׂא.

מַשֹּׂא m. *acceptio* facierum i. e. personarum discrimen et ratio 2 Par. 19, 7. — Rad. נָשָׂא.

מַשָּׂאָה f. *incendium* Jes. 30, 27.— Rad. נָשָׂא.

מַשְׂאַת (pro מַשְׂאֵת) fem. constr. מַשְׂאַת; pl. מַשְׂאוֹת, suff. מַשְׂאוֹתֵיכֶם; 1) *elatio* manuum Ps. 141, 2, fumi Jud. 20, 38. — 2) *signum erectum* i. e. forsan ignis in loco edito accensus Jer. 6, 1.— 3) *onus* Soph. 3, 18. — 4) *effatum* (conf. מַשָּׂא) Thren. 2, 14. — 5) *donum* Jer. 40, 5. Esth. 2, 18, * spec. *manusculum epulare* (*cadeau de festin*) Gen. 43, 34: 2 Sam. 11, 18. (Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., GENÈSE, pag. 274, 275) *, it. *tributum* 2 Par. 24, 6.—Rad. נָשָׂא.

מַשְּׂאוֹת (infin. Aram. irreg. in וֹת termin.) *tollere*, *auferre* Eze. 17, 9. —Rad. נָשָׂא.

מַשְּׁאוֹת vid. מַשּׁוּאוֹת.

מִשְׂגָּב masc. constr. מִשְׂגַּב, suff. מִשְׂגַּבִּי; 1) *locus editus*, *arx* Jer. 48, 1, ubi possit esse. n. pr., spec. *refugium* Ps. 9, 10 etc. — 2) *altitudo* Jes. 25, 12.— Rad. שָׂגַב.

מְשׂוּכָה et מְשֻׂכָּה fem. constr. מְשֻׂכַּת; *sepes* Jes. 5, 5. Prov. 15, 19. — Rad. שׂוּךְ.

מַשּׂוֹר m. *serra* Jes. 10, 15.—Rad. נשׂר ut chald. נְסַר *secuit*, *dissecuit*.

מְשׂוּרָה f. *mensura* liquidorum Lev. 19, 35 etc.—Rad. משׂר, conf. arab. מַשַׂר *divisit*.

מָשׂוֹשׂ m. constr. מְשׂוֹשׂ; *gaudium* Jos. 24, 8 etc., et *id de quo gaudetur* Jes. 24, 11. Ps. 48, 3 etc. — Rad. שׂוּשׂ.

מִשְׂחָק m. *irrisio*, hinc *objectum irrisionis* Hab. 1, 10.—Rad. שָׂחַק,

מַשְׂטֵמָה f. pr. forsan *declinatio*, *deflexio*, hinc *defectio* Hos. 9, 7 et *causa defectionis* vers. 8; al. *infestatio*, *odium*, quod neutro loco convenit. Gesenius vertit vers. 8 *laqueus*, *compes*, collat. syr. סטם vinxit, *compedivit*; etymon haud satis firmum et vers. 7 *pernicies*; significatio non apta. — Rad. שׂטם forsan ut שָׂטָה.

מַשְׂכִּיל vid. שָׂכַל.

מַשְׂכִּית f. suff. מַשְׂכִּיתוֹ; pl. מַשְׂכִּיּוֹת; 1) *imago*, *figura*, *effigies* Num. 33, 52. Prov. 25, 11. *Lapis figuræ* i. e. lapis in quo figuræ sunt cælatæ Lev. 26, 1, *conclavia* figuræ i. e. figuris ornata Eze. 8, 12. — 2) *imaginatio*, *opinio* Ps. 73, 7. Prov. 18, 11. — Rad. שׂכה ut chald. סְכָא *aspexit*, *contemplatus est*.

מַשְׂכֹּרֶת f. suff. מַשְׂכֻּרְתִּי; *merces* Gen. 29, 15. 31, 7.—Rad. שָׂכַר.

מַשְׂמְרוֹת pl. f. *clavi* Eccl. 12, 11, vid. מַסְמְרִים.

מִשְׂפָּח m. opponitur מִשְׁפָּט Jes. 5, 7. LXX ἀνομία, Vulgat. *iniquitas*: quæ forsan sensum magis exprimunt quàm vim propriam vocis; al. *effusio sanguinis*, *cædes*.—Rad. שׂפח in arab. *effudit sanguinem*.

מִשְׂרָה f. *principatus* Jes. 9, 5, 6. — Rad. שָׂרָה.

מִשְׂרָפוֹת plur. fem. undè constr. מִשְׂרְפוֹת; 1) *coctiones* calcis Jes. 33, 12. — 2) *concremationes* cadaverum Jer. 34, 5. — 3) adjecto מַיִם n. pr. loci prope Sidonem Jos. 11, 8. — Rad. שָׂרַף.

מַשְׂרֵקָה n. pr. oppidi forsan Idumæi Gen. 36, 36: 1 Par. 1, 47.

מַשְׂרֵת m. *sartago* 2 Sam. 13, 9. — Rad. שׂרת.

מַשׁ n. pr. viri Gen. 10, 23.

מַשָּׁא m. 1) *feneratio*, *fenus* Neh. 5, 7. — 2) *debitum*, *mutuum* 10, 32. —Rad. נָשָׁא.

מֵשָׁא n. pr. loci Gen. 10, 30.

מַשְׁאָב m. undè pl. מַשְׁאַבִּים *canales* potatorii Jud. 5, 11.—Rad. שָׁאַב.

מַשָּׁאָה fem. constr. מַשַּׁאת; plur. מַשָּׁאוֹת; *debitum* Deut. 24, 10. Prov. 22, 26.—Rad. נָשָׁא.

מַשָּׁאוֹן m. *deceptio*, *fraus* Prov. 26, 26.—Rad. נָשָׁא.

מַשָּׁאוֹת Ps. 74, 3, vid. מַשּׁוּאוֹת.

מִשְׁאָל n. pr. oppidi Levitarum Jos. 26, 21, 30.

מִשְׁאָלָה f. *preces*; plur. constr. מִשְׁאֲלוֹת Ps. 26, 6. 37, 4. — Rad. שָׁאַל.

מִשְׁאֶרֶת f. suff. in pausâ מִשְׁאַרְתֶּךָ; pl. cum suff. מִשְׁאֲרוֹתֶיךָ; *mactra* seu vas in quo farina subigitur et *fermentatur* Ex. 7, 28. Deut. 28, 5 etc. —Forsan denom. à שְׂאֹר *fermentum*, שׁ et שׂ, ut sæpè, permutatis.

מִשְׁבְּצוֹת pl. f. 1) *fundæ*, *palæ* annuli Ex. 28, 11 etc. — 2) *tessellationes*, *ocellationes* Ps. 45, 14.—Rad. שָׁבַץ.

מַשְׁבֵּר m. *matrix*, *os uteri* quod fœtus nascens *frangit* 2 Reg. 19, 3. Jes. 37, 3.—Rad. שָׁבַר.

מִשְׁבָּר m. constr. מִשְׁבַּר; plur. מִשְׁבָּרִים; constr. מִשְׁבְּרֵי, cum suff. מִשְׁבָּרֶיךָ; 1) id. Hos. 13, 13.—2) *fluctus* Jon. 2, 4. Ps, 42, 8 etc.

מִשְׁבָּת m. *cessatio, interitus* pl. cum suff. מִשְׁבַּתֶּיהָ Thren. 1, 7. — Rad. שָׁבַת.

מִשְׁגֶּה m. *error* Gen. 43, 12. — Rad. שָׁגָה.

מָשָׁה; *traxit, extraxit* Ex. 2, 10. Hiph. fut. יַמְשֶׁה undè cum suff. יַמְשֵׁנִי *extrahet me* 2 Sam. 22, 17. Ps. 18, 17.—Deriv. מְשִׁי.

מֹשֶׁה n. pr. *Moyses* Ex. 2, 10 etc.

מַשֶּׁה m. *debitum*; constr. מַשֵּׁה Deut. 15, 2.—Rad. נָשָׁא.

מְשׁוֹאָה f. 1) *locus vastatus* Job 30, 3. 38, 27. — 2) *vastatio* Soph. 1, 15.—Rad. שׁוֹא ut vicin. שָׁאָה.

מַשּׁוּאוֹת et מַשְּׁאוֹת pl. f. vulgò *vastitates, ruinæ* (à rad. שָׁאָה) Ps. 73, 18. 74, 3; sed ob Daguesch in שׁ, nonnulli referunt ad Hiph. verbi נָשָׁא *decepit*, et vertunt *loca fallacia, insidiæ* quod refugit Ps. 74, 3; al. legunt מַשְּׂאוֹת à נָשָׂא *efferre*, i. e. *evertere*.—* Quoad etymon, si genuina sit lectio מְשׁוּאוֹת vel מְשָּׁאוֹת, radix erit שׁוֹא, cum eodem significatu atque vicin. שָׁאָה.

מְשׁוֹבָב n. pr. viri 1 Par. 4; 34.

מְשׁוּבָה et מְשֻׁבָה f. constr. מְשׁוּבַת; pl. מְשׁוּבוֹת; *aversio, defectio* Jer. 8, 5. Prov. 1, 32. Hos. 11, 7: מְשׁוּבָתִי *defectio à me*. Concr. *aversa, rebellis* Jer. 3, 6, 3. 11, 12. — Rad. שׁוּב.

מְשׁוּגָה f. *error*; suff. מְשׁוּגָתִי Job 19, 4.—Rad. שׁוּג ut vicin. שָׁגַג, שָׁגָה.

מָשׁוֹט m. *remus* Eze. 27, 29. — Rad. שׁוּט.

מִשּׁוֹט m. pl. cum suff. מְשׁוֹטַיִךְ *remi tui* Eze. 27, 6. — Rad. נשט ut vicin. שׁוּט.

מְשׁוּסָּה f. *depredatio* Jes. 42, 24 in Chethib, pro מְשִׁסָּה. — Rad. שׁוּס ut vicin. שָׁסַס.

מָשַׁח; part. act. pl. מֹשְׁחִים, pass. מָשׁוּחַ, pl. מְשֻׁחִים; inf. absol. מָשׁוֹחַ, constr. מְשֹׁחַ, cum ה parag. מָשְׁחָה, cum suff. מָשְׁחוֹ et מָשְׁחֲךָ; imp. מְשַׁח undè cum suff. מִשְׁחֻהוּ; fut. יִמְשַׁח; 1) *illevit* Jer. 22, 14, *unxit oleo* Gen. 31, 13. Ex. 29, 2 etc., spec. clypeum ne siccitate fatisceret 2 Sam. 1, 21. Jes. 21, 5, it. sacerdotem, prophetam, regem, i. e. *consecravit* Ex. 28, 41: 1 Sam. 19, 16.—2) ut in syr. et arab. משח *mensus est, mensuravit*.

Niph. נִמְשַׁח; fut. יִמָּשַׁח; *unctus, unctione consecratus est* Lev. 6, 13 etc. — Deriv. מָשִׁיחַ, מִמְשַׁח et seq.

מִשְׁחָה f. constr. מִשְׁחַת; 1) *unctio* Ex. 25, 6 etc. — 2) *pars, portio* Lev. 7, 35.

מָשְׁחָה f. suff. מָשְׁחָתָם; 1) τὸ *ungere*, vid. מָשַׁח. — 2) *pars, portio* Num. 8, 18.

מַשְׁחִית et מַשְׁחֵת m. suff. מַשְׁחִתוֹ; pr. part. Hiph. verbi שָׁחַת, *perdens*, hinc 1) *perditio, pernicies* Ex. 12, 13. Eze. 5, 16. 9, 1. — 2) *laqueus* Jer. 5, 26. הַר מַשְׁחִית dicitur mons oliveti prope Jerusalem. 2 Reg. 23, 13, et Babylon propter idola ibi culta, adeòque populo perniciosa.—Rad. שָׁחַת.

מִשְׁחָר m. *aurora* Ps. 110, 3. — Rad. שָׁחַר.

מַשְׁחֵת vid. מַשְׁחִית.

מָשְׁחָת m. *corruptum, deforme* Jes. 52, 14. — Rad. שָׁחַת.

מָשְׁחָת m. *corruptio;* suff. מָשְׁחָתָם Lev. 22, 25. — Rad. שָׁחַת.

מִשְׁטָח masc. constr. מִשְׁטַח; *locus expansionis* Eze. 26, 5 etc. — Rad. שָׁטַח.

מִשְׁטָר m. *imperium;* suff. מִשְׁטָרוֹ Job 38, 33. — Rad. שָׁטַר.

מֶשִׁי m. in pausâ מֶשִׁי; *sericum* Eze. 16, 10, 13. — Rad. מָשָׁה.

מֻשִׁי vid. מוּשִׁי.

מְשֵׁיזַבְאֵל n. pr. viri Neh. 3, 4 etc.

מָשִׁיחַ m. constr. מְשִׁיחַ; pl. cum suff. מְשִׁיחַי; 1) adj. *unctus* Lev. 4, 3 etc. — 2) subst, *Messias, Christus,* quem, quamquàm nonnulli contradicunt, reges et sacerdotes in Vet. Test, figurabant; quemque disertè nominant maximè Dan. 9, 25, 26. Ps. 2, 2. De Cyro, Persarum rege propheticè usurpatur Jes. 45, 1. — Rad. מָשַׁח.

מָשַׁךְ; part. act. מֹשֵׁךְ; pl. מֹשְׁכִים; inf. constr. et imp. מְשֹׁךְ; fut. יִמְשֹׁךְ; 1) *traxit* (conf. vicin. מָשָׁה), *extraxit, attraxit,* prout construitur Gen. 37, 28. Jud. 4, 7. Jes. 5, 18 etc. Part. pl. f. מוֹשְׁכוֹת *funes, vincula* quibus aliquis vincitur Job 38, 31. — A trahendi notione diffluunt formulæ istæ : *tetendit* arcum; *tractim sparsit* semen per sulcos; *cecinit* classicum; *traxit manum suam cum aliquo* i. e. socium se adjunxit alicui; *protraxit* i. e. *prolongavit, continuavit* benignitatem; *firmavit, sustentavit* corpus; *distraxit, diffudit se* agmen militum. — 2) *prehendit, cepit* Ex. 12, 21. *tenuit* seq. בְּ Jud. 5, 14, *rapuit, abripuit* Eze. 32, 20 etc.

Niph. נִמְשַׁךְ undè fut. יִמָּשֵׁךְ; *protractus, dilatus est* Jes. 13, 22 etc.
Puh. part. מְמֻשָּׁךְ, f. מְמֻשָּׁכָה; 1) *protractus* Prov. 13, 12. — 2) *distractus* Jes. 18, 7, Vulgat. *avulsus,* nonnulli *validus, robustus.* — Indè

מֶשֶׁךְ m. 1) *tractio* i. e. sparsio seminis per sulcos Ps. 126, 6. — 2) *possessio* Job 28, 18. — 3) n. pr. viri Gen. 10, 2, hinc et populi Eze. 27, 13 etc.

מִשְׁכָּב m. constr. מִשְׁכַּב; pl. constr. מִשְׁכְּבֵי; pl. f. cum suff. מִשְׁכְּבוֹתָם; 1) *cubile, lectus* 2 Sam. 17, 28, *feretrum* Jes. 57, 2 : 2 Par. 16, 14. — 2) *cubatio* 2 Sam. 4, 5. Ps. 41, 4, spec. *concubitus* Lev. 20, 13 etc. — Rad. שָׁכַב.

מִשְׁכָּן m. constr. מִשְׁכַּן; constr. מִשְׁכְּנֵי; plur. f. מִשְׁכָּנוֹת; constr. מִשְׁכְּנוֹת; 1) *habitaculum* Ps. 87, 2. Job 18, 21, *lustrum* Job 39, 6, *templum* Ps. 46, 5 etc., de sepulchro Jes. 22, 16. — 2) spec. *tabernaculum* Cant. 1, 8, maximè tabernaculum sacrum Israëlit. Ex. 25, 9 etc. Conf. אֹהֶל suprà p. 13. — Rad. שָׁכַן.

מָשַׁל, f. part. act. מוֹשֵׁל; plur. מֹשְׁלִים; f. מֹשְׁלָה; inf. absol. מָשׁוֹל; constr. et imp. מְשֹׁל; fut. יִמְשֹׁל; 1) *assimilavit,* hinc a) *similitudinem, parabolam proposuit* Eze. 24, 3. — b) *adagio usus est* Eze. 12, 23 etc. — c) *dictario usus est* Joël 2, 17. Part. מֹשְׁלִים *poëtæ* Num. 21, 27. — —2) *dominatus est, dominium habuit* vel *exercuit* seq. בְּ, עַל, לְ *in aliquem* Gen. 3, 16. Jes. 40, 10. Prov. 28, 15 etc. Part. מֹשֵׁל *dominus* Gen. 45, 8

plur. *domini, principes* et *tyranni* Jes. 14, 5 etc.

Niph. נִמְשַׁל *similis fuit* alicui rei, seq. אֶל, כְּ, עִם Jes. 14, 10. Ps. 28, 1. 49, 13 etc.

Pih. part. מְמַשֵּׁל *parabolis utens* Eze. 21, 5 (20, 49).

Hiph. הִמְשִׁיל; fut. יַמְשִׁיל; 1) *comparavit* Jes. 46, 5. — 2) *dominari fecit* Dan. 11, 39. Ps. 8, 7. Inf. subst. הַמְשֵׁל *dominatio* Job 25, 2.

Hithp. fut. אֶתְמַשֵּׁל *comparabor*, seq. כְּ Job 30, 19.—Deriv. מִמְשָׁל, מֶמְשֶׁלֶת et seq.

מָשָׁל m. suff. מְשָׁלוֹ: pl. מְשָׁלִים; 1) constr. מִשְׁלֵי; *similitudo, parabola* Eze. 17, 2. 24, 3.—2) *sententia, sententiosè dictum* 1 Reg. 5, 12. Prov. 1, 1 etc.—3) *proverbium* propriè dictum 1 Sam. 10, 12. Eze. 18, 2 etc. —4) *dicterium, probrosè dictum* Deut. 28, 37. Jes. 14, 4 etc.—5) *carmen* quodlibet Num. 23, 7, 18. Ps. 49, 5 etc.

מָשָׁל n. pr. vid. מִשְׁאָל.

מֹשֶׁל m. undè cum suff. מָשְׁלוֹ; 1) *similitudo*, hinc concr. *simile* Job 41, 25. — 2) *dominatus* Zach. 9, 10.

מְשֹׁל m. *carmen*, spec. *irrisorium* Job 17, 6.

מִשְׁלָח m. undè constr. מִשְׁלַח; 1) *locus quò mittitur* pecus Jes. 7, 25. —2) seq. יָד, *res in quam manus immittitur, negotium* Deut. 15, 10 etc. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלוֹחַ m. 1) *missio* Esth. 9, 19, 22. — 2) seq. יָד, res in quam *manus immittitur* Jes. 11, 4. — Rad. שָׁלַח.

מִשְׁלַחַת f. 1) *missio* i. e. agmen Ps. 78, 49. — 2) *dimissio* Eccl. 8, 8. — Rad. שָׁלַח.

מְשִׁלֹּשׁ pro מְשֻׁלָּשׁ, vid. שָׁלַשׁ.

מְשֻׁלָּם n. pr. viror. Esr. 8, 16 etc.

מְשִׁלֵּמוֹת n. pr. viror. 2 Par. 28, 12 etc.

מְשֶׁלֶמְיָה et שֶׁלֶמְיָה n. pr. viri 1 Par. 9, 21. 26, 1, 29.

מְשִׁלֵּמִית n. pr. viri 1 Par. 9, 12.

מְשֻׁלֶּמֶת n. pr. mul. 2 Reg. 21, 19.

מְשַׁמָּה f. pl. מְשַׁמּוֹת; 1) *stupor* Eze. 5, 15. — 2) *vastatio* Jes. 15, 6. Jer. 48, 34. Eze. 6, 14 etc.—Rad. שָׁמַם.

מִשְׁמָן m. constr. מִשְׁמַן; pl. constr. מִשְׁמַנֵּי; suff. מִשְׁמַנָּיו; 1) *pinguedo* Jes. 17, 4. — 2) *pinguis* i. e. fertilis *ager* Gen. 27, 28. Dan. 11. 24. — 3) *robustus, validus* miles Jes. 10, 16. Ps. 78, 31. — Rad. שָׁמַן.

מִשְׁמַנָּה n. pr. viri 1 Par. 12, 10.

מַשְׁמַנִּים pl. m. *pinguia* Neh. 8, 10. — Rad. שָׁמַן.

מִשְׁמָע m. undè constr. מִשְׁמַע; 1) *auditio*, hinc *quod auditur* Jes. 11, 3. — 2) n. pr. viror. Gen. 25, 14 etc. — Rad. שָׁמַע.

מִשְׁמַעַת f. suff. מִשְׁמַעְתּוֹ; 1) *intima admissio ad audiendum (audience)* 1 Sam. 22, 14 etc. — 2) *obedientia*, undè concr. מִשְׁמַעְתָּם *obedientes illis* Jes. 11, 14. — Rad. שָׁמַע.

מִשְׁמָר masc. constr. מִשְׁמַר, suff. מִשְׁמָרוֹ; pl. מִשְׁמָרִים; 1) *custodia*, de carcere Gen. 40, 3. 42, 17, de statione excubitarum Jer. 51, 12. Neh. 7, 3, hinc de ipsis excubitoribus Job 7, 12. Neh. 4, 3.—2) *id quod custoditur* Prov. 4, 23. — 3) *observantia*, hinc *res observanda* i. e. ritus sacri

Neh. 13, 14, meton. *cui reverentia præstatur* Eze. 38, 7. — Rad. שָׁמַר.

מִשְׁמֶרֶת f. suff. מִשְׁמַרְתּוֹ; plur. מִשְׁמָרוֹת, constr. מִשְׁמְרוֹת; 1) *custodia*, de excubandi officio 2 Reg. 11, 5, 6, de statione excubitorum Jes. 21, 8. Hab. 2, 1, hinc de ipsis excubitoribus Neh. 7, 3 etc. — 2) *id quod custoditur* 1 Sam. 22, 23. — 3) *conservatio* Ex. 12, 6 etc. — 4) *observatio, ministerium* Num. 3, 31 etc. — 5) *quod observandum est, lex, ritus* Gen. 26, 5. Mal. 3, 14 etc. — 6) *studium* quod alicui exhibetur 1 Par. 12, 29. — Rad. שָׁמַר.

מִשְׁנֶה masc. constr. מִשְׁנֵה; suff. מִשְׁנֵהוּ; pl. מִשְׁנִים; 1) *ordo secundus, locus secundus* 1 Sam. 15, 9. Esr. 1, 10 etc., hinc *sacerdos secundi ordinis* i. e. secundarius 2 Reg. 25, 18 etc., *pars urbis secunda* i. e. inferior 2 Reg. 22, 14. Soph. 1, 10. — 2) concr. *secundus*, qui *secundum locum occupat*, hinc *secundus regis* i. e. secundus à rege 2 Par. 28, 7. — 3) *duplicatum, duplum* Ex. 18, 22. Jes. 61, 7 etc. — 4) *exemplar* (*copie*) Deut. 17, 18. Jos. 8, 32. — Rad. שָׁנָה.

מְשִׁסָּה f. plur. מְשִׁסּוֹת; *prædatio, præda* 2 Reg. 21, 14. Hab. 2, 7 etc. — Rad. שָׁסַס.

מִשְׁעוֹל m. *via angusta* Num. 22, 24. — Rad. שָׁעַל.

מִשְׁעִי m. (forsan pro מִשְׁעִית ex chaldaïsmo) *purgatio* Eze. 16, 4. — Rad. משע in arab. *purgavit*.

מִשְׁעָם n. pr. viri 1 Par. 8, 12.

מִשְׁעָן m. constr. מִשְׁעַן; *fulcrum, adminiculum* Jes. 3, 1, trop. 2 Sam. 22, 19. Ps. 18, 19. — Rad. שָׁעַן.

מַשְׁעֵן m. et f. מַשְׁעֵנָה id. Jes. 3, 1 ubi simul conjuncta, *omnis generis adminicula et subsidia* significant. — Rad. שָׁעַן.

מִשְׁעֶנֶת f. suff. מִשְׁעַנְתּוֹ; pl. cum suff. מִשְׁעֲנֹתָם; *scipio, baculus*. Jud. 8, 21. Eze. 29, 6 etc. — Rad. שָׁעַן.

מִשְׁפָּחָה f. constr. מִשְׁפַּחַת, suff. מִשְׁפַּחְתִּי; plur. מִשְׁפָּחוֹת; constr. מִשְׁפְּחוֹת; 1) *genus* animalium Gen. 8, 19, it. rerum inanimat. Jer. 15, 3. — 2) *familia* quarum plures una tribus comprehendebat (vid. בַּיִת n. 10, p. 91, 92) Gen. 10, 18. Ex. 6, 14. — 2) *gens, populus* Gen. 12, 3. Jer. 8, 3 etc. — Ponitur pro שֵׁבֶט; *tribus* Jos. 7, 17. — Rad. שׁפח ut vicin. סָפַח et arab. שָׂפַח *fudit, effudit*.

מִשְׁפָּט masc. constr. מִשְׁפַּט; suff. מִשְׁפָּטִי; pl. מִשְׁפָּטִים; מִשְׁפָּטָן; constr. מִשְׁפְּטֵי; suff. מִשְׁפָּטֶיךָ; 1) *judicium* spec. *actus judicandi* Lev. 19, 13. Deut. 1, 17; *locus judicii, tribunal* Ps. 143, 2. Job 9, 32, *causa forensis* Deut. 10, 18. Job 13, 18, *sententia judicialis* 1 Reg. 3, 28. Ps. 17, 2, hinc *pœna* Jer. 48, 21, *culpa, crimen* Jer. 51, 9. Eze. 7, 23. Passim מִשְׁפָּט omnes ferè istas notiones simul includit, ut ex ipso contextu colligitur. — 2) *jus, quod justum, legitimum, æquum est* Deut. 16, 19. Jer. 22, 15. לַמִּשְׁפָּט *jure, justè* Jer. 46, 28. Spec. *lex, statutum* Ex. 21, 1. Lev. 18, 4; *quod ex lege debetur, privilegium* Ex. 21, 9. Jer. 32, 7, *mos, consuetudo* Gen. 40, 17: 2 Reg. 11, 14, hinc *modus, agendi ratio* Jud. 13, 12: 2 Reg. 1, 7. — Rad. שָׁפַט.

מִשְׁפָּט Poh. verbi שָׁפַט q. vid.

מִשְׁפְּתַיִם dual. ut שְׁפַתַּיִם *caulæ, stabula* Gen. 49, 14. Jud. 3, 16; ita plerique, * sed rectiùs forsan *duæ, faliscæ* (*rateliers, mangeoires*); quod optimè utrique loco Gen. et Jud. convenit; siquidem vita maximè bonis affluens adumbratur. Huic significationi haud parùm favet dual. forma; quæ duplex seu multò major innuitur abundantia.*—Rad. שָׁפַת.

מֶשֶׁק m. ut מֶשֶׁךְ *possessio* Gen. 15, 2: *filius possessionis domûs meæ Damascenus Eliezer* i. e. nemo est qui, me mortuo, possessor evadat rei familiaris meæ, nisi Eliezer, alienigena iste. Vid. quæ adnotav. in *Le Pentat. avec une traduction française*, etc., Genèse, pag. 76, 77. — Rad. מָשַׁק ut vicin. מָשַׁךְ.

מַשָּׁק m. à rad. שָׁקַק, ex chaldaïsmo 2ª radicali deficiente compensatâ in 1ª; *discursitatio;* constr. מַשַּׁק Jes. 33, 4.

מַשְׁקֶה m. constr. מַשְׁקֵה; 1) *pincerna*, vid. שָׁקָה in Hiph. — 2) *locus irriguus* Gen. 13, 10. Eze. 45, 15. — 3) *potus* Lev. 11, 34 etc.

מִשְׁקוֹל m. *pondus* Eze. 4, 10. — Rad. שָׁקַל.

מַשְׁקוֹף m. *superliminare* Ex. 12, 7. 22, 23.—Rad. שָׁקַף.

מִשְׁקָל masc. constr. מִשְׁקַל, suff. מִשְׁקָלוֹ; 1) *ponderatio* 2 Reg. 15, 16. etc.—2) *pondus* Lev. 10, 35 etc. — Rad. שָׁקַל.

מִשְׁקֶלֶת et מִשְׁקֹלֶת f. *perpendiculum* 2 Reg. 21, 13. Jes 28, 17.

מִשְׁקָע m. *locus ubi desedit* aqua; constr. מִשְׁקַע Eze. 34, 18. — Rad. שָׁקַע.

מִשְׁרָה fem. constr. מִשְׁרַת־עֲנָבִים *maceratio uvarum*, hinc *succus ex uvis expressus* Num. 6, 3. — Rad. שָׁרָה.

מִשְׁרָעִי n. gent. 1 Par. 2, 53.

מָשַׁשׁ ut vicin. מוּשׁ, *palpavit, contrectavit;* fut. יָמֹשׁ, undè cum suff. יְמֻשֵּׁנִי Gen. 27, 12, יְמֻשֵּׁהוּ vers. 21.

Pih. מִשֵּׁשׁ, undè 2 pers. מִשַּׁשְׁתָּ; part. מְמַשֵּׁשׁ; fut. יְמַשֵּׁשׁ; id. Gen. 31, 34, 37. Job 12, 25.

Hiph. fut. apoc. יָמֵשׁ *palpet* scil. quivis Ex. 10, 21.

מִשְׁתֶּה m. constr. מִשְׁתֵּה; pl. cum suff. מִשְׁתָּיו; 1) *potio, potatio* Esth. 5, 6. 7, 7. — 2) *quod potatur, potus* Dan. 1, 10. Esr. 3, 7.—3) *convivium* Gen. 19, 3. Esth. 1, 3 etc.

מֵת *mortuus* vid. in מוּת.

מְתִים et defectè מְתִם plur. masc. constr. מְתֵי; suff. מְתָיו, מְתֶיךָ, *viri* Gen. 34, 30. Deut. 2, 34. Jes. 3, 25 etc.—Rad. מָתָה.

מַתְבֵּן (denom. à תֶּבֶן) *straminis locus* i. e. acervus Jes. 25, 10.

מֶתֶג m. suff. מִתְגִּי; *frenum* Jes. 37, 29. Ps. 32, 9 etc.—Rad. מתג.

מָתוֹק m. *dulcis, dulcedo* Jud. 14, 14. Eze. 5, 3, trop. Eccl. 11, 7.— Rad. מָתַק.

מְתוּשָׁאֵל n. pr. viri Gen. 4, 18.

מְתוּשֶׁלַח n. pr. viri Gen. 5, 21.

מָתַח ut vicin. נָטָה; fut. cum suff. et ו conv. וַיִּמְתָּחֵם *et extenditeos* Jes. 40, 22.—Deriv. אַמְתַּחַת.

מָתַי *quandò* Gen. 30, 30 etc., sine interrog. Prov. 23, 35. אַחֲרֵי מָתַי *post quantùm temporis?* Jer. 13, 27, לְמָתַי *quousquè, quamdiù?* Ex 8, 5, מָתַי id. 1 Sam. 16, 1.—Etymon ignotum.

מַתְכֹּנֶת f. suff. מַתְכֻּנְתּוֹ ; *mensura, proportio* Ex. 30, 32. Eze. 45, 11 : 2 Par. 24, 13, it. *demensum, pensum* Ex. 5, 8.—Rad. תָּכַן.

מַתְּלָאָה pro מַה־תְּלָאָה q. v.

מְתַלְּעוֹת pl. f. ut מַלְתָּעוֹת q. v. *mordices, dentes* Joël 1, 6. Job 29, 17.

מְתֹם m. pars *integra, sana* corporis Jes. 1, 6. Ps. 38, 4 ; sed Jud. 20, 48 spuria est lectio pro מְתִם, ut ferunt plures codices.—Rad. תָּמַם.

מַתָּן masc. suff. מַתָּנָם ; 1) *donum* Gen. 34, 12. Prov. 19, 6. — 2) n. pr. viror. 2 Reg. 11, 18 etc.— Rad. נָתַן.

מַתָּנָה f. constr. מַתְּנַת ; pl. מַתָּנוֹת ; constr. מַתְּנוֹת ; 1) id. Gen. 25, 6. Eccl. 7, 7 etc. — 2) n. pr. loci inter desertum et fines Moabitarum Num. 21, 18.

מַתְּנַי n. pr. viror. Esr. 10, 33 etc.

מִתְנִי n. gent. 1 Par. 11, 43.

מַתַּנְיָה et מַתַּנְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 24, 17. Esr. 10, 26 etc.

מָתְנַיִם dual. m. constr. מָתְנֵי ; suff. מָתְנֵינוּ ; *lumbus uterque, lumbi* Gen. 37, 34. Jes. 20, 2 etc. — Rad. מתן forsan ut arab. מַתַן *firmus, validus fuit.*

מָתַק ; cum suff. מְתָקוֹ ; part. pass. pl. מְתוּקִים, f. מְתוּקָה ; fut. pl. in pausâ יִמְתָּקוּ ; *dulcis, suavis fuit, factus est* Ex. 15, 25. Prov. 9, 17. Metaph. Job 21, 33 : *dulces illi sunt glebæ vallis* i. e. terra illi levis est ; sed 24, 20 : מְתָקוֹ רִמָּה quod vulgò vertunt *suavis est ei vermis*, rectiùs forsan redditur à Bochart ex usu syr. et innuente contextu : *exsugit eum vermis.*

Hiph. הִמְתִּיק ; fut. יַמְתִּיק ; *dulcis fecit* Job 20, 12. — 2) *dulcem, suavem* reddidit, metaph. Ps. 55, 15.— Deriv. מָתוֹק, מַמְתַּקִּים et seq.

מֶתֶק m. *dulcedo*, trop. *suavitas* Prov. 16, 21. 27, 9.

מֹתֶק m. suff. מָתְקִי *dulcedo mea* Jud. 9, 11.

מִתְקָה n. pr. stationis Israëlit. in Arabiâ petreâ Num. 33, 28.

מִתְרְדָת n. pr. viror. Esr. 1, 8. 4, 7.

מַתַּת f. (pro מַתֶּנֶת) in pausâ מַתָּת ; *donum* Eze. 46, 5 etc.—Rad. נָתַן.

מַתַּתָּה n. pr. viri Esr. 10, 33.

מַתִּתְיָה et מַתִּתְיָהוּ n. pr. viror. Esr. 10, 43. 1 Par. 9, 31 etc.

נ

נ decima quarta alphabeti littera hebraïcè נון *Noun* sonans; in numeralibus valet *quinquaginta.*— Permutatur haud raró cum ם, dein ubi aliæ linguæ semiticæ comparantur, cum ל ; rariùs cum ר, tandem, in primâ quorumdam verborum radicis sede, cum י. -Ad vocum conformationem, quod attinet 1) ponitur *ab initio* vel constituens in verbis præformantem tum personæ fut. pl., tum conjugationis totius Niphal, vel formans nomina verbalia ex Niphal derivata.—2) in *medio* frequenter interponitur per *epenthesin* ; sicque ut plurimùm litteræ sequenti

inseritur Daguesch fortis ope. — 3) *in fine*, suffixum fœm. 3ᵃᵉ pers. plur. constituit, vel ad terminandum quoddam nominum, genus inservit, vel deniquè in verbis additur adformantibus י et ת.

נָא particula, quæ, prout flagitat contextus, in multis formulis reddi potest : *quæso*, *obsecro*, *amabo* in aliis *age*. Sæpissimè *expletiva* est vel saltem difficillimè in aliud idioma verti potest, etsi ejus vim propriam persentiat linguæ hebr. assuetus. * אִם־נָא non est *siquidem* ut vulgò volunt, sed *si forsan*, *utinam* ! Hinc Gen. 18, 3 etc. sensus est : *si forsan* vel *utinam invenire possim* (*puissé-je trouver*) *gratiam in oculis tuis* ! minimè verò : *siquidem*, *quandoquidem inveni*. *

נָא adj. *crudus*, *non satis coctum* Ex. 12, 9.— Rad. ניא in arab. *crudus*, *semicoctus est*.

נֹא Jer. 46, 25. Eze. 30, 14, plenè נֹא־אָמוֹן Nah. 3, 8. n. pr. *Thebæ* Ægypti metropolis, *Diospolis* Græcor. LXX in Eze. Διόσπολις, in Nah. μερὶς Ἀμμών pars, possessio Jovis Ammonis. Ibi reverà magnâ cum religione colebatur.

נֹאד m. (pro נֹאֶד) et נאוד Jud. 4, 19 in Chethib ; cum suff. in pausâ נֹאדֶךָ ; pl. נֹאדוֹת ; *uter*, pellis consuta quâ liquida deferuntur Jos. 9, 4 : 1 Sam. 16, 20 etc.

נָאָה 1) * forsan ut vicin. arab. נאי in 8ᵃ conjug. *longè abfuit*, *remotus fuit*. * — 2) ut vicin. נָוָה *habitavit*. — 3) *decorus*, *pulcher fuit*.

Pih. נַאֲוָה undè pl. נָאווּ pro נַאֲווּ *decori*, *pulchri fuerunt* Jes. 52, 7. Cant. 1, 10 etc. — Deriv. אִי q. v. pro נְאִי et seq.

נָאָה f. undè pl. constr. נְאוֹת ; 1) *habitationes*, *habitacula* Ps. 74, 20. Thren. 2, 2. — 2) *pascua* gregum Jer. 9, 9. Ps. 23, 2 etc.

נָאוֶה m. (pro נַאֲוֶה), f. נָאוָה ; 1) *decorus*, *decens* seq. לְ Ps. 33, 1. Prov. 17, 7 etc. — 2) *pulcher* Cant. 1, 5. 6, 4.

נָאַם pr. forsan ut in arab. *mussitavit*, *submissè locutus est* (conf. vicin. הָמָה, נָהַם), spec. de voce divinâ quâ oracula prophetis revelantur. Indè fut. pl. יִנְאֲמוּ *dicunt quasi oraculum edentes* (german. diceres *sie orakeln*) Jer. 23, 31. Part. pass. constr. נְאֻם יְהוָה *effatum*, *oraculum Jehovæ* sexcentiès occurrit apud prophetas sacros Vet. Test. Dicitur tamen de hominibus Num. 24, 3, 4, 15, 16 : 2 Sam. 23, 1. Prov. 30, 1 et Ps. 36, 2 ubi verte : *oraculum impietatis improbo est in corde suo* i. e. quidquid animus impius improbo homini suadet, id eidem oraculi divini loco habetur.

נָאַף, undè part. act. נֹאֵף, f. נֹאֶפֶת ; pl. נֹאֲפוֹת ; inf. absol. נָאֹף ; fut. יִנְאַף ; *mœchatus est* Ex. 20, 13, seq. accus. pers, *adulterium commisit cum muliere* Lev. 20, 10 etc., metaph. *idololatriam exercuit*, *idola coluit* Jer. 3, 9. Eze. 16, 38.

Pih. נִאֵף ; part. מְנָאֵף ; pl. מְנָאֲפִים ; f. מְנָאֶפֶת undè in pausâ מְנָאָפֶת ; fut. pl. יְנָאֲפוּ ; id. Jes. 57, 3. Prov. 30, 20 etc. — Deriv. seq.

נִאֻפִים pl. m. suff. f. נִאֻפַיִךְ ; *adulteria* Jer. 13, 27. Eze. 23, 43.

נַאֲפוּפִים pl. m. id.; suff. f. נַאֲפוּפֶיהָ Hos. 2, 4.

נָאַץ; fut. יִנְאַץ; pl. cum נ parag. in pausâ יִנְאָצוּן; *sprevit, contempsit* et *contemptim rejecit* (conf. לוּץ quod vicin. videtur) Deut. 32, 19. Jer. 33, 24 etc.

Pih. נִאֵץ; part. plur. cum suff. מְנַאֲצַי; inf. נַאֵץ pro נָאֵץ; fut. יְנָאֵץ; 1) id. Num. 14, 23. Ps, 10, 3 etc. — 2) *calumniandi occasionem dedit* 2 Sam. 12, 14.

Hiph. fut. יָנֵאץ ex syriasmo pro יַנְאֵץ intrans. *spernetur* Eccl. 12, 5; quem sensum efflagitat contextus, vulgò tamen *florebit* quasi à נוּץ.

Hithpoh. part. מִנֹּאָץ pro מִתְנֹאָץ *qui se contemptui exponit, contemptus* Jes. 52, 5.—Deriv. seq.

נְאָצָה, נֶאָצָה f. plur. cum suff. נֶאָצוֹתֶיךָ; *contumelia* Jes. 37, 3. Eze. 35, 12.

נֶאָצָה f. undè pl. נֶאָצוֹת id. Neh. 9, 18, 26.

נָאַק; fut. pl. in pausâ יִנְאָקוּ; ut cognat. אָנַק, *gemuit, clamavit cum angore* Eze. 30, 24. Job 24, 12. — Indè

נְאָקָה f. undè constr. נַאֲקַת; cum suff. נַאֲקָתָם; pl. נְאָקוֹת undè constr. נַאֲקוֹת; *gemitus, clamor* Ex. 2, 24. Eze. 30, 24 etc.

נָאַר ut cognat. אָרַר.

Pih. נֵאֵר, 2 pers. cum ה paragog. נֵאַרְתָּה; *abominatus est, rejecit* Ps. 89, 40. Thren. 2, 7.

נֹב n. pr. oppidi sacerdotalis in tribu Benjamin 1 Sam. 22, 11 etc. Cum ה parag. נֹבֶה pro נֹבָה *Nobam versus* 1 Sam. 21, 2 etc.

נָבָא, de cujus significatu primario ullam conjecturam ne tentare quidem audemus.

Niph. נִבָּא pro נִנְבָּא, 2 pers. נִבֵּאתָ et נִבֵּית (quasi à נָבָה); part. נִבָּא; pl. נִבָּאִים, et נִבְּאִים, quasi à sing. נִבֶּה; constr. נִבְּאֵי; inf. הִנָּבֵא, cum suff. הִנָּבְאוֹ; הִנָּבְאִי; imp. הִנָּבֵא; fut. יִנָּבֵא; *prophetavit, prophetam egit; vaticinatus est* 1 Reg. 22, 12. Jer. 20, 1 et sexcentiès. Etiam 1 Sam. 10, 11. 19, 20: 1 Par. 25, 2, 3 sensus est *prophetam egit, prophetico munere functus est*, non autem *cecinit laudes Dei, hymnos* ut anteà post Gesenium et Winer docui.

Hithp. הִתְנַבֵּא, 1 pers. הִתְנַבֵּיתִי et הִנַּבֵּאתִי; part. מִתְנַבֵּא, pl. מִתְנַבְּאִים; pl. f. מִתְנַבְּאוֹת; infin. הִתְנַבּוֹת (quasi à נָבָה); fut. יִתְנַבֵּא; 1) *vaticinatus est, propheticum munus explevit* Num. 10, 25 etc. etiam 1 Sam. 10, 6, 10. — 2) *malo spiritu agitatus insanum egit* (μαίνεσθαι) 1 Sam. 18, 10. — Deriv. נָבִיא, נְבוּאָה, נְבִיאָה.

נָבַב undè part. pass. נָבוּב; constr. נְבוּב; *cavus* Ex. 27, 8. Jer. 52, 21 etc., metaph. *stultus, baro* (*tête creuse*) Job 11, 12.—Indè בָּבָה pro נְבָבָה.

נֹבֶה vid. נֹב.

נְבוֹ n. pr. 1) idoli Babyloniorum; *Mercurius* est forsan, ut volunt. Jes. 46, 1. — 2) montis oppidi in finibus Moabitarum Num. 32, 3. Deut. 32, 49 etc. — 3) oppidi in tribu Judâ,

quod, ut à priore illo distinguatur, dicitur נְבוֹ אַחֵר *Nebo alterum* Neh. 7, 33.

נְבוּאָה f. constr. נְבוּאַת; *prophetia* Neh. 6, 12 etc.—Rad. נָבָא.

נְבוּזַרְאֲדָן n. pr. viri 2 Reg. 25, 8 etc.

נְבוּכַדְנֶאצַּר et נְבוּכַדְרֶאצַּר n. pr. *Nabuchodonosor* 2 Reg. 24, 1. Jer. 39, 1 etc.

נְבוּשַׁזְבָּן n. pr. viri Jer. 39, 13.

נָבוֹת n. pr. viri 1 Reg. 21, 1 seq.

נָבַח *latravit;* inf. constr. נְבֹחַ Jes. 56, 10.

נֹבַח n. pr. viri et oppidi Num. 32, 42. Jud. 8, 11.

נִבְחַז n. pr. idoli Hevæorum 2 Reg. 17, 31.

נָבַט undè Pih. נִבֵּט *spectavit, intuitus est* (*regarder*) Jes. 5, 30.

Hiph. הִבִּיט; part. מַבִּיט; infin. הַבִּיט; imp. הַבֵּט et הַבִּיט, cum ה parag. הַבִּיטָה; fut. יַבִּיט, apoc. יַבֵּט, cum ה parag. אַבִּיטָה; 1) id. Jes. 42, 18. Job 35, 5 etc. Transl. a) *respexit* aliquid, *rationem habuit* alicujus rei, seq. acc., אֶל, לְ 1 Sam. 16, 7. Amos 5, 22. Ps. 74, 20.—b) *patienter tulit* Hab. 1, 3, 13, pr. *adspexit* nihil agens; al. minùs rectè *videre fecit.* — c) *spem posuit* in aliquo, seq. אֶל Ps. 34, 6. — 2) *vidit* (*voir*) Num. 12, 8: 1 Sam. 2, 32. Jes. 38, 11, seq. בְּ *contemplatus est, cum voluptate adspexit* Ps. 92, 12.—Indè מַבָּט, מֶבָּט.

נְבָט n. pr. viri 1 Reg. 11, 26.

נָבִיא m. suff. נְבִיאֲכֶם; pl. נְבִיאִים, constr. נְבִיאֵי; suff. נְבִיאֶיךָ; *propheta* Deut. 13, 2. Jud. 6, 8; sed Deut. 18, 15, 18 de Christo usurpatur, non autem collectivè de *prophetis*, ut quidam volunt. *Filii prophetarum* sunt alumni, discipuli eorum 1 Reg. 20, 35 etc. Cæterum נָבִיא dicitur de Abrahamo Deo familiari Gen. 20, 7, nec non de pseudoprophetis 1 Reg. 18, 19. Hos. 4, 5 etc.—Rad. נָבָא.

נְבִיאָה f. 1) *prophetissa* 2 Reg. 22, 14: 2 Par. 34, 22, et Ex. 15, 20, ut innuitur Ex. 12, 2. Mich. 6, 4, quamvis à pluribus poëtria, *cantatrix* vertitur. — 2) *uxor prophetæ* Jud. 8, 3.—Rad. נָבָא.

נְבָיוֹת n. pr. 1) filius Ismaëlis Gen. 25, 13. 28, 9.—2) Jes. 60, 7 vulgò *Nabathæi* gens ex eo oriunda, sed sententiam istam planè refutavit doctissimus E. Quatremère in egregio opusculo *Mémoire sur les Nabatéens.* Paris 1835.

נֶבֶךְ m. undè pl. constr. נִבְכֵי־יָם *fontes maris* Job 38, 16, ità LXX. —Rad. נָבַךְ forsan *scaturivit* ut vicin. נָבַע et chald. נְבַג.

נָבֵל; part. act. נֹבֵל, f. נֹבֶלֶת; infin. absol. נָבֹל, constr. נְבֹל; fut. יִבֹּל; pr. *concidit, corruit, decidit* (conf. vicin. נָפַל, בָּלָה, אָבַל) Ps. 37, 2, hinc de monte qui jam cecidit (נֹפֵל) *destructus, deletus fuit* Job 14, 18, de foliis et floribus præ flacciditate et marcore decidentibus Jes. 1, 30. Ps. 1, 3 etc., de hominibus qui corporis Ex. 18, 18. Jes. 24, 4 etc., vel animi Prov. 30, 32 viribus deficiunt.

Pih. נִבֵּל; part. מְנַבֵּל; fut. יְנַבֵּל;

pr. *corruere fecit*, hinc *contemptim*, *ut vilem rejecit* Deut. 32, 15. Mich. 7, 6, et *deturbavit*, *contumeliâ affecit* Jer. 14, 21. Nah. 3, 6.

Hiph. fut. conv. וַנָּבֶל pro וַנִּבֹּל *et decidimus* Jes. 64, 5.—Deriv. מַבּוּל et seq.

נָבָל m. adj. pl. נְבָלִים; fem. plur. נְבָלוֹת; 1) *stultus*, Jer. 17, 11. Prov. 17, 7. — 2) sæpiùs *impius*, *flagitiosus* 2 Sam. 3, 33. Job 2, 10 etc.—3) n. pr. viri 1 Sam. 25, 3.

נֵבֶל et נֶבֶל m. pl. נְבָלִים; constr. נִבְלֵי; suff. נְבָלֶיךָ, נִבְלֵיהֶם; 1) *uter*, poët. de nubibus cœli Job 38, 37, hinc— 2) generatim *vas aquarium* ut *urceus*, *lagena* Jes. 22, 24. 30, 14. Jer. 13, 12 etc. — 3) instr. musicum forsan *lyræ* genus, νάβλα, *nablium* Jes. 5, 12. Amos 5, 23 etc.

נְבָלָה f. 1) *stultitia* Jes. 32, 6, et forsan ejus *pœna* (conf. חַטָּאת, עָוֹן) Job 42, 8. — 2) *improbitas*, *nequitia* 1 Sam. 25, 25. —3) *crimen*, *scelus* spec. *flagitium*, *incestus* Jud. 19. 23 etc., maximè in formulâ: *fecit* נְבָלָה *in Israël* Gen. 34, 7 etc.

נְבֵלָה f. constr. נִבְלַת, suff. נִבְלָתְ; alibi נִבְלָתְךָ, נִבְלָתוֹ, נִבְלָתָם; *cadaver* (conf. מַפֶּלֶת à נָפַל) hominis et bestiæ Lev. 5, 2. Deut. 21, 23, trop. de idolis quæ vitâ carentes nonnisi trunci sunt Jer. 16, 18.

נַבְלוּת f. undè cum suff. נַבְלֻתָהּ; pr. *fœditas*, hinc *pars obscœna*, *pudenda* Hos. 2, 12; quem sensum commendat præter verbum גָּלָה *retexit* et verba versûs 11, vers. ipse 5.

נְבַלָּט n. pr. oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 34.

נָבַע *scaturivit*; part. act. נֹבֵעַ Prov. 18, 4.

Hiph. הִבִּיעַ; fut. יַבִּיעַ; 1) *scaturire fecit*. Eccl. 10, 1: *muscæ mortuæ fœtent*, *scaturire faciunt unguentum pigmentarii* i. e. fœtorem exhalare faciunt; hinc *copiosè effudit* Prov. 1, 23. 15, 2, et *eructavit impiè dicta* Ps. 59, 8. 94, 4. — 2) *evulgavit*, *nunciavit* Ps. 19, 3. 78, 2. 145, 7.—Indè מַבּוּעַ.

נִבְשָׁן n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 62.

נֶגֶב m. cum ה locali נֶגְבָּה; pr. ut videtur, *plaga sicca*, *arida* vel *arena arida* oppos. כִּכָּר q. v. et conf. Deut. 34, 3, nec non LXX qui Gen. 13, 1 *desertum* vertunt; hinc *auster*, *plaga meridionalis* Ex. 27, 9. Jos. 15, 4, adv. *ab austro* 11, 2.—Rad. נגב in syr. chald. et sam, *exsiccatus fuit*, *aruit*.

נָגַד forsan *præsens*, *in conspectu fuit* ex usu arab.

Hiph. הִגִּיד; part. מַגִּיד, plur. מַגִּידִים, constr. מַגִּידֵי, f. מַגֶּדֶת; infin. absol. הַגֵּד, constr. הַגִּיד; imp. הַגֵּד et cum ה paragog. הַגִּידָה; fut. יַגִּיד, apoc. יַגֵּד, יַגִּד; pr. *præsentem fecit*, *ob oculos posuit*, *retulit*, *nunciavit* absol. 2 Sam. 15, 31, seq. לְ pers. Gen. 3, 11 etc., rariùs accus. Eze. 43, 10. Job 26, 4. Spec. *prodidit* Job 17, 5, *solvit*, *explicuit* Gen. 41, 24. Jud. 14, 19, *confessus est* Jes. 48, 6. Ps. 38, 19, *palàm professus est*, *testatus est* Deut. 26, 3. Jes. 48, 6.

Hoph. הֻגַּד; infin. absol. הֻגֵּד; fut.

יֻגַּד; *indicatus, nunciatus est* Jos. 9, 24. Ruth. 2, 11. — Deriv. נָגִיד et

נֶגֶד m. suff. נֶגְדּוֹ, cum ה parag. נֶגְדָּה; pr. *quod antè, coram est*, sed abit in partic. 1) *coram, in conspectu, ante.* Ex. 34, 10 etc. *Coram sole* i. e. dùm sol in cœlo est Num. 25, 10. — 2) *è regione* Ex. 19, 2. Job 3, 16 etc., *versùs* Dan. 6, 12. Cum præf. — 3) כְּנֶגֶד * *pro* Gen. 2, 18, 20. Vid. quæ diximus in gratiam hujus signif. in *Le Pent. avec une trad. franç.*, etc. GEN., pag. 16, 17. — 4) לְנֶגֶד *coram, in conspectu* 2 Reg. 1, 13, *è regione* Jos. 5, 13, hinc *ex adverso, contra*, sensu hostili Dan. 10, 13, *pro* Neh. 11, 22. — מִנֶּגֶד pr. *è conspectu* Jes. 1, 16 etc., * *haud procul* Gen. 21 16 (*Vid. ibid. pag.* 119), *contrà* absol. 2 Sam. 18, 13, seq. לְ *contra aliquid* Jud. 20, 34.

נָגַהּ; fut. יִגַּהּ; *splenduit, fulsit* Job 18, 5. 22, 28.

Hiph. fut. יַגִּיהַּ *splendere faciet* lucem suam Jes. 13, 10 it., *collustrabit* 2 Sam. 22, 29. Ps. 18, 29. — Deriv. seq.

נֹגַהּ f. suff. נָגְהָם; 1) *splendor, fulgor,* 2 Sam. 23, 4. Jes. 4, 5 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 3, 7 etc.

נְגֹהָה f. undè pl. נְגֹהוֹת *splendores* Jes. 59, 9.

נָגַח *cornu feriit;* fut. יִגַּח Ex. 21, 28, 31, 32.

Pih. נִגַּח; part. מְנַגֵּחַ; fut. יְנַגַּח; id. Eze. 34, 21. Dan. 8, 4, trop. Deut. 33, 17 etc.

Hithp. fut. יִתְנַגַּח pr. *alter alterum cornu feriit*, metaph. *dimicavit* Dan. 11, 40. — Indè.

נַגָּח m. *petulcus* Ex. 21, 29, 36.

נָגִיד m. constr. נְגִיד; pl. נְגִידִים; constr. נְגִידֵי; 1) *antecessor, dux, princeps* 1 Sam. 9, 16. Ps. 76, 13 etc. — 2) *præfectus* quivis 1 Par. 9, 11. 26, 24 etc. — 3) plur. *eximia, præstantia* Prov. 8, 6. — Rad. נָגַד.

נְגִינָה f. undè constr. נְגִינַת; suff. נְגִינָתָם; pl. נְגִינוֹת; suff. נְגִינוֹתַי, 1) *pulsatio, cantus fidium* Jes. 38, 20. Thren. 5, 14. — 2) *instrumentum pulsatile* in titulis sex Psalmorum. — 3) *ode, canticum* Ps. 77, 7, spec. *dicterium* Job 30, 9. Thren. 3, 14. — Rad. נָגַן.

נָגַן *pulsavit* pr. instrumentum musicum, *fidibus cecinit;* part. act. pl. נֹגְנִים *fidicines* Ps. 68, 26.

Pih. נִגֵּן, part. מְנַגֵּן; inf. et imp. נַגֵּן; fut. יְנַגֵּן; id. Sam. 16, 16. Ps. 33, 3 etc. — Deriv. נְגִינָה, מַנְגִּינָה.

נָגַע; part. act. נֹגֵעַ; pl. נֹגְעִים, f. נֹגַעַת, plur. נֹגְעוֹת, pass. נָגוּעַ; inf. constr. נְגֹעַ et defectè גַּעַת; cum suff. נָגְעוֹ; imp. defect. גַּע; fut. יִגַּע; 1) *tetigit, attigit* seq. אֶל Num. 4, 15, עַל Jes. 5, 7, sæpiùs בְּ Gen. 3, 3. Lev. 5, 3 etc. Hinc spec. *vim intulit* seq. בְּ *alicui* Gen. 26, 11. Jos. 9, 19, *tetigit mulierem* i. e. concubuit cum eâ Gen. 20, 6. Prov. 6, 29, transl. *tetigit cor* i. e. movit animum alicujus 1 Sam. 10, 26. — 2) sensu locali *attigit* aliquid, *pertigit* usque ad aliquid, seq. אֶל, בְּ, עַד, עַל, Jud. 20, 34. Jes. 16, 8 etc. — 3) *pervenit* ad aliquem, aliquid 2 Sam. 5, 8. Jon. 3, 6. Dan. 9, 21. Absol. *advenit* tempus Esr. 3, 1. Neh. 7, 73 (8, 1) — 4) intensivè ut Pih. *feriit, percussit* Gen. 32, 26 etc.

Niph. fut. conv. וַיִּנָּגְעוּ *et percussos, cæsos se finxerunt* Jos. 8, 15.

Pih. נִגַּע; fut. conv. וַיְנַגַּע; *percussit* Gen. 12, 17 : 2 Reg. 15, 5 etc.

Puh. fut. pl. in pausâ יְנֻגָּעוּ *percutiuntur* Ps. 73, 5.

Hiph. הִגִּיעַ, 2 pers. f. הִגַּעַתְּ (pro הִגַּעַתְּ); part. מַגִּיעַ, pl. constr. מַגִּיעֵי; f. מַגַּעַת; inf. הַגִּיעַ; fut. יַגִּיעַ, conv. וַיַּגַּע; 1) *tangere, attingere fecit, conjunxit* Jes. 5, 8. *Tangere fecit ad terram* ædificia i. e. *destruxit, funditùs evertit* Jes. 25. 12. Thren. 2, 2. —2) *pertigit* Gen. 28, 12. Jes. 8, 8, de calamitatibus Eccl. 8, 13. Esth. 9, 26. — 3) *pervenit* ad 1 Sam. 14, 9. Ps. 107, 18, hinc *assecutus est* seq. לְ Esth. 4, 14. Absol. *advenit* Esth. 6, 14, de tempore Eze. 7, 12. Eccl. 12, 1. — Indè.

נֶגַע m. suff. נִגְעִי; pl. נְגָעִים; constr. נִגְעֵי; *percussio, plaga* Deut. 17, 8 etc., spec. a) de *aggressione, tentatione* morbi putà lepræ Lev. 13, 2 seq., meton. de homine quem agressa est lepra vers. 4, 12, 13, 17, 31, it. de veste leprosâ vers. 50.—b) de plagis, calamitatibus divinis Gen. 12, 17. Ex. 11, 1 etc.

נָגַף; part. act. נֹגֵף; infin. absol. נָגוֹף, constr. נְגֹף; fut. יִגּוֹף et יִגֹּף; cum suff. et נ epenth. יִגְּפֶנּוּ; 1) *feriit, percussit* Ex. 21, 22, 35, alibi trop. de Deo plagis homines afficiente Ex. 7, 27 (8, 2) etc. — 2) *offendit* pede, *impegit* Ps. 91, 12. Prov. 3, 23.

Niph. נִגַּף; part. נִגָּף; pl. נִגָּפִים; inf. abs. נִגּוֹף, constr. הִנָּגֵף; fut. יִנָּגֵף; *percussus, cæsus est* exercitus Lev. 26, 17 etc. sed Jos. 8, 15 forsan *cæsum se simulavit*, quasi sit Niph. pro Hithp.

Hithp. fut. plur. יִתְנַגְּפוּ *impingent* Jer. 13, 16. — Deriv. מַגֵּפָה et

נֶגֶף m. 1) *plaga* divina Ex. 12, 13 etc. — 2) *offensio* pedis Jes. 8, 14.

נָגַר conf. vicin. גָּרַר, מָגַר.

Niph. נִגַּר, part. pl. נִגָּרִים, f. נִגָּרוֹת; 1) *tractus, effusus est, defluxit* 2 Sam. 14, 14. Thren. 3, 49. — 2) *expansus est* Ps. 77, 3. De נִגָּרוֹת Job 20, 28. vid. גָּרַר.

Hiph. הִגִּיר; imp. הַגִּיר; fut. יַגִּיר, conv. וַיַּגֵּר; pl. cum suff. יַגִּירֻהוּ; 1) *effudit* Ps. 75, 9. —2) *detrusit* Mich. 1, 6. — 3) *projecit, tradidit* Jer. 18, 1. Ps. 63, 11 etc.

Hoph. part. pl. מֻגָּרִים *diffusi*, de aquis Mich. 1, 4.

נָגַשׂ; part. act. נוֹגֵשׂ, pl. נֹגְשִׂים; fut. יִגּוֹשׂ, sed pl. in pausâ תִּנְגֹּשׂוּ; 1) *ursit, pressit* operarium Jes. 58, 3, debitorem Deut. 15, 2, tributarium 2 Reg 23, 35; undè part. *exactor* operarum Ex. 3, 7, tributi Dan. 11, 20, it. *actor* pecudis Job 39, 7. —2) *regnavit, imperavit*, hinc נוֹגֵשׂ *rex, tyrannus* Jes. 3, 12. Zach. 10, 4 etc.

Niph. נִגַּשׂ *pressus, vexatus est* 1 Sam. 13, 6. Jes. 53, 7, *pressit, ursit alter alterum* Jes. 34, 5, *urgendo defatigatus fuit* 1 Sam. 14, 24.

נָגַשׁ præt. inus. pro quo usurpatur præt.

Niph. undè infin. constr. גֶּשֶׁת, suff. גִּשְׁתִּי; imp. גַּשׁ, גֶּשׁ, cum Makk. גֶּשׁ־, cum ה parag. גְּשָׁה; fut. יִגַּשׁ; pr. forsan *processit*, hinc prout contextus requirit 1) *appropinquavit* seq. אֶל, בְּ, לְ, עַד, עַל, accus. Gen. 33,

3. Num. 4, 19. 8, 19. Jud. 20, 23 etc. —2) *recessit* Gen. 19, 9. Jes. 49, 20: גְּשָׁה־לִּי *recede mihi* i. e. ut optimè LXX et Vulgat. *fac mihi locum*, *spatium*.

Niph. נִגַּשׁ; part. pl. נִגָּשִׁים; *accessit* Ex. 20, 21 etc.

Hiph. הִגִּישׁ; part. מַגִּישׁ, plur. מַגִּישִׁים; imp. cum ה parag. הַגִּישָׁה; fut. יַגִּישׁ, apoc. יַגֵּשׁ, in pausâ יַגֵּשׁ; 1) *accedere fecit*, hinc *adduxit* Gen. 48, 10. Jes. 45, 21, *attulit* Gen. 27, 25: 2 Sam. 13, 11, *obtulit* Job 40, 19, maximè sacrificia Amos 5, 25. Mal. 2, 12.—2) *appropinquavit* Amos. 9, 10.

Hoph. הֻגַּשׁ; part. מֻגָּשׁ; *adductus est* 2 Sam. 3, 34, oblatus est Mal. 1, 11.

Hithp. imp. הִתְנַגְּשׁוּ *accedite* Jes. 45, 20.

נֵד m. *acervus*, *cumulus* aquarum commotarum Ex. 15, 8. Jos. 3, 13. Ps. 33, 7 etc.—Rad. נָדַד.

נָדָא ut vicin. נָדָה. Indè 2 Reg. 17, 21, in Chethib וידא seu וַיַּדַּא (fut. conv. Hiph.) *et propulit, abegit;* Keri habet וַיַּדַּח.

נָדַב; fut. cum suff. et נ epenth. יִדְּבֶנּוּ; 1) ut vicin נָדַף *impulit, incitavit;* hinc formula: *quemcumque impellit cor suum*, vel *animus ejus* i. e. quicumque suâ sponte facit Ex. 25, 2. 35, 21, 29. — 2) forsan ut arab. نדב *seipsum impulit*, hinc *spontaneus, liberalis, generosus fuit.*

Hithp. præt. inf. et imp. הִתְנַדֵּב; part. מִתְנַדֵּב, plur. מִתְנַדְּבִים; fut. יִתְנַדֵּב; 1) *spontè se obtulit* Jud. 5, 2. Neh. 11, 2 etc. — 2) *spontè dedit*, *obtulit* aliquid seq. acc. Esr. 1, 6: 1 Par. 29, 9 etc.—Deriv. נְדָבָה, נָדִיב.

נָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 23 etc.

נְדָבָה f. constr. נִדְבַת; pl. נְדָבוֹת; constr. נִדְבוֹת; 1) *libera*, *prompta voluntas*, *spontaneitas* undè adv. *lubenti animo*, *spontè* Deut. 23, 24. Hos. 14, 5, pro בִּנְדָבָה, ut exstat Num. 15, 3. Ps. 54, 8. *Populus tuus est promptitudines* i. e. promptissimus Ps. 110, 3. — 2) *donum spontaneum* Esr. 1, 4, spec. *sacrificium spontaneum* oppos. *sacrificio ex voto* (נֶדֶר) Ex. 35, 29. Lev. 22, 23. —3) *liberalitas, largitas* Ps. 68, 70.

נְדַבְיָה n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

נָדַד pl. נָדְדוּ; part. act. נוֹדֵד, pl. נֹדְדִים, f. נוֹדֶדֶת: infin. constr. נְדֹד; fut. יִדּוֹד, conv. וַיִּדַּד; (conf. vicin. נָדָה) 1) *movit* Jes. 10, 14. — 2) *movit se*, hinc *oberravit*, *vagatus est* Jes. 16, 2. Job 15, 23. —3) *fugit*, *aufugit* Nah. 3, 7. Ps. 31, 12. —4) *removit, abjecit*, hinc ex usu syr. *abominatus est*, undè נִדָּה.

Poh. נוֹדֵד *aufugit* Nah. 3, 17.

Hiph. fut. pl. cum suff. יְנִדֻּהוּ *fugabunt eum* Job 18, 18.

Hoph. הֻנַד (ex chaldaïsmo pro הוּנַד), undè מֻנָד *abjectus* 2 Sam. 23, 6 secundùm quosdam codices; fut. יֻנַּד *fugabitur* Job 20, 8.

Hithpoh. fut. יִתְנוֹדְדוּ *aufugient* Ps. 64, 9. Alia vid. in נוּד.—Deriv. נֵד, נִדָּה, נִידָה, מָדָד et

נְדֻדִים pl. m. *motus vagi*, *jactationes* Job 7, 4.

נָדָה 1) ut vicin. נָדַד *fugit*, *re-*

cessit.—2) forsan ut נָדַב *spontaneus, liberalis, generosus fuit.*

Pih. נִדָּה, undè part. מְנַדֶּה undè pl. מְנַדִּים; suff. מְנַדֵּיכֶם; *removit* Amos 6, 3, *repudiavit, ejecit* Jes. 66, 5.—Deriv. נָדָן et

נֵדֶה m. *donum* meretricium Eze. 16, 33.

נִדָּה f. constr. נִדַּת; suff. נִדָּתָהּ; pr. *abominatio, impuritas* Zach. 13, 1 etc. מֵי־הַנִּדָּה *aqua impuritatis* i. e. aqua immundos purgans, aqua lustratoria Num. 19, 9 etc. Spec. *fœditas, impuritas* menstruorum Lev. 12, 2 etc., indè *menstrua* ipsa Lev. 15, 24, 25, 33. — 2) *res fœda, impura* Lev. 20, 21 etc. — Rad. נָדַד.

נָדַח undè infin. constr. נְדֹחַ; fut. יִדַּח; ut cognat. דָּחָה, דּוּחַ, דָּחָה *trusit, impulit* 2 Sam. 14, 14, it. *immisit* securim in arborem Deut. 20, 19.

Niph. נִדַּח; part. נִדָּח, pl. נִדָּחִים; constr. נִדְּחֵי; f. נִדָּחָה et נִדַּחַת; 1) *impulsus est* Deut. 19, 5.—2) *expulsus est* Jer. 40, 12, undè part. *profugus* Jes. 16, 3 etc. Transl. *aufugit* (*salus*) Job 6, 13. —3) *seduci se passus est* Deut. 4, 19. 30, 17.

Puh. part. מְנֻדָּח *propulsus* Jes. 8, 22.

Hiph. הִדִּיחַ; inf. et imp. הַדִּיחַ; fut. יַדִּיחַ, conv. וַיַּדַּח; 1) *detrusit* Ps. 5, 11. 62, 5. —2) *expulit* Deut. 30, 1. Jer. 8, 3 etc., *dispersit* pecudem Jer. 23, 2. 50, 17.—3) *seduxit* Deut. 13, 14. Prov. 7, 21, seq. מִן *abduxit ab* aliquâ re Deut. 13, 6, 11. — 4) *immisit* malum alicui seq. עַל 2 Sam. 15, 14.

Hoph. part. מֻדָּח *expulsus* Jes. 13, 14. — Indè מַדּוּחִים.

נָדִיב m. constr. נְדִיב; pl. נְדִיבִים; f. נְדִיבָה, pl. נְדִיבוֹת; 1) *voluntarius, spontaneus* 1 Par. 28, 1, plenè: נְדִיב לִבּוֹ *spontaneus animi* Ex. 35 etc. — 2) *liberalis* Prov. 19, 6, hinc — 3) *nobilis, ingenuus* Jes. 32, 5. Prov. 17 7. — 3) subst. *princeps* 1 Sam. 2, 8. Ps. 107, 4 etc., et in malam partem *tyrannus* Jes. 13, 2. Job 21, 28. — Rad. נָדַב.

נְדִיבָה fem. suff. נְדִיבָתִי forsan *indoles mea generosa, vigor meus*; hoc suadet contextus, LXX *spes mea*, Vulgat. *desiderium meum*, Chald. interpr. *præstantia*.

נָדָן m. undè cum suff. נְדָנָהּ; pl. cum suff. נְדָנַיִךְ; 1) *vagina* gladii 1 Par. 21, 27.—2) *donum* meretricium Eze. 16, 33. — Rad. נָדָה.

נָדַף undè fut. יִנְדֹּף et יִדֹּף; cum suff. et נ epenth. יִדְּפֶנּוּ; *dispulit, dissipavit* Ps. 1, 4. 68, 3. Job 32, 13.

Niph. נִדַּף; part. נִדָּף; inf. constr. הִנָּדֵף; *dispulsus est* Lev. 26, 36. Jes. 41, 2 etc.

נָדַר, f. part. act. נֹדֶר; inf. constr. et imp. נְדֹר; fut. יִדֹּר, conv. וַיִּדַּר; pr. *servavit, observavit* spec. *votum* (conf. vicin. נָטַר, נָצַר), hinc *vovit*, Gen. 28, 20. Mal. 1, 14 etc. — Indè.

נֶדֶר et נֵדֶר m. suff. נִדְרִי; pl. נְדָרִים; suff. נִדְרֵיהֶם, נְדָרֵינוּ; *votum* Gen. 20, 28 etc, et *res voto promisso* Lev. 7, 16. Deut. 22, 6 etc. Oppos. נְדָבָה q. v.

נֹהַּ m. *lamentatio* Eze. 7, 11 juxta Hebræos (quasi sit pro נֹהָה à rad. נָהָה), sed invito contextu; potius

forsan est *res magnifica, decora*, collat. arab. נוה *eminuit, magnificum fuit* ædificium. LXX in Cod. Alex. ὡραϊσμός, interpr. arab. *gloriatio, fastus*. Syr. et Vulgat. *requies*, quasi legissent נַח ut habent codices aliquot et editi libri. — Rad. נוה.

נָהַג; part. act. נֹהֵג, pl. נֹהֲגִים, pass. pl. נְהוּגִים; imp. נְהַג; fut. יִנְהַג, cum suff. יִנְהָגְךָ); pr. forsan *anhelavit* (conf. vicin. הָגָה, נָאַק, נָהַם, נָהַק). —2) causat. *anhelare fecit*, ad cursum *compulit, agitavit* equum, plaustrum 2 Sam. 6, 3 : 2 Reg. 4, 24. 9, 20; *egit* gregem Gen. 31, 18. Ex. 3, 1 etc.; *abegit* jumenta Job 24, 3; *duxit, adduxit* aliquem Jes. 20, 4. Cant. 8, 2 etc.—2) intrans. *duxit se, ductus est*, vel ex usu Chald. *assuefactus est* Eccl. 2, 3.

Pih. נִהַג; part. pl. f. מְנַהֲגוֹת; fut. יְנַהֵג; 1) *anhelavit, suspiravit* Nah. 2, 8. — 2) *vehere fecit* Ex. 14, 25.—3) *duxit, adduxit, abduxit* Deut. 4, 27. Ps. 78, 26 etc. — Indè מִנְהָג.

נָהָה; imp. נְהֵה; *lamentatus est* onomatopoëticum forsan à הָהּ, אֲהָהּ ortum) Eze. 32, 18. Mich. 2, 4.

Niph. fut. conv. וַיִּנָּהוּ *et lamentati sunt* 1 Sam. 7, 2; Michaëlis cui adstipulatur Gesenius *convocati, congregati sunt*, collat. זָעַק *clamavit* et *convocavit*, sed, scitè observante Winero, demonstrari nequit נָהָה generatim *clamavit* significare. — Deriv. seq.

נְהִי m. in pausâ נֶהִי *lamentum* Jer. 9, 9. Amos 5, 16 etc.

נִהְיָה f. id. Mich. 2, 4, sed Prov. 13, 19 vid. in Niph. verbi הָיָה.

נָהַל forsan *fluxit, ivit* conf. Hithp. et vicin. נָהַר. — Pih. נִהֵל; part. מְנַהֵל; fut. יְנַהֵל; plur. cum suff. יְנַהֲלוּם; 1) *ire fecit, duxit* Ex. 15, 13 : 2 Par. 28, 13, spec. aquatum Jes. 49, 10. Ps. 23, 2, trop *prospexit, curam adhibuit* alicui (conf. german. *leiten*) tùm tutando et defendendo 2 Par. 32, 22, tùm sustentando et nutriendo Gen. 47, 17.

Hithp. fut. cum ה parag. אֶתְנַהֲלָה *ibo, incedam* Gen. 33, 14.—Indè

נַהֲלָל m. 1) n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jud. 1, 30, quod נַהֲלֹל legitur Jos. 19, 15. — 2) pl. נַהֲלֹלִים forsan *pascua* quò pecus *agitur* (ut מִדְבָּר à דָּבַר) Jes. 7, 19, sed Chald. *domus laudis*, LXX *fissura*, Vulgat. *foramina*, Arab. *arbor*.

נָהַם; part. act. נֹהֵם; fut. יִנְהֹם; *fremuit* (conf. vicin. הָמָה) pr. voce leonis juvenis Prov. 19, 12. 20, 2, transl. de gemitu afflictorum Eze. 24, 3. Prov. 5, 11, de *fremitu* maris Jes. 5, 30.—Deriv. seq.

נַהַם masc. *fremitus* Prov. 19, 12. 20, 2.

נְהָמָה f. id. constr. נַהֲמַת Jes. 5, 30. Ps. 38, 9.

נָהַק undè fut. יִנְהַק; pl. in pausâ יִנְהָקוּ; *rudit* asinu esuriens Job 6, 5, transl. de hominibus famelicis Job 30, 7. conf. vicin. אָנַח, אָנַק, נָאַק.

נָהַר; fut. pl. יִנְהֲרוּ; 1) ut in arab. *fluxit, confluxit*, transl. de populorum confluxu. Jer. 31, 12. Mich. 4, 1 etc.— 2) ex usu chald. et syr. et collat. vicin. אוֹר, *splenduit, luxit* undè *exhila-*

ratus est Jes. 60, 5. Ps. 34, 6, quod requirit contextus, præter quam quòd non rarum Orientalibus *splendescere* est pro *lætari*, ob lucem seu nitorem vultûs sereni, ut et Latini *nitere* de gaudio dicunt.—Deriv. מִנְהָרָה et seq.

נָהָר m. constr. נְהַר; pl. נְהָרִים; constr. נַהֲרֵי; pl. f. נְהָרוֹת, constr. נַהֲרוֹת; 1) generatim *flumina*, *aqua fluens* (*courant*) Jon. 2, 4. Job 20, 17, de flumine mellis et lactis Jes. 44, 27. — 2) *fluvius*, *amnis* Gen. 2, 10. Ps. 46, 5 etc. *Fluvius Ægypti* est *Nilus* Gen. 15, 18. Cum art. הַנָּהָר est *Euphrates* Gen. 31, 21. Ex. 23, 31, poët. etiam sine art. Jes. 7, 20. Jer. 2, 18. Mich. 7, 12. Ps. 72, 8, semel *Nilus* Jes. 19, 5 jubente contextu.

נַהַר m. undè dual. נַהֲרַיִם *ambo fluvii*, Tigris et Euphrates, hinc אֲרַם נַהֲרַיִם *Syria amborum fluviorum* vid. in אֲרָם pag. 64.

נְהָרָה f. *lux* Job 3, 4.

נוֹא forsan *avertit*, *removit*; fut. pl. cum נ parag. תְנוּאוּן Num. 32, 7 in Chethib, ubi Keri תְּנִיאוּן ex Hiph. habet.

Hiph. הֵנִיא; fut. יָנִיא, apoc. יָנִי; 1) *recusavit*, *abnuit* Ps. 141, 5. — 2) *cohibuit* Num. 30, 6, 9, 12, seq. מִן *avertit*, *absterruit* Num. 32, 9. et vers. 7 in Keri.—Indè תְּנוּאָה.

נוּב undè fut. יָנוּב; *pullulare*, *progerminare* Ps. 92, 15, hinc *augeri*, *crescere* Ps. 62, 11, metaph. Prov. 10, 31.

Pihl. fut. יְנוֹבֵב *progerminare faciet*, *producet* Zach. 9, 19.—Deriv. תְּנוּבָה et

נוֹב vel נוּב m. ut נִיב q. v.

נוּד; præt. נָד (ut מֵת); part. נָד; pl. נוּדוּ et נָדוּ; fut. יָנוּד et יָנֹד; 1) *moveri*, *agitari* (conf. vicin. נָדַד) 1 Reg. 14, 15, hinc *vagari*, *errare* Gen. 4, 12. Jer. 4, 1 etc., *fugere* Jer. 49, 30. Ps. 11, 1, transl. de messe, *ablata est*, ut rectè Vulgat. —2) *condolere*, *commiserari* Jes. 51. 19. Jer. 16, 5 etc., it. *lugere* mortuum Jer. 22, 10.

Hiph. הֵנִיד undè infin. הָנִיד; fut. יָנִיד; cum suff. יְנִידֵנִי; 1) *vagari fecit*, *expulit* 2 Reg. 21, 8. Ps. 36, 12. — 2) *agitavit caput*, *nutavit capite* Jer. 18, 16.

Hoph. part. מֻנָד *exagitatus*, *expulsus* 2 Sam. 23, 6 ubi alii codices habent מְנַד à נָדַד.

Hithpahl. הִתְנוֹדֵד; part. מִתְנוֹדֵד; fut. in pausâ יִתְנוֹדָד; 1) *agitatus est*, *nutavit* Jes. 24, 20, *agitavit se* Jer. 48, 27. —3) *ploravit* Jer. 31, 18. — Deriv. מָנוֹד, נִיד et

נוֹד m. *vagatio*, *exilium*. Ps. 56, hinc n. pr. regionis in quam Caïn se recepit Gen. 4, 16.

נוֹדָב n. pr. viri 1 Par. 5, 19.

נָוָה ut vicin. נָאָה 1) *sedit*, *quievit*, *habitavit*; fut. יִנְוֶה Hab. 2, 5. — 2) *pulcher*, *decorus fuit*.

Hiph. fut. יַנְוֶה, cum suff. יַנְוֵהוּ; *ornavit* laudibus, *celebravit*, *glorificavit* Ex. 15, 2. — Deriv. seq.

נָוֶה m. constr. נְוֵה; cum suff. נָוֵהוּ; pl. נָוִים undè cum suff. נְוֵיהֶן; 1) *habitaculum* Jes. 27, 10. — 2) *pascuum* Jes. 65, 10. Eze. 25, 5 etc.

נָוָה f. constr. נְוַת; pl. נָווֹת undè

constr. נְוֹת, sæpiùs נְאוֹת undè constr. נְאוֹת; 1) *habitatio* Job 8,6, *habitatrix* Ps. 68, 14, it. *pascuum* Soph. 2, 6. — 2) *decora* Jer. 6, 2.

נוּחַ; præt. f. נָחָה, inf. נוּחַ et נוֹחַ, cum suff. נֻחָה; fut. יָנוּחַ, convers. וַיָּנַח; 1) *considere, demittere se* in aliquo loco Gen. 8, 4. Jes. 7, 19 etc. — 2) *quiescere, quietem habere* Ex. 20, 11. Esth. 9, 22 etc. Imp. Job 3, 22: אָז יָנוּחַ לִי *tùm quies esset mihi.* — 3) *residere, commorari* Ps. 125, 3 etc. — 4) *silere* 1 Sam. 25, 9.

Hiph. duplicis est et formæ et significationis. I. הֵנִיחַ; part. מֵנִיחַ; inf. et imp. הָנִיחַ, fut. יָנִיחַ, cum suff. et נ epenth. יְנִיחֶךָּ, cum ו conv. וַיָּנַח, sed cum suff. וַיְנִיחֵנִי; 1) *demisit, deposuit* Eze. 37, 1. 4, 20; metaph. Eze. 5, 13 etc.; *remisit* manum Ex. 17, 11, *immisit* flagellum in aliquem Jes. 30, 32. — 2) *quiescere fecit, fecit* aliquem, *quietem concedit* alicui, sæpiùs seq. לְ pers. Deut. 3, 20. Jes. 30, 32 etc. — Hiph. II præt. הִנִּיחַ; part. מַנִּיחַ; imp. הַנַּח, cum ה parag. הַנִּיחָה; fut. יַנִּיחַ, apoc. יַנַּח, cum suff. et נ epenth. יַנִּיחֶנּוּ; 1) *demisit, deposuit* 1 Reg. 13, 29 etc.; it. *posuit, collocavit* Gen. 2, 15. Jes. 14, 1 etc., *dejecit* Num. 19, 9. Jes. 28, 2. — 2) *quiescere fecit, tranquillavit* Eccl. 10, 4; hinc *missum fecit* aliquem (*laisser tranquille, en repos*) Ex. 32, 10. Jud. 16, 26 etc., it. *sivit* aliquem aliquid *facere* Ps. 105, 3. Eccl. 5, 11, *remanere jussit* Gen. 42, 3. Jer. 27, 11. *reliquum fecit* Ex. 16, 23. Lev. 7, 15, *deseruit* Jer. 14, 9.

Hoph. I. הוּנַח *quies data fuit* Thren. 5, 5. — Hoph. II הֻנַּח *depositus, collocatus est* Zach. 5, 11; part. מֻנָּח *relictum, reliquum factum, vacuum* Eze. 41, 9, 11. — Deriv. מָנוֹחַ, הֲנָחָה, נִיחֹחַ, נַחַת, מְנוּחָה et

נֹחַ, נֹחַ et נוֹחַ m. cum suff. in pausâ נוֹחֶךָ; 1) *quies* Esth. 9, 16: 2 Par. 6, 41. — 2) n. pr. *Noachus* Gen. 5, 10 etc. מֵי נֹחַ *aquæ Noachi* i. e, diluvium Jes. 54, 9.

נוֹחָה n. pr. viri 1 Par. 8, 2.

נוּט ut vicin. מוּט *moveri, nutare;* fut. יָנוּט Ps. 99, 1.

נוּם; præt. pl. נָמוּ; fut. יָנוּם; *dormitare*, maximè præ ignaviâ, segnitie Jes. 5, 27. Ps. 76, 6 etc. — Deriv. תְּנוּמָה et

נוּמָה f. *dormitatio* Prov. 23, 21.

נוּן *sobolescere;* undè Hiph. יָנִין Ps. 72. 17 in Chethib, ubi Keri habet יִנּוֹן in Niphal. — Deriv. מָנוֹן, נִין, * nisi sit נִין radix et נוּן verbum ab eâ denomin. *

נוּן n. pr. viri Ex. 33, 11 etc. qui 1 Par. 7, 27 נוֹן dicitur.

נוּס; part. נָס, pl. נָסִים; infin. et imper. נוּס et נָס; fut. יָנוּס, cum ה parag. יָנוּסָה, cum ו conv. וַיָּנָס; pl. יָנוּסוּ et יְנֻסוּ, cum נ parag. יְנוּסוּן; 1) *fugere* Gen. 14, 10 etc., aliquem vel aliquid, seq. מִן, מִפְּנֵי, לִפְנֵי Deut. 28, 25. Jes. 24, 18 etc. Passim de rebus inanim. Deut. 34, 2. Ps. 104, 7 etc. Præt. נָס לוֹ *fugit sibi* (gall. *il s'enfuit*) Jes. 31, 8. — 2) *festinare, celeriter currere* Jes. 30, 16.

Hiph. הֵנִיס; infin. הָנִיס; fut. יָנִיס; 1) id. Deut. 32, 30. — 2) *celeriter*

fugere fecit in tutum collocandi causâ Ex. 9, 20.

Pihl. נוֹסֵס undè f. נֹסְסָה *fugavit*, *propulit* Jes. 59, 19, juxta quosd. et satis aptè ad contextum; vulgò tamen *vexillum erexit*, quasi sit à rad. נָסַס.

Hithpahl. הִתְנוֹסֵס *fugæ se dedit* Ps. 60, 6: *Da timentibus te vexillum* (נֵס) *ut aufugere possint;* sensum *fugiendi* reddidère LXX, Vulg. Hieron. Syr. et ità inest נֵס et הִתְנוֹסֵס verborum lusus quo maximè delectabantur Hebræi; al. tamen: *dedisti vexillum ad sese erigendum*, quod tautologiam præbet frigidiorem. Conf. etiam rad. נָסַס. — Deriv. מָנוֹס, מְנוּסָה, נִיס.

נוּעַ; præt. et part. נָע, pl. f. נָעוֹת; inf. נוּעַ et נוֹעַ; fut. יָנוּעַ, conv. וַיָּנַע; pl. יְנוּעוּ et יְנֻעוּ; 1) *motus, agitatus est, nutavit, vacillavit* (conf. נָדַד, נוּד, נוּט, נוּף) 1 Sam. 1, 13. Jes. 7, 2. Ps. 107, 2. — 2) *vagatus est* Jer. 14, 10. Amos 4. 8. Thren. 4, 14.

Niph. fut. יִנּוֹעַ *agitatur* Amos 9, 9. Nah. 3, 12.

Hiph. הֵנִיעַ et הֵנַע; infin. et imp. הָנִיעַ; fut. יָנִיעַ, cum ה parag. יְנִיעָה; 1) *movit, agitavit* cribrum Amos 9, 9, caput, manum, quod irridentis est 2 Reg. 19, 21. Soph. 2, 15 etc. — 2) *vacilllare fecit* Dan. 10, 10. — 3) *vagari, errare facit, in exilium egit* Num. 32, 13: 2 Sam. 15, 20. Ps. 59, 12. — Indè מְנַעַנְעִים.

נוֹעַדְיָה n. pr. viri Esr. 8, 33, et mulieris Neh. 6, 14.

נוּף 1) *sursùm et deorsùm, huc illuc motitavit, agitavit* manum, hinc — 2) agitatâ manu *spargere, conspergere* seq. dupl. acc. Prov. 7, 17.

Hiph. הֵנִיף; part. מֵנִיף; inf. הָנִיף et ex Chald. הֲנָפָה; imp. הָנִיף; fut. יָנִיף, conv. וַיָּנֶף; 1) *agitavit* manum Jes. 13, 2, seq. לְ *contra* aliquem, gestus minantis Jes. 11, 15 etc., cribrum, baculum etc. Jes. 10, 15. 30, 28 etc. — Hoc *agitandi* sensu usurpatur de quibusdam sacrificiis quæ, juxta Hebræos, offerri solebant, agitatione repetitâ sursùm et deorsùm versus quatuor orbis partes Ex. 29, 24. Lev. 7, 30. Num. 5, 25 etc. — 2) *sparsit* Ps. 68, 10.

Hoph. הוּנַף *agitatus fuit* de sacrificiis Ex. 29, 27.

Pihl. fut. יְנֹפֵף *agitabit* manum contra aliquid, manu illud *minabitur* Jes. 10, 32. — Deriv. נָפָה, נֹפֶת, תְּנוּפָה et

נוֹף m. *elevatio*, *eminentia* ut in arab. Ps. 48, 3.

נוּץ 1) pr. forsan *micare, splendere* ut vicin. נָצַץ. — 2) *florere.* — 3) forsan ut vicin. נוּס *fugere*, Thren. 4, 15. Vulgat. *jurgati sunt*, quasi esset נָצוּ à rad. נָצָה vel נצא in chald. et syr. *jurgatus, altercatus est.*

Hiph. præt. הֵנֵץ undè pl. הֵנֵצוּ; fut. cum א epenthet. יָנֵאץ; *floruit* Cant. 6, 11. 7, 13. — Indè נִיצוֹץ, nam נֵץ, נִצָּה, נִצָּן sunt à rad. נָצָה.

נוֹצָה f. suff. נוֹצָתָהּ; *penna* Eze. 17, 3. Job 30, 13.—Rad. נָצָה.

נוּק undè deducunt Hiph. fut. וַתְּנִיקֵהוּ *et lactavit eum* Ex. 2, 9, radix fictitia forsan est, vid. יָנַק in Hiph.

נוּשׁ ut vicin. אָנַשׁ; fut. conv.

cum ה parag. וָאָנוּשָׁה *et ægritudine affectus fui* Ps. 69, 21.

נָזָה, fut. יִזֶּה, apoc. יִז, conv. וַיִּז; 1) pr. ut arab. נזן *saliit*, vid. mox Hiph. hinc — 2) *sparsus est*, *prosiliit* seq. אֶל, עַל *in*, *ad* aliquid Lev. 6, 20 (27). Jes. 63, 3 etc.

Hiph. הִזָּה, part. מַזֶּה; imp. הַזֵּה; fut. יַזֶּה, conv. וַיַּז; 1) *exsultare*, *lætari fecit* seq. עַל *de* aliquo Jes. 52, 15.—2) *sparsit* Ex. 29, 21. Lev. 5, 9 etc.

נָזִיד m. constr. נְזִיד; *pulmentum*, *ferculum*, pr. *coctum*, part. Niph. verbi זִיד (vid. זוּד) Gen. 25, 29: 2 Reg. 4, 38 etc.

נָזִיר m. constr. נְזִיר; pl. נְזִירִים; 1) *Naziræus*, ascetarum genus apud Hebræos, qui ex voto quibusdam rebus abstinebant (vid. Num. 6, 13 seq.) Amos 2, 11, 12, plenè נְזִיר אֱלֹהִים Jud. 13, 5 etc. Cum autem capillos non tondebant Naziræi, *vinea non culta*, *non amputata* vocatur נָזִיר. — 2) ut volunt, *princeps* Gen. 49, 26. Deut. 33, 16. Then. 4, 7; sed nonne saltem in Gen. et Deut. significat *separatus* à fratribus suis? — Quoad etymon, vulgò נָזִיר pr. *consecratum* Deo, esse dicunt, vel *separatum*, à rad. נָזַר quæ utrumque significat.

נָזַל (נָזֹלוּ et נָזְלוּ vid. in Niph. זָלַל); fut. יִזַּל: *fluxit, manavit* Num. 24, 7 etc. Part. act. pl. נוֹזְלִים *fluenta*, poët. de rivis Ex. 15, 8 etc., trop. Deut. 32, 2. Jes. 45, 8.

Hiph. הִזִּיל *fluere fecit* Jes. 48, 21. — Indè מַזָּלוֹת.

נֶזֶם m. נִזְמָהּ; pl. נְזָמִים; constr. נִזְמֵי; *annulus nasi* Gen. 24, 47. Jes. 3, 21 etc., it. *aurium*, *inauris* Gen. 35, 4. Aliis locis, qualis fuerit ignoratur. — Rad. נזם forsan ferè ut vicin. נָשַׁם *naribus aërem ducere*. Conf. Jes. 2, 22: נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ, et quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, etc., Genese, pag. 142, 143.

נֵזֶק m. *damnum* Esth. 7, 4.—Rad. נזק in chald. *damnum fecit*.

נָזַר undè Niph. infin. הִנָּזֵר; fut. יִנָּזֵר; 1) *separavit se* Eze. 14, 7. — *abstinuit* seq. מִן aliquâ re Lev. 22, 2; absol. positum intelligitur de abstinentiâ à cibo potuque Zach. 7, 3. — 3) seq. לְ pers. *consecravit se* alicui Hos. 9, 10 (conf. vicin. נָדַר *vovit*.

Hiph. הִזִּיר; infin. הַזִּיר; fut. יַזִּיר; 1) *fecit ut quis separaret se* Lev. 15, 31. — 2) seq. לְ *consecravit* Num. 6, 12, et intrans. *se consecravit* Num. 6, 2, 5, 6. — 3) *abstinuit* seq. מִן Num. 6, 3.—Deriv. מִנְּזָרִים, נָזִיר et

נֵזֶר m. suff. נִזְרוֹ; 1) *corona*, *diadema* Ex. 29, 6. Ps. 89, 40 etc. — 2) *consecratio* Lev. 21, 12. Num. 6, 4, meton. *coma* Naziræi Deo sacrata Num. 6, 19, it. *coma promissa* mulieris Jer. 7, 29.—Rad. נָזַר.

נַח vid. נוֹחַ.

נַחְבִּי n. pr. viri Num. 13, 14.

נָחָה; imp. נְחֵה; *duxit*, *deduxit* Gen. 24, 27. Ps. 60, 11 etc.

Hiph. הִנְחָה undè cum suff. הִנְחַנִי; infin. הַנְחוֹת; fut. יַנְחֶה undè cum suff. יַנְחֵם *duxit*, *deduxit*, *reduxit*

Ex. 13, 21 : 2 Reg. 18, 11. Job 12, 23.—Indè מִנְחָה q. v.

נְחוּם n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחוּם n. pr. *Nahum* Nah. 1, 1.

נִחוּמִים vel נִחֻמִים plur. m. cum suff. נִחוּמַי; 1) *misericordia* Hos. 11, 8. — 2) *consolationes* Jes. 57, 18. Zach. 1, 13.—Rad. נָחַם.

נָחוֹר n. pr. viror. Gen. 11, 22 etc;

נָחוּשׁ masc. (denom. à נְחֹשֶׁת) *cupreus*, metaph. *durissimus* Job 6, 12. — Fem. נְחוּשָׁה et נְחֻשָׁה neutr. *æneum*, dein subst. *cuprum* Lev, 26, 19. Job 41, 19 etc.

נְחִילָה f. undè pl. נְחִילוֹת *tibiæ* pr. *perforatæ*, instr. mus. Ps, 5, 1. — Rad. חָלַל.

נְחִירַיִם dual. m. *nares;* suff. נְחִירָיו Job 41, 12.—Rad. נחר in chald. syr. et arab. *ronchissavit.*

נָחַל; inf. constr. נְחֹל; fut. יִנְחַל; 1) *accepit aliquid possidendum, possessit* Ex. 23, 30. Prov. 3, 35 etc. —2) spec. *hæreditate accepit* Jud. 11, 2. — 3) *possidendum dedit, distribuit* Ex. 34, 9. Jos. 19, 49 etc. — 4) ut vicin. נָהַר *fluxit.*

Pih. נִחֵל; infin. נַחֵל; *possidendum dedit* Num. 34, 29 etc.

Hiph. הִנְחִיל; part. מַנְחִיל; infin. absol. הַנְחֵל, constr. הַנְחִיל; fut. יַנְחִיל; 1) id. Deut. 1, 38. Prov. 8, 21 etc. — 2) *hæreditandum reliquit* 1 Par. 21, 8, et hæreditatem *distribuit* Deut. 21, 16.

Hoph. הָנְחַלְתִּי *possidere factus, nactus sum* Job 7, 3.

Hithp. præterit. et infin. הִתְנַחֵל; futur. plural. תִּתְנַחֲלוּ, et in pausâ תִּתְנָחָלוּ; *possessorem se constituit* Num. 32, 18, *possedit, tenuit* Jes. 14, 2, seq. לְ pers. *possedit* aliquid *alicui* tanquam *hæredi reliquendum.* Lev. 25, 46. Num. 33, 54. 34, 13. Eze. 47, 13. — Deriv. seq.

נַחַל m. cum ה locali נַחְלָה Num. 34, 5; de Ps. 124, 4, vid. mox infrà; dual. נַחֲלַיִם; pl. נְחָלִים; constr. נַחֲלֵי; suff. נְחָלֶיהָ; 1) *rivus, torrens* Job 6, 15; sed 28, 4 ubi de metallicis agitur, alii aliter, quamquàm *torrens subterraneus* simplicissimè intelligitur. נַחַל מִצְרַיִם *torrens Ægypti* in confiniis Palæstinæ et Ægypti Num. 34, 5 etc. — 2) *vallis cum rivo* vel *torrente eam irrigante* Gen. 26, 19. Cant. 6, 11.

נַחְלָה m. ut נַחַל, cum ה parag. *torrens* Ps. 124, 4.

נַחֲלָה f. constr. נַחֲלַת; cum suff. נַחֲלָתִי; pl. נְחָלוֹת; 1) *occupatio* Jes. 17, 11, it. *possessio, dominium* Num. 18, 21. Jos. 13, 23 etc. — 2) *hæreditas* 1 Reg. 21, 3. Prov. 19, 14.—3) *sors* Job 20, 29. 27, 13. 31, 2.

נַחֲלִיאֵל n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 21, 19.

נֶחֱלָמִי n. patron. Jer. 29, 24 etc.

נְחָלָת f. ut נַחֲלָה *hæreditas* Ps. 16, 6. — Rad. נָחַל.

נָחַם conf. cognat. נָהַם, הָמָה.

Niph. נִחַם; part. נִחָם; inf. et imp. הִנָּחֵם; fut. יִנָּחֵם; conv. וַיִּנָּחֶם 1) *ingemuit, doluit* a) de miseriâ alienâ, hinc *misertus est* Jer. 15, 6, seq. עַל, לְ, מִן, אֶל Jud. 2, 18. Ps. 90, 13 etc. — b) de propriis suis factis, indè *pœnituit eum.* Gen. 6, 6. Jer. 8, 6 etc. - 2) *seipsum consolatus est* Gen. 38,

12, seq. עַל de aliquâ re 2 Sam. 13, 39, seq. אַחֲרֵי de morte alicujus Gen. 24, 67, hinc. — 3) *ultus est, ultionem sumpsit* seq. מִן Jes. 1, 24.

Pih. נִחַם; part. מְנַחֵם, cum suff. מְנַחֶמְכֶם; pl. מְנַחֲמִים; infin. נַחֵם; cum suff. נַחֲמוֹ; fut. יְנַחֵם, cum suff. יְנַחֶמְכֶם, pr. *dolorem, misericordiam declaravit*, hinc *consolatus est* Gen. 50, 21. Job 2, 11 etc. Ubi Deo tribuitur, opis notionem simul includit Jes. 12, 1. Ps. 23, 4 etc.

Puh. נֻחַם, undè f. in pausâ נֻחָמָה, sed aliis est part. f. pro מְנֻחָמָה; fut. pl. in pausâ תְּנֻחָמוּ; *consolatione affectus est, solatium invenit* Jes. 54, 11. 66, 13.

Hithpah. הִתְנַחֵם, semel הִנֶּחָם undè in pausâ הִנֶּחָמְתִּי Eze. 5, 13; part. מִתְנַחֵם; infin. הִתְנַחֵם; fut. in pausâ יִתְנֶחָם; 1) *misertus est* alicujus Deut. 32, 36. Ps. 135, 14. — 2) *pœnituit eum* Num. 23, 19. — 3) *se consolatus est* Gen. 37, 35. Ps. 119, 52. — 4) *ultionem sumpsit* Eze. 5, 13, seq. לְ pers. de aliquo Gen. 27, 42. — Deriv. נִחוּמִים, תַּנְחוּם et seq.

נַחַם n. pr. 1 Chron. 4, 19.

נֹחַם m. *pœnitentia* Hos. 13, 14.

נֶחָמָה f. *solatium*; suff. נֶחָמָתִי Ps. 119, 50. Job. 6, 10.

נְחֶמְיָה n. pr. viror. Esr. 2, 2 etc.

נַחֲמָנִי n. pr. viri Neh. 7, 7.

נַחְנוּ *nos* Gen. 42, 11 etc.

נָחַץ ut vicin. לָחַץ; part. pass. נָחוּץ *ursus, acceleratus* 1 Sam. 29, 1.

נַחַר m. *ronchus, fremitus*; suff. נַחְרוֹ Job 39, 20. — Rad. נחר in syr. et arab. *ronchissavit*.

נַחֲרָה fem. id. constr. נַחֲרַת Jer. 8, 16.

נַחֲרַי et נַחְרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 27: 1 Par. 11, 37.

נָחַשׁ ut vicin. לָחַשׁ, pr. forsan *sibilavit, susurravit*, spec. de præstigiatorum susurro, hinc Pih. נִחֵשׁ; part. מְנַחֵשׁ; infin. נַחֵשׁ; imp. נַחֵשׁ; fut. יְנַחֵשׁ; 1) *incantavit, præstigiis usus est*, al. pr. *omina captavit ex serpentibus*, quasi sit denom. à נָחָשׁ *serpens*, Lev. 19, 26; 2 Reg. 17, 17 etc. — 2) generatim *auguratus est, præsagivit, persensit* Gen. 30, 27. 44, 5, 15. — 3) *accepit pro omine* 1 Reg. 20, 33. — Deriv. seq.

נַחַשׁ m. pl. נְחָשִׁים; 1) *incantatio* Num. 23, 23. — 2) *augurium, omen* Num. 24, 1.

נָחָשׁ m. constr. נְחַשׁ; pl. נְחָשִׁים; 1) *serpens* Gen. 3, 1. Ex. 4, 3 etc. — 2) n. p. oppidi ignoti 1 Par. 4, 12, it. viror 1 Sam. 11, 1 etc.

נַחְשׁוֹן n. pr. viri Ex. 6, 24 etc.

נְחֹשֶׁת c. suff. נְחָשְׁתִּי, נְחֻשְׁתֵּךְ; 1) *æs, cuprum* Gen. 4, 22 etc. Metaph. de homine ignobili Jer. 6, 28. — 2) meton. *ex ære factum quid*, ut *pecunia* Eze. 16, 36, *vinculum, compes* Thren. 3, 7. Dual. נְחֻשְׁתַּיִם *compes gemina* Jud. 16, 21: 2 Sam. 3, 34.

נְחֻשְׁתָּא n. pr. mul. 2 Reg. 24, 8.

נְחֻשְׁתָּן m. *serpens æneus* à Moyse in deserto erectus 2 Reg. 18, 4.

נָחַת, undè fut. יֵחַת et יִנְחַת, pl. יֵחַתּוּ; cum Daguesch pro יִנְחֲתוּ f. תֵּחַת; *descendit* ut יָרַד sed poëticè tantùm Jer. 29, 13. Ps. 38, 3 etc., trop. Prov. 17. 10.

Niph. נִחַת id. Ps. 38, 3.

Pih. נִחֲתָה *depressisti* i. e. validissimè tetendisti (arcum) Ps. 18, 35, LXX et Vulgat. *posuisti*, quasi legissent נָתְתָה; imp. נַחֵת *deprime* sulcos i. e. complana Ps. 65, 11.

Hiph. imp. הַנְחַת *fac descendere, demitte, dejice* Joël 4, 11. Indè נַחַת et

נַחַת m. *descensus, demissio*. Jes. 30, 30: *demissio brachii tui* i. e. castigatio; meton. *id quod demittitur, demissum* Job 36, 16.

נַחַת f. 1) *quies* Jes. 30, 15. Eccl. 4, 6. 6, 5. — 2) n. pr. viri 1 Par. 6, 11. Rad. נוּחַ.

נָחֵת m. undè pl. נְחִתִּים (cum Dag. euphon. in ת) *descendentes* 2 Reg. 6, 9. — Rad. נָחַת.

נָטָה f. נָטְתָה; part. act. נֹטֶה, pl. cum suff. נוֹטֵיהֶם; pass. נָטוּי; f. נְטוּיָה, infin. constr. נְטוֹת; imp. נְטֵה; fut. יִטֶּה, apoc. יֵט, conv. וַיֵּט et וַיֵּט; 1) *tetendit, extendit, protendit, expandit, explicuit*, prout requirit contextus, Ex. 8, 2. Ps. 102, 12. Jes. 40. 22 etc., sed intrans. *expandit, diffudit se* Job 15, 29. — 2) *inclinavit* Gen. 49, 15. Ps. 18, 10, *dejecit* hostes Ps. 17, 11. — 3) *deflexit, declinavit* Gen. 39, 21. Jes. 66, 12, sæpiùs intrans. Gen. 38, 16. Ps. 44, 19 etc., hinc — 4) *abiit* 1 Sam, 14, 7.

Niph. pr. pl. נִטָּיו pro נִטְּהוּ; fut. יִנָּטֶה *tensus, extensus est* Zach. 1, 16, *protensus est* Jer. 6, 4, *extendit, diffudit se* Num. 24, 6.

Hiph. הִטָּה, cum suff. הִטָּהוּ, f. הִטְּתָה undè cum suff. הִטַּתּוּ; part. מַטֶּה, pl. מַטִּים; inf. הַטּוֹת; imp. הַטֵּה; apoc. הַט; fut. יַטֶּה, apoc. יַט, in pausâ יָט; 1) *tetendit, extendit, expandit* Jes. 31, 3. 54, 2 etc. — 2) *inclinavit* deorsùm Gen. 24, 14. Jer. 7, 24 etc. — 3) *deflectere, declinare fecit* ad latus Num. 22, 23. Ps. 119, 37 etc. et intrans. *deflexit, declinavit* Jes. 30, 11. Job 23, 11. Spec. *flexit jus* alicujus in judicio Ex. 23, 2, et hoc eodem sensu *flexit aliquem* Jes. 10, 2. Prov. 18, 5 etc., it *avertit, detrusit, repulit* Jer. 5, 25. Job 24, 4. Ps. 27, 9.

Hoph. part. מֻטֶּה, pl. f. מֻטּוֹת; subst. 1) *expansio* Jes. 8, 8. — 2) *flexio, perversio* juris Eze. 9, 9. — Deriv. מַטֶּה, מִטָּה.

נָטִיל m. *onustus*; pl. constr. נְטִילֵי Soph. 1, 11. — Rad. נָטַל.

נְטִיפוֹת pl. f. pr. *guttæ, stillæ*, hinc forsan ut arab. נַתַפַה (natafath) *inaures ex margaritis stillarum instar* puris et pellucidis Jud. 8, 26. 3, 19; sic gr. σταλάγμιον *inaurium* genus à σταλάζω *stillo*. Rad. נָטַף.

נְטִישׁוֹת pl. f. *palmites* Jes. 18, 5. Jer. 5, 10 etc. — Rad. נָטַשׁ.

נָטַל; part. activ. נוֹטֵל; fut. יִטּוֹל; conf. vicin. תָּלָה, תָּלַל; 1) *sustulit* Jes. 40, 15. — 2) seq. עַל *portandum imposuit* alicui 2 Sam. 24, 12. Thren. 3, 28.

Pih. fut. יְנַטֵּל *sustulit* Jes. 63, 9. — Deriv. נָטִיל et

נֵטֶל m. *pondus* Prov. 27, 3.

נָטַע; part. act. נֹטֵעַ et נֹטֵעַ, pl. נֹטְעִים; pass. נָטוּעַ, pl. נְטוּעִים; infin. constr. נְטוֹעַ; נְטֹעַ et טַעַת; imp.

pl. נָטְעוּ; fut. יִטַּע, cum suff. יִטָּעֵמוֹ; 1) pr. forsan *plantavit* arborem, hortum etc. Gen. 2, 8 etc., seq. acc. loci in quo plantatur, *consevit* Eze. 36, 36, it. rei quæ plantatur Jes. 5, 2. Trop. *plantavit populum* i. e. fixas et stabiles sedes assignavit ei Ex. 15, 17. Jer. 24, 6 etc. it. *plantavit aurem* i. e. *condidit, finxit* Ps. 94, 9. — 2) *fixit, infixit, statuit* Deut. 16, 21. Dan. 11, 45.

Niph. נִטַּע *plantatus est*, metaph.; pl. in pausâ נִטָּעוּ Jes. 40, 24.—Deriv. מַטָּע et seq.

נָטָע m. *plantarium*; constr. נְטַע Jes. 5, 7.

נֶטַע m. in pausâ נָטַע; suff. נִטְעֵךְ; pl. נְטָעִים, constr. נִטְעֵי; 1) *planta*, recens plantata Job 14, 9. — 2) *plantatio* Jes. 17, 11.—3) *plantarium* Jes. 17, 10: 1 Par. 4, 23.

נְטִעִים pl. m. *plantæ* Ps. 144, 12.

נָטַף; part. pl. f. נֹטְפוֹת; fut. יִטֹּף; *stillavit* Ps. 68, 9, seq. acc. rei *stillavit, guttatim demisit aliquid* Jud. 5, 4. Ioël 4, 18. Cant. 5, 5 etc., sed sæpiùs trop. Job 29, 22 etc.

Hiph. הִטִּיף; part. מַטִּיף; imp. הַטֵּף; fut. יַטִּיף; *destillare fecit, stillavit* aliquid Amos 9, 13, metaph. *stillavit verba, locutus est, vaticinatus est* Eze. 21, 2. Amos 7, 16. Mich. 2, 6.—Deriv. נְטִיפוֹת et

נָטָף m. pl. constr. נִטְפֵי; 1) *gutta* Job. 36, 37. — 2) *stacte* Ex. 30, 34.

נְטֹפָה n. pr. oppidi Bethlehem inter et Anathot Esr. 2, 22 etc. Nom. gent. נְטֹפָתִי 2 Sam. 23, 28 etc.

נָטַר; part. act. נוֹטֵר, pl. נֹטְרִים, f. נֹטְרָה; fut. יִטֹּר, יִטּוֹר et יִנְטוֹר; 1) ut vicin. נָצַר *custodivit* Cant. 1, 6. 8, 11, 12.—2) spec. *servavit iram* Lev. 19, 18. Jer. 3, 5, 12. Nah. 1, 2. — Deriv. מַטָּרָא seu מַטָּרָה.

נָטַשׁ; part. pass. pl. נְטֻשִׁים; f. נְטוּשָׁה; inf. constr. et imp. נְטוֹשׁ; fut. יִטֹּשׁ et יִטּוֹשׁ *misit, missum fecit* aliquem, aliquid, sed prout requirit locorum varietas est *deseruit, dereliquit*, Deut. 32, 15. Jud. 6, 13, *omisit* aliquid Ex. 23, 11. Prov. 17, 14, *neglexit* Prov. 1, 8. 6, 20, *emisit, eduxit* gladium Jes. 21, 15, *remisit* debitum Neh. 10, 32, *admisit* aliquem ad aliquid, *permisit* ei Gen. 31, 28, *demisit* et hinc *ejecit* Eze. 29, 5. 32, 4, *dimisit, diffudit, dispersit* 1 Sam. 30, 16, et intrans. *diffudit se* 1 Sam. 4, 2.

Niph. נִטַּשׁ; futur. יִנָּטֵשׁ; 1) *remissus, relaxatus fuit* Jes. 23, 33.— 2) *diffudit se* Jud. 15, 9. Jes. 16, 8. — 3) *dejectus est* Amos 5, 2.

Puh. נֻטַּשׁ *desertus fuit* Jes. 32, 14. — Indè נְטִישׁוֹת.

נִי m. (pro. נְהִי q. v.) undè cum suff. בְּנִיהֶם *in lamentatione eorum* Eze. 27, 32, sed. LXX, Syr. Theod. Arab. nec. non plures edit. habent בְּנֵיהֶם *filii eorum*, quod satius videtur.

נִיב m. *proventus* Mal. 1, 12, metaph. Jes. 57, 19: *proventus labiorum* i. e. verba, et spec. gratiarum actio. In Chethib est נוּב.

נֵיבַי n. pr. viri Neh. 10, 20.

נִיד m. *motio, motus*. Job 16, 5: *motio labiorum meorum prohiberet* scil. dolorem vestrum, quod innuit vers. proximus; al. *solatium*, collat. 2, 11; sensus eòdem redit. — Rad. נוּד.

נִידָה f. forsan *immunda*, *menstruis polluta* Thren. 1, 8, 17; conf. נִדָּה — Rad. נָדַד.

נָיוֹת, in Chethib נָוְיוֹת n. pr. loci 1 Sam. 19, 18. 20, 1.

נִיחֹחַ m. suff. נִיחֹחֲכֶם; pl. cum suff. נִיחוֹחֵיהֶם; *suavitas;* semper jungitur nomini רֵיחַ *odor*, hinc רֵיחַ נִיחֹחַ *odor suavis*, adeòque *gratus*, *acceptus* Gen. 8, 21, frequenter in Lev. et Num.

נִין m. *soboles* Gen. 21, 23. Jes. 14, 22 etc. — Rad. נוּן.

נִינְוֵה n. pr. *Ninive*, Assyriæ metropolis Gen. 10, 11. Jes. 37, 37 etc.

נִיס m. part. pass. rad. נוּס, pr. *fugatus*, indè *fugiens* Jer. 48, 44, ubi Keri habet נָס part. act.

נִיסָן m. *Nisan*, *mensis primus* Hebræorum Esth. 3, 7. Neh. 2, 1, in Pentat. חֹדֶשׁ הָאָבִיב dictus; vid. in אָבִיב.

נִיצוֹץ m. *scintilla* Jes. 1, 3.— Radicem habet vel נוּץ ad formam נִיחֹחַ, vel נָצַץ ad formam קִיטוֹר.

נִיר ut נֵר *lucerna* 2 Sam. 22, 29.— Rad. נוּר.

נִיר *novellare;* imp. pl. נִירוּ Jer. 4, 3. Hos. 10, 12.—Indè מָנוֹר et

נִיר m. *novale* Jer. 4, 3 etc.

נִיר m. ut נֵר *lucerna*, ubiquè metaph. de *prole* 1 Reg. 11, 36 etc.

נָכָא ut vicin. נָכָה (de נִכְאוּ Job 30, 8, vid. כָּאָה in Niph.) — Deriv. seq.

נָכָא m. undè pl, נְכָאִים *percussi*, trop. *afflicti* Jes. 16, 7.

נָכֵא m. id. undè f. נְכֵאָה Prov. 15, 13. 17, 22. 18, 14.

נְכֹאת f. (forsan pro נְכֹאֶת) pr. infin. formæ שְׂנֹאת, קְרֹאת, מְלֹאת, *contusio*, *confractio*, undè *pulvis aromaticus*, dein *aromatis genus* Gen. 37, 25. 43, 11. Suff. נְכֹתֹה pro נְכֹתוֹ, hinc בֵּית נְכֹתֹה *domus aromatam ejus*, juxta Aquil. Symmach. et Vulgat, sed juxta Chald. Syr. Arab. est *gazophilacium*.—Rad. נָכָא.

נֶכֶד m. suff. נֶכְדִּי; *nepos*, collect. *nepotes*, *posteri* Gen. 21, 23. Jes. 14, 22 etc.—Rad. נכד.

נָכָה conf. vicin. נָכָא, נָוַח, נָגַע, נָגַף.

Niph. נִכָּה *percussus*, *occisus est* 2 Sam. 11, 5; sed נִכְּאוּ Job 30, 8, vid. in Niph. כָּאָה.

Pih. inf. seq. Makkaph מַכֵּה־ *percutere* Num. 22, 6.

Puh. נֻכָּה *percussus est* Ex. 9, 31, 32.

Hiph. הִכָּה; part. מַכֶּה, constr. מַכֵּה; pl. מַכִּים; infin. absol. הַכֵּה, constr. הַכּוֹת, imp. הַכֵּה, suff. הַכֵּנִי, apoc. הַךְ; fut. יַכֶּה, apocop. יַךְ, cum suff. נ epenth. et ה parag. יַכֶּנְּהוּ; 1) generatim *feriit*, *percussit* Ex. 2, 11, 13 etc., sed pro locorum varietate significat. *maximè inflixit plagam* quamcumque Num. 14, 12. Zach. 12, 4. *vicit* hostes Gen. 14, 15, *occupavit* urbem obsessam 2 Reg. 3, 19, *confregit* domum Amos 3, 15, *transfodit* 1 Sam. 18, 11, percutiendo *trucidavit*, *occidit* Gen. 4, 15, *tetigit*, *punxit* Jon. 4, 7. Ps. 121, 6.

Hoph. הֻכָּה sed Ps. 102, 5 הוּכָּה; part. מֻכֶּה. constr. מֻכֵּה, pl. מֻכִּים; f. מֻכָּה; fut. pl. יֻכּוּ; *percussus est*

generatim, indè *verberatus est, vapulavit* Ex. 5, 16. Num. 25, 14, *affectus est plagâ* Jes. 1, 5 etc., *expugnata fuit* urbs Eze. 33, 21, *trucidatus, occisus* est Jer. 18, 21, *tactus, læsus est* Hos. 9, 16. Ps. 102, 5. — Deriv. מַכָּה et seq.

נָכֶה m. undè constr. נְכֵה; *percussus* pedibus i. e. claudus 2 Sam. 4, 4. 9, 3, metaph. animo, *afflictus* Jes. 66, 2.

נָכֶה m. undè pl. נֵכִים *percutientes* scil. linguâ, *conviciantes* Ps. 35, 15; conf. Jer. 18, 18: וְנַכֵּהוּ לַשּׁוֹן *et percutiemus eum linguâ*, et Job 5, 21: שׁוֹט לָשׁוֹן *flagellum linguæ*.

נְכוֹ, נְכֹה n. pr. viri 2 Reg. 23, 29. Jer. 46, 2 etc.

נָכוֹן n. pr. areæ 2 Sam. 6, 6; in loco parall. 1 Par. 13, 9 est כִּידוֹן.

נֹכַח m. suff. נְכֹחוֹ, pl. נְכֹחִים; *rectum, rectitudo* Jes. 57, 2, metaph. *probus, integer* Prov. 8, 9. Fem. נְכֹחָה et pl. נְכֹחוֹת *jus fasque, rectum* Jes. 26, 10. Amos 3, 10 etc. — Rad. נכח.

נֹכַח m. 1) *rectum* (oppos. *obliquo*) Prov. 4, 25, hinc — 2) subst. *oppositum oculis*, sed abit in præp. *è regione* Ex. 26, 35. Jos. 15, 7 etc., *coram, ante*. Undè *coram Jehovâ* et *coram facie Jehovæ* i. e. Jehovæ gratum Jud. 18, 18. Thren. 2, 19, it. cognitum ei Jer. 17, 16, sicut et *coram oculis Jehovæ* Prov. 5, 21. *Ponere aliquid coram facie suâ* i. e. co delectari Eze. 14, 3, 7: — Cum præf. לְנֹכַח אֶל נֹכַח *versus* Num. 19, 4, *ante* Gen. 30, 38, *pro* (conf. germ. vor et für) Gen. 25, 21, עַד נֹכַח *usque ad*, de loco Jud. 19, 20. Eze. 47, 20. — Rad. נכח.

נֶכַח undè cum suff. נִכְחוֹ *è regione ejus* Ex. 14, 2. Eze. 46, 9. — Rad. נכח.

נָכַל * pr. forsan ut vicin. נָכַר *alienus, extraneus*, adeòque *hostis, inimicus fuit* (conf. נֵכָר) *, hinc *perfidè, fraudulenter egit*; part. act. נוֹכֵל Mal. 1, 14.

Pih. נִכֵּל id. seq. לְ pers. contra aliquem Num. 25, 18.

Hithp. הִתְנַכֵּל; fut. יִתְנַכֵּל; id. cum acc. Gen. 37, 18, cum בְּ Ps. 105, 25. — Deriv. כִּילַי et כֵּלַי (pro נְכֵלַי, נְכִילַי et

נֵכֶל m. *perfidia, astutia*; pl. cum suff. נִכְלֵיהֶם Num. 25, 18.

נֶכֶס m. unde pl. נְכָסִים *opes, facultates* Jos. 22, 8. Eccl. 5, 18 etc. — Rad. נכס ut כָּנַס.

נָכַר pr. *alienus, extraneus fuit*.

Niph. נִכַּר; fut. יִנָּכֵר; 1) *simulavit alienum* i. e. alium Prov. 26, 24. — 2) *agnitus est* Thren. 4, 8.

Pih. נִכֵּר; fut. יְנַכֵּר; 1) *alienum fecit, alienavit*: undè *alienârunt hunc locum* i. e. alienis diis consecrarunt Jer. 19, 4. Sic LXX et Vulgat., sed Chald. et Syr. *contaminârunt*; it. *alieno auctori tribuit* Deut. 32, 27, et 1 Sam. 23, 7: *alienavit eum Deus in manu meâ* i. e. tradidit; * vix dubitat Gesenius quin legendum sit מכר loco נכר, sed perparùm firma conjectura est; satius esset supponere, verbum נכר utpotè vicin. מָכַר *tradidit*, eumdem habere significatum*. — 2) *agnovit* Job 34, 19.

Hiph. הִכִּיר, part. מַכִּיר, cum suff. מַכִּירֶךָ, pl. מַכִּירִים, inf. et imp. cum Makkaph הַכֶּר־; fut. יַכִּיר, convers. וַיַּכֵּר, cum ה parag. אַכִּירָה; 1) *agnovit* Gen. 27, 23. 31, 32 etc. הַכִּיר פָּנִים ut נָשָׂא פָּנִים *agnovit faciem* i. e. temerè alterum alteri prætulit Deut. 1, 17. Prov. 24, 3 etc. — 2) *cognovit* Neh. 6, 12, hinc poët. Jes. 63, 16. Job 24, 13. 34, 25, et ut ידע *novit, scivit* Esr. 3, 13. Neh. 13, 24, indè etiam ut יָדַע, *curavit* Ps. 142, 5. Ruth 2, 10, 19.

Hithp. part. f. מִתְנַכֵּרָה; fut. יִתְנַכֵּר; 1) *agnitus est* Prov. 26, 24.— 2) *alienum simulavit*, (*contrefaire l'étranger*) Gen. 42, 7: 1 Reg. 14, 5, 6. — Deriv. הַכָּרָה, מַכָּר et seq.

נֵכָר m. constr. נֵכַר; *peregrinitas; undè filius peregrinitatis* i. e. *peregrinus* Gen. 17, 12 etc., cum hostilitatis notione Ps. 18, 45, 46. *Deus, Dii peregrinitatis* i. e. Deus peregrinus, exterus, Dii peregrini Gen. 35, 2. Deut. 32, 12 etc. it. de re quâcumque peregrinâ, ignotâ, quamvis tamen innuatur magis speciatim deus peregrinus Neh. 13, 30: 2 Par. 14, 2.

נֶכֶר m. *fortuna aliena* i. e. infausta, *infortunium* Job 31, 3.

נֹכֶר m. id. cum suff. נָכְרוֹ Obad. 1, 12.

נָכְרִי m. pl. נָכְרִים; f. נָכְרִיָּה, plur. נָכְרִיּוֹת; 1) *alienus, peregrina* Ex. 2, 22. Deut. 17, 15. עַם נָכְרִי *familia alia* Ex. 21, 8, אִישׁ נָכְרִי *vir alius familiæ* oppos. filio et hæredi legitimo Eccl. 6, 2, hinc fem. *mulier aliena*, oppos. propriæ et legitimæ uxori, *adultera* Prov. 5, 20 etc. — 2) metaph. *novus, inauditus* Jes. 28, 11.

נְכֹת vid. נְכֹאת.

נָלָה undè Hiph. inf. cum præf., suff. et Dag. euphon. כַּנְּלֹתְךָ (pro כְּהַנְלֹתְךָ) *cùm perfeceris, consummaveris* Jes. 33, 1. — Quoad etymon, not., cùm nulla in linguis semiticis radix occurrat, quæ à litteris נל ordiatur, legendum videri ככלתך et punctandum כְּכַלֹּתְךָ; proximè præcedit כַּהֲתִימְךָ *cùm finiveris;* hoc etiam habes Dan. 9, 24, ubi ambo synon. הָתֵם (in Keri) et כַּלֵּה conjunguntur. — De voce מִנְלֶה, quæ formâ huc pertinet, vid. suo loco pag. 335.

נִמְבָזָה f. *contemptum, vile* de pecore 1 Sam. 15, 9. — Hoc vocabulum cujus formæ ne unum quidem exstat vestigium, vel conflatum est ex part. נִבְזֶה à rad. בָּזָה, et ex nomine inus. מִבְזָה, vel est deriv. ex conjugat. *Miphel*.

נְמוּאֵל n. pr. viror. Num. 26, 9, 12. Nom. patron. נְמוּאֵלִי vers. 12.

נָמַךְ rad. spuria undè derivant הָמְכוּ, יָמַךְ quæ ad מָכַךְ pertinent.

נָמַל; fut. יִמַּל; ut. vicin. מוּל 1) *abscissus, succisus fuit* Job 24, 24.— 2) ut cognat. נָבֵל, אָמַל *elanguit, marcuit* Job 14, 2. 18, 16. Ps, 37, 2.—2) *circumcisus est* Gen. 17, 11.

Niph. נִמּוֹל; part. pl. נִמֹּלִים; *circumcisus est* Gen. 17, 26, 27. 34, 22. Sed declinatus isti haud secus ac conjugationis Kal revocari possunt ad מָלַל et מוּל. — Indè.

נְמָלָה f. pl. m. נְמָלִים; *formica* Prov. 6, 6. 30, 25.

נָמַר Jer. 48, 11, vid. in מָרַר.

נָמֵר m. pl. נְמֵרִים; *pardus* Jes. 5, 6. Hab. 1, 8. — Rad. נמר ut in arab. (namir) *maculosus*, *variegatus fuit*.

נִמְרֹד n. pr. *Nemrod* conditor regni Babylonici Gen. 10, 9 etc., undè אֶרֶץ נִמְרֹד *Babylonia* Mich. 5, 5.

נִמְרָה vid. בֵּית־נִמְרָה p. 93.

נִמְרִי m. Nom. gent. à נִמְרָה; pl. נִמְרִים Jes. 15, 6. Jer. 48, 34.

נִמְשִׁי n. pr. viri 2 Reg. 9, 2.

נֵס m. suff. נִסִּי; generatim *elatum*, *erectum quid*, *signum latè conspiciendum*, spec. 1) *columna* vel *pertica alta* Num. 21, 8, 9. — 2) *vexillum* in montibus erectum, populoque conveniendi locum indicans Jes. 5, 26. Jer. 4, 6. Ps. 60, 6 etc., hinc trop. signum, exemplum quo quis admonetur Num. 26, 10. — 3) *vexillum* navis, *velum* Jes. 33, 23. Eze. 27, 7. — Rad. נָסַס.

נְסִבָּה f. pr. part. Niph. (à rad. סָבַב *conversio*, *directio*, 2 Par. 10, 15.

נָסַג undè inf. absol. נָסוֹג, fut. יִסַּג; ut vicin. סוּג *recessit* Jes. 59, 13.

Hiph. part. מַסִּיג, pl. constr. מַסִּיגֵי; fut. יַסִּיג, apoc. יַסֵּג; 1) *removit*, *amovit*. Mich. 6, 14: *amovebis* scil. tuos tuaque in loca tutiora. — 2) *dimovit*, *transtulit* terminos Deut. 19, 14. Hos. 5, 10; it. Job 24, 2 ubi est יַסִּיגוּ loco יַשִּׂיגוּ.

Hoph. הֻסַּג *remotus est*, *recessit* Jes. 59, 14.

נָסָה 1) forsan *sustulit*, ut vicin. נָשָׂא à quo vocales mutuatur; imp. נְסָה Ps. 4, 7 pro נְשָׂא; fut. נִסָּה *sustollemus*, *proferemus* verbum Job 4, 2 pro נִשָּׂא; sed aliis est Pih. *tentavit*, scil. tentans.

Pih. נִסָּה; part. מְנַסֶּה; inf. נַסּוֹת; imp. cum suff. נַסֵּנִי, apoc. נַס; fut. יְנַסֶּה, cum suff. et ה parag. יְנַסְּכָה; 1) *exploravit* aliquem 1 Reg. 10, 1. Dan. 1, 12 etc. Special. de Deo dicitur hominum fidem rebus adversis explorante Gen. 22, 1 etc., et de hominibus, ubi de ejus auxilio viribùsque dubitant Ex. 17, 2 etc. — 2) *tentavit*, *periculum fecit* absol. Jud. 6, 39: 1 Sam. 17, 39, seq. inf. Deut. 4, 34. 28, 56, et juxta quosdam seq. acc. rei Job 4, 2, sed vid. Kal. — Indè מַסָּה.

נָסַח undè fut. יִסַּח, cum suff. יִסָּחֲךָ; *evellit*, *amovit*, *abstulit* Ps. 52, 7. Prov. 2, 22. 15, 25.

Niph. נִסַּח *evulsus*, *expulsus est* Deut. 28, 63. — Indè מַסָּח.

נָסִיךְ m. undè cum suff. נְסִיכָם; pl. constr. נְסִיכֵי, cum suff. נְסִיכֵמוֹ: 1) *libatio* Deut. 32, 38. — 2) *simulacrum fusum* Dan. 11, 8. — 3) *unctus*, hinc *princeps* Jos. 13, 21. Ps. 83, 12 etc. — Rad. נָסַךְ.

נָסַךְ; part. pass. f. נְסוּכָה; inf. constr. נְסֹךְ; fut. pl. יִסְּכוּ; 1) generatim *fudit*, *effudit* Jes. 29, 10, it. *extendit*, *expandit* Jes. 25, 7. spec. a) *fudit* ad libandum, *libavit* Ex. 30, 9. Hos. 9, 4, undè Jes. 30, 1: נְסֹךְ מַסֵּכָה quidam, post Capellum (*Oper. Posthum.*) vertunt: *libare libationem* gr. σπένδεσθαι σπονδήν, seu *fœdus inire*, quoniam olim sacrificiis et libationibus fœdera inire solebant. Id respexisse videntur LXX qui reddidêre: συνθήκας ἐποιήσατε. — b) *fudit ex metallo* Jes. 40, 19. 44, 10. — c) *perfudit oleo*, *unxit* Ps. 2, 6. — 2) ut

סָבַךְ *plexuit*, *texuit*. — 3) etiam ut סָבַךְ *texit*, *operuit*.

Niph. נַסַּךְ *unctus est* Prov. 8, 23.

Pih. fut. יְנַסֵּךְ *libabit* 1 Par. 11, 18.

Hiph. הִסִּיךְ; inf. et imp. הַסֵּךְ; fut. יַסִּיךְ, conv. וַיַּסֵּךְ; *libavit* Gen. 35, 14. Jer. 7, 18 etc.

Hoph. fut. יֻסַּךְ *libabitur* Ex. 25, 29, 37, 16. — Deriv. מַסֵּכָה, נָסִיךְ et נֶסֶךְ, et נֵסֶךְ m. suff. נִסְכּוֹ pro נִסְכָּה; pl. נְסָכִים, suff. נִסְכֵּיהֶם, נְסָכֶיהָ; 1) *libatio* Gen. 35, 14. Jer. 7, 18. Ioël 1, 9. — 2) *simulacrum fusum* Jes. 41, 29. 48, 5.

נָסַס undè part. act. נוֹסֵס *vexillum ferens signifer* Jes. 10, 18; ità plerique ex Kimchi, veteres haud pauci *fugiens*, quidam *æger*, collat. syr. אתנסס *ægrotavit*, et נסיסא *ægrotus* Fem. נוֹסְסָה pertinet ad נוּס.

Hithp. part. f. pl. מִתְנוֹסְסוֹת *elevantes se* Zach. 9, 16. Sed הִתְנֹסֵס Ps. 60, 6 pertinet ad נוּס.

נָסַע; part. activ. נֹסֵעַ, pl. נֹסְעִים; inf. absol. נָסוֹעַ, constr. נְסֹעַ, suff. נָסְעָם; imp. pl. סְעוּ; fut. יִסַּע; 1) ut vicin. נָסַח *evellit* postes Jud. 16, 3, 14, maximè tentorii paxillos ad movenda castra Jes. 30, 20, hinc. — 2) *castra movit* Gen. 35, 16. Ex. 14, 10 etc. — 3) *profectus est, discessit* Ex. 14, 19, etiam de rebus inanim. Num. 10, 33. 11, 31; *migravit*, *iter fecit* Gen. 12, 9. 33, 17.

Niph. נִסַּע *evulsus est* Jes. 38, 12. Job 4, 21.

Hiph. part. מַסִּיעַ; fut. יַסִּיעַ, conv. וַיַּסַּע; 1) *castra moveri jussit* Ex. 15, 22. Ps. 78, 26. — 2) *proficisci fecit*, *duxit* Ps. 78, 52, it. *abstulit* 2 Reg. 4, 4. — 3) *evellit* Ps. 80, 9. Job 19, 10, *excidit* lapides Eccl. 10, 9.

נָסַק ut in chald. et syr. *ascendit*, fut. יִסַּק Ps. 138.

נִסְרֹךְ n. pr. idoli Ninivitarum 2 Reg. 19, 37. Jes. 37, 38.

נָסַת radix spuria; מַסִּית et יַסִּית quæ ab eâ ducunt, ad סוּת pertinent.

נֵעָה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13.

נֹעָה n. pr. mul. Num. 26, 33.

נְעוּרִים m. pl. masc. suff. נְעוּרֶיךָ, et more Chald. נְעוּרֵיכִי; 1) *pueritia* Gen. 46, 34. — 2) *adolescentia, juventus* Jes. 54, 6. Ps. 71, 5 etc. Metaph. de juventute populi Israëlitic Jer. 2, 2. Eze. 16, 22. — Rad. נָעַר.

נְעוּרוֹת plur. f. *pueritia*; suff. נְעֻרֹתֵיהֶם Jer. 32, 30.—Rad. נָעַר.

נְעִיאֵל n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 27.

נָעִים m. constr. נְעִים; pl. נְעִימִים, f. נְעִימוֹת; 1) *suavis*, *jucundus* Ps. 81, 3. Cant. 1, 16; pl. m. et f. *suavia* i. e. *gaudia* Job 36, 11. Ps. 16, 11. — 2) plur. m. *amœna loca* Ps. 16, 6. — 3) *gratiosus*, *benignus* Ps. 135, 3, conf. נעם. — Rad. נָעַם.

נָעַל; part. pass. נָעוּל, plur. f. נְעֻלוֹת; inf. constr. et imp. נְעֹל; fut. יִנְעַל undè cum suff. יִנְעָלֶךָ; 1) *pessulo* et *serâ clausit*, *obseravit* portam Jud. 5, 23: 2 Sam. 13, 17. — 2) *calceavit* Eze. 16, 10.

Hiph. fut. conv. cum suff. וַיַּנְעִלוּם *et calceaverunt eos* 1 Chron. 28, 15. — Deriv. מִנְעוֹל, מַנְעָל et

נַעַל f. cum suff. נַעֲלְךָ, נַעֲלִי; dual. נַעֲלַיִם; pl. נְעָלִים, f. נְעָלוֹת; *calceus, solea* Gen. 14, 23 etc. *Projecit calceum suum in regionem* i. e. eam occupavit, sibi veluti propriam vindicavit Ps. 60, 10. 108, 10. *Corrigia calcei*, et *par calceorum* i. e. res vilissima Amos 2, 6. 8, 6.

נָעֵם, fut. יִנְעַם; *suavis, jucundus, amœnus fuit* Gen. 49, 15. Cant. 7, 7. Impers. *suave fuit* alicui seq. לְ pers. Prov. 24, 25. — Deriv. נָעִים, מַנְעַמִּים et seq.

נַעַם n. pr. viri 1 Chron. 4, 15.

נֹעַם m. 1) *amœnitas, suavitas* Ps. 27, 4. Prov. 3, 17. — 2) *gratia, favor, benignitas* Zach. 11, 7. Ps. 90, 17.

נַעֲמָה n. pr. 1) mulierum Gen. 4, 22 etc. — 2) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 41.

נַעֲמִי n. patron. forsan pro נַעֲמָנִי quod fert Cod. Samar. Num. 26, 40.

נָעֳמִי n. pr. mul. Ruth 1, 2 seq.

נַעֲמָן m. 1) *amœnitas*, undè plur. נַעֲמָנִים Jes. 17, 10. — 2) n. pr. viror. Gen. 46, 21 etc.

נַעֲמָתִי n. gent. à נַעֲמָה oppido (forsan alio ab eo de quo suprà) Job 2, 11. 11, 1.

נַעֲצוּץ m. pl. נַעֲצוּצִים; *vepretum, senticetum* Jes. 7, 19. 55, 13. — Rad. נעץ in chald. *fixit, infixit.*

נָעַר; part. act. נֹעֵר, pass. נָעוּר; 1) ut in syr. *rugiit* Jes. 51, 38. — 2) *quassavit*, spec. *excussit, decussit* Jes. 33, 9, 15. Neh. 5, 13.

Niph. נִנְעַר; fut. יִנָּעֵר; 1) *excussus, ejectus est* Ps. 109, 23. Job 38, 13. — 2) *excussit se* vinculis Jud. 16, 20.

Pih. נִעֵר; fut. יְנַעֵר; *excussit, dejecit* Ex. 14, 27. Neh. 5, 13.

Hithp. imp. fem. הִתְנַעֲרִי *teipsam excute* Jes. 52, 2. — Deriv., præter prius נַעַר, seq.

נַעַר suff. נַעַרְךָ, נַעֲרוֹ; pl. נְעָרִים, constr. נַעֲרֵי; (vox primit.) 1) m. *puer*, tùm recens natus Ex. 2, 6. Jud. 13, 5 etc., tùm *adolescens, juvenis* Gen. 41, 12. Jer. 1, 6 etc.; passim de eo qui pueri munus implet. i. e. de *servo* Gen. 37, 2. Ex. 33, 11 etc., trop. de juvenili ætate populi Israëlitici Hos. 11, 1, conf. נְעוּרִים. — 2) f. *puella* frequenter in Pentat. saltem in Chethib; namque in Keri ubique exstat נַעֲרָה. Plur. נְעָרִים *puellæ* Ruth 2, 21; sed Job 1, 19 *pueri* simul et *puellæ*, alibi *pueri* tantùm. — Denom. נַעֲרָה, נֹעַר, נְעוּרִים.

נַעַר m. *excussum, dispulsum* pecus Zach. 1, 16. — Rad. נָעַר.

נֹעַר m. (denom. à נַעַר) *pueritia, juventus* Ps. 88, 16. Job 36, 14. Prov. 21, 29 etc.

נַעֲרָה f. (à נַעַר); pl. נְעָרוֹת; suff. נַעֲרוֹתֶיךָ; 1) *puella* Jud. 19, 4 etc., de virgine Gen. 24, 16. 34, 2, de desponsatâ Deut. 22, 25, imò etiam nuptâ Ruth 2, 6. — 2) *serva, ancilla* Prov. 9, 3. Ruth 2, 8 etc. — 3) n. pr. a) oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 7 quod et נַעֲרָן 1 Par. 7, 28. — b) mul. 1 Par. 4, 5.

נְעֻרוֹת pl. f. ut נְעוּרִים.

נַעֲרַי vid. פַּעֲרַי.

נְעַרְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 22 etc.

נַעֲרָן n. pr. vid. in נַעֲרָה.

נְעֹרֶת f. *stupa* ex lino *excussa* Jud.

16, 9. Jes. 1, 31.—Rad. נָעַר.

נֹף n. pr. vid. מֹף.

נֶפֶג n. pr. viror. Ex. 6, 21 etc.

נָפָה f. undè constr. נָפַת ; plur. נָפוֹת ; 1) *cribrum* , *ventilabrum* Jes. 30, 28. — 2) *eminentia*, *locus editus*, undè נָפוֹת דּוֹר , נָפַת דּוֹר *excelsa Dor*, et simplic. דֹּאר n. pr. oppidi in vicinia montis Carmel Jos. 11, 2. 17, 11 etc.

נְפוּסִים Esr. 2, 50 in Keri, pro quo Chethib נְפִיסִים et Neh. 7, 52 נְפִישְׁסִים n. p. viri.

נָפַח ; part. act. נֹפֵחַ, pass. נָפוּחַ ; inf. constr. פַּחַת ; imp. פּוּן undè f. פּחִי ; fut. יִפַּח ; ut vicin. פּוּחַ , *flavit*, *spiravit* ; spec. 1) *inspiravit* seq. acc. Gen. 2, 7.—2) *afflavit* aliquem seq. בְּ Eze. 37, 9. — 3) *sufflavit* ignem seq. acc. et בְּ Jes. 54, 16. Eze. 22, 20, 21. — 4) *flando dispersit*, *dissipavit* seq. בְּ Hagg. 1, 9.—5) *efflavit* animam Jer. 15, 9.

Puh. נֻפַּח *sufflatus est* ignis Job 20, 26.

Hiph. הִפִּיחַ 1) *efflare fecit* animam i. e. valdè afflixit, excruciavit Job 31, 39. — 2) *exsufflavit* i. e. metaph. *contempsit*, flocci fecit Mal. 1, 13.—Deriv. מַפָּח , מַפּוּחַ , תַּפּוּחַ.

נֹפַח n. pr. oppidi in Moabitide Num. 21, 30, ejusdem forsan quod alibi נֹבַח.

נָפִיל m. undè pl. נְפִילִים et נְפִלִים *gigantes* pr. forsan *irruentes*, Gen. 6, 4. Num. 13, 33.—Rad. נָפַל.

נְפִיסִים vid. נְפוּסִים.

נָפִישׁ n. pr. viri Gen. 25, 15 et posterorum ejus 1 Par. 5, 19.

נְפוּסִים vid. נְפִיסִים.

נֹפֶךְ m. *gemmæ* species incerta Ex. 28, 18. Eze. 27 16 etc. LXX ἄνθραξ *carbunculus* ter vertunt.

נָפַל ; part. act. נֹפֵל , pl. נֹפְלִים , f. נֹפֶלֶת ; infin. absol. נָפוֹל , constr. נְפֹל , cum suff. נִפְלוֹ et נָפְלוֹ ; imp. נְפֹל ; fut. יִפֹּל ; cum ה parag. אֶפְּלָה et in pausâ אֶפֹּלָה. Ex multis quibus gaudet significatibus hos tantùm animadvertere sufficit ; 1) *cecidit*, *lapsus est* idque *temerè* et *fortuitò* Gen. 49, 17. Jes. 24, 17 etc. Spec. *concidit*, *corruit* murus, ædificium etc. Jud. 7, 13 etc., *occidit* in prœlio Jud. 20, 44 etc., *cecidit* sors Jos. 17, 5, terra distribuenda Eze. 47, 14, *irritum cecidit* Num. 6, 12. Jes. 21, 45, *accidit*, *evenit* Ruth 3, 18, *marcuit*, *contabuit* Gen. 4, 5. Num. 5, 21, seq. מִן *cecidit præ* aliquo, *inferior fuit* eo, *cessit* ei Job 12, 3. 13, 2, seq. לִפְנֵי id. Esth. 6, 13. — 2) *conjecit se*, *demisit se*, *ruit* idque *consilio*. Spec. *prostravit se* Gen. 17, 3 : 2 Sam. 1, 2, *irruit*, *invasit* Jos. 11, 7. Job 1, 15, *desiliit* Gen. 24, 64 etc., *defecit* 1 Sam. 29, 3, seq. אֶל , עַל *ad aliquem* Jes. 54, 15. Jer. 37, 13 etc., *consedit*, *castra posuit* Jud. 7, 12, *habitavit* Gen. 25, 18 (conf. 16, 12).

Hiph. הִפִּיל ; partic. מַפִּיל, plur. מַפִּילִים, infin. הַפִּיל, et הַנְפִּיל, cum præf. ל, לַנְפִּיל pro לְהַנְפִּיל ; imper. הַפִּיל ; fut. יַפִּיל , apoc. יַפֵּל ; 1) *cadere*, *labi fecit*, spec. *projecit* Jer. 22, 7, *prostravit* Deut. 25, 2, *corruere fecit* 2 Sam. 20, 15, *cecidit*

aliquem gladio Jer. 19, 7. Dan. 11, 12, *ex se emisit* Jes. 26, 19, *contabescere fecit* Num. 5, 21 etc., sortem *jecit* Ps. 22, 19, etiam omisso גּוֹרָל *sors* 1 Sam. 14, 42, sed Job 6, 27, subaudi רֶשֶׁת *rete*, aut פַּח *laqueus*, aut מוֹקֵשׁ *tendicula;* undè sensus sit: *cadere facitis* i. e. extenditis *rete contra orphanum;* quod valdè commendat alterum hemistichium: *et foditis* scil. foveas *contra amicum vestrum.* — 2) *cadere sivit, passus est* Num. 35, 23, hinc *cadere fecit in terram* promissum i. e. irritum reddidit 1 Sam. 3, 19, et omisso *in terram* id Esth. 6, 10, it. seq. מִן *remisit, destitit ab* aliquâ re Jud. 2, 19.

Hithp. הִתְנַפֵּל; part. מִתְנַפֵּל; fut. conv. וָאֶתְנַפַּל; 1) *projecit, prostravit se* Deut. 9, 18, 25. Esr. 10, 1. — 2) seq. עַל *irruit in* aliquem Gen. 43, 18.

Pihl. נִפְלַל Eze. 28, 23, *cecidit, concidit* ut Kal נָפַל quod occurrit in eodem contextu 30, 4. 32, 20. — Deriv. נָפִיל; נֵפֶל; מַפָּל, מַפֵּלָה, מַפֶּלֶת et

נֵפֶל m. suff. נִפְלָם; *abortus* Ps. 58, 9. Job 3, 16. Eccl. 6, 3.

נִפְלַל Pihl. verbi נָפַל q. v.

נָפַץ; part. pass. נָפוּץ, f. plur. נְפֻצוֹת; infin. absol. נָפוֹץ; ut vicin. פּוּץ; 1) *excussit ut dissiliret; collidendo fregit, confregit* Jud. 7, 19. Jer. 22, 28. — 2) *dispersit* Jes. 11, 12, it. *dispersit se, dispersus est* 1 Sam. 13, 11. Jes. 33, 3.

Pih. נִפֵּץ; imp. נַפֵּץ; fut. יְנַפֵּץ; 1) *collidendo fregit* Jer. 48, 12. Ps. 2, 9 etc, — 2) *dispersit, dissipavit* Jer. 13, 14. 51, 23. Inf. נַפֵּץ *dispersio* populi Israël. in terras gentilium Dan. 12, 17.

Puh. part. pl. f. מְנֻפָּצוֹת *disjectæ* Jes. 27, 9. — Deriv. מַפָּץ, מַפֵּץ et

נֶפֶץ m. *dispersio, dissipatio* Jes. 30, 30; ità vet. interpr., i. e. ut plurimi recentium intelligunt, ventus procellosus, dissipans, qui in loco parall. סוּפָה *turbo* dicitur, et apud Jer. 51, 1 רוּחַ מַשְׁחִית *ventus perniciosus.* Gesenius, collat. chald. נְפַל *effudit*, intrepretatur *imbrem*, sed tautologia esset vix ferenda, cùm vocem נֶפֶץ proximè sequatur זֶרֶם *imber inundans.*

נָפַשׁ pr. forsan ut vicin. נָשַׁף, נָשַׁם *flavit, spiravit, respiravit*, hinc *vivus, animatus fuit*, cùm *vita spirando se prodat.*

Niph. fut. יִנָּפֵשׁ, in pausâ יִנָּפֵשׁ *respirabit, animam recipiet, recreabitur* Ex. 23, 12. 31, 17: 2 Sam. 16, 14. — Indè.

נֶפֶשׁ c. sæpiùs f.; cum suff. נַפְשׁוֹ; pl. נְפָשׁוֹת, sed נְפָשִׁים Eze. 13, 20; constr. נַפְשׁוֹת; 1) *flatus, halitus* Gen. 1, 20, 30. Job. 41, 13, it. *odor* qui exhalatur Prov. 27, 9; undè בָּתֵּי נֶפֶשׁ *olfactoriola* (*flacons d'odeur*) Jes. 3, 20. — 2) *anima*, ψυχή, per quam corpus vivit Gen. 9, 4, 5, indè *vita, vis vitalis* Gen. 38, 15. Ex. 21, 23. אֶל־נֶפֶשׁ *propter vitam, ad vitam servandam* 2 Reg. 7, 7, sed *contra vitam, in detrimentum vitæ* Jer. 44, 7. בְּנֶפֶשׁ *cum vitæ periculo* 2 Sam. 23, 17. Thren. 5, 9 etc. "פ לְנֶפֶשׁ *in commo-*

dum vitæ alicujus Gen. 9. 5. Jos. 23, 1 etc. Metaph. autem dicitur *anima mori, interfici, effundi, satiari, jejunare, inquinari* etc. —*Anima* à corpore separata Job 14, 21. — 3) *animus*, facultas sentiendi et appetendi Gen. 27, 4. Ex. 23, 9, etc., undè בַּעַל נֶפֶשׁ *homo avidus, edax* Prov. 23, 2; it. *intellectus* et *cogitandi facultas* 1 Sam. 20, 4. Ps. 139, 14 etc. — 4) concr. *animans* Jos. 10, 28. 30, 32, pleniùs נֶפֶשׁ חַיָּה Gen. 1, 20, 24 ubi ut plerumque collect. de *animantibus* vivis intelligitur. — Spec. *homo* Deut. 25, 7. Prov. 11, 25, *mancipia* Gen. 12, 5. Eze. 27, 13, *corpus*, undè נֶפֶשׁ מֵת *corpus mortui, cadaver* Lev. 21, 11. Num. 6, 6, et omisso מֵת, id. Num. 5, 2. Hagg. 2, 13 etc., *quidam, aliquis* (*individu, personne*) Ex. 1, 5, Lev. 2, 1 etc. — 5) cum suff. *anima mea, tua* etc. passim est pro *ego ipse, tu ipse* etc. Jes. 46, 2. Hos. 9, 4. Job 9. 21.

נֶפֶת f. forsan ut נוֹף et נָפָה *locus editus* Jos 17, 11.

נֹפֶת f. *destillatio* Ps. 19, 11, it. *favus distillans* Prov. 5, 3. 24, 15. Cant. 4, 11. — Rad. נוּף.

נַפְתּוּלִים pl. m. *pugnæ* constr. נַפְתּוּלֵי Gen. 30, 8. — Rad. פָּתַל.

נֶפְתֹּחַ vid. in מַי pag. 324.

נַפְתֻּחִים n. pr. populi ægyptii Gen. 10, 13: 1 Par. 1, 11.

נַפְתָּלִי n. pr. Jacobi filius à quo tribus Nephtali Gen, 30, 8. Jos. 19, 32, seq.

נֵץ n. 1) *flos* Gen. 40, 10.— 2) *accipiter* Lev. 11, 16. Deut. 14, 15. Job 39, 26. — Rad. נָצַץ.

נָצָא ut vicin. נָצָה; indè נָצֹא *avolando* Jer. 48, 1.

נָצַב ut vicin. יָצַב q. v.

Niph. נִצַּב; part. נִצָּב, pl. נִצָּבִים, f. נִצָּבָה et נִצֶּבֶת, pl. נִצָּבוֹת; 1) *positus* et seq. עַל *præpositus fuit* 1 Sam. 22, 9 etc. Part. subst *præfectus* 1 Reg. 4, 5 etc. it. *capulus* pugionis Jud. 3, 22. — 2) *stitit se, præstò fuit* Ex. 7, 15. 17, 9. 34, 2. — 3) *stetit* Gen. 37, 7. Ex, 15, 8 etc., maximè *firmiter stetit* Ps. 39, 6, et ità Zach. 11, 16 נִצָּבָה est *quod firmiter stat, benè valet, sanum est* pecus; quæ interpretatio orationis seriei aliundè apprimè accomodata, præstat explicationi, quæ quorumdam recentiorum est: *quod susbtitit* i. e. loco movere se non potest præ lassitudine (col. arab. נָצַב *lassus fuit, laboravit*), *non portat;* utpotè à genuinâ vocis hebr. significatione profluens.

Hiph. הִצִּיב; part. מַצִּיב; inf. et imp. הַצֵּב; fut. יַצִּיב, apoc. יַצֵּב; *stare fecit*, Ps. 78, 13, hinc *posuit* Gen. 21, 28 etc., *statuit, erexit* 1 Sam. 15, 12 etc., *constituit* Deut. 38, 8 etc.

Hoph. הֻצַּב; part. מֻצָּב; *positus, collocatus est* Gen. 28, 12, it. *plantatus est* Jud. 9, 6; sed Nah. 2, 8: *constitutum est! retegitur* ignominiosè Nah. 2, 8. Haud satis firma videtur sententia Gesenii, qui וְהֻצַּב commati præcedenti jungendum et à rad. צָבַב ex usu arab. *fluxit*, repetendum esse contendit, ità ut sensus sit: *et palatium dissolvetur et diffluet*; præterquàm quòd in hac sententiâ, ver-

bum. הַצָּב supervacaneum omninò foret. — Deriv. מַצָּב , מַצֵּבָה , נְצִיב , מַצֶּבֶת , מַצֵּבָה , מַצָּבָה .

נִצָּב Jud. 3, 22, vid. נָצַב in Niph.

נצג ut cognat. יָצַב , נָצַב .

Hiph. הִצִּיג ; part. מַצִּיג ; inf. הַצֵּג ; imp. הַצֵּג ; fut. יַצִּיג , apoc. יַצֵּג ; pr. *stare fecit*, hinc 1) *collocavit, posuit, stitit, statuit, constituit* Gen. 43, 9. Deut. 28, 56 etc. Trop. *stabilivit* Amos 5, 15. — 2) in loco positum *reliquit* Gen. 33, 15.

Hoph. fut. יֻצַּג *relinquetur* Ex. 10, 24.

נָצָה ; 1) ut vicin: נָצָא , נָצַץ *volavit*. — 2) *disceptavit, rixatus est* ut vicin. chald. et syr. נְצָא . — 3) *vastatus, desolatus est*, hinc fut. pl. f. תִּצֶּינָה *vastabuntur* Jer. 4, 7.

Niph. נִצָּה ; part. pl. נִצִּים ; fut. pl. יִנָּצוּ ; 1) *conflixit, concertavit* alter cum altero Ex. 2, 13. Deut. 25, 11 etc. Vid. quæ dixi in *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exode, pag. 15. — 2) *vastatus, desolatus est* 2 Reg. 19, 25. Jes. 37, 26.

Hiph. הִצָּה ; inf. cum suff. הַצּוֹתוֹ , הַצֹּתָם ; *rixatus est, disceptavit* Num. 26, 9, hinc *bellum gessit* Ps. 60, 2. — Deriv. מַצּוֹת , מַצָּה , נִצָּה , נוֹצָה .

נִצָּה f. suff. נִצָּתוֹ ; *flos* Jes. 18, 5. 15, 33. — Rad. נָצַץ .

נֻצָּה f. suff. נֻצָּתָהּ ; 1) forsan *excrementum, sordes* in ingluvie avis Lev. 1, 16. — 2) ut נוֹצָה *penna* Job. 39, 13, (16). — Rad. נָצָה .

נָצַח 1)* ut cognat. יָצַג (vid. ad litt. ח pag. 186) *positus* et seq. עַל , לְ *præpositus, præfectus est.* * — 2) ut vicin. נָצַץ et syr. נצח *micuit, splenduit*. — 3) ut in arab. *sincerus, fidelis fuit*. — 4) ex usu arab. *sparsit, conspersit*.

Niph. part. f. נִצַּחַת *perfecta, absoluta* Jer. 8, 5. vid. נֵצַח .

Pih. נִצַּח undè part. מְנַצֵּחַ , pl. מְנַצְּחִים ; inf. נַצֵּחַ ; 1) *præfecit* seq. עַל , לְ Esr. 3, 8, 9: 1 Par. 23, 4. Part. *præfectus* 2 Par. 2, 1, 17. 34, 12. — 2) spec. *cantui præfuit, cantum rexit* 1 Par. 15, 21; undè לַמְנַצֵּחַ (in titulis 53 Psalmorum et Hab. 3, 19) *præcentori* scil. tradendum est hoc carmen, ut eo duce, canatur. — Indè

נֵצַח et נֶצַח m. suff. נִצְחִי ; pl. נְצָחִים ; 1) *splendor, decus* 1 Sam. 15, 20: 1 Chron. 29, 11. — 2) *sinceritas, veritas* Hab. 1, 4. Prov. 21, 28. — 3) *fiducia* Thren. 3, 18. — 4) *perpetuitas, perennitas, æternitas*, undè לָנֶצַח , נֶצַח , עַד נֶצַח *perpetuò* Ps. 49, 20. Job 34, 36 etc. — 5) *perfectio, absolutio*, undè accus. נֶצַח et לָנֶצַח *prorsùs, omninò* Ps. 13, 12. Job 23, 7. — 6) *succus, liquor* qui *spargitur* Jes. 63, 3, 6.

נְצִיב m. pl. נְצִיבִים , constr. נְצִיבֵי ; 1) pr. *positus* hinc *præpositus, præfectus* 1 Reg. 4, 7, 19. — 1) *statua* Gen. 19, 26. — 3) *statio militaris* 1 Sam. 10, 5. 13, 3, 4, it. *præsidium* 2 Sam. 8, 6, 14. — 3) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 45. — Rad. נָצַב .

נְצִיחַ n. pr. viri Esr. 2, 54 etc.

נָצִיר m. *servatus, ereptus*; pl. constr. נְצִירֵי Jer. 49, 6 in Chethib, ubi Keri נְצוּרֵי habet. — Rad. נָצַר .

נָצַל pr. *extraxit, evellit*; conf. rad. vicin. נָשַׁל , שָׁלַל .

Niph. נָצַל; inf. הִנָּצֵל; fut יִנָּצֵל; 1) *ereptus, liberatus est* Jes. 20, 6. Jer. 7, 10. — 2) *servavit se, evasit* Prov. 6, 3, 5, seq. אֶל, *confugit* ad aliquem Deut. 23, 16.

Pih. נִצֵּל; fut. יְנַצֵּל; 1) *rapuit, abstulit* 2 Par. 20, 25, it. *diripuit, spoliavit* seq. acc. pers. *aliquem* Eze. 3, 22. 12, 36. — 2) *liberavit, servavit* Eze. 14, 14.

Hiph. הִצִּיל; part. מַצִּיל; imp. et inf. abs. הַצֵּל, inf. constr. הַצִּיל; fut. יַצִּיל, apoc. יַצֵּל; 1) *avellit*, seq. בֵּין *divellit* (*séparer des combattants*) 2 Sam. 14, 6. — 2) *eripuit, abstulit* Gen. 31, 9, seq. מִן Ps. 119, 43 etc. — 3) *liberavit* è periculo Jon. 4, 6. Ps. 18, 49 etc., absol. *servavit* Ex. 5, 23. Ps. 7, 3 etc.

Hoph. part. מֻצָּל *extractus, ereptus* Amos 4, 11. Zach. 3, 2.

Hithp. fut. pl. יִתְנַצְּלוּ *sibi*; *detraxit, exuit* aliquid, seq. acc. — Indè הַצָּלָה.

נִצָּן m. *flos*; pl. נִצָּנִים Cant. 2, 12. — Rad. נָצַץ.

נָצַע vid. יָצַע.

נָצַע ut vicin. נוּץ; 1) *splenduit, micuit, scintillavit* Eze. 1, 7. —2) ut in chald. *floruit*. — 3) ut vicin. נָצָא. נָצָה. — Deriv. נֵץ, נִצָּה, נִצָּן.

נָצַק vid. יָצַק.

נָצַר, f. part. act. נֹצֵר, cum suff. נֹצְרָה, pl. נֹצְרִים; pass. נָצוּר, pl. constr. נְצוּרֵי; f. נְצוּרָה, pl. נְצֻרוֹת; infin. absol. נָצוֹר, const. נְצֹר; imp. cum suff. et Dag. euphon. נִצְּרָה; fut. יִצֹּר et יִנְצֹר, cum suff. et נ epenth. יִצְּרֶנְהוּ, יִצְּרֶךָּ, et ה parag. יִנְצְרָה; ut cognat. נָטַר *custodivit* 2 Reg. 17, 9. Ps. 141, 3. Spec. 1) *defendit; tuitus est* Deut. 32, 10. Ps. 31, 24 etc. —2) *observavit, firmiter tenuit* Deut. 32, 9. Ps. 105, 45 etc —3) *occultavit* Jes. 48, 7. Prov. 7, 10. — 4) *observavit* aliquem Job 7, 20, *obsedit* urbem 2 Sam. 11, 16. Jer. 4, 16. — 5) ex usu arab. *nituit, viruit* arbor. — Indè.

נֵצֶר m. 1) *surculus* Jes. 60, 21, trop. de sobole Jes. 11, 2. Dan. 11, 7. — 2) *ramus* Jes. 14, 19.

נָצַת et quæ huc pertinent vid. in. יָצַת.

נָקַב; part. act. נֹקֵב, pass. נָקוּב, pl. constr. נְקֻבֵי; inf. constr. נְקֹב undè cum suff. נָקְבוֹ; imp. cum ה parag. נָקְבָה; fut. יִקֹּב et יִנְקֹב, cum suff. et נ epent. יִקֳּבֶנּוּ; pr. *cavavit, excavavit*, hinc 1) *foravit, terebravit* 2 Reg. 12, 6, seq. acc. *perforavit* 2 Reg. 18, 21 etc. — 2) *præcisè designavit, expressè nominavit* Gen. 30, 28. Jes. 62, 2. Part. נְקֻבִים *expressè nominati* i. e. proceres, nobiles Amos 6, 1, conf. arab. נַקִיב *dux princeps*. — 3) *maledixit* Lev. 24, 11. Job 3, 8 etc.

Niph. נִקַּב *expressè, nominatim appellatus est* Num. 1, 17 : 1 Par. 12, 31 etc. — Deriv. קָבָה, מַקֶּבֶת, מַקָּבָה et seq.

נֶקֶב m. pl. cum suff. נְקָבֶיךָ; 1) *pala gemmarum* (*chaton de bague*) Eze. 28, 13, al. *fistula* sed minùs rectè.— 2) cum art. הַנֶּקֶב n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33.

נְקֵבָה f. *femina, femella* Gen. 1, 27. Lev. 3, 1 etc. Oppos. זָכָר *mas.*

נקד in chald. *pupugit, punctis signavit.* — Deriv. seq.

נָקֹד m. pl. נְקֻדִּים, f. נְקֻדָּה undè pl. נְקֻדּוֹת; *punctis, maculis minoribus respersus, respersa* Gen. 30, 32 seq. 31, 8 seq.

נֹקֵד m. pl. נֹקְדִים; *pastor* Amos 1, 1, it. *pecuarius* 2 Reg. 3, 4.

נְקֻדָּה f. undè pl. נְקֻדּוֹת; *punctum, stigma,* quo quid ornatus causâ distinctum est Cant. 1, 11.

נִקֻּדִים pl. m. 1) forsan *panes mucidi,* mucore tanquàm punctis variis respersi Jos. 9, 5, 12. — 2) *species placentarum* 1 Reg. 14, 3. LXX κολλυρίς, Vulgat. *crustula.*

נָקָה *purus, mundus,* metaph. *insons fuit.* inf. absol. נָקֹה Jer. 49, 12.

Niph. נִקָּה; inf. cum terminat. chald. הִנָּקֵה; imp. f. הִנָּקִי; fut. יִנָּקֶה; 1) *mundus, purus,* metaph. *insons fuit* Num. 5, 28, seq. מִן *vacuus fuit ab* aliquâ culpâ Num. 5, 31. Ps. 19, 14, sed seq. מִן pers. Jud. 15, 3: *insons ero à Philistæis* i. e. culpâ vacuus ero, si res spectatur *à parte* Philistæorum.—2) *pœnâ vacavit, impunis mansit* Ex. 21, 19. Num. 5, 19. Jer. 49, 12. —3) *immunis fuit* ab aliquo officio Gen. 24, 8, 41. — 4) *vacuus, evacuatus fuit* i. e. vastatus de urbe Jes. 3, 25, it. de huminibus exstirpatus est Zach. 5, 3.

Pih. נִקָּה; undè 1 p. נִקֵּיתִי; inf. et imp. נַקֵּה; fut. יְנַקֶּה, cum suff. et נ epenth. יְנַקֶּךָּ; *insontem declaravit* Job. 9, 28, seq. מִן culpæ Ps. 19, 13. Job 10, 14. — 2) *impunem demisit* Ex. 20, 7. Jer. 30, 11 etc. Ex. 34, 7: וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה *sed condonando non condonabit* i. e. non semper condonabit. — Deriv. נָקִי, נָקִיא, נִקָּיוֹן, מְנַקִּית.

נְקוֹדָא n. pr. viror. Esr. 2, 48 etc.

נָקַח vid. לָקַח.

נָקֹט ut vicin. קוּט et קוּץ, *fastidio habuit* aliquid, seq. בְּ Job. 10, 1.

נָקִי m. constr. נְקִי; pl. נְקִיִּים; 1) *purus,* metaph. *insons, vacuus à culpâ* Ex. 23, 7: 2 Sam. 3, 28 etc. — 2) *liber, immunis* ab aliquo officio præstando Gen. 24. 41. Deut. 24, 5 etc. — Rad. נָקָה.

נָקִיא id. Joël 4, 19 et Jon. 1; 14 in Chethib.

נִקָּיוֹן m. constr. נִקְיוֹן; *puritas, mundities* undè *mundities dentium* i. e. fames Amos 4, 6, it. *innocentia* Ps. 26, 6. 73, 13, pleniùs נִקְיוֹן כַּפַּיִם *puritas manuum* Gen. 20, 5.— Rad. נָקָה.

נְקִיק vel נָקִיק, ubiquè enim constr. est; pl. constr. נְקִיקֵי; *foramen, fissura* Jes. 7, 19. 13, 4. 16, 16.—Rad. נקק ut vicin. נָקַב.

נָקַם; part. act. נֹקֵם, f. נֹקֶמֶת; inf. absol. נָקֹם, constr. et imp. נְקֹם; fut. יִקֹּם; *ultus est, vindictam sumpsit* Lev. 19, 18, seq. acc. ejus quem vel quod quis ulciscitur Deut. 32, 43, it. seq. עַל Ps. 99, 8; seq. מִן, מֵאֵת, מִיַּד, לְ et acc. ejus à quo quis vindictam sumit Num. 31, 2. Jos. 10, 13: 1 Sam. 25, 13. Nah. 1, 2.

Niph. נִקַּם; inf. et imp. הִנָּקֵם; fut. יִנָּקֵם; *vindicavit se, ultus est se* Eze.

25, 15, seq. בְּ ejus à quo quis sese ulciscitur Jud. 15, 7, etc. seq. מִן pers. Jes. 1, 24. Jer. 15, 15, seq. duplici מִן rei et pers. Jud. 16, 28.

Pih. נִקַּם id. 2 Reg. 9, 7 etc.

Hoph. fut. יֻקַּם *vindicabitur* Gen. 4, 15. Ex. 21, 21.

Hithp. fut יִתְנַקֵּם; id. Jer. 5, 9 etc. Part. מִתְנַקֵּם *vindictæ cupidus* Ps. 8, 3, 3. 44, 17. — Deriv. seq.

נָקָם m. constr. נְקַם; *ultio*, *vindicta* Num. 31, 3. Jes. 47, 3 etc.

נְקָמָה f. constr. נִקְמַת; suff. נִקְמָתָם; pl. נְקָמוֹת; 1) id. Jer. 11, 20. Ps. 18, 40 etc.— 2) *vindictæ cupido* Eze. 25, 15. Thren. 3, 60.

נָקַע ut affin. יָקַע *divulsus*, metaph. *abalienatus est* Eze. 23, 18, 28, 28.

נָקַף; 1) ut affin. נָגַף *cecīdit*, *percussit*. — 2) *in orbem ivit*. Jes. 29, 1: חַגִּים יִנְקֹפוּ *festa in orbem eant* i. e. cursum suum conficiant.

Pih. נִקֵּף *cecīdit*, *amputavit* silvam Jes. 10, 34, hinc *destruxit*, *delevit* Job 19, 26.

Hiph. הִקִּיף; part. pl. מַקִּיפִים; inf. abs. הַקֵּף et הַקִּיף; imp. הַקִּיף; fut. יַקִּיף, conv. וַיַּקֵּף; 1) *in orbem ivit*, *orbem suum confecit* tempus Job, 1, 5; hinc ellipticè, Lev. 19, 27: *ne in orbem eatis*, tondendo extremitatem capitis vestri, i. e. extremos capillos vestros. Apud Arabes hoc moris invaluerat in honorem numinis cujusdam. Inf. abs. הַקִּיף et הַקֵּף adv. *circumcircà* Jos. 6, 3, 11. — 2) *circumdedit* seq. acc., עַל, 1 Reg. 7, 24. Ps. 17, 9 etc. — Deriv. seq.

נֹקֶף m. *decussio* olivarum Jes. 17, 6. 24, 13.

נִקְפָּה f. *funiculus* Jes. 3, 24.

נָקַר undè inf. constr. נְקוֹר; fut. יִקֹּר; *effodit*, *perfodit* 1 Sam. 11, 2. Prov. 30, 17.

Pih. נִקֵּר; fut. יְנַקֵּר; id. Num. 16, 14. Jud. 16, 21 etc.

Puh. נֻקַּר *effosus est*, sed metaph. Jes. 51, 1. — Indè

נְקָרָה vel נִקְרָה f. undè constr. נִקְרַת; pl. constr. נִקְרוֹת; *fissura* Ex. 33, 22. Jes. 2, 21.

נָקַשׁ ut affin. יָקַשׁ, קוּשׁ *laqueos posuit*; act. נוֹקֵשׁ Ps. 9, 17.

Niph. fut. יִנָּקֵשׁ *illaqueabitur* Deut. 12, 30.

Pih. נִקֵּשׁ, undè fut. יְנַקֵּשׁ; *laqueos posuit* Ps. 38, 13. 109, 11.

Hithp. part. מִתְנַקֵּשׁ *tendiculam ponens* 1 Sam. 28, 9.

נֵר m. suff. נֵרִי et נִירִי; pl. נֵרוֹת; suff. נֵרֹתֶיהָ; 1) *lucerna* Ex. 27, 20. Jer. 25, 10 etc. Metaph. *felicitas*, *status prosper*, *splendidus*. Ps. 18, 29. Prov. 20, 20 etc.; it. *gloria*, *decus* 2 Sam. 21, 17.—2) n. pr. viri 1 Sam. 14, 50 etc. — Rad. נוּר.

נַר Prov. 21, 4, ut נֵר.

נֵרְגַל n. pr. idoli Chuthæorum 2 Reg. 17, 30.—Indè

נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר n. pr. viror. Jer. 39, 3, 13.

נִרְגָּן part. Niph. verbi רָגַן.

נֵרְדְּ m. suff. נִרְדִּי; pl. נְרָדִים; *nardus*, spica Indica Cant. 1, 12. 4, 13, 14.

נֵרִיָּה n. pr. viri Jer. 32, 12 etc.

נָשָׂא; 2 pers נָשָׂאתָה, f. cum suff. נְשָׂאתִים; pl. in pausâ נָשָׂאוּ, ex syrismo נָשׂוּ, cum א parag. נָשׂוּא; part.

act. נָשָׂא, pl. נְשָׂאִים, constr. נְשָׂאֵי, f. נְשֵׂאת (pro נְשָׂאת), et ex chald. נְשָׂאת, pl. נְשִׂאוֹת; pass. נָשׂוּא, constr. נְשׂוּא, נְשָׂא et נְשׂוּי, pl. נְשֻׂאִים; inf. absol. נָשׂוֹא, constr. נְשֹׂא, defectè שְׂאֵת, שׂוֹא et שְׂאֵת; imp. נְשָׂא pro quo Ps. 4, 7 נְסָה; per aphæresm שָׂא, f. שְׂאִי; fut. יִשָּׂא; pl. יִשְׂאוּ sine Dag., sed in pausâ יִשָּׂאוּ, f. תִּשֶּׂאנָה, תִּשֶּׂאינָה et תִּשֶּׂנָה. Præcipuæ hujus verbi significationes, et quæ sufficiunt ad alias in debitis locis excogitandas, sunt; 1) *sustulit*, *extulit* Gen. 7, 17. Jer. 4, 6 etc., intrans. *sustulit se* Nah. 1, 5, Ps. 89, 10. Spec. a) *sustulit manum* ad adjurandum, ad vim inferendam, ad pœnas sumendas, ad precandum et adorandum, deniquè ad advocandum.—b) *extulit caput suum* i. e. hilaris fuit et læti animi, (quod dicitur etiam hebr. *sustulit vultum*), vel opibus crevit, invaluit. — c) *sustulit, oculos, animum* i. e. optavit, desideravit aliquid, amore, desiderio alicujus captus est. seq. אֶל et לְ *oculos conjecit in* aliquem, aliquid, eodem omninò sensu. —2) *tulit, portavit, gestavit* infantem in ulnis Jes. 46, 3, vestes 1 Sam. 2, 28 etc., fructus arbor Job 40, 20 etc. Spec. a) *toleravit* Jes. 1, 14. Prov. 30, 21 etc. seq. בְּ Job 7, 13: יִשָּׂא בְּשִׂיחִי *feret* aliquid *in sollicitudine meâ* i. e. partem sollicitudinis meæ.—b) *tulit peccatum alicujus* i. e. pœnam peccati alicui in se suscepit, vel expiavit ut Lev. 10, 17 de sacerdote, vel condonavit, undè נְשֻׂא עָוֹן *cujus condonata est iniquitas* Jes. 33, 24. et ità Ps. 32, 1; sed *tulit peccatum suum, iniquitatem suam* i. e. proprii peccati, propriæ iniquitatis pœnas luit. — c) *tulit caput alicujus* i. e. dignitati restituit, sed seq. מִן pers. *tulit caput ab aliquo* i. e. capite plexit eum Gen. 40, 19. Verùm *cepit caput* populi, exercitûs etc. i. e. cepit summam, numeravit ut Ex. 30, 12. Num. 1, 2, 49; pro quo *tulit numerum* occurrit Num. 3, 40.—3) *cepit, sumpsit* Gen. 27, 3. Jon. 1, 12 etc. spec. a) *cepit uxorem* i. e. duxit. — b) *faciem vultum alicujus suscepit* i. e. vel eum benignè recepit, postulatis ejus annuit Gen. 19, 21. Thren. 4, 16 etc., undè נְשׂוּא פָנִים *acceptus faciei, vultûs* i. e. vir auctoritate valens 2 Reg. 5, 1 etc.; vel temerè alicui favit, partium studio ductus Lev. 19, 15 etc.

Niph. נִשָּׂא; part. pl. נִשָּׂאִים, fut. נִשָּׂאָה et נִשֵּׂאת, pl. נִשָּׂאוֹת; infin. et imp. הִנָּשֵׂא; fut. יִנָּשֵׂא, pl. יִנָּשְׂאוּ sed Jer. 10, 5 יִנָּשׂוּא; 1) *extulit se, elatus est* Jes. 40, 4. Ps. 94, 2 etc. Part. נִשָּׂא *elatus, altus* Jes. 2, 2 etc. — 2) *portatus est* Ex. 25, 28. Jes. 49, 22, *deportatus, abductus est* 2 Reg. 20, 17.

Pih. נִשֵּׂא et נִשָּׂא; part. pl. מְנַשְּׂאִים; imper. נַשֵּׂא; fut. יְנַשֵּׂא 1) *extulit* 2 Sam. 5, 12, animum, *desideravit* Jer. 22, 27. 44, 14. — 2) *sublevavit, adjuvit*, Ps. 28, 9. Esr. 1, 4 etc. — 3) *obtulit* 2 Sam. 19, 43. — 4) *abstulit* Amos 4, 2.

Hiph. הִשִּׂיא *ferre fecit, ferendum imposuit* alicui peccatum suum Lev. 22, 16, urbi funes i. e. injecit 2 Sam. 17, 13.

Hithp. part. מִתְנַשֵּׂא; inf. הִתְנַשֵּׂא;

fut. יִנָּשֵׂא, תִּנַּשֵּׂא et יִתְנַשֵּׂא; 1) *elatus, exaltatus est*, seq. לְ *super* aliquid 1 Par. 29, 11; *extulit se* i. e. vel surrexit potenter Num. 16, 3 : 1 Reg. 1, 5 etc., vel superbiit Eze. 17, 14. Prov. 30, 32. — Deriv. נָשִׂיא, שִׂיא, מַשְׂאֵת, מַשָּׂאָה, מַשָּׂא, נְשׂוּאָה, שְׂאֵת et

נִשֵּׂאת pr. part. Niph. f. *donum* 2 Sam. 19, 43.

נָשַׂג ut vicin. נָסַג, סוּג.

Hiph. הִשִּׂיג, part. מַשִּׂיג, f. מַשֶּׂגֶת; infin. הַשֵּׂג; fut. יַשִּׂיג, apoc. יַשֵּׂג; 1) *recedere fecit, removit, transtulit* terminos Job 2, 4, 2. — 2) *attingere fecit, admovit* 1 Sam. 15, 26. Job 41, 18.—3) *attigit, assecutus est* aliquem, aliquid Gen. 31, 25. Eze. 46, 7 etc. Alibi *aliquem attigit aliquid* ut gaudium, benedictio, ira Dei etc. Deut. 28, 2. Jes. 35, 11. Ps. 69, 25 etc.

נְשׂוּאָה fem. undè plur. cum suff. נְשֻׂאֹתֵיכֶם; *gestata vestra* scil. simulachra Jes. 46, 1. — Rad. נָשָׂא.

נָשִׂיא m. constr. נְשִׂיא, pl. נְשִׂיאִים; pr. *elatus*, hinc 1) *princeps* sive rex, sive præfectus Gen. 17, 20. Eze. 12, 10 etc. — 2) plur. *vapores* à terrâ in aërem *elati* et in quibus nubes oriuntur Jer. 10, 13. 51, 16, undè *nubes* ipsæ Ps. 135, 7. Prov. 25, 14. — Rad. נָשָׂא.

נָשַׂק undè Niph. נִשַּׂק *accensus, incensus est* Ps. 78, 21.

Hiph. הִשִּׂיק, fut. יַשִּׂיק; *incendit* Jes. 44, 15. Eze. 39, 9.

נָשָׁא undè part. act. נֹשֶׁא, plur. נֹשִׁים ex syrismo pro נֹשְׁאִים; infin. abs. נָשֹׁא; ut vicin. נָשָׁה; 1) *oblitus est* Jer. 23, 39. — 2) *mutuum dedit* seq. בְּ Neh. 5, 7, undè part. act. נֹשֶׁא *creditor* 1 Sam. 22, 2. Neh. 6, 7 in Chethib; seq. בְּ id. Jes. 49, 16.

Niph. נִשָּׁא *deceptus est* Jes. 19, 13.

Hiph. הִשִּׁיא; inf. הַשֵּׁא; fut. יַשִּׁיא; apoc. יַשִּׁי Ps. 55, 16 in Keri; 1) pr. forsan *oblivisci fecit*, hinc *in errorem induxit*, spec. a) *decepit, imposuit* alicui, seq. לְ vel acc. Jer. 4, 10 : 2 Par. 32, 15 etc. Ps. 55, 16 : *mors decipiat super eos*, prægn. pro *decipiat et obruat eos.* — b) *seduxit, corrupit* Gen. 3, 13. Jer. 49, 16. — 2) *exigit mutuum* creditor seq. בְּ pers. Ps. 89, 23. — Deriv. מַשָּׁא מַשָּׁאָה.

נָשַׁב ut vicin. נָפַשׁ, נָשַׁם, נָשַׁף *flavit, inspiravit* Jes. 40, 7.

Hiph. הִשִּׁיב undè fut. apoc. יַשֵּׁב; *flare fecit* ventum Ps. 147, 18. — 2) *flatu abegit* Gen. 15, 11.

נָשָׁה; part. act. נֹשֶׁה, pl. נֹשִׁים; fut. תֶּשִׁי Deut. 32, 18, referendum videtur ad שָׁיָה q. v.; 1) *oblitus est, neglexit* Jer. 23, 39. Thren. 3, 17. — 2) ut נָשָׁא *mutuum sumpsit, accepit* Jes. 24, 2. Jer. 15, 10, it. *mutuum dedit*, seq. בְּ vel pers. vel pretii Jer. 15, 10. Neh. 5, 11. Part. נֹשֶׁה *creditor* 2 Reg. 4, 1, *fenerator* Ex. 22, 24.

Niph. fut. cum suff. תִנָּשֵׁנִי *oblivioni traderis à me* Jes. 44, 21 pro תִנָּשֶׁה לִי.

Pih. præt. cum suff. נַשַּׁנִי *oblisci fecit me* Gen. 41, 51; al. est infin.

Hiph. הִשָּׁה; fut. יַשֶּׁה; 1) *oblivisci fecit* Job 11, 6. 39, 17. — 2) seq.

בְּ pers. *mutuum dedit alicui* Deut. 15, 2. 24, 10.—Deriv. מַשֶּׁה et seq.

נְשִׁי m. *debitum;* suff. נִשְׁיֵךְ 2 Reg. 4, 7.

נְשִׁיָּה f. *oblivio* Ps. 78, 13.

נָשֶׁה m. forsan ut arab. נַשָׂא *nervus, tendo,* qui per femur et crus ad talos defertur.

נָשִׁים pl. f. vid. sing. אִשָּׁה.

נְשִׁיקָה f. undè pl. נְשִׁיקוֹת *oscula* Cant. 1, 2. Prov. 72, 6.

נָשַׁךְ; part. act. נשֵׁךְ, pl. נשְׁכִים, pass. נָשׁוּךְ; fut. יִשַּׁךְ et יִשֹּׁךְ *momordit* Gen. 49, 17. Mich. 3, 5 etc. Metaph. *vexavit*, *oppressit* Hab. 2, 7, *feneratus est* Deut. 23, 20.

Pih. נִשֵּׁךְ; fut. יְנַשֵּׁךְ; *momordit* Num. 21, 6. Jer. 8, 17.

Hiph. fut. יַשִּׁיךְ *usuras exiget* Deut. 23, 21.—Deriv. seq.

נֶשֶׁךְ m. *usura*, *fenus* Ex. 22, 24. Eze. 18, 8 etc.

נִשְׁכָּה f. suff. נִשְׁכָּתוֹ; pl. נְשָׁכוֹת; ut לִשְׁכָּה *conclave*, *cella* Neh. 3, 30 etc.

נָשַׁל; imp. שַׁל; fut. יִשֹּׁל; 1) *extraxit*, *exuit* (conf. vicin. שָׁלַל, נָצַל) Ex. 3, 5 etc. *ejecit* Deut. 7, 1, 22.—2) *elapsus est* Deut. 19, 5, hinc *decidit* Deut. 28, 40.

Pih. fut. יְנַשֵּׁל *ejiciet* 2 Reg. 16, 6.

נָשַׁם *spiravit*, *anhelavit* ut vicin. נָשַׁב, נָשַׁף, נָפַשׁ, fut. יִשֹּׁם Jes. 42, 14.—Deriv. תִּנְשֶׁמֶת et

נְשָׁמָה f. constr. נִשְׁמַת; pl. נְשָׁמוֹת; 1) *halitus*, *flatus* Job 32, 8 etc. — 2) *spiritus* hominis, *anima* Gen. 2, 7. Job 27, 3, it. *animus* Prov. 20, 7, et meton. *animans* Deut. 20, 16 etc.— 3) *anhelitus*, *fremitus* irascentium Jes. 30, 33. Ps. 18, 16.

נָשַׁף ut vicin. נָפַשׁ, נשם, נָשַׁב, *flavit*, *spiravit* Ex. 25, 10. Jes. 40. 24.—Deriv. יַנְשׁוּף et

נֶשֶׁף m. suff. נִשְׁפּוֹ; 1) *crepusculum vespertinum*, ubi aura frigidior spirat 2 Reg. 7, 5. Job 24, 15, hinc *tenebræ*, *nox* Jes. 5, 11. 21, 4. 59, 10.—2) *opusculum matutinum* 1 Sam. 30, 17. Job 7, 4.

נָשַׁק; part. act. pl. constr. נשְׁקֵי; infin. constr. נְשֹׁק; imp. שַׁק. undè cum ה parag. שָׁקָה; fut. יִשַּׁק et יִשֹּׁק, cum ה parag. אֶשְׁקָה; 1) ut in arab. *ordinavit*, *disposuit* et intrans. *ordinavit*, *disposuit se*; undè Gen. 42, 40: עַל־פִּיךָ יִשַּׁק כָּל־עַמִּי *ad mandatum tuum disponet se omnis populus meus*; ita LXX, Onk., Vulgat. Arab. Vulgò *tamen omnis populus meus osculabitur super os tuum*, sed עַל־פִּיךָ semper metaph. sumitur pro *juxta mandatum tuum*. — 2) *armavit se* Ps. 78, 9: 2 Par. 17, 17. —3) *osculatus est* Gen. 27, 26. Cant. 1, 2 etc.

Pih. inf. et imp. נַשֵּׁק; fut. יְנַשֵּׁק; *osculatus est* Gen. 31, 28 de osculo quo principi obsequium promittitur.

Hiph. part. f. pl. מַשִּׁיקוֹת *osculantes* altera alteram i. e. osculantium more se invicem contingentes Eze. 3, 13.—Deriv. נְשִׁיקָה et

נֶשֶׁק, נֵשֶׁק m. 1) *armatura* Ps. 140, 8. — 2) *arma* 1 Reg. 10, 25. Jes. 22, 8 etc.—3) *armamentarium* Neh. 3, 19.

נֶשֶׁר m. pl. נְשָׁרִים, constr. נִשְׁרֵי ; *aquila* Deut. 32, 11. Eze. 17, 3. Passim tamen *vulturum* species comprehendit ut Mich. 1, 16. Ps. 103, 5 etc.—Rad. נשר forsan ut arab نسر *rostro vellit, discerpsit* avis rapax.

נָשַׁת *exaruit* Jes. 41, 17, hinc *defecit* robur Jer. 51, 30.

Niph. נִשַּׁת *exaruit* Jes. 19, 5.

נִשְׁתְּוָן m. (hebr. et chald.) *epistola* Esr. 4. 7. 7, 11.

נְתוּנִים Esr. 8, 17, ut נְתִינִים q. v.

נָתַח undè Pih. נִתַּח ; fut. יְנַתַּח, conv. וַיְנַתַּח ; cum suff. יְנַתְּחֵהוּ ; *divisit, dissecuit in frusta* Ex. 29, 17. Jud. 20, 6 etc.—Indè

נֵתַח m. pl. נְתָחִים ; suff. נְתָחָיו ; *frustum* Jud. 19, 20. Eze. 24, 4 etc.

נָתִיב m. constr. נְתִיב ; f. נְתִיבָה, suff. נְתִיבָתִי ; pl. נְתִיבוֹת ; 1) pr. ut vulgò volunt *elatus, aggestus* collat. rad. נתב in arab. *imminuit*, undè דֶּרֶךְ נְתִיבָה *via elata, aggesta, munita* Prov. 12, 28; sed meritò Gesenius animadvertit vocem hebr. nunquàm denotare viam publicam regiamque, quæ aggesta et arte munita esset solet, sed ubiquè semitam pedibus tritam ; notio tamen *calcandi, proculcandi* nullo nititur. etymol. fundamento. — 2) subst. *semita, trames* (vocab. poët.) Jud. 5, 6. Job 18, 10 etc.

נְתִינִים pl. m. *Nathinæi* pr. *dati, donati* Levitis ut eos in ministerio sacro adjuvarent (conf. Num. 8, 19) Esr. 8, 17 in Keri. Neh. 3, 31 etc. — Rad. נָתַן.

נָתַךְ ut vicin. נָסַךְ, *fusus, effusus est* ; sed ubiquè metaph. fut. יִתַּךְ Jer. 42, 18. Job 3, 24 etc.

Niph. נִתַּךְ ; part. f. נִתֶּכֶת ; 1) *effudit se* Ex. 9, 33 : 2 Sam. 21, 10, metaph. Jer. 7, 20 : 2 Par. 34, 21. — 2) *liquefactus est* Eze, 22, 21. 24, 11.

Hiph. הִתִּיךְ ; inf. הַנְתִּיךְ ; fut. יַתִּיךְ ; 1) *effudit, profudit* 2 Reg. 22, 9. Job 10, 10. — 2) *liquefecit* Eze. 22, 20.

Hoph. fut. תֻּתְּכוּ *liquabimini* Eze. 22, 22. — Indè הִתּוּךְ.

נָתַן, 2 pers. cum ה parag. נָתַתָּה et defectè תַּתָּה ; pl. in pausâ cum Dag. euphon. נָתָנּוּ ; sed 1 pers. נָתַנּוּ pro נָתַנְנוּ ; part. act. נֹתֵן, cum suff. נֹתֶנְךָ, נֹתְנוֹ, נוֹתְנָךְ, pl. נֹתְנִים ; pass. נָתוּן, pl. נְתוּנִים, נְתוּנִם et נְתֻנִים, f. pl. נְתֻנוֹת ; inf. absol. נָתוֹן, constr. נְתֹן, תֵּת, תְּנָה et תֵּתֶן, cum suff. תִּתִּי ; imp. תֵּן et תְּנָה, cum suff. et נ epenth. תְּנֶנָּה ; f. תְּנִי, in pausâ תֵּנִי ; fut. יִתֵּן, יִתֶּן et יִתֶּן־ ; 1) *dedit* seq. acc. rei et לְ vel אֶל pers. Gen. 25, 6. Jer. 36, 32 etc. Sed, seq. acc. rei et בְּ pretii *dedit aliquid pro* Eze. 18, 13 etc. ; seq. אֶל *addidit aliquid ad* Eze. 21, 34. Impers. (ut germ. *gibt es*) Job 37, 10. Prov. 13, 10. *exhibuit, concessit, largitus est, sivit, permisit* et plures alii significatus quos pro variis locis facillimè excogitari possunt. מִי יִתֵּן *quis dabit?* formula optantis est valens *utinam det aliquis! utinam haberem!* et simpl, *utinam!* Ex. 16, 3. Job 11, 5 etc.—2) ut שׂוּם, *posuit, collocavit, constituit* Gen. 1, 17 etc. hinc *posuit coram aliquo* i. e. proposuit ei 1 Reg. 9, 6 ; it. *posuit aliquem super aliquem*, vel *super aliquid* i. e. præ-

fecit aliquem alicui vel alicui rei; *posuit peccatum super aliquem* i. e. imputavit ei peccatum, pœnas peccati repetiit ab eo. — 3) ut שׂוּם et שׁוּת *fecit, constituit* aliquem aliquid, seq. dupl. acc. Gen. 17, 4 etc, vel seq. acc. et לְ prædicati Gen. 17, 20. Jer. 1, 5 etc.— 4) *judicavit, existimavit, habuit* Gen. 42, 30. Eze. 28, 2, seq. לִפְנֵי 1 Sam. 1, 16.

Niph. נִתַּן; part. נִתָּן; inf. הִנָּתֵן; fut. יִנָּתֵן; 1) *datus, traditus est* Ex. 5, 18. Lev. 26, 25 etc. — 2) *positus, illatus* vel *factus est* Lev. 24, 20.

Hoph. fut. יֻתַּן *ponetur, inferetur* i. e. infundetur Lev. 11, 38. Num. 26, 54. — Deriv. מַתָּנָה, מַתָּן, נְתִינִים, מַתַּת.

נָתָן n. pr. viror. Esr. 8, 16 etc.

נְתַן־מֶלֶךְ n. pr. viri 2 Reg. 23, 11.

נְתַנְאֵל n. pr. viror. Num. 1, 8 etc.

נְתַנְיָה et נְתַנְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 25, 23. Jer. 36, 14 etc.

נָתַס ferè ut vicin. נָתַץ et נָתַשׁ *diruit, subvertit* Job 30, 13.

נָתַע ut cognat. נָתַץ; Niph. pl. in pausâ נִתָּעוּ *elisi, fracti sunt* Job 4, 10.

נָתַץ; part. pass. נָתוּץ, pl. נְתֻצִים inf. constr. נְתוֹץ; imp. נְתֹץ, fut. יִתֹּץ; 1) *diruit, destruxit* ædes, muros etc. Lev. 14, 45. Jud. 6, 30 etc. metaph. homines Ps. 52, 7 etc.— 2) *elisit* dentes Ps. 58, 7.

Niph. נִתַּץ *dirutus, destructus est* Jer. 4, 26. Nah. 1, 6.

Pih. נִתֵּץ; fut. יְנַתֵּץ; *diruit, destruxit* 2 Par. 31, 1 etc.

Puh. נֻתַּץ, ut Niph. Jud. 6, 28.

Hoph. הֻתַּץ; id. Lev. 11, 35.

נָתַק; fut. cum suff. et נ epenth. יְתַקְנֶנְךָ; *avulsit, evulsit*, Jer. 22, 24, trop. *interclusit* aliquem à loco Jud. 20, 32. Part. pass. נָתוּק *avulsus testiculis, castratus* Lev. 22, 24.

Niph. נִתַּק; fut. יִנָּתֵק; 1) *divulsus, ruptus est* Jud. 16, 19. Jes. 5, 27 etc., metaph. de consiliis Job 17, 11. —2) *evulsus, extractus est* Job 18, 14 et Jos. 4, 18 ubi *plantæ pedum evulsæ sunt in arido*, dicitur prægnanter pro *evulsæ* ex fundo limoso *positæ sunt in arido*. — 2) *separatus, sejunctus, seclusus est* Jos. 8, 16. Jer. 6, 29.

Pih. נִתֵּק; fut. יְנַתֵּק; *revulsit, rupit* Eze. 17, 9. Ps. 2, 3 etc., rumpendo *dilaceravit* Eze. 23, 34.

Hiph. inf. et imp. הַתִּיק; metaph. *sejunxit* Jer. 12, 3, *interclusit* Jos. 8, 6.

Hoph. הָנְתַּק *interclusus est* Jud. 20, 31.— Indè

נֶתֶק m. *pilorum defluvium, calvities* Lev. 13 30, seq., meton. *depilatus* vers. 33.

נָתַר undè fut. יִתַּר; pr. forsan *tremuit, trepidavit*, sed al. *saliit, subsiliit* cor Job 37, 1.

Pih. inf. נַתֵּר *salire* Lev. 11, 21.

Hiph. הִתִּיר; part. מַתִּיר; inf. הַתֵּר; fut. יַתִּיר, apoc. יַתֵּר; 1) pr. forsan *trepidare fecit* sed al. *dissolvit, dissipavit*, Hab. 3, 6.— 2) ex usu chald. et syr. Aph. *decussit* pr. folia arboris, indè *decussit, solvit* vincula jugi, captivorum Jes. 58, 6. Ps. 105, 20. 146, 7,—Quoad וַיַּתֵּר 2 Sam. 22, 33, forsan menda est pro וַיִּתֵּן quod Ps. 18, 33 in loco parall. scribitur.

Putat quidem Gesenius וַיִּתַּר scribi more rabbin. pro יֻתַּר, sed sensus quem indè elicit, nimis contortum videtur.— Indè

נֶתֶר m. *nitrum alcali fossile* (diversum à בֹּרִית alcali vegetabili) quo pro sapone utuntur Orientales Jer. 2, 22. Prov. 25, 20. Ità dictum putant quòd aqua affusa *exsilit* et *fermentat*.

נָתַשׁ; part. act. נֹתֵשׁ, cum suff. נֹתְשָׁם; inf. absol. נָתוֹשׁ, constr. נְתוֹשׁ; fut. יִתּוֹשׁ, cum suff. יִתְּשֵׁם; pr. *evulsit* plantas, oppos. נָטַע, conf. Jer. 24, 6, ubi, sicut Deut. 29, 27 etc. de populis dicitur, et valet *expulsit* è terrâ. Hinc *evertit*, *diruit* oppida Ps. 9, 7, idola Mich. 5, 13, conf. vicin. נָתַץ, נָתַע, נָתַס.

Niph. נִתַּשׁ, fut. יִנָּתֵשׁ; 1) *expulsus est* Jer. 18, 14, Amos 9, 15, it. *eversus est*, de regno Dan. 11, 4.— 2) ut נָשַׁת *exaruit* aqua Jer. 18, 14.

Hoph. הֻתַּשׁ; fut יֻתַּשׁ *evulsus est* Eze. 19, 12.

ס

ס quinta decima alphabeti littera hebraïcè סָמֶךְ *Samek* sonans; in numeralibus valet *sexaginta*. — In linguâ hebr. haud secus ac chald. et syr. sæpè permutatur cum שׁ et שׂ, interdùm cum ז et צ.

סְאָה f. pl. סְאִים; dual. סָאתַיִם ex syriasmo Pro סְאָתַיִם; *satum*, mensura quædam aridorum, pars tertia *Ephœ* (אֵיפָה) Gen. 18, 6: 1 Sam. 25, 18: 1 Reg. 7, 1 etc.—Rad. סאה forsan ut arab. סַאָא (pro סַאַר) *extendit*, *expandit*, indè *mensus est*.

סְאוֹן m. *caliga* Jes. 9, 4. — Indè

סָאַן *caligam induit*; part. act. סֹאֵן *caligatus* Jes. 9, 14.

סַאסְּאָה fem. contract. forsan ex בְּסְאָה־סְאָה (cum Dag. euphon., ut מַלְּכֶם pro מַה־לָּכֶם); undè בְּסַאסְּאָה *in mensurâ mensurâ* i. e. modicè Jes. 27, 8.

סָבָא undè inf. constr. סְבֹא, cum suff. סָבְאָם; fut. cum ה parag. נִסְבְּאָה; *ingurgitavit se*, *mero se obruit* Jes. 56, 12. Part. act. סֹבֵא *potatur* Deut. 21, 20, pl. סֹבְאִים Eze. 23, 42. Prov. 23, 20, 21. Part. pass. pl. סְבוּאִים *inebriati* Nah. 1, 10. — Deriv. seq.

סָבָא m. Eze. 23, 42 in Chethib, ut סֹבְאִים quod. Keri refert.

סֹבֶא m. undè cum suff. סָבְאֵךְ, סָבְאָם; 1) *vinum* Jes. 1, 2, Nah. 1, 10.— 2) *compotatio* Hos. 4, 18.

סְבָא n. pr. viri, it. regionis et populi ab eo oriundi Gen. 10, 7. Jes. 43, 3. Ps. 72, 10. Nom. gent. pl. סְבָאִים Jes. 45, 14.

סָבַב, 1 pers. סַבֹּתִי, pl. סָבְבוּ et סַבּוּ; part. act. סוֹבֵב et סֹבֵב, pl. סֹבְבִים; inf. constr. סְבֹב et סֹב; imp. סֹב, f. סֹבִּי; fut. יָסֹב et יִסֹּב, cum suff. et נ epenth. יְסֻבֶּנּוּ; conv. וַיִּסֹּב; 1) *vertit se* 1 Sam. 15, 27. Prov. 26, 14; seq. אֶל, לְ, עַל *convertit se ad aliquem, ad locum;* seq. מִן, מֵעַל; מִפְּנֵי *avertit se ab aliquo, à loco;* seq. אֶל־אַחֲרֵי *retrò se vertit* ad alium sequendum. Ubi ponitur absol. valet *reversus est* Ps. 71, 21. Cant. 2, 17, vel *accessit* 1 Sam. 22, 17: 2 Sam. 18, 15, 30; sed ubi de rebus, est *ferri*, *deferri ad*, *immitti in* Num. 36, 7: 1 Reg.

2, 15, Hab. 2, 16 etc. — 2) *circumivit* in aliquo loco, *obivit* locum, seq. בְּ et acc. Cant. 3. 3. Jes. 23, 26 etc. — 3) *circumdedit*, *cinxit* seq. acc. Gen. 2, 11 etc. vel אֶל 2 Reg. 8, 21, vel עַל Jud. 20, 5 etc. 1 Sam. 16, 11: *non circumdabimus* subintellige *mensam* i.e. non accumbemus mensæ. — 4) *conversus, mutatus est*, seq. כְּ *factus est instar* Zach. 14, 10. — 5) *causa fuit*, undè 1 Sam. 22, 22: *ego causa sum* scil. mortis *omnium hominum familiæ tuæ*.

Niph. נָסַב et נָסֵב, f. נָסַבָּה (pro נְסַבָּה) et נָסַבָּה, pl. נָסַבּוּ; fut. יִסַּב, pl. יִסַּבּוּ; 1) *vertit se* Eze. 1, 9 etc., sæpè de rebus inanim. ut de terminis; seq. לְ pers. *translatus est ad* aliquem Jos. 15, 3 etc. — 2) *circumdedit* Jud. 19, 22, seq. עַל sensu hostili Gen. 19, 4. Jos. 7, 9.

Pih. inf. סַבֵּב *convertere*, i. e. *mutare* 2 Sam. 14, 20.

Poh. סוֹבֵב; fut. cum suff. et נ epenth. יְסוֹבְבֶנוּ, יְסֹבְבֶנְהוּ; 1) *circumivit, ambivit*, seq. בְּ Cant. 3, 2, seq. acc. *obivit locum* Ps. 26, 6, seq. עַל, sensu hostili Ps. 55, 11. — 2) *circumdedit* Jon. 2, 4 etc., seq. dupl. acc. *aliquem aliquâ re*, maximè tuendi et defendendi causâ Deut. 32, 10. Jer. 31, 22.

Hiph. הֵסֵב undè pl. הֵסַבּוּ; part. מֵסֵב, pl. cum suff. מְסִבַּי; inf. et imp. הָסֵב, fut. יָסֵב, ex chaldaismo יַסֵּב; 1) *vertere, convertere fecit* Ex. 13, 18, it. *vertit, convertit* aliquid 1 Reg. 8, 14 etc., et *transtulit* 1 Sam. 5, 8: 1 Par. 10, 14 etc. 2) *circumire, ambire fecit, circumduxit* Eze. 47, 2 etc. — 3) *convertit, mutavit* 2 Reg. 23, 34. 24, 17. — 4) intrans, *vertit se* 2. Sam. 5, 23, it. *circumivit* locum Jos. 6, 11, et *cinxit* Ps. 140, 10.

Hoph. הוּסַב undè part. pl. fem. מוּסַבֹּת et מְסַבֹּת; fut. יוּסַב; 1) *vertit, versavit se* Jes. 28, 27. Eze. 41, 24. — 2) *cinctus est* Ex. 28, 11. 39, 6. — 3) *conversus, mutatus est* Num. 32, 38. — Deriv. מֵסַב, מוּסַב, נְסִבָּה et seq.

סִבָּה f. forsan *conversio*, *directio* rerum 1 Reg. 12. 15; conf. נְסִבָּה.

סָבִיב m. constr. סְבִיב; 1) *locus per circuitum circumscriptus*, *circuitus* Num. 16, 24: 1 Par. 11, 8 etc. — 2) sæpiùs adv. *circùm* Gen. 23, 17. Ex. 6, 13, סָבִיב סָבִיב *circumcircà* Eze. 40, 5. סָבִיב לְ præp. *circum* aliquid 40, 33. Num. 1, 53. Pl. m. סְבִיבִים; 1) *qui sunt circà, vicini* Jer. 48, 17, 39, it. *loca circumjacentia* (*les environs*) Jer. 33, 13. Ps. 76, 12. — 2) præp. *circum* Jer. 46, 14. Ps. 50, 3. Pl. f. סְבִיבוֹת 1) *circuitus, circuli*, *orbes* qui percurruntur Eccl. 1, 6. — 2) *loca circumjacentia* Num. 22, 4 etc. — 2) in st. constr. præp. *circum* Num. 11, 24. Eze. 6, 5 etc.

סָבַךְ *plexuit, implexit, implicavit*; part. pass. pl. סְבֻכִים Nah. 1, 10.

Pih. fut. pl. in pausâ יְסֻבָּכוּ *implicabuntur* Job 8, 17. — Deriv. seq.

סְבָךְ m. *dumetum* Gen. 22, 13.

סְבַךְ m. id. pl. constr. סִבְכֵי Jes. 9, 17. 10, 34.

סְבֹךְ m. cum Makkaph סְבָךְ־ id. Ps. 74, 5.

סֹבֶךְ m. id. cum suff. סֻבְּכוֹ (cum Dag. forti euphon. in ב Jer. 4, 7.

סִבְּכַי n. pr. viri 2 Sam. 21, 18 etc. pro quo מְבֻנַּי 2 Sam. 23, 27.

סָבַל; inf. constr. et imp. סְבֹל; fut. יִסְבֹּל, pl. cum suff. יִסְבְּלֵהוּ; *bajulavit, portavit* Gen. 49, 15. Jes. 46, 4, 7, trop. *tulit* dolores Jes. 53, 4, peccata alicujus i. e. pœnas ejus luit Jes. 53, 11. Thren. 5, 7.

Puh. part. pl. מְסֻבָּלִים boves *onustæ* carne et pinguedine Ps. 144, 12; ità non pauci, LXX παχεῖς, Vulgat. *crassæ.* S. Hieron. *pingues;* sed juxta Bochart *onus uteri gestantes, gravidæ* ex usu arab. et syr.

Hithp. fut. יִסְתַּבֵּל pro יִתְסַבֵּל, *pinguis fiet* Eccl. 12, 5; ità LXX et Vulgat., al. *molestus, oneri erit.* — Deriv. seq,

סַבָּל m. pl. סַבָּלִים; *bajulus* 2 Par. 2, 1, 17. 34, 13.

סֵבֶל m. *onus* 1 Reg. 11, 28 etc.

סֹבֶל m. id. suff. סֻבֳּלוֹ (cum Dag. euphon.) Jes. 9, 3. 10, 27.

סִבְלָה vel סְבָלָה f. undè pl. constr. סִבְלוֹת, suff. סִבְלֹתָם; id. Ex. 1, 11. 2, 11 etc.

סִבֹּלֶת f. ex dialecto Ephraïmitarum pro שִׁבֹּלֶת *spica* Jud. 12, 6.

סִבְרַיִם n. pr. oppidi Syriæ Eze. 47, 16.

סַבְתָּה et סַבְתָּא n. pr. viri à quo gens et regio æthiopicæ nomen habent Gen. 10 7: 1 Par. 1, 9.

סַבְתְּכָא n. pr. viri, it. regionis et populi æthiopici, ab eo oriundi Ibid.

סִגִּים vid. סִיגִים.

סָגַד undè fut. יִסְגֹּד et יִסְגּוֹד; *procubuit* adorandi causâ, seq. לְ Jes. 44, 15. 17, 19 etc.

סְגוֹר m. 1) *clausura* spec. cordis i. e. pericardium Hos. 13, 8. — 2) *aurum optimum* (vid. in rad. סָגַר) Job 28, 15. — 3) plerisque Hebræor. est σάγαρις *persicus gladius* Ps. 35, 3; sed vix dubium est quin imperativ. sit et verti debeat: *claude* scil. viam i. e. intercipe.

סְגֻלָּה f. constr. סְגֻלַּת; suff. סְגֻלָּתוֹ; *peculium* Ex. 19, 5. Mal. 3, 17. Eccl. 2, 8 etc. — Rad. סגל in chald. *acquisivit.*

סֶגֶן vel סָגָן m. undè plur. סְגָנִים; suff. סְגָנֶיהָ; *antistes, primas, princeps* Jer. 51, 23. Esr. 9, 2 etc.—Videtur esse persic. vocabulum.

סָגַר; part. act. סֹגֵר, fem. סֹגֶרֶת, pass. סָגוּר; inf. constr. סְגוֹר; imp. סְגֹר; fut. יִסְגֹּר; 1) *clausit* seq. acc. portam, januam etc. Gen. 19, 6. Job 3, 10 etc. Passim subauditur janua Gen. 7, 16, Jos. 6, 1 etc.; seq. בְּעַד, עַל Ex. 14, 3: 1 Sam. 1, 6 etc. Part. pass. זָהָב סָגוּר *aurum clausum* i. e. pretiosum, purum 1 Reg. 6, 20 etc. — 2) ut. volunt, i. q. arab. שׂגר *aquâ implevit.*

Niph. נִסְגַּר, infin. et imp. הִסָּגֵר; fut. יִסָּגֵר; *clausus est* de januis, portis; *conclusus, inclusus* de homine Num. 12, 14, 15: 1 Sam. 23, 7, et *inclusit se* Eze. 3, 24.

Pih. סִגַּר; futur. יְסַגֶּרְךָ; 1) *tradidit concludendum* (vid. Hiphil) 1 Sam. 17, 46 etc.

Puh. סֻגַּר; part. f. מְסֻגֶּרֶת; *clausus est* Jos. 6, 1 etc.

Hiph. הִסְגִּיר; part. מַסְגֵּר pro מַסְגִּיר, inf. הַסְגִּיר; fut. יַסְגִּיר, apoc. יַסְגֵּר; 1) *clausit* Lev. 14, 38, *conclusit* aliquem Lev. 13, 4, 5, 11. — 2)

tradidit Deut. 23, 16. Ps. 31, 9 etc. —Deriv. מִסְגֶּרֶת, מַסְגֵּר, סוּגַר, סָגוֹר et

סַגְרִיר m. *imber* Prov. 27, 15.

סַד m. *nervus, compes* Job 13, 27. 33, 11. — Rad. סדד, quam conferunt cum arab. שדד *obstruxit, occlusit obice*.

סְדֹם n. pr. *Sodoma* Gen. 10, 19 etc. *Uvæ Sodomæ* sunt uvæ degeneres Deut. 32, 32; *judices Sodomæ*, i. e. injusti, corrupti. Jes. 1, 10.

סָדִין m. undè constr. סְדִין; plur. סְדִינִים; *indusium* (*chemise, camisole*), vestis lintea quæ nudo corpori imponebatur. Jud. 1, 12. Jes. 3, 23 etc. — Rad. סדן vicin. arab. שַׁדַּן *laxavit, dimisit vestem*.

סֵדֶר m. *ordo*; pl. סְדָרִים Job 20, 12. — Rad. סדר in chald. *servit, ordinavit*.

סַהַר m. *rotunditas* Cant. 7, 3. — Rad. סהר in chald. *circumdedit, cinxit*, hinc *rotundus fuit*.

סֹהַר m. *turris, carcer* Gen. 39, 20. 40, 3 etc. — Vocabulum forsan Ægyptiacum.

סוֹא n. pr. viri 2 Reg. 17, 4.

סוּג vel סוֹג et 2 Sam. 1, 2, שׂוּג, undè præt. סָג; part. pass. סוּג, f. סוּגָה; fut. יָסוּג; 1) ut vicin. נָסַג, *recedere* maximè à Deo, seq. מִן Ps. 80, 19. Prov. 14, 14. — 2) ut cognat. שׂוּךְ et שָׂכַךְ, *sepire* Cant. 7, 3.

Niph. נָסוֹג et 2 Sam. 1, 22 נָשׂוֹג; part. pl. נְסוֹגִים; fut. יִסֹּג; *recedere factus est, recessit* hostis Jes. 42, 17. Jer. 46, 5. Ps. 35, 4, it. *defecit* à Deo Soph. 1, 6. Ps. 44, 19. 78, 53.—Deriv. שִׂיג, סִיג et

סוּג masc. *scoria* Eze. 22, 18 in Chethib.

סוּגַר m. *claustrum, cavea* Eze. 19, 9. — Rad. סָגַר.

סוֹד m. (pro יְסוֹד); suff. סוֹדִי; סֹדָם; pr. forsan *lectulus, pulvinar, triclinium*, hinc 1) *consessus* amicorum vel judicum consultantium Jer. 23, 18. Job 15, 8; it. *consessus* in genere Jer. 6, 11. Eze. 13, 9 et *consortium familiare* Ps. 25, 14. Job 29, 4.—2) *consilium, deliberatio* Prov. 15, 21. — 3) *arcanum secretum* Amos 3, 7. Prov. 11, 13 etc. — Rad. יָסַד.

סוֹדִי n. pr. viri Num. 21, 10.

סוּחַ n. pr. viri 1 Par. 7, 36.

סוּחָה f. *purgamentum, stercus* Jes. 5, 25. — Rad. סוח ut vicin. סָחָה *abstergere, everrere*.

סוֹטַי n. pr. Esr. 2, 54 etc.

סוּךְ; inf. absol. סוֹךְ; fut. יָסוּךְ, suff. יְסֻכֵךְ, ut vicin. נָסַךְ *ungere* corpus in balneo post lotionem, quo differt â מָשַׁח de solemni unctione inter inaugurandum, usurpato, Seq. acc. pers. et בְּ unguenti Eze. 16, 9: 2 Par. 8, 15; intrans. *unxit se* Dan. 10, 3 etc., seq. acc. unguenti Deut. 28, 40 etc.

Hiph. fut. יָסֵךְ, conv. וַיָּסֶךְ; 1) *unxit se* 2 Sam. 12, 20. — 2) ut cognat. סָכַךְ, *texit*, undè part. מֵסִיךְ *tegens* Jud. 3, 24. — Deriv. אָסוּךְ.

סְוֵנֵה n. pr. *Syene*, urbs Ægypti Eze. 29, 10. 30, 6.

סוּס m. pl. סוּסִים et סֻסִים; 1) *equus* Gen. 47, 17 etc.—2) *hirundo* Jes. 38, 14 et Jer. 8, 7 ubi Keri habet סִיס. — Rad. סוס forsan ut vicin. שׂוּשׂ.

סוּסָה f. *equa*; suff. סֻסָתִי Cant. 1, 9,

סוסי n. pr. viri Num. 13, 11.

סוּף undè fut. יָסוּף, pl. יָסֻפוּ; 1) pr. ut cognat. אָסַף, *rapere, auferre.* — 2) *cessare, desinere* Esth. 9, 28, it. *consumi* Jes. 66, 17. Ps. 73, 19, et Amos 3, 15 ubi וְסָפוּ accentum habet in ultimâ syllabâ propter ו convers. Hiph. fut. אָסֵף; suff. אֲסִיפֵם; *deficere fecit, consumsit* Jer. 8, 13. Soph. 1, 2, 3.—Deriv. seq.

סוּף m. 1) *alga marina* Jon. 2, 6, יַם־סוּף *mare algosum* i. e. sinus arabicus algâ marinâ abundans Ps. 106, 7 etc. Spec. *alga in Nilo* crescens Ex. 2, 3, 5. Jes. 19, 6. — 2) n. pr. oppidi Deut. 1, 1,

סוֹף m. suff. סֹפוֹ; *finis, extremitas* Eccl. 3, 11. Joël 2, 20 etc.

סוּפָה f. cum ה paragog. סוּפָתָה; suff. סוּפָתְךָ; pl. סוּפוֹת; pr. *id quod abripit, aufert,* spec. *turbo* Jes. 17, 13. Hos. 8, 7. Job 21, 18 etc.

סוּר undè præt. סָר; part. act. סָר; f. constr. סָרַת; pass. pl. constr. סוּרֵי, suff. סוּרַי; fem. סוּרָה; infin. absol. סוֹר; cum ה parag. סוּרָה; fut. יָסוּר et יָסֻר, conv. וַיָּסַר, cum ה parag. אָסֻרָה; 1) pr. *recedere*, et ad hunc significatum plùs minùsve accedunt alii; sic passim valet *deficere* ab aliquo, aliquem *deserere, destituere,* aliquid *effugere.* Absol. positum de iis dicitur *qui à Deo defecerunt, degeneres facti sunt,* ut Deut. 11, 16. Jer. 5, 23 etc., it. de rebus quæ *transierunt* 1 Sam. 15, 32. Hos. 4, 18, vel *auferuntur, ablata sunt* 1 Reg. 15, 14. Job 15, 30 etc. — 2) seq. אֶל, *devertit* viâ ad aliquem, aliquid Gen. 19, 2. Jud. 4, 18 etc.. hinc *accessit* deflectens à viâ suâ Ex. 3, 3. Ruth. 4, 1, seq. עַל person. 1 Reg. 22, 32, seq. אֶל *apud, ad* aliquem Gen. 19, 3. Jud. 4, 18. Absol. *aditum habere ad* aliquem 1 Sam. 24, 14.

Hiph. הֵסִיר, part. מֵסִיר; infin. absol. הָסֵר, constr. הָסִיר, imp. הָסִיר, apoc. הָסֵר; fut. יָסִיר, apoc. יָסֵר, conv. וַיָּסַר ut fut. Kal à quo discernitur solo contextu; 1) *recedere fecit,* i. e. *removit,* 1 Sam. 28, 3. Jes. 36, 7 etc., vel, seq. אַחֲרֵי, *avertit avocavit* Deut. 7, 4, vel *revocavit* verba Jes. 31, 2. — 2) seq. אֶל *devertere fecit ad* 2 Sam. 6, 10.

Hoph. הוּסַר; part. מוּסָר, plur. מוּסָרִים; fut. יוּסַר; *remotus, sublatus est* Lev. 4, 31. Jes. 17, 1 etc.

Pihl. סוֹרֵר *recedere fecit, avertit* viam à recto Thren. 3, 11. — Deriv. סָרָה, יָסוּר et

סוּר m. pl. constr. סוּרֵי; 1) part. pass. Kal. — 2) *palmes degener* vitis Jer. 2, 21. — 3) n. pr. templi Jerusalem 2 Reg. 11, 6, sed in loco parall. 2 Par. 23, 5 legitur שַׁעַר הַיְסוֹד *porta fundamenti.*

סוּת undè Hiph. הֵסִית et הֵסִית; suff. הֱסִיתְךָ et הֱסִיתְךָ; f. הֵסַתָּה, הֱסִיתָה; part. מֵסִית; fut. יָסִית et יַסִּית; suff. יְסִיתְךָ, יְסִיתֵהוּ, conv. וַיָּסֶת; *instigare, impellere, incitare* aliquem ad aliquid Deut. 13, 7. Jos. 15, 18, seq. בְּ pers. *contra* aliquem Jer. 43, 3 etc. — 2) *propulit expulit* Job 36, 16, 18: 2 Par. 18, 31.

סוּת m. (pro כְּסוּת) *operimentum,*

vestis, pallium; suff. כְּסוּתֹה pro כְּסוּתוֹ Gen. 49, 11.

סָחַב; inf. absol. סָחוֹב, constr. סְחֹב; fut. pl. cum suff. יִסְחָבוּם; ut in arab. *traxit per humum, raptavit* 2 Sam. 17, 13. Jer. 15, 3 etc. — 2) *distraxit, dilaceravit,* indè

סְחָבָה f. *dilaceratio;* pl. סְחָבוֹת Jer. 38, 11, 12.

סָחָה ut vicin. סָחַף *verrit, abstersit* (conf. chald. סְחָה *lavit*). Pih. סִחָה id. Eze. 26, 4.

סְחִי m. *purgamentum, sordes verrendo congestæ* Thren. 3, 45.

סָחִישׁ m. forsan *id quod spontè provenit tertio à sementi* (semaille) *anno* 2 Reg. 19, 29; sed pro eo Jer. 37, 30 scribitur שָׁחִיס. — Etymon. ignotum.

סָחַף 1) pr. ut vicin. סָחָה *verrit,* undè part. act. סֹחֵף *verrens, verrendo abripiens* imber Prov. 28, 3. — 2) *prostravit* undè

Niph. נִסְחַף *prostratus est* Jer. 46, 15.

סָחַר; imp. סְחַר; fut. יִסְחַר; 1) *circumivit* peragravit regionem Gen. 34, 10, 21 spec. negotiandi causâ, hinc *mercaturam exercuit* Gen. 42, 34. Jer. 14, 18. Part. סֹחֵר *mercator* Gen. 23, 16 etc. *Mercatores regis* dicebantur, qui coëmendi causâ pro rege itinera faciebant 1 Reg. 10, 28; it. *nauta* Jes. 23, 2. Prov. 31, 14. Fem. סֹחֶרֶת *negociatrix* Eze. 27, 12. Cætera vide mox inter nomina. — 2) forsan ut vicin. שָׁחַר *niger fuit.*

Pilp. סְחַרְחַר *frequenter circuivit, agitatus est* i. e. palpitavit cor Ps. 38, 11. — Deriv. מִסְחָר et seq.

סָחָר m. undè constr. סְחַר; 1) *emporium* Jes. 23, 3. — 2) *lucrum ex mercaturâ* 45, 14.

סַחַר m. undè cum suff. סַחְרָהּ; *lucrum ex mercaturâ* Jes. 23, 18, hinc *quæstus quivis* Prov. 3, 14. 31, 18.

סְחֹרָה f. undè constr. סְחֹרַת; *negotiatio,* hinc concr. et collect. *mercatores* Eze. 27, 15, conf. vers. 21.

סֹחֵרָה f. *clypeus* Ps. 91, 4.

סֹחֶרֶת f. in pausâ סֹחָרֶת; lapis quidam pretiosus pavimento tesselando adhibitus Esth. 1, 6. Forsan *marmoris nigri* species, collat. syr. שהורתא lapis niger tinctorius LXX πάρινος λίθος.

סֵטִים pl. m. ut שֵׂטִים q. v.

סִיג m. pl. סִיגִים et סָגִים, undè cum suff. סִגַיִךְ; *recedanea* metalli, *scoriæ* Jes. 1, 22. Prov. 25, 4 etc. — Rad. סוּג.

סִיוָן m. nomen tertii mensis Hebræorum à novilunio Junii ad novilunium Julii nostri Esth. 8, 9. — Conferunt chald. סְוָה *lætatus est,* quasi sit סִיוָן mensis lætitiæ.

סִיחוֹן n. pr. viror. Num. 21, 21 etc.

סִין n. pr. 1) urbis Ægypti Eze. 30, 15, 16. — 2) deserti *Sin* in viciniâ montis Sinaï Ex 16, 1 etc.

סִינַי n. p. *Sinaï, Sina* mons Arabiæ Ex. 16, 1. Lev. 25, 1 etc., in quo duo vel tria eminent cacumina, quorum unum humilius *Horeb* appellatur, alterum κατ' ἐξοχὴν *Sinaï* dictum, tertium ad Africam situm quod est mons St. Catharinæ; sed tertium hoc plerique rejiciunt. מִדְבַּר סִינַי *desertum monte Sinaï vicinum* Ex. 19, 1. Lev. 7, 38 etc.

סִינִי n. pr. 1) gentis Libano vicinæ Gen. 10, 17: 1 Par. 1, 15. — 2)

אֶרֶץ סִינִים Jes. 49, 12 terram *Pelusiotarum* et per sinecdoch. *Ægyptiorum* juxta Bochartum, sed, secundum Gesenium, et quidem verosimiliùs *terra Sinensium*.

סִים Jer. 8, 7 Keri ut סוּס.

סִיסְרָא n. pr. viror. Jud. 4, 2 etc.

סִיעָא et סִיעֲהָא n. pr. viri Neh. 7, 47. Esr. 2, 44.

סִיר c. pl. סִירִים et סִירוֹת; 1) *olla* Ex. 16, 3. 38, 3. Jer. 1, 13. Eze. 24, 6 etc. Ps. 60, 10: *Moab* erit *olla lotionis meæ* i. e. eo utar velut vilissimo vasculo. — 2) pl. סִירִים *spinæ* Jes. 34, 13. Hos. 2, 8. Eccl. 7, 6; plur. סִירוֹת *uncini, hami* Amos 4, 2.—Rad. סוּר vel potiùs סִיר quam conferunt cum arab. שׁאר pro שׂוּר *efferbuit*, et cum hebr. נִיר cui *æstuandi* significatum inesse volunt; sed perquàm incertum est etymon istud.

סָךְ m. *turba* hominum Ps. 42, 5; ità recentiores, flagitante contextu; sed veteres *tugurium*, *tabernaculum* vel *umbraculum* à סָכַךְ *texit*, *adumbravit*. Nullus dubitat Gesenius quin pr. sit *densa* arborum, *silva densa*, hoc loco poët. de densâ hominum turbâ, ut יַעַר *silva* de hominum turbâ dicitur. Sententia haud improbabilis.

סֹךְ m. suff. סֻכּוֹ pro quo סוּכּוֹ et סֻכָּה; 1) *tugurium* Ps. 27, 5. 76, 3.—2) *lustrum, latibulum* Jer. 25, 38. Ps. 10, 9. — Rad. סָכַךְ.

סֻכָּה f. constr. סֻכַּת; suff. סֻכָּתוֹ; pl. סֻכּוֹת; 1) *tugurium* Jes. 1, 8. Jon. 4, 5. סֻכּוֹת בְּנוֹת forsan *casæ, tabernacula* in quibus puellæ Babyloniorum se prostituebant 2 Reg. 17, 30, contemptim de domo parvâ et collapsâ Amos 9, 11, it. de tentoriis, seu tabernaculis Lev. 23, 43: 2 Sam. 11, 11 etc., poët. de habitaculo Dei Ps. 18, 12. Job 36, 29. —2) *septum* pecoris Gen. 33, 17. — 3) *lustrum, latibulum* Job 38, 40. — Rad. סָכַךְ.

סֻכּוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad. Jos. 13, 27 etc. — 2) stationis Israëlitarum in deserto Ex. 12, 37 etc.

סִכּוּת f. *tugurium*, *tabernaculum* Amos 5, 26. — Rad. סָכַךְ.

סֻכִּיִּים n. pr. populi africani 2 Par. 12, 3.

סָכַךְ; part. act. סוֹכֵךְ, pl. סֹכְכִים; fut. יָסֹךְ undè cum suff. יְסֻכֵּנִי, plur. יָסֹכּוּ, suff. יְסֻכֵּהוּ; 1) *texuit* Ps. 139, 11. — 2) *texit*, *operuit* plrumquè seq. עַל Ex. 40, 3: 1 Reg. 8, 7 etc.; intrans. *texit, occultavit se* Thren. 3, 3, 43, 44. — 3) *protexit* seq. לְ Ps. 140, 8.

Hiph. part. מֵסִיךְ; inf. הָסֵךְ; fut. apoc. יָסֵךְ et יָסֶךְ; 1) *sepsit, obsepsit* seq. בְּעַד Job 3, 23. 38, 8.—2) *texit, protexit* seq. עַל, לְ Ps. 5, 12. 91, 4. *Texit pedes* per euphemismum dicitur pro *alvum deposuit* Jud. 3, 24: 1 Sam. 24, 4.

Pilp. סִכְסֵךְ, fut. יְסַכְסֵךְ; forsan *texit armis*, *armavit* Jes. 9, 10. 19, 2, al. *commiscuit*, *permiscuit*. — Deriv. סֻכּוֹת, סֻכִּיִּים, סֻכָּה, סֹךְ, סָךְ, מוּסָךְ, מָסָךְ.

סְכָכָה n. pr. oppidi in deserto Judæ Jes. 16, 61.

סָכַל ut vicin. כָּסַל *stultus fuit*.

Niph. נִסְכַּל; *stultè egit* Gen. 31, 20, it. *impiè egit* 2 Sam. 24, 10: 1 Par. 21, 8. Conf. נָבָל, כְּסִיל.

Pih. imp. סַכֵּל; fut. יְסַכֵּל; *stultum* i. e. *vanum, inane, irritum fecit* consilium 2 Sam. 15, 31. Jes. 44, 25.

Hiph. הִסְכִּיל *stultè egit* Gen. 31, 28: 1 Sam. 26, 21. — Deriv. seq.

סָכָל m. pl. סְכָלִים; *stultus* Jer. 4, 22. Eccl. 2, 19.

סֶכֶל m. *stultitia*, sed concr. *stultus* Eccl. 10, 6.

סִכְלוּת f. sed Eccl. 1, 17 שִׂכְלוּת; *stultitia* Eccl. 2, 3 etc.

סָכַן undè fut. יִסְכַּן; 1) pr. ut vicin. שָׁכַן *habitavit* apud aliquem, hinc. — 2) *assuefactus est* ei. Part. act. סֹכֵן *familiaris, amicus* Jes. 22, 15; fem. סֹכֶנֶת *amica* 1 Reg. 1, 2, 4; indè—3) seq. לְ, עַל *profuit* alicui Job 22, 2. 35, 3, absol. 15, 3; it. intrans. *profecit* 34, 9, — ut arab. שָׂכַן *pauper*, *egenus* fuit.

Niph. fut. יִסָּכֵן *periclitabitur* Eccl. 10, 9.

Puh. part. מְסֻכָּן *ad egestatem, redactus*, hinc *pauper, egenus* Jes. 40, 20.

Hiph. הִסְכִּין; inf. abs. הַסְכֵּן; imp. cum Makkaph הַסְכֶּן־; 1) *familiaritatem contraxit* seq. עִם *cum* aliquo Job 22, 21, it. cum aliquâ re; hinc *cognitam habuit* rem, cum acc. Ps. 139, 5. — 2) *consuevit, solitus fuit*, seq. inf. aliquid *facere* Num. 22, 30. — Deriv. מִסְכְּנוּת.

סָכַר 1) ut vicin. סָגַר *clausit*. — 2) ut cognat. שָׂכַר *mercede conduxit*; part. pl. סֹכְרִים Esr. 4, 5.

Niph. fut. יִסָּכֵר; *claudetur* Gen. 8, 2. Ps. 63, 12.

Pih. סִכֵּר ut vicin. סִגֵּר *tradidit* Jes. 19, 4.

סָכַת conf. vicin. שָׁקַט *quievit*, et arab. שָׁכַת *siluit*.

Hiph. הִסְכִּית undè imp. הַסְכֵּת *sile* Deut. 27, 9. LXX σιώπα, Vulgat. *attende*.

סַל m. pl. סַלִּים; *canistrum, corbis* Gen. 40, 17. Lev. 8, 2 etc. — Rad. סָלַל.

סִלָּא n. pr. oppidi prope Jerusalem 2 Reg. 12, 21.

סָלָא 1) pr. forsan ut vicin. סָלַל *sustulit*. — 2) spec. *sustulit, suspendit* libram, indè *pependit* (conf. lat. *pendeo* et *pendo*).

Puh. part. pl. הַמְסֻלָּאִים בַּפָּז *qui ponderantur cum puro* i. e. tanti æstimantur, quanti aurum purum.

סָלַד; Pih. סִלֵּד undè fut. cum ה parag. אֲסַלְּדָה *exsilio, exsulto* Job 6, 10. Hoc sensu LXX et Vulgat., al. *exæstuo*, collat. chald. סְלַד *arsit, adustus est*; ità ut sensus sit: *licet æstuem in dolore*.

סֶלֶד n. pr. viri 1 Par. 2, 30.

סָלָה 1) ut in chald. et syr. *respuit, rejecit, sprevit* Ps. 119, 118. — 2) forsan ut vicin. שָׁלָה *quievit, siluit*, undè סֶלָה q. v.

Pih. סִלָּה *respuit, sprevit* Thren. 1, 15. — Puh. ut סָלָא appensus, *æstimatus est*; fut. תְּסֻלֶּה Job 28, 16, ubi: non *appenditur* (sapientia) *pro auro Ophir* i. e. auro comparari nequit.

סֶלָה sæpissimè in Psalmis occurrit, sed alibi tantùm Hab. 3, 3, 9, 13; alii aliter explicant, sed interpretatio: *ad silentium, silentium!*

præferenda videtur. — Plura dabunt Michaëlis in *Supplem.* Rosenmüller in *Prolegom. in Psalm.* Noldius in *Concord. Particul. not.* 1877. Eichhorn in *Biblioth. der bibl. Litteratur t.* v. Gesenius in *Lexic. man. hebr. et chald.* — Rad. סָלָה.

סַלּוּ n. pr. viri Neh. 12, 7, pro quo סַלַּי vers. 20.

סָלוּא n. pr. viri Num. 25, 14.

סַלּוּא n. pr. 1 Par. 9, 7, pro quo סַלָּא Neh. 11, 7.

סַלַּי n. pr. viror. Neh. 11, 8. 12, 20.

סַלּוֹן et סִלּוֹן m. pl. סַלּוֹנִים; *aculeus, spina* major Eze. 28, 24, metaph. de hominibus impiis Eze. 2, 6.

סָלַח; part. activ. סֹלֵחַ; infin. סְלֹחַ et סְלוֹחַ; imper. סְלַח, cum ה parag. in pausâ סְלָחָה; fut. יִסְלַח. sed Jer. 5, 7 in Chethib אֶסְלוֹחַ; *condonavit* Ex. 34, 9. Jes. 55, 7 etc.

Niph. נִסְלַח *condonatum est* peccatum Lev. 4, 20. Num. 15, 25 etc. — Deriv. seq.

סַלָּח m. *condonator* Ps. 86, 5.

סְלִיחָה f. pl. סְלִיחוֹת; *condonatio* Dan. 9, 9. Ps. 130, 4. Neh. 9, 17.

סַלְכָה n. pr. oppidi in extremis Hauranitidis finibus desertum versus siti Deut. 3, 10 etc.

סָלַל; part. pass. fem. סְלוּלָה et סְלֻלָה; imp. pl. סֹלּוּ, suff. סָלּוּהָ; fut. pl. יָסֹלּוּ; ut cognat. תָּלַל *sustulit, aggessit* in acervum Jer. 50, 26, sæpiùs viam, i. e. *complanavit, aggere munivit* Jer. 18, 15. Prov. 15, 19 etc.

Pilp. imp. סַלְסֵל undè cum suff. סַלְסְלֶהָ *effer eam* scil. laudibus Prov. 4, 1.

Hithp. הִסְתּוֹלֵל pro הִתְסוֹלֵל (denom. à סֹלְלָה) *aggeris instar opposuit se, restitit* seq. בְּ; part. מִסְתּוֹלֵל pro מִתְסוֹלֵל Ex. 9, 17. — Deriv. מַסְלוּל, מְסִלָּה, סִלּוֹן, סַלּוֹן, סַל et seq.

סֹלְלָה f. pl. סֹלְלוֹת; *agger* Jer. 33. 4. Eze. 4, 2 etc.

סֻלָּם m. *scala* Gen. 28, 12.

סַלְסִלּוֹת pl. f. *corbes* Jer. 6, 9.

סֶלַע m. suff. סַלְעוֹ; pl. סְלָעִים; 1) *petra, rupes* Jud. 15, 8 etc., metaph. de Deo utpotè refugio Deut. 32, 4 etc. — 2) n. pr. *Petra*, urbs Arabiæ à quâ Arabia Petrea nomen accepit Jes. 16, 1. 42, 1; cum artic. הַסֶּלַע Jud. 1, 36: 2 Reg. 14. 7. — Rad. סלע.

סָלְעָם m. *locustæ voracissimæ* species Lev. 11, 22. — Rad. quadr. סלעם in chald. *absumpsit.*

סָלַף undè Pih. סִלֵּף; part. מְסַלֵּף; fut. יְסַלֵּף; 1) *pervertit* Ex. 23, 8. Prov. 19, 3. — 2) *evertit, præcipitem dedit* aliquem Job 12, 19. Prov. 21, 12 etc. — Indè

סֶלֶף m. 1) *eversio*, metaph. Prov. 15, 4. — 2) *perversitas* 11, 3.

סֹלֶת c. suff. סָלְתָּהּ; *simila, similago* Gen. 18, 6. Ex. 29, 40 etc. — Origo ignota.

סַם m. undè pl. סַמִּים *aromata* Ex. 30, 7, 34 etc. — Rad. סמם forsan ut arab. שמם *olfecit.*

סַמְגַּר נְבוֹ n. pr. viri Jer. 39, 3.

סְמָדַר m. *uva florens* vel rectiùs

forsan *flos vitis odoratus* Cant. 2, 13 etc.

סָמַךְ; act. סוֹמֵךְ, pl. constr. סֹמְכֵי; pass. סָמוּךְ, pl. סְמוּכִים; imp. סְמֹךְ; undè cum suff. סָמְכֵנִי; fut. יִסְמֹךְ, suff. יִסְמְכֵנִי; 1) *imposuit* spec. manum alicui rei, ità ut ei (manui) *incumberet* et *inniteretur* Ex. 29, 10. Amos 5, 19 etc., intrans. *incubuit* alicui rei Ps. 88, 8. — 2) *fulsit, sustentavit, adjuvit* seq. acc. Eze. 30, 6. Ps. 37, 17 etc., seq. לְ Ps. 145, 14. Part. pass. סָמוּךְ *fultus* i. e. *firmus* Jes. 26, 3. Ps. 112, 8. Seq. dupl. acc. *sustentavit aliquem aliquâ re, largitus est aliquid alicui* Gen. 27, 37. Ps. 51, 14. — 3) ut in Syr. *appropinquavit* seq. אֶל Eze. 24, 2.

Niph. נִסְמַךְ; fut. יִסָּמֵךְ; *fultus, innixus est* Jud. 16, 29, metaph. Jes. 48, 2 etc. — Pih. imp. pl. cum suff. סַמְּכוּנִי *fulcite, recreate me* Cant. 2, 5.

סְמַכְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

סֶמֶל, סֵמֶל m. *simulachrum*, Deut. 4, 16 etc. — Rad. סמל forsan ut מָשַׁל.

סָמַן ut vicin. זָמַן, hinc Niph. part. נִסְמָן *designatus, definitus* Jes. 28, 25.

סָמַר *horruit* (*frissonner d'effroi*) Ps. 119, 120, it. de aculeis (*être hérissé*), undè מַסְמֵר. — Pih. fut. f. תְּסַמֵּר *horrebit* coma Job 4, 15. — Indè

סָמָר m. *horripilans* Jer. 51, 27.

סְנָאָה n. pr. oppidi Judæ Esr. 2, 35, cum art. הַסְּנָאָה Neh. 3. 3.

סַנְבַלַּט n. pr. viri Neh. 2, 10 etc.

סְנֶה m. *rubus, sentis* Ex. 3, 2 seq. Deut. 33, 16. Rad. סנה.

סֶנֶּה n. pr. scopuli 1 Sam. 14, 4.

סְנוּאָה undè הַסְּנוּאָה n. pr. Neh. 11, 9.

סַנְוֵרִים pl. m. *cæcitas* Gen. 19, 11 etc. — Rad. סַנְוֵר in chald. *excæcavit*.

סַנְחֵרִיב n. pr. viri 2 Reg. 18, 13 etc.

סַנְסַנָּה n. pr. opp. Judæ Jos. 15, 31.

סַנְסִנִּים pl. m. *spathæ, spathulæ*; suff. סַנְסִנָּיו Cant 7, 9. — Rad. סנן.

סְנַפִּיר m. *pinna* piscium Lev. 11, 9. Deut. 14, 9. — Origo latet.

סָס m. *tinea* Jes. 51, 8. — Rad. saltem quoad formam סוּס.

סִסְמַי n. pr. viri 1 Par. 2, 40.

סָעַד; inf. constr. סְעַד undè cum suff. סַעֲדָהּ; imp. סְעָד pro סְעַד et סְעֹד undè cum Makkaph. סְעָד־; cum ה parag. סַעֲדָה; fut. יִסְעַד, suff. et נ epenth. יִסְעָדֶנּוּ; *fulsit, suffulsit* Ps. 18, 36. Prov. 20, 28, hinc *juvit, adjuvit* Ps. 20, 3 etc. *Fulsit cor* i. e. animum refecit, *recreavit*, sumpto cibo, Gen. 18, 5 etc.; intrans. *recreavit se* 1 Reg. 13, 7. Deriv, מִסְעָד.

סָעָה forsan ut arab. سَعَى *incessit cucurrit, ruit se*, etiam de procellis; part. act. f. רוּחַ סֹעָה *ventus currens* i. e. rapidus Ps. 55, 9.

סָעִיף m. pl. סְעִפִּים resoluto Chirik longum in breve cum Dag. forti; constr. סְעִיפֵי; suff. סְעִפֶּיהָ; 1) *fissura, rima* Jud. 15, 8. Jes. 2, 21 etc. — 2) *ramus* Jes. 17, 6. 27, 10. — 3) *opinio divisa, pars divisa* 1 Reg. 18, 21. — Rad. סָעַף.

סָעַף forsan ut vicin. arab. شعب *divisit*; undè Deriv. סָעִיף, סְעַפָּה; סְעִפִּים; sed Pih. סֵעֵף denom. est à סְעִיף et valet *ramos amputavit*; part. מְסָעֵף Jes. 10, 33.

סֵעֵף (pro סֵעֵף) m. undè pl. סֵעֲפִים pr. *homines animo nunc hùc, nunc illùc divisi* Ps. 119, 113. LXX *παρανόμους*. Vulgat. *iniquos*. Syr. *perversos*. Chald. *cogitantes vanas cogitationes*.

סְעַפָּה f. *ramus*; plur. cum suff. סְעַפֹּתָיו Eze. 31, 6, 8.

סְעִפִּים vid. in סָעִיף.

סָעַר; part. act. סֹעֵר, f. סֹעֲרָה; fut. יִסְעַר (conf. vicin. שָׂעַר); 1) *vehementer commotus, agitatus est* Jon. 1, 11, 13, trop. *jactatus est* rebus adversis Jes. 54, 11. — 2) *tumultuosè irruit* hostis Hab. 3, 14.

Niph. נִסְעַר *agitatus*, *conturbatus est* animus; fut. יִסָּעֵר 2 Reg. 6, 11.— Pih. סֵעֵר *exagitavit* populum; cum suff. אֲסָעֲרֵם (pro אֲסַעֲרֵם) Zach. 7, 14. — Poh. fut. יְסֹעַר intrans. *exagitata, dispersa est* palea Hos. 13, 3. — Deriv. seq.

סַעַר m. suff. in pausâ סַעֲרֶךָ; *procella* Jer. 23, 19. etc.

סְעָרָה f. constr. סַעֲרַת; pl. סְעָרוֹת; constr. סַעֲרוֹת; id. Jes. 29, 6 etc.

סַף m. in pausâ סָף; pl. סִפִּים et סִפּוֹת; 1) *pelvis* Zach. 12, 2 et forsan Ex. 12, 22, ubi al. *limen*.— 2) *limen* Jud. 19, 27, etc. — 3) n. pr. viri 2 Sam. 21, 18, pro quo סִפַּי 1 Par. 20, 4. — Rad. ספף.

סָפַד; part. act. pl. סֹפְדִים; inf. absol. סָפוֹד, constr. סְפוֹד; imp. סִפְדוּ; fut. יִסְפּוֹד; *planxit* Zach. 7, 5. Eccl. 3, 4, seq. לְ, עַל et לִפְנֵי aliquem mortuum *luxit*, *deploravit* Gen. 23, 2. Jer. 4, 8: 2 Sam. 3, 31. עַל־שָׁדַיִם סֹפְדִים *super pectora plangentes* i. e. pectora percutientes Jes. 32, 12. Ità LXX et Vulgat., et interpretatio hæc ut simplicior aliis est anteponenda.

Niph. fut. יִסָּפְדוּ *plangentur* Jer. 16, 4. 25, 33. — Deriv. מִסְפֵּד.

סָפָה; infin. constr. סְפוֹת; imp. pl. סְפוּ; fut יִסְפֶּה; * 1) pr. forsan *exsorbuit*, *deglutivit*, * trop. *perire fecit, perdidit* Gen. 18, 24. Ps. 48, 15 et intrans. *periit* Jer. 12, 4. — 2) ut vicin. יָסַף *addidit* Jes. 29, 1. Jer. 7, 21. seq. עַל *addidit* aliquid *ad* aliquid Jes. 30, 1, hinc *auxit* Num. 32, 14.

Niph. נִסְפָּה; part. נִסְפֶּה; fut. יִסָּפֶה; 1) ut cognat. אָסַף *recepit se* Jes. 13, 5. — 2) *periit* Gen. 19, 15: 2 Sam. 12, 25 etc. — Hiph. fut. אַסְפֶּה *accumulabo* Deut. 32, 23.—Deriv. מִסְפּוֹא.

סִפּוּן m. *tegmen, laquear* 1 Reg. 6, 15. — Rad. סָפַן.

סְפוֹרָה f. *numerus*; pl. סְפוֹרוֹת Ps. 71, 15. — Rad. סָפַר.

סָפַח 1) ut vicin. סָפָא, יָסַף *addidit*.—2) ut cognat. arab. שָׁפַח *fudit, effudit*, hinc *unxit*; imp. cum suff. סְפָחֵנִי *unge me* 1 Sam. 2, 36.— 3) *expandit*.

Niph. præt. נִסְפַּח *additus est*, *adjunxit se* Jes. 14, 1.—Pih. part. מְסַפֵּחַ *infundens* Hab. 2, 15. — Puh. fut. pl. in pausâ יְסֻפָּחוּ *congregabunt se* Job 30, 7.—Hithp. inf. הִסְתַּפֵּחַ *adjungere se* 1 Sam. 26, 19. — Deriv. סָפִיחַ, מִסְפַּחַת et

סַפַּחַת f. (formam à Pih. habens) *erruptio*, *effluvium quod iteratur* Lev. 13, 2. 14, 56. conf. מִסְפַּחַת.

סִפַּי vid. סַף.

סָפִיחַ m. constr. סְפִיחַ; pl. cum

suff. סְפִיחָהּ ; 1) *frumentum sponte proveniens è sementi anni præcedentis* Lev. 25 5, etc.—2) *inundatio, alluvio* Job 14, 19.

סְפִינָה f. *navis* Jon. 1, 5. — Rad. סָפַן.

סַפִּיר m. pl. סַפִּירִים ; *sapphirus* Ex. 28, 18 etc. — Rad. סָפַר.

סֵפֶל m. *labrum, simpulum*, vel aliud id genus vasculum Jud. 5, 25. 6, 38. — Rad. ספל quod conferunt cum hebr. שָׁפֵל et arab. שפל *humilis, depressior fuit*; sed longiùs exquisitum etymon istud.

סָפַן, undè part. pass. סָפוּן et סָפֻן, pl. ספונים ; fut. וַיִּסְפֹּן ; pr. *texit* ut vicin. שָׁפַן, צָפַן, hinc 1) *contignavit* seq. duppl. acc. 1 Reg. 6, 9. 7, 3. — 2) *tabulavit, contabulavit* 1 Reg. 7, 7 etc. — 3) forsan *abscondit, reposuit* Deut. 33, 21, etsi alii aliter intelligant. — Deriv. סְפִינָה , ספּוּן .

סָפַף undè Hithp. הִסְתּוֹפֵף (denom. à סַף) *in limine commoratus est* Ps. 84, 11.

סָפַק ; imp. סְפֹק ; fut. יִסְפּוֹק et juxta plures codices יִשְׂפֹּק ; 1) *percussit*, hinc seq. עַל יָרֵךְ vel אֶל־יָרֵךְ *femur percussit*, luctûs et indignationis signum Jer. 31, 19. Eze. 21, 17; seq. כַּפַּיִם *manus complosit*, præ indignatione Num. 24, 10, vel præ irrisione Thren. 2, 15. Job 27, 23, etiam omisso כַּפַּיִם Job 34, 37, et ità forsan Jer. 48, 26, ubi notiones *volutandi, vomendi* nullo etymologico fundamento niti videntur. — 2) *castigavit* Job 34, 26.— 3) forsan ut in syr. *redundavit*. Indè

סֵפֶק m. *redundantia, abundantia*; suff. סִפְקוֹ Job 20, 22.

סָפַר ; part. act. סֹפֵר, pl. סֹפְרִים ; infin. constr. et imp. סְפֹר ; fut. יִסְפֹּר ; יִסְפּוֹר ;* 1) pr. forsan *numeravit, enumeravit* Gen. 15, 5. Lev. 15, 13 etc. hinc part. סֹפֵר dicebatur *tribunus, qui* populum, exercitumve *enumerabat*, adeòque *conscribebat*. 2 Reg. 25, 19. Jer. 37, 15; cùm autem ejusmodi *conscriptores* eruditi viri essent, proindèque alia interdùm munia obirent, hoc nomine donati sunt ii quibus in officio suo scribendi munus incumbebat; indè a) *scriba regius, qui ab epistolis* regis erat (*secrétaire du roi*). — b) *scriba* in genere Eze. 9, 2, 3. Ps. 45, 2. — c) in hebraïsmo recentiori *legis describendæ et explicandæ peritus* Esr. 7, 11 etc.* — 3) an ut vicin שָׁפַר *splenduit, pulcher fuit*; undè סַפִּיר?

Niph. נִסְפַּר *numeratus est*; fut. יִסָּפֵר Gen. 16, 10. 32, 13.

Pih. סִפֵּר ; part. מְסַפֵּר, pl. מְסַפְּרִים ; infin. et imp. סַפֵּר ; fut. יְסַפֵּר ; 1) *accuratè numeravit, recensuit* Ps. 40, 6. Job 38, 37, hinc — 2) *narravit, enarravit* (conf. germ. *zæhlen, erzæhlen*) Gen. 24, 66. Job 28, 27, seq. אֶל *de* aliquâ re Ps. 2, 7 etc., spec. *cum laude, celebravit* Ex. 9, 16. Ps. 19, 2 etc., et — 3) simplic. *locutus est* Jes. 43, 26. Ps. 64, 6. 73, 15.

Puh. סֻפַּר ; fut. יְסֻפַּר ; *narratum fuit* Ps. 22, 31. Job 37, 20. — Deriv. סְפֹרָה, מִסְפָּר , סַפִּיר et seq.

סֵפֶר m. suff. סִפְרְךָ ; pl. סְפָרִים ; constr. סִפְרֵי ;* 1) ut סְפָר , *numeratio*,

enumeratio Gen. 5, 1, it. *narratio, relatio* facti Num. 21, 14, hinc — 2) metonymicè *folium* (*feuillet*) *in quo quid numeratur* vel *narratur;* indè *epistola* 2 Sam. 11, 14: 2 Reg. 10, 1, *libellus* Deut. 24, 1 etc., *liber* Ex. 17, 14. Jos. 1, 8, et largiori sensu *scriptura, litteræ* Jes. 29, 11, 12. Dan. 1, 4, quamquàm his in locis al. de *epistolâ* vel *libro* intelligunt *.

סְפָר m, 1) *numeratio* 2 Par. 2, 16. —2) n. pr. oppidi Arabiæ Gen. 10, 30.

סְפָרַד n. pr. regionis in quam exules deportati sunt Israëlitæ Obad. 20.

סִפְרָה fem. *liber;* suff. in pausâ סִפְרָתֶךָ Ps. 56, 9.

סְפַרְוַיִם n. pr. oppidi Assyriorum 2 Reg. 17, 24 etc. Nom. gent. pl. סְפַרְוִים 1 Reg. 17, 31.

סֹפֶרֶת et הַסֹּפֶרֶת n. pr. viri vel mul. Esr. 2, 55. Neh. 7, 57.

סָקַל; infin. absol. סָקוֹל, constr. cum suff. סָקְלוֹ; 1) *lapidavit, lapidibus obruit* aliquem Ex. 17, 4: 1 Sam. 30, 6 etc.

Niph. fut. יִסָּקֵל *lapidabitur* Ex. 19, 13 etc. — Pih. סִקֵּל; infin. et imp. סַקֵּל; fut. יְסַקֵּל; 1) *lapidibus petiit* aliquem 2 Sam. 16, 6. — 2) *elapidavit, lapidibus purgavit* agrum Jes. 5, 2. — Puh. סֻקַּל *lapidatus est* 1 Reg. 21, 14, 15.

סַר m. f. סָרָה; pr. *contumax, refractarius,* hinc *malo animo affectus, a, infensus, a* 1 Reg. 20, 43. 21, 4, 5. Alia vid. mox in סָרָה. —Rad. סָרַר.

סָרָב m. *rebellis;* pl. סָרָבִים Eze. 2, 6. — Rad. סרב in chald. *refractarius, rebellis fuit.*

סַרְגוֹן n. pr. viri Jes. 20, 1.

סֶרֶד n. pr. viri Gen. 46, 14. Nom. patron. סַרְדִּי Num. 26, 26.

סָרָה f. 1) pr. *recessio*, spec. à lege, *delictum, crimen* Deut. 19, 16, maximè à Jehovâ *defectio* Jes. 1, 5 etc. —2) *cessatio* Jes. 14, 6. — Rad. סָרַר.

סִרָה n. pr. cisternæ 2 Sam. 3, 26.

סָרַח undè part. act. f. סֹרַחַת; pass. סָרוּחַ, pl. סְרוּחִים et סְרֻחִים; fut. יִסְרַח; 1) *effusus fuit* de vite Eze. 17, 6. Amos 6, 4, 7. — 2) *redundavit* de aulæo Ex. 26, 12, 13. *redundantes mitris* i. e. mitris redimiti, longis de capite dependentibus. — Niph. נִסְרַח *effusus*, i. e. superfluus, inutilis *factus est* Jer. 49, 7, quid. ex usu chald. *corruptus, fœtidus factus est.* — Indè

סֶרַח masc. pr. *redundantia*, hinc concr. *redundans* Ex. 26, 12.

סִרְיוֹן m. pl. f. סִרְיֹנוֹת; ut שִׁרְיוֹן *lorica* Jer. 46, 4. 51, 3. — Rad. סרה.

סָרִיס m. constr. סְרִיס; pl. סָרִיסִים, constr. סָרִיסֵי et סְרִיסֵי; 1) *castratus, eunuchus* Jes. 56, 3, 4 etc. — 2) *minister aulicus* quilibet 1 Sam. 8, 15. Jer. 34, 19 etc. — Rad. סרס forsan ut vicin. שָׁרַשׁ, *eradicavit*, dein *exstirpavit* spec. testiculos, *castravit* quod significat סָרֵס in chald. et syr.

סֶרֶן m. unde pl. סְרָנִים, constr. סַרְנֵי; 1) *axes* currûs 1 Reg. 7, 30. — 2) *principes* Philistæorum Jos. 13, 3 etc. — Rad. סרן.

סַרְעַפָּה ut סְעִפָּה, inserto ר, *ramus;* pl. cum suff. סַרְעַפֹּתָיו Eze. 31, 5.

סָרַף ut vicin שָׂרַף. — Pih. part. מְסָרֵף *vespillo, combustor;* suffix. מְסָרְפוֹ Amos 6, 10.

סִרְפָּד m. fruticis species, vulgò *paliurus*, Vulgat. *urtica* Jes. 55, 13. — Origo ignota.

סָרַר; part. act. סוֹרֵר, pl. סוֹרְרִים; f. סוֹרֵרָה et סוֹרֶרֶת; *refractarius*, *contumax fuit* Deut 21, 18. Hos. 4, 16 etc. — Indè סַר, f. סָרָה.

סְתָו et in keri סְתָיו m. *hiems* Cant. 2, 19. — Rad. סתה.

סְתוּר n. pr. viri Num. 13, 13.

סָתַם; part. pass. סָתוּם et סָתֻם; pl. סְתֻמִים; inf. constr. סְתוֹם; imp. סְתֹם; fut. pl. יִסְתְּמוּ; ut vicin. שָׂתַם; 1) *obstruxit*, *occlusit* fontes 2 Reg. 3, 19 etc. — 2) *conclusit*, *occultavit* Dan. 8, 26 etc. — Niph. inf. הִסָּתֵם *occludi* Neh. 4, 1. — Pih. סִתֵּם; fut. יְסַתְּמֵם; *occlusit* Gen. 26, 15, 18.

סָתַר *occultavit* undè fut. in pausâ יִסְתָּר Prov. 22, 3 in Chethib, sed Keri habet Niph. נִסְתָּר ut 27, 12. — Niph. נִסְתַּר; part. נִסְתָּר, pl. נִסְתָּרִים, f. נִסְתָּרוֹת; inf. הִסָּתֵר et הִסָּתֵר; fut. יִסָּתֵר; 1) *occultus fuit*, *latuit* Gen. 31, 49. Job 3, 23. Part. נִסְתָּרוֹת *occulta*, *arcana* Deut. 29, 28, spec. peccata Ps. 19, 13. — 2) *se occultavit* Gen. 4, 14: 1 Sam. 20, 5 etc.

Pih. imp. f. סַתְּרִי *absconde* Jes. 16, 3. — Puh. part. f. מְסֻתֶּרֶת *occulta*, *latens* Prov. 27, 20.

Hiph. הִסְתִּיר; part. מַסְתִּיר sed Jes. 53, 3 מַסְתֵּר; infin. absol. הַסְתֵּר; constr. הַסְתִּיר cum præf. לְסַתִּיר; imp. הַסְתֵּר; fut. יַסְתִּיר, apoc. יַסְתֵּר; 1) *occultavit* Job 3, 10, *obvelavit* faciem Ex. 3, 6 etc. *obvelare faciem*, de Deo i. e. non curare Ps. 11, 11 etc. Dicitur etiam *faciem velare* seu *avertere* pro *favorem subtrahere*. — 2) *celavit* aliquem aliquid, seq. מִפְּנֵי, מִן pers. 1 Sam. 20, 2: 2 Reg. 11, 2. — 3) *tuitus est*, *defendit* Ps. 31, 21. 27, 5, seq. מִן *ab* aliquo 64, 3.

Hithp. part. מִסְתַּתֵּר; fut. יִסְתַּתֵּר; *occultavit se* 1 Sam. 23, 19 etc. — Deriv. מִסְתָּר, מִסְתּוֹר et seq.

סֵתֶר m. et סֵתֶר undè in pausâ סָתֶר: suff. סִתְרִי; pl. סְתָרִים; 1) *occultatio*, *occultum*, *clandestinum* Jud. 3, 19, Prov. 9, 17 etc. בַּסֵּתֶר *occultè*, *clam* 1 Sam. 19, 2 etc. — 2) *recessus*, *latebra*, *latibulum* 1 Sam. 25, 20 etc. — 3) *præsidium*, *tutela* Jes. 32, 2. Ps. 27, 5 etc.

סִתְרָה f. *tutela* Deut. 32, 38.

סִתְרִי n. pr. viri Ex. 6, 22.

ע

ע Decima sexta alphabeti littera hebraïcè עַיִן *Hayin* sonans; in numeralibus valet *septuaginta*. Ex litteris gutturalibus duriorem pronunciationem habet quàm ח. Arabibus eadem littera duplex est, altera sine puncto *Aïn*, altera cum puncto supernè imposito *Ghaïn*, Quæ ut pronunciatione differunt, ità et diversæ significationis radices constituunt. Hoc autem, apud Hebræos obtinuisse, duo potissimùm suadere videntur. Et primùm quidem, passim ubi radix hebræa diversas complectitur significationes, quæ duas propriè radices redarguere videntur, harum altera arabicè litterâ *Aïn*, altera *Ghaïn* scribitur. Secundò, ipsa litteræ permutatio id evincere videtur; quippe quæ modò in molliorem gutturalem א transit,

modò in palatinas asperiores ג, כ, ק, et sæpè in duriorem sibil. ץ .

עָב c. constr. עָב; pl. עָבִים et עָבוֹת; constr. עָבֵי ; 1) *caligo* maximè nubis Ex. 19, 9. Ps. 18, 12. —2) *nubes* ipsa Job 36, 29. 37, 11, 16. — 3) pl. *densitates, sylvæ densissimæ* Jer. 4, 29. — Rad. עוּב .

עָב m. pl. עֻבִּים (à sing. עֹב) 1 Reg. 7. 6. Eze. 41, 25 vulgò *epystilium*, sed, ut scitè adnotat Gesenius, invito locorum contextu, qui *limina, gradus* quibus ad porticum ascenditur, expostulat, quemadmodum vertit Tragum in utroque loco. — Rad. עבב .

עֹב vide in עָב proximè præced.

עָבַד ; part act. עֹבֵד, pl. עֹבְדִים; imp. et inf. constr. עֲבֹד, suff. עָבְדוֹ ; fut. יַעֲבֹד , sed 1 pers. אֶעֱבֹד ; 1) *laboravit, opus fecit* (oppos. שָׁבַת) Ex. 20, 9. Eccl. 5, 11 etc. Seq. acc. rei *elaboravit, coluit* ut agrum, vineam etc. Gen. 2, 5 etc., de opificibus *tractavit* Jes. 19, 9. Eze. 48, 18 1 *laborantes urbis* i. e. vel qui in urbe ædificandâ operam collocant, vel qui publicis officiis funguntur, vel incolæ ipsi civitatis, quod innuere videtur vers. 19. — 2) *serviit* Gen 29, 20, seq. acc. pers. *alicui* Gen. 27, 40, seq. לְ ,עִם ,לִפְנֵי , *apud aliquem, servitutem coluit* Gen. 9, 25 : 1 Sam. 4, 9 etc. Spec. *servire* dicitur gens genti; Deo vel idolis i. e. Deum vel idola *colere* seq. acc. vel לְ ; absol. de cultu Jehovæ Jes. 19, 23. Job 36, 11 ; dicitur etiam cum dupl. acc. *colere Jehovam aliquâ re* i. e. ipsi aliquid offerre. — 3) seq. בְּ pers. *laborem, servitutem exegit ab* aliquo Ex. 1, 14. Jer. 22, 13 etc.

Niph. נֶעֱבַד; part. נֶעֱבָד; fut. יֵעָבֵד; *cultus fuit* ager Deut. 21, 4 etc., rex Eccl. 5, 8 ubi sensus est forsan : *rex qui colitur à terrâ, cui servitur in terrâ.* — Puh. עֻבַּד ; impers. *laboratum, opus factum fuit* Deut. 21, 3, *servitum fuit* Jes. 14, 3.

Hiph. הֶעֱבִיד ; pl. מַעֲבִידִים ; infin. הַעֲבִיד ; fut. יַעֲבִיד, apoc. יַעֲבֵד; 1) *laborare fecit, ad laborandum coëgit* Ex. 1, 13 etc., hinc *fatigavit* Jes. 43, 23, 24. — 2) *servire fecit, ad servitutem redegit* Jer. 17, 4. Eze. 29, 18. —3) *colere fecit* Jehovam 2 Par. 34, 33. — Hoph. הָעְבַד undè fut. cum suff. יָעָבְדֵם; *ad colendum inductus, promotus est* Ex. 20, 5. Deut. 5, 9 etc. — Deriv. מַעֲבָד et seq.

עֶבֶד m. suff. עַבְדּוֹ ; pl. עֲבָדִים; suff. עֲבָדֶיךָ ,עַבְדֵיהֶם ; 1) *servus, mancipium* Gen. 12, 16 etc.—2) *minister aulicus* Gen. 40, 20, Ex. 5, 21. — 3) *miles regius* 2 Sam. 2, 12 etc. Vocatur *servus Dei*, homo pietatis erga Deum studiosus Ps. 18, 1. Job 1, 8 etc. it. is cujus ministerio Deus utitur, velut propheta, rex, angelus, Jos. 24, 9. Jer. 25, 9. Job. 4, 18. Passim de Messiâ intelligenda est denominatio illa, maximè in ultimis Jes. capitibus, etsi perperàm nonnulli recentiores de populo israëlitico, vel de prophetarum ordine illam intelligant. — Inter colloquendum cum nobilioribus vel inter precandum *servi* vocabulum usurparet solent Hebræi pro primâ pronominis personâ, ut : *liceat servo tuo* pro *mihi* Gen. 44, 18. conf.

Dan. 10, 17. Ps. 19, 12 etc.—4) n. pr. viror. Jud. 9, 26. etc.

עֶבֶד m. *opus, factum;* pl. cum suff. עֲבָדֵיהֶם Eccl. 9, 1.

עֹבֵד n. pr. viror, Ruth 4, 17 etc.

עַבְדָּא n. pr. viror. 1 Reg. 4, 6 etc.

עֹבֵד אֱדֹם n. pr. viri 2 Sam. 6, 10 etc.

עַבְדְּאֵל n. pr. viri Jer. 36, 26.

עֲבֹדָה f. constr. עֲבֹדַת; 1) *labor* Ex. 1, 4. Lev. 25, 39. — 2) *opus, negotium, officium* Num. 4, 7. Jes. 28, 21; spec. *opus rusticum, agricultura* Neh. 10, 38: 1 Par. 27, 26. — 3) *ministerium* Gen. 30, 26. Neh. 3, 5, spec. *sacrum, cultus* Ex. 35, 24: 1 Par. 28, 14. — 4) *usus (usage)* Ps. 104, 14. — 5) *suppellex* Num. 3, 26, 31, 36.

עֲבֻדָּה f. *famulitium, servi* Gen. 26, 14. Job 1, 3.

עַבְדּוֹן n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 21, 30: 1 Par. 6, 59.

עַבְדוּת f. *servitus;* suff. עַבְדֻתֵנוּ Esr. 9, 8, 9.

עַבְדִּי n. pr. viror. Esr. 10, 26 etc.

עַבְדִּיאֵל n. pr. viri 1 Par. 5, 15.

עֹבַדְיָה et עֹבַדְיָהוּ n. pr. viror. 1 Reg. 18, 3. Esr. 8, 9 etc.

עֶבֶד מֶלֶךְ n. pr. viri Jer. 38, 7.

עֲבֵד נְגוֹא et עֲבֵד נְגוֹ n. pr. viri Dan. 1, 7. 3, 29.

עָבָה *densus, crassus, pinguis fuit* vel *factus est* Deut, 32, 15: 1 Reg. 12, 10. — Deriv. מַעֲבֶה, עֲבִי, עֳבִי.

עֲבוֹט m. suff. עֲבוֹטוֹ; *pignus* Deut. 24, 10, 11. — Rad. עָבַט.

עָבוּר m. undè constr. עֲבוּר; 1) *proventus, frumentum* Jos. 5, 11, 12. — 2) pr. *transitio, transitus*, hinc בַּעֲבוּר *in transitu* abit in —a) præp. *propter* Ex. 13, 8; cum suff. בַּעֲבוּרִי *propter me*, בַּעֲבוּרֶךָ *propter te* etc.; *pro*, de pretio Amos 2, 6. 8, 6. — b) conj. *quia* seq. præt. Mich. 2, 10, *ut (afin de, que)* seq. fut. Gen. 27, 4. Ex. 9, 14 et inf. 2 Sam. 10, 3, plenè בַּעֲבוּר אֲשֶׁר Gen. 27, 10, it. לְבַעֲבוּר seq. inf. 2 Sam. 14, 20, *dùm* 2 Sam. 12, 21. — Rad. עָבַר.

עָבַט undè infin. constr עֲבֹט; fut. יַעֲבֹט; 1) *mutavit, permutavit* (vid. Pih.) — 2) spec. *pigneravit, pignus dedit pro mutuo* Deut. 24, 10; it. *pignore dato mutuum accepit* 15, 6.

Pih. futur. plur. cum נ parag. יְעַבְּטוּן *mutabunt* Ioël 2, 7. — Hiph. הֶעֱבִיט; infin. הַעֲבֵט; futur. cum suff. et נ epenthet. הַעֲבִיטֶנּוּ; *mutuum dedit* seq. acc. pers. *alicui* Deut. 15, 6; it. seq. dupl. acc. pers. et rei mutuo datæ, vers. 8. — Deriv. עֲבוֹט et

עַבְטִיט m. vulgò *densum lutum* quasi ex עָבֶה et טִיט; sed forsan rectiùs *multitudo pignorum* acceptorum Hab. 2 16; quod perfectè congruit præcedenti *væ! ei qui multiplicat, quæ sua non sunt!*

עֳבִי m. *densitas* Job 15, 26: 2 Par. 4, 17. — Rad. עָבָה.

עֳבִי m. *crassities* undè cum. suff. עָבְיוֹ 1 Reg. 7, 26 etc. — Rad. עָבָה.

עָבַר; part. act. עֹבֵר, pl. עֹבְרִים, pass. constr. עֲבוּר; infin. absol. עָבוֹר, constr. עֲבֹר, suff. עָבְרָם; fut. יַעֲבֹר, sed אֶעֱבֹר; 2 pers. f. irreg. תַּעֲבוּרִי; 1) *transiit, trajecit* flumen, mare, etc. seq. acc., בְּ Gen. 31, 20. Jos. 3, 11.

Absol. positum Jos. 2, 23, seq. acc. vel אֶל hujus loci ad quem transitur Num. 32, 7. Jer. 2, 10. Dicitur etiam de inanim. ut vento, aquis Jes. 8, 8. Ps. 103, 16. Metaph. *migravit, violavit* legem 2 Reg. 18, 12. Jer. 34, 18 etc. — 2) *pertransiit, pervasit* regionem, urbem, seq. acc. Jud. 11,29 etc. sed sæpiùs seq. בְּ Gen. 12, 6. Jes. 8, 21 etc. כֶּסֶף עֹבֵר 2 Reg. 12, 5, pleniùs כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר *pecunia transiens mercatoribus* Gen. 3, 16. — 3) *præteriit* Gen. 36, 28. Ruth 4, 1. Spec. *periit, interiit* Jes. 29, 5. Job 33, 18; de tempore Gen. 50, 4. Jer. 8, 20, de nube, umbrâ *evanuit* Ps. 144, 4. Job 30, 15. Metaph. *præteriit super peccatum* i. e. *condonavit* Mich. 7, 18. Prov. 19, 11, et ità Amos 7, 8. 8, 2. *Præteriit jus alicujus* i. e. causam ejus neglexit Job 40, 27. — 4) *progressus est, perrexit, processit* Gen. 18, 5 etc., seq. מִן *discessit, abiit* 1 Reg. 22, 24, Ps. 81, 7, seq. עַל *ivit* aliquò, *petiit locum* 2 Reg. 6, 30. Amos 5, 5, לִפְנֵי *prævivit* Gen. 33, 3, אַחֲרֵי *secutus est* aliquem 2 Sam. 20, 13. — Metaph. עָבַר בִּבְרִית *iniit fœdus* Deut. 29, 11. — 5) seq. עַל *transiit super* aliquem, aliquid Num. 6, 5, hinc *obruit* aliquem Jer. 23, 9. Ps. 124, 4, *irruit in* aliquem, *invasit* eum Mich. 5, 7. Nah. 3, 19, it. *impositus est* alicui Deut. 24, 5; sed Jes. 45, 14 est: *transivit ad* alium dominum.

Niph. fut. יֵעָבֵר *trajicietur* Eze. 47, 5. — Pih. עִבֵּר; fut. יְעַבֵּר; *transire fecit, transmisit* spec. *pessulum*, hinc *pessulo clausit, repagulavit* 1 Reg. 6, 21, it. *membrum genitale* vel *semen*, indè *inivit* mas femellam Job 21, 10; sed vid. pag. 138, in Hiph. rad. גָּעַל.

Hiph. הֶעֱבִיר, 2 pers irreg. הֶעֱבַרְתָּ et הֶעֱבַרְתָּ pro הֶעֱבַרְתָּ; part. מַעֲבִיר, pl. מַעֲבִירִים; infin. הַעֲבִיר, cum præf. לְהַעֲבִיר et לַעֲבִיר; imp. הַעֲבֵר; fut. יַעֲבִיר, conv. וַיַּעֲבֵר; 1) *transire fecit, trajecit* aliquem trans flumen, seq. sæpiùs acc. objecti et fluminis, sed בְּ fluminis Ps. 78, 13. 136, 14; it. *traduxit* de loco in locum Gen. 47, 21. *Transire fecit* Jehovæ, aliquem, aliquid i. e. *obtulit, consecravit* Ex. 13, 12. Eze. 20, 26; it. *obtulit Molocho* liberos Lev. 18, 21 etc.; trop. *transgredi fecit* legem 1 Sam. 2, 24. — 2) *pertransire, pervadere fecit* Deut. 2, 30. Eze. 14, 15; trop. Ex. 36, 6. Lev. 25, 9. Esr. 1, 1. — 3) *præterire, ultrà progredi fecit* sagittam jaculando 1 Sam. 16, 9 etc.; trop. *prætermisit, remisit* peccatum 2 Sam. 12, 13. Job 7, 21. — 3) *abduxit, abstulit, removit, avertit* Jon. 3, 6. Zach. 13, 2. Ps. 119, 37 etc.

Hithp. הִתְעַבֵּר; part. מִתְעַבֵּר; fut. יִתְעַבֵּר; 1) pr. *modum excessit*, hinc *superbus, arrogans fuit* Prov. 14, 16, *irâ exarsit, excanduit* Ps. 78, 21, seq. בְּ, עַל, עִם *in* aliquem Ps. 78, 62. Prov. 26, 17 etc. — Deriv. עָבוּר, מַעְבָּרָה, מַעֲבָר et seq.

עֵבֶר m. suff.; עֶבְרוֹ; pl. עֲבָרִים; constr. עֶבְרֵי; suff. עֲבָרָיו, עֶבְרֵיהֶם; pr. *transitus*, Jes. 47, 15, hinc meton. 1) *latus, pars parti opposita* sive *ulterior*, sive *citerior, ad quam transitur* Ex. 25, 37. Eze. 1, 9 etc. מִכָּל־עֲבָרָיו *ab omnibus lateribus*,

undiquè Jer. 49, 32, מִשְּׁנֵי עֲבָרֶיהֶם *ab utroque latere* Ex. 32, 15. — 2) Spec. *regio ulterior, trans flumen*, vel *mare sita* Jud. 11, 18. Jer 25, 22, maximè עֵבֶר הַיַּרְדֵּן *regio transjordanensis*, quamquàm pro *eis jordanensi* ponitur Deut. 1, 1. Jos. 5, 1. 9, 1. 12, 7: 1 Par. 26, 30; it. עֵבֶר הַנָּהָר regio *transeuphratensis* Jos. 24, 2, 3: 2 Sam. 10, 6. Jes. 7 20: 1 Par. 19, 16, sed *ciseuphratensis* 1 Reg. 5, 4 (4, 24 Esr. 8, 36. Neh. 2, 7.—3) cum præf. sæpè abit in partic. אֶל־עֵבֶר *trans, ultrà* Deut. 30, 13, *è regione* Jos. 22, 11, *versùs* Ex. 28, 26, pleniùs אֶל־עֵבֶר פָּנָיו *versùs regionem faciei oppositæ* i. e. rectà ante se Ex. 1, 9; עַל עֵבֶר פּ׳ id. Ex. 25, 37. לְעֶבְרוֹ *rectà ante se* Jes. 47, 15. מֵעֵבֶר seq. gen., suff. et לְ *ex regione ulteriore* Jos. 24, 3. Soph. 3, 10, *trans, ultrà* Deut. 30, 13, Jes. 18, 1. — 4) n. pr. a) *Heber, Eber* nepos Sem. Gen. 10, 24 etc., hinc בְּנֵי עֵבֶר Gen. 10, 21 et poët. עֵבֶר Num. 24, 4 ut עִבְרִים Hebræi. Vid. mox infrà עִבְרִי. — b) alior. viror. Neh. 12, 20 etc.— Alia de pl. עֲבָרִים vide infrà suo loco.

עֲבָרָה f. 1) *ratis, navigium trajectorium* 2 Sam. 19, 19. — 2) pl. constr. עַבְרוֹת forsan ut עַרְבוֹת (quod habet Keri) *loca compestria, inculta* 2 Sam. 15, 28. 17, 16.

עֶבְרָה f. constr. עֶבְרַת; suff. עֶבְרָתִי; pl. עֲבָרוֹת, constr. עֶבְרוֹת et עַבְרוֹת Ps. 7, 7 (quasi à sing. עֲבָרָה); pr. *transgressio, excessus*, hinc *effusio iræ* Job 40, 11, 4; et ipsa *ira effusa* Jes. 14, 6, spec. divina Soph. 1, 15, 18. Prov. 11, 4; it. *superbia*, insolentia Jes. 16, 6. Jer. 48, 3. Ps. 7, 7.

עִבְרִי m. pl. עִבְרִים et עִבְרִיִּים; f. עִבְרִיָּה, pl. עִבְרִיּוֹת; nom. gent. *Hebræus, a*. Alii volunt nomen istud proximè ab *Hebero* deductum esse, et *Hebero exortum* valere; al. autem contendunt illud primitùs appellativum esse, ab עֵבֶר *terra transeuphratensis* ac proindè *advenam transeuphratensem* propriè significare Gen. 14, 13, ubi LXX ὁ περάτης habent. Hanc posteriorem sententiam defendunt inter alios Gesenius et Winer; sed vid. quæ opposuit Hævernick in *Handbuch der hist. krit. Einleit. in das A. T. Th. I. Abth. I.* § 25.

עֲבָרִים n. pr. regionis montanæ trans Jordanem, in quâ eminebat mons נְבוֹ *Nebo* Num. 27, 12. Jer. 22, 20 etc.

עֶבְרוֹן n. pr. Jos. 19, 28 ut עַבְדּוֹן.

עַבְרֹנָה n. pr. stationis Israelitarum Num. 33, 34.

עָבַשׁ ut vicin. chald. עֲפַשׁ *computruit* Joël 1, 17.

עָבַת *plexus, implexus fuit* (conf. affin. עָוַת). — Pih. fut. cum suff. יְעַבְּתוּהָ *contorquent, pervertunt eam* Mich. 7, 3. — Deriv. seq.

עָבֹת m. f. עֲבֻתָּה; *implexus, a* Lev. 23, 40. Eze. 6, 13.

עֲבֹת c.; pl. עֲבֹתִים, suff. עֲבֹתֵימוֹ; pl. f. עֲבֹתוֹת et עֲבֹתֹת; pr. *implexum, perplexum*, hinc 1) *funis* Jud. 15, 13, 14, pl. *vincula* Eze. 3, 25. Ps. 2, 3 etc. — 2) מַעֲשֵׂה עֲבֹת *opus tortile* Ex. 28, 14; pl. f. *tortiles* catenæ Ex.

28, 14, 24.—3) pl. m. *rami perplexi, densi* Eze. 19, 11. 31, 3.

עָגַב; fut. יַעְגַּב; *adamavit, flagravit amore* maximè venereo (conf. vicin. אָהַב) cum acc. אֶל et עַל Eze. 23, 5 seq. Part. עֹגְבִים *amatores, amasii* Jer. 4, 30. — Deriv. עוּגָב et seq.

עֲגָבִים pl. m. *deliciæ* Eze. 33, 32, spec. *quæ Deo placent* vers. 31.

עֲגָבָה sive עַגְבָה f. *amor impudicus*; suff. עַגְבָתָהּ Eze. 23, 11.

עֻגָה et עֻגָּה f. constr. עֻגַת et עֻגַּת; pl. עֻגוֹת et עֻגּוֹת; *placenta sub cinere cocta* Gen. 18, 6. Ex. 12, 39 etc. — Rad. עוּג.

עָגוּר m. *avis migratoriæ species*, al. *grus*, al., inter quos Gesenius, pr. *gyrans, in orbem volans* (à rad. עגר i. q. vicin. עגל *volvit se, rotavit*), hinc epith, hirundinis Jes. 38, 14; sed obstant verba Jer. 8, 7 ubi copula ו inter סוּס et עָגוּר impedit quominùs unum vocabulorum epith. sit alterius. Falsò addit Gesenius עָגוּר Jer. 8, 7 poët. pro ipsâ *hirundine* usurpari; siquidem ex ipso Gesenio סוּס quod proximè præcedit עָגוּר, valet *hirundo*; proindèque tautologiam istam supponendi nulla ratio est.

עָגִיל m. pl. עֲגִילִים; *annulus*, spec. *inauris* Num. 31, 50. Eze. 16, 12. — Rad. עגל.

עָגַל ut vicin. גָּלַל *volvit, rotavit*; conf. arab עגל *festinavit, properavit*. — Deriv. עָגִיל, מַעְגָּל et seq.

עָגֹל m. f. עֲגֻלָּה undè pl. עֲגֻלּוֹת; *rotundus, a* 1, Reg. 7, 23 seq.

עֵגֶל m. suff. עֶגְלְךָ; pl. עֲגָלִים; constr. עֶגְלֵי; *vitulus, juvencus* Ex. 32, 4: 1, Reg. 12, 28 etc.—Metaph. *juvenci populorum* i. e. duces populorum Ps. 68, 31.

עֶגְלָה f. constr. עֶגְלַת; suff. עֶגְלָתִי; pl. עֲגָלוֹת undè constr. עֶגְלוֹת; 1) *vitula, juvenca* Gen. 15, 9. Hos. 10, 11 etc. — 2) n. pr. mul. 2 Sam. 3, 5 etc.

עֲגָלָה f. suff. עֶגְלָתוֹ; pl. עֲגָלוֹת; *currus, plaustrum* Gen. 45, 19: 1 Sam. 6, 7 etc.

עֶגְלוֹן n. pr. viri Jud. 3, 12, it. oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 3.

עָגַם *tristis, anxius fuit* (conf. vicin. אגם) Job 30, 25.

עָגַן ex usu chald. *detinuit, occlusit*. — Niph. fut. pl. f. תֵּעָגֵנָה pro תֵּעָגַנְנָה *detinebimini* i. e. à nubendo abstinebitis Ruth 1, 13.

עַד m., cum ו præf. et in pausâ וָעֶד; pl. constr. עֲדֵי; suff. עָדַי, עָדֶיךָ, עָדָיו, עֲדֵיכֶם et עֲדֵי־הֶם 2 Reg. 9, 18 pro עֲדֵיהֶם; pr. *transitus, progressus*, dein *perpetuitas* temporis, undè *tempus perpetuum, æternum, æternitas* Jes. 9, 6. Hab. 3, 6. לָעַד *in perpetuum* Ps. 9, 19 etc.— 2) *præda* Gen. 49, 27. Jes. 33, 23. Soph. 3, 8. —3) sæpiùs abit in partic. tàm loci quàm temporis et copulatur cum aliis particulis et verbis haud secùs atque cum nominibus, ut videre est ex subjectis exemplis עַד־עוֹלָם *usquè in sæculum* Ps. 18, 51; עַד־מְקוֹם *usque ad locum (Sichem)* Gen. 12; 6; עַד־הֱיוֹתִי *usque me esse, cùm adhuc essem* Jon. 4, 2; עַד־תְּמֻתוּן *donec moriamini* Jes. 22, 14; עַד כִּי *usque dùm, donec* Gen. 49, 10, עַד אִם Jes. 30,

17, עַד אֲשֶׁר Deut. 2, 14 id; עַד אֲשֶׁר לֹא antequàm Eccles. 12, 1; עַד־מָה, עַד־מָתַי, עַד אָן quousquè, quamdiù? עַד־מֶה; עַד־כֹּה hucusquè, eo usquè; עַד־הֵנָּה; contract. עֲדֶנָּה vel עֲדֶנָה id.; עַד עַתָּה usquè nunc; עַד מְהֵרָה usque ad celeritatem, celeriter. — Cum suff. עָדַי ad me; עָדֶיהָ ad eam etc. — Rad. עָדָה.

עֵד m. suff. עֵדִי; pl. עֵדִים; constr. עֵדֵי et עֵידֵי; suff. עֵדֶיךָ, עֵדֵיהֶם; pr. part. radicis עוּד; 1) *testis* etiam de rebus inanim. Gen. 31, 44, 50. Jes. 19, 20. — 2) *testimonium* Ex. 20, 15 etc. — 3) *legislator, princeps* Jes. 54, 4.

עַד vid. עוֹד.

עָדַד ut in arab. *numeravit, supputavit* maximè *dies, tempus*. Pihl. et Hithpahl. quæ hùc referunt. vid. in עוּד. — Indè tamen עִדִּים.

עָדָה; imp. עֲדֵה; fut. conv. f. וַתַּעַד, 2. pers. תַּעְדִּי; 1) *transiit, præteriit* Job 28, 8. — 2) *irruit, hostiliter invasit*, conf. חָלַף, undè ut chald. et ut syr. הדא in Aphel, *eripuit*. — 3) *transire fecit, ornatum induit* (conf. gall. *passer son habit* pro *faire passer son habit*) *ornavit se*, seq. acc. rei ut in לָבַשׁ; Jer. 4, 30. Job 40, 10 (5) etc.

Hiph. part. מַעֲדֶה; fut. יַעְדֶּה, undè cum suff. יַעְדְּךָ; 1) *transire fecit, removit, detraxit* vestem Prov. 25, 20 (ut הֶעֱבִיר Jon. 3, 6). — 2) seq. dupl. acc. *ornavit aliquem* aliquâ re Eze. 16, 11. — Deriv. עֲדִי, עֵד et forsan עֵת (pro עֶדֶת) undè עִתִּי, עַתָּה.

עָדָה n. pr. mulierum Gen. 4, 19 etc.

עֵדָה (pro יְעֵדָה) f. constr. עֲדַת; pl. עֵדוֹת; 1) *conventus, cœtus*, hominum Jer. 6, 18. Ps. 22, 17, animalium, de examine apum Jud. 14, 8. — 2) spec. *concio, cœtus Israëlitarum* Ex. 16, 22. Lev. 4, 15, plenè additur יִשְׂרָאֵל vel בְּנֵי יִשְׂרָאֵל vel יְהוָה. — 3) *cœtus domesticus, familia* Job 16, 7. 15, 34. — Rad. יָעַד.

עֵדָה f. pl. עֵדוֹת; 1) *testis* Gen. 31, 52. — 2) *testimonium* Gen. 21, 30. — 3) *præceptum* Ps. 119, 22 etc. — Rad. עוּד.

עִדּוֹ et עִדּוֹא n. pr. viror. 2 Chron. 12, 15. Zach. 1, 1 etc.

עֵדוּת fem. et עֵדֻת; pl. ex syrismo עֵדְוֹת undè cum suff. עֵדְוֹתֶיךָ; 1) * *locus testimonii*. Ex. 16, 34: לִפְנֵי הָעֵדֻת *coram testimonii loco* i. e. in loco castrorum Israëlit. quo Jehova testificatus est, se ibi peculiari quodammodo præsentem esse, et quo se Moysi patefecit; ponitur enim ut synonym. לִפְנֵי יְהוָה; quod vers. 33 exstat. — 2) *locus conventûs, concionis*, hinc אֹהֶל הָעֵדֻת Num. 9, 15. 17, 23 etc. synon. est אֹהֶל מוֹעֵד *tentorium conventûs* q. v. — 3) *lex conventûs, lex in conventu, concione populi prolata* Ex. 25, 16, 21. 16, 34: 2 Reg. 11, 12 (cæterum vid. quæ adnotavi in: *Le Pentat. avec une traduction française, etc.* Exode, *pag.* 122, 123, 178) *; hinc *præceptum, præcepta* Ps. 119, 14. Neh. 9, 34 etc. sed quid significet Ps. 60, 1. 80, 1, nescitur omninò; aliis est initium cujusdam cantici, al. *carmen ad lyram canendum*, collat. arab. עוּד *testudo*,

lyra. Gesenius *carmen revelatum* vertit; ego autem, si quid video, ad primam sententiam inclino. — Rad. עוד.

עֲדִי m. in pausâ עֶדִי; suff. עֶדְיֵךְ; pl. עֲדָיִים; 1) forsan *ætas* i. e. *senectus* ut vertit Chald. suadetque contextus Ps. 103, 5, sed vulgò *os, maxilla*. — 2) *ornatus* Ex. 33, 4, 6. Jer. 4, 30 etc.

עֲדִיאֵל n. pr. viror. 1 Par. 4, 36 etc.

עֲדָיָה et עֲדָיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 22, 1. Esr. 10, 29 etc.

עִדִּים pl. m. *menstrua* mulierum. Jes. 64, 5: בֶּגֶד עִדִּים *vestis inquinata menstruis*.

עָדִין m. undè f. עֲדִינָה *mollis, tenera, delicata* Jes. 47, 8.—Sed עֲדִינוֹ 2 Sam. 23, 8. aliis est n. pr. viri, al. *percussio ejus* collat. arab. عدن in V Conjug. *mucronato instrumento percussit*; favet locus parallel. 1 Chron. 11, 11, nec non 2 Sam 23, 18. — Rad. עָדַן.

עֲדִינָא n. pr. viri 1 Par. 11, 42.

עֲדִיתַיִם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 36.

עַדְלַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

עֲדֻלָּם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 12, 15 etc. it. speluncæ 1 Sam. 22, 1 etc. Nom. gent. עֲדֻלָּמִי Gen. 38, 1, 12.

עָדַן forsan *mollis, delicatus fuit*. — Hithp. fut pl. יִתְעַדְּנוּ *molles, delicatos se gerent, oblectabuntse* Neh. 9, 25. —Deriv. עָדִין, מַעֲדַנִּים et seq.

עֵדֶן m. pl. עֲדָנִים; 1) *voluptas, deliciæ* 2 Sam. 1, 24. Ps. 36, 9. — 2) n. pr. regionis amœnissimæ in quâ fuit hortus protoparentum nostrorum Gen. 2, 8, 10 etc.

עֶדֶן n. pr. regionis Mesopotamiæ vel Assyriæ 2 Reg. 19, 12, etc. בֵּית עֶדֶן, vid. pag. 93.

עֶדֶן, עֲדֶנָּה contract. pro עַד־הֵנָּה *hucusquè* Eccl. 4, 2, 3.

עַדְנָא n. pr. viri Esr. 10, 30.

עַדְנָה n. pr. viror. 1 Par. 12, 20 etc.

עֶדְנָה f. *voluptas* Gen. 18, 12.

עַדְעָדָה n. pr. oppidi in australi parte tribûs Judæ Jos. 15, 22.

עָדַף undè part. act. עֹדֵף, pl. עֹדְפִים; f. עֹדֶפֶת; *redundavit, pendulus fuit* de vestibus et stragulis Ex 26, 12, 13, it. *superfluus fuit* Ex. 16, 23. Num. 3, 46 etc. — Hiph. הֶעְדִּיף *superfluum collegit* Ex. 16, 18.

עָדַר undè part. act. pl. constr. עֹדְרֵי; infin. constr. עֲדֹר; 1) forsan ut in arab. (*ghadar*) *deseruit*. — 2) *ordinavit, disposuit* aciem 1 Par. 12, 33, 38. — 3) ex usu chald. *sarrivit* Jes. 5, 6. 7, 25.

Niph. נֶעְדַּר; part. נֶעְדָּר, f. נֶעְדֶּרֶת; fut. יֵעָדֵר; 1) *relictus est, remansit* 2 Sam. 17, 22. — 2) *desideratus est, defuit* 1 Sam. 30, 19. Jes. 40, 26. 59, 15. — 3) *sarritus, pastinatus fuit* Jes. 7, 25. — Pih. fut. pl. יְעַדְּרוּ *deesse sinent* 1 Reg. 4, 27 (5, 7). — Deriv. מַעְדֵּר.

עֵדֶר m. suff. עֶדְרוֹ; pl. עֲדָרִים; constr. עֶדְרֵי; suff. עֶדְרֵיהֶם; 1) *grex* Gen. 29, 2 etc. עֵדֶר יְהוָה *grex Jehovæ* i. e. populus Israëlit. Jer. 13, 17 etc.—2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 21, it. viri 1 Par. 23, 23.

מִגְדַּל עֵדֶר n. pr. vicus in viciniâ

Bethlehem Gen. 35, 21. Mich. 4, 8.

עֵדֶר n. pr. viri 1 Par. 8, 15.

עַדְרִיאֵל n. pr. viri 1 Sam. 18, 19.

עָדָשׁ vel עֲדַשׁ m. undè pl. עֲדָשִׁים *lentes* quibus præsertim pauperes pascebantur Gen. 25, 34 etc. — Rad. עדשׁ vicin. arab. עַדַשׁ *pavit* gregem.

עַוָּא 2 Reg. 17, 24 vid. עִוָּה.

עוּב ut vicin. עוּף *caligine tegi, involvi.* — Hiph. fut. יָעִיב *caligine teget*, metaph. *ignobilem reddidit* Thren. 2, 1. — Deriv. עָב.

עוֹבָל n. pr. viri Gen. 10, 28, qui עֵיבָל scribitur 1 Par. 1, 22.

עוּג undè fut. יָעוּג cum suff. et נ epenth. תְּעֻגֶנָּה; *coquere* panem, vel placentam sub cinere Eze. 4, 12. — Deriv. מָעוֹג, עֻגָה.

עוֹג n. pr. viri Num. 21, 33 etc.

עוּגָב et עֻגָב m. suff. עֻגָבִי, עֻגָבִי; *genus instrumenti musici* Gen. 4, 21. Job 21, 12 etc. Vulgat. ubiquè *organum*. LXX in Job ψαλμός, in Gen. κιθάρα; aliis est *fistula*, *sarynx*. — Rad. עָגַב.

עוּד 1) ut in arab. *reverti*, dein *iterare*, hinc forsan — 2) *iterùm iterumque dicere*, *testari*, *contestari* Thren. 2, 13. — 3) ut vicin. יָעַד (q. v. in Niph. Hiph. Hoph.) *convenit*, *congregatus est*. Fut. cum suff. אֲעוּדֵךְ Thren. 2, 13 in Chethib, sed Keri habet אֲעִידֵךְ in Hiph.

Pih. עִוֵּד *circumdedit* Ps. 119, 61.

Hiph. הֵעִיד, 2 pers. הַעִידוֹתָ et הַעֲדֹתָה; part. מֵעִיד; infin. absol. הָעֵד; imper. הָעֵד, plur. הָעִידוּ; fut. יָעִיד; conv. וַיָּעַד et וַיָּעֵד; 1) *testem advocavit* aliquem Jes. 8, 2 etc., hinc *contestatus est*, seq. בְּ *contra* aliquem Deut. 4, 26 etc. — 2) *testatus est*, *testificatus est* in bonam et malam partem 1 Reg. 21, 10. Job 29, 11. Indè *obsecravit*, *obtestatus est* seq. acc., בְּ pers. *aliquem* Gen. 43, 3. Ex. 19, 21 etc., it. *graviter hortatus est*, seq. בְּ, עַל pers. Thren. 2, 13 in Keri. Jer. 6, 10. Ps. 50, 7 etc., hinc *castigavit*, *corripuit* Neh. 13, 15, 21, tandem *severè injunxit, mandavit, præscripsit* 1 Sam. 8, 9: 2 Reg. 17, 15. Neh. 9, 34. — Hoph. הוּעַד *testatum*, *denunciatum est* Ex. 21, 29.

Pihl. עוֹדֵד (quod alii derivant. à עָדַד) *restituit, confirmavit;* f. יְעוֹדֵד; part. מְעוֹדֵד; Ps. 146, 9. 147, 6. — Hithpahl. fut. conv. וַנִּתְעוֹדָד *et statuimus nos, erectos nos sustinuimus* Ps. 20, 9. — Deriv. עֵד, עֵדָה, עֵדוּת, תְּעוּדָה et

עוֹד et עֹד adv. suff. עוֹדִי, עוֹדְךָ, עוֹדָם, cum Nun parag. עוֹדֶנִּי, עוֹדֶנּוּ; plur. עוֹדִים undè cum suff. עוֹדֵינוּ, עוֹדֶינָה; pr. inf. absol. *redeundo, iterando*, sed ubiquè in particul. abit; 1) *iterùm*, *denuò* Gen. 4, 25. Jud. 13, 8. — 2) *iterùm et sæpiùs*, *identidem* (*à plusieurs reprises*) Gen. 46, 29. Jer. 1, 9. Ps. 84, 5. Ruth 1, 14. — 3) *prætereà*, *ampliùs*, *insuper* Gen. 7, 4. Jes. 5, 4. — 4) *ad huc* Gen. 29, 7. Num. 11. 33, it. *etiam*, *magis etiam* Prov. 9, 9. — Cum suff. *adhuc ego* (*sum* vel *eram*, prout postulat contextus), *adhuc tu*, *ille* etc. — Cum præf. בְּעֹד, בְּעוֹד *dùm adhuc* (*est*,

erat), intrà adhuc ; מֵעוֹד *ex quo,* מֵעוֹדִי *ex quo sum,* מֵעוֹדְךָ *ex quo tu es.*

עוֹדֵד n. pr. viror. 2 Par. 15, 1 etc.

עָוָה pr., ut videtur, *flexit, inflexit, torsit, distorsit,* hinc trop. *perversè, pravè egit* Dan. 9, 5, seq. עַל pers. *erga aliquem* Esth 1, 16.

Niph. נַעֲוָה ; part. constr. נַעֲוֵה ; *distortus est* doloribus Jes. 21, 3, *incurvatus; depressus est* calamitatibus Ps. 38, 7, trop. *perversus fuit* 1 Sam. 20, 30, Prov. 12, .

Pih. עִוָּה *subvertit, evertit* Jes. 24, 1. Thren. 3, 9.

Hiph. הֶעֱוָה, 1 pers. הֶעֱוֵיתִי ; inf. absol. more chald. הַעֲוֵה, cum suff. הַעֲוֹתוֹ ; *pravum fecit, pervertit* jus Job 33, 27, *depravavit* viam i. e. agendi rationem Jer. 3, 21, absol. positum *pravè egit* 2 Sam. 7, 14 etc. — Deriv. עַוָּה, עָוֹן, עִוְעִים, עִי, מְעִי.

עַוָּה et עַוָּא n. pr. oppidi Assyriorum 2 Reg. 17, 24. 18, 34 etc. Nom. gent. עַוִּים 2 Reg. 17, 31 ; alia vid. mox in עַוִּי.

עַוָּה f. *perversio, eversio* Eze. 21, 32. — Rad. עָוָה.

עָווֹן vid. עָוֹן.

עוֹז vid. עֹז.

עוּז *confugere* conf. vicin. חוּשׁ); inf. abs. עוֹז Jes. 30, 2, al. tamen ad עָזַז referunt.

Hiph. הֵעִיז ; inf. abs. et imp. הָעֵז ; *fugere fecit, in tuto collocavit* aliquid Ex. 9, 19, it. *confugit, se recepit* Jes. 10, 31. Jer. 46, 6, 1,

עוּט vid. עִיט.

עַוִּי m. pl. עַוִּים 1) nom. gent. aborigines terræ Philistæorum Deut. 2, 23. Jos. 13, 3, it. incolæ oppidi עַוָּה ubi vid.—2) הָעַוִּים oppidum in tribu Benjamin Jos. 18, 23.

עֲוִיל m. undè pl. עֲוִילִים ; 1) *iniquus* (rad. עָוַל) Job 16, 11. — 2) pr. *lactati,* hinc *parvuli* (rad. עוּל) Job 21, 11, et forsan, quia favet contextus, 19, 18.

עֲוִית n. pr. oppidi in finibus Edomitarum Gen. 36, 35.

עָוַל forsan ut in arab. *declinavit* præsertim *à justo.*—Pih. part. מְעַוֵּל ; fut. יְעַוֵּל ; *jus* alicujus *depravavit, injurius fuit* Jes. 26, 10. Ps. 71, 4. — Deriv. עֲוִיל n. 1. עַוְלָה, עוֹלָה et seq.

עַוָּל m. *injurius* Job 18, 21 etc.

עָוֶל et עָוֶל m. suff. עַוְלוֹ ; *injuria, iniquitas* Ex. 30, 20 etc.

עוּל vel עִיל *lactare* de animalibus; part. act. pl. f. עָלוֹת *lactantes* Gen. 33, 13 etc. poët. *oves* Jes. 40, 11. Ps. 78, 71. — Deriv. עֲוִיל n. 2, et

עוּל m. *lactatus,* hinc *infans, parvulus* Jes. 49, 15. 65, 20.

עַוְלָה f. et per metath. עַלְוָה ; cum ה parag. עַוְלָתָה ; *injuria, iniquitas* Job 6, 29 etc. בְּנֵי עַוְלָה *iniqui* 2 Sam. 3, 34, et absque בְּנֵי, concret. id. Job 24, 20. Ps. 107, 42.

עוֹלָה pro עֹלָה vid. עָלָה.

עוֹלָל m. pl. עוֹלָלִים ; *lactatus,* hinc *puer, puerulus,* sed natu major quàm יוֹנֵק *infans,* Jer. 6, 11. Joël 2, 16. Thren. 1, 5.

עֹלָל m. pl. עוֹלָלִים ; constr. עֹלְלֵי ; id. 1 Sam. 15, 3. Jer. 6, 11 etc. — Rad. עָלַל.

עוֹלְלוֹת vid. עֹלֵלוֹת.

עוֹלָם et עֹלָם m. suff. עוֹלָמוֹ; pl. עוֹלָמִים; constr. עוֹלְמֵי; 1) pr. *occultum*, *absconditum*, *hinc trop. *ignorantia* Eccl. 3, 11, ubi totius commatis sensus, utpotè simplicissimus et solus contextui aptus, is esse videtur: *Omnia pulchrè fecit* (Deus) *tempore suo; ignorantiam tamen* (גַּם q. v. pag. 136) *posuit in corde eorum* (hominum), *ità ut non assequantur* i. e. non intelligant *homines opera quæ fecit Deus à principio usquè ad finem.* * Conf. Eccl. 8, 17. — 2) spec. *tempus cujus terminus est occultus*, *absconditus*, *æternitas*, *perpetuitas*. Dicitur autem a) de *tempore diù præterito*, *antiquo* in his et aliis quibusdam id genus formulis יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי עוֹלָם *tempora antiqua*; מֵעוֹלָם *ab antiquissimis temporibus*, adeòque de tempore ante mundum conditum Prov. 8, 23; seq. לֹא, *nunquàm* Jes. 63, 19. 64, 3; גְבוּל עוֹלָם *terminus à majoribus positus*; et ità נְתִיבוֹת, אֹרַח, דֶּרֶךְ, שְׁבִילֵי ante עוֹלָם i. e. *priscorum mores*, *agendi ratio*, *pietas*; עַם עוֹלָם *homines antiqui*, *pridem mortui*.—b) de *tempore futuro* in his et similibus exemplis עֶבֶד עוֹלָם *servus perpetuus* i. e. non dimittendus dùm vivit. Haud raro enim de diebus vitæ intelligendum est; passim de temporis spatio intra quod subsistit familia, populus, et intrà quod universus orbis *substiturus est;* alibi nempè in votis pro regibus, de tempore longissimo; it. de vitâ æternâ post resurrectionem, ut Dan. 12, 1; tandem de *æternitate* propriè dictâ ubi Deo tribuitur, ut Gen. 21, 33. Jes. 40, 28. Cæterùm terminum ipsum temporis quod vocabulo עוֹלָם designatur, haud obscurè in quâvis sententiâ contextus indicat. — Rad. עָלַם.

עוֹנָה f. 1) *cohabitatio maritalis*, *debitum conjugale;* suff. עוֹנָתָהּ Ex. 21, 10. — 2) pl. cum suff. עוֹנֹתָם *peccata eorum* Hos. 10, 10 in Keri; sed sensui isti parùm favet contextus; vid. igitur עֵינוֹתָם quod Chethib habet, in עַיִן. — Rad. עון forsan *habitavit.*

עוֹן i. e. עַיִן vid. עין.

עָוֹן, rariùs עָוון m. constr. עֲוֹן; suff. עֲוֹנְךָ et more chald. עֲוֹנְבִי; pl. cum suff. עֲוֹנֵיךָ, עֲוֹנֵינוּ; pl. f. עֲוֹנוֹת, suff. עֲוֹנֹתֵיכֶם; pr. *perversitas*, *pravitas*, hinc 1) *actio prava*, *crimen*, *peccatum* Gen. 4, 13 etc. *Crimen judicum* i. e. judicibus puniendum Job 31, 11; it. *crimina ferri* i. e. ferro plectenda 19, 29; *crimen finis* i. e. finem, exitium afferens Eze. 21, 30. — 2) *culpa peccando contracta* Gen. 15, 16. Ps. 31. 11 etc.; it. *res iniquè parta* Hos. 12, 9. — 3) *pœna peccati* Gen. 19, 15. Jes. 5, 18 etc.— Rad. עָוָה.

עִוְעִים pl. m. (pro עִוְעֲוִים) *vertigo*, ut optimè Vulgat. Jes. 19, 14.—Rad. עָוָה.

עוּף; præt. עָף; part. act. f. עָפָה, pl. עָפוֹת; inf. absol. עוֹף, constr. עוּף; fut. יָעוּף, cum ה parag. יְעוּפָה et יָעֻפָה; conv. וַיָּעַף, וַיָּעֶף, in pausâ וַיָּעֹף; 1) *volare*, *avolare*, *advolare* pr. de avibus Prov. 26, 2, metaph.

de exercitu, navibus etc. Jes. 11, 14. 60, 8, it. *citò evanescere* Ps. 90, 10. Job 20, 8.—2) ut עָטַף *operuit, texit.* Jes. 31, 5: *sicut aves tegentes* alis pullos suos, *ità Jehova exercituum teget*, proteget *Jerusalem.* — 3) *caligine tectum esse* (collat. syr. *obvolvit*) Job 11, 17: *caligine tectus eris*, sed *sicut lux matutina evades* i. e. etsi summis oppressus fueris calamitatibus, eris auroræ exorienti similis, videlicet ad magis magisque crescentem felicitatem pervenies. — 4) ex usu syr. et collat. vicin. Hebr. עָיֵף *viribus defecit, animi deliquium passus est* Jud. 4, 21 : 1 Sam. 14, 28. In utroque loco fut. conv. est וַיָּעַף ut discernatur à וַיָּעָף *et volavit.*

Pihl. part מְעוֹפֵף; infin. עוֹפֵף; fut. יְעוֹפֵף; 1) *volavit* Gen. 1, 20. Jes. 6, 2. — 2) *volitare fecit, celeriter movit, vibravit* ensem Eze. 32, 10. Hiph. fut. תָּעִיף *volare facies* Prov. 23, 5 in Keri, ubi Chethib habet תָּעוּף.— Hithpahl. fut. יִתְעוֹפֵף *avolabit, evanescet* Hos. 9, 11.—Deriv. מוּעָף, מָעוּף, עֵיפָה, עַפְעַפִּים et

עוֹף m. collect. *volatilia, aves* Gen. 1, 21, Ps. 50, 11 etc.

עוּץ ut vicin. יָעַץ *consulere*; imp. pl. עֻצוּ Jud. 19, 30. Jes. 8, 10.

עוּץ n. pr. regionis de quâ alii aliter Gen. 10, 23. Job 1, 1 etc.

עוּק ut vicin עוּץ *premi.* — Hiph. part. מֵעִיק; fut. יָעִיק; *pressit* seq. תַּחַת *depressit* (germ. *niederdrücken*) 2, 13. — Deriv. עָקָה, מוּעָקָה.

עָוַר undè Pih. עִוֵּר; fut. יְעַוֵּר; *cæcavit, obcæcavit* 2 Reg. 25, 7. Jer. 39, 7; trop. *corrupit* judicem Ex. 23, 8. Deut. 16, 19. — Deriv. עִוָּרוֹן, עַוֶּרֶת et

עִוֵּר m. pl. עִוְרִים; f. עִוְרוֹת; *cæcus* Ex. 4, 11. Lev. 19, 14; metaph. *qui in ignorantiæ* vel *miseriæ tenebris* versatur Jes. 29, 18. Ps. 146, 8 etc.

עוּר undè part. act. עֵר; imp. cum ה parag. עוּרָה; fut. cum suff. et נ epenth. יְעוּרֶנּוּ Job 41, 2 in Keri, ubi Chethib habet יעירנו in Hiph.; 1) *vigilare* Cant. 5, 2. «Mal. 2, 12: עֵר וְעֹנֶה *vigilans et respondens* h. e. vivus quisque, locutio proverbialis fortassè à Levitis petita in templo vigilias agentibus (Ps. 134), quorum alter vigilat et acclamat, alter respondet. In eamdem sententiam Arabes dicunt: *nemo clamans et nemo respondens* (Vit. tim. I. p. 108 ed. Manger). » Hæc Gesenius et forsan rectè. — 2) *expergisci* è somno Jes. 51, 9. Ps. 7, 7. 44, 24. — 3) *expergefacere* Job 41, 2. — 4) ut vicin. עָרַר, עָרָה *nudum, nudatum esse.*— 5) ut vicin. כּוּר, קוּר, *fodere.*

Niph. נֵעוֹר; fut. יֵעוֹר; 1) *expergefactus est* Zach. 4, 1. Job 14, 12; trop. de vento, populo, Deo Jer. 25, 32. Joël 4, 12 (3, 17) Zach. 2, 17. — 2) *nudatus est* Hab. 3, 3.

Pihl. עוֹרֵר; infin. עֹרֵר; imp. cum ה parag. עוֹרְרָה; fut. יְעוֹרֵר pl. in pausâ יְעֹעֵרוּ pro יְעַרְעֵרוּ mutat. ר in ע seq. ut in כִּכָּר contract. ex כִּרְכָּר (vid. A. Ewald, *Krit. Gram. Seit* 479); *expergefecit* Cant. 2, 7. 3, 5, it. *excitavit, evocavit* è latebris Job 30, 8, trop. *excitavit* rixam Prov. 10, 12,

suscitavit potentiam Ps. 80, 3. — 2) *sustulit, agitavit* hastam 2 Sam. 23, 18, flagellum Jes. 10, 26, sed. 23, 13, vid. in Pihl. עֹרֵר.

Hiph. הֵעִיר, הַעִירוֹתִי; part. מֵעִיר; inf. cum præf. לָעִיר pro לְהָעִיר; imp. cum ה parag. הָעִירָה; fut. יָעִיר, apoc. יָעֵר, conv. וַיָּעַר; 1) *expergefecit* Zach. 4, 1 etc., *excitavit* ad aliquid Jes. 45, 13 : 1 Par. 5, 26 etc., *provocavit* Deut. 32, 11. Job 41, 2. — 2) *vigilavit* Ps. 35, 23, seq. עַל *invigilavit* alicui Job 8, 6.

Hithpahl. הִתְעֹרֵר; part. מִתְעוֹרֵר; fut. יִתְעֹרָר; 1) *experrectus fuit* Jes. 51, 17, *excitavit se* 64, 6. — Deriv. מְעָרָה, מָעוֹר et

עוֹר m. suff. עוֹרִי; pl. עוֹרוֹת; suff. עֹרֹתָם; 1) *cutis* hominis et *pellis* animalium Gen. 3, 21. Ex. 24, 30, it. *corium* Lev. 4, 11 etc. *Cutis dentium* i. e. *gingiva* Job 19, 20. Poët. *corpus, vita* Job 2, 4. 18, 13.

עורים (lege עֲיָרִים) Jes. 30, 6 in Chethib pro עֲיָרִים *asini*.

עִוָּרוֹן masc. *cæcitas* Deut. 28, 28. Zach. 12, 4. — Rad. עָוַר.

עַוֶּרֶת f. id. Lev. 22, 22.

עוּשׁ ut vicin. חוּשׁ, עוּז; imp. עוּשׁוּ *festinate* Joël 4, 11. Vulgat. *erumpite* sed LXX. Chald. et Syr. *congregemini*.

עָוַת ut vicin. עָבַת. — Pih. עִוֵּת undè cum suff. עִוְּתַנִי, עִוְּתוֹ; infin. עַוֵּת; fut. יְעַוֵּת; 1) *flexit, incurvavit* Eccl. 7, 13, trop. jus *flexit* Job 8, 33 etc., seq. acc. pers. *pervertit causam alicujus* Thren. 3, 36. *Pervertit viam alicujus* i. e. in errores et perniciem eum inducere Ps. 146, 9.—Puh. part. מְעֻוָּת *curvatum, pravum* Eccl. 1, 15. — Hithp. הִתְעַוֵּת *incurvavit se, nutavit* Eccl. 12, 3. — Deriv. עַוָּתָה.

עוּת pr. forsan ut vicin. עוּשׁ *festinare, approperare* maximè ad juvandum, hinc *succurrere*, *juvare* seq. dupl. acc. Jes. 50, 4. Vulg. *sustentare*.

עוּתַי n. pr. viror. Esr. 8, 14 etc.

עַוָּתָה f. *incurvatio*, trop. *oppressio*; suff. עַוָּתָתִי Thren. 3, 59. — Rad. עָוַת.

עַז m. in pausâ עָז; pl. עַזִּים; constr. עַזֵּי; f. עַזָּה; pl. עַזּוֹת; 1) adj. *fortis, validus* Num. 13. 28, *gravis, vehemens* Gen. 49, 7. Ex. 14, 21, *firmus, munitus* Num. 21, 24, *durus, sævus* Jes. 19, 4. עַז־פָּנִים *durus vultu* i. e. impudens Deut. 28, 50 etc. — 2) subst. *robur*, *fortitudo* Gen. 49, 3. — Rad. עָזַז.

עֵז f. pl. עִזִּים; 1) *capra* Gen. 31, 38. Lev. 3, 12. — 2) pl. עִזִּים *pili caprini* Ex. 26, 7 : 1 Sam. 19, 13 etc.— Quidam volunt עֵז contract. esse ex עֵנֶז, et referunt illud ad arab. ענז *declinavit, deflexit*, collat. Virg. (in Culice) *capra vaga*.

עֹז m. et עוֹז; seq. Makk. עָז־; suff. עֻזִּי et עָזִּי; עֻזְּךָ et עָזְּךָ; עֻזּוֹ pro eo עָזְמוֹ; עֻזֵּנוּ pro עוּזֵּנוּ; עֻזָּה; 1) *robur, fortitudo, potentia* Ps. 29, 11. Job 12, 16 etc. Concr. *fortes, heroes* Jud. 5, 21. — 2) *vehementia* Ps. 68, 34. — 5) *firmitas* Jud. 9, 51. *Firmitas faciei* i. e. impudentia Eccl. 8, 1. Trop. *tutela, refugium, præsidium* Ps. 28, 8. 46, 2. 62, 8, hinc.—4) *majestas* Hab. 3, 4. Ps. 96, 6. — 5) *laus* Ex. 15, 2.

Ps. 8, 3 etc., undè 2 Par. 30, 21: *instrumenta laudis* i. e. laudationi Dei adhibita. — Rad. עָזַז.

עֻזָּא et עֻזָּה n. pr. viror. 2 Sam. 6, 3, 6, 7 etc.

עֲזָאזֵל Lev. 16, 8, 10, 26, vulgò est *hircus abiens* sive qui in desertum mitttebatur; et vocabulum ipsum conflatum putatur. ex עֵז et אָזַל. LXX ἀποπομπαῖος, Vulgat. *emissarius*. Sed עֵז ubiquè *capram*, non *hircum* denotat. Aliis est nomen *dæmonis*; reverà opponitur vers. 8 voci לַיהוָה; dein in libro Henoch inter angelorum lapsorum principes adnumeratur, et apud Originem (*contra Cels.*) *diabolus* appellatur.

עָזַב; part. act. עֹזֵב, cum י parag. עֹזְבִי; plur. עֹזְבִים; fut. עֹזֶבֶת; pass. עָזוּב, f. עֲזוּבָה, constr. עֲזוּבַת, plur. עֲזֻבוֹת; inf. absol. עָזוֹב, constr. עֲזֹב; suff. עָזְבְךָ; imp. עֲזֹב, cum ה parag. עָזְבָה; f. יַעֲזֹב, suff. אֶעֶזְבְךָ, in pausâ cum נ epenth. אֶעֶזְבֶךָּ; 1) pr. forsan ut quidam censent *relaxavit vincula*, et, *relaxatis vinculis*, *dimisit* jumentum. Ex. 23, 5: *cùm videris asinum osoris tui sub onere suo succumbentem, cave ne deseras eum, sed vincula ejus* (asini) *relaxando relaxabis* i. e. *diligenter relaxabis*; conf. Job 10, 1: אֶעֶזְבָה עָלַי שִׂיחִי *habenas laxabo querelæ meæ*. — 2) *reliquit* Gen. 2, 24. Jer. 25, 35, *deseruit* Jud. 2, 12. Jes. 42, 16, *commisit* Job 39, 11, et intrans. *commisit se* Ps. 49, 11. Part. עֲזוּבָה *derelictum*, *desertum* de domibus, quæ ab incolis derelictæ nunc desertæ jacent Jes. 16, 12. 17, 9. — 3) *omisit*, *intermisit aliquid* Eze. 23, 8. Hos. 4, 10, *remisit* iram Ps. 37, 8, *subtraxit* aliquid Gen. 24, 27. Ruth 2, 20. — * Formula proverbialis עָצוּר וְעָזוּב ellipticè ponitur pro עָצוּר כֹּחַ וְעָזוּב כֹּחַ *potens et imbecillis* i. e. omnes omninò homines; conf. enim Dan. 10, 8, 16: 2 Chron. 13, 20. Præterea hæc interpretatio sola congruit cum contextu Deut. 32, 36. *

Niph. נֶעֱזַב; part. נֶעֱזָב; plur. f. נֶעֱזָבוֹת; fut. יֵעָזֵב et יֵעָזֵב; *derelictus*, *desertus est* Lev. 26, 43. Neh. 13, 11; seq. לְ *commissus est alicui* Jes. 18, 6. — Puh. עֻזַּב *derelictus*, *desertus est* Jes. 32, 14. Jer. 49, 25. — Deriv. עֲזוּבָה et

עִזָּבוֹן m. undè pl. cum suff. excidente Dag. עִזְבוֹנַיִךְ; pr. *traditio* quâ quis aliquid alteri *committit*, *mercatura*, *commercium*, hinc 1) *nundinæ* Eze. 27, 12, 14, 19, 22. — 2) *quæstus è mercaturâ* Eze. 27, 27, 33.

עַזְבּוּק n. pr. viri Neh. 3, 16.

עַזְגָּד n. pr. viri Esr. 2, 12 etc.

עַזָּה n. pr. *Gaza* urbs Philistæorum Jos. 11, 42 etc. Nom. gent. עַזָּתִי Jud. 16, 2.

עֻזָּה vid. עֻזָּא.

עֲזוּבָה 1) vid. rad. עָזַב. — 2) n. pr. mulierum 1 Reg. 22, 42 etc.

עִזּוּז m. *fortis*, *potens* Ps. 24, 8, collect. Jes. 43, 17. — Rad. עָזַז.

עֱזוּז m. *robur*, *vehementia* Jes. 42, 25. Ps. 78, 4. — Rad. עָזַז.

עַזּוּר et עַזֻּר n. pr. viror. Jer. 28, 1. Eze. 11, 1 etc.

עָזַז; præt. in pausâ עָז; inf. constr.

עָזוֹז et עֹז; imp. cum ה parag. עֻזָּה; fut. יָעֹז, conv. וַיָּעָז; 1) *robustus, validus fuit* vel *factus est, valuit, invaluit* Jud. 3, 10. Prov. 8, 28, *fortem, potentem se præbuit* Ps. 52, 9. 68, 29. — 2) trans. seq. לְ pers. *robur addidit alicui, confirmavit eum* Eccl. 7, 19.

Hiph. הֵעֵז; f. הֵעֵזָה pro הֵעֵזָה; seq. בְּפָנִים, פָּנִים *obfirmavit faciem, impudens fuit* Ps. 7, 13. 21, 29. — Deriv. מָעוֹז, עֱזוּז, עֹז, עָז, עַז.

עָזָן n. pr. viri 1 Par. 3, 8.

עֲזִיָּהוּ n. pr. viror. 1 Par. 27, 20.

עֻזִּי n. pr. viror. Esr. 7, 4 etc.

עֻזִּיאֵל vid. יַעֲזִיאֵל.

עֻזִּיאֵל n. pr. viror. Ex. 6, 18 etc. Nom. patron. עָזִּיאֵלִי Num. 3, 27.

עֻזִּיָּה et עֻזִּיָּהוּ n. pr. 1) viri 2 Reg. 15, 13 etc., qui etiam עֲזַרְיָה et עֲזַרְיָהוּ scribitur. — 2) alior. viror. Esr. 10, 21 etc.

עֲזִיזָא n. pr. viri Esr. 10, 27.

עַזְמָוֶת n. pr. 1) viror. 2 Sam. 23, 31 etc. — 2) vcii q. v. in בֵּית pag. 93.

עָזְנִיָּה f. *aquilæ* species, vulgò *haliætus;* juxta Bochart *Valeria* Lev. 11, 13. Deut. 14, 12. LXX ἁλιαίετος, Vulgat. *aquila marina.* — Rad. עזן, nisi sit pro עַזָּה fem. à masc. inus. עָזִי *fortis, validus.*

עָזַק ut in arab. *fodit, fidit* agrum *rastro.* — Pih. עִזֵּק id. fut. cum suff. יְעַזְּקֵהוּ Jes. 5, 2.

עֲזֵקָה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 10, 10. Jer. 34, 7 etc.

עָזַר; part. act. עוֹזֵר, pl. constr. עֹזְרֵי; pass. עָזֻר; infin. constr. עֲזֹר, cum præf. לַעֲזֹר et לַעְזֹר, suff. עָזְרוֹ; imp. cum suff. עָזְרֵנִי, sed pl. עִזְרֻנִי; fut. יַעֲזֹר et יַעְזֹר; pl. יַעַזְרוּ, in pausâ יַעֲזוֹרוּ; pr. forsan ut vicin. עָצַר, עָטַר *circumcinxit, circumclusit, circumtexit*, adeòque *tuitus est;* præthereà עֲזָרָה et חָצֵר *septum, locus septo circumdatus* ambo valent; hinc *juvit, adjuvit.* Constr. absol. vel seq. acc. לְ et עִם pers. 2 Sam. 8, 5. Jes. 30, 7. Ps. 37, 40 : 1 Par. 12, 21; *Adjuvit post* (אַחֲרֵי) *aliquem,* prægn. pro : *adjuvit aliquem partes ejus sequendo* 1 Reg. 1, 7. — Part. עֹזֵר *adjutor* Job 9, 13, *socius* in bello 1 Reg. 20, 16.

Niph. נֶעֱזַר; infin. הֵעָזֵר; futur. יֵעָזֵר; *adjutus est* maximè à Deo Dan. 11, 34. Ps. 28, 7 etc. — Hiph. ut Kal; part. מַעְזֵר (forma chald. pro מַעְזִיר), undè pl. מַעְזְרִים 2 Par. 28, 23; infin. cum præf. לַעְזִיר 2 Sam. 18, 3 in Chethib, ubi Keri habet לַעְזוֹר. — Deriv. seq.

עֵזֶר m. suff. עֶזְרוֹ et pro eo עֶזְרָה; 1) *auxilium* Ex. 18, 4 etc. et sæpè concr. *auxiliator, adjutor* Ps. 33, 20 etc., *adjutrix* Gen. 2, 18, 20. — 2) n. pr. viror. Neh. 3, 19 etc.

עֵזֶר n. pr. viror. Neh. 12, 42 etc.

עָזֵר vid. עָזוּר.

עֶזְרָא n. pr. viror. Esr. 7, 1 etc.

עֲזַרְאֵל n. pr. viror. Esr. 10, 41 etc.

עֶזְרָה constr. עֶזְרַת, cum ה parag. עֶזְרָתָה; suff. עֶזְרָתִי; 1) *auxilium* Jud. 5, 23. Jes. 10, 3 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 17.

עֲזָרָה f. pr. *clausura, cinctura,* hinc spec. 1) *atrium* templi 2 Chron. 4, 9. 6, 13. — 2) *crepido* (*terrasse*) altaris Eze. 43, 14, 17, 20.

עַזְרִי n. pr. viri 1 Par. 27, 26.

עַזְרִיאֵל n. pr. viror. Jer. 36,26 etc.

עֲזַרְיָה et עֲזַרְיָהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 14, 21. Jer. 43, 2 etc.

עַזְרִיקָם n. pr. viror. 1 Par. 3,23 etc.

עֶזְרַת f. *auxilium* Ps. 60. 13 etc.

עַזָּתִי vid. עַזָּה.

עֵט m. 1) *stylus* ferreus Jer. 17, 1. Job 19, 24. — 2) *calamus* scriptorius Jer. 8, 8. Ps. 45, 2. —Rad. עוט i. q. arab. *fodit, effodit*, ut volunt.

עָטָה; inf. absol. עָטֹה; fut. יַעְטֶה, conv. וַיַּעַט; 1) ut vicin. עָטַף *obvelavit, operuit, amicivit* Lev. 13, 45. Eze. 24, 17 etc. — 2) *amicivit, vestivit se* aliquâ re, *induit* aliquam rem, seq. acc. Part. act. עֹטֶה *indutus* 1 Sam. 28, 14; f. עֹטְיָה *obvelata* i. e. meretrix (Conf. Gen. 38, 14, 15) Cant. 1, 7. Interpretatio Schultensii (Oper. minora. pag. 241, 242) *deficiens, deliquium animi patiens*, quam suam fecit Gesenius, nimis quæsita et levioribus argumentis innixa videtur, ut eam admittamus. Metaph. Ps. 71, 13. 104, 2 etc. it. *convolvit, involvit se* Jes. 22, 17. Jer. 43, 12. — מַעֲטֶה quod quibusdam est part. Puh. vid. in מָעַט. — Vocabula וַיַּעַט 1 Sam. 14, 33 et וַתַּעַט 15, 19, vid. in rad. עִיט.

Hiph. הֶעֱטָה *texit* seq. dupl. acc. Ps. 84, 7, vel. עַל rei tegendæ Ps. 89, 46. — Deriv. מַעֲטֶה.

עֲטִין m. undè pl. cum suff. עֲטִינָיו Job 21, 24 forsan *latera ejus*, collat. chald. et syr עטמא *latus* LXX ἔγκατα, Vulgat. *viscera*, Syr. *latera*. Sed Schultens post R. Jonam et Aben Esra ex usu arab. *locus ad aquam ubi pecus procumbit*; sed prius præstat. — Rad. עטן in arab. *circa aquam procubuit pecus*.

עֲטִישָׁה f. *sternutatio*; pl. cum suff. עֲטִישֹׁתָיו Job 41, 10. — Rad. עטשׁ ut arab. עטשׁ *sternutavit*.

עֲטַלֵּף m. pl. עֲטַלֵּפִים; *vespertilio* Lev. 11, 19. Jes. 2, 20. — Comp. ex עטל ut in arab. (*ghatal*) *caliginosus fuit* et עָף *volans*, eliso altero ע.

עָטַף undè part. pass. pl. עֲטוּפִים et עֲטֻפִים; infin. constr. עֲטֹף, fut. יַעֲטֹף; 1) ut vicin. עָטָה *texit, vestivit* seq. לְ Ps. 73, 6. — 2) *tectus, vestitus est, induit* seq. acc. Ps. 65, 14, *involvit se*, cum acc. in aliquâ re, tanquàm in vestimento Job 23, 9. — 3) caligine *obtectus, obvolutus est*, metaph. de animo *elanguit, viribus defecit* Jes. 57, 16. Ps. 61, 3. Part. pass. *languidus* Thren. 2, 19, *debilis, macer* Gen. 30, 42.

Niph. infin הֵעָטֵף undè cum præf. בֵּעָטֵף pro בְּהֵעָטֵף *in elanguendo, cùm elangueret* Thren 2, 11. — Hiph. infin. הַעֲטִיף *languere* vel potius forsan *debilem facere* coïtum Gen. 30, 42.—Hithp. inf. הִתְעַטֵּף; fut. יִתְעַטֵּף et יִתְעַטֵּף; *elanguit* animus Jon. 2, 8. Ps. 77, 4 etc — Deriv. מַעֲטָפָה.

עָטַר undè part. act. pl. עֹטְרִים; fut. cum suff. et נ epenthet. תַּעְטְרֶנּוּ; ut vicin. כָּתַר *circumdedit* tùm hostili animo 1 Sam. 23, 6, tùm defendendi causâ, seq. dupl. accus. Ps. 5, 13.

Pih. עִטֵּר; part. cum suff. Chald. מְעַטְּרֵכִי; fut. יְעַטֵּר; *cinxit coronâ*

sequent. dupl. accus. Ps. 8, 6 etc., seq. לְ person. Cant. 3, 11. — Hiph. part. fem. מַעֲטִירָה *coronans* Tyrus i. e. diademata distribuens, de Cyro intellige Jes. 23, 8. — Indè.

עֲטָרָה f. constr. עֲטֶרֶת; pl. עֲטָרוֹת; 1) *corona* regia 2 Sam. 12, 30 etc., convivalis Jes. 28, 1. sæpius trop. pro dignitate, potentiâ, ornamento usurpatur Job 19, 9. Prov. 12, 4 etc.—2) n. pr. mul. 1 Chon. 2, 26.

עֲטָרוֹת n. pr. 1) oppidi in tribu Gad Num. 32, 3. — 2) alius in tribu Ephraïm Jos. 16, 7, quod et אַטְרוֹת־אַדָּר 16, 5. 18, 13. — 2) עַטְרוֹת בֵּית יוֹאָב opp. in tribu Judâ 1 Par. 2, 54. — 4) עַטְרוֹת שׁוֹפָן opp. in tribu Gad Num. 32, 35.

עַי et cum art. הָעַי it. עַיָּא, עַיָּה, עַיַּת n. pr. urbis in tribu Ephraïm Gen. 12, 8. Jes. 10, 28 etc.

עִי (pro עִוִי) m. pl. עִיִּים et עִיִּין; constr. עִיֵּי; 1) *rudera, ruinæ* Jer. 26, 18. Ps. 79, 1 etc.—2) עִיִּים Num. 33, 45 et pleniùs עִיֵּי הָעֲבָרִים pars montis *Abarim* Num. 21, 11. 33, 44. —3) עִיִּים oppid. tribûs Judæ Jos. 15, 29. — Rad. עָוָה.

עַיָּא vid. עַי.

עִיב vid. עוּב.

עֵיבָל n. pr. 1) viror. Gen. 36, 23 etc. — 2) montis in tribu Ephraïm Deut. 11, 29 etc.

עַיָּה vid. עַי.

עִיּוֹן n. pr. urbis munitæ in tribu Nephtali 1 Reg. 15, 20 etc.

עיות f. 1 Par. 1, 46 in Chethib pro עֲוִית q. v.

עִיט fut conv. וַיַּעַט et pro eo וַיַּעַט (ut. וַתָּחַשׁ pro וַתָּחַשׁ et יַחַד pro יַחַד, יָחַד); *invehere, vehementiùs irruere* (conf. vicin. עוּשׁ, עוּת), et ut in syr. et arab. *indignare* in aliq. seq. אֶל 1 Sam. 14, 32 in Keri. 15, 19, seq. בְּ 25, 14. — Indè

עַיִט m. constr. עֵיט; 1) *fera rapax* Jer. 12, 9, imprimis — 2) *avis rapax* Jes. 46, 11. Job 28, 7; collect. *aves rapaces* Gen. 15, 11. Jes. 18, 6. Eze. 39, 4.

עֵיטָם n. pr. oppidi in tribu Judâ 1 Par. 4, 3 etc., it. rupis vicinæ Jud. 15, 8, 11.

עִיִּים, עִיֵּי הָעֲבָרִים vid. עִי.

עֵילוֹם m. ut עוֹלָם, 2 Par. 33, 7.

עִילַי n. pr. viri 1 Par. 11, 29.

עֵילָם n. pr. *Elymaïs* regio ad sinum maris persici Gen. 10, 22. Jes. 11, 11 etc.

עָיִם m. *vehementia*; præf. בַּעְיָם Jes. 11, 15. — Rad. עִים.

עַיִן f. semel m. Cant. 4, 9 in Chethib; constr. עֵין, cum ה parag. עֵינָה; suff. עֵינוֹ; dual. עֵינַיִם; constr. עֵינֵי sed עֵנֵי Jes. 3, 8; suff. עֵינֵיכֶם, עֵינָיו et עֵינֵיהוּ; pl. עֲיָנוֹת; constr. עֵינוֹת; suff. עֵינֵיהֶם; 1) *oculus* Gen. 23, 11. Ex. 21, 24 etc.; poët. de *bullá* vini ferventis Prov. 23, 31. et meton. de oculorum *obtutu* Cant. 4, 9 in Chethib. etc. Zach. 9, 1: לַיהוָה עֵין אָדָם *Jehovæ est oculus hominis* i.e. in hominem defixus (conf. ad sententiam 4, 10. Jer. 32, 19) al. *oculus hominis ad Jehovam* conversus erit, sed invito contextu. Cæteræ loquendi formulæ intellectu sunt per-

faciles, idcircò eas prætermittimus. — 2) *facies, vultus* (*visage*); sed vel unum certum hujus significatûs exemplum desideratur, quamquàm significationes tropicas ab eo dimanantes habemus in : a) *superficies* Ex. 10, 5, 15 etc. —b) *species*, *forma* Lev. 13, 5. Eze. 1, 4 etc.— Verba בְּאָסְרָם לִשְׁתֵּי עֵינֹתָם Hos. 10, 10 lubenter cum Maurero interpretor : *alligantes eos duobus lapidibus suis molaribus*; collat. Talmud. בַּת עֵינָא *foramen lapidis molaris per quod transit frumentum*; pr. tamen *filia oculi*. Al. aliter, sed sensus ille solus est facilis et aptus. — 3) *fons* Gen. 16, 7. Ex. 15, 27 etc. Hinc — 4) n. pr. forsan oppidi in Palæstinâ boreali Num. 34. 11 et alterius in tribu Judâ, Simeonitis dati Jos. 15, 32 etc. Plura alia sunt oppidorum, fontium, vicorumque nomina pr., ut עֵין גְּדִי, n. pr. vicus in tribu Judâ, Jos. 15, 62 etc. עֵין גַּנִּים oppid. Jos. 15, 34. 19, 21. ־דּוֹר oppid. Massanitar. Jos. 17, 11. ־חַדָּה oppid. in tribu Issachar, Jos. 19, 21. ־חָצוֹר in Nephtali, Jos. 19, 37. ־חֲרוֹד fons, Jud. 7, 1. ־מִשְׁפָּט alio nomine קָדֵשׁ, fons, Gen. 14, 7. ־עֶגְלַיִם oppid. Moabit. Eze. 47, 10. ־רֹגֵל fons, Jos. 18, 16. 2 Sam. 17, 17. ־רִמּוֹן oppid. in tribu Judâ, Num. 34, 11. ־שֶׁמֶשׁ oppid. in finibus Judæ, Jos. 15, 7. ־תַּנִּין fons, Neh. 2, 13. ־תַּפּוּחַ oppid. in tribu Manasse, Jos. 17, 7. — Indè.

עֹיֵן vel עוֹיֵן *oculans, oculis observans*, nocendi causâ 1 Sam. 18, 9, in Keri, ubi Chethib habet עוֹן.

עֵינַיִם et עֵינָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Gen. 38, 21. Jos. 14, 34.

עֵינָן n. pr. viri Num. 1, 15.

עָיֵף *languit, viribus defecit* Jer. 4, 31 (conf. vicin. עוּף, יָעֵף et עָטַף, עָלַף). Sed. וַיָּעַף vid. in עוּף. —Indè

עָיֵף m. pl. עֲיֵפִים; f. עֲיֵפָה; *fessus, lassus* Gen. 25, 29 etc.; metaph de terrâ *sitiente, aridâ* Jes. 32, 2. Ps. 143, 6.

עֵיפָה f. cum ה parag. עֵפָתָה; 1) *obscuritas, caligo* Amos 4, 13. Job 10, 22. — 2) n. pr. viror. mul. et gentis Gen. 25, 4. Jes. 60, 6 : 1 Par. 1. 33 etc. — Rad. עוּף.

עֵיפַי n. pr. viri Jer. 40, 8 in Keri, ubi Chethib habet עוֹפַי.

עַיִר m. suff. עִירֹה; pl. עֲיָרִים; pr. *pullus asini, asellus*, sed passim intelligitur adultus Gen. 49, 11. Zach. 9, 9 etc. — Rad. עִיר.

עִיר *fervere, æstuare* (conf. vicin. עוּר). Hos. 7, 4 : מֵעִיר al. *excitans*; al. *vigilans* scil. pistor. part. Hiph. à עוּר; al. *à calefaciendo*, infin. pro Hiph. הָעִיר cum præf. מֵ pro מִן; al. *fervere, æstuare* scil. furnus; undè totius versiculi sensus est : *Omnes illi sunt mæchi ut furnus ardens* i. e. incensus *à pistore*; *desinit* furnus *fervere indè à depsendo massam usquè ad fermentationem ejus* i. e. continuò fervet nec desinit fervere nisi per exiguum tempus quod interest inter depsendum et fermentationem; nam furnus pistoris quovis mane incenditur, et qui mane (vers. 6) accenditur furnus per totum diem calidus manet, ità ut defrigescat sub illud demùm tempus, quo novam massam parat

pistor, maneatque refrigeratus ab illo ferè tempore usquè ad fermentationem, ubi ligna denuò solent incendi. Sic igitur isti homines perpetuò deorum commenticiorum studio flagrare, nec nisi per breve tempus, aliis distenti occupationibus illo desistere hîc dicuntur, ut, quemadmodùm prius hemistichium vehementissimum idolorum studium pingit, posterius ejusdem studii pingat perpetuitatem. Hæc Maurer, quæ mihi satis placent. — Deriv. עָיִר, עָר et

עִיר f. cum ה locali עִירָה; suff. עִירוֹ; pl. Jud. 10, 4 עֲיָרִים, alibi עָרִים à sing. עָר; 1) *urbs*, *civitas* Gen. 4, 14 etc. *Urbs alicujus* i. e. *patria ejus* Jud. 8, 27, vel *urbs in quâ quis habitat* Deut. 19, 12. Jos. 20. 6. *Urbs regis* i. e. *regia* (*résidence royale*) Gen. 36, 35, 39. *Urbs Dei, sanctitatis, Judææ* i, e. *Jerusalem* Jes. 52, 1 etc. Eccl. 10, 15: *Labor stulti defatigat eum, quia nescit ire ad urbem* i. e. qui rectam rei agendæ rationem ignorat, inani se labore fatigat, veluti qui urbem aliquam aditurus, si viam rectam ignoret, per dispendia viarum iter faciens, incassùm sese fatigat; quippè qui rectam viam si tenuisset exiguo labore et tempore in urbem pervenire potuisset. Neque audiendi sunt qui ex usu arab. nomen עִיר *turbam hominum* explicant. — 2) *fervor iræ, ira*, ut flagitat contextus Hos. 11, 9 et forsan Ps. 73, 20. — 3) *pavor*, LXX τρόμος Jer. 15, 18. — 4) n. pr. a) viri 1 Par. 7, 12, pro quo עִירִי vers. 7. — b) urbium ut עִיר הַמֶּלַח in deserto Judâ propè mare salsum Jes. 16, 62. נָחָשׁ־ in tribu Judâ 1 Par. 4, 12. שֶׁמֶשׁ־ in tribu Dan Jos. 19, 41. הַתְּמָרִים־ *Jericho* Deut. 34, 3 etc. הַהֶרֶס־ vid. הֶרֶס.

עִירָא nom. pr. viror. 2 Sam. 20, 26 etc.

עִירָד n. pr. viri Gen. 4, 18.

עִירוּ n. pr. viri 1 Chron. 4, 15.

עִירִי vid. עִיר n. 4.

עִירָם n. pr. viri Gen. 36, 43.

עֵירֹם et עֵרֹם m. pl. עֵירֻמִּים; 1) *nudus* Gen 3, 7. — 2) *nuditas* Deut. 28, 45 etc.

עַיִשׁ Job 38, 32, vid. עָשׁ.

עַיָּת n. pr. ut עַי.

עַכְבּוֹר nom. pr. viror. Gen. 36, 38 etc.

עַכָּבִישׁ m. *aranea* Jes. 59, 5. Job 8, 14. — Conf. arab. עַבַשׁ *texuit* aranea, et עַכַּב *agilis, celer*.

עַכְבָּר m. pl. constr. עַכְבְּרֵי; *mus* maximè agrestis animalibus immundis adnumeratus Lev. 11, 29: 1 Sam. 6, 4 etc. Sed Jes. 66, 17, animal esculentum cuniculo simile esse videtur. Conf. quæ dixi in *Introd. hist. et crit etc. tom.* II, Archeol. Bibl. *pag.* 116. —Compos. juxtà Bochartum ex chald. עכל *consumpsit* et בַּר *ager*, vel, ut mavult Gesenius, בַּר *frumentum*.

עַכּוֹ n. pr. urbis et portûs in tribu Aser Jud. 1, 31.

עָכוֹר n. pr. vallis haud procul à Jericho Jos. 15, 7 etc.

עָכָן n. pr. viri Jos. 7, 1. 22, 20, qui et עָכָר 1 Par. 2, 7.

עֶכֶס m. *compes* Prov. 7, 22; pl. עֲכָסִים *periscelides* feminarum Jes. 3, 18; ornamentum forsan tinniens,

quo mulieres in Oriente pedum talos ornant, ad aspectum virorum in se convertendum. — Indè denom.

Pih. עִכֵּס *periscelidibus istius modi ornavit se* mulier; fut. pl. f. תְּעַכַּסְנָה Jes. 3, 16.

עַכְסָה n. pr. mul. Jos. 13, 16 etc.

עָכַר; part act. עֹכֵר; pl. עֹכְרִים undè cum suff. עֹכְרִי; fut. יַעְכֹּר undè cum suff. יַעְכָּרְךָ; *turbavit, perturbavit, afflixit* aliquem Gen. 34, 11. Jud. 11. 35 etc.

Niph. part. נֶעְכָּר *commotus, excitatus* dolor Ps. 39, 3; f. נֶעְכֶּרֶת pr. *conturbatum,* hinc *conturbatio, perturbatio* Prov. 15, 6.

עָכָר n. pr. vid. עָכָן.

עָכְרָן n. pr. viri Num. 1, 13.

עַכְשׁוּב m. *aspis* Ps. 140, 4. — Rad. quadr. עכשב; conf. arab. עַכַשׁ *retrorsùm flexit per circulos et gyros,* veluti serpens, cùm, capite ad caudam obverso, in spiram se colligit.

עָל et עַל; constr. עַל q. v. mox infrà; 1) pr. *summitas, pars supera* rei, hinc concr. *summus, supremus, altissimus* Hos. 11, 7; præmisso לֹא *non-summus,* collect. de idolis Hos. 7, 16; conf. לֹא אֱלֹהִים Jer. 5, 7. — 2) adv. *in altum, sursùm* 2 Sam. 23, 1. מֵעָל *desuper* Gen. 27, 39. 49, 25, it. *suprà* Ps. 50, 4. — Rad. עָלָה.

עַל constr. vocis עָל præcedentis; pl. constr. עֲלֵי; suff. עָלַי, עָלֶיךָ, עָלָיו, עָלֶיהָ, עָלֵינוּ, עֲלֵיכֶם, עֲלֵיהֶם, poët. עָלֵימוֹ; præpos. quæ pr. significat 1) *super* (*sur, au-dessus de*) Gen. 1, 20. Job 18, 6. Ex hâc autem primariâ signif. aliæ infinito ferè numero dimanant, quæ facillimè unoquoque loco dijudicantur. Has tantùm exponere sufficit. — 2) *in* sive cum ablat. Gen. 24, 30. Jes. 32, 13. Job 20, 11, sive cum accus. Jud. 7, 6. Jer. 5, 12. Hùc generatim pertinent exempla ubi עַל pro אֶל ponitur. — 3) *juxta, prope* Gen. 24, 13. Ex. 18, 13. — 4. *circum, circa* Jud. 9, 49, it. *versus* Ex. 9, 22. Jes. 17, 7. — 5) plures habet translatas signif.; notat enim a) officium: עָלַי *super me est, mihi incumbuit* 2 Sam. 18, 11. Prov. 7, 14. — b) potestatem, imperium *in* aliq. 1 Sam. 15, 17. Ps. 47, 9. — c) causam et rationem *propter* quam aliquid fit 1 Sam. 4, 13. Ruth 4, 19; hinc post verba gaudendi, lugendi, audiendi, dicendi, verti potest *de* Gen. 42, 15. Amos 6, 6. Job 27, 10 etc.; *pro* Deut. 24, 16. Esth. 7, 7. — d) animi conversionem *in, erga, contra* aliq. Gen. 19, 16. Jer. 11, 19. Prov. 17, 4. — e) normam *ad, secundum* quam aliquid exigitur Ex. 17, 1. Ps. 110, 4. — f) accessionem, societatem, communionem, *una, cum* (*avec*) Gen. 32, 12. Jer. 4, 20. — g) excessum, *supra, magis quàm* Gen. 48, 22. Job 23, 2, *ultrà* de tempore Lev. 15, 25, *præter* Gen. 28, 9. 31, 50. — Seq. infin. *quamvis, etsi* Job 10, 7, *propterea quòd, quia* Ex. 17, 7. Amos 1, 3. — 6) ut עַל אֲשֶׁר, עַל כִּי *quamquàm* Job 16, 17. 34, 6, *propterea quòd, quia* Gen. 31, 20. Ps. 119, 36. Esr. 3, 11. — Componitur cum aliis particulis כְּעַל pr. *sicut secundùm* Jes. 59, 18. 63, 7; מֵעַל *desuper* Gen. 24, 46. Jer. 36, 11, *ab, ex, à latere, ex viciniâ* alicujus, pr. *de*

juxta, de propè (*d'auprès de*) Gen. 17, 22 : 2 Sam. 19, 10. Jes. 7, 17, et simpl. *juxta, propè* Jer. 36, 21. Esth. 3, 1, it. *supra, super* Eccl. 5, 7. Neh. 3, 28; מֵעַל לְ *supra, super* Gen. 1, 7. Neh. 12, 37, *juxta, propè* 2 Par. 26, 19.

עֹל et עוֹל (Jer. 5, 5) m. suff. עֻלּוֹ; *jugum* quod jumentis imponitur Num. 19, 2. Deut. 21, 3, sæpiùs trop. 1 Sam. 6, 7. Jes. 9, 3 etc. — Rad. עָלַל.

עֻלָּא n. pr. viri 1 Chron. 7, 39.

עִלֵּג m. *balbus, balbutiens*, pl. עִלְּגִים Jes. 32, 4.

עָלָה; part. act. עֹלֶה, pl. עֹלִים, f. עֹלָה, pl. עֹלוֹת; inf. absol. עָלֹה, constr. עֲלוֹת; imp. עֲלֵה, f. עֲלִי; fut. יַעֲלֶה, apoc. יַעַל, pl. f. תַּעֲלֶינָה et תַּעֲלֶנָה; 1) *scandit, ascendit*, seq. עַל, אֶל, לְ, בְּ, et acc. loci quorsùm ascenditur Gen. 49, 4 etc. Frequenter *ivit* ex depressiori regione in editiorem, special. Judæam ex Ægypto, ex Assyriâ, ex Babyloniâ etc. Gen. 13, 1. Jes. 36, 1 etc.; dicitur etiam de iis qui sacrarium, urbem, desertum petunt, et qui principem judicesve adeunt Ex. 34, 24. Jud. 8, 8 etc.; nec non de rebus inanimat. ut de fumo, vapore, aurorâ, irâ, plantis progerminantibus et crescentibus, viâ sursùm tendenti etc. Gen. 2, 6. Ps 18, 9 etc. It. de veste quæ induitur Lev. 19, 19, de novaculâ quæ capiti admovetur Jud. 16, 17, de fasciâ quæ vulneri applicatur.—Per hypallagen, ut verba eundi, descendendi, fluendi ad ea transfertur in quibus aliquid ascendit. Prov. 24, 31 : *En! ascendit totus ille* (*ager*) *spinas* i. e. in spinas abit. Jes. 5, 6. 34, 13. Amos 8, 8. 9, 5. — 2) trop. a) *invaluit, incrementum cœpit* 1 Reg. 28, 42. Ps. 74, 23, seq. עַל *superavit* Deut. 28, 43. Prov. 31, 29. — b) *ablatus est, evanuit* Job 5, 26 etc. — c) *non relatus est in tabulas* 1 Par. 27, 24. —d) adjecto עַל לֵב *in mentem venit* Jes. 65, 17 etc.

Niph. נַעֲלָה; infin. הֵעָלוֹת; fut. יֵעָלֶה, pl. conv. וַתֵּעָלוּ Eze. 36,3 alii ad יָעַל, alii ad עָלַל (ad formam יִסַּב) referunt; 1) *elevatus, exaltatus est* de Deo Ps. 47, 10 etc.—2) *ascendere factus est* è Babyloniâ in Judæam Esr. 1, 11. — 3) *sublatus discessit* Eze. 9, 3, et generàtim *discessit, abiit* 2 Sam. 2, 27. — 4) *abire coactus est* Num. 16, 24 etc.

Hiph. הֶעֱלָה, sed Hab. 1, 15 הַעֲלָה, f. הֶעֶלְתָה; 2 pers. הֶעֱלִיתָ et הֶעֱלִית, cùm præf. וְהַעֲלִיתָ et וְהַעֲלִית; part. מַעֲלֶה, constr. מַעֲלֵה, plur. מַעֲלִים, constr. מַעֲלֵי, fem. מַעֲלָה, constr. מַעֲלַת; inf. הַעֲלוֹת et termin. chald. הַעֲלָה; imp. הַעֲלֵה, apoc. הַעַל; fut. יַעֲלֶה, conv. וַיַּעַל; 1) *ascendere fecit* Gen. 37, 28, *sursùm tulit* 1 Sam. 2, 19, *imposuit* Ex. 25, 37, spec. altari sacrificium, *obtulit* Lev. 14, 20. — 2) *sustulit* Ps. 102, 25. — 3) *retulit* in tabulas 1 Reg. 9, 21. — 4) *obduxit, induxit* 1 Reg. 10, 17.

Hoph. הָעֲלָה pro הֹעֲלָה; *abductus est* Nah. 2, 8; *oblatum est* sacrificium Jud. 6, 28; *relatus est* in tabulas 2 Par. 20, 34.

Hithp. fut. apoc. יִתְעַל pro יִתְעַלֶּה *extollat se* Jer. 51, 3. — Deriv. עָל, מַעַל, עֶלְיוֹן, עִלִּי, עֵלִי, עָלֶה, עַל, תְּעָלָה, מַעֲלָה, מַעֲלָה et מַעַל

עָלֶה m. constr. עֲלֵה; suff. עָלֵהוּ; pl. constr. עֲלֵי; suff. f. עָלֶיהָ et עָלָהּ; *folium* Gen. 3, 7 etc., collect. *folia* Jes. 2, 30. Ps. 1, 3.

עָלָה f. *ascensus, gradus;* pl. cum suff. עֲלוֹתָו Eze. 40, 26.—Rad. עָלָה.

עֹלָה et עוֹלָה f. (contract. pro עַוְלָה); constr. עוֹלַת; cum ה parag. עֹלָתָה; suff. עוֹלָתְךָ, in pausâ עֹלָתֶךָ; plur. עֹלוֹת; * pr. 1) *injuria, damnum injustum* quod alicui infertur (à rad. עָוַל) Job 5, 16. Ps. 58, 3. 64, 7, indè — 2) *sacrificium pro injuriâ expiandâ* oblatum (conf. אָשָׁם et חַטָּאת) Ex. 29, 18. Lev. 1, 3 etc.; hinc passim intelligi potest de *sacrificio piaculari* in genere et special. de *holocausto*, cùm in עֹלָה tota victima igne consumenda esset; hoc tantùm ultimo vel penultimo sensu adhibetur Gen. 8, 20. 22, 3, 6. — Vulgò עֹלָה deducunt à rad. עָלָה et primariam vim ipsi tribuunt *quod ascendit in altare;* sed vide quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç.*, etc. Exode, p. 201.*

עַלְוָה f. 1) per metathes. pro עַוְלָה *injuria, injustitia* Hos. 10, 9. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 40 et 1 Par. 1, 51 in Keri ubi Chethib habet עַלְיָה.

עֲלוּמִים pl. m. *juventus, ætas juvenilis* Ps. 89, 46. Job 33, 25, poët. *robur juvenile* Job 20, 11; sed Jes. 54, 4 de *juventute* populi Judæi; conf. Jer. 3, 24, 25. 31, 19. Eze. 16, 60; al. de *virginitate* intelligunt; satis aptè ad contextum. — Rad. עָלַם.

עַלְוָן et עַלְיָן n. pr. viri Gen. 36, 23 : 1 Par. 1, 40.

עֲלוּקָה f. *hirudo* Prov. 30, 15. — Rad. עלק in arab. *adhæsit.*

עָלַז undè inf. constr. עֲלוֹז; imp. f. עִלְזִי, pl. עִלְזוּ; fut. יַעֲלֹז; ut vicin. עָלַץ, עָלַס *exsultavit* præ gaudio 2 Sam. 1, 20 etc., seq. בְּ *de* aliquâ re Hab. 3, 18 etc. Passim *insolenter exsultavit*, *extulit se* Jes. 23, 12. Ps. 94, 3. Metaph. de agris Ps. 96, 12.— Deriv. עַלִּיז et

עָלֵז m. *exsultns* Jes. 5, 14.

עֲלָטָה f. *caligo densa* Gen. 15, 17 etc. — Rad. עלט in arab. (ghalidh) *crassus, spissus fuit.*

עֵלִי n. pr. viri 1 Sam. 1, 3.

עֱלִי m. *pistillum mortarii* Prov. 27, 22. — Rad. עָלָה.

עִלִּי m. undè f. עִלִּית, pl. עִלִּיּוֹת; *superior* Jos. 15, 19. Jud. 1, 15. Rad. עָלָה.

עַלְיָה vid. עַלְוָה.

עֲלִיָּה f. constr. עֲלִיַּת; suff. עֲלִיָּתוֹ; plur. עֲלִיּוֹת; 1) *cubiculum superius* ὑπερῷον Jud. 3, 23 etc. Metaph. de cœlo Ps. 104, 3, 13. — 2) *ascensus*, via strata quâ in templum ascendebant 2 Par. 9, 4. —Rad. עָלָה.

עֶלְיוֹן m. f. עֶלְיוֹנָה; pl. עֶלְיוֹנוֹת; 1) *superior* Gen. 40, 17 : 2 Reg. 18, 17 etc., *in loco edito positus* 1 Reg. 9, 8. — 2) *supremus*, *summus*, *altissimus* de Deo Gen. 14, 18. Ps. 9, 3 etc. — Rad. עָלָה.

עַלִּיז m. undè plur. עַלִּיזִים; constr. עַלִּיזֵי; f. עַלִּיזָה; *exsultans, lætus* Jes. 24, 8, *insolenter exsultans* Jes. 13, 3. Soph. 2, 15 etc. — Rad. עָלַז.

עֲלִיל m. vulgò *catinus*, sed forsan *officina* Ps. 12. 7. — Rad. עָלַל.

עֲלִילָה f. pl. עֲלִילוֹת et עֲלָלוֹת; *facinus* tàm in bonam quàm in malam partem Deut. 22, 14 : 1 Sam. 2, 3. Ps. 9, 12 etc. — Rad. עָלַל.

עֲלִילִיָּה f. *facinus egregium, præclarè factum* Dei Jer. 32, 19. — Rad. עָלַל.

עֲלִין vid. עֲלָן.

עֲלִיצוּת f. *exsultatio;* suff. עֲלִיצֻתָם Hab. 3, 14. — Rad. עָלַץ.

עָלַל 1) ut in chald. et syriac. *ingressus est, intravit.* — 2) forsan *religavit, revinxit.* — 3) *fecit, patravit facinus*, spec. *malè egit.* — 4) *racematus est*, collat. arab. in 2ª conjug. *fructus iterùm iterùmque carpsit.* — 5) ut vicin. עוּל, *lactavit*, non autem, ut leviori fundamento vult Gesenius, *animum explevit vexando* aliquem, undè *petulans fuit.*

Pohel præt. et imp. עוֹלֵל, fut. יְעוֹלֵל; 1) *ingredi fecit*, seq. בְּ *immisit, indidit* Job 16, 15. — 2) *malè affecit*, seq. לְ pers. *aliquem* Thren. 1, 22. 2, 20. 3, 51. — 3) *racematus est* Lev. 19, 10. Deut. 24, 21, metaph. Jer. 6, 9. — 4) part. מְעוֹלֵל pr. *lactens*, hinc, *parvulus, puer*, ut עוֹלֵל et עוֹלָל, Jes. 3, 12. — Pohal עוֹלַל *immissus, illatus est* Thren. 1, 12.

Hithpah. הִתְעַלֵּל; fut. יִתְעַלֵּל; 1) *egit, se gessit*, seq. בְּ pers. *erga, aliquem* Ex. 10, 2 : 1 Sam. 6, 6, spec. *malè affecit, tractavit* Num. 22, 29 etc. et ità Jud. 19, 25, vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* Exode pag. 74, 75. — Hithpoh. inf. הִתְעוֹלֵל *patrare* Ps. 141, 4. — Deriv. עֲלִיל, עוֹלָל, עוֹלֵל, תַּעֲלוּל et מַעֲלָל, עֲלִילִיָּה, עֲלִילָה, עֹלֵלוֹת et עוֹלֵלוֹת pl. fem. constr. עוֹלְלוֹת *racemationes* Jud. 8, 2. Jes. 17, 6 etc.

עָלַם *abscondit, occultavit;* part. pass. cum suff. עֲלֻמֵנוּ *occultum nostrum* scil. peccatum Ps. 90, 8.

Niph. נֶעְלַם; part. נֶעְלָם, f. נֶעְלָמָה; *absconditus fuit, latuit* Nah. 3, 11, seq. מִן vel מִפְּנֵי ejus quem res latet Lev. 5, 2. Num. 5, 13. Partic. plur. נַעֲלָמִים *tecti* i. e. *astuti* homines Ps. 26. 4.

Hiph. הֶעְלִים, sed pl. הֶעֱלִימוּ; part. מַעְלִים; inf. absol. הַעְלֵם; fut. יַעְלִים, apocop. יַעְלֵם; 1) *abscondit, abdidit*, seq. מִן alicui 2 Reg. 4, 27. *Oculos abdidit* i. e *avertit*, proindèque *neglexit* aliquem Jes. 1, 15. Prov. 28, 27, vel *connivit* in aliquâ re, seq. מִן Lev. 20, 4, seq. בְּ 1 Sam. 12, 3, item omissâ voce *oculos*, Ps. 10, 1. *Aurem abdidit* i. e. *audire noluit* Thren. 3, 56. — 2) trop. *obscuravit* aliquid verbis Job 42, 3.

Hithpah. הִתְעַלֵּם; inf. הִתְעַלֵּם; fut. יִתְעַלֵּם, apoc. יִתְעַלָּם; *abscondit se* Job 6, 16, seq. מִן *avertit se, neglexit* Deut 22, 1 etc. — Deriv. תַּעֲלֻמָה, עֲלוּמִים, עֵילוֹם, עוֹלָם et seq.

עֶלֶם m. in pausâ עָלֶם; *adolescens virginitatem professus, illibatus*, pr. *absconditus* i. e. à mundo et conjugio alienus 1 Sam. 17, 56. 20, 22. Apud Hebræos haud secus atque alios antiquitatis populos, in festis instituebantur chori puellarum tantummodò et adolescentium, qui castita-

tem voverant; sed vid. vocabulum sequent.

עַלְמָה f. pl. עֲלָמוֹת; *virgo juvenis et intacta quæ castitatis virtutem*, ut dicimus, *non violavit*, pr. adhuc domi *latitans* (sic apud Arab. בַּתַל *separavit, segregavit* et בַּתוּל *virgo pura, à mundo et conjugio aliena*) Gen. 24, 43. Ex. 2, 8. Jes. 7, 14. Ps. 68, 26. Prov. 30, 19. Cant. 1, 3. 6, 8. Differt à בְּתוּלָה *virgo* sive *juvenis*, sive *ætate provecta; femina quæ virginitatem physicam* seu *virginitatis signa* (*l'hymen*) *servavit integra*. Digna sunt ut legantur quæ de his fusè et eruditè disputavit D. Drach in *Troisième lettre d'un rabbin converti, etc. Rome* 1833. Neque audiendi sunt, qui, invitis omninò tàm critices quàm philologiæ legibus, Hebr. עַלְמָה, עֶלֶם, עָלַם conferunt cum arab. עַלִם (ghalim) *pubes fuit et coeundi cupidus*, עלאם (gholam) *juvenis pubes* et עלאמה (gholamaht) *puella nubilis et viro matura*.—עַל עֲלָמוֹת Ps. 46, 1 : 1 Chron. 15, 20 al. est *more virginum* i. e. voce virgineâ acutâ (*soprano*), al. genus instrumenti musici, al. initium carminis.

עַלְמוֹן n. pr. oppid. in tribu Benjamin Jos. 21, 18, quod et עָלֶמֶת 1 Par. 6, 45; sed עַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה statio Israëlitar. in deserto Num. 33, 46.

עַלְמוּת f. 1) forsan ut עַל עֲלָמוֹת (q. v. in עַלְמָה) Ps. 9, 1.—2) *æternitas, in perpetuum*, flagitante contextu Ps. 48, 15. LXX et Vulgat. *in sæcula*, quasi legissent עֹלָמוֹת. Multi cod. et editi libri habent עַל מוּת *usque ad mortem* i. e. *perpetuò*; quod satis placet.

עָלֶמֶת nom. pr. viror. 1 Par. 7, 8 etc.

עַלֶּמֶת vid. עַלְמוֹן.

עָלַס ut vicin. עָלַז et עָלַץ *exsultavit*; fut. יַעֲלֹס Job 20, 18.—Niph. part. f. נֶעֱלָסָה *exsultabunda, alacriter se agitans* Job 39, 13. — Hithp. fut. cum ה parag. נִתְעַלְּסָה *ad exsultationem nos dabimus* Prov. 7, 18.

עָלַע ut לוּעַ. — Pih. fut. יְעַלְעוּ *sorbebunt* Job 39, 30 (33).

עָלַף ut in arab. (ghalaf) *texit, obvolvit*. Indè Puh. עֻלַּף; part. fem. מְעֻלֶּפֶת; *tectus est* Cant. 5, 14, metaph. *animo defecit, deliquium animi passus est* (conf. עָטַף) Jes. 51, 20.

Hithp. הִתְעַלֵּף undè fut. יִתְעַלָּף; *texit, obvolvit se* Gen. 38, 14, metaph. *viribus defecit* Amos 8, 13. Jon. 4, 8. — Indè

עֻלְפֶּה m. *languens* Eze. 31, 15.

עָלַץ; infin. constr. עֲלֹץ; f. יַעֲלֹץ, cum ה parag. אֶעֶלְצָה; pl. יַעַלְצוּ et יַעְלְצוּ; ut vicin. עָלַז, עָלַס *exsultavit, lætatus est* 1 Sam. 2, 1 etc., metaph. de agro 1 Par. 16, 32, seq. לְ *insultavit*, Ps. 25, 2. – Deriv. עֲלִיצוּת.

עַם c., cum art. הָ et in pausâ עָם; constr. cum י parag. עַמִּי (vid. mox n. 4); suff. עַמְּךָ, in pausâ עַמֶּךָ; pl. עַמִּים, constr. עַמֵּי; suff. עַמָּיו, et עֲמָמִים; constr. עַמְמֵי, suff. עֲמָמֶיךָ; pr. *adjunctus, conjunctus*, hinc *turba, agmen* ut animalium Ps. 74, 4 etc., spec. 1) *familia* Gen. 17, 14, 17. 25, 4. 35, 29 etc. — 2) *tribus* Jud. 5, 12; plur. sæpè tribus Israëlitarum notat. — 3) *populus, gens* Deut. 28, 10 etc. *Populus sanctus, Jehovæ, possessio-*

nis est populus Israëliticus, oppos. גּוֹיִם, Ex. 15, 13 etc. לֹא עָם *non populus* i. e. populi nomine indignus Deut. 32, 21. Poët. de peculiari quodam genere hominum Ps. 18, 28, conf. גּוֹי צַדִּיק *homines justi* Gen. 20, 4. — 4) *cives*, *vulgus* 1 Reg. 12, 16 etc., vel *milites* Jud. 5, 2. ubi ducibus regive opponitur; hinc passim *comites*, *servos* notat 1 Reg. 19, 21. Eccl. 4, 16. — מַרְכְּבוֹתֵי עַמִּ נָדִיב *currus comitum principis* Cant. 6, 12; ità lubens cum Gesenio interpretor; hîc enim י parag. est statûs constr. nota; si suffix. esset, scriptum fuisset è syntaxeos legibus עַמִּי הַנָּדִיב, quod sensum præbet contextui multò minùs congruentem. — 5) cum art. הָעָם *universum hominum genus* Jes. 40, 7. 42, 5. 44, 7 et forsan Job 12, 2 ubi, cùm desit art. הָ, vertendum puto : *Vous êtes vraiment un monde entier, et avec vous mourra toute sagesse!* — *Populus meus*, ubi privatus homo loquitur, est *populus à quo oriundus ego, cujus civis sum* Ruth 1, 16. Jes. 53, 8 etc. — Rad. עָמַם.

עִם; suff. עִמּוֹ, עִמָּךְ, עִמְּךָ, עִמִּי, עִמָּהֶם et עִמָּם, עִמָּכֶם, עִמָּנוּ; pr. *conjunctio*, sed ubiquè abit in partic. 1) adv. *simul*, *præterea* 1 Sam. 17, 42. 16. 12. — 2) præp. a) *cum* Gen. 13, 1. Job 15, 11 etc., hinc *pariter atque*, *sicut* Gen. 18, 23. Eccl. 2, 16, it. *eo tempore quo*, *quamdiù* Ps. 72, 5 : *te reverebuntur cum sole* i. e. quamdiù sol existet. — b) *apud*, *prope* Gen. 25, 11 etc. — *Apud aliquem* est spec. *in domo alicujus* (*chez quelqu'un*) Gen. 24, 25, conf. 1 Par. 13, 14, vel *in corpore alicujus* Job 6, 4, vel *in animo* Num. 14, 24. Job 27, 11 et sæpè, vel, ubi plur. *inter*, *in medio* 2 Sam. 13, 23. Jes. 38, 11. — c) metaph. *non obstante*, *nihilominus* Neh. 5, 18. — Cum præfix. מֵ pro מִן: מֵעִם propriam vim servat adjectâ tantummodò *separationis*, *recessûs* notione; hinc, prout exigit contextus *a*, *ab* Deut. 23, 16 etc., *è domo* alicujus (*de chez* quelqu'un) Ex. 8, 8 etc., *ex animo*, *de sententiâ* 1 Sam. 16, 14. Job 34, 33, *è medio* Ruth 4, 10. — Rad. עָמַם,

עָמַד; part. act. עֹמֵד, f. עֹמֶדֶת; inf. absol. עָמוֹד, constr. עֲמֹד, suff. עָמְדוֹ, עָמְדְךָ; imp. עֲמֹד, pl. עִמְדוּ; in pausâ עֲמוֹדוּ; fut. יַעֲמֹד, pl. יַעַמְדוּ; in pausâ יַעֲמֹדוּ, cum ה paragog. נַעַמְדָה; 1) *stetit* Gen. 24, 30. Jos. 3, 16 etc. Seq. præp. לִפְנֵי *serviit*, *ministravit* Gen. 41, 46 etc., sed Lev. 18, 23 de coïtu dicitur; seq. עַל *præfuit* alicui Num. 7, 2. *adfuit* ei, *defendit* eum Dan. 12, 1. Esth. 8, 11, *confisus est* in aliquâ re Eze. 33, 26. — 2) *perstitit* Ex. 18, 23. Ps. 33, 11, seq. בְּ *perseveravit in* aliquâ re Jes. 47, 12 etc., semel seq. suffix. Eze. 17, 14; seq. מִן, נֶגֶד, לִפְנֵי, בִּפְנֵי *perstitit coram* aliquo, *restitit* ei Dan. 11, 8. Nah. 1, 6 etc. Hinc *mansit* in eodem loco, in eodem statu Ex. 9, 28. Jer. 32, 14, spec. *in vivis mansit* Ex. 21, 21. — 3) *substitit*, *cursum inhibuit* (*s'arrêter*) Jos. 10, 13 : 1 Sam. 20, 38; seq. מִן *destitit ab* aliquâ re, *desiit* Gen. 29, 35. 30, 9. — 4) ut קוּם *exstitit*, *surrexit* Eccl. 4, 15 : 1 Par. 20, 4, seq. עַל *adversus* aliquem Dan. 8, 25 : 1 Par. 21, 1. — 5) *constitutus est* Dan. 11, 31. Esr. 10, 14.

Hiph. הֶעֱמִיד, הֶעֱמַדְתָּה et הַעֲמַדְתָּ;

part. מַעֲמִיד; infin. absol. et imper. הַעֲמֵיד, constr. הַעֲמִיד; fut. יַעֲמִיד, apoc. יַעֲמֵד; 1) *stare fecit, statuit* Lev. 14, 11. Ps. 31, 9, *decrevit* 2 Par. 30, 5, seq. ל *destinavit, promisit alicui* 2 Par. 38, 3; *constituit, muneri præfecit* 1 Reg. 12, 32 : 1 Par. 15, 16; seq. עַל pers. *imposuit alicui* Neh. 10, 33. —2) *stabilivit, confirmavit* 1 Reg. 15, 4. Prov. 29, 4, visionem i. e. eam eventu comprobavit Dan. 11, 14.—3) *erexit, statuit* Esr. 2, 68 etc., et *excitavit* Dan. 11, 11. Neh. 6, 7. — 4) intrans. *substitit* 2 Par. 18, 34. — 5) ut הַמְעִיד transpos. litter. *vacillare fecit* Eze. 29, 7, conf. Ps. 69, 24.— Hoph. fut. יָעֳמַד *statuetur* Lev. 16, 10. Part. מָעֳמָד *stare, persistere coactus* 1 Reg. 22, 35; *firmum, stabile* quid Ps. 69, 3. — Deriv. עַמּוּד, מַעֲמָד et seq.

עֹמֶד m. pr. forsan, ut putat Simonis, *statio*, et meton. *locus ubi statur*. Job 23, 10 דֶּרֶךְ עִמָּדִי *via stationis meæ* i. e. *in quâ sto*, collat. Ps. 1, 1. Jer. 6, 16. 48, 19 etc.— 2) alibi præp. cum suff. עִמָּדִי (pro לְעִמָּדִי ,בְּעִמָּדִי) *mecum* Gen. 31, 5. Ps. 23, 4, *prope me, juxta me* Gen. 3, 12. Deut. 32, 39, *adversus, contra me* Ex. 17, 2. Ps. 55. 19.

עֹמֶד m. suff. עָמְדִי; *statio, locus ubi statur* Dan. 8, 17 : 2 Par. 34, 31 etc.

עֶמְדָּה f. *subsistentia*, meton. *locus in quo subsistitur, hospitium*; suff. עֶמְדָּתוֹ Mich. 1, 11.

עֻמָּה f. constr. עֻמַּת; ut לְעֻמָּה, 1) pr. *communitas, paritas*. Eccl. 5, 15: כָּל־עֻמַּת שֶׁבָּא כֵּן יֵלֵךְ *omni paritate quâ venit, ità abit*, i. e. omninò prout venit, sic abit. — 2) n. pr. oppidi in tribu Aser Jos. 19, 30.— Rad. עָמַם.

עַמּוּד masc. plur. עַמּוּדִים, constr. עַמּוּדֵי et עַמֻּדֵי; suffix. עַמּוּדָיו et עַמֻּדָיו; 1) *columna* Ex. 33, 9. Jud. 16, 25. *Columnæ cæli* i. e. montes altissimi Job 26, 11, terræ i. e. fundamenta et fulcimina terræ 9, 6. — 2) *suggestus* 2 Reg. 11, 14. 23, 3. — Rad. עָמַד.

עַמּוֹן *Ammon* n. pr. viri Gen. 19, 38, et gentis *Ammonitarum* ab eo oriundæ 1 Sam. 11, 11, quæ sæpiùs בְּנֵי עַמּוֹן *filii Ammonis* appellatur; sed Eze. 25, 2-5 dicitur *filii Ammonis* pro *regio filiorum Ammonis*.— Nom. gent. עַמּוֹנִי, f. עַמּוֹנִית, plur. עַמּוֹנִיּוֹת 1 Reg. 11, 1. Neh. 13, 23.

עָמוֹס n. pr. prophetæ Amos, 1, 1.

עָמוֹק n. pr. viri Neh. 12, 7.

עַמִּיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 12 etc.

עַמִּיהוּד n. pr. viror. Num. 1, 10 etc.

עַמִּיזָבָד n. pr. viri 1 Par. 27, 6.

עַמִּיחוּר n. pr. viri 2 Sam. 13, 37.

עַמִּינָדָב n. pr. viror. Ex. 6, 23 etc.

עָמִיר m. *manipulus* frugum Amos 2, 13. Mich. 4, 12 etc. — Rad. עָמַר.

עַמִּישַׁדָּי n. pr. viri Num. 1, 12.

עָמִית f. sed m. Lev. 19, 15; suff. עֲמִיתִי; *societas* Zach. 13, 7, et *socius* Lev. 5, 20 etc. — Rad. עמה forsan ut vicin. עָמַם.

עָמַל; fut. יַעֲמֹל; *laboravit* præsertim *cum molestiâ* Jon. 4, 10. Ps. 127, 1 etc. — Deriv. seq.

עָמָל m. sed f. Eccl. 10, 15; constr. עֲמַל; suff. עֲמָלִי; 1) *labor molestus* Eccl. 1, 3. 2, 11, trop. mentis Ps. 73, 16. — 2) *molestia, ærumna* Gen. 41, 15. Jes. 53, 11 etc.; sed Num. 23, 22. Jes. 10, 1 *mali, iniquitatis* significatio aptior videtur. — 3) *res labore partæ, lucrum ex labore* Ps. 105, 4. Eccl. 2, 19. — 4) n. pr. viri 1 Chron. 7, 35.

עָמֵל m. pl. עֲמֵלִים; 1) *laborans operosè* Eccl. 2, 22 etc.; hinc *faber* Jud. 5, 26. — 2) *ærumnosus, molestiam sustinens* Job 3, 20. 20, 22.

עֲמָלֵק n. pr. 1) Esavi nepos Gen. 36, 12, 16. — 2) posteri ejus *Amalecitæ* Ex. 17, 8. Num. 24, 20 etc., alibi ut Gen. 14. 7. Num. 14, 25 etc. הָעֲמָלֵקִי (nom. gent.) appellati. — Quoad ad *montem Amalecitarum* in tribu Ephraïm situm (Jud. 5, 14. 12, 15) ità nuncupatus videtur, vel quia ibi profligatus est Amalecitarum exercitus, vel quia regionem istam antiquitùs tenuerant.

עָמַם 1) pr. *conjunxit*, in arab. *communis fuit* res. — 2) *texit, obscuravit*. Eze. 31, 8 trop. *cedri non obscurârunt eam* i. e. *non superaverunt* ut rectè Syr. et Vulgat., et intrans. *latuit* Eze. 28, 3. — Hoph. fut. יוּעַם *obscurabitur* Thren. 4, 1. — Deriv. לְעֻמַּת, עֻמָּה, עִם, עַם.

עֲמוּמִים vid. עַם.

עִמָּנוּאֵל (*nobiscum Deus*) nom. propheticum Messiæ Jes. 7, 14. Ἐμμανουήλ Matth. 1, 23.

עָמַס undè part. act. pl. עֹמְסִים, sed Neh. 4, 11. עֹמְשִׂים; pass. plur. עֲמֻסִים, f. עֲמוּסוֹת; fut. יַעֲמֹס; 1) *sustulit* Zach. 12, 3, hinc. — 2) *portavit, gestavit* Jes. 46, 3. — 3) *onus portandum imposuit* Gen. 44, 13. Jes. 46, 1, metaph. Ps. 68, 20.

Hiph. הֶעְמִיס et הֶעֱמִיס *onus portandum imposuit* 1 Reg. 12, 11: 2 Par. 10, 11. — Deriv. מַעֲמָסָה.

עֲמַסְיָה n. pr. viri 2 Par. 17, 16.

עַמְעָד n. pr. oppidi in tribu As. Jos. 19, 26.

עָמַק undè part. pass. f. עֲמוּקָה *profundus fuit* Prov. 23, 27, metaph. *abstrusus fuit* Ps. 92, 6. — Hiph. הֶעְמִיק; part. pl. מַעְמִיקִים; imp. הַעְמֵק, sed pl. הֶעֱמִיקוּ pro הַעֲמִיקוּ; *profundum fecit* Jes. 30, 33, metaph. Jes. 31, 6. Hos. 5, 2. Jes. 7, 11: *profundum fac, pete* i. e. pete ut ex profundo eveniat miraculum. Jer. 49, 30: *profundum facite ad habitandum, profundas facite habitationes vestras* i. e. habitate in profundis terræ faucibus. — Deriv. מַעֲמַקִּים et seq.

עֵמֶק m. *profundus, abstrusus*; pl. constr. עִמְקֵי Jes. 33, 19. Eze. 3, 5.

עָמֹק m. pl. עֲמֻקִּים; f. עֲמֻקָּה, pl. עֲמֻקּוֹת; *profundus* Lev. 13, 3 seq., metaph. *imperscrutabilis* Ps. 18, 4. Job 12, 22 etc.

עֵמֶק m. suff. עִמְקְךָ; pl. עֲמָקִים; constr. עִמְקֵי; suff. f. עֲמָקַיִךְ; 1) *regio profunda, campus depressior*, *vallis* Gen. 14, 3 etc. — 2) meton. *incola vallis* 1 Par. 12, 15 ubi (quæ Gesenii conjectura est), pro כָּל־הָעֲמָקִים *omnes vallium incolæ*, substituendi כָּל־הָעֲנָקִים *omnes Enacitæ* nulla sufficiens est ratio. — 3) n. pr.

a) complurium vallium ut עֵמֶק הָאֵלָה in viciniâ Bethlehem 1 Sam. 17, 2. 21, 10, et aliarum, quas suo loco videre est.—b) עֵמֶק קְצִיץ oppid. in tribu Benjamin Jos. 18, 21.

עֹמֶק m. *profunditas* Prov. 25, 3.

עָמַר 1) pr. *pressit*, *compressit*, *arctiùs colligavit*, ut in arab. *ghamar* (Castel.) — 2) ut in samar. *subjecit.* — Pih. part. מְעַמֵּר *colligans* manipulos Ps. 129, 7. — Hithp. הִתְעַמֵּר; fut. יִתְעַמֵּר; seq. בְּ pers. *gessit se in aliquem tanquàm in servum, mancipii loco habuit* Deut, 21, 14. 24, 7. — Deriv. עָמִיר et seq.

עֹמֶר m. pl. עֳמָרִים; 1) ut עָמִיר *manipulus* Lev. 23, 10. Job 24, 10 —2) aridorum *mensuræ* genus, decima pars Ephæ. Ex. 16, 16 etc.

עֲמֹרָה nom. pr. oppid. *Gomorra* Gen. 10, 19. 13, 10. Deut. 29, 23 etc.

עָמְרִי nom. pr. viror. 1 Reg. 16, 16 etc.

עַמְרָם n. pr. viror. Ex. 6, 18 etc. Nom patron. עַמְרָמִי Num. 3, 27 etc.

עָמַשׂ ut vicin. עָמַס *portavit*; part. act. pl. עֹמְשִׂים Neh. 4, 11.

עֲמָשָׂא nom. pr. viror. 2 Sam. 17, 25 etc.

עֲמָשַׂי n. pr. viror. 1 Par. 6, 10 etc.

עֲמַשְׁסַי n. pr. viri Neh. 11, 13.

עֲנָב et עֲנָב n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 11, 21. 15, 50.

עֵנָב m. pl. עֲנָבִים; constr. cum Dag. euphon. עִנְּבֵי; *uva* Gen. 40, 10. Lev. 25, 5 etc. — Rad. ענב.

עָנַג undè Puh. part. f. מְעֻנָּגָה *molliter et delicatè nutrita, educata* Jer. 6, 2.—Hithp. הִתְעַנֵּג; fut. יִתְעַנָּג; 1) *molliter et delicatè se habuit* Deut. 28, 56. — *oblectavit se* seq. מִן, עַל Jes. 66, 11. Job 22, 26 etc. — 3) in malam partem *irrisit* alicui, seq. עַל Jes. 57, 4. —Deriv. תַּעֲנוּג et seq.

עָנֹג m. f. עֲנֻגָּה *delicatus, a, mollis* Deut. 28, 54. Jes. 47, 1.

עֹנֶג m. *deliciæ, vita delicata* Jes. 13, 22. 58, 13.

עָנַד undè imp. cum suff. עָנְדֵם; fut. cum suff. et נ epenthet. אֶעֶנְדֶנּוּ; *alligavit* Job 31, 36. Prov. 6, 21. — Conf. מַעֲדָן n. 3.

עָנָה; part. act. עֹנֶה, cum suff. et נ epenth. עוֹנֶךָּ, pl. עֹנִים; inf. constr. עֲנוֹת; imp. עֲנֵה, pl. עֲנוּ et עֱנוּ; fut. יַעֲנֶה, pl. cum suff. et ה parag. יַעֲנוּכָה; * 1) pr. *sustulit vocem*, *clamorem edidit* Jes. 13, 22 et in formulâ וַיַּעַן....וַיֹּאמֶר. Ea est primaria et quodam modo unica signif.; vid. mox Pihel et conf. quæ adnotavimus in *Le Pentat avec une traduct. franç.* GENÈSE, pag. 80, 81. Seq. acc. pers. *clamavit ad aliquem, allocutus est aliquem* Zach. 1, 11. Ex. 15, 21 : *et clamabat post eos* (*Moysen et Israëlitas*, conf. vers. 1) : *canite etc.* Jer. 51, 14: *et clamabunt contra te jubilum* (הֵידָד). Ex. 32, 18 עֲנוֹת גְּבוּרָה *clamare victoriam* (*crier victoire*), עֲנוֹת חֲלוּשָׁה *clamare cladem* (*crier défaite*). — Spec. *clamavit, ingemuit ob afflictionem*, hinc *afflictus*, *oppressus fuit* Jes. 31, 4. Ps. 116, 10 etc., vel *ob sollicitudinem*, *anxietatem*, indè *sollicitus, anxius fuit* seq. בְּ Eccl. 1, 13. 3, 10, seq. acc. Job 33, 13. — 2) *acclamavit* alicui, *exaudi-*

vit preces ejus, sæpè de Deo homines exaudiente 1 Sam. 14, 39. Ps. 3, 5 etc.; hinc seq. acc. pers. et בְּ rei: *exaudivit aliquem aliquâ re* i. e. *largitus eam illi* Ps. 65, 6 et seq. acc. rei *exhibuit, suppeditavit* Eccl. 10, 19. — Quoad *respondendi* significatum, neutiquàm inest radici עָנָה, etsi passim haud ineptè in nostris occidentalibus linguis ità vertatur. In colloquiis enim ad exprimendam *respondendi* notionem nonnisi radice אָמַר *dixit* utuntur Hebræi, quemadmodùm Arabes verbum קאל *dixit* unicè usurpant. De signif. *dictis intendit, significavit* vid. יַעַן.

Niph. נַעֲנָה; part. נַעֲנֶה, f. נַעֲנָה; infin. cum præf. לְ, לְהֵעָנֹת pro לֵעָנֹת; fut. יֵעָנֶה; 1) pr. *clamorem admisit, sustinuit* Job 11, 2 ubi optimè Vulgat. *Numquid qui multa loquitur, non et audiet?* indè *exauditus est* Job 19, 17. Prov. 21, 13.—2) seq. לְ pers. *acclamavit* alicui Eze. 14, 4, 7. —3) *clamavit ob afflictionem, afflictus fuit* Jes. 53, 7. Ps. 119, 107, it. *afflixit, submisit se* seq. לִפְנֵי *alicui* Ex. 10, 3.

Pih. עִנָּה; part. pl. cum suff. f. מְעַנַּיִךְ; inf. absol. עַנֵּה, constr. עַנּוֹת; imp. pl. עַנּוּ; fut. יְעַנֶּה; 1)* pr. *clamare, gemere fecit ob oppressionem, afflictionem*, hinc *oppressit, afflixit* Gen. 16, 6. 15, 13 et maximè Ex. 22, 22: *Si quomodocunque eum clamare facias* (אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ), *cùm indubitanter clamabit ad me* (כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי) etc.; quibus sanè verbis primaria verbi significatio laté patet. Spec. *clamare fecit* fœminam i. e. compressit eam Gen. 34, 2 etc.; metaph. animam i. e. *jejunavit* Lev. 16, 31. Num. 29, 7. — 2) forsan intens. vel frequent. *fortiter* vel *iterùm, iterùmque clamavit*, vulgò *cecinit* Ex. 32, 18. Jes. 27, 2. Ps. 88, 1; sed vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduction française*, Exode, pag. 220. 221.

Puh. עֻנָּה; part. מְעֻנֶּה; fut. יְעֻנֶּה; pr. *clamare, gemere factus est ob oppressionem*, hinc *oppressus, afflictus est* Lev. 23, 29 etc. Inf. עֻנּוֹת *oppressio, afflictio* Ps. 132, 1.

Hiph. part. מַעֲנֶה; fut. יַעֲנֶה; 1) ut Pih. n. 1. 1 Reg. 8, 35: 2 Par. 6, 26. — 2) seq. acc. et בְּ rei *acclamavit alicui aliquâ re, exhibuit, suppeditavit* (conf. Kal n. 2) Eccl. 5, 19.

Hithp. הִתְעַנָּה; inf. הִתְעַנּוֹת; imp. f. הִתְעַנִּי; 1) * pr. *passus est* ut aliquis *clamare, gemere ob oppressionem, vexationem eum faceret, vexationibus, afflictionibus se exposuit, submisit, subjecit* Gen. 16, 9: 1 Reg. 2, 26.—2) *afflixit se, humiliavit se* Dan. 10, 12. Esr. 8, 21. — Deriv. יַעַן, עָנָב, מַעֲנִית, מַעֲנֶה, מַעֲנֶה, מַעַן, יַעֲנָה, עִנְיָן, עָנִי, עָנִי, עֱנוּת, עַנְוָה, עֲנָוָה, תַּעֲנִית.

עֲנָה n. pr. viror. Gen. 36, 20 etc.

עָנָו m. sed עָנִיו Num. 12, 3 in Keri; pl. עֲנָוִים, pro quo sæpè in Keri עֲנִיִּים; constr. עַנְוֵי; *pr. *clamans, gemens* (vid. rad. עָנָה), hinc 1) *afflictus, miser* Ps. 9, 10 etc. — 2) *animo demissus, modestus*, adeòque *bonus, pius* Soph. 2, 3. Ps. 25, 9 etc. — 3) *mansuetus, mitis* Num. 12, 3.

עָנוּב n. pr. viri 1 Chron. 4, 8.

עֲנָוָה f. pr. *clamor*, *gemitus* (vid. rad. עָנָה), hinc 1) *animus*, *demissus*, *modestia* Soph. 2, 3. Prov. 15, 33 etc.—2) *mansuetudo, clementia* Prov. 18, 36.

עַנְוָה f. suff. עַנְוָתְךָ; *clementia* Ps. 45, 5. — Rad. עָנָה q. v.

עֲנוּק n. pr. viri Jos. 21, 11.

עֱנוּת f. *clamor*, Ps. 22, 25; ità optimè LXX, Vulgat. et Chald., quamvis Gesenius contradicat; vid. rad. עָנָה.

עָנִי m. עֲנִיָּה; f. pl. m. עֲנִיִּים pro quo sæpè in Chetlib עֲנָוִים; constr. עֲנִיֵּי; *pr. *clamans*, *gemens* ut עָנָו, hinc 1) *afflictus*, *miser*, *pauper* simulque passim *pius* Ex. 22, 24 etc. — 2) *mansuetus*, *mitis* Zach. 9, 9. — Rad. עָנָה q. v.

עֳנִי m. in pausâ עֹנִי et Ps. 107, 41 עוֹנִי; suff. עָנְיְךָ; *1) *clamor*, *gemitus* Gen. 16, 11. 31, 42. — 2) *afflictio*, *miseria* Ex. 3, 7 etc. — Rad. עָנָה q. v.

עֻנִּי n. pr. viri Neh. 12, 9 etc.

עֲנָיָה n. pr. Neh. 8, 4 etc.

עָנָיו Num. 12, 3 pro עָנָו q. v.

עֲנִים n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 50.

עִנְיָן m. constr. עִנְיַן; *afflictio*, hinc meton., ut rectè Simonis, *res quâ quis se affligit*, *excruciat* Eccl. 1, 13 et passim tantùm in hoc libro.—Rad. עָנָה q. v.

עָנֵם n. pr. oppidi in tribu Issachar 1 Par. 6, 58, pro quo Jos. 19, 21. 21, 29 עֵין־גַּנִּים occurrit.

עֲנָמִים n. pr. gentis origine ægyptiacæ Gen. 10, 13

עֲנַמֶּלֶךְ n. pr. idolum Sepharvæorum 2 Reg. 17, 31.

עָנַן forsan ut vicin. גָּנַן *texit*, hinc *tectè egit*, adeòque *artibus tectis et magicis usus est*, *præstigias fecit*; part. act. עֹנְנָה, plur. m. עֹנְנִים, suff. עֹנְנֵיכֶם; Jes. 2, 6. 57, 3. Jer. 27, 8.

Pih. עִנֵּן (denom. à עָנָן) *collegit nubes*; inf. cum suff. עַנְנִי Gen. 9, 14. — Poh. עוֹנֵן; part. מְעוֹנֵן, plur. מְעֹנְנִים; fut. יְעוֹנֵן; *tectas artes exercuit*, *præstigiis usus est* Lev. 19, 26: 2 Reg. 21, 6 etc. — Deriv. seq.

עָנָן m. constr. עֲנַן; pl. עֲנָנִים; *nubes* Gen. 9, 14. Ex. 13, 21. — 2) n. pr. viri Neh. 10, 27. — Rad. עָנַן.

עֲנָנָה f. collect. *nubes* Job 3, 5.

עֲנָנִי n. pr. viri 1 Par. 3, 23.

עֲנַנְיָה n. pr. viri Neh. 3, 23, et oppidi in tribu Benjamin Neh. 11, 32.

עָנָף m. constr. עֲנַף; pl. cum suff. עֲנָפֶיהָ; *ramus* Lev. 23, 40. Ps. 80, 11 etc. — Rad. ענף ut vicin. עוּף et עָלַף *texit*.

עָנֵף m. id. suff. עַנְפֵיכֶם Eze. 36, 8.

עָנֵף m. undè f. עֲנֵפָה *ramosa* Ex. 36, 8. — Rad. עָנַף ut vicin. עוּף et עָלַף *texit*.

עֲנָק m. pl. עֲנָקִים, f. עֲנָקוֹת; 1) *torques*, *monile* forsan *collare* Jud. 8, 26. Prov. 1, 9. Cant. 4, 9. — 2) n. pr. *gigantis* celebris Num. 13, 22; hinc gigantes עֲנָקִים *Anakitæ*, vel *filii*, *nati Anak* dicti sunt Num. 22, 28. Deut. 1, 28 etc.—Indè denom.

עָנַק *torque*, *monile ornavit*, trop. *cinxit monilis instar* Ps. 73, 6.

Hiph. הַעֲנִיק forsan *ornavit donis*,

muneribus affecit; ità Syr. et Arab. sed LXX et Vulgat. *viaticum dedit;* infin. absol. הַעֲנֵיק et fut. יַעֲנִיק Deut. 15, 14.

עָנֵר n. pr. 1) viri Gen. 14, 13. — 2) oppidi Levitarum in agro Manassis 1 Par. 6, 55, aliàs תַּעֲנָךְ Jos. 12, 21 etc.

עָנַשׁ; part. pass. pl. עֲנוּשִׁים; inf. absol. עָנוֹשׁ, constr. עֲנוֹשׁ, seq. Makk. עֲנָשׁ־; fut. יַעֲנֹשׁ; *mulctavit, mulctam imposuit* Ex. 21, 22. Prov. 17, 26, seq. dupl. acc. *mulctavit aliquem aliquâ re* Deut. 22, 19. Amos. 2, 8. Impers. בַּעֲנָשׁ־לֵץ *in mulctando, ubi mulctant pravum hominem* Prov. 21, 11.

Niph. נֶעֱנַשׁ; fut. יֵעָנֵשׁ; *mulctatus est* Ex. 21, 22, generatim *pœnas luit* Prov. 22, 3. 27, 12. — Indè

עֹנֶשׁ m. *mulcta* 2 Reg. 23, 33 etc.

עֲנָת n. pr. viri Jud. 3, 31.

עֲנָתוֹת n. pr. 1) oppidi Levitarum in tribu Benjamin Jos. 21, 18 etc. Nom. gent. עַנְּתֹתִי Jer. 29, 27. — 2) viror. Neh. 10, 20 etc.

עַנְתֹתִיָּה n. pr. viri 1 Par. 8, 23.

עָסִיס masc. constr. עֲסִיס; *mustum* Joël 1, 5. Cant. 8, 2 etc. — Rad. עָסַס.

עָסַס *conculcavit* Mal. 3, 21.

עָעַר undè deducunt Poh. fut. pl. in pausâ יְעֹעֵרוּ *tollent clamorem* Jes. 15, 5; quod forsan est pro יְעַרְעֵרוּ à rad. עוּר.

עֵפָה vid. עֵיפָה.

עֳפִי m. undè pl. עֳפָאִים *frondes* Ps. 104, 12. — Rad. עפה conf. syr. עפא *floruit.*

עָפַל *tumuit.* — Puh. עֻפְּלָה *tumidus, trop. inflatus fuit* Hab. 2, 4.

Hiph. fut. conv. וַיַּעְפִּילוּ *et arroganter egerunt* Num. 14, 44, conf. Deut. 1, 43. — Indè

עֹפֶל m. pl. עֳפָלִים; constr. עָפְלֵי; 1) *tumulus, clivus* Jes. 32, 14. Mich. 4, 8. — 2) pl. *tumores ani* vel *ani ipsi* Deut. 28, 27: 1 Sam. 5, 6 seq., pro quo in Keri est טְחֹרִים q. v. — 3) cum art. הָעֹפֶל n. pr. clivi in monte Sion 2 Reg. 5, 24 etc.

עָפְנִי n. gent., cum art. הָעָפְנִי, præcedente כְּפַר, oppid. in tribu Benjamin Jos. 18, 24.

עַפְעַפַּיִם dual. masc. undè constr. עַפְעַפֵּי; suff. עַפְעַפֶּיךָ; *palpebræ* Prov. 4, 25 etc.; metaph. *palpebræ* auroræ i. e. radii solis orientis Job 3, 9 etc. — Rad. עוּף.

עָפַר conf. arab. עפר *subalbus, subrubicundus fuit, instar arenæ, dorcadis,* et עָפַר (ghafar) *villosus fuit.* — Deriv. עָפָר, עֹפֶרֶת.

Pih. עִפַּר (denomin. ab עָפָר) undè pleonast. עִפַּר בֶּעָפָר *pulverem crassiorem, arenam dispersit,* vel *arenâ conspersit* 2 Sam. 16, 13. Mos enim viget in Oriente, ut in eum quem capitali crimine accusant, terram conjiciant, ad testandum ipsum dignum esse qui humo tegatur.

עָפָר m. constr. עֲפַר; pl. f. constr. עַפְרוֹת; 1) *pulvis crassior, humus (de la terre)* Gen. 2, 7. 26, 15 etc.; indè *gleba* terræ Prov. 8, 26, auri in fodinis Job 28, 6; *agger* Hab. 1, 10; rarissimè *pulvis tenuis* Ps. 18, 43 et Num. 23, 10 ubi *pulvis Jacobi* i. e. posteri ejus arenulam multitudine æquantes. — 2) *lutum, cæmentum* Lev. 14, 42, 45. — 3) *terra, orbis* Job 19, 25 etc.

— 4) *sepulchrum* Ps. 22, 30. Job 20, 11 etc. — *Pulverem comedere* de serpentibus Gen. 3, 14, de hominibus qui supplices in terram se prosternunt Mich. 7, 17. Ps. 72, 9; conf. Jes. 49, 23. Thren. 3, 29.

עֵפֶר n. pr. viror. Gen. 25, 4 etc.

עֹפֶר m. pl. עֳפָרִים; *hinnulus* cervæ aut capreæ Cant. 2, 9 etc.

עֹפֶרֶה f. et plur. עֹפְרוֹת vid. in עָפָר et in seq.

עָפְרָה n. pr. 1) viri 1 Par. 4, 14. — 2) oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 23, plenè בֵּית לְעַפְרָה Mich. 1, 10, alterius in tribu Manass. Jud. 6, 11.

עֶפְרוֹן n. pr. 1) viri Gen. 23, 8. — 2) oppidi in tribu Benjamin 2 Par. 13, 19, ubi Keri עֶפְרַיִן habet. — 3) montis in confiniis tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 9.

עֹפֶרֶת fem. *plumbum* Ex. 15, 10. Num. 21, 32. Jer. 6, 29 etc. — Rad. עָפָר.

עֵץ m. suff. עֵצוֹ; pl. עֵצִים; constr. עֲצֵי; suff. עֵצֵינוּ; 1) *arbor* et passim collect. *arbores* Gen. 1, 11. 3, 24. Eze. 17, 24 etc. — 2) *lignum*, spec. de palo ligneo, patibulo Gen. 40, 19 etc.; meton. *quod ex ligno confectum est*, ut *vas* Ex. 7, 21; *idolum* Jer. 2, 27. Plur. עֵצִים *ligna* in frusta cæsa et ad comburrendum parata Gen. 22, 3. Lev. 1, 7 etc. — Rad. saltem quoad formam עָצָה.

עָצַב; part. pass. f. constr. עֲצוּבַת; infin. cum suff. עָצְבִּי; 1) *laboravit*, *formavit*, *finxit* (conf. vicin. חָצַב, קָצַב, חָטַב). — 2) *molestiis*, *doloribus laboravit*, *doluit* et trans. *dolore*, *mœrore affecit* 1 Reg. 1, 6. Jes. 54, 6: 1 Par. 4, 10. — Niph. נֶעֱצַב; fut. יֵעָצֵב; *affectus est dolore* corporis Eccl. 10, 9, animi Gen. 45, 5 etc. — Pih. עִצֵּב; fut. יְעַצֵּב; 1) *formavit*, *finxit* Job 10, 8. — 2) *afflixit* Jes. 63, 10. Ps. 56, 6. — Hiph. inf. cum suff. fem. excidente Mappik הַעֲצִיבָה; fut. יַעֲצִיב; 1) *serviit* idolo, *coluit* illud Jer. 44, 19; ità Vulgat. al. *finxit imaginem* ejus. — 2) *dolore affecit*, *ad iram provocavit* Ps. 78, 40. — Hithp. הִתְעַצֵּב 1) *doluit*, *mœruit* Gen. 6, 6. — 2) *iram concepit* 34, 7. — Deriv. מַעֲצֵבָה et seq.

עָצָב m. *simulachrum idoli*; pl. עֲצַבִּים; constr. עֲצַבֵּי; 1 Sam. 31, 9. Hos. 4, 17 etc.

עָצֵב m. *operarius*, *servus*; pl. cum suff. et Dag. euphon. עַצְּבֵיכֶם Jes. 58, 3.

עֶצֶב et עֶצֶב m. 1) *vas fictile* Jer. 22, 28. — 2) *labor molestus* Prov. 10, 22; pl. עֲצָבִים meton. *res labore partæ* Prov. 5, 10. Ps. 127, 2. — 3) *dolor* ut parturientis Gen. 3, 16. — 4) *asperitas*, *acerbitas* in verbis Prov. 15, 1.

עֹצֶב m. suff. עָצְבִּי; 1 *simulachrum idoli* Jes. 48, 5. Ps. 139, 25: דֶּרֶךְ עֹצֶב *cultus idolorum*. — 2) *dolor* Jes. 14, 3: 1 Par. 4, 9.

עִצָּבוֹן m. constr. עִצְּבוֹן; 1) *labor molestus* Gen. 3, 17. 5, 29. — 2) vulgò *dolor* Gen. 3, 16; *sed rectiùs forsan *incommoda* quibus obnoxia est mulier prægnans, ut fastidium, nauseæ, languores, quæque à doloribus pr. dictis seu cruciatibus (הֵרוֹן) diversa sunt.*

עַצֶּבֶת fem. constr. עַצֶּבֶת (quasi à עַצָּבָה); pl. עַצְּבוֹת undè cum suff. עַצְּבוֹתָם; 1) *simulachrum idoli* Ps. 16, 4. — 2) *dolor* Ps. 147, 3. Job 9, 28 etc.

עָצָה 1) ut in arab. עָצָא pro עָצַי *durus, firmus fuit.* — 2) *clausit* oculos; part. act. עֹצֶה Prov. 16, 30. — Deriv. עֵץ et seq.

עָצֶה m. *spina dorsi* Lev. 3, 9; vel, ut vult Bochart, *os coccigis* collat. arab. עֻצְעֻץ.

עֵצָה f. à m. עֵץ, collect. *ligna* Jer. 6, 6. עֲצַת־נֶפֶשׁ *ligna odorata* Prov. 27, 9.

עֵצָה f. (pro יְעֵצָה); constr. עֲצַת; suff. עֲצָתִי, עֲצָתֵיךְ (cum suff. nominum pl., pro עֲצָתְךָ); pl. עֵצוֹת; 1) *consilium* quod quis dat 2 Sam. 16, 20. Ps. 119, 24, quod quis capit Jes. 19, 3. Hos. 10, 6. *Fecit consilium* i. e. executus est Jes. 30, 1. *Consilium Dei* i. e. decretum divinum Jes. 14, 26 etc. — 2) *prudentia, sapientia* Jes. 11, 2. Jer. 32, 19 etc. — 3) plur. עֵצוֹת *curæ* Ps. 13, 3. — Rad. יָעַץ.

עָצוּם; 1) *robustus, validus, potens* Gen. 18, 18 etc. Plur. עֲצוּמִים *heroes* Jes. 53, 12. Prov. 18, 18, it. *valida membra* leonis, al. *catuli* leonis Ps. 10, 10. — 2) *numerosus, copiosus* Joël 1, 6. Ps. 35, 18.

עֶצְיוֹן גֶּבֶר n. pr. urbis maritimæ ad sinum Ælaniticum maris rubri Num. 33, 35 etc.

עָצַל conf. arab. *otiosus fuit.* — Niph. fut. pl. תֵּעָצְלוּ *pigri eritis* Jud. 18, 9. — Deriv. seq.

עָצֵל m. *piger* Prov. 6, 6 etc.

עַצְלָה et עַצְלוּת f. *pigritia* Prov. 19, 15. 31, 27. Dual. עֲצַלְתַּיִם *pigritia duplex* i. e. maxima Eccl. 10, 18.

עָצַם et עָצֵם; part. act. עֹצֵם, pass. עָצוּם, pl. עֲצוּמִים et עֲצֻמִים; infin. cum suff. עָצְמוֹ; fut. pl. יַעַצְמוּ; 1) ut vicin. אָטַם *clausit*, spec. oculos Jes. 33, 15. — 2) *robustus, fortis, potens fuit, factus est* Gen. 26, 16. Ex. 1, 7 etc. — 3) *numerosus fuit* Ps. 38, 20. 40, 6, 13.

Pih. עִצֵּם; fut. יְעַצֵּם; 1) *clausit* oculos Jes. 29, 10. — 2) denom. ab עֶצֶם *exossavit*, al. *ossa confregit* Jer. 50, 17. Conf. Pih. גֵּרֵם.

Hiph. fut. conv. cum suff. וַיַּעֲצִמֵהוּ *et potentem effecit eum*, seq. מִן *potentiorem* Ps. 105, 24. — Derivat. תַּעֲצֻמוֹת et seq.

עֶצֶם f. semel m. suff. עַצְמִי; pl. עֲצָמִים; f. עֲצָמוֹת; constr. עַצְמוֹת; 1) *os, ossa* Gen. 2, 23. Ps. 51, 10 etc. — 2) per synecdoch. *totum, corpus*, vel *corporis species* Thren. 4, 7. — 3) seq. genit. *ipse, ipsa, ipsum*, sed de rebus tantùm עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה *hæc ipsa dies*; בְּעֶצֶם תֻּמּוֹ *in ipsâ integritate suâ* Job 21, 23. — 4) n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 29 etc.

עֹצֶם m. suff. עָצְמִי; 1) *robur* Deut. 8, 7 etc. — 2) *corpus* Ps. 139, 15.

עָצְמָה f. constr. עָצְמַת; *robur* Jes. 40, 29 etc. — 2) *multitudo* Nah. 3, 9.

עַצְמוֹן n. pr. oppidi in finibus austral. Palæstinæ Num. 34, 4 etc.

עֲצֻמוֹת pl. f. *robora, munimenta*, trop. *argumenta firma* Jes 41, 21. Conf. Job 13, 12.

עֶצְנִי m. cum art. הָעֶצְנִי 2 Sam.

23, 8 in Keri videtur formâ suâ nom. gent. esse, et sic LXX; Chethib habet העצנו quod vertunt: *hasta ejus;* verùm, si ו foret pron. suffix., deesset art. ה vid. עָדִין.

עָצַר; part. pass. עָצוּר et עָצֻר, f. עֲצֻרָה; infin. absol. עָצֹר constr. עֲצוֹר; fut. יַעֲצֹר et יַעְצוֹר; suff. יַעַצְרֵנִי, יַעַצְרֵהוּ, cum ה parag. יַעַצְרָכָה; 1) *clausit* (conf. vicin. אָצַר, אָזַר) Gen. 16, 2. Deut. 11, 17 etc., it *inclusit* in carcerem 2 Reg. 17, 4. Jes. 33, 1 etc. seq. מִפְּנֵי *vel exclusus est* à facie (*Saulis*), vel *inclusus est domi* ob (Saulem) i. e. metu (Saulis). — 2) *continuit, destinuit, cohibuit* Jud. 13, 16, seq. לְ 2 Reg. 14, 26, vel בְּ Job 4, 2 etc. עָצַר כֹּחַ *vires retinuit, valuit* Dan. 10, 8 etc., seq. לְ *potuit* 1 Par. 22, 14 etc., et omisso כֹּחַ 2 Par. 14, 10. 20, 37, et Deut. 32, 36, sed vid. עָזַב. — 3) *coërcuit imperio* seq. בְּ 1 Sam. 9, 17.

Niph. נֶעֱצַר; part. נֶעְצָר; infin. הֵעָצֵר; fut. יֵעָצֵר; 1) *clausus fuit* 1 Reg. 8, 35: 2 Par. 6, 20. — 2) *cohibitus est* Num. 17, 13. Ps. 106, 30 etc. — 3) *continuit se* 1 Sam. 21, 8. — Deriv. מַעְצוֹר, מַעְצָר et seq.

עֶצֶר m. *imperium* Jud. 18, 7.

עֹצֶר m. 1) *occlusio* uteri i. e. uter sterilis Ps. 30, 16. — 2) *angustiæ, miseria* Jes. 53, 8. Ps. 107, 39.

עֲצָרָה et עֲצֶרֶת f. pl. cum suff. עַצְרֹתֵיכֶם; 1) *cœtus* hominum Jer. 9, 1, maximè *concio populi* ad dies festos agendos Jes. 1, 13. Joël 1, 14 etc., spec. quæ septimo paschatis et octavo festi tabernaculorum die cogi solebat Lev. 23, 36. Deut. 16, 8 etc.

עָקַב undè infin. absol. עָקוֹב; fut. יַעְקֹב, suff. יַעְקְבֵנִי; 1) ut in arab. *ponè fuit, à tergo venit*, indè עָקֵב *calx*. — 2) denom. ab עָקֵב, *calcaneum tenuit* Hos. 12, 4, maximè ad aliquem in terram conjiciendum, hinc. — 3) *supplantavit, defraudavit, circumvenit* Gen. 27, 36. Jer. 9, 3. — Pih. fut. et cum suff. יְעַקְּבֵם *retardabit eos* Job 37, 4. — Deriv. seq.

עָקֵב m. constr. עֲקֵב; suff. עֲקֵבוֹ; pl. constr. עִקְּבֵי; suff. עֲקֵבַי; pl. f. cum Dag. euphon. עִקְּבוֹת; 1) *calx* hominum Gen. 3, 15 etc., it. *ungula* equorum Gen. 49, 17 etc. — 2) trop. *postremum agmen* exercitûs Jos. 8, 13. — Plur. *vestigia* Ps. 77, 20. 89, 52. Cant. 1, 8. — 4) *insidiator* Ps. 49, 6.

עָקֹב m. f. עֲקֻבָּה; 1) *clivus, locus acclivis*, collat. arab. עַקַבָה (haqabaht) et favente contextu Jes. 40, 4. — 2) *fraudulentus* Jer. 17, 9. — 3) denom. ab עָקֵב. Hos. 6, 8: *calcata sanguine* i. e. vestigiis sanguinis referta.

עֵקֶב m. 1) *postremum rei, finis*, hinc adv. *ad finem usquè, perpetuò* Ps. 119, 33, 112. — 2) *merces, præmium* Ps. 19, 12. Prov. 21, 4. Indè עֵקֶב et עַל־עֵקֶב Jes. 5, 23 *in præmium* i. e. *propter* Ps. 40, 16. 70, 4, it. *propterea quòd, quia* Num. 14, 24. Deut. 7, 12, plenè עֵקֶב אֲשֶׁר Gen. 26, 5, et עֵקֶב כִּי Amos 4, 12.

עָקְבָה vel עָקְבָּה f. *insidiæ, fraus* 2 Reg. 10, 19.

עָקַד ut in arab. *ligavit* (conf.

etiam vicin. אָגַד); fut. יַעֲקֹד Gen. 22, 9. — Indè

עָקֹד m. pl. עֲקֻדִּים *lineis distinctus* (*rayé*) Gen. 30, 35 etc.

עָקָה f. *oppressio*; constr. עָקַת Ps. 55, 4. — Rad. עוּק.

עַקּוּב n. pr. viror. Esr. 2, 42 etc.

עָקַל ut in syr. *contorsit, intorsit*, hinc sensu morali *pervertit*. — Puh. part. מְעֻקָּל *perversus* Hab. 1, 4. — Deriv. seq.

עֲקַלְקַל m. undè pl. f. עֲקַלְקַלּוֹת; *tortuosus* Jud. 5, 6, subst. *viæ tortuosæ* Ps. 125, 5.

עֲקַלָּתוֹן m. id. Jes. 27, 1.

עֲקָן n. pr. viri Gen. 36, 27, qui יַעֲקָן Num. 33, 31 etc. dicitur.

עָקַר 1) *eradicavit plantam*, infin. constr. עֲקוֹר Eccl. 3, 2. — 2) *sterilis fuit* mulier, ut in arab. עָקַר. — Niph. *eradicatus, eversus est*; fut. f. תֵּעָקֵר Soph. 2, 4. — Pih. עִקֵּר; fut. יְעַקֵּר; *enervavit* equum, taurum, *nervos pedum succidit* Gen. 49, 6. Jos. 11, 6 etc. — Deriv. seq.

עָקָר m. עֲקָרָה f. et עֲקֶרֶת; *sterilis* de mare et feminâ Gen. 11, 30. Deut. 7, 14 etc.

עֵקֶר m. 1) *tradux, surculus qui vel à radice avulsus, vel succisus aliò traducitur et transplantatur*; metaph. *homo qui è familiâ peregrinâ ortus, in terrâ sanctâ consedit* Lev. 25, 47. — 2) n. pr. viri 1 Par. 2, 27.

עַקְרָב m. pl. עַקְרַבִּים; 1) *scorpio* animal Deut. 8, 15 etc. — 2) *virgæ* seu *scuticæ spineæ* genus 1 Reg. 12, 11 etc. Sic lat. *scorpio* est virga nodosa et acculeata. מַעֲלֵה עַקְרַבִּים vid in. מַעֲלָה. — Compositum videtur ex עָקַר in arab. *vulneravit*, et עָקֵב *calcaneus*.

עֶקְרוֹן n. pr. urbis Philistæorum Jos. 15, 45 etc. Nom. gent. עֶקְרֹנִי Jos. 13, 3 etc.

עָקַשׁ ut in arab. *contorsit, pervertit*. — Niph. part. נֶעְקָשׁ *perversus*; constr. נֶעְקַשׁ Prov. 28, 18. — Pih. עִקֵּשׁ; part. מְעַקֵּשׁ; fut. יְעַקֵּשׁ; *pervertit* Mich. 3, 9. *Pervertit vias suas* i. e. *perversè egit* Jes. 59, 8 etc. — Hiph. fut. conv. cum suff. יַעְקְשֵׁנִי *perversum me arguet*, seu, ut optimè Vulgat. *pravum me comprobabit* Job 29, 9. Cæterùm וַיַּעְקְשֵׁנִי est chaldaïsm. pro וַיַּעְקִישֵׁנִי, ut 1 Sam. 17, 25 יַעְשְׁרֶנּוּ *ditabit eum* pro יַעֲשִׁירֶנּוּ. — Al. tamen ad Kal referunt. — Deriv. מַעֲקַשִּׁים et seq.

עִקֵּשׁ m. pl. עִקְּשִׁים; 1) *perversus pravus* Deut. 32, 5. Ps. 101, 4 etc. — 2) n. pr. viri 2 Sam. 23, 26.

עִקְּשׁוּת fem. *perversitas* Prov. 4, 24 etc.

עָר m. suff. in pausâ עָרֶךָ; pl. עָרִים; constr. עָרֵי; suff. עָרָיו; 1) *urbs* ut עִיר q. v. Num. 21, 15 et Deut. 2, 9 est pro עָר־מוֹאָב quod occurrit Num. 21, 28. Jes. 15, 1, scil. metropolis Moabitarum ad fluvium Arnonem sita. Plur. עָרִים *urbes* Num. 35, 2 etc. — 2) *hostis* 1 Sam. 28, 16. Ps. 9, 7 etc. Hoc posterius esse possit pro vicin. צָר permutatis ע et צ.

עֵר n. pr. viror. Gen. 38, 3 etc.

עָרַב; part. act. עֹרֵב, pl. עֹרְבִים, infin. constr. עֲרוֹב; imp. עֲרֹב, suff.

עָרְבַנִי; fut. יֶעֱרַב, sed pl. יַעַרְבוּ; 1) *miscuit*, ut in chald. et syr. it. i. q. vicin. אָרַג *texuit*, undè עֵרֶב *trama*, *subtegmen* vicin. אָרַב. — 2) *permutavit* merces, hinc *negociatus est* Ex. 27, 9, 27. — 3) *spopondit*, *fide jussit* seq. acc. לְ, עִם, עַל pers. *pro aliquo* Gen. 43, 9. Jes. 38, 14. Job 17, 3 etc. — 4) *pigneravit*, *oppigneravit* seq. acc. rei Neh. 5, 3 et forsan Jer. 30, 21 ubi עָרַב אֶת לִבּוֹ *oppigneravit animam suam* est *imminenti periculo se exposuit*, vel *spopondit pro vitâ suâ*. — 5) *dulcis*, *suavis*, *gratus fuit*, *placuit* seq. לְ, עַל pers. *alicui* Jer. 6, 20, Ps. 104, 34 etc. — 6) hinc forsan *suxit* undè עָרֹב. — 7) *ut* arab. עַרַב (gharab) *longiùs recessit*, *abiit*, metaph. Jes. 24, 11; it. ut in syr. *occidit* sol, *vesperavit* Jud. 19, 19. — 8) ut vicin. חָרַב *aridus*, *sterilis fuit*, undè עֲרָבָה. — 9) ut arab. pass. עֹרַב (ghorib) *subalbus*, *albicans* fuit; à quo nomen עֲרַב (gharab) *salix*. Hinc hebr. עָרָב *salix*, cujus folia *subalba*.

Hiph. infin. absol. הַעֲרֵב *vesperè faciendo*, hinc adv. *vesperè* 1 Sam. 17, 16.—Hithp. præt. et imp. הִתְעָרֵב; fut. יִתְעָרַב; 1) *immiscuit se* seq. בְּ, לְ, עִם *alicui rei* Prov. 14, 10. Ps. 106, 35 etc. —2) *sponsionem fecit* 2 Reg. 18, 23. Jes. 36, 8. — Deriv. מַעֲרָב, תַּעֲרֻבָה et seq.

עָרֵב m. *suavis*, *dulcis* Prov. 20, 17. Cant. 2, 14.

עָרֹב m. cum LXX κυνόμυια, *musca canina*, à sugendo sanguinem Ex. 8, 20 seq. Ps. 78, 45 etc. Vulgò tamen est *colluvies* animalium noxiorum; sed genus quoddam bestiarum suadet Ex. 8, 29, 31.

עֲרָב et עֲרַב n. pr. *Arabia* Jes. 21, 13: 2 Par. 9, 14 etc. Nom. gent. עֲרָבִי et עַרְבִי; pl. עַרְבִים et עַרְבִיאִים; *Arabs*, *Arabes* Jes. 13, 20 etc.

עֵרֶב 1) *miscellanea turba* exterorum qui Israëlitis sese *immiscuerunt* Ex. 12, 38. Neh. 13, 3.—2) *trama*, *subtegmen* Lev. 13, 48 seq.

עֶרֶב m. sed f. 1 Sam. 20, 5; pl. עֲרָבִים; constr. עַרְבֵי; dual. עַרְבַּיִם; pl. f. עֲרָבוֹת; 1) *vespera* Gen. 1, 5 seq. Jer. 5, 6, sed adv. *vesperè* Ex. 16, 6, pro בָּעֶרֶב vel לָעֶרֶב Gen. 19, 1. Ps. 59, 7 etc.— Dual. occurrit tantùm in formulâ בֵּין הָעַרְבַּיִם *inter duas vesperas*, Ex. 12, 6. Num. 9, 3 etc. quid autem sit illud temporis spatium, non concordant hodierni Judæi, et etiam inter veteres disceptatum est. Pharisæis et Rabbanitis *prima vespera* est, cùm sol declinare incipit, æstusque vehementior remittere, *secunda* cùm verè occidit: Karæis autem, quibuscum consentire videntur Samaritani, *prima vespera*, cùm sol occidit: *secunda*, cùm, crepusculo desinenti, ingruunt nocturnæ tenebræ; quod forsan præferend. cùm agnum Paschalem, duas inter vesperas mactandum, ipse Moyses mactari jubet *vesperi cùm sol occidit*, Deut. 16, 6. — 2) cum art. הָעֶרֶב *copiæ auxiliares*, *socii* 1 Reg. 10, 15. Jer. 25, 20. 50, 37. Eze. 30, 5. — 3) tantùm in pl. עֲרָבִים *salices* Jes. 44, 4. Ps. 137, 2 etc. נַחַל עֲרָבִים *torrens salicum* in Moabitide Jes. 15, 7.

עֹרֵב m. pl. עֹרְבִים; constr עֹרְבֵי;

1) *corvus* Gen. 8, 7 etc. Ex Lev. 11, 15. Deut. 14, 14 כָּל־עֹרֵב *omne genus corvinum* (*toute espèce de corbeaux*) videtur vocab. עֹרֵב alias quoque consimiles aves comprehendere. *Hoc autem infertur ex voce כל utpotè artic. determin. ה destitutâ, non verò ex formulâ לְמִינוֹ pr. *cum feminâ suâ*, ut falsò contendunt; vid. מִין pag. 324.* — 2) n. pr. viri Jud. 7, 25 etc.; à quo rupes quædam nomen habet Jud. 7, 25, Jes. 10, 26.

עֲרָבָה f. suff. עַרְבָתָהּ; pl. עֲרָבוֹת; constr. עַרְבוֹת; 1) *regio sterilis, desertum* Jes. 33, 9 etc. Cum art. הָעֲרָבָה a) ea regio campestris est, in quam vallis Jordanis circa Jericho excurrit; mare mortuum complexa Jos. 12, 1: 2 Sam. 4, 7; undè יָם הָעֲרָבָה est ipsum *mare mortuum* Deut. 4, 49 etc., et נַחַל הָעֲרָבָה *torrens Cedron* Amos 6, 14. — 6) omnis planities quæ à mari mortuo ad sinum arab. extenditur Deut. 1, 1. Jos. 12, 1 etc. Plur. עַרְבוֹת יְרִיחוֹ *campestria Jericho* pars fuit illius campi הָעֲרָבָה dicti. — 2) n. pr. q. v. in בֵּית pag. 93.

עֲרֻבָּה f. suff. עֲרֻבָּתָם; 1) *sponsio, vadimonium* Prov. 17, 18. — 2) *pignus* 1 Sam. 17, 18.

עֵרָבוֹן m. *pignus* Gen. 38, 17 etc.

עֲרָבִי, עַרְבִי n. pr. vid. in עֲרָב.

עַרְבָתִי nom. gent. vocabuli עֲרָבָה n. 2 q. v. 2 Sam. 23, 31.

עָרַג undè fut. יַעֲרֹג; ut in arab. *ascendit*, hinc forsan — 2) seq. אֶל, עַל *desideravit* aliquid (conf. נָשָׂא נֶפֶשׁ עַל, לְ) Ps. 24, 2. Joël. 1, 20. Hebræis interpr. est *glocitavit*, quod parùm congruit cum Joël. loc. cit. Vulgat. habet illic *desideravit*, hîc *suspexerunt*, quod in idem incidit. — Indè עֲרוּגָה q. v.

עֵרָד n. pr. viri 1 Par. 8, 15, it. oppidi in Palæstinâ Num. 21, 1 etc.

עָרָה pr. forsan ut vicin. עָרָה *carpsit, evellit* plantas, crines, undè depilis, calvus, plantis arboribusque *nudus fuit* (conf. vicin. עָרַם — 2) *evacuatus, effusus est*. — Niph. fut. יֵעָרֶה *effundetur* Jes. 32, 15. — Pih. עֵרָה; infin. עָרוֹת; imp. pl. עָרוּ; fut. יְעָרֶה; apoc. וַתְּעַר; 1) *nudavit*, pudenda, clypeum (quod de more tegumento indutum erat) etc. Jes. 3, 17. 22, 6 etc. — 2) *funditùs evertit* domum, pr. *denudavit fundamentum* Hab. 3, 13. Ps. 137, 7. Hinc. — 3) *evacuavit* vas Gen. 24, 20 etc., hinc *effudit* metaph. Ps. 141, 8.

Hiph. הֶעֱרָה 1) *nudavit* pudenda Lev. 20, 18, 19. — 2) *effudit* metaph. Jes. 53, 12. — Hithp. part. מִתְעָרֶה; fut. f. תִּתְעָרִי; 1) *nudavit se* Thren. 4, 21. — 2) *effudit, diffudit se* arbor Ps. 37, 35. — Deriv. מַעַר, עֶרְיָה, עֶרְוָה, תַּעַר et מַעֲרֶה.

עָרָה f. undè pl. עָרוֹת *loca nuda* i. e. arboribus destituta Jes. 19, 7.

עֲרוּגָה f. constr. עֲרוּגַת; pl. עֲרוּגוֹת et עֲרֻגוֹת; *areola* horti vel vineæ in in medio ascendens Eze. 17, 7. Cant. 5, 13 etc.

עָרוֹד m. *onager* Job 39, 5. — Rad. ערד In syr. Ethpah. *indomitus fuit*.

עֶרְוָה f. constr. עֶרְוַת; suff. עֶרְוָתוֹ; 1) *nuditas* Hos. 2, 11 (8); metaph. de locis parùm munitis, adeòque aditu facilibus Gen. 42, 9, 12. — 2) *puden-*

da, maximè *nuda* Gen 9, 22. Lev. 20, 11 etc. —3) *turpitudo*, *fœditas* Deut. 23, 15. 24, 1, *ignominia, dedecus* Jes. 20, 24. — Rad. עָרָה.

עָרוֹם et עָרֹם m. pl. עֲרוּמִּים; f. עֲרֻמָּה; *nudus*, *a* Job 1, 21. Eccl. 5, 14, passim *pannosus, malè vestitus* Jes. 58, 7. Job 22, 6, vel *solâ tunica interiori* (כְּתֹנֶת) *vestitus* 1 Sam. 19, 24. Jes. 20, 2. — Rad. עָרַם.

עָרוּם m. pl. עֲרוּמִּים; *callidus*, in malam partem *astutus* Gen. 1, 3 etc., in bonam *cautus, prudens* Prov. 12, 16 etc. — Rad. עָרַם.

עָרוֹם vid. vid. עֵירֹם.

עֲרוֹעֵר et עֲרֹעֵר m. (à rad. עָרַר, ut קְלוֹקֵל à קָלַל); 1) forsan ut עַרְעָר pr. *nudus*, dein *egenus, pauper* Jer. 48, 6 (conf. 17, 6). LXX, *asinus agrestis*, Vulgat. *myrica*. — 2) n. pr. oppid. a) ad Arnonis borealem ripam Deut. 2, 36. Jos. 12, 2, quod et עַרְעוֹר Jud, 11, 26. — b) alterius magis septentr. haud procul à Jabboco fluvio Num. 32, 34 : 2 Sam. 24, 5. — c) tertii in tribu Judâ 1 Sam. 30, 28. Nom. gent. עֲרֹעֵרִי 1 Par. 11, 44.

עָרוּץ vel עָרוֹץ m. *horridum quid, horror*; m. constr. עֲרוּץ Job 30, 6. — Rad. עָרַץ.

עֶרְיָה f. *nuditas, egestas* Eze. 16, 7. Hab. 3, 9. — Rad. עָרָה.

עֵרִי n. pr. viri Gen. 46, 16.

עֲרִיסָה f. undè pl. עֲרִיסוֹת; vulgò *massæ farinæ aquis immixtæ*, al. *polenta* Num. 15, 20 etc. — Rad. ערס in talmud. *commiscuit, mixtim conjunxit*; sed al. conferunt vicin. Hebr. גָּרַס *comminuit*.

עֲרִיפִים pl. m. *vapores, nebulæ* Jes. 50, 30. Syr. et Vulgat. *caligo*. — Rad. עָרַף.

עָרִיץ (pro עַרִּיץ) m. plur. עָרִיצִים; constr. עָרִיצֵי; pr. *terrorem injiciens*, hinc 1) *prævalidus*, *præpotens* Jes. 25, 3. Jer. 20, 11. — 2) *violentus*, *atrox, tyrannus* Jes. 13, 11. Eze. 28, 7 etc. — Rad. עָרַץ.

עֲרִירִי m. plur. עֲרִירִים; *solitarius, prole carens* Gen. 15, 3 etc. — Rad. עָרַר.

עָרַךְ; part. act. pl. עֹרְכִים; pass. עָרוּךְ, constr. עֲרוּךְ, f. עֲרוּכָה, pl. עֲרֻכוֹת; infin. absol. עָרֹךְ, constr. עֲרֹךְ; imp. cum ה parag. עֶרְכָה; fut. יַעֲרֹךְ; 1) *ordinavit, disposuit, struxit* Gen. 22, 9. Jes. 21, 5 etc. Spec. a) *instruxit aciem, pugnam* (pro עָרַךְ מִלְחָמָה) Jud. 20, 30. Jer. 50, 9 etc. — Job 6, 4 : יַעַרְכוּנִי pro יַעַרְכוּ לִי *aciem instruunt contra me*. — b) *disposuit, protulit verba* (pro עָרַךְ מִלִּים) Job 37, 19. Ps. 5, 4; hinc *litem instruxit* (pro עָרַךְ מִשְׁפָּט) Ps. 50, 21. —2) seq. לְ, אֶל *contulit, comparavit* Jes. 40, 18. Ps. 40, 6.—3) *æstimavit, magni fecit* Job 36, 19.

Hiph. הֶעֱרִיךְ; fut. יַעֲרִיךְ; *æstimavit, taxavit* Lev. 27,8 etc.—Deriv. מַעֲרָךְ, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת et

עֵרֶךְ m. suff. עֶרְכִּי; 1) *ordo, strues* Ex. 40, 23, it. *dispositio*, *structura corporis* Job 41, 4. — 2) *instructio*, *apparatus* Jud. 17, 10. — 3) *æstimatio, taxatio* Lev. 5, 15. Num. 18, 16 etc.; hinc *pretium* quo æstimanda res est Ps. 55, 14. Job 28, 13.

עָרַל 1) *præputiatus fuit*, undè עָרֵל. — 2) denom. ab עָרְלָה *præputiatum* i.e. *profanum, impurum habuit* Lev. 19, 23.—Niph. imp. הֵעָרֵל *præputiatum te ostende, præputium retege*, ut ebrii solent Hab. 2, 16.

עָרֵל m. constr. עֲרַל et עֲרֵל; plur. עֲרֵלִים; constr. עַרְלֵי; f. עֲרֵלָה; *præputiatus, incircumcisus* Gen. 17, 14. Ex. 6, 12. Ità contemptim vocabantur gentiles 1 Sam. 17, 36 etc. Metaph. *præputiatus labiis* i.e. gravis loquelæ, balbus Ex. 6, 12; sic *auris præputiata* i. e. carne quasi obstructa, dicto non parens Jer. 6, 10, et *animus præputiatus* i. e. in quem pietatis monita penetrare non possunt Lev. 26, 41.

עָרְלָה f. constr. עָרְלַת; pl. עֲרָלוֹת, constr. עָרְלוֹת, 1) *præputium* Gen. 17, 14 etc. 2 Sam. 3, 14: *caro præputii* i. e. membrum præputiatum. Metaph. *impuritas* Deut. 10, 16. Jer. 4, 4. *Præputium arboris* sunt fructus primi triennii qui pro impuris habendi erant Lev. 19, 23. — 2) plur. עֲרָלוֹת n. pr. collis Jos. 5, 3.

עָרַם 1) *nudavit.*—2) *callidus fuit*; inf. absol. עָרֹם 1 Sam. 23, 22. — 3) *coacervavit* ut in syr. et arab. (conf. etiam vicin. רָמַם, רוּם, עָרַם *altus fuit*). — Niph. נֶעֱרַם *coacervatus est* Ex. 15, 8. — Hiph. הֶעֱרִים; fut. יַעֲרִם; 1) *callidum fecit* consilium i. e. consilia callida iniit Ps. 83, 4. — 2) *callidè egit* 1 Sam. 23, 22, sed in bonam partem *prudenter egit* Prov. 15, 5. 19, 25. — Deriv. עָרוּם et seq.

עָרֹם *nudus* vid. עָרוֹם.

עֹרֶם masc. *calliditas*; suff. עָרְמָם Job 5, 13.

עָרְמָה f. 1) *astutia, dolus* Ex. 21, 14. — 2) *prudentia* Prov. 1, 4. 8, 5.

עֲרֵמָה f. constr. עֲרֵמַת; pl. masc. עֲרֵמִים; f. עֲרֵמוֹת; *acervus* Jer. 50, 26. Cant. 7, 3 etc.

עַרְמוֹן m. plur. עַרְמֹנִים; *platanus* Gen. 30, 37. Eze. 31, 8.

עֵרָן n. pr. viri Num. 26, 36. Patron. עֵרָנִי ibid.

עַרְעוֹר vid. עֲרוֹעֵר.

עַרְעָר, עֲרֹעֵרִי vid. עֲרוֹעֵר.

עָרַף; part. act. עֹרֵף, pass. fem. עֲרוּפָה; fut. יַעֲרֹף; 1) ut רָעַף *stillavit* Deut. 33, 28, metaph. 32, 2.— 2) denom. ab עֹרֶף *cervicem amputavit* Ex. 13, 13. Jes. 66, 3 etc., metaph. *diruit* Hos. 10, 2. — Deriv. עֲרִיפִים.

עֹרֶף m. suff. עָרְפִּי; *cervix* Ex. 23, 27 etc. *Cervicem dedit* (נָתַן) i. e. *terga vertit, avertit se* 2 Par. 29, 6; פָּנָה עֹרֶף אֶל־ id. Jer. 2, 27 etc. Sed הָפַךְ עֹרֶף, פָּנָה עֹרֶף *terga vertit, fugit* Jos. 7, 8, 12. *Posuit aliquem tergum* i.e. *fecit ut terga verteret, fugavit* Ps. 18, 41.

עָרְפָּה n. pr. mul. Ruth 4, 14.

עֲרָפֶל masc. *caligo nubium, nubes densæ* Ex. 20, 18 etc. — * Forsan ex עפל synonym. vicini אֹפֶל *caligo*, inserto ר, ut sæpè *; sed conflatum volunt ex עָרִיף *nubes* et אֹפֶל *caligo*.

עָרַץ; inf. constr. עֲרֹץ; fut. יַעֲרֹץ et יַעֲרוֹץ; 1) *terruit* Jes. 2, 19. Ps. 10, 18 etc.; sed Jes. 47, 12: תַּעֲרֹצִי veter. interpr. reddidêre: *fortior fies, roborabis te.* — 2) intrans. *contremuit, timuit* Deut. 1, 29, seq. acc., מִפְּנֵי *aliquem* Deut. 7, 21. Job 31, 34. — Niph. part. נַעֲרָץ *timendus*,

terribilis Ps. 89, 8. — Hiph. part. מַעֲרִיץ; fut. יַעֲרִיץ; 1) *terrorem injecit* Jes. 8, 13. — 2) *timuit* seq. acc. 8, 12. 29, 24. — Deriv. מַעֲרָצָה, עָרִיץ, עָרוּץ.

עָרַק unde part. act. pl. עֹרְקִים; ut in arab. syr. *rodit* Job 30, 3; ità Vulgat.; quæ signif. prorsùs congruit cum Job 30, 17: *rodentes me* (עֹרְקַי) *non quiescunt;* al. tamen cum LXX et Chald. *fugit*, etiam ex usu chald. et arab.

עַרְקִי n. pr. populi Gen. 10, 17.

עָרַר ut vicin. עוּר, עָרָה; 1) *nudatus fuit, nudavit se* imp. cum ה parag. עֹרָה *nudà te* Jes. 32, 11. — 2) *sterilis, inops fuit.* — Pol. עוֹרֵר *nudavit* fundamenta, *funditùs evertit* Jes. 23, 13. — Pilp. עַרְעֵר unde infin. עַרְעֵר *nudando* Jer. 51, 58. — Hithpalp. fut. יִתְעַרְעָר *funditùs evertetur* ibid. — Deriv. עֲרִירִי, עֲרוֹעֵר, עַרְעָר.

עֶרֶשׂ f. suff. עַרְשִׂי; plur. עֲרָשׂוֹת, unde cum suff. עַרְשׂתָם; *sponda, lectus* Deut. 3, 11. Ps. 6, 7 etc. — Etymon latet.

עֵשֶׂב m. suff. עֶשְׂבָּם, pl. f. constr. cum Dag. euphon. עִשְּׂבוֹת; *herba* adultior quæ semen concepit (conf. דשא) et pabulum præbet, *olera* Gen. 1, 11. Ex. 10, 12 etc. — Rad. עָשַׂב, conf. arab. עשב *germinavit.*

עָשָׂה f. ex chaldaïsmo part. act. עֹשֶׂה; constr. עֹשֵׂה; f. עֹשָׂה; pass. עָשׂוּי, pl. עֲשׂוּיִם, in Chethib עֲשׂוּם, f. עֲשׂוּיָה, plur. עֲשׂוּיוֹת et in Chethib עֲשׂוּוֹת; infin. absol. עָשֹׂה et עָשׂוֹ, constr. עֲשׂה, עֲשׂוֹ et עֲשׂוֹת, suff. עֲשׂתוֹ et עֲשֹׂהוּ; imper. עֲשֵׂה; fut. יַעֲשֶׂה et more chald. יַעֲשֵׂה, conv. וַיַּעַשׂ; 1) *fecit, labore produxit*, ut navem, lateres, idola Gen. 8, 6. Ex. 5, 16. Deut. 4, 16; transl. *fecit* justitiam, *benignitatem*, bellum etc. i. e. exercuit Gen. 14, 2. Jer. 9, 24 etc. Seq. ל pers. *fecit alicui* aliquid Gen. 27, 45 etc. Sed *Deo facere* i. e. sacra ipsi facere, sacrificia offerre Ex. 10, 25 etc. Ex. 10, 25 etc., sic Græc. ῥέζειν θεῷ, Iliad. 2, 400. Odiss. 9, 553. sic et Lat. *facere*, Cic. pro Mur. — Cum dupl. acc. vel *fecit aliquid ex aliquâ re.* Ex. 25, 28. 26, 26. Hos. 8, 10 etc. vel *mutavit : fecit auroram tenebras* i. e. *mutavit auroram in tenebras.* Jer. 37, 15, seq. acc. et ל, varia exprimit: sic *faciam te in gentem magnam*, i. e. *conditorem gentis magnæ* Ex. 32, 10. *faciam te in cædem*, i. e. *cædi te exponam* Eze. 35, 6. — 2) absol. *laboravit, operatus est* 1 Reg. 20, 40. Prov. 13, 16, seq. עִם *apud* aliquem, vel *cum* aliquo Ruth 2, 19; seq. בְּ *tractavit* : עָשָׂה בַזָּהָב *aurum tractavit* (*travailler sur l'or*) Ex. 31, 4; sed alibi *occupatus fuit in* aliquâ re Ex. 5, 19: 1 Reg. 20, 40 etc.—Not. עָשָׂה, apud Hebr. sicut *faire*, apud nos, notiones multò latiùs patentes exprimere; sic *exsecutus est*, *perfecit* decreta Jer. 23, 20 etc.; *obtemperavit* legibus Lev. 20, 22. Deut. 15, 5; *protulit*, *produxit* fructus Gen. 1, 11, trop. 2 Reg. 19, 30; *paravit, apparavit* cibum Jud. 13, 15; *comparavit, acquisivit* Gen. 11, 4. Jes. 19, 9. Not. *fecit ungues, barbam* Deut. 21, 12. 2 Sam. 19, 25 i. e. *nutrivit, paravit*, juxta Vers. Chald. et Arab.; et *rasit, resecuit*, juxta LXX, Vulgat.

et Syr. *celebravit*, *egit* festum Ex. 12, 48. Num. 9, 10; *egit*, *transegit* tempus Eccl. 6, 12; *constituit*, *præfecit* 1 Sam. 12, 6: 1 Reg. 12, 31. עָשָׂה טוֹב *bonum fecit* Eccl. 3, 12 i. e. forsan *benè se habuit*; huic explicationi magis favet contextus עָשָׂה מֵרָעָה *fecit* aliquem *procul à malo* i. e. *incolumem præstitit* 1 Par. 4, 10. — 3) ut vicin. chald. עֲסֵי *compressit* mammas mulieris i. e. contrectavit Eze. 23, 21.

Niph. נַעֲשָׂה, fem. נַעֲשְׂתָה; part. נַעֲשֶׂה, f. נַעֲשָׂה; infin. הֵעָשׂוֹת; fut. יֵעָשֶׂה, apoc. יֵעָשׂ, f. cum י epenth. תֵיעָשֶׂה; *factus est* Lev. 7, 24; impers. לֹא יֵעָשֶׂה *non fit, fieri non solet* Gen. 29, 26, *non debet* 34, 7; *celebratus est* Esth. 9, 28; *paratus est* Neh. 5, 18; *impletus*, *perfectus fuit* Esth. 9, 1.

Pih. עִשָּׂה *compressit*, *contrectavit* mammas mulieris Eze. 23, 3, 8. — Puh. עֻשָּׂה *factus* i. e. creatus *est* Ps. 139, 15. — Deriv. מַעֲשֶׂה,

עֲשָׂהאֵל n. pr. viror. Esr. 10, 15 etc.

עֵשָׂו n. pr. *Esaü* Gen. 25, 25 etc., alio nomine אֱדוֹם q. v., hinc בְּנֵי עֵשָׂו, בֵּית עֵשָׂו et simpl. עֵשָׂו Jer. 49, 8, 10. Obad. 1, 6 sunt *Edomitæ*, *Idumæi*, et הַר עֵשָׂו *montanum*, *montes Idumæorum* Obad 1, 8. 9, 19.

עָשׂוֹר et עָשֹׂר m. 1) *decas dierum* Gen. 25, 55. — 2) *decima dies* mensis Ex. 12, 3 etc. — 3) *decachordum* instr. mus. Ps. 33, 2 etc. — Denom. ab עֶשֶׂר.

עֲשִׂיאֵל n. pr. viri 1 Par. 4, 35.

עֲשָׂיָה n. pr. viror. 2 Reg. 22, 12 etc.

עֲשִׂירִי m. עֲשִׂירִיָּה et עֲשִׂירִית f. *decimus*, *a*, *um* Gen. 8, 5 etc. Fem. subst. *decima pars* Ex. 16, 36. Jes. 6, 13 etc.

עָשַׂק undè Hithp. הִתְעַשֵּׂק ut in chald. אִתְעַסֵּק *litigavit*, *altercatus est* Gen. 26, 20, undè

עֵשֶׂק m. *lis*, *contentio* sed in n. pr. putei abiit Gen. 26, 20.

עֶשֶׂר f. et עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת m. 1) *decem*, ubique cum nomine plur. constr. Ex. 27, 12. Jos. 22, 14 etc. Plur. עֲשָׂרוֹת *decades* Ex. 18, 21 etc. — 2) indefin. *sæpenumerò*, *multoties* Gen. 31, 7. Num. 14, 22. Job 19, 3. — Denom. עָשׂוֹר, עֲשִׂירִי, מַעֲשֵׂר et seq.

עָשָׂר m. et עֶשְׂרֵה fem. *decem*, sed tantùm in numeris cum denario compositis, ut אַחַד עָשָׂר masc. *undecim* שְׁלֹשָׁה עָשָׂר m. *tredecim*; it. *undecimus*, *tertius decimus* etc. Plur. עֶשְׂרִים c. (à sing. עֶשְׂרֵה) 1) *viginti* Gen. 31, 38. Lev. 27, 5. — 2) *vicesimus*, *a* Num. 10, 11: 1 Reg. 15, 9 etc.

עָשַׂר undè fut. יַעְשֹׂר; (denom. ab עֶשֶׂר) seq. acc. *decimavit*, *decimam partem accepit* 1 Sam. 8, 15, 17. — Pih. עִשֵּׂר, undè part. pl. מְעַשְּׂרִים; infin. עַשֵּׂר; fut. יְעַשֵּׂר; *decimam*, *partem dedit*, *solvit* Neh. 10, 38; seq. acc. rei cujus decima solvitur Gen. 28, 22. Deut. 14, 22. — Hiph. infin. cum præf. לַעְשֵׂר, בַּעְשֵׂר pro בְּהַעְשֵׂר, לְהַעְשֵׂר; *decimam partem dedit* Deut. 26, 12. Neh. 10, 39.

עֶשְׂרֵה vid. עָשָׂר.

עֲשָׂרָה vid. עֶשֶׂר.

עִשָּׂרוֹן m. plur. עֶשְׂרֹנִים; mensura aridorum, *decima pars* forsan Ephæ

(ut habent LXX in Num. 15, 4) Lev. 14, 10 etc.

עֶשְׂרִים *viginti* vid. in עֶשֶׂר.

עָשׁ m. et עַיִשׁ f. forsan *ursa major*, sidus Job 9, 9; *filii ejus* Job 38, 32 i. e. tres stellæ in caudâ ursæ. Conf. Niebuhr, *Description de l'Arabie*, *pag.* 160—164. — Etymon latet.

עָשׁ m. *tinea* Job 4, 19. 13, 28 etc. — Rad. עָשַׁשׁ.

עָשׁוֹק m. *violentus*, *oppressor* Jer. 22, 3. — Rad. עָשַׁק.

עֲשׁוּקִים et עֲשֻׁקִים pl. m. *oppressiones* Amos 3, 9 etc. — Rad. עָשַׁק.

עָשׁוֹת m. *fabricatus*, *elaboratus* Eze. 27, 19. — Rad. עָשַׁת.

עַשְׁוָת n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

עָשִׁיר m. pl. עֲשִׁירִים; *dives* 2 Sam. 12, 1 etc., in bonam partem, *ingenus*, *nobilis* Eccl. 6, 10, sed in malam *improbus*, *scelestus* Jes. 53, 9. — Rad. עָשַׁר.

עָשַׁן; fut. יֶעְשַׁן; *fumavit* Ex. 19, 18; metaph. *exarsit*, *iratus fuit* Deut. 29, 19. Ps. 74, 1. — Deriv. seq.

עָשֵׁן m. pl. עֲשֵׁנִים; *fumans* Ex. 20, 15. Jes. 7, 4.

עָשָׁן m. constr. עֲשַׁן; 1) *fumus* Gen. 15, 17 etc. it. *nubes pulveris* Jes. 14, 31; metaph. *ira* 2 Sam. 22, 9 etc. — 2) n. pr. q. v. in כּוֹר עָשָׁן.

עֶשֶׁן m. *fumus* Ex. 19, 18.

עָשַׁק; part. act. עֹשֵׁק et עוֹשֵׁק, pl. constr. עֹשְׁקֵי, plur. f. עֹשְׁקוֹת; pass. עָשׁוּק et עָשֻׁק, pl. עֲשׁוּקִים et עֲשֻׁקִים; infin. constr. עֲשֹׁק, suff. עָשְׁקְכֶם; fut. יַעֲשֹׁק; 1) *violenter egit*, *oppressit* 1 Sam. 12, 3. Jes. 52, 4 etc. Hinc trop. de fluvio *exundante* Job 40, 18 (23). — 2) *defraudavit* aliquem seq. acc. pers. Lev. 19, 13. Deut. 24, 14, et acc. rei Mal. 3, 5. — Puh. part. f. מְעֻשָּׁקָה *vi compressa*, *stuprata fuit* virgo Jes. 23, 12. — Deriv. מַעֲשַׁקּוֹת, עֲשׁוּקִים, עָשׁוֹק et seq.

עֵשֶׁק n. pr. viri 1 Par. 8, 39.

עֹשֶׁק m. 1) *violentia*, *oppressio* Jes. 59, 13 etc. — 2) meton. *vi* vel *fraude ablata*, vel *acquisita res* Lev. 5, 23. Ps. 62, 11. Eccl. 7, 7. — 3) *violentia quam quis patitur*, *angor*, *angustiæ* Jes. 54, 14. 59, 13.

עָשְׁקָה f. id. n. 3. Jes. 38, 14.

עָשַׁר; fut. יַעְשַׁר; *beatus fuit* (conf. vicin. אָשַׁר, כָּשַׁר) spec. *dives fuit* Hos. 12, 9. Job 15, 29. — Hiph. הֶעֱשִׁיר; part. מַעֲשִׁיר; inf. הַעֲשִׁיר; fut. יַעֲשִׁיר; 1) *ditavit* Gen. 14, 23 etc. — 2) intrans. *ditatus est* Ps. 49, 17. Prov. 10, 4; seq. acc. rei quâ quis ditatur Dan. 11, 2. — Hithpah. part. מִתְעַשֵּׁר *divitem se fingens* Prov. 13, 7. — Deriv. עָשִׁיר et

עֹשֶׁר m. suff. עָשְׁרָם; *divitæ* 1 Sam. 17, 25. Ps. 52, 9 etc.

עָשֵׁשׁ 1) *contabuit* (in arab. *concidit*, *marcuit*) Ps. 6, 8. 31, 10, 11. — 2) ut vicin. arab. עתת (hatsats) *rosit*, *arrosit* tinea.

עָשַׁת 1) *nituit* præ pinguedine Jer. 5, 28. — 2) * ut vicin. עָשָׂה *fecit*, *elaboravit*, *fabricavit* et intrans. *factus*, *elaboratus*, *fabricatus est*, * hinc ad animum translat. *finxit*, *cogitavit*, ut chald. עֲשִׁת.

Hithp. fut. יִתְעַשֵּׁת *recogitabit*, ut

rectè Vulgat. Jon. 1, 6. — Deriv. עָשׁוֹת et seq.

עֶשֶׁת m. 1) *elaboratum, fabricatum, affabrè factum* Cant. 5, 14. — 2) plur. constr. עַשְׁתֵּי ubique adjecto עָשָׂר, עֶשְׂרֵה *decem*, notat *undecim* et *undecimus*, à Deut. 1, 3 etc.

עֶשְׁתּוּת f. *cogitatio, opinio* Job 12, 5; ubi nonnulli cod. עַשְׁתּוֹת habent.

עֶשְׁתֹּנוֹת pl. f. *cogitationes, consilia* Ps. 146, 4.

עַשְׁתֹּרֶת f. n. pr. (conf. אֲשֵׁרָה) *Astarte*, dea Sidoniorum vicinarumque gentium 1 Sam. 31, 10 : 2 Reg. 23, 13 etc., forsan *Venus*; vid. Euseb. *Præpar. Evang.* 1, 10. — Plur. עַשְׁתָּרוֹת 1) *statuæ Astartes* Jud. 2, 13 etc. — 2) constr. עַשְׁתְּרוֹת צֹאן vulgò *greges ovium*, al. *soboles, proles ovium* Deut. 7, 13. 28, 4, 18, 51; certè, ut notat Winer, à *Venere* ad *sobolem* facilis transitus. — 3) n. pr. urbis in Basan Deut. 1, 4 etc., plenè עַשְׁתְּרֹת קַרְנַיִם Gen. 14, 5 et forsan בְּעֶשְׁתְּרָה (pro בֵּית עֶשְׁתְּרָה) q. v. Nom. gent. עַשְׁתְּרָתִי 1 Par. 11, 44.

עֵת (contract. ex עֶדֶת à masc. עַד, rad. עָדָה, ut לֵת pro לֶדֶת, rad. יָלַד) c. seq. Makk. עֶת־; suff. עִתּוֹ; *tempus*, spec. a) *tempus opportunum, justum* Jes. 60, 22. Eccl. 10, 17 etc. et forsan Hos. 13, 13 ubi adv. *tempore opportuno*, quamquàm nonnulli de *tempore longiori* intelligunt. לֹא עֵת *non* i. e. *ante tempus justum, præmaturè* Job 22, 16. — b) *tempus certum*, idque finem habiturum, opp. æternitati Eccl. 3, 1, 17. 8, 6. — c) *tempus felix* Ps. 81, 16, sæpiùs *infelix* Jes. 13, 22 etc. — Cum præf. בָּעֵת pro כָּהָעֵת *hoc tempore, nunc* Jud. 13, 23 etc. כָּעֵת מָחָר *cras hoc diei tempore* Ex. 9, 18 etc. כָּעֵת חַיָּה vid. in חַי pag. 199. — Plur. עִתִּים et עִתּוֹת; *tempora, rerum vicissitudines, fata* Esth. 1, 13: 1 Par. 12, 32; it. *vices*, hinc עִתִּים רַבּוֹת *multis vicibus, identidem* Neh. 9, 28. — Denom. עַתָּה, עִתִּי.

עֵת קָצִין undè cum ה local. עִתָּה קָצִין n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13.

עַת vid. עַתָּה.

עָתַד ut in arab. *paratus fuit.* Hinc Pih. עִתֵּד *paravit;* imper. cum suff. עַתְּדָהּ Prov. 24, 27. — Hithp. הִתְעַתֵּד *paratus, destinatus fuit*, seq. לְ *ad aliquid* Job 15, 28. — Deriv. עָתוּד, עָתִיד, עַתּוּד.

עֲתָיָה n. pr. viri Neh. 11, 4.

עַתָּה, sed. עַת Eze. 23, 43. Ps. 74, 6 in Chethib; in pausâ עָתָּה (compos. ex עֵת *tempus* et ה locali) pr. *ad tempus, tempore* (conf. germ. *zur Zeit*), hinc 1) *hoc tempore, nunc, jam* oppos. tempori tùm præterito, tùm futuro Jos. 14, 11. Jes. 48, 7. מֵעַתָּה *ab hoc tempore, hinc;* עַד־עַתָּה *hucusquè, usque ad hodiernum diem.* Passim temporis notio interiisse videtur, vertiturque commodè *age, ergò*, maximè seq. imperat. Gen. 3, 13. Jes. 36, 5 etc., *ità, quæ cum sint* Gen. 3, 13. Jes. 36, 5 etc., *ità, quæ cum ità sint* Gen. 26, 29 etc., undè וְעַתָּה *itaque* Gen. 11, 6; in sententiâ adversat. *nunc autem* Neh. 5, 5. — 2) *brevi tempore, mox* 1 Reg. 12, 26. Jes. 43, 19 etc.

עַתּוּד m. undè pl. עַתּוּדִים et עֲתֻדִים;

1) *hircus* pr. forsan *paratus et promptus* ad pugnam Gen. 31, 10. Jer. 50, 8 etc. Metaph. *dux populi* Jes. 14, 9. Zach. 10, 3. — Rad. עָתַד.

עָתוּד masc. undè in Chethib plur. עֲתוּדִים ut עָתִיד q. v. Jes. 10, 13. Esth. 8, 13.

עַתַּי n. pr. viror. 1 Par. 2, 35 etc.

עִתִּי m. *opportunus*, *tempestivus* Lev. 16, 21. — Denom. ab. עֵת.

עָתִיד m. pl. עֲתִידִים; 1) *paratus*, *promptus* seq. לְ Job 15, 24 etc. — 2) *exercitatus*, *peritus* seq. inf. Job 3, 8. Plur. f. עֲתִידוֹת *quæ* alicui *parata sunt*, *instant*, *imminent* Deut. 32, 35, it. *quæ comparata sunt*, *opes* Jes. 10, 13. — Rad. עָתַד.

עָתִיק m. vulgò *duraturus*, al. ex usu arab. *splendens*, *nitidus* Jes. 23, 18. — Rad. עָתַק.

עַתִּיק m. pl. עַתִּיקִים; constr. עַתִּיקֵי; 1) *remotus*, *avulsus* Jes. 28, 9. — 2) *antiquus* 1 Par. 4, 22. — Rad. עָתַק.

עֲתָךְ n. pr. viri Num. 1, 13 etc.

עַתְלַי n. pr. viri Esr. 10, 28.

עֲתַלְיָה n. pr. 1) viror. Esr. 8, 7 etc. — 2) mul. 2 Reg. 11, 1 alibi עֲתַלְיָהוּ 8, 26. 11, 2.

עָתַם undè Niph. נֶעְתַּם *exustus*, *adustus est*, de terrâ Jes. 9, 18; ità LXX et Chald.; quod optimè congruit cum altero hemistichio: *et factus est populus sicut pabulum ignis*. Vulgò tamen *obscuratus est* ex usu arab. sed minùs rectè. Parùm placet quod suspicatur Gesenius, nempè עָתַם ejusdem vel similis potestatis fuisse atques תָּמַם (cognat. שָׁמֵם).

עָתְנִי n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

עָתְנִיאֵל n. pr. viri Jos. 15, 17 etc.

עָתַק; fut. יֶעְתַּק; 1) *dimotus*, *translatus est* Job 14, 18 etc. — 2) *ætate provectus est*, *consenuit* Ps. 6, 8. Job 21, 7.

Hiph. הֶעְתִּיק; part. מַעְתִּיק; fut. conv. וַיַּעְתֵּק; 1) *dimovit*, *transtulit* Job 9, 5, spec. tentorium, hinc *castra movit* Gen. 12, 8. 26, 22; *transtulit* in librum, *transcripsit* Prov. 25, 1. — 2) *abstulit*, impers. Job 32, 15. — Deriv. עָתִיק, עַתִּיק et seq.

עָתָק m. *insolens*, *arrogans* 1 Sam. 2, 3. Ps. 31, 19 etc.

עָתֵק m. Prov. 8, 18: הוֹן עָתֵק al. *divitiæ antiquæ* i. e. à longo tempore collectæ, al. *durabiles*, al. ex usu arab. *nitidæ*, *pulchræ*, Vulg. *superbæ*.

עָתַר, fut. יֶעְתַּר; 1) ut vicin. קָטַר *suffivit*, suffimentum *adolevit*. — 2) *supplex*, *oravit*, *deprecatus est*, seq. לְ, אֶל Gen. 25, 21. Job 33, 26 etc. — 2) ut in Chald. et vicin. hebr. עָשַׁר *abundavit*, *dives fuit*; * conf. etiam יָתַר*.

Niph. נֶעְתַּר; part. pl. f. נַעְתָּרוֹת; infin. absol. נַעְתּוֹר, constr. הֵעָתֵר; fut. יֵעָתֵר; 1) *exoratus est*, *precibus annuit* seq. לְ Gen. 25, 21. Jes. 19, 22. — 2) *largus*, *multus fuit* Prov. 27, 6.

Hiph. הֶעְתִּיר; fut. יַעְתִּיר; 1) *deprecatus est* Ex. 8, 25 etc.; seq. לְ, בְּעַד *pro* aliquo 8, 5, 24. — 2) *multiplicavit* Eze. 35, 13. — Deriv. seq.

עָתָר m. undè constr. עֲתַר; pl. cum suff. עֲתָרַי; 1) *suffitus*, *vapor odoratus* Eze. 8, 11. — 2) *cultor* Dei Sophon. 3, 10.

עֶתֶר n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 42. 19, 7.

עֲתֶרֶת f. *abundantia* Jer. 33, 6.

פ

פ septima decima alphabeti littera, hebraïcè פֵּא *Fê* sonans; in numeralibus valet *octoginta*. Permutatur maximè cum aliis labialibus ב et מ.

פֹּא ut פֹּה q. v.

פָּאָה forsan ut vicin. פּוּחַ *flavit*; hinc Hiph. fut. cum suff. אַפְאֵיהֶם (pro אַפְאֵם) *difflabo eos* i. e. ut vento dispergam eos. Deut. 32, 26. LXX διασπερῶ αὐτούς; al. *in angulo relegabo*, quasi esset denom. à פֵּאָה.

פֵּאָה f. constr. פְּאַת; plur. פֵּאוֹת; dual. פֵּאתַיִם undè constr. פַּאֲתֵי; 1) *plaga cœli* Ex. 26, 18 etc. — Hinc 2) *latus*, *regio* Num. 24, 17. Jer. 48, 11. —3) *angulus* Lev. 19, 9. Amos 3, 12, indè *extrema pars rei*; פְּאַת הַזָּקָן *extremitas barbæ* sunt, juxta Rabbinos, *crines in malis et ante aures* (*favoris*) quos tondere vetitum erat Lev. 19, 27. 21, 5. Hinc gentes arab. quæ illos tondebant, contemptim vocantur קְצוּצֵי פֵאָה Jer. 9, 25 etc.

פָּעַר undè Pih. פֵּאֵר, suff. פֵּאֲרָךְ ex Chald. pro פֵּאֶרְךָ; infin. פָּאֵר; fut. יְפָאֵר; 1) *ornavit*, *decoravit*, *honoravit* Jes. 55, 5. Esr. 7, 27 etc. Spec. auxilio, beneficiis Ps. 149, 4. — 2) denom. à פֹּארָה *ramos scrutatus est* ad racemandum Deut. 24, 20. — Hithp. infin. et imper. הִתְפָּאֵר; fut. יִתְפָּאֵר et יִתְפָּאַר; 1) *ornatus*, *honoratus est* Jer. 60, 21. 61, 3. — 2) *illustravit se* seq. בְּ Jes. 44, 23. 49, 3. —3) *gloriatus est* seq. עַל *in* aliq. Jud. 7, 2. Jes. 10, 15; sed Ex. 8, 5 (9): הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי וגו׳ alii aliter. LXX et Vulg. *constitue mihi*, *quandò* etc., vulgò *gloriare super me*, *sume tibi hoc honoris* ut dicas *quandò* etc.; Gesenius *declara mihi* ità ut פָּאַר sit i. q. vicin. בָּאַר *fodit*; *foravit* maximè in terrâ, et transl. *explicuit*, *declaravit*; sed omnia hæc haud satis certa; vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Exode, p. 57, 58. — Deriv. תִּפְאֶרֶת et seq.

פְּאֵר m. pl. פְּאֵרִים; constr. פַּאֲרֵי; suff. פְּאֵרֵיכֶם pro פַּאַרְכֶם; 1) *ornamentum* spec. capitis, hinc *tiara* Ex. 39, 28. Jes. 3, 20 etc.

פֹּארָה et פֻּארָה (ex syrismo pro פֹּארָה) f. undè pl. פֹּארֹת; suff. פֹּארֹתָיו sed פֹּראֹתָיו Ex. 31, 8; *ramus frondosus* Jes. 10, 33 etc.

פָּארוּר (pro פְּאֵרוּר) m. *pulchritudo*, *nitor* vultûs Joël 2, 6. Nah. 2, 11 etc.

פָּארָן n. pr. regionis montanæ et incultæ inter Arabiam Petræam, Palæstinam et Idumæam Gen. 21, 21 etc., plenè הַר פָּארָן vel הַרְרֵי פָּארָן Deut. 33, 2. Hab. 3, 3.

פַּג m. *ficus immatura*, *grossulus*; pl. cum suff. פַּגֶּיהָ Cant. 2, 13.—Rad. פגג conf. vicin. פוג.

פִּגּוּל m. pl. פִּגֻּלִים; *res fæda*, *impura* Lev. 7, 18. Jes. 65, 4 etc.—Rad. פגל in Talmud *fætidus fuit*; ità arab. de cibo, vicin. פָּחַל.

פָּגַע; inf. constr. פְּגֹעַ, suff. פִּגְעוֹ; imper. פְּגַע; fut. יִפְגַּע; 1) pr. forsan

trusit, pepigit; seq. בְּ *impegit in* aliquid, a) hostili impetu *irruit* in aliquem Ruth 2, 22 etc. maximè occidendi causâ, hinc *occidit*, *trucidavit* Jud. 8, 21: 2 Sam. 1, 15. Semel seq. acc. pers. et בְּ rei Ex. 5, 3. — b) in bonam partem *adiit* aliquem precibus, *institit* ei seq. בְּ pers. Jer. 7, 16 etc., seq. לְ pers. *intercessit pro* aliquo Gen. 23, 8. — c) *incidit in* aliquem, *obviàm venit* ei, seq. בְּ Gen. 28, 11 etc., seq. acc. Ex. 23, 4 etc. — d) sensu geogr. *concurrit, contigit, pertinuit ad* aliquid seq. בְּ Jos. 16, 7 etc., אֶל 19, 11. — 2) cum Gesenio et forsan rectè *pepigit* fœdus, *pactus est* cum aliquo seq. אֶת Jes. 64, 4, et omisso אֶת 47, 3.

Hiph. הִפְגִּיעַ; fut. יַפְגִּיעַ; 1) *irruere fecit aliquid in aliquem* Jes. 53, 6. — 2) *supplicare fecit* Jer. 15, 11. — 3) intrans. *invasit*, hinc part. מַפְגִּיעַ *hostis invadens* Job 36, 32, it. *precibus adiit* seq. בְּ aliquem Jer. 36, 25, et לְ pers. pro quâ intercediter Jes. 53, 12, absol. 59, 16. — Deriv. מִפְגָּע et

פֶּגַע m. *casus* 1 Reg. 5, 18. Eccl. 9, 11.

פַּגְעִיאֵל n. pr. viri Num. 1, 13 etc.

פָּגַר ut vicin. syr. בגר *lassus, viribus destitutus fuit.* — Pih. פִּגֵּר id. 1 Sam. 30, 10, 21. — Indè

פֶּגֶר m. pl. פְּגָרִים; constr. פִּגְרֵי; *cadaver* hominum et bestiarum Gen. 15, 11 etc. Metaph. *rudera* idolorum Lev. 26, 29.

פָּגַשׁ; infin. absol. פָּגוֹשׁ; constr. פְּגשׁ; fut. יִפְגּשׁ; suff. יִפְגָּשְׁךָ; ut vicin. פָּגַע; 1) *irruit in* aliquem, *invasit* eum seq. acc. Ex. 4, 24. Hos. 13, 8. — 2) *obviam venit* alicui, seq. acc. et בְּ Gen. 32, 18. Prov. 17, 12 etc. — Niph. נִפְגַּשׁ *alter alteri obviam fuit* Ps. 85, 11 etc. — Pih. fut. יְפַגֵּשׁ *offendet* in aliq. Job 5, 14.

פָּדָה; part. act. פּוֹדֶה, suff. פֹּדְךָ; pass. פָּדוּי undè pl. פְּדוּיִם, constr. פְּדוּיֵי; infin. absol. פָּדֹה, constr. פְּדוֹת; imp. פְּדֵה; fut. יִפְדֶּה; 1) ut cognat. בָּדַד *separavit* — 2) ut vicin. פָּרַע *redemit* soluto pretio Ex. 13, 13, seq. בְּ pretii 34, 20; hinc *redimendum curavit, redimi fecit* sacerdos Num. 18, 15, 16, 17. — 3) *liberavit* ex servitute, è periculo Deut. 7, 8. Ps. 34, 23, seq. בְּ Job 5, 20. — Niph. נִפְדָּה; fut. יִפָּדֶה; *redemptus est* Lev. 19, 20, *liberatus est* Jes. 1, 27. — Hiph. הֶפְדָּה *redimi fecit* Ex. 21, 8. — Hoph. infin. absol. הָפְדֵּה *redimendo* sensu pass. Lev. 19, 20. Deriv. seq.

פְּדָהאֵל n. pr. viri Num. 34, 28.

פְּדָהצוּר n. pr. viri Num. 1, 10.

פְּדוּי m. undè pl. constr. פְּדוּיֵי; suff. פְּדוּיָו; 1) *pretium redemptionis* Num. 3, 46 seq. 18, 16, sed alibi — 2) part. pass. pl. *servati* Jes. 35, 10. 51, 11.

פָּדוֹן n. pr. viri Esr. 2, 44.

פְּדוּת f. et פְּדֻת; 1) *divisio, discrimen* Ex. 8, 19, ità LXX et Vulgat. — 2) *redemptio, liberatio* Jes. 50, 2 etc.

פְּדָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 25 etc.

פְּדָיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 20, 29.

פִּדְיוֹם, פִּדְיוֹן et פִּדְיֹן m. *pretium redemptionis* Ex. 21, 30 etc.

פַּדָּן m. constr. פַּדַּן; cum ה locali פַּדֶּנָה; *ager, campus* ut in syr.; hinc n. pr. Gen. 48, 7, aliàs פַּדַּן־אֲרָם q. v. in. אֲרָם pag. 64.

פָּדַע ut vicin. פָּדָה; undè imp. cum suff. פְּדָעֵהוּ *redime eum* Job 33, 24.

פֶּדֶר (per metathes. pro פֶּרֶד ut חֶבֶשׁ et חֵשֶׁב etc.) m. suff. פִּדְרוֹ; *Lev. 1, 8, 12. 8, 20; vulgò *adeps* isque *à carne sejunctus*, sed rectiùs forsan *truncus corporis*; namque 1° in sacrificio *holocausto* omnes animalis partes igne consumendæ erant; porrò, juxta Moysen, partes illæ nihil aliud sunt quàm caput et פֶּדֶר; undè manifestum est, hoc vocabulo *truncum* signari; 2° פֶּדֶר nonnisi in holocausto usurpatur, in aliis autem sacrificiis ne semel quidem occurit; dùm è contrà vox חֵלֶב quæ reverâ *pinguedinem, adipem* notat, semper in istis et nunquàm in holocausto, reperitur. — Rad. פדר per metathes. pro פָּרַד. Multùm insudavit Gesenius in radicem istam exponendo, sed frustrà laboravit.

פֶּה m. constr. פִּי; suff. פִּי, פִּיךָ, פִּיו et פִּיהוּ, פִּיהֶם, poët. פִּימוֹ; pl. פִּים et f. פִּיוֹת; *os, oris* hominis et animalium Gen. 8, 11. Ex. 4, 11; maximè tanquàm loquendi instrumentum 1 Reg. 8, 15. Ps. 55, 22. פֶּה אֶל־פֶּה *ore ad os* i. e. absque mediatore Num. 12, 8; פֶּה־אֶחָד *uno ore, unâ voce* Jos. 9, 2; בְּמוֹ־פִי *meo ore* toto i. e. altissimâ, quâ possum, voce Job 19, 16. Meton. *orator, legatus* Ex. 4, 16; *mandatum* Eccl. 8, 2. — 2) *orificium* Gen. 20, 2. 42. 27 etc. — 3) *acies, mucro* gladii et alior. instrum. ferreorum Gen. 34, 26; 1 Sam. 13, 21 etc. — 4) *extremitas, ora* Ps. 133, 2. Prov. 8, 20. מִפֶּה לָפֶה et מִפֶּה אֶל־פֶּה *ab undâ orâ ad alteram* 2 Reg. 10, 21. Esr. 9, 11. — 5) *pars, portio* pr. tantùm cibi quantùm quis ore capere potest. Deut. 2, 17: פִּי שְׁנַיִם *duæ partes, duplex portio*; sed *duæ tertiæ partes* Zach. 13, 8. — Cum præpos. ferè in part. abit, sed plerumque superfl. videtur. a) כְּפִי *secundum mandatum* 1 Par. 12, 23, *pro ratione, secundum* Lev. 25, 52, *sicut, instar* Job 33, 6; כְּפִי אֲשֶׁר *prout* Mal. 2, 9 et omisso אֲשֶׁר *ità ut* Zach. 2, 4. — b) עַל פִּי *secundum mandatum* alicujus Gen. 45, 21 etc., *pro ratione, secundum* Amos 6, 5. Prov. 22, 6. — In formulâ לְפִי videtur פִּי vel omninò superfl. esse, vel *pro* signif. - Quoad etymon, haud malè Gesenius פֶּה pro פֵּיֶה dictum refert ad rad. פָּיָה vicin. פָּאָה, פָּהָה, פּוּא, פּוּהַ, פּוּחַ *flavit, spiravit.*

פֹּה et פוֹ, sed Job 38, 11 פֹּא; 1) *hìc* Gen. 19, 12 etc. Rariùs — 2) *hùc* 1 Sam. 16, 11. Esr. 4, 2. מִפֹּה et מִפּוֹ *hinc* Eze. 40, 21 etc. מִפֹּה—מִפֹּה *hinc — indè* Eze. 40, 10 etc. אֵיפֹה vid. suo loco p. 52.

פּוּאָה et פֻּוָּה n. pr. viror. Gen. 46, 13. Jud. 10, 1 etc.

פּוּג, undè fut. יָפוּג, conv. וַיָּפָג; ut in syr. et arab. *frigere* Gen. 45, 26; hinc *languescere* Ps. 77, 3, trop. de lege, *negligi* Hab. 1, 4. — Niph. נְפוּגוֹתִי *torpui, elangui* Ps. 48, 9. — Deriv. הֲפוּגָה et

פּוּגָה f. *cessatio, remissio*; constr. פּוּגַת Thren. 2, 18.

פוח undè fut. יָפוּחַ; ut vicin. נָפַח *flare, spirare* Cant. 2, 17. 4, 6. — Hiph. imper. f. הָפִיחִי; fut. יָפִיחַ; 1) seq. acc. *perflavit* Cant. 4, 16. — 2) seq. בְּ *sufflavit* Eze. 21, 36, seq. acc. Prov. 29, 8. — 3) trop. *efflavit*, ut mendacia Prov. 6, 19 etc., it. in bonam partem, 12, 18. — 4) *anhelavit, festinavit* Hab. 2, 3. — 5) *vehementer invectus est in* aliq. seq. בְּ et לְ, Ps. 10, 5. 12, 6. — Deriv. פִּיחַ.

פּוּט n. pr. populi africani Gen. 10, 6 etc.

פּוּטִיאֵל n. pr. viri Ex. 6, 25.

פּוֹטִי פֶרַע n. pr. viri Gen. 41, 45.

פּוֹטִיפַר n. pr. viri Gen. 39, 1.

פּוּךְ m. *stibium, fecus* 2 Reg. 9, 30, vid. Jer. 4, 30. Jes. 54, 11: *in stibio ponam lapides tuos* i. e. stibio pro calce, sive mortario, utar in muris tuis condendis. — 2) *lapidis pretiosi* genus vel stibii colorem referentis, qualis est *Chalcedonius*, vel parietibus vestiendis et quasi *fucandis* adhibiti 1 Par. 29, 2. — Etymon prorsùs latet.

פּוֹל m. *faba* 2 Sam. 17, 28. Eze. 4, 9. — Etymon omninò ignotum.

פּוּל n. pr. 1) viri 2 Reg. 15, 19. — 2) populi et regionis africanæ, Vulgat. *Africa* Jes. 66, 19.

פּוּן *conturbari;* ità LXX et Vulgat.; conferunt etiam vicin. arab. אפן *consilii inops fuit;* fut. cum ה parag. אָפוּנָה Ps. 88, 16.

פּוּנָה n. pr. porta Jerusalem 2 Par. 25, 23, quæ etiam שַׁעַר הַפִּנָּה 2 Reg. 14, 13.

פּוּנִי n. patron. Num. 26, 13.

פּוּנֹן n. pr. oppidi in Idumæâ Num. 33, 42.

פּוּעָה n. pr. mul. Ex. 1, 15.

פּוּץ; imp. pl. פֻּצוּ; fut. יָפוּץ, pl. יָפוּצוּ et יָפֻצוּ, f. תְּפוּצֶנָה et תְּפוּצֶין; ut vicin. נָפַץ 1) *contundere, diffringere*, hinc 2) *dispergere;* part. pass. פּוּצַי *dispersi mei* Zach. 3, 10; alibi *dispersit se* Gen. 11, 4. Eze. 34, 5 etc., it. *effudit se* de fontibus, *exundavit, redundavit* Prov. 5, 16, trop. *abundavit* bonis Zach. 1, 17.

Niph. נָפוֹץ, pl. נְפֹצוֹתֶם; part. נָפוֹץ undè pl. נְפוֹצִים, f. נְפֹצֶת 2 Sam. 18, 8, ubi Chethib habet נפצות; *dispersus, dilapsus est* Gen. 10, 18 etc. — Pihl. פִּצֵּץ *diffregit;* fut. יְפַצֵּץ Jer. 23, 9. — Pilp. fut. יְפַצְפֵּץ id. Job. 16, 12. — Hiph. הֵפִיץ; part. מֵפִיץ, pl. מְפִיצִים; inf. הָפִיץ; imp. הָפֵץ; fut. יָפִיץ, apoc. יָפֵץ, conv. retroacto accentu וַיָּפֶץ; 1) *sparsit* semen Jes. 28, 25, *dispersit* Deut. 4, 27 etc., it. *exagitavit* aliquem Eze. 34, 21 etc. — 2) *effudit*, metaph. Job 40, 11. — 3) intrans. *dispersit se* Ex. 5, 12 etc. — Hithpahl. fut. pl. יִתְפַּצָּצוּ *diffringentur, dissilient* montes Hab. 3, 6 (5). — Jer. 25, 34: תְּפוֹצוֹתִיכֶם *dispersi vos* est forma *Tiphel;* ità lectio vulgaris, quæ quidem contextui accommodatior est; sed alii cod. et editi libri תְּפוּצוֹתֵיכֶם *dispersiones vestræ* exhibent. — Rad. מֵפִיץ.

פּוּק; præt. פָּק; 1) *vacillare, titubare* Jes. 28, 7. — 2) ut Chald. נְפַק *exire*.

Hiph. הֵפִיק undè part. pl. מְפִיקִים; fut. יָפִיק, apoc. יָפֵק, conv. retroacto accentu וַיָּפֶק; 1) *vacillavit* Jer. 10, 4; ità vulgò, sed poss... causativè ac-

cipi *fecit ut vacillaret.* — 2) *exire, fecit, exprompsit, suppeditavit* Jes. 58, 10. Ps. 144, 13. — 3) *fecit ut prodiret ab* aliquo, *impetravit ab* eo Prov. 3, 13. 12, 2 etc. — 4) *exire, exitum habere, benè cedere sivit* Ps. 140, 9. — Deriv. פִּיק et

פּוּקָה f. *offendiculum* 1 Sam. 25, 31.

פּוּר 1) ut vicin. פָּרַר (quocum suos declinatus sæpè confundit) *frangere, disrumpere;* inf. abs. פּוֹר Jes. 24, 19. — 2) ut in arab. *æstuare, effervere bulliendo.* — Hiph. הֵפִיר et alia quæ hùc pertinent, vid. in פָּרַר.

פּוּר m. vocab. persic. quod Esth. 3, 7 explicatur גּוֹרָל *sors.* Pl. פּוּרִים et פֻּרִים *sortes, dies, festum sortium* Esth. 9, 24 etc.

פּוּרָה f. *torcular* Jes. 63, 3 etc.

פּוֹרָתָא n. pr. viri Esth. 9, 8.

פּוּשׁ et פִּישׁ; præt. פָּשׁ (ut מֵת) undè pl. פָּשְׁתֶם; fut. יָפוּשׁ; 1) forsan ut in arab. *superbè incedere, superbire* Hab. 1, 8, hinc de pecude *lascivire* Jer. 50, 11. Mal. 3, 20 (4, 2); al. tamen ex usu chald. *crescere, multiplicari.* — 2) ut vicin. פּוּץ *diffundere, dispergere se.*

Niph. præt. pl. נָפֹשׁוּ *dispersi, diffusi sunt* Nah. 3, 18. — Indè derivant פָּשׁ q. v.

פּוּתִי n. patron. 1 Chron. 2, 53.

פָּז m. *purgatus, purus* de auro Cant. 5, 9, hinc subst. *aurum purgatum, purum* Jes. 13, 12. Ab auro vulgari discernitur Ps. 19, 11. 119, 127. Prov. 8, 19. — Rad. פָּזַז.

פָּזַז 1) ut vicin. arab. פצץ (fadhdha), *discrevit, separavit,* hinc spec. metalla à scoriis, seu *purgavit.* — 2) *subsiliit.* Gen. 49, 24: וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו *et subsilierunt* i. e. *intensi sunt musculi brachiorum ejus.*

Pih. part. מְפַזֵּז *subsiliens* 2 Sam. 6, 16; quod 1 Par. 15, 29 per מְרַקֵּד explicatur. — Hoph. part. מוּפָז 1 Reg. 10, 18 *purum* i. q. טָהוֹר ut explicatur 2 Par. 9, 17. — Indè פָּז.

פָּזַר ut vicin. בָּזַר *dispersit;* part. pass. f. פְּזוּרָה Jer. 50, 17. — Niph. נִפְזַר *dispersus est* Ps. 141, 7. — Pih. פִּזַּר; part. מְפַזֵּר; fut. יְפַזֵּר; 1) *dispersit, dissipavit* Ps. 53, 6. 89, 11. Jer. 3, 13: *dispersisti vias tuas* i. e. hùc illùc vagata es. — 2) *largiter distribuit* seq. acc. rei Ps. 112, 9, absol. *liberalis fuit* Prov. 11, 24. — Puh. part. מְפֻזָּר *dispersus* Esth. 3, 8.

פַּח m. pl. פַּחִים; constr. פַּחֵי; 1) *rete, laqueus,* maximè aucupis Amos 3, 7. Eccl. 9, 12 etc. Trop. *id quo quis in exitium adducitur* Jos. 23, 13. Ps. 69, 23 etc., hinc *exitium, pernicies* Jes. 24, 17. Jer. 48, 43. — 2) pl. פַּחִים *laminæ,* metallum diductum Ex. 39, 3. Num. 17, 3, poët. *fulmina* Ps. 11, 6.

פָּחַד; fut. יִפְחַד; 1) *trepidavit* a) præ timore, *pavit, expavit* Deut. 28, 66. Jes. 12, 2 etc. Prægnanter *pavens ad alterum,* pro *pavens se convertit ad alterum* Jer. 36, 16. — b) præ gaudio Jes. 60, 5. Jer. 33, 9. — 2) *festinavit* Hos. 3, 5.

Pih. part. מְפַחֵד; fut. יְפַחֵד: *perpetuò timuit, timidus fuit* Jes. 51, 13; *cavit sibi, cautus est* Prov. 28, 14. — Hiph. הִפְחִיד *terruit* cum acc. Job 4, 14. — Deriv. seq.

פַּחַד m. suff. פַּחְדְּכֶם ; פְּחָדִים ; suff. פְּחָדָו ; 1) *pavor*, *terror*, Ex. 15, 16 etc. Meton. *objectum timoris* et *reverentiæ* Gen. 31, 42, 53. — 2) *femur* Job 40, 17 (12), al. *verenda*, *pudenda* al. *testiculi*.

פַּחְדָּה f. *terror;* suff. פַּחְדָּתִי Jer. 22, 19.

פֶּחָה m. (pro פַּחְוָה); constr. פַּחַת ; suff. פֶּחָם ; pl. פַּחוֹת, constr. פַּחֲוֹת ; suff. פַּחוֹתֶיהָ ; *præfectus provinciarum* 1 Reg. 10, 15. Jer. 51, 23 etc. — Exoticum esse videtur.

פָּחַז ut חָפַז *festinavit*, hinc *petulans fuit*, undè part. act. pl. פּוֹחֲזִים *petulantes*, *vesani* Jud. 9, 4. Soph. 3, 4. — Deriv. seq.

פַּחַז m. *petulantia* pro verbo פָּחַזְתָּ *petulans fuisti* Gen. 49, 4.

פַּחֲזוּת f. id. Jer. 23, 32.

פָּחַח ut vicin. נָפַח *expandit*, hinc *diduxit;* conf. syr. in Ethpah. *attenuatus est.* — Hiph. הָפֵחַ denom. à פַּח, *irretivit*, *illaqueavit*, inf. הָפֵחַ Jes. 42, 22.

פֶּחָם (pro פַּחָם); *carbo* Prov. 26, 21, it. *pruna* ardens Jes. 44, 12 etc. — Rad. פחם in chald. et arab. *ater fuit.*

פַּחַת m. pl. f. פְּחָתִים ; *fovea* 2 Sam. 17, 9 etc. ; sæpè adhibetur ut imago *exitii*, *perniciei* Jes. 24, 17. Thren. 3, 47 etc. — Rad. פחת in syr. Pahel *fodit*, *effodit.*

פַּחַת־מוֹאָב n. pr. viri Esr. 2, 6 etc.

פְּחֶתֶת f. (à masc. פַּחַת) *locus corrosus* seu *depressior* in vestibus leprâ infectis Lev. 13, 55.

פִּטְדָה f. constr. פִּטְדַת ; vulgò *topasius* al. *smaragdus* Ex. 28, 17. Job 28, 19 etc. — Etymon latet.

פָּטִיר vid. פָּטוּר in rad. פָּטַר.

פַּטִּישׁ m. *malleus* Jes. 41, 7 etc. ; trop. de Babylone vastatrici Jer. 50, 23. — Rad. פָּטַשׁ ut arab. פטשׁ *dilatavit* spec. ferrum ; et ut chald. et syr. transp. litteris, פשׁט *extendit*, *expandit.*

פָּטַר undè part. act. פּוֹטֵר, pass. pl. פְּטוּרִים 1 Par. 9, 33 in Keri ubi Chethib habet פְּטִירִים ; fut. יִפְטַר ; 1) ut vicin. בָּתַר *dissecuit*, *fidit*. פְּטוּרֵי צִצִּים *fissi florum* i. e. flores fissi, qui jam proruperunt 1 Reg. 6, 18 etc. — 2) *erumdere*, *prorumpere fecit* ut aquam Prov. 17, 14, hinc — 3) trop. *dimisit liberum* i. e. immunem ab officio 1 Par. 9, 33 : 2 Par. 23, 8. Intrans. *abiit*, *evasit* 1 Sam. 19, 10. — Hiph. fut. יַפְטִירוּ *findunt*, *diducunt* labia, quod irridentis est Ps. 22, 8. Deriv. פָּטִיר et seq.

פֶּטֶר m. pr. *fissio*, hinc concret. *ia quod findit uterum*, *quod primum prorumpit ex utero* i. e. primogenitus Ex. 13, 12 etc., plenè פֶּטֶר רֶחֶם Ex. 13, 13 etc.

פִּטְרָה fem. id. constr. פִּטְרַת Num. 8, 16.

פִּי vid. פֶּה.

פִּי־בֶסֶת n. pr. urbis in Ægypto inferiori Eze. 30, 17.

פִּיד m. suff. פִּידוֹ ; *calamitas* Job 30, 24. 31, 29. Prov. 24, 22. — Rad. פִּיד forsan ut vicin. arab. פוד *mortuus est*, in 4ª conjug. *perdidit*. Cæterum cognat. est verb. hebr. מוּת.

פֵּיָה fem. *os*, *acies gladii;* pl. פֵּיוֹת Jud. 3, 16. — Etymon vid. in פֶּה.

פִּי־הַחִירוֹת n. pr. oppidi ad littus maris arabici Ex. 14, 2 etc.

פִּיחַ m. *favilla* Ex. 9, 8, 10.—Rad. פּוּחַ.

פִּיכֹל n. pr. viri Gen. 21, 22 etc.

פִּילֶגֶשׁ ut פִּלֶגֶשׁ q. v.

פִּימָה f. *adeps* Job 15, 27. —Rad. פים ut arab. פַּאַם *pinguis fuit.*

פִּינְחָס n. pr. viror. Ex. 6, 25 etc.

פִּינֹן n. pr. viri Gen. 36, 41.

פִּיפִיּוֹת plur. f. *geminæ acies* Jes. 41, 15. Ps. 149, 6: *gladius duarum acierum* i. e. *anceps* δίστομος. — Denom. à פֶּה.

פִּיק m. *titubatio, vacillatio* Nah. 2, 11. — Rad. פּוּק.

פִּישׁוֹן n. pr. fluvii qui ex horto Eden egrediebatur Gen. 2, 11.

פִּיתוֹן n. pr. viri 1 Par. 8, 35 etc.

פַּךְ m. *lenticula*, vasculum *stillatorium* 1 Sam. 10, 1 etc. — Rad. seq.

פָּכָה ut vicin. בָּכָה. — Pih. part. pl. מְפַכִּים *stillantes* Eze. 47, 2.

פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים n. pr. viri Esr. 2, 57.

פָּלָא ut vicin. כָּלָה.—Niph. נִפְלָא; part. pl. נִפְלָאִים; fem. נִפְלֵאת (pro נִפְלֵאת), pl. נִפְלָאוֹת, constr. נִפְלְאֹת; fut. יִפָּלֵא; pr. *separatus, distinctus fuit*; hinc 1) *singularis, insignis, ingens fuit* 2 Sam. 1, 26. Dan. 11, 36. — 2) *arduus* factu, intellectu *difficilis fuit* 2 Sam 13, 2. Job 42, 3 etc.; hinc — 3) *mirabilis fuit* Ps. 118, 23. 139, 14. Part. f. נִפְלָאוֹת subst. *mirabiliter facta, miracula* Dei Ex. 34, 10. Ps. 9, 2, et adv. *mirabilibus modis* Dan. 8, 24. Job 37, 5.

Pih. פִּלֵּא; undè inf. פַּלֵּא; fut. יְפַלֵּא; *separavit, consecravit* ubiquè adjecto נֶדֶר *votum*, hinc *persolvit votum* Lev. 22, 21 etc.—Hiph. הִפְלִיא et הִפְלָא; part. מַפְלִיא; inf. הַפְלֵא et הַפְלִיא; 1) *consecravit* votum Lev. 27, 2 etc. — 2) *singulare, eximium fecit* Deut. 28, 59. Ps. 31, 22. Inf. הַפְלֵא adv. *eximio modo* 2 Par. 2, 8. — 3) *mirabile fecit* Jes. 28, 29, seq. אֶת *mirabiliter egit cum* aliquo in malam partem Jes. 29, 14. הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת *mirabiliter fecit* Jud. 13, 19. Inf. לְהַפְלִיא adv. *mirabiliter* Joël 2, 26. — Hithp. fut. יִתְפַּלָּא *mirabilem se exhibuit* Job 10, 16. — Deriv. פֶּלִיא, מִפְלָאָה et seq.

פֶּלֶא m. suff. פִּלְאֲךָ, in pausâ פִּלְאֶךָ; 1) *mirabile*, *miraculum* Dei Ex. 15, 11. Ps. 77, 12 etc. Plur. m. פְּלָאִים adv. *mirabiliter* Thren. 1, 9; f. פְּלָאוֹת *mirabilia* Dan. 12, 6. — 2) *admirabilis* de Messiâ Jes. 9, 5.

פִּלְאִי m. *admirabilis* Jud. 13, 18 ubi Keri habet פֶּלִי; f. פִּלְאִיָּה id. Ps. 139, 6 ubi Keri refert פְּלִיאָה forma à masc. פִּלְאִי.

פְּלָאיָה n. pr. viri Neh. 8, 7.

פָּלַג ut in chald. syr. et arab. *fidit, divisit.* — Niph. נִפְלַג *divisus est* Gen. 10, 25 etc. — Pih. פִּלֵּג; imp. פַּלַּג; *divisit* Job 38, 25, trop. Ps. 55, 10. — Deriv. מִפְלַגָּה et seq.

פֶּלֶג m. pl. פְּלָגִים; constr. פַּלְגֵי; suff. פְּלָגָיו; 1) *rivus* Jes. 30, 25. Ps. 5, 16 etc. — 2) n. pr. viri Gen. 10, 25 etc.

פְּלַגָּה f. *rivus*; pl. פְּלַגּוֹת Jud. 5, 15, 16. Job 20, 17.

פְּלֻגָּה f. *classis* sacerdotum ; plur. פְּלֻגּוֹת 2 Chron. 35, 5.

פִּלֶגֶשׁ et פִּילֶגֶשׁ f. suff. פִּילַגְשׁוֹ et פִּילַגְשֵׁהוּ ; pl. פִּלַגְשִׁים et פִּילַגְשִׁים ; constr. פִּלַגְשֵׁי ; 1) *concubina uxor* Gen. 22, 24 etc. — 2) *amasius, mœchus* Eze. 23, 20, conf. vers. 5 ubi legitur מְאַהֵב. — Etymon latet.

פְּלָדָה f. undè pl. פְּלָדוֹת vulgò *lampades, tædæ* Nah. 2, 4; sed al. *ferramenta*, falces curruum bellicorum, collat. syr. פַּלְדָא et arab. פולאד fouladz) *ferri genus præstantissimum.* — Rad. פלד forsan ut in arab. (faladz) *secuit.*

פִּלְדָּשׁ n. pr. viri Gen. 22, 22.

פָּלָה ut vicin. פָּלָא. — Niph. נִפְלָה; *separatus*, *segregatus fuit* Ex. 33, 16, hinc *insignis, admirabilis factus est* Ps. 139, 14. — Hiph. הִפְלָה ; imp. הַפְלֵה ; fut. יַפְלֶה ; *distinxit* Ex. 8, 18 (22) etc., hinc *mirificavit* Ps. 4, 4. 17, 7. — Deriv. פְּלֻנִי.

פַּלּוּא n. pr. viri Gen. 46, 9 etc. Patron. פַּלֻּאִי.

פָּלַח *fidit*, spec. *sulcavit* terram; part. act. פֹּלֵחַ Ps. 141, 7. — Pih. fut. יְפַלַּח ; 1) *fidit* Job 16, 13. Prov. 7, 23, *dissecuit* 2 Reg. 4, 39. — 2) *fecit ut finderent, prorumperent* pulli uterum, i. e. *peperit* Job 39, 3. — Indè

פֶּלַח f. 1) *fragmen, segmentum* 1 Sam. 30, 12. Cant. 4, 3. — 2) *lapis molaris* utrinquè *resectus*; superior vocatur פֶּלַח רֶכֶב Jud. 9, 3 etc. inferior פֶּלַח תַּחְתִּית Job. 41, 16.

פִּלְחָא n. pr. viri Neh. 10, 25.

פָּלַט ut vicin. מָלַט *elapsus est* Eze. 7, 16.

Pih. פִּלֵּט part. מְפַלֵּט ; imp. cum ה parag. פַּלְּטָה ; fut. יְפַלֵּט ; 1) *prorsùs evasit* Job 23, 7. — 2) *elabi fecit, liberavit* Ps. 17, 13.

Hiph. הִפְלִיט undè fut. יַפְלִיט *liberavit* è periculo Mich. 6, 14, *evadere fecit* in locum tutum Jes. 5, 29. — Deriv. מִפְלָט et seq.

פָּלֵט m. *fugâ elapsus* ; pl. פְּלֵטִים et פְּלִיטִים Jes. 66, 19. Jer. 44, 14. 50, 28 etc.

פֶּלֶט m. *liberatio* Ps. 32, 7.

פֶּלֶט n. pr. viror. 1 Par. 2, 47.

פְּלֵטָה vid. פְּלֵיטָה.

פַּלְטִי et פַּלְטִיאֵל n. pr. viror. Num. 13, 9: 2 Sam. 3, 15 etc.

פִּלְטַי n. pr. viri Neh. 12, 17.

פְּלַטְיָה n. pr. viror. 1 Par. 3, 21.

פְּלַטְיָהוּ n. pr. viri Eze. 11, 1.

פְּלִי, פֶּלִיא vid. פֶּלְאִי.

פְּלָיָה n. pr. viri 1 Chron. 3, 24.

פָּלִיט m. pl. פְּלִיטִים : *fugâ elapsus* Jos. 8, 22. Jer. 44, 28. *Cum artic. הַפָּלִיט *fugâ elapsorum turba* (*les fuyards*); non autem *unus fugâ elapsus*, ut vulgò volunt ; vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. franç.* Genèse pag. 70.*

פְּלִיטִים vid. פָּלֵט.

פְּלֵיטָה et פְּלֵטָה f. constr. פְּלֵיטַת ; 1) *evasio, liberatio* Joël 3, 5, Obad. 1, 17. — 2) meton. *id quod evasit* Ex. 10, 5 etc.

פָּלִיל m. *judex*; pl. פְּלִילִים Ex. 21, 22 etc. Job 31, 11 : *scelus judicum* i. e. judicibus puniendum — Rad. פָּלַל.

פְּלִילָה fem. *jus* Jes. 16, 3.—Rad. פָּלַל.

פְּלִילִי m. *judicialis* Job 31, 28; f. פְּלִילִיָּה *judicium* Jes. 28, 7. — Rad. פָּלַל.

פֶּלֶךְ m. suff. פִּלְכוֹ; pr. *rotundum quid*, spec. 1) *circulus, tractus terræ circumjacens* Neh. 3, 9 seq. — 2) *orbiculus* fusi muliebris, hinc ipse *fusus* Prov. 31, 19. — 3) *baculus rotundus, scipio* 2 Sam. 3, 29. — Rad. פלך.

פָּלַל in arab. 5ª conjugat. *rotundus fuit;* undè Pih. פִּלֵּל; fut. יְפַלֵּל; 1) *judicavit, litem diremit* 1 Sam. 2, 25, *judicium exercuit* puniendo Ps. 106, 30; seq. לְ *adjudicavit* alicui Eze. 16, 52. — 2) *censuit, extimavit.*

Hithp. הִתְפַּלֵּל; part. מִתְפַּלֵּל; pl. מִתְפַּלְלִים; fut. יִתְפַּלֵּל; 1) *intercessit* seq. בְּעַד, עַל; לְ *pro* aliquo Deut. 9, 20 etc. — 2) generatim *supplicavit, precatus est* maximè Deum, seq. אֶל, לְ, לִפְנֵי, Dan. 9, 4. Ps. 5, 3. Neh. 1, 4 etc. — Deriv. פְּלִילִי, פְּלִילָה, פָּלִיל, תְּפִלָּה.

פָּלָל n. pr. viri Neh. 3, 28.

פְּלַלְיָה n. pr. viri Neh. 11, 11.

פַּלְמֹנִי vid. vocab. sequens.

פְּלֹנִי 1) *quidam*, ὁ δεῖνα (*un certain, un tel*). Ubiquè copulatur cum אַלְמֹנִי q. v. אֶל־מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי *ad certum quendam locum* 1 Sam. 21, 3. Ex duobus his vocabulis conflatum est פַּלְמוֹנִי Dan. 8, 13. — 2) nom. gent. 1 Par. 11, 27, 36.

פָּלַס undè Pih. פִּלֵּס; part. מְפַלֵּס; inf. et imp. פַּלֵּס; fut. יְפַלֵּס; 1) *complanavit, æquavit* i. e. *munivit* viam Jes. 26, 7. Prov. 4, 26 etc.—2) *libravit appendit*, metaph. Ps. 58, 3; it. *expendit, accuratè consideravit* Prov. 5, 21. — Indè

פֶּלֶס m. *libra, statera*, Jes. 40, 12. Prov. 16, 11.

פָּלַץ undè Hithp. fut. pl. in pausâ cum נ parag. יִתְפַּלָּצוּן *contremiscent, concutientur* Job 9, 6. — Deriv. תִּפְלֶצֶת, מִפְלֶצֶת et

פַּלָּצוּת f. *tremor, horror* Jes. 21, 4. Eze. 7, 18. Ps. 55, 6 etc.

פָּלַשׁ undè Hithp. imp. f. הִתְפַּלְּשִׁי, in pausâ הִתְפַּלָּשִׁי Mich. 1, 10 in Keri, ubi Chethib habet הִתְפַּלַּשְׁתִּי 2 pers. præt. f. cum י parag.; *conspersit se* pulvere (עָפָר, בָּאֵפֶר) Jer. 6, 26. Mich. 1, 10 etc. Absol. Jer. 25, 34. Ità LXX chald. syr. Vulgat.; vulgò tamen *volutavit se;* sed caput pulvere aut cinere conspergebant, non autem in eo convolutabantur, qui calamitatem lugebant Jos. 7, 6. 2 Sam. 13, 19 etc. Hoc moris viguit apud Persas et etiam Græcos; conf Iliad. 18, 22. Odyss. 24, 315.

פְּלֶשֶׁת n. pr. *Philistæa*, regio versus occasum Palæstinæ 1 Sam. 17, 16 etc. nom. gent. פְּלִשְׁתִּי; pl. פְּלִשְׁתִּים et פְּלִשְׁתִּיִּים *Philistæi* Gen. 26, 1 etc.

פֶּלֶת n. pr. viror. Num. 16, 1 etc.

פְּלֵתִי m. cum art. הַפְּלֵתִי collect. quoddam satellitum genus forsan *cursores publici* 2 Sam. 8, 15 etc. Ubiquè copulatur cum כְּרֵתִי q. v. — Rad. פלת vicin פָּלַט q. v.

פֵּן m. undè suff. f. פִּנָּהּ; pl. פִּנִּים; *angulus* Zach. 14, 10. Prov. 7, 8. — Rad. פָּנַן.

פֶּן ubiquè constr. seq. Makkaph פֶּן־; pr. *amotio, aversio*, hinc in partic. abit *ne*, et ponitur vel post sententiam, undè pendeat (quâ differt ab אַל). Gen. 11, 4: extruamus nobis urbem... פֶּן־נָפוּץ *ne dispergamur* etc.; vel ab initio sententiæ, adeòque est *vetantis, dehortantis* (ut אַל) Jes. 36, 18. Job 32, 13, aut *timentis, metuentis* Gen. 3, 22 etc. Sequitur autem præter., ubi timetur ne aliquid factum sit 2 Sam. 20, 6: 2 Reg. 2, 16. Sed Prov. 5, 6 valet simpl. *non*, nisi subintelligas *cavet*, et sit sensus: *cavet ne viam vitæ sibi muniat* i. e. in viâ vitæ incedat. — Rad. פָּנָה.

פַּנַּג m. *dulciarii* vel *placentæ* genus Eze. 27, 17. Chald. vertit קוליא quod est gr. κολλα *bellaria ex melle* juxta Hesychium. — Rad. פנג.

פָּנָה; part. act. פֹּנֶה, pl. פֹּנִים, pl. f. פֹּנוֹת; inf. absol. פָּנֹה, constr. פְּנוֹת; imp. פְּנֵה; fut. יִפְנֶה, apoc. יִפֶן et יִפֶּן, conv. וַיִּפֶן; 1) trans. *vertit* in formulâ פָּנָה עֹרֶף *cervicem* i. e. *tergum vertit, fugit* Jos. 7, 12, seq. אֶל pers. *tergum alicui obvertit* i. e. *contempsit, neglexit aliquem* Jer. 2, 27 etc.; — 2) alibi semper intrans. *vertit se* a) eundi causâ Gen. 18, 22 etc.; hinc seq. אֶל, לְ et acc. *convertit se aliquò, ad aliquem, adiit aliquem* Deut. 2, 3. Jes. 53, 6 etc. פָּנָה אַחֲרֵי פ״ *secutus est partes alicujus* Eze. 29, 16; seq. מֵעִם *avertit se ab* aliquo Deut. 29, 17, absol. Deut. 30, 17: *avertit se cor* subintellige *à Deo*; metaph. de tempore, *dicessit, inclinavit* dies, ætas Jer. 6, 4. Ps. 90, 9; it. *appropinquavit*, undè לִפְנוֹת הַבֹּקֶר *appropinquante manè, sub tempus matutinum* Ex. 14, 27 etc., לִפְנוֹת עֶרֶב *sub vesperam* Gen. 24, 63 etc. — b) spectandi causâ, *spectavit* Ex. 2, 12. Eccl. 2, 12. Metaph. Deut. 9, 27. Ps. 25, 16 etc. Sensu geophr. *spectavit* aliquàm regionem Jos. 15, 2. Eze. 8, 3 etc.

Pih. פִּנָּה; imp. pl. פַּנּוּ; 1) *removit* Soph. 3, 15, hinc *everrit, purgavit* domum Gen. 24, 31, viam i. e. *paravit, munivit* eam Jes. 40, 3. Mal. 3, 1; et omissâ voce *via* Ps. 80, 10.

Hiph. הִפְנָה; part. מַפְנֶה; inf. הַפְנוֹת; fut. conv. וַיֶּפֶן; 1) trans. *vertit* Jud. 5, 4, maximè cervicem, tergum, i. e. *discessit, fugit* 1 Sam. 10, 9. Jer. 48, 39. — 2) intrans. *vertit se, fugit* Jer. 46, 21. 49, 24, it. *retrò se vertit, in fugâ substitit* Jer. 46, 5. Nah. 2, 9; seq. אֶל *convertit se ad* aliquem Jer. 47, 3. — Hoph. part. מָפְנֶה; imp. pl. הָפְנוּ; *terga vertit* Jer. 49, 8, sensu geograph. *spectavit* aliquò Eze. 9, 2. — Deriv. פֶּן et seq.

פָּנֶה m. sed f. Eze. 21, 21; undè pl. פָּנִים; constr. פְּנֵי; suff. פָּנָיו, פָּנֵינוּ, פְּנֵיהֶם; 1) *pars alicui obversa, facies, vultus* Gen. 38, 15. Ex. 3, 6 etc. לֶחֶם הַפָּנִים *panis, panes facierum* LXX ἄρτοι ἐνώπιοι, Vulgat. *panes propositionis*, sunt paniculi qui singulis sabbatis in tabernaculo sacro Jehovæ proponebantur Ex. 25, 30 etc. שֻׁלְחַן הַפָּנִים *mensa in* quâ panes isti offerabantur Num. 4, 7. — Nota formulas sequent. a) פָּנִים אֶל־פָּנִים Gen. 32, 31, פָּנִים בְּפָנִים Deut. 5, 4 *de facie* (*face à face*). — b) *Dicere, facere*

aliquid "עַל פְּנֵי פ in faciem alicujus i. e. liberè, ingenuè, sed sæpè impudenter, insolenter (conf. gall. *dire à la barbe*) Jes. 65, 3. Job 1, 11 etc. אֶל־פָּנִים *fortiter, haud cunctanter* Deut. 7, 16. Hos. 5, 5. Job 2, 5. 13, 15.—c) שׂוּם פָּנִים אֶל, עַל *oculos convertere* in aliq. 1 Reg. 2, 15. Eze. 6, 2.—d) שׂוּם פָּנָיו seq. acc. *faciem suam convertit aliquò, eò tetendit, profectus est* Gen. 31, 21; hinc trop. שׂוּם פָּנָיו לְ, נָתַן seq. inf. *proposuit sibi, decrevit aliquid facere* 2 Reg. 12, 18. Dan. 9, 3 etc.; sed 2 Par. 32, 2 subauditur verbum: וּפָנָיו לַמִּלְחָמָה *et facies ejus* erat *ad bellum* i. e. *et moliebatur bellum.* — Spec. de *vultu irato* Ps. 21, 10. 34, 17. 80, 17, *tristi* 1 Sam. 1, 18. Job 9, 27; hinc — e) שׂוּם פָּנִים בְּ *vultu irato intueri* aliquem Lev. 20, 5.—f) נָתַן פָּנִים בְּ *iram suam effudit in* aliquem Lev. 20, 3, 6. 26, 17. Eze. 14, 4. — 2) *persona* πρόσωπον Jes. 3, 15; hinc פָּנַי, פָּנֶיךָ *persona mea, tua* i. e. *ego, tu ipse præsens* (*moi, toi en personne*) Ex. 33, 14. Ps. 80, 17 etc. — 3) *facies, superficies* rei Gen. 2, 6. Job 38, 30, Passim in sublimiori oratione ità usurpatur, ut sequenti genitivo appositionis vim tribuat, adjectâ tamen quâdam emphasi. Jes. 25, 7: *superficies velaminis* est *velamen ipsum*; Job *superficies vestis ejus* (crocodili) est *vestis ipsa, tegumentum ipsum.* Hinc *externa species, habitus, conditio* rei Prov. 27, 23.—4) *modus, ratio*, vid. mox infrà in לִפְנֵי. — 5) *pars anterior* rei, *frons* Ex 28, 25. Jer. 1, 13, de *primo agmine* exercitûs Joël. 2, 20.—Adv. פָּנִים *in fronte* Eze. 2, 10, לְפָנִים *prorsùm* (*tout droit, en avant*) Jer. 7, 24, de tempore: *anteà, olim* Deut. 2, 10 etc., מִלְּפָנִים *antiquitùs* Jes. 41, 26, מִפָּנִים *à fronte* 2 Sam. 10, 9. Conf. לִפְנֵי mox infrà. — *Anterior pars* gladii est *acies* ejus Eze. 21, 21. Eccl. 10, 10.— Cum præf. et aliis præposit. perplures induit significatus quos in variis sententiis vel leviter attendenti facile est excogitare; præcipuos tantùm exponere sufficiat. אֶל פְּנֵי a) *in conspectu, in conspectum* alicujus *ante* aliquem, *coram* aliquo; spec. *coram Jehovâ* vid. statim in אֶת־פְּנֵי. — b) *in superficiem* rei Lev. 14, 53. Eze. 16, 5.—אֶת־פְּנֵי pr. *apud faciem*, hinc *in conspectu, in conspectum* alicujus, *coram* aliquo. אֶת־פְּנֵי יְהוָה passim est *apud tabernaculum sacrum*, in formulâ נִרְאָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה *comparuit apud tabernaculum sacrum.* In quâ sententiâ usurpatur etiam אֶל Ex. 23, 17 etc. —מֵאֵת פְּנֵי *à coram* aliquo Gen. 27, 30, *ab antè, ab anteriori parte* 2 Reg. 16, 14. — בִּפְנֵי *coram, antè*, plerumquè in formulâ עָמַד בִּפְנֵי *perstitit coram* aliquo, *restitit* ei Deut. 7, 24 etc. — לִפְנֵי a) *in conspectu, sub oculis* alicujus, *coram* aliquo, *apud* aliquem; spec. לִפְנֵי יְהוָה *apud, ante tabernaculum sacrum* Ex. 34, 34. Levit. 9, 5. 23, 40. Jud. 21, 2, *in templo ejusque porticibus* Jes. 23, 18; conf. quod proximè præcedit אֶת־פְּנֵי.—b) *antè* de tempore, seq. inf. *antequàm* Gen. 13, 19. — c) *obviàm* Gen. 24, 12. — d) *contrà, adversùs* Num. 16, 2. Jos. 7, 12 etc. — e) *in modum, ad instar* Job 4, 19.— f) *pro*

in formulâ לִפְנֵי Prov. 17, 10.—מִלִּפְנֵי a) *è conspectu* Lev. 20, 9. Eccl. 8, 13 etc. — b) *propter* 1 Par. 16, 33. — מִפְּנֵי a) *à facie, è conspectu, ab anteriori parte.* — b) *auctore*, de causâ efficiente *à, ab, propter* Ex. 8, 20. Jes. 10, 27 etc. Seq. אֲשֶׁר in Conjonct. abit *propterea quòd, quia* Ex. 19, 18. Jer. 44, 23. — עַל פְּנֵי pr. *in superficie*, hinc a) *super* Gen. 1, 29 etc. — b) *ante*, de loco, 2 Par. 3, 17. — c) *coram* Lev. 10, 3. — d) *versus* Gen. 18, 16 etc. it. *adversus*. Nah. 2, 2. Ps. 21, 13. — e) *in modum, ad instar* 1 Reg. 6, 3. — f) *præter* Ex. 20, 3.

פִּנָּה f. constr. פִּנַּת; suff. פִּנָּתָהּ; pl. פִּנּוֹת; 1) ut masc. פֵּן *angulus* Prov. 7, 8 etc. — 2) *turris muralis*, qualis in angulis murorum exstruebatur Soph. 2, 16: 2 Par. 26, 15. — 3) metaph. *princeps populi* Jud. 20, 2. Jes. 19, 13 etc. — Rad. פֵּן.

פְּנוּאֵל et פְּנִיאֵל; n. pr. 1) oppidi trans Jordanem Gen. 32, 32. — 2) viror. 1 Par. 4, 4 etc.

פְּנִיאֵל n. pr. vid. פְּנוּאֵל.

פָּנִים vid. פָּנֶה.

פְּנִים m. *interius*; cum ה locali פְּנִימָה pr. *ad parietem* (domûs, conclavis, atrii), qui regione januæ est, et oculis intrantium patet Ps. 45, 14. Hinc in *pariete interno* 1 Reg. 6, 18, *intùs*, *in domo* 2 Reg. 7, 11, *introrsùm* 2 Chron. 29. 18. — Cum præf. לִפְנִימָה *intùs*, *intrinsecùs* 1 Reg. 6, 30, *introrsùm* Eze. 41, 3, seq. לְ *intra* aliquid Eze. 40, 16. מִלִּפְנִים *intùs* 1 Reg. 6, 29. מִפְּנִימָה *intrinsecùs* 1 Reg. 6, 19, etc. Indè.

פְּנִימִי m. pl. פְּנִימִים; f. פְּנִימִית; pl. פְּנִימִיּוֹת; *interior* 1 Reg. 6, 27: 1 Par. 28, 11 etc.

פְּנִינִים pl. m. sed Prov. 3, 15 פְּנִיִּים in Chethib; vulgò *margaritæ*, sed forsan rectiùs *coralia rubra* Prov. 8. 11. Thren. 4, 7 etc. — Rad. פנן.

פְּנִנָּה n. pr. mul. 1 Sam. 1, 2.

פָּנַק undè Pih. part. מְפַנֵּק *molliter, delicatè habens, enutriens* Prov. 29, 21; conf. arab. *molliter habuit et educavit.*

פַּסִּים pl. m. vulgò *partes minutæ*, *frusta*; undè כְּתֹנֶת פַּסִּים Gen. 37, 3, 23: 2 Sam. 13, 18, 19 *tunica frustorum* i. e. cui varia frusta sive limbi et fimbriæ assutæ erant. LXX χιτὼν ποικίλος; al. *tunicata manicata et talaris* seu *tunica extremitatum*, collat. rad. פָּסַס *cessavit, desiit.* Quæ omnia quàm contorta, quàmque longè petita, nemo non videt. * Supponi potest פַּסִּים significatum habere similem significationi פִּשְׁתִּים *linum*. Cæterùm vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française etc.* Genèse, pag. 235*.

אֶפֶס דַּמִּים vid. פַּס דַּמִּים.

פָּסַג ut in chald. *dissecuit.*—Pih. פַּסֵּג undè imper. pl. פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ *secate, dividite palatia ejus* i. e. vel perambulate ea, vel distinctè contemplamini; quod cum orationis serie magis congruit; præterea verba *secandi, dividendi* etiam *distinguere, considerare* significant.

פִּסְגָּה n. pr. jugi in agro Moab Num. 21, 20 etc.

פִּסָּה fem. forsan *diffusio*; constr. פִּסַּת־בַּר *diffusio, frementi* (*sit in ter-*

rd) i. e. abundantia Ps. 72, 16; plerique tamen, sed minùs aptè *pugillum*, *portiuncula*. — Rad. פָּסַס.

פָּסַח; part. act. pl. פֹּסְחִים; infin. absol. פָּסוֹחַ; *1) pr. *saltavit*, seq. עַל *transiliit* (*sauter par dessus*) Ex. 12, 13, 23, 27; quæ significatio sola vera mihi videtur, utpotè sola etymo pariter atque contextui perapposita. Notio *parcendi* quam non excluo, metaphorica omninò est. Absol. ponitur Jes. 31, 5, ubi manifestò propheta rem Ex. loc. citat. enarratam obiter innuit.* Hinc — 2) *claudicavit*, metaph. *fluctuavit* 1 Reg. 18, 21.

Niph. fut. יִפָּסֵחַ *claudus fiet* 2 Sam. 4, 4. — Pih. fut. וַיְפַסְּחוּ *saltitabant* 1 Reg. 18, 26. — Deriv. seq.

פָּסֵחַ n. pr. viror. Esr. 2, 49 etc.

פֶּסַח m. * pr. *saltus* (*saut*); nam Jehova dicitur (Ex. 12, 27) domos Hebræorum in Ægypto *transiliisse*, cùm plagâ Ægyptios afficeret; hinc meton. 1) *agnus* paschalis; et plur. פְּסָחִים *agni paschales* Ex. 12, 21: 2 Par. 30, 17 etc. — 2) *festum paschalis* quo agnus iste comedebatur Ex. 12, 48. Num. 9, 4. Jos. 5, 11 etc.

פִּסֵּחַ m. plur. פִּסְחִים (sine Dag.); *claudus* Lev. 21, 18 etc.

פָּסִיל m. undè pl. פְּסִילִים; constr. פְּסִילֵי; 1) *sculptilia*, *imagines sculptiles* idolorum Deut. 7, 25 etc. — 2) forsan ut in syr. *lapicidinæ* Jud. 3, 19, 26. — Rad. פָּסַל.

פָּסַךְ n. pr. viri 1 Par. 7, 33.

פָּסַל; infin. constr. et imp. פְּסָל; fut. יִפְסֹל; *cecidit*, *cædit* lapides Ex. 34, 1, 4 etc. it. idolum forsan ligneum Hab. 2, 18. — Deriv. פָּסִיל et

פֶּסֶל m. suff. פִּסְלוֹ; *simulachrum* idoli *sculptile* Ex. 20, 4. Jes. 44, 15 etc., *fusile* Jes. 40, 19 etc.

פָּסַס 1) ut vicin. אָפַס *cessavit*, *desiit*, præt. pl. פַּסּוּ Ps. 12, 2. — 2) ut vicin. פָּשָׂה et Chald. פְּסַח *diffudit se*. — Deriv. פַּס, פִּסָּה.

פִּסְפָּה n. pr. viri 1 Par. 7, 38.

פָּעָה, undè fut. יִפְעֶה; vocab. onomatopoët. (conf. גָּעָה *boavit*, chald. et syr. פְּעָא *balavit*) *clamavit* mulier parturiens Jes. 42, 14, it, collat. arab. عَفَى, *flavit*, *sibilavit* serpens, vipera. — Deriv. אֶפְעֶה.

פָּעוּ et פָּעִי n. pr. oppidi Idumæor. Gen. 36, 39: 1 Par. 1, 50.

פְּעוֹר n. pr. montis moabitici Num. 23, 28, undè בַּעַל פְּעוֹר et undè פְּעוֹר n. pr. idoli moabitici Num. 25, 3. Jos. 22, 17 etc. Conf. בֵּית פְּעוֹר pag. 93.

פָּעַל; part. act. פֹּעֵל; pl. constr. פֹּעֲלֵי; fut. יִפְעַל, יִפְעֹל et seq. Makk. יִפְעָל־; vocab. poët., ut עָשָׂה; 1) *fecit* Deut. 32, 27. Jes. 43, 13 etc. Seq. acc. et לְ rei *reddidit* Ps. 7, 14: חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל *sagittas suas scintillantes reddit*. Seq. לְ pers. *fecit alicui* aliquid, sive bonum, sive malum Job 22, 17 etc., seq. בְּ id. 35, 6. — 2) *confecit*, *fabricatus est* Jes. 44, 15. Ps. 7, 14; absol. *laboravit* Jes. 44, 12, it. *finxit*, *produxit*, *creavit* Ps. 14, 12. Job 36, 3. — 2) *paravit* Ex. 15, 17, hinc *molitus est* aliquid, oppos. עָשָׂה *effecit* Jes. 41, 4: מִי פָעַל וְעָשָׂה *quis molitus est et effecit?* Mich. 2, 1 etc. — 3) *exercuit* justitiam, scelus etc. Ps. 15, 2. Job 32, 32 etc. — Deriv. מִפְעָל et seq.

פֹּעַל m. suff. פָּעֳלוֹ et rariùs פָּעֳלוֹ, פָּעָלְךָ(poholcha), in pausâ פָּעֳלֶךָ; pl. פְּעָלִים; 1) *factum, facinus* Ps. 28, 4. Prov. 24, 12, spec. *præclarè factum* 2 Sam. 23, 20, *malefactum* Job 36, 9. — 2) *opus* Jes. 45, 11 etc. — 3) *opes labore partæ* Prov. 21, 6, hinc *merces* Jer. 22, 13. Job 7, 2.

פְּעֻלָּה f. constr. פְּעֻלַּת; 1) *opera, opus, agendi ratio* Jer. 15, 16 etc. Plur. פְּעֻלּוֹת *studia* prava hominum Ps. 17, 4. — 2) *merces* Lev. 19, 13. Ps. 109, 20.

פְּעֻלְּתַי n. pr. viri 1 Par. 26, 5.

פָּעַם 1) *icit, pulsavit.* — 2) metaph. *impulit, agitavit;* infin. cum suff. פַּעֲמוֹ Jud. 13, 25. — Niph. נִפְעַם; fut. conv. וַתִּפָּעֶם; *agitatus, perturbatus est* Gen. 41, 8 etc. — Hithp. fut. conv. וַיִּתְפָּעֶם *et perturbatus est* Dan. 2, 1. — Deriv. seq.

פַּעַם f. (m. Jud. 16, 28); pl. פְּעָמִים; constr. פַּעֲמֵי; suff. פְּעָמָיו; 1) *ictus, pulsus* spec. pedis, hinc *gressus, passus* Ps. 17, 5. 57, 7 etc.; metaph. Jud. 5, 28, tandem *pes* quo gradimur. Pl. f. פְּעָמוֹת *pedes* arte facti Ex. 25, 12. — 2) pro *vice, vicibus,* quia ictu manûs pedisque numerari solet (conf. gall. *pour le coup*). פַּעַם אַחַת *unâ vice, semel* Jos. 6, 3, *simul* Jes. 66, 8. Dual. פַּעֲמַיִם *bis* Gen. 27, 36, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים *ter* Ex. 23, 17; cum art. הַפַּעַם; *hâc vice, nunc* Gen. 29, 35 etc. כְּפַעַם בְּפַעַם *hâc vice, ut anteà* (*comme l'autre fois*) Num. 24, 1 etc. פַּעַם פַּעַם *modò, modò.* — 3) *incus* Jes. 41, 7.

פַּעֲמוֹן m. plur. פַּעֲמֹנִים; *tintinnabulum* Ex. 28, 33 etc.

צָפְנַת־פַּעְנֵחַ vid. פַּעְנֵחַ.

פָּעַר addito פֶּה et בְּפֶה *distendit, distendendo aperuit os* magno hiatu Ps. 119, 31. Job 16, 10, trop. Jes. 5, 14.

פַּעֲרַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 35, qui scribitur נַעֲרַי 1 Par. 11, 37.

פָּצָה; part. act. פֹּצֶה; imp. פְּצֵה; fut. יִפְצֶה (conf. vicin. פָּצַל, פָּצַח, פָּתַח, פָּצַע פָּצַם); pr. forsan ut in arab. פצי *separavit* rem. à re, hinc 1) seq. פֶּה, *os diduxit* Jes. 10, 14. Ps. 22, 14 etc.; trop. Gen. 4, 11. — 2) ut in chald. et syr. *eripuit, liberavit* Ps. 174, 7, 10, 11.

פָּצַח; imp. f. פִּצְחִי; fut. pl. יִפְצְחוּ; *fregit, rupit,* hinc פָּצַח רִנָּה *jubila rupit, in jubila effusus est* Jes. 14, 7 etc. — Pih. פִּצַּח *fregit* ossa Mich. 3, 3.

פְּצִירָה f. *hebetudo, obtusio,* al. *lima* 1 Sam. 13, 21. — Rad. פָּצַר.

פָּצַל ut vicin. בָּצַל. — Pih. פִּצֵּל; fut. יְפַצֵּל; *decorticavit* Gen. 30, 37, 38. — Indè

פְּצָלוֹת pl. f. *loca decorticata* virgarum Gen. 30, 37.

פָּצַם undè Pih. פִּצַּם *disrupit, dehiscere fecit* terram Ps. 60, 4.

פָּצַע; part. pass. constr. פְּצוּעַ; infin. absol. פָּצוֹעַ; pr. *fidit, fissuram fecit*, indè *vulneravit* (conf. cognat. בָּצַע) Deut. 23, 2 etc. — Indè

פֶּצַע m. suff. פִּצְעִי; plur. פְּצָעִים; constr. פִּצְעֵי; suff. פְּצָעַי; *vulnus* Gen. 4, 24 etc.

פִּצֵּץ n. pr. viri 1 Par. 24, 15.

פָּצַר undè fut יִפְצַר; * pr. forsan ut cognat. בָּצַר *abscidit, amputavit* spec.

aciem,* hinc ut vicin. arab. פָּטַר *obtudit, obtusum fecit*; it. seq. בְּ pers. *ursit, institit* sive rogando, sive vim inferendo Gen. 19, 3, 9 etc.—Hiph. infin. nominasc. הַפְצַר *pertinacia* 1 Sam. 15, 23. — Inde פְּצִירָה.

פָּקַד; part. act. פֹּקֵד; pass. plur. פְּקֻדִים; constr. פְּקוּדֵי et פְּקֻדֵי; inf. absol. פָּקֹד, constr. פְּקֹד, suff. פָּקְדִי; imp. פְּקֹד; fut. יִפְקֹד; 1) *attendit* alicui Gen. 21, 1. Ex. 4, 31 etc. — 2) *adiit* aliquem, visendi, velexplorandi, vel lustrandi causâ; hinc *visitavit, exploravit, lustravit, censuit* 1 Sam. 17, 18 : 1 Reg. 20, 15. Ps. 17, 3 etc. Part. pass. פְּקוּדִים, פְּקֻדִים *recensiti, qui in censum veniebant* Num. 1, 21. seq. 2, 4 seq.; it. *lustrando desideravit, non invenit in recensione* 1 Sam. 20, 6. 25, 15. Jes. 34, 16. — 3) *prospexit* alicui Gen. 21, 2. Jer. 23, 2 etc., it. *respexit* aliquem auxilium exspectans Jes. 26, 16; et causat. ut Hiph. *fecit ut* aliquis *prospiceret* alicui, hinc — a) *præfecit* aliquem alicui seq. acc. pers. et עַל Num. 4, 27 etc. Absol. Num. 3, 10. Deut. 20, 9. Part. pass. פְּקוּדִים *præfecti* Num. 31, 48 : 2 Reg. 11, 15. et Ex. 30, 13, 14 ubi sensus ad litteram est : *transiens coram recensioni præfectis.* — b) *curæ* alicujus *commisit* seq. עַל pers. Job 36, 23. Esr. 1, 2 etc. — c) *deposuit, reliquit ut depositum* alicubi 2 Reg. 5, 24. — 4) *animadvertit* in aliquem, *punivit* eum Ex. 20, 5. Jer. 9, 24 etc.

Niph. נִפְקַד; infin. et imp. הִפָּקֵד; fut. יִפָּקֵד et retracto tono יִפָּקֶד; 1) *desideratus est in recensione* Num. 31, 40, generatim *desideratus est* Sam. 20, 18 etc. — 2) *præfectus est* Neh. 7, 1. 12, 44. — 3) *punitus est* Num. 16, 29 etc.

Pih. part. מְפַקֵּד lustrans. Jes. 13, 4. — Puh. פֻּקַּד 1) *lustratus est* Ex. 38, 21.—2) *desideratus est* Jes. 38, 10.

Hiph. הִפְקִיד; imper. הַפְקֵד; fut. יַפְקִיד, apoc. יַפְקֵד; 1) *præfecit* aliquem alicui rei seq. acc. pers. et עַל, לְ, בְּ Gen. 39, 5 etc., absol. 2 Reg. 25, 23.—2) *commisit, mandavit* curæ alicujus, seq. בְּיַד, עַל יְדֵי Ps. 31, 6 2 Par. 12, 10, et אֵת Jer. 40, 7. 41, 10. — 3) *deposuit* alicubi Jes. 10, 28. Jer. 36, 20. — Hoph. הָפְקַד; part. pl. מֻפְקָדִים; *præfectus est* 2 Reg. 12, 12 : 2 Par. 34, 10. — 2) *depositus est* seq. אֵת *apud* aliquem Lev. 5, 23. — 3) *punitus est* Jer. 6, 6.

Hithpah. præt. plur. הִתְפָּקְדוּ pro הִתְפַּקְּדוּ; fut. pl. יִתְפָּקְדוּ; *lustratus est* Jud. 20, 15 etc.—Hothpah. præt. plur. הָתְפָּקְדוּ pro הָתְפַּקְּדוּ; id. Num. 1, 47 etc. — Deriv. פָּקִיד, מִפְקָד, et seq.

פְּקֻדָּה f. constr. פְּקֻדַּת; pl. פְּקֻדּוֹת; 1) *lustratio, recensio* 1 Par. 23, 11. —2) *cura.* Job 10, 12, spec. *custodia* 2 Reg. 11, 18 : 2 Par. 23, 18. Jer. 52, 11; *domus custodiæ* i. e. *carcer.* — 2) *præfectura, officium* Num. 4, 16. Ps. 109, 8 : 2 Par. 23, 18; concr. *præfectus* Jes. 60, 17 : 2 Par, 24, 11. — — 4) *opes* custoditæ Jes. 15, 7. — 5) *animadversio, pœna* Jes. 10, 3. Eze. 9, 1.

פִּקָּדוֹן m. *depositum* Gen. 41, 36. Lev. 5, 21, 23.

פְּקֻדּוֹת vel פְּקֻדַּת f. *præfectura*, *munus præfecti* Jer. 37, 13.

פָּקוֹד m. 1) *præfectura* et *præfectus* Eze. 23, 23.—2) *animadversio* nom. allegor. Babylonis, juxta quosdam Jer. 50, 21.

פִּקּוּדִים pl. m. undè constr. פִּקּוּדֵי; suff. פִּקֻּדֶיךָ; *mandata* Ps. 103, 18. 111, 7.

פָּקַח, part. act. פֹּקֵחַ; pass. pl. f. פְּקֻחוֹת; inf. absol. פָּקֹחַ; constr. פְּקֹחַ; imp. פְּקַח; fut. יִפְקַח; *aperuit* oculos 2 Reg. 4, 35 etc.; aures Jer. 42, 20. — Niph. נִפְקַח; fut. pl. f. תִּפָּקַחְנָה; *apertus est* oculus Jes. 35, 5; metaph. 3, 5, 7. — Deriv. seq.

פֶּקַח n. pr. viri 2 Reg. 15, 25 etc.

פִּקֵּחַ m. pl. פִּקְחִים; *apertus oculis*, *videns* Ex. 4, 11. trop. 23, 8.

פְּקַחְיָה n. pr. viri 2 Reg. 15, 22.

פְּקַח־קוֹחַ vel פְּקַחְקוֹחַ m. *apertio* scil. carceris, *liberatio* Jes. 61, 1.

פָּקִיד m. constr. פְּקִיד; pl. פְּקִידִים; *præfectus* Gen. 41, 34 etc.—Rad. פָּקַד.

פַּקֻּעוֹת pl. f. 2 Reg. 4, 39 vulgò *colocynthides*, sed rectiùs forsan ut Celsius (Hierobot.) *cucumeres agrestes*, seu *asinini*, qui maturi vel leviter tacti rumpuntur, semenque cum impetu jaculantur.—Rad. פקע ut vicin. בָּקַע *fissus*, *ruptus est*; in syr. בְּקַע id.

פְּקָעִים pl. m. id. 1 Reg. 6, 18. 7, 24 ubi tanquàm architecturæ ornamentum usurpatur.

פַּר et פָּר m. pl. פָּרִים; *taurus*, maximè *juvencus* Ex. 29, 1. Lev. 4, 3 etc. Metaph. Hos. 14, 4. Fem. est פָּרָה q. v. — Rad. פָּרַר, sed etymon latet.

פָּרָא 1)* forsan *ferox fuit** sed plerique ex usu chald. *cucurrit*, *celeriter latus est*. — 2) ut vicin. פָּרָה *tulit protulit* planta. — Hiph. fut. יַפְרִיא *feret* fructum Hos. 15, 15. — Indè

פֶּרֶא et Jer. 2, 24 פֶּרֶה c. pl. פְּרָאִים; 1) * forsan adj. *ferox* Gen. 16, 12: פֶּרֶא אָדָם *homo ferox* i. e. fortis et audax; Vulgat. *ferus homo* *; vulgò tamen ut — 2) *onager* animal cursu velocissimum Jer. 2, 24. Job 6, 5 etc.

פִּרְאָם n. pr. viri Jos. 10, 3.

פֹּראֹת pl. f. vid. פֹּארָה.

פַּרְבָּר et פַּרְוָר m. pl. פַּרְוָרִים; *suburbium* 2 Reg. 23, 11: 1 Par. 26, 18. — Latet etymon.

פָּרַד 1) *separavit*, — 2) *expandit* alas; part. pass. pl. f. פְּרֻדוֹת *expansæ* Eze. 1, 11. — 3) *sparsit*. — Niph. נִפְרַד; part. נִפְרָד; pl. נִפְרָדִים; inf. et imp. הִפָּרֵד; fut. יִפָּרֵד; 1) *separavit se* Gen. 15, 9. Jud. 4, 11 etc. — 3) *dispersit se* Gen. 10, 5. Neh. 4, 13 etc.

Pih. fut. pl. in pausâ יְפָרֵדוּ *separabunt se*, *secedent* Hos. 4, 14. — Puh. part. מְפֹרָד *separatus*, *dispersus* Esth. 3, 8.

Hiph. הִפְרִיד; part. מַפְרִיד; inf. הַפְרִיד; fut. יַפְרִיד; 1) *separavit* Gen. 30, 40 etc. — 2) *dispersit* Deut. 32, 8. —Hithp. הִתְפָּרֵד; fut. pl. יִתְפָּרְדוּ; in pausâ יִתְפָּרָדוּ; 1) *separavit*, *sejunxit se* Ps. 22, 15. Job 41, 9. — 2) *dispersus est* Job 4, 11.—Deriv. seq.

פֶּרֶד m. suff. פִּרְדּוֹ; pl. פְּרָדִים; suff. פִּרְדֵיהֶם; *mulus* 2 Sam. 18, 9. Ps. 32, 9 etc.

פְּרָדָה f. constr. פִּרְדַּת; *mula* 1 Reg. 1, 33. 38, 44.

פְּרֻדוֹת pl. f. *grana* Joël 1, 17. Alia vid. in radice ipsâ.

פַּרְדֵּס m. pl. פַּרְדֵּסִים; παράδεισος, *pomarum arboretum* Eccl. 2, 5 etc. — Etymon latet.

פָּרָה; part. act. פֹּרֶה, f. פֹּרִיָּה et פֹּרָת (pro פֹּרָה); imp. פְּרֵה; fut. יִפְרֶה; *tulit*, hinc spec. a) *fructum tulit* planta Gen. 49, 22. Ps. 128, 3; metaph. Jes. 45, 8. — b) *protulit fetum, fecundus fuit* Gen. 1, 22. Ex. 1, 7. 23, 30.

Hiph. הִפְרָה; part. מַפְרֶה; undè cum suff. מַפְרְךָ; fut. יַפְרֶה undè conv. וַיֶּפֶר, cum suff. יַפְרְךָ; *fecundum reddidit* 41, 52, *sobole auxit* Lev. 26, 9 etc.—Deriv. אַפְּרְיוֹן, פְּרִי.

פָּרָה f. suff. פָּרָתוֹ; pl. פָּרוֹת; 1) *juvenca* Gen. 41, 2. Hos. 4, 16 etc. metaph. de mulieribus luxuriosis Amos 4, 1. —2) cum art. הַפָּרָה n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 23.

פֶּרֶה vid. פֶּרֶא.

פֻּרָה n. p. viri Jud. 7, 10.

פְּרוּדָא et פְּרִידָא n. p. viri Esr. 2, 52. Neh. 7, 57.

פְּרוֹזִים pl. m. Esth. 9, 19 in Cheth. pro. פְּרָזִים q. v.

פָּרוּחַ n. pr. viri 1 Reg. 4, 17.

פַּרְוַיִם n. pr. regionis auriferæ 2 Par. 3, 6.

פַּרְוָר vid. פַּרְבָּר.

פָּרוּר m. *olla* Num. 11, 8. Jud. 6, 19. — Rad. פּוּר.

פֵּרוֹת vid. in חֲפַרְפֵּרָה.

פָּרָז m. undè pl. cum suff. פְּרָזוֹ (pro פְּרָזָיו) forsan *præfectus* militum, *dux* Hab. 3, 14. LXX *potentes*, Vulgat. *bellatores*; vulgò tamen *pagi*.— Rad. פרז in arab. *separavit*, *segregavit ab aliis* (conf. vicin. פָּרַד) it. *decrevit*, *diremit* rem.

פְּרָזוֹן m. suff. פִּרְזוֹנוֹ; id. Jud. 5, 7, 11.

פְּרָזוֹת pl. f. *rura*, *pagi* oppos. urbibus muris cinctis et munitis Eze. 38, 11. Zach. 2, 8. Esth. 9, 19.

פְּרָזִי m. pl. פְּרָזִים Esth. 9, 19 in Keri, ubi Chethib habet פְּרוֹזִים; *paganus*, *in pago habitans* Deut. 3, 5: Sam. 6, 18.

פְּרִזִּי n. pr. *Pheresæus*, collect. *Pheresæi*, gens Chananæa Gen. 13, 7. Jos. 11, 3 etc.

פָּרַח; part. act. פֹּרֵחַ, f. פֹּרַחַת, pl. פֹּרְחוֹת; infin. absol. פָּרֹחַ, constr. פְּרֹחַ; fut. יִפְרַח; 1) *erupit*, *prorupit*, it. *germinavit*, *effloruit* Ex. 9, 9. Jes. 17, 11 etc. metaph. de statu prospero Jes. 27, 6. Ps. 92, 8.—2) ut in chald. et syr. *volavit* Eze. 13, 20: *Vos* (mulieres) *venamini animas*, *ut advolent* ad vos. — Hiph. הִפְרִיחַ; fut. יַפְרִיחַ; 1) *florere fecit* Jes. 17, 11. Eze. 17, 24. — 2) intrans. *floruit* Ps. 92, 13. Job 14, 9; metaph. Prov. 14, 11. — Deriv. אֶפְרֹחַ et seq.

פֶּרַח m. suff. פִּרְחָם; pl. cum suff. פְּרָחֶיהָ; *germen* Nah. 1, 4, *flos* Num. 17, 23, metaph. Jes. 5, 24; *flos arte factus* Ex. 25, 33.

פִּרְחָח m. vulgò *pubertas*, indèque meton. *puberes* filii Job 30, 12; al. *progenies prava*, *homines pravi*, *viles*, collat. arab. פֶּרַח *pullus*, it. *homo vilis et abjectus*.

פָּרַט pr. ut vicin. פָּרַשׂ, פָּרַד *sparsit*, hinc spec. *sparsit*, *effutivit verba*; part. act. plur. פֹּרְטִים *garrientes* ad modos nablii Amos 6, 5. — Indè

פֶּרֶט m. *sparsum* i. e. *deciduum* Lev. 19, 10.

פְּרִי m. in pausâ פֶּרִי; suff. פִּרְיוֹ, פֶּרְיְכֶם, פִּרְיָהּ, פִּרְיוֹ, פִּרְיֵךְ, פֶּרְיְךָ; פִּרְיָהֶן, פִּרְיָן, פִּרְיָהֶם, פִּרְיָמוֹ, פֵּרוֹת *fructus* terræ, arboris etc. Gen. 1, 12. Jes. 4, 2 etc. uteri seu *fetus*, *soboles* Thren. 2, 20, plenè פְּרִי בֶטֶן Gen. 30, 2 etc. metaph. *effectus*, *consequens* rei Jes. 3, 10. Ps. 104, 13 etc. — Rad. פָּרָה.

פְּרִידָא vid. פְּרוּדָא.

פָּרִיץ m. constr. פְּרִיץ, sed pl. formæ Daguessandæ פָּרִיצִים pro וּפְרִיצִים constr. פָּרִיצֵי; pr. *disrumpens*, *lacerans* fera Jes. 35, 9, hinc *effractor*, *violentus* homo Jer. 7, 11. Dan. 11, 14 etc. — Rad. פָּרַץ.

פָּרַךְ 1) ut in chald. *fregit*. — 2) ut vicin. פָּרַד *separavit*. — Deriv. seq.

פֶּרֶךְ m. *oppressio*, Ex. 1, 13 etc.

פָּרֹכֶת f. *velum* quod Sanctum à Sancto Sanctorum separabat Ex, 26, 31. Lev. 16, 2 etc.

פָּרַם undè part. pass. pl. פְּרֻמִים; fut. יִפְרֹם (vicin. sunt ferè omnes rad. à syllabâ פר incipientes); *scidit*, *discidit* vestes Lev. 10, 6 etc.

פַּרְמַשְׁתָּא n. pr. viri Esth. 9, 9.

פַּרְנָךְ n. pr. viri Num. 34, 25.

פָּרַס; inf. absol. פָּרֹס; fut. יִפְרֹס; *fregit* addito לֶחֶם לְ *panem alicui* i. e. partem ejus præbuit Jes. 58, 7, et sine לֶחֶם Jer. 16, 7.

Hiph. הִפְרִיס; part. מַפְרִיס, f. מַפְרֶסֶת; fut. יַפְרִיס; denom. à פַּרְסָה quod ferè ubique additur, *ungulam divisit* i. e. *divisam, non penitùs fissam habuit* animal Lev. 11, 3. Deut. 14, 7 etc., sed Lev. 11, 4 *de ungulâ penitùs fissâ* dictum videtur. — Indè פֶּרֶס.

פָּרַס in pausâ פָּרָס n. pr. *Persia*, *Persæ* Dan. 5, 28. Esr. 1, 1 etc., Nom. gent. פַּרְסִי *Persa* Neh. 12, 22.

פֶּרֶס m. *ossifraga*, aquilæ species Lev. 11, 13.

פַּרְסָה f. pl. m. פַּרְסַיִם undè cum suff. פַּרְסֵיהֶן, pl. f. פְּרָסוֹת; constr. פַּרְסוֹת; suff. f. פַּרְסֹתֶיךָ; *ungula* pr. *fissa* Ex. 10, 26 etc., hinc etiam non fissa ut equi Jes. 5, 28 etc. — Rad. פָּרַס.

פַּרְסִי vid. nom. פָּרַס.

פָּרַע; part. act. פֹּרֵעַ; pass. פָּרוּעַ et פָּרֻעַ; inf. constr, פְּרֹעַ; imp. פְּרַע undè cum suff. פְּרָעֵהוּ; fut. יִפְרַע; radix ista perquàm difficilis variè à variis exposita est.* Schultensii (Comm. in Prov. 1, 25 et Job 4, 12) vestigia aliquantulùm premens eam sic evolvo: 1) ut pleræque rad. à syllabâ פר incipientes, *fregit*, *abrupit*, hinc *dissolvit*, *dissipavit*, *disturbavit*. Ex. 32, 25: פָּרֻעַ הוּא כִּי־פְרָעֹה אַהֲרֹן *disturbatus erat* (populus); *nam disturbaverat eum Aharon*. פָּרַע עֵצָה *fregit consilium* i. e. decretum Prov. 1, 25, et omisso עֵצָה Eze. 24, 14 ubi sensus est: *Ego Jehova dixi: adventat* (quod comminatus sum) et efficiam;

לֹא אָפֵרַע *non frangam* consilium *meum*. פָּרַע מוּסָר, מוֹסָר *fregit, irritam fecit admonitionem* Prov. 13, 18. 15, 32, et absque מוּסָר 8, 33. 4, 15 : *fregit semitam impiorum* i. e. non coluit eam declinavit ab eâ. Jud. 5, 2 : בִּפְרֹעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל *in disturbando disturbationes in Israël* i. e. *dùm Israëlitæ in summâ disturbatione versarentur.* — 2) ut vicin. פָּרַח *erupit, prorupit, germinavit*, undè פֶּרַע. — 3) ut in chald. et Talmud. *nudavit* Lev. 10, 6. 13, 45. 21, 10. Num. 5, 18.

Niph. fut. יִפָּרַע ; *dissolvetur* Prov. 29, 18. — Hiph. הִפְרִיעַ ; fut. יַפְרִיעַ ; 1) *disturbationem intulit* 2 Par. 28, 19. — 2) seq. מִן *abstraxit* Ex. 5, 4. — Indè.

פֶּרַע m. pl. f. פְּרָעוֹת, *1) *calva*, pr. *pars capitis ubi erumpunt, crescunt capilli*; al. *principes*; al. *ultiones*, sed invito contextu Deut. 32, 42.* — 2) *capilli* ipsi, *cæsaries* Num. 6, 5. Eze. 44, 20.

פַּרְעֹה n. pr. veterum Ægypti regum Gen. 12, 15. Ex. 1, 10 etc.

פַּרְעֹשׁ m. 1) *pulex* 1 Sam. 24, 15. — 2) n. pr. viri Esr. 2, 3 etc.—Rad. quadril. פרעש forsan *saliit* ut in æthiop. פרעץ.

פִּרְעָתוֹן n. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jud. 12, 15. Nom. gent. פִּרְעָתֹנִי Jud. 12, 13.

פַּרְפַּר n. pr. rivuli qui in Libano oritur 2 Reg. 5, 12.

פָּרַץ ; part. act. פֹּרֵץ ; pass. plur. פְּרֻצִים et פְּרוּצִים ; infin. absol. פָּרוֹץ, constr. פְּרֹץ ; fut. יִפְרֹץ et יִפְרוֹץ ; 1) trans. *violenter rupit, perrupit, diruit, destruxit* ut murum, maceriam etc. Jes. 5, 4 : 2 Par. 32, 5 etc.; hinc *perrumpendo disturbavit, dispersit* copias hostiles 2 Sam. 5, 20 etc.—2) intrans. *erupit, prorupit*, hinc *diffudit se, diffusus est* Gen. 28, 14 : 2 Par. 31, 5 etc., it. *invaluit crevit* numero Gen. 30, 30. Ex. 1, 12. Hos. 4, 10 etc.; *diffractus est* seq. acc. Prov. 3, 10; *irrupit, irruit* seq. בְּ *in* aliquem Ex. 19, 22 etc., seq. acc. Job 16, 14, hinc in malam partem *violenter egit* Hos. 4, 2, in bonam *institit, ursit* precibus 1 Sam. 28, 23 etc.

Niph. part. נִפְרָץ *diffusus* i. e. frequens 1 Sam. 3, 1. — Puh. part. f. מְפֹרֶצֶת *diruta* Neh. 1, 3. — Hithpah. part. pl. מִתְפָּרְצִים *abrupti, sejuncti* 1 Sam. 25, 10. — Deriv. פָּרִיץ, מִפְרָץ et

פֶּרֶץ m. pl. פְּרָצִים ; suff. f. פִּרְצֵיהֶן ; pl. f. פְּרָצוֹת ; 1) *eruptio, perruptio* aquarum 2 Sam. 5, 20 etc., hinc *ruptura, hiatus* muri 1 Reg. 11, 27 etc. *Stare in rupturâ muri*; *ascendere in rupturas* i. e. hostes ab irruptione arcere Eze. 13, 5. 22, 30 etc. — 2) *irruptio, invasio, impetus* Job 16, 14, hinc *strages, clades* Jud. 21, 15 etc. Indè — 3) n. pr. a) viri Gen. 38, 29, Patron. פַּרְצִי Num. 26, 20. — b) פֶּרֶץ עֻזָּא loci 2 Sam. 5, 8 etc.

פָּרַק ; part. act. פֹּרֵק ; fut. cum suff. יִפְרְקֵנוּ ; 1) *rupit, fregit*, hinc *dirupit, laceravit* Ps. 7, 3, seq. מֵעַל *abrupit* Gen. 27, 40. — 2) *eripuit, liberavit* Ps. 136, 24. Thren. 5, 8.

Pih. part. מְפָרֵק ; imp. פָּרְקוּ ; fut.

יִפְרֹק; *abrupit, avellit* Ex. 32, 2. Zach. 11, 16, *diffregit, dilaniavit* 1 Reg. 19, 11. — Hithp. הִתְפָּרֵק; imp. in pausâ הִתְפָּרֵק, fut. יִתְפָּרֵק; *diffractus est* Eze. 19, 12, *avellit sibi* aliquid, seq. acc. Ex. 32, 3, 24. — Deriv. מַפְרֶקֶת et seq.

פָּרָק m. undè constr. פְּרַק; *juscu-lum*, al. *frustum* Jes. 65, 4 in Chethib, ubi Keri habet מְרַק q. v.

פֶּרֶק m. *violentia, rapina* Nah. 3, 1, *bivium, divisio viæ* Obad. 14.

פָּרַר *fregit, disrupit;* infin. absol. פּוֹר Jes. 24, 19 pertinet ad פּוּר. — Hiph. הֵפֵר, in pausâ הֵפַר; part. מֵפֵר, infin. הָפֵר et הָפִיר, cum suff. הַפִרְכֶם; imp. הָפֵר; fut. יָפֵר: 1) *fregit, rupit;* sed ubique trop. Lev. 26, 44 etc. — 2) *irritum fecit* 2 Sam. 15, 34 etc., *irritum declaravit* Num. 30, 9; intrans. *irritus fuit* Eccl. 12, 5. — 3) *sustulit* è medio Job 15, 4. 40, 8; prægn. Ps. 8, 5: *tolle iram nobiscum*, pro iram quam in nos effudisti. — Hoph. fut. f. תֻּפַר *irrita fiet*. Jes. 8, 10 etc. — Poh. פּוֹרֵר *fidit, diffidit* Ps. 74, 13. — Hithp. הִתְפּוֹרֵר *ruptus, fissus est* Jes. 24, 19.

Pilp. fut. cum suff. יְפַרְפְּרֵנִי *concutiet me* Job 16, 12.

פָּרַשׂ; part. act. פֹּרֵשׂ; pl. פֹּרְשִׂים; pass. פָּרֻשׂ; f. פְּרוּשָׂה; plur. פְּרֻשׂוֹת; fut. יִפְרֹשׂ; 1) ut vicin. פָּרַס *fregit, distribuit* Mich. 3, 3. Thren. 4, 4. — 2) *expandit* Ex. 25, 20. Prov. 31, 20 etc. Metaph. Prov. 13, 16: *stultus expandit* i. e. *prodit, præ se fert stultitiam*.

Niph. fut. יִפָּרֵשׂ *diffundetur, dispergetur* Eze. 17, 21. — Pih. פֵּרַשׂ; inf. פָּרֵשׂ; suff. פָּרֶשְׂכֶם; fut. יְפָרֵשׂ; 1) *expandit* Jes. 1, 15. Ps. 143, 6 etc. Thren. 1, 17: פֵּרְשָׂה צִיּוֹן בְּיָדֶיהָ *expandit Sion* (expansionem fecit) *manibus suis*, pro יָדֶיהָ *manus suas.* — 2) *dispersit* Zach. 2, 10. Ps. 68, 15. — Deriv. מִפְרָשׂ.

פָּרַשׁ undè inf. constr. פְּרֹשׁ; pr. *fidit, separavit, distinxit* ut in chald. et syr., hinc *distinctè dixit, definivit* Lev. 24, 12. — Niph. part. plur. f. נִפְרָשׁוֹת *dispersæ* Eze. 34, 12, ubi plures cod. et edition. habent נִפְרָשׂוֹת. — Puh. פֹּרַשׁ *distinctè dictum, expositum fuit* Num. 15, 34; part. מְפֹרָשׁ *distinctè*, ut rectè Vulgat. Neh. 8, 8; al. *additâ translatione* scil. chaldæâ. — Hiph. ut in syr. *pupugit, vulneravit;* fut. יַפְרִשׁ Prov. 23, 32. — Deriv. seq.

פָּרָשׁ (pro פַּרָּשׁ) m. constr. פָּרַשׁ Eze. 26, 19; pl. פָּרָשִׁים; suff. פָּרָשָׁיו; 1) *eques* Gen. 50, 9. Jer. 4, 29 etc. — 2) *equus* 1 Reg. 5, 6. Eze. 27, 14. בַּעֲלֵי פָּרָשִׁים *equites* 2 Sam. 1, 6.

פֶּרֶשׁ m. suff. פִּרְשׁוֹ; 1) *fimus* ventriculi ut arab. פַּרְת (farts), trop. Mal. 2, 3, sed Ex. 29, 14. Lev. 4, 11. 8, 17 de *ventriculo* ipso sumi videtur. — 2) n. pr. viri 1 Par. 7, 16.

פָּרָשָׁה fem. *expositio distincta;* constr. פָּרָשַׁת Esth. 4, 7. 10, 2.

פַּרְשֶׁגֶן et פַּתְשֶׁגֶן m. hebr. et chald. *apographum, exemplar* Esth. 3, 14. 4, 11 etc.

פַּרְשְׁדוֹן m. ut פֶּרֶשׁ *fimus, stercus* Jud. 3, 22: וַיֵּצֵא הַפַּרְשְׁדוֹנָה *et exiit stercus;* ità Chald. et Vulgat.; sed ob

ה parag. lubentiùs verto : *et exiit* (gladius) *per podicem* seu *interstitium pedum*, collat. quadril. verbum פרשד (conflat. ex פָּרַשׂ et פָּרַד) ut in arab. *distendit, divarricavit pedes*. LXX Vatic. καὶ ἐξῆλθεν (Ἀώδ) τὴν προστάδα, quasi הַפַּרְשְׁדוֹנָה idem sit quod הַמִּסְדְּרוֹנָה vers. 23.

פַּרְשֵׁז quadril. *expandit* Job 26,9. —Conflat. ex פָּרַשׂ et פרז vicin., פָּרַד.

פַּרְשַׁנְדָּתָא n. pr. viri Esth. 9, 7.

פְּרָת n.pr. *Euphrates*, Syriæ fluvius Gen. 2, 14 etc.

פֹּרָת part. f. vid. פָּרָה.

פַּרְתְּמִים pl. m. *proceres, magnates* Dan. 1, 3. — Esth. 1, 3. 6, 9. — Originis persicæ videtur.

פָּשָׂה; inf. absol. פָּשֹׂה; fut. יִפְשֶׂה; pr. ut vicin. פָּשַׂע *gressus est*, hinc *diffudit se* lepra Lev. 13, 7 seq.

פָּשַׂע undè fut. cum ה paragog. אֶפְשְׂעָה; ut chald. פְּסַע *gressus est*, seq. בְּ *aggressus est* Jes. 27, 4. — Deriv. מִפְשָׂעָה et

פֶּשַׂע m. *passus* 1 Sam. 20, 3.

פָּשַׂק *divaricavit, distendit* labia; part. act. פֹּשֵׂק Prov. 13, 3. — Pih. fut. יְפַשֵּׂק *divaricabit* crura Eze. 16. 25.

פַּשׁ m. Job 35, 15, al. *superbia, ferocia*, al. *multitudo* (à rad. פוש etsi formâ pertineat ad פָּשַׁשׁ), LXX et Vulgat. *scelus* quasi פַּשׁ dictum sit pro פֶּשַׁע; פְּשַׁע, ut שַׁו Job 15, 31 in Chethib pro שָׁוְא.

פָּשַׁח ut in chald. et syr.; indè Pih. fut. cum suff. יְפַשְּׁחֵנִי *discerpet, dilaniabit me* Thren. 3, 11.

פַּשְׁחוּר n. pr. viror. Jer. 20, 3 etc.

פָּשַׁט; part. act. pl. פֹּשְׁטִים; imp. cum ה parag., manente tono in penultimâ פְּשֹׁטָה; fut. יִפְשֹׁט et יִפְשַׁט; 1) ut in syr. *expandit, extendit*, hinc — 2) intrans. *diffudit se, grassatus est* Nah. 3, 16: 1 Par. 14, 9; seq. בְּ, אֶל, עַל, acc. *irruit, invasit* Jud. 9, 33: 1 Sam. 30, 14 etc. — 2) *exuit* vestem seq. acc. Lev. 6, 4 etc., absol. positum id. Jes. 32, 11.

Pih. inf. פַּשֵּׁט *exuere facere, spoliare* 1 Sam. 31, 8 etc. — Hiph. הִפְשִׁיט; part. pl. מַפְשִׁיטִים; inf. הַפְשִׁיט; imp. הַפְשֵׁט; fut. יַפְשִׁיט, apoc. יַפְשֵׁט; 1) *vestes exuere fecit, exuit* aliquem, seq. acc. pers., acc. vestis, vel acc. rei et מֵעַל pers. Gen. 37, 23. Mich. 3, 3 etc. — 2) *excoriavit* victimas Lev. 1, 6 etc. — Hithp. fut. יִתְפַּשֵּׁט *exuet se veste* 1 Sam. 18, 4.

פָּשַׁע f. פָּשְׁעָה; part. act. פֹּשֵׁעַ, pl. פֹּשְׁעִים; inf. absol. פָּשֹׁעַ; constr. פְּשֹׁעַ; fut. יִפְשַׁע; 1) pr. *fregit, rupit* fœdus cum aliquo (gall. *rompre avec quelqu'un*), *defecit* ab illo, *rebellavit* in eum seq. בְּ 2 Reg. 1, 1 etc., seq. מִתַּחַת 2 Reg. 8, 20, 22. Spec. à Deo, hinc — 2) *peccavit* Prov. 28, 21, seq. עַל Hos. 8, 1. Part. *peccator* Jes. 1, 28 etc. — Niph. part. נִפְשָׁע אָח forsan *fratres à se invicem deficientes* Prov. 18, 19; ita interpr. Chald., sed LXX Vulgat. Syr. Arab. *frater qui adjuvatur à fratre*. — Indè

פֶּשַׁע m. suff. פִּשְׁעֲכֶם; pl. פְּשָׁעִים; constr. פִּשְׁעֵי; 1) *defectio, rebellio* Prov. 28, 2. — 2) *delictum* Gen. 31, 36. 50, 17, maximè *peccatum* in Deum

Ps. 32, 1 etc. graviùs quam חַטָּאת esse innuitur Amos 1, 3, 6. Prov. 10, 12, imprimis Job 34, 37.— 3) meton. *sacrificium pro peccato* Mich. 6, 7.

פֵּשֶׁר m. *explicatio, interpretatio* Eccl. 8, 1.—Rad. פָּשַׁר *interpretatus est* ut vicin. פָּתַר et chald. פְּשַׁר.

פִּשְׁתֶּה m. et פִּשְׁתָּה; f. suff. פִּשְׁתִּי; pl. פִּשְׁתִּים; 1) *linum* Ex. 9, 31 etc. פִּשְׁתֵּי הָעֵץ *lina ligni* i. e. lina cum ligno, caule suo Jos. 2, 6, maximè verò *gossypia*. Optimè LXX, Vulgat. et Syr. *stipulæ lini*. — 2) *ellychnium* Jes. 42, 3. 43, 17. — Etymon latet.

פַּת f. suff. פִּתִּי; pl. פִּתִּים; *frustulum, buccella* Gen. 18, 5. Prov. 23, 8 etc. — Rad. פָּתַת.

פֹּת m. pr. forsan *interstitium*, hinc *pudendum muliebre*; suff. f. פָּתְהֵן Jes. 3, 17; pl. פֹּתוֹת *cardines feminæ* 1 Reg. 7, 50. — Rad. פּוּת in arab. 6ª conjug. *à se invicem distare*.

פְּתָאִים vid. פְּתִי.

פִּתְאֹם (conf. vicin. פֶּתַע) pr. *momentum repentinum, subitum*, it. adv. *repentè, subitò* Num. 6, 9. Jos. 10, 9 etc. — Rad. פתא, sed etymon latet.

פַּתְבַּג m. constr. פַּתְבַּג suff. פַּתְבָּגוֹ; vox pers. *cibus delicatus, cupediæ* Dan. 1, 5 etc.

פִּתְגָּם m. constr. פִּתְגָּם; *sententia, edictum* Eccl. 8, 11. Esth. 1, 20.

פָּתָה undè part. act. פֹּתֶה, f. פּוֹתָה; fut. יִפְתֶּה, conv. וַיִּפְתְּ; 1) ut vicin. פָּתַח *pandit, aperuit* labia, de garrulo Prov. 20, 19.—2) intrans. *apertus est*, metaph. *animi aperti et ingenui fuit*, hinc *pellectus, deceptus est* Deut. 11, 16. Job 31, 27. Part. *simplex, stolius, stolida* Hos. 7, 11. Job 5, 2. — Niph. נִפְתָּה; fut. אֶפָּתֶה undè conv. וָאֶפָּת; *persuaderi sibi passus est* Jer. 20, 7, in malam partem Job 31, 9.

Pih. פִּתָּה; part. מְפַתֶּה undè cum suff. mutato ה in י מְפַתֶּיהָ, aliis est plur.; inf. cum suff. פַּתֹּתְךָ imp. f. פַּתִּי; fut. יְפַתֶּה; *persuasit* alicui Jer. 20, 7 etc., hinc *pellexit, seduxit* Ex. 22, 15 Prov. 1, 10 etc., it. *decepit* Prov. 78, 36. Ps. 24, 28. — Puh. fut. יְפֻתֶּה *persuaderi sibi patietur* Prov. 25, 15, *decipi se patietur* Eze. 14, 9 etc. — Hiph. fut. יַפְתֶּה undè apoc. יַפְתְּ *patere faciat, dilatet* Gen. 9, 27. — Deriv. פְּתִי, פְּתַיּוּת.

פְּתוּאֵל n. pr. viri Joël 1, 1.

פִּתּוּחַ m. suff. פִּתֻּחָהּ; pl. פִּתּוּחִים; constr. פִּתּוּחֵי; *sculptura, cælatura* Ex 28, 11. Zach. 3, 9. — Rad. פָּתַח.

פְּתוֹר n. pr. oppidi ad Euphratem Num. 22, 5. Deut. 23, 5.

פְּתוֹת m. *frustum*; pl. constr. פְּתוֹתֵי Eze. 13, 19. — Rad. פָּתַת.

פָּתַח; part. act. פּוֹתֵחַ; pass. פָּתוּחַ, f. פְּתוּחָה et פְּתֻחוֹת; inf. absol. פָּתֹחַ, constr. פְּתֹחַ, suff. פִּתְחִי; imp. פְּתַח; fut. יִפְתַּח; 1) ut vicin. פָּתָה *aperuit* Jud. 3, 25. Neh. 8, 4 etc. *Aperuit os* i. e. *loqui cœpit* Job 3, 1, vel *locutus est* 33, 2. Prov. 31, 26. *Januas cæli aperuit* i.e. pluviam demisit Ps. 78, 23. *Manum suam aperuit* i. e. *liberalis, beneficus fuit* Deut. 15, 8, 11. *Aperuit frumentum* i. e. cellis frumentariis

apertis frumentum vendidit Amos 8, 5. *Aperuit aurem alicui* i. e. revelavit, manifestavit ei Jes. 50, 5. — 2) *solvit* gladium i. e. strinxit Eze. 21, 33 etc., captivum Jes. 14, 17. — 3) *incepit, exorsus est* Ps. 49, 5.—Niph. נִפְתַּח; part. נִפְתָּח; infin. הִפָּתֵחַ; fut. fut. יִפָּתַח et יִפָּתֵחַ; 1) *apertus est* Gen. 7, 11 etc. — 2) *solutus est* Jes. 27, *liberatus est* Job 12, 14.

Pih. פִּתַּח et פִּתֵּחַ; part. מְפַתֵּחַ; inf. פַּתַּח; fut. יְפַתֵּחַ; 1) *aperuit* Job 41, 6, et *aperuit se* Cant. 7, 13.—2) *solvit* Jes. 20, 2. Job 30, 11 etc. — 3) *sulcavit* pr. aperuit aratro terram Jes. 28, 24. — 4) *sculpsit, insculpsit* Ex. 28, 36: 1 Reg. 7, 36.—Puh. part. pl. f. מְפֻתָּחוֹת *sculptæ* Ex. 36, 9.

Hithp. imp. הִתְפַּתְּחִי *solve tibi* vincula Jes. 52, 2.—Deriv. פְּתִיחָה, פִּתּוּחַ, מִפְתָּח, מַפְתֵּחַ et seq.

פֶּתַח m. suff. פִּתְחוֹ; pl. פְּתָחִים; constr. פִּתְחֵי; pr. *apertio, apertura:* Gen. 38, 14: בְּפֶתַח עֵינַיִם * *in apertione occulorum* (*ouvre-yeux*) i. e. in loco insigni, conspicuo in quem transeuntes oculos intendunt. Conf. quæ notavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç.* etc., GENÈSE, pag. 242. Spec. *ostium, janua et porta* urbis Jos. 20, 4: 1 Reg. 6, 8. Jes. 3, 26. Acc. פֶּתַח et cum ה locali פֶּתְחָה *ad januam* Gen. 18, 1. 19, 6. Metaph. *ostia oris* Prov. 8, 34, *porta spei* Hos. 2, 17.

פֵּתַח m. *declaratio, expositio, institutio aperta* Ps. 119, 130.

פִּתְחוֹן m. *apertio oris;* constr. פִּתְחוֹן Eze. 16, 63. 19, 21.

פְּתַחְיָה n. pr. viror. Esr. 10, 23 etc.

פֶּתִי m. in pausâ פֶּתִי; pl. פְּתָיִים et פְּתָאִים vel פְּתָאיִם; 1) *simplicitas, fatuitas* Prov. 1, 22. — 2) concr. *simplex, persuasu facilis* Ps. 116, 6. Prov. 7, 7 etc., spec. *credulus* Prov. 14, 15, *imperitus* Ps. 19, 8. — Rad. פתה.

פְּתִיגִיל m. forsan *zona, cingulum* Jes. 3, 24; opponitur enim מַחֲגֹרֶת שָׂק *cinctura cilicii;* al. *pallium amplum* LXX χιτὼν μεσοπόρφυρος. Vulgat. *fascia pectoralis.* — Al. conflatum putant ex chald. פְּתַג *linum et* פְּתִיל *filum;* al. ex פְּתִי ut in chald. פְּתִי *amplitudo* et ex chald. גִּלָא *pallium.*

פְּתַיּוּת f. *fatuitas, stoliditas* Prov. 9, 13. — Rad. פָּתָה.

פְּתִיחָה f. undè pl. פְּתִיחוֹת *gladii stricti* Ps. 55, 22. — Rad. פָּתַח.

פָּתִיל m. constr. פְּתִיל; pl. פְּתִילִים; suff. פְּתִילְךָ pro פְּתִילֶךָ; *filum, funiculus* Num. 19, 15 etc., spec. cui alligatus erat annulus signatorius Gen. 38, 18, 25. — Rad. פָּתַל.

פָּתַל ut in arab. et æthiop. *torsit, contorsit.* — Niph. נִפְתַּל; part. pl. נִפְתָּלִים; 1) *contortus,* trop. *versutus dolosus fuit* Job 5, 13. Prov. 8, 8.— 2) *luctatus est* Gen. 30, 8. — Hithp. fut. תִּתְפַּתָּל, *contortum, tortuosum te exhibes* Ps. 18, 27, pro quo תִּתַּפָּל legitur 2 Sam. 22, 27. — Deriv. פָּתִיל, נַפְתּוּלִים et

פְּתַלְתֹּל m. *perversus* Deut. 32, 5.

פִּתֹם n. pr. urbis Ægypti Ex. 1, 11

פֶּתֶן m. pl. פְּתָנִים; *vipera, aspis* Jes. 11, 8 etc. — Rad. פתן.

פֶּתַע m. ut vicin. פִּתְאֹם *momentum*

minutissimum temporis, hinc adv. *momento* i. e. *subitò*, *repentè* Num. 35, 22 etc. — Rad. פתע.

פָּתַר; part. act. פּוֹתֵר; infin. פְּתֹר; fut. יִפְתֹּר ut vicin. chald. *interpretatus est* Gen. 40, 22 etc. — Indè.

פִּתְרוֹן m. pl. פִּתְרֹנִים; *interpretatio* Gen. 40, 5. 41, 8 etc.

פַּתְרוֹס n. pr. regionis quæ modò distinguitur ab Ægypto Jes. 11, 11. Eze. 29, 14, mox ejus pars esse perhibetur Jer. 44, 1, 15. Eze. 30, 14. Nom. gent. פַּתְרֻסִים Gen. 10, 14.

פַּתְשֶׁגֶן vid. פַּרְשֶׁגֶן.

פָּתַת *fregit* ut in arab. et æthiop. inf. absol. פָּתוֹת Lev. 2, 6. — Deriv. פְּתוֹת, פַּת.

צ

צ duodevigesima alphabeti littera hebraicè צָדֵי *Tsâdê* sonans; in numeralibus valet *nonaginta*. — Permutatur cum ט, ץ, rariùs, cum ד, ז, ס, שׁ, ג, כ.

צֵאָה f. (pro יְצֵאָה) constr. צֵאַת; *stercus, excrementa* Deut. 23, 13. Eze. 4, 12. — Rad. יָצָא.

צֶאֱלִים pl. m. Job 40, 21, 22 quidam ex usu arab. *loti sylvestres*, sed al. dictum putant ex aramaïsmo pro צְלָלִים *umbræ* i. e. umbrosæ arbores (collat. מָכַךְ cum aram. מְאַךְ; מָסַס cum aram. מְאַס etc.). Ità Vulgat. et Syr. — Rad. צאל in arab. *tenuis*, *exilis fuit*.

צֹאן et Ps. 144, 13 in Chethib צאון (ex syrismo pro צאן, צאון) c. suff. צֹאנְכֶם; nom. collect. *pecus parvum*, *oves et capræ* Gen. 4, 2. Jer. 50, 6 etc. De *ovibus* tantùm 1 Sam. 25, 2. — Etymon latet.

צַאֲנָן n. pr. oppidi in tribu Judâ Mich. 1, 11, forsàn i. q. צְנָן Jos. 15, 37.

צֶאֱצָאִים pl. m. constr. צֶאֱצָאֵי; *propagines*, *germina* terræ Jes. 42, 5 etc.; metaph. *prognati*, *liberi*, *posteri* Jes. 22, 24. Job 5, 25 etc. — Rad. יָצָא.

צָב m. pl. צַבִּים; 1) *lectica*, *cameratum* Jes. 66, 20. Num. 7, 3: אֶגְלֹת צָב *currus lecticæ* i. e. lecticis similes, *vehicula camerata* — 2) *lacertæ* species, *testudo* juxta multos Lev. 11, 29. — Rad. צבב forsan ut vicin. דָּבַב q. v.

צָבָא; part. act. pl. צֹבְאִים, f. צֹבְאוֹת; inf. constr. צְבֹא; fut. יִצְבָּא; ut vicin. צָבָה *prodiit in aciem*, *bellum intulit* Num. 31, 7. Jes. 29, 7 etc., it. *convenit ad ministerium sacrum obeundum* Num. 4, 23 etc. — Hiph. part. מַצְבִּיא *militare faciens* i. e. conscribens milites, vel eos exercens 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25. — Indè

צָבָא c. constr. צְבָא; pl. cum suff. צְבָאָיו et צְבָאָו; f. צְבָאוֹת; constr. צִבְאוֹת; 1) *exercitus* Gen. 21, 22. Num. 31, 53 etc. it. de exercitu sacro Levitarum Num. 4, 23 etc., angelorum 1 Reg. 22, 19, siderum Jes. 34, 4, aliarum creaturarum Gen. 2, 1. — 2) meton. *militia*, hinc *conditio misera*, *molesta*, *laboriosa* Jes. 40, 2. Job 7, 1 etc. — Alia vid. in. צְבִי. — Etymon latet.

צְבֹאִים, צְבִיִּם et צְבֹיִים n. pr. op-

pidi in valle Siddim Gen. 10, 19. Deut. 29, 2 etc.

צְבֹיִה cum art. הַצְּבֹבָה n. pr. mul. 1 Par. 4, 8.

צָבָה; part. pl. cum suff. צֹבְיָה; ut vicin. צָבָא prodiit in *aciem*, *bellum gessit* Jes. 29, 7. — 2) *splenduit.* — 3) ut in arab. *prominuit* hinc *tumuit venter* Num. 5, 27. — Hiph. inf. constr. cum præf. לַצְבּוֹת, pro לְהַצְבּוֹת *ad tumefaciendum* Num. 5, 22. — Deriv. צְבִי, צְבִיָּה et

צָבֶה m. *tumens*; f. צָבָה Num. 5, 2.

צָבוּעַ m. *hyæna* Jer. 12, 9. — Rad. צבע in arab. *rapuit* fera.

צָבַט undè fut. יִצְבֹּט; *porriget* Ruth 2, 14.

צְבִי m. in pausâ צֶבִי, pl. צְבָיִם, צְבָאִים, צְבָיִּים et fem. צְבָאוֹת, undè constr. צִבְאוֹת; 1) *splendor, decus, pulchritudo* Jes. 4, 2. Dan. 11. 16 etc. — 2) *dorcas* à pulchritudine et eleganti formâ Deut. 12, 15. Jes. 13, 14 etc. Hebræi haud secùs ac Arabes dorcadi comparabant quidquid pulchrum est atque venustum. — Rad. צָבָה.

צִבְיָא n. pr. viri 1 Par. 8, 9.

צְבִיָּה f. *dorcas femina* Cant. 4, 5. 7, 14. — Rad. צָבָה.

צִבְיָה n. pr. mul. 2 Reg. 12, 2.

צְבֹיִים vid. צְבֹאִים.

צֶבַע m. pl. צְבָאִים; *tinctum, coloratum* Jud. 5, 30. — Rad. צבע ut in chald. syr. et arab. *intinxit* et *colore imbuit.*

צִבְעוֹן n. pr. viri Gen. 36, 2 etc.

צְבֹעִים n. pr. vallis cum oppido cognomine in tribu Benjamin 1 Sam. 13, 18 etc.

צָבַר undè fut. יִצְבֹּר *congeret, coacervabit* Gen. 41, 35 etc. — Indè

צִבֻּרִים pl. m. *acervi* 2 Reg. 10, 8.

צֶבֶת vel צָבָת m. undè pl. צְבָתִים *manipuli* Ruth 2, 16. — Rad. צבת in chald. *colligavit.*

צַד m. suff. צִדּוֹ; pl. צִדִּים, constr. צִדֵּי; suff. צִדָּיו; 1) *latus* Deut. 31, 26 etc. Cum ה locali צִדָּה *ad latus* 1 Sam. 20, 20. — 2) *adversarius* Jud. 2, 3. — Rad. צדד in arab. *avertit se* ab aliquo, *latus* ei *obvertit*, et in 3â conjug. *opposuit se* alicui, *repugnavit* ei.

צְדָד sive צְדָדָה n. pr. oppidi in Palæstinâ Num. 34, 8 etc.

צָדָה; part. act. צֹדֶה; ut vicin. צוּד *insidiatus est* seq. acc. *alicui* Ex. 12, 13: 1 Sam. 24, 12. — Niph. נִצְדָּה ex usu chaldaïc. et syriac. *vastatus*, *desolatus est* Soph. 3, 6. — Indè צְדִיָּה.

צֵדָה vid. צֵידָה.

צָדוֹק n. pr. viror. Neh. 3, 4 etc.

צְדִיָּה f. *insidiæ*, al. *studium* Num. 35, 20, 22. — Rad. צָדָה.

צִדִּים cum art. הַצִּדִּים n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

צַדִּיק m. plur. צַדִּיקִים et defectè צַדִּקִם; 1) *justus*, qui suum cuique tribuit Deut. 32, 4 etc. — 2) *qui justam causam habet* in causâ forensi Ex. 9, 27. Prov. 18, 17, it. in assertione, undè adv. *rectè, verè* Job 41, 26. — 3) *probus*, *integer*, *vertutis pietatisque cultor* Gen. 6, 9. Ps. 5, 13 etc. — 4) *immunis à peccato* Eccl. 7, 20. — Rad. צָדַק.

צָדַק; fut. יִצְדַּק; pr. *rectus fuit*,

hinc 1) *justus fuit* Ps. 19, 10, 51, 6; sensu forensi Gen. 38, 26. Job 9, 15 etc.; indè *causam obtinuit* Jes. 45, 25. — 2) *rectus, probus fuit* Ps. 143, 2. Job 9, 2 etc.; *probus declaratus est* Eze. 16, 52. — Niph. נִצְדַּק *justificatus est* Dan. 8, 14. — Pih. צִדֵּק; infin. צַדֵּק, f. cum suff. צַדֶּקְתֵךְ, fut. יְצַדֵּק; 1) *justificavit* Jer. 3, 11. Eze. 16, 51. — 2) *justum, insontem declaravit* Job 32, 2. 33, 32.

Hiph. הִצְדִּיק: part. מַצְדִּיק; inf. et imp. הַצְדִּיק; fut. יַצְדִּיק; 1) *justum, probum reddidit*, seq. acc. Dan. 12, 3, seq. לְ Jes. 53, 11. — 2) *justum declaravit* i. e.— a) *absolvit* eum judex Ex. 23, 7. Jes. 5, 23, *fecit ut vinceret causa* alicujus Jes. 50, 8. — b) *declaravit* aliquem *verum dixisse, probavit sententiam* ejus Job 27, 5. — Hithp. fut. נִצְטַדָּק (pro נִתְצַדֵּק) *justificabimus nos* Gen. 44, 16. — Deriv. צַדִּיק et seq.

צֶדֶק m. suff. צִדְקוֹ; 1) *rectitudo* physica Ps. 23, 3. — 2) moralis, *justum, rectum, jus fasque* Jes. 64, 4. Ps. 15, 2 etc., it. *verum* Jes. 45, 19. Ps. 52, 5. — 3) *justitia* Lev. 19, 15. Ps. 9, 9. — 4) *probitas, integritas* Jes. 1, 21. Ps. 17, 15. — 5) *salus* utpotè integritatis et justitiæ præmium Jes. 41, 2. Jer. 33, 16. Dan. 9, 24 etc.

צְדָקָה f. constr. צִדְקַת; pl. צְדָקוֹת; constr. צִדְקוֹת; 1) *rectum, jus* 2 Sam. 19, 29. Jes. 53, 15. — 2) *justitia* Jes. 5, 16. 9, 6. 59, 16. — 3) *probitas, virtus* Deut. 6, 25. Jes. 5, 7. — 4) *benignitas, liberalitas, clemosyna*, ut passim LXX Ps. 11, 4. 24, 5. Prov. 10, 2. — 5) *salus* Jes. 45, 8. 46, 13 etc.

צִדְקִיָּה et צִדְקִיָּהוּ n. pr. viror. 2 Reg. 24, 17 etc.

צָהַב undè Hoph. part. מֻצְהָב *splendens, fulgens* ut aurum (collat. vicin. זָהָב) Esr. 8, 27. — Indè

צָהֹב m. *flavus* Lev. 13, 30 seq.

צָהַל; imp. f. צַהֲלִי; fut. יִצְהַל; 1) ut vicin. זָהַר, צָהַר *splenduit*. — 2) *acutam et claram vocem edidit* (conf. צָלַל) undè *hinnivit* equus Jer. 5, 8; de homine *altâ voce clamavit*, vel præ tristitiâ, indè *ejulavit* Jes. 10, 30, vel præ lætitiâ, hinc *jubilavit* Jes. 12, 6. Esth. 8, 5 etc.

Pih. imp. f. צַהֲלִי קוֹלֵךְ *acutam fac vocem tuam, altâ voce clama* Jes. 10, 30. Al. tamen referunt ad Kal. — Hiph. inf. הַצְהִיל *splendidum reddere vultum* i. e. exhilarare Ps. 104, 15. — Deriv. מִצְהָלָה.

צָהַר ut vicin. טָהַר, זָהַר *splenduit*. — Deriv. צֹהַר, יִצְהָר.

Hiph. הִצְהִיר, denom. ab יִצְהָר *oleum expressit*; fut. יַצְהִיר Job 24, 11.

צֹהַר m. *lumen*. Gen. 6, 16: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה *lumen facies arcæ* i. e. fenestras. Ità vulgò, sed forsan צֹהַר valet *diminutio, contractio* (conf. vicin. צָעַר), et sensus est: *contractionem facies arcæ* construendo eam ità, ut supernè in unum cubitum desinat. Haud secùs LXX qui habent: ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν. Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française etc.* Genèse, pag. 35, 44, —Dual. צָהֳרַיִם 1) *gemina*

lux, *meridies* Gen. 43, 16. Deut. 28, 29 etc. Jer. 6, 4 : *ascendamus* in hostes *meridiè* i. e. sine mora vel subitò; hoc enim diei tempore raró impetum faciebant. — 2) metaph. *summa felicitas* Ps. 37, 6. Job 11, 17.

צַו et צָו m. *præceptum* Hos. 5, 11; undè Jes. 28, 10, 13 : *præceptum super præceptum*, *præceptum super præceptum* i. e. præceptum præcepto additur, præceptis perpetuis fatigamur. Vulgat. *manda*, *remanda*, *manda*, *remanda*; et tunc sensus esse videtur: manda, increpa, minare, Propheta, parùm curamus, minas non timemus. — Rad. צָוָה.

צוֹא m. sordidus; pl. צוֹאִים Zach. 3, 3, 4. — Rad. צוא ut vicin. syr. צָאָא *fœdavit;* sed primaria rad. יָצָא esse videtur.

צוֹאָה f. constr. צֹאַת; suff. צֹאָתוֹ; *excrementa* Jes. 36, 12 etc. in Keri, hinc *sordes* Jes. 28, 8. Trop. de sordibus peccati Jes. 4, 4. Prov. 30, 12. — Rad. יָצָא.

צַוָּאר m. constr. צַוַּאר; suff. צַוָּארֵנוּ sed Neh. 3, 5 צַוָּרָם; plur. צַוָּארִים; constr. צַוְּארֵי; suff. צַוָּארָיו; plur. f. צַוָּארוֹת unde cum suff. צַוְּארֹתֵיכֶם; *collum* cum *cervicibus*. Signif. *collum* Gen. 41, 42. Jes. 8, 8 etc. Sed ubi dicitur vel insistere, ut Thren. 5, 5 etc. vel jugum imponi, decuti, ut Deut. 28, 48. Jes. 10, 27 etc. *cervices* intelligendæ sunt. Plur. *colla*, *cervices* sæpiùs singulariter usurpantur Gen. 27, 16 etc. — Etymon latet.

צוֹבָא et צוֹבָה n. pr. civitatis in Syriâ 1 Sam. 14, 4 etc., plenè אֲרַם צוֹבָה 2 10, 6. Ps. 60, 2.

צוּד præt. et part. צָד; inf. absol. צוֹד; constr. et imp. צוּד; fut. יָצוּד; ut vicin. צָדָה *insidiari*, spec. 1) *venari* feras Gen. 27, 3 etc. — 2) *aucupari* Lev. 17, 13; metaph. Mich. 7, 2. Thren. 3, 52. — Pihl. צוֹדֵד undè part. pl. f. מְצֹדְדוֹת; inf. צוֹדֵד; fut. יְצוֹדֵד; *insidiatus est* Eze. 13, 18, 20. — Hithp. הִצְטַיֵּד denom. à צַיִד (pro הִתְצַיֵּד); *commeatu se instruxit*, *viaticum sumpsit* Jos. 9, 12. — Deriv. צַיִד, צַיָּד, מְצָד, מָצוֹד, מְצוֹד, מְצוּדָה, מְצוֹדָה.

צָוָה pr. forsan *posuit*, *statuit*, undè צִיּוּן. — Pih. צִוָּה; 1 pers. צִוִּיתִי et צִוֵּתִי; part. מְצַוֶּה, constr. מְצַוֵּה; f. מְצַוָּה; inf. צַוּוֹת; imp. צַוֵּה, apoc. צַו; fut. יְצַוֶּה, conv. וַיְצַו; 1) *constituit* aliquem super aliquâ re, *præfecit* rei, seq. acc. pers. et עַל rei 1 Sam. 13, 14. Neh. 5, 14; seq. acc. rei *constituit*, *decrevit*, *imperavit*, *existere jussit* Deut. 28, 8. Jes. 45, 12 etc. — 2) *jussit*, *præcepit*, seq. acc. pers. interdùm לְ, אֶל, עַל, et dupl. acc. Gen. 26, 11. Ex. 1, 22. 25, 22. Passim sine adjectâ mandati mentione, seq. acc. pers. *mandata dedit*, *delegavit* aliquem *cum mandatis* Jer. 14, 14. Esth. 4, 5 etc. — Puh. צֻוָּה; fut. יְצֻוֶּה; *jussus est* Ex. 12, 6. Lev. 8, 35. — Deriv. צַו, צִיּוּן, מִצְוָה.

צָוַח *clamavit*, *vociferatus est;* fut. יִצְוַח Jes. 42, 11. — Indè

צְוָחָה f. constr. צִוְחַת; *clamor* Jes. 24, 11. Jer. 14, 2.

צוּלָה f. *profundum maris*, *abyssus*

Jes. 44, 27. — Rad. צול conf. vicin. צָלַל.

צוּם præt. et part. act. צָם; inf. absol. צוֹם; constr. et imp. צוּם; fut. יָצוּם, conv. וַיָּצָם, in pausâ, manente tono, וַיָּצֹם, pl. יָצֻמוּ; ut in chald. syr. et arab. *jejunare* Jud. 20, 26. Zach. 7, 5: צַמְתֻּנִי *jejunastis mihi* pro צַמְתֶּם לִי. — Indè

צוֹם m. suff. צֹמְכֶם; pl. f. צוֹמוֹת; 2 Sam. 12, 16. Esth. 9, 31.

צוּעָר n. pr. viri Num. 1, 8 etc.

צוּף *effluere, exundare*, seq. עַל *obruere* undè præt. צָף Thren. 3, 54. — Hiph. הֵצִיף; fut conv. וַיָּצֶף; *redundare fecit* Deut. 11, 4, it. *natare fecit* 2 Reg. 6, 6. — Derivat. צָפָה, צַפְצָפָה et

צוּף m. pl. צוּפִים; 1) *favus* mellis Ps. 19, 11. Prov. 16, 24. — 2) n. pr. viri 1 Sam. 1, 1; pro quo צִיף 1 Par. 6, 20 in Keri et סוּפַי 1 Par. 6, 11.

צוֹפַר n. pr. viri Job 2, 11 etc.

צוּץ et צִיץ præt. צָץ. -Hiph. part. מֵצִיץ; fut. יָצִיץ, conv. וַיָּצֵץ; ut vicin. נָצַץ, נוּץ; 1) *micuit, splenduit* Ps. 132, 18, hinc *promicuit* i. e. furtim prospexit Cant. 2, 9. — 2) *floruit* Num. 17, 23. Ps. 72, 16, metaph. Eze. 7, 10. Ps. 92, 8. — Deriv. צִיץ, צִיצָה, צִיצַת.

צוּק præt. pl. cum נ parag. צָקוּן; fut. יָצוּק; 1) ut vicin. עוּק *angustum, arctum, coarctum esse.* — 2) ut vicin. יָצַק *fundere* Job 28, 2. 29, 6, metaph. *fundere preces* Jes. 26, 16. Hiph. הֵצִיק; part. מֵצִיק, pl. מְצִיקִים; fut. יָצִיק; 1) *arctavit, coarctavit, pressit* aliquem, seq. לְ et acc. Deut. 28, 53 etc., spec. *obsidione pressit* urbem Jes. 29, 7. — 2) *ursit, institit* precibus seq. acc. et לְ pers. Jud. 14, 17. 16, 16.—Deriv. מָצוֹק, מְצוּק, מוּצָק, מוּצַק, מְצוּקָה et seq.

צוֹק m. *angustiæ* Dan. 9, 25.

צוּקָה f. id. Jes. 30, 6 etc.

צוֹר et צֹר n. pr. *Tyrus*, urbs celeberrima 2 Sam. 5, 11 etc. Nom. gent. צֹרִי *Tyrius* 1 Reg. 7, 14. Esr. 3, 7.

צוּר præt. צָר; part. pl. צָרִים; inf. constr. et imp. צוּר; fut. יָצוּר, conv. וַיָּצַר; pl. יָצוּרוּ et יָצֻרוּ; ut vicin. צָרַר *coarctare, premere, comprimere*, hinc 1) *colligare* in sarcinam, volumen Deut. 14, 25: 2 Reg. 5, 23. 12, 11. — 2) *obsidione premere, obsidere* vel urbem, seq. acc. sæpiùs אֶל, עַל Deut. 20, 19; 1 Par. 20, 1 etc.; absol. Jes. 21, 2, vel aliquem in urbe 1 Sam. 23, 8: 2 Sam. 20, 15. Metaph. Ps. 139, 5.— 3) *urgere, insistere* alicui in persequendo (*poursuivre sans relâche*) Ex. 23, 22. Deut. 2, 9. Esth. 8, 11, it. *concitare* aliquem Jud. 9, 31; hùc forsan spectat Jes. 29, 3: *concitavi* (צַרְתִּי) *contra te stationes militum.* — 4) ut in arab. *secare*, undè צוּר *acies.* — 5) ut cognat. יָצַר *fingere* Ex. 32, 4: 1 Reg. 7, 15 et Jer. 1, 5 in Chethib. — Deriv. צָר, צַר, צִיר, צַוָּאר, צֹר, מָצוֹר, מְצוּרָה et seq.

צוּר m. suff. צוּרִי; pl. צֻרִים, f. צוּרוֹת; 1) *lapis, silex* Jes. 8, 14. Job 22, 24. — 2) *rupes* Job 18, 4 etc., metaph. *refugium* et *præsidium* de

Deo Deut. 32, 27. Ps. 18, 3 etc. Aliâ metaph. à lapicidinis deductâ, *conditor* gentis Jes. 51, 1. Job 28, 10. — 3) *acies* gladii Ps. 89, 44, hinc חַרְבוֹת צֻרִים *cultri acierum* i. e. *acuti* Jos. 5, 2, 3, conf. צֹר Ex. 4, 25; ità Chald. sed LXX, Vulgat. Syr. et Arab. *cultri lapidei* quibus in castrando et circumcidendo utebantur veteres Orientales. — 4) *forma* Ps. 49, 15 in Keri. — 5) n. pr. viror. Num. 25, 15 etc.

צוּר vid. צַוָּאר.

צוּרָה f. undè constr. צוּרַת; pl. cum suff. צוּרֹתָו; *forma* Eze. 43, 11.

צַוְּרוֹן m. undè pl. cum suff. f. צַוְּרֹנַיִךְ *collula tua* Cant. 4, 9.

צוּרִיאֵל n. pr. viri Num. 3, 35.

צוּרִישַׁדַּי n. pr. viri Num. 1, 16.

צוּת ut vicin. יָצַת *incendi, accendi*. —Hiph. הֵצִית undè fut. cum suff. et נ epenth. אֲצִיתֶנָּה *incendam eam* Jes. 27, 4.

צַח m. f. צַחָה undè pl. צַחוֹת; 1) *candidus, nitidus, serenus* Cant. 5, 10. Jes. 18, 4, metaph. *clarus, perspicuus* de verbis Jes. 32, 4. — 2) ex usu syr. *calidus, æstuans* Jer. 4, 11. —Rad. צָחַח.

צִחָא n. pr. viri Esr. 2, 43 etc.

צִחֶה m. *aridus;* constr. צְחֵה Jes. 5, 13. —Rad. צחה ut chald. et syr. צְחָא *sitivit* locus aridus.

צָחַח undè pl. צַחוּ; 1) *candidus, nitidus fuit* Thren. 4, 7. — 2) *aridus fuit*. — Deriv. צַח, צַחְצָחוֹת et seq.

צָחִיחַ m. *aridus* Eze. 24, 7 etc.

צְחִיחָה f. *regio arida* Ps. 68, 7.

צְחִיחִי m. undè pl. צְחִיחִיִּים id. Neh. 4, 7, sed in Keri צְחִיחִים.

צַחֲנָה f. *fœtor, putor;* suff. צַחֲנָתוֹ Joël 2, 20. — Rad. צחן ut cognat. זָנַח *fœtuit*.

צַחְצָחוֹת pl. f. *loca arida* Jes. 58, 11. — Rad. צָחַח.

צָחַק; fut. יִצְחַק et יִצַּחַק; ut cognat. שָׂחַק *risit* Gen. 18, 12. 13, 15, seq. לְ pers. *irrisit aliquem* 21, 6. — Pih. צִחֵק undè part. מְצַחֵק; inf. צַחֵק imp. צַחֵק; fut. יְצַחֵק; pr. *identidem risit*, hinc 1) *lusit, jocatus est* Gen. 19, 14. Jud. 16, 25 etc. — 2) *ludibrio habuit* aliquem Gen. 21, 9, seq. בְּ *contumeliâ affecit* Gen. 39, 14, 17. — Indè

צְחֹק m. *risus* Gen. 21, 6.

צַחַר m. *candor* lanæ Eze. 27, 18. —Rad. צחר ferè ut vicin. צָהַר, טָהַר.

צָחֹר m. undè f. pl. צְחֹרוֹת *candidæ* asinæ i. e. forsan subrufæ, sed maculis candidis respersæ; prorsùs enim candidæ non reperiuntur. — Rad. eadem

צֹחַר n. pr. viror. Gen. 23, 8 etc.

צִי m. *ariditas, desertum*, undè צִיִּי q. v.

צִי m. pl. צִים et צִיִּים; *navis* Num. 24, 24. Jes. 33, 21. Dan. 11, 30. — Etymon latet.

צִיבָא n. pr. viri 2 Sam. 9, 2.

צַיִד m. constr. צֵיד; suff. צֵידוֹ; 1) *venatio* Gen. 10, 9. — 2) *fera venando capta*, et *cibus ex eâ paratus* Gen. 25, 28. 27, 5. — 3) *cibus* quivis, *commeatus* Jos. 9, 5. Ps. 132, 15 etc.—Rad. צוּד.

צַיָּד m. *venator* undè plur. צַיָּדִים

Jer. 16, 16 in Keri, sed Chethib habet צָוְדִים. — Rad. צוּד.

צֵדָה, צֵידָה f. *cibus*, *commeatus* Gen. 42, 25. Ps. 78, 25. Rad. צוּד.

צִידוֹן n. pr. *Sidon*, urbs Phœnicum opulentissima Gen. 10, 15 etc. Nom. gent. צִידֹנִי m. *Sidonius* f. צִדֹנִית *Sidonia* Deut. 3, 9 : 1 Reg. 11, 1.

צִיָּה f. pl. צִיּוֹת; *ariditas* Job 24, 19 etc., it. *terra arida* Ps. 78, 17 etc.—Rad. צִיה vel צהה vicin. צָחַח.

צָיוֹן m.

צִיּוֹן n. pr. *Sion* mons in quo Jerusalem condita fuit, hinc sæpissimè pro Jerusalem ipsâ et pro incolis ipsius sumitur Jes. 2, 3. Ps. 97, 8 etc.

צִיּוּן m. pl. צִיֻּנִים; *cippus*, *monumentum* 2 Reg. 23, 17. Jer. 31, 21 etc. — Rad. צָוָה.

צִיִּי m. (denom. à צִי), undè pl. צִיִּים *deserticolæ*, de hominibus Ps. 72, 9. 74, 14, de feris Jes. 13, 21. Jer. 50, 39. — Rad. צהה vel ציה ut vicin. צָחַח.

צִין vid. צִן.

צִינֹק m. *carcer* Jer. 29, 26.—Rad. צנק in samar. *clausit*.

צִיעֹר n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 54.

צִיץ vid. צוּץ.

צִיץ m. pl. צִצִּים pro צִיצִים; 1) *lamina splendens* in fronte summi sacerdotis Ex. 28, 36 etc. — 2) *flos* 1 Reg. 6, 18. Job 14, 2. — 3) *pluma*, *ala* Jer. 48, 9. — 4) n. pr. oppidi 2 Par. 20, 16. — Rad. צוּץ.

צִיצָה f. *flos*; constr. צִיצַת Jes. 28, 4. — Rad. צוּץ.

צִיצִת (pro צִיצִית) f. *cincinnus* Eze. 8, 3, metaph. *peniculamenta*, *fimbria comata* Num. 15, 38, 39.—Rad. צוּץ.

צִיקְלַג, צִקְלָג et צִקְלַג n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 15, 31 etc.

צִיר 1) ut vicin. דוּר *in orbem ire*. —2) forsan *ire*, conf. vicin. סוּר, זוּר.— Hithp. הִצְטַיֵּר undè fut. pl. in pausâ וַיִּצְטַיָּרוּ *et legatos se finxerunt* Jos. 9, 4; ità vulgò; al. ex usu arab. *in viam se dederunt*. Sed veteres interpr. omnes ad unum legerunt וַיִּצְטַיָּדוּ *et commeatu se instruxerunt*; quod præstare videtur. — Indè

צִיר m. pl. צִירִים; constr. צִירֵי; suff. צִירָיו; 1) *cardo* januæ Prov. 26, 14.— 2) *dolores*, *tormina* parturientis 1 Sam. 4, 19 etc. Metaph. *terror* Dan. 10, 16. — 3) *nuntius* Prov. 13, 17. 25, 13.

צִיר m. *forma* Ps. 49, 15 in Chethib, ubi Keri habet צוּר; it. *imago*, *simulachrum* idoli Jes. 45, 16.—Rad. צוּר.

צֵל m. suff. f. צִלָּה; pl. צְלָלִים; *umbra* Jud. 9, 36 etc. Metaph. de re inani, fluxâ, fugaci Ps. 102, 12 etc. it. de tutelâ et præsidio Jes. 16, 3. Ps. 17, 8.

צָלָה undè inf. constr. צְלוֹת; fut. יִצְלֶה; *assavit* 1 Sam. 2, 15. Jes. 44, 16. — Deriv. צָלִי.

צִלָּה n. pr. mul. Gen. 4, 19.

צְלוּל Jud. 7, 13 in Chethib, ubi Keri habet צְלִיל m. forsan *tostum*, *placenta*. — Rad. צָלַל.

צָלֵחַ et צָלַח imp. צְלַח; fut.

יִצְלַח; sed Eze. 17, 15 וְיִצְלָח; 1) *pervasit, trajecit* fluvium, seq. acc. 2 Sam. 19, 18, hinc *invasit, irruit,* seq. עַל, אֶל pers. *in aliquem* Jud. 14, 19: 1 Sam 16, 13 etc., seq. acc. Amos 5, 6. — 2) *benè cessit, prosperum successum habuit* Jes. 53, 10. Ps. 45, 5, seq. לְ *profecit, aptus fuit ad* aliquid Jer. 13, 7, 10. — 3) forsan ut vicin. syr. זְלַח *effudit, infudit.*

Hiph. הִצְלִיחַ; part. מַצְלִיחַ; imp. הַצְלַח, cum ה parag. הַצְלִיחָה; fut. יַצְלִיחַ, conv. וַיַּצְלַח; 1) trans. *successum prosperum dedit, prosperavit,* aliquem vel alicujus negotium, seq. acc. et לְ Gen. 24, 21: 2 Par. 26, 5. Neh. 1, 11. — 2) *peregit, prosperè perfecit* Deut. 8, 25: 2 Par. 7, 11. — 3) intrans. *prospero successu usus est* 1 Reg. 22, 12, 15. Jer. 2, 37 etc. — Deriv. seq.

צַלָּחָה f. undè pl. צְלָחוֹת *paropsides* 2 Par. 35, 13.

צְלֹחִית f. id. 2 Reg. 2, 20.

צַלַּחַת f. id. Prov. 19, 24. 26, 15.

צָלִי m. constr. צְלִי; *assatum* Ex. 12, 8, 9. — Rad. צָלָה.

צְלִיל vid. צְלוּל:

צָלַל pl. צָלְלוּ et צָלֲלוּ; fut. pl. f. תְּצִלֶּינָה et תְּצַלֶּנָה; 1) ut in syr. et arab. *tinnivit* auris 1 Sam. 3, 11: 2 Reg. 21, 12; de labiis præ tremore collidentibus Hab. 3, 16. — 2) *mersus, demersus* est Ex. 15, 10; conf. arab. צלל (dhalla) *periit, latuit, disparuit.* — 3) ut vicin. טָלַל *obumbratus est* Neh. 13, 19. — Hiph. part. מֵצַל pro מֵצֵל *obumbrans* Eze. 31. 3. — Deriv. צֵל, צְלוּל, צְלִיל, צַלְמָוֶת, מְצִלָּה, צְלָצַל, מְצֻלֶּת et

צֵל m. undè cum suff. צִלְּךָ; pl. צְלָלִים, constr. צִלְלֵי; *umbra* Jer. 6, 4. Cant. 2, 17 etc.

צְלֶלְפּוֹנִי n. pr. viri 1 Par. 4, 3.

צֶלֶם m. suff. צַלְמוֹ; pl. צְלָמִים undè constr. צַלְמֵי; suff. צְלָמָיו; 1) *imago,* Gen. 1, 26. 5, 3. 9, 6, trop. de re inani Ps. 39, 7. 73, 20. — 2) *simulachrum* 2 Reg. 11, 18. Ità vulgò, aliis est primariò *umbra*, dein *imago* ab umbrando dicta; quibusdam pr. *forma, typus* juxta quem aliquis rem *effingit, format* aut concipit. Ubi ergò dicitur hominem creatum fuisse בְּצֶלֶם אֱלֹהִים, intelligendum est *ad formam, typum* quem de ipso Deus concepit. Ex hâc primariâ signif. fluit *imaginis* vel *umbræ* secundaria notio. Quam sententiam aliis præfero. — Rad. צלם in chald. et syr. *finxit, figuravit.*

צַלְמוֹן n. pr. 1) montis in Samariâ Jud. 9, 48 etc. — 2) viri 2 Sam. 23, 28.

צַלְמֹנָה n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 41.

צַלְמָוֶת f. *umbra lethalis* (comp. ex צֵל et מָוֶת), poët. pro *tenebris densissimis* Jes. 9, 1. Job 3, 5 etc.

צַלְמֻנָּע n. pr. viri Jud. 8, 5 etc.

צָלַע *inclinavit se in unum latus, claudicavit* (forsan denom. à צֶלַע); part. act. צֹלֵעַ Gen. 32, 31; f. צֹלֵעָה collect. de pecudibus defatigatis, hinc trop. de Israëlitis Mich. 4, 6, 7. Soph. 3, 19. — Deriv. צֶלַע.

צֶלַע c. constr. צֶלַע et צְלַע; suff.

צַלְעִי; pl. צְלָעִים, f. צְלָעוֹת; constr. צַלְעוֹת; suff. צַלְעוֹתָיו; 1) *latus* hominis Jer. 20, 10. Job 18, 12, spec. *costa*, ut volunt, Gen. 2, 21, 22. Sæpiùs de rebus inanimat. ut montis, tabernaculi, altaris etc. *Latera januæ* i. e. *valvæ* 1 Reg. 6, 34. Metonym. *contabulata* ex asseribus confecta 1 Reg. 6, 15, 16; it. *conclavia lateralia* 1 Reg. 6, 3. Eze. 41, 9; hinc sing. הַצֵּלָע *ædificium exstructum à latere* 1 Reg. 6, 8, vel collect. *ædificia à lateribus templi exstructa* Eze. 41, 5, 9, 11. בֵּית צְלָעוֹת Eze. 41, 9 est : *spatium inter utrumque templi murum his conclavibus destinatum*. — 2) n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 28 etc.

צֶלַע m. suff. צַלְעִי; *claudicatio*, hinc *casus* Ps. 35, 15. 38, 18.

צָלָף n. pr. viri Neh. 3, 30.

צְלָפְחָד n. pr. viri Num. 26, 33 etc.

צֶלְצַח n. pr. oppidi in tribu Benjamin 1 Sam. 10, 2.

צְלָצַל masc. constr. צִלְצַל; plur. צֶלְצְלִים; constr. צִלְצְלֵי; 1) forsan *tinnitus, tintinnus*, ut aeris collisi, vel armorum, et *stridor* alarum. Hinc Jes. 18, 1 : *terra stridoris alarum* i. e. exercituum; quod Æthiopiæ satis convenit, ex quâ agmina militum magno strepitu adducuntur; al. *terra utrimquè umbrosa*. — 2) *instrumentum tinniens* spec. *fuscina*, harpago piscatoris Job 40, 31, it. pl. *cymbala* 2 Sam. 6, 5. Ps. 150, 5. — 3) *bestiola stridens*, quibusdam *gryllus stridulus* Deut. 28, 42. — Rad. צָלַל.

צֶלֶק n. pr. viri 2 Sam. 23, 37.

צִלְּתַי n. pr. viror. 1 Par. 8, 20 etc.

צַם vid. צָמִים.

צָמֵא f. צָמְאָה et צָמֵאת (à צָמָה) fut. יִצְמָא; *sitivit* Ex. 17, 3; metaph. *avidè cupivit* seq. לְ Ps. 42, 3. 63, 2. — Deriv. seq.

צָמָא masc. suff. צְמָאִי; *sitis* Eze. 17, 13.

צָמֵא m. pl. צְמֵאִים; f. צְמֵאָה; *sitiens* Jes. 5, 13, 44, 3.

צִמְאָה f. *sitis* Jer. 2, 25.

צִמָּאוֹן m. *locus siticulosus et aridus* Deut. 8, 15 etc.

צָמַד ut in syr. *ligavit, alligavit*. —Niph. part. pl. נִצְמָדִים; fut. conv. וַיִּצָּמֶד; *alligatus est* i. e. addixit se Num. 25, 3 etc. — Puh. part. f. מְצֻמֶּדֶת *alligata* 2 Sam. 20, 8. — Hiph. fut. תַּצְמִיד *nectes, concinnabis* fraudem Ps. 50, 19. — Deriv. צָמִיד et

צֶמֶד m. suff. צִמְדּוֹ; plur. צְמָדִים; constr. צִמְדֵי; pr. *colligatio, copulatio*, hinc 1) *par* boum, asinorum Jud. 19, 10 : 1 Sam. 11, 7. — 2) *jugum, jugerum* i. e. spatium agri quantùm uno die *par boum* arare potest.

צַמָּה f. *velum* muliebre; suff. fut. צַמָּתֵךְ Jes. 47, 2. Cant. 4, 1. — Rad. צמם in chald. *velavit*.

צִמּוּק masc. undè plur. צִמּוּקִים et צִמֻּקִים; *uvæ passæ* 1 Sam. 25, 18. etc. — Rad. צָמַק.

צָמַח; part. act. צֹמֵחַ; pl. f. צֹמְחוֹת; fut. יִצְמַח; *progerminavit* Gen. 2, 5. Lev. 13, 37. Trop. Jes. 42, 9. Ps. 85, 12 etc. — Pih. צִמַּח; inf. צַמֵּחַ; fut. יְצַמֵּחַ; *progerminavit* Jud. 16, 22.

Eze. 16, 7. — Hiph. הִצְמִיחַ; part. מַצְמִיחַ; infin. הַצְמִיחַ, fut. יַצְמִיחַ; conv. וַיַּצְמַח; *germinare fecit* Gen. 2, 9, seq dupl. acc. Ps. 147, 8. — Trop. Jes. 45, 8. 61, 11. — Indè

צֶמַח m. suff. fut. צִמְחָהּ; *germen*, *proventus* terræ, *fruges* Gen. 19, 25. Eze. 16, 7 etc. Metaph. *soboles*, Dei i. e. *Messias* Jer. 23, 5. 33. 15. Zach. 3, 8. 6, 12 et Jes. 4, 2; ubi enim minimè obstat פְּרִי הָאָרֶץ quod legitur in altero hemistichio.

צָמִיד m. plur. צְמִידִים; 1) *armilla* Gen. 24, 22, 30. — 2) *operculum* vasis Num. 19, 15. — Rad. צָמַד.

צַמִּים m. 1) *sitiens*, *sitibundus* ut vicin. צָמֵא. Job 5, 5: *inhiat sitibundus* i. e. egenus et avidus *opes eorum*; quod apprimè respondet hemistichio alteri: *cujus messem famelicus comedit.* Neque sunt audiendi qui vertunt: *inhiat exitium opibus eorum.* — 2) *nodus*, *nexus*, *tendicula*. Job 18, 9: *fortiter tenebit eum nodus*; quo sensu servatur membrorum parallelismus; siquidem in præcedenti membro legitur: *apprehendet calcaneum laqueus.* Conf. præterea vicin. arab. טמם *plexuit* et צמם (dhamma) *ligavit.*

צְמִיתֻת f. pr. *excisio*, *extinctio*; hinc *vendi in exstinctionem* i. e. in perpetuum, sine spe redemptionis Lev. 25, 23, 30. — Rad. צָמַת.

צָמַק, *aruit*, *aridus fuit*, de mammis; part. act. pl. צֹמְקִים Hos. 9, 14. — Deriv. צמוק.

צֶמֶר m. suff. צַמְרִי; *lana* Lev. 13, 47 etc.—Rad. צמר conf. vicin. זָמַר.

צְמָרִי n. pr. gentis Chananææ Gen. 10, 18.

צְמָרַיִם n. pr. oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 22; indè forsan mons hujus nominis in montanis Ephraïm 2 Par. 13, 4.

צַמֶּרֶת fem. suff. צַמַּרְתּוֹ; pr. *lana*, hinc *coma*, *frondes* arborum Eze. 17, 3 etc. al. *cacumen*, al. *ramus gracilis*, *ramusculus*; sed illud præstat. — Vid. צֶמֶר.

צָמַת *exscidit*, *perdidit* Thren. 3, 53. — Niph. נִצְמַת, נִצְמַתִּי (pro נִצְמַתְתִּי); *exstinctus est* Job 6, 17. 23, 17. — Pih. צִמֵּת ut Kal Ps. 119, 39. — Hiph. הִצְמִית; part. pl. cum suff. מַצְמִיתָי; imp. cum suff. הַצְמִיתֵם; fut. יַצְמִית; id. Ps. 54, 7. — Pilp. צִמְתֵּת undè pl. cum suff. צִמְּתוּנִי pro צִמְּתְתוּנִי; id. Ps. 88, 17.— Deriv. צְמִיתוּת.

צֵן vid. צִנָּה.

צִן n. pr. deserti ab austro Palæstinæ Num. 13, 21 etc., cum ה loc. צִנָה 34, 4 etc.

צֹנֶא, צֹנֶה c. suff. צֹנַאֲכֶם ut צֹאן *pecus* maximè *oves* Num. 32, 24. Ps. 8, 8. — Rad. צנא.

צִנָּה f. pl. m. צִנִּים; fut. צִנּוֹת; 1) *spina* Prov. 22, 5. Job 5, 5, sed trop. *hami* Amos 4, 2. — 2) *scutum* majus, totum militis corpus tegens 1 Sam. 17, 7. Ps. 35, 2 etc.—3) *refrigerium* Prov. 25, 13. — Rad. צנן 1° ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit*; 2° ut vicin. גָּנַן *texit*, *protexit*; 3° ut chald. צְנַן *friguit*.

צֹנֶה vid. צֹנֶא.

צָנוּף vel צָנוּף Jes. 62, 3 in Chethib, ut צָנִיף q. v.

צִנּוֹר m. pl. cum suff. צִנּוֹרֶיךָ; *ca-*

tarracta Ps. 42, 8, *aquæ ductus* 2 Sam. 5, 8. — Rad. פנר.

צָנַח undè fut. יִצְנַח; *desiliit, descendit, se demisit* Jos. 15, 18 etc. De clavo, *in fixus est.* Jud. 4, 21.

צְנִינִים pl. m. *spinæ* Num. 33, 55. Jos. 23, 13. — Rad. צנן ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit.*

צָנִיף m. constr. צְנִיף; *tiara, cidaris* Zach. 3, 5. Job 29, 14; pl. fem. צְנִיפוֹת *vittæ* mulierum Jes. 3, 23.— Rad. צָנַף.

צָנַם pr. *durus fuit* ut in samar.; conf. etiam syr. et Talmudic. צונמא *rupes;* part. pass. fem. plur. צְנֻמוֹת *duræ, emaciatæ, steriles* aristæ Gen. 41, 23.

צָנָן vid. צַאֲנָן.

צָנַע ut cognat. כָּנַע *humilis, submissus fuit;* part. pass. plur. צְנוּעִים Prov. 11, 2.—Hiph, imp. הַצְנֵעַ *submissè, modestè agas* Mich. 6, 8.

צָנַף undè infin. absol. צָנוֹף; fut. יִצְנֹף; suff. יִצְנָפְךָ; *convolvit* Jes. 22, 18, *circumvolvit* spec. tiaram Lev. 16, 4. — Deriv. צָנִיף, מִצְנֶפֶת et

צְנֵפָה f. *glomus* Jes. 22, 18.

צִנְצֶנֶת f. vulgò *vasculum, urna* Ex. 16, 33; sed Gesenius vertit *corbem*, collat. vicin. טֶנֶא et chald. צַנָּא *corbis;* quod est probab. —Rad. צנן.

צַנְתָּר f. undè pl. constr. צַנְתְּרוֹת; *tubi, canales* per quos oleum lecythi (גֻּלָּה) in lucernas defluebat Zach. 4, 12. — Compos. volunt ex צנור q. v. et נְתַח chald. et syr. *defluxit.*

צָעַד, inf. constr. צְעֹד undè cum suff. צַעַדְךָ; fut. יִצְעַד; 1) *gressus, progressus est, incessit* spec. *cum gravitate et apparatè (avec pompe)* Jud. 5, 4 : 2 Sam. 6, 13 etc. Seq acc. *transgressus est* terram Hab. 3, 12; * seq. עַל *irrupit, insiliit in* Gen. 49, 22 ubi Jacobus alludit Putipharis uxori quæ, libidinis explendæ causâ Josephum invasit (Gen. 39, 6 — 12); sed conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une trad. franç.* Genèse, pag. 318, 319. *

Hiph. fut. תַּצְעִידֵהוּ לְמֶלֶךְ בַּלָּהוֹת *adduces eum regi terrorum* Job 18, 14, i. e. impers. *adducetur*, ut Gen. 10, 30. 13, 10 : venire tuî, *si venias*, i. e. *si veniatur*. Quàm contortæ sint aliæ interpretationes, nemo non videt. — Deriv. אֶצְעָדָה, מִצְעָד et seq.

צַעַד m. suff. צַעֲדוֹ; plur. צְעָדִים; constr. צַעֲדֵי; suff. צְעָדָיו; *gressus* 2 Sam. 6, 13 etc.

צְעָדָה f. pl. צְעָדוֹת; 1) *incessus* 2 Sam. 5, 24. — 2) *catenulæ crurales* quas gestabant mulieres orientales ad gressus coarctandos et exæquandos, elegantiæ causâ Jes. 30, 20.

צָעָה undè part. act. צֹעֶה; plur. צֹעִים; fut. יִצְעֶה; 1) *inclinavit* vas ad effundendum liquorem Jer. 48, 12.— 2) *inclinatus, curvatus fuit*, catenarum pondere Jes. 51, 14, it. *prostravit se* mulier ad concubitum Jer. 2, 20. — 3) *reclinavit caput, reclinato capite incessit* i. e. *superbivit.*—Pih. צִעָה undè pl. cum suff. צִעֻהוּ *inclinaverunt ei* vas Jer. 48, 12.

צְעוֹר masc. in Chethib pro צָעִיר; undè pl. cum suff. צְעוֹרֵיהֶם, צְעוֹרֶיהָ;

parvus, exiguus Jer. 14, 3. 48, 4. — Rad. צָעַר.

צָעִיף m. suff. f. צְעִיפָהּ; *peplum* muliebre Gen. 24, 65. 38, 14. — Rad. צעף ut vicin. עָטַף.

צָעִיר m. suff. צְעִירוֹ; pl. צְעִירִים; f. צְעִירָה; *parvus, exiguus, a, um*, spec. numero Jes. 60, 22, *ætate minor* Gen. 19, 31 etc., dignitate, *vilis* Jud. 6, 15, *contemptus* Ps. 119, 141. — 2) n. pr. oppidi 2 Reg. 8, 21. — Rad. צָעַר.

צְעִירָה f. undè cum suff. צְעִירָתוֹ; *parvitas* Gen. 43, 33.

צָעַן undè fut. יִצְעַן; *tentoria movit, profectus est* ut vicin. arab. טען (dhâhan).

צֹעַן n. pr. urbs Ægypti inferioris; LXX *Tanis* Num. 13, 22 etc.

צַעֲנַנִּים n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 33 etc.

צַעֲצֻעִים pl. m. Vulgat. *opus statuarium* 2 Par. 8, 10. — Rad. צוע, ut in arab. *finxit.*

צָעַק; part. act. plur. צֹעֲקִים; f. צֹעֶקֶת; inf. absol. צָעֹק, constr. צְעֹק; imp. f. צַעֲקִי et in pausâ צְעָקִי; fut. יִצְעַק; ut vicin. זָעַק *clamavit*, sed maximè ad auxilium impetrandum Gen. 41, 55. Deut. 22, 24 etc. — Niph. fut. יִצָּעֵק *convocabitur, concurret* Jud. 7, 23 etc. — Pih. part. מְצַעֵק *clamitans* 2 Reg. 12, 12. — Hiph. fut. conv. וַיַּצְעֵק *et convocavit* 1 Sam. 10, 17. — Indè

צְעָקָה f. constr. צַעֲקַת; *clamor* Ex. 3, 9 etc. Gen. 19, 13: *clamor eorum* i. e. clamor perversitatis eorum.

צָעַר part. act. plur. צֹעֲרִים; fut. יִצְעַר; *parvus, exiguus*, metaph. *viluit, contemptus est* Jer. 30, 19 etc. — Deriv. מִצְעָר, צְעִירָה, צָעִיר.

צֹעַר et צוֹעַר n. pr. oppidi ad mare mortuum Gen. 13, 10 etc.

צָפַד ferè ut vicin. צָמַד *adstrictus est, adhæsit* Thren. 4, 8.

צָפָה; part. act. צֹפֶה; f. צֹפִיָּה; pl. צֹפוֹת; pass. צָפוּ pro צָפוּי; infin. absol. צָפֹה; fut. apoc. יִצֶף; 1) forsan ut vicin. arab. צפו *nituit, splenduit* vid. mox Pih. — 2) *speculatus est, prospectavit.* Part. act. *speculator* in turri constitutus 1 Sam. 14, 16 etc.; metaph. *propheta* Jer. 6, 17 etc. — 3) *accuratè observavit* seq. acc. בְּ et בֵּין Gen. 31, 49. Ps. 66, 7. Prov. 15, 3 etc. — 4) seq. לְ *insidiatus est* Ps. 37, 32. — 5) seq. אֶל *destinavit* pr. *prospectavit ad* aliquid Job 15, 22.

Pih. צִפָּה; part. מְצַפֶּה; imp. צַפֵּה; fut. יְצַפֶּה; conv. וַיְצַף; 1) *splendidum fecit* auro vel argento i. e. *obduxit* seq. dupl. acc. Ex. 25, 24: 1 Reg. 6, 20 seq. — 2) *speculatus est* 1 Sam. 4, 13. Part. *speculator* Jes. 21, 6; *propheta* Mich. 7, 4. — 3) *exspectavit* aliquid, ut auxilium Thren. 4, 17, seq. בְּ Mich. 7, 7. Absol. Ps. 5, 4: אֲצַפֶּה *exspecto*, scil. auxilium divinum. — Puh. part. מְצֻפֶּה, *obductus* (vid. Pih.) Ex. 26, 32. Prov. 26, 23. — Deriv. מִצְפֶּה, צְפִית, צְפִיָּה, צִפּוּי.

צָפָה f. *natatio* Eze. 32, 6; al. tamen aliter; sed hoc simplicissimum. — Rad. צוּף.

צְפוֹ et צְפִי n. pr. viri Gen. 36, 11: 1 Par. 1, 36.

צִפּוּי m. *obductio;* hinc *metallum obductum* Num. 17, 3 etc.—Rad. צָפָה.

צָפוֹן c. constr. צְפוֹן; cum ה locali צָפוֹנָה; constr. צְפוֹנָה; 1) *septentrio* plaga mundi Ex. 26, 20. Jes. 43, 6 etc. Meton. de *vento septentrionali* Cant. 4, 16, it. de *cælo septentrionali* Job 26, 7. — 2) forsan n. pr. oppidi in tribu Gad Jos. 13, 27.—Rad. צָפַן.

צְפוֹן vid. צִפְיוֹן.

צְפוֹנִי m. 1) *septentrionalis* Joël 2, 20. — 2) nom. gent. vocis צְפוֹן.

צָפוּעַ ut צְפִיעַ q. v.

צִפּוֹר c. pl. צִפֳּרִים; 1) *aviculu* Ps. 11, 1. Prov. 27, 8 etc., spec. *passer* Ps. 84, 4. Prov. 26, 2.—2) *avis* quæcumque Lev. 14, 4 etc., collect. *aves* Gen. 7, 14. 15, 10. — 3) n. pr. viri Num. 4, 10 etc. — Rad. צָפַר.

צְפַח, צוֹפַח n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

צַפַּחַת f. *ampulla* aquæ, olei 1 Sam. 26, 11 etc.—Rad. צפח ut vicin. טָפַח.

צְפִי vid. צְפוֹ.

צְפִיָּה f. *specula* Thren. 4, 17. — Rad. צָפָה.

צִפְיוֹן et צְפוֹן n. pr. viri Gen. 46, 16. Num. 26, 15.

צְפִיחִית f. *speculatio*, *prospectus* Thren. 4, 17. — Rad. צָפָה.

צָפִין vid. צָפוּן in צָפַן.

צָפִיעַ m. undè pl. constr. צְפִיעֵי *excrementa* Eze. 4, 15 in Keri, ubi Chethib habet צְפוּעֵי. — Rad. צפע ut vicin. arab. דפע *trusit*, *pepulit* et צפע (dhafah) *egessit stercus.*

צְפִיעָה f. undè pl. צְפִיעוֹת id. metaph. de sobole viliore Jes. 22, 24.

צָפִיר m. constr. צְפִיר; pl. constr. צְפִירֵי; *hircus* Dan. 8, 5 etc. — Rad. צָפַר.

צְפִירָה f. constr. צְפִירַת; *cidaris*, *diadema* Jes. 28, 5; sed Eze. 6. 7 *calamitosum* quid requirit contextus. Vulgat. *contritio* i. e. excidium, ruina; alii aliter sed omnia haud satis firma. — Rad. צָפַר.

צָפִית f. *speculatio*, *excubiæ* Jes. 21, 5. — Rad. צָפָה.

צָפַן; part. act. pl. cum suff. צֹפְנֶיהָ; pass. צָפוּן, suff. צְפוּנְךָ Ps. 17, 14 in Keri, ubi Chethib habet צְפִינְךָ; fut. יִצְפֹּן et יִצְפּוֹן; ut vicin. טָמַן 1) *abscondidit*, *occultavit* Ex. 2, 2 etc. Part. pass. *absconditum* i. e. arcanum, inaccessum Eze. 7, 22. *Absconditi Jehovæ* i. e. qui in tutelâ Jehovæ sunt, clientes ejus Ps. 27, 5 etc. Intrans. *abscondidit se* ad insidiandum Ps. 56, 7 in Keri, seq. לְ Prov. 1, 11, 18. Ps. 10, 8. — 2) *recondidit*, *asservavit*, *reservavit* Ps. 31, 20 etc. Part. pass. *thesauri*, *opes* Job 20, 26, Ps. 17, 14 in Keri.—3) *cohibuit* Prov. 27, 16, seq. מִן *denegavit* Job 17, 4.

Niph. נִצְפַּן, seq. מִן *absconditus fuit* alicui, *latuit* aliquem Jer. 16, 17 etc., seq. לְ *reconditus*, *asservatus est* alicui Job 15, 20. —Hiph. inf. הַצְפִּין; fut. cum suff. יַצְפְּנֵנִי; *abscondidit* Ex. 2, 3 etc., intrans. *abscondidit se* ad insidiandum Ps. 56, 7. — Deriv. צָפוֹן, צְפוֹנִי, מַצְפֻּנִים.

צְפַנְיָה et צְפַנְיָהוּ n. pr. viror. Jer. 21, 1. Zach. 6, 10 etc.

צָפְנַת פַּעְנֵחַ n. pr. ægypt. quod Pharao Josepho imposuit Gen. 41, 45. Vulgat. rectè vertit *salvatorem*

mundi. LXX habent ψονθομφανήχ in quo reverà linguæ copticæ periti vocabulum ægypt. *salutem* vel *salvatorem ævi, sæculi* notans agnovêre.

צֶפַע m. *proles viperina,* LXX γεννήματα ἐχιδνῶν Jes. 14,29.—Hinc.

צִפְעֹנִי m. pr. *qui est ex prole viperinâ* LXX ἔκγονα ἀσπίδων; hinc *vipera* ipsa Jes. 11, 8 etc. Aquil. et Vulgat. *basiliscus, regulus.* —Rad. צפע.

צָפַף undè Pilp. part. מְצַפְצֵף; fut. יְצַפְצֵף; *pipivit* avicula Jes. 10, 14. 38, 14.

צַפְצָפָה f. *salix,* juxta Hebræos omnes, ut arab. צַפְצָאף; undè Eze. 16, 5: *posuit eum sicut salicem,* כְּ ut sæpè subaudito. — Rad. צוּף *inundare,* quod salici egregiè convenit. Sed Syr. Arab. LXX habent *in prospectum, ut conspici possit* quasi à צָפָה vel à vicin. צוּף aut צָפַף *speculatus fuit.* Vulgat. *in superficie.*

צָפַר undè fut. יִצְפֹּר; 1) *reversus est,* al. *manè discessit,* al. *festinavit* Jud. 7, 3. — 2) ut in arab. *sibilavit fistulavit.* — 3) ut vicin. arab. טפר (dhafar) *unguibus vulneravit.* — 4) ut arab. צפר (dhafar) *saltavit.*—Deriv. צִפּוֹר, צָפִיר, צְפִירָה, צִפֹּרֶן.

צְפַרְדֵּעַ m. *rana* Ex. 7, 27 etc., collect. ranæ 8, 2. Plur. צְפַרְדְּעִים Ps. 105, 30 etc. — Conflatum videtur ex צָפַר *saltavit, saliit* et רָדַע (vel ex eodem nomine, sed aliam quamcumque formam præ se ferente) ut arab רַדַאע *palus; saliens in palude.*

צִפֹּרָה n. pr. mul. Ex. 2, 21 etc.

צִפֹּרֶן m. pl. cum suff. צִפָּרְנֶיהָ; 1) *unguis* Deut. 21, 12. — 2) *cuspis* styli Jer. 17, 1. — Rad. צָפַר.

צֶפֶת f. *capitellum* columnæ 2 Par. 3, 15. — Rad. צפת in syr. *ornavit,* vel פָּצָה (ut קֶרֶת à קָרָה) *texit,* undè pr. *tegumentum* columnæ.

צְפַת n. pr. oppidi in Canaan, posteà חָרְמָה Jud. 1, 17.

צְפָתָה n. pr. vallis in tribu Judâ 2 Par. 14, 9.

צִצִּים vid. צִיץ.

צִקְלַג vid. צִיקְלַג.

צִקְלוֹן m. *saccus, pera major,* ut vicin. chald. עֶקֶל; 2 Reg. 4, 42. — Rad. צקל.

צָר cum accentu distinct. et artic. הַ

צַר masc. suff. צָרִי; pl. צָרִים; f. צָרָה q. v. mox infrà; 1) *adversarius, hostis* Num. 10, 9. Ps. 81, 15 etc. — 2) *angustiæ* Ps. 4, 2. 44, 11 etc. — 3) ut צוּר *rupes, lapis* Jes. 5, 28. — Rad. צָרַר.

צַר m. f. צָרָה; *angustus, a* Num. 22, 26. Job 41, 7. Prov. 23, 27. — Rad. צוּר, vel צָרַר, collat. תַּם à תָּמַם.

צֵר n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

צֹר m. 1) *rupes* Eze. 3, 9. — 2) *culter* Ex. 4, 25. — 3) n. pr. ut צוֹר *Tyrus* q. v. — Rad. צוּר.

צָרַב ut vicin. שָׂרַף, סָרַף.—Niph. נִצְרַב *adustus est* Eze. 21, 3. — Indè

צָרֶבֶת f. 1) *adustio* Prov. 16, 27. — 2) *cicatrix* Lev. 13, 23, 28.

צְרֵדָה n. pr. oppidi in tribu Manasse 1 Reg. 11, 26 etc. Jud. 7, 22 scribitur צְרֵרָה; idem est צָרְתָן Jos. 3, 16 etc.

צָרָה f. constr. צָרַת; cum ה parag. צָרָתָה; pl. צָרוֹת; 1) *angustia*, *calamitas* Ps. 120, 1. — 2) *adversaria*, *æmula* 1 Sam. 1, 6. — Rad. צָרַר vel צוּר.

צְרוּיָה et צְרֻיָה n. pr. mul. 1 Sam. 26, 6 etc.

צְרוּעָה n. pr. mul. 1 Reg. 11, 26.

צְרוֹר vid. צָרַר.

צָרַח 1) forsan ut in arab. *clarus, manifestus, apertus fuit.* — 2) *valdè clamavit;* part. act. צֹרֵחַ Soph. 1, 14. — Hiph. id. fut. יַצְרִיחַ Jes. 42, 13. — Deriv. צְרִיחַ.

צֹרִי n. gent. vid. in צוֹר.

צֳרִי et צְרִי m. in pausâ צֹרִי; *opobalsamum* lacryma arboris vel fruticis Gen. 37, 25. Jer. 8, 22 etc.—Rad. צרה forsan ut vicin. arab. צרי (dharaï) *manavit, fluxit* vulnus.

צְרִי n. pr. vid. יִצְרִי.

צְרֻיָה vid. צְרוּיָה.

צְרִיחַ m. constr. צְרִיחַ; pl. צְרִיחִים; ut in arab. צָרַח *ædificium elatum, longè latèque manifestum, turris* Jud. 9, 46, 49, *specula* 1 Sam. 13, 6. — Rad. צָרַח.

צֹרֶךְ m. *indigentia;* suff. in pausâ צָרְכֶּךָ 2 Par. 2, 15. — Rad. צרך in syr. et arab. *egenus fuit.*

צָרַע * pr. ut vicin. זָרַע, זָרָה *sparsit, seminavit, disseminavit.* hinc *leprosus fuit;* macularum enim *disseminatio* una est è propriis et insignioribus lepræ notis (conf. Alibert, *Maladies de la peau, planches XXX, et suiv.*) Part. pass. צָרוּעַ et Puh. part. מְצֹרָע, f. מְצֹרַעַת; *leprosus*, pr. macularum *disseminatione affectus* Lev. 13, 44 : 2 Reg. 5, 1 etc. * — Deriv. seq.

צִרְעָה f. *crabro* et collect. *crabrones* Ex. 23, 28. Deut. 7, 20. Jos. 24, 12. Ità generatim Hebræi et veter. Version.; sed conf. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.* EXODE, pag. 159.

צָרְעָה n. pr. oppidi Danitarum Jos. 15, 33 etc. Nom. gent. צָרְעִי et צָרְעָתִי 1 Par. 2, 53, 54 etc.

צָרַעַת f. suff. צָרַעְתּוֹ, * pr. macularum *disseminatio,* * hinc *lepra* tàm hominum, quàm domorum et vestium Ex. 4, 6. Lev. 13, 47 etc. Vid. rad. צָרַע.

צָרַף inf. absol. צָרוֹף; constr. צְרֹף; imp. cum ה parag. צָרְפָה Ps. 26, 2 in Keri, sed צְרוֹפָה in Chethib; fut. יִצְרֹף; 1) *liquavit*, metalla, *igne purgavit* à scoriis (conf. vicin. שָׂרַף, סָרַף) Jes. 1, 25 etc. Part. צֹרֵף *fusor, aurifex* Jud. 17, 4 etc. — 2) metaph. *probavit*, *exploravit* aliquem Ps. 17, 3 etc., it. *purgavit* Dan. 11, 35. Part. pass. צָרוּף *purus*, *sincerus* Ps. 18, 31 etc. — Niph. fut. pl. יִצָּרְפוּ *purgabuntur* Dan. 12, 10. — Pih. part. מְצָרֵף *aurifex* Mal. 3, 2, 3.

צֹרְפִי n. pr. viri Neh. 3, 31.

צָרְפַת cum ה parag. צָרְפָתָה n. pr. *Sarepta* oppidum inter Tyrum et Sidonem 1 Reg. 17, 9, 10. Obad. 20.

צָרַר undè צַרְתִּי; plur. צָרְרוּ part. pass. צָרוּר; f. צְרוּרָה; pl. צְרֻרוֹת; inf. absol. צָרוֹר; constr. צְרוֹר; imp. צוּר; ut vicin. צוּר *pressit, compres-*

sit, hinc 1) *constrinxit*, *colligavit* seq. בְּ *involvit* Ex. 12, 34 etc. Trop. *involuta fuit vita in fasciculum viventium apud Deum* i. e. fuit sub Dei præsidio 1 Sam. 25, 29, sed Hos. 13, 12 : *involuta est impietas Ephraïm* i. e. servata est usque ad diem vindictæ divinæ. — 2) *corripuit* Hos. 4, 19. — 3) *inclusit*, *conclusit* 2 Sam. 20, 3. — 4) *pressit hostiliter* Num. 33, 35, seq. לְ 25, 18. Part. act. צֹרֵר *adversarius* Jes. 11, 13 etc. It. *æmulatus*, *zelotypus fuit* Lev. 18, 18. — 5) intrans. *pressus*, *coarctatus*, *angustus fuit*; hinc præter. impers. צַר לִי *angustia fuit mihi* i. e, vel *in augustiis versor* Jud. 11, 7. Ps. 31, 10, vel *sollicitus sum* 1 Sam. 28, 15 ; 2 Sam. 24, 14, vel seq. עַל, *doleo* aliquâ re 2 Sam. 1, 26. Alia vid. in יָצַר.

Puh. part. pl. מְצֹרָרִים *colligati* Jos. 9, 4.—Hiph. הֵצַר; inf. הָצֵר; fut. וַיָּצֶר; 1) seq. לְ pers. *coarctavit* aliquem Jer. 10, 18, *pressit*, *vexavit* Neh. 9, 27, spec. *obsidione pressit* Deut. 28, 52 ; 1 Reg. 8, 37. אִשָּׁה מְצֵרָה *mulier premens*, *premendo pellens* fetum i. e. *parturiens* Jer. 48, 41 etc. — Deriv. מֵצַר · צָרָה, צַר et

צְרֹר et צְרוֹר m. pl. f. צְרֹרוֹת; 1) *fasciculus* colligatus 1 Sam. 25, 29. Cant. 1, 13, spec. pecuniæ, *crumena* Gen. 42, 35. Prov. 7, 20. — 2) ut צוֹר *lapis*, *lapillus* 2 Sam. 17, 13 et Amos 9, 9 ubi al. *granum*.

צְרֵרָה vid. צְרֵדָה.

צֶרֶת n. pr. viri 1 Par. 4, 7.

צֶרֶת הַשַּׁחַר n. pr. oppidi Rubenitarum Jos. 13, 19.

ק.

ק decima nona alphabeti littera hebraïcè קוֹף *Qôf* sonans; in numeralibus valet *centum*. — Permutatur cum aliis palatinis ג, כ, item cum gutturali ע et dentali ת. Notatu dignum videtur litteram ק, haud rarò, sicut gutturalium est, affici Scheva composito.

קָא m. *vomitus*; suff. קֵאוֹ Prov. 26, 11. — Rad. קוֹא.

קָאַת f. cum art. הַקָּאַת; constr. קְאַת; avis quæ conchas marinas aliasque res absorptas revomit; *pelecanus*, sed recentiorum seu *butaurus*, juxta quosdam, et veterum sive *onocrotalus* secundum alios Lev. 11, 18. Jes. 34, 11 etc.—Rad. קוֹא.

קַב m. *cabus* mensura, sexta pars *sati* 2 Reg. 6, 25.—Rad. קָבַב.

קָבַב; præt. defect. קַב, קַבֹּתָ; inf. קֹב; imp. cum suff. et נ epenth. קָבְנוֹ (pro קָבוֹ); cum ה parag. קָבָה (pro קֹבָה); sed fut. יִקֹּב vid. in נָקַב; 1) ut vicin. נָקַב *cavavit*, it. ut chald. קְבַב et arab. in 2ª cong. *fornice texit*, *cameravit*.—2) ut נָקַב *maledixit*, *exsecratus est* Num. 22, 11. 23, 8 seq. — Deriv. קֵבָה, קַב.

קֵבָה f. (pro נְקֵבָה) *ventriculus* ruminantium Deut. 18, 3. Cum autem in ruminantibus quadruplex sit ventriculus, de infimo hîc agi videtur, utpote pinguissimo; Lat. *omasum* vocatur; græc. ἤνυστρον, ut habent LXX. — Rad. נָקַב.

קֻבָּה f. (pro נְקֻבָּה); suff. קֳבָתָהּ;

vel ut chald. נְקוּבָה *anus*, vel *vulva* ut LXX et Vulgat.—Rad. נָקַב.

קֻבָּה f. *lupanar* juxta Chald. et Vulgat. Num. 25, 8. Sed forsan est interior tentorii pars ubi lectus collocatur, collat. arab קֻבָּה (qobbaht), undè Hispan. *alcoba* (*alcove*). — Rad. קָבַב.

קִבּוּץ m. *collectio*, *caterva* Jes. 57, 13.—Rad. קָבַץ.

קְבוּרָה f. constr. קְבוּרַת et קְבֻרַת; 1) *sepultura* Jer. 22, 19.—2) *sepulchrum* Gen. 35, 20. Deut. 34, 6 etc. — Rad. קָבַר.

קָבַל pr. forsan *antè*, *è regione fuit*, hinc *obviàm venit*.—Pih. קִבֵּל; inf. קַבֵּל; imp. cum Makkaph. קַבֶּל-; fut. יְקַבֵּל; 1) *accepit*, *recepit*, *admisit* aliquem, aliquid Job 2, 10. Prov. 19, 20: 1 Par. 12, 18 etc. — Hiph. part. pl. f. מַקְבִּילוֹת *obversæ*, *oppositæ* altera alteri Ex. 26, 5. 36, 12.— Deriv. seq.

קֳבַל *ante*; cum Makkaph-קָבָל 2 Reg. 15, 10.

קֹבֶל m. *res opposita*; suff. קָבְלוֹ vel קֻבְלוֹ Eze. 26, 9; sed vid. מְחִי.

קָבַע; part. act. plur. קֹבְעִים; fut. יִקְבַּע; pr. forsan *texit*, hinc *abdidit*, *abscondidit*, et trop. *decepit*, *defraudavit* aliquem Mal. 3, 8, 9, seq. dupl. acc. *spoliavit* aliquem aliquâ re. Prov. 22, 23. — Deriv. קוֹבַע et

קֻבַּעַת f. vulgò *fæx*, *fæces* Jes. 51, 17, 22, sed nonnullis est *calix* ipse, et קֻבַּעַת כּוֹס pleonast. dictum.

קָבַץ; part. act. קֹבֵץ; pass. pl. קְבוּצִים; inf. cum. suff. קָבְצִי; imp. קְבֹץ; fut. יִקְבֹּץ; pr. forsan ut in arab. *cepit*, *manu comprehendit* (conf. vicin. קָפַץ ; קָמַץ), hinc *collegit*, *congregavit* res, homines 2 Sam. 3, 21. Prov. 13, 11, metaph. Ps. 41, 7. — Niph. נִקְבַּץ; part. pl. נִקְבָּצִים; inf. et imp. הִקָּבֵץ; fut. יִקָּבֵץ; *collectus est* Eze. 29, 5, *congregavit se* Jes. 34, 15 etc.

Pih. קִבֵּץ et קִבַּץ; part. מְקַבֵּץ, inf. et imp. קַבֵּץ; fut. יְקַבֵּץ; 1) *manu cepit*, *recepit* Jes. 54, 7.—2) *collegit*, *congregavit* Deut. 30, 3. Jes. 22, 9 etc. — 3) *collegit* ad se, *retraxit* Joël. 2, 6. Nah. 2, 11. — Puh. part. f. מְקֻבֶּצֶת *congregata* Eze. 38, 8. — Hithp. הִתְקַבֵּץ; fut. יִתְקַבֵּץ; *congregavit se* Jos. 9, 2 etc. — Deriv. קִבּוּץ, קְבֻצָה.

יְקַבְצְאֵל vid. קַבְצְאֵל.

קְבֻצָה f. *collectio*, *acervus*; constr. קְבֻצַת Eze. 22, 20.

קִבְצַיִם nom. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 21, 22.

קָבַר; part. act. קֹבֵר, pass. קָבוּר, pl. קְבֻרִים; inf. abs. קָבוֹר, constr. קְבֹר, suff. קָבְרוֹ; imp. קְבֹר; fut. יִקְבֹּר; *sepelivit* Gen. 23, 4 etc. — Niph. fut. יִקָּבֵר *sepelietur* Jud. 8, 32. Ruth 1, 17.

Pih. part. מְקַבֵּר; inf. et imp. קַבֵּר; fut. יְקַבֵּר; *sepelivit* Num. 33, 4 etc. — Puh. קֻבַּר *sepultus est* Gen. 25, 10. — Deriv. קְבוּרָה et

קֶבֶר m. suff. קִבְרוֹ; pl. קְבָרִים; constr. קִבְרֵי; pl. f. קְבָרוֹת; constr. קִבְרוֹת; *sepulchrum* Gen. 23, 9. Jer. 26, 23 etc.

קִבְרוֹת־הַתַּאֲוָה n. pr. loci in deserto Sinaï Num. 11, 34 etc.

קָדַד unde fut. יִקֹּד; 1) ut in arab. et ut hebr. vicin. גָּדַד, גָּזַז *secuit, scidit.* — Inde קִדָּה et קָדְקֹד. — 2) denom. à קָדְקֹד *inclinavit verticem,* spec. *inclinavit se* honoris causâ Gen. 24, 26: 1 Reg. 1, 16 etc.

קִדָּה f. *casia* Ex. 30, 24 etc.

קְדוּמִים plur. masc. Jud. 5, 21: נַחַל קְדוּמִים *torrens vetustatis* i. e. antiquitus nobilis. Ità vulgò post Chald, LXX et Vulgat.; sed nonnullis est *torrens pugnarum*, collat. arab. קדם in 4a conjug. *audacior ivit contra hostem;* sed longiùs petitum etymon. — Rad. קָדַם.

קָדוֹשׁ et קָדֹשׁ m. constr. קְדוֹשׁ; 1) *sanctus* Ex. 15, 11. Lev. 19, 2 etc.; hinc *venerandus, venerabilis* de Deo Ps. 22, 4 etc.; ad hunc sensum pertinet formula: *sanctus Israëlis, sanctus in Israële* Jes. 1, 4. Eze. 39, 7 etc.—2) *sacer, sacratus* Deo Ex. 19, 6. Ps. 106, 16 etc. Plur. קְדוֹשִׁים est a) plur. majestat. seu excellent. *Sanctus* i. e. Deus Jos. 24, 19. Hos. 12, 1 etc. — b) *angeli* Dan. 8, 13. Zach. 14, 5. Ps. 89, 6, 8. — c) *homines pii, divino cultui addictissimi* Ps. 16, 3. 34, 10, spec. Judæi Dan. 8, 24 et forsan Deut. 33, 3. — Rad. קָדַשׁ.

קָדַח; part. pl. constr. קֹדְחֵי; inf. constr. קְדֹחַ; 1) *accendit* ignem Jes. 50, 11 etc. — 2) *accensus est, conflagravit* Deut. 32, 22. Jer. 15, 14.— Deriv. אֶקְדָּח et

קַדַּחַת f. *febris ardens* Lev. 26, 16. Deut. 28, 22.

קָדִים m. 1) *pars antica, adversa,* cum ה locali קָדִימָה *in adversum, prorsus* (germ. *vorwærts*) Hab. 1, 9, al. *ventus orientalis,* sed malè. — 2) *oriens, plaga orientalis* Eze. 47, 18 etc. plenè רוּחַ קָדִים Jes. 27, 8 etc. Metaph. *res inanis* simulque *perniciosa* Hos. 12, 2. Job 15, 2. —Rad. seq.

קָדַם in arab. (qadam) *præivit, prior fuit,* it. (qadom) *præcessit tempore, antiquus fuit.* — Pih. קִדֵּם; imp. cum ה parag. קַדְּמָה; fut. יְקַדֵּם, cum ה parag. נְקַדְּמָה; 1) *præcessit, præivit* Ps. 68, 26, seq. acc. pers. 89, 15. — 2) *antevertit* alicui, *occupavit* seq. acc. Ps. 17, 13. 119, 148; hinc ut in chald. syr. et arab. *maturè, manè fecit.* Ps. 119, 147: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף *manè surgo in diluculo.* Jon. 4, 2: *anteverti ad fugiendum* i. e. fugam maturavi. — 3) *subitò et inexspectatò irruit* Ps. 18, 6, 19. — 4) *obviam ivit, occurrit* seq. acc. pers. *alicui, succurrit* Ps. 51, 11. Job 3, 12 etc.: trop. Jes. 37, 33; seq. בְּ rei *obtulit alicui aliquid* Ps. 95, 2, *succurrit alicui aliquâ re* Deut. 23, 5 etc. it. seq. dupl. acc. Ps. 21, 4.

Hiph. הִקְדִּים; fut. יַקְדִּים; 1) *antevertit* alicui officiis præstandis Job 41, 3. — 2) *subitò irruit* seq. בַּעַד Amos 9, 10. — Deriv. קָדִים, קְדוּמִים et seq.

קֶדֶם m. pl. *id quod antè est* a) de loco, hinc adv. *antè, à fronte* (opp. אָחוֹר *à tergo*) Ps. 139, 5; spec. *oriens, plaga orientalis* Gen. 2, 8. Job 23, 8 etc. *Filii orientis* i. e. *Arabes* Jes.

11, 14 etc. *Terra orientis, terra filiorum orientis* i. e. *Arabia deserta* Gen. 25, 6 etc. et ità simpl. קֶדֶם Jud. 6, 3 etc. *Mons orientis* i. e. *montes Arabiæ* Gen. 10, 29, sed *Mesopotamiæ* Num. 23, 7. Jes. 2, 6: *repleti sunt oriente* i. e. forsan superstitionibus malisque artibus orientis. — 2) *priscum tempus* Jes. 19, 11. Ps. 44, 2, hinc *æternitas* Deut. 33, 27; adv. *olim* Jer. 30, 20. Thren. 5, 21, et præp. *ante* Prov. 8, 22. Plur. constr. קַדְמֵי *primordia* Prov. 8, 23.

קֶדֶם m. undè cum ה locali קֵדְמָה *orientem versus* (germ. *ostwærts*, angl. *eastward*) Gen. 25, 6 etc.

קַדְמָה f. undè constr. קַדְמַת, pl. cum suff. קַדְמוֹתֵיכֶם; 1) *primordium, origo* Jes. 23, 7. — 2) *status pristinus* Eze. 16, 55.—3) in statu constr. seq. verbo finito abit in conjunct. *antequàm* Ps. 129, 26.

קֵדְמָה n. pr. viri Gen. 25, 15.

קִדְמָה f. undè constr. קִדְמַת *ab oriente* Gen. 2, 14. 4, 16 etc.

קַדְמוֹן m. undè f. קַדְמוֹנָה *orientalis* Eze. 47, 8.

קְדֵמוֹת n. pr. oppidi in tribu Ruben Jos. 13, 18 etc., cum deserto vicino cognomini Deut. 2, 26.

קַדְמֹנִי m. 1) *anterior* Eze. 10, 19. 11, 1, hinc — 2) *orientalis. Mare orientale* i. e. *mortuum* Eze. 47, 18 etc. — 3) *priscus, antiquus* Eze. 38, 17; collect. *majores, antiqui* 1 Sam. 24, 14. Pl. קַדְמֹנִים *majores* natu inter æquales Job 18, 20. Pl. f. קַדְמֹנִיּוֹת *prisca, antiqua* Jes. 43, 18. Mal. 3, 4.

קַדְמִיאֵל n. pr. viri Esr. 2, 40 etc.

קָדְקֹד m. suff. קָדְקֳדוֹ et קָדְקֳדוֹ; *vertex capitis*, pr. pars capitis ubi capilli *dividuntur* et *discriminantur* Gen. 49, 26. Ps. 7, 17 etc. plenè קָדְקֹד שֵׂעָר *vertex capillorum* Ps. 68, 22, ubi poët. pro רֹאשׁ *caput.*

קָדַר 1) *sordidus, turbidus fuit.* Part. act. pl. קֹדְרִים *turbidi* torrentes Job 6, 16; hinc *sordidis vestibus incessit* more lugentium, adeòque *luxit, mœstus, tristis incessit* Jer. 14, 2. Part. act. קֹדֵר *lugens, mœstus* Ps. 35, 14 etc. — 2) *pullo, subnigro colore fuit* cutis adusta sole Job 30, 28; hinc *obscuratus, attratus fuit* sol, dies, luna Jer. 4, 28 etc.

Hiph. הִקְדִּיר; fut. יַקְדִּיר; 1) *lugere fecit* Eze. 31, 15.—2) *obscuravit* Eze. 32, 7, 8. —Hithp. הִתְקַדְּרוּ *obscurati sunt* 1 Reg. 18, 45. — Deriv. seq.

קֵדָר n. pr. filii Ismaëlis Gen. 25, 13, it. tribûs arabicæ ab eo oriundæ Jes. 42, 11 etc., quæ plenè dicitur בְּנֵי קֵדָר Jes. 21, 17.

קִדְרוֹן n. pr. torrentis et vallis propè Jerusalem 2 Sam. 15, 23 etc.

קַדְרוּת f. *obscuritas* Jes. 50, 3.

קְדֹרַנִּית f. adverbialiter *habitu lugubri* Mal. 3, 14.

קָדַשׁ et קָדֵשׁ; fut. יִקְדַּשׁ; *sanctus, sacer fuit* a) de homine qui se Deo addixit, adeòque à profano vulgo separavit se Ex. 29, 37. Jes. 65, 5: קְדַשְׁתִּיךָ *sanctus sum tibi*, ubi suff. ךָ est ut sæpè pro לְךָ i. e. tu mihi impurus est, ut rectè Vulgat. quoad sensum; aliis est pro מִמְּךָ *sanctior te sum*, sed durissimum et inusitatum מִן

comparationis subintelligere. —b) de rebus sacro cultui destinatis Ex. 29, 21 etc., vel sacrorum contactu consecratis 1 Sam. 21, 6 etc., vel denique fisco sacro addictis Deut. 22, 9. —Niph. נִקְדַּשׁ; inf. cum suff. הִקָּדְשִׁי; fut. יִקָּדֵשׁ; 1) *sanctus agnitus est* Lev. 10, 3 etc., it. *sanctum se præstitit* Eze. 20, 41 etc. — 2) *consecratus est* Ex. 29, 43.

Pih. קִדֵּשׁ; part. מְקַדֵּשׁ; pl. cum suff. מְקַדְּשֵׁיכֶם sine Dag. inf. et imp. קַדֵּשׁ; fut. יְקַדֵּשׁ; 1) *sanctum habuit* aliquem, aliquid Ex. 20, 8. Lev. 21, 8 etc. — 2) *sanctum declaravit* Gen. 2, 3. Lev. 20, 8 etc., it. *rem sacram instituit* ut jejunium, panegyrin 2 Reg. 10, 20. Joël 1, 14. — 3) *consecravit* a profanis separando Ex. 19, 23: 1 Sam. 7, 1 etc. Hinc *ritibus sacris inauguravit* Ex. 13, 2. Jer. 51, 27. Mich. 3, 5 etc.—Puh. part. מְקֻדָּשׁ *consecratus* Eze. 48, 11 etc. Jes. 13, 3: מְקֻדָּשָׁי *consecrati mei* i. e. milites quos ipse ad bellum elegi et inauguravi.

Hiph. הִקְדִּישׁ; part. מַקְדִּישׁ; inf. abs. הַקְדֵּשׁ, constr. et imp. הַקְדִּישׁ; fut. יַקְדִּישׁ; 1) *sanctum habuit* Num. 20, 12. Jes. 8, 13. — 2) *sanctum declaravit* 1 Reg. 9, 3. Jer. 1, 5. — 3) *consecravit Deo* Lev. 27, 14. Jud. 17, 3. — Hithp. הִתְקַדֵּשׁ, pl. in pausâ הִתְקַדָּשׁוּ; part. f. מִתְקַדֶּשֶׁת, pl. fut. in pausâ יִתְקַדָּשׁוּ; 1) ab immunditie *purificavit se* lotionibus sacris et lustrationibus 2 Sam. 11, 4, hinc *ad rem sacram obeundam præparavit se* Ex. 19, 22: 2 Par. 5, 11 etc. — 2) *sanctum se ostendit* Eze. 38, 23. — 3) *celebratum est* festum Jes. 30, 29. — Deriv. קָדוֹשׁ, מִקְדָּשׁ et seq.

קָדֵשׁ m. pl. קְדֵשִׁים; 1) *cynædus* pr. *consecratus* infando numini Deut. 23, 18: 1 Reg. 14, 24 etc. Fem. קְדֵשָׁה, pl. קְדֵשׁוֹת, *meretrix* Gen. 38, 21. Hos. 4, 14 etc. — 2) n. pr. oppidi in deserto (hinc מִדְבַּר קָדֵשׁ Ps. 29, 8) Gen. 14, 7 etc. plenè קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ Num. 34, 4 etc.

קֶדֶשׁ, cum ה locali קֶדְשָׁה et קֶדְשָׁה n. pr. 1) oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 23. — 2) alterius in tribu Nephtali Jos. 12, 22. Jud. 4, 9, 10 etc. — 3) tertii in tribu Issachar 1 Par. 6, 57, quod et קִשְׁיוֹן Jos. 19, 20. 21, 28.

קֹדֶשׁ sed Dan. 11, 30 קוֹדֶשׁ m. suff. קָדְשׁוֹ; pl. קֳדָשִׁים et קָדָשִׁים (lege *kodaschim*) constr. קָדְשֵׁי; קֳדָשָׁיו et קָדָשָׁיו; 1) *sanctitas* Amos 4, 2. Ps. 60, 8 etc. *Nomen sanctitatis meæ* i. e. nomen sanctum meum. *Vestes sanctitatis* i. e. sacræ. — 2) *sacrum, res sacra, Deo consacrata* Lev. 12, 4. 22, 2. Jer. 2, 3. *Argentum sanctitatum* i. e. templo consecratum 1 Par. 26, 20. — 3) *sacrarium* Ex. 28, 43. Ps. 20, 3 etc., semel *adytum* Eze. 41, 23. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים a) *res sanctissima* ut altare, vasa sacra etc. Ex. 29, 37, alibi קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים id. Lev. 21, 22 etc.— b) *adytum templi* Ex. 26, 33, 34, plenè בֵּית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים 2 Par. 3, 8, 10.

קָהָה ut vicin. כָּהָה *hebes factus est;* fut. pl. f. תִּקְהֶינָה Jer. 31, 29. Eze. 18, 2. — Pih. קֵהָה id. Eccl. 10, 10.

קָהַל *convocavit, congregavit;* part.

act. קֹהֶלֶת m. sed f. Eccl. 7, 27; n. pr. quo se Salomo insignivit in suo libro cui hoc nomen inscriptum est; rectè à LXX et Vulgat. vertitur: *Ecclesiastes* seu *congregans ad concionem*, *concionator*. Not. munerum nomina eorum maximè quæ viris propria sunt, frequenter formam feminin. induere. — Niph. נִקְהַל; part. pl. נִקְהָלִים; inf. הִקָּהֵל; fut. יִקָּהֵל; *congregavit se* Ex. 23, 1 etc. — Hiph. הִקְהִיל; inf. הַקְהִיל; imp. הַקְהֵל; fut. יַקְהִיל, apoc. יַקְהֵל et יַקְהִיל; *convocavit, congregavit* Num. 8, 9. Eze. 38, 13 etc. — Deriv. מַקְהֵלוֹת, מַקְהֵלִים et seq.

קָהָל m. constr. קְהַל; *congregatio, cœtus* Gen. 35, 11 etc. Maximè concio populi Israëlitici, quæ plenè dicitur *concio Israëlis, Jehovæ, Dei* et simpl. הַקָּהָל Ex. 16, 3. Num. 20, 4 etc.

קְהֵלָתָה n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 12.

קְהִלָּה fem. constr. קְהִלַּת; *concio* Neh. 5, 7.

קֹהֶלֶת vid. in rad. קָהַל.

קְהָת n. pr. viri Gen. 46, 11 etc. Nom. patron. קְהָתִי Num. 3, 27 etc.

קָו et קַו m. suff. קַוָּם; 1) *funis* 1 Reg. 7, 23, spec. a) mensorius, *amussis* Jes. 44, 13. Thren. 2, 8 etc. Metaph. *lex, norma, regula* Jes. 28, 10: *legem legi, legem legi* addunt. — b) *chorda* et meton. *sonus* Ps. 19, 5. — 2) forsan ut in arab קוּה (qovvaht) *robur, vis* Jes. 18, 2: גּוֹי קַו־קָו *gens roboris, roboris* i. e. robustissima. — Rad. קָוָה.

קוֹא ut vicin. arab קיא *evomere*; part. act. f. קָאָה *evomens* metaph. Lev. 18, 28. — Hiph. הֵקִיא; fut. יָקִיא; id. Prov. 23, 8, metaph. Lev. 18, 28. Job 20, 15. — Deriv. קֵא, קִיא, קָאַת.

קוֹבַע masc. constr. קוֹבַע; ut כּוֹבַע *galea* 1 Sam. 17, 38. Eze. 23, 24. — Rad. קָבַע.

קָוָה undè part. act. קוֶֹה, plur. constr. קֹוֵי; pr. forsan ut vicin. arab. קַוִי *torsit, ligavit*; hinc — 2) *robore valuit* (nam verba *constringendi*, *ligandi* ad robur referri solent). — 3) *exspectavit* seq. acc. Ps. 25, 3 etc. — Niph. נִקְוָה; fut. pl. יִקָּווּ; *congregatus* vel *conglomeratus est* Gen. 1, 9. Jer. 3, 17. Pih. — קִוָּה; inf. קַוֵּה et קַוֹּה; imp. קַוֵּה; fut. יְקַוֶּה; apoc. יְקַו; 1) *exspectavit* aliquid, seq. acc. לְ, אֶל Jer. 8, 15. Job 30, 26 etc. Spec. *exspectavit Jehovam* i. e. auxilium ejus, confidit in eo Ps. 25, 5 etc., it. *insidiatus est* Ps. 56, 7. 119, 95. — Deriv. קַו, מִקְוֶה, מִקְוָה, תִּקְוָה et

קָוֶה 1 Reg. 7, 23 in Chethib pro קַו.

קוֹהַ vid. פְּקַחְקוֹחַ.

קוּט et קוֹט undè fut. יָקוּט et יָקוֹט; 1) ut vicin. קוּץ, נָקַט *fastidire* Ps. 95, 10. — 2) ut vicin. arab. קַטַּ *præcidi, abscindi* Job 8, 14. — Niph. נָקוֹט, undè pl. נְקֹטוּ pro נָקֹטּוּ; id. seq. בִּפְנֵי Eze. 6, 9. 20, 43 etc. — Hithpahl. הִתְקוֹטֵט undè fut. יִתְקוֹטֵט; id. Ps. 119, 158, seq. בְּ 139, 21. — Deriv. קָט.

קוֹל m. pl. f. קוֹלוֹת et קֹלוֹת; 1)

vox hominum et animalium Gen. 27, 22. Job 4, 10 etc. *Vox Jehovæ* i. e. persæpè *tonitru* Ex. 9, 28. Ps. 29, 3 etc. נָתַן קוֹל *edidit vocem* Gen. 45, 2 etc., de Jehovâ *tonuit* Ps. 77, 18. Seq. לְ *vocavit* Prov. 2, 3, seq. בְּ *proclamavit in* 2 Par. 24, 9. — 2) *rumor, fama* Gen. 45, 16. Jer. 3, 9. — 3) *sonus, strepitus*, ut gressûs Gen. 3, 8, 10, aquæ Ps. 93, 3 etc. — Rad. קול forsan ut in arab. *dixit*.

קוֹלָיָה n. pr. viri Neh. 11, 7 etc.

קוּם ; præt. קָם et קָאם ; f. קָמָה ; part. act. pl. קָמִים , sed 2 Reg. 16, 7 קוֹמִים ; f. קָמָה ; inf. absol. קוֹם ; imp. קוּם et קֻם , cum ה parag. קוּמָה ; fut. יָקוּם et יָקֹם ; conv. וַיָּקָם ; 1) *surgere* Gen. 19, 1 etc. Pleonast. præmittitur verbis eundi, progrediendi et aliquid cum impetu aggrediendi Gen. 22, 3. Job 1, 20 etc. Imper. sæpè est *age, agedùm* Ex. 32, 1 Jud. 7, 9 etc. קוּמִי לָךְ *surge tibi* pleonast. pro *surge* Cant. 2, 10. Spec. a) *surgere, adversus* aliquem seq. עַל , אֶל , בְּ Gen. 4, 8. Jes. 31, 2. Ps. 27, 12. Part. cum suff. קָמַי , קָמָיו *surgentes contra me, eum* Ps. 18, 40. Deut. 33, 11. — b) *existere, prodire, exoriri* Ex. 1, 8. Num. 24, 17. Job 25, 3 etc. — c) *crescere, adolescere* Ps. 78, 6, hinc *emergere, efflorescere* Prov. 28, 12. Job 11, 7.— 2) *stare*, undè a) seq. לִפְנֵי pers. *consistere coram aliquo, resistere ei* Jos. 7, 13.—b) *persistere, manere, durare* 1 Sam. 24, 21. Job 15, 29 etc.; seq. לְ *manere alicui* Lev. 25, 30, seq. עַל *perseverare in aliquâ re* Jes. 32, 8. — c) *ratum fieri* Gen. 23, 17. Jer. 44, 28 etc.; it. *ratum esse, valere* Num. 30, 5. Deut. 19, 15. — d) *adesse* alicui, *juvare* eum seq. לְ Ps. 94, 16. — e) *stare* de oculo cœci cujus pupilla immobilis hæret 1 Sam. 4, 15 : 1 Reg. 14, 4.

Pih. קִיֵּם ; infin. et imp. קַיֵּם ; fut. יְקַיֵּם ; 1) *surgere fecit, erexit* trop. Ps. 119, 28, sed al. ex usu samar. et collat. versû 25 *vivum servavit.* — 2) *stare fecit*, undè a) *ratum fecit, confirmavit* Ruth 4, 7. Esth. 9, 29, *eventu comprobavit* Eze. 13, 6. — b) seq. עַל *sanxit* aliquid alicui *injungendum, injuxit* aliquid alicui Esth. 9, 21; hinc קִיֵּם עָלָיו *sibimet ipsi injunxit, in se suscepit* Esth. 9, 7. — c) *præstitit promissa* Ps. 119, 106. — Pihl. קוֹמֵם undè fut. יְקוֹמֵם ; 1) *exstruxit, instauravit* ædificia Jes. 44, 26 etc. — 2) intrans. *insurrexit*. Mich. 2, 8 : *populus meus in adversarium consurrexit*; ità et optimè Vulgat.

Hiph. הֵקִים , הֲקִמֹתָ ; part. מֵקִים , cum suff. מְקִימִי ; inf. abs. הָקֵם et הָקִים , constr. הָקִים ; imp. הָקֵם ; fut. יָקִים ; apoc. יָקֵם ; conv. וַיָּקֶם ; 1) *surgere fecit*, undè a) *erexit* lapsum, afflictum Deut. 22, 4. Job 4, 4. — b) *statuit* tentorium, etc. Ex. 26, 30 etc., hinc *restituit, instauravit* Jes. 49, 6, 8. De formulâ הֵקִים בְּרִית vid. quæ adnotavi in בְּרִית pag. 112, et in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.*, GENÈSE, pag. 36. — c) *prodire fecit, suscitavit* Jud. 2, 18. Jer. 29, 15 etc. *Suscitavit nomen, semen* alicui i e. alicui mortuo prolem leviratu paravit quæ nomen ejus gereret. — 2) *stare fecit*

Ps. 40, 3, hinc a) *constituit* aliquem regem Deut. 28, 36. — b) *subsistere fecit, compescuit* Ps. 107, 29. — c) *ratum fecit* Num. 30, 14, *præstitit* jusjurandum, promissum Gen. 26, 3: 1 Sam. 1, 23. — Hoph. הוּקַם et הֻקַם; 1) *erectus est* Ex. 40, 17. — 2) *constitutus est* 2 Sam. 23, 1. — 3) *ratum factum est* Jer. 35, 14.

Hithpahl. הִתְקוֹמֵם, undè part. מִתְקוֹמֵם; pl. מִתְקוֹמְמִים sed f. alia formâ מִתְקוֹמְמָה; *insurrexit* Ps. 17, 7, seq. לְ *contra* aliquem Ps. 59, 2 etc. — Deriv. קִימָה, קִים, מָקוֹם, יְקוּם, קָמָה; תְּקוּמָה, תְּקוֹמֵם; de אַלְקוּם vid. suo loco.

קוֹמָה et קֹמָה; f. constr. קוֹמַת; 1) *proceritas, altitudo* Gen. 6, 15. Ex. 27, 18 etc. — 2) *statura* hominis 1 Sam. 16, 7. Eze. 13, 18 etc.

קוֹמְמִיּוּת *erectè* Lev. 26, 13.

קוּן vel קִין undè Piel. קוֹנֵן; part. pl. f. מְקוֹנְנוֹת; fut. יְקוֹנֵן; pl. fem. תְּקוֹנֵנָּה (pro תְּקוֹנֵנְנָה); *lamentatus est, deploravit* 2 Sam. 1, 17, seq. עַל et אֶל 2 Sam. 3, 33. Eze. 27, 32.

קוּס vid. קָסַם.

קוֹעַ m. forsan ut Vulgat. *princeps* Eze. 23, 23; cæteris veter. interpr. est n. pr.

קוֹף m. undè pl. קוֹפִים *simiæ* 1 Reg. 10, 22 etc. — Rad. קוּף.

קוּץ undè præt. et part. act. קָץ; fut. יָקֻץ et יָקֹץ, conv. וַיָּקָץ; 1) forsan ut vicin. קָצַץ; — 2) ut cognat. יָקַץ. — 3) ut vicin. קוּט *fastidire, tædio habere*, seq. בְּ pers. Lev. 20, 23. Num. 21, 5; hinc seq. מִפְּנֵי *timere* Ex. 1, 12 etc. — 4) denom. à קַיִץ *æstivare* Jes. 18, 16. — Hiph. הֵקִיץ; inf. הָקִיץ; imp. cum ה parag הָקִיצָה; fut. יָקִיץ; 1) *expergefactus est* Dan. 12, 2. Ps. 3, 6 etc. — 2) *tædio, vel timore affecit* urbem longâ obsidione Jes. 7, 6; al. cum Vulgat. *suscitavit.* Deriv. קַיִץ et seq.

קוֹץ m. pl. קֹצִים; 1) *spina* et collect. *spinæ* Gen. 3, 18. Jes. 32, 13 etc. — 2) n. pr. viror. Esr. 2, 61: 1 Par. 4, 8 etc.

קְוֻצּוֹת pl. f. *cincinni*, pr. *præcisiones* capillorum Cant. 5, 2, 12.

קוּר, præt. קָר undè קַרְתִּי; ut vicin. כּוּר, נָקַר, כָּרָה *fodere* spec. puteum 2 Reg. 19, 24. Jes. 37, 25. — Pilp. קַרְקַר; part. מְקַרְקַר; *suffodit, evertit* parietem Jes. 22, 5, metaph. *delevit* Num. 24, 17. — Hiph. הֵקֵר, undè f. הֵקֵרָה; inf. הָקִיר; *manare, scaturire fecit* aquam puteus Jer. 6, 7. — Deriv. קוּרִים, מָקוֹר.

קוֹרֵא vid. קָרָא.

קוּרִים pl. m. *telæ, reticulæ* aranearum Jes. 59, 5, 6. — Etymon latet.

קוֹרָה f. suff. קֹרָתִי; pl. קֹרוֹת; *tignum, trabs* pr. *transversa* 2 Reg. 6, 2. Cant. 1, 17; per synecd. *domus* Gen. 19, 8. — Rad. קָרָה.

קוּשׁ et קוֹשׁ 1) forsan ut arab. קאשׁ pro קוּשׁ *incurvum esse* more arcûs, dorsi etc. — 2) ut cognat. יָקשׁ *tendiculam ponere, aucupari*; fut. pl. cum נ parag. יְקֹשׁוּן vel יְקוּשׁוּן Jes. 29, 21. — Deriv. קֶשֶׁת.

קוּשָׁיָהוּ et קִישִׁי n. pr. viri 1 Par. 6, 29. 15, 17.

קָט *fastidium* Eze. 16, 47. —Rad. קוט.

קֶטֶב m. *excidium*, *exitium*. Jes. 28, 2: שַׂעַר קֶטֶב *turbo exitialis*. Etiam Deut. 32, 24. Ps. 91, 6 de vento perniciosissimo, qualis est arab. *Samoum*, intelligi potest. Rad. קטב ut vicin. חָטַב, חָצַב, קָצַב.

קֹטֶב m. *exitium*; suff. קָטָבְךָ (qotobchâ) Hos. 13, 14. — Rad. vid. in קֶטֶב.

קְטוֹרָה f. *suffimentum* Deut. 33, 10. — Rad. קָטַר.

קְטוּרָה n. pr. mul. Gen. 25, 1 etc.

קָטַל undè fut. יִקְטֹל; *occidit*, *interfecit*, vox poët. Ps. 139, 19. Job 13, 15. 24, 14. —Indè

קֶטֶל m. *occisio*, *cædes* Obad. 9.

קָטֹן; fut. יִקְטַן; *parvus*, *exiguus fuit* 2 Sam. 7, 19, metaph. *vilis fuit* Gen. 32, 11.— Hiph. inf. הַקְטִין *parvum facere* Amos 8, 5.— Deriv. seq.

קָטָן m. pl. קְטַנִּים; f. קְטַנָּה; pl. קְטַנּוֹת, et

קָטֹן m. constr. קְטֹן; 1) *parvus*, *exiguus* Gen. 1, 16 etc., it. *parvitas* Jes. 22, 24. Spec. a) *minor natu* Gen. 9, 24: 1 Reg. 3, 7 etc. — b) *parvâ pollens auctoritate* Jes. 39, 6, de re minùs gravi Ex. 18, 22, 26. — 2) קָטָן n. pr. viri Esr. 8, 12.

קֹטֶן m. *parvitus*; hinc spec. *digitus minimus*; suff. קָטְנִי (qŏtonî) vel קָטָנִּי (qŏtonnî) a formâ קְטֹן, 1 Reg. 12, 10: 2 Par. 10, 10.

קָטַף; part. act. pl. קוֹטְפִים; fut. יִקְטֹף; (conf. vicin. חָטַב, קָצַב etc.) *decerpsit*, *avellit* Deut. 23, 26. Job. 30, 4. — Niph. fut. יִקָּטֵף *decerpetur* Job 8, 12.

קָטַר 1) * forsan ut vicin. עָטַר; undè part. pass. pl. f. חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת *atria circumcincta*, *circumclusa* Ez. 46, 20*; al. *ligata*, collat. chald. קְטַר et hebr. קָשַׁר *ligavit* i. e. camerata, tecta; al. *atria sine tecto*, collat. syr. בֵּתָא קְטִירָא *domus sine tecto*. Sic Talmudistæ, qui interpretantur: *exhalantia fumum*, *quòd ipsis deest tectum*. — 2) ut arab. קתר *redoluit*, *fragravit*; undè

Pih. קִטֵּר; part. מְקַטֵּר; inf. קַטֵּר; fut. יְקַטֵּר; *adolevit suffivit* Jer. 1, 16 etc. Part f. מְקַטְּרוֹת *aræ spargentes odorem suffimenti* 2 Par. 30, 14. — Puh. part. f. מְקֻטֶּרֶת *suffimentum* Cant. 3, 6.

Hiph. הִקְטִיר; part. מַקְטִיר. inf. הַקְטִיר; imp. הַקְטֵר; fut. יַקְטִיר, conv. וַיַּקְטֵר; *adolevit*, *suffivit* Ex. 29, 18 etc. — Hoph. part. מֻקְטָר *suffimentum* Mal. 1, 11; fut. יָקְטַר *adolebitur* Lev. 6, 15. — Deriv. קְטוֹרָה, מִקְטֶרֶת, מֻקְטָר, קִיטוֹר, קְטֹרֶת.

קִטְרוֹן n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jud. 1, 30, quod Jos. 19, 15 קַטָּת vocatur.

קְטֹרֶת f. suff. קְטָרְתִּי; 1) *suffimentum* Ex. 30, 1 etc. — 2) *adeps*, quæ adoleri solet Ps. 66, 15.—Rad. קָטַר.

קַטָּת vid. קִטְרוֹן.

קִיא m. *vomitus* Jes. 28, 8. Jer. 48, 26 etc. — Rad. קוֹא.

קָיָה ut קוֹא *vomuit*; imp. pl. קְיוּ Jer. 25, 27.

קִיטוֹר m. 1) *fumus* Gen 19, 28. Ps.

119, 83. — 2) *vapor, nebula* Ps. 148, 8. — Rad. קָטַר.

קִים n. pr. *insurrectio*, hinc meton. et collect. *adversarii*; al. *substantia*; קִימָנוּ Job 22, 10. — Rad. קוּם.

קִימָה f. *surrectio*; suff. קִימָתָם Thren. 3, 63. — Rad. קוּם.

קִימוֹשׁ vid. קִמּוֹשׁ.

קַיִן m. suff. קֵינוֹ; 1) *lancea* 2 Sam. 21, 16. — 2) n. pr. a) viri Gen. 4, 1. — b) gentis Num. 24, 22 etc., vid. קֵינִי. — c) oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 57. — Rad. קין ut vicin. קָנָה.

קִינָה f. pl. m. קִינִים, f. קִינוֹת; 1) *lamentatio* Jos. 15, 22. Jer. 7, 29 etc. — 2) n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 37. — Rad. קוּן.

קֵינִי, קֵנִי et קִינִי n. gent. populi cananitici Gen. 15, 19 etc.

קֵינָן n. pr. viri Gen. 5, 9 etc.

קַיִץ m. suff. קֵיצֵךְ; pr. *resectio*, hinc 1) *messis pomorum* Jes. 16, 9. 28, 4, it. *fructus aridi* ut forsan *ficus* 2 Sam. 16, 1. Jes. 4, 10. Amos 8, 1. — 2) pr. *tempus resectionis fructuum*, hinc *æstas* Gen. 8, 22. Ps. 74, 17. — Rad. קוּץ n. 1.

קִיצוֹן m. undè f. קִיצוֹנָה *ultima* Ex. 26, 4 etc. — Rad. קָצַץ.

קִיקָיוֹן m. vulgò *ricinus* frutex Jon. 4, 6 seq. LXX *cucurbita*. — Alii compos. putant ex קִיא *vomitus* et inusit. קָיוֹן *vomitus vehemens* à rad. קָיָה; alii vocem ægypt. esse volunt.

קִיקָלוֹן m. *vomitus ignominiæ* i. e. *ignominiosus* Hab. 2, 16; sic rectè Vulgat. — Conflatum ex קִיא et קָלוֹן.

קִיר et Jes. 22, 5 קַר c. pl. קִירוֹת; 1) *paries* Lev. 14, 37 etc., it. *murus* urbis Num. 35, 4. Jos. 2, 15, nec non *latera* aræ Lev. 1, 15. 5, 9 et *præcordia* Jer. 4, 19. — 2) forsan *locus muro munitus, arx*, undè קִיר מוֹאָב *arx Moab* n. pr. urbis munitæ in finibus moabitarum Jes. 15, 1, alibi קִיר חֲרֶשֶׂת, קִיר חֶרֶשׂ dicta. — 3) n. pr. populi et regionis Assyriis subjectæ 2 Reg. 16, 9. Amos 1, 5. 9, 7. — Etymon latet.

קֵירֹס et קֵרֹס n. pr. viri Esr. 2, 44. Neh. 7, 47.

קִישׁ n. pr. viror. Esth. 2, 5 etc.

קִישׁוֹן n. p. fluvii qui in monte Tabor ortus in sinum Acco seu Ptolemaïdis delabitur Jud. 4. 7 etc.

קִישִׁי vid. קוּשָׁיָהוּ.

קַל m. pl. קַלִּים; f. קַלָּה; 1) *levis, celer* Jes. 19, 1 etc., plenè קַל בְּרַגְלָיו 2 Sam. 2, 18; spec. *equus velox* Jes. 30, 16. — 2) *velociter, celeriter* Jes. 5, 26. Joël 4, 4. — Rad. קָלַל.

קֹל vid. קוֹל.

קָלַהּ ut vicin. קָהַל undè Niph. fut. conv. וַיִּקָּלֲהוּ *et congregati sunt* 2 Sam. 20, 14 in Chethib, ubi Keri וַיִּקָּהֲלוּ refert.

קָלָה; part. pass. קָלוּי; 1) *torruit frigendo, frixit* (conv. vicin. צָלָה) fruges, grana Lev. 2, 14 etc., homines supplicii gratiâ Jer. 29, 22. — 2) ut vicin. קָלַל *vilis fuit*. — Niph. נִקְלָה; 1) *adustus fuit*, undè part. נִקְלֶה *adustus*, sed meton. *adustio, inflammatio* Ps. 38, 8. — 2) *vilis factus est* Jes. 16, 14, *contemptim habitus est* Deut. 25, 3; part. *vilis, ignobilis* 1 Sam. 18, 23. Jes. 3, 5. Prov. 12, 9.

— Hiph. part. מַקְלֶה *vilipendens;* constr. מַקְלֵה Deut. 27, 16. — Deriv. קָלִיא, קָלִי et

קָלוֹן m. constr. קְלוֹן; 1) *contemptus, ignominia* Jes. 22, 18. Prov. 3, 35 etc. — 2) *turpitudo, turpiter factum* Prov. 18, 3. — 3) *pudenda* muliebria Jer. 13, 26. Nah. 3, 5.

קַלַּחַת f. *olla, lebes* 1 Sam. 2, 14 etc. — Rad. קלח ut קָלָה.

קָלַט 1) forsan ut vicin. arab. קַלַץ *contraxit se;* part. pass. קָלוּט *homo contractioris staturæ, pumilio* vel *curtus* aliquo membro Lev. 22, 23. — 2) ut in chald. *recepit* spec. fugitivu n apud se. — Deriv. מִקְלָט.

קָלִי et קָלִיא m. *frixum, tostum* et collect. *frixa, tosta tritici, hordei grana* quibus vescuntur Orientales Lev. 23, 13; 1 Sam. 17, 17 etc. — Rad. קָלָה.

קַלַּי n. pr. viri Neh. 12, 20.

קֵלָיָה et קְלִיטָא n. pr. viri Esr. 10, 23. Neh. 8, 7 etc.

קָלַל, קַלּוֹתָ; pl. קַלּוּ; fut. pl. יֵקַלּוּ; 1) *levis fuit, factus est, imminutus est* Gen. 8, 11. — 2) *celer, velox fuit* 2 Sam. 1, 23 etc. — 3) *vilis contemptus fuit* Nah. 1, 12. Job. 40, 4. — Niph. נָקַל et נָקֵל, נְקַלֹּתִי; part. נָקָל, f. נְקַלָּה; fut. יֵקַל; pl. יֵקַלּוּ; 1) *levis fuit.* עַל־נְקַלָּה *leviter* Jer. 6, 14 etc. seq. לְ pers. *facilis fuit alicui* 2 Reg. 20, 10. Prov. 14, 6. — 2) *celer fuit* Jes. 30, 16. — 3) *levis, exiguus fuit* seq. בְּעֵינֵי 1 Sam. 18, 23. נָקַל מִן *parùm est, quòd, ut* Jes. 49, 6. Eze. 8, 17. — 4 *vilis, contemptus fuit* Gen. 16, 4 : 2 Sam. 6, 22.

Pih. קִלֵּל; part. מְקַלֵּל; suff. מְקַלֶּלְךָ, in pausâ excidente Dag. מְקַלֶלְךָ, sed מְקַלְלוּנִי conflatum videtur ex duabus lectionibus מְקַלְלֵנִי et קִלְלוּנִי; pl. מְקַלְלִים; inf. קַלֵּל, suff. קַלְלוֹ, cum נ epenth. קַלְלֶךָּ; imp. קַלֵּל; fut. יְקַלֵּל; 1) *maledixit, exsecratus est* 2 Sam. 16, 7, seq. acc. Gen. 8, 21 etc., sed seq. בְּ Jes. 8, 21. קִלֵּל לוֹ reflex. *maledixit sibi* 1 Sam. 3, 13. — Puh. part. מְקֻלָּל; fut. יְקֻלַּל; *maledictus est* Jes. 65, 20. Ps. 37, 22 : *maledicti ejus* i. e. *ab eo.*

Hiph. הֵקַל, הֲקִלֹּתָ, pl. הֵקַלּוּ; inf. et imp. הָקֵל; fut. יָקֵל; 1) *levem fecit, levavit,* seq. מֵעַל pers. et acc. rei *aliquid ab aliquo* et *abstulit, retraxit* 1 Sam. 6, 5 : 1 Reg. 12, 10; omisso acc. sed subaudito *onere, negotio* Ex. 18, 22. Jon. 1, 5. Seq. מִן rei *levavit, remisit* aliquid *de* 1 Reg. 12, 4. — 2) *vilipendit* 2 Sam. 19, 44. Eze. 22, 7, *ignominiâ affecit.*

Pihlp. קִלְקֵל 1) *motitavit* Eze. 21, 26. — 2) *lævigavit, tersit* Eccl. 10, 10. — Hithpahlp. הִתְקַלְקֵל *commotus, concussus est* Jer. 4, 24. — Deriv. קַל, קְלֹקֵל et seq.

קָלָל m. *tersus, politus* Eze. 1, 7. Dan. 10, 6.

קְלָלָה f. constr. קִלְלַת; pl. קְלָלוֹת; *maledictio, exsecratio, imprecatio* Gen. 27, 12 etc.; meton. *maledictus* Deut. 21, 23. 28, 15, 45.

קָלַס undè Pih. inf. קַלֵּס *irridere, spernere* Eze. 16, 31, ubi dicitur de meretrice quæ mercedem spernit ut major detur, seu ut rectè Vulgat. *fastidio augens pretium.* — Hithpah.

fut. יִתְקַלָּס *irridebit* seq. בְּ Eze. 22, 5. Hab. 1, 10 etc. — Deriv. seq.

קֶלֶס m. *irrisio* Jer. 20, 8 etc.

קַלָּסָה f. id. Eze. 22, 4.

קָלַע 1) *sculpsit, cælavit* 1 Reg. 6, 29, 32, 35. — 2) denom. à קֶלַע, *fundâ projecit*, undè part. act. קֹלֵעַ *funditor* Jud. 20, 26, trop. Jer. 10, 18. — 3) * forsan ut vicin. קָרַע *disrupit, dissecuit, avellit*, undè קֶלַע n. 2. q. vid. * — Pih. fut. conv. וַיְקַלַּע, cum suff. et נ epenth. יְקַלְּעֶנָּה; *fundâ projecit* 1 Sam. 17, 49 etc. — Deriv. מִקְלַעַת.

קֶלַע m. suff. קַלְעוֹ; pl. קְלָעִים; constr. קַלְעֵי; 1) *funda* 1 Sam. 17, 40. —2) * pr. forsan *disruptio, dissectio, avulsio*, hinc *vela*, *cortinæ* (conf. פָּרֹכֶת à rad. פָּרַךְ) Ex. 27, 9. Num. 3, 26 etc. — 3) * pl. קְלָעִים ut vicin. צְלָעִים * *valvæ januæ* 1 Reg. 6, 34, nisi reapse reponendum sit in textu צְלָעִים quod exstat in primo hemistichio et in uno cod. Kennic. — Indè

קַלָּע m. *funditor;* pl. קַלָּעִים 2 Reg. 3, 25.

קְלֹקֵל m. *vilissimus* cibus Num. 21, 5. — Rad. קָלַל.

קִלְּשׁוֹן m. *furca* tridens quâ fœnum, stramen colligitur 1 Sam. 13, 21. — Rad. קלשׁ per metathes., ut volunt, pro לָקַשׁ *collegit*.

קָמָה f. constr. קָמַת; pl. קָמוֹת; *culmus* et collect. *culmi segetis, seges in culmis stans*. Ex 22, 5. Jud. 15, 5 etc. — Rad. קוּם.

קְמוּאֵל nom. pr. viror. Gen. 22, 21 etc.

קָמוֹן n. pr. oppidi in Galaad Jud. 10, 8.

קִמּוֹשׁ, קִימוֹשׁ m. et pl. קִמְּשֹׂנִים; *urtica;* sic post Vulgat. Celsius (in Hierobot.) Jes. 34, 13. Hos. 9, 6. Prov. 24, 31. — Etymon latet.

קֶמַח m. *farina* Gen. 18, 6 etc. — Rad. קמח in talmud. *moluit*.

קָמַט plerisque *corrugavit* ex usu syr.; sed forsan *constrinxit* manibus, *firmiter comprehendit* ut in chald. conf. etiam vicin. קָבַץ, קָמַץ, קָפַץ; Job 16, 8. — Puh. קֻמַּט *comprehensus est* Job 22, 16.

קָמַל et קָמֵל *emarcuit* planta Jes. 19, 6. 33, 9.

קָמַץ ut vicin. קָבַץ, קָפַץ *comprehendit, cepit pugillo* Lev. 2, 2 etc.— Indè

קֹמֶץ m. suff. קֻמְצוֹ; pl. קְמָצִים; 1) *pugillus* Lev. 2, 2 etc.—2) *manipulus* Gen. 41, 47.

קִמְּשׁוֹנִים vid. קִמּוֹשׁ.

קֵן m. constr. seq. Makkaph קַן־; suff. קִנּוֹ; pl. קִנִּים; 1) *nidus* Jes. 10, 14, meton. *pulli in nido* Deut. 32, 11. Jes. 16, 2.—2) *habitatio, domicilium* quodcumque Num. 24, 21. Jer. 49, 16 etc. Plur. קִנִּים *mansiunculæ, cellulæ* arcæ Gen. 6, 14. — Rad. קָנַן, sed indè denom. קִנֵּן.

קָנָא undè Pih. קִנֵּא, pl. cum suff. absque Dag. קִנְאוּנִי; part. מְקַנֵּא; inf abs. קַנֵּא et cum suff. קַנְאוֹ et קַנְאתוֹ; fut. יְקַנֵּא; 1) *zelotypus fuit* seq. acc. et בְּ Gen. 30, 1. Num. 5, 14, it. *zelotypiam et iram* alicujus *concitavit* seq. בְּ aliquâ re Deut. 32, 21 : 1 Reg.

14, 22. — 2) *invidit* seq. acc. בְּ, לְ et acc. pers. *alicui* Gen. 26, 14. Ps. 106, 16. Prov. 23, 17 etc. — 3) *ardenti studio flagravit* seq. לְ *in favorem* alicujus Num. 25, 11 etc., seq. בְּ *contra* aliquem Prov. 3, 31.

Hiph. הִקְנִיא undè part. מַקְנֶה tanquam à קָנָה; fut. יַקְנִיא; *zelotypiam concitavit* Deut. 32, 16 etc. —Deriv. קַנּוֹא et seq.

קַנָּא m. *zelotes* Ex. 20, 5 etc.

קִנְאָה f. constr. קִנְאַת; pl. קְנָאוֹת; 1) *zelotypia* Num. 5, 15. Prov. 6, 34 etc. — 2) *invidia* Job 5, 2, meton. *objectum invidiæ* Eccl. 4, 4. — 3) *studium ardens* erga aliquem 2 Reg. 10, 16. Jes. 9, 6. קִנְאַת־עָם *studium* Dei erga populum Jes. 26, 11; generatim *amor ardens* Cant. 8, 6, et in malam partem *ira, indignatio* Deut. 29, 19. Ps. 79, 5.

קָנָה; part. act. קֹנֶה; constr. קֹנֵה; inf. absol. קָנוֹ et קָנֹה; constr. קְנֹה et קְנוֹת; imp. קְנֵה; fut. יִקְנֶה; conv. וַיִּקֶן; 1) * *laboravit, elaboravit, formavit* (conf. vicin. כון), *creavit* Gen. 4, 1. 14, 19. Deut. 32, 6 etc. — 2) *laborando comparavit* sibi, *acquisivit* Prov. 4, 7. Ruth 4, 9 etc*. Spec. *emit* Gen. 25, 10 etc., it. *redemit* populum ex servitute Jes. 11, 11. Neh. 5, 18. — Niph. נִקְנָה; fut. יִקָּנֶה; *comparatus, acquisitus est* Jer. 32, 15, 43. — Hiph. הִקְנָה; *comparavit, emit* Zach. 13, 5; sed part. מַקְנֶה vid. in קָנָא. — Deriv. קִנְיָן, מִקְנֶה, מִקְנָה et

קָנֶה m. constr. קְנֵה; suff. קָנָהּ; pl. קָנִים; constr. קְנֵי; pl. f. קָנוֹת; 1) *canna, calamus, arundo*, spec. palustris Jes. 42, 3 etc., aromaticus et adoratus Jes. 43, 24, plenè קְנֵה־בֹשֶׂם Ex. 30, 23 et קָנֶה הַטּוֹב Jer. 6, 20. — 2) *culmus* frugum Gen. 41, 5, 22. — 3) *pertica mensoria* Eze. 40, 3 etc. — 4) *jugum stateræ*, undè bilances dependent Jes. 46, 6. — 5) *os lacerti* Job 31, 22, hinc *scapus* candelabri Ex. 25, 31. Plur. m. et f. *canales, brachia* candelabri lucernas gestantia Ex. 25, 31 36, etc. — Etymon latet.

קָנָה n. pr. 1) rivi Jos. 16, 8 etc. — 2) oppidi in tribu Aser Jos, 18, 28.

קַנּוֹא m. *zelotes* Jos. 24, 19. Nah. 1, 2. — Rad. קָנָא.

קְנַז n. pr. viror. Gen. 36, 11 etc.

קְנִזִּי n. pr. 1) populi Cananæi Gen. 15, 19. — 2) patron. Num. 32, 33 etc.

קִנְיָן m. constr. קִנְיַן; 1) *efformatum, creatura* Ps. 104, 24. — 2) *acquisitio, emptio* Lev. 22, 11. Prov. 4, 7. — 3) *possessio, opes* Gen. 34, 23. Ps. 105, 21. — Rad. קָנָה.

קִנָּמוֹן masc. constr. cum Makkaph קִנְּמָן־; *cinnamomum* Ex. 30, 23 etc. — Etymon latet.

קָנַן forsan ut vicin. קָנָה *elaboravit, formavit* undè קֵן *nidus*. — Pih. קִנֵּן; fut. יְקַנֵּן; denom. à קֵן, *nidificavit* Jes. 34, 15. Ps. 104, 17. — Puh. part. f. cum י parag. מְקֻנַּנְתִּי *instructa nido, nidulans* Jer. 22, 23 in Chethib, ubi Keri habet מְקֻנַּנְתְּ pro מְקֻנֶּנֶת, ut יוֹלַדְתְּ pro יוֹלֶדֶת.

קִנְצֵי vid. קֵץ.

קְנָת n. pr. oppidi Num. 32, 42 etc.

קָסַם; part. act. קֹסֵם; inf. constr. קְסוֹם; imper. f. קָסֳמִי (pro קִסְמִי) 1

Sam. 28, 8 in Keri ubi Chethib habet retracto accentu קְסוֹמִי; fut. יִקְסֹם; ut vicin. syr. קְצַם *divinavit, hariolatus est* Deut. 18, 10. Jos. 13, 22 etc. — Deriv. מִקְסָם et

קֶסֶם m. pl. קְסָמִים; *divinatio* 1 Sam. 15, 23 etc.; meton. *divinationis præmium* Num. 22, 7. — 2) *oraculum divinum* Prov. 16, 10.

קָסַס ut vicin. קָצַץ. — Poh. fut. יְקוֹסֵס *abscindet* Eze. 17, 9.

קֶסֶת fem. ut vicin. קַשְׂוָה *vasculum, phiala*; hinc *vasculum scribæ* i. e. attramentarium Eze. 9, 2, 3, 11.

קְעִילָה n. pr. oppidi tribûs Judæ Jos. 15, 44 etc.

קַעֲקַע m. *stigma*, nota cuti inusta Lev. 19, 28. — Rad. קָעַע ut cognat.

יכוה

קְעָרָה f. constr. קַעֲרַת; pl. קְעָרוֹת; constr. קַעֲרוֹת; *scutella, patera, lanx* Num. 7, 13 seq. — Rad. arab. קַעַר *profundus fuit*, et קַעֲרָאן *scutella profunda.*

קָפָא; part. act. pl. קֹפְאִים; fut. pl. cum נ parag. in pausâ יִקְפָּאוּן; *concrevit*, *condensatus*, *coagulatus fuit* Ex. 15, 8 et Zach. 14, 6 in Chethib; trop. de iis qui in divitiis suis tantâ conquiescunt tranquillitate, ut nullis rerum eventis agitentur, haud secùs atque vinum quod non transfunditur sed suis fæcibus incumbit. Conf. Jer. 48, 11. — Hiph. fut. יַקְפִּיא *coagulabit* Job 10, 10. — Indè

קִפָּאוֹן m. *concretio, gelu* Zach. 14, 6 in Keri, ubi Chethib habet יְקִפָּאוֹן q. v. in rad.

קָפַד forsan ut in arab. *contraxit, convolvit.* — Pih. קִפֵּד ut in chald. *abscîdit, præcîdit.* Jes. 38, 12: *præcîdi ut textor vitam meam.* Vulgat. *præcisa est velut à texente vita mea*; multò commodiùs. — Deriv. seq.

קְפָד m. *excidium*; cum ה parag. קְפָדָה Eze. 27, 5.

קִפֹּד m. *erinaceus*, qui metu se contrahit et convolvit Jes. 14, 23 etc.

קִפּוֹז m. ut in arab. קִפָּאזָה (qiffazaht) *serpens jaculus* Jes. 34, 15. — Rad. קפז ut in arab. et vicin. chald. קְפַץ *subsiliit, insiliit.*

קָפַץ; fut. יִקְפֹּץ; ut vicin. קָמַץ *contraxit, occlusit* os Ps. 109, 42. Job 5, 16, manum i. e. *illiberalis fuit* Deut. 15, 7; metaph. misericordiam Ps. 77, 10. — Niph. fut. plur. cum נ parag. יִקָּפְצוּן *occludentur* scilic. in sepulchro Job 24, 24. — Pih. part. מְקַפֵּץ *saliens* Cant. 2, 8.

קֵץ m. suff. קִצּוֹ et קִצָּה; pl. constr. resoluto Dag. in נ more chald. קִנְצֵי; *finis, extremitas* Gen. 8, 6. Jes. 37, 24. Spec. a) *excidium*, *interitus* populi Gen. 6, 13. Eze. 7, 12 etc. — b) *eventus* vaticinii Hab. 2, 3. — Rad. קָצַץ.

קָצַב; part. pass. plur. f. קְצוּבוֹת; fut. יִקְצֹב; ut vicin. קָצָה, קָצַץ, קָצַר *præcîdit* lignum 2 Reg. 6, 6, hinc *totondit* oves Cant. 4, 2. — Indè

קֶצֶב m. pr. *præcisio*, hinc 1) *formatio, forma* (*taille*) 1 Reg. 6, 25. 7, 37. — 2) pl. constr. קִצְבֵי הָרִים forsan *fines* i. e. radices *montium* Jon. 2, 7. Vulgat. *extrema montium.*

קָצָה 1) ut vicin. קָצַץ *præcîdit, ab-*

scidit, hinc *perdidit* inf. constr. קְצוֹת Hab. 2, 10. — 2) *dijudicavit.* — 3) *finivit.* — Pih. part. מְקַצֶּה; inf. קַצּוֹת *abscindere* 2 Reg. 10, 32; part. מְקַצֶּה רַגְלַיִם *detruncans* sibi *pedes* i. e. nihil proficiens Prov. 26, 6. — Hiph. הִקְצָה ut vicin. קָצַע; inf. הִקְצוֹת pro הַקְצוֹת Lev. 14, 42, 43. — Deriv. קָצִין et seq.

קָצָה fem. constr. קְצַת; pl. constr. קְצוֹת; 1) *finis, extremitas* Ex. 26, 4. Jes. 40, 28 etc. — 2) *universitas, summa* 1 Reg. 12, 31. 13, 33.

קָצֶה m. constr. קְצֵה; suff. קָצֵהוּ; pl. cum suff. קְצֵיהֶם; 1) ut קֵץ *finis, extremum* Ex. 13, 20. Jes. 7, 18 etc. — 2) *universitas, summa* Gen. 47, 2. Jes. 56, 11 etc.

קָצֶה m. *finis* Jes. 9, 7 etc.

קֶצֶו vel קְצוֹ m. undè pl. constr. קַצְוֵי *fines, extremitates* Ps. 48, 11. 65, 6.

קְצָוָה vel קַצָוָה; f. undè pl. קְצָוֹות et קְצוֹת; suff. קַצְוֹתָיו Ex. 37, 8. 39, 4 in Chethib, sed Keri habet קְצוֹתָיו; *fines, extremitates* Ex. 38, 5. Ps. 65, 9.

קֶצַח m. *nigella, melanthium* Jes. 28, 25, 27. — Rad. קצח forsan ut vicin. כָּסַח.

קָצִין m. constr. קְצִין; pl. constr. קְצִינֵי; 1) *judex, magistratus* Jes. 1, 10. Mich. 3, 9 etc. — 2) *dux* belli, *imperator* Jos. 10, 24. Dan. 11, 18 etc. — 3) *princeps* Prov. 6, 7. 25, 15. — Rad. קָצָה.

קְצִיץ n. pr. vid. in עֵמֶק.

קְצִיעָה f. 1) *cassia;* pl. קְצִיעוֹת Ps. 45, 9. — 2) n. pr. mul. Job 42, 14. — Rad. קָצַע.

קָצִיר m. constr. קְצִיר; plur. cum suff. קְצִירֶיהָ; 1) *messis* Gen. 8, 22 etc. Meton. a) *fruges demessæ* Lev. 19, 9. 23, 22. — b) *messores* Jes. 17, 5. — 2) *ramus, frons* Ps. 80, 12. Job 14, 9 etc. — Rad. קָצַר.

קָצַע 1) ut vicin. arab. קָטַע *secuit, præcīdit.* — 2) *abrasit, decorticavit.* — Hiph. fut. יַקְצִיעַ *abradet* Lev. 14, 41. — Hoph. part. pl. f. מְהֻקְצָעוֹת (pro מְקֻצָּעוֹת) *loca præcisa, anguli* Eze. 46, 22. — Deriv. קְצִיעָה, מַקְצֻעַ, מַקְצוֹעָה.

קָצַף; part. act. קֹצֵף; inf. constr. קְצֹף; fut. יִקְצֹף; 1) ut vicin. קָצַב. — 2) *ferbuit irâ, succensuit* Jes. 57, 16 etc., seq. עַל, אֶל Gen. 40, 2. Jos. 22, 18 etc. — Hiph. הִקְצִיף; part. pl. מַקְצִיפִים; inf. הַקְצִיף; fut. יַקְצִיף; *irritavit* Deut. 9, 7, 8, 22. — Hithpah. הִתְקַצֵּף *succensuit* Jes. 8, 21. — Deriv. seq.

קֶצֶף m. suff. קִצְפְּךָ, קִצְפִּי; 1) *fractum* quid, *sarmenta* Hos. 10, 7. LXX et Theodot. φρύγανον, Vulgat. *spuma.* — 2) *ira fervens* Jes. 9, 20. Eccl. 5, 16 etc. — 3) *altercatio, lis* Esth. 1, 18.

קְצָפָה f. *fractura* Joël 1, 7.

קָצַץ, קְצַתָּה; part. pass. pl. constr. קְצוּצֵי; ut vicin. קָצַב, קָצַע etc. *præcīdit, amputavit* Deut. 25, 12. Jer. 9, 25 etc. — Pih. קִצֵּץ et קִצֵּץ; fut. יְקַצֵּץ; 1) id. Jud. 1, 6. Ps. 129, 4 etc. — 2) *dissecuit* Ex. 39, 3. — 3) *abscīdit, desecuit* 2 Reg. 18, 16 etc. — Puh. part. pl. מְקֻצָּצִים *amputati* Jud. 1, 7. — Deriv. קֵץ, קִיצוֹן.

קָצַר et קָצֵר, part. act. קוֹצֵר; pass. pl. f. קְצֻרוֹת; inf. absol. קָצוֹר;

constr. קְצַר; suff. קְצָרְכֶם; imp. קְצֹר; fut. יִקְצֹר, יִקְצוֹר et יִקְצַר; 1) *abscidit* spec. fruges, hinc *messuit, demessuit* Lev. 19, 9 etc. Part. act. קוֹצֵר *messor* Ruth 2, 3 seq. Metaph. Job 4, 8. Prov. 22, 8. — 2) intrans. *curtus, brevis fuit* Jes. 28, 20. Spec. de manu, i. e. nihil potuit, valuit Num. 11, 23. Jer. 50, 2, de animo, i. e. impatiens fuit Num. 21, 4 etc.

Pih. קִצֵּר *decurtavit* Ps. 102, 24. — Hiph. הִקְצִיר; 1) *messuit* Job 24, 6 in Chethib — 2) *decurtavit* Ps. 102, 24. — Deriv. קָצִיר et seq.

קָצֵר m. constr. קְצַר; pl. קְצָרִים; *brevis* Eze. 42, 5, adjecto יָד, *impotens;* רוּחַ, אַפַּיִם *impatiens, proclivis ad iram,* יָמִים *parùm vivens.*

קֹצֶר m. undè קֹצֶר רוּחַ *impatientia* Ex. 6, 9.

קְצָת f. (form. מְנָת) sed ubiquè cum præp. מִן, undè מִקְצָת pro מִקְּקָת; 1) *in fine* Dan. 1, 15 etc. לְמִקְצָת id. vers. 18. — 2) *pars* ad verbum *è parte* Dan. 1, 2, 18. Neh. 7, 70. — Rad. קָצָה.

קַר vel קָר m. pl. קָרִים; 1) *frigidus* Jer. 16, 14. Prov. 25, 25. — 2) *quietus* Prov. 17, 27 in Chethib, ubi Keri habet יְקַר q. v. — Rad. קָרַר.

קִר vid. קִיר.

קֹר m. *frigus* Gen. 8. 22. Rad. קָרַר.

קָרָא, f. irreg. קָרָאת; part. act. קוֹרֵא; pl. קֹרְאִים; suff. קֹרְאָיו; pl. f. קֹרְאֹת; pass. קָרוּא; pl. קְרוּאִים et קְרֻאִים; inf. constr. קְרֹא, קְרֹאוֹת; suff. קָרְאִי; it. קְרָאָה (formæ יִרְאָה) undè קְרַאַת sed ex syraïsmo קְרַאת; suff. קְרַאתְכֶם, קְרָאתִי; imp. קְרָא; f. plur. f. קְרֶאןָ; apoc. קְרֶאןָ; fut. יִקְרָא suff. יִקְרָאוֹ pro יִקְרָאוּ; suff. adjecto נ, יִקְרָאֻנְנִי; 1) *clamavit* Gen. 39, 14. Esth. 6, 9 etc. Spec. a) seq. אֶל, עַל pers. *clamavit ad aliquem, inclamavit aliquem* Jud. 18, 23. Jes. 34, 14, seq. אַחֲרֵי *clamavit ad aliquem abeuntem* (gall. *crier après quelqu'un*) 1 Sam. 20, 37 etc. — b) *opem imploravit* imprimis Dei Ps. 4, 2 etc., seq. אֶל, לְ 2 Reg. 20, 11. Ps. 57, 3; addito עַל pers. cujus gratiâ auxilium imploratur Deut. 15, 9. — c) *proclamavit, indixit* Jes. 40, 3. Jon. 3, 5. — 2) *vocavit*, spec. *vocando arcessivit* aliquem seq. acc. אֶל, לְ Gen. 27, 1. Ex. 3, 4. Jes. 46, 11; hinc *convocavit* Gen. 41, 8. Joël 1, 14, *invitavit* 1 Sam. 9, 13 etc., *elegit* seq. acc. לְ, et בְּשֵׁם פ״ Jes. 22, 20. 42, 6. 43, 1, conf. Ex. 31, 2; sed קָרָא בְשֵׁם פ״ interdùm est *celebravit nomen alicujus* ut Jes. 44, 5. Ps. 49, 12. Formula קָרָא שֵׁם vel בְּשֵׁם יְהוָֹה valet *invocavit nomen Dei, Deum celebravit, opem ejus imploravit* Gen. 4, 26. Ps. 99, 6 etc.; sed Ex. 33, 10 (19) est *nominatim clamabo : Jehova, nomen Jehovæ pronuntiabo.* — 3) *appellavit, nominavit, nuncupavit*, plenè קָרָא שֵׁם לְ *nomen clamavit, imposuit alicui* Gen. 1, 5. Jes. 47, 1, seq. dupl. acc. Gen. 4, 25. Num. 32, 41 etc. — 4) *recitavit, altâ voce legit* seq. acc. Ex. 24, 7 etc., seq. בְּסֵפֶר *legit* quæ *in libro* scripta sunt Jes. 36, 14. Neh. 8, 8 etc. Dein generatim *legit* Deut. 17, 19. Jes. 29, 11 etc. — 5) ut vicin. קָרָה *occurrit*, hinc *accidit, evenit* seq. acc.

pers. *alicui* Gen. 42, 4. Lev. 10, 19 etc. Inf. cum præp. לְ, לִקְרַאת a) *in occursum*, *obviàm* Ex. 4, 27, hostili sensu Jud. 7, 24, prægnanter Jos. 11, 20: *ut pertinax fieret cor eorum* לִקְרַאת הַמִּלְחָמָה *ad occursum belli* pro *et bello obviàm irent.* — b) *è regione* (*vis-à-vis*) Gen. 15, 10 : 1 Sam. 4, 2.

Niph. præt. et part. נִקְרָא; inf. abs. נִקְרֹא; fut. יִקָּרֵא; 1) *vocatus, arcessitus, convocatus est* Jer. 44, 26. Esth. 3, 12. — 2) *nominatus*, *nuncupatus est* seq. לְ pers. vel rei cui nomen imponitur, pr. *clamatum est aliquid alicui* Gen. 22, 23. Jes. 1, 26, it. seq. nominat. Zach. 8, 3, et addito שֵׁם Gen. 17, 5. Dan. 10, 1 etc. נִקְרָא בְּשֵׁם פּ׳ *nominatus est de nomine alicujus, nomen ejus gessit* Jes. 43, 7. 48, 1, vel simpl. בְּ Gen. 21, 12, vel עַל שֵׁם 48, 6, vel מִן Jes. 48, 2: מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ *nomine urbis sanctæ appellati sunt.* i. e. incolæ urbis sanctæ. Cæterùm haud raro *appellari* dicitur pro *esse*, ut Jes. 1, 26. 9, 5, 30, 7 etc. — 3) *prælectum, recitatum est* Esth. 6, 1. Neh. 13, 1. — 4) ut vicin. נִקְרָה *obviàm factus est*, seq. לִפְנֵי, עַל pers. *alicui* Ex. 5, 3 : 2 Sam. 18, 9, de rebus Deut. 22, 6, hinc *fortè*, *casu fuit* 2 Sam. 1, 6. 20, 1.

Puh. קֹרָא; part. cum suff. מְקֹרָאִי 1) *electus est* Jes. 48, 12. — 2) *appellatus est* Jes. 65, 1, sæpiùs seq. לְ Eze. 10, 13 etc. — Hiph. fut. conv. וַיַּקְרֵא *et accidere fecit, attulit* alicui mala, cum dupl. acc. Jer. 32, 23. — Deriv. מִקְרָא, קְרִיאָה, קָרִיא et

קֹרֵא m. 1) *perdix* 1 Sam. 26, 20. Jer. 17, 11. — 2) n. pr. viri 1 Par. 9, 19 etc.

קָרֵב et קָרַב; inf. קְרֹב et קִרְבָה; cum suff. קָרְבָתָם, קָרְבְכֶם; imp. קְרַב; cum ה parag. קִרְבָה; fut. יִקְרַב; *accessit*, *appropinquavit*, *propinquus fuit* de hominibus et rebus Gen. 47, 29. Jos. 10, 24 etc.; hostili sensu Deut. 20, 2. Jos. 8, 5 etc. seq. אֶל pers. vel rei, rariùs לְ et בְּ. *Appropinquavit* Deus i. e. *opitulatus est;* ità de hominibus 1 Reg. 2, 7. *Contrà accessit ad Deum* homo i. e. Deum coluit Soph. 3, 2, it. ministerio sacro in templo functus est Lev. 16, 1. Eze. 4, 46. *Accesit ad mulierem* i. e. cum eâ concubuit Gen. 20, 4. Jer. 8, 3. — Niph. נִקְרַב *accessit* Ex. 22, 7. Jos. 7, 14.

Pih. קֵרֵב; imp. קָרֵב; fut. יְקָרֵב; 1) *appropinquare fecit* Jes. 41, 21, hinc *admisit, excepit* Ps. 65, 5. — 2) intrans. et intensivè *valdè appropinquavit* Eze. 36, 8. — Hiph. הִקְרִיב; part. מַקְרִיב; pl. מַקְרִיבִים; infin. הַקְרִיב; imp. הַקְרֵב; fut. יַקְרִיב; conv. וַיַּקְרֵב; 1) *appropinquare fecit*, *jussit*, hinc *adduxit* Ex. 28, 1. Eze. 22, 4, *admisit* Num. 8, 9. Jer. 30, 21, *admovit* Jes. 5, 8, *attulit*, *obtulit* Lev. 3, 1. Jud. 3, 18 etc., *detulit* Deut. 1, 17; sed seq. מִן *recedere fecit*, *removit* 2 Reg. 16, 14. — 2) intrans. *appropinquavit* Ex. 14, 10, it. seq. gerundio *propè abfuit, in eo fuit ut faceret* Gen. 12, 11. Jes. 26, 17. — Deriv. קָרוֹב et seq.

קָרֵב m. pl. f. קְרֵבִים; *appropinquans* Deut. 20, 3 : 1 Reg. 5, 7 etc.

קְרָב m. pl. f. קְרָבוֹת; *prælium*, *certamen* 2 Sam. 17, 11. Ps. 68, 31 etc.

קֶרֶב masc. suff. קִרְבִּי, קִרְבֶּנָה pro קִרְבָּן; pl. cum suff. קְרָבַי; 1) *intimum*, *medium* rei, undè בְּקֶרֶב *in medio*, sed sæpiùs tantùm *inter*, *in* Gen. 45, 6. Jud. 1, 32. Ps. 48, 10 etc. — 2) spec. *interiora* corporis, *viscera* Gen. 41, 21. Ex. 2, 9, 13; it. *cor*, *animus* Ps. 5, 10 etc.

קִרְבָה f. *appropinquatio*; constr. קִרְבַת Jes. 58, 2. Ps. 73, 28.

קָרְבָּן m. constr. קָרְבַּן; plur. cum suff. קָרְבְּנֵיהֶם et קָרְבְּנֵיהֶם; *oblatio*, sacrificium, cruentum vel incruentum Lev. 2, 1. 7, 13 etc.

קֻרְבָּן m. *oblatio*; constr. קֻרְבַּן Neh. 10, 35. 1, 31.

קַרְדֹּם m. undè cum suff. קַרְדֻּמִּי; pl. קַרְדֻּמִּים; f. קַרְדֻּמּוֹת et קַרְדֻּמּוֹת; *securis* Jud. 9, 48. Ps. 74, 5 etc.

קָרָה f. suff. קָרָתוֹ; *frigus* Nah. 3, 17 etc. — Rad. קָרַר.

קָרָה; part. act. pl. f. קֹרוֹת; fut. יִקְרֶה; conv. וַיִּקֶר; suff. יִקְרֵנִי et cum Dag. יִקְּרֵךְ; ut vicin. קָרָא n. 5; *occurrit*, *obviàm ivit* sensu hostili, seq. acc. pers. alicui Deut. 25, 18; hinc *evenit*, *accidit* Jes. 41, 22, seq. acc. et לְ Gen. 44, 29. Dan. 10, 14 etc.— Niph. נִקְרָה; fut. יִקָּרֶה; conv. וַיִּקָּר; *occurrit*, *obviàm factus est* Num. 23, 15, seq. אֶל, עַל et לִקְרַאת Ex. 3, 18. Num. 23, 3, 4, 16; it. *fortè*, *casu fuit* 2 Sam. 1, 6.—Pih. קֵרָה; part. מְקָרֶה; inf. קָרוֹת; *occurere fecit* spec. *trabem trabi*, *contignavit* Neh. 2, 8: 2 Par. 34, 11 etc., hinc *struxit*, *ædificavit* Ps. 104, 3.— Hiph. הִקְרָה; imp. הַקְרֵה; *fecit ut occurreret* seq. לִפְנֵי Gen. 27, 20. 24, 12; it. *obvium fecit* sibi aliquid i. e. quæsivit, selegit Num. 35, 11. — Deriv. קִרְיָה, קְרִי, קוֹרָה, מִקְרֶה, מְקָרֶה, קֶרֶת et

מִקְרֶה

קָרֶה m. *casus*; constr. מִקְרֵה לַיְלָה *propter casum nocturnum* i. e. pollutionem nocturnam Deut. 23, 11.

קָרוֹב m. pl. קְרֹבִים; f. קְרוֹבָה; pl. קְרוֹבוֹת; 1) *propinquus* a) de loco Gen. 19, 20, seq. אֶל Deut. 22, 2 etc. — b) de tempore Jes. 13, 6 etc., seq. מִפְּנֵי Job 17, 12: *lux propinqua est* (*propè abest à*) *tenebris* i. e. mox in tenebras mutabitur. — c) de cognato et affini seq. לְ, אֶל Num. 27, 11. Ruth. 2, 20. — d) de familiari Ps. 38, 12. Job 19, 14; hinc *familiare nomen* seu quod quotidiè ore profertur Ps. 75, 2. — e) de eo qui alteri fert opem Ps. 34, 19. 119, 151. 148, 14. — 2) *brevis*, hinc *breve*, *brevitas* Job 20, 5: jubilum impiorum מִקָּרוֹב *breve est*, pr. *è brevitate* (*de courte durée*); est etiam מִקָּרוֹב *intra breve spatium*, *brevi*, *mox* Eze. 7, 8.

קָרַח imper. f. קָרְחִי; fut. cum ה parag. יִקְרְחָה; *glabravit*, *decalvavit se*, *calvitium sibi fecit* (conf. vicin. גָּלַח) Lev. 21, 5. Mich. 1, 16.— Niph. fut. יִקָּרֵחַ *calvitium inducetur* seq. לְ pers. *alicujus gratiâ* Jer. 16, 6. — Hiph. הִקְרִיחַ *calvitium induxit* Eze. 27, 31. — Hoph. part. מֻקְרָח *calvatus* Eze. 29, 18. — Deriv. seq.

קָרֵחַ n. pr. viri 2 Reg. 25, 23.

קֵרֵחַ m. *calvus* in occipite (divers. à גִּבֵּחַ q. v.) Lev. 13, 40 etc.

קָרַח m. 1) *glacies* Job 6, 16 etc., hinc *frigus* Gen. 31, 40. Jer. 36, 30. — 2) *crystallus* Eze. 1, 22.

קֹרַח m. suff. קָרְחוֹ; 1) *grando* Ps. 147, 17. — 2) n. pr. viror. Gen. 36, 5. 14, 16: 1 Par. 2, 43 etc., in quibus memorabilis est Levita contra Moysen conjuratus Ex. 6, 21. Num. 16, 1 seq. Ejusdem gentis sunt בְּנֵי קֹרַח *filii Kore*, Levitæ et cantores quibus plures Psalmi tribuuntur. Nom. patron. קָרְחִי Num. 26, 58 etc.

קָרְחָא f. Eze. 27, 31, alibi קָרְחָה; suff. קָרְחָתֵךְ; *calvitium* in occipite Lev. 21, 1. Jer. 47, 5 etc., it. in sincipite ut גַּבַּחַת Deut. 14, 1.

קָרְחִי n. patron. vid. in קֹרַח.

קָרַחַת f. suff. קָרַחְתּוֹ; *calvitium* in occipite Lev. 13, 42, 43, hinc translatè *locus depilis* in aversâ parte panni Lev. 13, 55.

קְרִי m. in pausâ קֶרִי *occursus hostilis* Lev. 26, 21 etc. — Rad. קָרָה.

קָרִיא m. *vocatus*, *electus*; plur. constr. קְרִיאֵי et קְרִאֵי; Num. 16, 2 in Chethib, et 1, 16. 26, 9 in Keri, ubi Chetbib קְרוּאֵי refert. — Rad. קָרָא.

קְרִיאָה f. *proclamatio*, *præconium* Jon. 3, 2. — Rad. קָרָא.

קִרְיָה f. constr. קִרְיַת; 1) *urbs*, *oppidum* Deut. 2, 36. Jes. 1, 21 etc. — 2) n. pr. oppidorum quæ sunt: a) קִרְיַת q. v. mox ad litter. *e*; b) ־אַרְבַּע et cum art. ־הָאַרְבַּע i. q. *Hebron* in montanis Judæ Gen. 23, 2. Neh. 11, 25; c) ־בַּעַל i. q. frequentiùs dicitur ־יְעָרִים (q. v. mox ad litter. *e*.) et בַּעֲלָה n. 2. litter. *a* (q. v. pag. 403); d) ־חֻצוֹת in Moabitide Num. 22, 39; e) ־יְעָרִים et ־הַיְּעָרִים, vel contractiùs ־עָרִים Esr. 2, 25, adeòque קִרְיַת Jos. 18, 28, etiam ־בַּעַל Jos. 15, 60; in confiniis tribuum Judæ et Benjamini Jos. 9, 17 etc.; f) ־סַנָּה et ־סֵפֶר, in tribu Judâ, alibi דְּבִיר Jos. 15, 15 etc.; g) ־עָרִים vid. ad litter. *e*; h) קִרְיָתַיִם (*urbs gemina*) quarum una in tribu Ruben Num. 32, 37 etc.; altera in tribu Nephtali 1 Par. 6, 5, alibi קַרְתָּן.

קְרִיּוֹת n. pr. duorum oppidorum, unius in tribu Judâ Jos. 16, 25; alterius in Moabitide Jer. 48, 24 etc.

קִרְיַת n. pr. vid. קִרְיָה n. 2.

קָרַם; fut. יִקְרַם; ut in chald. *obduxit* Eze. 37, 6, it. intrans. *obductus est* vers. 8.

קֶרֶן f. suff. קַרְנִי; plur. קְרָנוֹת; constr. קַרְנוֹת; dual. קַרְנַיִם et קְרָנַיִם (quasi à sing. קָרֶן); constr. קַרְנֵי; 1) *cornu* animalium Gen. 22, 13. Dan. 8, 5 etc. Meton. *vasculum corneum* 1 Sam. 16, 1 etc., it. *buccina cornea* Jos. 6, 5. Metaph. symbolum *roboris* et *potentiæ*, imagine ab animalibus cornutis desumptâ. *Robur* ergo atque *potentia* intelligenda sunt in formulis: *Fractum est cornu regis, populi; exaltavit, erexit Deus cornu alicujus; Altum est cornu meum;* et in pluribus aliis hisce similibus Job 16, 25: *immisi in pulverem cornu meum* i. e. caput meum in quo summum decus et summa gloria inest Ps. 18, 3: *cornu salutis meæ* i. e. instrumentum salutis. — 2) *vertex* montis Jes. 5, 1.— 3) *cornua altaris* i. e. eminentiæ

(*crénaux*) in quatuor altaris angulis, quibus victimarum sanguis aspergebatur, vel illinebatur Ex. 27, 2. Lev. 4, 7 etc. — 4) dual. קַרְנַיִם *utrumque cornu* solis i. e. radii Hab. 3, 4. — Indè verbum denom.

קָרַן *radiavit, radios sparsit, splenduit* Ex. 34, 29, 30, 35.—Hiph. part. מַקְרִין *cornua gerens* Ps. 69, 32.

קֶרֶן הַפּוּךְ n. pr. mul. Job 42, 14.

קָרַס; part. act. קֹרֵס; *curvavit se*, hinc *corruit, collapsus est*, ferè ut vicin. כָּרַע in altero membro Jes. 46, 1.

קֶרֶס m. undè pl. קְרָסִים; pr. *curvatura*, hinc *ansula, uncinus* (*agrafe*) Ex. 26, 6 etc.

קֵרֹס vid. קֵירֹס.

קַרְסֹל m. undè dual. קַרְסֻלַּיִם; pr. diminut. à קֶרֶס (addito in fine ל q. v. pag. 294) *articulus, nodiculus*, spec. *talus* 2 Sam. 22, 37. Ps. 18, 37.

קָרַע; part. קֹרֵעַ, pass. קָרוּעַ, pl. קְרֻעִים; inf. absol. קָרֹעַ, constr. קְרוֹעַ, suff. קָרְעִי; fut. יִקְרַע; 1) *disrupit, discidit* ut vestes in luctu Gen. 37, 29 etc., cœlum Deus Jes. 63, 19 etc. Jer. 4, 30: *oculos stibio disrupit*; nimio enim stibio quasi lacerantur oculi. — 2) *avellit* Lev. 13, 56 : 1 Sam. 15, 28 etc.— 3) *dissecuit* cultro Jer. 36, 23. — 4) *excidit* fenestras in muro Jer. 22, 14. — 5) verbis *proscidit, laceravit, maledixit* Ps. 45, 15. — Niph. part. נִקְרָע; fut. יִקָּרַע et יִקָּרֵעַ; *discissus est* Ex. 28, 32 : 1 Reg. 13, 3 etc. — Indè

קְרָעִים pl. m. *panni laceri* 1 Reg. 11, 30, 31. Prov. 23, 21.

קָרַץ; part. act. קֹרֵץ; fut. plur. יִקְרְצוּ; 1) ferè ut vicin. קָרַע *scidit, laceravit*, hinc *excidit, perdidit*. — 2) *compressit* spec. *labia* i. e. *momordit*, quod est hominis insidiosi Prov. 16, 30, *oculos* i. e. *nictavit* quod est irridentis et de aliorum incommodo lætantis Ps. 35, 19. Prov. 6, 13. 10, 10. — Puh. קֹרַץ seq. מִן *divulsus, avulsus est*. Job 33, 6: *è luto avulsus, digitis compressus sum* i. e. *formatus*; sumptâ metaph. à figulo, qui vasculum formaturus luti partem de massa divellit, atque digitis comprimit. — Indè

קֶרֶץ m. *excidium* Jer. 46, 20.

קַרְקַע m. *solum, fundus* vel maris Amos 9, 3, vel tabernaculi sacri et templi Num. 5, 17 : 1 Reg. 6, 15 etc. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 3. — Etymon latet.

קַרְקֹר n. pr. oppidi Jud. 8, 10.

קֶרֶשׁ m. pl. קְרָשִׁים; *asser, tabula* Ex. 26, 15 etc. Collect. *tabulata* navis Eze. 27, 6. — Rad. קרשׁ conf. vicin. חָרַשׁ.

קֶרֶת f. (formæ כֶּסֶת à כָּסָה) voc. poët. *urbs* Job 29, 27. Prov. 8, 3 etc. — Rad. קָרָה.

קַרְתָּה n. pr. oppidi in tribu Zabulon Jos. 21, 34.

קַרְתָּן n. pr. oppidi in tribu Nephtali, aliàs קִרְיָתַיִם Jos. 21, 32.

קְשָׂה f. undè pl. constr. קְשׂוֹת; *pateræ* (*coupes*), al. *phialæ* Ex. 25, 29. Num. 4, 7. — Rad. קָשָׂה, conf. vicin. arab. קַשָּׁא *decorticavit*, hinc *dolavit, tornavit*.

קַשְׂוָה f. undè pl. קְשָׂוֹת id. Ex. 37, 16 : 1 Par. 28, 17.

קְשִׂיטָה f. *agnus*, juxta veter. Vers., quæ forsan intellexerunt nummos agni imagine signatos; sed alii aliter. Gen. 33, 19. Jos. 24, 32. Job 42, 11. — Rad. קשׂט.

קַשְׂקֶשֶׂת f. pl. cum suff. קַשְׂקְשֹׂתֶיךָ; pl. m. קַשְׂקַשִּׂים; *squamma* Lev. 11, 9: 1 Sam. 17, 5 etc. — Rad. קשׂה q. v. in nomine קָשֶׂה.

קַשׁ m. *stipula* Ex. 15, 7. Jes. 5, 24, *palea* vento dispersa Jes. 40, 24. Job 13, 25. — Rad. קָשַׁשׁ.

קִשֻּׁא m. *cucumis*; pl. קִשֻּׁאִים Num. 11, 5. — Rad. קשׁא ut vicin. קָשָׁה.

קָשַׁב *attendit, attentus fuit*; fut. יִקְשַׁב Jes. 32, 3. — Hiph. הִקְשִׁיב; part. מַקְשִׁיב, inf. הַקְשִׁיב; imp. הַקְשֵׁב; fut. יַקְשִׁיב, conv. וַיַּקְשֵׁב; addito et omisso אֹזֶן, *intendit, attentam præbuit aurem* Ps. 10, 17 etc. constr. cum אֶל, לְ, עַל, בְּ et acc. Jes. 48, 18. Neh. 9, 31. — Deriv. seq.

קַשָּׁב m. *attentus*; undè f. קַשֶּׁבֶת Neh. 1, 6, 11.

קַשֻּׁב m. id. pl. f. קַשֻּׁבוֹת Ps. 130, 2.

קֶשֶׁב m. *attentio* Jes. 21, 7.

קָשָׁה; fut. יִקְשֶׁה, conv. וַיִּקֶשׁ; 1) *durus fuit* de verbis 2 Sam. 19, 44, *gravis fuit* de irâ etc. Gen. 49, 7 etc., it. *difficilis, arduus fuit* Deut. 1, 17. 15, 18. —2) ut vicin. arab. קַשָּׁא *decorticavit*, hinc *tornavit*. — Niph. part. נִקְשֶׁה *gravatus, anxius* Jes. 8, 21. — Pih. fut. conv. וַתְּקַשׁ *et dura perpessa est* in pariendo i. e. perdifficilem experta est partum Gen. 35, 16. — Hiph. הִקְשָׁה; part. מַקְשֶׁה; infin. cum suff. הַקְשֹׁתָהּ; fut. conv. וַיַּקֶשׁ, pl. וַיַּקְשׁוּ; 1) *induravit* Ex. 7, 3. Ps. 95, 8 etc. — 2) *grave fecit* jugum 2 Reg. 12, 4. —3) *difficilem fecit* Ex. 13, 15: *difficile fecit ad nos dimittendos* i. e. difficilem fecit demissionem nostram, noluit nos dimittere 2 Reg. 2, 10: *difficile fecisti ad petendum* i. e. difficile quid petiisti. — Deriv. קְשִׁי, מִקְשֶׁה · מִקְשָׁה et

קָשֶׁה m. constr. קְשֵׁה, pl. קָשִׁים, constr. קְשֵׁי; f. קָשָׁה, constr. קְשַׁת, pl. קָשׁוֹת; 1) *durus* de servitute Ex. 1, 14 etc., de verbis Gen. 42, 7 etc. Job 30, 25: *durus diei* i. e. qui diem, sortem infelicem experitur. — 2) *qui frangi nequit, firmus* Cant. 8, 6, et in malam partem *obstinatus, pertinax, impudens* Ex. 32, 9. Jes. 48, 4. Ex. 2, 4. קְשֵׁה רוּחַ *animo abjectus, æger* animi 1 Sam. 1, 15. — 3) *gravis* adeòque *vehemens* 2 Sam. 2, 17. Jes. 27, 8, *potens* 2 Sam. 3, 39. — 4) *difficilis, arduus* Ex. 18, 26.

קָשַׁח ut vicin. קָשָׁה. — Hiph. הִקְשִׁיחַ; fut. יַקְשִׁיחַ; 1) *induravit* animum Jes. 63, 17. — 2) *durè tractavit* Job 39, 16.

קֹשֶׁט et קֹשְׁטְ m. ut chald. קוּשְׁטָא et syr. קוּשְׁתָא *veritas* Ps. 60, 6. Prov. 22, 21. —Rad. קשׁט conf. vicin. arab. קַשַּׂט *ex æquo divisit* et in 4a conjug. *æquus fuit*.

קְשִׁי m. *durities, pertinacia* Deut. 9, 27. — Rad. קָשָׁה.

קִשְׁיוֹן n. pr. oppidi tribûs Issachar Jos. 19, 20. 21, 28, quod קֶדֶשׁ 1 Par. 6, 57.

קָשַׁר; part. act. pl. קֹשְׁרִים; pass. pl. קְשֻׁרִים, f. קְשׁוּרָה; inf. constr.

קָשַׁר; imp. cum suff. קָשְׁרֵם; fut. יִקְשֹׁר; 1) *ligavit*, seq. acc. et עַל *alligavit* Gen. 38, 28. Prov. 3, 3 etc. seq. acc. et בְּ Jos. 2, 18 etc. Metaph. Gen. 44, 30. Prov. 2, 15. — 2) *colligavit se* spec. cum aliis ad conspirandum, hinc *conspiravit, conjuravit*, seq. עַל *contra* aliquem, 1 Sam 22, 8 etc.—3) *constrictus, constricto et compacto corpore* i. e. *robustus fuit* Gen. 30, 42. — Niph. נִקְשַׁר; fut. יִקָּשֵׁר; 1) *alligatus est* metaph. 1 Sam. 18, 1.— 2) *colligatus, compactus* ideòque *absolutus fuit* murus Neh. 3, 38.

Pih. fut. יְקַשֵּׁר; 1) *colligavit* Job 38, 31. — 2) *alligavit sibi, accinxit* Jes. 49, 18. — Puh. part. fem. pl. מְקֻשָּׁרוֹת; *constricto, compacto corpore* i. e. *robustæ* Gen. 30, 41. — Hithp. הִתְקַשֵּׁר; fut. יִתְקַשֵּׁר; *conspiravit, conjuravit* 2 Reg. 9, 14 etc. — Deriv. seq.

קֶשֶׁר m. suff. קִשְׁרוֹ; *conjuratio* 2 Reg. 11, 14. Jes. 8, 12 etc.

קִשֻּׁרִים pl. m. *cingula, fasciæ mulierum* Jes. 30, 20.

קָשַׁשׁ undè imp. Kal et Hithpoh. pl. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשּׁוּ Soph. 2, 1, al. *scrutamini et excutite vos*; al. *convenite et congregamini*. Satis arridet Maureri sententia, qui, quùm nec *congregandi* notionem admitti posse, nec *colligendi* vim sensum idoneum fundere sentiat, verba התקוששו et קושו non refert ad קָשַׁשׁ sed ad קוּשׁ (effert enim קוֹשׁוּ pro קוּשׁוּ) *dorso incurvum, incurvatum esse*, collat. arab. קאשׁ (pro קוּשׁ), vertitque: *incurvate vos, incurvate* (pr. *incurvatos exhibete vos, estote incurvati*) i. e. frangite spiritus, animos demittite (coll. שָׁחַח), affligite vos conversi ad pœnitentiam! Verùm nulla videtur ratio sufficiens Massor. lectionis mutandæ; possit esse Dag. euph. in שׁ, vel verbum קָשַׁשׁ eodem significatu gaudere atque cognat. קוּשׁ.

Poh. קֹשֵׁשׁ; part. מְקֹשֵׁשׁ, f. מְקֹשֶׁשֶׁת; pr. forsan denom. à קַשׁ undè pr. *stipulam, paleam collegit, conquisivit* Ex. 5, 7, 12, hinc aliud ut ligna Num. 15, 32. — Hithpoh. vid. in Kal.

קֶשֶׁת c. (à rad. קוּשׁ, ut שַׁחַת à שׁוּחַ, נַחַת à נוּחַ); suff. קַשְׁתּוֹ; pl. קְשָׁתוֹת; 1) *arcus* Gen. 21, 16 etc. *Filius arcûs* i. e. sagitta Job 41, 20. Formulam דָּרַךְ קֶשֶׁת vid. in דָּרַךְ. — 2) meton. *sagittarii* Jes. 21, 17. 22, 3. Ps. 78, 57, it. *carmen de arcu* 2 Sam. 1, 18, conf. vers. 22 in quo arcûs fit mentio. —3) metaph. *robur, potentia* Jer. 49, 35. Hos. 1, 5. Job 29, 20; it. *arcus cœlestis, iris* Gen. 9, 13 seq. Eze. 1, 28. —Indè denom.

קַשָּׁת m. *sagittarius* Gen. 21, 20.

ר

ר Vigesima alphabeti littera hebraïcè רֵישׁ *Rêsch* sonans; in numeralibus valet *ducenti*. — Permutatur cum ל et נ; it. cum guttur. ע. Gutture enim proferebatur; siquidem more gutturalium Dag. forte nunquàm admittit. Tandem permutatur cum ז rariùs cum ס. — Notand. passim in vocabulis inseri, maximè pro litterâ quæ regular. geminanda esset, ut in כִּרְבֵּל ex כִּבֵּל, דַּרְמֶשֶׂק pro דַּמֶּשֶׂק;

quod frequentiùs occurrit in Aramaïsmo.

רָאָה; part. act. רֹאֶה, suff. רֹאִי, in pausâ רֹאָנִי, pl. רֹאִים; f. רֹאָה, pl. רֹאוֹת, pass. f. pl. רְאוּיוֹת; inf. absol. רָאֹה et רָאוֹ, constr. רְאֹה, רְאוֹת et alia forma רְאוּת Eze. 28, 17; imp. רְאֵה, f. רְאִי; fut. יִרְאֶה sed Dan. 1 13, cum terminat. chald. תִּרְאֵה, apoc. יֵרֶא, conv. וַיַּרְא, וַתֵּרֶא, וָאֵרֶא; cum suff. et נ epenthet. יִרְאֶךָּ, pl. f. תִּרְאֶנָה et תִּרְאֶינָה; ut חָזָה 1) *vidit* seq. acc. raro ל Ps. 64, 6. *Videre faciem regis* dicitur de familiaribus qui intimæ admissionis sunt 2 Reg. 25, 19. Jer. 52, 25 etc. *Videre faciem Dei* i. e. ad Dei adspectum admitti quod passim de vitâ æternâ intelligitur. De loco difficili Gen. 16, 13 vid. quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Genèse, pag. 82. *Videre* de prophetis dicitur, cum eorum menti aliquid à Deo patefactum objicitur, ut Jes. 30, 11; undè part. act. רֹאֶה *propheta*. — 2) *spectavit, adspexit, intuitus est* seq. acc. Gen. 11, 5 etc., sæpiùs seq. בְּ, spec. a) *spectavit cum voluptate, aspectu rei delectatus est* Jes. 5, 3. Prov. 23, 31 etc.; it. *cum dolore aspexit* Gen. 21, 16. Esth. 8, 6 etc.— b) *despexit* Job 41, 26. Cant. — c) *respexit* Jes. 26, 18. Ps. 9, 14 etc.—d) *prospexit, providit* alicui rei, *curavit* rem Gen. 39, 23: 1 Reg. 12, 16 etc.—e) רָאָה לוֹ *providit, procuravit, elegit sibi* aliquid Gen. 22, 8. Deut. 33, 21. Part. pass. רָאוּי *selectus* Esth. 2, 9. —f) *visit, visitavit, adiit* aliquem *visitandi causâ* 2 Sam. 13, 5: 2 Reg. 8, 29 etc. — g) seq. אֶל *intuitus est* in aliquem auxilium ab eo exspectans Jes. 17, 7, seq. עַל ejus causam perspecturus (*informer contre quelqu'un*) Ex. 5, 21. — h) *spectavit, sibi propositum habuit* aliquid Gen. 20, 10. — 3) *expertus est, sensit, compertum, exploratum habuit* Gen. 3, 6. Jes. 44, 16. Prov. 27, 12 etc.; hinc *intellexit, animadvertit, cognovit* 1 Sam. 24, 12. Eccl. 1, 16 etc.

Niph. נִרְאָה; part. נִרְאֶה; inf. הֵרָאֵה et הֵרָאוֹת; cum præf. ל, לְהֵרָאוֹת et לֵרָאוֹת; imp. הֵרָאֵה; fut. יֵרָאֶה, apoc. יֵרָא; 1) *visus est* Jud. 5, 8 etc. — 2) *conspiciendum se præbuit, apparuit, comparuit* seq. אֶל, ל pers. *alicui* Gen. 12, 7. Jer. 31, 3. — 3) *provisum, curatum est.* Gen. 22, 14, בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה *in monte Dei providetur*, i. e. forsan in monte Moriâ Deus providet hominibus et auxilium fert, veluti olim Abrahamo (vers. 8). — Puh. præt. pl. רֻאּוּ *visi sunt* Job 33, 21 cum Dag. forti in א præter morem. — Hiph. הֶרְאָה et הִרְאָה; part. מַרְאֶה; inf. הַרְאוֹת, suff. cum ה parag. הַרְאֹתְכָה, cum præf. ל, לַרְאֹת pro לְהַרְאֹת; imp. cum suff. הַרְאֵנִי; fut. יַרְאֶה, conv. וַיַּרְא; 1) *fecit ut posset videre* Deut. 1, 33, hinc. seq. dupl. acc. *monstravit, ostendit* aliquid alicui Ex. 25, 9. Nah. 3, 5, maximè de prophetis quibus visa divina objiciuntur 2 Reg. 8, 13. Amos 7, 1. — 2) *fecit ut quis aspectu delectaretur* seq. בְּ Ps. 59, 11. — 3) *expiriri fecit* seq. dupl. acc. aliquem aliquid Ps. 60, 5. 71, 20, *frui*

fecit bonis Ps. 85, 8. Eccl. 2, 4, seq. acc. pers. et בְּ rei Ps. 50, 23. 91, 16. — Hoph. הָרְאָה; part. מָרְאֶה; pr. *videre factus est* aliquid, hinc *monstratum est* alicui aliquid Ex. 25, 40 etc. — Hithp. fut. נִתְרָאֶה פָּנִים *videamus invicem faciem* nostram i. e. in certamen descendamus 2 Reg. 14, 8, 11. תִּתְרָאוּ *aspicitis vos mutuò* i. e. cunctamini Gen. 42, 1. — Deriv. רְאוּת et רְאִית, רְאִי, רֳאִי, מַרְאֶה, מַרְאָה et seq.

רָאֶה m. *videns; constr.* רְאֵה Job 10. 15.

רָאָה f. Deut. 14, 13, avis rapax quædam; sed forsan spuria est lectio pro דָּאָה *milvus* quod occurrit in loco gemino Lev. 11, 14 et in Pentat. Samar. Cæterum vid. quæ adnotavi in *Introd. histor. et crit. aux livres de l'Anc. et du Nouv. Test.* t. II. Archeologie biblique, pag. 127.

רֹאֶה 1) part. act. *videns* scil. visiones, hinc *vates, propheta* 1 Sam. 9, 9: 1 Par. 9, 22 etc. — 2) ut רֳאִי *visio prophetica* Jes. 28, 7.

רְאוּבֵן n. pr. *Ruben* filius Jacobi à quo tribus nomen accepit Gen. 29, 32 etc. Nom. patron. רְאוּבֵנִי Deut. 3, 12 etc.

רְאֻוָה inf. Kal verbi רָאָה q. v.

רְאוּמָה n. pr. mul. Gen. 22, 24.

רְאוּת f. *visio, actio videndi* Eccl. 5, 10 in Keri. — Rad. רָאָה.

רְאִי m. *speculum* Job 37, 18. — Rad. רָאָה.

רֳאִי m. in pausâ רֹאִי; 1) *visio*. Gen. 16, 13: *Tu es Deus visionis meæ* i. e. forsan: tu prior vidisti me; conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. franç., etc.* Genèse, *pag.* 83. — 2) *aspectus* 1 Sam, 16, 12. Job 33, 21. — 3) *spectaculum, exemplum* Nah. 3, 6. — Rad. רָאָה.

רְאָיָה n. pr. viror. Esr. 2, 47 etc.

רְאֵים vid. רְאֵם.

רִאשׁוֹן vid. רִאשׁוֹן.

רְאִית f. *visus* Eccl. 5, 10.

רָאַם ut vicin. רוּם *altus fuit* Zach. 14, 10. — Deriv. seq.

רְאֵם, רְאֵים et רֵים; m. pl. רְאֵמִים et רֵמִים; animal ex codice sacro alacre, cornutum, ferum et atrox bovi vituloque simile; al. *bos bubalus*, al. *oryx*, antiloparum species major et indomita; nil definio. Num. 23, 22. Deut. 33, 17. Jes. 34, 7. Ps. 29, 6 etc. LXX et Vulgat. *unicornis*, animal à Plinio descriptum, quod diù ut fictum et fabulosum habuerunt rerum naturalium periti, quodque nuper Angli in desertis Tibetanis superstes repererunt.

רָאמוֹת pl. f. 1) *excelsa*, metaph. *sublimia, ardua* Prov. 24, 7. — 2) *res quædam pretiosæ*, juxta Hebræos *coralia rubra* Eze. 17, 16. Job 28, 18. — 3) n. pr. oppid. a) in Galaad, alibi רָמוֹת, רָמַת מִצְפֶּה Deut. 4, 4 etc. — b) in tribu Issachar 1 Par. 6, 56, forsan רֶמֶת Jos. 19, 21, et יַרְמוּת 21, 29.

רָאמַת נֶגֶב n. pr. oppidi tribûs Simeon. Jos. 29, 28, sed רָאמַת נֶגֶב 1 Sam. 30, 27.

רָאשׁ *pauper* vid. רוּשׁ.

רֵאשׁ ut רֵישׁ m. *paupertas* Prov. 30, 8. — Rad. רוּשׁ.

רֹאשׁ m. sed Deut. 32, 32 רוֹשׁ; suff. רֹאשִׁי; pl. רָאשִׁים; constr. רָאשֵׁי;

suff. רָאשֵׁיכֶם; semel Jes. 15, 2. רָאשָׁיו; 1) *caput* pr. hominum et animalium Gen. 3, 15. Lev. 8, 12 etc. *Posuit* (נָתַן) *in caput alicujus* i. e. rependit ei (pravè facta) Eze. 9, 10 etc. בְּרָאשֵׁינוּ *cum capitibus nostris* i. e. vitæ nostræ periculo 1 Par. 12, 19. Ut apud nostrates, in numerandis hominibus dicitur de *homine* (*individu*, *personne*) Jud. 5, 30 : 1 Par. 12, 23. — 2) translatè *quod summum est et principale* ut princeps, populi, familiæ etc., civitas regni primaria, summus locus, cacumen, montis, turris, spicæ etc. Hinc *caput gaudii* i. e. summum gaudium; *capita aromatum* i. e. præstantissima aromata. — 3) *numerus universus*, *summa* Lev. 5, 24. Ps. 119, 160, hinc *multitudo*, *caterva* maximè militum Jud. 7, 16 etc. — 4) *quod anterius et prius est*, *initium*, *principium* tàm de loco quàm de tempore Eze. 16, 25. Thren. 2, 19. Ex. 12, 2. מֵרֹאשׁ *indè à principio* Jes. 40, 21 etc. — 5) planta quædam passim cum absinthio copulata, al. *cicuta*, al. *colocynthis*, al. *lotium*, al. *papaver*; sed nil certum Deut. 29, 17. Hos. 10, 4. — 6) *liquidum venenatum*, *venenum* Deut. 32, 32, 33. Job 20, 16. Sed Deut. 32, 42 ponitur in parall. cum דָּם *sanguis*, undè possit esse *sanguis capitis*, quem serpentis et viperæ capiti inesse supponunt; Vulgat. *fel*; neque jure ullo confutari potest. — 7) n. pr. populi Eze. 38, 2 etc. — Denom. מְרַאֲשׁוֹת, רִישׁוֹן, מְרַאֲשׁוֹת et seq.

רָאשָׁה f. (ex syriasmo pro רֵאשָׁה) *principium*; pl. cum suff. רָאשֹׁתֵיכֶם; Eze. 36, 11.

רֹאשָׁה f. ut רֹאשׁ n. 2; hinc הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה *lapis principalis* i. e. *angularis* Zach. 4, 7.

רִאשׁוֹן (ex syriasmo pro הָרִאישׁוֹן, conf. תִּיכוֹן à תָּוֶךְ) sed Job 8, 8 רִישׁוֹן m. pl. רִאשֹׁנִים; f. רִאשֹׁנָה; sed Jos. 21, 10 in Chethib רִאישֹׁנָה; plur. רִאשֹׁנוֹת; *primus*, *a*, *um* tùm tempore, tùm loco, ordine et dignitate Gen. 32, 18. Deut. 10, 10 : 1 Par. 18, 17. Plur. m. *majores* Deut. 19, 4. Plur. f. *priora*, *res antehàc* gestæ Jes. 43, 18. 46, 9, it. *priùs prædicta* 42, 9. 43, 9. 48, 3. — Fem. sing. *primùm* Gen. 33, 2 etc., *priùs* Deut. 9, 18. Dan. 11, 29. בָּרִאשֹׁנָה *in fronte*, *in primâ acie* Jes. 60, 9, *primùm* Num. 10, 13; 14, *priùs* Gen. 13, 4, *antehàc* Jes. 52, 4. לָרִאשֹׁנָה *priùs* Jud. 18, 29.

רֵאשִׁנִית f. *prima* Jer. 25, 1.

רַאֲשׁוֹת vid. מְרַאֲשׁוֹת.

רֵאשִׁית f. et Deut. 11, 12 רֵשִׁית; suff. רֵאשִׁיתָם; 1) *initium*, *principium* Gen. 10, 10. Jer. 28, 1. De בְּרֵאשִׁית Gen. 1, 1 vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, *etç*. Genese, *pag*. 6, et 321, 322 (*Notes supplémentaires*). — 2) *status prior*, *pristinus* Job 42, 12, it. *tempus priscum*, *vetustum* Jes. 46, 10. — 3) *primum* in suo genere, sive ratione dignitatis i. e. *præcipuum*, *præstantissimum* Num. 24, 10. Amos 6, 1 etc., sive ratione temporis i. e. *primitivum* frugum Lev. 2, 12, 23 etc. Trop. *primitiæ viæ Dei* i. e. primitiæ rerum à Deo creatarum Prov. 8, 22. *Primitiæ roboris mei* i. e. *primogenitus meus* Gen. 49, 3 : conf. Ps. 78, 51.

רַב m. in pausâ רָב ; pl. רַבִּים ; f. רַבָּה , cum י parag. רַבָּתִי , constr. רַבַּת , pl. רַבּוֹת ; 1) *multus*, *numerosus* 1 Reg. 10, 2. Job 36, 28 etc. Masc. רַב et fem. רַבָּה sed sæpiùs constr. רַבַּת neutr. *multum* Gen. 33, 9 etc., hinc adv. *multùm*, *numerosè* Ps. 18, 15. Eccl. 6, 3, *satis*, *satis est*, *sufficit*, maximè in formulâ רַב עַתָּה 2 Sam. 24, 16 etc., pleniùs adjectis suff. לְךָ , לָכֶם *satis est tibi*, *vobis* i. e. *desiste*, *desistite* Deut. 3, 26. Eze. 45, 9; seq. inf. Deut. 1, 6 etc., מִן Ex. 9, 28 etc. — 2) *magnus* et subst. *magnitudo* Jes. 63, 7. Ps. 145, 7, *gravis*, *vehemens* Num. 11, 33. Ps. 19, 14 etc.; rariùs de spatio *vastus*, *amplus* Gen. 7, 11 etc.; de tempore *natu major* Gen. 25, 23, *ætate provectus* Job 32, 9; de ordine, præstantiâ et dignitate *potens* Jes. 63, 1, *præfectus* 2 Reg. 25, 8. Dan. 1, 3. Esth. 1, 8, *magister*, *artis peritus* Prov. 26, 10. — 3) *jacula*, *sagittæ* Job 16, 13, ita veter. vers. al. *jaculatores*, *sagittarii*. — Rad. רָבַב.

רִב vid. רִיב.

רֹב et רוֹב m. seq. Makkaph־רָב ; suff. רֻבָּם ; pl. constr. רֻבֵּי ; pr. infin. verbi רָבַב 1) *multitudo*, *copia* Lev. 25, 16 etc. לָרֹב *multùm* Gen. 30, 30 etc. — 2) *magnitudo* Ps. 33, 16. 51, 3, *longitudo* viæ Jos. 9, 13.

רָבַב ; præt. defect. f. רַבָּה ; pl. רַבּוּ ; infin. רֹב ; 1) *multus factus*, *auctus est* Gen. 6, 1, it. *multus fuit* Jes. 59, 12 etc. — 2) ut vicin. רָמָה *jaculatus est*, undè præt. pl. רֹבּוּ Gen. 49, 23. Hùc multi referunt בְּרָקִים רָב *fulmina, jaculatus est* Ps. 18, 15, sed potiùs est adv. *numerosè*; vid. רַב n. 1. — Puh. part. pl. f. מְרֻבָּבוֹת (denom. à רְבָבָה) *in myriades multiplicatæ* Ps. 144, 13. — Deriv. רַב ; רֹב , רִבּוֹ , רְבִיבִים , רִבּוֹא et

רְבָבָה f. pl. רְבָבוֹת , constr. רִבְבוֹת ; *myrias* Lev. 26, 8. Jud. 20, 10 etc., sæpè pro numero indefin., sed maximo Gen. 24, 60. Ps. 3, 7 etc.

רָבַד 1) ut vicin. רָפַד *stravit lectum* Prov. 7, 16. — 2) ut cognat. arab. רבט *ligavit*. — Deriv. רָבִיד , מַרְבַדִּים.

רָבָה ; part. act. רוֹבֶה ; inf. constr. רְבוֹת ; imp. רְבֵה ; fut. יִרְבֶּה ; apoc. יִרֶב ; conv. וַיִּרֶב ; plur. cum נ parag. יִרְבּוּן ; et mutatâ tertiâ rad. ה in י, יִרְבְּיֻן ; 1) ut vicin. רָבַב *multiplicatus*, *auctus est* Gen. 1, 22. Ex. 1, 20 etc., it. *multus*, *numerosus fuit* Ps. 139, 18. — 2) *magnus factus est* 1 Sam. 14, 30, *major evasit* Deut. 30, 16, *magnus fuit* Gen. 43, 34, *potens fuit* Job 33, 12. Prov. 29, 2. — 3) * forsan *magister*, *peritus fuit*. Gen. 21, 20: וַיְהִי רֹבֶה קַשָּׁת *et factus est peritus sagittarius*, conf. רַב n. 2. Vulgat. *factus est juvenis*, sed præcedit in eodem. vers. וַיִּגְדָּל quod hunc sensum exprimere videtur; al. *jaculator*, *sagittarius*, sed, rogo, ad quid קַשָּׁת ?* — Pih. רִבָּה ; imp. רַבֵּה pro רַבֵּה ; 1) *multiplicavit*, *auxit* cum acc. Jud. 9, 29, absol. Ps. 44, 13: *non auxisti in venditione eorum* i. e. parvo pretio covendidisti eos; al. *non auxisti* scil. *opes tuas*; conf. Prov. 22, 16. — 2) *crescere fecit*, *educavit* Eze. 19, 2. Thren. 2, 22.

Hiph. הִרְבָּה; part. מַרְבֶּה; constr. מַרְבֵּה; pl. מַרְבִּים; f. מַרְבָּה; infin. abs. הַרְבֵּה et הַרְבָּה; constr. הַרְבּוֹת; imp. הַרְבֵּה; apocop. הֶרֶב; fut. יַרְבֶּה; apoc. יֶרֶב; 1) *multum fecit, multiplicavit, auxit* Gen. 3, 16. Prov. 22, 16. Seq. infin. et gerund. sæpè est adv. *multùm; sic multùm fecit ad precandum, ad malum faciendum* i. e. multùm precata est, multùm mali fecit; it. seq. verbo finito 1 Sam. 2, 3. Forma inf. abs. הַרְבֵּה sæpè adv. fit *multùm*, rariùs autem constr. הַרְבּוֹת Amos 4, 9. Prov. 25, 27. הַרְבֵּה מְאֹד *permultùm* 2 Sam. 8, 8 etc. — 2) *multùm habuit* Lev. 11, 42: 1 Par. 4, 10. Job 34, 37: *grandia* i. e. vana, impia *fecit verba sua in Deum*. — Deriv. מַרְבֶּה, אַרְבֶּה, תַּרְבִּית, תַּרְבּוּת, מַרְבִּית, מִרְבָּה.

רַבָּה n. pr. 1) urbis capitalis Amonitarum 2 Sam. 11, 1 etc., plenè רַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן Deut. 3, 11. — 2) urbis in tribu Judâ Jos. 15, 60.

רִבּוֹ f. (pro רִבּוֹת) et רִבּוֹא; pl. רִבְּאוֹת, contr. רִבֹּאות et רִבּוֹת; *myrias* Jon. 4, 1. Esr. 2, 64 etc. Dual. רִבּוֹתַיִם *duæ myriades* Ps. 78, 18. — Rad. רָבַב.

רִבּוֹת vid. רִבּוֹ.

רְבִיבִים pl. m. *imbres, pluviæ copiosæ* Deut. 32, 2 etc. — Rad. רָבַב.

רָבִיד m. constr. רְבִד; *torques* Gen. 41, 42. Eze. 16, 11. — Rad. רָבַד.

רְבִיעִי m. pl. רְבִיעִים; f. רְבִיעִית et רְבִיעִת; denom. à אַרְבַּע, *quartus, a* Gen. 1, 19 etc. *Filii quartorum* i. e. quartæ generationis 2 Reg. 10, 30 etc. Fem. רְבִיעִית etiam subst. *pars quarta, quadrans* Ex. 29, 40. Num. 15, 5.

רַבִּית n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 20.

רָבַךְ ut in arab. *commiscuit, benè paravit* spec. jusculo confractum, intritumve panem. — Hoph. part. f. מֻרְבֶּכֶת *benè commixtum et versatum* in oleo, hinc *frixum* Lev. 6, 14 etc.

רִבְלָה n. pr. urbis nobilissimæ ad Palæstinæ septentrionem Num. 34, 11 etc.

רָבַע undè part. pass. רָבוּעַ, pl. רְבֻעִים, f. רְבֻעָה; inf. רִבְעָה, cum suff. רִבְעָהּ; denom. à אַרְבַּע, hinc a) part. pass. *quadratus, a* Ex. 27, 1. 28, 16. — b)* *complicatis quatuor pedibus cubuit* animal (conf. רָבַץ), indè seq. acc. *concubuit, coïvit cum* alio Lev. 18, 23. 20, 16. — Puh. part. מְרֻבָּע, f. מְרֻבַּעַת, pl. מְרֻבָּעוֹת; id. 1 Reg. 7, 31. — Hiph. fut. תַּרְבִּיעַ *coïre faciet* Lev. 19, 19. — Deriv. seq.

רֶבַע m. suff. רִבְעִי; pl. cum suff. רִבְעֵיהֶן, רִבְעָיו; 1) *cubatio* Ps. 139, 3. — 2) denom. à אַרְבַּע, *quarta pars* Ex. 29, 40, hinc *latus unum corporis quadrati* Eze. 1, 8 etc. — 3) n. pr. viri Num. 31, 8 etc.

רֹבַע m. *quarta pars* 2 Reg. 6, 25 et Num. 23, 10 ubi al. sed minùs, rectè *concubitus*.

רִבֵּעַ m. undè pl. רִבֵּעִים *quartani, quartæ generationis soboles* Ex. 20, 5 etc.

רָבַץ; part. act. רֹבֵץ, f. רֹבֶצֶת; fut. יִרְבַּץ, pl. in pausâ cum נ parag. יִרְבָּצוּן;* pr. *subsedit, tergo incubuit* (*s'accroupir*) animal Gen. 49, 9 et 4,

7 ubi peccatum comparatur bestiæ in insidiis adsidenti (vid. quæ adnotavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.* Genèse, pag. 315)* — Hinc *cubuit*, *recubuit* quadrupes (conf. vicin. רָבַע) Gen. 29, 2 etc., sed de ave pullis incumbante Deut. 22, 6; metaph. de hominibus placidè quiescentibus et securè viventibus Jes. 14, 30 etc. it. de rebus inanim. Gen. 4, 7. 49, 25. Deut. 29, 19. — Hiph. undè part. מַרְבִּיץ; fut. יַרְבִּיץ; 1) *recubare fecit* pecudes Cant 1, 7, homines Ps. 23, 2 etc. — Derivat. מַרְבֵּץ et

רֵבֶץ m. suff. רִבְצוֹ; *cubile* animalium Jes. 35, 7 etc., it. *domicilium quietum* hominum Prov. 24, 15.

רִבְקָה n. pr. mul. Gen. 22, 23 etc.

רַבְשָׁקֵה n. pr. viri Jes. 36, 2 etc.

רֶגֶב m. *gleba;* pl. רְגָבִים, constr. רִגְבֵי Job 21, 33. 38, 38.—Rad. רגב, conf. vicin. רָגַם.

רָגַז; imp. cum ה parag. in pausâ רְגָזָה; fut. יִרְגַּז; *commotus*, *perturbatus est* (conf. vicin. רָגַשׁ, רָעַשׁ) 2 Sam. 7, 10. Jes. 14, 9 etc. Spec. a) irâ, *iratus est* Jes. 28, 11. Prov. 29, 9, seq. לְ pers. *in aliquem* Eze. 16, 43. — b) dolore, *doluit* 2 Sam. 18, 33 (19, 1). — c) timore, *contremuit*, *trepidavit* Jes. 32, 10. Ps. 4, 5, seq. מִפְּנֵי *propter* aliq. Deut. 2, 25 etc. Mich. 7, 17: *contremiscunt è claustris suis*, prægnant. pro *contremiscentes exeunt è claustris suis*. Etiam de rebus inanim. Jes. 5, 25 etc. —d) lætitiâ, *lætatus est* Jer. 33, 9.

Hiph. הִרְגִּיז; part. מַרְגִּיז; infin. הַרְגִּיז pro הַרְגִּיז; fut יַרְגִּיז; *commovit*, *perturbavit* seq. acc. 1 Sam. 28, 15, seq. לְ Jer. 50, 34; *irritavit* Job 12, 6. — Hithp. seq. אֶל *commovit se*, *surrexit contra* aliquem; inf. cum suff. הִתְרַגֶּזְךָ 2 Reg. 19, 27 etc. — Deriv. אַרְגָּז et seq.

רַגָּז m. *trepidus* Deut. 28, 65.

רֹגֶז m. suff. in pausâ רָגְזֶךָ; 1) *commotio, perturbatio* Jes. 14, 3. Job 3, 17 etc. — 2) *fremitus* equi Job 39, 24 (27), it. *fragor* tonitru Job 37, 2. — 2) *ira* Hab. 3, 2.

רָגְזָה f. *tremor* Eze. 12, 18.

רָגַל denom. à רֶגֶל pr. *pedes movit*, *ivit*, spec. *circumivit* obtrectandi et calumniandi causâ Ps. 15, 3. — Pih. רִגֵּל; inf. et imp. רַגֵּל; fut. יְרַגֵּל; id. seq. בְּ pers. 2 Sam. 19, 28; it. *exploravit* seq. acc. Jos. 14, 7. Jud. 18, 2 etc. Part. pl. מְרַגְּלִים *exploratores* Gen. 42, 9 etc. — Tiph. תִּרְגַּל *incedere docuit*, *manuduxit* infantulum Hos. 11, 3.

רֶגֶל c. sed sæpiùs f. suff. רַגְלוֹ; dual. רַגְלַיִם, constr. רַגְלֵי, suff. רַגְלַי; pl. רְגָלִים; 1) pr. *pes*, sed passim *pes cum crure* Lev. 11, 23 etc. בְּרַגְלִי, לְרַגְלִי, לְרֶגֶל *post*, *pone* aliquem, *à tergo* alicujus Gen. 30, 30. Ex. 11, 8. Job 18, 11 etc. הִשְׁקָה בְרֶגֶל *potavit pede* terram Deut. 11, 10 i. e. irrigavit agrum machinâ pedibus calcatâ, quæ hodiedùm etiam in Ægypto ad agros irrigandos adhibent, ut inter alios testatur Niebuhr in Itinerib. מֵימֵי רַגְלַיִם *aqua pedum* per euphemismum dicitur pro *urinâ* Jes. 36, 12 in Keri שַׂעַר הָרַגְלַיִם *crines pedum* pro: *crines pudendorum* Jes. 7, 20.

— 2) metaph. *gressus, incessus* Gen. 33, 14. Hinc plur. רְגָלִים *ictus pedis, vices* (conf. פְּעָמִים) Ex. 23, 14 etc.— Indè denom. רִגֵּל (verbum), מַרְגְּלוֹת et seq.

רֹגֵל pr. ut volunt *calcator, fullo*; hinc עֵין רֹגֵל *fons fullonis* n. pr. loci in confinio tribuum Judæ et Benjamin Jos. 15, 7 etc. Plur. רֹגְלִים n. pr. oppidi in Galaad 2 Sam. 17, 27 etc.

רַגְלִי m. pl. רַגְלִים; *pedes (fantassin)* Ex. 12, 37 etc.

רֹגְלִים n. pr. vid. in רֹגֵל.

רָגַם; inf. abs. רָגוֹם, constr. רְגוֹם; fut. pl. יִרְגְּמוּ; pr. forsan *acervatim* aliquid aliquò *projecit* (conf. arab. in 8ª conjug. *accumulata, conjesta fuit res* et chald. רְגַם *jecit, projecit* lapides, sagittas; angustiore sensu 1) *coacervavit, cumulavit.* — 2) seq. עַל ב; accus. pers. et plerumquè addito אֶבֶן vel בָּאֶבֶן; *lapides conjecit in aliquem, lapidavit aliquem* Lev. 14, 16. Eze. 23, 47 etc. — Deriv. אַרְגָּמָן, רִגְמָה, תַּרְגֵּם.

רֶגֶם n. pr. viri 1 Chron. 2, 47.

רֶגֶם מֶלֶךְ n. pr. viri Zach. 7, 2.

רִגְמָה f. *caterva, agmen;* suff. רִגְמָתָם Ps. 68, 28.

רָגַן *fremuit, murmuravit* (conf. vicin. רָגַז, רָעַם) part. act. pl. רֹגְנִים Jes. 29, 24. — Niph. part. נִרְגָּן; fut. יֵרָגֵן; id. seq. בְּ pers. *contra aliquem* Deut. 1, 27. Ps. 106, 25.

רָגַע; part. act. constr. רֹגַע; 1) *commovit, excitavit.* Job 26, 12: *vi suâ commovet mare, et sapientiâ suâ percellit superbiam ejus*; al. *compescit*, sed forsan minus rectè. Jes. 51, 15 et Jer. 31, 35: רֹגַע הַיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו *commovens est mare, et perstrepunt fluctus ejus*; Gesenius autem: *compescens mare, ubi tumultuantur fluctus ejus*; sed duriusculum videtur. — 2) forsan ut in æthiop. et ut vertit syr. interpr. *coagulatus est, contraxit se.* Job 7, 5: *cutis mea contrahit se.*—Niph. imp. f. הֵרָגְעִי *quieta esto* Jer. 47, 6.—Hiph. הִרְגִּיעַ; inf. הַרְגִּיעַ pro הַרְגִּיעַ, cum suff. הַרְגִּיעוֹ; fut. יַרְגִּיעַ; 1) *quietum reddidit* Jer. 31, 2. 50, 34; it. *posuit* Jes. 51, 4. — 2) intrans. *quietam vitam egit, quietè habitavit* Deut. 28, 65. Jes. 34, 14.—3) denom. à רֶגַע, *momentum* temporis *egit, momento* temporis *aliquid fecit* Prov. 12, 19; adv. *exacto* temporis *momento, extemplò* Jer. 49, 19. 50, 44. — Deriv. מַרְגֵּעָה, מַרְגּוֹעַ et seq.

רָגֵעַ m. *quietus;* pl. constr. רִגְעֵי Ps. 35, 20.

רֶגַע m. pl. רְגָעִים; *momentum* temporis Ex. 33, 5 etc., hinc adv. *momento, repentè, illicò* Job 21, 13, plenè כְּרֶגַע Job 21, 13, בְּרֶגַע Ps. 73, 19 etc. כִּמְעַט רֶגַע *quàm minimo momento* Jes. 26, 20 etc. לִרְגָעִים *singulis momentis* Jes. 27, 3 etc., *repentè* Eze. 26, 16.

רָגַשׁ *strepuit, tumultuatus est* (conf. vicin. רָעַשׁ) Ps. 2, 1. — Deriv. seq.

רֶגֶשׁ m. *turba* Ps. 55, 15.

רִגְשָׁה f. undè constr. רִגְשַׁת id. Ps. 64, 3.

רָדַד; præt. defect. רַד Jud. 19, 11, quod hùc referunt, referri potest ad יָרַד; part. act. רוֹדֵד; inf. רַד pro

רֹד; ut vicin. רָדָה pr. *calcavit*, trop. *subjecit* populos Jes. 45, 1. Ps. 144, 2. — Hiph. fut. conv. וַיָּרֶד *et extendit, diduxit* 1 Reg. 6, 32. — Indè רָדִיד.

רָדָה; part. act. רֹדֶה, suff. רֹדֵם pro רֹדָם, pl. רֹדִים; inf. constr. רְדוֹת; imp. רְדֵה; fut. יִרְדֶּה, apoc. יֵרְדְּ; pedibus *calcavit* torcular Joël 4, 13, seq. בְּ pers. *aliquem* Ps. 49, 15. — 2) trop. *subegit, dominatus est*, seq. בְּ et acc. pers. Gen. 1, 28. Jes. 14, 6, absol. Num. 24, 19: 1 Reg. 4, 24. — 3) *extraxit, desumpsit*, ut in Talmud. Jud. 14, 9. Ita LXX. Vulgat. et chald. —Hiph. fut. apoc. יַרְדְּ *dominari faciat* Jes. 41, 2.

רַדַּי n. pr. viri 1 Chron. 2, 14.

רָדִיד m. pl. רְדִידִים; *peplum, palliolum*, genus vestis laxum et tenue (*voile*) Jes. 3, 23. Cant. 5, 7.— Rad. רָדַד.

רָדַם undè Niph. נִרְדַּם; part. נִרְדָּם; fut. in pausâ יֵרָדֵם; 1) *gravi somno obrutus fuit* Jon. 1, 5. Prov. 10, 5. — 2) *attonitus concidit* Jud. 4, 21. Ps. 76, 7. Dan. 8, 18. 10, 9. — Indè תַּרְדֵּמָה.

דֹּדָנִים n. pr. populi forsan *Rhodii* 1 Par. 1, 7 et Gen. 4, 10 juxta Samar. et LXX; sed textus hebr. דֹּדָנִים exhibet.

רָדַף; part. act. רוֹדֵף, pl. רֹדְפִים; inf. constr. רְדֹף, suff. רָדְפִּי; imp. רְדֹף, suff. רָדְפֵהוּ; fut. יִרְדֹּף et יִרַדֹּף, suff. in pausâ יִרְדְּפֶךָּ; 1) *insecutus*, *persecutus est, assiduè secutus est* seq. acc. et אַחֲרֵי Jud. 3, 28. Ps. 23, 6; trop. *sectatus est* justitiam, pacem etc. Ps. 34, 15. Prov. 22, 21; sæpiùs hostili sensu, Gen. 14, 14, seq. acc. לְ, אֶל, אַחֲרֵי Gen. 14, 15. Ex. 4, 14. etc.— 2) *fugavit* Lev. 26, 36.—Niph. נִרְדַּף *persecutionem passus est* Thren. 5, 5. Part. נִרְדָּף *propulsum*, *elapsum* i. e. *præteritum*, ut optimè Vulgat. Eccl. 3, 15.

Pih. רִדֵּף; part. מְרַדֵּף; fut. יְרַדֵּף; 1) *sectatus est* Prov. 13, 11. 15, 9 etc. — 2) *persecutus est* hostiliter Nah. 1, 8. Prov. 13, 21. — Puh. רֻדַּף *persecutionem passus est* Jes. 17, 13. — Hiph. הִרְדִּיף *persecutus est* Jud. 20, 43.—Hoph. part. מֻרְדָּף *persecutio* quam quis patitur Jes. 14, 6.

רָהַב; imp. רְהַב; fut. יִרְהַב; pr. forsan ut vicin. רָעַם *perstrepuit, tumultuatus est*, hinc seq. בְּ pers. *insolenter, ferociter egit contra aliquem* Jes. 3, 5; it. seq. acc. pers. *fortiter institit alicui, ursit aliquem* Prov. 6, 3. — Hiph. הִרְהִיב; fut. יַרְהִיב; *animosum* et quodammodo *superbum reddidit* Ps. 138, 3; ità plerique recentiores; sed veteres ferè cuncti *multiplicandi* sensum exhibent. — 2) *graviter institit, ursit* Cant. 6, 5. — Deriv. seq.

רָהָב m. *superbus, insolens*; pl. רְהָבִים Ps. 40, 5.

רַהַב m. 1) *superbia, insolentia* Job 9, 13, trop. 26, 12. — 2) cognomen Ægypti Jes. 30, 7. 51, 9, Ps. 87, 4. 89, 11.

רֹהַב m. *superbia*, meton. *objectum superbiæ*; suff. רָהְבָּם Ps. 90, 10.

רָהֲגָה n. pr. viri 1 Par. 7, 34 in Keri, sed in Chethib רוֹהֲגָה.

רָהָה Jes. 44, 8, vid. יָרָה.

רַהַט m. undè pl. רְהָטִים; 1) *canales* potatorii Gen. 30, 38. Ex. 2, 16. — 2) *cincinni* Cant. 7, 6. — Rad. רהט in chald. et syr. ut hebr. רוּץ *cucurrit, fluxit.*

רָהִיט m. *laqueare*; suff. רְהִיטֵנוּ Cant. 1, 17 in Keri ubi Chethib habet רְחִיטֵנוּ q. v. in רָחִיט.

רוּב vid. רִיב.

רוּד et רִיד undè præt. רַד, רַדְנוּ; fut. יָרִיד; 1) forsan ut in arab. *ultrò citròque vagari discurrere*; spec. de jumentis quæ fracto et excusso jugo liberè vagantur. Jer. 2, 31 : *cur dixit populus meus*, excusso jugo, *vagamur* (רַדְנוּ); *non amplius veniemus ad te.* Hos. 12, 1 : Juda adhuc effrenatè egit (רָד) *ergà* (עִם) *Deo.* Gen. 27, 40 : *et fiet, cùm liberè vagaberis* (כַּאֲשֶׁר תָּרִיד) *ut jugum ejus frangas et de collo tuo decutias.* Ps. 55, 3 : *in sollicitudine meâ hùc illùc vagor, agitor* (אָרִיד) *et perstrepo.* Alii aliter exempla ista expediunt; sed multò minùs simpliciter etymologiæque congruenter. — Deriv. מָרוּד.

רָוָה; f. רָוְתָה; fut. יִרְוֶה; pl. cum נ parag. et mutat. ה in י, יִרְוְיֻן; *ubertim expletus, satiatus est potu* (seq. acc. et מִן) spec. sanguine Jer. 46, 10, adipe Ps. 36, 9, voluptatibus Prov. 7, 18. — Pih. רִוָּה; imp. רַוֵּה; fut. cum suff. אֲרַוָּיֵךְ (pro אֲרַוֶּךָ, et hoc pro אֲרַוֵּךְ); *largiùs satiata* i. e. irrigita *est* terra seq. מִן Jes. 34, 7; *inebriatus est* gladius vers. 6. — 2) trans. *ubertim potavit, irrigavit* Ps. 65, 11, seq. dupl. acc. Jes. 16, 9, *satiavit* adipe Jer. 31, 14, voluptatibus Prov. 5, 19. — Hiph. הִרְוָה; part. מַרְוֶה; *potavit, irrigavit* Jer. 31, 25 etc., *satiavit* adipe Jes. 43, 24. — Deriv. רְוָיָה (רִי) juxta quosd. sed vid. בְּרִי pag. 111) et

רָוֶה m. f. רָוָה; *satiatus potu* Deut. 29, 28, *irriguus* Jes. 58, 11 etc.

רָוַח ut cognat. רוּחַ; undè fut. יִרְוַח לְפ' *relaxatio facta est alicui*, *respirat, recreatur* 1 Sam. 16, 23. Job 32, 20. — Puh. part. pl. מְרֻוָּחִים *spatiosi, ampli* Jer. 22, 14. — Deriv. רְוָחָה et

רֶוַח m. *spatium* Gen. 32, 17, it. *relaxatio, liberatio* Esth. 4, 14.

רוּחַ *spirare flare*, maximè naribus (conf. cognat. פּוּחַ). — Hiph. הֵרִיחַ; inf. הָרִיחַ; fut. יָרִיחַ; apoc. יָרַח; pl. cum נ parag. יְרִיחוּן et יְרִיחֻן; *odoratus est, olfecit* seq. acc. Gen. 8, 21. 27, 27. Metaph. *sensit* Jud. 16, 9, *præsagivit* Job 39, 25. Seq. ב *cum voluptate odoratus est, odore* rei *delectatus est* Ex. 30, 38 etc., hinc generatim *delectatus est* Jes. 11, 3. Amos 5, 21. — Deriv. רֵיחַ et

רוּחַ f. rariùs m. suff רוּחֲךָ, cum ה locali רוּחָה; pl. רוּחוֹת et רֻחוֹת; 1) *spiritus, flatus*, spec. *oris* i. e. *verbum, vitæ* seu *spiritus vitalis, narium* i. e. *anhelitus, aëris* i. e. *aër commotus, aura*, hinc *aura Diei* i. e. *vespera* ubi aura frigidior spirat. — Sæpius est *ventus*. רוּחַ אֱלֹהִים *ventus Dei* i. e. *ventus vehementissimus* Gen. 1, 2 etc. Sed vid. mox infrà n. 4. *Ventus* autem dicitur tum de *cæli plagâ* Eze. 42, 16 : 1 Par. 9, 24, tùm de *re inani*

Jes. 26, 18. Job 16, 3 etc. — 2) *anima* quâ vivitur Gen. 45, 27. Eccl. 3, 21 etc. Passim *anima humana* vocatur *spiritus Dei*, utpotè à Deo homini inspirata et ad eum rediens Ps. 104, 29. Eccl. 12, 7. — 3) *animus* quo sentimus et concupiscimus Gen. 41, 8. Jos. 2, 11. Jes. 19, 13 etc. Hinc dicitur spec. de certo quodam animi affectu et studio ut *zelotypiæ* Num. 5, 14, *scortationis* Hos. 4, 12; de *voluntate* Eze. 1, 12 etc, *animi fortitudine* Jos. 2, 11. 5, 1; rariùs de *intellectu* Ex. 28, 3. Jes. 29, 24 etc. Semel de *angelo* 1 Reg. 22, 21. — 4) רוּחַ אֱלֹהִים, רוּחַ יְהוָה et simpl. הָרוּחַ Num. 27, 18. Hos. 9, 7 est *vis divina* quâ rerum universitas facta est et conservatur Jes. 34, 16. Job 26, 13; et quâ homines ad sapienter honestèque agendum impelluntur Ps. 51, 13. 143, 10. Hinc *divino spiritu* afflati dicuntur homines fortes, artifices peritissimi, maximè prophetæ Ex. 31, 3. Num. 24, 2 etc.

רְוָחָה f. suff. רְוָחָתִי; *relaxatio, remissio* Ex. 8, 11. Thren. 3, 56.

רְוָיָה f. *ubertas* Ps. 23, 5. 66, 12. — Rad. רָוָה.

רוּם; præt. et part. act. רָם; inf. רוּם, רֻם; suff. רוּמָם; imp. cum ה parag. רוּמָה; fut. יָרוּם, יָרֻם et יָרֹם; conv. וַיָּרָם; 1) ut cognat. רָמַם, *altum, excelsum esse* de cœlo Job 22, 12, maximè, translato sensu, de iis qui dignitate et potentiâ eminent Mich. 5, 8. Ps. 46, 11; de Deo auxilium non ferente Jes. 30, 18. — 2) *exaltari, altum fieri*, de viâ quæ munitur Jes. 49, 11, trop. *potentem fieri* Num. 24, 7. Ps. 140, 9; *laudibus extolli* Ps. 18, 47. — 3) *efferre, elevare se* Gen. 7, 17 etc., hinc *surgere* Ps. 21, 14, *crescere* Ex. 16, 20; metaph. Deut. 8, 14. Prov. 30, 13; *potentem se ostendere, gerere* Ps. 57, 6, seq. עַל pers. *aliquem superbè despicere* Ps. 13, 3. — Part. רָם; f. רָמָה; pl. רָמוֹת; a) *altus, excelsus* Deut. 1, 28. Jes. 6, 1. pl. רָמִים *excelsa cœli* Ps. 78, 60. Metaph. *alta* vox Deut. 27, 14, *superbus* Job 21, 22 etc., *arduus* intellectu Prov. 24, 7. — b) trop. *potens*; hinc זְרוֹעַ רָמָה, יָד רָמָה *brachium potens* Job 38, 15. Deut. 32, 27. בְּיָד רָמָה *brachio potenti* i. e. exertâ summâ potentiâ Ex. 14, 8. Num. 33, 3. — Niph. הֵרֹם vid. in רָמַם.

Pihlel. רוֹמֵם; part. מְרוֹמֵם; fut. יְרוֹמֵם; *elevavit, altum fecit*, indè a) *statuit, exstruxit* domum Esr. 9, 9, dein *crescere fecit* Eze. 31, 4, et *educavit* Jes. 1, 2. 23, 4. — b) *sustulit, emergere fecit* Ps. 9, 14. Metaph. *in loco alto tutoque collocavit* aliquem, *tutum præstitit* Ps. 27, 5. 18, 40; *sublevavit, extulit* honoribus 1 Sam. 2, 7; *victorem fecit* Job 17, 4; *laudibus extulit, celebravit* Ps. 30, 2. 34, 4. — Puhlal רוֹמַם *exaltatus est* Ps. 75, 11. Part. מְרוֹמָם *excelsus* Neh. 9, 5.

Hiph. הֵרִים; part. מֵרִים; infin. הָרִים; imp. הָרֵם, cum ה paragog. הָרִימָה; fut. יָרִים; apoc. יָרֵם; conv. וַיָּרֶם; 1) *fecit altum, sublime* aliquid hinc a) *erexit* monumentum, vexillum Gen. 31, 45. Jes. 62, 10. Trop. caput, cornu alicujus i. e. potentiam ejus auxit Ps. 3, 4. 75, 5 etc. — b) *sustulit* pedem, manum etc. Gen. 14,

22. Ps. 74, 3, seq. בְּ pers. *contra aliquem* 1 Reg. 11, 27; vocem Gen. 39, 18, seq. עַל *contra* aliquem Jes. 37, 23, seq. לְ *acclamavit* alicui Jes. 13, 2. — c) tributum *exegit* (*lever un impôt*) Num. 31, 28. — 2) *sustulit, abstulit* Ex. 21, 31. Jes. 57, 14.— 3) *obtulit* Lev. 2, 9. Num. 15, 19. 2 Par. 30, 24 etc. — Hoph. הוּרַם; fut. in pausâ יוּרָם; *elatus est* Ex. 29, 27. Lev. 4, 10, *sublatus, abrogatus est* Dan. 8, 11 in Keri, ubi Chetbib habet הרים. — Hithpahlel fut. יִתְרוֹמֵם *extollet se* Dan. 11, 36. — Hithpahlal fut. in pausâ אֵרוֹמָם *exaltabor* Jes. 33, 10 pro אֶתְרוֹמָם. — Deriv. רָמָה, רָמוֹת, מָרוֹם, תְּרוּמָה, תְּרוּמִיָּה et seq.

רוּם m. *elatio, altitudo* Jes. 10, 12. Prov. 25, 3 etc.

רוֹם m. *altitudo, altum,* hinc adv. *in altum* Hab. 3, 10.

רוּמָה n. pr. oppidi 2 Reg. 23, 36.

רוֹמָה f. *elatio,* sed adv. *erectè, elatè* Mich. 2, 3.

רוֹמָם m. pl. f. constr. רוֹמְמוֹת; *elatio, laudatio* Ps. 66, 17. 149, 6.

רוֹמֵמוּת f. *elatio;* suff. in pausâ רֹמְמֻתֶךָ Jes. 33, 3.

רוּן fut. יָרוּן vid. in רָנַן.—Hithpahl. ex usu arab. *victus est.* Part. מִתְרוֹנֵן מִיָּיִן *victus, subactus à vino* Ps. 78, 65. Familiaris est Arabib. hæc locutio; vulgò tamen ad רָנַן referunt.

רוּעַ præt. רָע; f. רָעָה; pl. רָעוּ pertinet forsan ad רָעַע q. v. 1) pr. *tumultuari* (vid. Hiph.) — 2) *malum esse*, addito *in oculis* alicujus i. e. *displicere* alicui Num. 11, 10; *malignum esse* Deut. 15, 9, it. seq. לְ *perniciosum esse* 2 Sam. 19, 8. Cætera, quæ hùc referunt, vid. in רָעַע. —Niph. fut. יֵרוֹעַ; 1) *malus evasit, depravatus est* ut vicin. רָעַע Prov. 13, 20. — 2) *malè habitus, damno affectus est* Prov, 11, 15.

Hiph. הֵרִיעַ, הֲרֵעֹתֶם et הֲרִיעֹתֶם; part. pl. מְרִיעִים; inf. et imp. הָרִיעַ; fut. יָרִיעַ; conv. וַיָּרַע; pr. *tumultuatus est,* hinc 1) *vociferatus est,* clamore bellico, jubilo, lugubri Jos. 6, 16. Jud. 15, 14. Jes. 15, 4 etc. — 2) *tubâ clanxit* Num. 10, 9; spec. *classicum cecinit* Num. 10, 1 etc. — Puhl. fut. יְרוֹעַ *jubilabitur* Jes. 16, 10. — Hithpahl. הִתְרוֹעַ, fut. יִתְרוֹעַע; *jubilavit* Ps. 60, 10. 65, 16. 108, 10. Eadem forma pertinet ad רָעַע.

רוֹעַ m. vid. in רֹעַ.

רוּף undè Puhl. fut. יְרוֹפָף *concutitur*, de columnis cœlorum Job 26, 11. — Deriv. תְּרוּפָה, רִיפוֹת.

רוּץ; præt. et part. act. רָץ; pl. more chald. רָצִין; imp. רוּץ et רֻץ; fut. יָרוּץ et יָרֻץ; conv. וַיָּרָץ, in pausâ וַיָּרֹץ; *currere* Gen. 18, 7 etc.; spec. *hostiliter irruere*, seq. acc., אֶל, עַל pers. *in aliquem* Ps. 18, 30. Job 15, 26 etc. Metaph. Jer. 23, 11. Ps. 119, 32, etc. De rebus inanim. Ps. 147, 15.—Part. רָצִים et רָצִין *cursores* i. e. satellites regii qui regia mandata in provincias deferebant 2 Reg. 11, 13. Esth. 3, 13 etc. Conf. פְּלֵתִי. — Pihl. fut. יְרוֹצֵץ *curret* Nah. 2, 5. — Hiph. imp. הָרֵץ; fut. יָרִיץ; *accurrere fecit* Jer. 49, 19, hinc *celeriter adduxit, attulit* Gen. 41, 14 etc.,

Ps. 68, 32: *Æthiopia celeriter affert manus suas ad Deum* i. e. forsan celeriter affert dona. — Deriv. מֵרוֹץ, מְרוּצָה.

רוק undè Hiph. הֵרִיק; part. pl. מְרִיקִים; inf. הָרֵיק; imp. הָרֵק; fut. יָרִיק; conv. וַיָּרֶק; 1) *effudit, profudit* Zach. 4, 12 etc. Metaph. *strinxit, exprompsit* gladium, hastam Ex. 15, 19. Ps. 35, 3, it. *expedivit, eduxit* milites ad pugnam Gen. 14, 14. — 2) *evacuavit* Gen. 42, 35 etc., it. *vacuum reliquit* Jer. 32, 6. — Hiph. הוּרַק; fut. יוּרַק; *effusus est* Jer. 48, 11. Cant. 1, 3. — Deriv. רֵק, רִיק, רֵיק; רֵיקָם.

רור ut vicin. arab. ראל (pro רול) *salivavit*; præt. רָר Lev. 15, 3. — Indè רִיר.

רוש ut ראש n. 6.

רוּשׁ; præt. et part. רָשׁ et רָאשׁ, pl. רָשִׁים et רָאשִׁים; *egenum esse* (conf. vicin. יָרַשׁ in Niph.) Ps. 34, 11. Part. *pauper, egenus* Prov. 10, 4 etc. — Hithpahl. part. מִתְרוֹשֵׁשׁ *pauperem se fingens* Prov. 13, 7. Alia vid. in רָשַׁשׁ.

רוּת n. pr. mul. Ruth 1, 5.

רָזָה pr. *emaciavit*, hinc *consumpsit, perdidit* Soph. 2, 11. — Niph. fut. יֵרָזֶה *emaciabitur* Jes. 17, 4. — Deriv. רָזִי, רָזוֹן et

רָזֶה m. undè f. רָזָה *macilenta, macra* Num. 13, 20. Eze. 34, 20.

רָזוֹן m. 1) *macies* (à rad. רָזָה), hinc *tabes, phtisis* Jes. 10, 16. Ps. 106, 15, transl. *deminutio*. Mich. 6, 10: *epha deminutionis* i. e. justo minor. — 2) *princeps* (à rad. רָזַן ad formam עָשׁוֹק, rad. עָשַׁק) Prov. 14. 28.

רְזוֹן n. pr. viri 1 Reg. 11, 23.

רָזִי m. *pernicies, interitus* Jes. 24, 16; favet contextus; sed Chald. Syr. et Vulgat. *secretum*. — Rad. רָזָה.

רָזַם ut in chald. syr. et arab. רמז *oculis, nictavit, innuit* insolentem et superbum se gerens; fut. pl. יִרְזְמוּן Job 15, 12, ubi aliquot codices ירמזון referunt.

רָזַן forsan ut in arab. רַדַן *gravis fuit* pondere et moribus; hinc part. act. רוֹזְנִים pr. *graves*, indè poët. *principes* Jud. 5, 3. Ps. 2, 2 etc. — Indè רָזוֹן n. 2.

רָחַב *latus fuit, dilatatus est* Eze. 41, 7, it. *latè apertus est* 1 Sam. 2, 1, metaph. de corde Jes. 60, 5. — Niph. part. נִרְחָב *spatiosus* Jes. 30, 23. — Hiph. הִרְחִיב; part. מַרְחִיב; infin. הַרְחִיב; imp. הַרְחֵב; fut. יַרְחִיב; 1) *latum, spatiosum fecit, dilatavit* Ex. 34, 24. Jes. 57, 8 etc. Spec. seq. לְ pers. *amplum spatium fecit* i. e. *aditum patefecit alicui* Prov. 18, 16 et *ex angustiis liberavit* Ps. 4, 2. הִרְחִיב פֶּה *os latè aperuit* Ps. 81, 11, seq. עַל *in* aliquem i. e. *derisit* eum Jes. 57, 4. Ps. 35, 21. — 2) intrans. *dilatatus est* Ps. 25, 17. — Deriv. מֶרְחָב et seq.

רָחָב m. constr. רְחַב; f. רְחָבָה; constr. רַחֲבַת; 1) *latus, longus, spatiosus* Ex. 3, 8. Job 11, 9 etc. Metaph. Ps. 119, 96. *Amplus cordis, animæ* i. e. *tumidus, superbus* Ps. 101, 5. Prov.

28, 25, it. *superbia* Prov. 21, 4. — 2) n. pr. mul. Jos. 2, 1 etc.

רַחַב m. seq. Mak. רְחַב־; pl. constr. רַחֲבֵי; *spatium amplum* Job 36, 16. 38, 18.

רֹחַב m. suff. רָחְבּוֹ *latitudo* Gen. 6, 15. Eze. 4, 6; metaph. *amplitudo animi* i. e. *intellectûs et sapientiæ* 1 Reg. 5, 9 (4, 29).

רְחֹב et רְחוֹב f. pl. רְחֹבוֹת; 1) *platea* Gen. 19, 2. Jud. 19, 20. — 2) *forum*, locus amplus ad portas urbium, ubi judicia, populi conventus habebantur, resque venales exponebantur 2 Par. 32, 6; conf. Neh. 8, 1. 3, 16. רְחוֹב בֵּית אֱלֹהִים *area pro templo Dei* Esr. 10, 9. — 3) n. pr. vid. בֵּית רְחוֹב pag. 93.

רְחֹבוֹת n. pr. 1) putei Gen. 26,22. — 2) adjecto עִיר urbis Assyriæ Gen. 10, 11. — 3) adjecto הַנָּהָר, urbis forsan ad Euphratem sitæ Gen. 36, 37.

רְחַבְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 23, 17 etc.

רְחַבְעָם n. pr. viri 1 Reg. 11, 43 etc.

רֵחֶה m. undè dual. רֵחַיִם *mola, manuaria* constans duabus lapidibus Ex. 11, 5 etc. — Rad. forsan ut מָרַח et arab. רחה *trivit*.

רַחוּם m. (denom. à רַחַם vel רֶחֶם) *misericors*, de solo Deo Ex. 34, 6. Ps. 86, 15 etc.

רְחוּם n. pr. viror. Esr. 4, 8 etc.

רָחוֹק m. pl. רְחֹקִים; f. רְחֹקָה, pl. רְחֹקוֹת; *longinquus, remotus* de loco et tempore Gen. 37, 18. Jes. 22, 11 etc. Subst. *longinquum, longinquitas* Jos. 3, 4 etc. Trop. Ex. 23, 7 etc.; spec. a) de Deo auxilium homini non afferente Ps. 10, 1 etc. — b) de lege utpotè servatu difficili Deut. 30, 11. — c) de re carâ (*hors de prix*) Prov. 31, 10; sic apud Arab. *propinquus, longinquus pretio* i. e. vilis, pretiosus. — Rad. רָחַק.

רָהִיט m. *laquear* cum Vulgat., sed vulgò *ambulacrum*; suff. רַחִטֵנוּ Cant. 1, 17 in Chethib ubi Keri habet רָהִיטֵנוּ q. v. Ewald in Comment. ad Cant. dictum putat per metathes. pro חָרִיט collat. arab. מַחְרוּט *opus tornatum*, sed non placet.

רֵחַיִם dual. vid. רֵחֶה.

רָחֵל f. pl. רְחֵלִים; 1) *ovis mater* Gen. 31, 38. 32, 15, dein generatim *ovis* Jes. 53, 7. Cant. 6, 6. — 2) n. pr. mul. Gen. 29, 6 etc. — Rad. רחל, conf. רָחַם et maximè רַחַם, רֶחֶם.

רָחַם *1) pr. forsan ut רָחַף q. v. *commotus, agitatus fuit*, undè רַחַם, רֶחֶם q. v. — 2) denom. à רַחַם vel רֶחֶם pr. *visceribus commotus est*, hinc *tenerrimo affectu, amore complexus est*; fut. יִרְחָם Ps. 18, 2.* — Pih. רִחַם; part. מְרַחֵם; inf. רַחֵם; fut. יְרַחֵם; *misertus est* seq. acc. et עַל Ex. 33, 19. Ps. 116, 5 etc. — Puh. רֻחַם; fut. יְרֻחַם; *misericordiam consecutus est* Hos. 14, 14 etc.

רָחָם et רָחָמָה m. *vultur percnopterus*, pietate in pullos insignis Lev. 11, 18. Deut. 14, 17. — Denom. à

רַחַם m.* 1) pr. *commotio*, hinc *viscera* quæ sunt animi commotionum sedes, et indè spec. *uterus muliebris* Gen. 49, 6. Jes. 46, 3.* — 2) poët. *puella, mulier* Jud. 5, 30. — 3) n. pr. viri 1 Par. 2, 44.

רֶחֶם m. sed f. Jer. 20, 17; suff.

רַחְמָה; id. n. 1, sed dicitur etiam de animalium *utero* Ex. 13, 2 etc.

רַחֲמָה f. *puella* (vid. רַחַם; dual. רַחֲמָתַיִם Jud. 5, 30.

רַחֲמִים m. pl. constr. רַחֲמֵי; 1) *viscera* (vid. רַחַם) Prov. 12, 10, hinc *tenerrimus affectus*, spec. *amor*, *pietas* erga suos Gen. 43, 30 etc., *misericordia*, *gratia*, *favor* Jes. 47, 6, maximè Dei Ps. 25, 6 etc.

רַחֲמָנִי m. (vid. רָחַם) undè f. pl. רַחֲמָנִיּוֹת *misericordes* Thren. 4, 10.

רָחַף ut vicin. רָהַם *commotus*, *agitatus fuit*, hinc *contremuit* de ossibus perterriti Jer. 23, 9. — Pih. part. f. מְרַחֶפֶת; fut. יְרַחֵף; *agitavit*, *motitavit* scil. alas suas avis Deut. 32, 11, de vento Gen. 1, 2. Al. *incubuit*, *fovit*, sed immeritò juxta me.

רָחַץ; part. act. fem. רֹחֶצֶת, pl. רֹחֲצוֹת; inf. constr. רְחֹץ et רָחְצָה; imp. רְחַץ; יִרְחַץ; 1) *lavit*, *abluit* corpus (differt à כָּבַס *lavit* vestes) Gen. 18, 4 etc., metaph. sordes peccati Jes. 4, 4. *Lavit manus in puritate* i. e. vacuum à culpâ, insontem se declaravit Ps. 26, 6. 73. 13. — 2) *lavit se*, *lotus est* Ex. 2, 5: 2 Sam. 11, 2 etc. — Puh. רֻחַץ *lotus est* Prov. 30, 12. — Hithp. הִתְרָחֵץ *lavit se* Job 9, 30. — Deriv. seq.

רַחַץ m. *lotio* Ps. 60, 10.

רַחְצָה f. *lavacrum* Cant. 4, 2. 6, 6.

רָחַק; inf. constr. רְחֹק et רָחְקָה; imp. f. רַחֲקִי; fut. יִרְחַק; *longè discessit*, *recessit* seq. מִן *ab* aliquo Job 30, 10 etc., it. *longè*, *procul abfuit*, *longinquus*, *remotus fuit* seq. מִן et מֵעַל Jer. 2, 5. Ps. 103, 12 etc. Multò sæpiùs metaph. Ex. 23, 7 etc., et spec. de Deo hominibus auxilium non ferente Ps. 22, 12 etc. — Niph. fut. יֵרָחֵק *amovebitur* Eccl. 12, 6 in Chethib.

Pih. רִחַק *procul amovit*, *removit* Jes. 6, 12, metaph. 29, 13. — Hiph. הִרְחִיק; inf.abs. הַרְחֵק; constr. הַרְחִיק; imp. הַרְחֵק; in pausâ הַרְחַק; fut. יַרְחִיק; 1) id. Job 13, 21 etc., peccata i.e. *condonavit* Ps. 103, 12. Seq. inf. et gerund. fit adv. *procul* Ex. 8, 28. Inf. absol. הַרְחֵק *procul* Gen. 12, 16. — 2) *procul discessit* Gen. 44, 4. Jos. 8, 4. — Deriv. מֶרְחָק, רָחוֹק et

רָחֵק m. pl. cum suff. רְחֵקֶיךָ *qui à te recedunt* Ps. 73, 27.

רָחַשׁ ut in syr. *ebullivit*, metaph. seq. acc. Ps. 45, 2: *ebullit animus meus verba grata*. — Deriv. מַרְחֶשֶׁת.

רַחַת f. (à rad. רוּחַ ut נַחַת à נוּחַ) *vannus*, *ventilabrum* Jes. 30, 24.

רָטַב *maduit* pluviâ, in arab. maximè de humectâ et recenti viriditate plantarum Job 24, 8. — Indè

רָטֹב m. *succosus* Job 8, 16.

רָטָה undè יִרְטֵנִי vid. in יָרַט.

רֶטֶט m. *terror* Jer. 49, 24. — Rad. רטט ut chald. רְתַת *territus est*.

רֻטֲפַשׁ *reviruit* Job 33, 25. — Conflatum ex רטב et טָפַשׁ.

רָטַשׁ undè Pih. רִטֵּשׁ; fut. יְרַטֵּשׁ; *allisit*, rupibus *allidendo necavit* 2 Reg. 8, 12, it. sagittis *prostravit* Jes. 13. 18. — Puh. רֻטַּשׁ; fut. יְרֻטַּשׁ; *allisus est* et ità *necatus est* Jes. 13, 16 etc.

רִי Job 37, 11 vid. in בְּרִי.

רִיב et רוּב; præt. et part. act. רָב; inf. abs. רֹב; constr. רִיב; imp. רִיב; cum ה parag. רִיבָה; fut. יָרוּב et יָרִיב, apoc. יָרֶב; 1) *litigare, altercari, contendere* seq. עִם, אֶת, אֶל; בְּ et acc. pers. quâcum contenditur Gen. 26, 20. Jes. 45, 9 etc. Seq. לְ ejus *pro* quo contenditur Jud. 6, 31. Job 13, 8, et עַל rei de quâ lis est Gen. 26, 21. — 2) spec. *contendere in judicio, causam agere* seq. acc. pers. cujus causa agitur Jes. 1, 17, plenè רִיב אֶת רִיב פ' *litigare litem alicujus* 1 Sam. 24, 16. — Hiph. part. מֵרִיב *contendens* 1 Sam. 2, 10. Hos. 4, 4. Not. יָרֶב fut. apoc. potest esse subst. *hostis, adversarius* Hos. 5, 13. 10, 6. — Deriv. יָרִיב, מְרִיבָה et

רִיב rarò רִב m. pl. רִיבִים; f. רִיבוֹת; 1) *lis, rixa* Gen. 13, 7 etc. אִישׁ רִיבִי *adversarius meus* Job 31, 35. — 2) *causa forensis* Ex. 23, 2. אִישׁ רִיב *qui causam forensem habet* Jud. 12, 5.

רִיבַי n. pr. viri 2 Sam. 23, 29 etc.

רִיד, vid. in רוּד.

רִיחַ vid. רוּחַ.

רֵיחַ m. suff. רֵיחוֹ; *exhalatio, odor* Gen. 27, 27 etc. Metaph. Job 14, 9. — Rad. רוּחַ.

רֵים vid. רְאֵם.

רִיעַ vid. רוּעַ.

רֵיעַ m. et רֵעַ *socius, familiaris* Job 6, 27. — Rad. רָעָה.

רֵיעֶה vid. רֵעֶה.

רִיפוֹת pl. f. *grana contusa, polenta* 2 Sam. 17, 19. Prov. 27, 22. — Rad. רוּף.

רִיפַת n. pr. viri Gen. 10, 3.

רִיק *effundere*, vid. רוּק.

רִיק m. *vacuus, inanis* Jes. 51, 54, *inàne, inanitas* Ps. 4, 3; adv. *in vanum, frustrà* Ps. 73, 13, plenè לָרִיק; לְרִיק, בְּדֵי רִיק Lev. 26, 16 etc. — Rad. רוּק.

רֵיק sæpiùs רֵק m. pl. רֵקִים et רֵיקִים; f. רֵקָה; pl. רֵקוֹת; *vacuus, inanis* Jud. 7, 16 etc. Trop. *inanis, vanus* Deut. 32, 47, *inops* Neh. 5, 13, *levis, perditus, nequam* Jud. 9, 4. 11, 3: 2 Sam. 6, 20. — Rad. רוּק, et indè

רֵיקָם adv. *vacuè* Jer. 14, 3, *vacuis manibus* Gen. 31, 42. Ruth 3, 17 etc., *frustrà* 2 Sam. 1, 22, *sine causâ, temerè* Ps. 7, 5. 25, 3.

רִיר m. suff. רִירוֹ; *saliva* 1 Sam. 21, 14; sed Job 6, 6 *albumen*, al. *succus* cujusdam cibi insulsi, vid. חַלָּמוּת. — Rad. רוּר.

רֵישׁ et רִישׁ m. *paupertas* Prov. 13, 18. 28, 19. — Rad. רוּשׁ.

רִישׁוֹן ut רִאשׁוֹן q. v.

רַךְ m. pl. רַכִּים; f. רַכָּה; pl. רַכּוֹת; *mollis*, indè a) *tener* Gen. 18, 7. 33, 13. — b) *infirmus, debilis* Gen. 29, 17: 2 Sam. 3, 39. — c) *delicatus* Deut. 28, 54, 56. — d) *blandus* Prov. 15. 1, undè רַכּוֹת *blanda verba* Job 40, 27. — e) addito לֵבָב *timidus* Deut. 20, 8 etc. — Rad. רָכַךְ.

רֹךְ m. *mollities* Deut. 28, 56. — Rad. רָכַךְ.

רָכַב; inf. constr. רְכֹב; imp. רְכַב; fut. יִרְכַּב; *vectus est* spec. a) *jumento, equitavit*, seq. עַל, בְּ et acc. ju-

menti Gen. 24, 61 : 2 Reg. 18. Neh. 2, 12. Part. act. רֹכֵב *eques* Ex. 15, 2 etc. fem. רֹכֶבֶת *equitans* 1 Sam. 25, 20.— b) curru Jer. 17, 25 etc., maximè de Jehovâ vecto super nubibus, cherubim et cœlis Jes. 19, 1 etc.

Hiph. הִרְכִּיב; imp. הַרְכֵּב; fut. יַרְכִּיב, conv. וַיַּרְכֵּב; 1) *fecit*, *jussit equitare* 1 Reg. 1, 33 etc. —2) *curru vehi fecit* Gen. 41, 43 etc., metaph. Job 30, 22; vid. etiam in בָּמָה; *vehendum currui imposuit* 2 Sam. 6, 3 : 2 Reg. 23, 30, hinc generatim *imposuit* 2 Reg. 13, 16. — 3) *currui junxit* jumentum Hos. 10, 11. — Deriv. מֶרְכָּבָה מֶרְכָּב et seq.

רֶכֶב m. (sed f. Nah. 2, 5); suff. רִכְבִּי; pl. constr. רִכְבֵי; 1) *equitatus* Jes. 21, 7. — 2) *currus* Jud. 5, 28, plerumque collect. pro pluribus curribus. רֶכֶב בַּרְזֶל *currus falcati* Jos. 17, 18. *Oppida curruum* i. e. in quibus currus bellici collocati erant 2 Par. 1, 14 etc. Passim *equi currûum* et milites *curribus insidentes* ut Sam. 8, 4 etc. —3) *lapis molæ superior*, *catillus* Deut. 24, 6 : 2 Sam. 11, 21.

רַכָּב m. suff. רַכָּבוֹ; *eques* 2 Reg. 9, 17, it. *auriga* 1 Reg. 22, 34.

רֵכָב n. pr. viror. Jer. 35, 2 etc. Patron. רֵכָבִי.

רִכְבָּה f. nom. act. *vectura, equitatio* Eze, 27, 20.

רֵכָה n. pr. loci 1 Par. 4, 12.

רְכוּב m. *vehiculum* Ps. 104, 3.

רְכוּשׁ et רְכֻשׁ m. pr. *comparatum, acquisitum*, hinc *opes*, *facultates* Gen. 14, 16 etc. — Rad. רָכַשׁ.

רָכִיל m. *obtrectatio* Eze. 22, 9. הָלַךְ רָכִיל *obivit obtrectandi causâ* Lev. 19, 16 etc. — Rad. רָכַל.

רָכַךְ præt. רַךְ, pl. רַכּוּ; *mollis fuit*, hinc trop. a) *delicatus fuit* Deut. 28, 56. — b) *debilis, fractus est* animus 2 Reg. 22, 19. — Niph. fut. יֵרַךְ; *debilitatus, timidus factus est* Deut. 20, 3 etc. — Puh. רֻכַּךְ *emollitum est* vulnus unguento Jes. 1, 6. — Hiph. הֵרַךְ *fregit* animum Job 23, 16. — Deriv. מֹרֶךְ, רֹךְ, רַךְ.

רָכַל, undè part. act. רֹכֵל, fem. רֹכֶלֶת, suff. רֹכַלְתֵּךְ; *circumvivit* a) negotiandi causâ, *negotiatus est*, hinc Part. *mercator*, *mercatrix* Eze. 27, 3, 13 etc. — b) obtrectandi causâ, *obtrectavit*. — Deriv. רָכִיל, רְכֻלָּה, מַרְכֹּלֶת.

רָכָל n. pr. oppidi tribûs Judæ 1 Sam. 30, 29.

רְכֻלָּה f. *mercatura* Eze. 28, 5 etc.

רָכַס 1) *ligavit*, *alligavit*; fut. pl. יִרְכְּסוּ Ex. 28, 28. 39, 21. — 2) ex usu arab. *prostravit, præcipitem dedit*. — Deriv. seq.

רְכָסִים m. pl. *præcipitia, loca prærupta* Jes. 40, 4.

רֹכֶס m. *conspiratio* (*ligue*); pl. constr. רֻכְסֵי Ps. 31, 21. Conf. קֶשֶׁר.

רָכַשׁ 1) *acquisivit*, *comparavit* Gen. 12, 5. 31, 18.—2) ut vicin. arab. רכץ (raqadh) *citò cucurrit* equus. — Deriv. רְכוּשׁ et

רֶכֶשׁ m. *equus velox* (*coursier*) 1 Reg. 5, 8. Mich. 1, 13.

רָם 1) part. act. verbi רוּם q. v. — 2) n. pr. viror. Gen. 22, 1 etc.

רֵם vid. רְאֵם.

רָמָה; part. act. constr. רֹמֵה, pl. constr. רֹומֵי; 1) *jecit, dejecit* Ex. 15, 1, 21. — 2) *jaculatus est* arcu Jer. 4, 29. Ps. 78, 9. —3) ut cognat. רָפָה *remissus fuit* præsertim de manibus. — Pih. רִמָּה; inf. cum suff. רַמּוֹתַנִי, pro רַמּוֹתְנִי; *decepit, fefellit, defraudavit* Gen. 29, 25 etc. 1 Par. 12, 17: *ad decipiendum me hostibus meis*, prægnant. pro; *et prodendum hostibus meis*. — Deriv. רְמִיָּה, מִרְמָה, תַּרְמִית, תָּרְמָה.

רָמָה f. constr. רָמַת; pl. רָמוֹת; 1) part. f. verbi רוּם q. v. — 2) *locus editus* 1 Sam. 22, 6, imprimis idolorum cultui consecratus Eze. 16, 24 etc. — 3) n. pr. oppid. a) in tribu Benjamin Jud. 19, 13 etc. — b) in tribu Nephtali Jos. 19, 36. — c) in tribu Ephraïm 1 Sam. 1, 19 etc., alibi רָמָתַיִם צוֹפִים 1 Sam. 1, 1. — d) רָמַת הַמִּצְפֶּה oppid. in Galaad Jos. 13, 26, alibi רָאמֹת Deut. 4, 43, et רָמֹת 1 Reg. 4, 13.—e) רָמַת לֶחִי vid. in לְחִי. Nom. gent. רָמָתִי.

רִמָּה f. *vermis* Job 25, 6, plerumque *vermes* ex putredine orti Ex. 16, 24 etc. — Rad. רָמַם.

רִמּוֹן m. suff. רִמֹּנִי; pl. רִמֹּנִים; 1) *malus punica* Num. 20, 5. Joël. 1, 12 etc., *malum punicum* seu *granatum* Cant. 4, 3, etiam *arte factum* Ex. 28, 33 etc. — 2) n. pr. idoli Syrorum 2 Reg. 5, 18. — 3) n. pr. viri 2 Sam. 4, 2.—4) n. pr. a) oppidi tribûs Simeonis Jos. 15, 32 etc.— b) oppidi in tribu Zabulon Jos. 19, 13, forsan i. q. רִמּוֹנוֹ 1 Par. 6, 62. — c) rupis Jud. 20, 45, 47. d) רִמֹּן פֶּרֶץ statio Israëlit. in deserto Num. 33, 19. — Etymon latet.

רָמוֹת et רָאמוֹת n. pr. vid. in רָמָה.

רָמוֹת נֶגֶב vid. in רָאמַת נֶגֶב.

רָמוּת f. pr. *altitudo* (à rad. רוּם), hinc *acervus, strues* cadaverum Eze. 32, 5; al. legunt רִמּוֹת *vermes*, sed hic plur. numerus alibi non reperitur.

רֹמַח m. pl. רְמָחִים, suff. רָמְחֵיהֶם; *hasta, lancea* Num. 25, 7 etc.—Rad. רמח ut vicin. רָמָה.

רַמִּי, undè pl. הָרַמִּים, vid. in אֲרַמִּי.

רַמְיָה n. pr. viri Esr. 10, 25.

רְמִיָּה f. 1) *remissio, relaxatio*, hinc a) *arcus remissionis, remissus* i. e. qui, nervo rupto, fatiscit, nec ferit jaculando Hos. 7, 16. Ps. 78, 57; al. *arcus doli, fallax* qui perperàm jaculatur. Illud præfero. Quod proponit Gesenius in Ps. 78, 57: « poet. *sagittarii dolosi*, qui simulatâ fugâ fallunt » longiùs petitum videtur. — b) *remissio* manuum, *ignavia* Prov. 10, 4. 12, 24. Adv. *segniter, negligenter* Jer. 48, 10.— 2) *fraus, dolus* Ps. 120, 2. Job 13, 7. — Rad. רָמָה.

רַמָּךְ f. *equa*; pl. רַמָּכִים Esth. 8, 10. — Rad. רמך in arab. 9ª conjug. *tenuis, gracilis fuit medio corpore.*

רְמַלְיָה n. pr. viri 2 Reg. 15, 25.

רְמַלְיָהוּ n. pr. viri Jes. 7, 4 etc.

רָמַם, pl. רֹמּוּ vel רוֹמּוּ, in pausâ רָמּוּ vel רָמּוּ; part. f. רוֹמֵמָה; 1) ut vicin. רוּם, *altus, excelsus fuit* Ps. 118, 16 etc. — 2) ut in arab. *computruit.* — Niph. imp. pl. הֵרֹמּוּ vel הֵרֹמּוּ; fut. pl. יֵרֹמּוּ vel יֵרֹמּוּ; *extu-*

lit se Num. 17, 10 etc. — Deriv. רִמָּה.

רֹמַמְתִּי־עֶזֶר n. pr. viri 1 Par. 25, 4.

רָמַס; part. act. רוֹמֵס; infin. constr. et imp. רְמֹס; fut. יִרְמֹס; ferè ut vicin. רָמַשׂ, רָפַס; 1) *calcavit* pedibus, seq. acc. et בְּ Jes. 41, 25. Nah. 3, 14, it. *supergressus est* aliquid Ps. 91, 13. — 2) *conculcavit* 2 Reg. 7, 17 etc. *Atria Dei conculcavit* i. e. profanavit Jes. 1, 12. — Part. *conculcator, vexator* Jes. 16, 4. — Niph. fut. pl. f. in pausâ תֵּרָמַסְנָה *conculcabuntur* Jes. 28, 3. — Deriv. מִרְמָס.

רָמַשׂ, undè part. act. רֹמֵשׂ; f. רֹמֶשֶׂת; fut. יִרְמֹשׂ; *repsit, reptavit* pr. de animalibus minoribus, quæ solo quodam modo adhærent, sive quatuor pedibus pluribusve instruantur, sive iis careant Gen. 1, 26. Lev. 11, 44 etc. Inversâ structurâ *terra reptare* dicitur pro *scatere reptilibus* Gen. 9, 2. — Hinc de reptilibus aquatilibus Gen. 1, 21 etc., cunctisque omninò bestiis terrestribus Gen. 7, 21. Ps. 104, 20. — Indè

רֶמֶשׂ m. *reptile,* undè collect. *reptilia* Gen. 1, 26 etc. Passim רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה *quidquid in humo reptat* Hos. 2, 18 etc.; de *bestiis aquatilibus* Ps. 104, 25; de *omnibus omninò animalibus terrestribus* Gen. 9, 2.

רֶמֶת n. pr. oppidi in tribu Issachar Job 19, 21.

רֹן m. (pr. inf. verbi רָנַן) *jubilum;* pl. constr. רָנֵּי Ps. 32, 7.

רָנָה, undè fut. יִרְנֶה; ut vicin. רָנַן *sonum edidit tremulum et tinnulum, striduit* vel arcus, vel pharetra, vel sagitta jaculata Job 39, 23 (26).

רִנָּה f. suff. רִנָּתִי; 1) pr. *sonitus, tremulus* et *stridulus,* hinc *clamor,* maximè lugubris, *vagitus* Jer. 7, 16 etc., it. lætus, *jubilum* 1 Reg. 22, 36 etc. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 20. — Rad. seq.

רָנַן; inf. רֹן; imp. f. רָנִּי; fut. יָרֹן; sed Prov. 29, 6 יָרוּן (tanquàm à רוּן ubi vid.); pr. *sonum tremulum* et *stridulum edidit,* hinc spec. 1) *vociferatus est, clamavit* clamore lugubri, *vagiit* Thren. 2, 19. — 2) *jubilavit* Lev. 9, 24 etc. Tribuitur etiam rebus inanim. Jes. 44, 23 etc.

Pih. רִנֵּן; inf. et imp. רַנֵּן; fut. יְרַנֵּן; pl. fem. תְּרַנֵּנָּה (pro תְּרַנֵּנְנָה); *jubilavit* Ps. 98, 4, seq. בְּ *de* aliquo, aliquâ re Ps. 33, 1 etc., seq. עַל *de* interitu alicujus Jer. 51, 48. Seq. acc. pers. vel rei *jubilando celebravit* Ps. 51, 16, seq. אֶל 84, 3, לְ 95, 1. — Puh. fut. יְרֻנַּן *jubilabitur* Jes. 16, 10.

Hiph. הִרְנִין; fut. יַרְנִין; *jubilare fecit* Ps. 65, 19. Job 29, 13; it. *jubilavit* Deut. 32, 43 etc. — Hithp. vid. in רוּן. — Deriv. רֹן, רִנָּה et seq.

רָנָן m. undè pl. רְנָנִים *struthiones* Job 39, 13 (16); ità Vulgat. et Bochart, vulgò tamen *pavones.*

רְנָנָה f. constr. רִנְנַת; pl. רְנָנוֹת; *jubilum* Job 3, 7. 20, 5. Ps. 63, 6.

רִסָּה n. pr. stationis Israëlitarum in deserto Num. 33, 21.

רְסִיסִים pl. m. 1) *guttæ* roris Cant. 5, 2. — 2) *fragmenta, ruinæ* Amos 6, 11. — Rad. רָסַס.

רֶסֶן m. suff. רִסְנוֹ; 1) *capistrum* quod naso incumbit eum constringendo et coërcendo Jes. 30, 28, et ge-

neratim *frenum* Ps. 32, 9. Job 30, 11. — 2) Meton. *fauces oris* quibus frenum immittitur Job 41, 5. — 3) n. pr. urbis antiquissimæ in Assyriâ Gen. 10, 12. — Rad. רסן ut arab. רַסַן *ligavit*.

רסס 1) ut vicin. רָצַץ *rupit, confregit*. — 2) ut in chald. et in vicin. arab. רָשַׁשׁ *conspersit*; inf. רֹס Eze. 46, 14. — Deriv. רְסִיסִים, רֶסֶן.

רַע cum accent. distinct. רָע m. pl. רָעִים; constr. רָעֵי; f. רָעָה; suff. more chald. רָעָתְכִי; pl. רָעוֹת; 1) *malus, a, um* tàm physico, quàm morali sensu Gen. 6, 5. Lev. 27 10 etc. *Malus fuit in oculis alicujus* i. e. *displicuit alicui* Gen. 38, 7 etc.; rariùs pro בְּעֵינֵי sequitur עַל Eccl. 2, 17, vel לִפְנֵי Neh. 2, 1. Spec. a) *noxius* Gen. 37, 33, *invidus* Prov. 23, 6. — b) *deformis*, maximè seq. מַרְאֶה Gen. 41, 3. — c) *miser, infelix* Jes. 3, 11. Jer. 7, 6. — d) *tristis* Gen. 40, 7. Prov. 25, 20. — 2) subst. *malum*, imprimis morale τὸ κακόν (*lemal*) Gen. 2, 9. Eze. 11, 2; it. *pravitas, malitia* Gen. 6, 5; sed hoc sensu sæpiùs usurpatur fem. רָעָה q. v.

רֵעַ m. suff. רֵעִי et רֵעֵהוּ; pl. רֵעִים; suff. רֵעֵהוּ pro רֵעֵיהוּ; 1) *socius, familiaris* Job 2, 11 etc., sed minùs dicit quàm אֹהֵב *amicus* Prov. 18, 24. De *amato, amasio* Jer. 3, 1. Hos. 3, 1. Cant. 5, 16; de *quovis alio* Ex. 20, 17 etc. Hinc, præcedente אִישׁ, valet *alter, alter* Gen. 11, 3 etc. Etiam de rebus inanim. Gen. 15, 10. — 2) ex usu chald. *cogitatio*, *voluntas* Ps. 139, 2, 17. — Rad. רָעָה.

רֵעַ m. suff. רֵעֹה pro רֵעוֹ; *tumultus, vociferatio* Ex. 32, 17. Mich. 4, 9, it. *fragor* tonitru Job 36, 33. — Rad. רָעָה.

רֹעַ rarò רוֹעַ m. 1) *mala conditio* Jer. 24, 2 etc., maximè *malitia, pravitas* Jer. 4, 4. 21, 12 etc. — 2) *deformitas* Gen. 41, 19. — 3) *tristitia, mœror* Eccl. 7, 3. Neh. 2, 2. — Rad. רָעַע.

רָעֵב; fut. יִרְעַב; *esurivit* Gen. 41. 55 etc.; seq. לְ rei *esurivit aliquid* Jer. 42, 14. — Hiph. fut. יַרְעִיב; *esurire fecit* Deut. 8, 3, *esurire sivit* Ps. 10, 3. — Deriv. seq.

רָעָב m. suff. רְעָבָם; *fames* Thren. 5, 10., *annonæ caritas* Gen. 12, 10. 41, 30 seq.

רָעֵב m. pl. רְעֵבִים; f. רְעֵבָה; *esuriens* 2 Sam. 17, 29. Job 5, 5, *fame attenuatus, confectus* Job 18, 12.

רְעָבוֹן m. constr. רַעֲבוֹן; *fames* Gen. 42, 19, Ps. 37, 19.

רָעַד, undè fut. יִרְעַד; ut in arab. *concussus est, contremuit* de terrâ Ps. 104, 32. — Hiph. part. מַרְעִיד; *contremens* de hominibus Dan. 10, 11. Esr. 10, 9. — Deriv. seq.

רַעַד m. *tremor* Ex. 15, 15.

רְעָדָה f. id. Ps. 2, 11. 48, 7.

רָעָה; part. act. רֹעֶה; constr. רֹעֵה; cum י parag. רֹעִי; suff. רֹעִי; pl. רֹעִים; constr. רֹעֵי; f. רֹעָה; pl. רֹעוֹת; inf. constr. רְעוֹת; imp. רְעֵה; fut. יִרְעֶה; apoc. יֵרַע; pr., ut suspicor cum Gesenio, i. q. vicin. רָאָה *adspexit* et רָצָה *adspexit cum voluptate*; hinc 1) *pavit* gregem, pr. *inspexit*. Ponitur absol., vel seq. acc. et בְּ Gen. 30, 31. Num. 14, 33: 1 Sam. 16, 11. Part. subst. *pastor* Gen.

13, 7 etc. Trop. *gubernavit, rexit,* 2 Sam. 5, 2. Ps. 23, 1 etc.; it. *nutrivit, aluit* Hos. 9, 2. — 2) *pastus est* grex Jes. 5, 17 etc. Seq. acc. loci ubi grex pascitur Jer. 50, 19 etc. Metaph. *depavit, consumpsit* Mich. 5, 5. Job 20, 26, et ità 24, 21, quamvis al. ex usu chald. *confregit* vertant. — 3) *delectatus est* aliquo, aliquâ re, seq. acc. pers. et rei Hos. 12, 2. Prov. 13, 20 etc. — Pih. רֵעָה denom. à רֵעַ *socium sibi adjunxit* aliquem Jud. 14, 20. Hiph. fut. cum suff. יִרְעֵם *pascet eos* Ps. 78, 72. — Hithp. fut. apoc. תִּתְרַע *familiaritatem contrahas* seq. אֶת *cum* aliquo Prov. 22, 24.—Deriv. מַרְעִית, מֵרֵעַ, מִרְעֶה, רֵעַ et seq.

רָעָה f. constr. רָעַת; suff. more chald. רָעָתֵכִי; pl. רָעוֹת; 1) f. vocis masc. רַע q. v., *mala*. — 2) subst. *malum* quod quis agit Ps. 97, 10. Job 20, 12, vel quod alicui accidit, *calamitas, infortunium* Gen. 19, 19 etc. *Fecit malum cum* (עִם) *aliquo* i. e. malum intulit alicui Gen. 26, 29 etc.; it. *malitia, pravitas*. Hos. 10, 15: *pravitas pravitatis vestræ* i. e. *malitia summa vestra*.

רֵעֶה sed Job 6, 27 רֵיעֶה m. constr. רֵעֵה; pl. רֵעִים; *socius, amicus* 2 Sam. 15, 37 etc.

רֵעָה f. pl. רֵעוֹת; *sociæ* Jud. 11, 38. Ps. 45, 15.

רֹעָה pr. inf. rad. רָעַע; *fractio* Jes. 24, 19. Prov. 25, 19.

רְעוּ n. pr. viri Gen. 11, 18.

רְעוּאֵל n. pr. viror. Gen. 36, 4 etc.

רְעוּת f. 1) *socia, amica* Ex. 11, 2. etc., seq. אִשָּׁה *altera, altera* Jes. 34, 15 etc. — 2) *studium* alicujus rei. רְעוּת רוּחַ *studium vani, studium inane* Eccl. 1, 14 etc.

רְעִי m. *pastio* 1 Reg. 4, 23 (5, 3): *boves pastionis* i. e. qui pascuntur.

רֵעִי n. pr. viri 1 Reg. 1, 8.

רֹעִי m. denom. à רֹעֶה *pastoralis* Jer. 38, 12, *pastor* Zach. 11, 17.

רַעְיָה f. suff. רַעְיָתִי; pl. cum suff. רַעְיֹתַי in Chethib, sed Keri habet רֵעוֹתַי; *amica socia* Jud. 11, 37, *amata* Cant. 1, 9 etc.

רַעְיוֹן m. *studium* rei (vid. רְעוּת) Eccl. 1, 17 etc. al. *depastio, afflictio*.

רָעַל ut vicin. רָעַד. — Hoph. הָרְעַל *concussus est, tremuit* Nah. 2, 4. — Deriv. תַּרְעֵלָה et

רַעַל m. 1) *tremor, vertigo* ex ebrietate Zach. 12, 2. — 2) pl. f. רְעָלוֹת *pepla tremula*, ornamentum muliebre duabus constans partibus, alterâ in tergum, alterâ in pectus defluente, sed è regione oculorum per fibulas vel circellos ita connectendis, ut aliquod intercedat spatium per quod oculi transpiciant (Schrœder, *de vest. mul. Hebr.* pag. 87, 88).

רְעֵלָיָה et רַעַמְיָה n. pr. viri Esr. 2, 2. Neh. 7, 7.

רָעַם; fut. יִרְעַם; ut vicin. רָעַל, רָעַשׁ etc. *commotus, concussus est, tremuit* Eze. 27, 35, *fremuit* mare Ps. 96, 11 etc. — Hiph. הִרְעִים undè inf. cum suff. הַרְּעִימָהּ cum Dag. insolito in ר et מ; fut. יַרְעֵם, *commovit* a) aërem, nubes Jehova, *tonavit* 1 Sam. 2, 10 etc. — b) animum alicujus, *ad iram provocavit* aliquem 1 Sam. 1, 6. — Deriv. seq.

רַעַם m. suff. רַעַמְךָ; 1) *fremitus*,

fragor, tumultus Job 39, 25 (28). — 2) *tonitru* Ps. 77, 19 etc. Metaph. Job 26, 14.

רַעְמָא n. pr. viri; vid. seq.

רַעְמָה f. 1) forsan *tremor* de jubâ equi magnificâ inter currendum tremente Job 39, 19 (22) al. *celsitas*, *majestas* collat. chald. רְעַם i. q. hebr. רוּם. — 2) n. pr. a) viri filii Cuschi Gen. 10, 7, qui et רַעְמָא 1 Par. 1, 9. — b) urbis vel regionis ab eo nuncupatæ Eze. 27, 22.

רַעְמְסֵס et רַעַמְסֵס n. pr. urbis et regionis in Ægypto Gen. 47, 11. Ex. 1, 11 etc.

רָעַן undè Pihl. רַעֲנַן *viruit*; f. in pausâ רַעֲנָנָה Job 15, 32. Cant. 1, 16; quod tamen esse potest fem. sequentis.

רַעֲנָן m. pl. רַעֲנָנִים; *virens* Deut. 12, 2. Jer. 17, 8 etc.

רָעַע pl. רָעוּ pro רַעוּ; inf. constr. רֹעַ et cum ה parag. רֹעָה q. v. suo loco; imp. pl. רֹעוּ; fut. יָרֹעַ; 1) ut in chald. et syr. *fregit*, *confregit*, *contrivit* Jer. 15, 12 et 11, 16 ubi רֹעוּ impers. *fregerunt* vertas. Trop. Jes. 8, 9. Ps. 2, 9. Job 34, 24, de vultu *tristis fuit* Eccl. 7, 3. — Hiph. הֵרַע et הֵרַע; part. מֵרַע, in pausâ מֵרַע et מֵרַע undè pl. מְרֵעִים; infin. הָרֵעַ et הָרַע; fut. יָרֵעַ et יָרַע; 1) *malum*, *malè fecit* aliquid Gen. 44, 5. Mich. 3, 4; it. malè, *pravè egit*, *vixit* Jes. 1, 16 etc. Seq. לַעֲשׂוֹת id. 1 Reg. 14, 9. — 2) *male fecit* alicui, *damnum* intulit ei seq. acc., בְּ, לְ, עַל, עִם Gen. 31, 7. Ps. 74, 3 etc. Part. *maleficus* Jes. 1, 4 etc. — Hithp. הִתְרוֹעֵעַ *confractus*, *comminutus est* Jes. 24, 19. Prov. 18, 24.

רָעַף undè fut. יִרְעֲפוּ; ut עָרַף *stillavit* seq. acc. Ps. 65, 12 etc. — Hiph. imp. pl. הַרְעִיפוּ *stillare faciatis*, *destillate* Jes. 45, 8.

רָעַץ undè fut. יִרְעַץ; ut vicin. רָצַץ, רָעַע *confregit*, metaph. *prostravit* Ex. 15, 6. Jud. 10, 8.

רָעַשׁ; part. pl. רֹעֲשִׁים; fut. יִרְעַשׁ; *commotus*, *concussus fuit*, hinc *contremuit* Jud. 5, 4. Jer. 4, 24 etc. — Niph. f. נִרְעֲשָׁה *commota est* terra Jer. 50, 46. — Hiph. הִרְעִישׁ; part. מַרְעִישׁ; fut. יַרְעִישׁ; *commovit*, *concussit* Jes. 14, 16. Ps. 60, 4, *contremere fecit*, *terruit* Eze. 31, 16; sed *salire fecit* equum locustæ instar Job 39, 20. — Indè

רַעַשׁ m. 1) *concussio*, *commotio*, *tremor* spec. terræ 1 Reg. 19, 11, hominis Eze. 12, 18. — 2) *strepitus*, *fragor* Jes. 9, 4. Nah. 3, 2 etc.

רָפָא; infin. absol. רָפוֹא; constr. רְפוֹא; suff. רְפָאִי; imp. cum ה parag. רְפָאָה; fut. יִרְפָּא; 1) pr. ut in arab. *consuit*, *sarsit*, *resarsit*, hinc — 2) *sanavit*, *curavit*, *medicatus est* pr. vulnus, hominem vulneratum seq. acc. et לְ Gen. 20, 4: 2 Reg. 20, 5. Part. רֹפֵא *medicus* Gen. 50, 2 etc. Impers. *curatio facta est* ei Jes. 6, 10. Metaph. *reparavit*, *restauravit*, *pristinæ felicitati restituit* Hos. 7, 1. Ps. 30, 3, hinc *condonavit* Jer. 3, 22 etc., *consolatus est* Job 13, 4. — 3) ut vicin. רָפָה *remissus fuit*. — Niph. נִרְפָּא; pl. נִרְפָּאוּ, ex Syrismo pro נִרְפְּאוּ; inf. הֵרָפֵא; fut. יֵרָפֵא; *sanatus*, *cura-*

tus est morbus, ægrotus Lev. 13,37 Deut. 28, 27. Seq. לְ impers. *curatum est, curatio facta est* alicui Jes. 53, 5. De aquâ, *salubris facta est* 2 Reg. 2, 22 etc. — Pih. רִפֵּא undè 1 pers. רִפֵּאתִי; part. מְרַפֵּא; inf. רַפֹּא; fut. יְרַפֵּא; 1) *resarsit, reparavit* 1 Reg. 18, 30. — 2) *sanavit* Jer. 6, 14. Eze. 34, 4; *salubrem reddidit* aquam 2 Reg. 2, 21. — 2) *sanandum curavit* Ex. 21, 19 ubi inf. רַפֹּא non est pleon., ut vult Gesenius, sed valet *prorsùs, omninò*, ità ut sensus sit: expensas solvet ad perectam sanationem usquè. — 3) ut vicin. רָפָה *remisit* Jer. 38, 4. — Hithp. inf. הִתְרַפֵּא *sanandum se curare* 2 Reg. 8, 29 etc. — Deriv. מַרְפֵּא et seq.

רָפָא m. 1) undè pl. רְפָאִים *mortui*, pr., si velis *flaccidi, debiles* i. e. *manes, umbræ* Jes. 14, 9. Ps. 88, 11 etc. — 2) n. pr. a) gigantis à quo gens Cananitica רְפָאִים q. v. originem ducit 1 Par. 20, 4, seq.— b) alior. viror. 1 Par. 4, 13. 8, 2.

רְפֻאָה f. undè pl. רְפֻאוֹת *medicamenta* Jer. 30, 13 etc.

רִפְאוּת f. *sanatio* Prov. 3, 8.

רְפָאִים n. pr. gentis (à רָפָא q. v.) 2 Sam. 21, 16 יְלִידֵי הָרָפָה dictæ. Gen. 14, 15. Jes. 17, 5 etc.

רְפָאֵל n. pr. viri 1 Par. 26, 7.

רָפַד ut vicin. רָבַד *stravit;* fut. יִרְפַּד Job 41, 22. — Pih. רִפֵּד *stravit, substravit* lectum Job 17, 13, hinc Cant. 2, 5: רַפְּדוּנִי *substernite mihi* scil. lectum, i. e. *recreate me* defatigatum. — Deriv. רְפִידָה.

רָפָה; imp. רְפֵה pro רָפָה; fut. יִרְפֶּה, conv. וַיִּרֶף; 1) *remissus fuit* præsertim, de manu hinc *remissæ fuerunt manus alicujus* i. e. *segnis fuit aliquis* in agendo 2 Par. 15, 7, sæpiùs autem *animum abjecit* Jes. 13, 7 etc., etiam omissâ voce *manus* Jer. 49, 24. — 2) *remisit, defecit* dies i. e. ad vesperam vergit Jud. 19, 9; it. *concidit, corruit* fœnum Jes. 5, 24, seq. מִן *destitit ab* aliq. Ex. 4, 26 etc. — 3) ut cognat. רָפָא *sanavit* Ps. 60, 4. Job 5, 18. — Niph. præt. f. in pausâ נִרְפָּתָה; part. pl. נִרְפִּים; inf. הֵרָפֵה; fut. pl. יֵרָפוּ; 1) *remissus, otiosus fuit* Ex. 5, 8, 17. — 2) *sanatus, salubris fuit* 2 Reg. 2, 22. Jer. 19, 11. 51, 9. — Pih. רִפָּה; part. pl. מְרַפִּים; fut. pl. יְרַפּוּ; 1) *remissum fecit, remisit* alas Eze. 1, 24, *laxavit* balteum Job 12, 21. *Remisit manus alicujus* i. e. fregit animum ejus Jer. 38, 4 etc. — 2) *sanavit* Jer. 8, 11.— Hiph. הִרְפָּה, undè imp. הַרְפֵּה, apoc. הֶרֶף; fut. יַרְפֶּה, apoc. יֶרֶף; 1) *remisit* manum 2 Sam. 24, 16, seq. מִן pers. *deseruit* aliquem, *auxilio destituit* eum Jos. 10, 6; omissâ voce *manus* et seq. מִן *destitit ab* aliq. Deut. 9, 14. Ps. 37, 8. — 2) *missum fecit* aliquid Prov. 4, 13, aliquem i. e. *deseruit* eum Deut. 4, 31 etc. Absol. positum *deseruit, missa fecit* conamina sua 1 Sam. 15, 16. Ps. 46, 11. — Hithp. præt. הִתְרַפִּית; part. מִתְרַפֶּה; 1) *remissum, segnem se gessit* Job 18, 3. Prov. 18, 9. — 2) *animum abjecit* Prov. 24, 10. — Deriv. רִפְיוֹן et seq.

רָפָה n. pr. 1) gigantis de quo vid.

in רְפָאִים. — 2) viri 1 Par. 8, 37, qui רָפָיָה 9, 43 dicitur.

רָפֶה m. constr. רְפֵה; f. pl. רָפוֹת; 1) *remissus* undè 2 Sam. 17, 2: *remissus manibus* i. e. defatigatus; sed Jes. 35, 3 etc.: *manus remissæ* i. e. animus abjectus, demissus. — 2) *debilis* Num. 13, 18.

רָפוּא n. pr. viri Num. 13, 9.

רֶפַח n. pr. viri 1 Par. 7, 25.

רְפִידָה f. *fulcrum* Vulgat. *reclinatorium* lecti; suff. רְפִידָתוֹ Cant. 3, 10. — Rad. רָפַד.

רְפִידִים n. pr. stationis Israël. in deserto Ex. 17, 1 etc.

רְפָיָה n. pr. viror. Neh. 3, 9 etc.

רִפְיוֹן m. *remissio* manuum i. e. desperatio Jer. 47, 3. — Rad. רָפָה.

רָפַס et רָפַשׂ; fut. יִרְפֹּשׂ; ut vicin. רָמַס pedibus *calcavit, calcando turbavit* aquam Ex. 34, 18 etc. — Niph. part. נִרְפָּשׂ *calcando turbatus* fons Prov. 25, 26. — Hithp. הִתְרַפֵּס; part. מִתְרַפֵּס; *calcandum se præbuit prostravit se* Prov. 6, 3. Ps. 68, 31: *Prosternens se cum frustis argenti* i. e. argenti frustra pro tributo demissè offerens. — Deriv. מִרְפָּשׂ.

רַפְסֹדוֹת f. pl. *rates* 2 Par. 2, 15. — Etymon ignotum.

רָפַף vid. רוּף.

רָפַק undè Hithp. ut in arab. 4ª conjug. *reclinavit se, innixus est*; part. f. מִתְרַפֶּקֶת Cant. 8, 5.

רָפַשׂ vid. רָפַס.

רֶפֶשׁ m. *cœnum, lutum* Jes. 57, 20. — Rad. רפשׂ conf. vicin. רָפַס.

רְפָתִים pl. m. forsan *stabula* boum, *bubilia* Hab. 3, 17. LXX. Vulgat. Arab. *præsepia*. — Etymon latet.

רַץ m. *fragmentum; frustum*; pl. constr. רַצֵּי Ps. 68, 31. — Rad. רָצַץ.

רָץ m. *cursor*. vid. רוּץ.

רָצָא 1) ut vicin. רוּץ, *cucurrit*; inf. abs. רָצוֹא Eze. 1, 14. — 2) ut cognat. רָצָה *benevolè excepit, acceptum habuit* Eze. 43, 27.

רָצַד ut in arab. *observavit* maximè *insidiosè*. Hinc Pih. id. fut. pl. cum נ parag. תְּרַצְּדוּן Ps. 78, 17.

רָצָה; part. act. רוֹצֶה; pass. רָצוּי; constr. רְצוּי; inf. constr. רְצוֹת; imp. רְצֵה; fut. יִרְצֶה; conv. וַיִּרֶץ; 1) *voluit, placuit ei* seq. לְ cum infin. Ps. 40, 14, hinc *acceptum, gratum habuit*; *delectatus est* aliquo vel aliquâ re, seq. בְּ Ps. 49, 14 etc., seq. acc. Jer. 14, 10 etc., seq. עִם pers. *consuetudine, familiaritate alicujus delectatus est* Ps. 50, 18 etc. — 2) trans. *solvit, persolvit* Lev. 26, 34: 2 Par. 36, 21. — Niph. נִרְצָה; fut. יֵרָצֶה; 1) *benevolè acceptus, approbatus est* Lev. 7, 18 etc. — 2) *solutus, persolutus est* Jes. 40, 2. — Pih. fut. pl. בָּנָיו יְרַצּוּ דַלִּים *filii ejus contentos reddent pauperes* Job 20, 10, scil. iis restituendo bona à patre erepta; sed al. legunt יְרֹצּוּ à רָצַץ et vertunt: *filios ejus vexabunt pauperes*; ad quem sensum magis accedunt veter. Version. — Hiph. f. הִרְצָת (formâ chald. pro הִרְצְתָה) *solvit, rependit* Lev. 26, 34. — Hithp. fut. יִתְרַצֶּה *gratum, acceptum se faciet* 1 Sam. 29, 4. — Indè

רָצוֹן m. constr. רְצוֹן; suff. רְצֹנוֹ;

1) *delectatio, approbatio* Jes. 56, 7. Prov. 14,35.—2) *objectum delectationis, deliciæ* Prov. 11, 1 etc., spec. *quod Deo acceptum est* Mal. 2, 13. Prov. 10, 32.—3) *arbitrium, quod placet* alicui Dan. 8, 4. Ps. 40, 9 hinc *lascivia, libido* Gen. 49, 6. — 4) *benevolentia, gratia* Jes. 49, 8. Ps. 5, 13, metonym. *beneficia* Deut. 33, 23. Ps. 145, 16.

רָצַח; inf. abs. רָצוֹחַ; fut. יִרְצַח; 1) ut in arab. *contudit, confregit.* — 2) *occidit, interfecit* Ex. 20, 13 etc. Part. רֹצֵחַ *homicida* Num. 35, 6 etc. — Niph. f. נִרְצָחָה; fut. יֵרָצֵחַ; *occisus est* Jud. 20, 4. Prov. 22, 13. — Pih. רִצַּח 1) *contudit, evertit* Ps. 62, 4 ubi תְּרַצְּחוּ al. legunt in Puh. תְּרֻצְּחוּ *contundemini.* — 2) iterat. *multos interfecit, homicidam egit* Hos. 6, 9 etc. Part. מְרַצֵּחַ *occisor, homicida* 2 Reg. 6, 32 etc. — Indè

רֶצַח m. *contritio* Ps. 42, 11, *cædes* Eze. 21, 27.

רִצְיָא n. pr. viri 1 Par. 7, 39.

רְצִין n. pr. viror. Jes. 7, 1 etc.

רָצַע ut in arab. *perforavit* Ex. 21, 6. — Deriv. מַרְצֵעַ.

רָצַף ut in chald. syr. et arab. *stravit* pr. pavimentum lapidibus ordine conjunctis, *tesselavit*; part. pass. רָצוּף Cant. 3, 10. — Deriv. מַרְצֶפֶת et seq.

רֶצֶף m. 1) *lapis candefactus* quo carnes et panem coquere et ad esum assare solebant, undè 1 Reg. 19, 6: עֻגַת רְצָפִים *placenta* super *lapidibus candefactis cocta*; al. *prunæ, carbones.* — 2) n. pr. urbis Jes. 37, 12.

רִצְפָּה f. constr. רִצְפַּת; 1) *lapis candefactus* Jes. 6, 6. Vulgat. *calculus*, LXX et Rabb. *carbo.* — 2) *pavimentum lapidibus stratum* Eze. 40, 17 etc. — 3) n. pr. mul. 2 Sam. 3, 7 etc.

רָצַץ, רָצוֹתִי; part. pass. רָצוּץ; fut. יָרוּץ et יָרֹץ (pro יִרֹץ); 1) ut vicin. רָעַע, רָעַץ *fregit, quassavit* Jes. 42, 3. Intrans. *fractus est* Eccl. 12, 6.— 2) Metaph. *oppressit, vim intulit* 1 Sam. 12, 3, 4 etc. — Niph. נָרוֹץ; fut. יֵרוֹץ; *fractus est* Eze. 29, 7. Eccl. 12, 6.—Pih. רִצַּץ; fut. יְרַצֵּץ et יְרֹצֵץ; 1) intensiv. *contudit, confregit* Ps. 74, 14. — 2) *oppressit, violenter tractavit* Jud. 10, 8. Job 20, 19. sed יְרוֹצְצוּ Nah. 2, 5 pertinet ad רוּץ. — Hiph. fut. conv. וַתָּרִץ *et confregit* Jud. 9, 53; sed וַתָּרֶץ *et currere fecit* pertinet ad רוּץ. — Hithpoh. fut. וַיִּתְרֹצְצוּ *et sese invicem collidebant* Gen. 25, 22. — Deriv. רַץ.

רַק m. f. רַקָּה vid. mox infrà suo loco; pl. רַקּוֹת; 1) *tenuis, macer* Gen. 41, 19, 20, 27.— 2) adv. extenuandi et restringendi, hinc *tantummodò, duntaxat* Gen. 47, 22 etc., *præter, nisi* 2 Reg. 17, 18 etc., it. *certè, profectò* (conf. אַךְ) Gen. 20, 11. — Rad. רָקַק.

רֵק *vacuus*, vid. רֵיק.

רֹק m. suff. רֻקִּי; *sputum* Jes. 50, 6 etc. — Rad. רָקַק.

רָקַב fut. יִרְקַב; *putruit, cariosus fuit* Jes. 40, 20, metaph. Prov. 10, 7. — Indè

רָקָב m. constr. רְקַב; *putredo caries* Hos. 5, 12 etc., metaph. Hab. 3, 16.

רִקָּבוֹן m. id. Job 41, 19.

רָקַד; inf. constr. רְקוֹד; *saliit, exsultavit* Eccl. 3, 4, trop. Ps. 114, 4, 6. — Pih. רִקֵּד part. מְרַקֵּד; *subsiliit, saltavit* Jes, 13, 21. Nah. 3, 2 etc. — Hiph. fut. cum suff. יַרְקִידֵם *subsilire* i. e. contremiscere *facit eos* scil. montes Ps. 29, 9.

רַקָּה f. suff. רַקָּתוֹ; pl. רַקּוֹת; pr. *tenue* quid, hinc *tempus*, pars capitis Jud. 4, 21 etc., poët. *gena* Cant. 4, 3. 6, 7. — Rad. רָקַק.

רַקּוֹן n. pr. oppidi Danitarum Jos. 19, 46, cum artic. הַ.

רָקַח; fut. יִרְקַח; *condivit*, *confecit unguenta pigmenta*, Ex. 30, 33. Part. רוֹקֵחַ *unguentarius, pigmentarius* Eccl. 10, 1 etc. — Puh. part. pl. מְרֻקָּחִים *confecta* 2 Par. 16, 14. — Hiph. inf. הַרְקַח *condire* Eze. 24, 10. — Deriv. מֶרְקָח, מֶרְקָחָה, מִרְקַחַת et seq.

רֶקַח m. *conditura* Cant. 8, 2.

רֹקַח m. *unguentum* Ex. 30, 25.

רַקָּח m. undè pl. רַקָּחִים, f. רַקָּחוֹת; *pigmentarius* 1 Sam. 8, 13. Neh. 3, 8.

רִקֻּחִים pl. m. *unguenta* Jes. 57, 9.

רָקִיעַ m. constr. רְקִיעַ; *expansum* cœli LXX [et Vulgat. *firmamentum* Gen. 1, 6 etc. Crystallo assimilatur Eze. 1, 22. Dan. 12, 3, conf. θάλασσα ὑαλίνη Apoc. 4, 6. — Rad. רָקַע.

רָקִיק m. pl. constr. רְקִיקֵי; *placenta tenuis*, *laganum* Ex. 29, 2 etc. — Rad. רָקַק.

רָקַם undè part. act. רֹקֵם Vulgò *acupictor*, phrygio Ex. 26, 36 etc.; conf. Hisp. et Ital, *recamare*, *ricamare*; sed cùm Ps. 139, 15 de artificiosâ corporis humani formatione dicatur, quod nervis, ossibus, juncturis filisque constat, nonnullis est *textor liciorum versicolorum;* adde prætereà *pictorem* Hebr. dici חֹשֵׁב. — Puh. רֻקַּם *artificiosè contextus* Ps. 139, 15. — Deriv. seq.

רֶקֶם n. pr. 1) viror Num. 31, 8 etc. — 2) oppidi in tribu Benjamin Jos. 18, 27.

רִקְמָה f. pl. רְקָמוֹת; dual. רִקְמָתַיִם; 1) *versicolor*, *variegatum* Eze. 17, 3; 1 Par. 29, 2. — 2) *vestis versicolor* Jud. 5, 30. Eze. 16, 13 etc.

רָקַע; part. act. רֹקַע (pro רֹקֵעַ); inf. cum suff. רַקְעֲךָ; imp. רְקַע; fut. יִרְקַע; 1) *tutudit, pulsavit, percussit* humum pedibus præ lætitiâ vel indignatione Eze. 6, 11. 25, 6. — 2) *tundendo expandit* (conf. vicin. רָקַק), hinc generatim *expandit*, *extendit* Jes. 42, 5 etc.—3) *conculcavit* 2 Sam. 22, 43. — Pih. fut. וַיְרַקְּעוּ; *tundendo diduxit*, ut laminam Ex. 39, 3 etc., hinc *obduxit* laminâ Jes. 40, 19. — Puh. part. מְרֻקָּע *diductus* malleo Jer. 10, 9. — Hiph. fut. תַּרְקִיעַ *expandis* Job 37, 18. — Deriv. רָקִיעַ et

רִקֻּעִים pl. m. *laminæ* Num. 17, 3.

רָקַק 1) pr. *tutudit*, hinc *tundendo expandit*, *tenue fecit* (conf. vicin. רָקַע). — 2) ut vicin. יָרַק *spuit*, *exspuit;* fut. יָרֹק Lev. 15, 8. — Deriv. רַק, רֹק, רַקָּה, רָקִיק.

רַקַּת n. pr. oppidi in tribu Nephtali Jos. 19, 35.

רָשׁ *pauper*, vid. רוּשׁ.

רִשְׁיוֹן m. *facultas* aliquid faciendi Esr. 3, 7. — Rad. רשה ut chald. רְשָׁא *potestatem habuit, licuit ei.*

רֵשִׁית vid. רֵאשִׁית.

רָשַׁם ut in arab. *exaravit, consignavit;* part. pass. רָשׁוּם Dan. 10, 21

רָשַׁע; fut. יִרְשַׁע; 1) *impiè, improbè se gessit* (opposit. צָדַק) 1 Reg. 8, 4 etc. Prægn. seq. מִן *impiè defecit à* Deo Ps. 18, 22.— 2) *injustam causam habuit, reus fuit* Job 9, 29. 10, 7, 15. — Hiph. הִרְשִׁיעַ; part. מַרְשִׁיעַ; inf. הַרְשִׁיעַ; fut. יַרְשִׁיעַ; 1) *reum injustum declaravit* aliquem, adeòque *condemnavit* judex Ex. 22, 8 etc. Sic 1 Sam. 14, 47: *et quocunque se vertebat*, יַרְשִׁיעַ *impium declarabat* seu *ostendebat* hostem suum i. e. *vincebat*, *superabat* eum: clades enim impietatis pœna habebatur. Ità vers. Chald. Syr. LXX et Vulgat. — 2) intrans *injustè, impiè egit* Job 34, 12 etc. Prægn. Dan. 11, 32: מַרְשִׁיעֵי בְרִית *impiè deserentes fœdus.* — Deriv. מִרְשַׁעַת et seq.

רָשָׁע m. pl. רְשָׁעִים; f. רְשָׁעָה; 1) *injustus, impius* Gen. 18, 23. Ps. 1, 1 etc. Passim in Psalmis de gentilibus populum israëliticum vexantibus. — 2) *injustam causam habens* (sensu forensi) Ex. 23, 7 etc. — 3) *reus* Num. 35, 31.

רֶשַׁע m. suff. רִשְׁעוֹ; *improbitas, impietas* Jes. 9, 17. Ps. 5, 5 etc.; spec. *mendacium*, *fraus* Prov. 8, 7. Plur. רְשָׁעִים *improbè factà* Job 34, 26.

רִשְׁעָה f. constr. רִשְׁעַת; suff. רִשְׁעָתוֹ; 1) *improbitas, impietas* Jes. 9, 17 etc.; spec. *mendacium, fraus* Prov. 13, 6. — 3) improbè factum Deuter. 25, 2.

רִשְׁעָתַיִם vid כּוּשַׁן.

רֶשֶׁף m. pl. רְשָׁפִים; const. רִשְׁפֵי; 1) *ardor* *forsan *sitis* Deut. 32, 24, ubi opponitur רָעָב *fames;* al. *febris ardens*, *pestis;* sed distinguitur à *peste* (דֶּבֶר) Hab. 3, 5 ubi etiam *ardor sitis* valet, ni fallor*; trop. *flamma* amoris Cant 8, 6.— 2) *fulmen* Ps. 78, 48; trop. *fulmina arcûs* i. e. *sagittæ* Ps. 76, 4, sed Job 5, 7: בְּנֵי רֶשֶׁף *filii adoris, flammæ* sunt vel *scintillæ* vel *alites* fulminis celeritate per aëra lati. — 3) n. pr. viri 1 Par. 7, 25.

רָשַׁשׁ undè Poh. fut. יְרֹשֵׁשׁ *conteret, diruet* Jer. 5, 17; ità Vulgat. favet usus syr. et cognat. hebr. רָצַץ; al. tamen *depauperabit* quasi esset à rad. רוּשׁ. — Puh. רֻשַּׁשׁ *dirutus est* Mal. 1, 4.

רֶשֶׁת f. suff. רִשְׁתּוֹ; pr. inf. verbi יָרַשׁ, hinc *rete* Hos. 5, 1 etc. מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת *opus reticulatum* Ex. 27, 4.

רַתּוֹק m. pl. f. רַתּוּקוֹת; *catena* Ex. 7, 23: 1 Reg. 6, 21. — Rad. רָתַק.

רָתַח ut in chald. et syr. *ferbuit, ebullivit.* — Pih. imp. רַתַּח *fervefac* Eze. 24, 5. — Puh. רֻתַּח *æstuavit* trop. Job 41, 23. — Indè

רְתָחִים pl. m. *ebullitiones* Eze. 24, 5.

רָתַם *alligavit* equos currui; imp. רְתֹם Mich. 1, 13. — Indè

רֹתֶם c. pl. רְתָמִים; *juniperus* juxta Vulgat. et Hebræos; sed potiùs forsan ut arab. רתמה (ratamaht) *genista* (*spartium junceum* Linn.); frutex qui in Arabiæ desertis frequens est, umbram præbet cubantibus (1 Reg. 19, 4, 5), haud secus atque cibum suâ radice pauperibus (Job 30, 4), tandem

adhibetur ad *ligandum*; quæ singula *junipero* non quadrant.

רִתְמָה n. pr. stationis Israelitar. in deserto Num. 33, 18, 19.

רָתַק *ligavit, vinxit.* — Niph. fut. יֵרָתֵק Eccl. 12, 6 in Keri, quod al. vertunt *ligetur, concatenetur*, invito contextu; al. *solvatur*, quasi Niph. ut Pih. privativam significationem habeat; sed cum hujus rei nulla suppetant exempla, rectiùs est cum Chethih legere יִרְחַק *removeatur*. — Puh. רֻתַּק *vinctus est* Nah. 3, 10. — Deriv. רַתּוּק et

רַתֻּקוֹת pl. f. *catenæ* Jes. 40, 19.

רְתֵת m. ut vicin. רֶטֶט *terror* Hos. 13, 1. — Rad. רתת in chald., syr. et samar. *tremuit*.

ש

Littera ש quæ vicesima prima alphabeti littera est, quæque in numeralibus *trecenti* valet, antiquitùs et ante inventa signa diacritica, modò simplex *s*, modò sonum densiorem *sch* Germanorum, seu *sh* Anglorum, nostrumque *ch*, nullo discrimine exprimebat. Posteà verò à Grammaticis ità distinctum est, ut lenior sonus *s* puncto in sinistro cornu (שׂ), densior eodem puncto in dextro cornu (שׁ) posito, indicaretur. Indè littera שׂ hebraïcè שִׂין *sîn*, *scîn*, שׁ autem שִׁין *schîn* vocatur. — Mutatur haud raro in reliquas sibilantes שׂ, ס, צ, ז. Semper ut radicalis, nunquàm ut servilis littera usurpatur.

שְׂאֹר m. *fermentum* Ex. 12, 15, 19.

שְׂאֵת (pro שְׂאֵת) f. suff. שְׂאֵתוֹ, et שֵׂתוֹ; pr. inf. verbi נָשָׂא, hinc 1) *elevatio* Job 41, 17; *elatio* vultûs i. e. *hilaritas* oppos. *demissioni* Gen. 4, 7, metaph. *elatio animi*, Hab. 1, 7, al. *effatum, decretum*, significatu quidem aptissimo sed non usitato. — 2) *eminentia* in cute, *tumor* Lev. 13, 2. 10, 19 etc. — 3) *excellentia* Gen. 49, 3, it. *majestas* Dei Job 13, 11.

שְׂבָךְ m. undè pl. שְׂבָכִים *reticula* 1 Reg. 7, 17. — Rad. שָׂבַךְ ut vicin. סָבַךְ

שְׂבָכָה f. pl. שְׂבָכוֹת; 1) *rete* Job 18, 8. — 2) *clathrum* 1 Reg. 7, 18 etc. — Rad. vid. in שְׂבָךְ.

שְׂבָם, et שִׂבְמָה n. pr. oppidi in tribu Ruben Num. 32, 3 etc.

שָׂבַע et שָׂבֵעַ; inf. absol. שָׂבוֹעַ, constr. שְׂבֹעַ; imp. שְׂבַע; fut. יִשְׂבַּע; *satur, satiatus fuit* Ponitur modò absol. modò seq. acc. rei, vel בְּ, vel מִן, vel לְ cum infin. Ex. 16, 12. Prov. 14, 14 etc. Metaph. Hab 2, 16 etc., hinc *tædio, fastidio affectus est* Job 7, 4 etc. — Pih. שִׂבַּע; fut. יְשַׂבַּע; *satiavit* Eze. 7, 19, seq. dupl. acc. pers. et rei Ps. 90, 14. — Hiph. הִשְׂבִּיעַ; part. מַשְׂבִּיעַ; inf. הַשְׂבִּיעַ; fut. יַשְׂבִּיעַ; seq. acc. pers., vel dupl. acc. pers. et rei, vel בְּ, מִן rei, sed לְ pers. et acc. rei Ps. 145, 16. Metaph. 91, 16. — Deriv. seq.

שָׂבָע m. *saturitas, abundantia* cibi Gen. 41, 29. Prov. 3, 10 etc.

שָׂבֵעַ m. adj. constr. שְׂבַע; pl. שְׂבֵעִים; f. שְׂבֵעָה; *satur, satiatus* 1 Sam. 2, 5 etc. Metaph. Deut. 23, 23 etc.

שֹׂבַע m. suff. in pausâ שָׂבְעֶךָ; *sa-*

tietas Ex. 16, 3.— 2) *abundantia* Ps. 16, 11.

שֹׂבְעָה f. *satietas*; constr. שִׂבְעַת Eze. 16, 49.

שָׂבְעָה f. suff. f. שָׂבְעָתֵךְ; id. Ruth 2, 18. Jes. 23, 88 etc.

שָׂבַר *contemplatus, intuitus est*, seq. בְּ; part. act. שֹׂבֵר Neh. 2, 13, 15. — Pih. 1) *exspectavit* Ruth 1, 13. — 2) *speravit* seq. אֶל, לְ Jes. 38, 18. Ps. 104, 27 etc. — Indè

שֵׂבֶר m. *spes*; suff. שִׂבְרִי Ps. 119, 116 etc.

שָׂגָא ut in chald. et syr. *magnus fuit, factus est, crevit*; fut. juxtà quosd. codices יִשְׂגֶּא Job 8, 7, 11. — Hiph. part. מַשְׂגִּיא; fut. יַשְׂגִּיא; 1) *auxit* seq. לְ Job 12, 23. — 2) *magnificavit, laudibus extulit* 36, 24. — Indè שַׂגִּיא

שָׂגַב 1) *altus*, trop. *arduus, inaccessus fuit* Deut. 2, 36. — 2) *extulit se* Job 5, 11. — Niph. נִשְׂגַּב; *altus fuit* Prov. 18, 11 etc. Hinc trop. *excelsus, sublimis fuit* Jes. 2, 11. Ps. 148, 13, *tutus præstitus est* Prov. 18, 10, *arduus, difficilis* intellectu *fuit* Ps. 139. 6. — Pih. שִׂגֵּב *potentem fecit* Jes. 9, 10, *tutum præstitit* Ps. 20, 2 etc. — Puh. fut. יְשֻׂגַּב *tutus præstabitur* Prov. 29, 25. — Hiph. fut. יַשְׂגִּיב *sublimiter aget, excelsum se præstabit* Job 36, 22.—Indè מִשְׂגָּב.

שָׂגַג vid. שׂוּג.

שָׂגָה ut vicin. שָׂגָא *magnus factus est*; fut. יִשְׂגֶּה Ps. 93, 13. Job 8, 7, 11.—Hiph. הִשְׂגָּה *auxit* Ps. 72, 12.

שְׂגוּב et שְׂגִיב n. pr. viror. 1 Reg. 16, 35 etc.

שַׂגִּיא m. *permagnus* Job 36, 26. 37, 23. — Rad. שָׂגָא.

שַׂד sive שָׂדֶה vid. שָׂדִים.

שָׂדַד undè Pih. שִׂדֵּד *occavit* Jes. Jes. 28, 24. Hos. 10, 11 etc.

שָׂדֶה m. constr. שְׂדֵה; suff. שָׂדֵהוּ; pl. f. שָׂדוֹת, constr. שְׂדֵי et שְׂדוֹת, suff. שְׂדֹתֵיהֶם, שָׂדֵינוּ et שְׂדֹתָם; 1) *campus* Jer. 17, 3, oppos. montibus, hinc שְׂדֵה אֲרָם *campi, campestria Syriæ* Hos. 12, 13; *terra continens* oppos. mari Eze. 26, 6, 8. — 2) *ager* cultus Gen. 23, 17 etc., oppos. vineis et hortis Ex. 9, 25 etc., it. *agri, rus*, undè *vir agrorum* i. e. vir in agris, non in tentoriis degens, *vir agrestis, rusticus* Gen. 25, 27, *bestiæ agrorum* i. e. *feræ* Gen. 2, 20 etc. Seq. nomine urbis vel populi *agri, fines* Gen. 14, 7. Neh. 12, 29; sed *territorium, regio* undè meton. *incolæ, cives* ejus Eccl. 5, 8.

שָׂדַי m. ut שָׂדֶה *campus, ager* sed poët. Deut. 32, 13. Ps. 8, 8 etc.

שִׂדִּים n. pr. vallis Gen. 14, 3 etc.

שְׂדֵרָה f. *ordo, series*; pl. שְׂדֵרוֹת 1 Reg. 6, 9 etc. — Rad. שׂדר ut vicin. chald. סְדַר *seruit, ordinavit.*

שֶׂה (pro שֵׂיה vel שֵׂהֶה) c. constr. שֵׂה; suff. שֵׂיו et שֵׂיֵהוּ; una *ovis* vel *capra*, nom. unitatis cujus collect. est צֹאן Gen. 22, 7. Ex. 12, 3 etc. — Origo latet.

שָׂהֵד m. *testis*; suff. שָׂהֲדִי Job 16, 19. — Rad. שָׂהַד ut vicin. chald. et syr. סְהַד *testatus est.* — Indè

שָׂהֲדוּתָא f. voc. chald. et syr. *testimonium* Gen. 31, 47.

שַׂהֲרֹנִים pl. m. *lunulæ*, bullæ formam lunæ referentes, quas gestabant feminæ, viri et cameli Jud. 8, 21. Jes. 3, 18. — Rad. שהר conf. סַהַר.

שׁוּב, vid. שִׁיב.

שׂוֹבֵךְ m. *rami perplexi, dumetum* ut סֹבֶךְ q. v. 2 Sam. 18, 19.

שׂוּג ut vicin. סוּג 1) *recedere*. — 2) *sepire*. — Niph. נְשׂוֹג *avertit se* 2 Sam. 1, 22 ubi tamen plures cod. et edit. נָסוֹג exhibent. — Pilp. שִׂגְשֵׂג *sepivit* Jes. 17, 11; al. *crescere fecit* quasi à שָׂגַג vicin. שָׂגָא, שָׂגָה.

שׂוּד, vid. שִׂיד.

שׂוּחַ Gen. 24, 63* al. *meditari* ut Vulgat., al. *colloqui* scil. cum amicis, servis in rure pascentibus; et ità LXX Aquil., Symmach. al.; cum Syr. *deambulare*, nobis verò est: *inter frutices et virgulta deambulare*, ità ut sit verbum denom. à שִׂיחַ *frutex, virgultum*. Hunc unum sensum suadet contextus et commendant tùm loci, tum personæ, adjuncta. Conf. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduction française*, GENÈSE, pag. 142.*

שׂוּט ut vicin. שָׂטָה *declinare*. Ps. 40, 5: שָׂטֵי כָזָב *declinantes ad mendacium*. — Indè שֵׂטִים

שׂוּךְ pr. forsan ut vicin. סוּג, שׂוּג; סָכַךְ, שָׂכַךְ (conf. etiam סָבַךְ) *texere, contexere, plectere*, hinc *ramis, perplexit, sepe circummunire, sepire, obsepire*. Job 1, 10: *sepivisti circa eum* i. e. eum tueris; it. in malam partem Hos. 2, 8: *obsepiens viam tuam* i. e. præcludens. — Pilp. fut. cum suff. תְּשֹׂכְכֵנִי *plectis, contexis me* Job 10, 11; conf. Ps. 139, 13. — Deriv. מְשׂוּכָה et

שׂוֹךְ m. *ramus perplexus*; suff. שׂוֹכֹה (pro שׂוֹכוֹ) Jud. 9, 49.

שׂוֹכָה f. id. constr. שׂוֹכַת Jud. 9, 48.

שׂוֹכֹה n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 35.

שׂוּכָתִי n. gent. 1 Par. 2, 55.

שׂוּם et **שִׂים**; præt. et part. act. שָׂם, pass. f. שׂוּמָה 2 Sam. 13, 32 in Keri, ubi Chethib habet שִׂימָה; inf. abs. שׂוֹם; fut. יָשִׂים; semel יָשׂוּם Ex. 4, 11, apoc. יָשֵׂם; conv. וַיָּשֶׂם, primariò et generatim *ponere, statuere, collocare*, gr. τιθέναι; sed indè plures alii dimanant significatus in seq. formulis animadvertendi. Seq. עַל pers. *imponere* alicui aliquid præstandum Ex. 5, 8 etc., seq. בְּ perpetiendum Deut. 7, 15. — *Liberos ponere* i. e. *procreare* (*mettre des enfants au monde*) Esr. 10, 44; *ponere triticum* i. e. *serere* Jes. 28, 25. A *ponendi* notione, multæ profluunt signific. ac locutiones tropicæ, ut *proponere, exponere* Job 5, 8, *decernere, constituere* Ex. 21, 13 etc. שׂוּם שֵׁם לְ *nomen imponere, indere* alicui Dan. 1, 7; sed *nomen suum ponere*, de Deo i. e. *cultum suum, sacra sua constituere* Deut. 12, 5 etc. 1 Reg. 9, 3 etc. שׂוּם לֵב *animum advertere, attendere* Jes. 41, 22. Hag. 2, 15, omisso לֵב Jud. 19, 30. Jes. 41, 20. Job 34, 23, cum לְ rei Job 23, 6, אֶל Ex. 9, 21, עַל Job 1, 8; sed שׂוּם עַל לֵב *curare* aliquid (*prendre à cœur*) Jes.

57, 1, 11, cum אֶל לֵב 2 Sam. 13, 33, בְּלֵב 1 Sam. 21, 13; conf. Græc. θέσθαι ἐν φρεσί, ἐπὶ φρεσί Odis. 14, 227. 18, 157, ἐπὶ θυμῷ Iliad. 15, 591 etc. Sed est *decernere, secum constituere* Dan. 1, 8. Mal. 2, 2. — *Iram Dei sibi ponere* i. e. *cumulare* Job 36, 13; conf. Rom. 2, 5. Vix notare necesse est notiones *ponendi*, *faciendi*, *tribuendi* vicissim inter se mutuò permutari; sic *miracula ponere* i. e. *patrare* Ex. 4, 11; *leges alicui ponere* i. e. *dare* 2 Sam. 23, 5 etc. — Hiph. part. מֵשִׂים *ponens* scil. לֵב i. e. *attendens, advertens* Job 4, 20. Imp. f. הָשִׂימִי *attende*, vel *instrue* scil. aciem Eze. 21, 21. — Hoph. fut. conv. וַיּוּשַׂם *et appositum fuit* Gen. 24, 33 in Keri, ubi Chethib habet וַיִּישֶׂם à rad. יָשַׂם. — Indè תְּשׂוּמֶת.

שׂוּר; fut. conv. וַיָּשַׂר; ut vicin. שָׂרָה, שָׂרַר; 1) *contendere*, *certare* Hos. 12, 5. — 2) *principatum tenere*, *gerere* Jud. 9, 22. — 3) ut vicin. נָשַׂר *serrare* 1 Par. 20, 3. — 4) ut cognat. סוּר *recedere* Hos. 9, 12. — Hiph. הֵשִׂיר *principes constituit* Hos. 8, 4. — Indè

שׂוֹרָה f. *series*, *ordo*, sed adv. *per ordinem* ut rectè Vulgat. Jes. 28, 25.

שׂוֹרֵק vid. שֹׂרֵק.

שׂוּשׂ et שִׂישׂ; præt. et particip. שָׂשׂ; inf. absol. שׂוֹשׂ; fut. יָשׂוּשׂ et יָשִׂישׂ; pl. cum suff. יְשֻׂשׂוּם; pr. forsan *exsilire*, *exsultare*, hinc *gaudere*, *lætari* Job 3, 22, seq. בְּ, עַל aliquo, aliquâ re Deut. 28, 63. Ps. 40, 17 etc. שָׂשׂוֹן, מָשׂוֹשׂ.

שֵׂחַ m. *cogitatio*; suff. שֵׂחוֹ Amos 4, 13. — Rad. שִׂיחַ.

שָׂחָה; part. act. שֹׂחֶה; inf. constr. שְׂחוֹת; *natavit* Jes. 25, 11. — Hiph. fut. אַשְׂחֶה *inundabo* hyperbol. pro *madefaciam*. Ps. 6, 7. — Indè

שָׂחוּ f. *natatio* Eze. 47, 5.

שְׂחוֹק vid. שְׂחֹק.

שָׂחַט, *expressit* uvas; ut vicin. chald. סְחַט fut. יִשְׂחַט Gen. 40, 11.

שָׂחַק; infin. constr. שְׂחֹק; fut. יִשְׂחַק; ut vicin. צָחַק 1) *risit* Eccl. 3, 4; seq. אֶל *arrisit* Job 29, 24, seq. עַל *derisit*, *irrisit* aliq. Ps. 52, 8 etc., seq. לְ *ridendo contempsit* Job 5, 22 etc. — 2) *lusit*, hinc adhibitâ musicâ *saltavit* Jud. 16, 27. — Pih. שִׂחֵק; part. מְשַׂחֵק; inf. שַׂחֵק; fut. יְשַׂחֵק; 1) *identidem risit*, hinc *jocatus est* Jer. 15, 17. — 2) *lusit* Zach. 8, 5 etc. — 3) *cecinit* voce et instrumentis, *saltavit*, *choreas egit* Jud. 16, 25: 1 Sam. 18, 7 etc. — Hiph. part. מַשְׂחִיקִים *irridentes* 2 Sam. 30, 10. — Deriv. מִשְׂחָק et

שְׂחֹק, שְׂחוֹק; m. 1) *risus* Job 8, 21. Eccl. 2, 2. — 2) *irrisio*, hinc *objectum irrisionis* Jer. 20, 7. Job 12, 4. — 3) *lusus*, *jocus* Prov. 10, 23.

שֵׂטִים pl. m. *declinationes* à recto, *delicta*, *peccata* Hos. 5, 2, ut סֵטִים Ps. 101, 3. — Rad. שׂוּט.

שָׂטָה; imp. שְׂטֵה; fut. יִשְׂטֶה; apoc. יֵשְׂטְ; ut vicin. chald. et syr. *declinavit*, *deflexit* Num. 5, 12. Prov. 4, 15 etc.

שָׂטַם; fut. יִשְׂטֹם; 1) *odio habuit*, *odio prosecutus est* (conf. vicin. שָׂטַן)

Gen. 27, 41. Job 16, 9 etc. — 2) * forsan ut vicin. שָׂטָה *declinavit*, undè מַשְׂטֵמָה q. v. *

שָׂטַן, inf. cum suff. שִׂטְנִי; *adversarius, infestus fuit* (conf. vicin. שָׂטַם) Ps. 38, 21 etc. Part. שֹׂטֵן *adversarius* Ps. 71, 13. — Deriv. seq.

שָׂטָן m. *adversarius* Ps. 109, 6, *hostis* in bello 1 Sam. 29, 4 etc., it. *obstaculum, impedimentum* Num. 22, 22 : 2 Sam. 19, 23. Cum artic. הַשָּׂטָן *diabolus* Zach. 3, 1. Job 1, 7 etc., et omisso artic. 1 Par. 12, 1.

שִׂטְנָה f. 1) *accusatio* Esr. 4, 6. — 2) n. pr. putei Gen. 26, 21.

שִׂיא (pro שְׂנִיא) m. *elatio, magnitudo;* suff. שִׂיאוֹ Job 20, 6. — Rad. נָשָׂא.

שִׂיאוֹן n. pr. montis Deut. 4, 48.

שִׂיב *canescere* 1 Sam. 12, 2. Part. act. שָׂב *canus, senex* Job 15, 10. — Deriv. seq.

שֵׂיב vel שֵׂב m. *canities, senectus;* suff. שֵׂיבוֹ 1 Reg. 14, 4.

שֵׂיבָה f. constr. שֵׂיבַת; suff. שֵׂבָתְךָ; et שֵׂיבָתוֹ; 1) id. Gen. 15, 15 etc. — 2) meton. *senex* Lev. 19, 32. Ruth 4, 15.

שִׂיד m. *calx* Deut. 27, 2 etc.

שִׂיג m. *secessio* 1 Reg. 18, 27. — Rad. שׂוּג.

שִׂיד *calce oblinere* Deut. 17, 2, 4. — Indè

שֵׂיָה ut שֶׂה q. v.

שִׂיחַ; fut. יָשִׂיחַ; 1) pr. forsan *producere, protrudere*, collat. syr. שוח *germinavit, floruit;* undè שִׂיחַ *frutex, virgultum*, à quo denom. verbum שׂוּחַ ubi vid. — 2) *loqui*, seq. לְ *ad* aliquem Job 12, 8, seq. acc. Prov. 6, 22, seq. בְּ *de* aliq. Ps. 69, 13. — 3) *canere* Jud. 5, 10. Ps. 145, 5, seq. בְּ *carmine celebrare* aliq. Ps. 105, 2, et in malam partem *querelas fundere, queri* Ps. 55, 18. Job 7, 11. — 4) *secum loqui, meditari* maximè de rebus divinis Ps. 77, 4 etc. — Pilp. שׂוֹחֵחַ *meditatus est* Ps. 143, 5, *cogitavit* aliquid Jes. 53, 8. — Deriv. שַׂחַ et seq.

שִׂיחַ m. pl. שִׂיחִים; 1) *frutex, virgultum* Gen. 2, 5 etc. — 2) *sermo* Ps. 64, 2 etc. — 3) *querela* Job 7, 13 etc. — 4) *meditatio*, al. *colloquium*, al. *ambulatio* 1 Reg. 18, 27.

שִׂיחָה f. suff. שִׂיחָתִי; *meditatio*, max. de rebus divinis Job 15, 4 etc.

שִׂים *ponere* vid. שׂוּם.

שִׂישׂ *gaudere* vid. שׂוּשׂ.

שֵׂךְ m. undè pl. שִׂכִּים *spinæ* Num. 33, 55. — Rad. שָׂכַךְ.

שֹׂךְ m. *sepes;* suff. שֻׂכּוֹ; Thren. 2, 6. — Rad. שָׂכַךְ.

שֻׂכָּה f. pr. *spina, aculeus*, hinc *telum acutum, missile;* pl. שֻׂכּוֹת Job 40, 31. — Rad. שָׂכַךְ.

שֶׂכוּ n. pr. loci 1 Sam. 19, 22.

שֶׂכְוִי m. forsan ut מַשְׂכִּית *intellectus, mens, animus* Job 38, 36; al. *res adspectabilis, phænomenon cæleste*, sed invito contextu. — Rad. שכה (conf. vicin. chald. סְכָא *adspexit, contemplatus est*) undè et seq.

שְׂכִיָּה f. *species, forma;* pl. שְׂכִיּוֹת Jes. 2, 16 ubi rectè Vulgat. *omne quod visu pulchrum est.*

שַׂכִּין m. *culter* ut chald. סַכִּין Prov. 23, 2. — Etymon latet.

שָׂכִיר m. constr. שְׂכִיר; *mercenarius* Ex. 22, 14 etc. — Rad. שָׂכַר.

שְׂכִירָה f. *conductio*. Jes. 7, 20: *novacula conductionis* i. e. *conducta*.

שָׂכַךְ ut vicin. סָכַךְ; 1) *texuit, sepsit*. — 2) *texit, operuit* Ex. 33, 22.—Deriv. מְשׂוּכָה ,סֻכָּה ,שַׂךְ ,שֵׂךְ.

שָׂכַל *prudenter se gessit* 1 Sam. 18, 30. — Pih. Gen. 48, 14: שִׂכֵּל אֶת־יָדָיו *prudentes fecit manus suas* i. e. *scitè, consultò eas transversim posuit*, ut rectè, saltem quoad sensum, omnes veter. interpret. reddunt. — Hiph. הִשְׂכִּיל; part. מַשְׂכִּיל; f. מַשְׂכֶּלֶת; infin. absol. הַשְׂכֵּל; constr. הַשְׂכִּיל; fut. יַשְׂכִּיל; apoc. וַיַּשְׂכֵּל; 1) * *intelligentem reddidit, intelligentiam dedit* Gen. 3, 6; al. *adspexit*, sed haud rectè, ut probavimus in *Le Pentat. avec une trad. franç., etc.* Genèse, *pag*. 21, 22*; it. *docuit* Ps. 32, 8, seq. dupl. acc. Dan. 9, 22, et לְ pers. Prov. 21, 11. — 2) *attendit, animum advertit* seq. acc. בְ ,אֶל ,עַל Deut. 32, 29 etc. Passim jungitur notio *admirationis* Ps. 64, 10, *curæ* 41, 2. — 3) *intellexit, prudens evasit* Ps. 2, 10. Dan. 1, 4; *prudenter egit* Jer. 20, 11. 23, 5. — Part. a) *intelligens, prudens* Prov. 10, 5 etc., *probus, pius* Ps. 14, 2. Dan. 11, 33 etc. — b) subst. *carmen* Ps. 47, 8 et in titulis tredecim Psalmorum. — Infin. *intelligentia, prudentia* Jer. 3, 15. Prov. 1, 3 etc. — 4) *prosperè gessit* rem Jos. 1, 7 etc. — 5) *successum dedit* 1 Reg. 2, 3. — Indè

שֶׂכֶל ,שֵׂכֶל m. suff. שִׂכְלוֹ; 1) *intellectus, intelligentia, prudentia* Prov. 13, 15 etc. it. in malam partem *astutia* Dan. 8, 25. — 2) *felicitas, prosperitas* Prov. 3, 4.

שִׂכְלוּת f. *stultitia* Eccl. 1, 17 ut סִכְלוּת, quod habent plures codices. et edit.

שָׂכַר, part. act. שֹׂכֵר; pass. שָׂכוּר; infin. absol. שָׂכֹר: constr. שְׂכֹר; fut. יִשְׂכֹּר; *mercede conduxit* Gen. 30, 16 etc.; it. *mercede corrupit, subornavit* Neh. 6, 12 etc. — Niph. נִשְׂכַּר *mercede conductus est* 1 Sam. 2, 5. —Hithp. part. מִשְׂתַּכֵּר (pro מִתְשַׂכֵּר) *pro mercede se elocans* Hag. 1, 6. — Deriv. מַשְׂכֹּרֶת ,שְׂכִירָה ,שָׂכִיר et seq.

שָׂכָר m. constr. שְׂכַר; 1) *merces* mercenarii Gen. 30, 28 etc., it. *pretium* quo quid elocatur Ex. 22, 14, et *præmium* quodcumque Gen. 15, 1. — 2) viror. 1 Par. 11, 35 etc.

שֶׂכֶר m. *merces* mercenarii Jes. 19, 10, *præmium* Prov. 11, 18.

שְׂלָו, in pausâ שְׂלָו (in Keri שְׂלָיו) m. pl. שַׂלְוִים (à sing. שַׂלְוָה); *coturnix*, sed ubiquè collect. *coturnices* Ex. 16, 2. Num. 11, 32 etc. — Rad. שלה quam conferunt cum arab שלו, שמאני *pinguis fuit*, undè שַׂלְוַי et שמאני *coturnix*. Reapsè ad hunc pinguedinis sensum alluditur Ps. 78, 31.

שְׂלָיו vid. שְׂלָו.

שַׂלְמָה f. constr. שַׂלְמַת; pl. שְׂלָמוֹת; 1) ut שִׂמְלָה *vestis* Ex. 22, 8 etc. — 2) n. pr. viror. Ruth 4, 20 etc. — Rad. שלם ut שָׂמַל q. v.

שַׂלְמוֹן n. pr. viri Ruth 4, 21.

שַׂלְמַי n. pr. viri Neh. 7, 48 pro quo שַׂלְמַי Esr. 2, 46.

שְׂמֹאל ,שְׂמֹאוּל m. suff. שְׂמֹאלוֹ; 1) *latus sinistrum* Gen. 13, 9 etc. יַד־שְׂמֹאל *manus lateris sinistri, ma-*

nus sinistra Jud. 3, 21. Eze. 39, 3, et itâ omisso יָד Gen. 48, 14. Cant. 2, 6. 8, 3.— 2) *septentrio, plaga borealis* Gen. 14, 15. Job 23, 9.—Indè verbum

Hiph. הִשְׂמִיל et הִשְׂמְאִיל, הַשְׂמְאִיל; part. pl. מַשְׂמְאִלִים; inf. הַשְׂמִיל; fut. יַשְׂמְאִיל; *ad sinistrum latus deflexit* Gen. 13, 9. Jes. 30, 21. — 2) *sinistrâ* (pro dextrâ) *manu usus est* 1 Par. 12, 2.

שְׂמָאלִי et שְׂמָלִי m. f. שְׂמָאלִית; *qui, quæ est ad latus sinistrum, sinister, sinistra* 1 Reg. 7, 21 etc.

שָׂמַח et שָׂמֵחַ; infinit. constr. שְׂמֹחַ; imp. שְׂמַח; fut. יִשְׂמַח; *lætatus est* Jes. 65, 13 etc. constr. cum בְּ, לְ, עַל, et מִן Prov. 5, 18 ubi tamen plures cod. habent בְּ. Rebus inanim. tribuitur Jes. 14, 8. Prov. 13, 9. שָׂמַח בַּיהוָֹה *lætatus est in Jehovâ* i. e. de tutelâ ejus Ps. 9, 3 etc. שָׂמַח לִפְנֵי יְהוָֹה *lætatus est coram Jehovâ* de eo dicitur qui sacras epu- in atrio tabernaculi sancti instituebat Lev. 23, 40 etc. — Pih. שִׂמַּח; paart. מְשַׂמֵּחַ; inf. שַׂמֵּחַ; imp. id. et שַׂמַּח; fut. יְשַׂמַּח; *lætitiâ affecit, lætitiam attulit* Deut. 24, 5 etc.; seq. לְ, עַל, מִן *de* aliquâ re Ps. 30, 2 etc. — Hiph. הִשְׂמִיחַ, id. Ps. 89, 43. — Deriv. seq.

שָׂמֵחַ m. pl. שְׂמֵחִים; constr. שְׂמֵחֵי et שִׂמְחֵי; f. שְׂמֵחָה; *lætans, lætus, a* Deut. 16, 15. Ps. 35, 26 etc.

שִׂמְחָה f. constr. שִׂמְחַת; pl. שְׂמָחוֹת; 1) *lætitia* 1 Reg. 1, 40 etc. — 2) *objectum lætitiæ* Ps. 43, 4, hinc — 3) *voluptas, oblectamentum* Prov. 21, 17. Neh. 8, 12 etc.

שְׂמִיכָה f. *stragula* Jud. 4, 18. — Rad. שׂמך ut vicin. סָמַךְ.

שָׂמַל ut vicin. arab. שמל *cinxit, circumdedit*. — Hiph. הִשְׂמִיל vid. in הִשְׂמְאִיל sub שׂמאל. — Indè

שִׂמְלָה f. constr. שִׂמְלַת; pl. שְׂמָלוֹת; *vestis* virorum mulierumque imprimis exterior et ampla Gen. 9, 23. Jes. 3, 6 etc.

שַׂמְלָה n. pr. viri Gen. 36, 36 etc.

שְׂמָלִי vid. שְׂמָאלִי.

שְׂמָמִית vel שְׂמָמִית f. *lacertæ venenatæ* species Prov. 30, 28. LXX καλαβώτης, Vulgat. *stellio* et ità Bochart. — Rad. שׂמם in arab. *veneno infecit*.

שָׂנֵא part. act. שׂוֹנֵא, pass. pl. constr. שְׂנֻאֵי 2 Sam. 5, 8 in Keri, sed Chethib habet שְׂנֵאו; inf. absol. שָׂנֹא, constr. שְׂנֹא et שִׂנְאַת; fut. יִשְׂנָא; *odit, odio habuit* seq. acc. et לְ Deut. 4, 42. Ps. 5, 6 etc.—Part. שׂוֹנֵא *osor, inimicus* Deut. 7, 10 etc.; fem. pl. שֹׂנְאוֹת *inimicæ* Eze. 16, 27. — Niph. fut. יִשָּׂנֵא *odio erit* Prov. 14, 17. — Pih. part. מְשַׂנֵּא *osor, inimicus* undè cum suff. sine Dag. מְשַׂנְאַי plur. constr. מְשַׂנְאֵי, suff. מְשַׂנְאַי Ps. 18, 41 etc. — Deriv. seq.

שִׂנְאָה f. constr. שִׂנְאַת; suff. in pausâ שִׂנְאָתְךָ et cum י superfluo שִׂנְאָתִיךְ; pr. inf. *odisse, odium* Deut. 1, 27. Eze. 35. 11 etc.

שָׂנִיא undè f. שְׂנִיאָה *exosa* Deut. 21, 15.

שְׂנִיר n. pr. quo Amoræi montem

Hermonem vocarunt Deut. 3, 9. Eze. 27, 5; sed angustiori sensu pars Hermonis Cant. 4, 8: 1 Par. 5, 23.

שָׂעִיר et שָׂעִר m. 1) *pilosus, hirsutus* Gen. 27, 11, 23.—2) *hircus* Lev. 4, 24, pleniùs שְׂעִיר עִזִּים *pilosus caprarum* Gen. 37, 31.— 3) pl. שְׂעִירִים *dæmones sylvestres*, ità dicti vel quia sub *hirci* formâ colebantur, vel quia in sylvis et desertis tales apparebant Jes. 13, 21. 34, 14. — 4) pl.* *pluviæ tenues ut capilli* (à שֵׂעָר), vulgò *imbres*, sed invito contextu Deut. 32, 2.* — Fem. שְׂעִירָה vide mox infrà. — Rad. שָׂעַר.

שֵׂעִיר n. pr. 1) viri Gen. 36, 20. —2) regionis montanæ Idumæorum Gen. 14, 6 etc. — 3) montis in tribu Judâ Jos. 15, 10.

שְׂעִירָה f. constr. שְׂעִירַת; 1) pr. *hirsuta*, hinc *capra* Lev. 4, 23. 5, 6. — 2) n. pr. loci in tribu Ephraïm Jud. 3, 26. — Rad. שָׂעַר.

שְׂעִפִּים pl. m. ferè ut סְעִפִּים q. v. *cogitationes* Job 4, 13. 20, 2.—Rad. שׂעף ut vicin. סָעַף q. v.

שָׂעַר ut vicin. סָעַר, שָׁעַר; 1) *horruit*, gr. φρίσσω, hinc *terrore*, *commotione correptus est* Jer. 2, 12. Eze. 27, 35, seq. עַל causæ 32, 10.— 2) forsan denom. à שָׂעִיר, *coluit* pr. *hirsuta numina* Deut. 32, 17. — 3) *exagitavit*, *turbine disjecit* Ps. 58, 10. — Niph. f. נִשְׂעֲרָה impers. *tempestas sævit, procellosum fuit* Ps. 50, 3. — Pih. *turbine abripuit* Job 27, 21. — Hithp. fut. יִשְׂתָּעֵר (pro יִתְשַׂעֵר) *procellæ instar irruit* Dan. 11, 40. — Deriv, שָׂעִיר et seq.

שַׂעַר m. 1) *horror* Eze. 27, 35. Job 18, 20. — 2) ut vicin. סַעַר *procella* Jes. 28, 2. Aliud vid. in seq.

שֵׂעָר m. constr. שְׂעַר, sed Jes. 7, 20 שֵׂעַר; suff. שְׂעָרוֹ; *pilus* sed collect. *pili* Lev. 13, 3 etc.

שְׂעָרָה f. ut vicin. סְעָרָה *procella* Nah. 1, 3 etc.

שַׂעֲרָה f. constr. שַׂעֲרַת; pl. שְׂעָרוֹת, undè constr. שַׂעֲרוֹת; *pilus*, *capillus* Jud. 20, 16. Ps. 40, 13 etc.

שְׂעֹרָה f. pl. m. שְׂעֹרִים; *hordeum* Ex. 9, 31 etc.

שְׂעֹרִים n. pr. viri 1 Par. 24, 8.

שָׂפָה f. constr. שְׂפַת; dual. שְׂפָתַיִם, constr. שִׂפְתֵי, suff. שְׂפָתֵימוֹ, שִׂפְתֵיהֶם; pl. constr. שִׂפְתוֹת (à שֶׂפֶת; 1) *labium* 1 Sam. 1, 13 etc. *Aperuit labia* i. e. loqui cœpit; sed *labia alicujus aperuit* i. e. facultatem, copiam loquendi ei suppeditavit, oppos. *labia cohibuit*. — *Homo labiorum* i. e. garrulus, loquax. — *Verba labiorum* i. e. futilia, stolida. Meton. *loquela*, *verba* Eze. 36, 3 etc., it. *lingua*, *dialectus* Gen. 11, 1. Jes. 19, 18 etc. —2) *ora, extremitas, limes, terminus* Gen. 22, 17. Jud. 7, 22 etc.—Etymon latet, conf. tamen, si placet verb. vicin. סָפָה.

שָׂפַח pr. forsan ut vicin. סָפַח *fudit*. Hinc Pih. שִׂפַּח *effluere fecit* capillos, hinc *decalvavit* Jes. 3, 17. Conf. סַפַּחַת.

שָׂפָם m. suff. שְׂפָמוֹ; *barba* Lev. 13, 45: 2 Sam. 19, 25 etc. Vulgò *mentum*, quasi esset à שָׂפָה *labium*; sed rectiùs forsan dimanat à rad. שׂפם ut cognat. seq. *texit*, scil. mentum barba..

שָׂפַן ut vicin. סָפַן, צָפַן *texit, ab-*

scondit; part. pass. pl. constr. שְׂפֻנֵי *absconditi* thesauri.

שָׂפַק; fut יִשְׂפֹּק; ut vicin. סָפַק 1) *percussit*, et spec. *complosit* manus Job 27, 23 juxta plures cod., it. *castigavit.* —2) *redundavit, abundavit* 1 Reg. 20, 10. — Hiph. fut. יַשְׂפִּיקוּ *percutiunt, pangunt fœdera* Jes. 2, 6. — Indè

שֶׂפֶק m. *plaga, castigatio* Job. 36, 18.

שַׂק m. שַׂקִּי pl. שַׂקִּים; 1) *cilicium, pannus crassus è filis cilicinis contextus* Jes. 34, 24. — 2) *saccus* Gen. 42, 25 etc. — 3) *vestis* lugentium Gen. 37, 34 etc., prophetarum Jes. 20, 2. Conf. Matth. 3, 4.—Etymon ignoratur.

שָׂקַד undè Niph. נִשְׂקַד *ligatum, compactum fuit* jugum (conf. עָקַד) Thren. 1, 14. Plures cod. habent נִשְׁקַד *vigilavit*, quod exprimunt LXX, Vulgat. et Syr., sed invito contextu.

שָׂקַר ut vicin. chald. סְקַר *intuitus est, aspexit;* hinc. — Pih. part. pl. f. מְשַׂקְּרוֹת עֵינַיִם *nictantes oculis* Jes. 3, 16. LXX et Vulgat. *nutibus occulorum;* aptè ad contextum ubi agitur de externis fœminarum gestibus lasciviam impudentiamque prodentibus. Alii ex aliâ signif. chald. *fucantes oculos* vertunt, sed invitâ orationis serie.

שַׂר m. pl. שָׂרִים; *dux, præfectus* quicumque, ut militum, urbis, civium adeòque, *princeps;* it. angelorum sive *archangelus*, etc. Gen. 21, 22 : 1 Reg. 22, 26. Jos. 5, 14. Dan. 12, 1 et 10, 13, ubi sensus est : *angelus persicis rebus præfectus.* — Rad. שָׂרַר.

שָׂרַג ut vicin. שָׂרַךְ, אָרַג, it. chald. et syr. סְרַג *implexit, implicuit.* - Puh. שֹׂרַג *implicatus, implexus fuit* Job 40, 17. — Hithp. fut. pl. יִשְׂתָּרְגוּ (pro יִתְשָׂרְגוּ) *implicant se* Thren. 1, 14.— Inde שְׂרִיגִים.

שָׂרַד 1) forsan ut in arab. *consuit, contexuit.* — 2) ut in syr. *fugit, effugit* Jos. 10, 20.— Deriv. שָׂרִיד et seq.

שְׂרָד m. *textura*, undè בִּגְדֵי שְׂרָד *vestes textæ* i. e. ut chald. סְרָדִין *aulæa* scil. tabernaculi sacri Ex. 31, 10 etc. LXX *vestes ministerii*, quasi legissent בִּגְדֵי שָׁרֵת; quæ tamen dicuntur בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ et ab illis disertè distinguuntur.

שֶׂרֶד m. Jes. 44, 13. Vulgat. *runcina*, al. *rubrica*, *filum mensorium*, *amussis*, al. *stylus* (collat. arab. שַׁרַאד *subula*), quod præfero.

שָׂרָה 1) vicin. arab. שַׁאַר pro שַׁוַּר, *seruit, ordinavit*, undè juxta quosd. שׂוֹרָה q. v. — 2) *præfectus, dux, princeps fuit.* — 3) *contendit, certavit* seq. אֶת, עִם pers. *cum aliquo* Gen. 32, 29. Hos. 12, 4. Conf. vicin. שָׂרַר, שׂוּר. — Indè מִשְׂרָה.

שָׂרָה f. masculini שַׂר), cum י parag. שָׂרָתִי; 1) *mulier princeps, nobilis* Jud. 5, 29 etc. Plur. שָׂרוֹת *primariæ* i. e. spec. uxores regum ab uxoribus secundi ordinis distinctæ 1 Reg. 11, 3. Metaph. Thren. 1, 1.—2) n. pr. mul. Gen. 17, 15 etc.

שְׂרוּג n. pr. viri Gen. 11, 20.

שְׂרוֹךְ m. *corrigia* calcei Jes. 5, 27. Proverbial. de re vili Gen. 14, 25. — Rad. שָׂרַךְ.

שְׂרוּקִים pl. m. *palmites vitis nobilioris* (vid. שֹׂרֵק) Jes. 16, 8.

שֶׂרַח n. pr. viri Gen. 46, 17 etc.

שָׂרַט *incîdit, incisuras fecit* in corpore Lev. 21, 5. — Niph. נִשְׂרַט *laceratus est* Zach. 12, 3. — Deriv. seq.

שֶׂרֶט m. et שָׂרֶטֶת f. *incisura* Lev. 19, 28. 21, 5.

שָׂרַי n. pr. mul. Gen. 11, 29 etc.

שָׂרִיגִים pl. m. *surculi, palmites* vitis Gen. 40, 10 etc. — Rad. שָׂרַג.

שָׂרִיד m. pl. שְׂרִידִים; *superstes, elapsus* è clade Num. 21, 36 etc. — Rad. שָׂרַד.

שְׂרָיָה et שְׂרָיָהוּ n. pr. viror. 2 Sam. 8, 17. Jer. 36, 26 etc.

שְׂרִיקוֹת vid. ad rad. שָׂרַק.

שָׂרַךְ ut vicin. שָׂרַג — Pih. part. f. מְשָׂרֶכֶת *implicans* vias suas camela i. e. hùc illùc circumvagans Jes. 2, 23. — Indè שְׂרוֹךְ.

שַׂרְסְכִים n. pr. viri Jer. 39, 3.

שָׂרַע ut vicin. arab. שָׁרַע *extendit, protendit.* Part. pass. שָׂרוּעַ *protensus, prœlongus* membro i. e. qui membrum habet justo longius Lev. 21, 18 etc. — Hithp. inf. הִשְׂתָּרֵעַ (pro הִתְשָׂרֵעַ) *sese extendere* Jes. 28, 20.

שַׂרְעַפִּים pl. m. ut שְׂעִפִּים, inserto ר, *cogitationes* Ps. 94, 19 etc. — Rad. שׂעף.

שָׂרַף, part. act. שֹׂרֵף; pass. f. שְׂרוּפָה et שְׂרֻפָה; infin. absol. שָׂרוֹף; constr. שְׂרֹף; suff. שָׂרְפוֹ; fut. יִשְׂרֹף; *combussit, cremavit* Lev. 4, 21 etc., sæpè addito בָּאֵשׁ; hinc *urendo coxit* Gen. 11, 3. — Niph. נִשְׂרַף *combustus est* Lev. 4, 12. — Puh. שֹׂרַף id. 10, 16. — Deriv. מִשְׂרָפָה et seq.

שָׂרָף masc. 1) *serpentis venenosi species*, vulgò *prester* Num. 21, 6 etc. — 2) plur. שְׂרָפִים *Seraphim* alatorum angelorum genus, solio Dei adstantium Jes. 6, 2, 6. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 22.

שְׂרֵפָה f. constr. שְׂרֵפַת; *ustio* Gen. 11, 3 *combustio, incendium* Lev. 10, 6 etc.

שָׂרַק 1) ut vicin. שָׂרַךְ, שָׂרַג *plexuit, implicuit*, undè שֹׂרֵק, שְׂרוּקִים. — 2) ut סָרַק in chald. et syr. *pectinavit, carminavit;* undè part. pass. pl. f. שְׂרִיקוֹת *pexa, carminata* lina Jes. 19, 9. — 3) ut, quidam volunt, sed incertè omninò, *rufus, fuscus fuit*, undè.

שָׂרֹק m. pl. שְׂרֻקִּים *rufi fusci* equi Zach. 1, 8, collat. arab. אַשְׁקַר *equus fuscus*. LXX ψαροὶ (Gloss. ποικίλοι) i. e. *sturnini, in sturni morem varii et maculosi.*

שֹׂרֵק m. et שֹׂרֵקָה f. 1) *vitis nobilioris* species Gen. 49, 11 etc.; eadem forsan, quam vocant Arabes marrocani *serki* et Persæ *kischmisch*, cujus uvæ admodùm dulces et acinis ferè carentes; vid. Niebuhr (Descript. de l'Arabie, tom. 1, p. 207). — 2) n. pr. vallis inter Ascalon et Gaza Jud. 16, 4.

שָׂרַר; part. act. שֹׂרֵר; fut. pl. יָשֹׂרוּ; ut vicin. שָׂרָה, שׂוּר, *principatum tenuit* Jes. 32, 1. Prov. 8, 16. Esth. 1, 22. — Hithp. הִשְׂתָּרֵר (pro הִתְשָׂרֵר); fut. יִשְׂתָּרֵר; *principatum sibi sumpsit.* Seq. עַל pers. *in aliquem* Num. 16, 13. — Deriv. שָׂרָה, שַׂר.

שָׂשׂוֹן m. constr. שְׂשׂוֹן; *gaudium*, et *objectum gaudii* Jes. 22, 13. Ps. 51, 10 etc. — Rad. שׂוּשׂ.

שֵׂת vid. שְׂאֵת.

שָׂתַם ut vicin. סָתַם *obstruxit, obturavit* preces Thren. 3, 9.

שָׂתַר forsan ut vicin. arab. שַׁתַר *fidit*, undè Niph. fut. conv. וַיִּשָּׂתְרוּ

et fissi sunt, eruperunt tumoris ani 1 Sam. 5, 9; al. et *occultati sunt*, quasi à סָתַר scripto שׂ pro ס, sed parum aptè.

שׁ

שׁ *schîn* de cujus nomine cæterisque proprietatibus vide suprà in שׂ; hoc tantùm adde, quòd inter *serviles* litteras numeretur.

·שֶׁ, rariùs ·שַׁ, שֶׁ et antè guttur. שָׁ Jud. 6, 17. forma brevior vocis אֲשֶׁר cujus varios induit significatus 1) *qui, quæ, quod* et plur. *qui, quæ, quæ* Eccl. 1, 11. Cant. 1, 7 etc.— 2) conj. *quòd* Eccl. 2, 13 etc., *ut* 3, 14, *eò quòd, quia* Cant. 1, 6. 6. 2, *nam* 1, 7. Cum præpos. ·עַד־שֶׁ *usquedùm, donec* Jud. 5, 7; ·בְּשֶׁ *eò quòd* Eccl. 2, 16; ·כְּשֶׁ *secundùm id quod, quemadmodùm* 5, 14. 12, 7, *cùm* 9, 12. 10, 3; בְּשַׁגַּם *quia*, juxta omnes veter. Version. Gen. 6, 3; comp. ex בְּ, ·שַׁ et גַּם pro גַּם; quibusd. est inf. verbi שָׁגַג cum suff., itâ ut sensus sit: *propter peccare* i. e. *peccata eorum*; quod procul dubio orationis seriei multò minùs quadrat. בְּשֶׁל (ex בְּ, ·שֶׁ, לְ) *propter*, cum suff. בְּשֶׁלִּי *propter me* Jon. 1, 12; בְּשֶׁלְּמִי *propter quem?* 1, 7. — Alia vide in שֶׁל et שִׁילֹה.

שָׁאַב; part. acc. שׁוֹאֵב, pl. שֹׁאֲבִים, inf. constr. שְׁאֹב; imp. f. שַׁאֲבִי; fut. יִשְׁאַב; *hausit* aquam, addito vel omisso מַיִם Gen. 24, 11 : 1 Sam. 7, 6 etc. — Indè מַשְׁאַבִּים.

שָׁאַג; part. act. שֹׁאֵג, pl. שֹׁאֲגִים; inf. absol. שָׁאֹג; fut. יִשְׁאַג; *rugiit* pr. de leone Jud. 14, 5, de tonitru Jer. 25, 30, de hominibus Ps. 38, 9. 74, 4. — Indè

שְׁאָגָה f. constr. שַׁאֲגַת; suff. שַׁאֲגָתוֹ; *rugitus* leonis Jes. 5, 29, *clamor* gementis Ps. 22, 2 etc.

שָׁאָה 1) *strepuit, strepitum edidit.* — 2) *cum fragore concidit* Jes. 6, 11. — Niph. נִשְׁאָה 1) *strepuit* Jes. 17, 12, 13. — 2) *vastatus est* 6, 11. — Hiph. inf. cum præf. לְ לְהַשְׁאוֹת et לַהְשׁוֹת *ad vastandum* Jes. 37, 26 : 2 Reg. 19, 25. — Hithp. ut vicin. שָׁעָה; part. מִשְׁתָּאֵה (pro מִתְשָׁאֵה) *cum stupore contemplans* seq. לְ Gen. 24, 21. — Deriv. שְׁאָוָה, שָׁאוֹן, שְׁאִיָּה, שֵׁאת.

שֹׁאָה vid. שׁוֹאָה.

שַׁאֲוָה f. *procella strepens* Prov. 1, 27 in Chethib, ubi Keri habet שׁוֹאָה. — Rad. שָׁאָה.

שְׁאוֹל et שְׁאֹל c. cum ה locali שְׁאֹלָה; pr. *cavitas*, hinc *infernus*, locus subterraneus, densâ caligine plenus, in quo mortuorum animæ degunt, *limbus* Patrum Gen. 37, 35. Jes. 14, 9 etc. — Rad. שָׁאַל.

שָׁאוּל n. pr. viror. Gen. 46, 10 etc. Nom. patronym. שָׁאוּלִי Num. 26, 13.

שָׁאוֹן m. constr. שְׁאוֹן; 1) *strepitus* aquarum, hominum etc. Ps. 65, 8. Jes. 5, 14 etc. Jer. 48, 45: *filii strepitûs* i. e. milites tumultuantes. — 2) *vastatio, ruina, interitus* Jes. 46, 17. Ps. 40, 3. — Rad. שָׁאָה.

שְׁאָט m. suff. שָׁאטְךָ; *contemptus*, hinc *fastus* Eze. 25, 6, 36, 5. — Rad. שׁוּט.

שְׁאִיָּה f. *vastatio, ruina* Jes. 24, 12. — Rad. שָׁאָה.

שָׁאַל et שָׁאֵל, pl. שְׁאֶלְתֶּם; part. act. שֹׁאֵל, pl. שֹׁאֲלִים, f. שֹׁאֶלֶת; pass. שָׁאוּל; inf. abs. שָׁאוֹל, constr. שְׁאֹל; imp. שְׁאַל, f. שַׁאֲלִי; fut. יִשְׁאַל; 1) *postulavit, poposcit* seq. acc. rei, et מִן, מֵאֵת pers. à quâ poscitur, etiam seq. dupl. acc. *poposcit aliquem aliquid* Deut. 14, 26. Ps. 2, 8 etc. — 2) *rogavit, petiit* aliquid ab aliquo Jes. 7, 11 etc. Seq. acc. rei Jud. 5, 25, et מִן, מֵאֵת, מֵעִם pers. à quâ quid petitur; cum לְ pers. *rogavit alicui, pro aliquo* 1 Reg. 2, 22. Spec. *mutuum petiit* ab aliquo Ex 3, 22: 2 Reg. 6, 5; it. *stipem petiit, mendicavit* Prov. 20, 4. — 3) *interrogavit* Jud. 4, 20. seq. acc. pers. Gen. 24, 47 etc., sed לְ Job 8, 8; *de aliquo vel aliquâ re* seq. עַל Neh. 1, 2, לְ Gen. 32, 30 etc., acc. Jes. 45, 11. Hagg. 2, 11. Spec. *consuluit, oraculum captavit* sive à vero Deo, sive ab idolis seq. בְּ Jud. 1, 1. Eze. 21, 26 etc., seq. לְ *pro aliquo, in alicujus commodum* Num. 27, 21 etc.; שָׁאַל לְפ״ לְשָׁלוֹם *interrogavit aliquem de valetudine* salutando eum, hinc *salutavit* Gen. 43, 27. — 4) *cavus fuit* undè שְׁאוֹל; conf. Deriv. ex vicin. שָׁעַל.

Niph. נִשְׁאַל; inf. abs. נִשְׁאֹל; forsan *sibi petiit* (ut gr. αἰτοῦμαι peto mihi) 1 Sam. 20, 6, 28. Neh. 13, 6. — Pih. שָׁאֵל 1) *mendicavit* Ps. 109, 10. — 2) *interrogavit* 2 Sam. 20, 18. — Hiph. הִשְׁאִיל *postulatum quid concessit, dedit* Ex. 12, 36: 1 Sam. 1, 28. — Deriv. מִשְׁאָלָה et seq.

שְׁאָל n. pr. viri Esr. 10, 29.

שְׁאֵלָה f. suff. שְׁאֵלָתִי et שֶׁאֱלָתִי, contract. שֵׁלָתֵךְ; *petitio, rogatio, preces* Esth. 5, 7. *Petiit petitionem* i. e. *petiit aliquid* ab aliquo, et *preces fudit* Jud. 8, 24 etc. Metonym. *petitum, postulatum*, hinc. נָתַן שְׁאֵלָה *postulatum concessit, petenti satisfecit* Esth. 5, 6, 8. Ps. 106, 15 etc. בָּאָה שְׁאֵלָה *venit petitum, concessum est* Job 6, 8.

שְׁאַלְתִּיאֵל n. pr. viri Esr, 3, 2 etc.

שָׁאַן ut vicin. שָׁעַן. — Pihl. שַׁאֲנַן *tranquillus fuit, tranquillè vixit* Jer. 30, 10. Job 3, 18. — Indè

שַׁאֲנָן m. pl. שַׁאֲנַנִּים, f. שַׁאֲנַנּוֹת; 1) *tranquillus, securus* Jes. 33, 20. Job 12, 5. — 2) *socors, fastuosus, insolens* Jes. 32, 9. Ps. 123, 4 etc., et subst. *fastus, insolentia* 2 Reg. 19, 28. Jes. 37, 29.

שאס vid. שָׁסַס.

שָׁאַף; part. act. שׁוֹאֵף, pl. שֹׁאֲפִים; inf. absol. שָׁאֹף; fut. יִשְׁאַף; ut vicin. נָשַׁף, נָשַׁב, שׁוּף; 1) *anhelavit* iracundus Jes. 42, 14, festinans, hinc *festinavit* Eccl. 1, 5. — 2) *inhiavit, hiante ore captavit* aërem, umbram etc. Jer. 2, 24 etc. De loco Job 5, 5, vid. צַמִּים. Amos 2, 7: *Qui inhiant super* (עַל) *pulverem terræ in capite tenuium* i. e. qui nihil avidiùs cupiunt, quàm ut sit pulvis in capite pauperum, i. e. quàm ut eos in luctum detrudant, seu eos opprimant. Passim *inhiare alicui* est *sanguinem ejus sitire, acriter eum persequi, vexare.*

שָׁאַר *reliquus fuit, superfuit* 1

Sam. 16, 11. — Niph. נִשְׁאַר; part. נִשְׁאָר, f. נִשְׁאָרָה et נִשְׁאֶרֶת; fut. יִשָּׁאֵר; 1) *reliquus factus est, superfuit* Gen. 7, 23 etc. Part. *superstes* Eze. 6, 12. — 2) *remansit* alicubi Ex. 8, 5 etc., it. *mansit* Job 21, 34.—Not. וְנִאשְׁאַר Eze. 9, 8, ex duabus lectionibus נִשְׁאַר et אֶשְׁאַר conjunctis ortum nonnulli putant. Cùm verò plures cod. ואשאר sine נ habeant, ità forsan vocalibus instruendum est וָאֶשָּׁאֵר et *superstes fui, remansi;* quod non improbabile facit proximè sequens וָאֶזְעַק, וָאֶפְּלָה etc. — Hiph. הִשְׁאִיר 1) *reliquum fecit* Ex. 10, 12, *reliquit* Deut. 28, 51 etc. — 2) *reliquum habuit, retinuit* Num. 21, 35 etc. — Deriv. מִשְׁאֶרֶת et seq.

שְׁאָר m. *reliquum, residuum, reliquæ* Jes. 10, 20. Soph. 1, 4 etc.

שְׁאָר יָשׁוּב n. pr. viri Jes. 7, 3.

שְׁאֵר m. suff. שְׁאֵרִי; 1) *caro* (oppos. ossibus, non animo) Jer. 51, 35 etc., et *cibus quivis, alimentum* Ex. 21, 10.— 2) *consanguineus* et collect. *consanguinei* Lev. 18, 6 etc., plenè שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ 25, 49.

שַׁאֲרָה f. *consanguinitas* Lev. 18, 17.

שֶׁאֱרָה n. pr. mul. 1 Par. 7, 24.

שְׁאֵרִית f. sed 1 Par. 12, 38 contr. שֵׁרִית; *pars residua, superstites* Jer. 11, 23 etc.

שֵׁאת f. (pro שְׂאֵת) *vastatio, ruina* Thren. 3, 47. — Rad. שָׁאָה.

שְׁבָא n. pr. 1) viror. Gen. 10, 7. 25, 3 etc. — 2) gentis et regionis in Arabiâ felici, thure, aromatibus, auro gemmisque ditissimæ 1 Reg. 10, 1 etc.

שְׁבָבִים pl. m. *fragmenta* Hos. 8, 6. — Rad. שבב ut in chald. *fregit.*

שָׁבָה; part. act. pl. שֹׁבִים; pass. pl. שְׁבוּיִם; f. שְׁבֻיּוֹת; infin. constr. שְׁבוֹת; imp. שְׁבֵה (pro שְׁבֵה); fut. יִשְׁבֶּה; conv. וַיִּשְׁבְּ; cum suff. et נ epenth. יִשְׁבֶּנּוּ; *captivum egit, abduxit* Gen. 34, 29 etc. 31, 26: *captivæ gladii* i. e. in bello captæ. — Niph. נִשְׁבָּה *captivus abductus est* Gen. 14, 14 etc. — Deriv. שְׁבִי, שְׁבוּת, שְׁבִיָּה, שְׁבִית et, saltem quoad formam,

שְׁבוֹ m. lapis quidam pretiosus, LXX et Vulgat. *achates* Ex. 28, 19. 39, 10.

שְׁבוּאֵל n. pr. viror. 1 Par. 23, 16 etc.

שְׁבוּל vid. שְׁבִיל.

שָׁבוּעַ m. constr. שְׁבוּעַ et שְׁבֻעַ; dual. שְׁבֻעַיִם; pl. שָׁבֻעִים, et f. שָׁבֻעוֹת; constr. שְׁבֻעוֹת; suff. שְׁבֻעֹתֵיכֶם; (denom. à שֶׁבַע *septem*) *septimana* a) dierum Gen. 29, 27. Dan. 2, 10 etc. *Festum septimanarum* i. e. *pentecoste* Deut. 16, 9, conf. Tob. 2, 1; sed Eze. 45, 21: *festum septimanarum dierum* i. e. pascha per septem integros dies celebratum. — b) annorum Dan. 9, 24, 26.

שְׁבוּעָה et שְׁבֻעָה; f. pl. שְׁבֻעוֹת; *jusjurandum* Gen. 26, 3 etc. *Jusjurandum Jehovæ* i. e. per Jehovam Ex. 22, 10 etc. *Jusjurandum meum* i. e. mihi præstitum Gen. 24, 8, sed Ps. 105, 9: *jusjurandum ejus* i. e. quod ipse præstitit.

שְׁבוּת et שְׁבִית f. *captivitas* Num. 21, 29, metonym. *captivi* in formulâ שׁוּב שְׁבוּת *reducere captivos* Deut. 30, 3 etc.; quæ formula passim trop. usurpata, signat pristinæ *integrita-*

ti, *felicitati* aliquem *restituere*.

שָׁבַח undè Pih. שִׁבַּח; fut. יְשַׁבַּח; 1) *laudavit*, maximè Deum Ps. 63, 4 etc., it. *felicem prædicavit* Eccl. 4, 2. — 2) *repressit, compescuit* Ps. 89, 10. Prov. 21, 11. — Hiph. part. מַשְׁבִּיחַ *compescens* Ps. 65, 8. — Hithp. inf. הִשְׁתַּבֵּחַ (pro הִתְשַׁבֵּחַ) *gloriari* seq. בְּ aliquâ re Ps. 106, 47 : 1 Par. 16, 35.

שֵׁבֶט et שֶׁבֶט c. suff. שִׁבְטְךָ; pl. שְׁבָטִים; constr. שִׁבְטֵי; *baculus, scipio*, spec. 1) *virga* quâ verberatur et castigatur Jes. 10, 15. Prov. 10, 15. Prov. 10, 13. *Virga Dei* i. e. calamitas divinitùs immissa Job 9, 34 etc. — 2) *pedum* pastorale Lev. 27, 32 etc. — 3) *sceptrum* regis, ducis Gen. 49, 10. Jud. 5, 14. — 4) *tribus* Israëlitarum Ex. 28, 21, it. *familia* alicujus tribûs Num. 4, 18 etc. — 5) *virga, pertica mensoria* et metonym. *portio demensa* Jer. 10, 16 etc. — 6) *spiculum* vel *hastile* 2 Sam. 18, 14. — Rad. שבט.

שְׁבָט m. mensis anni Hebr. undecimus majori ex parte in Februarium incidens Zach. 1, 7.

שְׁבִי m. in pausâ שֶׁבִי; suff. שִׁבְיוֹ, שֶׁבְיְךָ, שְׁבִיכֶם; *captivitas* Deut. 21, 13 etc., it. *captivi* Num. 21, 1. Ps. 68, 19, et sing. *captivus* Ex. 12, 29. Fem. שִׁבְיָה *captiva* Jes. 52, 2. — Rad. שָׁבָה.

שֹׁבִי n. pr. viri Esr. 2, 42 etc.

שֹׁבִי n. pr. viri 1 Sam. 17, 27.

שָׁבִיב m. *flamma*; constr. שְׁבִיב Job 18, 5. — Rad. שבב in arab. *accendit*, it. *exarsit ignis*; al. conferunt vicin. hebr. שָׁאַף ; נָשַׁף, נָשַׁב.

שִׁבְיָה f. *captivitas* Neh. 3, 36, *captivi* Deut. 21, 11 etc. — Rad. שָׁבָה.

שְׁבִיל sed in Chethib שְׁבוּל m. poët. *semita, via* Jer. 18, 15. Ps. 77, 20. — Rad. שבל.

שְׁבִיסִים pl. m. forsan *reticula*, ornamenta muliebria capitis Jes. 3, 18. — Rad. שבס forsan ut vicin. שָׁבַץ et chald. שְׁבַשׁ *perplexus fuit*.

שְׁבִיעִי m. f. שְׁבִיעִית; (denom. à שֶׁבַע); *septimus, a, um* Gen. 2, 2 etc.

שְׁבִית ut שְׁבוּת q. v.

שֹׁבֶל m. *coma, cæsaries* Jes. 47, 2; ità post LXX, Syr. et Arab. permulti, sed al. *syrma* vestis, collat. arab. שַׁבָלָה (sçabalaht); quod magis arridet. — Rad. שבל.

שַׁבְּלוּל m. *limax* Ps. 58, 9.

שָׁבָל m. *termes*; pl. constr. שִׁבֲּלֵי Zach. 4, 12. — Rad. שבל.

שִׁבֹּלֶת f. pl. שִׁבֳּלִים; 1) *spica* Gen. 41, 5 etc. — 2) *fluxus aquæ, fluentum* Jes. 27, 12 etc. — Rad. שבל.

שֶׁבְנָא et שֶׁבְנָה n. pr. viror. 2 Reg. 18, 18 etc.

שְׁבַנְיָה n. pr. viror. Neh. 9, 4 etc.

שָׁבַע (denom. à שֶׁבַע) *juravit*; part. pass. constr. שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת *iurantes juramenta* Eze. 21, 28. — Niph. נִשְׁבַּע; part. נִשְׁבָּע; pl. נִשְׁבָּעִים; inf. הִשָּׁבֵעַ; constr. הִשָּׁבַע; fut. יִשָּׁבֵעַ; constr. יִשָּׁבַע; *juravit* Gen. 21, 24 etc., seq. בְּ personæ *per* quam juratur Gen. 21, 23 etc., seq. לְ *juravit alicui* 24, 7. 21, 23, et addito acc. rei *jurando promisit aliquid alicui* Ex. 13, 5 etc. — Hiph. הִשְׁבִּיעַ; inf. absol. הַשְׁבֵּעַ; constr. הַשְׁבִּיעַ; fut. יַשְׁבִּיעַ; conv. וַיַּשְׁבַּע; 1) *jurare fecit, ad jusjurandum adegit* Gen. 50, 5

etc. — 2) *obtestatus est, obsecravit* 1 Reg. 22, 16. Cant. 2, 7 etc.

שֶׁבַע f. et שִׁבְעָה m. constr. שְׁבַע et שִׁבְעַת; 1) *septem* Gen. 5, 7 etc. Passim usurpatur pro numero indefinito Gen. 29, 18 etc., it. pro numero sacro ut apud Ægyptios, Arabes, Persas Ex. 37, 23 etc. — 2) *septimus* Gen. 7, 11 : 2 Reg. 25, 8. — 3) *septies* Lev. 26, 18. Ps. 119, 164. — 4) n. pr. oppidi Simeonitarum Jos. 19, 2, it. n. pr. virorum 1 Sam. 20, 1 etc. Fem. שִׁבְעָה n. pr. putei Gen. 26, 33.

Dual. שִׁבְעָתַיִם *septuplum* Gen. 50, 3 etc.

Plur. שִׁבְעִים *septuaginta*, sed plerumque ponitur pro numero indefinito Gen. 50, 3. Jes. 23, 15 etc. שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה *septiès et septuagesiès* Gen. 4, 24.—Deriv. שְׁבוּעָה, שָׁבוּעַ, שֶׁבַע, שְׁבִיעִי.

שְׁבֻעָה vid. שְׁבוּעָה.

שִׁבְעָנָה m. *septem* Job 42, 13.

שָׁבַץ ut in syr. *miscuit, plexit* et arab. in 5ª conjug. *perplexus fuit.* — Pih. שִׁבֵּץ *tessellatum, reticulum opus fecit* Ex. 28, 39. — Puh. part. pl. מְשֻׁבָּצִים *intexti, interserti* Ex. 28, 20. — Deriv. מִשְׁבְּצוֹת, תַּשְׁבֵּץ et

שָׁבָץ m. *perturbatio, confusio animi* 2 Sam. 1, 9. Vulgat. *angustiæ*, al. *vertigo* quod non dsiplicet.

שָׁבַר; part. act. שֹׁבֵר; pass. שָׁבוּר; inf. constr. שְׁבֹר; suff. שִׁבְרִי; imp. cum suff. שִׁבְרֵם; fut. יִשְׁבֹּר; 1) *fregit, confregit, diffregit* Gen. 19, 9. Jer. 2, 20 etc. Metaph. *fregit* i. e. *sedavit* Ps. 104, 11; * et ità Jes. 45; 1: *ite, frangite sitim vino et lacte;* it. *famem frumento*, hinc *frumentum* vel *emit* Gen. 42, 5, addito שֶׁבֶר, בַּת 42, 3. 47, 14, vel *vendidit* 41, 56. Sed vulgò hunc significatum repetunt à שֶׁבֶר *fractio* q. v.* — *Fregit animum* alicujus i. e. dolore affecit Ps. 69, 21 etc. — 2) *dilaceravit* fera 1 Reg. 13, 26. — 3) *destruxit, perdidit* Eze. 30, 21. Dan. 11, 26. — 4) *præfregit* terminum, *dimensus est, definivit* Job 38, 10. — Niph. נִשְׁבַּר; part. נִשְׁבָּר; f. נִשְׁבָּרָה et נִשְׁבֶּרֶת; inf. הִשָּׁבֵר; fut. הִשָּׁבֵר et יִשָּׁבֵר; 1) *fractus est* Jes. 14, 29 etc., it. *fregit sibi* membra 8, 15 etc. Metaph. de animo tristi et pœnitentiâ contrito Jes. 61. 1. Ps. 51, 19. Sed Eze. 6, 9 נִשְׁבַּרְתִּי al. *animo fractus sum*, al. cum Chald. interpr. transit. *confregi* (cor eorun) quasi legend. in Hiph. הִשְׁבַּרְתִּי; quod præfero. — 2) *dilaceratus, læsus, vulneratus est* Ex. 22, 9 etc. — 3) *destructus, perditus est* Jes. 8, 15. Dan. 11, 22 etc. — Pih. שִׁבֵּר et שִׁבַּר; fut. יְשַׁבֵּר; *penitùs fregit, perfregit, confregit* 2 Reg. 18, 4, Ps. 3, 8 etc. — Hiph. הִשְׁבִּיר; fut. יַשְׁבִּיר; *frangere, rumpere fecit* uterum puer nascens Jes. 66, 9. Metaph. * *frangere fecit* famem frumento, hinc *frumentum vendidit* Gen. 42, 6. Amos 8, 5; vid. Kal. — Hoph. הָשְׁבַּר *fractus est* animus Jes. 8, 21. — Deriv. מִשְׁבָּר, מַשְׁבֵּר et seq.

שֶׁבֶה sæpiùs שֶׁבֶר m. suff. שִׁבְרוֹ; pl. שְׁבָרִים; 1) *fractio, fractura* Lev. 21, 19 etc., et metaph. * *fractio* i. e. *sedatio famis* (*brise-faim*), hinc *frumentum, annona* Gen. 42, 1 etc., plenè שֶׁבֶר רַעֲבוֹן vers. 19. Vulgò etymon

repetunt a *frangendo in molá;* sed illud præfero; conf. verbum שָׁבַר*. It. *afflictio, calamitas* Jes. 65, 14. Ps. 60, 4, et *terror* Job 41, 17. — 2) *destructio, interitus* Jos. 7, 5. Thren. 2, 11 etc.—3) *solutio, enucleatio* somnii Jud. 7, 15.

שִׁבָּרוֹן m. constr. שִׁבְרוֹן; 1) *fractio, contritio* Eze. 21, 11. — 2) *excidium* Jer. 17, 18.

שָׁבַת; fut. יִשְׁבֹּת et יִשְׁבַּת; 1) *cessavit, desiit* seq. מִן *destitit ab* aliquâ re Jer. 31, 36 etc., seq. לְ Gen. 2, 3 ubi לַעֲשׂוֹת ad שָׁבַת præcedens referendum. Conf. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.*, GENESE, pag. 12 et 322 *Notes suppl.* Abs. positum *esse desiit, finem habuit* Jes. 24, 8 etc. — 2) *feriatus est, non laboravit* Ex. 23, 12 etc. Metaph. de rebus inanim. Lev. 26, 34 etc. 3) addito שַׁבָּת *sabbatum celebravit* Lev. 23, 32. — Niph. נִשְׁבַּת *esse desiit* Jes. 17, 3 etc.—Hiph. הִשְׁבִּית; 1 p. הִשְׁבַּתִּי (pro הִשְׁבַּתְּתִּי); inf. cum לְ, לְהַשְׁבִּית et לַשְׁבִּית; fut. יַשְׁבִּית; conv. וַיַּשְׁבֵּת; 1) *cessare fecit* seq. מִן *ab* opere Ex. 5, 5, vel *intermisit* opus 2 Par. 16, 5, hinc *compescuit, pacavit* hostem Ps. 8, 3. — 2) *fecit cessare, desinere* vel aliquem seq. מִן cum infin. Eze. 34, 10, et seq. לְבִלְתִּי Jos. 22, 25, vel aliquid i. e. *finem imposuit* alicui rei Jes. 16, 10. Ps. 46, 10 etc. Seq. לְ pers. Jer. 48, 35 etc. — 3) *amovit, abstulit* Ex. 12, 15 etc. — Deriv. מִשְׁבָּת et seq.

שֶׁבֶת m. suff. שִׁבְתּוֹ; 1) *cessatio, intermissio* Prov. 20, 3, hinc *desidia* Jes. 30, 7. — 2) *interpellatio* operis, *dispendium moræ* Ex. 21, 19. — Alterum שֶׁבֶת f. inf. est verbi יָשַׁב q. v.

שַׁבָּת c. constr. שַׁבַּת; suff. שַׁבַּתּוֹ; pl. שַׁבָּתוֹת; constr. שַׁבְּתוֹת; pr. *cessatio*, hinc *sabbatum*, dies hebdomadis septimus Ex. 16, 25. שַׁבַּת שַׁבָּת *quovis sabbato* 1 Par. 9, 32. שַׁבַּת שָׁנִים *septimus* quivis *annus* quo non colebantur agri Lev. 25, 4 etc. Sed 23, 15 in plur. dictum volunt de totâ *hebdomade* (vid. interpr. ad Matth. 28, 1).

שַׁבָּתוֹן m. pr. *cessatio omnimoda*, hinc *sabbatum magnum, perquàm solemne* Ex. 16, 23 etc., maximè in שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן Ex. 31, 15 etc.

שַׁבְּתַי n. pr. viri Esr. 10, 15 etc.

שָׁגֵא n. pr.

• שָׁגַג sed Lev. 5, 18 שָׁגָג; part. act. שֹׁגֵג; f. שֹׁגֶגֶת, ut vicin. שָׁגָה; 1) *erravit* Job 12, 16. — 2) *deliquit per errorem et imprudentiam* Num. 15, 28 etc. Gen. 6, 3: בְּשַׁגַּם *propter peccare eorum* juxtà quosdam, quasi שַׁג esset infin. formæ שַׁךְ Jer. 5, 26; sed vide suprà ad שֶׁ et adde, admissâ explanatione istâ, nullus verbis proximè sequentibus הוּא בָשָׂר *caro est* i. e. *perquàm corruptus*, sensus erit.

שְׁגָגָה f. suff. שִׁגְגָתוֹ; *error, erratum* Lev. 4, 2 etc.

שָׁגָה; part. act. שֹׁגֶה; inf. constr. שְׁגוֹת; fut. יִשְׁגֶּה; ut vicin. שָׁגַג; 1) *erravit, oberravit* Eze. 34, 6, seq. מִן *aberravit*, trop. Ps. 119, 21. Prov. 19, 27. — 2) *titubavit* præ ebrietate Jes. 28, 7. Prov. 20, 1, trop. ebrius amore Prov. 5, 19, 20. — 3) *peccavit per imprudentiam* 1 Sam. 26, 21. — Pih. 1) forsan ut vicin. syr. סגי

laudavit, undè שִׁגָּיוֹן. — 2) *errare fecit*, undè inf. cum suff. שַׁגָּם juxtà quosdam, sed vid. in שַׁגַג. — Hiph. הִשְׁגָּה; part. מַשְׁגֶּה; fut. יַשְׁגֶּה 1) *errare fecit* in viâ Deut. 27, 18, metaph. *aberrare fecit* Ps. 119, 10, *seduxit* Job 12, 16. — Indè מִשְׁגֶּה.

שָׁגַח ut vicin. שָׁעָה. — Hiph. הִשְׁגִּיחַ; fut. יַשְׁגִּיחַ; *prospexit, spectavit* seq. אֶל rei *aliquid* Jes. 14, 16, seq. מִן *ex* aliquo loco Ps. 33, 14. Cant. 2, 9.

שְׁגִיאָה f. *peccatum per imprudentiam*; pl. שְׁגִיאוֹת Ps. 19, 13. — Rad. שָׁגָא ut vicin. שָׁגָה.

שִׁגָּיוֹן m. pl. f. שִׁגְיֹנוֹת; *carminis species* Ps. 7, 1. Hab. 3, 1. — Rad. שָׁגָה.

שָׁגַל *inivit, compressit* mulierem; verbum obscœnum, undè Massorethæ שָׁכַב *concubuit*, ipsi substituunt; undè cum suff. et נ epenth. יִשְׁגָּלֶנָּה Deut. 28, 30. — Niph. fut. pl. f. תִּשָּׁגַלְנָה *comprimentur* Jes. 13, 6. Zach. 14, 2. — Puh. שֻׁגַּלְתְּ *compressa es* Jer. 3, 2. — Indè

שֵׁגָל f. *uxor regia*, *regina* Neh. 2, 6. Ps. 45, 10.

שָׁגַע undè Puh. Part. מְשֻׁגָּע *amens, vesanus* Deut. 28, 34 etc. — Hithp. הִשְׁתַּגֵּעַ (pro הִתְשַׁגֵּעַ) *amentem*, *insanum egit* 1 Sam. 21, 15, 16. — Indè

שִׁגָּעוֹן m. *amentia* Deut. 28, 28 etc.

שֶׁגֶר m. constr. שְׁגַר; *fœtus* partu *editus* Deut. 7, 13 etc. — Rad. שָׁגַר ut in chald. Pah. *ejecit, emisit.*

שֶׁגֶר m. id. Ex. 13, 12.

שַׁד m. dual. שָׁדַיִם; constr. שְׁדֵי; *mamma* Gen. 49, 25. Cant. 4, 5 etc. — Rad. שָׁדָה quam conferunt cum chald. שְׁדָא *ejaculatus est, effudit* et arab. שַׁדָא (pro שָׁדַר) *irrigavit.*

שֵׁד m. undè pl. שֵׁדִים *mala, noxia dæmonia* Deut. 32, 17. Ps. 106, 27. — Rad. שָׁדַד.

שֹׁד sed Job 5, 21 שׁוֹד m. 1) ut שַׁד *mamma* Jes. 60, 16. Job 24, 9. — 2) *violentia*, *oppressio* Ps. 12, 6 etc., metonym. *opes per vim comparatæ* Amos 3, 10. — 3) *vastatio, exitium* Hab. 2, 17. Job 5, 22 etc. — Rad. שָׁדַד.

שָׁדַד pl. שָׁדְדוּ et defect. שַׁדּוּ; part. act. שֹׁדֵד; pass. שָׁדוּד; f. שְׁדוּדָה; inf. abs. שָׁדוֹד; constr. שְׁדוֹד; imp. pl. שִׁדְדוּ; fut. cum suff. יְשָׁדְּדֵם et יְשֻׁדֵּם; 1) forsan ut שָׁדָה q. v. in שַׁד. — 2) *vastavit* terram, urbem Jer. 25, 36 etc., *confecit, perdidit* hominem Jes. 33, 1 etc. — Niph. נְשַׁדֻּנוּ (pro נִשְׁדַּדְנוּ) *vastati sumus* Mich. 2, 4. — Pih. part. מְשַׁדֵּד; fut. יְשַׁדֵּד; *vastavit, perdidit* Prov. 19, 26. 24, 15. — Puh. שֻׁדַּד et שֻׁדַּד *vastatus est* Jes. 15, 1. Nah. 3, 7 etc. — Poh. fut. יְשׁוֹדֵד *perdet* Hos. 10, 2. — Hoph. *vastatus est*; fut. יוּשַׁד et יוּשַּׁד Jes. 33, 1. Hos. 10, 14. — Deriv. שַׁד, שֹׁד et seq.

שִׁדָּה f. pl. שִׁדּוֹת; alii aliter, sed forsan ut arab. שַׁיִּדָה (sçayyidaht) *domina*, indè *uxor*. Eccl. 2, 8 : *comparavi mihi..... et delicias hominum* שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת *uxorem et uxores* i. e. reginam et alias uxores regias.

שַׁדַּי m. pl. excellentiæ cum terminatione antiquiori à sing. שַׁד; vulgò *potentissimus, omnipotens*, *sed etymo et rei aptiùs *terribilis* Gen. 17, 1.

Ex. 6, 3 etc. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une trad. franç. etc.* Genese, pag. 86, 87 et Exode, p. 85.

שְׁדֵיאוּר n. pr. viri Num. 1, 5.

שַׁדִּין (vox comp. ex שׁ pro אֲשֶׁר et דִּין) *quòd judicium* scil. Dei sit ulturi injurias quibus me afficitis Job 19, 29. Keri habet שַׁדּוּן quod in idem incidit.

שְׁרֵמָה f. 1) *uredo* frumenti Jes. 37, 27 ut שְׁדֵפָה (litteris affinibus מ et פ permutatis) quod occurrit in loco parall. 2 Reg. 19, 26.—2) pl. שְׁדֵמוֹת, constr. שַׁדְמוֹת *arva* 2 Reg. 23, 4 et Jer. 31, 40 in Keri, eaque consita vel frugibus Hab. 3, 17, vel vitibus, undè *vineæ* Deut. 32, 22. Jes. 16, 8. * Ità vulgò sed trium horumce ultimorum locorum contextus sensum *vitis* vel *plântæ* cujusvis id genus flagitare omninò videtur. * — Rad. שדם.

שָׁדַף *adussit* eurus segetes; part. pass. pl. f. שְׁדוּפוֹת et שְׁדֻפוֹת Gen. 41, 23, 27. — Deriv. seq.

שְׁדֵפָה f. *uredo* 2 Reg. 19, 26.

שִׁדָּפוֹן m. pl. id. Gen. 41, 23 etc.

שֹׁהַם masc. 1) gemmæ species, plurimis ut Braunio (de Vest. sacerd. Hebr.) est *sardonyx* vel *onyx*, à similitudine unguis humani; al. cum Vulg. *beryllus* Gen. 2, 12. Job 28, 16 etc. — Rad. שהם vicin. arab. שהם *palluit.*

שֵׁו Job 15, 31 in Chethib ut שָׁוְא.

שׁוֹא m. *malum;* plur. cum suff. שֹׁאֵיהֶם *mala eorum* i. e. mala quibus me afficiunt Ps. 35, 17. — Rad. שוא ut vicin. arab. שַׁאָא (pro שַׁוָא) *malus, vitiosus fuit.*

שָׁוְא (pro שַׁוְא, formæ מָוֶת, sed absorpto ultimo Segol, ut in קֹשֶׁט) m. 1) *malum* quod patratur, *scelus, nequitia* Jes. 5, 18. Job 11, 11, quod quis patitur, *calamitas* Jes. 30, 28 etc.; sensum utrumque habes in Job 15, 31.-2) spec. *falsum, mendacium, fraus* Ex. 23, 1. Ps. 12, 3 etc. לַשָּׁוְא *ad mendacium,* al. *in vanum* Ex. 20, 7. — 3) *vanum, inane, inutile* Mal. 3, 14 etc. לַשָּׁוְא *frustrà* Jer. 2, 30 etc. — Rad. שוא q. v. mox suprà in שׁוֹא.

שְׁוָה n. pr. viri Par. 18, 16.

שׁוֹאָה f. constr. שׁאַת; 1) *turbo, procella* (conf. rad. vicin. שָׁאָה ejusque Deriv.) Eze. 38, 9 et Prov. 1, 27 in Keri ubi Chethib habet שַׁאֲוָה. — 2) *vastatio,* Soph. 1, 15 etc. — 3) *interitus, pernicies* Jes. 10, 3. Ps. 35, 8. — Rad. שוא q. v. in שׁוֹא.

שׁוּב, præt. f. שָׁבָה, et ex chald. שָׁבַת; inf. absol. שׁוֹב; imp. שׁוּב et שֻׁב; pl. f. שֹׁבְנָה; fut. יָשׁוּב, יָשֻׁב et יָשֹׁב; conv. וַיָּשָׁב; inter alia quæ facilè excogitari possunt pro diversis locis, significat 1) *reverti, redire, avertere se,* vel *averti, recedere, retroagi,* prout constr. absol., vel seq. acc. loci, ה local., אֶל, לְ, מִן, אַחֲרֵי, מֵאַחֲרֵי, מֵעַל. Item translato sensu sæpissimè et etiam de rebus inanimat. quæ in primum et pristinum statum restituuntur Gen. 8, 12. Jos. 22, 16. Hos. 14, 8. Special. dicitur de mandato, vaticinio *irritum fieri, rescindi* oppos. בּוֹא Jes. 45, 23. Eze. 7, 13; de irâ *sedari* Gen. 27, 44, 45. — 2) transit. *reduxit* Num. 10, 36, sed imprimis in formulâ שׁוּב שְׁבוּת; it. *instauravit* Nah. 2, 3. — 3) seq. alio verbo sive finito et adjectâ vel omissâ copulâ fit adv. *iterùm, rursùs, denuò* Gen. 30,

31 : 2 Reg. 1, 11, sive infinito Job 7,7.

Pihl. שׁוֹבֵב tàm propr. quàm transl. sensu 1) *reduxit*, *convertit* Jes. 49, 5. Jer. 50, 19. — 2) *restituit* Jes. 58, 12, seq. לְ Ps. 60, 3. — *Restituere animam* alicujus i. e. eam *recreare*, *reficere* Ps. 23, 3. — 3) *avertit* Jes. 47, 10. Mich. 2, 4. — Puhl. שׁוֹבָב *aversus est* Jer. 8, 5; part. f. מְשׁוֹבֶבֶת *aversa* i. e. *erepta* Eze. 33, 8.

Hiph. הֵשִׁיב, הֲשִׁיבוֹתָ, הֱשִׁיבוֹת et הוֹשְׁבוֹתִי, הֲשֵׁבֹתָ; inf. absol. הָשֵׁב; constr. הָשִׁיב; imp. הָשֵׁב; in pausâ וְהָשֵׁב; fut. יָשִׁיב; apoc. יָשֵׁב; retracto accentu יָשֶׁב; 1) *redire fecit*, undè *reduxit* captivos Jer. 32, 44, *retraxit* manum Thren. 2, 3: *repulit* Jes. 28, 6 etc. *Repulit faciem* alicujus i. e. eum *petentem repudiavit* 1 Reg. 2, 16 etc. *Repulit iram* i. e. *avertit* vel *sedavit* Num. 25, 11. Job 9, 13 etc. — 2) *reddidit* aliquid alicui, *retribuit*, *remuneratus est*, it. *attulit*, *obtulit*, seq. acc. rei et dat pers. הֵשִׁיב Gen. 50, 15 etc., sed seq. עַל pers. Ps. 94, 23. הֵשִׁיב דָּבָר, אֲמָרִים, מִלִּין *reddidit verbum*, *dicta*, *sermones*, i. e. *respondit*, seq. acc. pers. 1 Reg. 12, 6 etc. Job 20, *cogitationes meæ mihi respondent* i. e. suggerunt, quod respondeam. — 3) *restituit*, *restauravit* Dan. 9, 25 etc., *animam* alicujus i. e. *recreavit*, *refecit* Jud. 15, 19 etc.; sed הֵשִׁיב רוּחוֹ *spiritum duxit*, *respiravit* Job 9, 18. — 4) *revocavit*, *rescidit* decretum, edictum etc. Amos 1, 3 etc. — 5) seq. מִן, מֵעַל *avertit à* Eze. 18, 30, 32 ubi פָּנִים *vultus* subauditur, conf. 14, 6. — 6) seq. בְּ, עַל, אֶל *convertit in*, *ad*, *contra* 2 Sam. 8, 3 etc. — Hoph. הוּשַׁב; fut. יוּשַׁב; 1) *reductus est* Ex. 10, 8. — 2) *redditus*, *restitutus est* Gen. 42, 28 etc. — Deriv. שִׁיבָה, תְּשׁוּבָה, מְשׁוּבָה et seq.

שׁוּבָאֵל n. pr. viri 1 Par. 24, 20 etc.

שׁוֹבָב m. pl. שׁוֹבָבִים; 1) *aversus*, *rebellis* Jer. 57, 17 etc. — 2) n. pr. viror. 2 Sam. 5, 14 etc.

שׁוֹבֵב m. id. undè f. שׁוֹבֵבָה Jer. 31, 22. 49, 4.

שׁוּבָה f. *reditus*, metaph. *conversio* ad Deum Jes. 30, 15.

שׁוֹבָךְ n. pr. viri 2 Sam. 10, 16.

שׁוֹבָל n. pr. viror. Gen. 36, 20 etc.

שׁוֹבֵק n. pr. viri Neh. 10, 25.

שׁוֹד vid. שֹׁד.

שׁוּד; ut vicin. שָׁדַד *vastavit*; fut. יָשׁוּד Ps. 91, 6.

שָׁוָה; part. act. שֹׁוֶה; fut. יִשְׁוֶה; 1) pr. *planus*, *æquus fuit*; hinc 1) *par fuit* alicui rei, *æquavit* aliquid seq. בְּ Prov. 3, 15 etc. Impers. שָׁוָה לִי *æquatum* i. e. *satisfactum est mihi* Job 33, 27. — 2) *aptus fuit*, *conveniens fuit* seq. לְ alicui Esth. 3, 8. — 3) *similis fuit* sequent. לְ, אֶל Jes. 40, 25. Prov. 26, 4. — Pih. שִׁוָּה; part. מְשַׁוֶּה; fut. יְשַׁוֶּה; 1) *complanavit* agrum Jes. 28, 25, trop. addito נֶפֶשׁ *animum composuit*, *sedavit* Ps. 131, 2 et subaudito נֶפֶשׁ Jes. 38, 13, al. tamen *assimilavi me*. — 2) ut vicin. שׂוּם, שִׁית et ex usu Targum. *posuit*, *fecit* Hos. 10, 1. Ps. 21, 6 etc.; seq. acc. et כְּ *similem reddidit*, *fecit* aliquem alicui Ps. 18, 34. — Hiph. fut. אַשְׁוֶה *æquiparabo* Thren. 2, 13. — Hithpah. Prov. 27, 15: *stillicidium jugiter fluens imbris*

tempore וְאֵשֶׁת מִדְוָנִים נִשְׁתָּוָה *et uxor rixosa similes sunt;* ità vulgò, sed, cùm in Proverbiis non soleat inter duo hemistichia tam frigidum comparandi vocabulum interponi, נִשְׁתָּוָה Gesenio est *metuendæ*, collat. vicin. chald. שְׁוָה in Ithp. *metuit, trepidavit;* non multùm placet.

שָׁוֵה n. pr. planitiei Gen. 14, 17 etc.

שׁוּחַ; præt. f. שָׁחָה; fut. יָשׁוּחַ in Keri; ut vicin. שָׁחָה, שָׁחַח, *subsidere*, *desidere* Prov. 2, 18, trop. de animo *deprimi* Ps. 44, 26, et Thren. 3, 20, juxta Keri; sed rectiùs forsan servatur Chethib יָשִׂיחַ, legendum יָשִׂיחַ *queritur (de me anima mea).* — Deriv. שִׁיחָה (שַׁחַת pertinet ad rad. שָׁחַת) et seq.

שׁוּחַ n. pr. viri Gen. 25, 2, undè patron. שׁוּחִי Job 2, 11 etc.

שׁוּחָה f. 1) *fovea* Jer. 2, 6 etc. — 2) n. pr. viri 1 Par. 4, 11.

שׁוּחָם n. pr. viri Num. 26, 42.

שׁוּט et שֵׁט (Job 2, 2); præt. שָׁט; pl. יָשֻׁטוּ; 1) pr. forsan ut vicin. arab. שׂאט (pro שׁוּט) *flagellare*, scuticâ *percutere* (conf. שֵׁבֶט); hinc — 2) *remigare* seu remis mare percutere; part. act. שָׁטִים *remiges* Eze. 27, 8, 26. — 3) *cursitare*, *discurrere*, *cursitare*, *obire, peragrare* Num. 11, 8. Job 1, 7 etc. — 5) ex usu chald. et syr. *contemnere;* part. שָׁאט Eze. 16, 57. 28, 24, 26. — Pilp. שׁוֹטֵט *discurrit* Jer. 5, 1 etc.; metaph. librum i. e. *perscrutari* Dan. 12, 4. — Hithpahl. imp. pl. f. הִתְשׁוֹטַטְנָה *discurrite* Jer. 49, 3. — Deriv. שַׁיִט, שׁוֹט, מָשׁוֹט.

שׁוֹט m. *flagellum, scutica* 1 Reg. 12, 11 etc.; transl. de linguâ calumniatrice Job 5, 21; sed maximè de calamitatibus à Deo immissis Jes. 10, 26 etc. 28, 15, 18: *flagellum inundans* i. e. exercitus hostium irruens. Similis locutio viget apud Arab. conf. Coran. 88, 12. 89, 33.

שׁוּל m. pl. שׁוּלִים; 1) *lacinia*, vestis, *syrma* Jes. 6, 1 etc. — 2) *ora* vestis Ex. 28, 33, 34. — Rad. שׁוּל.

שׁוֹלָל m. 1) *spoliatus* Mich. 1, 8 in Keri. — 2) *captivus* Job 12, 17 etc. — Rad. שָׁלַל.

שׁוּלַמִּית n. pr. puellæ Cant. 7, 1.

שׁוּם m. *allium;* pl. שׁוּמִים Num. 11, 5.

שׁוּנִי n. pr. 1) viri Gen. 46, 16; 2) ejus patron. Num. 26, 15.

שׁוּנֵם n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 18 etc. Nom. gent. שׁוּנַמִּי, f. שׁוּנַמִּית 1 Reg. 1, 3 etc.

שׁוּעַ et שׁוֹעַ ut vicin. יָשַׁע; 1) *amplus fuit;* hinc — 2) *dives fuit, opibus valuit.* — 3) *liberatus est* ex periculis et angustiis. — 4) *clamare, vociferari;* undè imp. pl. שֹׁעוּ Jes. 29, 9, esse vulgò volunt; sed vid. שָׁעַע. — Pih. שִׁוַּע; fut. יְשַׁוַּע; *clamavit, vociferatus est* Job 35, 9 etc., seq. אֶל *imploravit* Ps. 30, 3 etc. — Deriv. seq.

שֶׁוַע m. *clamor, imploratio;* suff. שַׁוְעִי Ps. 3, 3.

שׁוֹעַ m. 1) *imploratio* Jes. 22, 5. — 2) *dives*, *opulentus* Eze. 23, 23. Job 34, 19. — 3) *liberalis* Jes. 32, 5.

שׁוּעַ m. 1) *imploratio* Job 30, 24. — 2) *opes, divitiæ* 36, 19. — 3) n. pr. viri Gen. 38, 2, 12.

שׁוּעָא n. pr. viri 1 Par. 7, 32.

שַׁוְעָה f. constr. שַׁוְעַת ; *imploratio* Ex. 2, 23 : 1 Sam. 5, 12 etc.

שׁוּעָל m. pl. שׁוּעָלִים et שֻׁעָלִים ; 1) *vulpes;* sed sub hoc nomine comprehendi videtur illud animalium genus, quod Persæ *schaghâl*, Turcæ *dschakâl* vocant (conf. quæ dixi in *Archéologie biblique, pag.* 89, 90, 2e *édit.*) Jud. 15, 4. Ps. 63, 11 etc. — 2) n. pr. a) loci 1 Sam. 13, 17; b) viri 1 Par. 7, 36.—Rad. שָׁעַל forsan *cavavit*, ut saltem ex Derivatis innuitur.

שׁוֹעֵר m. pl. שֹׁעֲרִים (denom. à שַׁעַר) ; *janitor* 2 Reg. 7, 10 etc.

שׁוּף al. ut vicin. שָׁאַף *inhiare*, indè *insidiari*. Gen. 3, 15 : *hoc* (mulieris semen) *capiti tuo insidiabitur; et tu ejus calci insidiaberis;* al. (ex usu Targ. Onkel. Deut. 9, 21) *conteret..... conteres;* Vulgat. *conteret..... insidiaberis;* Syr. *conteret..... feries.*— Job 9, 17 : *in turbine me conterit*, ità LXX et Vulgat.; al. *invadit, adoritur.* — Ps. 139, 11 : *caligo me premit*, collat. Lat. *nocte, silentio, nubibus premi;* al. *obscurat, tegit me*, quasi שׁוּף valcat id quod נָשַׁף denom. à נֶשֶׁף *crepusculum;* al. *invadunt, occupant.* — * *Conterendi* significatus cæteris illis, saltem in Gen. et Job, præstare videtur; sed in Ps. nequaquàm convenit; *invadendi, occupandi* sensus magis arridet; sed, quidquid dicat Gesenius, nullo etymologiæ fundamento nititur. Mihi verò שׁוּף pr. est ut vicin. נָשַׁף *flare, sufflare* (conf. etiam cognat. נָפַשׁ , נָשַׁם , נָשַׁב) et spec. de serpente *sibilare* (conf. שְׁפִיפֹן *serpens sibilus*); hinc Gen. 3, 11 : *ipsum capiti tuo sibilavit*, illud pede suo conculcando et conterendo; *tu autem calci ejus sibilabis* seu punges; serpens enim sibilare solet antequàm pungat. — Job 9, 17 : *turbine contra me exsufflat* vel *sibilat* i. e. vehementi procellæ sibilo me conficit. — Ps. 139, 11 : *denssisimæ tenebræ mihi adsufflabunt* i. e. circumdabunt me. In hoc ultimo exemplo, *sufflandi* notio, parùm quidem apta est; sed tamen non minùs quàm aliæ.*

שׁוּפָךְ n. pr. viri 1 Par. 19, 16.

שׁוּפָמִי n. patron. Num. 26, 39.

שׁוֹפָר m. constr. שׁוֹפַר ; pl. שׁוֹפָרוֹת ; constr. שׁוֹפְרוֹת ; *lituus, tuba* Ex. 19, 16 etc. — Rad. שָׁפַר.

שׁוּק forsan ut vicin. שָׁקַק ; 1) *currere, discurrere*, hinc 2) *sectari, concupiscere.* — Hiph. הֵשִׁיק *abundavit, redundavit*, seq. acc. rei *aliquâ re* Joël 2, 24. — Pihl. שֹׁקֵק *redundare, abundare fecit* Ps. 65, 10. — Deriv. תְּשׁוּקָה et seq.

שׁוֹק c. dual. שֹׁקַיִם ; *crus* (quo *curritur*) tàm hominum Jes. 47, 2. Cant. 5, 15, quàm animalium in quibus et femur forsan comprehendit Ex. 29, 22 etc. Poët. de *pêditibus* oppos. סוּסִים *equitibus* Ps. 147, 10. Locutio proverb. est forsan Jud. 15, 8 : *et percussit eos crus super femur*, pro *eos confecit omninò, ad internecionem cecîdit;* conf. Deut. 28, 35.

שׁוּק m. pl. שְׁוָקִים ; *platea* per quam *discurritur* Prov. 7, 8.

שׁוֹר m. epic. pl. שְׁוָרִים ; *bos* vel potiùs *taurus* Ex. 21, 28 etc.; collect. *armentum* Gen. 32, 6. — Rad. forsan ut שׁוּר chald. et syr. *saliit, insiliit*, et vicin. arab. תור (tsar) *assiliit, impetum fecit.*

שׁוּר, undè præt. et part. act. שָׁר; fut. יָשׁוּר; 1) ut vicin. תּוּר *circuire, obire, iter facere*, maximè ad negotiandum Eze. 27, 25; seq. בְּ *proficisci cum* aliquâ re i. e. eam *offerre* Jes. 57, 9. — 2) *circumspicere, prospectare* Cant. 4, 8.—2) *contemplari* Job 35, 5, hinc *observare insidiosè, insidiari* Jer. 5, 26 etc. — 3) *animadvertere, respicere* Job 33, 14. 35, 13, hinc *curare* Hos. 14, 9.— 4) *canere*, ut שִׁיר q. v.—5) forsan *serere, struere*. — Pihl. שׁוֹרֵר vid. in שִׁיר. — Deriv. שׁוֹר, תְּשׁוּרָה et

שׁוּר m. pl. שׁוּרִים; pl. f. שׁוּרוֹת; 1) *murus, paries* Gen. 49, 22. Ps. 18, 30. Job 24, 11, ità vulgò, * sed forsan in Gen. et Ps. loc. citat. *taurus*, et in Job *ordines* seu *series* olivarum. Cæterùm confer quæ disputavimus in *Le Pentat. avec une traduct. franç. etc.*, Genese, pag. 318, 319.* — 2) *insidiator, hostis* Ps. 92, 12. —3) n. pr. urbis ab oriente Ægypti Gen. 16, 7 etc. Undè Ex. 15, 22 : מִדְבַּר שׁוּר desertum est istud ingens quod ab Ægypto Asiam secernit, quodque Arabibus *Djofâr* dicitur.

שַׁוְשָׁא n. pr. viri 1 Par. 18, 16.

שׁוּשַׁן m. seu שׁוֹשָׁן, constr. שׁוֹשַׁן; 1) *album*, hinc *lilium* 1 Reg. 7, 19. — 2) שׁוּשַׁן עֵדוּת Ps. 60, 1 instrum. musicum forsan *cymbalum* ob formam lilii quam habet. Vid. עֵדוּת. — 3) n. pr. *Susa*, urbs caput Susianæ Dan. 8, 2 etc. — Rad. שׁוּשׁ ut vicin. יָשֵׁשׁ *canus fuit;* conf. etiam שֵׁשׁ, שַׁיִשׁ.

שׁוֹשָׁן m. pl. שׁוֹשַׁנִּים; ut שׁוּשַׁן q. v. 1) *lilium* Cant. 2, 16 etc. — 2) instr. musicum Ps. 145, 1 etc.

שׁוֹשַׁנָּה f. *lilium* Hos. 14, 6 etc.

שׁוּשַׁק n. pr. viri 1 Reg. 14, 25.

שׁוּת ut שִׁית q. v.

שׁוּתֶלַח n. pr. viror. Num. 26, 35 etc.

שָׁזַף, f. cum suff. שְׁזָפַתּוּ (pro שְׁזָפַתְהוּ); forsan *conspexit, vidit* Job 20, 9. 28, 7, et Cant. 1, 6 ubi aliis est ut vicin. שָׁזַף *ussit, adussit*, quod satis placet.

שָׁזַר forsan ut in arab. *torsit, retorsit filum à dextrâ ad sinistram.* — Hoph. part. מָשְׁזָר *retortus* Ex. 26, 1 etc.

שַׁח m. *depressus, demissus* Job 22, 29. — Rad. שָׁחַח.

שָׁחַד; fut. f. conv. וַתִּשְׁחֲדִי; *muneravit* Job 6, 22, seq. acc. pers. Eze. 16, 33. — Indè

שֹׁחַד m. *munus* 2 Reg. 16, 8 etc., maximè quo judex corrumpitur Deut. 10, 17 etc.

שָׁחָה undè imp. pl. f. שְׁחִי; *depressit, inclinavit se* Jes. 51, 23, it. *subsidit, depressus est* (conf. vicin. שָׁחַח, שׁוּחַ). — Hiph. הִשְׁחָה *depressit* animum Prov. 12, 25.— Hithpahl. הִשְׁתַּחֲוָה (tertiâ rad. ה geminatâ et altero ה in ו mutato); part. מִשְׁתַּחֲוֶה; plur. מִשְׁתַּחֲוִים; sed Eze. 8, 16 מִשְׁתַּחֲוִיתֶם compos. volunt ex part. et præt., vel more aram., ex particip. et pron. אַתֶּם; sed potiùs est error scribæ pro מִשְׁתַּחֲוִים; inf. הִשְׁתַּחֲוֹת et formâ chald. הִשְׁתַּחֲוָיָה 2 Reg. 5, 18; futur. יִשְׁתַּחֲוֶה, apocopat. יִשְׁתַּחוּ; plur. יִשְׁתַּחֲווּ et יִשְׁתַּחוּ Gen. 27, 29 in Chethib; *prostravit se*, *provolu-*

tus est gr. προσκυνεῖν honorandi causâ vel homines Gen. 23, 7 : 2 Sam. 9, 8 etc., vel numen precibus colendum, hinc *precibus veneratus est* Deum Gen. 22, 5 etc., hinc etiam *se submisit,* alicui, *obsequium præstitit* alicui Ps. 45, 12. — 2) simpl. *subsídit, recubuit* in lecto Gen. 47, 31 : 1 Reg. 1, 47. — Deriv. שְׁחוּת, שְׁחִית.

שְׁחוֹר vid. שִׁיחוֹר.

שְׁחוֹר m. *nigredo* Thren. 4, 8. — Rad. שָׁחַר.

שְׁחוּת f. *fovea;* suff. שְׁחוּתוֹ Prov. 28, 10. — Rad. שָׁחָה.

שָׁחַח; præt. שַׁחוֹתִי; pl. שַׁחוּ et שָׁחֲחוּ; inf. שְׁחוֹחַ; fut. יָשֹׁחַ; ut vicin. שָׁחָה, שׁוּחַ 1) *subsídit* mons, fera in lustro Hab. 3, 6. Job 38, 40 (39, 2) etc. — 2) *depressus est* Jes. 2, 11, 17, metaph. *ægritudine confectus est* Thren. 3, 30 etc.; it. *submisit se* Jes. 60, 14 etc. — Niph. fut. יִשַּׁח; *depressus est* Jes. 2, 9 etc. Sed Jes. 29, 4 : *et ex pulvere deprimetur vox tua,* prægn. pro : *audietur vox tua depressa* i. e. exilis. — Hiph. הֵשַׁח *depressit, humiliavit* Jes. 25, 12 etc. — Hithpoh. *depressus est* animus, fut. יִשְׁתּוֹחֵחַ (pro יִתְשׁוֹחֵחַ) Ps. 42, 6, 7 etc., — Deriv. שַׁח.

שָׁחַט; part. pass. f. שְׁחוּטָה et שְׁחֻטָה; inf. abs. שָׁחוֹט; constr. שְׁחֹט; et שַׁחַט undè cum ה parag. שַׁחֲטָה; fut. יִשְׁחַט; *jugulavit, mactavit* pecudem Gen. 37, 31, maximè victimam Lev. 1, 5, 11 etc. — 2) *occídit, trucidavit* homines 2 Reg. 25, 7 etc. — 3) trop. זָהָב שָׁחוּט 1 Reg. 10, 16 etc. quibusd. est *aurum mixtum,* alio metallo temperatum, collat. arab. شَحَطَ *jugulavit* et *diluit, temperavit aquâ vinum;* sic lat. *jugulare, Falernum* (Mart. Epigr. 1, 19). LXX *ductile,* collat. שָׁטַח *expandit.* Vulgat. *purissimum, probatum;* Chald. *bonum.* — Niph. fut. יִשָּׁחֵט *mactabitur* Num. 11, 22. — Deriv. seq.

שַׁחֲטָה inf. rad. שָׁחַט ubi vid.

שְׁחִיטָה f. *mactatio* 2 Par. 30, 17.

שְׁחִין m. *pustula ardens, ulcus inflammatum* Ex. 9, 9 etc. Sed *pustula Ægypti* Deut. 28, 27 et *pustula mala* (רָע) Job 2, 7, i. e. *elephantiasis* Ægypto propria. — Rad. שחן ut in chald. et syr. *incaluit, ulceravit,* et vicin. arab. سَخَنَ *incaluit, inflammatus est.*

שָׁחִיס m. Jes. 37, 30, vid. סָחִישׁ.

שְׁחִיף vel שָׂחִיף m. *tectorium* vel *tabula* lignea Eze. 41, 16; sic vulgò è contextu; al. *tenuitas, tenue, leve,* collat. arab. سَخِيف *vestis tenuis fili,* et gener. *omne tenue.* — Rad. שחף forsan ut vicin. arab. سَخُفَ *tenuis ac macer evasit.*

שְׁחִית f. *fovea;* pl. שְׁחִיתוֹת Thren. 4, 20. Ps. 107, 20. — Rad. שָׁחָה.

שַׁחַל m. *leo,* vox poët. Hos. 5, 14. Job 4, 10 etc. — Rad. שחל.

שְׁחֵלֶת f. *unguis odoratus* i. e. forsan *blatta byzantina* Ex. 30, 34. — Rad. שחל.

שַׁחַף m. *larus* avis macie conspicua Lev. 11, 16 etc. — Rad. שחף q. v. in שָׁחִיף.

שַׁחֶפֶת f. *tabes* Lev. 26, 10 etc. — Rad. שחף q. v. in שָׁחִיף.

שַׁחַץ m. ut in talm. et in arab. *elatio, superbia;* undè *filii superbiæ* sunt forsan feræ majores seu superbæ, ut leo Job 28, 8. 41, 26 (25).

שַׁחֲצִים n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 22 in Keri, ubi Chethib שַׁחֲצוֹם refert.

שָׁחַק ; fut. יִשְׁחַק ; 1) *contrivit, comminuit* Ex. 30, 36. trop. *delevit* hostes Ps. 18, 43. — 2) attrivit, *detrivit* Job 14, 19. — Indè.

שַׁחַק m. pl. שְׁחָקִים ; 1) *pulvis tenuissimus* Job 40, 15. — 2) *nubes* Job 38, 37 etc.; meton. *cœlum* Deut. 33, 26 etc.

שָׁחַר ; 1) *niger fuit, factus est.* Job 30, 30 : *cutis mea nigrescit à me,* prægn. pro *nigrescit et recedit à me.* — 2) *quæsivit, sectatus est* Prov. 11, 27. — Pih. שִׁחֵר ; fut. יְשַׁחֵר ; *studiosè quæsivit*, seq. acc. Prov. 7, 15 etc., et לְ cum inf. Job 24, 5 etc. *Deum quæsivit* i. e. *desideravit* eum, vel ad eum *se convertit* Jes. 26, 9. Ps. 78, 34, seq. אֶל Job 8, 5. — Deriv. מִשְׁחָר et seq.

שַׁחַר m. *aurora* Gen. 19, 15 etc. Adv. manè, *diluculò* Ps. 57, 9. 108, 2. Trop. *felicitas* post calamitates denuò affulgens Jes. 8, 20 etc.

שָׁחֹר , שָׁחוֹר m. f. שְׁחוֹרָה ; Lev. 13, 31. Cant. 1, 5 etc.

שְׁחֹר vid. שִׁיחוֹר .

שַׁחֲרוּת f. *juventus* Eccl. 11, 10.

שְׁחַרְחֹר m. *subniger;* f. שְׁחַרְחֹרֶת Cant. 1, 6.

שְׁחַרְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 26.

שַׁחֲרַיִם n. pr. viri 1 Par. 8, 8.

שָׁחַת *corrupit, perdidit;* undè Niph. נִשְׁחַת 1) *corruptus, putrefactus est* Jer. 13, 7; ethicè Gen. 6, 11, 12. — 2) *vastatus est* forsan *putredine infectus* Ex. 8, 20. — Pih. שִׁחֵת , שִׁחַת (pro שִׁחַתְּתְּ); 1) *corrupit, perdidit* vastando, destruendo, evertendo, vulnerando, occidendo, Gen. 9, 11. Eze. 26, 4 etc. Metaph. Eze. 28, 17. Amos 1, 11 etc. — 2) *perditè egit* pro שִׁחֵת דְּרָכָיו Ex. 32, 7. Deut. 9, 12. 32, 5. — Hiph. הִשְׁחִית , הִשְׁחַתִּי (pro הִשְׁחַתְּתִּי); fut. יַשְׁחִית ; apoc. יַשְׁחֵת ; ut Pih. 1) *corrupit, perdidit* vastando etc. Gen. 19, 14 etc. — אַל־תַּשְׁחֵת *ne perdas* in titulis Ps. 57 etc., forsan initium carminis est ad cujus modum illi Psalmi canendi erant. — 2) *perditè egit* Deut. 4, 16 etc.; plenè הִשְׁחִית דַּרְכּוֹ , עֲלִילוֹת Gen. 6, 12. Soph. 3, 7. — Hoph. part. מָשְׁחָת ; f. מָשְׁחַת pro מָשְׁחֶתֶת ; *corruptus, a* Mal. 1, 14. Prov. 25, 26.

שַׁחַת f. suff. שַׁחְתָּם ; 1) *corruptio, putredo* (quamquàm nonnulli contradicunt) Job 9, 31. 17, 14. Ps. 16, 10. 49, 10. — 2) *fovea* (à rad. שׁוּחַ) quâ insidiæ feris exstruuntur, et metaph. *insidiæ* Ps. 7, 16. Eze. 19, 4 etc. Pro *summo periculo* Jon. 2, 7. Ps. 103, 4. — 3) *sepulcrum* Ps. 30, 10, Job 33, 18.

שִׁטָּה (pro שִׁנְטָה) f. *acacia*, spina ægyptiaca veterum Jes. 41, 19. Plur. שִׁטִּים 1) *acaciæ* Ex. 25, 5 etc. — 2) n. pr. vallis in terrâ Moab. Num. 25, 1 etc.; plenè נַחַל הַשִּׁטִּים Joël 4, 18 (3, 23). — Rad. שׁנט .

שָׁטַח ; fut. יִשְׁטַח ; *expandit* Num. 11, 32 etc. Job 12, 23 : *expandit gen-*

tes i. e. amplas eis concedit sedes.— Pih. שִׁטַּחְתִּי *expandi* brachia Ps. 88, 19. — Deriv. מִשְׁטוֹחַ, מִשְׁטָח.

שֹׁטֵט m. *flagellum*, *scutica* Jes. 23, 13. — Rad. שׁוּט.

שָׁטַף fut. יִשְׁטֹף et יִשְׁטוֹף; 1) *se effudit*, *largiter fluxit* Eze. 13, 13. Ps. 78, 20. — 2) *exundavit*, *superfluxit* fluvius Jes. 30, 28. 66, 12, metaph. exercitus Dan. 11, 10 etc. — 3) transit. *inundavit*, *immersit* Jer. 47, 2; *obruit* Jes. 43, 2 etc.; *alluendo abstulit* Jes. 28, 17 etc., et contrà *inundando attulit* Jes. 10, 22; it. *abluit* Lev. 15, 15, 11 : 1 Reg. 22, 38.— 4) metaph. *concitato cursu ruit* equus Jer. 8, 6. — Niph. נִשְׁטַף 1) *inundatus est* Dan. 11, 22. — 2) *ablutus est* Lev. 15, 12. — Puh. שֻׁטַּף *ablutus est* Lev. 6, 21. — Indè

שֶׁטֶף, שֵׁטֶף m. 1) *effusio* Job 38, 25, trop. Prov. 27, 4. — 2) *inundatio* Nah. 1, 8 etc.; trop. de exercitu Dan. 11, 22.

שָׁטַר pr. forsan ut vicin. arab. שָׁטַר *scripsit*, undè part. act. שׁוֹטֵר pr. *scriba* ut habent LXX et *Syr.*, dein (quoniam ars scribendi antiquitùs maximè rei forensi adhibebatur) *magistratus*, *præfectus populi*, *dux*, *exactor*. Spec. dicuntur שֹׁטְרִים præfecti populi Israël sive in Ægypto sive in deserto Ex. 5, 6. Num. 11, 16 etc.; magistratus in oppidis Palæstinæ Deut. 16, 18 etc.; tandem majores magistratus Prov. 6, 7 : 2 Par. 26, 11.

שִׁטְרַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

שַׁי m. *munus* Jes. 18, 7. Ps. 68, 30. 76, 12. — Etymon latet.

שִׁיאֹן n. pr. oppidi in tribu Issachar Jos. 19, 19.

שִׁיבָה f. *reditus*, meton. *reduces*, *turba revertentium*; constr. שִׁיבַת Ps. 126, 1. — Rad. שׁוּב.

שִׁיבָה (pro יְשִׁיבָה) f. *domicilium* 2 Sam. 19, 33. — Rad. יָשַׁב.

שָׁיָה forsan ut vicin. arab. שָׁהָא pro שָׁהָה *neglexit*; fut. apoc. in pausâ תֶּשִׁי (ut תְּהִי ab הָיָה) Deut. 32, 18, LXX et Vulgat. *dereliquisti*; in parallel. וַתִּשְׁכַּח *oblitus es*. Vulgò tamen ad rad. נָשָׁה referunt.

שִׁיזָא n. pr. viri 1 Par. 11, 42.

שִׁיחָה f. pl. שִׁיחוֹת; *fovea* Ps. 57, 7. 119, 85. — Rad. שׁוּחַ.

שִׁיחוֹר, שִׁחוֹר et שִׁחֹר pr. *niger*, *turbidus*; hinc n. pr. *Nilus*, à Græcis etiam μέλας dictus Jes. 23, 3 etc.

שִׁיחוֹר לִבְנָת n. pr. fluvii in tribu Aser Jos. 19, 26.

שַׁיִט m. 1) *flagellum* Jes. 28, 13. — 2) *remus* 33, 21. — Rad. שׁוּט.

שִׁילֹה pr. *tranquillitas* (à rad. שָׁלָה), sed est n. pr. oppidi in tribu Ephraïm, quod etiam שִׁלֹה, שִׁלוֹ, שִׁילוֹ dicitur Jos. 18, 1. Jud. 21, 19, 21 : 1 Sam. 4, 3 etc. Nom. gent. שִׁילֹנִי 1 Reg. 11, 29 etc. Sed in loco Gen. 49, 10, cum pleraque *Mss.* Judæor. et omnes ferè libri habeant שִׁילֹה, al. est nomen hujus urbis, et vertunt *non recedet sceptrum de Judá, usque dum perveniatur Siluntem*; al. *donec veniat tranquillitas* (Israëlitis securitas ab hostibus); al. per hanc *tranquillitatem* Messiam intelligunt qui procul dubio in mente Jacobi erat; sed magis pla-

cet eorum interpretatio qui legunt שִׁלֹה vocabul. compositum ex. שֶׁ pro אֲשֶׁר et ex לֹה pro לוֹ, undè sensus *donec veniat cujus est, ad quem pertinet sceptrum*, sic omnes veter. Version. (Vulgat. tamen *mittendus* quasi à שלח) nam LXX *donec veniant quæ reposita sunt ipsi* (tribui Judæ); Onkelos, *Messias cujus est regnum* Targ. Hierosol. id. Aquila et Symmach. *cui destinatum est* (sceptrum). Syr. et Arab. *is cujus illud est*; sic etiam Eze. qui manifestè nostrum locum respicit: Deum enim inducit eversionem regni Judæ annunciantem, et eloquium his verbis concludentem: *usque advenire ejus cujus est imperium et dabo ei* 21, 32. Not. hìc induci loquentem. Jacobum, qui 20 annos inter Aramæos exegit et præfixo ש ad imitationem Aramæorum ד adsuevit.

שֵׁילָל Mich. 1, 8 in Chethib ut שׁוֹלָל q. v.

שִׁילֹנִי n. gent. 1) à שִׁילֹה q. v. — 2) à שֵׁלָה 1 Par. 9, 5.

שִׁימִין n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

שַׁיִן vel שֵׁין m., *urina*; pl. שֵׁינִים Jes. 36, 12 etc. — Rad. שִׁין ut vicin. syr. תון *mingere*.

שִׁיר et aliquoties שׁוּר; præt. et part. act. שָׁר; fut. יָשִׁיר sed Job 33, 27 יָשֹׁר, conversiv. וַיָּשַׁר; 1) *canere* Jud. 5, 1 etc. Seq. acc. cantici. it. ejus qui, quod canitur Ps. 7, 1. 21, 14; seq. לְ *canere in* honorem alicujus Ps. 13, 6 etc., it. *de* aliquâ re Jes. 5, 1; seq. בְּ id. Ps. 138, 5; seq. עַל *ad* vel *coram* Prov. 25, 20. — 2) *altâ voce declamare* seq. עַל *coram* aliquo, sed al. est *intueri* (vid. שׁוּר) Job. 33, 27. — Pihl. שֹׁרֵר *cecinit*, *celebravit* Soph. 2, 14. Job 36, 24. Part. מְשֹׁרֵר *cantor* Neh. 12, 28 etc. — Hiph. fut. יוּשַׁר *canetur* Jes. 26, 1. — Deriv. seq.

שִׁיר m. pl. שִׁירִים; 1) *cantus*, *cantatio* 2 Par. 29, 28; *cantus instrumentorum* Amos 6, 5 etc. — 2) *carmen*, *canticum* Eze. 33, 32 etc. — *Canticum canticorum* i. e. canticum præstantissimum, eximium.

שִׁירָה f. pl. שִׁירוֹת; *carmen*, *canticum* Ex. 15, 1 etc.

שַׁיִשׁ m. *marmor candidum* 1 Par. 29, 2. — Rad. שׁוּשׁ *candidum esse*, prout ex derivatis constat.

שִׁישָׁא n. pr. viri 1 Reg. 4, 2.

שִׁישַׁק n. pr. viri 1 Reg. 11, 40 etc.

שִׁית præt. שַׁת, שַׁתָּה cum ה parag. pro שָׁתְתָה, שַׁתִּי; pl. שָׁתוּ et שַׁתּוּ; inf. abs. שַׁת; constr. שִׁית; imp. שִׁית; cum ה parag. שִׁיתָה; cum suff. שִׁתֵמוֹ; fut. יָשִׁית; apoc. יָשֵׁת et retracto tono יָּשֶׁת; ut שׂוּם primariò et generatim *ponere*, *collocare*, *statuere* gr. τιθέναι; sed indè plures diffluunt alii significatus, inter quos animadvertendi sunt seq. *Ponere*, *struere castra* vel *aciem* subaud. מַחֲנֶה vel מִלְחָמָה Jes. 22, 7. Ps. 3, 7. — *Ponere* pullos i. e. *partu edere* Ps. 84, 4. — *Imponere* seq. עַל Gen. 46, 14. Ruth 4, 16 etc., seq. לְ Ps. 21, 4; it. *comparare*, *conferre cum*, seq. עִם Job 30, 1. — שִׁית לֵב *animum advertere* 1 Sam. 4, 30 etc.; hinc seq. לְ, אֶל *rationem habere* alicujus Jer. 31, 21. *Ponere manum suam super duos* i. e. *arbitrum se in-*

terponere Job 9, 33. *Ponere manum cum aliquo* i. e. *alicui se adjungere* Ex. 23, 1; *ponere oculos ad* i. e. *prospectare versùs* Num. 24, 1; hinc *moliri* Ps. 17, 11. Intrans. *poni*, de termino Job 38, 11; *collocari* Ps. 49, 15. — *Constituere*, *reddere* seq. dupl. acc. Jes. 5, 6 etc., seq. acc. et כְּ Jes. 16, 3; acc. et לְ Jer. 2, 15. 13, 16 et ità 3, 19. It. *facere patrare* Ex. 10, 1, *dare* Gen. 4, 25; intrans. *dari*, *parari* Hos. 6, 11.— Hoph. fut. יוּשַׁת *imponetur* Ex. 21, 30. — Deriv. שֵׁת, שִׁית et ut vulgò.

שַׁיִת masc. suff. שִׁיתוֹ; *spina*, sed collect. *spinæ* Jes. 5, 6 etc. — Quoad etymon, Gesenio probab. est שַׁיִת dictum esse pro שֶׁנֶת, ut בַּיִת pro בֶּנֶת, à rad. שָׁנַן, undè שֵׁן fem. שֶׁנֶת collat. דֶּלֶת à דָּלַל, רֶפֶת à רָפַף; * mihi verò est pro שְׁנִית à rad. שָׁנָה cognat. שָׁנַן, ut בַּיִת pro בְּנִית à rad. בָּנָה.*

שִׁית m. *ornatus, habitus* Prov. 7, 10. Ps. 73, 6.

שַׁךְ vid. שָׂכַךְ.

שָׁכַב inf. abs. שָׁכֹב; constr. שְׁכַב; suff. שָׁכְבָהּ; et שְׁכַב undè cum suff. שָׁכְבְךָ; imp. שְׁכַב, cum ה parag. שִׁכְבָה; fut. יִשְׁכַּב; 1) *cubuit, recubuit* 1 Reg. 3, 19 etc. Spec. dicitur de cubitum petentibus, dormientibus, quietem capientibus, lugentibus, ægrotantibus, morientibus, mortuis, tandem de coeuntibus cum muliere; sed tunc seq. עִם, אֵת, suff. אֹתָהּ Gen. 19, 4: 1 Sam. 3, 2 etc. — 2) ut vicin. arab. שָׁכַב *effudit* vas (conf. Hiph. n. 2). — Niph. *compressa est* mulier Jes. 13, 16 et Zach. 14, 2 in Keri.— Puh. id. Jer. 3, 2. — Hiph. הִשְׁכִּיב; inf. abs. הַשְׁכֵּב; fut. יַשְׁכִּיב; 1) *fecit ut decumberet, prostravit* 2 Sam. 8, 2, *deposuit, collocavit* 1 Reg. 17, 19, *quiescere fecit, compescuit* Hos. 2, 20. — 2) שִׁכֵּב *effudit* vas (conf. Kal. n. 2) Job 38, 37. — Hoph. הָשְׁכַּב; part. מֻשְׁכָּב, imp. cum ה parag. הָשְׁכְּבָה; *prostratus est*, *decubuit* 2 Reg. 4, 32. Eze. 32, 19, 32. — Deriv. מִשְׁכָּב et seq.

שְׁכָבָה f. constr. שִׁכְבַת; 1) *effusio* roris Ex. 16, 13, seminis in coitu Lev. 15, 16 etc.

שְׁכֹבֶת f. vulgò *concubitus*, sed magis aptè ad sententiam *effusio* seminis ut שְׁכָבָה; suff. שְׁכָבְתּוֹ Lev. 18, 23 etc.

שָׁכָה forsan ut vicin. שָׁגָה et æthiop. שׁכי *erravit, oberravit*; undè Hiph. part. Jer. 5, 8: *ut equi benè pasti* מַשְׁכִּים הָיוּ *oberrant*; sed vulgò cum Hebræis *manè surgentes* ad libidinem explendam; vid. Hiph. verbi שָׁכַם.

שְׁכוֹל m. *orbitas* Jes. 47, 8. Ps. 35, 12. — Rad. שָׁכֹל.

שַׁכּוּל m. f. שַׁכֻּלָה; 1) *orbatus* liberis, pullis 2 Sam. 17, 8 etc. — 2) *pullis carens* Cant. 4, 2. 6, 6.— Rad. שָׁכֹל.

שִׁכּוֹר, שִׁכֹּר m. f. שִׁכֹּרָה; *ebrius, inebriatus, a* 1 Sam. 25, 36 etc. — Rad. שָׁכַר.

שָׁכַח et שָׁכֵחַ; fut. יִשְׁכַּח; *oblitus est* Gen. 27, 45 etc.; seq. acc. Ps. 9, 13 etc., seq. מִן cum infin. Ps. 102, 5, *reliquit* alicubi rem *oblitam* Deut. 24, 19. — Niph. נִשְׁכַּח; part. f. נִשְׁכָּחָה; et נִשְׁכַּחַת; fut. יִשָּׁכַח et יִשְׁכַּח; *oblivioni traditus est* Gen. 41, 30 etc.

Job 28, 4 : *oblivioni traditi à pede* i. e. pedum ope destituti. Deut. 31, 21: *non tradetur oblivioni ex ore posterorum ejus*, prægnanter pro : *neque exstinguetur ex ore* etc.—Pih. שַׁכַּח *in oblivionem adduxit* Thren. 2, 6. — Hiph. id. inf. הַשְׁכִּיחַ Jer. 23, 27. — Hithpah. fut. pl. יִשְׁתַּכְּחוּ (pro יִתְשַׁכְּחוּ) *oblivioni tradentur* Eccl. 8, 10. — Indè.

שָׁכֵחַ m. *obliviscens;* pl. שְׁכֵחִים; constr. שִׁכְחֵי Jes. 65, 11. Ps. 9, 18.

שְׁכַיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 10.

שָׁכַךְ; inf. שֹׁךְ et שַׁךְ; fut. pl. יָשֹׁכּוּ; ut vicin. שָׁחַח; 1) *demisit, incurvavit se* auceps Jer. 5, 26. — 2) *desedit* aqua Gen. 8, 1, *sedata est* ira Esth. 2, 1 etc. — Hiph. הֲשִׁכֹּתִי *sedavi* seditionem Num. 17, 20.

שָׁכַל et שָׁכֹל undè שָׁכַלְתִּי in pausâ שָׁכָלְתִּי et שָׁכֹלְתִּי; fut. יִשְׁכַּל; 1) *orbatus fuit* sobole, *amisit* sobolem Gen. 27, 45. 43, 14 etc. Part. pass. f. שְׁכוּלָה *orbata* liberis Jes. 49, 21. — 2) forsan ut in arab. *ligavit, plexuit* undè אֶשְׁכּוֹל.—Pih. שִׁכֵּל; fut. יְשַׁכֵּל; 1) *orbavit, orbum reddidit* Gen. 42, 36 etc. — 2) *abortare fecit* 2 Reg. 2, 19, intrans. *abortavit* Gen. 31, 38. Ex. 23, 26, hinc *sterilis fuit* vitis Mal. 3, 14. Part. f. מְשַׁכֶּלֶת *abortatio* 2 Reg. 2, 21. — Hiph. part. מַשְׁכִּיל *orbans* i. e. juvenes trucidans Jer. 50, 9, *abortans* Hos. 9, 14. — Deriv. שַׁכּוּל, שְׁכוֹל, אֶשְׁכּוֹל et

שִׁכֻּלִים pl. m. *orbitas* Jes. 49, 20.

שָׁכַם undè Hiph. הִשְׁכִּים; infin. abs. הַשְׁכֵּם, הַשְׁכִּים, et more chald. אַשְׁכֵּים; fut. יַשְׁכִּים; conv. וַיַּשְׁכֵּם; 1) *manè surrexit* addito vel omisso בַּבֹּקֶר Gen. 19, 27. Jos. 8, 14 etc. Seq. לְ *manè se contulit* aliquò Cant. 7, 13. Cum alio verbo cunjunctum adv. est *manè* Hos. 6, 4 etc. Hinc infin. absol. adv. *manè* Prov. 27, 14. Quoad Jer. 5, 8 : מַשְׁכִּים vulgò *manè surgens*, scil. ad libidinem explendam; sing. pro plur. מַשְׁכִּימִים, sed vid. שָׁכָה in Hiph. — 2) translat. *sedulò, summo studio fecit* aliquid Jer. 7, 13. Soph. 3, 7 : 2 Par. 36, 15 etc.

שְׁכֶם m. in pausâ שֶׁכֶם; suff. שִׁכְמוֹ; 1) *humeri utriusque posterior compages* (conf. כָּתֵף et עֹרֶף), *dorsi pars superior*, quæ sub cervicibus est Gen. 9, 23 etc. — שְׁכֶם אֶחָד *uno dorso* i. e. *uno animo* Soph. 3, 9. — *Ponere, facere aliquem dorsum* i. e. *facere ut tergum det, eum fugare* Ps. 21, 13. — *Tergum vertere* i. e. *abire* 1 Sam. 10, 9. — 2) n. pr. a) urbis *Sichem* in tribu Ephraïm Gen. 12, 6, Jos. 20, 7 etc., et forsan Gen. 48, 22 ubi vulgò vertitur *tractus* vel *portio terræ*. Cum ה locali שְׁכֶמָה Hos. 6, 9, in pausâ שְׁכֶמָה Jer. 25, 3. — b) viri Gen. 33, 19 etc.

שֶׁכֶם n. pr. viror. 26, 31 etc. Nom. patron. שִׁכְמִי Ibid.

שִׁכְמָה f. *humerus, dorsum* juxta quosd. Job 31, 22; sed forsan est m. שְׁכֶם cum suff. הּ, quanquàm sine Mappik scribitur.

שָׁכַן et שָׁכֵן; part. act. cum ׳ parag. שֹׁכְנִי; f. שֹׁכַנְתְּ (pro שֹׁכֶנֶת) Jer. 51, 13 in Keri, ubi autem Chethib habet שֹׁכַנְתִּי cum ׳ parag. fut. יִשְׁכֹּן et

יִשְׁכּוֹן; pl. f. תִּשְׁכֹּנָּה (תִּשְׁכֹּנְנָה); 1) *subsedit, resedit* Ex. 24, 16. Num. 9, 17 etc. — 2) *cubuit* maximè ad quiescendum Num. 24, 2. Deut. 33, 20, hinc *quievit* Jud. 5, 17. Prov. 7, 11. — 3) *habitavit* seq. בְּ vel acc. loci Gen. 9, 27. Jes. 33, 16. Part. pass. שָׁכוּן *habitans* Jud. 8, 11. — 4) *habitatus est* locus Jes. 13, 20 etc. — 5) ut vicin. סָכַן *assuefactus, familiaris fuit* Prov. 8, 11. — Pih. שִׁכֵּן *habitare fecit* Num. 14, 30 etc., additâ *securitatis* notione Jer. 7, 7. — *Habitare fecit nomen suum* Jehova i. e. locum indixit ubi sacris solemnibus coleretur Deut. 12, 11 etc. — Hiph. fut. יַשְׁכִּין apoc. יַשְׁכֵּן; *habitare fecit* Eze. 32, 4, trop. Job 11, 14. Ps. 7, 6. *collocavit* Gen. 3, 24. Jos. 18, 1. — Deriv. מִשְׁכָּן et seq.

שָׁכֵן m. constr. שְׁכַן; pl. cum suff. more Chald. שְׁכֵנָיִבי; fem. cum suff. שְׁכֶנְתָּהּ; pl. שְׁכֵנוֹת; 1) *habitans, incola* Jes. 33, 24. Hos. 10, 5. — 2) *accola* de populis Jer. 49, 18 etc., *vicinus* Prov. 27, 10, *vicina* Ex. 4, 22.

שֶׁכֶן m. *habitaculum*; suff. שִׁכְנוֹ Deut. 12, 5.

שְׁכַנְיָה n. pr. viror. Ezr. 10, 2 etc.

שְׁכַנְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 31, 15.

שָׁכַר; part. pass. f. constr. שְׁכֻרַת; fut. יִשְׁכַּר; 1) *ad satietatem usquè bibit* Gen. 43, 34. Hagg. 1, 6. Cant. 5, 1. — 2) sæpiùs *inebriavit se* Gen. 9, 21, seq. acc. et מִן potûs Jes. 29, 9. 51, 21. Trop. apud prophetas de impiis dicitur qui insaniâ quâdam abrepti in suam perniciem ruunt. — 3) ut vicin. שָׂכַר *præmio, mercede donavit*. — Pih. part. fut. מְשַׁכֶּרֶת; fut. יְשַׁכֵּר; *inebriavit* pr. et trop. (vid. Kal) 2 Sam. 11, 13 etc. — Hiph. הִשְׁכִּיר; fut. יַשְׁכִּיר; *inebriavit* (vid. Kal et Pih.) Deut. 32, 42 etc. — Hithpah. fut. f. cum נ parag. in pausâ תִּשְׁתַּכָּרִין (pro תִּתְשַׁכְּרִין) *ebriam ages* 1 Sam. 1, 14. — Deriv. שִׁכּוֹר et seq.

שֵׁכָר m. *potus inebrians, temetum* sive vinum Num. 28, 7, sive succus ex hordeo, melle, uvis passis dactylisve coctus aut destillatus, plerumque à vino distinctus Lev. 19, 9 etc. Sed Jes. 5, 22 forsan est, ut מֶסֶךְ, מֶסֶג. *vinum aromatibus conditum.*

שִׁכָּרוֹן m. *ebrietas* Eze. 23, 32 etc.

שִׁכְּרוֹן n. pr. populi in tribu Judâ Jos. 15, 11.

שַׁל m. *error, delictum* 2 Sam. 6, 7. — Rad. שָׁלָה.

שֶׁל (conflat. ex שֶׁ. q. v. et לְ) *propter;* hinc Eccl. 8, 17 : בְּשֶׁל אֲשֶׁר pr. *propter quod* i. e. quantumvis; sed rectè dubitat Gesenius an legendum sit בְּכָל אֲשֶׁר, quod sententiæ egregiè accommodatum esset, addo egomet, et stylo scriptoris maximè in 9, 3. — Alibi semper sequitur Daguesch simul et vox suffixa; exempla vid. in שׁ.

שַׁלְאֲנָן m. *tranquillus* Job 21, 23. — Compos. volunt ex duobus synonymis שָׁלָה et שַׁאֲנַן; sed potiùs ortum est ex hoc posteriore solo, inserto לְ ut זַלְעָפָה ex rad. זָעַף.

שָׁלַב forsan ut chald. *conjunctus, connectus est;* undè Puh. part. pl. f. מְשֻׁלָּבוֹת *conjunctæ, connectæ* Ex. 26, 17 ubi sensus commatis esse videtur : *duo cardines asseri uni* sint *conjuncti* lignis transversis basin efformantibus (אֲדָנִים *soubassemens* vers. 19), ità ut

alter alteri ex opposito respondeat. LXX *contracadentes alter alteri*. Vulgat. *tabula alteri tabulæ connectatur.* — Indè

שְׁלַבִּים pl. m. pr. *commissuræ*, dein forsan *limbi*, *tæniæ* commissuras tegentes 1 Reg. 7, 28, 29.

שֶׁלֶג masc. *nix* Ex. 4, 6 etc. Hinc denom.

Hiph. *albuit ut nix.* fut. f. apoc. תַּשְׁלֵג Ps. 68, 15 : *Cùm dispergeret Omnipotens reges in eâ* (terrâ), *albuit ut nix* solum ossibus hostium cæsorum conspersum ; conf. Æneid. 5, 865 : *scopuli ossibus albi*, et 12, 36 : *campi ossibns albent*; it. Ovid. Fastor. Libr. 1 : *humanis ossibus albet humus.*

שָׁלָה et שָׁלַו, undè שָׁלַוְתִּי; plur. שָׁלוּ ; fut. apoc. יֵשֶׁל; plur. in pausâ יִשְׁלָיוּ; 1) *tranquillus*, *securus fuit*, *tranquillè vixit* Jer. 12, 1. Job 3, 26 etc. — 2) forsan ut cognat. שָׁלַל, נָשַׁל *extraxit.* Job 27, 8 : *quandò extraxerit Deus animam ejus* scil. ex corpore. Ità Chald. et Syr., sed Vulgat. *liberet* quod in idem incidit. — 3) ut in chald. *erravit*, *per imprudentiam peccavit*, hinc — Niph. fut. pl. יִשָּׁלוּ *per imprudentiam peccabunt* 2 Par. 29, 11. — Hiph. *seduxit*, *fefellit*; fut. יַשְׁלֶה 2 Reg. 4, 28. — Deriv. שַׁל, שְׁלִי, שְׁלִיָה et plur. seq.

שֵׁלָה n. pr. viri Gen. 38, 5 etc. Nom. patron. שֵׁלָנִי Num. 26, 20.

שִׁלֹה vid. שִׁילֹה.

שַׁלְהֶבֶת f. *flamma* Eze. 21, 3 etc. Cant. 8, 6 : שַׁלְהֶבֶת־יָהּ *flamma Jehovæ*, quod al. conjunctim legunt שַׁלְהֶבֶתְיָה. — Rad. לָהַב undè chald. et syr. conjug. Schaph. שַׁלְהֵב *inflammatus arsit.*

שָׁלֵו sed שְׁלֵיו Job 21, 23 et שָׁלֵיו Jer. 41, 31, m. pl. constr. שַׁלְוֵי ; f. שְׁלֵוָה ; 1) *salvus*, *securus* 1 Par. 4, 40, *securè vivens* Ps. 73, 12. Job 16, 12, it. *tranquillitas* Job 20, 20. — 2) in malam partem *socors*, *impius* Eze. 23, 42.

שֶׁלֶו masc. *tranquillitas*, *securitas* suff. שַׁלְוִי Ps. 30, 7.

שָׁלוּ vid. שִׁילֹה.

שַׁלְוָה f. constr. שַׁלְוַת ; pl. cum suff. שַׁלְוֹתַיִךְ ; id. Jer. 22, 21. Ps. 122, 7 etc., sed Dan. 8, 25. 11, 21 : בְּשַׁלְוָה *in* mediâ *securitate* i. e. inopinatò, repentè. — 2) in malam partem *socordia*, *impietas* Prov. 1, 32.

שִׁלֻּחִים, שִׁלּוּחִים ; pl. m. *demissio* spec. a) uxoris, *repudium* Ex. 18, 2, hinc *libellus repudii*, metaph. Mich. 1, 14. — b) filiæ, *dotatio* 1 Reg. 9, 16. — Rad. שָׁלַח.

שָׁלוֹם m. constr. שְׁלוֹם; plur. cum suff. שְׁלֹמָיו; 1) adj. *integer*, spec. a) corpore, *sanus*, *benevalens* Gen. 43, 27 etc. — b) numero, *pleno numero* Jer. 13, 19. — c) statu, conditione, habitu, *securus*, *tranquillus* Job 21, 9, *pacem colens* Ps. 69, 23, hinc *amicus* Ps. 55, 21. — 2) subst. significatu respondens adj., hinc a) *integritas*, *incolumitas*, *salus* Deut. 29, 18 : 1 Sam. 6, 13 etc. Not. formulas seq. הֲשָׁלוֹם לְ *num benè valet*; indè acclamatio שָׁלוֹם vel addito לֵךְ בְּשָׁלוֹם, לְשָׁלוֹם,לֵךְ *vale*. Sed passim, ut è contextu facilè dignoscitur verba שָׁלוֹם לָכֶם, לְךָ sunt affirmat. *salus est tibi*,

vobis, res tuæ, vestræ benè se habent. שָׁאַל לְפ' לְשָׁלוֹם *interrogavit aliquem de salute et valetudine* i. e. *salutavit aliquem.* רָאָה, פָּקַד, יָדַע אֶת שְׁלוֹם פ' *vidit, cognovit quomodo quis valeret.* — 2) *pax* oppos. bello Lev. 26, 6 etc. *Vir, verba pacis* i. e. *vir pacificus, verba pacifica.* — 3) *concordia, amicitia,* undè *vir amicitiæ* i. e. *amicus* Jer. 20, 10 etc. *Loquentes amicitiæ* i. e. *amicè loquentes* Ps. 28, 3. — Rad. שָׁלַם.

שַׁלּוּם vid. שַׁלֻּם.

שִׁלּוּם vid. שִׁלֵּם.

שַׁלּוּן n. pr. viri Neh. 3, 15.

שָׁלוֹשׁ *tres* vid. שָׁלֹשׁ.

שָׁלַח; infin. absol. שָׁלוֹחַ; constr. שְׁלֹחַ, sed שְׁלֹחַ Jes. 58, 9; fut. יִשְׁלַח; 1) *misit* seq. acc. pers. vel rei, et בְּיַד pers. *aliquem, aliquid* Gen. 43, 8. Ex. 4, 13 etc.; seq. אֶל, לְ, et more chald. עַל pers. *ad aliquem, alicui* Gen. 37, 13. Jer. 29, 31 etc. Sæpè non exprimitur accus. personæ quæ mittitur Gen. 41, 8 etc. 31, 4: *misit* וַיִּקְרָא לְרָחֵל *et vocavit Rachelem* i. e. *misit aliquem, qui arcessceret Rachelem.* Ità explanandum videtur 2 Par. 17, 7: שָׁלַח לְשָׂרָיו *miserat ad Savarum,* pro *miserat qui arcesseret* (וְקָרָא) *Savarum;* ubi tamen vulgò לְשָׂרָיו objectum verbi שָׁלַח esse volunt. Ità etiam expedias, licet alia siti constructio 2 Sam. 15, 12: *misit Achitophelem* (אֶת־אֲחִיתֹפֶל) pro *misit qui arcesseret Achitophelem.* — 2) *dimisit, missum fecit* frenis quasi solutis Ps. 50, 19, seq. מִן, מֵעַל *remisit, retraxit* manum *ab* 1 Reg. 13, 4. Cant. 5, 4. — 3) *per nuntios, legatos indicavit, mandavit (envoyer dire),* seq. acc. rei et אֶל pers., vel dupl. acc. 1 Reg. 5, 23. Jes. 55, 11. Trop. de Deo *immittente* calamitates, auxilium etc. Jos. 24, 14 etc. — 4) *extendit, protendit* ut digitum, quod irridentis est Jes. 58, 9, falcem segeti Joël 4, 13; it. ramos suos arbor (vid. mox Pih.) undè part. pass. f. שְׁלֻחָה *extensa* q. v. pag. 30, in אֵילָה; sed maximè manum Gen. 3, 22 etc., seq. אֶל, בְּ vel *manum admovit rei, aggressus est* aliquid Job 28, 9, vel *vim intulit* alicui Gen. 37, 22. Ex. 24, 11, et omisso יָד 2 Sam. 6, 6. Obad. 13. Ps. 18, 17. — Niph. inf. abs. נִשְׁלוֹחַ *mitti* Esth. 3, 13. — Pih. שִׁלַּח; plur. שִׁלְּחוּ et שִׁלֵּחוּ; inf. שַׁלַּח et שַׁלֵּחַ; imp. שַׁלַּח; fut. יְשַׁלַּח et יְשַׁלֵּחַ; cum suff. et נ epenth. in pausâ יְשַׁלְּחֶנְּךָ; 1) ut in Kal *misit, ablegavit,* sed sæpiùs trop. *immisit* alicui Deus plagam, calamitatem Deut. 7, 20 etc.; it. *excitavit* litem Prov. 6, 14 etc. — 2) *dimisit, missum fecit* abiturum (oppos. *retinuit, coercuit),* captivum, servum seu *manumisit,* filiam foras i. e. *elocavit* Ex. 8, 28. Zach. 9, 11 etc.; it. abeuntem *deduxit, prosecutus est* Gen. 18, 16 etc.; seq. בְּ, בְּיַד *reliquit potestati* alicujus Ps. 81, 13. Job 8, 4. Trop. *promisit* capillum Eze. 44, 20. — 3) ntensivè *jecit, abjecit, dejecit* vel res inanim. 1 Sam. 20, 20. Eccl. 11, 1 etc.; vel homines, hinc *expulit* aliquem Jes. 50, 1 etc., spec. *repudiavit* uxorem Deut. 21, 14 etc. — 4) *extendit* manum Prov. 31, 19, ramos

suos arbor Jer. 17, 8 etc.; trop. populum Deus Ps. 44, 3. — Puh. שֻׁלַּח 1) *missus, ablegatus est* Jud. 5, 15 etc. — 2) *dimissus, relictus est* Gen. 44, 3 etc., spec. de puero sibi suæque libidini permisso Prov. 29, 15. — 3) *ejectus, excussus est* Jes. 16, 2; *propulsus, prolapsus est* Job 18, 8. — Hiph. הִשְׁלִיחַ *immisit* Deus calamitatem Lev. 26, 22 etc. — Deriv. מִשְׁלַחַת, מִשְׁלָח, מִשְׁלוֹחַ, שִׁלּוּחִים et seq.

שֶׁלַח m. suff. שִׁלְחוֹ; pl. שְׁלָחִים; 1) *missile, tellum* Joël 2, 8 etc.—2) *propago, surculus* Cant. 4, 13.—3) n.pr. viri Gen. 10, 24, it. piscinæ prope Jerusalem *Siloë*, Neh. 3, 15, ejusdem ac seq.

שִׁלֹחַ ut שִׁלֹחַ n.pr. piscinæ Jes. 8,6.

שְׁלֻחוֹת pl. f. *propagines* Jes. 16, 8.

שִׁלְחִי n. pr. viri 1 Reg. 22, 42 etc.

שִׁלְחִים n. pr. urbis in tribu Judâ Jos. 15, 32.

שֻׁלְחָן masc. constr. שֻׁלְחַן; plur. שֻׁלְחָנוֹת; constr. שֻׁלְחֲנוֹת; *mensa* Ex. 25, 23 etc. *Mensa Jehovæ* i. e. *ara* Mal. 1, 7.

שָׁלַט; infin. constr. שְׁלוֹט; fut. יִשְׁלַט; *dominatus est* seq. בְּ, עַל *in* aliquem Eccl. 2, 19. Neh. 5, 15; *dominus, superior factus* seq. בְּ Esth. 9, 1. — Hiph. הִשְׁלִיט; fut. apoc. יַשְׁלֵט; *dominari fecit* Ps. 119, 133; *potestatem dedit*, seq. לְ cum inf. *faciendi* aliquid Eccl. 5, 18. 6, 2. — Deriv. שַׁלִּיט et seq.

שֶׁלֶט m. undè pl. שְׁלָטִים *scuta* Jer. 51, 11. Cant. 4, 4 etc.

שִׁלְטוֹן m. *potens* Eccl. 8, 4, *potestatem habens* vers. 8.

שַׁלֶּטֶת f. masculini שַׁלִּיט q. v

שְׁלִי m. undè in pausâ בַּשֶּׁלִי 2 Sam. 3, 27. LXX et Vulgat. *per dolum*, al. *tranquillè* i. e. clàm.

שִׁלְיָה f. suff. שִׁלְיָתָהּ; *secundinæ* Deut. 28, 57. — Rad. שָׁלָה.

שַׁלְיו, שָׁלֵיו vid. in שָׁלֵו.

שַׁלִּיט m. pl. שַׁלִּיטִים; *potestatem habens rei* Eccl. 8, 8, et subst. *dominator* Gen. 42, 6 etc. Fem. שַׁלֶּטֶת *impudens, procax* mulier Eze. 16, 30. — Rad. שָׁלַט.

שָׁלִישׁ et שָׁלִישׁ m. pl. שָׁלִשִׁים; 1) *mensuræ* species, vulgò *triens, trienta*l Jes. 40, 12, adv. pro בְּשָׁלִשׁ Ps. 80, 6. LXX ἐν μέτρῳ. Vulgat. *in mensurâ*. — 2) in pl. instrum. music. *trichordium*, al. *triangulum* 1 Sam. 18, 6. — 3) quidam militum ordo; forsan *qui è curribus certabant*. LXX τριστάται. *Sumpsitque omnes currus Ægyptiorum* וְשָׁלִשִׁים עַל כֻּלּוֹ *et certantes super his omnibus* Ex. 14, 7, sed Ex. 15, 4. LXX habent ἀναβάτας τριστάτας. Τριστάτης autem vocabatur, juxta Origenem, *qui è curru pugnabat*, quia currus tres homines capiebat, ut unus auriga esset, duo autem certarent : vel *robustus qui cum tribus pugnare posset*, vel qui in acie post antesignanum et secundum ab eo *tertio ordine stabat*, vel qui sedente rege tertius staret, aut tertiam sedem occupabat. Vid. Montefalc. (in Hexapl. ad. not. in Ex. 14, 7). Dux eorum dicitur רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁים, in parall. 2 Sam. 23, 8, occurrit רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁי,

ubi deest. ם plur. forsan sing. שָׁלִישׁ, idem est ac רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים 2 Reg. 9, 25. 15, 25. 7, 2. 17, 9. Plur. שָׁלִישִׁים forsan *principalia, nobilia* Prov. 22, 20 in Keri.

שְׁלִישִׁי m. f. שְׁלִישִׁיָּה et שְׁלִישִׁית; pl. שְׁלִישִׁים (contr. pro שְׁלִשִׁיִּים; denom. à שָׁלשׁ, *tertius, tertia* Gen. 2, 14 etc. Gen. 6, 16 sunt *conclavia tertiæ contignationis* (*troisième étage*). Fem. est *tertia pars* Num. 15, 6 etc., *dies tertius* 1 Sam. 20, 12, *tertius annus* Jes. 15, 5. Jer. 48, 34. Cum ה parag. שְׁלִישִׁתָה *tertiâ vice* Eze. 21, 14.

שָׁלַךְ vicin. שָׁלַח. — Hiph. הִשְׁלִיךְ; inf. abs. הַשְׁלֵךְ; constr. הַשְׁלִיךְ; fut. יַשְׁלִיךְ; conv. וַיַּשְׁלֵךְ; 1) prout construitur, *jecit, conjecit, projecit, abjecit, disjecit, deposuit* Gen. 21, 15. Ps. 2, 3 etc.; it. *excussit* dentes Job 29, 17. — Nota formulas trop. *Projecit animam suam è conspectu* i. e. vitam suam exposuit summo periculo. *Conjecit* aliquid *post se, post tergum suum* i. e. neglexit contemsit. *Conjecit* aliquid *super Deum* i.e. curæ Dei commisit. — *Rejecit Deus* aliquem *è conspectu suo* i. e. eum reprobavit, repudiavit. — 2) *dejecit, evertit* domum Jer. 9, 18; metaph. *perdidit* Job 18, 7. — Hoph. הָשְׁלַךְ et הֻשְׁלַךְ; part. מֻשְׁלָךְ; f. מֻשְׁלֶכֶת; fut. יֻשְׁלַךְ; 1) *jactus, conjectus, projectus est* 2 Sam. 20, 21. Jes. 14, 19 etc., seq. לְ *objectus, traditus est* alicui Jer. 36, 30. Metaph. Ps. 22, 11. — 2) *dejectus, eversus est* Dan. 1, 11. — Deriv. seq.

שָׁלָךְ masc. *catarrachtes* avis quæ magno impetu ad capiendos pisces in aquam se dejecit Lev. 11, 17 etc.

שַׁלֶּכֶת f. 1) *dejectio* Jes. 6, 13. — 2) n. pr. portæ templi 1 Par. 26, 16.

שָׁלַל, שָׁלוֹת, sed pl. שָׁלְלוּ; part. act. pl. שֹׁלְלִים; inf. abs. שֹׁל; constr. שְׁלֹל; fut. pl. יָשֹׁלּוּ; suff. יְשָׁלוּךָ; 1) ut vicin. נָשַׁל *extraxit* Ruth 2, 16. — 2) *diripuit, spoliavit*, seq. acc. rei Eze. 26, 12, et pers. spoliatæ Hab. 2, 8 etc. שָׁלַל שָׁלָל *prædam egit* Jes. 10, 6 etc. — Niph. fut. יִשַּׁל *spoliabitur* Deut. 28, 40, sed possit esse à נָשַׁל. — Hithpoh. אֶשְׁתּוֹלֵל ex syrismo et chaldaïsmo pro הִשְׁתּוֹלֵל *spoliatus est* Jes. 59, 15 etc. — Deriv. שׁוֹלָל et

שָׁלָל m. constr. שְׁלַל; 1) *spolium, præda* Gen. 49, 27 etc. Jer. 21, 9: *erit ei anima sua pro prædâ* i. e. vitam suam serbabit. Sed Jud. 5, 30 forsan est pro אִישׁ שָׁלָל *prædator*. — 2) *lucrum* Prov. 31, 11.

שָׁלֵם; fut. יִשְׁלַם; ut vicin. שָׁלָה; 1) *integer, incolumis, salvus fuit* Job 9, 4. 22, 21. — 2) completus, *factus, peractus, absolutus est* 1 Reg. 7, 51 etc. — 3) denom. à שָׁלוֹם, *pacem, amicitiam* habuit cum aliq.; hinc part. act. cum suff. שֹׁלְמִי *amicus meus* Ps. 41, 10; pass. plur. constr. שְׁלֻמֵי *pacifici* 2 Sam. 20, 19. — Pih. שִׁלֵּם et שִׁלַּם; fut. יְשַׁלֵּם; 1) *integrum, incolumem præstitit* Job 8, 6. — 2) *perfecit, absolvit* 1 Reg. 9, 25. — 3) *restituit, reddidit* surreptum, debitum Ex. 21, 36 etc., it. *persolvit* Hos. 14, 3 etc. — 4) *rependit, remuneratus est* seq. לְ pers. Jud. 1, 7 etc., sed interdùm acc. Ps. 31, 24 etc. — Puh. שֻׁלַּל; 1) *persolutus est* Ps. 65, 2. —

2) *repensus est* Jer. 18, 20, hinc *præmio* tàm bonorum quàm malorum factorum *affectus est* Prov. 11, 31. 13, 13. — 3) *amicè vixit*, hinc part. מְשֻׁלָּם *amicus* Jes. 42, 19. — Hiph. הִשְׁלִים; fut. יַשְׁלִים; conv. וַיַּשְׁלֵם; 1) *perfecit, exsecutus est* decreta Jes. 44, 26 etc., *absolvit, finem fecit* rei Jes. 38, 12, 13. — 2) *pacem fecit* et *coluit* cum aliquo seq. אֶת, עִם Deut. 20, 12 etc., sed seq. אֶל, pace factâ, *in ditionem, fidem se tradidit, totum commisit* Jos. 11, 19. — 3) *pacatum, amicum fecit* aliquem Prov. 16, 7. — Hoph. הָשְׁלַם *pacatus, familiaris fuit* Job 5, 23. — Deriv. שָׁלוֹם, שִׁלּוּם et seq.

שָׁלֵם m. pl. שְׁלֵמִים; f. שְׁלֵמָה; pl. שְׁלֵמוֹת; 1) *integer* i. e. vel pleni justique numeri et moduli Deut. 25, 15. Amos 1, 6, vel incolumis Gen. 33, 18. Nah. 1, 12. *Lapides integri* sunt nondùm cæsi vel dolati Deut. 27, 6 etc. — 2) *absolutus perfectus* 2 Par. 8, 16. — 3) *pacem* et *amicitiam colens* Gen, 34, 21, spec. *totus Deo deditus* 2 Reg. 20, 3 : 1 Par. 28, 9 : 2 Par. 15, 17, plenè addito עִם יְהוָֹה 1 Reg. 8, 61 etc. — 4) n. pr. urbis *Jerusalem* Gen. 14, 18. Ps. 76, 3.

שֶׁלֶם m. pl. שְׁלָמִים; constr. שַׁלְמֵי; *retributio, solutio* voti (conf. Hos. 14, 4. Ps. 50, 14), hinc זֶבַח שְׁלָמִים *sacrificium votivum* Lev. 3, 1 etc., et omisso זֶבַח Jud. 20, 26. 21, 4. Amos. 5, 22. Al. *sacrificium eucharisticum*, Vulgat. *hostia pacificorum*.

שִׁלֵּם m. 1) *retributio* Deut. 32, 35. — 2) n. pr. viri Gen. 46, 24. Nom. patron. שִׁלֵּמִי Num. 26, 49.

שִׁלֻּם et שִׁלּוּם m. pl. שִׁלּוּמִים; *retributio* Jes. 34, 8. Hos. 9, 7 etc.

שַׁלֻּם nom. pr. viror. 2 Reg. 15, 10 etc.

שִׁלֻּמָה f. *retributio, punitio*; constr. שִׁלֻּמַת Ps. 91, 8.

שְׁלֹמֹה n. pr. viri, rex *Salomo* 2 Sam. 5, 14 etc.

שְׁלֹמִי n. pr. viri Num. 34, 27.

שְׁלֻמִיאֵל nom. pr. viri Num. 1, 6. 2, 12.

שֶׁלֶמְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 26, 14.

שְׁלֹמִית n. pr. complur. viror. et mul. Lev. 24, 11. Esr. 8, 10 etc.

שַׁלְמַן plenè שַׁלְמַנְאֶסֶר n. pr. viri 2 Reg. 17, 3. Hos. 10, 14, etc.

שַׁלְמֹנִים plur. m. *præmia* quibus aliquis corrumpitur Jes. 1, 23.

שָׁלַף; pass. f. שְׁלוּפָה et שְׁלֻפָה; imp. שְׁלֹף; fut. יִשְׁלֹף; ut vicin. נָשַׁל, שָׁלַל, *extraxit* telum ex vulnere Job 20, 25, gladium è vaginâ i. e. *strinxit*. Num. 22, 23 etc. *Stringentes gladium* i. e. *armati* Jud. 8, 10 etc.; *exuit* calceum Ruth. 4, 7, 8, *evellit* gramen, sed impers. Ps. 129, 6, undè optimè LXX et Vulgat. *evellatur*.

שֶׁלֶף n. pr. viri Gen. 10, 26 etc.

שָׁלשׁ et שָׁלוֹשׁ f. constr. שְׁלשׁ, cum Makk. שְׁלָשׁ־; שְׁלשָׁה m. constr. שְׁלשֶׁת; 1) *tres* Gen. 11, 13 etc. Cum suff. שְׁלָשְׁתְּכֶם *vos tres* Num. 12, 4. שְׁלָשְׁתָּם *tres illi* ibid. — 2) *tertius* Esth. 3, 12 etc. — 3) *ter* Job. 33, 29. — Plur. שְׁלשִׁים c. *triginta* Gen.

5, 16, *trigesimus* 1 Reg. 16, 23, 29. — Deriv. שָׁלִישׁ, שְׁלִישִׁי et seq.

שֶׁלֶשׁ n. pr. viri 1 Par. 7, 35.

שָׁלִשׁ vid. שָׁלִישׁ.

שִׁלֵּשׁ Pih. (denom. à שָׁלשׁ 1) *divisit in tres partes* Deut. 19, 3. — 2) aliquid *tertiò fecit* 1 Reg. 18, 34. — 3) *tertiâ die fecit* 1 Sam. 20, 19. — Puh. part. מְשֻׁלָּשׁ *triplex* Eze. 42, 6. Eccl. 4, 12. — 2) *triennis* Gen. 15, 9.

שִׁלֵּשִׁים pl. m. *tertiæ generationis nepotes, pronepotes* Gen. 50, 23. Ex. 34, 7.

שָׁלִשָׁה nom. pr. regionis Palæst. 1 Sam. 9, 4, in quâ forsan situm est oppidum בַּעַל־שָׁלִשָׁה 2 Reg. 4, 42.

שִׁלְשָׁה n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

שִׁלְשׁוֹם et שִׁלְשֹׁם *nudius tertius*, Prov. 22, 20 (alibi semper copulatur cum תְּמוֹל) Ex. 5, 10; it. *pridem, dudùm, antehac* Gen. 31, 2, etc. — Comp. ex שְׁלֹשָׁה et *tres* יוֹם *dies*.

שַׁלְתִּיאֵל nom. pr. viri Hagg. 1, 12 etc.

שָׁם adv. *ibi* de loco Gen. 2, 12 etc., sed post verba motûs *eò* 1 Sam. 2, 14 etc.; de tempore *tùm*, *tunc* Jud. 5, 11 etc. שָׁם-שָׁם *hic*, *illic* Jes. 28, 10. — Præmisso אֲשֶׁר valet *ubi*, sed post verba motùs *quò* 1 Reg. 18, 10 etc. — Cum præf. מִשָּׁם *indè* tàm de loco quàm de tempore Gen. 2, 10, Hos. 2, 17. אֲשֶׁר־מִשָּׁם *undè* Deut. 9, 28 etc. Cum ה loc. שָׁמָּה (schâmmâ) *eò* Gen. 19, 20 etc., sed *ibi* Jer. 18, 2. אֲשֶׁר שָׁמָּה *quò*, rariùs *ubi* 2 Reg. 23, 8. Ruth. 7, 1.

שֵׁם m. sed f. Cant. 1, 3; constr. שֵׁם et passim seq. Makk. שֶׁם־; suff. שְׁמִי, שִׁמְךָ, in pausâ שְׁמֶךָ; pl. שֵׁמוֹת, constr. שְׁמוֹת; 1) *nomen* Gen. 17, 5 etc. בְּשֵׁם, בִּשְׁמוֹת *nomine*, *nominatim* Ex. 33, 12. Esr. 10, 16; sed aliàs *in nomine alicujus* est *auctoritate alicujus* Esth. 3, 12. Jer. 11, 21. Spec. est, prout facilè ex adjunctis pernoscitur, *nomen celebre bonum*, *fama*, *gloria*, *fama post mortem* seu *memoria*, maximè in formulis *perdere*, *delere nomen* alicujus Deut. 9, 14 etc., adde Eccl. 6, 4: *caligine tectum est nomen ejus* (abortûs); it. *signum*, *monumentum* 2 Sam. 8, 13. Jes. 55, 13; tandem שֵׁם et הַשֵּׁם absolutè positum est *nomen Dei* vel *Deus* ipse Lev. 24, 11, 16. Deut. 28, 58. — שֵׁם יְהוָה *numen Jehovæ* quatenùs ab hominibus cognoscitur et colitur. Hinc formulæ: *nomen Jehovæ nosse*, *amare*, *celebrare* Ps. 5, 12 etc. De Ex. 15, 3 יְהוָה שְׁמוֹ, ubi perperàm vertunt *Jehova nomen ejus est*, vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduction franç.* etc., Exode, pag. 118. — 2) n. pr. filii Noë Gen. 5, 32 etc.

שַׁמָּא n. pr. viri 1 Par. 7, 37.

שֶׁמְאֵבֶר n. pr. viri Gen. 14, 2.

שִׁמְאָה et שִׁמְאָם n. pr. viri 1 Par. 8, 38, 9, 38.

שַׁמְגַּר n. pr. viri Jud. 5, 31

שָׁמַד ut vicin. שָׁמַם. Hiph נִשְׁמַד; inf. cum suff. more chald. הִשָּׁמְדָךְ; fut. יִשָּׁמֵד; *vastatus est* Jer. 48, 8 etc., *deletus*, *excisus est* Deut. 4, 26. Ps. 37, 38 etc. — Hiph. הִשְׁמִיד;

inf. absol. הַשְׁמֵד et הַשְׁמֵיד, constr. הַשְׁמִיד; suff. הַשְׁמִידְךָ (pro הַשְׁמִידְךָ); fut. יַשְׁמִיד, conv. וַיַּשְׁמֵד *vastavit* Lev. 26, 30 etc., *delevit*, *perdidit* Deut. 1, 27 etc. Inf. הַשְׁמֵד *perditio*, *exitium* Jes. 14, 23.

שַׁמָּה vid. שָׁם.

שַׁמָּה f. pl. שַׁמּוֹת; 1) *vastatio*, *desolatio* Jes. 5, 9. Ps. 37, 19. — 2) *stupor* Jer. 8, 21, et meton. *objectum stuporis* Deut. 28, 37 etc. — 3) n. pr. viror. Gen. 36, 13 etc. — Rad. שָׁמַם.

שַׁמְהוּת n. pr. viri 1 Par. 17, 28.

שְׁמוּאֵל n. pr. viror. Num. 34, 24.

שַׁמּוּעַ n. pr. viri 2 Sam. 5, 14.

שְׁמוּעָה et שְׁמֻעָה f. constr. שְׁמֻעַת; pl. שְׁמֻעוֹת; pr. *quod auditur*, hinc 1) *nuncius*, 1 Sam. 4, 19 etc. — 2) *institutio, doctrina* Jes. 28, 9. — 3) *rumor* 2 Par. 9, 6. — Rad. שָׁמַע.

שָׁמוּר n. pr. viri 1 Par, 24, 24.

שָׁמַט 1) *misit, missum fecit*, hinc *omisit*, *intermisit* agrum, requiem ei dando Ex. 23, 11, *remisit* debitum Deut. 15, 2, *dejecit*, *præcipitavit* 2 Reg. 9, 33. — 2) intrans. *destitit* Jer. 17, 4 et 2 Sam. 6, 6. ubi Vulgat. *recalcitrabant*.-Niph. נִשְׁמַט *dejectus, præcipitatus est* Ps. 141. 6. — Hiph. fut. apoc. תַּשְׁמֵט *remittas* debitum Deut. 15, 3. Inde.

שְׁמִטָּה f. *remissio* debitorum Deut. 15, 1, 2, hinc *annus remissionis* i. e. septimus quisque annus, quo agricolationis omne opus intermittebatur et remittebantur debita 15, 9. 31, 10.

שַׁמַּי n. pr. viror. 1 Par. 2, 28.

שְׁמִידָע n. pr. viri Num. 26, 32 etc. Patron. שְׁמִידָעִי ibid.

שָׁמַיִם plur. m. constr. שְׁמֵי; suff. שָׁמֶיךָ, שְׁמֵיכֶם (à sing. inus. שָׁמַי); *cœli*, Ex. 24, 6 etc. Dicitur Dei Angelorumque sedes Gen. 28, 17. Ps. 2, 4. *Cœlum et terra* i. e. mundus universus Gen. 1, 1 etc. — Cum ה locali הַשָּׁמַיְמָה *cœlum versus* Gen. 15, 5 etc., quo sensu simpliciter etiam in accus. ponitur שָׁמַיִם, הַשָּׁמַיִם 1 Sam. 5, 12. Ps. 139, 8. — Rad. שמה ut vicin. arab. שַׁמָא pro שָׁמַן *altus fuit*.

שְׁמִינִי m. שְׁמִינִית f. (à שְׁמֹנֶה) *octavus*, *a* Ex. 22, 29 etc. Fem. שְׁמִינִית *octava*, in re musicâ 1 Par. 15, 21. Ps. 6, 1. 12, 1 al. instrumenti nomen, al. initium carminis ad cujus modos cantandum erat, al. vox ima et gravissima (*basse*) à viris cantata, oppos. עֲלָמוֹת q. v. in עַלְמָה pag. 432.

שָׁמִיר m. suff. שְׁמִירוֹ; pr. forsan *aculeus*, hinc 1) *spina* et collect. *spinæ* Jes. 5, 6 etc., metaph. de hostibus 10, 17. 27, 4. — 2) *adamas* Eze. 3, 9. Zach. 7, 12. — 3) n. pr. a) viri 1 Par. 24, 24, in Keri. — b) oppidi in tribu Judâ Jos, 15, 48. — c) oppidi in tribu Ephraïm Jud. 10, 1, 2. — Rad. שָׁמַר.

שְׁמִירָמוֹת n. pr. viri 1 Par. 15, 18.

שַׁמְרַי n. pr. viri Esr. 2, 46.

שָׁמֵם, pl. שָׁמֵמּוּ; in pausâ שָׁמֵמּוּ; imp. pl. שֹׁמּוּ; fut. יָשׁוֹם, pl. יָשֹׁמּוּ; 1) *vastatus*, *desolatus fuit* Eze. 33, 28 etc. Part. act. שׁוֹמֵם *vastatus*, *desolatus* Thren. 3, 11, et subst. *vastatio*, *desolatio* Dan. 9, 27. 8, 13: הַפֶּשַׁע שֹׁמֵם *peccatum quod est vastatio*, *desolatio*; quem solummodò sensum vocum constructio admittit. 12, 11: שִׁקּוּץ שֹׁמֵם *abominatio de-*

solationis. Pl. שׁוֹמְמִים *perditi* Thren. 1, 16 et termin. chald. שׁוֹמְמִין *vastati* vers. 4. Fem. שׁוֹמֵמָה *solitaria, non maritata* 2 Sam. 13, 20 Jes. 54, 1; pl. שׁוֹמֵמוֹת subst. *loca vastata, ruinæ* Jes. 61, 4. Eze. 36, 4 etc. — 2) *obstupuit, attonitus fuit* 1 Reg. 9, 8. Jer. 18, 16, seq. עַל *ob* aliq. Jes. 52, 14 etc. * Impers. *stupori fuit* seq. לְ pers. *alicui* 2 Par. 7, 21, de quo loco vid. suprà pag. 295 in לְ n. 10. — Verùm, quod volunt nonnulli, scilicet שַׁמּוֹת Eze. 36, 3 transit. *vastare* significare, falsum omninò videtur; nam verborum יַעַן בְּיַעַן שַׁמּוֹת sensus est: *propter clamorem repetitum: vastitates!* i. e. propterea quòd undique vastitatem vobis, repetitis clamoribus, minantur. Not. אֶתְכֶם quod וְשָׁאֹף sequitur, minimè objectum esse vocabuli שַׁמּוֹת; conf. præterea quæ dixi pag. 256 in יַעַן.* —Niph. fem. נָשַׁמָּה; part. f. נְשַׁמָּה; pl. נְשַׁמּוֹת; 1) *vastatus, perditus est* Jer. 12, 11. Thren. 4,5, *solitarius fuit* de viâ Lev. 26, 22. Jes. 33, 8. — 2) *obstupuit* Jer. 4, 9. Job 18, 20. — Poh. part. מְשֹׁמֵם *stupefactus, attonitus* Esr. 9, 3, *desolans* Dan. 9, 27. 11, 31.

Hiph. הֵשַׁם part. מַשְׁמִים; inf. abs. הַשְׁמֵם; imp. pl. הָשַׁמּוּ, quod alii referunt ad Hophal; fut. יָשֵׁם, et more chald. יַשִּׁים, suff. יְשִׁמֵּם; 1) *vastavit* Lev. 26, 31 etc. — 2) *stupefecit* Eze. 32, 10, intrans. *obstupuit* Eze 3, 15. Mich. 6, 13 etc. it. Job 21, 5, sed vid. mox. — Hoph. inf. הָשַׁם undè cum suff. excidente Mappik הָשַּׁמָּה, et cum præf. ב, בְּהָשַּׁמָּה (pro בְּהָשַׁמָּהּ); *vastatus est* Lev. 26, 31 etc., it. juxta quosd., *stupuit* Job 21, 5 ubi in nonnullis libris הָשַׁמּוּ pro הָשַׁמּוּ legitur.— Hithpoh. הִשְׁתּוֹמֵם, sed fut. תִּשּׁוֹמֵם Eccl. 7, 16 (pro תִּתְשׁוֹמֵם; 1) *seipsum vastavit, destruxit* Eccl. 7, 16. — 2) *obstupuit* Jes. 95, 16. 63, 5, *attonitus fuit* Dan. 8, 27, *animum abjecit desperans* Ps. 143, 4. — Deriv. seq.

שָׁמֵם m. שְׁמֵמָה f.; *devastatus, desolatus, a* Jer. 12, 11. Dan. 9, 17 etc.

שְׁמָמָה fem. plur. שְׁמָמוֹת; constr. שִׁמְמוֹת; 1) *vastatio, locus vastatus* Ex. 23, 29 etc. — 2) *stupor* Eze. 7, 27.

שִׁמָמָה fem. pl. שִׁמְמוֹת; *desolatio, locus vastatus* Jer. 25, 12 etc.

שִׁמָּמוֹן m. *stupor* Eze. 4, 16 etc.

שָׁמַן vel שָׁמֵן fut. יִשְׁמַן; *pinguis fuit, factus est* Deut. 32, 15 etc. — Hiph. imp. הַשְׁמֵן; fut. יַשְׁמִין; 1) *pinguem reddidit*, trop. *pingue reddidit cor* alicujus i. e. crassum torpens, omni sensu carens Jes. 6, 10. — 2) *pinguefactus est* Neh. 9, 25. — Deriv. מִשְׁמָן, מַשְׁמַנִּים et seq.

שָׁמֵן m. שְׁמֵנָה f. *pinguis, crassus, validus* Gen. 49, 20 Jud. 3, 29 etc.

שֶׁמֶן m. suff. שַׁמְנִי; plur. שְׁמָנִים; 1) *pinguedo* Jes. 25, 6 etc., *obesitas, corpulentia* 10, 27. — 2) *oleum* Gen. 28, 18. עֵץ שֶׁמֶן *oleaster* 1 Reg. 6, 23. — 3) *oleum conditum, unguentum* Prov. 21, 17 etc.

שְׁמֹנֶה f. שְׁמֹנָה m. constr. שְׁמֹנַת; Gen. 5, 4 etc., *octavus* Jer. 52, 29 etc. Plur. שְׁמֹנִים c. Gen. 5, 25 etc. — Indè שְׁמִינִי.

שָׁמַע et שָׁמֵעַ; inf. cum suff. et cum ה parag. verso in ת propter suff. שָׁמְעָתוֹ; fut. יִשְׁמַע; *auribus percepit, audivit* Gen. 18, 10 etc., seq. acc. rei et pers. loquentis Gen. 3, 10 : 1 Sam. 17, 28, seq. כִּי cum integrâ sententiâ Gen. 42, 2 etc. Spec. a) cum attentione, hinc *auscultavit, attendit* ad aliq., seq. בְּ, לְ, אֶל, et acc., sed שָׁמַע בְּ plerumquè est *testis auritus fuit* Gen. 27, 5 etc. — b) cum voluptate, seq. בְּ 2 Sam. 19, 36. — c) cum assensu et obsequio, hinc *obedivit, morem gessit* seq. אֶל, אֵת, sed sæpiùs seq. לְקוֹל, בְּקוֹל Gen. 27, 13. Jud. 2, 20. — De Deo *exaudivit* Gen. 17, 20 etc. — 2) *audita intellexit* Gen. 11, 7; 1 Reg. 3, 9 etc. — Niph נִשְׁמַע; inf. הִשָּׁמַע; fut. יִשָּׁמַע; 1) *auditus est* 1 Sam. 1, 13, seq. לְ pers. *ab aliquo* Neh. 6, 1, 7. Spec. cum attentione, hinc *respectus, curatus est* Eccl. 9, 16, *exauditus est* Dan, 10, 12. — 2) *obedientem se præbuit* Ps. 18, 45. — 3) *intellectus est* Ps. 19, 4. — Pih. fut. conv. וַיְשַׁמַּע *et audire fecit, vocavit* 1 Sam. 15, 4. 23, 8. — Hiph. הִשְׁמִיעַ; inf. cum לְ, לְהַשְׁמִיעַ, et לַשְׁמִיעַ fut. יַשְׁמִיעַ apoc. יַשְׁמַע. 1) *sonum, clamorem edidit*, hinc addito בְּקוֹלוֹ Eze. 27, 30. Ps. 26, 7; spec. *cecinit* tùm voce, tùm instrumentis Neh. 12, 42 : 1 Par. 15, 28. — 2) *audire fecit* seq. dupl. acc. *aliquem aliquid* 2 Reg. 7, 6 etc., *fecit ut exaudiret* preces Deus Jes. 58, 4. — 2) *nunciavit* aliquid, seq. acc. rei et pers. Jes. 48, 6 etc. — 3) *vocavit, evocavit* 1 Reg. 15, 22 etc. — Deriv. שְׁמוּעָה, נִשְׁמַע, מִשְׁמַעַת et seq.

שָׁמָע n. pr. viri 1 Par. 11, 44.

שֵׁמַע m. et שֶׁמַע; suff. שִׁמְעֲךָ; 1) *auditio, auditus* Ps. 18, 45, Job 42, 5. — 2) *sonus, clangor* Ps. 150, 5. — 3) *fama, rumor* Ex. 23, 1 etc.

שֶׁמַע n. pr. viror. Neh. 8, 4 etc.

שְׁמָע n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 26.

שֹׁמַע m. undè שָׁמְעוֹ *fama, rumor de eo* Jos. 6, 27 etc.

שִׁמְעָא n. pr. viror. 1 Par. 3, 5.

שִׁמְעָה n. pr. viri 2 Sam. 13, 3. Patron. שִׁמְעָתִי 1 Par. 2, 55.

שְׁמָעָה n. pr. viri 1 Par. 12, 3.

שְׁמֻעָה vid. שמועה.

שִׁמְעוֹן n. pr. viror. Gen. 29, 3. Patron. שִׁמְעֹנִי Num. 25, 14.

שִׁמְעִי n. pr. viror. Ex. 6, 17 etc. Patron. שִׁמְעִי pro שִׁמְעִיִּי Num. 3, 21.

שְׁמַעְיָה et שְׁמַעְיָהוּ n. pr. viror. 1 Reg. 12, 22 etc.

שִׁמְעָת n. pr. mul. 2 Reg. 12, 22.

שֶׁמֶץ m. ut Vulgat. *susurrus* i. e. sonus, sermo raptim prolatus Job 4, 12. 26, 14. Vers. Chald. Syr. et Arab. *exiguum*, paucum. — Etymon latet.

שִׁמְצָה f. *ignominia, infamia* juxta veter. interpr., sed multò meliùs *strages, destructio* Ex. 32, 25. — Rad. שמץ* quam conf. cum vicin. שָׁמַד. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentat. avec une traduct. franç.*, Exode, pag. 221.

שָׁמַר; infin. cum. suff. שָׁמְרְךָ; שָׁמְרָם; fut. יִשְׁמֹר; primarios præcipuosque *custodiendi* et *servandi* significatus habet, in quibus cæteri continentur; sic 1) *custodivit* a) excubitoris instar, ut hortum, domum, gregem Gen. 2, 15. Eccl. 12, 3. Part.

שֹׁמֵר *custos, vigil* Cant. 3, 3, *pastor* 1 Sam. 17, 20, metaph. de prophetâ Jes 21, 11. 62, 6. — b) tuendi causâ, *tuitus est* seq. acc. אֶל, בְּ, עַל Gen. 28, 15: 1 Sam. 26, 15 etc., seq. מִן *defendit ab* aliquâ re Ps. 121, 7 etc., — c) ad speculandum, *observavit, attendit* ad aliquid 1 Sam. 1, 12 etc., et in malam partem *insidiatus est* Ps. 56, 7. Job 13, 27. שָׁמַר עִיר *obsedit urbem* 2 Sam. 11, 16. — 2) *servavit*, hinc a) *asservavit, reservavit* Ex. 22, 6, it. *conservavit*, ut benignitatem Dan. 9, 4 etc., iram Amos 1, 11 et omissâ voce *ira* Jer. 3, 5 et forsan Job 10, 14 ubi אִם־חָטָאתִי וּשְׁמַרְתָּנִי *si peccavi, conservabas iram mihi.* Spec. *custodivit mente et memoriâ* (φυλάττεσθαί τι), Gen. 37, 11. Ps. 130. — b) *observavit* fœdus, promissum etc. Gen. 17, 9: 1 Reg. 3, 6, seq. gerundio *studuit* aliquid facere Num. 23, 12 etc. — c) *coluit, veneratus est* Hos. 4, 10 etc. — d) seq. מִן *abstinuit se ab* aliquâ re Jos. 6, 18. — Niph. נִשְׁמַר; imp. הִשָּׁמֵר, et retracto tono הִשָּׁמֶר; fut. יִשָּׁמֵר; 1) *custoditus, servatus est* Ps. 37, 28. — 2) *abstinuit se*, seq. מִן *ab* aliquâ re Deut. 23, 1 etc. — 3) *cavit sibi* ab aliquâ re, seq. מִן, מִפְּנֵי, בְּ, פֶּן et infin. Gen. 24, 6: 2 Sam. 20, 10 etc. — Pih. part. pl. מְשַׁמְּרִים *colentes* Jon. 2, 9. — Hithpah. הִשְׁתַּמֵּר (pro הִתְשַׁמֵּר); *observavit* Mich. 6, 16, seq. מִן *cavit sibi ab* aliquâ re Ps. 18, 24. — Deriv. מִשְׁמָר, אַשְׁמֻרָה, שָׁמִיר, מִשְׁמֶרֶת et seq.

שֶׁמֶר m. 1) undè pl. שְׁמָרִים *fæces* vini Jes. 25, 6 etc. — 2) n. pr. viror. 1 Reg. 16, 24 etc.

שֹׁמֵר n. pr. viri 1 Par. 7, 34, it. mul. 2 Reg. 12, 22.

שְׁמֻרָה f. undè pl. שְׁמֻרוֹת *palpebræ* Ps. 77, 5.

שָׁמְרָה f. *custodia* Ps. 141. 3.

שִׁמֻּרִים pl. m. *observationes, custodiæ* Ex. 12, 42. Vid. quæ adnotavi in *Le Pentateuque avec une traduct. franç.*, Exode, pag. 110, 111.

שִׁמְרוֹן n. pr. 1) viri Gen. 46, 13. Patron. שִׁמְרֹנִי Num. 26, 24. — 2) oppidi tribûs Zabulon Jos. 11, etc.

שֹׁמְרוֹן f. n. pr. 1) urbis *Samariæ* 1 Reg. 16, 18 etc. — 2) regni *Samariæ* seu decem tribuum post decessum Salomonis 1 Reg. 13, 32 etc. Nom. gent. שֹׁמְרֹנִי 2 Reg. 17, 29.

שִׁמְרִי n. pr. viror. 1 Par. 4, 37.

שְׁמַרְיָה n. pr. viror. Esr. 10, 32.

שְׁמַרְיָהוּ n. pr. viri 1 Par. 12, 5.

שִׁמְרִית n. pr. viri 1 Par. 8, 21.

שֶׁמֶשׁ c. suff.; שִׁמְשָׁהּ; 1) *sol* Gen. 15, 17 etc. *Sub sole* i. e. in terris Eccl. 1, 3 et sæpissimè in hoc libro. Metaph. Deus dicitur *sol* i. e. lux alicujus Ps. 84, 12. — 2) plur. שִׁמְשׁוֹת LXX et Vulgat. *propugnacula*, Jes. 54, 12, al. *pinnæ* murorum, eo quòd Orientales solis radios tanquàm *cornua* sibi repræsentant, quibuscum *pinnæ* simile quid habent. — בֵּית שֶׁמֶשׁ n. pr. vid. suprà pag. 93.

שִׁמְשׁוֹן n. pr. viri Jud. 13, 24.

שִׁמְשַׁי n. Pr. viri Esr. 4, 8.

שַׁמְשְׁרַי n. pr. viri 1 Par. 8, 26.

שֻׁמָתִי n. patron. 1 Par. 2, 53.

שֵׁן c. seq. Makk. שֶׁן־ ; suff. שִׁנּוֹ ; 1) *dens* Ex. 21, 24 etc.; spec. *dens elephanti*, *ebur* (pleniùs שֶׁנְהַבִּים) 1 Reg. 10, 18. Cant. 5, 14 etc. — Dual. שִׁנַּיִם *dentes*, pr. *duplex dentium series* Gen. 49, 12 etc., sed pro plur. שְׁלֹשׁ שִׁנַּיִם *tres dentes* 1 Sam. 2, 13. — *Tollam carnem meam dentibus meis* i. e. vitam meam summo exponam periculo. — 2) metaph. *scopulus acutus* 1 Sam. 14, 4. Job 39, 28, sed ut n. pr. loci 1 Sam. 7, 12. — Rad. שָׁנַן.

שָׁנָא vid. שָׁנָה.

שֵׁנָא fem. (more chald.) ut שֵׁנָה, *somnus* Ps. 127, 2. — Rad. יָשַׁן.

שִׁנְאָב n. pr. viri Gen. 14, 2.

שִׁנְאָן m. *iteratio*. Ps. 68, 18: *millia iterationis* i. e. *multa millia*. — Rad. שָׁנָה.

שֶׁנְאַצַּר n. pr. viri 1 Par. 3, 18.

שָׁנָה et שָׁנָא; part. act. שֹׁנֶה, pl. שֹׁנִים, fut. יִשְׁנֶה et Thren. 4, 1 יִשְׁנֶא; 1) *iteravit* 1 Reg. 8, 34 etc. Seq. לְ pers. 1 Sam. 26, 8 etc, et בְּ rei quæ iteratur Prov. 17, 9. 26, 11. — 2) intrans. *alius*, *diversus fuit* seq. מִן *ab* aliq. Esth. 1, 7. 3, 8. — 3) *mutatus est* max. in pejus Mal. 3, 6. Thren. 4, 1. — 4) ut vicin. arab. שָׁנִי *splenduit*, *fulsit*, undè שָׁנִי. — 5) * ut vicin. שָׁנַן *acutus fuit* undè שַׁיִת q. v. pro שְׁנִית. — Niph. inf. הִשָּׁנוֹת *iterari* Gen. 41. 32. — Pih. שִׁנָּה sed 2 Reg. 25, 29 שִׁנָּא; part. מְשַׁנֶּה; inf. שַׁנּוֹת; fut. יְשַׁנֶּה; 1) *mutavit* ut vestes, promissum 2 Reg. 25, 29. Ps. 89, 35, et in malam partem *mutavit jus* i. e. pervertit Prov. 31, 5, *faciem* i. e. deformavit Job 14, 20. *Mutavit mentem, rationem suam* (טַעְמוֹ) i. e. insanientem se simulavit 1 Sam. 21, 14. Ps. 34, 1. Prægn. *mutavit eam in meliorem gynæcei locum* pro: *et transtulit in* etc. Esth. 2, 9.—2) *iterùm*, *iterùmque mutavit*, *variavit* viam Jer. 2, 36. — Puh. fut. יְשֻׁנֶּא *deformabitur* Eccl. 8, 1. — Hithpah. præt. f. הִשְׁתַּנִּית (pro הִתְשַׁנִּית) *mutavisti te* i. e. mutasti vestes 1 Reg. 14, 2.—Deriv. שִׁנְאָן, *forsan שַׁיִת,* מִשְׁנֶה et seq. præter שֵׁנָה.

שָׁנָה f. constr. שְׁנַת; pl. m. שָׁנִים; constr. שְׁנֵי; pl. f. שָׁנוֹת; undè constr. שְׁנוֹת; dual. שְׁנָתַיִם; *annus*, pr. *iteratio* ejusdem in se cursûs solis ἐνιαυτός, conf. lat. *annum* et *annulum*, etiam *orbes* pro *annis* dictos). מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה שָׁנָה *quotannis* Deut. 14, 22 etc. Plur. est etiam indefin. *aliquot annos* (conf. יָמִים pag. 243) 1 Par. 18, 2. Dual. שְׁנָתַיִם et שְׁנָתַיִם יָמִים *biennium* Gen. 11, 10. 41, 1. — Trop. Joël 2, 25: *anni quos voravit locusta* pro: *proventus annorum*.

שֵׁנָה f. (pro יְשֵׁנָה); constr. שְׁנַת; pl. שֵׁנוֹת 1) *somnus* Prov. 6, 4 etc. — 2) *somnium* Ps. 90, 5. — Rad. יָשַׁן.

שֶׁנְהַבִּים m. plur. *dens elephantorum*, *ebur*, ut LXX et Targ. 1 Reg. 10, 22: 2 Par. 9, 21. — Etymon latet.

שָׁנַט vid. שָׁטָה.

שָׁנִי m. constr. שְׁנִי; *color coccineus*, *coccus* Gen. 38, 28 etc., passim pleniùs תּוֹלַעַת שָׁנִי *vermis cocci* et שְׁנִי תוֹלַעַת *coccus vermis*: Pl. שָׁנִים

vestes coccineæ Jes. 1, 18 etc. — Pr. est *fulgens color*, al. διβαφον *dibaphum, bis tinctum;* sed ut rectè ostendit Braunius (de Vest. sacerd. Hebr.) de Tyriâ tantùm purpurâ *dibaphum* dictum est, nunquàm autem de coccino.

שֵׁנִי m. pl. שֵׁנִיִּים; *secundus* Gen. 1, 8 etc. Fem. שֵׁנִית *secunda* 4, 19 etc., it. adv. *iterùm* Lev. 13, 5 etc.

שְׁנַיִם dual. m. constr. שְׁנֵי, sed seq. עָשָׂר *decem*, est שְׁנֵים; *duo*, pr. *iterata, geminata.* Gen. 6, 19 etc. שְׁנַיִם שְׁנַיִם *bini* Gen. 7, 9. Cum suff. שְׁנֵיהֶם *duo illi* Gen. 2, 25. — 1 Reg. 17, 12: *duo* et Jes. 17, 6: *duo, tres* i. e. pauci. — Fem. שְׁתַּיִם (pro שְׁנְתַּיִם); constr. שְׁתֵּי, sed seq. עֶשְׂרֵה *decem*, est שְׁתֵּים; 1) *duæ* Gen. 5, 18 etc. Cum suff. שְׁתֵּיהֶן *ambæ illæ* Eze. 23, 13. — 2) *duplicis generis* Jes. 51, 19. — 3) adv. *bis, iterùm* Neh. 13, 20. בִּשְׁתַּיִם id. Job 34, 14. שְׁנֵים עָשָׂר et שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה *duodecim* et *duodecimus, a* Ex. 24, 4. Lev. 24, 5 etc.

שְׁנִינָה f. *acutè dictum, dicterium*, hinc *ludibrium* Deut. 28, 37 etc. — Rad. seq.

שָׁנַן; *acuit, exacuit* Deut. 32, 41 etc., metaph. Ps. 64, 4 etc. — Pih. שִׁנֵּן *inculcavit* seq. acc. rei et ל pers. *aliquid alicui* Deut. 6, 7. — Hithpoh. fut. אֶשְׁתּוֹנָן (pro אֶתְשׁוֹנָן) *exacuar* i. e. *pungar* scil. dolore Ps. 73, 21.

שָׁנַס (conf. vicin. אָנַס). — Pih. שִׁנֵּס *accinxit* lumbos 1 Reg. 18, 46.

שִׁנְעָר n. pr. regionis circa Babylonem Gen. 10, 10 etc.

שְׁנַת Ps. 132, 4 ut שֵׁנָה q. v.

שָׁסָה; part. act. שֹׁסֶה; pass. שָׁסוּי; fut. יִשְׁסֶה; ut vicin. שָׁסַס *diripuit, prædatus est* 1 Sam. 14, 48 etc. Part. pl. שֹׁסִים *prædatores* Jud. 2, 14 etc. — Poh. præt. שׁוֹשָׂה (pro שׁוֹסָה) *depredatus est* Jes. 10, 13.

שָׁסַס; part. pl. cum suff. שֹׁאסַיִךְ ex syriasmo pro שֹׁסַיִךְ; fut. יָשֹׁס; ut vicin. שָׁסָה Jud. 2. 14. Jer. 30, 16 etc. — Niph. נָשַׁס; fut. יִשַּׁס *direptus est* Jes. 13, 16. Zach. 14, 12. — Indè מְשִׁסָּה.

שָׁסַע *fidit, scidit* ut ferè vicin. גָּדַע, גָּזַע, קָצַע. Part. act. שֹׁסַע pro שֹׁסֵעַ *findens* i. e. *fissam habens* ungulam Lev. 11, 7; f. שֹׁסַעַת id. 11, 3 etc. Part. pass. f. שְׁסוּעָה *fissa ungula* Deut. 14, 7. — Pih. שִׁסַּע; inf. שַׁסַּע; fut. יְשַׁסַּע; 1) *fidit, scidit* Lev. 1, 17. — 2) *discidit, laceravit* Jud. 14, 6, metaph. verbis *dilaceravit* i. e. *increpuit*, hinc *cohibuit* 1 Sam. 24, 8. — Indè.

שֶׁסַע m. *fissura* Lev. 11, 3 etc.

שָׁסַף conf. vicin. שָׁסַע. — Pih. שִׁסֵּף *dissecuit* in frusta 1 Sam. 15, 33.

שָׁעָה; imp. שְׁעֵה; fut. יִשְׁעֶה et Ps. 119, 117 יִשְׁעָה (quasi à שָׁעָא), conv. וַיִּשַׁע; 1) ut vicin. chald. סְבָא; *spectavit*, hinc *circumspexit* auxilium 2 Sam. 22, 42, sæpiùs translat. seq. אֶל *respexit* aliquem, *rationem habuit* alicujus Gen. 4, 4, it. *intuitus est* aliquem, auxilium ab eo exspectans, seq. בְּ, אֶל, עַל Ex. 5, 9 etc.; seq. מִן et מֵעַל, *respexit, oculos avertit ab* aliq., trop. *missum fecit* aliquem Jes. 22, 4 etc. — 2) ut

vicin. שָׁעַע *oblitus, glutine obductus est* oculus Jes. 32, 3. — Hiph. imp. apoc. הָשַׁע (pro הַשְׁעֵה) *oculos averte* Ps. 39, 14. — Hithp. הִשְׁתַּעָה (pro הִתְשָׁעָה); fut. apoc. יִשְׁתַּע; 1) *circumspexit* auxilium Jes. 41, 10. — 2) *invicem aspexit* alter alterum i. e. certavit Jes. 41, 23.

שְׁעָטָה f. *strepitus, sonitus;* constr. שַׁעֲטַת Jer. 47, 3. — Rad. שׁעט.

שַׁעַטְנֵז m. *heterogeneum, è diversæ materiæ filis contextum* Lev. 19, 19. Deut. 22, 11. — Etymon latet.

שֹׁעַל m. suff. שָׁעֳלוֹ; pl. שְׁעָלִים; constr. שַׁעֲלֵי; 1) *vola* Jes. 40, 12. — 2) *pugillus* 1 Reg. 20, 10. Eze. 13, 19. — Rad. שׁעל forsan *cavus fuit*, conf. vicin. שָׁאַל.

שַׁעַלְבִים et שַׁעֲלַבִּין n. pr. oppidi in tribu Dan. Jos. 19, 42. Jud. 1, 35. Nom. gent. שַׁעַלְבֹנִי 2 Sam. 23, 32 etc.

שַׁעֲלִים n. pr. id. forsan 1 Sam. 9, 4.

שָׁעַן undè Niph. נִשְׁעַן; pl. נִשְׁעֲנוּ (pro נִשְׁעַנְנוּ); part. נִשְׁעָן; fut. יִשָּׁעֵן; 1) *innixus est, incubuit* seq. עַל 2 Sam. 1, 6 etc. Metaph. *fiduciam reposuit* in aliq. seq. בְּ, אֶל, עַל Jes. 50, 10 etc., Abs. Job 24, 23.—2) *adnixus est, acclinavit se* ad aliq. seq. עַל Jud. 16, 26, de regione *tetigit fines, limites* seq. לְ Num. 21, 15. — 3) *recubuit*, pr. *in cubitum innixus est* Gen. 18, 4. — Deriv, מִשְׁעָן, מַשְׁעֵן, מַשְׁעֶנֶת, מִשְׁעֶנֶת.

שָׁעַע ut vicin. שָׁעָה *oblitus, obductus* i. e. *excæcatus fuit* oculus Jes. 29, 9. — Hiph. imp. הָשַׁע *obline* oculos Jes. 6, 10. — Pilp. שִׁעֲשַׁע; fut. pl. יְשַׁעַשְׁעוּ; 1) pr. *demulsit,* hinc *oblectavit* Ps. 94, 19. — 2) *oblectavit se* Jes. 11, 8, seq. acc. *aliquâ re* Ps. 119, 70. — Pulp. שֳׁעֳשַׁע *permulsus, blanditias expertus est;* fut. pl. in pausâ יְשָׁעֳשָׁעוּ Jes. 66, 12. — Hithpalp. imp. pl. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ (pro הִתְשַׁעַשְׁעוּ); fut. יִשְׁתַּעֲשַׁע; 1) *sibimet oculos oblevit* Jes. 29, 9. — 2) *oblectavit se*, seq. בְּ aliquâ re Ps. 119. 16, 47. — Indè שַׁעֲשֻׁעִים.

שַׁעַף n. pr. viror. 1 Par. 2, 47 etc.

שָׁעַר 1) forsan ut vicin. arab. ثغر (tsaghar) *fissus est, rimam egit*, undè שַׁעַר *porta.* — 2) ut in chald. *æstimavit, pretium constituit.* — 3) ut vicin. שָׂעַר *horruit.* — Deriv. seq.

שַׁעַר c. pl. שְׁעָרִים; constr. שַׁעֲרֵי; 1) *mensuræ* genus quoddam Gen. 6, 12. — 2) *porta* templi, urbis etc. Gen. 23, 18. Eze. 8, 5 etc. Not. *portæ* alicujus *terræ* sunt *aditus terræ* istius Jer. 15, 7 etc. Passim pro *foro* Deut. 25, 7. Ruth 4, 1 etc., et pro *urbe* Ex. 20, 10. Deut. 12, 12 etc.

שֹׁעָר m. *horrendus;* plur. שֹׁעָרִים Jer. 29, 17.

שַׁעֲרוּר m. *horrendus;* f. שַׁעֲרוּרָה *horrendum* Jer. 50, 30. 23, 14.

שַׁעֲרוּרִי m. id. שַׁעֲרוּרִיָּה Hos. 6, 10 in Keri ubi Chethib habet שַׁעֲרִירִיָּה, et aliâ termin. שַׁעֲרֻרִת Jer. 18, 13.

שְׁעַרְיָה n. pr. viri 1 Par. 8, 38.

שַׁעֲרַיִם n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 15, 36 etc.

שַׁעַשְׁגַז n. pr. viri Esth. 2, 14.

שַׁעֲשֻׁעִים pl. m. *oblectationes, deliciæ* Jer. 31, 20 etc. — Rad. שָׁעַע.

שָׁפָה 1) * forsan ut vicin. צָפָה *spe-*

culatus est, prospectavit, vid. mox in Niph. — 2) ut in chald. *contrivit,* vid. Puh. — Niph. part. נִשְׁפֶּה * forsan *spectabilis, conspicuus* mons Jes. 13, 2, LXX ὄρος πεδινόν, Vulgat. *caliginosus*, al. *planus*, al. *nudus* arboribus; sed primus sensus aliis præstat, utpotè contextui etymologiæque multò magis conveniens * — Puh. וְשֻׁפּוּ עַצְמוֹתָיו *et conterentur ossa ejus* Job 33, 21 in Keri; al. post Vulgat. *nudabuntur* carne; sed obstat, quod proximè sequitur, לֹא רֻאוּ *non videbuntur*, *ità ut non videantur*; nam duriusculè verteretur *quæ non videbantur* i.e. quæ carne tecta fuerant. — Deriv. שְׁפִי et

שָׁפָה vel שָׁפָה f. undè pl. constr. שְׁפוֹת *casei* 2 Sam. 17, 29, ità veter. interpr., sed etymon latet.

שְׁפוֹ n. pr. viri Gen. 36, 23, pro quo שְׁפִי 1 Par. 1, 40.

שְׁפוֹט m. *judicium, pœna* 2 Par. 20, 9; pl. שְׁפוּטִים Eze. 23, 10 posset esse à sing. שְׁפוּט, ad formam זְבוּל. — Rad. שָׁפַט.

שְׁפוּפָם n. pr. viri Num. 26, 39.

שְׁפוּפָן n. pr. viri 1 Par. 8, 5.

שִׁפְחָה f. constr. שִׁפְחַת; pl. שְׁפָחוֹת; suff. שִׁפְחוֹתָיו; *famula, ancilla* Gen. 16, etc. — Rad. שפח.

שָׁפַט, semel extrà pausam שָׁפָט 1 Sam. 7, 17; imp., cum ה parag. שָׁפְטָה; fut. יִשְׁפֹּט, pl. cum ו more chald. יִשְׁפּוּטוּ; 1) *judicavit, judicem egit, jus dixit* Ex, 18, 22 etc. Part. act. שֹׁפֵט *judex* Deut.. 16, 18, etc. Spec. *damnavit, punivit* 1 Sam. 3, 13. Obad. 21. Ps. 109, 31. it. *tuitus est jus* alicujus, maximè miseri, oppressi Jes. 1, 17. Ps. 10, 18. Seq. מִן vel מִיַּד prægnant. dicitur pro: *tuitus est jus alicujus et vindicavit eum è potestate* inimicorum ejus 1 Sam. 24, 16 etc. — 2) *rexit, gubernavit* Jud. 16, 31 etc. Part. שֹׁפֵט *princeps* Ps. 2, 10. Amos 2, 3, maximè de Israëlitarum magistratibus qui à Josue ad Saülem tribulos suos aut omnem populum ab hostium injuriis vindicârunt Jud. 2, 16 etc. — Niph. נִשְׁפַּט, fut. יִשָּׁפֵט; 1) *judicatus est* Ps. 37, 33. — 2) *litigatus est* cum aliquo, seq. עִם; אֶת (אֵת) לְ, עַל pers. Jes. 42, 26 etc.; seq. acc. rei de quâ litigatur 1 Sam. 12, 7 etc. — Poh. part. cum suff. מְשֹׁפְטִי *judex meus* Job. 9, 15. — Deriv. שְׁפוֹט, מִשְׁפָּט et seq.

שָׁפָט n. pr. viror. Num. 13, 5 etc.

שֶׁפֶט m. undè pl. שְׁפָטִים, *judicia, pœnæ* Ex. 6, 6 etc.

שְׁפַטְיָה n. pr. viror. Jer. 38, 1.

שְׁפַטְיָהוּ n. pr. viror. 1 Par. 12, 5.

שִׁפְטָן n. pr. viri Num. 34, 24.

שְׁפִי m. in pausâ שֶׁפִי; pl. שְׁפָיִים et שְׁפָיִם; 1) *contritio* ossium Job 33, 21 in Chetib, al. *nuditas* à carne. — 2) *clivus* * pr. forsan *locus spectabilis*, *conspicuus* (vid. rad. שָׁפָה) Num. 23, 3. Jes. 41, 18 etc. — 3) n. pr. ut שְׁפוֹ q. v.

שְׁפִיפוֹן m. *serpens* * pr. forsan *sibilus* Gen. 49, 17. — Rad. שפף ut vicin. נָשַׁף et שׁוּף q. v.

שֻׁפִּים n. pr. viror. 1 Par. 7, 12.

שָׁפִיר n. pr. oppidi Mich. 1, 11.

שָׁפַךְ; fut. יִשְׁפֹּךְ; 1) ut vicin. ספה *fudit, effudit* libamen Jes. 57, 6, san-

guinem 1 Reg. 18, 28, quod passim valet *cædem commisit* Gen. 9, 6 etc. Metaph. *effudit iram suam* Eze. 14, 19 etc. *Effudit animam suam, cor suum* i. e. *lacrymas et querelas copiosè edidit*, maximè auxilium, favorem implorandi causâ Ps. 62, 9. Thren. 2, 19 etc. — 2) *aggessit aggerem* Eze. 26, 8.—Niph. נִשְׁפַּךְ; fut. יִשָּׁפֵךְ; 1) *effusus est* 1 Reg. 13, 5, trop. de jecore Thren. 2, 11, de homine penitùs afflicto Ps. 22, 15. — 2) *profusus* i. e. *copiosè erogatus est* Eze. 16, 36. — Puh. שֻׁפַּךְ *effusus est* sanguis i. e. commissa est cædes Num. 35, 33, trop. *effusus est* gressus i. e. lapsus est Ps. 73, 2. — Hithp. הִשְׁתַּפֵּךְ (pro הִתְשַׁפֵּךְ); *effusus est* Thren. 4, 1. trop. *effusa est anima* i. e. vel *in querelas sese effudit* Job 30, 16, vel *animam exhalavit, exspiravit* aliquis Thren. 2, 12. — Deriv. seq.

שֶׁפֶךְ m. *effusio*, hinc *locus* ubi quid *effunditur* Lev. 4, 12.

שָׁפְכָה f. *ureteres* Deut. 23, 2.

שָׁפֵל; fut. יִשְׁפַּל; *depressus est* mons Jes. 40, 4, *dejecta est* silva, urbs Jes. 10, 33, 32, 19, trop. de voce attenuatâ Jes. 29, 4 etc., de homine qui de dignitate, potentiâ deturbatur Jes. 2, 9 etc. Inf. constr. שְׁפַל רוּחַ *demisso, modesto animo esse* Prov. 16, 19. —Hiph. הִשְׁפִּיל; part. cum י parag. מַשְׁפִּילִי; fut. יַשְׁפִּיל; 1) *depressit, dejecit* Jes. 25, 12 etc. *Deprimite sedete* i. e. in depressiore, humili loco sedete Jer. 13, 18. — 2) intrans. *depressus est* Job 22, 29. — Deriv. seq.

שָׁפָל m. cum ה paragog. שְׁפָלָה; constr. שְׁפַל; pl. שְׁפָלִים; f. שְׁפָלָה; constr. שִׁפְלַת; *humilis* arbor Eze. 17, 24, *depressus* locus in cute Lev. 13, 20, 21; trop. *ignobilis, vilis* 2 Sam. 6, 22 etc., it. *demissus animo* Jes. 57, 15, plenè שְׁפַל רוּחַ ibid. et Prov. 29, 23,

שֵׁפֶל m. suff. שִׁפְלֵנוּ *conditio ignobilis et misera* Ps. 136, 23. Eccl. 10, 6.

שִׁפְלָה f. id. Jes. 32, 19.

שְׁפֵלָה f. suff. שְׁפֵלָתוֹ; *regio depressior* Jos. 11, 16; cum art. הַשְּׁפֵלָה tractus Palæstinæ inter montes et mare mediterraneum Deut. 1, 7. Jos. 11, 16 etc.

שִׁפְלוּת f. *demissio, remissio* manuum, *segnities* Eccl. 10, 18.

שָׁפָם n. pr. viri 1 Par. 5, 12.

שְׁפָם n. pr. oppidi in tribu Judâ Num. 34, 18, forsan ejusdem quod et שִׂפְמוֹת 1 Sam. 30, 28. Nom. gent. שִׁפְמִי 1 Par. 27, 27.

שָׁפָן m. pl. שְׁפַנִּים; 1) animal quadrupes, ruminans Lev. 11, 5, in rupibus degens Ps. 104, 18, et astutiâ conspicuus Prov. 30, 26, quæ omnia simul conveniunt *muri jaculo* Linnæi non autem *cuniculo*, qui, ut notat Bochart, non ruminat, nec habitat in rupibus. — 2) viror. 2 Reg. 22, 3 etc. — Rad. שפן forsan *texit abscondit*, ut vicin. צָפַן, שָׂפַן.

שֶׁפַע m. *pr. *effusio, affluentia, inundatio* ut optimè Vulgat., hinc Deut. 33, 19: *inundatio maris* i. e. opes maritimo commercio partæ. — Rad. שפע ut rad. vicin. שָׁפַךְ, סָפַח quas cum Deriv. conf. *

שִׁפְעָה f. undè constr., שִׁפְעַת; id.

Job 22, 11. 38, 34, trop. 2 Reg. 9, 17 etc.

שִׁפְעִי n. pr. viri 1 Par. 4, 37.

שָׁפַר 1) ut in chald. et syr. *pulcher fuit*, seq. עַל *placuit* alicui Ps. 16, 6, conf. Dan. 4, 24. — 2) ut in æthiop. *mensuravit* undè אַשְׁפָּר. — De loco Job 26, 13 vid. שִׁפְרָה. — Deriv. seq.

שֶׁפֶר m. 1) *pulchritudo* Gen. 49, 21. — 2) n. pr. montis in Arabiâ deserta Num. 33, 23.

שִׁפְרָה f. 1) forsan *pulchritudo*, hinc Job 26, 13: בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה *spiritu ejus cœli* facti sunt *pulchritudo* i. e. pulcherrimi. Vulgò tamen vertunt: *spiritus ejus exornavit cœlos*, quasi רוּחוֹ, utpotè subjectum propositionis, in casu nominativo subaudiatur et שִׁפְּרָה sit pro שִׁפְּרָה præt. f. Pih. *pulchros fecit*, *exornavit*, quod sanè durius-culum videtur. — 2) n. pr. mul. Ex. 1, 15.

שַׁפְרִיר m. *splendidissimum quid*, hinc forsan *magnificum tentorium*; suff. שַׁפְרִירוֹ Jer. 43, 10 in Keri, ubi Chetib. habet שַׁפְרוּרוֹ.

שָׁפַת; fut. יִשְׁפֹּת; ut vicin. שׁוּת *posuit*, *apposuit* 2 Reg. 4, 38 etc. — 2) seq. לְ pers. *dedit* Jes. 26, 12. — Deriv. אַשְׁפֹּת, מִשְׁפְּתַיִם et

שְׁפַתַּיִם dual. m. alii aliter, sed forsan ut מִשְׁפְּתַיִם (q. v. pag. 395) Ps. 68, 14, et Eze. 40, 4 ubi de *faliscis* agitur quæ in atrio templi animalibus immolandis destinata erant. Vulgat. *labia earum* quasi שִׂפְתֵיהֶם legisset.

שֶׁצֶף m. forsan *effusio* ut שֶׁטֶף. Jes. 54, 8: שֶׁטֶף קֶצֶף *effusio iræ*, conf. שֶׁטֶף אַף Prov. 27, 4. — Rad. שצף ut vicin. שָׁטַף.

שָׁקַד; fut. יִשְׁקֹד et יִשְׁקוֹד; *insomnis fuit* Ps. 102, 8, *vigilavit* Ps. 127, 1. Esr. 8, 29, sed Job. 21, 23: *super tumulo vigilat*, de improbo qui non, ut probus in pulvere et infamiâ putrescit, sed erecto magnifico tumulo, adhuc quodam modo superstes est. Transl. seq. עַל *invigilavit* rei, *studium contulit in* eam Jer. 1, 12 etc.; hoc sensu Jes. 29, 20; it. *insidiatus est* Jer. 5, 6. — Puh. part. plur. מְשֻׁקָּדִים (denom. à שָׁקֵד) *amygdalati*, *ad formam florum amygdalæ facti* Ex. 25, 33, 34.

שָׁקֵד m. *amygdala* arbor omnium prima florens Jer. 11, 11, it. *nux amygdala* Gen. 43, 11. Num. 17, 23 et Eccl. 12, 5, de quo vid. pag. 362 נָאַץ in Hiph.

שָׁקָה ut vicin. שָׁתָה *bibit*. — Niph. נִשְׁקָה *irrigatus est* Amos 8, 8 in Chethib, sed Keri habet נִשְׁקְעָה q. v. — Puh. fut. יְשֻׁקֶּה *irrigabitur* medulla ossium ejus i. e. vegeto gaudebit corpore Job 21, 24. — Hiph. הִשְׁקָה, inf. constr. הַשְׁקוֹת; imp. הַשְׁקֵה, fut. יַשְׁקֶה, apoc. יַשְׁקְ, pl. f. תַּשְׁקֶין; *bibendum dedit*, *potum præbuit* seq. dupl. acc. pers. et rei Gen. 19, 32 etc.; sed seq. בְּ rei Ps. 80, 6. part. מַשְׁקֶה *pincerna*, *pocillator* Gen. 40, 1 etc., sed *potus* 40, 21; cæterùm vid. מַשְׁקֶה pag. 359.; *adaquavit*, pecus Gen. 24, 46 etc., *irrigavit* terram Ps. 104, 13 etc. — Deriv. שֶׁקֶת, מַשְׁקֶה et seq.

שִׁקּוּ m. *potus*; pl. cum suff. שִׁקֻּוַי Ps. 102, 10.

שִׁקּוּי m. pl. cum suff. שִׁקּוּיָי; 1)

potus Hos. 2, 7. — 2) *irrigatio*, metaph, *recreatio* Prov. 3, 8.

שִׁקּוּץ m. et שִׁקֻּץ; pl. שִׁקּוּצִים et שִׁקֻּצִים; *abominandum*, *res abominanda*. Nahum 3, 6, maximè de idolis 2 Reg. 23, 24 etc. — Rad. שָׁקַץ.

שָׁקַט; fut. יִשְׁקֹט et יִשְׁקוֹט, cum ה parag. אֶשְׁקְטָה Jes. 18, 4 in Keri, ubi Chethib אֶשְׁקוֹטָה refert; *quievit*, *requievit*, *quietus*, *tranquillus fuit*. Dicitur vel de populo, vel regione quæ nullis exagitatur bellis, Jud. 3, 11. Jer. 30, 10 etc.; hinc passim additur מִמִּלְחָמָה ut Jos. 11, 23. 14, 15; vel de eo qui nihil agit, feriatur Jes. 62, 1. Jer. 47, 6, hinc de Deo ubi non auxiliatur Ps. 83, 2. — Hiph. הִשְׁקִיט fut. יַשְׁקִיט, apoc. יַשְׁקֵט; 1) *quiescere fecit*, *sedavit* Prov. 15, 18, it. *tranquillum*, *tutum præstitit*, *quietem concessit* Job 34, 29, seq. לְ pers. et מִן rei Ps. 94, 13. — 2) intrans. *quietum se tenuit* Jes 7, 4. 57, 20. Inf. abs. הַשְׁקֵט et הַשְׁקֵיט *quies* Jes. 30, 15. 32, 17. — Indè

שֶׁקֶט m. *quies* 1 Par. 22, 9.

שָׁקַל; fut. יִשְׁקֹל et יִשְׁקוֹל; cum ה parag. אֶשְׁקְלָה Esr. 8, 25 in Keri, ubi Chethib habet אֶשְׁקוֹלָה, et Jer. 32, 9 אֶשְׁקְלָה quasi à יָשְׁקַל; 1) *libravit*, *pependit* Ex. 22, 16 etc.; seq. לְ, עַל יְדֵי, עַל pers. *appendit alicui* Gen. 23, 16. Esth. 3, 9 etc. 2 Sam. 18, 12: *etiamsi ego librans essem in manibus meis mille siclos* i. e. etiamsi mihi appenderentur, numerarentur mille sicli. — 2) transl. *ponderavit*, *examinavit* aliq. Job 6, 2. 31, 6. — Niph. נִשְׁקַל, fut. יִשָּׁקֵל; *pensus est* Job 6, 2, *appensus est* Esr. 8, 33, trop. 28, 15. — Deriv. מִשְׁקָל, מִשְׁקוֹל, מִשְׁקֹלֶת, מִשְׁקֶלֶת et

שֶׁקֶל m. pl. שְׁקָלִים; constr. שִׁקְלֵי; *siclus*, quoddam auri argentique pondus quod Hebræis pro monetâ in usu fuit, quodque 96 granulos parisienses valere plurimi putant Gen. 23, 15 etc. Videtur duplex fuisse, *regius* 2 Sam. 14, 26, et *sacer* Ex. 30, 13. Passim ubi כֶּסֶף vel זָהָב junguntur cum numeralibus, subintelligitur ut Gen. 20, 16. Deut. 22, 19 etc.

שִׁקְמָה, undè pl. m. שִׁקְמִים, et f. שִׁקְמוֹת; *sycomorus* arbor procera et maximè frondosa, fructibus ex ipso ramorum ligno provenientibus ficum, foliis morum referens, raraque extra Palæstinam, Arabiam et Ægyptum 1 Reg. 10, 27. Ps. 78, 47 etc. — Rad. שקם quam conferunt cum vicin. arab. שקם *malè habuit*, *ægrotavit*; qui significatus sycomoro eò magis convenit, quòd, cùm fructus concoctu sit difficiliori, morbos facilè creat; undè Dioscorid. (1,82) eum κακοστόμαχον vocat.

שָׁקַע; fut. יִשְׁקַע; *sidit*, *desedit* ignis Num. 11, 2; *demersa est* terra Jer. 51, 64. Amos 9, 5. — Niph. נִשְׁקְעָה *demersa est* terra Amos 8, 8 in Keri, ubi Chethib habet נִשְׁקָה *irrigatus est*, minùs quidem rectè, cùm אֶרֶץ *terra* sit fem. gen. — Hiph. הִשְׁקִיעַ *desidere fecit* aquam Eze. 32, 14 *demersit*, *depressit* Job 40, 25. — Deriv. מִשְׁקָע et partim

שְׁקַעֲרוּרוֹת pl. f. *fossulæ*, *cavitates* Lev. 14, 37. — Conflatum ex שָׁקַע et קְעָרָה q. v.

שָׁקַף pr., ut videtur, *prominuit*, *protendit*. — Niph. נִשְׁקַף pr. *protendit se* spectandi causâ, hinc *prospexit, prospectavit* Jud. 5, 22 etc., *eminuit* mons regioni Num. 21, 20 etc., *imminuit* calamitas Jer. 6, 1. — Hiph. הִשְׁקִיף; fut. conv. וַיַּשְׁקֵף; *prospectavit* Gen. 26, 8 etc. — Deriv. מַשְׁקוֹף et seq.

שֶׁקֶף m. *prospectus*, al. *superliminare* 1 Reg. 7, 5.

שְׁקֻפִים m. pl. *projecturæ*, undè 1 Reg. 4, 4 : *fenestræ projecturarum* i. e. *fenestræ prominentes*, seu quarum limen superius prominet; alii aliter.

שָׁקַץ undè Pih. שִׁקֵּץ; fut. יְשַׁקֵּץ; 1) *abominandum fecit, contaminavit* Lev. 11, 43 etc. — 2) *abominandum habuit, detestatus est* Lev. 11, 11. Ps. 22, 25 etc. — Deriv. שִׁקּוּץ et seq.

שֶׁקֶץ m.

שִׁקֻּץ vid. שִׁקּוּץ.

שָׁקַק, undè part. שׁוֹקֵק; fut. יָשֹׁק; ut vicin. שׁוּק *discurrit, discursitavit* avidè cupiens aliquid Jes. 33, 4. Joël 2, 9, hinc *avidus fuit* Jes. 29, 8. Prov. 28, 15 etc. — Hithpahlp. יִשְׁתַּקְשְׁקוּן (pro יִתְשַׁקְשְׁקוּן) *discursitant* Nah. 2, 5. — Indè מַשָּׁק.

שָׁקַר *mentitus est, fallaciter egit*, seq. לְ pers. *ergà aliquem*; fut. יִשְׁקֹר Gen. 21, 23. — Pih. שִׁקֵּר id. seq. בְּ pers. Lev. 19, 11, cum בֶּאֱמוּנָה, בִּבְרִית *fœdus, fidem violavit, fefellit* Ps. 44, 18. 89, 34, et ità Jes. 63, 8 ubi absol. ponitur verbum. — Indè

שֶׁקֶר m. pl. שְׁקָרִים; suff. שִׁקְרֵיהֶם; 1) *mendacium* Ex. 5, 9 etc., adv. *falsò, mendaciter* 2 Reg. 9, 12. Jer. 37, 14, plenè לַשֶּׁקֶר, בַּשֶּׁקֶר Lev. 5, 24. Jer. 5, 31 etc. concr. *mendax* Prov. 17, 4. — 2) *fraus, falsitas, vanitas* Ps. 33, 17; hinc לַשֶּׁקֶר *frustrà* 1 Sam. 25, 21. Jer. 2, 23, et nudè שֶׁקֶר *sine causâ, immeritò* Ps. 38, 20 etc.

שֹׁקֶת f. pl. constr. שִׁקֲתוֹת (quasi à שֶׁקֶת) *canalis potatorius, aquarium* Gen. 24, 20. 30, 38. — Rad. שָׁקָה.

שָׁר vel שָׁרָה, undè pl. f. שָׁרוֹת *mœnia* ut vulgò volunt, flagitante contextu Jer. 5, 10. — Etymon latet.

שֹׁר m. undè cum suff. in pausâ et cum Dag. insolito in ר, שָׁרֶּךָ et suff. f. שָׁרֵּךְ; *umbilicus* Eze. 16, 4. Prov. 3, 8. — Rad. שָׁרַר.

שַׁרְאֶצֶר n. pr. viror. Jes. 37, 38.

שָׁרָב m. 1) *æstus, ardor solis* Jes. 49, 10. — 2) forsan ut arab. سَراب *species aquæ* seu splendor lucidus (*le mirage*), qui in desertis Arabiæ et Ægypti, cùm calor solis est vehementissimus, apparet, et similis prorsùs aquæ currenti sæpè viatores deludit. Jes. 35, 7 : *convertetur aquæ species in lacum* verum. — Rad. שרב ut vicin. צָרַב, שָׂרַף, סָרַף.

שֵׁרֵבְיָה n. pr. viri Esr. 8, 18 etc.

שַׁרְבִיט m. i. q. שֵׁבֶט (inserto ר ut sæpè) *sceptrum* Esth. 4, 11 etc.

שָׁרָה ut vicin. chald. שְׁרָא *solvit*. — Pih. שֵׁרָה id. Jer. 15, 11 : *si non solvero te in bonum* i. e. *si non liberavero te*, in Keri, sed Chethib habet שֵׁרוּתְךָ *solutio tua* erit. — Deriv. שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָה, שֵׁרוּת, מִשְׁרָה.

שֵׁרָה f. undè pl. שֵׁרוֹת *catenæ, armillæ* Jes. 3, 19. — Rad. שָׁרַר.

שָׁרוּחֶן n. pr. oppidi in tribu Simeon Jos. 19, 6; sed LXX οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, quasi legissent שְׂדֵיהֶן.

שָׁרוֹן sed ubiquè cum art. הַשָּׁרוֹן *Saron*, n. pr. regionis fertilis inter Cæsaream et Joppen Jos. 12, 18 etc. Nom. gent. שָׁרוֹנִי 1 Par. 27, 29.

שְׁרוּקוֹת ut שְׁרִיקוֹת q. v.

שֵׁרוֹת vid. ad rad. שָׁרָה.

שִׁרְטַי n. pr. viri 1 Par. 27, 29.

שָׁרַי n. pr. viri Esr. 10, 40.

שִׁרְיָה fut. *lorica* Jes. 41, 18. — Rad. שָׁרָה.

שִׁרְיוֹן m. pl. שִׁרְיֹנִים; pl. f. שִׁרְיֹנוֹת id. 1 Sam. 17, 5 etc. Conf. vicin. סִרְיוֹן. — 3) n. pr. quod mons Hermon gerebat apud Sidonios Deut. 3, 9.

שִׁרְיָן m. id. 1 Reg. 22, 34 etc.

שְׁרִיקוֹת pl. f. *sibili* Jud. 5, 16. — 2) *exsibilationes, irrisiones* Jer. 18, 16 in Keri, ubi Chethib שרוקות refert. — Rad. שָׁרַק.

שָׁרִיר m. undè pl. constr. שְׁרִירֵי *firmæ, duræ partes* Job 40, 16. — Rad. שָׁרַר.

שְׁרִירוּת f. *durities*, addito לֵב et לֵב רָע *pertinacia cordis* Deut. 29, 18 etc.

שֵׁרִית vid. שְׁאֵרִית.

שְׁרֵמוֹת f. Jer. 31, 4 in Chethib pro שְׁדֵמוֹת q. v.

שָׁרַץ; fut. יִשְׁרֹץ; 1) *scatuit, copiosè provenit, natus est, mirum in modum multiplicatus est* Gen. 8, 17, 9. Ex. 1, 7. — 2) *repsit, reptavit* animal minus tàm reptile quàm aquatile Gen. 7, 21. Lev. 11, 29 etc. Seq. acc. *scatuit* locus aliquâ re Gen. 1, 20. Ex. 7, 28 etc. — Indè

שֶׁרֶץ m. collect. bestiolæ quævis ut *reptilia, vermes, insecta, aquatilia minora* Gen. 1, 20. Lev. 5, 2 etc.

שָׁרַק; fut. יִשְׁרֹק; *sibilavit, sibilando* a) seq. לְ *advocavit, arcessivit* Jes. 5, 26 etc. — b) *irrisit* 1 Reg. 9, 8 etc., seq. עַל Jer. 19, 8 etc. Impers. et prægn. Job 27, 23: *sibilabitur* (יִשְׁרֹק) *super eum ejectum* de loco suo. — Deriv. שְׁרִיקוֹת et

שְׁרֵקָה f. *sibilus, irrisio* Jer. 19, 8. Mich. 6, 16 etc.

שָׁרַר 1) ut in syr. *firmus, durus fuit.* — 2) ut vicin. צָרַר *pressit hostiliter*; hinc part. act. שֹׁרֵר *adversarius, inimicus* Ps. 27, 11 etc. — Deriv. שֵׁרָה, שָׁרִיר, שְׁרִירוּת, שַׁרְשָׁה, שַׁרְשְׁרָה et seq.

שָׁרָר n. pr. viri 2 Sam. 23, 33.

שֹׁרֶר m. cum suff. f. שָׁרְרֵךְ *umbilicus tuus* Cant. 7, 3.

שֹׁרֶשׁ m. suff. שָׁרְשָׁם; pl. constr. שָׁרְשֵׁי; suff. שָׁרָשֶׁיהָ, שָׁרָשָׁיו; 1) *radix* Jer. 17, 8 etc. Transl. a) *pars ima* rei, ut montis, pedis, maris Job 13, 27 etc. — b) *causa litis* Job 19, 28. — 2) *surculus, germen* Jes. 53, 2 ubi de Messiâ sicut et trop. 11, 10; dein *stirps* ipsa 14, 30. — Indè denom. verbum.

שֵׁרֵשׁ Pih. fut. יְשָׁרֵשׁ; *eradicavit, exstirpavit* Ps. 52, 7 etc. — Puh. שֹׁרַשׁ *eradicatus est* Job 31, 8. — Pohel. שֹׁרֵשׁ *radices fecit, egit* Jes. 40, 20. — Pohal. שֹׁרַשׁ id. Jer. 12,

2.—Hiph. הִשְׁרִישׁ; fut. apoc. יַשְׁרֵשׁ; *radices egit* Ps. 80, 10, sed addito שָׁרָשִׁים; trop. Jes. 27, 6. Job 5, 3.

שַׁרְשָׁה (pro שַׁרְשְׁרָה) f. pl. constr. שַׁרְשׁוֹת *catenulæ* Ex. 28, 22. — Rad. שָׁרַר.

שַׁרְשְׁרָה f. pl. שַׁרְשְׁרוֹת id. Ex. 28, 14. 39, 15.

שָׁרַת undè Pih. שֵׁרֵת; part. f. מְשָׁרַת (pro מְשָׁרֶתֶת); inf. שָׁרֵת, et retracto tono שָׁרֵת; fut. יְשָׁרֵת, conv. וַיְשָׁרֶת; *ministravit, famulatus est* seq. acc. pers. Gen. 39, 4 etc., seq. לְ Num. 4, 9. Sæpiùs dicitur de ministerio sacro 1 Sam. 2, 11 etc. Part. מְשָׁרֵת *minister* Jos. 1, 1 etc.

שָׁרֵת, שֵׁרֵת vid. rad. שָׁרַת.

שָׁשָׁה vid. שָׁסָה.

שֵׁשׁ f. שִׁשָּׁה m. constr. שֵׁשֶׁת; *sex* Gen. 7, 6. 30, 20, it. *sextus, a* 1 Reg. 16, 8 etc. — Plur. שִׁשִּׁים *sexaginta* Gen. 5, 15 etc. — Indè שִׁשִּׁי et verbum שִׁשָּׁה.

שֵׁשׁ m. *album, candidum*, hinc 1) *marmor candidum* Esth. 1, 6. Cant. 5, 13. — 2) *linum ægyptium, byssus* Gen. 41, 42. Ex. 26, 1 etc. — Rad. שׁוּשׁ *album, candidum esse*.

שָׁשָׁא undè Pih. שִׁשֵּׁא *errare fecit, hùc et illùc quaquaversùm abduxit* (conf. vicin. נָשָׂא) Eze. 39, 21; ità quoad sensum chald. LXX, Vulg., favet etiam contextus.

שֵׁשְׁבַּצַּר n. pr. viri Esr. 1, 8 etc.

שָׁשָׁה Pih. (denom. à שֵׁשׁ) *sextam partem dedit* Eze. 45, 13.

שָׁשַׁי n. pr. viri Esr. 10, 40.

שֵׁשַׁי n. pr. viri Num. 13, 22 etc.

שֵׁשִׁי Eze. 16, 13 in Chethib pro שֵׁשׁ *sex*.

שִׁשִּׁי m. f. שִׁשִּׁית; *sextus, a* Gen. 1, 31 etc. Fem. etiam subst. *sexta pars* Eze. 4, 11. 45, 13.

שֵׁשַׁךְ n. pr. Babylonis Jer. 25, 26. 51, 41. — Etymon latet.

שֵׁשָׁן n. pr. viri 1 Par. 2, 31.

שָׁשַׁק n. pr. viri 1 Par. 8, 14.

שָׁשֵׁר m. undè in pausâ שָׁשַׁר; vulgò *minium* Jer. 22, 14. Eze. 23, 14, sed rectiùs forsan *rubrica, sinopis* ut Vulgat.

שָׁת m. pl. שָׁתוֹת *fundamenta*, sed metaph. *principes, proceres* Jes. 19, 10. Ps. 11, 3.—Rad. שִׁית.

שֵׁת m. 1) *nates* Jes. 20, 4, plur. cum suff. שְׁתוֹתֵיהֶם 2 Sam. 10, 4.— 2) n. pr. viri Gen. 4, 25 etc. — Rad. שִׁית.

שֵׁת f. contr. ex שְׁאֵת q. v.; *tumultus* juxta quosdam Num. 24, 17, quippè legitur שָׁאוֹן in loco parallelo Jer. 48, 45; sed alii aliter. — Rad. שָׁאָה.

שָׁתָה; part. שֹׁתֶה; infin. absol. שָׁתֹה, שָׁתוֹ et שָׁתוֹת; constr. שְׁתוֹת; imp. שְׁתֵה; fut. יִשְׁתֶּה, conv. וַיֵּשְׁתְּ, pl. cum נ parag. יִשְׁתָּיוּן; 1) ut vicin. שָׁקָה *bibit*, seq. acc. potûs Ex. 34, 28, seq. מִן et בְּ *de* aliquâ re Job 21, 20. Prov. 9, 5, it. בְּ vasis Amos 6, 6. Metaph. Job 15, 6 etc. —2) *compotavit, convivatus est* Esth. 7, 1.— 3) ut syr. in Aphel *texuit*. — Niph. fut. יִשָּׁתֶה *bibetur* Lev. 11, 34.—Deriv. מִשְׁתֶּה et seq.

שְׁתוֹת vid. שֵׁת.

שְׁתִי m. 1) *compotatio* Eccl. 10, 17. — 2) *stamen* telæ Lev. 13, 48 seq.

שְׁתִיָּה f. *potatio* Esth. 1, 8.

שָׁתִיל m. *planta*, *surculus*; plur. constr. שְׁתִילֵי Ps. 128, 3. — Rad. שָׁתַל.

שְׁתַּיִם vid. שְׁנַיִם.

שָׁתַל; fut. cum suff. et נ Epenth. יִשְׁתָּלֶנּוּ; *plantavit*, vox. poët. Jer. 17, 8. Ps. 1, 3 etc. — Indè שָׁתִיל.

שֻׁתַלְחִי nom. patron. Num. 26, 35.

שָׁתַם pr. forsan ut in chald. *perforavit*, hinc *aperuit*. Part. pass. constr. שְׁתֻם הָעָיִן *apertus oculo*, *cui apertus est oculus* mentis scil. ad futura prævidenda Num. 24, 3, 15. LXX *verè videns*.

שָׁתַן undè Hiph. *minxit*, tantùm n formulâ: מַשְׁתִּין בְּקִיר *mingens ad parietem*, quâ, ut benè notat Gesenius, *parvulus* contemptim ferè designatur, maximè ubi totius gentis vel familiæ exstirpandæ mentio est. 1 Reg. 16, 11: *interfecit omnem familiam Baasæ, nec reliquit ei mingentem ad parietem* (ne parvulum quidem), *cognatos et amicos*. 1 Sam. 25, 22 etc. *Puer* autem in hâc formulâ ità contemptim ferè designatur idcircò quòd homines adultiores benè morati in Oriente nonnisi sedentes, neque facilè in aliorum conspectu mingere solent. Al. *servus* et *infimæ sortis homo*; al. *canis* quo nihil vilius apud Orientales; sed utrumque ab illorum locorum contextu alienius esse videtur.

שָׁתַק; fut. יִשְׁתֹּק; ut vicin. שָׁקַט *siluit*, *quievit* de fluctibus Jon. 1, 11 etc., de jurgio Prov. 26, 20.

שֵׁתָר n. pr. viri Esth. 1, 14.

שְׁתַר בּוֹזְנַי n. pr. viri Esr. 5, 3.

שָׁתַת; pl. שַׁתּוּ; ut vicin. שִׁית *posuit*, *collocavit* Ps. 49, 15 et 93, 9 ubi: *posuerunt in cœlo os suum* i. e. cœlum quasi adoriuntur superbè et impiè dictis.

ת

ת vigesima secunda alphabeti littera Hebraïcè תָו *Táv* sonans; in numeralibus valet *quadringenti*. — Permutatur interdùm cum ד, ט, שׂ et substituitur pro ה tertiâ verbi radicali, in tertiâ pers. fem. sing. præteritorum. — Ad vocum conformationem quod attinet, ponitur 1) *ab initio* vel constituens in verbis tùm præformantem secundæ utriusque generis personæ, tertiæque fem. futuri, tùm unà cum ה syllabam characteristicam conjug. Hithpahel, vel formans nomina. — 2) *in fine* tàm verborum ad constituendas adformantes secundæ pers. sing. et plur., nec non primæ sing. et in chald. tertiæ sing. præteriti, quàm nominum, generis fem. saltem in iis in quibus radical. est, vel statûs constructionis indicandi causâ.

תָּא m. pl. תָּאִים et Eze. 40, 12 תָּאוֹת; *conclave* 1 Reg. 14, 28 etc. — Quibusdam תָּא est ex תָו pro תָּוֶה (à rad. תָּוָה q. v.), litterâ ו propter præcedens Kamets mutatâ in א, ut in קָאם pro קוּם contracto in קָם.

תָּאַב 1) *desideravit* (conf. vicin. אָוָה, אָבָה) seq. לְ Ps. 119, 140, 174. — 2) ut cognat. תָּעַב, undè Pih. part. מְתָאֵב *abominans* Amos 6, 8. — Indè

תַּאֲבָה f. *desiderium* Ps. 119, 20.

תאה 1) forsan ut vicin. arab. תָּאַי *cursu antevertit.* — 2) ut vicin. תָּוָה, undè Pih. fut. תְּתָאוּ *determinabitis, designabitis* Num. 34, 7, 8. — Deriv. תַּאֲוָה n. 2. et

תְּאוֹ et contract. תּוֹא m. gazellarum species forsan *oryx* Deut. 14, 5. Jes. 51, 20. Ità LXX, Vulgat. Aquil. Symmach. Theodot. et Bochart; vulgò tamen *bos silvestris*, sed minùs rectè ut ostendit Bochart (Hieroz.).

תַּאֲוָה f. constr. תַּאֲוַת; 1) à rad. אָוָה, *desiderium* in bonam partem Ps. 10, 17, in malam seu *libido*, *appetitus pravus* Num. 11, 4, 34 etc. — 2) *delectatio* Gen. 3, 6. Prov. 19, 22. — 3) à rad. תָּאָה, *terminus* collis i. e. *cacumen* Gen. 49, 26; vulgò *desiderium*; à rad. אָוָה; sed quid sibi vult *desiderium collis?*

תְּאוֹם m. *gemellus*; plur. תְּאוֹמִים et contr. per syrism. תְּאֹמִם; constr. תְּאוֹמֵי; Gen. 25, 24. 38, 27. Cant. 4, 5. — Rad. תָּאַם.

תַּאֲלָה f. *execratio*; suff. תַּאֲלָתְךָ Thren. 3, 65. — Rad. אָלָה.

תאם *geminus, duplex fuit*; part. act. pl. תֹּאֲמִים *gemini* Ex. 26, 24 etc. — Hiph. part. pl. f. מַתְאִימוֹת *gemelliparæ* Cant. 4, 2 etc. — Deriv. תְּאוֹם et

תְּאֹם vel. תֹּאם m. undè pl. constr. תָּאֳמֵי *gemelli* Cant. 7, 4.

תַּאֲנָה f. *occursus* spec. *venereus*, *coïtus*; al. *occasio*, sed parùm aptè ad contextum; suff. תַּאֲנָתָהּ Jer. 2, 24. — Rad. אָנָה.

תְּאֵנָה f. suff. תְּאֵנָתוֹ; pl. תְּאֵנִים *ficus*, vel arbor Gen. 3, 7 (ubi de ficu indicâ forsan agitur) Num. 13, 23 etc., vel fructus 2 Reg. 20, 7 etc. — Etymon latet.

תֹּאֲנָה f. *occasio* Jud. 14, 4. — Rad. אָנָה.

תַּאֲנִיָּה f. *luctus*, *mœror* Jer. 29, 2. Thren. 2, 5. — Rad. אָנָה.

תְּאֻנִים pl. m. *molestiæ* Eze. 24, 12. — Rad. אוֹן ut vicin. אָנָה.

תַּאֲנַת שִׁלֹה n. pr. oppidi in tribu Ephraïm Jos. 16, 6.

תאר *definitus, descriptus fuit* terminus regionis Jos. 15, 9 etc. — Pih. fut. יְתָאֲרֵהוּ *describet illud* Jes. 44, 13. — Puh. part. הַמְּתֹאָר *quod descriptum est, pertinet* Jos. 19, 13. LXX et Vulgat. ut n. pr. loci habent. — Indè

תֹּאַר m. suff. תָּאֳרוֹ et תֹּאֲרוֹ, תָּאֳרָם; *forma* corporis 1 Sam. 28, 14 etc. Spec. *forma pulchra* 1 Sam. 16, 18. Jes. 53, 2.

תַּאְרֵעַ et תַּחְרֵעַ n. pr. viri 1 Par. 8, 35. 9, 41.

תְּאַשּׁוּר m. vulgò *buxus* Jes. 41, 19. 60, 13, al. *cedri species* ut arab. *Scherbîn* sed incertum. — Rad. אָשַׁר.

תֵּבָה f. constr. תֵּבַת; *arca* Gen. 6, 14. Ex. 2, 5 etc. — Etymon latet.

תְּבוּאָה f. constr. תְּבוּאַת; suff. תְּבוּאָתָה pro תְּבוּאָתוֹ; pl. תְּבוּאוֹת; *proventus* agrorum, vinearum etc. Num. 18, 30 etc., hinc *quæstus, lucrum* Prov. 10, 16 etc. *Proventus labiorum* i. e. quod ex sermonibus oritur Prov. 18, 20. — Rad. בּוֹא.

תָּבוּן m. *intelligentia, prudentia*;

suff. תְּבוּנָם Hos. 13, 2. — Rad. בּוּן.

תְּבוּנָה f. suff. תְּבוּנָתוֹ; pl. תְּבוּנוֹת; id. Deut. 32, 28 etc., sed Job 32, 11 forsan *argumenta*, *demonstrationes*.

תְּבוּסָה f. *conculcatio*, *excidium* constr. תְּבוּסַת 2 Par. 22, 7. — Rad. בּוּס.

תָּבוֹר n. pr. 1) montis Galilææ in confinibus Zabulon et Nephtali Jos. 19, 22 etc. — 2) oppidi Levitarum in tribu Zabulon 1 Par. 6, 62. — 3) querceti in tribu Benjamin 1 Sam. 10, 3.

תֵּבֵל f. vox poët. 1) *terra habitata* oppos. מִדְבָּר Jes. 14, 17. — 2) *orbis universus* 1 Sam. 2, 8. Ps. 18, 16 etc. — 3) meton. *incolæ terræ* Ps. 9, 9 etc. — 4) hyperb. *terra*, *regio certis limitibus descripta*, ut israëlitica Jes. 24, 4, babylonica 13, 11. — Rad. יָבַל sed etymon latet.

תֶּבֶל m. *permixtio*, *copulatio nefaria* Lev. 18, 23. 20, 12. — Rad. בָּלַל.

תֻּבַל vid. תּוּבַל.

תַּבְלִית f. *consumptio*, *abolitio* Jes. 10, 25. — Rad. בָּלָה.

תְּבַלֻּל m. vitium quoddam oculi forsan *albugo* ut habet Vulgat. Lev. 21, 20. — Rad. בָּלַל.

תֶּבֶן m. *stramen*, *palea* Gen. 24, 25 etc. — Indè denom. מַתְבֵּן.

תִּבְנִי n. pr. viri 1 Reg. 16, 21.

תַּבְנִית f. 1) *structura* Ps. 144, 12. — 2) *exemplar* (*modèle*) Ex. 25, 9 etc. — 3) *forma*, *imago*, *simulachrum* Deut. 4. 16 etc. — Rad. בָּנָה.

תַּבְעֵרָה n. pr. loci in deserto arab. Num. 11, 3. Deut. 9, 22.

תֵּבֵץ n. pr. oppidi haud procul à Sichem Jud. 9, 50 etc.

תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר n. pr. regis Assyriæ, qui etiam scribitur תִּגְלַת פִּלֶסֶר, פִּלְנְאֶסֶר et פִּלְנֶסֶר 2 Reg. 16, 7 : 1 Par. 5, 6, 26 etc.

תַּגְמוּל m. *beneficium*; plur. cum suff. chald. תַּגְמוּלוֹהִי Ps. 116, 12. — Rad. גָּמַל.

תִּגְרָה f. *conflictus*; undè constr. תִּגְרַת Ps. 39, 11 ubi *conflictus manûs tuæ* i. e. plaga à te inflicta. — Rad. גָּרָה.

תֹּגַרְמָה et תּוֹגַרְמָה f. n. pr. viri à quo gens et regio nomen traxerunt Gen. 10, 3. Eze. 27, 14 etc.

תִּדְהָר m. arbor quædam crescens in Libano, vulgò *pinus*, Vulgat. *ulmus* Jes. 41, 19. 60, 13. — Rad. דָּהַר.

תַּדְמֹר n. pr. urbis ad Euphratem, gr. *Palmyra* 2 Par. 8, 4 et 1 Reg. 9, 18 in Keri, ubi in Chethib תָּמָר (*palma*) exstat.

תִּדְעָל n. pr. viri Gen. 14, 1.

תֹּהוּ m. (pro תֹּהֶו); 1) *inanitas* spec. *absque ulla basi*, *ullo fundo* Job 26, 7 et ità Gen. 1, 2 ubi copulatur cum בֹּהוּ *inanitas*, sed spec. *sine terminis et limitibus*. — 2) *vasta solitudo*, *desertum* Deut. 32, 10 etc. — 3) *vastatio* pr. *reductio ad desertum*, *inanitatem* Jes. 24, 10. 34, 11. — 4) trop. *res inanis*, *inane* 1 Sam. 12, 21. Jes. 41, 29 etc.; *nihil* (in parall. cum אַיִן) Jes. 40, 17, 23; hinc adv. *frustrà* Jes. 45, 19, plenè לְתֹהוּ 49, 4.

תְּהוֹם c. pl. תְּהֹמוֹת; pr. *unda mugiens*, *perstrepens*, hinc 1) *fluctus* Ex. 15, 5. Ps. 42, 8 etc. — 2) *magna*

vis aquarum Deut. 8, 7. Eze. 31, 4, *oceanus, mare* Job 28, 14. 38, 16, 30, plenè תְּהוֹם רַבָּה Gen. 7, 11 etc., hinc —4) *abyssus, vorагines* terræ Ps. 71, 20. —Rad. הוּם.

תְּהִלָּה f. semel תְּהִלַּת Jer. 49, 25 in Keri suff. תְּהִלָּתִי, in pausâ et cum י otioso תְּהִלָּתֶיךָ; pl. תְּהִלּוֹת; 1) *pr. lux fulgida, fulgor* Ex. 15, 11: נוֹרָא תְהִלֹּת *terribilis, augustus fulgoribus* i. e. magestate; vulgò *terribilis, venerandus laudibus;* quod nullum prorsùs efficit sensum; * hinc metaph. — 2) *gloria* Jes. 42, 8. Ps. 9, 15, et *id quo quis gloriatur* Deut. 10, 21. Jer. 17, 14. — 3) *laus* Ps. 22, 26 etc., *hymnus* 22, 4 etc., et is qui laudatur Deut. 26, 19 etc. — Rad. הָלַל.

תָּהֳלָה f. pr. *stultitia*, hinc *pravitas* Job 4, 18. — Quoad etymon תָּהֳלָה fem. est vocis תֹּהַל vel תָּהַל à rad. הָלַל ut תֻּמַּם, תֶּבֶל, תֹּרֶן à radicib. מָסַס, בָּלַל, רָנַן. Dagesch autem à ל abest ut à ס in מְכַסָּה fem. masculini מֶכֶס à rad. כָּסַס.

תַּהֲלוּכָה f. pl. תַּהֲלֻכוֹת *processiones, pompa* Neh. 12, 31. — Rad. הָלַךְ.

תְּהִלֹּת vid. תְּהִלָּה.

תַּהְפֻּכָה f. undè pl. תַּהְפֻּכוֹת; 1) *perversitas* Deut. 32, 20. — 2) *fallacia, fraudes* Prov. 2, 12 etc. — Rad. הָפַךְ.

תָּו m. (pro תָּוָה); suff. תָּוִי; *signum* Eze. 9, 4; sed Job 31, 35 forsan *tabulæ signatæ* quibus causa defenditur in judicio; nam in parall. exstat סֵפֶר; al. est pro תַּאֲוָתִי *desiderium meum*, ità Vulgat. — Rad. תָּוָה.

תּוֹא vid. תְּאוֹ.

תּוּבַל et תֻּבַל n. pr. viri et gentis ab eo oriundæ Gen. 10, 2. Eze. 27, 13 etc.

תּוּבַל קַיִן n. pr. viri Gen. 4, 22.

תובנה Job 26, 12 in Chethib pro תְּבוּנָה q. v.

תּוּגָה f. constr. תּוּגַת; *mœror, mœstitia* Prov. 14, 13 etc. — Rad. יָגָה.

תוגרמה vid. תֹּגַרְמָה.

תּוֹדָה f. constr. תּוֹדַת; pl. תּוֹדוֹת; 1) *confessio, accusatio culpæ* Jos. 7, 19. Esr. 10, 11. —(2 *gratiarum actio, sacrificium eucharistium* Ps. 56, 13, alibi additò זֶבַח Lev. 7, 13 etc. — 3) *chorus gratias agentium, laudantium* Neh. 12, 31, 38, 40. —Rad. יָדָה.

תָּוָה 1) ut vicin. תָּאָה *signavit, designavit.* — 2) ut in syr. *pœnituit.*, 3) ut vicin. arab. תוי (tsavaï) commoratus est. — Pih. fut. conv. וַיְתָו *et signavit, notas pinxit* 1 Sam. 21, 14. — Hiph. הִתְוָה 1) *signum fecit* Eze. 9, 4. — 2) *pœnitere, dolere fecit* Ps. 78, 41. — Indè תָּו et juxta quosd. תָּא.

תּוֹחַ n. pr. viri 1 Par. 6, 19.

תּוֹחֶלֶת f. suff. תּוֹחַלְתִּי; *exspectatio, spes* Job 41, 1 etc. — Rad. יָחַל.

תָּוֶךְ m. constr. תּוֹךְ; suff. ex chald. תּוֹכֵכִי, suff. pl. f. תּוֹכְהֵנָה (pro תוכן); *medium* rei Jud. 16, 29 : 2 Sam. 4, 6. Cum præf. בְּתוֹךְ *in medio* sed passim est simpl. *in* Gen. 9, 21 etc., *inter*, ubi refertur ad plures Gen. 35, 2 etc. מִתּוֹךְ *ex medio* et simpl. *ex* Num. 3, 12. Jer. 51, 6 etc. — Rad. תוך quam conferunt cum vicin. arab. תכך (takka) *secuit, dissecuit.* — Denom תִּיכוֹן.

תּוֹךְ ut תֹּךְ q. v.

תּוֹכֵחָה f. pl תּוֹכֵחוֹת; *castigatio-pœna* Jes. 37, 3 etc. — Rad. יָכַח.

תּוֹכַחַת f. suff. תּוֹכַחְתּוֹ; pl. תּוֹכָחוֹת constr. תּוֹכְחוֹת; 1) *demonstratio*, *evictio rei* Job 13, 6. 23, 4. — 2) *admonitio*, *correctio* Prov. 1, 23, 25, 30 etc. — 3) *castigatio*, *pœna* Eze. 5, 15. Ps. 73, 14 etc. — Rad. יָכַח.

תּוּכִּיִּים vid. תֻּכִּיִּים.

תּוֹלַד n. pr. oppidi Simeonitarum 1 Par. 4, 29.

תּוֹלְדֹת pl. f. *pr. *quod gignitur*, *genitum est*, hinc *posteritas*, *posteri* Gen. 10, 32 et ubiquè. Gen. 5, 1: סֵפֶר תּוֹלְדֹת *enumeratio posterorum*. Hinc. metaphor. *quod productum est* Gen. 2, 4: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ *hæc sunt quæ produxerunt cœlum et terra*. Al. *origines*, *historia*, sed arbitraria omninò est significatio ista, præterquàm quòd nec etymologiæ, nec ulli locorum convenit. Vid. quæ adnotavimus in *Le Pentateuque avec une traduct. française*, etc., Genèse, pag. 16.* — Rad. יָלַד.

תּוֹלָל m. pr. *actus ejus qui alium ejulare facit*, *vexatio*, *oppressio*, hinc concr. *vexator*, *oppressor*; pl. cum suff. תּוֹלָלֵינוּ *oppressores nostri* Ps. 137, 3. Chald. *deprædatores nostri*, LXX, Vulgat. et Arab. *abducentes nos*; quasi esset pro vicino שׁוֹלָלֵינוּ; mutato שׁ in ת; et cum sensu activ., vel pro שׁוֹלְלֵינוּ. — Rad. יָלַל.

תּוֹלָע m. תּוֹלֵעָה, תּוֹלַעַת f.; plur. תּוֹלָעִים; 1) *vermis*, *vermiculus* Ex. 16, 20. Jon. 4, 7 etc.; metaph. de homine infirmo et contempto Ps. 22, 7. Job 25, 6. — 2) *coccineus color*, pleniùs תּוֹלַעַת שָׁנִי, (vid. שָׁנִי) et *coccineo colore infectum* quid Jes. 1, 18. Thren. 4, 5. — 3) n. pr. viror. Gen. 46, 13. Jud. 10, 1, Nom. patron. תּוֹלָעִי Num. 26, 23. — Rad. תָּלַע.

תּוּם vid. sub תָּמַם nonnullas formas quæ ad istam radicem pertinere videntur.

תּוֹמִים vid. תְּאֹם.

תּוֹמָן (תּוֹמָן) Gen. 36, 15 in Chethih pro תֵּימָן.

תּוֹעֵבָה f. constr. תּוֹעֲבַת; plur. תּוֹעֵבוֹת; constr. תּוֹעֲבוֹת; *abominatio*, *res abominabilis*, *quam* quis *ferre non potest* Gen. 43, 32. *Abominatio Ægyptiorum*, *Dei* i. e. res Ægyptiis, Deo abominabilis Ex. 8, 22 (26). Prov. 3, 32, etc.; spec. de idolorum cultu 1 Reg. 14, 24 etc., et de idolis ipsis 2 Reg. 23, 13. — Rad. תָּעַב.

תּוֹעָה f. 1) *error*, *nequitiæ* Jes. 32, 6. — 2) *calamitas* Neh. 4, 2 (8). — Rad. תָּעָה.

תּוֹעָפוֹת pl. f. constr. תּוֹעֲפוֹת; 1) *celeritas*, *cursus velox* Num. 23, 22. 24, 8; ità ex linguæ Hebr. usu, sed LXX δοξάν, Vulgat, Onkelos, Syrus *fortitudinem*, nonnulli *celsitudinem*, collat. arab. יפע *ascendit*, *adolevit*; sed minùs rectè vertunt. — 2) *fatigatio*, *labor fatigans*, et meton. *id quod fatigatione partum est*, *opes*, *thesaurus*, al. *altitudo*, *cumulus*, *acervus* Ps. 95, 4. Job 22, 25. — Rad. יָפַע.

תּוֹצָאוֹת pl. f. constr. תּוֹצְאוֹת; 1) *exitus*, metaph. *liberatio* Ps. 68, 21. — 2) *locus undè exitur* Prov. 4, 23, hinc *porta* Eze. 48, 30; it. *locus ubi* aliquid *exit*, *terminatur*, *exitus terminorum limitum* regionis Num. 34. 4. Jos. 15, 4. — Rad. יָצָא.

תּוּר fut. pl. יָתוּרוּ et יָתֻרוּ; 1) ut vicin. דּוּר *circuire* ad negotiandum 1 Reg. 10, 15, ad explorandum, hinc *explorare* Num. 13, 16 etc.; it. *exquirere* Deut. 1, 33 etc., et metaph. *investigare* animo seq. acc. Eccl. 7, 25, seq. עַל 1, 13. — 2) seq. אַחֲרֵי *sequi*, *sectari* metaph. Num. 15, 39. — Hiph. fut. יָתִיר *circuire facit*, *ducit* i. e. monstrat viam Prov. 12, 26; וַיָּתִירוּ *et explorârunt* Jud. 1, 23. — Deriv. יָתוּר et

תּוֹר m. pl. תּוֹרִים et תֹּרִים; 1) *ordo*, *series in orbem* Esth. 2, 12, 15. — 2) *torques*, *murænula* Cant. 1, 10, 11. — 3) *turtur* Gen. 15, 9 etc., trop. de amicâ Cant. 2, 12, de populo afflicto et timido Ps. 74, 12. — 4) *modus*, *ratio* 1 Par. 17, 17, ut תּוֹרָה quod in loco parall. 2 Sam. 7, 19 exstat.

תּוֹרָה f. constr. תּוֹרַת; pl. תּוֹרוֹת; suff. תּוֹרֹתֶךָ pro תּוֹרוֹתֶיךָ; 1) pr. *doctrina*, *institutio* humana Prov. 1, 7 etc., divina per prophetas Jes. 1, 10. Eze. 7, 26 etc. — 2) *lex* divina, sive una, seq. gen. Lev. 6, 7. 7, 7, sive collat. *legum complexus* Jos. 1, 8 etc. Plur. תּוֹרוֹת *leges* Ex. 18, 20 etc. — 3) *mos*, *consuetudo*, *modus*, *ratio* 2 Sam. 7, 19. — 4) *exemplar*, *forma* Eze. 43, 11, 12. — Rad. יָרָה.

תּוֹשָׁב m. plur. תּוֹשָׁבִים; constr. תּוֹשָׁבֵי; *inquilinus* i. e. habitans in loco ubi civitatis jus non habet Lev. 22, 10 etc. — Rad. יָשַׁב.

תּוּשִׁיָּה f. 1) ut vicin. תְּשׁוּעָה *auxilium*, *salus* Job 6, 13. Prov. 2, 7. — 2) *propositum*, *consilium* (*projet*, *dessein*) Job 5, 12. — 3) *sapientia*, *prudentia* Jes. 28, 29. Job 11, 6 etc. — Rad. ישה conf. vicin. יָשַׁע.

תּוֹתָח m. *malleus* Job 41, 21; ita LXX et Vulgat. al. *aries* vel *balista*, Bochart *fustis*. — Rad. יתח, quam conferunt cum vicin. arab. وتح *fuste percussit*.

תָּזַז undè Hiph. הֵתַז in pausâ הֵתָז *amputavit*, *resecuit* pampinos Jes. 18, 5.

תַּזְנוּת f. pl. תַּזְנוּתִים; pr. *scortatio* metaph. *idololatria* Eze. 16, 15, 25 etc.

תַּחְבֻּלוֹת, **תַּחְבּוּלוֹת** pl. f. 1) pr. ut volunt, *gubernatio* (denom. à חֶבֶל *funis*, חֹבֵל *nauta, gubernator navis*) Job 37, 12, max. reipublicæ Prov. 11, 14, hinc — 2) *ars gubernandi*, *consilium* in bonam et malam partem Prov. 1, 5. 12, 5 etc. — Rad. חָבַל.

תֹּחוּ n. pr. viri 1 Par. 1, 1.

תַּחְכְּמֹנִי n. patron. 2 Sam. 23, 8.

תְּחִלָּה f. constr. תְּחִלַּת; *initium* Gen. 13, 3 etc. — Rad. חָלַל.

תַּחֲלוּא m. undè pl. תַּחֲלוּאִים et תַּחֲלֻאִים; constr. תַּחֲלוּאֵי; suff. ex chald. תַּחֲלוּאַיְכִי; *infirmitates*, *morbi* Deut. 29, 21 etc. — Rad. חָלָא.

תַּחְמָס m. Lev. 11, 16. Deut. 14, 15, avis impura LXX et Vulg. *noctua*, al. *hirundo*, Bocharto *struthio mas*; sed vid. quæ adnotavi in *Archéol. Bibl.*, *pag.* 108, 109, *deuxième édit.* — Rad. חָמַס.

תַּחַן n. pr. viror. Num. 26, 35 etc. Nom. patron. תַּחֲנִי ibid.

תְּחִנָּה f. constr. תְּחִנַּת; cum suff. תְּחִנֹּתֵיהֶם; 1) *gratia*, *misericordia* Jos. 11, 20. Esr. 9, 8. — 2) *depreca-*

tio Ps. 6, 10 etc. — 3) n. pr. viri 1 Par. 4, 12.—Rad. חָנַן.

תַּחֲנוּן masc. undè pl. תַּחֲנוּנִים; f. תַּחֲנוּנוֹת, *preces* Dan. 9, 17. Ps. 28, 2. 86, 6 etc.—Rad. חָנַן.

תַּחֲנוֹת f. *locus*, *ubi castra ponuntur;* suff. תַּחֲנֹתִי 2 Reg. 6, 8. — Rad. חָנָה.

תַּחְפַּנְחֵס, תַּחְפַּנְחֵס, sed תַּחְפְּנֵס Jer. 2, 16 in Chethib; n. pr. urbis in Ægypto, LXX Τάφνη, Τάφναι *Daphne* prope Pelusium Jer. 43, 7. Eze. 30, 18 etc.

תַּחְפְּנֵיס n. pr. mul. 1 Reg. 11, 19.

תַּחְרָא m. *lorica* Ex. 28, 32. 39, 23. —Rad. חרא ut חָרָה q. v.

תַּחֲרָה vid. חָרָה in Tiph.

תַּחֲרֻעַ vid. תַּאְרֵעַ.

תַּחַשׁ m. pl. תְּחָשִׁים Ex. 25, 4. Num. 4, 6. Eze. 16, 19 etc. vox perobscura, primariò autem animalis nomen esse videtur; nam ferè ubivis cum עוֹר *pellis* copulatur, hinc vulgò *taxus* seu *taxo* (*melis* Varr. Plin.); sed nomen est coloris, juxta veteres omnes interpr. LXX ὑακίνθινα, Aquil. Symm. ἰάνθινα, Vulgat. *ianthinæ*, Chald. et Syr. *rubra*.

תַּחַת m. suff. תַּחְתֵּנִי, תַּחְתָּם, pl. תַּחְתִּים, undè cum suff. תַּחְתַּי, תַּחְתֶּיךָ, תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתֵּינוּ, תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּיהֶם. Forma plur. frequentiùs usurpatur cum suff. 1) *pars inferior*, hinc *locus* in quo quid consistit Ex. 10, 23. Jos. 5, 8 etc. Sed sæpiùs in partic. abit.; a) adv. *infrà*, *infernè* Gen. 49, 25. Deut. 33, 13 etc. — b) præp. *sub*, *infrà* Gen. 18, 8. Prov. 30, 21 etc., it. *pro*, *loco* Gen. 22, 43. Prov. 17, 13 etc. תַּחַת מֶה *pro quânam re? quam ob causam?* Jer. 5, 19. תַּחַת אֲשֶׁר id. Deut. 28, 62, sed *eo quòd*, *quia* 21, 14: 2 Reg. 22, 17, תַּחַת כִּי id. Deut. 4, 37. Eodem sensu תַּחַת seq. infin. Jes. 60, 15. Job 34, 26. — Compon. cum præf., plerumquè seq. לְ, et tunc abit in adv. vel præp., prout construitur, מִתַּחַת, לְמִתַּחַת, אֶל־תַּחַת *sub*, *subter*, *infrà*, *infernè* Gen. 1, 7: 1 Reg. 7, 32. Eze. 10, 2 etc.— 2) n. pr. stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 26, it. n. pr. viror. 1 Par. 6, 9 etc. — Etymon latet, sed indè seq.

תַּחְתּוֹן m. cum ה parag. Eze. 40, 19 תַּחְתּוֹנָה; f. תַּחְתּוֹנָה; pl. תַּחְתֹּנוֹת; *inferior*, *infimus*, *a* Jos. 18, 13, Eze. 40, 18 etc.

תַּחְתִּי m. pl. תַּחְתִּיִּים; f. תַּחְתִּיָּה; et תַּחְתִּית; pl. תַּחְתִּיּוֹת; id. Gen. 6, 16, Ps. 86, 13 etc.

תִּיכוֹן m. f. תִּיכֹנָה; pl. תִּיכוֹנוֹת; denom. à תָּוֶךְ *medius, a, um* Ex. 26, 28. Eze. 42, 5 etc.

תִּילוֹן n. pr. viri 1 Par. 4, 20.

תֵּימָא et תֵּמָא n. pr. filii Ismaëlis Gen. 25, 15, it. regionis et populi (ab eo originem ducentis) ad aquilonem Arabiæ desertæ Jes. 21, 14. Job 6, 19 etc.

תֵּימָן et Job 9, 9 תֵּמָן m. sed fem. Jes. 43, 6; 1) denom. à יָמִין, pr. *latus dextrum*, hinc *auster*, *australis plaga* Jos, 12, 3 etc. Cum ה locali תֵּימָנָה *austrum versus* Ex. 26, 18 etc. Poët. *ventus australis* Ps. 78, 26. Cant. 4, 16. — 2) n. pr. viri Gen. 36, 11, à quo urbs, regio popu-

lusque Idumææ originem ducunt Jer. 49, 7. Eze. 25, 13 etc. Nom. patron. תֵּימָנִי Gen. 36, 34. Job 11, 22, diversum à תֵּימְנִי 1. Par. 4, 6.

תִּימָרָה f. undè pl. constr. תִּימְרוֹת־עָשָׁן *columnæ fumi* Joël 5, 3. Cant. 3, 6. — Etymon incertum.

תִּירוֹשׁ et תִּירֹשׁ m. *mustum* Gen. 27, 28 etc. — Rad. יָרַשׁ.

תִּירְיָא n. pr. viri 1 Par. 4, 16.

תִּירָס n. pr. viri Gen. 10, 2.

תַּיִשׁ m. pl. תְּיָשִׁים; *hircus, caper* Gen. 30, 35. Prov. 30, 31 etc.

תֹּךְ, תּוֹךְ m. *oppressio, vexatio*, vulgò *fraus*, *dolus*, sed non satis aptè Ps. 10, 7. 72, 14 etc. — Rad. תכך ut in Chald. *damno affecit, multavit*.

תָּכָה undè Puh. præt. תֻּכּוּ vulgò *adjuncti sunt*, sed quibusdam est, ex usu vicin. arab., תָּכָא *procubuerunt*; quod satis arridet Deut. 33, 3.

תְּכוּנָה f. suff. תְּכוּנָתוֹ; 1) *locus, sedes* (à rad. כּוּן) Job 23, 3. — 2) *dispositio, structura* (à rad. תָּכַן) Eze. 43, 11; it. *apparatus* Nah. 2, 10.

תֻּכִּיִּים et תּוּכִּיִּים pl. m. *pavones* 1 Reg. 10, 22: 2 Par. 9, 21. — Rad. תכך:

תְּכָכִים pl. m. *vexationes*. Prov. 29, 13: *vir vexationum* i. e. *vexator*. LXX δανειστής, Vulgat. *creditor*. — Rad. תכך ut in chald. *damno affecit, multavit*.

תִּכְלָה f. *absolutio, perfectio* Ps. 119, 96. — Rad. כָּלָה.

תַּכְלִית f. 1) *perfectio, consummatio* Ps. 139, 22. Job 11, 7. — 2) *extremitas, finis* Neh. 3, 21 etc. — Rad. כָּלָה.

תְּכֵלֶת f. color *hyacinthinus* Ex. 26, 4 etc. Sed quis præcisè sit ille veterum hyacinthinus color, non omninò certum. Vid. Bochartum (Hieroz.) et Braunium (de Vestit. sacerd. Hebr.). — Latet etymon.

תָּכַן 1) pr. *æquavit, complanavit*, conf. vicin. תָּקַן et Niph. — 2) *libravit, ponderavit*, trop. *accuratè examinavit, exploravit* Prov. 16, 2 etc. — Niph. נִתְכַּן pr. *complanata, æqua fuit* via, trop. *recta fuit* agendi ratio Eze. 18, 25 etc. — Pih. תִּכֵּן 1) *libravit* Job 28, 25, trop. *accuratè examinavit* Jes. 40, 13. — 2) *mensus, dimensus est* Jes. 40, 12, hinc *disposuit* ad libellam Ps. 75, 4. — Puh. part. מְתֻכָּן *appensa* pecunia 2 Reg. 12, 12. — Deriv. מַתְכֹּנֶת, תְּכוּנָה et seq.

תֹּכֶן m. 1) *mensura* Eze. 45, 11, it. *demensum, pensum* Ex. 5, 18. — 2) n. pr. oppidi Simeonitarum 1 Par. 2, 32.

תָּכְנִית f. 1) *mensura, structura, dispositio* Eze. 43, 10. — 2) *forma perfecta, perfectio* 28, 12.

תַּכְרִיךְ masc. vulgò *stola, pallium* Esth. 8, 15. LXX διάδημα. Rad. כרך in chald. et syr. *involvit, operuit*.

תֵּל m. suff. תִּלָּהּ; 1) *tumulus, agger*, spec. *acervus ruderum* Deut. 13, 17 etc.; it. *collis* Jos. 11, 13. Indè — 2) n. pr. oppidorum Babyloniæ תֵּל אָבִיב Eze. 3, 15, תֵּל חַרְשָׁא Esr. 2, 59 etc., תֵּל מֶלַח ibid. — Rad. תָּלַל.

תָּלָא undè part. pass. pl. תְּלוּאִים et תְּלֻאִים; ut vicin. תָּלָה *suspendit*, hinc part. pass. pl. חַיֶּיךָ תְּלֻאִים *suspensa vita tua* i. e. in præsentissimo

periculo Deut. 28, 66; et תְּלוּאִים *adhærentes* defectioni i. e. indulgentes Hos. 11, 7.

תְּלָאָה f. *defatigatio*, *molestia* Ex. 18, 8 etc. — Rad. לָאָה.

תַּלְאוּבָה f. *siccitas*, *ariditas*; pl. תַּלְאֻבֹת Hos. 13, 5. — Rad. לאב ut vicin. arab. לַהַב, לָאַב (pro לוּב) *sitivit*.

תְּלַאשָּׂר et תְּלַשָּׂר n. pr. regionis 2 Reg. 19, 12. Jes. 37, 12, forsan non diversæ ab אֶלָּסָר q. v.

תִּלְבֹּשֶׁת f. *vestitus* Jes. 59, 17. — Rad. לָבַשׁ.

תִּגְלַת פִּלְנֶסֶר vid. תִּגְלַת.

תָּלָה part. act. תֹּלֶה; pass. תָּלוּי; pl. תְּלוּיִם; infin. constr. תְּלוֹת; fut. יִתְלֶה ut vicin. תָּלָא *suspendit* Gen. 40, 19. Esth. 7, 10 etc. — Niph. נִתְלָה *suspensus est* Thren. 5, 12. — Pih. תִּלּוּ *suspenderunt* Eze. 27, 10, 11. — Indè תְּלִי.

תְּלוּנָּה f. *murmuratio*; pl. תְּלוּנֹּת et תְּלֻנּוֹת Ex. 16, 7 etc. — Rad. לוּן.

תֶּלַח n. pr. 1 Par. 7, 25.

תְּלִי m. *pharetra*, sic LXX et Vulgat., sed Onkelos et Syr. *gladius*; suff. תֶּלְיְךָ Gen. 27. 3.

תָּלַל ut vicin. סָלַל; part. pass. תָּלוּל *aggestus*, *elatus* Eze. 17, 22. — Deriv. תַּל, תַּלְתַּלִּים.

תֶּלֶם m. plur. constr. תַּלְמֵי; suff. תְּלָמֶיהָ; *sulcus*, *porca* Hos. 10, 4. Ps. 65, 11 etc. — Rad. תלם.

תַּלְמַי n. pr. viror. Num. 13, 22.

תַּלְמִיד m. *discipulus* 1 Par. 5, 8. — Rad. לָמַד.

תָּלַע in Kal inusit., sed Puh. denom. à תּוֹלָע q. v., hinc part. מְתֻלָּעִים *coccino induti* Nah. 2, 4. — Indè quoad formam tantùm מְתַלְּעוֹת.

תַּלְפִּיּוֹת pl. f. Cant. 4, 4, vulgò *armamentaria* in quibus suspenduntur arma, quasi compos. ex תָּלָה et פִּיּוֹת *acies* gladiorum; al. *exitialia* scil. *arma*, ex usu arab. תלף *periit*.

תְּלַשָּׂר ut תְּלַאשָּׂר q. v.

תַּלְתַּלִּים pl. m. *spathæ palmarum* pendulæ quibuscum cincinni comparantur Cant. 5, 11. LXX ἐλάται, Vulgat. *elatæ palmarum*. — Rad. תָּלַל.

תָּם m. adj. pl. תַּמִּים; *integer* morali sensu Job 1, 1 etc., sed *mitis*, *placidus* ex contextu Gen. 25, 27; it. subst. *integritas*, *innocentia* Ps. 37, 37. — Fem. cum suff. תַּמָּתִי *integra*, *casta mea* Cant. 6, 9 etc. — Rad. תָּמַם.

תָּמִים pl. m. contr. pro תְּאוֹמִים *gemini* Ex. 26, 24. 36, 29.

תֹּם m. sed Prov. 10, 9 תּוֹם, seq. Makk. תָּם־; suff. תֻּמִּי; *integritas*, ut numeri et mensuræ, *plenitudo* Jes. 47, 9, statûs, fortunæ, *incolumitas*, *prosperitas* Ps. 41, 13. Job 21, 23, animi, *innocentia* Gen. 20, 5. Prov. 10, 9, it. *simplicitas*, *sinceritas* 2 Sam. 15, 11 : 1 Reg. 22, 34. — Plur. הַתֻּמִּים *veritas*, vid. אוּר pag. 18. — Rad. תָּמַם.

תֵּמָא ut תֵּימָא.

תֻּמָּה f. *integritas animi* Prov. 11, 13. Job 2, 3 etc. — Rad. תָּמַם.

תָּמַהּ pl. in pausâ תָּמָהוּ; imp. pl. in pausâ תְּמָהוּ; fut. יִתְמַהּ; *obstupuit*, *miratus est* Jes. 29, 9, seq. עַל causæ Eccl. 5, 7, prægn. *obstupuit alter*

ad alterum pro obstupentes intuiti sunt alter alterum Gen. 43, 33. Jes. 13,8. Alibi *attonitus, terrore perculsus est* Jer. 4, 9 etc. — Hithp. imp. pl. הִתַּמְּהוּ (pro הִתְתַּמְּהוּ) *obstupescite* Hab. 1, 5. — Indè

תִּמָּהוֹן m. constr. excidente Dag. תִּמְהוֹן; *stupor, terror* Deut. 28, 28. Zach. 12, 4.

תַּמּוּז n. pr. idoli Syrorum, *Adonis* Græcorum Eze. 8, 14; ità vulgò sed conf. quæ adnotavi in *Encyclopédie catholique*, art. Adonis. — Latet etymon.

תְּמוֹל adv. ut אֶתְמוֹל et אִתְמוֹל q. v. *heri* Ex. 5, 14 etc. Job 8, 9; תְּמוֹל אֲנַחְנוּ *hesterni sumus*. Copulatum cum שִׁלְשׁוֹם, valet *anteà* Gen. 31, 5.

תְּמוּנָה f. constr. תְּמוּנַת et תְּמֻנַת; 1) *imago simulachrum* rei Ex. 20, 4 etc. — 2) *forma, species* Num. 12, 8. Ps. 17, 15. Job 4, 16. — Quoad etymon, vid. מִין pag. 324.

תְּמוּרָה f. 1) *permutatio* spec. in emendo et vendendo Ruth. 4, 7, meton. *quod permutatur* Lev. 27, 10 etc. — 2) *compensatio, retributio* Job 15, 21. 31, 18. — Rad. מוּת.

תְּמוּתָה f. *occisio, mors* Ps. 79, 11. 102, 21. — Rad. מוּת.

תֶּמַח in pausâ תָּמַח n. pr. viri Esr. 2, 53. Neh. 7, 55.

תָּמִיד m. 1) *perpetuitas, tempus perpetuum* Ex. 27, 20 etc. *Holocaustum perpetuitatis* i. e. quotidiè manè et vesperè offerendum Num. 28, 6 etc. *Panis perpetuitatis* i. e. qui semper in mensâ sacrâ esse debebat Num. 4, 17. — 2) ipsum *sacrificium juge* Dan. 8, 11. 11, 31. — 3) adv. *perpetuò* Ps. 16, 8. 25, 15. 34, 2. — Rad. מוּד.

תָּמִים m. pl. תְּמִימִים; f. תְּמִימָה, pl. תְּמִימוֹת; 1) *perfectus, absolutus* Ps. 19, 8. Job 36. 4. — 2) *integer, totus* Lev. 3, 9. Jos. 10, 13. — 3) *integer* i. e. vel *labis expers*, de victimis Ex. 12, 5. Lev. 1, 3, vel *incolumis, salvus* Prov. 1, 12, vel *innocens, probus* Gen. 6, 9 etc. Subst. *integritas* Jos. 24, 14. Jud. 9, 16, 19; it. *verum, veritas* 1 Sam. 14, 41. — Rad. תָּמַם.

תָּמַךְ; part. act. irreg. תּוֹמִיךְ; inf. abs. תָּמוֹךְ; constr. תְּמֹךְ; fut. יִתְמֹךְ; 1) *prehendit, apprehendit* seq. acc. et בְּ Gen. 48, 17. Prov. 28, 17. — 2) *obtinuit, consecutus est* Prov. 11, 16. 29, 23. — 3) *prehensum, captum tenuit* Amos 1, 5, 8. metaph. Prov. 4, 4. — 4) *sustentavit* seq. בְּ Ex. 17, 12. translato sensu et seq. בְּ Jes. 42, 1. Ps. 41, 13, seq. acc. Ps. 16, 5. 17, 5. — 5) *sese invicem tenuerunt, cohæserunt* Job 38, 17. — Niph. fut. יִתָּמֵךְ *tenebitur* Prov. 5, 22.

תָּמַם; infin. תֹּם, suff. תֻּמִּי; fut. יִתֹּם, rarò יִתּוֹם et יִתַּם; 1 pers. Ps. 19, 14 אֵיתָם (pro אֶתַּם) undè in pausâ אֵיתָם; plur. יִתַּמּוּ in pausâ יִתָּמּוּ; 1) *perfectus, absolutus est* 1 Reg. 7, 22. Jos. 5, 8 ubi gall. vertas : *quand on eut achevé de circoncire le peuple*; act. *absolvit* Ps. 64, 7, *desiit* Jos. 3, 17. 4, 1. — 2) *peractus, finitus est* annus, dies etc. Gen. 47, 18. Ps. 102, 28 etc. — 3) *consumptus, exhaustus est* Num. 32, 13. Jos. 5, 6 etc. — 4) *integer fuit* vel numero, Num. 17,

13 (28) : תַּמְּנוּ לִגְוֹעַ *integro numero sumus ad exspirandum* i. e. omnes expiraturi sumus. 1 Sam. 16, 11 : הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים *num hi omnes sunt pueri* tui? vel animo, *culpâ caruit* Ps. 19, 14? — Niph. fut. pl. יִתַּמּוּ *consumentur* Num. 14, 35. — Hiph. הֵתַם; inf. הָתֵם, suff. הֲתִימְךָ (pro הֲתִמְּךָ); fut. יַתֵּם; 1) *perfecit* carnes i. e. *percoxit* Ex. 24, 10, consilium 2 Sam. 20, 10. — 2) *finivit*, *desiit* esse Jes. 33, 1, it. causat. *desinere fecit*, seq. מִן *removit ab* aliq. Eze. 22, 25. — 3) *integrum fecit*, *complevit* vel numero Dan. 8, 23, hinc *persolvit* pecuniam 2 Reg. 22, 4, vel vias suas seu agendi rationem i. e. *integrè se gessit* Job 22, 3. — Hithp. fut. יִתַּמָּם (pro יִתְתַּמָּם) *integrè*, *probè se geret* Ps. 18, 26. — Derivat. תֹּם, תָּם, מְתֹם, תָּמִים.

תֵּמָן vid. תֵּימָן.

תִּמְנָה, cum ה locali תִּמְנָתָה n. pr. oppidi antiqui Cananæorum, primùm Judæ, deindè Dan tribui concessa Gen. 38, 12 etc. Nom. gent. תִּמְנִי Jud. 15, 6.

תֵּמָנִי vid. תֵּימָן.

תִּמְנִי vid. תִּמְנָה.

תִּמְנָע n. pr. mul. Gen. 36, 12.

תִּמְנָתָה vid. תִּמְנָה.

תִּמְנַת סֶרַח vel תִּמְנַת חֶרֶס n. pr. oppidi in montanis Ephraïm Jud. 2, 9. Jos. 19, 50 etc.

תֶּמֶס m. *liquefactio*, *dissolutio* Ps. 58, 9. — Rad. מָסַס.

תָּמָר m. pl. תְּמָרִים; 1) *palma* arbor Ex. 15, 27. Joël 1, 12 etc. — 2) n. pr. a) oppidi in austral. Palæstinæ finibus Eze. 47, 19 etc. — b) urbis ad Euphrat. 1 Reg. 9, 18, alibi תַּדְמֹר dictæ. — c) mulierum Gen. 38, 6 etc. — Rad. תמר.

תֹּמֶר m. *palma*, hinc *columna* Jer. 10, 5.

תִּמֹּרָה f. pl. m. תִּמֹּרִים, f. תִּמֹּרוֹת; *palma artefacta*, ornamen. architecturæ, 1 Reg. 6, 29. Eze. 40, 22 etc.

תַּמְרוּק m. pl. תַּמְרוּקִים et תַּמְרֻקִים; 1) *mundatio*, *purgatio* Esth. 2, 12, et metonym. *tersorium* i. e. *strigilis* vel *unguentum* 2, 3, 9. — 2) trop. *castigatio*, *correctio* Prov. 20, 30 in Keri ubi Chethib תַּמְרִיק exhibet. — Rad. מָרַק.

תַּמְרוּרִים pl. m. 1) *amaritudines* (à rad. מָרַר) Jer. 6, 26 etc. Adv. *amarè*, *acerbè* Hos. 12, 15. — 2) *columnæ*, *obelisci*, itineris indices (à rad. תמר) Jud. 31, 21.

תַּמְרִיק vid. תַּמְרוּק.

תַּן vel תָּן m. undè pl. תַּנִּים et chald. תַּנִּין Thren. 4, 3; pl. f. תַּנּוֹת vid. mox in תַּנָּה; fera quædam deserticola, forsan *canis ferus* Jes. 13, 22 etc. Hinc מְעוֹן, מְקוֹם תַּנִּים pro *deserto* Ps. 44, 20. Jer. 9, 10. — Rad. תנן.

תָּנָא vid. תָּנָה.

תָּנָה forsan ut vicin. נָתַן *dedit*, *dona distribuit*. Hos. 8, 10: יִתְנוּ בַגּוֹיִם *dona distribuent inter gentes* i. e. *donis conducent sibi gentes*. — Pih. תִּנָּה; inf. תַּנּוֹת; fut. יְתַנֶּה; forsan ut vicin. chald. תְּנֵי, syr. תְּנָא *narravit*, hinc *laudavit*, *celebravit* ut arab. תני (tsanaï) Jud. 11, 40 ubi veter. Vers. *ad lamentandum*; sed 5, 11 Chald. et

Vulgat. *narrandi*, LXX et Syr. *dandi*, Arab. *docendi*, *notum faciendi* sensum exhibent. — Hiph. הִתְנוּ *conduxerunt* Hos. 8, 9. — Deriv. אֶתְנָה, אֶתְנָן.

תַּנָּה f. undè pl. תַּנּוֹת *habitationes* Mal. 1, 3, ità LXX et Syr.; quasi sit תַּנּוֹת pro תַּנְאוֹת à rad. נָאָה; sed Vulgat. *dracones* ut תַּנִּינִים.

תְּנוּאָה f. pl. תְּנוּאוֹת; pr. *abalienatio*, hinc *ultio* Num. 14, 34, et *inimicitia* Job 33, 10. — Rad. נוּא.

תְּנוּבָה fem. constr. תְּנוּבַת; plur. תְּנוּבוֹת; *proventus* Deut. 32, 13 etc. — Rad. נוּב.

תְּנוּךְ m. vulgò *extremum*, *extremitas* auris Ex. 29, 20 etc. — Rad. תנך.

תְּנוּמָה f. pl. תְּנוּמוֹת; *dormitatio*, Job 33, 15, hinc *segnities* Prov. 6, 10 etc. — Rad. נוּם.

תְּנוּפָה f. constr. תְּנוּפַת; 1) *agitatio* manus, minandi causâ Jes. 19, 16, sacrificiorum coram Jehovâ (vid. rad. נוּף in Hiph.) Ex. 29, 24 etc. — 2) *tumultus* undè Jes. 30, 32: *bella tumultûs* i. e. tumultuosa.

תַּנּוּר m. pl. תַּנּוּרִים; *fornax*, *furnus* Gen. 15, 17 etc. — Conflatum volunt ex chald. אַתּוּן vel. inus. תַּן *fornax* (à rad. תנן in chald. et syr. *fumavit*) et נוּר *ignis*.

תַּנְחוּמִים et תַּנְחֻמִים; pl. m. *consolationes* Jes. 66, 11 etc. — Rad. נָחַם.

תַּנְחוּמוֹת pl. f. id. Job 15, 11 etc.

תַּנְחֻמֶת n. pr. viri Jer. 40, 8 etc.

תַּנִּים m. sing. *bellua marina* Eze. 29, 3 ut תַּנִּין quod plures cod. exhibent.

תַּנִּין m. pl. תַּנִּינִים; 1) *bellua marina* quævis, *piscis ingens* Gen. 1, 21 etc. — 2) *serpens* Ex. 7, 9 etc., spec. *draco*, *serpens magnus* Jer. 51, 34, et *crocodilus* ubi de Ægypto agitur Jes. 51, 9 etc. — Rad. תנן *extendit* prout saltem ex deriv. et radic. cognatis innuitur.

תִּנְשֶׁמֶת f. 1) animalis impuri genus, cum aliis lacertarum generibus copulatum Lev. 11, 30. LXX et Vulgat. *talpa*, sed Bochart *chamæleon* à continuâ auræ captatione. — 2) avis aquatica impura Lev. 11, 18. Deut. 14, 16, LXX πορφυρίων i. e. ardea purpurea, Vulgat. *cignus*, Hebræi et Bochart *noctua*. — Rad. נָשַׁם.

תָּעַב ut vicin. תָּאַב *abominatus est*. — Niph. נִתְעַב *abominabilis fuit* Job 15, 16 etc. — Pih. תִּעֵב; fut. יְתָעֵב et יְתַעֵב; 1) *abominatus est* Deut. 7, 26 etc. Part. מְתָעֵב גּוֹי *abominabilis genti*, *quem gens abominatur* Jes. 49, 7 — 2) *abominabilem fecit*, *reddidit* Eze. 16, 25. — Hiph. הִתְעִיב; fut. conv. וַיַּתְעֵב; 1) *abominabile*, *turpe fecit* aliquid Ps. 14, 1. — 2) intrans. *turpiter egit* 1 Reg. 21, 26. Eze. 16, 52. — Indè תּוֹעֵבָה.

תָּעָה; part. act. תֹּעֶה; pl. constr. תֹּעֵי; inf. constr. תְּעוֹת; fut. יִתְעֶה; apoc. יֵתַע *erravit*, *oberravit* Ex. 23, 4 etc., seq. בְּ loci Gen. 21, 14 etc. seq. acc. loci *pererravit*. Dicitur etiam de ebriis qui ebrietate *aberrant*, *titubant* Jes. 28, 7. trop. de corde summâ anxietate jactato Jes. 21, 4; sed sæpiùs ad animum refertur et valet *Deum*, *pietatem*, *virtutem deserere* Eze. 44, 10 etc. — Niph. נִתְעָה; inf.

הִתְּאוֹת; *oberravit* Jes. 19, 14, metaph. *errare factus, deceptus est* Job 15, 31.—Hiph. הִתְעָה; part. מַתְעֶה; fut. conv. וַיַּתַע; 1) *errare fecit* Jer. 50, 6 etc., *titubare fecit* ebrium Job 12, 25; metaph. *aberrare fecit* à virtute et pietate Jes. 3, 12 etc.—2) intrans. *erravit* Prov. 10, 17, et Jer. 42, 20 in Keri. — Deriv. תּוֹעָה.

תֹּעוּ n. pr. viri 1 Par. 18, 9.

תְּעוּדָה f. *præceptum* Jes. 8, 16, 20 it. *consuetudo, mos* Ruth 4, 7. — Rad. עוּד.

תֹּעִי n. pr. viri 2 Sam. 8, 9.

תְּעָלָה f. constr. תְּעָלַת; pl. תְּעָלוֹת; 1) *aquæductus* Jes. 7, 3 etc. —2) *emplastrum*, vulneri superpositum Jer. 30, 13. 46, 11. — Rad. עָלָה.

תַּעֲלוּלִים pl. m. 1) *puerilia*, seq. meton. *pueruli* Jes. 3, 4. — 2) *machinationes, vexationes* Jes. 66, 4; hunc sensum flagitat contextus et suadet usus verbi; vulgò tamen *ludificationes*. — Rad. עָלַל.

תַּעֲלֻמָה f. pl. תַּעֲלֻמוֹת; *absconditum* Job 28, 11 etc. — Rad. עָלַם.

תַּעֲנוּג m. pl. תַּעֲנוּגִים; f. תַּעֲנֻגוֹת; 1) *oblectatio, voluptas* Mich. 1, 16 etc.—2) *deliciæ, vita delicata* Prov. 19, 20 etc. — Rad. עָנַג.

תַּעֲנִית f. *afflictio suî, jejunium* Esr. 9, 5. — Rad. עָנָה.

תַּעְנַךְ et תַּעֲנָךְ n. pr. urbis regiæ Cananæorum Jos. 12, 21 etc.

תָּעַע ut vicin. תָּעָה, hinc Pihlp. part. מְתַעְתֵּעַ *errare faciens, in errorem inducens, fallens, decipiens* Gen. 27, 12; vulgò *irridens, illudens* Hithp. part. pl. מִתַּעְתְּעִים (pro מִתְתַּעְתְּעִים) id. seq. בְּ 2 Par. 36, 16. — Indè תַּעְתֻּעִים.

תַּעֲצֻמוֹת pl. f. *vires* Ps. 68, 36. — Rad. עָצַם.

תַּעַר m. suff. תַּעְרָהּ; pr. *nudatio, evacuatio*, hinc 1) *novacula* Num. 6, 5 etc. תַּעַר הַסֹּפֵר *scalprum scribæ* Jer. 36, 23. — 2) *vagina* gladii 1 Sam. 17, 51 etc. — Rad. עָרָה.

תַּעֲרֻבָה f. plur. תַּעֲרֻבוֹת *sponsiones vadimonia*; undè *filii sponsionum* sunt *obsides* 2 Reg. 14, 14 etc. — Rad. עָרַב.

תַּעְתֻּעִים plur. m. *fraudes* Jer. 10, 15. 51, 18; sed vulgò *irrisiones*. — Rad. תָּעַע.

תֹּף m. pl. תֻּפִּים; 1) *tympanum* Gen. 31, 27 etc. — 2) forsan *pala* gemmæ Eze. 28, 13. — Rad. תָּפַף.

תִּפְאָרָה f. it. abs. et constr. תִּפְאֶרֶת suff. תִּפְאַרְתּוֹ; 1) *ornamentum, splendor* Ex. 28, 2. Jes. 3, 18 etc. — 2) *gloria* Jud. 4, 9. Jes. 63, 14, it. *gloriatio* Jes. 10, 12, et meton. *gloriationis objectum* 20, 5. 13, 19. Poët. de arcâ fœderis, ut potè divinæ majestatis sede Ps. 78, 61. — Rad. פָּאַר.

תַּפּוּחַ m. plur. תַּפּוּחִים; 1) *malum* fructus Cant. 7, 9. Prov. 25, 11, it. *malus* arbor Cant. 2, 3. 8, 5. — 2) n. pr. oppidi in tribu Judâ Jos. 12, 17. 15, 34, alterius in confinio tribuum Ephraïm et Manasse Jos. 16, 18; it. n. pr. viri 1 Par. 2, 43. — Rad. נָפַח.

תְּפוּצָה f. *dispersio*; pl. cum suff. תְּפוּצוֹתֵיכֶם Jer. 25, 34. — Rad. פּוּץ.

תֻּפִינִים pl. m. *coctiones, cocturæ* (à rad. אָפָה ad formam תּוּשִׁיָּה, תּוּגָה, cum ן formativo ut in קָצִין à קָצָה)

Lev. 6, 14 (21): *In sartagine cum oleo parabitur* (oblatio), *frixam afferes eam* תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים תַּקְרִיב *coctiones oblationis in frustula comminutæ offeres* i. e. oblationem illam coctam ut oblationem farream (מִנְחָה) et in frusta divisam offeres. Al. תֻּפִינִים referentes ad rad. אפן in arab. *diminuit*, vertunt: *comminuta* i. e. in frusta concisa *oblationis comminutæ offeres;* sed illud magis placet.

תָּפֵל m. 1) *insulsum*, *insipidum* Job 6, 6, metaph. *ineptum*, *falsum* Thren. 2, 14.—2) *cæmentum*, *lutum* Eze. 13, 10 etc.—Rad. תפל.

תֹּפֶל n. pr. oppidi in deserto Sinaï Deut. 1, 1.

תִּפְלָה f. *insulsum*, *ineptum* adeòque *impium* Job 1, 22 etc.—Rad. תפל.

תְּפִלָּה f. pl. תְּפִלּוֹת; 1) *intercessio*, *deprecatio* pro aliquo 2 Reg. 19, 4 etc. — 2) *precatio* quævis, *supplicatio*, *preces* Ps. 4, 2 etc. Ps. 109, 4: וַאֲנִי תְפִלָּה poët. pro *ego autem orabam*, ut optimè LXX, Vulgat. et Chald. — 3) *hymnus*, *carmen sacrum* Hab. 3, 1 et ità forsan in titulis quorumdam Psalmorum.—Rad. פָּלַל.

תִּפְלֶצֶת f. tremor; suff. תִּפְלַצְתְּךָ Jer. 49, 16.—Rad. פָּלַץ.

תִּפְסַח n. pr. urbis in occident. Euphratis ripâ 1 Reg. 5, 4 (4, 24), diversæ juxta quosdam ab eâ de quâ in 2 Reg. 15, 16 agitur.

תָּפַף *pulsavit* spec. *tympanum*; part. act. pl. f. תּוֹפְפוֹת Ps. 68, 26. — Poh. part. pl. f. מְתֹפְפוֹת *pulsantes*, *tundentes* pectus, seq. עַל Nah. 2, 8.—Indè תֹּף.

תָּפַר; inf. constr. תְּפוֹר; *consuit* Gen. 3, 7 etc. — Pih. part. plur. f. מְתַפְּרוֹת *consuentes* Eze. 13, 18.

תָּפַשׂ; part. act., cum. י parag. תֹּפְשִׂי, inf. abs. תָּפֹשׂ, constr. תְּפֹשׂ; fut. יִתְפֹּשׂ et יִתְפּוֹשׂ; 1) *prehendit*, *comprehendit* seq. acc. et בְּ Deut. 9, 17: 1 Reg. 18, 40. תָּפוּשׂ זָהָב *comprehensus auro* i. e. *inclusus*, *obductus* Hab. 2, 19. Hinc *cepit* bello Jos. 8, 8 etc. Trop. *prehendit nomen Jehovæ* i. e. manus intulit nomini divino, violavit illud abnegando, pejerando Prov. 30, 9. — 2) *tenuit* manu, *gessit*, *tractavit* Gen. 4, 21. Jer. 50, 16 etc., trop. *tractavit* legem sacerdos Jer. 2, 8. — Niph. נִתְפַּשׂ *comprehensus est* Num. 5, 13, *captus est* Jer. 50, 46. Ps. 10, 2. — Pih. תִּפֵּשׂ *prehendit* Prov. 30, 28.

תֹּפֶת f. 1) vulgò *tympanizatio* i. e. *fabula* vulgi Job 17, 6, LXX γέλως, Vulgat. *exemplum*, quod in idem incidit; in parall. est מְשֹׁל. Al. *res exspuenda*, collat. chald. תּוּף *exspuere* et arab. *detestatus est exspuendo*. — 2) cum artic. הַתֹּפֶת n. pr. loci in valle Hinnom prope Jerusalem 2 Reg. 23, 10 etc. Cum ה parag. תָּפְתֶּה Jes. 30, 33, quibusdam est nom. appellat. *locus ustionis*, *bustum*.

תִּקְוָה f. 1) ut קָו *funis* Jos. 2, 18. — 2) *exspectatio*, *spes* Job 5, 16 etc. — Rad. קָוָה.

תְּקוּמָה f. *standi*, *resistendi facultas* Lev. 26, 37. — Rad. קוּם.

תְּקוֹמֵם masc. *adversarius;* plur. cum suff. תְּקוֹמְמֶיךָ Ps. 139, 21. — Rad. קוּם.

תְּקוֹעַ n. pr. oppidi in tribu Judâ Jer. 6, 1 etc.—Nom. gent. תְּקוֹעִי, f. תְּקוֹעִית 2 Sam. 14, 4. 23, 26.

תְּקוּפָה fem. constr. תְּקוּפַת; plur. תְּקֻפוֹת; *circuitus*, *revolutio*, ut solis Ps. 19, 7, hinc *decursus* temporis Ex. 34, 22 etc. — Rad. קוּף *circuire* ut vicin. נָקַף.

תַּקִּיף m. *robustus*, *validus* Eccl. 6, 10. — Rad. תָּקַף.

תָּקַן ut vicin. תָּכַן *rectus fuit*, *factus est*; inf. constr. תְּקֹן Eccl. 1, 15. — Pih. תִּקֵּן *rectum fecit* Eccl. 7, 13, *rectè disposuit* parabolas 12, 9.

תָּקַע, inf. abs. תָּקוֹעַ, constr. תְּקֹעַ; fut. יִתְקַע; 1) *feriit*, *percussit*, addito כַּף *complosit manus* vel lætans Ps. 47, 2 seq. עַל *de* aliquâ re Nah. 3, 19, vel spondens Ps. 47, 2. Prov. 17. 18, seq. לְ *pro* aliquo Prov. 6, 1; omisso כַּף id. Prov. 11, 15. — 2) *feriendo fixit* ut paxillum Jud. 4, 21 etc., it. *affixit* rem clavo 1 Sam. 31, 10 etc., it. *infixit*, *adegit* hastam etc. Jud. 3, 21 etc.; adeòque *propulit*, *conjecit* in mare Ex. 10, 19. — 3) addito בַּשּׁוֹפָר vel שׁוֹפָר *tubam inflavit*, *tubâ clanxit* Num. 10, 3, 6 etc. — Niph. fut. יִתָּקַע *plaudetur* Job 17, 3; יִתָּקַע *clangetur* tubâ Jes. 27, 13. — Indè

תֵּקַע m. *clangor* Ps, 150, 3.

תָּקַף *firmus*, *robustus*, *validus fuit*, *prævaluit*, hinc transit. *crudeliter oppressit* Job 14, 20, Eccl. 4, 12 etc. — Deriv. תַּקִּיף et

תֹּקֶף m. suff. תָּקְפּוֹ; *robur*, *potentia* Dan. 11, 17 etc..

תֹּר vid. תּוֹר.

תַּרְאֲלָה n. pr. oppidi Benjaminitarum Jos. 18, 27.

תַּרְבּוּת f. *soboles*, *progenies* Num. 32, 14. — Rad. רָבָה.

תַּרְבִּית f. *fœnus* Lev. 25, 36. Eze. 18, 8 etc. — Rad. רָבָה.

תִּרְגֵּל vid. רָגַל.

תַּרְדֵּמָה f. *sopor* Gen. 2, 21 etc., trop. *summa inertia* Jes. 29, 10. Prov. 19, 15. — Rad. רָדַם.

תִּרְהָקָה n. pr. viri 2 Reg. 19, 9.

תְּרוּמָה f. constr. תְּרוּמַת et תְּרֻמַת; pl. תְּרוּמוֹת; 1) *oblatio*, *donum*, *munus*. Prov. 29, 4: *vir munerum* i. e amans munera; spec. *oblatio sacra* sacerdotibus et templo Ex. 25, 2 etc. — 2) *sacrificium elevando consecratum* Ex. 29, 27 etc. — Rad. רוּם.

תְּרוּמִיָּה Eze. 48, 12, ut תְּרוּמָה.

תְּרוּעָה f. 1) pr. *tumultus*, spec. *lætus clamor*, *jubilum*, vel *clamor bellicus* Job 8, 21. Jer. 4, 19 etc. — 2) *clangor* tubæ Lev. 25, 9 etc. — *Dies clangoris* sunt calendæ mensis septimi (posteà primi), qui clangore tubæ annuntiabatur.—*Sacrificia clangoris* i.e. sacrificia cum tubæ clangore oblata Ps. 27, 6, conf. Num. 10, 10.

תְּרוּפָה f. *curatio*, *sanatio* Eze. 47, 12. — Rad. רוּף ut vicin. רָפָא.

תִּרְזָה f. *ilex* Jes. 44, 14, ità Celsius post Vulgat.

תֶּרַח n. pr. 1) viri Gen. 11, 24 etc.— 2) stationis Israëlit. in deserto Num. 33, 27.

תִּרְחֲנָה n. pr. viri 1 Par. 2, 48.

תַּרְמָה f. *astutia*, *dolus* Jud. 9, 31. — Rad. רָמָה.

תַּרְמִית f. id. Jer. 8, 5 etc. 14, 14 in Keri, ubi Chethib. תַּרְמוּת habet. — Rad. רָמָה.

תֹּרֶן m. suff. תָּרְנָם; *malus*, arbor navis Jes. 33, 23. Eze. 27, 5; it. forsan *pertica* in montibus signi causâ erecta Jes. 30, 17; in parall. est נֵס. — Etymon latet.

תַּרְעֵלָה f. *titubatio, temulentia* Jes. 51, 17 etc. — Rad. רָעַל.

תִּרְעָתִי n. gent. 1 Par. 2, 55.

תְּרָפִים pl. m. *idolorum* vel *penatum* genus Gen. 31, 19. Jud. 17, 5 etc. — Etymon latet.

תִּרְצָה n. pr. urbis Israëlitarum Jos. 12, 24 : 1 Reg. 14, 17 etc.

תֶּרֶשׁ n. pr. viri Esth. 2, 21.

תַּרְשִׁישׁ n. pr. 1) urbs nobilissima ad mare Mediterraneum, occidentem versus, quam Tyrii frequentabant, utpotè maximè negociatricem; vulgò *Tartessus* in Hispaniâ Gen. 10, 4 etc. — 2) gemmæ species Ex. 28, 20 etc. LXX et Josepho est *chrysolithus* i. e. *topazius* recentiorum juxta Braunium (de Vest. Sacerd. Hebr.). — 3) n. pr. viror. Esth. 1, 14, etc.

תִּרְשָׁתָא cum art. הַתִּרְשָׁתָא cognomen Nehemiæ Esr. 2, 63 etc.

תַּרְתָּן n. pr. viri Jes. 20, 1 etc.

תַּרְתָּק n. pr. idoli Hevæorum 2 Reg. 17, 31.

תְּשׂוּמֶת f. seq. יָד, *positum in manu, depositum* Lev. 5, 21. — Rad. שׂוּם.

תְּשֻׁאָה f. undè pl. תְּשֻׁאוֹת; *strepitus, tumultus* multitudinis Jes. 22, 2, *fragor* Job 36, 29, *clamor* 39, 7. — Rad. שׁוא ut vicin. שָׁאָה.

תִּשְׁבִּי n. gent. *Thesbita* (de Eliâ), 1 Reg. 17, 1 etc.

תַּשְׁבֵּץ m. *tessellatio*, Ex. 28, 4, *tunica tessellationis* i. e. *tessellata*. — Rad. שָׁבַץ.

תְּשׁוּבָה f. pl. תְּשֻׁבוֹת; 1) *reditus* 1 Sam. 7, 17 etc. — 2) *responsum* Job. 21, 34. 34, 36. — Rad. שׁוּב.

תְּשׁוּעָה f. et תְּשֻׁעָה; 1) *auxilium, liberatio, salus* Ps. 37, 39, etc. — 2) *victoria* 2 Sam. 19, 3 : 2 Reg. 5, 1. — Rad. שׁוּעַ.

תְּשׁוּקָה f. *desiderium, libido* Gen. 3, 16. Cant. 7, 11. — Rad. שׁוּק.

תְּשׁוּרָה f. *donum, oblatio* 1 Sam. 9, 7. — Rad. שׁוּר.

תְּשִׁיעִי m. et תְּשִׁיעִית f. *nonus, a* (à תֵּשַׁע) Num. 7, 60.

תֵּשַׁע f. constr. תְּשַׁע; et תִּשְׁעָה m.; constr. תִּשְׁעַת; *novem* Gen. 5, 5 etc., it. *nonus* Lev. 23, 22 etc. Plur. תִּשְׁעִים c. *nonaginta* Gen. 5, 9 etc.

תְּשֻׁעָה vid. תְּשׁוּעָה.

תַּתְּנַי n. pr. viri Esth. 5, 3.

FINIS LEXICI HEBRÆI.

LEXICON CHALDAICUM.

De variis א cæterarumque chaldaïcarum litterarum viribus, vid. *Grammaticam Chald.*

אַב m. *pater*, et maximè in pl. *majores*; suff. אֲבִי, אֲבוּךְ, אֲבוּהִי; pl. cum termin. f. אֲבָהָן, undè cum suff. אֲבָהָתִי, אֲבָהָתַנָא; Dan. 2, 23. Esr. 4, 15 etc.—Rad. אבה.

אֵב m. *fructus*; suff. cum resoluto Dag. forti in נ, אִנְבֵּהּ Dan. 4, 9 etc. — Rad. אבב.

אֲבַד *periit*; fut. יֵאבַד Jer. 10, 11. —Aph. אוֹבֵד *perdidit*; infin. הוֹבָדָה et הוֹבָדָא; fut. יְהוֹבֵד (א rad. in ו mutato, et ה caract. ex Hebr. servato loco א) Dan. 2, 12 etc. — Hoph. more hebr. הוּבַד *perditum fuit* 7, 11.

אֶבֶן f. emphat. אַבְנָא; *lapis* Esr. 5, 8 Dan. 2, 35.

אִגְּרָא f. emphat. אִגַּרְתָּא; *epistola, litteræ* Esr. 4, 8 etc.

אֱדַיִן adv. *tunc* Dan. 2, 15 etc. בֵּאדַיִן *statim* Dan. 2, 14 etc. מִן אֱדַיִן *indè ab eo tempore* Esr. 5, 16.

אֲדָר n. pr. mensis (Vid. Lexic. Hebr.) Esr. 6, 15.

אִדַּר m. *area*; pl. constr. אִדְּרֵי Dan. 2, 35.

אֲדַרְגָּזְרִין pl. m. *senatores, judices* emphat. אֲדַרְגָּזְרַיָּא Dan. 3, 2, 3.

אַדְרַזְדָּא *sedulò, diligenter* Esr. 7, 23.

אֶדְרָע m. *brachium* ut דְּרָע cum א prosthetico, Esr. 4, 23.

אֵזָא et אֵזָה *accendit*; part. pass. אֵזֵה pers. syriasm. pro אֵזָה; infin. מֵזֵא; suff. מֵזְיֵהּ; Dan. 3, 19, 22.

אֲזַד ut vicin. אֲזַל *abiit, profectus est*; sed. al. *firmus fuit*, collat. Talmud. אַזְדָּא *robur, firmitas*; f. אַזְדָּא Dan. 2, 5, 8.

אֲזַל id. Dan. 2, 17 etc. imper. אֱזֶל- Esr. 5, 15 pro אֱזַל.

אַח m. *frater*; pl. cum suff. אֶחָיךְ Esr. 7, 18. — Rad. אחח.

אַחֲוָיָה f. undè constr. אַחֲוָיַת (pr. infin. Aph. a חֲוָה); *indicium, declaratio* Dan. 5, 12.

אֲחִידָה f. pro חִידָה (à rad. חוד cum א prosthet.) *enigma*; pl. אֲחִידָן Dan. 5, 12.

אַחֲרֵי *post*, undè אַחֲרֵי דְנָה *post hæc, posthac* Dan. 2, 29; suff. אַחֲרֵיהוֹן *post eos* 7, 24.

אָחֳרִי f. *alia*, Dan. 2, 32 etc., pro אַחְרִית.

אָחֳרֵין *postremum* undè cum præced. עַד, *ad postremum, tandem* Dan. 4, 5.

אַחֲרִית fem. *finis, extremitas* Dan. 2, 28.

אָחֳרָן m. *alius* Dan. 2, 11 etc.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִין pl. m. undè emphat. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא *satrapæ* Dan. 3, 2 etc.

אִילָן m. emphat. אִילָנָא; *arbor* Dan. 4, 7, 8.

אִיתַי ut hebr. יֵשׁ *est, sunt*, sed in paucis formulis Dan. 2, 28 etc. Cum לָא *non est, non sunt* 2, 10 etc. Cum suff. אִיתוֹהִי, אִיתָךְ, אִיתָנָא, אִיתֵיכוֹן; *ille est, tu es, nos sumus, vos estis.* Hæ formæ cum participio constructæ verbum finitum circumscribunt, sic Dan. 3, 18: אִיתָנָא פָלְחִין *colimus.* Absol. positum plerumque valet *existit, exstat* (*il y a*) Dan. 2, 10 etc., hinc seq. לְ *est alicui, habet* Esr. 4, 16.

אֲכַל; part. act. f. אָכְלָה; imp. f. אֲכֻלִי; fut. יֵאכֻל; *comedit, voravit* Dan. 7, 5 etc. Formulam אֲכַל קְרַץ vid. in קְרַץ.

אַל *ne* Dan. 2, 24 etc.

אֵל m. ut in hebr. *illi, illæ, isti, istæ* Esr. 5, 15 in Keri; cum ה parag. אֵלֶּה Jer. 10, 11 in Chethib ut Esr. 5, 11.

אֵלֶּה ut אֵל proximè præced.

אֱלָהּ m. emphat. אֱלָהָא, cum præf. לֶאֱלָהָא; cum suff. אֱלָהִי, אֱלָהֲנָא, אֱלָהָהּ, אֱלָהֲכוֹן, אֱלָהֲכֹם, אֱלָהָךְ, אֱלָהֲהוֹן, אֱלָהֲהֹם; *Deus* generatim Dan. 3, 28. Esr. 5, 5 etc. Status emphat. spec. de *Jehovâ* Dan. 2, 20, 3, 32. Plur. אֱלָהִין *dii* Dan. 2, 11 etc.; emphat. אֱלָהַיָּא Jer. 10, 11, constr. cum præf. לֶאֱלָהֵי Dan. 5, 23.

אֲלוּ *ecce!* Dan. 2, 31 etc., ut אֲרוּ, permut. ר et ל.

אִלֵּין et אִלֵּן *illi, isti, illæ, istæ* Dan. 2, 44 etc.

אִלֵּךְ *illi, isti* Dan. 3, 12. Esr. 4, 21. 5, 9 etc.

אִלֵּן vid. אִלֵּין.

אֲלַף et אֲלַף *mille*; emphat. אַלְפָּא, pl. more hebr. אַלְפִּים in Chethib, sed Keri habet אַלְפִין Dan. 7, 10.

אַמָּה f. pl. אַמִּין; *ulna, cubitus* Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

אֻמָּה fem. pl. m. אֻמִּין, emphat. אֻמַיָּא; *populus, natio* Dan. 3, 4, 29. Esr. 4, 10 etc.

אֲמַן; undè Aph. הֵימִן *credidit, confisus est* Dan. 6, 4; part. pass. מְהֵימַן *fidus, fidelis* Dan. 6, 5 etc.

אֲמַר, f. אֲמֶרֶת pro אַמְרַת; part. activ. אָמַר; pl. אָמְרִין; infin. מֵאמַר; et מֵמַר; imper. אֱמַר; fut. יֵאמַר; *locutus est* Dan. 8, 16, alibi *dixit, imperavit, jussit* Dan. 2, 24. Esr. 5, 3 etc.

אִמַּר m. *agnus*; pl. אִמְּרִין Esr. 6, 9, 17. 7, 17.

אֵימְתָנִי f. (pro אֵימְתָנִית) *terrifica* Dan. 7, 7; al. *valida, robusta* collat. arab. מתן (matsan) *robustus, validus fuit.*

אֲנָא et sæpiùs אֲנָה c. *ego* Dan. 2, 8, 23; pl. אֲנַחְנָא et אֲנַחְנָה c. *nos* Esr. 4, 16 etc.

אִנּוּן *isti* Dan. 2, 44, f. אִנִּין *istæ* 7, 17.

אֲנַחְנָא et אֲנַחְנָה vid. אֲנָא.

אֲנַס *pressit, negotium facessivit;* part. act. אָנֵס Dan. 4, 6.

אֲנַף masc. *facies;* plur. cum suff. אַנְפּוֹהִי Dan. 4, 46 etc.

אֱנָשׁ et אֱנָשׁ m. emphat. אֲנָשָׁא, אֲנָשָׁא, et Dan. 4, 13 in Chethib

אֱנוֹשָׁא pl. ex ebhr.; אֲנָשִׁים; *homo* et collect. *homines* Dan. 2, 10, 4, 29. Esr. 4, 11 etc.

אַנְתָּה m. *tu* Dan. 2, 29 etc. in Chethib, sed Keri ubique refert אַנְתְּ.

אֱסוּר m. pl. אֱסוּרִין; *vinculum* Dan. 4, 12. Eze. 7, 26.

אָסְפַּרְנָא *studiosè*, *diligenter*. Esr. 5, 8. 6, 8 etc.

אֱסָר m. emphat. אֱסָרָא; *interdictum* Dan. 6, 8, 13 etc.

אָע m. emphat. אָעָא; *lignum* Esr. 5, 8. Dan. 5, 4 etc.

אַף *etiam* Dan. 6, 23 etc.

אֲפָרְסָיֵא n. pr. populi ex quo colonia in Samariam deducta fuit Esr. 4, 9.

אֲפַרְסְכָיֵא et אֲפַרְסַתְכָיֵא n. pr. duarum gentium Esr. 4, 9. 5, 6.

אַפְּתֹם *thesaurus*, *ærarium* Esr. 4, 13; ità vulgò; veter. interpr. vocab. istud vertendo prætermittunt; Castello (in Append. ad *Lexic.*) idem est atque armenicum ejusdem soni quod *rebellio* valet; Gesenius post Bohlenium (Symbol. p. 21) pro pers. פַּדָאם *finis*, *tandem* illud habet, et insuper cum pehlvico *Afdom*, *finis* conferens adv. *in fine*, *tandem* vertendum conjectat. Sed omnia hæc incerta omninò sunt.

אַרְבַּע f. אַרְבְּעָה m. *quatuor* Dan. 3, 25. Esr. 6. 17 etc.

אֲרוּ *ecce!* Dan. 7, 6 etc.

אֹרַח undè pl. f. אֹרְחָן; suff. אֹרְחָתָךְ; *viæ*, sed trop. *consilia* Dei Dan. 4, 34; *res*, *vicissitudines* alicujus 5, 23.

אַרְיֵה m. *leo* Dan. 7, 4; pl. f. אַרְיָוָן, undè emphat. אַרְיָוָתָא 6, 8.

אֲרִךְ undè part. pass. אֲרִיךְ *aptus*, *conveniens* Esr. 4, 14.

אַרְכָה et אַרְכָא f. *prorogatio* temporis Dan. 4, 24. 7, 12.

אַרְכֻבָּה f. *genu*; plur. cum suff. אַרְכֻבָּתֵהּ Dan. 5, 6. In Targ., abjecto א prosthet., רְכוּבָה, רְכוּב.

אַרְכְּוָאֵי n. gent. Esr. 4, 9.

אֲרַע undè emph. אַרְעָא; *terra* Jer. 10, 11. Dan. 2, 35 etc. Fem. אַרְעָא *inferior*, *inferius* Dan. 2, 39 in Keri, ubi Chethib habet אֲרַע *infrà*.

אַרְעִית f. *inferius*, al. *infima* pars, *fundus* foveæ Dan. 6, 25.

אֲרַק undè emphat. אַרְקָא *terra* ut vicin. אַרְעָא Jer. 10, 11.

אֶשׁ *ignis*; emphat. אֶשָּׁא Dan. 7, 11.

אשׁ m. *fundamentum*; pl. אֻשִּׁין, et emphat. אֻשַּׁיָּא; suff. אֻשּׁוֹהִי Esr. 4, 12. 5, 16.

אָשַׁף m. *incantator* Dan. 2, 10; sed pl. אָשְׁפִין, emphat. אָשְׁפַיָּא (à sing. אָשַׁף form. partic.) Dan. 2, 27. 4, 4 etc.

אֻשַּׁרְנָא m. *murus* Esr. 5, 3.

אֶשְׁתַּדּוּר m. *molimen*, *conatus*, hinc *conspiratio*, *rebellio* Esr. 4, 15, 19. — Rad. שְׁדַר q. v.

אָת *signum*, *portentum*; pl. אָתִין; emphat. אָתַיָּא; suff. אָתוֹהִי Dan. 3, 32. 6, 28.

אֲתָה pl. אֲתוֹ; part. act. אָתֵה; inf. מֵתָא; imp. pl. אֱתוֹ; *venit* Dan. 3, 2. 7, 22, seq. עַל pers. Esr. 4, 12. 5, 3. — Aph. per hebraïsm. cum ה loco א, præt. הַיְתִי; pl. הַיְתִיו; infin. הַיְתָיָה; *adduxit* Dan. 6, 17, *attulit*. 5, 3, 23. — Hoph. ex hebraïsm., sed irregul

præt. הֵיתָי f. הֵיתָיִת, pl. הֵיתָיו; *adductus, allatus est* Dan. 3, 13. 6, 18.

אַתּוּן c. emphat. אַתּוּנָא; *fornax* Dan. 3, 6 etc. — Simonisio est pro אַתְנוּן à rad. chald. תְּנַן (Ex. 19, 18) *fumavit.*

אֲתַר m. suff. אַתְרֵהּ; *locus* Dan. 2, 35. Esr. 5, 15, etc. אֲתַר דִּי *locus in quo, ubi* Esr. 6, 3; it. juxta quosd. *vestigium* (collat. arab. *atsar, itsr*), hinc בָּאתַר (pro בַּאֲתַר) *in vestigio, post* Dan. 7, 6, 7; cum suff. בָּתְרָךְ *post te* 2, 39.

ב

בְּ præp. *in* Dan. 2, 19 etc. *ex* (vasibus bibere) 5, 2, *ope* (manuum) 2, 34 etc.

בְּאוּשׁ m. *malus, malignus*; f. emphat. בְּאוּשְׁתָּא Esr. 4, 12. — Rad.: בְּאֵשׁ *malum fuit,* seq. עַל pers. *displicuit alicui* Dan. 6, 15.

בָּאתַר *post.* vid. אֲתַר.

בַּבְלַי pl. *Babylonii*; emph. בַּבְלָיֵא Esr. 4, 9.

בַּדַּר ut vicin. hebr. בָּזַר. — Pah. imp. pl. בַּדַּרוּ *dispergite* Dan. 4, 11.

בְּהִילוּ f. *festinatio, celeritas* Esr. 4, 23. — Rad.:

בְּהַל ut in hebr. — Ithpeh. inf. subst. הִתְבְּהָלָה Dan. 2, 25. 3, 24, et הִתְבְּהָלָא 6, 20 *festinatio, celeritas.* — Pah. *conturbavit, terruit:* fut. suff. יְבַהֲלֻךְ, יְבַהֲלָךְ, pl. cum suff. יְבַהֲלֻנַּנִי Dan. 4, 2, 16 etc. — Ithpah. part. מִתְבָּהַל *perturbatus* Dan. 5, 9.

בּוּת vel בִּית *pernoctare*; præt. בָּת Dan. 6, 19.

בְּטֵל, f. בְּטֵלַת; part. f. בָּטְלָא; *cessavit* Esr. 4, 24. — Pah. בַּטֵּל; infin. בַּטָּלָא; *cessare fecit, impedivit* Esr. 4, 21 etc.

בֵּין *inter* Dan. 7, 5, 8.

בִּינָה f. *intelligentia* Dan. 2, 21.

בִּירָה f. *palatium, regia;* emphat. בִּירְתָא Esr. 6, 2.

בַּיִת m. undè emphat. בַּיְתָה et בַּיְתָא; constr. בֵּית; suff. בֵּיתִי, בַּיְתֵהּ; pl. בָּתִּין, undè cum suff. בָּתֵּיכוֹן; *domus* Dan. 2, 5 etc. *Domus regis* i. e. *palatium, regia; domus regni* i. e. *sedes regni; domus Dei* i. e. *templum; domus librorum* i. e. *tabularium* (*archives*); *domus gazarum regis* i. e. *ærarium regium; domus convivii* i. e. *cœnaculum* Dan. 5, 10. Esr. 6, 1 etc.

בָּל m. *cor* Dan. 6, 15.

בְּלָא ut hebr. בָּלָה. — Pah. בַּלֵּא *attrivit*, metaph. *afflixit, vexavit;* fut. יְבַלֵּא Dan. 7, 25.

בְּלוֹ m. *tributum* Esr. 4, 13 etc.

בֵּלְטְשַׁאצַּר n. pr. assyrio-babylonicum Danieli datum Dan. 2, 26. 4, 5 etc.

בֵּלְאשַׁצַּר et בֵּלְשַׁאצַּר n. pr. ultimi Chaldæorum regis Dan. 5, 1, 2. 7, 1 etc.

בֵּן m. undè pl. בְּנִין, constr. בְּנֵי; suff. בְּנֵיהוֹן, בְּנוֹהִי (pro sing usurpatur בַּר) Dan. 2, 25. Esr. 6, 10 etc.

בְּנָא et בְּנָה, suff. בְּנָיְתַהּ; part. act. masc. pl. בָּנַיִן; pass. בְּנֵה; inf. cum præf. לְמִבְנֵא et לִבְנֵא, cum ה parag. לְמִבְנְיָה; fut. plur. יִבְנוֹן; *ædificavit* Dan. 4, 27. Esr. 5, 2, 3 etc. — Ithpeh. *ædificatus est*; part. מִתְבְּנֵא;

fut. יִתְבְּנֵא Esr. 4, 13, 21, cum acc. materiæ 5, 8.

בִּנְיָן *ædificium*; emphat. בִּנְיָנָא Esr. 5, 4.

בְּנַס *iratus, indignatus fuit* Dan. 11, 12. Frequens occurrit in Targ.

בְּעָא et בְּעָה, plur. בְּעוֹ, בְּעֵינָא; part. act. בָּעֵה, pl. בָּעַיִן; inf. מִבְעֵא; fut. יִבְעֵא; *quæsivit* cum acc. Dan. 2, 13. 6, 5, *rogavit, petiit* seq. מִן, מִן קֳדָם, קֳדָם pers. *ab aliquo* 2, 16 etc. — Pah. fut. יְבַעוֹן vel יְבַעֲוֹן *requirent* Dan. 4, 33. — Indè

בָּעוּ fem. et בָּעוּת undè cum suff. בָּעוּתֵהּ; *petitio, precatio* Dan. 6, 8, 14.

בְּעֵל ut hebr. בַּעַל *dominus*; hinc בְּעֵל טְעֵם q. v. in טְעֵם.

בִּקְעָא vel בִּקְעָה *vallis*; constr. בִּקְעַת Dan. 3, 1.

בְּקַר undè Pah. בַּקַּר, pl. בַּקַּרוּ; (pro בַּקַּרוּ); inf. בַּקָּרָא; fut. יְבַקַּר; *inquisivit, investigavit* Esr. 4, 15 etc., seq. עַל 7, 14.

בַּר m. suff. בְּרֵהּ; *filius* Dan. 5, 22 etc., it. *nepos* Esr. 5, 1. Pro plur. usurpatur בְּנִין à בֵּן.

בַּר emph. בָּרָא *campus, ager* Dan. 2, 38. 4, 18 etc.

בְּרַךְ *in genua procubuit* Deo cultum præstandi causâ; part. act. בָּרֵךְ Dan. 6, 11, it. *benedixit, celebravit* undè part. pass. בְּרִיךְ Dan. 3, 28. — Pah. בָּרֵךְ (pro בָּרֵךְ) *celebravit* seq. לְ Deut. 2, 19 etc.; part. pass. מְבָרַךְ *celebratus* 2, 20.

בְּרֵךְ vel בְּרַךְ f. *genu*; pl. cum suff. בִּרְכוֹהִי Dan. 6, 11.

בְּרַם *sed, verùm, attamen* Dan. 2, 28. Esr. 5, 13 etc.

בְּשַׂר, emph. בִּשְׂרָא *caro* Dan. 2, 11. 7, 5. כָּל־בִּשְׂרָא *omnis caro* i. e. *cuncta animantia* 4, 9.

בָּת vid. in בות.

בַּת *bathus* mensura liquidorum (Vid. Lex. Hebr. pag. 117) pl. בַּתִּין Esr. 7, 22.

בָּתַר *post*, vid. in אֲתַר.

ג.

גַּב ut in hebr. *dorsum*; suff. עַל גַּבַּהּ *in dorso suo* Dan. 7, 6 in Keri, ubi Chethib גַּבִּיהּ refert. LXX, Theod. et Vulgat. *super se*.

גֹּב et גוּב; emph. גֻּבָּא, גוּבָא *fovea* Dan. 6, 8, 13. 20, 21 etc.

גְּבוּרָה *robur*, hinc *potentia*; emph. גְּבוּרְתָא Dan. 2, 20.

גְּבַר pl. גֻּבְרִין; emph. גֻּבְרַיָּא (tanq. à sing. גֻּבְרָא) *vir* Dan. 2, 25. 3, 8 etc.

גִּבָּר *strenuus, heros*; pl. constr. גִּבָּרֵי Dan. 3, 20. Sed in Esr. 2, 20, גִּבָּר inter nomina propria viror. computatur; cùm autem in loco parall. Neh. 7, 25 occurrat גִּבְעוֹן, ut n. pr. loci aliundè notum, quidam et ipsum גִּבָּר pro nomine oppidi habent.

גְּדָבַר *thesaurarius, quæstor*, aliàs גִּזְבַּר; pl. emph. גְּדָבְרַיָּא Dan. 3, 2, 3.

גְּדַד *succidit* arborem; imp. pl. גֹּדּוּ Dan. 4, 11, 20.

גֵּו, גַּו, גּוֹא; suff. גַּוֵּהּ, גַּוַּהּ; *medium* Dan. 3, 6 etc.

גּוּב, גֻּבָּא, vid. גֹּב.

גֵּוָה f. *superbia* Dan. 4, 34.

גּוּחַ vel גִּיחַ *erumpere, prorumpere.* — Aph. id. part. pl. f. מְגִיחָן Dan. 7. 2.

גְּזָבָר m. ut גְּדָבַר q. v.; pl. emph. גִּזַבְרַיָּא Esr. 1, 8. 7, 21.

גְּזַר ut in hebr. *secuit, abscidit,* et forsan ut etiam in hebr. *decrevit, statuit,* spec. de fato (conf. גְּזֵרָה), hinc part. act. pl. גָּזְרִין, emph. גָּזְרַיָּא pr. *decernentes, definientes,* indè *Astrologi* Chaldæorum, qui è siderum in horâ natali dipositione variis computandi et hariolandi artibus singulorum hominum fatum definiebant. Dan. 2, 27 etc.—Ithpeh. f. אִתְגְּזֶרֶת et more hebr. הִתְגְּזֶרֶת *abscissa est* Dan. 2, 34, 45.

גְּזֵרָה f. *decretum, sententia* Dei, angelorum Dan. 4, 14, 21.

גִּיחַ *prorumpere,* vid. גּוּחַ.

גִּיר *calx;* emph. גִּירָא Dan. 5, 5.

גְּלָא *revelavit,* vid. גְּלָה.

גַּלְגַּל *rota;* pl. cum suff. גַּלְגִּלּוֹהִי Dan. 7, 9.

גְּלָה, גְּלָא; part. act. גָּלֵה et גָּלֵא, pass. גְּלֵי et גְּלִי; inf. מִגְלָא; *revelavit* Dan. 2, 19, 22 etc. — Aph. more hebr. הַגְלִי *migrare fecit, deportavit* Esr. 4, 10. 5, 12.

גָּלוּת f. *exilium, migratio;* emph. גָּלוּתָא. *Filii exilii* i. e. *exules* Dan. 2, 25 etc.

גְּלָל m. *devolutio,* hinc *lapis devolutionis* i. e. *maximus* qui *volvitur,* non fertur Esr. 5, 8. 6, 4.

גְּמַר *perfecit;* part. pass. גְּמִיר *perfectus, consummatus* Esr. 7, 12.

גִּנְזִין pl. m. *thesauri, gazæ;* emph. גִּנְזַיָּא, constr. גִּנְזֵי; Esr. 6, 1. 7, 20. *Domus gazarum* i. e. *gazophylacium* 5, 17.

גַּף *ala;* plur. גַּפִּין, suff. גַּפַּיהּ pro quo in Keri גַּפַּהּ Dan. 7, 4. 6.

גְּרַם m. *os, ossis;* plur. cum suff. גַּרְמֵיהוֹן Dan. 6, 25.

גְּשֵׁם masc. *corpus;* suff. גֶּשְׁמֵהּ, גֶּשְׁמְהוֹן Dan. 3, 27 etc.

ד

דָּא *hæc, ista, hoc, illud* Dan. 4, 27. דָּא לְדָא *hoc ad illud, invicem* 5, 6.

דָּאנִין vid. דִּין *judicare.*

דָּארִין vid. דּוּר.

דֹּב *ursus* Dan. 7, 5.

דְּבַח ut vicin. hebr. זָבַח *sacrificavit;* part. act. pl. דָּבְחִין Esr. 6, 3.

דִּבְחִין pl. m. *sacrificia* Esr. 6, 3.

דְּבַק *adhæsit, cohæsit;* part. act. pl. דָּבְקִין Dan. 2, 43.

דִּבְרָה f. *causa;* constr. עַל דִּבְרַת־דִּי *ideò ut* Dan. 2, 30.

דְּהַב m. emph. דַּהֲבָא, דַּהֲבָה; ut vicin. hebr. זָהָב *aurum* Dan. 2, 32. Esr. 7, 18 etc.

דֶּהָוֵא et in Keri דֶּהָיֵא n. pr. populi, cujus coloniam in Samariam deduxerunt Assyrii Esr. 4, 9.

דּוּן vid. דִּין.

דּוּק *comminui* (conf. vicin. hebr. דָּקַק); præt. pl. דָּקוּ Dan. 2, 25.

דּוּר *habitare;* part. act. pl. דָּארִין Dan. 2, 38, in Keri דָּיְרִין, constr. דָּארֵי 4, 32, in Keri דָּיְרֵי 4, 18; fut. תְּדוּר 4, 18, pl. יְדוּרוּן 4, 9, in Keri f. יְדֻרָן.

דּוּרָא n. pr. planitiei in Babyloniâ Dan. 3, 1.

דּוּשׁ *conculcare;* fut. f. cum suff. et נ epenth. תְּדוּשִׁנַּהּ Dan. 7, 23.

דַּחֲוָה f. undè pl. דַּחֲוָן vulgò *instru-*

menta musica Dan. 6, 19; vet. interpr. *cibos* vertunt, quidam *pellices, concubinas*, collat. arab. דחא (pro דחו) *subegit* feminam.

דְּחַל *timuit;* part. act. pl. דָּחֲלִין Dan. 5, 19; pass. דְּחִיל; f. דְּחִילָה *terribilis* 2, 31. 7, 7. — Pah. דַּחֵל *terruit;* fut. cum suff. et נ epenth. יְדַחֲלִנַּנִי 4, 2.

דִּי ut hebr. אֲשֶׁר utriusque generis et numeri: *qui, quae quod; qui, quæ* Dan. 2, 10. Esr. 4, 10 etc. Substantivi verbi *est* locum tenet, ut בִּירְתָא דִּי בְמָדַי *arx quæ* est *in Mediâ* Esr. 6, 2, sic Dan. 5, 2 etc. — Nota genitivi est Dan. 2, 15. Esr. 5, 13. — Sæpè additur Pronom. pleonast., ut שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא *nomen ejus Dei*, pro *nomen Dei* Dan. 2, 20. 6, 25 etc. Nota materiæ ex quâ, ut *caput ejus* דִּי־דְהַב *ex auro* Dan. 2, 32. Nota relationis, ut דִּי תַמָּה *ubi* Esr. 6, 1. Conjonct. *quòd, quia* Dan. 2, 8. Esr. 4, 13; *ut, ità ut* Dan. 2, 16. Initio orationis verti debet *dicendo* Dan. 2, 25 etc. Cum præfix. מִן־דִּי *ex quo* (*depuis*) Dan. 4, 23; עַד דִּי *usque dùm* Dan. 2, 9, עַל דִּי *suprà, magis quàm* Dan. 3, 19; כְּדִי *quùm* Dan. 3, 7.

דִּין, דּוּן *judicare;* part. act. pl. דָּאנִין Esr. 7, 25, in Keri דָּיְנִין.

דִּין m. emphat. דִּינָא et דִּינָה; *judicium* et meton. *senatus, judices* Dan. 7, 10, 26, *jus, justitia* Dan. 4, 34. 7, 22; *pœna* Esr. 7, 26.

דַּיָּן m. *judex, causidicus*; pl. דַּיָּנִין Esr. 7, 25.

דִּינָיֵא n. pr. populi Assyriæ in Samariam translati Esr. 4, 9.

דָּךְ m. *hic, iste* Esr. 5, 16 etc. Fem. דָּךְ *hæc, ista, istud* 4, 15 etc.

דִּכֵּן *hic, iste* Dan. 2, 31 etc.

דְּכַר m. *mas* in genere (conf. vicin. hebr. זָכָר), dein spec. *mas ovium*, *aries*; pl. דִּכְרִין *arietes* Esr. 6, 9 etc.

דִּכְרוֹן masc. *memoriale;* emphat. דִּכְרוֹנָה Esr. 6, 2.

דָּכְרָן m. undè pl. emphat. דָּכְרָנַיָּא *monumenta, res memorabiles* Esr. 4, 15.

דְּלַק *arsit*, ità vulgò, sed conf. quæ diximus in *Lexic. Hebr.* in דָּלַק pag. 153; part. act. דָּלִק Dan. 7, 9.

דְּמָה *similis fuit*, undè part. act. דָּמֵה *similis* Dan. 3, 25, fem. דָּמְיָה 7, 5.

דֵּן undè emphat. דְּנָה *hic, hæc, hoc* Dan. 2, 18 etc. אַחֲרֵי דְנָה *posthàc* Dan. 2, 29; כְּדְנָה *sicut hoc, ità* Jer. 10, 11. Esr. 5, 7 etc.; עַל דְּנָה *proptereà* Dan. 3, 16 etc.

דְּקַק ut vicin. דּוּק q. v. — Aph. הַדֵּק f. הַדֶּקֶת, pl. הַדִּקוּ; part. מְהַדֵּק, f. מַדְּקָה (pro מְהַדְּקָה); fut. תַּדִּק et תַּדֵּק, cum suff. et נ epenth. תַּדִּקִנַּהּ; *comminuit* Dan. 2, 34 etc.

דָּר *generatio, ætas* Dan. 3, 33 etc.

דְּרָע ut vicin. hebr. זְרוֹעַ *brachium;* plur. cum suff. דְּרָעוֹהִי Dan. 2, 32.

דָּת f. emph. דָּתָא; constr. juxta quosd. cod. דָּת (Esr. 7, 14); suff. דָּתְכוֹן; pl. constr. דָּתֵי; *lex* Dan. 6, 9 etc. *Lex, leges Dei alicujus* i. e. religio alicujus Dan. 6, 6. Esr. 7, 25; *edictum, decretum* Dan. 2, 13, 15; *sententia, consilium* Dan. 2, 9.

דְּתֶא m. ut vicin. hebr. דֶּשֶׁא *herba tenera*, *gramen*, emph. דִּתְאָה Dan. 4, 12, 20.

דְּתָבָר m. pl. emph. דְּתָבְרַיָּא *legisperiti* Dan., 3, 2, 3.

ה

הָא *en*, *ecce*! Dan. 3, 25.

הֵא id. Dan. 2, 43.

הַדָּבְרִין plur. masc. undè emphat. הַדָּבְרַיָּא; constr. הַדָּבְרֵי; suff. הַדָּבְרַי, הַדָּבְרוֹהִי; *duces supremi*, *gubernatores* Dan. 3, 24 etc. — Forsan à radice דְּבַר in Targ. *duxit*, *egit*, *gubernavit*, et artic. hebr. הַ.

הַדָּם masc. *frustum*, plur. הַדָּמִין Dan. 2, 5.

הֲדַר undè Pah. הַדַּר; 2 pers. הַדַּרְתָּ, 1 הַדְּרֵת; part. מְהַדַּר; *honoravit* Dan. 4, 31, 34.

הוּא ut in hebr. *is*, *ille*, *id*, *illud* Dan. 2, 21. 4, 19 etc.

הֲוָא et הֲוָה, f. הֲוָת et הֲוַת, 2 pers. הֲוַיְתָ, 1 הֲוֵית, pl. הֲווֹ; imp. pl. הֱווֹ; fut. f. תֶּהֱוֵה et תֶּהֱוֵא; *fuit* Dan. 4, 2. Esr. 5, 5 etc. Inf. cum præf. לֶהֱוֵה Dan. 4, 22 et לֶהֱוֵא 2, 20. Esr. 4, 12 *ad τὸ esse*, sed al. est fut., excluso præform. י, *ut sit*, *sit*, *erit*. Cum. suff. לֶהֱוֹן, contrac. pro הון לֶהֱוֵי *ut sint illi* Dan. 2, 43; לָךְ לֶהֱוְיָן *tibi ad existendum illa*, *tua sunto* Dan. 5, 17; quæ aliis fut. plur. sunt sine suffix.

הוּךְ undè infin. מְהָךְ; fut. יְהָךְ; *ire*, *proficisci* Esr. 5, 5 etc.

הִיא f. ut in hebr. *ea*, *id*. Dan. 2, 9. Esr. 5, 15 etc.

הֵיכַל masc. emphat. הֵיכְלָא; suff. הֵיכְלֵהּ; ut in hebr. *palatium* Dan. 4, 1 etc., *templum* 5, 2 etc.

הֵימִין vid. אֲמַן.

הֲלַךְ undè Pah. *ambulavit*; part. מְהַלֵּךְ Dan. 4, 26. — Aph. id. part. pl. מַהְלְכִין 3, 25. 4, 34.

הֲלָךְ *vectigal*, *tributum transeuntium viam regiam* Esr. 4, 13 etc.

הִמּוֹ et הִמּוֹן pl. *ii*, *illi* Dan. 2, 34. Esr. 4, 10 etc.

הַמְנוּךְ, vel secundum Keri הַמְנִיךְ m. undè emph. הַמְנוּכָא vel הַמְנִיכָא; *monile* vel *armilla* Dan. 5, 7 etc.

הֵן ut in hebr. *ecce*, *utique* Dan. 3, 17; *an*, *utrùm* Esr. 5, 17; *si* Dan. 2, 5 etc.; geminatum, *sive*, *sive* Esr. 7, 26.

הַרְהֹר m. undè pl. הַרְהֹרִין *cogitationes* Dan. 4, 2. — Rad. הַרְהֵר *cogitavit*.

ו

ו eosdem ferè atque in hebr. usus habet; nota verò illud nunquàm conversiv. esse, nullibi puncto ָ affici et ante ְ in וּ transire.

ז

זְבַן *emit*, *redemit*; part. act. pl. זָבְנִין *redimentes* tempus i. e. dilationem quærentes Dan. 2, 8.

זְהַר, ut in hebr.; part. pass. plur. זְהִירִין *admoniti*, *cauti* Esr. 4, 22.

זוּד ut in hebr. — Aph. inf. הֲזָדָה *superbè*, *insolenter agere* Dan. 5, 20.

זוּן ut in hebr. — Ithpeh. fut. יִתְּזִין *aletur* Dan. 4, 9.

זוּעַ ut in hebr. *tremere, timere;* part. act. pl. זָאעִין, sed in Keri זָיְעִין Dan. 5, 19. 6, 27.

זִיו m. suff. זִיוֵהּ; plur. cum suff. זִיוֹהִי, זִיוַי; *splendor* Dan. 2, 31 etc.

זָכוּ f. *puritas* Dan. 6, 22.

זְמַן ut in hebr. — Aph. præt. 2 pers. pl. m. הַזְמִנְתּוּן vel הַזְמֵנְתּוּן *statuistis* Dan. 2, 9, sed Keri habet הִזְדְּמִנְתּוּן *inter vos convenistis*, ex Ithpahal, pro הִתְזַמִּנְתּוּן.

זְמָן, זְמַן m. emph. זִמְנָא; pl. זִמְנִין; emph. זִמְנַיָּא; *tempus*, maximè *statutum et determinatum* Dan. 2, 16. etc.; pl. *vices* (*fois*) 6, 11; conf. angl. *times*.

זְמָר m, *cantus fidium*; emph. זְמָרָא Dan. 3, 5, 7 etc.

זַמָּר m. *cantor*; pl. emph. זַמָּרַיָּא Esr. 7, 24.

זַן m. *species*; pl. constr. זְנֵי Dan. 3, 7, 10, 15.

זְעֵירָה f. *parvum* Dan. 7, 8.

זְעִק *clamavit* Dan. 6, 21.

זְקַף *erexit*; part. pass. זְקִיף Esr. 6, 11.

זְרַע *semen* Dan. 2, 43.

ח

חֲבוּלָה f. *actus pravus, malefactum, scelus* Dan. 6, 23.

חֲבַל undè Pah. חַבֵּל; infin. חַבָּלָה; imp. plur. cum suff. חַבְּלוּהִי; *læsit* Dan. 6, 23; *corrupit, destruxit* 4, 20. Esr. 6, 12. — Ithpah. fut. f. תִּתְחַבַּל *destruetur* Dan. 2, 44 etc.

חֲבָל m. *læsio* Dan. 3, 25.

חֲבָל m. undè emph. חַבְלָא *noxa, malum* Esr. 4, 22.

חֲבַר m. *socius*; plur. cum suff. חַבְרוֹהִי Dan. 2, 13 etc.

חַבְרָה f. *socia*; plur. cum suff. חַבְרָתַהּ Dan. 7, 20.

חַד m. חֲדָא et חֲדָה; f. *unus, a, um*, it. *quidam* Dan. 2, 31 etc. Fem. *prima, primum* Dan. 7, 1. Esr. 5, 13. etc. כַּחֲדָה *simul, unà* Dan. 2, 35.

חֶדְוָה f. *gaudium* Esr. 6, 16.

חֲדִין plur. m. *pectus*, suff. חֲדוֹהִי Dan. 2, 32.

חֲדַת *novus* Esr. 6, 4.

חֲוָא et חֲוָה undè Pah. חַוֵּא vel חַוִּי, indè fut. יְחַוֵּא, suff. cum נ epenth. et Dag. forti, יְחַוִּנַּנִי, יְחַוִּנֵּהּ; ut in hebr. *indicavit* Dan. 2, 11, seq. לְ pers. 2, 24. —Aph. inf. הַחֲוָיָה, imp. pl. cum suff. הַחֲוֹנִי; fut. יְהַחֲוֵה; pl. תְּהַחֲוֹן, suff. cum נ epenth. et Dag. forti תְּהַחֲוֻנַּנִי; id. seq. לְ Dan. 2, 16 etc., seq. acc. 2, 6, 9.

חוּט *consuere*. — Aph. metaph. *resarcire, restaurare*; fut. pl. יַחִיטוּ Esr. 4, 12.

חִוָּר m. *albus* Dan. 7, 9.

חֲזָא et חֲזָה, חֲזֵית et חֲזַיְתָה, חֲזֵית; pl. חֲזֵיתוּן; part. act. חָזֵה, pl. חָזַיִן, pass. חֲזֵה; inf. מֶחֱזֵא; *vidit* Dan. 5, 5. Esr. 4, 14 etc.

חֵזוּ masc. undè emph. חֶזְוָא; suff. חֶזְוִי; pl. constr. חֶזְוֵי; *visio, visum* Dan. 2, 28 etc., *species* 7, 20.

חֲזוֹת f. *aspectus*; suff. חֲזוֹתֵהּ Dan. 4, 8, 17.

חֲטָי m. *peccatum*; suff. חֲטָיָךְ Dan. 4, 24.

חַטָּיָא f. *sacrificium pro peccato* Esr. 6, 17 in Chethib, sed Keri habet חַטָּאָה.

חַי m. emphat. חַיָּא; plur. חַיִּין, emph. חַיַּיָּא; constr. חַיֵּי; *vivus*, *vivens* Dan. 2, 30 etc., subst. *vita* Dan. 7, 12. Esr. 6, 10.

חֲיָא et חֲיָה *vixit;* imp. חֱיִי Dan. 2, 4 etc. — Aph. part. מַחֵא, ex syrismo pro מַחְיֵא *vivum servans* Dan. 5, 19, ubi Vulgat. *percutiebat,* à מְחָא sed contextus favet priori interpretationi.

חֵיוָא f. et חֵיוָה; emph. חֵיוְתָא et חֵוְתָא; constr. חֵיוַת; pl. חֵיוָן, emph. חֵיוָתָא; *animal, bestia* Dan. 4, 9 etc.

חַיִל m. constr. חֵיל; suff. חַיְלֵהּ; *robur, fortitudo* Dan. 3, 4; *exercitus, copiæ* 20, 4, 32.

חַכִּים m. undè pl. חַכִּימִין, emph. חַכִּימַיָּא; constr. חַכִּימֵי; *sapiens* Dan. 2, 21, spec. *magus* 2, 12. 4, 3 etc.

חָכְמָה f. emph. חָכְמְתָא; constr. חָכְמַת; *sapientia, intelligentia* Dan. 2, 20. Esr. 7, 25 etc.

חֵלֶם m. emph. חֶלְמָא; suff. חֶלְמִי; pl. חֶלְמִין; *somnium* Dan. 2, 4 etc.

חֲלַף *præteriit, transiit* de tempore, fut. pl. יַחְלְפוּן Dan. 4, 13 etc.

חֲלָק m. suff. חֲלָקֵהּ; *pars, portio* Dan. 4, 12. Esr. 4, 16.

חֱמָא, חֲמָא f. *ira, furor* Dan. 3, 13, 19.

חֲמַר m. emph. חַמְרָא *vinum* Dan. 5, 1. Esr. 6, 9 etc.

חִנְטִין pl. m. ut hebr. חִטִּים *triticum* Esr. 6, 9 etc.

חֲנֻכָּה f. *initiatio, dedicatio;* חֲנֻכַּת Dan. 3, 2. Esr. 6, 16.

חֲנַן *misertus est;* inf. מִחַן Dan. 4, 24. — Ithpah. part. מִתְחַנַּן *misericordiam implorans, supplicans* Dan. 6, 12.

חַסִּיר m. *cui aliquid deest, justo levior* de pondere Dan. 5, 27.

חֲסַן undè Aph., sed more hebr. præt. pl. הֶחֱסִנוּ; fut. pl. יַחְסְנוּן; *possedit* Dan. 7, 18, 22.

חֱסֵן masc. *robur, potentia;* emph. חִסְנָא; suff. חִסְנִי Dan. 2, 37 etc.

חֲסַף m. emph. חַסְפָּא; *testa argillacea* Dan. 2, 33 etc.

חֲצַף undè Aph. אַחְצֵף *acceleravit;* part. f. מְהַחְצְפָה et מַחְצְפָה *accelerans, festinus* Dan. 2, 15. 3, 22.

חֲרַב ut in hebr. — Hoph. part. f. הָחָרְבַת *excisa, devastata est* Esr. 4, 15.

חַרְטֹם m. plur. חַרְטֻמִּין, emphat. חַרְטֻמַּיָּא; *magus* Dan. 2, 10 etc.

חֲרַךְ *adussit.* — Ithpah הִתְחָרַךְ (pro אִתְחָרַךְ) *adustus est* Dan. 3, 27.

חֲרַץ *lumbus, lumbi*, ut vic in hebr. חֲלָצִים; suff. חַרְצֵהּ Dan. 5, 6.

חֲשַׁב *reputavit, æstimavit;* part. pass. pl. חֲשִׁיבִין Dan. 4, 32.

חֲשׁוֹךְ m. emph. חֲשׁוֹכָא *tenebræ* Dan. 2, 22.

חֲשַׁח *opus fuit,* it. necesse *habuit;* part. act. pl. חַשְׁחִין *necesse habentes* Dan. 3, 16; f. pl. וּמָה חַשְׁחָן *et quæ opus, necessaria sunt* Esr. 6, 9.

חַשְׁחוּת f. *necessarium* Esr. 7, 20.

חֲשַׁל *contudit;* part. act. חָשֵׁל Dan. 2, 40.

חֲתַם ut in hebr. suff. חַתְמַהּ *obsignavit eam* Dan. 6, 18.

ט

טְאֵב *bonum fuit, placuit,* seq. עַל Dan. 6, 24.

טָב m. *bonus*, *gratus*, *acceptus* Dan. 2, 32. Esr. 5, 17.

טַבָּח m. *satelles* regius; pl. emph. טַבָּחַיָּא:

טוּר m. emph. טוּרָא; *mons* Dan. 2, 35, 45.

טְוָת *jejunus* vel *jejunium*, undè adv. *jejunè* Dan. 6. 12.

טִין m. *argilla*; emph. טִינָא Dan. 2, 41, 43.

טַל m. *ros* Dan. 4, 12 etc.

טלל ut vicin. hebr. צָלַל. — Aph. fut. f. תַּטְלֵל *umbram captabit* Dan. 4, 9.

טְעַם ut in hebr. — Pah. *gustandum dedit*; fut. pl. יְטַעֲמוּן, suff. יְטַעֲמוּנַּהּ Dan. 4, 22. 5, 21.

טַעַם m. *decretum*, *edictum* Esr. 6, 14.

טְעֵם m. emph. טַעְמָא; *sapor* spec. *suavis* Dan. 5, 2; *ratio* Dan. 2, 14. 6, 3; forsan *causa* judicanda Esr. 5, 5; *sententia*, *edictum* Dan. 3, 10. Esr. 4, 19 etc.

טְפַר m. undè pl. cum suff. טִפְרַיהּ, טִפְרוֹהִי; *unguis* hominum Dan. 4, 30; *ungula* animalium 7, 19.

טְרַד undè part. act. plur. טָרְדִין; pass. sing. טְרִיד; *extrusit*, *depulit* Dan. 4, 22, 29, 30.

טַרְפְּלָיֵא n. pr. populi ex quo reges Assyrii coloniam in Samariam duxerunt Esr. 4, 9.

י

יְבַל undè Aph. הֵיבֵל; inf. הֵיבָלָה; *attulit* Esr. 5, 14. 6, 5.

יַבֶּשֶׁת fem. *arida*, *aridum*; emph. יַבֶּשְׁתָּא Dan. 2, 10.

יְגַר m. *cumulus*, *acervus* lapidum Gen. 31, 47.

יַד c. emphat. יְדָא; suff. יְדָךְ, יְדֵהּ, יְדְהֹם; dual. יְדַיִן; suff. יְדַי; *manus*, *potestas* Dan. 6, 28. Esr. 5, 8 etc.

ידא ut vicin hebr. יָדָה. — Aph. part. מְהוֹדֵא et מוֹדֵא *laudans*, *celebrans* Dan. 2, 23. 6, 11.

יְדַע; part. act. יָדַע, plur. יָדְעִין, pass. יְדִיעַ; imp. דַּע; fut. יִנְדַּע; ut in hebr. *animadvertit*, *intellexit* Dan. 2, 8 etc.; *rescivit*, *cognovit* 4, 6 etc.; *scivit*, *novit* 5, 22. Esr. 4, 12, 13. — Aph. הוֹדַע; part. מְהוֹדַע; inf. הוֹדָעָה, suff. הוֹדָעֻתַנִי et הוֹדָעוּתַנִי; futur. יְהוֹדַע; suff. cum נ epenth. יְהוֹדְעִנַּנִי, יְהוֹדְעִנַּהּ, pl. cum suff. יְהוֹדְעוּנַּנִי et יְהוֹדְעֻנַּנִי; *notum fecit*, *indicavit*, seq. ל pers., vel suff. Dan. 2, 15, 23 etc.

יְהַב; part. act. יָהֵב, plur. יָהֲבִין; pass. יְהִיב abiens in verbum, fem. יְהִיבַת, pl. יְהִיבוּ; imp. הַב *posuit* fundamentum Esr. 5, 16; *dedit*, *tradidit* Dan. 2, 37 etc. — Ithpeh. part. מִתְיְהֵב, emph. מִתְיַהֲבָא, pl. מִתְיַהֲבִין; fut. יִתְיְהֵב; *datus*; *traditus est* Dan. 4, 13 etc.

יְהוּד n. pr. *Judæa* Dan. 2, 25 etc.

יְהוּדַי m. *Judæus*; plur. יְהוּדָאִין, emph. יְהוּדָיֵא vel יְהוּדָאֵי; Dan. 3, 8. Esr. 4, 12 etc.

יוֹם m. emph. יוֹמָא; plur. יוֹמִין; emph. יוֹמַיָּא, constr. יוֹמֵי; it. pl. יָמִין, constr. יְמֵי; suff. יוֹמֵיהוֹן; pl. f. יוֹמָן, emph. יוֹמָתָא, constr. יוֹמָת; ut in hebr. *dies*. יוֹם בְּיוֹם *quotidiè* Esr. 6, 9. Plur. valet *tempus* maximè vitæ Dan. 7, 22 etc.

יְטַב *bonum visum est, placuit;* fut. יִיטַב Esr. 7, 18.

יְכִל et יְכֵל, יְכֵלְתְּ; part. act. יָכִל et יָכִיל, pl. יָכְלִין, f. יָכְלָה; fut. יִכֻּל et forma hebr. יוּכַל; *potuit, valuit* Dan. 2, 47 etc.; *prævaluit, superavit* seq. לְ pers. Dan. 7, 21.

יָם m. *mare;* emphat. יַמָּא Dan. 7, 2, 3.

יְסַף undè Hoph. præt. f. הוּסְפַת *addita est* Dan. 4, 33.

יְעַט ut vicin. hebr. יָעַץ; part. act. pl. יָעֲטִין pro יָעֲטִין *consiliarii*; suff. יָעֲטוֹהִי Esr. 7, 14, 15. — Ithpah. אִתְיָעַטוּ *inter se consultarunt* Dan. 6, 8.

יְצָא à quo usit. in Targ. conjug. Schaph. שֵׁיצֵא et שֵׁיצִי *rem perduxit ad exitum, finivit;* hinc part. pass. שֵׁיצִיא *absolutus, finitus* Esr. 6, 15 ubi Chethib שֵׁיצִי habet.

יְצֵב *firmus, certus fuit.*—Pah. *certum, verum dixit;* infin. יַצָּבָא vel יַצָּבָא Dan. 7, 19.

יַצִּיב m. emph. יַצִּיבָא et יַצִּיבָה; *firmus, ratus* Dan. 6, 13; *verus* 2, 45. 3, 24. מִן יַצִּיב *certò* 2, 8.

יְקַד ut in hebr.; part. f. emph. יָקִדְתָּא et יָקִידְתָּא *ardens* Dan. 3, 6 etc.

יְקֵדָא f. *incendium;* constr. יְקֵדַת Dan. 7, 11.

יַקִּיר masc. undè emph. יַקִּירָא, f. יַקִּירָה; *gravis* Dan. 2, 11; *honoratus, gloriosus* Esr. 4, 10.

יְקָר m. constr. יְקַר; emph. יְקָרָא et יְקָרָה; *res pretiosæ* Dan. 2, 6; *honor, dignitas* 2, 37 etc.

יְרוּשְׁלֶם et יְרוּשְׁלֵם n. pr. *Jerusalem* Dan. 5, 2. Esr. 4, 8 etc.

יְרַח m. pl. יַרְחִין; *luna, mensis* Dan. 4, 25. Esr. 6, 15.

יַרְכָּה f. *femur;* pl. cum suff. יַרְכָתֵהּ Dan. 2, 32.

יָת ut hebr. אֵת, nota accus. Cum suff. יָתְהוֹן *eos* Dan. 3, 12.

יְתִב; part. act. יָתֵב, undè plur. יָתְבִין; ut vicin. hebr. יָשַׁב *sedit, consedit* Dan. 7, 9, 10, 26; *habitavit* Esr. 4, 17. — Aph. הוֹתֵב *habitare fecit* Esr. 4, 10.

יַתִּיר m. f. יַתִּירָא et יַתִּירָה; *excellens, eximius* Dan. 2, 31 etc. Fem. יַתִּירָה adv. *valdè, abundanter* 3, 22. 7, 7, 19.

כ

כְּ ut in hebr. *sicut, tanquàm* Dan. 6, 1. כִּדְנָה *sicut, istud, ità, sic* Jer. 10, 11. Esr. 5, 7. כְּדִי vid. in דִּי.

כִּדְב m. *mendax;* f. כִּדְבָה Dan. 2, 9.

כְּדִי vid. דִּי.

כִּדְנָה vid. כְּ.

כָּה ut hebr. כֹּה, hinc עַד־כָּה *hucusque* Dan. 7, 28.

כְּהַל, undè part. act. כָּהֵל, plur. כָּהֲלִין; *potuit, valuit* Dan. 2, 26 etc.

כָּהֵן m. *sacerdos;* emph. כַּהֲנָא; pl. emph. כַּהֲנַיָּא; suff. כַּהֲנוֹהִי; *sacerdos* Esr. 6, 18 etc.

כַּו m. *fenestra;* pl. כַּוִּין Dan. 6, 11.

כּוֹר m. *corus;* pl. כּוֹרִין Esr. 7, 2. Vid. כֹּר in *Lexic. hebr.*

כִּכַּר f. *talentum;* pl. כִּכְּרִין Esr. 7, 22, sed vid. כִּכָּר in *Lexic. hebr.*

כֹּל, et cum Makk. כָּל־; seq. sing.

totus Esr. 6, 11 etc., seq. pl. *omnia* Dan. 3, 2 etc. suff. כָּלְּהוֹן *omnia illa* Dan. 2, 3 etc. Emph. כֹּלָּא ut hebr. הַכֹּל *omnia* Dan. 2, 40. Esr. 5, 7; *ullus, quicunque* Dan. 6, 8: קֳבֵל־קֳבֵל vid. in קֳבֵל.

כְּלַל à quo Schaphel. שַׁכְלֵל vel שַׁכְלִל, undè cum suff. שַׁכְלְלֵהּ, pl. שַׁכְלִלוּ; inf. שַׁכְלָלָה; *perfecit* Esr. 5, 1, 3. 6, 14, et 4, 12 in Keri ubi Chethib אשׁללו refert. — Ithpah. fut. יִשְׁתַּכְלְלוּן (pro יִתְשַׁכְלְלוּן) *perficientur* Esr. 4, 13, 16.

כֵּן *ità, sic* Dan. 2, 24 etc.

כְּנָוָן vid. כְּנָת.

כְּנֵמָא *hujus modi, hunc in modum* Esr. 4, 8 etc. — Conflatum videtur ex כ et אמר, quasi כְּנֵאמַר *ut dicemus;* sic Talmudistæ habent אֵימָא pro אֵמַר *dicam*, נֵימָא pro נֵאמַר *dicemus*.

כְּנַשׁ ut vicin. hebr. כָּנַס; infin. מִכְנַשׁ *congregare* Dan. 3, 2. — Ithp. part. plur. מִתְכַּנְּשִׁין *congregantes se* Dan. 3, 3, 27.

כְּנָת f. *collega;* plur. כְּנָוָן; suff. כְּנָוָתֵהּ, כְּנָוָתְהוֹן Esr. 4, 9 etc.

כַּסְדָּי n. gent. ut כַּשְׂדָּי *Chaldæus* Esr. 5, 12.

כְּסַף m. emph. כַּסְפָּא; *argentum* Dan. 2, 35 etc.

כְּעַן *jam, nunc* Dan. 23, 3 etc. עַד־כְּעַן *hucusque* Esr. 5, 16.

כְּעֶנֶת undè וּכְעֶנֶת et contr. וּכְעֶת Esr. 4, 17; *et cætera* Esr. 4, 10. 7, 12 etc. Hunc sensum flagitat contextus; sed, quidquid dicant, latet etymon.

כְּפַת *vinxit, ligavit;* præt. à Pehil כְּפִתוּ *vincti sunt* Dan. 3, 21. — Pah. part. Pehil. pl. מְכַפְּתִין *ligati* Dan. 3, 23, 24; inf. כַּפָּתָה *ligare* vers. 20.

כְּרָא ut in syr. *doluit* undè Ithpeh. præt. f. אֶתְכְּרִיַּת *doluit* Dan. 7, 15.

כַּרְבְּלָא f. vulgò *paludamentum*, sed rectiùs forsan cum LXX et Vulg. *calceamentum;* pl. כַּרְבְּלָן undè cum suff. כַּרְבְּלָתְהוֹן Dan. 3, 21.

כָּרוֹז masc. *præco;* emph. כָּרוֹזָא Dan. 3, 4.

כְּרַז undè Aph. הַכְרִזוּ *proclamârunt* Dan. 5, 29.

כָּרְסֵא m. suff. כָּרְסְיֵהּ; pl. f. כָּרְסָוָן; ut hebr. כִּסֵּא *solium, thronus* Dan. 5, 20. 7, 9.

כַּשְׂדָּי emph. כַּשְׂדָּאָה et כַּסְדָּאָה in Keri, sed Chethib habet כַּסְדָּיָא et כַּשְׂדָּיָא; pl. כַּשְׂדָּאִין; emph. כַּשְׂדָּיֵא in Chethib, sed Keri habet כַּשְׂדָּאֵי quod ponitur pro absoluto; *Chaldæus* Dan. 3, 8; *astrologus*, *magus* 2, 10. 4, 4.

כְּתַב pl. כְּתַבוּ; part. act. f. כָּתְבָה; plur. כָּתְבָן, pass. כְּתִיב; fut. יִכְתֻּב; *scripsit* Dan. 5, 5 etc.

כְּתָב m. emph. כְּתָבָא et כְּתָבָה; *scriptum, scriptura* Dan. 5, 8 etc.; *præscriptum, præceptum* Esr. 6, 18. 7, 22.

כְּתַל m. *paries* Dan. 5, 5.

כְּתַל m.; plur. emphat. כֻּתְלַיָּא Esr. 5, 8.

ל

ל 1) præp. ut in hebr. *ad, in, versus* Dan. 2, 17 etc.; nota *dativi* Dan. 2, 5 etc., *accus.* post verba activa

Dan. 2, 10 etc., *genit.* Esr. 5, 11 etc. — 2) conj. *ut.* לֶהֱוֵא *ut sit* Dan. 2, 20. לֶהֱוֹן *ut sint* 2, 43 etc.

לָא sed לָה Dan. 4, 32 in Chethib; ut hebr. לֹא *non* Dan. 2, 5 etc.; *nihil* 4, 32.

לֵב ut in hebr. *cor, animus;* suff. לִבִּי Dan. 7, 28.

לְבַב suff. לִבְבֵהּ, לִבְבָךְ; id. Dan. 5, 20 etc.

לְבוּשׁ suff. לְבוּשֵׁהּ; pl. cum suff. לְבוּשֵׁיהוֹן; ut in hebr. *vestis* Dan. 3, 21 etc.

לְבַשׁ, ut in hebr.; fut. יִלְבַּשׁ *induet* Dan. 5, 7, 16. — Aph. הַלְבִּישׁוּ *vestiverunt* seq. acc. vestimenti et לְ pers. Dan. 5, 29.

לָה ut לָא q. v.

לָהֵן *quamobrem, itaquè* Dan. 2, 6, 9; *tamen, nihilominùs* Esr. 5, 12; *sed* Dan. 2, 30; *nisi* Dan. 2, 11 etc.

לֵוִי m. *Levita;* pl. emph. לֵוָיֵא Esr. 6, 14 etc.

לְוָת *ad, apud.* מִן־לְוָתָךְ *de apud te* (*de chez toi*) Esr. 4, 12.

לְחֶם *cibus, epulæ* Dan. 5, 2.

לְחֵנָה f. *concubina;* pl. cum suff. לְחֵנָתֵהּ, לְחֵנָתָךְ Dan. 5, 2 etc.

לֵילְיָא m. *nox* Dan. 2, 19 etc.

לְשָׁן, pl. emph. לִשָּׁנַיָּא; *lingua, idioma,* hinc *natio, populus* Dan. 3, 4 etc.

מ

מָא ut מָה *quod,* sed מָא דִי *id quod* Esr. 6, 8.

מְאָה *centum* Dan. 6, 2; dual מָאתַיִן *ducenti* Esr. 6, 17.

מֹאזְנַיִן dual. ut in hebr. *bilanx, trutina,* emph. מֹאזַנְיָא Dan. 5, 27.

מֵאמַר *edictum* Dan. 4, 14 etc.

מָאן m. *vas;* plur. מָאנִין, constr. מָאנֵי emph. מָאנַיָּא Dan. 5, 2. Esr. 5, 7 etc.

מְגַר ut in hebr. — Pah. fut. יְמַגַּר *dejiciet* Esr. 6, 12.

מַדְבַּח *altare;* emph. מַדְבְּחָה Esr. 7, 17. — Rad. דְּבַח.

מִדָּה f. et Dag. forti in נ resol., מִנְדָּה; constr. מִדַּת; *tributum* Esr. 4, 13, 20 etc.

מְדוֹר m. *habitatio;* suff. מְדוֹרָךְ, מְדוֹרֵהּ Dan. 4, 22 etc.—Rad. דּוּר.

מָדַי n. pr. *Media* Dan. 5, 28. Esr. 6, 2 etc. Nom. gent. emph. מָדָאָה, in Chethib מָדָיָא *Medus* Dan. 6, 1.

מְדִינָה f. emph. מְדִינְתָּא; constr. מְדִינַת; pl. מְדִינָן, emph. מְדִינָתָא; *provincia* Dan. 3, 2, 3, *terra, regio* 2, 48. Esr. 5, 8 etc.

מָדָר m. ut מְדוֹר *habitatio;* suff. מְדָרְהוֹן Dan. 2, 11.

מָה 1) *quid?* לְמָה Esr. 4, 22, et עַל מָה Dan. 2, 15 *ad quid? quarè?* כְּמָה *quàm! quantoperè* Dan. 3, 33. — 2) *quod, quidquid* Dan. 2, 22. 4, 32. Esr. 6, 9. מָה דִי *id quod* Dan. 2, 28 etc.

מוֹת m. *mors* Esr. 7, 26.

מָזוֹן *cibus* Dan. 4, 9.

מְחָא et מְחָה, f. מְחֵת; et juxta quosdam part. act. מָחֵא, sed vid. חֲיָא in Aph.; *percussit* Dan. 2, 34. — Pah. מַחֵא; fut. יְמַחֵא; seq. בְּיַד *percussit manum alicui* i. e. avertit, impedivit ne ageret Dan. 4, 32. — Ithpeh. fut. יִתְמְחֵא *percutiatur, affigatur* clavis Esr. 6, 11.

מַהְלְכָה *ordo*; *classis*; f. pl. cum suff. מַהְלְקָתְהוֹן Esr. 6, 18.

מְטָא et מְטָה, f. מְטָת et מְטַת, pl. מְטוֹ; fut. יִמְטֵא; *pervenit* aliquò Dan. 6, 24, 25; *pertigit* 4, 8 etc.; *venit*, *advenit* tempus 7, 22, seq. עַל pers. *accidit alicui* Dan. 4, 21, 25.

מִישָׁאֵל n. pr. viri Dan. 2, 17.

מֵישַׁךְ n. pr. viri Dan. 2, 49 etc.

מְלָא f. מְלָאת *implevit* Dan. 2, 35. — Ithpeh הִתְמְלִי *impletus fuit* 3, 19.

מִלָּה fem. emph. מִלְּתָא et מִלְּתָה; constr. מִלַּת; pl. מִלִּין, emph. מִלַּיָּא; constr. מִלֵּי; *verbum*, *sermo* Dan. 4, 28 etc.; *res* 2, 8, 15, 17.

מְלַח forsan denom. à מְלַח, *salem comedit* i. e. *nutritus est* de servis quibus dominus victum præbet Esr. 4, 14; al. *salivit* al. *salarium accepit*.

מְלַח m. *sal* Esr. 4, 14.

מֶלֶךְ m. emph. מַלְכָּא; pl. מַלְכִין et more hebr. מַלְכִים; emph. מַלְכַיָּא; *rex* Dan. 2, 37. Esr. 7, 12 etc.

מְלַךְ m. *consilium*; suff. מִלְכִּי Dan. 4, 24.

מַלְכָּא f. *regina*; emph. מַלְכּוּתָא; Dan. 5, 10.

מַלְכוּ f. constr. מַלְכוּת; emphat. מַלְכוּתָא; suff. מַלְכוּתִי; pl. emphat. מַלְכְוָתָא; constr. מַלְכְוָת; *regnum* spec. *regia dignitas* Dan. 4, 28. Esr. 4, 24 etc.; *imperium*, *terra imperio subjecta* Dan. 2, 39, etc.

מְלַל undè Pah. מַלִּל; part. מְמַלֵּל, fut. יְמַלִּל; *locutus est* Dan. 6, 22 etc.

מָן, seq. Makk. מַן־; *quis? quid?* Dan. 3, 15. Esr. 5, 3. מַן־דִּי *quicunque* Dan. 3, 6 etc.

מִן suff. מִנִּי, מִנָּךְ, מִנֵּהּ, מִנַּהּ; מִנְּהוֹן; ut in hebr. 1) pr. *pars* rei alicujus, upotè constr. nominis מִן. Dan. 2, 33: *quoad pedes ejus* מִנְּהוֹן דִּי פַרְזֶל מִנְּהוֹן דִּי חֲסַף *pars eorum ferrea erat*, *pars eorum argillacea*. — 2) *ex*, *ab* Dan. 5, 19. Esr. 4, 21. מִן דִּי *ex quo*, *indè ab* de tempore Dan. 3, 22. Hinc privativa signif. *ut non sit* Dan. 4, 13. — 3) sensu comparativo *præ*, *magis quàm* Dan. 2, 30.

מְנָא vid. מְנָה.

מִנְדָּה f. ut מִדָּה q. v.

מַנְדַּע masc. emph. מַנְדְּעָא; suff. מַנְדְּעִי; ut hebr. מַדָּע *scientia* Dan. 2, 21. 5, 12; *animus*, *intellectus* 4, 31, 33.

מְנָה et מְנָא; part. pass. מְנֵא; *numeravit*, *definivit* Dan. 2, 25, 26. — Pah. מַנִּי, imp. מַנִּי; *constituit*, *præfecit* Dan. 2, 24. Esr. 7, 25 etc.

מִנְחָה f. plur. cum suff. מִנְחָתְהוֹן; *oblatio* Dan. 2, 46. Esr. 7, 17.

מִנְיָן m. *numerus*; constr. מִנְיַן Esr. 6, 17. — Rad. מְנָה.

מַעְבָּד m. *factum*, *opus*; pl. cum suff. מַעְבָּדוֹהִי Dan. 4, 34.

מְעִין *venter* (conf. hebr. מְעִים à sing. מְעֶה); suff. מְעוֹהִי Dan. 2, 32.

מֶעָל m. *ingressus*, *occasus* solis; plur. constr. מֶעָלֵי Dan. 6, 15. — Rad. עֲלַל.

מָרֵא m. *dominus* Dan. 2, 47 etc. Cum suff. מָרְאִי *domine mi* Dan. 4, 6 ubi Keri מָרִי habet, vel א excluso per syriasm., vel forsan ab absoluto מָר aliàs in chald., syr. et talmud. usitato.

מְרַד m. *rebellio* Esr. 4, 19.

מְרַד m. *rebellis;* f. מְרָדָא; emph. מָרָדְתָּא Esr. 4, 12, 15.

מְרַט ut in hebr.; præt. ex Pehil מְרִיטוּ *evulsi, depilati sunt* Dan. 7, 4.

מְשַׁח m. *oleum* Esr. 6, 9 etc.

מִשְׁכַּב suff. מִשְׁכְּבִי; ut in hebr. *cubile, lectus* Dan. 2, 28 etc.

מַשְׁרוֹקִיתָא f. *fistula* Dan. 3, 5 etc.

מִשְׁתֵּה m. ut in hebr. *convivium;* emph. מִשְׁתְּיָא Dan. 5, 10.

מַתְּנָא f. *donum;* plur. מַתְּנָן, suff. מַתְּנָתָךְ Dan. 2, 6 etc.

נ

נְבָא undè Ithpah. præt. הִתְנַבִּי *prophetavit* Esr. 5, 1.

נְבוּאָה f. *prophetia* Esr. 6, 14.

נְבִזְבָּה f. pl. cum suff. נְבִזְבְּיָתָךְ *donum, largitio* Dan. 2, 6. 5, 17. Conf. Targ. Onkelos in Jer. 40, 5 et Targ. Jonath. in Deut. 33, 24. Est etiam in Talm. בִּזְבֵּז *expendit, erogavit;* sed forsan in persic. נואזאן (nuvâzân) et נואזא (nuvâzâ) *donatio* quærenda est origo.

נְבִיא m. emph. נְבִיאָה; pl. emphat. נְבִיאַיָּא, pro quo plur. cod. habent נְבִיאַיָּא; *propheta* Esr. 5, 1, 2. 6, 14.

נֶבְרַשְׁתָּא f. *lichnuchus* Dan. 5, 5.

נְגַד *fluxit, manavit;* part. act. נָגֵד Dan. 7. 10.

נֶגֶד *ex adverso* Dan. 6, 11.

נְגַהּ f. *lux;* emph. נָגְהָא Dan. 6, 20.

נְדַב undè Ithpah. הִתְנַדַּב; part. מִתְנַדַּב; pl. מִתְנַדְּבִין; seq. ל *promptus fuit ad* aliq. Esr. 7, 13; *spontè dedit* vers. 15. Inf. more Syror. הִתְנַדָּבוּת *oblatio spontanea* vers. 16.

נִדְבָּךְ m. undè pl. נִדְבָּכִין; *murus, paries* (sic in Targ. et Talm.) Esr. 6, 4.

נְדַד, undè f. נַדַּת *fugit* (ut in hebr.) Dan. 6, 19.

נִדְנֶה masc. pr. *vagina* ensis, hinc trop. *corpus* Dan. 7, 15.

נְהוֹר m. *lux;* emph. נְהוֹרָא Dan. 2, 22 in Keri, sed in Chethib נְהִירָא.

נַהִירוּ f. id., sed trop. *illuminatio, sapientia* Dan. 5, 11.

נְהַר m. *fluvius* Dan. 7, 10; emph. נַהֲרָא et נַהֲרָה *fluvius per excellentiam, Euphrates* Esr. 4, 1 etc.

נוּד ut in hebr. *fugere;* fut. יְנֻד Dan. 4, 11.

נְוָלוּ f. *sterquilinium* Esr. 6, 11.

נְוָלִי f. id. Dan. 2, 5.

נוּר f. emph. נוּרָא; *ignis* Dan. 3, 6, 11. 7, 9 etc.

נְזַק *damno affectus, læsus est;* part. act. נָזִק Dan. 6, 3. — Aph. part. f. constr. מְהַנְזְקַת; inf. constr. הַנְזָקַת; fut. f. תְּהַנְזִק; *damnum attulit* Esr. 4, 13 etc.

נְחָשׁ m. emph. נְחָשָׁא; *æs, cuprum* Dan. 2, 32 etc.

נְחַת *descendit;* part. נָחֵת et נָחִת Dan. 4, 10, 20. — Aph. part. plur. מְהַחֲתִין; imp. אֲחֵת; fut. יַחֵת; *detulit* Esr. 5, 13; *deposuit* asservandum 6, 1, 5. — Hoph. (more hebr.) הָנְחַת *descendere factus, dejectus est* Dan. 5, 20.

נְטַל *levavit, sustulit* 1 pers. נִטְלֵת Dan. 4, 31; f. ex Pehil נְטִילַת *efferebatur* Dan. 7, 4.

נְטַר *servavit* Dan. 7, 28.

נִיחֹחִין plur. *odores suaves, grati* Dan. 2, 46. Esr. 6, 10.

נִכְסִין pl. constr. נִכְסֵי; *opes, divitiæ* Esr. 6, 8. 7, 26.

נְמַר m. *pardus* Dan. 7, 6.

נְסַח ut in hebr. *evellit.* Ithpeh. fut. יִתְנְסַח *avelletur* Esr. 6, 11.

נְסַךְ, undè Pah. inf. נַסָּכָה *libare* Dan. 2, 46.

נְסַךְ *libatio;* pl. cum suff. נִסְכֵּיהוֹן Esr. 7, 17.

נְסַק ut in hebr. Aph. pl. הַסִּיקוּ; inf. הַנְסָקָה; *ascendere fecit* Dan. 3, 22 etc. — Hoph. (more hebr.) הֻסַּק *descendere factus, deductus est* Dan. 6, 24.

נְפַל part. act. pl. נָפְלִין; fut. יִפֵּל; *decidit, delapsus est* Dan. 4, 28. 7, 20, *accidit* Esr. 7, 20; *dejectus est* Dan. 3, 23; *prostravit, projecit se* Dan. 2, 46. 3, 6 etc.

נְפַק f. נִפְקַת; part. act. נָפֵק; pl. נָפְקִין; imp. pl. פֻּקוּ; *exiit* Dan. 2, 13, 14 etc. — Aph. הַנְפֵּק et הַנְפִּיק *eduxit* Dan. 5, 2. Esr. 5, 14.

נִפְקָא f. *sumptus;* emph. נִפְקְתָא Dan. 6, 4, 8.

נִצְבָּא f. *firmitas, durities;* emph. נִצְבְּתָא Dan. 2, 41.

נְצַח ut in hebr. — Ithpah. part. מִתְנַצַּח *superans.* Dan. 6, 4.

נְצַל ut in hebr. — Aph. part. מַצִּל; inf. הַצָּלָה, cum suff. הַצָּלוּתֵהּ; *eripuit, liberavit* Dan. 3, 29 etc.

נְקֵא *purus* Dan. 7, 9.

נְקַשׁ *pulsavit, collisit;* part. act. pl. f. נָקְשָׁן Dan. 5, 6.

נְשָׂא; imp. שָׂא; *abstulit* Dan. 2, 35; *cepit, sumpsit* Esr. 5, 15. — Ithpah. part. f. מִתְנַשְּׂאָה *extollens se, insurgens* Esr. 4, 19.

נִשְׁמָא f. *anima;* suff. נִשְׁמְתָךְ Dan. 5, 23.

נְשַׁר m. pl. נִשְׁרִין; *aquila* Dan. 4, 30. 7, 4.

נִשְׁתְּוָן m. (hebr. et chald.) *epistola;* emph. נִשְׁתְּוָנָא Esr. 4, 18 etc.

נְתַן; inf. מִנְתַּן; fut. יִנְתֵּן, et seq. Makk. יִנְתֶּן־, sed cum suff. et נ epenth. יִתְּנִנַּהּ; ut in hebr. *dedit* Dan. 2, 16. Esr. 4, 13 etc.

נְתַר, *decidit.* — Aph. imp. אַתַּרוּ *dejicite, decutite* folia Dan. 4, 11.

ס

סַבְּכָא et שַׂבְּכָא f. *sambuca*, gr. σαμβύκη, instrum. music. pulsatile et nablio simile Dan. 3, 5, 7 etc.

סְבַל ut in hebr. *sustulit, erexit.* — Pohal. part. pl. מְסוֹבְלִין *erecta fundamenta* Esr. 6, 3.

סְבַר ut vicin. hebr. שָׂבַר *speravit*, vel ut syr. סבר *putavit, cogitavit;* fut. יִסְבַּר Dan. 7, 25. Vulgat. *putabit.*

סְגִד ut in hebr. *procubuit adorandi causâ, adoravit;* part. act. plur. סָגְדִין; fut. יִסְגֻּד, pl. יִסְגְּדוּן; Dan. 2, 46. 3, 6 etc.

סְגַן m. *antistes;* pl. סִגְנִין, emph. סִגְנַיָּא Dan. 3, 2 etc.

סְגַר *clausit* Dan. 6, 23.

סוּמְפֹּנְיָה f. sed סִיפֹּנְיָא Dan. 3, 10 in Chetib ubi Kcri habet סוּמְפֹּנְיָא; gr. συμφωνία, instrument. music. juxta quosdam, duabus tibiis per sacculum transmissis constans; hodienùm Syris *Sambonja* dicitur instr. mus. ex arundine confectum, Italis *Sampogna.*

סוּף *finem habere, impleri* de prophetiâ; præt. f. סָפַת Dan. 4, 30. — Aph. fut. f. תָּסֵף *consumet* Dan. 4, 44.

סוף m. emph. סוֹפָא *finis* Dan. 4, 8. 6, 27 etc.

סִיפֹּנְיָא vid. סוּמְפֹּנְיָא.

סְלַק et סְלִק f. סִלְקַת et סְלִקַת, pl. סְלִקוּ; part. act. f. pl. סָלְקָן; *ascendit* Dan. 7, 3, Esr. 4, 12 etc.

סְעַד undè Pah. *adjuvit*; part. plur. מְסַעֲדִין *adjuvantes* Esr. 5, 2.

סָפֵר m. undè constr. סָפַר, emph. סָפְרָא; *scriba* regius Esr. 4, 8 etc.; *legis peritus* 7, 12, 21.

סְפַר m. pl. סִפְרִין, emph. סִפְרַיָּא; *liber* Dan. 7, 10. Esr. 4, 15.

סַרְבָּלִין plur. m. *saraballæ;* suff. סַרְבָּלֵיהוֹן Dan. 3, 21, 27.

סָרַךְ vel סָרֵךְ m. *eparchus, præses* pl. סָרְכִין; constr. סָרְכֵי, emph. סָרְכַיָּא Dan. 6, 3, 4, 8.

סְתַר undè Pah. præt. cum suff. סַתְרֵהּ (pro סַתְּרֵהּ) *occultavit, removit è conspectu* hominum, hinc *destruxit eum* Esr. 5, 12. Part. plur. f. emph. מְסַתְּרָתָא *occulta, arcana* Dan. 2, 22.

ע

עֲבַד; part. act. עָבֵד; inf. מֶעְבַּד; fut. pl. יַעַבְדוּן; *fecit* Dan. 3, 1, Esr. 6, 8 etc. — Ithpeh. part. מִתְעֲבֵד; fut. יִתְעֲבֵד; *factus est* Dan. 3, 29. Esr. 4, 19 etc.

עֲבֵד נְגוֹ et עֲבֵד נְגוֹא n. pr. viri Dan. 1, 7. 3, 29 etc.

עֲבַד m. pl. cum suff. עַבְדוֹהִי; *servus* Dei i. e. cultor ejus Dan. 3, 26. Esr. 5, 11 etc.

עֲבִידָא f. constr. עֲבִידַת; emphat. עֲבִידְתָּא; *opera, opus* Esr. 4, 24 etc.; *negotium* Dan. 2, 49. 3, 12.

עֲבַר *regio ulterior*, hinc עֲבַר נַהֲרָא *regio transeuphratensis*, ex Persarum loquendi usu Esr. 4, 10 etc.

עַד ut in hebr. 1) præp. a) *inter, intra* Dan. 6, 8, 13. — b) *usque ad* de tempore, Dan. 4, 5. Esr. 5, 16. — c) *ad* de consilio et fine Dan. 4, 14. — 2) conj., hinc עַד דִּי a) *dùm, interea dùm* Dan. 26, 25. — b) *usque dùm* 4, 30. 7, 22.

עֲדָא et עֲדָה, f. עֲדָת; fut. יֶעְדֵּא et יֶעְדֵּה; *transiit, sublatus est* Dan. 7, 14; *irrita evasit* lex 6, 9, 13, *ivit*, seq. בְּ *ad* aliquid, *venit* 3, 27, seq. מִן *abiit, discessit* 4, 28. — Aph. plur. הֶעְדִּיו; part. מְהַעְדֵּה; fut. plur. יְהַעְדּוֹן; *abstulit* 5, 20. 7, 26, *removit, abrogavit* 2, 21.

עִדָּן m. emph. עִדָּנָא; plur. עִדָּנִין; emph. עִדָּנַיָּא; *tempus* Dan. 2, 8. 3, 5 etc. spec. *annus* Dan. 4, 13. 7, 25 etc. — Rad. עָדַד q. v. in *Lexic. Hebr.*

עוֹד *adhuc* Dan. 4, 28.

עֲוָיָא vel עֲוָיָה f. *iniquitas;* pl. cum suff. עֲוָיָתָךְ Dan. 4, 24.

עוֹף m. collect. *aves* Dan. 2, 38 etc.

עוּר m. *gluma* Dan. 2, 35.

עִזִּין pl. f. *capræ* Esr. 6, 17.

עִזְקָא f. constr. עִזְקַת; suff. עִזְקְתֵךְ; *annulus signatorius* Dan. 6. 18.

עֵטָא f. ut vicin. hebr. עֵצָה *consilium, prudentia* Dan. 2, 14. — Rad. יְעַט.

עַיִן c. constr. עֵין; pl. עַיְנִין; constr. עַיְנֵי; suff. עַיְנַי; *oculus* Dan. 4, 31. Esr. 5, 5 etc.

עִיר m. pl. עִירִין; *vigil*, nomen Angelorum Dan. 4, 10, 14.

עַל; suff. עֲלוֹהִי, עֲלַיְנָא, עֲלֵיהוֹן; *super, ad, contra* prout efflagitat sententia Dan. 2, 10. Esr. 5, 17 etc. Transl. *ob, propter*, hinc עַל דְּנָה *propter hoc, propterea* Esr. 4, 15.

עֵלָּא seq. מִן *super* Dan. 6, 3.

עִלָּה f. *occasio, causa* Dan. 6, 5.

עֲלָוָן pl. f. *holocausta* Esr. 6, 9.

עִלָּי m. emph. עִלָּיָא; sed Keri ubique habet עִלָּאָה; *excelsus* Dan. 3, 26. 4, 14 etc.

עֶלְיוֹן m. undè pl. עֶלְיוֹנִין id. Dan. 7, 22, 25.

עִלִּית fem. *conclave superius*; suff. עִלִּיתֵהּ Dan. 6, 11.

עֲלַל, præt. עַל, f. עַלַּת in Keri sed in Chetib עָלְלַת; part. act. pl. עָלְלִין, in Chethib sed Keri עָלִּין habet; *ingressus est, intravit* Dan. 2, 16 etc.; it. *occidit* sol 6, 15.—Aph. הַנְעֵל (inserto נ); inf. הַעָלָה et הַנְעָלָה; imp. cum suff. הַעֵלְנִי; *introduxit, adduxit* Dan. 2, 24, 25 etc. — Hoph. (more hebr.) הֻעַל *introductus est* 5, 13, 15.

עָלַם m. emph. עָלְמָא; pl. עָלְמִין; emph. עָלְמַיָּא; ut hebr. עוֹלָם q. v. *tempus cujus terminus est occultus, æternitas, tempus remotissimum* tàm præteritum quàm futurum Dan. 2, 20. 3, 33. Esr. 4, 15 etc.

עֵלְמָי n. gent. ab עֵילָם q. v. in *Lexic. Hebr.*; pl. עֵלְמָיֵא *Elamitæ* Esr. 4, 9.

עֲלַע f. ut vicin. hebr. צֵלָע *costa*; pl. עִלְעִין Dan. 7, 5.

עַם m. emph. עַמָּא et עַמָּה; pl. emph. עַמְמַיָּא ut in hebr. *populus* Dan. 3, 4. Esr. 5, 12 etc.

עִם; suff. עִמֵּהּ, עִמְּהוֹן; ut in hebr. *cum, apud* Dan. 2, 11. Esr. 7, 13 etc.

עֲמִיק m. *profundus*; hinc *absconditus, impervius*; plur. f. emphat. עַמִּיקָתָא Dan. 2, 22.

עַמְמַיָּא, vid. עַם.

עֲמַר m. ut vicin. hebr. צֶמֶר *lana* Dan. 7, 9.

עֲנָא et עֲנָה, f. עֲנַת; pl. עֲנוֹ ut in hebr. (ubi vid. adnotata); pr. *sustulit vocem*, hinc *locutus est*, et, prout ex adjunctis intelligitur, *cepit loqui* vel *respondit* Dan, 2, 7 etc. Part. act. עָנֵה 2, 5 etc. — Spec. *clamavit, ingemuit ob afflictionem*, hinc *afflictus fuit*. Part. עֲנֵה undè plur. עֲנַיִן *afflicti* Dan. 4, 24.

עֲנָן masc. *nubes*; pl. constr. עֲנָנֵי Dan. 7, 13.

עֲנַף m. *ramus*; plur. cum suff. עַנְפוֹהִי Dan. 4, 18.

עֲנָשׁ m. *mulcta* Esr. 7, 26.

עֶנֶת vid. כְּעֶנֶת.

עֳפִי m. ut in hebr. *frons* et collect. *frondes* arboris; suff. עָפְיֵהּ Dan. 4, 9 etc.

עֲצַב, ut in hebr.; part. pass. עֲצִיב *mœrore affectus, tristis* Dan, 6, 21.

עֲקַר, undè Ithpeh. plur. אֶתְעֲקַרוּ *avulsi sunt* Dan. 7, 8 in Chethib, sed Keri אֶתְעֲקַרָה *avulsa fuit* exhibet.

עִקַּר m. *stirps, truncus*; constr. עִקַּר Dan. 4, 12, 20.

עָר m. *hostis*; pl. cum suff. עָרָיךְ Dan. 4, 16.

עֲרַב undè Pah. part. מְעָרַב *mixtus* Dan. 2, 43. — Ithpah. part. plur. מִתְעָרְבִין *commiscentes se*, ibid.

עֲרַד m. ut hebr. עָרוֹד *onager;* pl. emph. עֲרָדַיָּא Dan. 5, 21.

עַרְוָה f. undè constr. עַרְוַת.

עֲשַׂב masc. emph. עִשְׂבָּא; *herba adultior* Dan. 4, 22 etc.

עֲשַׂר f. עַשְׂרָה m. *decem* Dan. 7, 7 etc. Plur. עֶשְׂרִין *viginti* 6, 2.

עֲשִׁית vel עֲשַׁת *cogitavit, intendit* Dan. 6, 4.

עֶת m. vid. כְּעֶנֶת.

עֲתִיד m. *paratus;* plur. עֲתִידִין Dan. 3, 15.

עַתִּיק m. ut in hebr. *antiquus* Dan. 7, 9, 13, 22.

פ

פֻּם, פּוּם m. suff. פֻּמַּהּ; *os, oris* Dan. 4, 28. 7, 5; *ostium* 6, 18.

פֶּחָה m. constr. פַּחַת; pl. f. emph. פַּחֲוָתָא; ut in hebr. *præfectus provinciæ* Dan. 3, 2. Esr. 5, 3 etc.

פֶּחָר m. *figulus* Dan. 2, 41.

פַּטִּישׁ masc. undè plur. cum suff. פַּטִּישֵׁיהוֹן Dan. 3, 21 in Chethib, sed Keri פַּטְּשֵׁיהוֹן habet; vulgò *petasi eorum*, Vulgat. *tiaræ*, al. *tunicæ, interulæ*, collat. syr. פַּטְשָׁא.

פְּלַג ut in hebr.; part. pass. f. פְּלִיגָה *divisum* Dan. 2, 41.

פְּלַג m. *dimidium* Dan. 7, 25.

פְּלֻגָּה vel פְּלֻגָּא f. ut in hebr. *classis* sacerdotum; pl. cum suff. פְּלֻגָּתְהוֹן Esr. 6, 18.

פְּלַח; part. act. פָּלַח, pl. פָּלְחִין; fut. plur. יִפְלְחוּן; *coluit* Deum, seq. acc. et לְ Dan. 3, 12. 7, 14. Esr. 7, 24 etc. — Indè

פָּלְחָן m. *cultus* Dei Esr. 7, 19.

פַּס m. emph. פַּסָּא; vulgò *vola*, hinc פַּס יְדָא *vola manûs* Dan. 5, 5, 24; quibusd. est *extremitas manûs*, sed absque sufficienti ratione.

פְּסַנְטֵרִין et פְּסַנְתֵּרִין plur. m. instr. music. gr. ψαλτήριον Dan. 3, 5, 7, 10, 15.

פַּרְזֶל m. emph. פַּרְזְלָא; ut vicin. hebr. בַּרְזֶל *ferrum* Dan. 2, 33 etc.

פָּרַס, in pausâ פָּרָס; emph. פָּרְסָיָא; n. pr. *Persia, Persæ* Dan. 5, 28. 6, 9, 13, 29.

פְּרַס; part. act. pl. פָּרְסִין, pass. פְּרֵס (pro פְּרִיס), f. constr. פְּרִיסַת; *divisit* Dan. 5, 25 etc.

פְּרַק *abrupit*, ut in hebr., hinc *redemit* peccata; imp. פְּרֻק Dan. 4, 24.

פְּרַשׁ ut in hebr. — Pah. part. pass. מְפָרַשׁ *distinctè, accuratè* vel *manifestè*, ut Vulgat., Syr. *fideliter;* al. *additâ translatione* scil. chaldæâ Esr. 4, 18.

פַּרְשֶׁגֶן m. hebr. et chald. *apographum, exemplar* Esr. 4, 11 etc.

פְּשַׁר undè inf. מִפְשַׁר; ut vicin. hebr. פָּתַר *interpretatus est* Dan. 5, 16. — Pah. part. act. מְפַשַּׁר *interpretans* vers. 12.

פְּשַׁר m. emph. פִּשְׁרָא et פִּשְׁרָה; pl. פִּשְׁרִין; *interpretatio* Dan. 2, 4. 4, 3 etc.

פִּתְגָם m. emph. פִּתְגָמָא; *verbum* Dan. 3, 16, hinc *edictum, sententia* Dan. 4, 14. Esr. 4, 17; *epistola* Esr. 5, 7; *res negotium* Esr. 6, 11.

פְּתַח *aperuit;* præt. ex Pehil פְּתִיחוּ;

part. pass. f. pl. פְּתִיחָן Dan. 6, 11, 7, 10.

פְּתָי m. *latitudo*; suff. פְּתָיֵהּ Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

צ

צְבָא et צְבָה, undè 1 pers. צְבִית; part. act. צָבֵא; inf. מִצְבֵּא, undè cum suff. מִצְבְּיֵהּ; fut. יִצְבֵּא; ut in syr. *voluit, cupivit, optavit* Dan. 4, 14. 5, 19 etc.

צְבוּ f. *voluntas, studium*, al. *res, causa* Dan. 6, 18.

צְבַע, undè Pah. *tinxit, intinxit*, part. plur. מְצַבְּעִין Dan. 4, 22. — Ithpah. fut. יִצְטַבַּע *tingetur* 4, 12. 5, 21, pro יִתְצַבַּע.

צַד masc. ut hebr. *latus*. לְצַד *ad latus, adversus, contra* Dan. 7, 25. מִצַּד *à latere, à parte* 6, 5.

צְדָא m. *consilium, industria*. Dan. 3, 14: הַצְדָא *nùm de industriâ? an certo consilio* factum est?

צִדְקָה f. *liberalitas, beneficentia* Dan. 4, 24, al. *virtutis studium*, quod satis aptum contextui videtur.

צַוַּאר masc. *collum*; suff. צַוְּארֵהּ, צַוְּארָךְ Dan. 5, 7, 16.

צְלָא, undè Pah. *oravit, precatus est*; part. act. מְצַלֵּא, pl. מְצַלַּיִן Dan. 6, 11. Esr. 6, 10.

צְלַח, undè Aph. הַצְלַח; partic. מַצְלַח; *prosperum effecit* Dan. 3, 30; *prosperè peregit* aliquid Esr. 6, 14; *prosperatus est* Dan. 6, 29; *prosperata est* res Esr. 5, 8.

צְלֵם, צֶלֶם m. emph. צַלְמָא *statua, simulachrum* Dan. 2, 31 etc.

צְפִיר m. *hircus*; pl. constr. צְפִירֵי; Esr. 6, 17.

צִפַּר pl. c. emph. צִפְּרַיָּא, constr. צִפְּרֵי; *aves* Dan. 4, 9, 11, 18, 30.

ק

קָאֵם, קָאֲמִין vid. קוּם.

קַבֵּל undè Pah. קַבֵּל; fut. plur. יְקַבְּלוּן; *accepit* Dan. 2, 6 etc.—Indè קֳבֵל et קֳבֵל pr. ut hebr. קֹבֶל, hinc cum præf. לָקֳבֵל *è regione* Dan. 5, 5; *ante, coram* 2, 31. 3, 3. 5, 1; *propter* 5, 10. Ers. 4, 16. Seq. דִּי *propterea quòd, quia* Ers. 6, 13. כָּל־קֳבֵל דִּי *eam ipsam ob causam quòd* Dan. 2, 8 etc. כָּל־קֳבֵל דְּנָה *eam ipsam ob causam* 2, 12. Esr. 7, 17 etc.

קַדִּישׁ m. pl. קַדִּישִׁין; constr. קַדִּישֵׁי; *sanctus* Dan. 4, 5 etc.

קֳדָם et קֳדָם; suff. קֳדָמוֹהִי et קֳדָמַי, קֳדָמָךְ, קֳדָמַיהּ, קֳדָמוֹהִי, קֳדָמֵיהוֹן; *ante, coram* Dan. 2, 7 etc.; etiam *ante* de tempore 7, 7. מִן קֳדָם *à coram* i. e. *ab, ex adverso* 2, 6. 5, 19 etc.

קַדְמָה f. *tempus prius*; constr. מִן־קַדְמַת דְּנָה Dan. 6, 11, et מִקַּדְמַת דְּנָא Esr. 5, 11 *ab ante hoc, antehàc*.

קַדְמַי m. undè pl. emph. קַדְמָיֵא; f. sing. קַדְמָאָה, emph. קַדְמָיְתָא, pl. קַדְמָיָן, undè emph. קַדְמָיָתָא; *prior, primus* Dan. 7, 4, 8, 24.

קוּם, undè præt. קָם; part. act. קָאֵם, pl. קָאֲמִין, emph. קָאֲמַיָּא; imp. f. קוּמִי; fut. יְקוּם; ut in hebr. *surgere* Dan. 3, 24, *prodire* 2, 39 etc.; *stare, adstare* 2, 31. 3, 3; *durare*,

manere 2, 44. — Pah. inf. קַיָּמָה *statuere* statutum i. e. dare mandatum 6, 8. — Aph. הֲקִים, suff. הֲקִימֵהּ et אֲקִימֵהּ, 2 pers. הֲקֵימְתָּ; 1 הֲקֵימֶת; pl. הֲקִימוּ; part. מְהָקִים; infin. cum suff. הֲקָמוּתֵהּ; fut. יְקִים et יְהָקֵים; *erexit* statuam Dan. 3, 1 etc.; *constituit* regem Esr. 6, 18, seq. עַל *præfecit* Dan. 4, 14. 6, 2. — Hoph. f. more hebr. הֳקִימַת *stare facta est* 7, 4.

קְטַל; part. act. קָטֵל; præt. ex Pehil קְטִיל, f. קְטִילַת; ut in hebr. *occidit, interfecit* Dan. 5, 19, 30. 7, 11. — Pah. קַטֵּל; inf. קַטָּלָה, intens. *occidit complures* ut in syr. et arab. 2, 14, 3, 22. — Ithpeh. inf. הִתְקְטָלָה *interfici* 2, 13. — Ithpah. part. plur. מִתְקַטְּלִין *occisi* ibid.

קְטַר m. pl. קִטְרִין, constr. קִטְרֵי *nodi*, hinc *ligamenta* ossium Dan. 5. 6, et metaph. *quæstiones difficiles* 5, 12, 16. — Conf. vicin. hebr. קָשַׁר *ligavit, colligavit.*

קַיִט m. ut vicin. hebr. קַיִץ *æstas* Dan. 2, 35.

קְיָם m. *statutum* Dan. 6, 8, 16.

קַיָּם m. et קַיָּמָא f. *stabilis* 4, 23, 6, 27.

קִיתָרֹס vel קִיתְרֹס sed in Keri קַתְרֹס m. *cithara* Dan. 3, 5, etc.

קָל m. ut. hebr. קוֹל *vox* Dan. 4, 28. 6, 21; *sonus* 3, 5, 7 etc.

קְנָא, *emit*; fut. יִקְנֵא Esr. 7, 17. — Conf. vicin. hebr. קָנָה.

קְצַף *efferbuit irâ* Dan. 2, 12.

קְצַף m. *ira* Esr. 7, 23.

קַצַּץ undè Pah. imp. pl. קַצִּצוּ *amputate* Dan. 4, 11.

קְצָת f. constr. קְצָת; et קְצָת; *finis* dierum, mensium Dan. 4, 26, 31; it. vulgò *pars* 2, 42, sed rectiùs forsan *summa, totum*, undè: מִן קְצָת מַלְכוּתָא: ad verbum *pars summæ regni;* namque מִן est constr. nominis מֵן q. v. in מִן; aliundè in hoc ipso Dan. versù respondet מִנַּהּ *pars ejus*, ut scitè notat Gesenius.

קְרָא; part. act. קָרֵא, pass. קְרֵי; inf. מִקְרֵא; fut. יִקְרֵא et יִקְרֵה, plur. יִקְרוֹן; *proclamavit* Dan. 3, 4 etc.; *recitavit* Esr. 4, 18, 23; *legit* Dan. 5, 8, 16, 17. — Ithpeh. יִתְקְרֵי *advocetur* Dan. 5, 12.

קְרֵב, קִרְבַת, pl. קְרִבוּ; inf. cum suff. מִקְרְבֵהּ; *appropinquavit, accessit* Dan. 3, 26 etc. — Pah. fut. יְקָרֵב *offeret* Esr. 7, 17. — Aph. præt. plur. הַקְרִיבוּ vel הַקְרִבוּ; cum suff. הַקְרְבוּהִי; part. pl. מְהַקְרְבִין; *adduxit* Dan. 7, 13; *obtulit* Esr. 4, 10, 17.

קְרָב m. *proelium* Dan. 7, 21.

קִרְיָא et קִרְיָה f. emphat. קִרְיְתָא; *civitas* Esr. 4, 10 etc.

קֶרֶן c. emph. קַרְנָא; dual. קַרְנַיִן; emph. קַרְנַיָּא; *cornu* Dan. 3, 5 etc.

קְרַץ m. undè pl. cum suff. קַרְצוֹהִי, קַרְצֵיהוֹן; *frustum*, hinc *comedit frusta alicujus*, metaph. valet: *calumniatus est aliquem* Dan. 3, 8. 6, 25. Sic apud Arabes: *carnem alicujus comedere* dicitur prò: *famam lacerare.*

קְשׁוֹט et קְשֹׁט ut hebr. קֹשֶׁט *veritas* Dan. 4, 34, מִן־קְשֹׁט *ex veritate, verè* 2, 47.

קִיתָרֹס, vid. קַתְרֹס.

ר

רֵאשׁ m. emph. רֵאשָׁה; suff. רֵאשִׁי; pl. רֵאשִׁין et more hebr. רָאשִׁין; undè cùm suff. רָאשֵׁהֹם; *caput* Dan. 2, 38 etc.; Metaph. *primarius*, *princeps* Esr. 5, 10, it. *summa* rei Dan. 7, 1.

רַב m. emph. רַבָּא; f. רַבְּתָה; *magnus*, *a*, *um* Dan. 2, 31. Esr. 4, 10 etc.; subst. *magnas*, *præfectus*, *princeps* Dan. 2, 48. 5, 11.

רִבְבָא f. *myrias*; pl. רִבְבָן Dan. 7, 10 in Keri, sed Chethib habet רִבְוָן à sing. רִבּוֹ q. v.

רְבָה, f. רְבַת; 2 pers. רְבַיִת vel רְבַיְתְ *auctus est*, *crevit* Dan. 4, 8, 19. — Pah. רַבִּי *magnificavit* Dan. 2, 48. — Indè רִבּוֹ.

רִבּוֹ *myrias*; pl. רִבְוָן Dan. 7, 10 ubi in Keri רִבְבָן q. v. in רִבְבָא.

רְבוּ f. emph. רְבוּתָא; suff. רְבוּתָךְ; *magnitudo* Dan. 4, 19 etc.—Rad. רְבָה.

רְבִיעַי m. *quartus*; emph. רְבִיעָיָא in Chethib, sed Keri habet רְבִיעָאָה; f. emph. רְבִיעָיְתָא Dan. 2, 40, 19 etc.

רַבְרַב m. undè plur. m. רַבְרְבִין; *magnates*, *præfecti*, *principes* Dan. 3, 33 etc. Fem. רַבְרְבָן; emphat. רַבְרְבָתָא; *grandes*, *magnæ* Dan. 7, 3 et neutr. *grandia*, *superba*; hinc *grandia loqui* i. e. superbè, impiè loqui Dan. 7, 8, 11, 20.

רַבְרְבָן m. *magnas*, *princeps*; pl. cum suff. רַבְרְבָנוֹהִי, רַבְרְבָנַיִךְ, רַבְרְבָנַי Dan. 4, 33. 5, 1 etc.

רְגַז *iratus est.* — Aph. הַרְגִּזוּ *irritaverunt* Esr. 5, 12. — Indè

רְגַז m. *ira* Dan. 3, 13.

רְגַל, רֶגֶל c. *pes*; dual. רַגְלַיִן; emph. רַגְלַיָּא; suff. רַגְלוֹהִי Dan. 2, 23, 41 etc.

רְגַשׁ *tumultuatus est.* — Aph. הַרְגִּשׁוּ et הַרְגִּישׁוּ *convenerunt tumultuosè* Dan. 6, 7, 12, 16.

רֵו (pro רְאֵו) m. *aspectus*; suff. רֵוֵהּ Dan. 3, 25. — Rad. hebr. רָאָה.

רוּחַ c. emph. רוּחָא; suff. רוּחֵהּ; pl. constr. רוּחֵי; *ventus* Dan. 2, 35. 7, 2; *animus* 5, 20; *spiritus* Dei 4, 5. 5, 12.

רוּם *efferre se*; part. pass. רָם *elatus* Dan. 5, 20. — Pahl. part. מְרוֹמֵם *extollens* Dan. 4, 34. — Ithpahl. הִתְרוֹמַמְתָּ *te extulisti*, seq. עַל *contra* aliquem Dan. 5, 23. — Aph. part. מָרִים *extollens* 5, 19.

רוּם m. *altitudo*; suff. רוּמֵהּ Dan. 3, 1. Esr. 6, 3.

רָז m. emph. רָזָא; pl. רָזִין; emph. רָזַיָּא; *secretum*, *arcanum* Dan. 2, 18 etc.

רַחִיקִין vel רְחִיקִין; pl. m. *longè remoti* Esr. 6, 6.

רַחֲמִין pl. m. ut hebr. רַחֲמִים *viscera*, hinc *tenerrimus affectus* (*tendresse*) Dan. 2, 18.

רְחַץ undè Ithpeh. הִתְרְחִצוּ *confisi sunt* Dan. 3, 28.

רֵיחַ m. *odor* Dan. 3, 27.

רְמָה et רְמָא, pl. רְמוֹ et רְמִיו, רְמִינָא; inf. מִרְמֵא; *jecit* Dan. 3, 21 etc.; *posuit*, *collocavit* 7, 9, *imposuit* tributum Esr. 7, 24. — Ithpeh. *projectus est* fut. יִתְרְמֵא, יִתְרְמוֹן Dan. 3, 6, 15.

רְעוּת f. *voluntas* Esr. 5, 17. 7, 18

— Rad. hebr. רָעָה, conf. vicin. רְצָה.

רַעְיוֹן m. *cogitatio;* plur. constr. רַעְיוֹנֵי; suff. רַעְיוֹנָהִי, רַעְיוֹנָךְ Dan. 2, 29. 4, 16 etc.

רַעֲנַן m. *virens*, trop. *florens rebus secundis* Dan. 4, 1.

רְעַע, *confregit;* fut. f. תֵּרֹעַ Dan, 2, 40. — Pah. part. מְרָעַע *confringens* ibid.

רְפַס *conculcavit;* part. act. f. רָפְסָה Dan. 7, 7.

רְשַׁם; part. pass. רְשִׁים; fut. יִרְשֻׁם; *exaravit, consignavit* Dan. 5, 24. 6, 9.

שׂ

שָׂב m. *canus, senior;* pl. emphat. שָׂבַיָּא; constr. שָׂבֵי Esr. 5, 5, 9. — Rad. hebr. שִׂיב.

שַׂבְּכָא vid. סַבְּכָא.

שְׂגָא; undè fut. יִשְׂגֵּא *magnus sit, augeatur* Dan. 3, 31. Esr. 4, 22. — Indè

שַׂגִּיא m. plur. f. שַׂגִּיאָן; *magnus* Dan. 2, 31; *multus* 2, 48. 4, 9; adv. *valdè* 2, 12. 5, 9.

שָׂהֲדוּ f. *testimonium;* emphat. שָׂהֲדוּתָא Gen. 31, 47.

שׂוּם et שִׂים; præt. שָׂם; 1 pers. שָׂמֶת; part. pass. שִׂים, f. שָׂמַת (forma hebr. pro שִׂימַת); imp. pl. שִׂימוּ; *ponere*, sed spec. *constituere, præponere* aliquem muneri Esr. 5, 14; *dare, promulgare* edictum Dan. 3, 10 etc.; *imponere, tribuere* nomen alicui Dan. 5, 12; *dirigere, intendere* animum, seq. לְ *ad* aliq. 6, 15. — Ithpeh. part. מִתְּשָׂם; fut. יִתְּשָׂם; *positus, oppositus est* Dan. 2, 5. Esr. 5, 8; *constitutus est* Esr. 4, 21.

שְׂכַל, undè Ithpah. part. מִשְׂתַּכַּל seq. בְּ *attendens ad* aliq. Dan. 7, 8.

שָׂכְלְתָנוּ f. *intelligentia* Dan. 5, 11 etc.

שְׂנֵא undè part. pl. cum suff. שָׂנְאָךְ *odio te habentes, osores tui* Dan. 4, 16.

שְׂעַר m. suff. שַׂעֲרֵהּ; *coma* Dan. 5, 27. 4, 40.

שׁ

שְׁאֵל; part. act. שָׁאֵל; fut. cum suff. et נ epenth. יִשְׁאֲלִנְּכוֹן; *petivit, postulavit* Dan. 2, 10, 11, seq. dupl. acc. Esr. 7, 21; *interrogavit* seq. לְ pers. et acc. rei Esr. 5, 9, 10.

שְׁאֵלָא f. *petitio, rogatio* emphat. שְׁאֵלְתָא Dan. 4, 14.

שְׁאָר m. constr. שְׁאָר et שְׁאַר; emphat. שְׁאָרָא; *reliquæ, residuum* Dan. 7, 7. Esr. 4, 7 etc.

שְׁבַח undè Pah. שַׁבַּח; part. מְשַׁבַּח; *laudavit* Dan. 2, 23 etc.

שְׁבַט m. *tribus* Esr. 6, 17.

שְׁבִיב m. emph. שְׁבִיבָא; pl. שְׁבִיבִין; *flamma* Dan. 3, 22 etc.

שִׁבְעָה m. constr. שִׁבְעַת; *septem* Dan. 3, 19. Esr. 7, 14.

שְׁבַק undè inf. מִשְׁבַּק; imp. pl. שְׁבֻקוּ; *reliquit* Dan. 4, 23. Esr. 6, 7 etc. — Ithpeh. fut. f. תִּשְׁתְּבִק *relinquetur* Dan. 2, 44.

שְׁבַשׁ ut vicin. hebr. שָׁבַץ. — Ithpah. part. pl. מִשְׁתַּבְּשִׁין *perplexi, perturbati* Dan. 5, 9.

שֵׁגַל f. *uxor regis, regina;* pl. cum suff. שֵׁגְלָתָךְ, שֵׁגְלָתֵהּ Dan. 5, 2 etc.

שְׁדַר, *conatus est, studuit;* Ithpah. part. מִשְׁתַּדַּר *conans* Dan. 6, 5.

שַׁדְרַךְ n. pr. viri Dan. 1, 7 etc.

שְׁוָא vel שְׁוָה ut in hebr., hinc Pah. שַׁוִּי *æquavit* Dan. 5, 21; al. legunt Pehil שֲׁוִי *æquatum*. — Ithpah. fut. יִשְׁתַּוֵּה *ponetur, reddetur, fiet* Dan. 3, 29.

שׁוּר m. *murus;* pl. emph. שׁוּרַיָּא Esr. 4, 13 et 12, ubi Chethib שׁוּרִי exhibet.

שׁוּשַׁנְכָיֵא n. gent. *Susæi* Esr. 4, 9.

שֵׁיזִב undè Pehel. seu Pehil שֵׁיזִב, שֵׁיזִיב; part. מְשֵׁיזִב; inf. cum suff. שֵׁיזָבוּתָךְ; fut. יְשֵׁיזִב, cum suffix. et נ epenthet. יְשֵׁיזְבִנָּךְ; *eripuit, liberavit* Dan. 3, 15. 6, 17 etc.

שְׁחִיתָה f. vid. seq. שְׁחַת.

שְׁחַת ut in hebr.; particip. pass. f. שְׁחִיתָה *corruptum* verbum Dan. 2, 9, it. subst. *corruptela, delictum* 6, 5.

שֵׁיזִב, vid. שְׁזַב.

שֵׁיצֵא vid. יְצָא.

שְׁכַח undè Ithpeh. הִשְׁתְּכַח, fem. הִשְׁתְּכַחַת, 2 pers. הִשְׁתְּכַחַתְּ; *inventus est;* Dan. 2, 35. Esr. 6, 2 etc. — Aph. הַשְׁכַּח, 1 pers. הַשְׁכַּחַת, plur. הַשְׁכַּחוּ; inf. הַשְׁכָּחָה; fut. יְהַשְׁכַּח; *invenit* Dan. 2, 25 etc.; *nactus est* Esr. 7, 16.

שַׁכְלֵל vid. כְּלַל.

שְׁכַן undè fut. pl. f. יִשְׁכְּנָן *habitabunt* Dan. 4, 18. — Pah. שַׁכִּן *habitare fecit* Esr. 6, 12.

שְׁלָה; part. pass. שְׁלֵה *securus, tranquillus* Dan. 4, 1.

שָׁלָה vel שְׁלָה ut שָׁלוּת q. v.

שָׁלוּ f. vid. שָׁלוּת.

שְׁלֵוָה f. *securitas, tranquillitas;* suff. שְׁלֵוְתָךְ Dan. 2, 4.

שָׁלוּת et שָׁלוּ f. *error, delictum* Esr. 4, 22. Dan. 6, 5 et 3, 29 in Keri, ubi Chethib refert שָׁלָה vel שְׁלָה.

שְׁלַח; part. pass. שְׁלִיחַ; fut. יִשְׁלַח; *misit* Dan. 5, 2 etc., seq. עַל pers. ad quam mittitur Esr. 4, 11 etc.; seq. יַד *extendit brachium* Dan. 5, 24, seq. לְ *aggressus est* aliquid Esr. 6, 12.

שְׁלֵט, pl. שְׁלִטוּ; fut. יִשְׁלַט; *dominatus est* Dan. 2, 39 etc., *potestatem habuit* 3, 27; *irruit* in aliq. 6, 25. — Aph. הַשְׁלֵט, suff. הַשְׁלְטָךְ; *dominari fecit* aliquem, seq. בְּ *in* alium Dan. 2, 38, 48.

שִׁלְטוֹן m. *magistratus, dominus;* pl. constr. שִׁלְטֹנֵי Dan. 3, 2, 3.

שָׁלְטָן m. emph. שָׁלְטָנָא, constr. שָׁלְטָן, suff. שָׁלְטָנֵהּוֹן; *imperium, dominatus* Dan. 3, 33 etc. Plur. emph. שָׁלְטָנַיָּא *regna* 7, 27.

שַׁלִּיט m. emph. שַׁלִּיטָא; pl. שַׁלִּיטִין; *potens* Dan. 2, 10. 4, 23, *potestatem habens* seq. בְּ *in* aliq. 4, 14 etc.; subst. *princeps* Dan. 2, 15. 5, 29. Esr. 4, 20; seq. לְ cum infin. *licet* aliquid facere Esr. 7, 27.

שְׁלֵם ut in hebr., hinc part. pass. שְׁלִים *perfectus* Esr. 5, 16. — Aph. cum suff. הַשְׁלְמַהּ; imp. הַשְׁלֵם; *complevit; finem fecit* Dan. 5, 26; *reddidit, retribuit* Esr. 7, 19.

שְׁלָם masc. emphat. שְׁלָמָא, suff. שְׁלָמְכוֹן; *salus, pax* Dan. 3, 31. Esr. 5, 7 etc.

שֻׁם m. suff. שְׁמֵהּ, ה שֻׁם; plur. f.

שְׁמָהָן; cum ח epenth.; emph. שְׁמָהָתָא, undè constr. שְׁמָהָת; suff. שְׁמָהָתְהֹם; *nomen* Dan. 2, 20. Esr. 5, 1, 4 etc.

שְׁמַד, undè Aph. inf. הַשְׁמָדָה *perdere* Dan. 7, 26.

שְׁמָהָן vid. שֻׁם.

שְׁמַיִן pl. m. undè emph. שְׁמַיָּא; *cœlum* et passim *cœlicolæ* Dan. 4, 8, 23. Esr. 5, 11 etc.

שְׁמַם undè Ithpoh. אֶשְׁתּוֹמַם *obstupuit* Dan. 4, 16.

שְׁמַע; part. act. pl. שָׁמְעִין; fut. יִשְׁמַע; *audivit* seq. עַל *de* aliq. Dan. 5, 14, 16. — Ithpah. fut. pl. יִשְׁתַּמְעוּן *audientes se præbebunt*, *auscultabunt* Dan. 7, 27.

שָׁמְרַיִן n. pr. *Samaria* Esr. 4, 10.

שְׁמַשׁ undè Pah. שַׁמֵּשׁ ut in syr. *ministravit* Dan. 7, 10.

שְׁנָא, שְׁנָה plur. שְׁנוֹ, suff. שְׁנוֹהִי, part. act. pl. שָׁנַיִן; f. sing. שָׁנְיָא, pl. שָׁנְיָן; fut. יִשְׁנֵא; *mutatus est* Dan. 6, 18, maximè in pejus color faciei 5, 6, 9; seq. מִן *alius, diversus fuit ab* aliq. Dan. 7, 3 etc. — Pah. pl. שַׁנִּיו *mutaverunt* mandatum regis i. e. *migraverunt* Dan. 3, 28. Part. fem. מְשַׁנְּיָה *diversa* 7, 7; fut. pl. יְשַׁנּוֹן *mutabunt* cor ejus, impers. pro *mutabitur* 4, 13. Ithpah. אֶשְׁתַּנִּי, sed in Chethib אֶשְׁתַּנּוּ; fut. יִשְׁתַּנֵּא; *mutatus est* Dan. 2, 9, *deformatus est* 3, 19. 7. 28. — Aph. part. מְהַשְׁנֵא; inf. הַשְׁנָיָא et הַשְׁנָיָה; fut. יְהַשְׁנֵא; *mutavit* Dan. 2, 21 etc.; *migravit* edictum Esr. 6, 11, 12.

שְׁנָא et שְׁנָה f. undè constr. שְׁנַת; pl. שְׁנִין; ut hebr. שָׁנָה *annus* Dan. 6, 1; ut hebr. שֵׁנָה *somnus* 6, 19.

שָׁעָה f. emph. שַׁעֲתָא et שַׁעְתָּא; pr. *oculorum obtutus* (*coup-d'œil*), hinc *momentum temporis*. בַּהּ שַׁעֲתָא *eodem momento*, *confestim*, *illicò* Dan. 3, 6 etc. כְּשָׁעָה חֲדָא *per breve tempus* 4, 16.

שְׁפַט undè part. act. pl. שָׁפְטִין *judices* Esr. 7, 25.

שַׁפִּיר m. *pulcher* Dan. 4, 9, 18.

שְׁפַל undè Aph. הַשְׁפֵּל; partic. מַשְׁפִּיל; inf. הַשְׁפָּלָה; fut. יְהַשְׁפִּיל; *depressit*, *dejecit* Dan. 5, 19. 7, 24, metaph. addito לִבְבֵהּ *animum dimisit, demissi fuit animi* 5, 22.

שְׁפַל m. *humilis* Dan. 4, 14.

שְׁפַר; fut. יִשְׁפַּר; *pulcher fuit*, seq. עַל vel קֳדָם *placuit* Dan. 3, 32. 4, 24 etc.

שְׁפַרְפָּרָא m. *aurora* Dan. 6, 20.

שָׁק m. ut hebr. שׁוֹק *crus*; dual. cum suff. שָׁקוֹהִי Dan. 2, 33.

שְׁרָא et שְׁרֵא *solvit* nodos i. e. quæstiones difficiles Dan. 5, 16; part. pass. pl. שְׁרַיִן *soluti* vinculis 3, 25; it. *diversatus*, *commoratus est*, *habitavit* 2, 22. Conf. gr. λύειν, καταλύειν undè κατάλυμα *diversorium*, et arab. حَلَّ *solvit* et *descendit* alicubi *ex itinere diversaturus*. Mos enim est iis qui in hospitium divertuntur, sarcinas jumentorum *solvere*. — Pah. pl. שָׁרִיו *cœperunt* Esr. 5, 2; part. מְשָׁרֵא *solvens* Dan. 5, 12. — Ithpah. part. pl. מִשְׁתָּרַיִן (pro מִתְשָׁרַיִן) *dissoluta* Dan. 5, 6.

שֹׁרֶשׁ masc. *radix*; plur. cum suff. שָׁרְשׁוֹהִי Dan. 4, 12.

שְׁרֹשׁוּ f. *eradicatio*, trop. *expulsio*,

relegatio Esr. 7, 26 in Chethib ubi Keri שְׁרֹשִׁי habet.

שֵׁת et שֵׁה ut vicin. hebr. שֵׁשׁ *sex* Dan. 3, 1. Esr. 6, 15. Pl. שִׁתִּין *sexaginta* Dan. 3, 1.

שְׁתָה et שְׁתָא; pl. cum א prosthet. אִשְׁתִּיו; part. act. שָׁתֵה; pl. שָׁתַיִן; fut. plur. יִשְׁתּוֹן; *bibit* Dan. 5, 1, 2, 3, 4, 23.

ת

תְּבַר ut vicin. hebr. שְׁבַר *fregit*. Part. pass. f. תְּבִירָה *fragilis* Dan. 2, 42.

תְּדִירָא f. *gyratio, circuitus* (conf. rad. hebr. דּוּר), hinc *periodus temporis perpetua*. בִּתְדִירָא *perpetuò, jugiter* Dan. 6, 17, 21.

תּוּב ut vicin. hebr. שׁוּב *redire, reverti;* fut. יְתוּב Dan. 4, 31, 33. — Aph. הֲתִיב; inf. cum suff. הֲתָבוּתָךְ; fut. pl. יְהַתִיבוּן et יְתִיבוּן; *reddidit, retulit* Esr. 6, 5. Passim *retulit verbum* i. e. *respondit*, seq. acc. pers. Dan. 3, 16. Esr. 5, 11. *Retulit litteras* i. e. *respondit per litteras* Esr. 5, 5. Sed Dan. 2, 14: *retulit Ariocho consilium et prudentiam* i. e. opposuit; al. *retulit legem et sententiam;* verùm prius magis arridet.

תְּוַהּ ut hebr. תָּמַהּ *obstupuit, attonitus fuit* Dan. 3, 24.

תּוֹר m. ut vicin. hebr. שׁוֹר *taurus;* pl. תּוֹרִין Dan. 4, 22. Esr. 6, 9 etc.

תְּחוֹת pr. nom. plur., hinc præp. *sub* ut hebr. תַּחַת Dan. 7, 27. Cum suff. תְּחֹתוֹהִי *sub eo* 4, 9, 18.

תַּחַת id. cum suff. תַּחְתּוֹהִי Dan. 4, 11.

תְּלַג m. ut vicin. hebr. שֶׁלֶג *nix* Dan. 7, 9.

תְּלִיתַי *tertias* (à תְּלָת *tres*); f. תְּלִיתָאָה Dan. 2, 39.

תְּלָת, f. תְּלָתָה, תְּלָתָא m. ut vicin. hebr. שָׁלשׁ *tres* Dan. 3, 24. Esr. 7, 20. 6, 4. Cum suff. תְּלָתֵּהוֹן *tres illi* Dan. 3, 23. Sed Esr. 6, 15: תְּלָתָה *tertius*. — Plur. תְּלָתִין *triginta* Dan. 6, 8, 13.

תְּלַת undè emphat. תַּלְתָּא; forsan *ordo tertius*, hinc Dan. 5, 29: שַׁלִּיט תַּלְתָּא *princeps tertii ordinis*, it. vers. 16 ubi subauditur שַׁלִּיט; sed al. *princeps tertius* à rege.

תַּלְתִּי m. *tertius* Dan. 5, 7.

תַּם adv. ut vicin. hebr. שָׁם *ibi, illic;* undè cum ה locali תַּמָּה Esr. 5, 17 etc.

תְּמַהּ m. undè pl. תִּמְהִין; emphat. תִּמְהַיָּא; suff. תִּמְהוֹהִי; *res stupenda, miraculum* Dan. 3, 32 etc.

תִּנְיָן m. *secundus;* f. תִּנְיָנָה Dan. 7, 5. — Rad. inus. תנה ut vicin. hebr. שָׁנָה *iteravit*. — Indè תִּנְיָנוּת *iterùm* Dan. 2, 7.

תִּפְתָּיֵא pl. m. emph. *præfecti, judices, Mufti* Arabum Dan. 3, 2, 3.

תַּקִּיף m. undè pl. תַּקִּיפִין; f. sing. תַּקִּיפָה et תַּקִּיפָא; *durus* Dan. 2, 40, 42; *validus* 3, 33. — Rad. תְּקַף.

תְּקַל ut vicin. hebr. שְׁקַל; part. pass. תְּקִל *pensus* Dan. 5, 25; præt. ex Pehil תְּקִלְתָּ *appensus es* 5, 27.

תְּקַן ut in hebr.—Hoph. 1 pers. more hebr. הָתְקְנַת *dispositus, restitutus* Dan. 4, 33.

תְּקֵף, fem. תִּקְפַת, 2 pers. תְּקִפְתְּ; part. pass. תַּקִּיף; *fortis, validus fuit*,

evasit Dan. 4, 8, 19, trop. de animo obfirmato 5, 20. — Pah. inf. תַּקָּפָה *firmare* Dan, 6, 8.

תְּקֹף m. emph. תָּקְפָּא; *robur*, *potentia* Dan. 2, 37 etc.

תַּרְגֵּם *exposuit, interpretatus est;* part. pass. מְתַרְגַּם *expositum* Esr.

תְּרֵין m. *duo;* constr. תְּרֵי Dan. 4, 7. 4, 26 etc.; f. תַּרְתֵּין *duæ* Dan. 6, 1, *secunda* Esr. 4, 24.

תְּרַע m. ut vicin. hebr. שַׁעַר *porta, ostium*, ut fornacis Dan. 3, 26; sed *porta regis* i. e. *aula regia* 2, 49. — Indè.

תָּרָע (pro תַּרָּע) m. *janitor;* plur. emph. תָּרָעַיָּא Esr. 7, 24.

FINIS LEXICI CHALDAICI.

INDEX LATINUS (1).

(1) Indicant notæ arithmeticæ, 1, 2, 3 etc. plagulas, tùm litteræ *a*, *b* columnas priorem, posteriorem, denique siglum *ch*, voces chaldaïcas.

COMPENDIARIORUM VOCABULORUM EXPLICATIO.

1° *Hebræorum.*

פ׳ vel פ״ pro פְּלֹנִי *aliquis*, *quidam;* quod usurpatur, in sententiis generalibus, ubi nomina propria referre scriptori non expedit.

וגו׳ vel וגו״ pro וְגוֹמַר *et complementum;* quo scribendi compendio frequenter utuntur Rabbini pro *et cætera.*

2° *Latinorum.*

ac. vel accus., pro accusativus.

affin. affine (vocabulum) alii.

al. alii (interpretes).

Arab. arabs interpres.

arab. arabica lingua.

Chald. chaldæus interpres.

chald. chaldaïca lingua.

cogn. vel cognat. cognatum (vocabulum) alii.

collat. collato, â.

c. commune, utriusque sexûs nomen.

comp. compositum.

conf. confer.

constr. status constructus.

contr. contractum.

dat. dativus.

denom. denominativa, à nomine deducta.

deriv. derivata (nomina).

emph. vel emphat. status emphaticus.

f. vel fem. feminimum.

gen. genitivus.

i. e. id est.

inus. inusitatus, a, um.

m. vel masc. masculinum.

n. gent. nomen gentilitium.

n. patron. nomen patronymicum.

n. pr. nomen proprium.

pers. persica lingua.

præf. præfixum, præfixa (particula).

prob. probabiliter.

pr. propriè.

q. v. quem, quam, quod vide.

rad. radix.

suff. suffixum (pronomen).

Syr. syrus interpres.

syr. syriaca lingua.

targ. targum seu versio chaldaïca.

vicin. vicinum (vocabulum) alii.

MONITUM.

Præ defectu caracterum minusculæ litteræ בגדכפת, ubi sunt initiales, punctulo Daghesch haud insignita sunt.

ERRATA.

Pag.	Col.	lin.	
2	1	27	*lege* Eliu.
4	1	25	l. אִבְחַת.
ib.	2	12	l. Ex. 13, 14.
7	2	18	l. Jos. 19, 20.
10	1	9	l. אֲדֹנָי.
11	1	31	l. subrubidus.
15	2	5	l. אֱוִילִי ill.
16	1	17	l. Gen. 36, 11.
32	1	29	l. אֱנֹשׁ in אֱנוֹשׁ.
41	2	19	l. אֱלָה.
45	2	9	l. Job 1, 21.
56	2	28	l. argenteisve.
71	1	30	l. לֵאמֹר.
72	2	8	l. Jos. 15, 33.
74	2	23	l. 2 Sam. 23, 29.
80	1	19	l. בְּרְחִים.
86	1	29	l. אַרְצוֹ.
116	2	16	l. (contr. ex.
123	2	22	l. nullus alius.
124	2	20	l. גִּדּוּפוֹת *convicia.*
127	1	20	l. גֵּוָה
131	2	21	l. גִּיחַ et גּוּחַ.
176	2	26	l. *fluxus.*
183	2	24	l. זִקְנָתוֹ; id.
192	2	14	l. הוֹדַי.
248	2	18	l. רַת.

Pag.	Col.	lin.	
250	2	15	*lege* מִרְזֵחַ.
260	1	14	l. Jes. 9, 17.
265	2	18	*dele* 15, 9.
266	2	17	l. וַיְּיִשָׁם.
290	2	9	l. כרב pro רכב.
317	2	15	l. Keri מוֹרָא.
329	2	5	l. m. *sal.*
342	1	5	l. f. *sulcus.*
352	2	20	l. *frustum.*
357	2	21	l. מַשְׁבַּנִּים.
359	1	10	l. quâ.
393	2	11	l. *crepusculum.*
480	1	10	l. *jejunium.*
520	1	29	l. רְדָנִים.
553	2	13	l. יִשָּׁבֵר.
562	1	8 ab infrâ	l. *niger, nigra.*
567	2	5 ab infrà	l. *connexæ.*
583	1	3 ab infrà	l. שְׂפָתֵיהֶם.
ib.	2	ultim.	l. שִׁקּוּיַי.
606	1	10	l. אִנְבֵּה.
609	1	penultim.	l. בְּרַךְ, בֵּרֵךְ.
612	2	2	l. הֵיכָלֵה.
681		23 ab infrà	l. *apposuit.*

Cæterùm alia sunt tàm in latinis quàm in hebraïcis vocibus, quæ lector vel leviter attentus deprehendet facilèque emendabit.